

Giới thiệu Có Em, Quảng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp

Editor: Từ Ann (Tiểu Ann Ann)

☆☆☆ Sách mới của Đại Thần Quấn Quấn Hữu Yêu ☆☆☆

Lâm Yên bị người ta hăm hại, vì vậy trượt xuống dốc nhân sinh: thanh danh quét rác, người yêu phản bội, sự nghiệp đình trệ.

Nhân sinh của Lâm Yên cứ ngỡ mãi sẽ như vậy, hoặc là trở lại cuộc sống bình phàm. Không ngờ lại đột nhiên có chuyển đổi, cứ như bật hack vậy. Cô trở thành nữ diễn viên tuyến một, nghệ sĩ có kỹ năng diễn xuất xuất sắc, nhận được những quảng cáo hàng hiệu..

Cùng lúc đó, ở trên người cô thường xuyên phát sinh một chút sự việc không thể tưởng tượng nổi, mà cô đối với những việc này lại không nhớ chút nào.

Mãi đến có một ngày, cô gặp một nam nhân thần bí mà mạnh mẽ, nam nhân này, còn biết hết thấy tất cả mọi chuyện liên quan tới cô...

- - - - -

Khi vừa phát hiện mình bị ý thức của Bùi Duật Thành nhập vào người, Lâm Yên luôn cự tuyệt.

Rõ ràng đang nhảy disco ở quán bar, đến khi tỉnh lại sau giấc ngủ, lại đứng ở toilet của Bùi Duật Thành!

Rõ ràng đang quay phim ở nông thôn, đến khi tỉnh lại sau giấc ngủ, lại ngồi ở phòng họp của Bùi Duật Thành!

Rõ ràng đang ngủ ở nhà mình, khi tỉnh lại sau giấc ngủ, lại nằm ở biệt thự lớn của Bùi Duật Thành!

Về sau Lâm Yên -- "Boss cầu nhập lên người, giúp em viết bài tập!"

"Boss cầu nhập lên người, giúp em làm khảo thí!"

"Boss cầu nhập lên người, giúp em của nam thần!"

"Boss, nghe nói sinh con rất đau, chờ ngày sau lúc em sinh con, không bằng anh..."

Bùi Duật Thành: "..."

Tên đầy đủ: Quảng đồi còn lại có

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quảng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Thanh âm kỳ quái

Ngày hè chói chang, thành phố điện ảnh.

Lâm Yên vừa đội trên đầu mặt trời lớn vừa chạy theo đoàn làm phim.

Màn hình lớn đối diện trên lầu cao tầng, giờ phút này đang phát tin tức gần nhất oanh động tài chính và kinh tế.

"Cao tầng tập đoàn JM đứng đầu cả nước náo động, tổng giám đốc chấp hành Bùi Duật Thành hư hư thực thực bệnh tình nguy kịch..."

Lâm Yên liếc qua, tin tức bên trên thế mà tuôn ra một tấm ảnh chụp Bùi Duật Thành.

Giống như là chụp trong bệnh viện.

Trong phòng bệnh cao cấp rộng rãi sáng ngời, một nam nhân tuấn mĩ dị thường đang nằm.

Khuôn mặt nam nhân trưởng thành có thể xưng hại nước hại dân, ngũ quan đẹp đẽ hoàn mĩ như là được tạc từ tay của thượng đế, mặt mũi như cách một tầng sương mù rừng sâu, cho người ta một loại cảm giác xa cách lạnh lạnh.

Thật kỳ quái!

Rõ ràng cô cũng không nhận ra nam nhân này, lại bỗng nhiên sinh ra một cổ cảm giác cực kỳ quen thuộc.

Lâm Yên lắc đầu, cô đều đã tự lo không xong, nơi nào còn có tình lực đi quan tâm sinh tử của người khác.

Đầu óc cô gần đây có chút không rõ ràng, thỉnh thoảng sẽ quên một số chuyện, còn giống như luôn có thể nghe thấy một loại thanh âm xa lạ đang nói chuyện, ong ong ong, nhiều lần ở studio thất thần bị đạo diễn mắng.

Thấy thời gian thử sức không còn nhiều, Lâm Yên vội vàng cầm lấy lý lịch sơ lược của mình chen vào đại sảnh thử sức.

"Đạo diễn tốt, tôi tên Lâm Yên..."

Lâm Yên vừa mở miệng, liền bị đạo diễn cắt ngang: "Chờ một chút, Lâm Yên?"

Lâm Yên gật đầu, "Vâng."

Cái tên này cũng không đặc biệt, biểu hiện của đạo diễn lại làm cho Lâm Yên có chút dự cảm không tốt.

"Lâm tiểu thư, ngài vẫn là tìm nhà khác thử xem đi!"

Lâm Yên nhú mày: "Là tuyển giác (?) đạo diễn kêu tôi tới... Hắn nói ——"

Đạo diễn trực tiếp cắt ngang cô: "Thật có lỗi Lâm tiểu thư, chúng tôi không muốn gây phiền toái, còn mời ngài thông cảm."

Lông mày Lâm Yên cau lại, cô không tin tã, bên trong thành phố điện ảnh có đoàn làm phim khác đang thử sức, cô liên tiếp chạy nhiều nhà, trên chân đều nổi lên bong bóng, kết quả, đều không ngoại lệ, không cần nhìn cô biểu diễn, liền cự tuyệt.

Cả thể xác lẫn tinh thần Lâm Yên đều mệt, về mặt chết lặng bị đám người rộn rộn ràng ràng đẩy tới đẩy đi.

Vì cái gì?

Vì cái gì cô cũng đã nhẫn nhịn như vậy, đối phương lại nhiều lần muốn lặp đi lặp lại bức bách?

Lâm Yên run rẩy lấy điện thoại di động ra, gọi một cú điện thoại ra ngoài.

"Lâm Thư Nhã, là cô sao? Là cô kêu hết thấy đoàn làm phim đều cự tuyệt nhận lý lịch của tôi! Là cô muốn tôi ở trong vòng giải trí không sống được nữa!" Lâm Yên chất vấn người đầu bên kia điện thoại.

Bên kia, là một giọng nữ đặc ý: "Ai u ta tưởng là ai chứ! Đây không phải chị gái tâm cao khí ngạo kia của tôi sao?"

"Lâm Thư Nhã, cô đừng âm dương quái khí như vậy! Thân phận người thừa kế Lâm gia cho cô! Hàn Dật Hiền tôi cũng không cần! Cô đến cùng còn muốn thế nào?"

"Nhìn chị nói kìa! Tôi vốn chính là người thừa kế hợp pháp của Lâm gia, Dật Hiền ca ca cũng là hắn chủ động thổ lộ với tôi, làm sao lại là chị gái nhường đúng không?"

Lâm Thư Nhã nói xong, giọng dịu dàng cười nói: "Ngượng ngừng nha chị, hôm nay Dật Hiền ca ca phải tổ chức sinh nhật cho tôi, cũng không rảnh rồi nói nhảm cùng người không việc làm như chị, tôi đi trước bận rộn rồi..."

Lâm Yên còn muốn nói nữa, liền chỉ nghe Lâm Thư Nhã bên kia truyền tới một giọng nam quen thuộc: "Thư Nhã, là ai a?"

Lâm Thư Nhã hờn dỗi: "Dật Hiền ca ca, là chị gái em gọi điện thoại tới, chị đến bây giờ còn đang trách em, nói là không thể tới chúc sinh nhật em..."

Không muốn tiếp tục nghe tiếp, Lâm Yên trực tiếp cúp điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Vận rủi liên tục

Ban đêm, một khách sạn xa hoa nào đó ở đế đô.

Bởi vì đoàn làm phim một mực từ chối không tìm được việc làm, cho nên Lâm Yên chuẩn bị tới nơi này nộp đơn.

Lúc tiến vào, cô đi nhầm đường, không cẩn thận xông vào một cái party bể bơi.

Cô không nghĩ tới, Lâm Thư Nhã đêm nay tổ chức tiệc sinh nhật ngay ở chỗ này...

A, từ sau khi về nước, cô thật sự là chưa bao giờ gặp một việc hài lòng.

Vài ngày trước, Hàn Dật Hiền vừa cùng Lâm Thư Nhã công bố quan hệ.

Hàn Dật Hiền nửa năm trước còn ở trường hợp công khai nói muốn theo đuổi chủ nghĩa độc thân tới cùng, tuyệt đối sẽ không bỏ người hâm mộ để yêu đương kết hôn, cái và mặt này cũng cấp tốc như thế, trong vòng người không chỉ không có bị mọi người trào phúng, ngược lại có chút hâm mộ.

Dù sao Lâm Thư Nhã chính là con gái duy nhất của tập đoàn giải trí Khải Thắng, cũng có lưu lượng hot nhất hiện tại, cưới cô ta, tựa như cưới lượng lớn tài nguyên, từ đó con đường ngôi sao bằng phẳng, lại không lo lắng tương lai.

Đương nhiên, Lâm Thư Nhã cũng không lỗ.

Trong nhà Hàn Dật Hiền kinh thương nhiều năm, vốn liếng cũng không phải dày bình thường.

Giờ phút này, party tổ chức bên cạnh bể bơi, một đám nam nữ trẻ tuổi đang vây quanh.

Phía dưới bối cảnh âm nhạc suối phun lãng mạn, Lâm Thư Nhã một thân sườn xám kiểu Trung Quốc thanh lịch, dung mạo thanh lệ dịu dàng, Hàn Dật Hiền một thân âu phục màu trắng, phá lệ suất khí tuần dật.

Lúc này, Hàn Dật Hiền đang ôn nhu giúp Lâm Thư Nhã cài đầu kia của vòng cổ kim cương đắt đỏ.

Lâm Yên xa xa thấy được sợi dây chuyền kia, trái tim từng đột thít chặt...

Sợi dây chuyền Hàn Dật Hiền đưa Lâm Thư Nhã này, là cô trước đó hết sức ưa thích lại không nỡ bỏ tiền mua.

Những năm này tiền cô kiếm được ở nước ngoài, không phải tiêu trên người cô em gái này, cũng là tiêu trên người Hàn Dật Hiền, còn chính mình lại một mực bớt ăn bớt mặc.

Đúng lúc này, chỉ nghe "Phanh" một tiếng nổ vang.

Sự việc xui xẻo hơn phát sinh...

Lâm Yên ban đầu chỉ nghĩ đi nhanh lên, lại không nghĩ đến, một người phục vụ bên cạnh cô không cẩn thận làm vỡ đĩa.

Trong lúc nhất thời, mọi người cùng nhau nhìn từ bên kia sang.

Đồng thời cũng nhìn thấy Lâm Yên ăn mặc hoàn toàn không hợp.

"Nữ nhân này là ai vậy? Làm sao mặc như thế này liền chạy tới?"

"Không biết a! Thư Nhã cùng Dật Hiền hẳn không có này loại bạn bè cấp bậc này?"

...

Lâm Thư Nhã là người đầu tiên nhận ra cô gái trẻ tuổi một thân keo kiệt đứng cạnh người phục vụ.

Đổi mặt khách khứa chỉ tro, sắc mặt Lâm Yên hơi trắng bệch.

Cô kém chút nhìn không được xông lên, mắng to Lâm Thư Nhã là tiểu tam không biết xấu hổ, cướp bạn trai của cô, còn muốn tát Hàn Dật Hiền một bạt tai, mắng hấn là thứ cận bã nam, bắt cả hai tay!

Thế nhưng là, cô đứng tại chỗ, giận đến toàn thân phát run, căn bản là động một cái cũng không thể động.

Cô cho là cô có thể tha thứ!

Cô cho là cô có thể quên!

Nhưng sự thật chứng minh, đau xót của việc em gái ruột và bạn trai phản bội mang tới, thật không phải trong thời gian ngắn có thể quên đi!

Tro mắt nhìn hai người kia, tất cả hận ý đều tuôn ra.

Thế nhưng, dù hận thì sao...

Cô cái gì cũng không làm được!

"Cô ấy tại sao lại ở chỗ này?" Hàn Dật Hiền trông thấy Lâm Yên có chút chột dạ, không hiểu hỏi Lâm Thu Nhã.

Lâm Thu Nhã ôn nhu nắm chặt tay Hàn Dật Hiền, quan tâm nói: "Chị khả năng là nghĩ thông, tới chúc sinh nhật em, chúc phúc chúng ta đi!"

Nói xong, Lâm Thu Nhã liền nhắc mép vẩy sườn xám, ưu nhã ung dung đi tới.

Lâm Thu Nhã đi đến bên cạnh Lâm Yên, khẽ miệng hơi hơi giương lên, hạ giọng hướng phía Lâm Yên nhẹ nhàng nói: "Chị gái, chị tại sao lại ở chỗ này, chẳng lẽ... Là tới nộp đơn xin làm người phục vụ sao?"

"Lâm Thu Nhã!" Lâm Yên nghiêng răng nghiêng lợi.

"A, thật không nghĩ tới, từng là tay đua xe quất tháo phong vân đứng đầu ở nước ngoài, bây giờ sẽ rơi xuống đến nông nổi này, thi đấu đỉnh cao, dùng thuốc vi phạm lệnh cấm, bị người báo cáo, rơi xuống cái không có gì cả, bây giờ, người thật đúng là giá rẻ a! Đóng vai phụ cũng không ai muốn, tới rửa chén đĩa?"

"Lâm Thu Nhã, là cô, hết thấy đều là cô làm! Xe sang trọng của cô, nhà của cô, tất cả xa xỉ phẩm của cô, đều là tôi mua, tôi tạo điều kiện cho cô học trường học tốt nhất, cho cô sinh hoạt tốt nhất, cô tại sao phải làm đến mức này!" Hàn quang trong mắt Lâm Yên lấp lánh.

Nghe tiếng, Lâm Thu Nhã hơi biến sắc mặt, chột khô phục như thường, nhỏ giọng nói vào tai: "A... Cô thế mà đều biết, vậy thì thế nào, người nào sẽ tin tưởng lời của cô, cô a, thật đúng là tội nghiệp."

Lâm Thu Nhã liền nhìn đúng chị gái này của cô ta tính tình mềm yếu, coi như cô biết cũng không thể thế nào...

Hàn Dật Hiền cùng người phục vụ bí mật nói hai câu, liền ngược lại đi đối phó với khách khứa cùng bạn bè hiếu kỳ bên cạnh truy hỏi, vừa quay lưng đi, cũng chỉ nghe sau lưng "Ba" một tiếng vang giòn.

Hàn Dật Hiền vội vàng quay đầu, chỉ thấy Lâm Thu Nhã che mặt, bị đánh đến ngốc tại chỗ, nhìn Lâm Yên khí thế bỗng nhiên mạnh mẽ, nửa ngày đều không kịp phản ứng.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Có dám đánh cược một lần hay không

Hàn Dật Hiền trước sau như một biết Lâm Yên tính tình dịu dàng hồ hững.

Hai năm biết nhau, Hàn Dật Hiền còn chưa thấy qua cô ra tay với bất kỳ người nào.

Huống chi, cô thương yêu nhất chính là đứa em gái này.

Không nghĩ tới, cô thế mà có thể xuống tay với Lâm Thu Nhã nặng như vậy!

Hàn Dật Hiền vừa tức vừa đau lòng, hai ba bước đi qua, đầu tiên là kéo Lâm Thu Nhã vào trong lòng ngực của mình, tiếp theo cũng không doái hoài tới hình ảnh thần tượng, rống to với Lâm Yên: "Lâm Yên cô điên rồi? Cô sao có thể động thủ đánh người!"

Lâm Yên lạnh lùng ngẩng đầu một cái, ánh mắt kia, lại khiến Hàn Dật Hiền ôm Lâm Thu Nhã lui lại mấy bước.

Quá dọa người!

Đây căn bản không phải Lâm Yên bị hấn sai sử hai năm, bị hấn lừa gạt hai năm còn đàn độn kiếm tiền cho hấn.

Ánh mắt này bình tĩnh lại sắc bén, mang khí tràng mạnh mẽ chấn động lòng người.

Dù là Hàn Dật Hiền từ nhỏ đến lớn, không thiếu kinh nghiệm đối mặt với người cao tăng, cũng bị ánh mắt này làm kinh hoàng hồn.

Ánh mắt lạnh như băng của Lâm Yên đảo qua trên người Hàn Dật Hiền cùng Lâm Thu Nhã, hai người đều không hện mà cùng co rúm lại run lên.

Sau đó, Lâm Yên mở miệng, thanh âm vẫn như cũ, lại tựa như rót vào một linh hồn cường thế khác.

"Thế nào, một bàn tay liền chịu không nổi? Cô ngày đó không phải quỳ ở trước mặt tôi nói, chỉ cần tôi nhường Hàn Dật Hiền cho cô, dù đem cô thiên đao vạn quả, cô cũng nguyện ý?"

Khách khứa xung quanh nghe xong, lập tức câm như hến, tiếp theo liền tốp năm tốp ba châu đầu ghé tai bàn tán.

Còn có loại sự tình này?

Lâm Thư Nhã không nghĩ tới Lâm Yên luôn luôn ần nhẩn lại đột nhiên cường thế như vậy, lập tức có chút luống cuống.

Cô ta kiêng kỵ nhìn Lâm Yên, lo lắng người xung quanh tin Lâm Yên, bất quá, rất nhanh cô ta liền trấn định lại: "Tôi cùng Dật Hiên ca là hai bên tình nguyện, môn đăng hộ đối, cô một kẻ nhà quê đến nộp đơn xin làm người phục vụ, thế mà dám chạy đến nơi đây nói hươu nói vượn..."

Lâm Thư Nhã dừng một chút, cố ý quét mắt một thân đồ via hè trên người Lâm Yên, "Tôi đoạt nam nhân của cô? Cô nói lời này, cảm thấy sẽ có người tin sao?"

Nghe thấy Lâm Thư Nhã, khách khứa cũng xùy cười rộ lên.

"A." Lâm Yên vô tình cười cười, "Hai bên tình nguyện?"

Khi Lâm Yên mở miệng nói chuyện nhìn Lâm Thư Nhã, Lâm Thư Nhã cảm thấy trái tim phát run.

Khi không nói lời nào, Lâm Thư Nhã càng thấy trái tim phát run.

Ngay khi Lâm Thư Nhã đã chuẩn bị đem Lâm Yên đuổi ra ngoài, liền nghe Lâm Yên chỉ bẻ bơi bên cạnh nói: "Thế này, chúng ta cược một lần."

Lâm Thư Nhã không hiểu cảm thấy nguy hiểm, cũng không muốn nhiều lời cùng Lâm Yên trước mắt giống như đột nhiên biến thành người khác.

Có khi Lâm Yên bị cô ta ép lên tuyệt lộ (đường cùng), nên đã điên rồi.

Cùng người điên đánh cược gì?

Lâm Yên mặt không thay đổi tiếp tục mở miệng: "Tôi cùng Lâm Thư Nhã đều không biết bơi, thế nhưng là, Hàn Dật Hiên anh có biết."

Cô ngừng lại một chút, đáy mắt hiển hiện một vệt ý cười, nụ cười kia nhưng lại làm kẻ khác sợ hãi: "Hàn tiên sinh, nếu tôi và Lâm Thư Nhã tiểu thư cùng rơi vào trong nước, anh sẽ cứu người nào?"

Lâm Thư Nhã nghe xong, biểu hiện nhìn Lâm Yên cùng với nhìn đồ đàn không sai biệt lắm.

Hàn Dật Hiên dĩ nhiên sẽ cứu cô ta, này còn phải hỏi sao? Hàn Dật Hiên nhìn Lâm Thư Nhã liếc mắt, tự nhiên cũng là mặt mũi tràn đầy kiên định.

Lâm Yên thu hết thảy biểu lộ của Lâm Thư Nhã vào trong mắt, vẻ mặt nhàn nhạt tiếp tục mở miệng: "Thế nào? Lâm Thư Nhã, muốn cược sao?"

Lâm Thư Nhã cười nhạo một tiếng: "A, vị tiểu thư này, cô hà tất tự rước lấy nhục đây?"

Lâm Yên đáy mắt hiển hiện một tia sáng lạnh làm người sợ hãi: "Sợ thua?"

Lâm Thư Nhã không biết vì cái gì đêm nay Lâm Yên khác thường như vậy, nhưng cô ta cũng thành công bị khơi dậy dục vọng thắng bại: "Chê cười, tôi mà sợ thua?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Ánh mắt của tôi không có kém như vậy

Hai con người Lâm Thư Nhã híp lại.

Ngược lại có nhiều khách khứa cùng bảo an như vậy, coi như cô ta không biết bơi, cũng không làm ra chuyện xấu.

Thế nhưng là Lâm Yên liền không giống.

Hàn Dật Hiên tuyệt đối sẽ không cứu cô.

Nhóm khách khứa cũng đều không biết nữ nhân không rõ lai lịch này.

Lâm Thư Nhã thậm chí nghĩ đến, nếu Lâm Yên cứ như vậy chìm ở đáy bể bơi...

Nếu chính cô tìm đường chết, cũng đừng trách cô ta.

Lâm Thư Nhã tầm mắt âm u nhìn về phía Lâm Yên, "Được a, tôi đây liền để cô hết hy vọng!"

Thế là, Lâm Thư Nhã liền cùng Lâm Yên đi đến bên trên bể bơi.

Một giây sau, tuần tự hai tiếng nhảy cầu "Phù phù" vang lên ——

Nhóm khách khứa ở một bên tranh thủ thời gian tiến tới, trào phúng nhìn về phía Lâm Yên.

Đồ nhà quê này có phải hay không có vấn đề?

Dù như thế nào Hàn Dật Hiền cũng không thể cứu cô chứ?

Hàn Dật Hiền vẫn đang nhìn Lâm Thư Nhã, sợ cô ta bị thương, chuẩn bị cô ta nhảy xuống liền đi cứu.

Lúc này, thấy Lâm Thư Nhã nhảy, Hàn Dật Hiền vừa muốn xuống...

Đột nhiên, một người hầu đem điện thoại Hàn Dật Hiền vội vàng đi tới.

"Thiếu gia! Ngải nhanh... Nhanh nghe!"

Sau đó, cũng không biết người đầu kia điện thoại nói cái gì, Hàn Dật Hiền đột nhiên biến sắc mặt.

Ngay sau đó, liền thấy Hàn Dật Hiền lấy tư thế sét đánh không kịp bưng tai nhảy xuống nước, cực nhanh... Bơi về phía Lâm Yên!

Bất quá, Lâm Yên cũng không có để cho hấn chạm vào mình, thấy hấn tới, liền tự mình bơi lên bờ.

Một bên nhóm khách khứa thấy Hàn Dật Hiền bơi về phía Lâm Yên, trong nháy mắt tất cả đều choáng váng.

Lâm Thư Nhã đang trong nước trời thật càng là mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi...

Lâm Yên không phải không biết bơi sao?

Nhưng cô vừa rồi làm sao thuần thục như thế?

Bất quá, vô luận Lâm Yên đến cùng có biết bơi hay không, đều đã không quan trọng, tất cả mọi người thấy Hàn Dật Hiền là đi cứu Lâm Yên trước.

Mọi người nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, vội vàng đem Lâm Thư Nhã đưa lên.

Mà Lâm Thư Nhã uống một bụng nước, xem chút ngất đi, quần áo trên người ướt cả, trang điểm đẹp đẽ trên mặt cũng đều trôi đi hết, nơi nào còn có nửa phần ưu nhã, đơn giản giống một con Thủy quý (quý biển).

So sánh như vậy, Lâm Yên trang điểm ăn mặc quần áo lao động lại không có chút nào ảnh hưởng.

Một bên khác, Hàn Dật Hiền lại nhìn cũng chưa từng liếc mắt nhìn Lâm Thư Nhã, đang khẩn trương xem xét Lâm Yên, cũng cầm một cái khăn tắm đưa cho cô.

Lâm Yên không có nhận khăn tắm trong tay Hàn Dật Hiền, hững hờ mà nhìn Lâm Thư Nhã chật vật không chịu nổi, "Hiện tại tin sao?"

Lâm Thư Nhã đơn giản không cách nào tin, người Hàn Dật Hiền cứu lại có thể là Lâm Yên!

"Dật Hiền ca ca, vì cái gì..." Lâm Thư Nhã nhìn chằm chằm Hàn Dật Hiền, lã chã chực khóc.

Chẳng lẽ hấn còn không bỏ xuống được Lâm Yên?

Không có khả năng, nữ nhân này hiện tại không có gì cả, lấy cái gì so với cô ta?

"Thư Nhã, anh..." Hàn Dật Hiền nhìn Lâm Thư Nhã bộ dáng thương tâm, mặt mũi tràn đầy lo lắng, hấn muốn nói rõ lí do, nhưng lại không thể mở miệng ở đây.

Lâm Thư Nhã nhìn chằm chằm Lâm Yên, "Cô đến cùng làm cái gì với Dật Hiền ca?"

Đêm nay Lâm Yên quá mức quý dị, Lâm Thư Nhã cơ hồ đã có chút mất khống chế.

Lúc này, mấy khuê mật bên cạnh có quan hệ tốt với Lâm Thư Nhã vội vàng đi tới, giúp Lâm Thư Nhã nói chuyện.

"Thư Nhã, cậu đừng nóng giận, nhà quê này, khẳng định là sử dụng thủ đoạn không thể để người nhận ra!"

"Đúng đấy, loại nữ nhân như vậy tớ thấy cũng nhiều, thấy Hàn Dật Hiên là nam nhân chất lượng tốt, còn chẳng phải như con ruồi thấy thịt dây dưa!"

...

Lâm Yên nhàn nhạt liếc mắt nhìn hai nữ nhân đang nói chuyện kia, "Dây dưa với Hàn Dật Hiên? Thật xin lỗi, hôm nay tôi bắt quá chi là muốn chứng minh, vị Hàn tiên sinh này đối với Lâm Thư Nhã tiểu thư, cũng chỉ đến như thế."

Hàn Dật Hiên thấy Lâm Yên châm ngòi ly gián, đang muốn nói chuyện, liền nghe được, Lâm Yên tiếp tục mở miệng nói —— "Mà tôi, ánh mắt của tôi, không có kém như vậy."

Hàn Dật Hiên: "..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Trí nhớ đứt gãy

Lời này của Lâm Yên vừa nói ra, hiện trường một mảnh xôn xao.

Ta đi!

Một cái người nộp đơn xin làm phục vụ nhà quê, là ai cho cô dũng khí nói ra những lời này?

Lâm Thư Nhã tựa hồ cuối cùng bình tĩnh lại, cười nhạt nhìn về phía Lâm Yên nói, "Vị tiểu thư này, tôi mặc kệ cô dùng thủ đoạn gì với Dật Hiên ca, thế nhưng lời này chính cô không cảm thấy hài hước sao? Thật là khẩu khí lớn, liền Dật Hiên ca cô cũng churong mất, cô..."

Lâm Thư Nhã đang muốn tiếp tục nói, lúc này, ở cửa vào đột nhiên truyền đến một trận tiếng kính hô.

Mọi người vô ý thức nhìn về phía tiếng kính hô...

Một giây sau, khách khứa đang vây xem, lập tức khiếp sợ há to miệng đi, vô ý thức đứng thành hai hàng.

Bùi... Bùi Nam Như!!!

Doanh thu đỉnh cao của giới giải trí bây giờ, giá trị nhan sắc và thực lực cùng tồn tại, khiến cho muôn vàn thiếu nữ điên cuồng - siêu cấp vua màn ảnh Bùi Nam Như!

Bùi Nam Như tính tình cô quái, rất ít tham gia tụ hội tư nhân.

Mọi người tất cả đều không nghĩ tới, có thể ở bữa tiệc sinh nhật nho nhỏ này trông thấy Bùi Nam Như, nên dồn dập kích động không thôi.

"A a a lão công của ta thật sự là quá đẹp rồi!"

"Trời ạ! Thư Nhã cùng Dật Hiên cũng quá có mặt mũi đi! Thế mà dạng siêu sao như Bùi Nam Như này cũng có thể mời đến!"

...

Lâm Thư Nhã chính mình cũng ngây ngẩn cả người, nhưng rất nhanh kịp phản ứng, tranh thủ thời gian sửa sang lại một chút quần áo, cố gắng đi lên chào hỏi, "Bùi Ảnh Đế, thật không nghĩ tới ngài cũng tới..."

Nhưng mà, mọi người lại thấy Bùi Nam Như không nhìn thẳng Lâm Thư Nhã, trực tiếp đi về phía Lâm Yên.

Nam nhân ở trước mặt Lâm Yên đứng vững, cúi đầu phục trên người, động tác ôn nhu đắp lên đầu vai của cô.

"Thật có lỗi, Lâm Yên tiểu thư, đợi lâu." Bùi Nam Như ngay cả giọng nói cũng đều là cấp bậc cung điện.

Bùi Nam Như vừa nói ra trong nháy mắt, toàn trường lần nữa lâm vào tĩnh lặng.

Bùi... Bùi Nam Như không phải tới tham gia tiệc sinh nhật... Là đến tìm nhà quê này?

Lâm Thư Nhã đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình, một bên Hàn Dật Hiên cũng là kinh ngạc lông mày nhíu chặt.

Mà Lâm Yên đối mặt với vị nam thần vua màn ảnh này, thì là hững hờ nhìn hấn một cái, tựa như là nhìn một lão bằng hữu không thể quen thuộc hơn được, tùy ý mở miệng bắt chuyện với hấn: "Đi thôi."

Đừng nói mọi người, đối với thái độ của Lâm Yên, ngay cả Bùi Nam Như cũng không che giấu được kinh ngạc.

Bất quá, nam nhân không có nhiều lời, trực tiếp mang theo Lâm Yên xuyên qua đám người, hướng ngoài cửa đi.

Sau lưng cách đó không xa, Lâm Thư Nhã cơ hồ muốn giận đến nổi điên.

Lâm Yên sao lại quen biết Bùi Nam Như?

Dù như thế nào, hôm nay, mặt mũi cô ta xem như mất hết!

Mà Hàn Dật Hiền, giờ phút này lại là khổ không thể tả.

Hấn cũng không biết Lâm Yên là thế nào cùng Bùi Nam Như quen biết, càng không biết vì cái gì Lâm Yên đột nhiên có thần thông lớn như vậy, có thể khiến cha hấn đem công ty tới áp chế hấn.

Hấn chỉ biết là, nếu như vừa rồi hấn nhảy xuống không phải cứu Lâm Yên, như vậy Hàn gia tuyệt đối chọc phải phiền toái lớn...

"Thư Nhã... Thư Nhã em nghe anh nói rõ lý do..."

Đáng tiếc, mặt đều ném xong, Hàn Dật Hiền lại nói cái gì, đều không có ý nghĩa.

...

Bên ngoài khách sạn.

Lâm Yên đi theo Bùi Nam Như vài bước, một hồi gió lạnh thổi đến, cô lạnh rùng mình, đột nhiên tỉnh lại.

A?

Vừa một giây trí nhớ trước, vẫn là đang xem Hàn Dật Hiền cùng Lâm Thư Nhã show ân ái, một giây sau, làm sao lại ra ngoài cửa Hàn gia? (Chỗ này có lẽ là tác giả hoặc translator nhầm, vì phía trước ghi là khách sạn nhưng ở đây trong convert ghi là Hàn gia.)

Còn có người trước mặt này?

Lâm Yên đột nhiên che miệng lại!

Trời ạ!!!

Bùi Nam Như!!!!

Thần tượng của cô Bùi Nam Như?

Vua màn ảnh cô ngưỡng mộ nhất Bùi Nam Như?

Cô làm sao lại theo Bùi Nam Như cùng đi, trên người còn giống như đang mặc âu phục của Bùi Nam Như???

Lâm Yên cả người đều là mộng, hơn nửa ngày mới lắp bắp mở miệng, "Bùi... Bùi Ảnh Đế... Ngài tại sao lại ở chỗ này... Quần áo trên người tôi là..."

Bùi Nam Như ánh mắt phức tạp liếc nhìn nữ hài, đang muốn mở miệng, lúc này, điện thoại di động của hấn đột nhiên vang lên.

Cũng không biết Bùi Nam Như nghe được cái gì, sắc mặt đại biến: "Cái gì? Anh tôi đã tỉnh? Tốt! Tôi lập tức trở về!"

"Bùi Ảnh Đế..."

Một bên Lâm Yên còn đến không kịp nói chuyện, Bùi Nam Như đã lái xe, nhanh chóng đi.

Lâm Yên: "..."

Cái này... Đến cùng xảy ra chuyện gì?

Lúc này Lâm Yên mới hậu tri hậu giác phát hiện, toàn thân mình trên dưới đều ướt đẫm.

Chẳng lẽ... Chẳng lẽ là cô vừa rồi khi ở bên trong không cẩn thận rơi xuống nước, cho nên Bùi Nam Như cứu được cô?

Lâm Yên càng nghĩ càng có khả năng.

Thế nhưng là, vì cái gì cô một chút cũng không nhớ nổi?

Từ sau khi về nước, liền không có phát sinh một chuyện tốt nào, thật vất vả đêm nay vậy mà có thể tiếp xúc cùng nam thần ở khoảng cách gần, cô thế mà một chút ấn tượng cũng không có...

Cô còn có thể càng không may một chút sao?

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Quan hệ thân mật nhất trên cái thế giới này

Bệnh viện tư nhân ở nơi nào đó của đế đô.

Bùi Nam Như cấp tốc chạy tới phòng bệnh cao cấp ở tầng cao nhất.

Giờ phút này, bên ngoài đang có một đám người vây quanh khiến con kiến chui không lọt, tất cả mọi người lo lắng không thôi nhìn quanh trong phòng bệnh.

Thấy Bùi Nam Như, mọi người lúc này mới tránh ra một con đường, cung kính gọi: "Nhị thiếu gia!"

Bùi Nam Như không rảnh để ý tới những người này, lập tức tiến vào phòng bệnh.

"Kẹt kẹt" một tiếng, cửa phòng mở ra.

Tuyết trắng trong phòng bệnh có chút lạnh lạnh, đầu giường trưng bày một chùm hoa tường vi màu trắng, mấy cánh hoa rải rác rơi xuống xuôi theo ở giường.

Trên giường bệnh, chỉ thấy một nam nhân đang dựa vào gối ở chỗ đó, trong tay lật một phần văn kiện.

Nam nhân khuôn mặt tuấn mỹ dị thường, thế nhưng vẻ mặt cực lạnh, cặp kính mắt đơn giản trên mặt lộ ra một cỗ khí tức cấm dục, mà đôi tròng mắt sau thấu kính kia, như là biển sâu thăm lại nguy hiểm.

Hắn rõ ràng chẳng qua là an tĩnh ngồi dựa vào trên giường bệnh, quanh thân lại tản ra cảm giác áp bách cực lớn, phảng phất không khí bên trong phòng bệnh này cũng đều mỏng manh đi.

Giờ phút này, hắn đem tài liệu văn bản đặt ở một bên, nghiêng chống đỡ trán, tựa hồ đang ngưng thần suy tư điều gì, đáy mắt gọn sóng nhấp nhô.

"Đại ca (anh cả)..." Bùi Nam Như thấy nam nhân tỉnh, trên mặt luôn luôn trầm ổn lộ ra mấy phần xúc động.

Trong nháy mắt nhìn về phía Bùi Nam Như, lạnh lẽo trong đáy mắt nam nhân mới tiêu tán mấy phần: "Trong khoảng thời gian này, công ty thế nào?"

"Tình huống không tốt lắm, bất quá, em ngừng hết thầy thông cáo cùng show diễn, mấy ngày nay đều toạ trấn ở tập đoàn, tạm thời không có nhiều loạn gì lớn."

Bùi Duật Thành: "Khó cực."

Bùi Nam Như hốc mắt ửng đỏ, "Anh đã tỉnh thì tốt! Lúc trước anh đột nhiên hôn mê bất tỉnh, bọn em đều không có chút chuẩn bị nào, khó giải quyết nhất chính là, bác sĩ vậy mà tra không ra nguyên nhân anh hôn mê, em tìm hết thầy chuyên gia có thể tìm, bọn họ tất cả cũng đều không có biện pháp."

Con người bình tĩnh của Bùi Duật Thành như là sóng ngầm mãnh liệt trên mặt biển, "Trong lúc anh mê man, có phát sinh qua sự tình đặc biệt gì không?"

Bùi Nam Như nghe vậy sững sờ, đột nhiên nghĩ tới, "Đúng rồi đại ca, thật sự có chuyện rất kỳ quái, em đang muốn nói với anh."

Tài khoản của anh bị trộm, gửi cho em một tin nhắn rất kỳ quái, nhưng em không có tra ra bất kỳ dấu vết nào của người xâm nhập.

Thật giống như... Giống như là chính anh dùng mật mã đăng nhập..."

Bùi Duật Thành ánh mắt chớp lên, "Tin nhắn kỳ quái?"

Bùi Nam Như gật đầu: "Đúng thế... Nội dung tin nhắn là..."

Bùi Duật Thành: "Kêu em đi giúp một nữ hài tên Lâm Yên."

Không đợi Bùi Nam Như mở miệng, Bùi Duật Thành liền nói ra câu nói kế tiếp.

Bùi Nam Như hơi kinh ngạc, "Anh hai, làm sao anh biết? Bởi vì việc này quá không hợp lẽ thường, em vì xem xét sau lưng rốt cuộc là ai làm, lại là vì mục đích gì, cho nên em theo lời tin nhắn kia nói đã đi giúp nữ hài kia.

Nguyên bản em chuẩn bị thăm dò một thoáng nữ hài kia, kết quả nhận được điện thoại nói anh đã tỉnh, chỉ có thể trước tiên trở về gấp...

Chẳng lẽ tin nhắn kia chính là anh gửi? Nhưng là, anh không phải một mực hôn mê... Vừa mới tỉnh sao?"

Giờ phút này, gọn sóng ở đáy mắt Bùi Duật Thành đã chậm rãi bình ổn lại, tựa hồ là cuối cùng hiểu rõ việc gì, thuận miệng nói: "Giữ chừng tỉnh một lần."

Bùi Nam Như đối với Bùi Duật Thành vẫn luôn là tín nhiệm vô điều kiện, cho nên không có chút nào hoài nghi.

Chẳng qua là, hắn có chút không hiểu.

"Anh, anh biết cô gái này sao? Làm sao đột nhiên kêu em đi giúp cô ta? Anh cùng cô gái này... Là quan hệ như thế nào?" Dù là trầm ổn như Bùi Nam Như, cũng có chút hiếu kỳ.

Dù sao bên người anh hắn chưa từng có bất kỳ nữ nhân nào, cái người tên Lâm Yên hắn càng là nghe cũng chưa từng nghe qua.

Đối với vấn đề này, Bùi Duật Thành suy tư một lát, tựa hồ đang cân nhắc tìm từ, sau đó, mở miệng nói: "Quan hệ thân mật nhất trên cái thế giới này."

Bùi Nam Như: "..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Biết rõ ràng một sự việc

Bùi Nam Như rõ ràng không ngờ tới, Bùi Duật Thành thế mà sẽ trả lời như vậy.

"Quan hệ thân mật... Nhất?"

Khi hắn còn chưa hề hay biết gì, đại ca đột nhiên liền cùng một nữ nhân phát triển đến một bước này rồi?

Bùi Nam Như nhin không được mở miệng, "Đại ca, chuyện xảy ra khi nào, chưa từng nghe anh nhắc qua a!"

Bùi Duật Thành: "Ừm, anh cũng là vừa biết."

Bùi Nam Như: "..."

Vì sao lời nói của đại ca sau khi tỉnh lại, hắn một chữ đều nghe không hiểu?

Cái gì gọi là anh cũng vừa biết?

Bùi Nam Như chần chờ mở miệng: "Đại ca, anh biết thân phận và bối cảnh của cô gái này sao? Có cần hay không em sẽ giúp anh cẩn thận điều tra một chút?"

Ngón tay thon dài của Bùi Duật Thành tiện tay cầm cánh hoa màu trắng rơi xuống bên cạnh, thân nhiên nói: "Không cần."

Ở thế giới này, đại khái không có người hiểu rõ Lâm Yên hơn hắn.

"Nam Như, giúp anh chuẩn bị xe, đưa anh đi tới một chỗ."

Nghe nói như thế, Bùi Nam Như một mặt kinh ngạc: "Đại ca, thân thể anh vừa tỉnh lại, lúc này muốn đi đâu?"

Bùi Duật Thành: "Đi làm rõ... Một sự việc."

...

Một nhà trọ cao cấp nào đó ở đề đô.

Lâm Yên sau khi rời khỏi khách sạn, liền đón xe buýt về nhà mẹ.

Sau khi về đến nhà, cô lập tức tắm rửa sạch sẽ thay quần áo khác.

Tắm nước nóng xong, Lâm Yên cảm thấy tinh thần thoải mái rất nhiều, tâm tình tựa hồ cũng theo đó tốt hơn nhiều.

Không biết vì cái gì, cô có loại cảm giác kỳ quái, thật giống như đã vừa xả được con giận vậy, những thứ tích tụ đè nén ở trong lòng tới nay đều tiêu tán không ít.

Rõ ràng trước đây không lâu cũng bởi vì Lâm Thư Nhã cùng Hàn Dật Hiền tú ân ái mà đau lòng, thậm chí giống như còn không cẩn thận rơi xuống nước, vì sao hiện tại tâm tình ngược lại rất khá?

Cô gần đây thật sự là có chút rối loạn thần kinh...

Dù như thế nào, tâm tình chuyển biến tốt, luôn luôn tốt.

Lâm Yên giữ vững tinh thần, quyết định tiếp tục xem xét tin tức tuyển dụng của các đoàn làm phim thời gian gần đây.

Coi như Lâm Thư Nhã cùng Hàn Dật Hiền có thể lực ở ngành giải trí, cũng không có khả năng một tay che trời, nhất định sẽ có nơi bàn tay của bọn họ không đến được.

Vấp ngã ở nơi nào, liền đứng lên từ chỗ đó.

Đầu trường... Cô là không trở về được nữa rồi...

Cô không nghĩ ngay cả ngành giải trí cũng bị người xám xịt đuổi ra ngoài.

Đang mở máy tính xem tin tức, tiếng đập cửa vang lên.

Lâm Yên đứng dậy đi mở cửa, "Mẹ!"

Mẹ thò đầu hướng phía trong phòng nhìn thoáng qua, có chút không cao hứng, "Tại sao lại dùng máy tính, không biết hiện tại tiền điện rất đắt sao?"

Nói xong, tức giận mở miệng răn dạy Lâm Yên, "Mẹ nói này Tiểu Yên, tháng này cũng sắp cuối tháng, con đến cùng lúc nào giao tiền thuê nhà! San San học đại học còn nhiều chỗ cần tiền, còn muốn nuôi con một người lớn nhân rồi như thế, hai mẹ con mẹ tháng ngày khó mà qua!"

Lông mày Lâm Yên cau lại, "Thật xin lỗi, mẹ, có thể hay không chậm hai ngày, mẹ cũng biết, công việc bây giờ của con, thu nhập so ra kém trước kia..."

Vương Xảo Tuệ lập tức lên giọng, "Vậy cũng không thể ỷ lại nhà chúng ta, để cho cô nhi quả mẫu bọn ta nuôi con đi! Chưa từng thấy qua người không cần mặt mũi như thế! Mẹ con dạy con như nào vậy?"

Lâm Yên sắc mặt lạnh lùng, "Mẹ, mẹ đừng quên, phòng này, ban đầu là mẹ con cho cậu mua, mà tiền nhà, là con lấy cho mẹ đi giúp cậu!"

Vương Xảo Tuệ như là bị đâm lên cái đuôi, lập tức kích động chống tay ngang eo, "Ai nha! Lâm Yên! Cô đây là ý gì! Phòng này lúc trước là mẹ cô chính mình cho chúng tôi! Cho chúng tôi, tự nhiên chính là của chúng tôi! Tôi không cần biết là ai cho tiền!"

Cậu của cô mới chết bao lâu a, cô thế mà liền khi dễ cô nhi quả mẫu chúng tôi, còn cùng chúng tôi tranh phòng ở! Cô nha đầu này làm sao ác độc như vậy?

Cô nghe rõ cho tôi, tiền thuê nhà tháng này cô nếu là lại không bỏ ra nổi, tháng sau liền cuốn gói lăn ra ngoài!"

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Từ trên núi lừa xuống

Bên trong tiếng mắng chửi của cô mẹ, Lâm Yên rời khỏi cửa nhà.

Mỗi lần khi cô mong muốn đứng lên, sinh hoạt luôn luôn muốn cho cô một cái tát trí mạng.

Vận rủi này, đại khái là muốn đi theo cô cả đời...

Không có cách, cuối cùng, Lâm Yên chỉ có thể gọi cho bằng hữu duy nhất trong nước có thể nhờ giúp đỡ của mình, Uông Cảnh Dương.

"Uy, Lâm Yên? Khách quý ít gặp a! Làm sao có rảnh chủ động tìm tôi?"

"Cầu Từ... Tháng sau, tôi có thể qua chỗ ông ở vài ngày không?"

Điện thoại đầu kia, thanh âm Uông Cảnh Dương hơi ngừng lại, "Làm sao vậy? Bà không phải đang ở chỗ mợ sao?"

"Tháng này chưa đóng nổi tiền thuê nhà." Lâm Yên cười khổ.

"Cái gì? Cái nhà kia của mợ bà không phải bà cho tiền mua sao?"

"Đúng vậy a..." Lâm Yên bắt đầu đi.

Uông Cảnh Dương lập tức giờ chân, "Mẹ nó, lương tâm của bà ta bị chó ăn sao! Tôi nói này Lâm Yên, bà đến cùng là có nhiều mất mùa, bà xem một chút người bên cạnh bà đều là một đám cái gì kẻ vô ơn bạc nghĩa!"

Lâm Yên cười cười: "Làm sao biết, không phải chỉ còn ông thôi sao?"

Uông Cảnh Dương sững sờ, sau đó hừ hừ một tiếng, thanh âm rõ ràng vui vẻ không ít, "Bà biết thì tốt! Tôi ở đại học thành phố bên cạnh đây, bà tới tìm tôi đi, tôi mời bà xiên que nướng!"

Lâm Yên: "Được."

Lâm Yên nhìn điện thoại cúp máy, đáy mắt hiển hiện một vệt sắc màu ảm áp.

...

Ban đêm ở Hạ Thiên, thành phố đại học, mở quán nhậu đồ nướng chính là mang đến sinh ý tốt nhất.

Lâm Yên xa xa liền thấy Uông Cảnh Dương mang theo bông tai màu đen, nhuộm một đầu tóc màu tím đen đang ngồi ở chỗ đó uống bia.

Y vào giá trị nhan sắc cao, thật sự là muốn làm gì thì làm..

Nếu là biến thành người khác nhuộm tóc loại màu sắc này, có thể đem người hù chết, hết lần này tới lần khác hẳn thật đúng là không chế được hài hòa.

Thanh niên ngũ quan đẹp trai tỏa nắng, trên trán mang theo vài phần kiêu căng khó thuần, thân hình thẳng tắp, hai chân thon dài, một thân áo thun màu đen cùng quần jean rách lỗ tuy tiện, bị hắt mặc ra cảm giác như người mẫu quảng cáo, như là nam chính đi ra từ bên trong shoujo manga.*

* Shoujo manga chính là manga dành cho các độc giả là thiếu nữ (từ độ tuổi 10 đến 18). Shoujo Manga (少女漫画) – Truyện tranh cho con gái là một trong bốn thể loại chiếm vị trí quan trọng trong nền truyện manga Nhật Bản nên cạnh Shounen, Seinen và Josei.

Coi như là đặt ở bên trong vòng tròn trước mắt những ngôi sao trẻ tuổi siêu nổi tiếng bây giờ, cũng không kém cỏi chút nào...

Quán nhậu đồ nướng không thiếu nữ sinh viên đại học, mấy tiểu cô nương bàn sát vách một mực cầm điện thoại di động đang lạng lẽ chụp ảnh hân.

Đại khái là phát hiện cô, Uông Cảnh Dương mắt sáng rực lên, lung lay bình rượu trong tay, "Lâm Yên, chỗ này!"

Lâm Yên cũng vẫy vẫy tay, lập tức cất bước đi qua, ngồi xuống đối diện Uông Cảnh Dương.

Lâm Yên hôm nay mặc một thân váy liền áo màu trắng, tóc đen thẳng dài thuận theo rủ xuống ở đầu vai, đầu gối quy quy củ củ khép lại ngồi ngay ngắn ở chỗ đó.

Uông Cảnh Dương từ trên xuống dưới quét mắt liếc Lâm Yên, khóe miệng hơi rút, rõ ràng rất là ghét bỏ.

"Bà có thể hay không đừng mặc thành cái bộ đáng quý này? Lâm Thư Nhã mặc thành dạng này là tiểu thanh tân nhiều phong cách nữ tính, bà mặc như thế, giống như là tôi đem bà từ trên núi lửa xuống vậy!"

Lâm Yên xạm mặt lại, "..."

Đây là cái ví von quý gì?

Được a, cô đúng là sẽ không biết cách ăn mặc quần áo.

Trước đó khi làm tay đua xe không cần cách ăn mặc, cả ngày quần đen áo đen, quần áo đều không cần đổi.

Bình thường khi ở trước mặt Hàn Dật Hiền, cô là mặc theo phong cách hần ưa thích.

Khi làm nghệ sĩ, người đại diện bảo sao cô liền mặc vậy.

Đến mức chính cô, đối với việc ăn mặc hoàn toàn không có một chút yêu cầu, khoác cái túi nhựa màu đen cũng được.

Lâm Yên đang muốn mở miệng nói chuyện, thân thể đột nhiên xuất hiện một cảm giác không hiểu, vô ý thức nhìn thoáng qua phía xung quanh.

Ánh mắt của cô chậm rãi quét nhìn một vòng, cuối cùng, rơi vào dưới bóng cây trên đường cái đối diện.

Nơi đó, đang lẳng lặng đỗ một chiếc xe màu đen.

Lâm Yên nhìn chăm chăm cửa sổ xe màu đen, không hiểu sao không thể rời ánh mắt, thật giống như, có một sức mạnh không tên đang dẫn dắt chính mình...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Đánh gãy chân chó của ông

"Lâm Yên! Lâm Yên? Nhìn cái gì đấy?"

Mãi đến khi Uông Cảnh Dương gọi mình, Lâm Yên mới sững sờ lấy lại tinh thần, "Cái gì..."

"Bà không sao chứ?"

"Không, hơi bị thất thần, ông nói cái gì?"

Cùng lúc đó.

Bên trong chiếc xe màu đen dưới bóng cây.

Chỗ ngồi phía sau, đáy mắt nam nhân hiện lên một vết nụ cười thần nhiên, nhẹ giọng thì thào nói, "phát hiện sao?"

Một bên Bùi Nam Như giờ phút này hai đầu lông mày tràn đầy lo lắng, "Đại ca, anh vừa tỉnh lại, thân thể thật không sao sao?"

Bùi Duật Thành sau khi tỉnh lại, bác sĩ cho hắn làm một lần kiểm tra toàn thân, thân thể hết thấy như người bình thường, thế nhưng lại muốn nằm viện quan sát mấy ngày.

Thế nhưng là, Bùi Duật Thành thể mà vừa mới tỉnh lại, liền trước tiên tìm đến cô gái tên Lâm Yên này.

Bùi Nam Như nhìn theo ánh mắt Bùi Duật Thành, làm sao cũng nghĩ không thông, cô gái này đến cùng có chỗ nào đặc biệt, vậy mà có thể làm cho Bùi Duật Thành để ý như thế.

Bùi Duật Thành không nói gì, tầm mắt lạnh lạnh chậm rãi rơi vào trên người Uông Cảnh Dương đối diện Lâm Yên, ý cười ở đáy mắt không dễ dàng phát giác đã tiêu tán mấy phần...

Quán nhậu đồ nướng.

Rất nhanh, ông chủ đem bia cùng xúc xích nướng lần lượt bưng lên.

Đồ khui bia dùng không tốt lắm, Uông Cảnh Dương thử nhiều lần đều không thành công.

Lâm Yên nhìn hắn một cái, dùng tay nhỏ trắng nõn mềm mại cầm lấy chai bia trong tay hắn, sau đó đặt ở bên miệng, "Rắc" trực tiếp dùng răng cắn mở nắp bình, sau đó đưa về trong tay Uông Cảnh Dương.

Uông Cảnh Dương yên lặng nhìn động tác vô cùng trôi chảy của cô: "..."

Sau khi nhẩn nhẹn hơn nửa ngày, Uông Cảnh Dương bó tay mở miệng nói, "Bà biết bà như này gọi là gì không? Bà cái này gọi là vẽ hổ không thành, lại thành chó, toàn bộ liền là bất chúc bữa!"

Lâm Thư Nhã đó là chân chính phẩm học đa tài cảm kỳ thư họa mọi thứ tinh thông, người ta khí chất kia là từ trong xương phát ra, không phải bà có thể

giả bộ theo!

Hàn Dật Hiền cũng không phải mất ngủ! Bà một cái đồ dòm có thể so với chính chủ sao? Giả bộ cũng không giống được!"

Lâm Yên không nói chuyện, cắn mở nắp chai thứ hai, lộc cộc lộc cộc xử lý nguyên một chai.

Uông Cảnh Dương vẫn còn tiếp tục nói: "Lâm Yên, không phải tôi nói bà, bà có hôm nay cũng không thể chỉ trách em gái bà và cận bã nam kia, tất cả đều là do chính bà mà ra!

Năm đó bà dùng thành tích đệ nhất toàn tỉnh được đại học để đồ tuyển chọn, lại vì cung cấp nuôi dưỡng em gái bà mà từ bỏ việc học, ra ngoài làm công kiếm tiền, cúng bái cho nó đi học trường tốt nhất, còn đưa nó đi học đàn dương cầm học vẽ tranh học khiêu vũ học cắm hoa...

Mãi mới chờ đến lúc em gái bà cuối cùng thi vào đại học, em bà lại muốn vào ngành giải trí làm nghệ sĩ, được chứ, bà không nói hai lời đem chính mình bán cho đội xe, dùng tiền kiếm được bằng mạng của mình mua cho nó vai nữ chính!

Bà phát sáng phát nhiệt như thế vậy cuối cùng là kết quả gì? Nó hút khô máu của bà không tính xong, cuối cùng liên nam nhân của bà cũng muốn cướp!

Tinh táo một chút đi, đừng có lại chấp mê bất ngộ! Bà coi Lâm Thư Nhã là người thân nhất, nó bắt quá là đem bà coi thành máy rút tiền cùng một người ngu ngốc..."

Lâm Yên mặt đầy ưu thương ngẩng đầu 45 độ nhìn lên bầu trời đêm, mỉm cười ngắt lời hắn, "Cầu Từ, ông nếu là nói thêm một chữ nữa, có tin hay không tôi đánh gãy chân chó của ông?"

Uông Cảnh Dương trong nháy mắt yên lặng, một dạng con gà con co lại ở nơi đó yên lặng ăn xiên que nướng.

Bộ dáng Lâm Yên ôn nhu nói ra lời này, đơn giản so với bộ dáng cô lúc trước hung thần ác sát còn khiến người ta sợ hãi hơn.

"Cầu Từ, ông không cần nói, tôi đã sớm thanh tỉnh, từ nay về sau, tôi cùng Lâm Thư Nhã không có bất cứ quan hệ nào." Lâm Yên bung rượu trên bàn lên, uống một hơi cạn sạch.

Chẳng qua là, hiện tại tình ngộ có làm được cái gì, nhân sinh của cô đã triệt để hoang phế.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Nụ hôn bị cắt ngang

Sau khi cha mẹ ly dị, cô hiểu rõ nhất chính là đứa em gái này, đưa hết thấy những gì tốt nhất cho nó, bảo hộ nó giống như là công chúa trong tháp ngà.

Mà cô, từ bỏ việc học cùng tiền đồ, ở tầng chót nhất của xã hội sờ soạng lần mò, bây giờ có được, chỉ có một đầu bị thương chân bệnh(?), cùng trái tim chết lặng.

Uông Cảnh Dương nói không sai, khí chất Lâm Thư Nhã là nó bỏ ra thời gian mười mấy năm vô số tiền tài từng chút một nuôi ra, nói là mười hạng toàn năng cũng không đủ, bằng không ngành giải trí cũng sẽ không cho nó mang danh hiệu "Đệ nhất tài nữ ngành giải trí".

Những vật này căn bản không có khả năng tốc thành, cô đã định trước đời này cũng không sánh nổi Lâm Thư Nhã.

Từ lượng Lâm Yên rất tốt, một kết bìa đều nhanh uống xong, cô mới là cuối cùng có men say.

"Em bà không phải đồ tốt, Hàn Dật Hiền càng là đồ cận bã, Lâm Yên a, bà nghe tôi khuyên một lời, về sau đừng có lại bị sắc đẹp mê hoặc, ở trong giới tự nhiên, đều là đồ vật càng đẹp mắt càng diễm lệ càng có độc, đây là định luật..."

Lâm Yên chống đỡ đầu, nghe vậy bật cười, "Vậy ý của ông là, ông cũng có độc rồi? Ông cũng rất đẹp a!"

Uông Cảnh Dương thân thể cứng đờ, hai gò má chậm rãi ửng đỏ: "..."

Lâm Yên cảm giác mình giống như uống say, ý thức càng ngày càng mơ hồ, thanh âm Uông Cảnh Dương bên tai, cũng càng ngày càng xa.

Rõ ràng là trời hè, Lâm Yên lại đột nhiên cảm thấy lạnh suru suru, cảm giác kia, giống như là có một khối hàn băng lạnh buốt thấu xương chui vào trong thân thể của cô.

Bắt quá, cảm giác này chỉ là một cái thoáng qua.

Rất nhanh khối hàn băng kia giống như là hóa thành dòng nước ấm áp, cùng thân thể của cô hòa làm một thể.

"Khục, tôi không giống, quan hệ của hai chúng ta thế nào, tôi còn có thể hại bà sao? Lâm Yên... Tôi nhìn bà cũng đừng mong trở lại nhà mẹ bà đi... Buổi tối hôm nay... Bà trực tiếp đi đến chỗ tôi ở... Ngược lại có phòng trống..." Ông Cảnh Dương áp ứng mở miệng kiến nghị.

Ông Cảnh Dương đợi nửa ngày, không đợi được Lâm Yên đáp lại.

Vừa quay đầu, kết quả là thấy Lâm Yên đã gục xuống bàn ngủ thiếp đi.

Ông Cảnh Dương thấy thế, chăm chăm nhìn nữ hài trước mắt không tìm không phổi, im lặng nhỏ giọng nhỏ, "Luôn luôn ngốc như vậy hồ hồ... Được rồi, lão tử cũng không có tư cách nói bà, lão tử so với bà càng ngốc, thích một kẻ ngu..."

Dưới ánh đèn chợ đêm, nữ hài lẳng lặng gục ở chỗ này, khi an tĩnh thật giống như một thiên sứ, trên gương mặt trắng nõn mềm mại đáng yêu có thể thấy rõ cả lông tơ...

Ông Cảnh Dương ngờ ngác nhìn chăm chăm, mang tai một hồi nóng lên, trái tim đập cũng càng lúc càng nhanh, hô hấp cũng trở nên gấp rút.

Ông Cảnh Dương siết chặt nắm đấm, kim lòng không động từng chút từng chút lại gần mặt nữ hài...

Rất nhanh, giữa hai người chỉ còn lại khoảng cách cực nhỏ, thậm chí nghe thấy cả hô hấp.

Ngay trong nháy mắt khi môi Ông Cảnh Dương sắp rơi vào trên mặt Lâm Yên...

Lâm Yên bỗng nhiên mở mắt, đáy mắt hàn mang như là lưỡi đao băng tinh bắn về phía hắn ——

Ngay sau đó, trong miệng nữ hài, thăm thẳm vang lên một thanh âm như hừng hờ lại lẳng lẽ đến cực điểm ——

"Muốn chết?"

"Mẹ... Mẹ nó!!!" Ông Cảnh Dương bị dọa đến hồn phi phách tán, trở mình một cái lăn từ trên ghế xuống dưới, người ngã ngựa đổ.

Cùng lúc đó, ngay lập tức trong xe đối diện.

Bùi Nam Như kinh hoàng nhìn về Bùi Duật Thành một bên đột nhiên mất đi tri giác, "Đại ca! Đại ca anh tỉnh lại đi..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Ngắt hoa đào

Ông Cảnh Dương hoàn toàn không ngờ Lâm Yên lại đột nhiên tỉnh lại, bị dọa trực tiếp té ngã, hơn nửa ngày mới vịn eo bò lên.

"Con mẹ nó! Lâm Yên bà làm gì? Lão tử kém chút bị bà dọa phát bệnh tim!!!"

Về mặt nữ hài tựa hồ có sự sệt trong nháy mắt, bất quá, rất nhanh liền khôi phục như thường, đáy mắt hiện lên một tia hiểu rõ.

Chỉ thấy nguyên bản cặp con ngươi âm đậm tinh thần sa sút của nữ hài, trong nháy mắt như là minh châu được lau đi bụi trần, phát ra ánh sáng thanh lãnh, nghe tiếng, cô liếc nhìn Ông Cảnh Dương, nhàn nhạt mở miệng nói, "Nếu không phải làm việc trái với lương tâm, ông sợ cái gì."

"Tôi..." Ông Cảnh Dương thật sự đứng là chột dạ, cường ép nói rõ lý do, "Tôi là thấy trên mặt bà có vết bẩn, muốn giúp bà lau đi mà thôi! Bằng không thì bà cho rằng tôi muốn làm gì?"

"Phải không?" Lâm Yên nhàn nhạt cười cười, từ chối cho ý kiến.

Thế nhưng biểu tình kia, lại làm cho Ông Cảnh Dương có loại cảm giác kinh hoàng giống như toàn bộ tâm tư đều bị nhìn thấu.

Thậm chí có loại cảm giác áp bách đáng sợ khi đối mặt với địch thủ mạnh mẽ...

Móa! Tình huống như thế nào...

Ông Cảnh Dương nhận không được phi nhỏ, "Lâm Yên, bà bị quỷ nhập vào người à? Làm sao đột nhiên lạnh lẽo... Như thế..."

Còn có vừa rồi ánh mắt trong nháy mắt mở to mắt đó, đơn giản có thể đem hắn dọa ngã!

Uông Cảnh Dương một bên tự phi nhỏ, một bên vội vàng chuyển đổi chủ đề, "Lâm Yên, lời tôi mới vừa nói bà có nghe hay không? Bà nếu không trực tiếp đến chỗ tôi ở, tránh khỏi ở chỗ mẹ bà chịu khinh bỉ!"

Lâm Yên nhìn hần một cái, "Không cần."

Uông Cảnh Dương cho là cô không muốn làm phiền mình, khuyên nói, "Bà với tôi còn khách khí cái gì! Gian phòng của tôi bên kia ngược lại cũng là đang để trống!"

Lâm Yên cầm lấy một xâu đồ nướng trên bàn, bất quá tựa hồ cũng không có ý tứ muốn ăn, chẳng qua là nhìn một chút, thuận miệng nói: "Có chỗ để đi."

Uông Cảnh Dương về mặt bất đắc dĩ: "Bà nếu là thực sự ngại ngùng, chờ bà kiếm được tiền lại trả tiền thuê nhà cho tôi! Đừng sinh cường(?), bà ở để đồ cũng không có bằng hữu với người thân khác, còn có thể đi đâu?"

Lâm Yên: "Đến chỗ của bạn trai tôi."

Uông Cảnh Dương: "...!!!"

Uông Cảnh Dương ngu ngơ tại chỗ, xâu đồ nướng trong tay "Bẹp" rơi xuống đất.

"Bà... Bà nói cái gì?" Uông Cảnh Dương đơn giản như là bị người đánh đòn cảnh cáo.

Bạn trai? Cô lúc nào có bạn trai?

Sau khi Lâm Yên cùng Hàn Dật Hiền chia tay đến bây giờ cũng chưa hết dây dưa, làm sao có thể đột nhiên liền có bạn trai???

Hần vì sao hoàn toàn không biết!

"Cảm tạ chiêu đãi."

Lâm Yên nói xong, trực tiếp đứng dậy rời đi, thanh âm lạnh lạnh xa cách tiêu tán ở trong gió đêm..

Còn lại Uông Cảnh Dương ngồi yên tại chỗ, nhìn chăm chăm bóng lưng Lâm Yên rời đi, cõi lòng tan nát thành nhân bánh sùi cào...

Có bạn trai liền không giống, ngay cả thái độ lời nói với hần cũng lạnh đậm!!!

...

Cùng lúc đó, ở một bên khác, Bùi Duật Thành đột nhiên lần nữa lâm vào mê man, Bùi Nam Như đã lòng rối như tơ vò.

Đang chuẩn bị tranh thủ thời gian lái xe đưa người đến bệnh viện, đột nhiên, cửa sổ xe vang lên tiếng gõ.

Bùi Nam Như hạ cửa sổ xe xuống, sau đó liền thấy, người đứng ở ngoài cửa xe, lại là Lâm Yên!

"Cô... Lâm Yên?"

Nữ hải trực tiếp mở cửa xe, ngồi xuống chỗ ngồi phía sau bên cạnh Bùi Duật Thành, "Không cần tới bệnh viện, quay trở lại Vân Gian thủy trang."

Bùi Nam Như đáy mắt hiển hiện một vệt cảnh giác: "Cô là ai? Đến cùng là có quan hệ thế nào với anh của tôi?"

Kỳ quái... Hần đã không phải lần đầu tiên phát giác...

Ngữ khí nữ nhân này nói chuyện, lại khiến cho hần không tự chủ được mà phục tùng.

Đạm mạc cùng trấn định trên mặt nữ hải không thay đổi chút nào, hỏi ngược lại: "Anh trai của anh chưa nói quan hệ của hai người bọn tôi?"

Bùi Nam Như lập tức im lặng: "..."

Mặc dù hần hoàn toàn không rõ vì cái gì, thế nhưng, có thể làm cho đại ca hần nói ra mấy chữ "Quan hệ thân mật nhất" như vậy.

Nữ nhân này... Tuyệt đối không giống bình thường..

Ít nhất, đối với đại ca hần mà nói, hần là có khả năng tín nhiệm (tin tưởng).

Sau một lát giây dựa, Bùi Nam Như cuối cùng lựa chọn lái xe lái về hướng Vân Gian thủy trang

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Tỉnh lại sau giấc ngủ

Sáng sớm hôm sau.

Biệt thự lưng chừng núi ở đé đơ.

Trong phòng ngủ rộng rãi sáng ngời, Lâm Yên mơ mơ màng màng vuốt mắt, bò dậy từ trong chăn mềm mại.

Một giây sau, thấy rõ nơi mình đang ở, Lâm Yên trong nháy mắt bừng tỉnh.

Không gian rộng rãi, trang trí giản dị mà xa hoa, bể bơi ngoài cửa sổ, bồn tắm nằm trên giường lớn Kingsize, trong phòng mỗi một đồ vật bài trí nhìn như đơn sơ lại quý đến làm người run sợ, bích hoạ...

Cái này... Đây tuyệt đối đây không phải ở nhà trọ của mẹ, càng không khả năng là ở chỗ Uông Cảnh Dương.

Chết tiệt!

Cô tại sao lại mất trí nhớ rồi?

Tối hôm qua cô không phải ở bên ngoài cùng Uông Cảnh Dương ăn xiên que nướng sao?

Đây là chỗ nào?

Đêm qua những chai bia kia, không có khả năng để cho cô say đến một chút trí nhớ cũng không còn.

Loại tình huống trí nhớ đột nhiên thiếu sót này, đã không phải lần đầu tiên xuất hiện, tối hôm qua ở cửa tiệm rượu khi thấy Bùi Nam Như cũng thế...

Lúc đó cô chỉ coi là chính mình vì quá mệt mới dẫn tới.

Thế nhưng tình huống buổi sáng hôm nay, liên quá khó mà tin nổi.

Làm sao một giây trước còn ở trong sạp hàng cùng Uông Cảnh Dương ăn đồ nướng, vừa mở mắt... Liền nằm trên một chiếc giường xa lạ?

Lâm Yên cố gắng nhớ lại, lại cái gì cũng nghĩ không ra.

Đúng lúc này, điện thoại di động của cô đột nhiên vang lên.

Lâm Yên tiện tay mở ra, sau đó phát hiện, tối hôm qua Uông Cảnh Dương gửi cho cô vô số tin nhắn.

Cầu Từ: Mịa nó! Lâm Yên! Bà cái đồ không có lương tâm! Chuyện lớn như vậy thế mà cũng không nói cho tôi! Bà đến cùng là quen bạn trai lúc nào!

Cầu Từ: Bạn trai bà, hần là ai?

Cầu Từ: Bao nhiêu tuổi!

Cầu Từ: Làm gì!

Cầu Từ: Trong nhà làm cái gì!

Cầu Từ: Đáng dấp đẹp trai sao?

...

Lâm Yên thấy một mặt im lặng, Uông Cảnh Dương lại phát bệnh thần kinh gì rồi?

Cái gì bạn trai? Cái gì người thân cận nhất?

Ngay sau đó, Lâm Yên đột nhiên thấy trong tin nhắn của Uông Cảnh Dương còn có một đoạn video.

Cầu Từ: Lâm Yên, đại gia bà! Có còn là bạn bè hay không! Bà đến cùng còn có bao nhiêu chuyện giấu tôi? [phụ video]

Lâm Yên nghi ngờ mở đoạn video kia ra...

Video tựa hồ là ảnh chụp, thoạt nhìn có chút lay động, nhưng vẫn coi như thấy rõ.

Thế nhưng là, khung cảnh bên trong video này, làm sao càng xem càng quen thuộc?

Đây không phải tiệc sinh nhật Lâm Thụ Nhã ngày hôm qua ở khách sạn sao?

Rất nhanh, cô nhìn thấy thân ảnh của mình...

Sau khi Lâm Yên xem xong cả đoạn video, cả người đều ngây ngẩn tại chỗ, mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên.

Đoạn video kia quay lại toàn bộ quá trình tối hôm qua tại party sinh nhật, cô là xuất hiện như thế nào, làm sao cùng Lâm Thụ Nhã đánh cược, Hàn Dật Hiền là thế nào nhảy đi xuống cứu cô, còn có... Bùi Nam Nhữ!

Chuyện đêm hôm đó, Lâm Yên vẫn luôn tưởng rằng chính mình quá mệt mỏi không cẩn thận rơi xuống nước, sau đó Bùi Nam Nhữ thuận tay giúp một lúc.

Trăm triệu không nghĩ tới, trong lúc này thế mà còn phát sinh nhiều chuyện như vậy!

Tỉnh lại sau giấc ngủ, thế giới long trời lở đất ——

Nằm ở trên giường lớn trong biệt thự sang trọng...

Bạn trai cũ mặc kệ bạn gái liều mạng đi cứu cô...

Lưu lượng đỉnh cấp của ngành giải trí* với cô như là bạn bè nhiều năm...

* Lưu lượng đỉnh cấp của ngành giải trí: người có số lượng fan lớn nhất, mức độ ủng hộ cao nhất.

Cô dù nằm mơ cũng không dám làm như thế!

Trên cái thế giới này, còn có chuyện khó tin hơn chuyện này sao?

Một giây sau, cửa phòng tắm đối diện đột nhiên "Kẹt kẹt" một tiếng bị người đẩy ra...

Một nam nhân dáng dấp còn điển đào chúng sinh hơn Bùi Nam Nhữ, từ trong phòng tắm đi ra.

Nếu như cô không có nhận sai, chính mình trước đây không lâu mới vừa ở trên TV thấy qua nam nhân này —— người cầm lái Bùi gia ở đế đô, tổng giám đốc đế quốc thương nghiệp tập đoàn JM... Bùi Duật Thành!

Lâm Yên: "...!!!"

Thật là có!!!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Muốn được yên tĩnh một chút

Nam nhân để trần thân trên, bên hông chỉ quấn một chiếc khăn tắm rộng lớn, giọt nước trong suốt rơi xuống theo mái tóc hơi ướt trượt trên lồng ngực màu mật ong của nam nhân...

Thấy nữ hài ngồi ở trên giường, con người của nam nhân tựa đầm lạnh thâm thúy lạnh lạnh hững hờ nhìn về phía cô, "Tĩnh."

Lâm Yên ngờ ngác nhìn nam nhân đột nhiên đi ra từ trong phòng tắm, trong nháy mắt, trong đầu như là có 100 con voi ma mút tiền sử gào thét chạy qua...

"Bùi... Bùi Duật Thành?"

Lúc đó cái nhìn ở trong TV để lại ấn tượng thật sự quá sâu sắc, cho nên cô tuyệt đối sẽ không nhận lầm.

Cô cố gắng nhớ lại tối hôm qua đến cùng xảy ra chuyện gì, nhưng là, vẫn như cũ hoàn toàn nghĩ không ra.

Ba!

Lâm Yên giờ tay liền tát chính mình một bạt tai!

Lâm Yên, nguoi tỉnh táo một chút!

Nguoi là đang nằm mơ!

Nguoi nhất định là đang nằm mơ!

Bùi Duật Thành đang lau tóc tro mắt nhìn Lâm Yên đột nhiên tát mình một cái, về mặt phức tạp: "..."

Để tránh Lâm Yên tiếp tục tự mình hại mình, nam nhân mở miệng nhắc nhở: "Có lẽ, cô muốn yên tĩnh một chút."

Lâm Yên máy móc mà chết lặng liên tục gật đầu, "Vâng vâng vâng, không sai! Tôi cần phải tỉnh táo! Tỉnh táo một chút... Bình tĩnh một chút..."

Lâm Yên một bên nghĩ linh tinh một bên điên cuồng cố gắng để cho mình trấn định lại.

Cuối cùng..

Cô cắn môi, về mặt sụp đổ nhìn về phía Bùi Duật Thành, "Bùi tổng... Ngài... Ngài có thể mặc quần áo trước hay không? Ngài như thế này, tôi rất khó bình tĩnh..."

Đáy mắt nam nhân tựa hồ lóe lên một tia ý cười, "Được."

Sau một lúc lâu, Bùi Duật Thành cuối cùng mặc vào một bộ quần áo ở nhà, trên mặt cũng đeo thêm một cặp mắt kính.

Nam nhân ngồi ở ghế sofa bên cửa sổ, ánh nắng loang lổ xuyên qua bóng cây chiếu xuống mặt mũi hần lạnh lạnh mà xa cách, tay áo sơ mi trắng được cuộn lên vài nấc, hai chân thon dài tùy ý giao thoa, kính mắt đơn giản trên sống mũi, không chỉ không có làm giảm bớt khí tràng của hắn, ngược lại khiến cả người hắn càng thêm hoàn mỹ.

Lâm Yên: "...!!!"

Lâm Yên cảm giác hôm nay mình có lẽ không bình tĩnh được.

Ngành giải trí đều nói gương mặt kia của Bùi Nam Như có thể sử dụng nhan sắc giết người, nhưng người trước mắt này, đủ để hồn xiêu phách lạc.

Bùi Duật Thành tựa hồ nhìn ra cô có lời muốn nói, chậm rãi châm một điếu thuốc, khói mù nhân nhật lượn lờ ở đầu ngón tay thon dài, "Muốn nói cái gì?"

Lâm Yên cuối cùng lấy lại tinh thần, sửa sang một chút từ ngữ, trái tim nhỏ run rẩy, cẩn thận từng li từng tí nói, "Thật xin lỗi Bùi tổng, tối hôm qua tôi có lẽ là uống nhiều quá, hoàn toàn không nhớ rõ xảy ra chuyện gì..."

Cho nên, tôi muốn hỏi một chút chuyện gì xảy ra, vì cái gì buổi sáng tôi tỉnh lại ở bên trong nhà Bùi tổng ngài..."

"Không nhớ rõ..." Nghe vậy, môi Bùi Duật Thành không dễ dàng phát giác khẽ cau lên, con ngươi dưới tấm kính lóe lên một vệt ánh sáng nhạt.

Sau đó, dùng cái giọng nói âm u hơi khàn vô cùng có từ tính mở miệng nói, "Làm sao, ngủ với tôi không nhận, già mất trí nhớ?"

Lâm Yên: "..."

"Phù phù" một tiếng, Lâm Yên run chân một cái trượt xuống khỏi mép giường, trực tiếp bị dọa ngã.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Quá bị thua thiệt

Cô...

Cô ngủ với Bùi Duật Thành?

Cô là ăn gan hùm mật gấu sao!!!

Lâm Yên trở mình một cái đứng lên, thất kinh giải thích: "Cái này sao có thể! Bù tiên sinh, tôi cảm thấy chúng ta khẳng định là có hiểu lầm gì đó, coi như là cho tôi một trăm cái lá gan, tôi cũng không dám đối với ngài bắt kính a..."

Ngón tay thon dài của Bù Duật Thành kẹp lấy một nửa điều thuốc lá, lười biếng nửa híp con ngươi lười biếng nửa híp lại hơi giương lên nhìn về phía cô: "Đã bắt kính."

Lâm Yên: "..."

Đã... Đã bắt kính...

Người nào tới cứu cô...

Thấy Lâm Yên không ra, Bù Duật Thành tầm mắt lạnh lạnh liếc mắt lườm cô: "Còn có cái gì muốn nói?"

Lâm Yên vùng vẫy giấy chết: "Có! Bù tiên sinh, tôi có một cái vấn đề rất trọng yếu, nếu ngài nói... Nói tôi... Tôi đối với ngài bắt kính... Cái kia... Tôi đây đến cùng là thể nào... Làm sao thành công?"

Cô nếu là có bản lĩnh ngủ với Bù Duật Thành, cô làm sao không lên trời đây!

Ngón tay thon dài của Bù Duật Thành kẹp lấy thuốc lá, một cái tay khác nghiêng chống đỡ cái trán, đuôi lông mày như cách sương mù hơi hơi giương lên, "Cô là hi vọng tôi... Giúp cô nhớ lại một chút?"

"Hự khự khự khự..." Lâm Yên bị dọa đến mặt mũi trắng bệch: "Không! Không cần! Tôi không có... Không có ý tứ kia!"

Lâm Yên bị ép từ bỏ vấn đề này.

Việc này nhưng khiến cô làm sao bây giờ?

Lâm Yên lòng nóng như lửa đốt, cẩn thận từng li từng tí hỏi, "Bù tiên sinh... Nếu như tôi nói với ngài... Tôi thật hoàn toàn không nhớ rõ... Ngài tin tưởng sao?"

Nhìn bộ dáng nữ hài kinh hãi, Bù Duật Thành đáy mắt hiển hiện một vệt ý cười hơi hột hiểu rõ, "Tự nhiên tin tưởng."

Cuối cùng tin tưởng!

Ánh mắt Lâm Yên sáng lên, đang mặt mũi tràn đầy xúc động, liền nghe được, Bù Duật Thành tiếp tục mở miệng nói, "Dù sao, một nữ nhân nếu muốn bội tình bạc nghĩa, lý do hoang đường nào mà không thể nghĩ ra?"

Lâm Yên: "..."

Ta đi!

Cô! Thật! Không! Có! A!

Đối với Bù Duật Thành bội tình bạc nghĩa cái gì cũng quá dọa người đi!

Chẳng lẽ... Cô thật sự quên cái gì sao?

Đúng lúc này, trong đầu Lâm Yên đột nhiên lóe lên sáng ý.

Cô giống như... Biết là chuyện gì xảy ra!

Vì cái gì mà trước đó chính mình làm ra nhiều việc như vậy mà cô không có chút ký ức nào!

Đại náo tiệc sinh nhật Lâm Thư Nhã...

Nói chuyện với Bù Nam Như...

Còn cùng còn có một chân với Bù Duật Thành...

Đều là bởi vì cô...

Nhân cách phân liệt!!!

Nếu là như vậy, tựa hồ hết thảy đều có thể giải thích được.

"Ta đi... Ta... Ta không phải là tinh thần xảy ra vấn đề... Nhân cách phân liệt đi..." Lâm Yên kinh hoàng nói một mình.

Bùi Duật Thành nghe được nữ hài nhỏ giọng thăm thì, khước miệng tựa hồ không dễ phát hiện mà khẽ co rút một cái: "..."

Lâm Yên nghĩ tới đây, bắt đầu nhúc nhúc, nếu như mình trực tiếp nói với Bùi Duật Thành cô nhân cách phân liệt, ngũ hấn chính là nhân cách khác, không phải chính cô, không biết Bùi Duật Thành có thể hay không buông tha cô?

Lâm Yên cẩn thận suy nghĩ một chút, sau đó phát hiện, giống như rất không có khả năng..

Coi như phân liệt, này không phải cũng đều là chuyện tốt cô làm sao!

Nếu như chân tướng thật là như thế này, cái kia... Cái kia cô đây cũng quá bị thua thiệt a?

Hậu quả cần cô tới gánh chịu, thế nhưng ngũ như nào, lại một chút ký ức cũng không có!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Trời giáng nôi lớn

Rõ ràng cũng không phải là cô làm, lại hoàn toàn không cách nào phản bác.

Lâm Yên có miệng khó trả lời, uất ức muốn chết, cả người tựa như một cây nấm bị cuồng phong bão táp tàn phá qua một lần.

Bùi Duật Thành nhìn bộ dáng nữ hài rõ ràng có một bụng lời muốn nói, nhưng lại một chữ cũng không nói được, tâm tình không hiểu sao lại thấy vui vẻ: "Đang nghĩ lý do hợp lý hơn rồi?"

Lâm Yên ủy khuất trông mong mấp máy môi.

Chuyện hoang đường như thế, còn có lý do nào hợp lý đây? Kịch bản phim truyền hình cũng không dám viết như thế!

Ngoại trừ nhân cách phân liệt, cô thực sự nghĩ không ra nguyên nhân khác.

Lâm Yên một bộ tư thái chờ chết, chịu trận thì thào: "Không có... Không có..."

Nôi lớn từ trên trời cao rơi xuống, cô phải công thôi...

Bùi Duật Thành dụi đầu mẩu thuốc lá trong tay: "Tới đây."

Lâm Yên nghe vậy, ngẩng đầu, trừng to mắt, một mặt cảnh giác.

Thấy nữ hài bất động, đáy mắt Bùi Duật Thành lập tức lạnh một chút, uy áp từng chút một trút xuống.

Lâm Yên lập tức cảm giác được một cỗ lãnh ý theo xương sống bò lên, nuốt nước bọt, nhận mệnh chậm rãi đi về phía Bùi Duật Thành.

Chậm chậm nửa ngày, cuối cùng đi tới nơi cách Bùi Duật Thành ba bước.

Nam nhân tựa hồ là ghét bỏ động tác của cô quá chậm, cánh tay dài duỗi ra, trong chốc lát, cô đã bị kéo đến một bên chân của nam nhân.

Một cỗ khí tức hỗn hợp mùi thuốc lá nhàn nhạt, trong nháy mắt bao bọc cô lại.

Lâm Yên đơn giản thờ ơ cũng không dám, chỉ còn lại một đôi mắt hoảng hốt mà nhìn chăm chăm vào nam nhân ở trước mắt.

Giờ phút này, bộ dáng nữ hài bối rối hoảng sợ, thoạt nhìn vừa nghe lời vừa đáng thương, đơn giản tựa như một con thỏ vào nhảm ổ sói.

Dưới khoảng cách gần, có thể thấy rõ ràng, dù cho lúc này tinh thần cùng trạng thái thân thể của cô đều rất kém cỏi, nhưng làn da vẫn như cũ tốt không tưởng nổi, mềm mại đến cơ hồ hoàn toàn không nhìn thấy lỗ chân lông.

Đại khái là bởi vì làn da quá mức mềm mại, nửa khuôn mặt mới vừa bị chính cô tát một bàn tay đã sưng đỏ lên.

Bùi Duật Thành duỗi ngón tay thon dài, nhẹ nhàng chạm vào chỗ sưng đỏ trên mặt nữ hài.

Lâm Yên lập tức đau đến theo bản năng rút cổ một cái.

Bùi Duật Thành vươn tay, vượt qua Lâm Yên, kéo ngắn kéo sau lưng cô, sau đó lấy ra một đồ vật gì đó.

Động tác này, đơn giản tựa như là đem cô ôm vào trong ngực vậy.

Lâm Yên từ đầu tới cuối đều ngừng thờ, không dám nhúc nhích.

Chẳng lẽ còn có thể phản kháng đánh người sao? Người làm sai là cô!

Ngay khi Lâm Yên cảm thấy Bùi Duật Thành có phải muốn lấy cây gậy lớn ra đánh cô hay không...

Ngón tay nam nhân mang theo một vệt mát lạnh, nhẹ nhàng bơi ở chỗ sung đỏ bên trên gò má cô...

Chỗ đau đốn trên mặt cô lập tức hơi lạnh, hết sức dễ chịu, tựa hồ còn có thể ngửi thấy mùi thuốc.

Lâm Yên hơi kinh ngạc.

Bùi Duật Thành đây là... Đang bôi thuốc cho cô?

Khi còn đang nghĩ như vậy, nam nhân đã thay cô bôi xong thuốc mỡ.

Sau đó, cánh tay Bùi Duật Thành tùy ý khoác lên hai bên thân thể của cô, dùng cặp con ngươi lạnh lạnh thâm thúy nhìn cô, hững hờ mở miệng nói, "Mời Lâm tiểu thư bảo vệ tốt thân thể của chính mình, tôi không hy vọng lần sau lại nhìn thấy cô bị thương."

Không nghĩ tới Bùi Duật Thành lại quan tâm chính mình, Lâm Yên lập tức có chút kinh ngạc nháy nháy mắt, theo bản năng gật đầu, "Ừm..."

Bùi Duật Thành đem thuốc mỡ để sang một bên, thuận miệng nói, "Dù sao, thân thể của cô tôi cũng có quyền sử dụng."

Lâm Yên: "...!!!"

Cái gì gọi là thân thể của cô hẳn cũng có quyền sử dụng???

Sẽ không phải là cái ý tứ mà cô lý giải chứ!

Bọn họ không phải là không cẩn thận ở cùng một chỗ một lần sao? Chẳng lẽ về sau còn muốn tiếp tục duy trì loại quan hệ này???

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Cầu sinh dục rất mạnh

Lại nói, nhân cách thứ hai của cô cùng Bùi Duật Thành đến cùng là có quan hệ như thế nào!

Sẽ không phải ở thời điểm cô không biết còn làm cái chuyện kỳ quái gì chứ?

Loại tình huống này hoàn toàn không làm rõ ràng được gây ra cảm giác thật sự là quá khổ rồi, lúc nào cũng có thể bị lôi rót vào trong hố.

Lâm Yên hiện tại lời cũng không dám nói một câu.

Lúc này, tiếng đập cửa "Đông đông đông" vang lên.

Bùi Duật Thành: "Mời vào."

Lâm Yên vội vàng thừa cơ nhảy ra xa một chút, sau đó vô ý thức nhìn sang phương hướng tiếng bước chân truyền ngoài cửa, một giây sau, liền hiện lên vẻ si ngốc từng sở ở nơi đó ——

Bùi Nam Nhứ!!!

Vua màn ảnh Bùi Nam Nhứ!

Thần tượng của cô! Nam thần!

"Anh..." Bùi Nam Nhứ một bên đẩy cửa tiến vào, một bên hướng về phía Bùi Duật Thành gọi một tiếng.

Giờ phút này, trên người Bùi Nam Như mặc quần áo ở nhà nhân nhả nhẹ nhõm, trên khuôn mặt tuấn dật mang theo ý cười ôn nhu như gió xuân ấm áp, cả người đơn giản sáng lấp lánh!

Lâm Yên chỉ cảm thấy trong nháy mắt toàn bộ thế giới rục rồ đều tập trung vào trên người người đàn ông này.

Cô còn là lần đầu tiên thấy bộ dáng Bùi Nam Như mặc đồ ở nhà, cũng là lần đầu tiên thấy bộ dáng Bùi Nam Như thân thiết như vậy.

Ngày thường, mặc dù hình ảnh đối ngoại của Bùi Nam Như cũng luôn luôn đều là ôn nhu thân thiết, thế nhưng Lâm Yên rõ ràng có thể cảm giác được, loại ôn nhu kia là mang theo cảm giác vô cùng xa cách, cao cao tại thượng, xa không thể với tới.

Đối với chút người ái mộ bọn cô mà nói, vĩnh viễn là vị thần tồn tại trên cao.

Nhưng vừa nãy, trong nháy mắt ngay khi Bùi Nam Như đẩy cửa tiến vào đó, cô phảng phất thấy được một vị nam thần rời khỏi thần đàn để đi xuống khỏi lầu nhân gian.

"Lâm tỷ." Bùi Nam Như tựa hồ là thấy cô, hơi hơi gật đầu về phía cô, xem như bắt chuyện qua.

Nhưng mà...

Ngay trong nháy mắt khi tầm mắt Bùi Nam Như dời đi từ trên người Bùi Duật Thành, sự thân thiết trong đáy mắt hần đây liền lập tức hóa thành loại vừa khách khí vừa xa cách mà cô quen thuộc.

Bất quá, cái này cũng đủ khiến Lâm Yên xúc động đến thụ sủng nhược kinh.(được sủng ái mà kinh sợ)

Dù sao đây là lần thứ nhất cô nói chuyện với Bùi Nam Như ở khoảng cách gần như vậy, lần trước coi như xong, cô căn bản ngay cả một chút ký ức cũng không có.

Lâm Yên sững sờ hơn nửa ngày, mới rốt cục lắp bắp mở miệng, "Bùi Ảnh Đế... Ngài... Ngài tốt!"

Nói xong, tầm mắt liền vẫn như cũ không chế không nổi rơi vào trên người Bùi Nam Như.

Có một loại tâm tình của người ái mộ gọi là chỉ có thể nhìn thần tượng mà thèm, thật sự là quá khó khăn khắc chế...

Bất quá...

Rất nhanh Lâm Yên cũng cảm giác được một cỗ dự cảm không tốt lắm.

Nam nhân bên cạnh người cô, thấu kính phía sau ánh mắt hiện ra lạnh lùng sáng bóng, ngón tay thon dài hơi cong, nhẹ nhàng gõ trên tay vịn của ghế sofa, bỗng nhiên. Dừng thanh âm lạnh lạnh mà đậm đậm mở miệng hỏi cô, "Thấy đẹp không?"

Lâm Yên lập tức cảm giác một cỗ hơi lạnh theo cột sống của cô leo lên đến đỉnh đầu: "..."

Nói đẹp mắt?

Cảm giác nếu như nói như vậy sẽ vô cùng nguy hiểm...

Nói không đẹp?

Sao có thể nói nam thần không dễ nhìn?

Đây không thể nghi ngờ, là một câu hỏi lấy mạng...

Trong chớp nhoáng này, tốc độ vận chuyển của bộ não Lâm Yên cơ hồ đã dùng hết lực lượng hồng thủy cả đời, cô hít sâu một hơi: "Đẹp... Đẹp mắt!"

Hai con người Bùi Nam Như hít lại.

Lâm Yên lập tức nói: "Bùi Ảnh Đế đương nhiên đẹp mắt, dù sao cũng là em trai Bùi tiên sinh ngài a! Làm sao có thể không dễ nhìn!"

Uy áp trên trán Bùi Duật Thành làm người sợ hãi tựa hồ là trong nháy mắt triển khai, hóa thành một đường cong bên khoé môi, "A, tìm đường sống cũng là rất mạnh."

Lời mặc dù nói như vậy, nhưng mà, rõ ràng cũng là rất vừa ý một chiều này của Lâm Yên...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quảng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Thật là một người tốt!

Bùi Nam Như dường như có lời muốn nói với Bùi Duật Thành, nhưng có cô ở đây, lại không có mở miệng, quan tâm mà lui ra ngoài.

Lâm Yên thấy thế, vội vàng nhìn về phía Bùi Duật Thành mở miệng nói, "Bùi tiên sinh, nếu ngài còn có việc, tôi liền rời đi trước, không quấy rầy, còn chuyện ngày hôm qua, tôi sẽ không phát sinh lần nữa..."

Lâm Yên nói xong có chút thấp thỏm, bởi vì không biết Bùi Duật Thành đến cùng là thái độ gì.

Với thân phận địa vị của Bùi Duật Thành, nếu như muốn làm khó cô, cô không có chút năng lực phản kháng nào.

Kỳ thật, dưới tình huống như bình thường, cô là con gái, thua thiệt hẳn là cô, nhưng ai bảo đối phương hết lần này tới lần khác là Bùi Duật Thành..

Chuyện này thế nào cũng là cô chiếm tiện nghi.

Bùi Duật Thành nghe vậy, ánh mắt tựa hồ có chút ý tứ sâu xa, thản nhiên nói: "Hi vọng như thế."

Lâm Yên thấy đối phương không có ý tứ muốn truy cứu, chột nhẹ nhàng thở ra, "Ngài yên tâm, tôi tuyệt đối sẽ không xuất hiện ở trước mặt của ngài lần nữa!"

Bùi Duật Thành nhìn lướt qua khuôn mặt nhỏ của nữ hài đang thề thốt: "Nếu Lâm tiểu thư nói như vậy, tôi đây liền yên tâm. Tôi gọi lái xe đưa cô về."

Lâm Yên theo bản năng muốn cự tuyệt, nhưng là nghĩ lại, nơi này khẳng định không có xe buýt, gọi xe taxi quá mắc, cô hiện tại nghèo như vậy, có thể tiết kiệm một chút vẫn là tiết kiệm một chút đi.

"Vâng... Cảm ơn!"

Xem ra, cô hiểu lầm Bùi Duật Thành, không nghĩ tới con người hắn còn rất tốt.

...

Sau khi Lâm Yên rời đi, Bùi Nam Như lúc này mới một lần nữa đẩy cửa đi vào.

"Đại ca, anh thật sự không sao?"

Vốn hắn còn tưởng rằng Bùi Duật Thành lần này sẽ lại mê man thật lâu, không nghĩ tới, tối hôm qua dựa theo lời Lâm Yên nói, sau khi đưa anh hắn về, không bao lâu liền tỉnh.

Ánh mắt Bùi Duật Thành nhìn xuyên qua một bên cửa sổ, rơi vào trên người cô gái ở lầu dưới: "Anh rất giống có chuyện?"

Bùi Nam Như lắc đầu.

Không chỉ không có việc gì, hơn nữa thoát nhìn trạng thái còn khoẻ mạnh.

Chỉ là Lâm Yên thoát nhìn có chút kỳ quái, so với khi gặp mặt hai lần trước đó mang đến cho hắn cảm giác không giống nhau lắm.

Nhưng mà, rất nhiều cô gái vốn giới thay đổi, Bùi Nam Như cũng không có quá để ý.

...

Xe màu đen bình ổn chạy, phong cảnh ngoài cửa sổ lui lại nhanh như gió, rất nhanh, tòa biệt thự xa hoa kia dần dần biến mất ở trong tầm mắt.

Lâm Yên có cảm giác như là đã mơ một giấc mộng hoang đường, sau đó vừa tỉnh lại.

Nhưng dù loại sự thật cho thấy, tất cả đều không phải là mộng, tinh thần của cô, khả năng thật sự xảy ra vấn đề.

"Bác tài, có thể phiền bác dừng ở bệnh viện nhân dân Đệ Tứ một chút không?"

Cô tương đối quen thuộc với bệnh viện Đệ Tứ, mà vừa vặn văn khoa Tâm Thần của bệnh viện Đệ Tứ cũng tốt nhất toàn thành phố.

"Được rồi, Lâm tiểu thư."

Rất nhanh, lái xe ngừng ở cửa toà nhà bệnh viện nhân dân Đệ Tứ.

Vừa tới cửa, Lâm Yên liền thấy một tấm biển quảng cáo vô cùng bắt mắt.

【 giáo sư Hạ Thụy Uyên chuyên gia khoa Tâm Thần trứ danh hôm nay miễn phí xem bệnh, tất cả các hạng mục kiểm tra đều miễn phí 】

Trông thấy biển quảng cáo, Lâm Yên hơi sững sờ, chuyên gia trứ danh khoa Tâm Thần, hơn nữa là miễn phí kiểm tra?

Đây quả thực là kịp thời giúp đỡ!

Lâm Yên hiện tại thiếu nhất chính là tiền, trước đó còn đang lo lắng, tiền mình mang theo trên người có đủ cho chi phí kiểm tra hay không.

Mà cái tên Hạ Thụy Uyên nhìn qua còn có chút quen mắt.

Lâm Yên lấy điện thoại di động ra, ở website gõ vào ba chữ Hạ Thụy Uyên.

【 Hạ Thụy Uyên, chuyên gia có trình độ cao nhất trên lĩnh vực bệnh tật tinh thần 】

Lâm Yên ánh mắt hơi sáng, khó trách đối với tên Hạ Thụy Uyên có chút quen tai, Hạ Thụy Uyên từng có một ca bệnh cực kỳ oanh động.

Năm đó khi cô ở nước ngoài vẫn là tay đua xe, từng xem qua tin tức tương quan của lĩnh vực y học ở nước ngoài.

Ở nước ngoài có một tên tội phạm nào đó bị nhân cách phân liệt, ngoại trừ nhân cách chính bên ngoài, lại có thêm sáu nhân cách hoàn toàn khác biệt nhau, trong đó ba cái nhân cách có tính công kích rất mạnh.

Cuối cùng, vị tên tội phạm nước ngoài này được Hạ Thụy Uyên chữa trị triệt để.

"Ta đi... Đụng vận may lớn rồi!"

Lâm Yên trong miệng thì thầm.

Hạ Thụy Uyên quả thực là chuyên gia có trình độ cao nhất về lĩnh vực tinh thần trên thế giới, thế mà lại tới bệnh viện nhân dân Đệ Tứ ngòai khám bệnh, còn miễn phí hết thấy các hạng mục kiểm tra!

Quả nhiên là ứng câu nói kia..

Lương y như từ mẫu!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Uống nhiều nước nóng

Lúc này, Lâm Yên nhanh chân đi vào bệnh viện.

"Lâm tiểu thư, chân của cô, giống như không phải kiểm tra lại vào hôm nay a."

Vừa mới bước vào bệnh viện, Lâm Yên liền đụng phải y tá trưởng quen thuộc.

Cô ở bệnh viện nhân dân Đệ Tứ từng có một quãng thời gian trị liệu bệnh ở chân, không ít công nhân viên cũng coi là quen biết.

"Không phải." Lâm Yên lắc đầu, nhìn chăm chăm y tá trưởng: "Tôi hôm nay đến khoa tâm thần khám."

"Khám ở khoa tâm thần?" Y tá trưởng mặt mũi tràn đầy không hiểu.

"Lần sau trò chuyện tiếp ha! ~" Lâm Yên vội vàng lên tiếng chào, sợ lập tức bỏ lỡ cơ hội, tranh thủ thời gian chạy đi tìm phòng khám của chuyên gia Hạ Thụy Uyên.

Lâm Yên vốn cho là, phòng khám Hạ Thụy Uyên khẳng định không dễ xếp hàng, hoặc là có rất nhiều hạn chế.

Lúc này, Lâm Yên phát hiện mình cả nghĩ quá rồi, đơn giản thông suốt không trở ngại.

Lâm Yên nhưng cũng không nghĩ nhiều cái gì, dù sao, Hạ Thụy Uyên là chuyên gia khoa tâm thần, hẳn là không có nhiều người như vậy tới khám tinh thần thôi?

...

Lầu ba, trước phòng làm việc, Lâm Yên gõ cửa một cái, Hạ Thụy Uyên bên này, thế mà liền xếp hàng đều không có.

Sau khi đạt được đáp ứng, Lâm Yên đẩy cửa vào.

"Ngài là Hạ giáo sư..."

Lâm Yên liếc mắt liền nhận ra Hạ Thụy Uyên.

"Mời ngồi." Ông lão chỉ chỉ cái ghế sau lưng Lâm Yên.

"Xin chào, nói một chút tình huống của cháu đi." Ông lão mang theo kính mắt, nhìn về phía Lâm Yên.

"Hạ giáo sư, là như vậy, cháu cảm giác, cháu có bệnh tâm thần!" Lâm Yên nhìn chăm chăm Hạ Thụy Uyên, nhỏ giọng nói.

Nghe nói lời ấy, Hạ Thụy Uyên lại là cười: "Cháu là chính mình tự cảm thấy, xác thực chính xác sao, có vấn đề tinh thần hay không, không phải chính cháu nói là định đoạt được, vị tiểu thư này cháu họ gì."

"Không dám ạ, họ Lâm." Lâm Yên chi tiết nói.

"Được rồi Lâm tiểu thư, cháu vì cái gì nói tinh thần của mình xảy ra vấn đề?" Ông lão mỉm cười nói.

Lâm Yên trầm tư một lát, "Hạ giáo sư, chuyện này nói rất dài dòng, giáo sư chờ cháu từng chữ từng chữ từ từ nói, là như vậy, ngày đó cháu trước khi ra cửa, ăn hai cái bánh bao..."

Hạ Thụy Uyên: "Cháu vẫn là nói ngắn gọn đi. Nói điểm chính liền tốt."

Lâm Yên: "..."

"Vậy được rồi." Lâm Yên rũ cụp đầu: "Cháu thường xuyên sẽ mất đi ý thức, đồng thời ở lúc mất đi ý thức, cháu sẽ làm một chút sự việc vô cùng khác người, nhưng chính cháu căn bản không biết!"

Tiếp theo, mặt mũi Lâm Yên tràn đầy hoảng sợ: "Hạ giáo sư, cháu có xem qua tin tức về ca bệnh kinh điển của ngài ở nước ngoài, cái này giống như đúc với nhân cách phân liệt, cháu khẳng định là có bệnh tâm thần, cháu có nhân cách phân liệt, mà nhân cách phân liệt kia của cháu, theo cháu suy đoán, hẳn là còn có tính công kích rất mạnh!"

Ông lão đi đến bên cạnh Lâm Yên, kéo kéo mí mắt Lâm Yên, dò xét, một lát sau, một lần nữa ngồi về chỗ.

"Lâm tiểu thư, cháu không cần quá khẩn trương, loại tình huống này của cháu, hết sức phổ biến, tôi cảm giác cháu không phải nhân cách phân liệt, chẳng qua là gần nhất tâm tình chập chờn cùng áp lực quá lớn, cho nên tạo thành trí nhớ suy yếu." Hạ Thụy Uyên mở miệng nói.

"A? Không thể nào!" Lâm Yên mặt mặt mọng bức, chỉ nhìn tròn mắt của mình... Đây cũng quá không khoa học đi!

"Ha ha, Lâm tiểu thư nếu không tin, chúng ta lại đi làm một chút kiểm tra toàn diện."

"Tiền phí kia..."

"Hôm nay đều là miễn phí."

"Ân ân ân, thật tốt!" Lâm Yên như gà con mổ thóc gật đầu.

Rất nhanh, Lâm Yên đi theo Hạ Thụy Uyên rời phòng.

Hai tiếng sau đó, Lâm Yên cũng không biết mình đến tới cùng kiểm tra cái gì, đủ loại dụng cụ lớn nhỏ tựa hồ đều bị cô dùng toàn bộ, đồng thời còn có điều tra hỏi đáp, cần chính mình điền đáp án.

Sau khi hoàn thành hết thấy kiểm tra, Lâm Yên đi theo Hạ Thụy Uyên lần nữa quay trở về văn phòng.

Ông lão xem báo cáo trong tay, hướng về phía Lâm Yên nói: "Lâm tiểu thư, căn cứ quan sát của tôi cùng kết quả kiểm tra mà nói, cháu cũng không có cái gọi là nhân cách phân liệt, trở về ăn ít chanh chua, buông lỏng tâm tình, không nên quá khẩn trương, uống nhiều nước nóng."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Tứ đại giai không, chỉ có kiếm tiền

"Hạ giáo sư... Cháu cảm giác không đúng vậy, cháu tuyệt đối có nhân cách phân liệt! Nếu không ngài lại cho cháu khám tiếp thế nào?" Lâm Yên nhìn chằm chằm Hạ Thụy Uyên nói.

"Lâm tiểu thư, cháu quá khắt trương, cháu cần tôn trọng khoa học, tin tưởng bác sĩ." Hạ Thụy Uyên cau mày nói.

"Hạ giáo sư, cháu không phải không tin khoa học cùng bác sĩ, cháu chủ yếu là không tin chính cháu!" Lâm Yên nói.

"Ha ha, Lâm tiểu thư, cháu nếu biết ca bệnh nhân cách phân liệt kinh điển của tôi ở nước ngoài, hẳn phải biết quyền uy của tôi, tôi nói cháu không có, cháu liền không có." Hạ Thụy Uyên cười nói.

"Cháu vẫn cảm thấy..." Lâm Yên mặt mũi tràn đầy lưỡng lự.

"Lâm tiểu thư, bằng không, cháu đi gặp bác sĩ khác?" Cuối cùng, Hạ Thụy Uyên néo néo ấn đường.

"Bác sĩ khác? Còn có bác sĩ lợi hại hơn ngài sao?" Lâm Yên vội hỏi.

Ông lão khiêm tốn mỉm cười, "Chỉ sợ không có."

Lâm Yên: "..."

Thật xin lỗi, quý rầy.

Cuối cùng, Lâm Yên chỉ có thể xám xịt rời đi.

Nếu ngay cả loại chuyên gia lĩnh vực tinh thần Hạ Thụy Uyên này cũng nói không có vấn đề, cái kia cô hẳn là thật sự không có bất cứ vấn đề gì.

Chẳng lẽ là... Quý nhập vào người?

Chờ Lâm Yên rời đi, ông lão cầm điện thoại di động lên, bấm gọi điện thoại.

"Bù tiên sinh, lời nhắn nhủ của ngài đã hoàn thành, đúng vậy, Lâm tiểu thư không có hoài nghi."

...

Sau khi đi bệnh viện kiểm tra, Lâm Yên thoáng an tâm.

Sau đó, cuối cùng nhớ tới người nào đó bị chính mình bỏ quên.

"Uy, Cầu Từ..."

Cơ hồ là Lâm Yên vừa gọi tới, đầu kia liền nghe máy, lập tức truyền đến âm thanh kích động của Uông Cảnh Dương: "Mịa nó! Lâm Yên bà cái đồ thấy sắc quên nghĩa, rốt cuộc biết gọi điện thoại cho tôi!"

Lâm Yên bất đắc dĩ bật cười, "Tối hôm qua tôi có phải hay không nói gì kỳ quái với ông?"

Uông Cảnh Dương lập tức nói: "Đâu chỉ kỳ quái, đơn giản kinh dị, tối hôm qua tôi hỏi bà có muốn đến chỗ của tôi ở hay không, bà nói bà có chỗ để đi, còn nói muốn đi tới chỗ bạn trai bà! Cho nên... Bà đến cùng lúc nào quen bạn trai?"

Lâm Yên sững sốt một chút, không nghĩ tới tối hôm qua cô còn nói như vậy: "Tôi nói sao?"

Uông Cảnh Dương: "Dĩ nhiên! Đó là chính miệng bà nói tối hôm qua!"

Lâm Yên bất đắc dĩ nói: "Trí nhớ của tôi gần đây có chút suy yếu, huống chi tối hôm qua tôi còn uống một chút rượu, tôi uống nhiều rồi nói lung tung ông cũng tin?"

Uông Cảnh Dương đơn giản kinh ngạc đến ngây người, "Mẹ nó! Lâm Yên đại gia bà! Bà làm hại tôi một đêm không ngủ, kết quả bà nói với tôi bà chỉ là nói lung tung?"

Lâm Yên có chút im lặng: "Chỉ vì chuyện này ông một đêm không ngủ? Đến mức đó sao?"

Uông Cảnh Dương hơi chột dạ ho nhẹ một tiếng, "Tôi đây không phải tò mò sao..."

Uông Cảnh Dương tựa hồ còn có chút không yên lòng, "Bà bây giờ là tỉnh táo sao? Bà thật không có bạn trai à?"

Lâm Yên: "Thật không có! Hiện tại nội tâm của tôi tứ đại giai không, chỉ có kiếm tiền!"

Uông Cảnh Dương: "... Lời này hẳn cũng là tin.

Lâm Yên: "Không thèm nghe ông nói nữa, tôi đi tìm việc làm, nếu là tháng sau tôi còn chưa đóng nổi tiền thuê nhà, liền đi nhờ cậy ông!"

Sau khi cúp điện thoại, Lâm Yên hít sâu một hơi, xua đi tất cả những thứ ngổn ngang trong đầu.

Mặc dù sau khi khám bác sĩ, cô còn có một chút nghi hoặc không thể giải đáp, thế nhưng so với tình huống không cách nào đảm bảo ẩm no cơ bản, tất cả đều đã trở nên không trọng yếu.

Việc cấp bách, cô phải nhanh kiếm tiền..

Bằng không đừng nói tiền thuê nhà, xem bệnh cũng không có tiền, cô không có khả năng mỗi ngày đều có vận khí tốt như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Nhân vật này khẳng định là ta

Ngoài cửa sổ, ve sầu mùa hè một tiếng nói tiếp một tiếng kêu to.

Trong phòng ngủ điều hoà không khí bị hỏng, mặt trời nóng bỏng toả nhiệt về phía cửa sổ, như là một cái bếp lò.

Lâm Yên bật máy tính lên, đang tra tìm một chút tư liệu chuyên nghiệp, giống như là bọ biển, điên cuồng nắm chặt mỗi một phút một giây hấp thu tri thức.

Trước đó cô nài đắm chìm trong những đả kích cùng bị thương kia, đã hoang phế quá nhiều thời gian.

Giờ phút này, trong phòng em họ Tần San San ở đối diện, thỉnh thoảng truyền đến tiếng chơi game ồn ào, khiến cho cô có chút khó mà tập trung lực chú ý.

"San San a, mau ăn nhiều hoa quả một chút, tốt cho da, học viện truyền hình điện ảnh để đô là học viện điện ảnh tốt nhất trong nước, con nhất định phải cố gắng học tập! Biết không?" Vương Xảo Tuệ lúm đồng tiền như hoa cắt một bàn hoa quả ướp lạnh, bung đến trước mặt con gái.

Tần San San bĩu môi nói, " Mẹ, thời đại này, người nào tiến vào trường học còn ngày ngày đi học a, có quen biết đã sớm trực tiếp đi quay phim rồi?"

Lâm Yên nghe đến đó, lông mày cau lại, nhin không được mở miệng, "San San, ở ngành giải trí, nếu như muốn đi được lâu dài, vẫn là học tốt căn bản trước quan trọng nhất..."

Cô không có học đại học, vừa tốt nghiệp cấp 3 liền đi ra ngoài làm việc kiếm tiền, bây giờ nhược điểm lớn nhất của cô chính là không có tiếp nhận cơ hội học chuyên nghiệp.

Nhưng Tần San San không giống, con bé có cơ hội tốt như vậy.

Tần San San nghe xong, lập tức mặt mũi tràn đầy cười nhạo, "Thật sự là cười chết người, chị họ, chị một người ngày ngày chỉ có thể đóng vai phụ quần chúng, lời kịch cũng không có, biết cái gì ngành giải trí?"

Vương Xảo Tuệ cũng là một mặt không cao hứng, "Cô có rảnh quan tâm cái này, không bằng quan tâm tiền thuê nhà tháng này của cô đi!"

Lâm Yên biết mình nói vô dụng, dứt khoát không lên tiếng nữa.

Tần San San liếc mắt nhìn Lâm Yên, cố ý một bộ ngữ khí cố ý khoe khoang mở miệng nói, " Mẹ, chị họ Thư Nhã đã giúp con an bài một cơ hội thử sức phim điện ảnh!"

Mắt Vương Xảo Tuệ sáng lên, "Phim điện ảnh nào?"

"《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》, con thử sức chính là một vai nữ phụ, xem như nữ bốn, bắt quá, mẹ đừng xem thường nữ bốn, đây là một bộ phim được đầu tư hơn ngàn vạn chế tác, nam chính là vua màn ảnh Bùi Nam Như, phía đầu tư là tập đoàn JM!"

Vương Xảo Tuệ nghe xong, lập tức nét mừng đầy mặt, "Ai nha, tập đoàn JM đầu tư phim? Đây tuyệt đối là đại chế tác! Cạnh tranh khẳng định hết sức kịch liệt đi!"

"Không phải sao, một cô gái trong phòng ngủ bọn con, vào tuần trước đi thử sức một vai diễn viên quần chúng chỉ có một câu lời kịch, kết quả trực tiếp

bị đá xuống dưới! Ngay cả diễn viên quần chúng cũng có một đám học sinh chính quy của trường học nổi tiếng tranh đoạt bẻ đầu, càng đừng đề cập những người không chính quy! Những diễn viên quần chúng đầy đường kia cũng chỉ có thể diễn từ thì, diễn bối cảnh, muốn vào loại đoàn làm phim này? Nghĩ cũng đừng nghĩ!" Tần San San lúc nói câu nói này, có ý trào phúng nhìn thoáng qua Lâm Yên.

"Cái kia San San, con cần phải chuẩn bị cẩn thận một chút!"

"Mẹ yên tâm đi, chị họ Thư Nhã đã sớm giúp con chào hỏi tốt, nhân vật này khẳng định là con!"

...

Bộ phim Tần San San nói, Lâm Yên cũng đã nghe qua.

Phim mới do Khương Nhất Minh làm đạo diễn, gần đây xác thực đang casting.

Bất quá, Khương Nhất Minh có tiếng là khắc nghiệt, phim của hắn, từ trước tới giờ không tiếp nhận người đi cửa sau, tất cả casting chỉ nhìn kỹ thuật diễn

Cho nên, coi như Tần San San đạt được cơ hội thử sức, cuối cùng cũng chỉ có thể dùng thực lực mới có thể lưu lại.

Đến mức Tần San San lấy được cái nhân vật nữ bốn này...

Lâm Yên vừa nghe đến Tần San San nói muốn thử sức chính là nhân vật này, liền rất rõ ràng, Lâm Thư Nhã bất quá là tùy tiện bán cho Tần San San một cái nhân tình, căn bản không phải thật lòng muốn giúp Tần San San.

Nữ bốn này là một nữ cường nhân, là chủng loại nữ tổng giám đốc bá đạo có khí tràng lớn.

Dựa vào lý lịch cùng kỹ thuật diễn của Tần San San, không có khả năng không chế được..

Lâm Yên không có suy nghĩ nhiều, tiếp tục tra tìm tư liệu lý lịch sơ lược, ngược lại không có quan hệ gì với cô.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: BOSS đại nhân tự mình giám sát buổi làm việc

Lý lịch sơ lược của Lâm Yên cuối cùng cũng nhận được một đoàn làm phim hồi âm, thế là vừa rạng sáng ngày thứ hai liền tiến đến địa điểm thử sức.

Cô muốn thử sức chính là cái phim ngắn Thiên Lôi máu chó, bất quá, cô hiện tại có nhân vật diễn đã rất tốt, còn không có tư cách chọn kịch bản.

"Số ba mươi ba!"

Nghe được bên trong gọi thẻ bài của mình, Lâm Yên hít sâu một hơi, đi vào trong phòng thử sức.

Sau một lúc lâu, Lâm Yên kết thúc biểu diễn.

Đạo diễn lắc đầu, "Thật có lỗi a Lâm tiểu thư, kỹ xảo của cô sức cuốn hút không đủ, hi vọng lần sau có cơ hội hợp tác đi!"

Diễn kịch là quanh năm suốt tháng tích lũy, không phải kỹ năng có thể tức thành, bất quá, Lâm Yên học cái gì cũng đều rất nhanh, khả năng lĩnh ngộ cũng cực cao, trong khoảng thời gian này học tập được, đối phó với một chút nhân vật nhỏ bé kỳ thật đã không có vấn đề gì.

Chẳng qua là, hết sức đáng tiếc, bộ phim này đạo diễn đối với phong cách diễn xuất yêu cầu so sánh xóc nổi, ghét bỏ cô diễn quá đúng quy đúng củ.

Lâm Yên chỉ có thể bất đắc dĩ rời đi.

Sau khi đi ra, Lâm Yên đi ngang qua một cái đoàn làm phim khác, bên ngoài đoàn làm phim đen ngịt đầy áp người.

Bảng hiệu bên ngoài của đoàn làm phim kia là —— 《 Kỳ Phùng Định Thủ 》.

Đây không phải đoàn làm phim hôm nay Tần San San muốn phỏng vấn sao?

Lâm Yên vô ý thức dừng chân, vượt qua đám người nhìn về phía bên trong.

...

Cùng lúc đó, bên trong đoàn làm phim《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》đang một mảnh rối loạn.

Nhà sản xuất Phùng An Hoa cùng đạo diễn Khương Nhất Minh gọi hết thầy công nhân viên tới họp, căn dặn buổi thử sức hôm nay nhất định không thể xảy ra một chút nhiễu loạn.

Gian phòng bên trong đại sảnh thử sức.

Gian phòng trung ương này trưng bày một chiếc camera, có thể thấy rõ ràng tình huống thử sức bên ngoài.

Giờ phút này, trên ghế sa lon bằng da thật màu đen đối diện camera, một nam nhân đang ngồi.

Trên mặt nam nhân mang theo một cặp mắt kính gọng vàng, ăn mặc tây trang màu đen Retro* mà cấm dục, đang tùy ý lật xem một cuốn tạp chí giải trí.

* Retro là thuật ngữ được sử dụng từ những năm 1960 của thế kỷ 20 để mô tả những xu hướng, những phong cách xuất hiện trong quá khứ. Trào lưu Retro nhấn mạnh đến kiểu dáng thiết kế theo hơi hướng cổ điển của các thời kì trước đây, là những thiết kế mới được "tái hiện" giống kiểu dáng thời kỳ cổ xưa kết hợp với phong cách mới mẻ hiện thời.

Cho dù là bộ dáng thái độ tùy ý như thế, quanh thân vẫn như cũ tỏa ra khí tràng mạnh mẽ, khiến cho người nhìn mà sợ, gần như không dám nhìn thẳng.

Bùi Nam Như bùng một ly cà phê, cất bước đi đến trước mặt nam nhân, hơi mở miệng cười, "Anh, anh hôm nay sao lại đột nhiên rảnh rỗi tới giám sát buổi làm việc?"

Nam nhân nhận cà phê, "Không thể tới?"

Bùi Nam Như khẽ cười một tiếng, "Anh tới đây em đương nhiên rất vui vẻ, chỉ là Phùng An Hoa cùng Khương đạo diễn bị dọa đến quá chừng."

Chẳng ai ngờ rằng Bùi Duật Thành thế mà sẽ đích thân tới đoàn làm phim, Phùng An Hoa bị dọa đến chân đều mềm nhũn, vừa rồi một mực hỏi Bùi Nam Như đến cùng là chuyện gì xảy ra.

Nói thực ra, chính Bùi Nam Như cũng rất bất ngờ.

Mặc dù bộ phim này là tập đoàn JM đầu tư, thế nhưng Bùi Duật Thành không có khả năng tự mình hỏi đến loại chuyện nhỏ này.

Đồng đông đông ——

Tiếng đập cửa cẩn thận từng li từng tí vang lên.

Bùi Nam Như: "Mời vào."

Nhà sản xuất Phùng An Hoa cùng đạo diễn Khương Nhất Minh cất bước đi đến.

Vừa nhìn thấy nam nhân trên ghế sa lon đối diện, hai người lập tức vô ý thức rung mình.

Tuyệt đối không nghĩ tới, ông chủ lớn thế mà đích thân tới.

Hai người bọn họ đều xem như nhà sản xuất cùng đạo diễn có mặt mũi nổi danh trong ngành giải trí, thấy qua vô số danh lưu người siêu cấp có tiền, người đầu tư ở vị trí cao cũng liên hệ qua không ít.

Nhưng cho tới bây giờ không ai giống như Bùi Duật Thành, có thể cho người ta cảm giác áp bách lớn như vậy.

Phùng An Hoa xoa xoa tay, cười rạn rở, "Không nghĩ tới Bùi tổng ngài sẽ đích thân tới casting, thật sự là vinh hạnh cực kỳ, vinh hạnh cực kỳ a!"

Khương Nhất Minh mở miệng nói, "Bùi tổng, tôi luôn luôn vô cùng chú trọng kỹ thuật diễn, không có những nhân tố khác quá nhiều buổi casting, về chất lượng phim ngài đại khái có thể yên tâm!"

Phùng An Hoa cũng liền vội vàng phụ họa, "Gian phòng này hết sức yên tĩnh, không có bất luận người nào có thể quấy rầy đến ngài, ngài có khả năng tùy thời thấy tình huống thử sức bên ngoài, nếu ngài có ý kiến hay kiến nghị gì, có thể nói với tôi, tôi sẽ dốc hết toàn lực hoàn thành yêu cầu của ngài!"

Trên ghế sa lon, nam nhân nghiêng đầu chống trán, nhấp một ngụm cà phê, tựa hồ không thèm để ý thuận miệng nói với bọn họ, "không cần khẩn trương, các ông tùy ý."

Phùng An Hoa cùng Khương Nhất Minh hai mặt nhìn nhau.

Xem thái độ Bùi Duật Thành, giống như căn bản không phải sang đây xem thử sức.

Nếu không phải đến xem thử sức, đại nhân vật trăm năm khó gặp như hắn cố ý chạy tới đoàn làm phim của bọn hắn làm gì?

Bất quá, bộ phim này nam chính dù sao cũng là Bùi Nam Như, nói không chừng người ta chỉ là đơn thuần tới quan tâm em trai một chút thôi....

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Nhất định phải cho đủ mặt mũi

Mãi đến khi rời khỏi gian phòng, Khương Nhất Minh cùng Phùng An Hoa lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, mặc dù Bùi Duật Thành chẳng qua là an tĩnh ngồi ở trên ghế sa lon nhắm mắt dưỡng thần, nhưng trong lúc vô hình uy áp lại để cho hai người thở không nổi.

Bởi vì Bùi Duật Thành đến, Khương Nhất Minh cùng Phùng An Hoa ở hiện trường lộ ra hết sức không được tự nhiên, trong lòng cũng không khỏi nhiều hơn mấy phần phỏng đoán.

"Lão Khương, ông nói Bùi tổng hôm nay tới là làm cái gì?" Phùng An Hoa thận trọng hướng về phía Khương Nhất Minh ghé tai nói thầm.

Nghe thấy, Khương Nhất Minh hơi nghi hoặc một chút lắc đầu, "Tôi nào biết được."

Theo lý thuyết, loại nhân vật như Bùi Duật Thành thế này, không thể nào có bất cứ hứng thú nào đối với đoàn làm phim của bọn hắn.

Sản nghiệp dưới trướng Bùi Duật Thành thật sự là quá nhiều, giải trí ngành chỉ là một cái trong số đó, chỉ riêng công ty truyền hình điện ảnh hàng đầu, ở trong ngoài nước liền chỉ ít có mấy chục công ty.

Đừng nói dạng phim điện ảnh của bọn hắn này, coi như đội ngũ siêu cấp chế tác hàng đầu thế giới, Bùi Duật Thành cũng không thể nào tự mình hỏi đến.

Nếu như nói cứng bởi vì nam chính bộ phim này là Bùi Nam Như, nhưng Bùi Nam Như đi diễn đã nhiều năm như vậy, quay qua nhiều phim như vậy, có chế tác lớn hơn bộ này nhiều vô số kể, hẳn vì cái gì hết lần này tới lần khác muốn quan tâm bộ phim này của bọn hắn thôi, thậm chí ngự giá đích thân tới?

Cho nên, vấn đề là Bùi Duật Thành đến cùng tới làm cái gì.

"Lão Khương... Bùi tổng sẽ không phải là..." Lông mày Phùng An Hoa hơi hơi nhăn lên.

"Mập mờ cái gì thế, có lời nói thẳng." Khương Nhất Minh mở miệng nói.

Phùng An Hoa: "Đối với việc hôm nay Bùi tổng tới, tôi chỉ có thể đoán được một tình huống."

Khương Nhất Minh: "Tình huống như thế nào?"

Phùng An Hoa: "Một nam nhân nếu như đột nhiên xuất hiện hành động khác thường, như vậy, tám phần mười là bởi vì nữ nhân! Hôm nay chúng ta thử sức chính là nữ bốn, cho nên ngươi nói, Bùi tổng sẽ không phải là vì cái này... Nữ bốn?"

"Ý của ông là, Bùi tổng là coi trọng một diễn viên tới thử sức nào đó, biết cô ấy hôm nay tới thử sức, cho nên mới tới?" Khương Nhất Minh rõ ràng ngắt ra một chút.

"Bằng không thì sao, ông cảm thấy còn có khả năng khác sao?" Phùng An Hoa cười cười.

"Cái này..." Trong lúc nhất thời, Khương Nhất Minh cũng gặp khó.

Theo hắn biết, hôm nay nhờ quan hệ có thể tới phỏng vấn, cũng chỉ có một nữ diễn viên.

Hình như gọi là Tần San San.

Đến mức Tần San San là dùng quan hệ của người nào, Khương Nhất Minh không rõ ràng, chẳng qua là trước đó có cao tầng gọi cho bọn hắn, nói là an bài Tần San San hôm nay tới thử sức, để bọn hắn hoặc nhiều hoặc ít chiếu cố một chút, cho chút mặt mũi.

"Chẳng lẽ là Tần San San kia?" Khương Nhất Minh như có điều suy nghĩ.

Phùng An Hoa mỉm cười: "Tôi xem qua lý lịch tóm tắt của nữ diễn viên kia, chỉ là học sinh của học viện truyền hình điện ảnh để đô, cũng không có tác phẩm gì, bản thân làm sao lại có mặt mũi lớn như vậy, không chừng là có tầng quan hệ cùng Bùi này, tôi thấy a... Có quan hệ không tầm thường với Bùi tổng, chính ông xem, hôm nay Bùi tổng đều tự mình có mặt."

"Không thể nào, Bùi tổng mấy năm nay, chưa từng nghe nói có nữ nhân bên người, mà lại dùng thân phận cùng địa vị của Bùi tổng như vậy, làm sao lại vì một cái diễn viên mới hao tâm tổn trí..." Khương Nhất Minh kinh ngạc nói.

"Lão Khương, dù là Bùi tổng, chung quy cũng là nam nhân." Phùng An Hoa cười nói.

"Vậy làm sao bây giờ?" Khương Nhất Minh gặp khó.

"Còn có thể làm sao, trước dựa theo quá trình làm xong, đến lúc đó tuyển Tần San San là được rồi, nguyên tắc của ông cho dù lớn, cũng không lớn hơn mặt mũi của Bùi tổng đi, nhớ kỹ, nhất định phải cho Tần San San kia mặt mũi." Phùng An Hoa nói..

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Hậu trường lớn nhất

Một lát sau, phòng công tác thử vai chuẩn bị sẵn sàng.

Nhóm diễn viên thử vai đang khẩn trương chờ ở bên ngoài.

Rất nhanh, diễn viên bên cạnh đều bị gọi vào theo số, lần lượt tiến vào sân bãi.

Lâm Yên không có dừng lại lâu, liếc qua về sau, quay người chuẩn bị rời đi.

Lúc này, một cái công nhân viên vội vàng chạy ra.

"Số 33! Số 33 người đâu?"

Người kia ánh mắt liếc qua thẻ số trước ngực Lâm Yên, lập tức sai bước đi qua, "Cô xảy ra chuyện gì? Gọi cô vì sao không lên tiếng? Còn không mau đi vào!"

Lâm Yên ý thức được đối phương giống như nhầm lẫn, "Tôi... Tôi không phải..."

Thẻ số trên người cô là đeo khi thử vai cái phim Thiên Lôi máu chó kia.

"Nhanh nhanh nhanh! Hôm nay nếu xảy ra một chút sai lầm, bát cơm của tôi cũng giữ không được!"

Lâm Yên một mặt mòng bức, cứ như vậy bị công nhân viên cứng rắn kéo vào sân bãi, ngay cả cơ hội cho nàng mở miệng giải thích cũng không có.

"Đạo diễn tới, yên tĩnh!"

Vừa dứt lời, đám người nhà sản xuất, đạo diễn, phó đạo diễn, biên kịch lần lượt đi ra.

Lâm Yên chỉ có thể tranh thủ thời gian im lặng.

Ánh mắt Khương Nhất Minh quét qua toàn trường, chợt mở miệng nói: "Số 29 đâu?"

"Còn chưa tới..." Công nhân viên nhỏ giọng nói.

"Cái gì?!" Khương Nhất Minh sắc mặt bỗng nhiên giận.

Mọi người tại đây trong lòng đều rõ ràng, Khương Nhất Minh ghét nhất diễn viên không đúng giờ.

Thấy Khương Nhất Minh muốn nổi giận, Phùng An Hoa nhỏ giọng nói: "Lão Khương, số 29 là Tần San San."

Nghe thấy, Khương Nhất Minh chỉ có thể đem cơn giận dữ miễn cưỡng nén trở về: "Vậy liền chờ một lát đi."

"Chờ?"

Diễn viên ở đây hơi kinh ngạc, thử vai phim của Khương Nhất Minh, chỉ cần không đúng giờ, lập tức sẽ bị đào thải, tại sao còn tiếp tục chờ?

Ước chừng lại qua nửa khắc đồng hồ.

"Ngượng ngừng, tôi đến muộn."

Cuối cùng, Tần San San cùng Vương Xảo Tuệ nghênh ngang đi vào studio.

Tóc cùng trang điểm của Tần San San hôm nay tạo hình tỉ mỉ mà lại thành thực, còn ăn mặc một thân trang phục nghề nghiệp hàng hiệu không dưới mười

vạn, xem ra cũng là bỏ hết cả tiền vốn.

Ngay cả vợ Vương Xảo Tuệ cũng ăn mặc như là một vị phu nhân.

"Tôi thử vai còn có thể mang theo người thân?"

Một nữ diễn viên nào đó nhìn về phía Tần San San cùng Vương Xảo Tuệ, lông mày cau lại.

"Ai, có quan hệ gì tới cô?" Vương Xảo Tuệ lạnh lùng nói.

Những người này, có thể giống như bọn họ sao?

San San nhà bà ta có Lâm Thư Nhã làm chỗ dựa, lần này an bài thử vai, cũng là Lâm Thư Nhã tự mình tổ chức.

"Ha ha, vị này liền là Tần tiểu thư, không có chuyện gì, mời ngồi đi." Nhìn thấy Tần San San, Phùng An Hoa lập tức đứng lên, ý cười đầy mặt nói.

"Cảm ơn."

Thấy nhà sản xuất có loại thái độ gần như nịnh nọt với mình, một tia hoài nghi kia cuối cùng của Tần San San tan thành mây khói, trên khuôn mặt hiện ra tràn đầy ngạo nghễ cùng lạnh lùng.

Không nghĩ tới, mặt mũi của chị Thư Nhã lớn như thế, ngay cả nhà sản xuất cũng phải cúi đầu khom lưng với cô ta.

Cho nên lòng tin của cô ta cũng là càng đầy.

Một chút nữ diễn viên đến đây thử vai ở bốn phía, một lần nữa nhìn kỹ hai mẹ con mới nổi lên Vương Xảo Tuệ này.

Mẹ con này đến cùng có lai lịch gì, thế mà ngay cả nhà sản xuất Phùng An Hoa đều giống như nịnh nọt.

Cái kia... Bọn họ hôm nay còn có hi vọng?

Bất quá, Khương Nhất Minh là có tiếng quý tài, hết sức chú trọng kỹ thuật diễn, hẳn là sẽ không bởi vì bối cảnh của hai mẹ con này mà làm trái nguyên tắc làm việc đi.

Giờ phút này, Lâm Yên ngồi ở ngoài cùng bên phải, cách vợ Vương Xảo Tuệ cùng em họ Tần San San một đoạn, cho nên hai mẹ con cũng không có chú ý tới Lâm Yên.

"Lực ảnh hưởng của Lâm Thư Nhã lớn như vậy?" Lâm Yên lông mày cau lại..

Mặc dù Lâm Thư Nhã dựa vào quan hệ của Lâm gia cùng Hàn gia, bối cảnh thật không nhỏ, nhưng coi như hậu trường lớn, cũng không thể nào với tay đến nơi đây mới đúng..

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Đây cũng quá đáng sợ!

Rất nhanh, bắt đầu thử vai.

Trong đại sảnh thử vai trưng bày một cái giường, trên giường là đạo cụ người giả, đảm nhiệm nam chính.

Cảnh này rất đơn giản, nam chính đã bị ngăn trở không gượng dậy nổi, nữ bốn là đối thủ một mắt một còn của nam chính, đi bệnh viện tìm hắc đàm phán.

Bộ phim này cạnh tranh xác thực hết sức kịch liệt, tất cả nữ diễn viên tới phỏng vấn đều có điều kiện rất tốt.

Người thử vai đầu tiên là một người mới nổi tiếng gần đây.

Đạo cụ người giả nằm ở trên giường không nhúc nhích.

Người mới kia tựa như có chút khẩn trương, hít sâu một hơi, "Tôi nhất định có thể!"

Khương Nhất Minh mở miệng: "Bắt đầu đi!"

Nữ diễn viên gật gật đầu, hít sâu một hơi, đi qua, ở một bên giường ngồi xuống.

Nữ diễn viên làm động tác chỉnh lý chặn nệm cho đạo cụ người già, khuôn mặt khi nhìn đạo cụ người già này có cảm giác rất vui vẻ, nữ diễn viên tận lực khắc chế tâm tình của mình, nhưng đối với một người già vừa nhìn đã muốn cười, cô ta đến cùng là diễn thế nào a? Cũng quá...

Mãi đến khi đạo diễn ho nhẹ một tiếng, nữ diễn viên mới kia hồi phục tinh thần lại, cuối cùng nói ra lời thoại ——

"Anh... Anh có khỏe không?"

Diễn đến nơi đây, Khương Nhất Minh mặt đen lên, trực tiếp cắt ngang biểu diễn, nổi giận nói: "Đối thủ không phải người thật thì sẽ không diễn được?!"

Đạo cụ rất buồn cười sao, cô dạng này tới diễn cái gì, cô có bao nhiêu lần kém chút cười rồi?!"

Khương Nhất Minh luôn luôn ác miệng, không nể mặt chút nào.

Vừa dứt lời, mặt nữ diễn viên kia liền trắng, các nữ diễn viên vây xem lập tức một hồi cười vang.

Lâm Yên: "..."

Đây cũng quá đáng sợ a!

Thả ta ra ngoài!

Vốn là kỹ xảo của cô rất kém cỏi, loại nhân vật dùng người già bố trí này cô tuyệt đối không chế không được, chớ nói chi là khuôn mặt người già mười phần hài kịch, này độ khó cũng quá lớn đi!

Nếu như là người sống, tối thiểu còn có thể lôi kéo bầu không khí, nhường lẫn nhau càng nhập phim hơn, nhưng người già lại không nói được lời thoại, quá lúng túng.

Lâm Yên ngó trái ngó phải, muốn tìm một cơ hội bỏ trốn, nhưng cửa chính đã sớm bị đóng lại chặt chẽ.

Biểu diễn vẫn còn tiếp tục.

Một khắc đồng hồ bên trong, lại có ba vị nữ diễn viên ra sân, nói tóm lại, hiểu thắng hơn người thứ nhất một chút, nhưng cũng không có diễn ra mùi vị của nữ tổng tài bá đạo kia, chẳng qua là cảm giác hơi có chút cường thế thôi, so với lý tưởng bên trong của Khương Nhất Minh có chênh lệch rất xa.

Khương Nhất Minh không khỏi nhéo nhéo ấn đường: "Vị kế tiếp."

Giờ phút này, Vương Xảo Tuệ nhìn về phía con gái, cười nói: "San San, những người này diễn cũng quá kém đi, còn muốn tranh với con, cũng không biết dựa vào cái gì."

Nghe thấy, khoé miệng Tần San San hơi hơi giương lên, cười lạnh một tiếng.

Lại một lúc lâu sau, Phùng An Hoa đứng dậy, nhìn về phía mẹ con Vương Xảo Tuệ, trên mặt tràn ngập tươi cười: "Tần tiểu thư, tới phiên ngươi."

"Ừm"

Tần San San gật đầu, đứng dậy, tư thái ra vẻ ưu nhã, chậm rãi đi tới giữa sân.

Tần San San nhìn chằm chằm người già trên giường, mặt mũi tràn đầy ngạo nghễ: "Đừng già bộ chết, đứng lên đi, hôm nay tôi tới cùng anh nói chuyện, giữa chúng ta, cũng nên có lời giải thích..."

"San San, diễn quá tuyệt vời!" Dưới đài, Vương Xảo Tuệ lập tức vỗ tay.

...

Khương Nhất Minh hít một hơi thật sâu.

Cái này là sinh viên đại học học viện truyền hình điện ảnh để đồ?!

Nếu như là đám dân quê tới, diễn xuất kia nói tóm lại, cũng có thể cố xem qua.

Nhưng phối hợp tên tuổi của sinh viên đại học học viện truyền hình điện ảnh để đồ, mùi vị kia đã khác.

Chính mình để cho cô ta diễn nữ tổng giám đốc bá đạo!

Tần San San diễn chính là cái gì? Tiểu công chúa bị thói quen sinh ra bệnh nhà giàu thô bạo?!

Đang diễn là cái thứ gì!!

Nếu như không có quan hệ với Bùi tổng, Khương Nhất Minh thề, chính mình nhất định khiến cô ta và cái người nhà ồn ào kia cùng một chỗ lăn ra ngoài!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Bất đắc dĩ

"Thế nào, thấy được chưa, đây mới là kỹ thuật diễn, đây mới là phái thực lực!" Vương Xảo Tuệ nhìn về phía Khương Nhất Minh cùng Phùng An Hoa nói.

Thấy Khương Nhất Minh một chút liền muốn nổi giận, Phùng An Hoa vội vàng lặng lẽ dè tay Khương Nhất Minh xuống, nói khẽ: "Bình tĩnh... Nghĩ lại Bùi tổng!"

Cuối cùng, Khương Nhất Minh chỉ có thể cắn răng đem cơn giận dữ miễn cưỡng nén trở về.

"Tàn tiểu thư diễn thật giỏi!"

"Không sai, kỹ thuật diễn của Tàn tiểu thư, thật khiến cho người ta hâm mộ!"

Bỗng nhiên, vài vị nữ diễn viên bị đào thải, dồn dập đứng dậy, vỗ tay cho Tàn San San.

Mấy vị nữ diễn viên này không ngu ngốc, đồ dẫn đầu có thể nhìn ra, thái độ của Khương Nhất Minh và Phùng An Hoa đối với Tàn San San, sau lưng cô bé này tuyệt đối có hậu trường cực kỳ cường đại.

Ngược lại bọn họ đã bị đào thải, không bằng thừa dịp bây giờ nói vài câu lời hay, nói không chừng còn có thể kết giao với cô gái này.

Thấy một số nữ diễn viên đã có chút danh tiếng đối với mình khen tặng như vậy, khoe miệng Tàn San San khẽ nhếch.

"Tốt, bản lĩnh của Tàn tiểu thư rất mạnh, hết sức phù hợp nhân vật lần này, cho nên chúng ta quyết định, giữ cơ hội cho Tàn San San tiểu thư." Phùng An Hoa cười nói.

"Chúc mừng Tàn tiểu thư!"

"Tàn tiểu thư có thể trao đổi phương thức liên lạc không?"

Mấy nữ diễn viên liền vội vàng tiến lên bắt chuyện.

Còn không đợi Tàn San San mở miệng, Khương Nhất Minh trên đài mặt đen lại nói: "Còn có nữ diễn viên cuối cùng chưa thử vai, số 33, ra sân."

Nghe tiếng, đám người Tàn San San cùng Vương Xảo Tuệ nhất thời sững sờ.

Bởi vì Lâm Yên ở ngoài cùng bên phải, cho nên bọn họ một mực cũng không thấy.

"Cái kia, Khương đạo diễn... Tôi kỳ thật..." Lâm Yên đứng dậy, vẻ mặt muốn bao nhiêu xấu hổ có bấy nhiêu xấu hổ.

Có thể cho cô một vai diễn viên quần chúng sao?

Cô muốn đóng diễn viên quần chúng a! Nữ tổng giám đốc bá đạo này diễn thế nào... Nhìn cô giống nữ tổng giám đốc bá đạo sao?

Nếu không, diễn vai nữ lưu manh có được hay không?

"Cô ta tại sao lại ở chỗ này?" Nhìn thấy Lâm Yên, trên mặt Tàn San San hiện ra chán ghét không chút che giấu.

Loại phệ vật này, là ai cho cô ta đứng khì tới thử vai loại nhân vật này.

"Lâm Yên, cô làm cái gì, loại địa phương này cũng là nơi cô có thể tới thử vai sao, còn không nhanh đi ra ngoài cho tôi!" Mẹ Vương Xảo Tuệ nhìn chăm chăm Lâm Yên, lạnh giọng quát, hoàn toàn một bộ dáng đem nơi này xem như nhà của mình, vênh mặt hất hàm sai khiến.

Theo tiếng nói Vương Xảo Tuệ vừa ra, lông mày Lâm Yên lập tức nhú lên, nhìn thẳng Vương Xảo Tuệ: "Tôi ở đâu, tôi muốn làm gì, là tự do của tôi, có quan hệ gì tới mẹ, mẹ có tư cách ra lệnh cho tôi?"

Nề tình mặt mũi của cậu đã qua đời, cô đã đủ nhường nhịn, nhưng hai mẹ con này lại khinh người quá đáng.

"Lâm Yên, cô là ai, cô là dùng loại thái độ này nói chuyện với tôi?" Vương Xảo Tuệ lập tức nổi giận, ban đầu vốn là con gái đã lấy được nhân vật này, nhưng Lâm Yên từ nơi nào xuất hiện, lãng phí thời gian bọn họ!

"Nếu không thì thái độ gì." Lâm Yên lạnh lùng nói, một tia lưu niệm tình thân cuối cùng trong lòng cũng tiêu tán.

"Tốt, trước ngày mai, nếu như cô lại không nộp tiền thuê nhà, liền cắt ra khỏi nhà của tôi cho tôi!" Vương Xảo Tuệ cười lạnh một tiếng.

Ngược lại loại phế vật Lâm Yên này, đóng vai diễn viên quần chúng cũng vất vả, có thể diễn tốt cái gì nữ tổng giám đốc bá đạo.

Con gái bà ta thế nhưng là sinh viên đại học học viện truyền hình điện thành phố để đô, Lâm Yên loại người này, cho dù xách gậy cho con gái bà ta cũng không có tư cách, thế nào cùng San San tranh.

"Mẹ, sớm nên mang đồ vật cô ta ném ra ngoài, mẹ thiếu chút tiền thuê nhà này à." Tần San San đậm mặt lên tiếng.

"Các vị, người này cũng không phải sinh viên chính quy, ngay cả đại học đều cũng không học, đóng vai diễn viên quần chúng cũng diễn không tốt, không nên lãng phí thời gian, tôi thấy vẫn là trực tiếp để cho cô ta đi thôi." Bỗng nhiên, Vương Xảo Tuệ hướng phía Phùng An Hoa nói.

"Cái này..."

Trong lúc nhất thời, Phùng An Hoa gặp khó, bất kể như thế nào, quá trình vẫn là phải thực hiện a, nào có thử vai đều không thử trực tiếp đuổi người ta đi, thật không có đạo lý.

"A, thật sự là không cần mặt mũi, diễn viên quần chúng cũng diễn không tốt, còn chạy tới thử vai?" Một vị nữ diễn viên ăn mặc lễ phục màu đỏ nào đó lạnh giọng cười nói.

Đang rầu không biết cùng Tần San San kết giao thế nào đây, có người đưa tới cửa.

"Liền đúng vậy a, người này tại sao như vậy, ở trong nhà Tần tiểu thư, còn muốn cùng Tần tiểu thư tranh vai diễn, huống hồ, cô ta có thực lực kia sao?"

"Hừ, các cô nhìn ăn mặc của cô ta kìa, là tới thử vai nữ tổng giám đốc bá đạo sao, tôi thấy giống người đến nộp đơn xin làm người phục vụ."

"Lăn tăn cái gì, coi nơi này là nơi nào!" Bỗng nhiên, Khương Nhất Minh đứng dậy, tức giận quát.

Không cho người bên ngoài cơ hội mở miệng, Khương Nhất Minh nhìn về phía Lâm Yên: "Số 33, bắt đầu thử vai!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quảng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Mời cô bắt đầu biểu diễn

Nghe tiếng, Lâm Yên có chút bất đắc dĩ, này thật đúng là bất đắc dĩ.

Quả nhiên a, vận may chỉ là lóe lên một cái rồi biến mất, hiện tại cô lại khôi phục quỹ đạo không ngừng xui xẻo như bình thường.

Ai có thể nghĩ tới, bất quá là ở bên ngoài vây xem ăn dưa mà thôi, thế mà cũng có thể nằm không trúng đạn.

Khương Nhất Minh mặt không thay đổi mở miệng nhắc nhở: "Cô có thể tự do phát huy tình huống và lời thoại, chỉ cần có thể suy diễn ra linh hồn của nhân vật này là được, bắt đầu đi!"

Lâm Yên: "..."

Cô có thể diễn xuất chút da lông cũng không tệ rồi, còn linh hồn?

Cuối cùng, Lâm Yên chỉ có thể mang tâm tình nặng nề, từng bước một đi về phía bên giường, sau đó mặt mũi tràn đầy ưu buồn nhìn chằm chằm đạo cụ người già buồn cười trên giường.

Bên cạnh, mấy diễn viên mới thấy thế xùy cười ra tiếng, "Cô ta xác định là đang diễn nữ tổng giám đốc bá đạo, mà không phải người gặp cảnh khốn cùng sao?"

Lâm Yên hít sâu một hơi, để cho mình điều chỉnh trạng thái nhập vai.

Cô không có trải qua huấn luyện chuyên nghiệp, mà kinh nghiệm lại thiếu, nhập vai chậm cũng là một cái vấn đề rất lớn.

Sau một lúc lâu, Lâm Yên cuối cùng để cho mình thoáng tiến vào trạng thái.

Ánh mắt của cô rơi trên gương, "Người có khỏe không?"

Khương Nhất Minh không kiên nhẫn ở trên bàn đập bút máy, "Cô có biết nhân vật cô diễn ai thiết lập không? Khí tràng của cô đâu? Còn có ánh mắt của cô là chuyện gì xảy ra, một chút tiêu cự cũng không có, tưởng tượng một chút đạo cụ trước mắt cô là Bùi Nam Như! Làm lại một lần nữa!"

Tưởng tượng người đạo cụ thành Bùi Nam Như?!

Lâm Yên thật vất vả tiến vào trạng thái, bị đạo diễn đánh loạn như thế, tưởng tượng người giả thành Bùi Nam Như, gương mặt trong nháy mắt có chút nóng...

Không chế không được thiết lập phim coi như xong, hiện tại còn phải cố gắng kháng cự sắc đẹp của Bùi Nam Như!

Chuyện này còn để cho người sống yên sao?

Khương Nhất Minh thấy thế, cau mày, hần sai, hần vừa rồi liền nên trực tiếp để số 33 rời đi!

"Cô đang diễn chính là đàm phán, hay là yêu đương? Cô đến cùng có thể đóng phim hay không! Không biết đóng phim liền ra ngoài, chớ lãng phí thời gian của tôi!" Khương Nhất Minh tâm tình ban đầu đã không tốt, lúc này cuối cùng triệt để bùng nổ.

Vương Xảo Tuệ bên cạnh một mặt cười trên nỗi đau của người khác, đặc ý không thôi, "Tôi đã nói nha đầu này căn bản không có tư cách tiến vào! Các ông lại không tin! Nhân vật này chỉ có con gái của tôi mới có thể diễn!"

"Cô còn đứng ở chỗ này làm cái gì? Làm vật trang trí sao!" Khương Nhất Minh thấy Lâm Yên còn đứng lấy bất động, lập tức một hồi nổi giận.

Đang muốn tiếp tục nổi giận, nhưng mà...

Ngay trong nháy mắt khi hần chuẩn bị mở miệng, con người của nữ hài vốn là khiếp nhược vô thần, như là trong nháy mắt bị gió lạnh lạnh lẽo âm trầm quét qua.

Gió lốc thổi lui, nhìn về phía hần, là một đôi mắt băng lãnh thấu xương, sắc bén như là lưỡi đao, đột nhiên kéo tới cảm giác áp bách mạnh mẽ, như là lợi trào giữ lại cô họng của hần...

"Cô... Cô..." Trong lúc nhất thời, Khương Nhất Minh lại bị cái ánh mắt kia dọa đến câu nói kế tiếp cũng bị chẹn họng trở về.

Một bên Phùng An Hoa bị ánh mắt xéo qua quét đến, lưng cũng một hồi phát lạnh.

Cùng lúc đó, trong phòng kế.

Bùi Nam Như kinh hoàng đỡ nam nhân trên ghế sa lon đột nhiên lâm vào mê man, "Anh! Anh! Anh tỉnh lại đi!"

Cũng may loại chuyện này đã không phải lần đầu tiên phát sinh, Bùi Nam Như rất nhanh tỉnh táo lại, bấm số điện thoại của trợ lý Bùi Duật Thành, "Lập tức chuẩn bị xe, chuẩn bị tới bệnh viện!"

...

Trên ghế sa lon ở đại sảnh thử vai.

Lâm Yên cũng không có đứng lên, mà là hơi thay đổi tư thế dễ chịu hơn, ánh mắt lười biếng mà khinh mạn nhìn về phía Khương Nhất Minh cùng Phùng An Hoa ——

"Khương đạo diễn, nguyên lai, cái này ông gọi là... Công chính?"

Ngữ khí của nữ hài như gió nhẹ mây bay, lại khiến cho người ta cảm thấy như là con mèo bị dã thú đe dọa tới, tê cả da đầu, kinh hồn táng đảm.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Tổng giám đốc bá đạo nhập vào thể xác

Khương Nhất Minh thế mà trong nháy mắt chợt dạ bắt đầu cà lăm, "Cô... Cô đây là ý gì?"

Nữ hài nhếch miệng lên tạo thành một độ cong lạnh lạnh, chậm rãi mở miệng nói, "Không có ý gì, chẳng qua là hi vọng Khương đạo diễn cùng Phùng sản xuất, nghỉ lại rồi lăm."

Rõ ràng là diễn viên mới khúm núm, cử chỉ lời nói thậm chí nhìn qua là cực kỳ tùy ý, nhưng trong nháy mắt khí tràng toàn bộ triển khai, lại như là biến thành người khác.

Khương Nhất Minh cùng Phùng An Hoa hoảng sợ liếc nhau, nhìn thấy ý nghĩ giống nhau từ trong ánh mắt đối phương.

Giời ạ! Bất quá là thời gian ngắn ngủi một cái nháy mắt, cô bé này làm sao lại giống là thay đổi hoàn toàn thành người khác?

Bọn hần thế mà bị ánh mắt của một tiểu nha đầu lăm cho kinh hãi!

Làm người ta sợ hãi nhất chính là, ánh mắt của cô bé này, thế mà giống Bùi tổng như vậy!

Vừa rồi bọn hần thật sự coi là chính mình đang bị Bùi tổng chất vấn, kém chút sợ tè ra quần.

Không chỉ có là Khương Nhất Minh cùng Phùng An Hoa, các diễn viên khác trên sân cũng bởi vì bầu không khí không hiểu mà căng cứng này mà vô ý thức không dám thở mạnh một tiếng.

Cuối cùng, vẫn là Phùng An Hoa phá vỡ cục diện bế tắc, gượng cười mà mở miệng, "Ha ha, tốt! Rất tốt! Nghĩ không ra a nghĩ không ra! Số 33 Lâm tiểu thư kỹ thuật diễn xuất thế mà lợi hại như vậy! Đây quả thực tựa như là tổng giám đốc bá đạo nhập vào thế xác a!"

Khương Nhất Minh cũng phản ứng lại, đáy mắt lóe lên mừng như điên, "Không sai! Chính là cảm giác ta mong muốn! Quá hoàn mỹ!"

Nguyên lai là đang diễn, hần làm đạo diễn thế mà đều kém chút không kịp phản ứng.

Năng lực biểu hiện mạnh mẽ cùng lực bộc phát này, thật sự là quá kinh người!

Vương Xảo Tuệ cũng nghe được ý trong lời nói của Lâm Yên, lúc này tức giận quát lớn nói, "Lâm Yên, mày cái lòng lang dạ sói, mày đang nói bậy cái gì đó, âm dương quái khí nói kỹ thuật diễn xuất của San San nhà tao không được? Mày ngay cả đại học cũng không học qua, San San thế nhưng là sinh viên đại học học viện truyền hình điện ảnh để đó, mày có tư cách đánh đồng với nó à, cái thứ không biết xấu hổ!"

Lâm Yên này, thật đúng là xem thường bà ta, thế mà còn cố ý mượn danh nghĩa đóng phim để trách đạo diễn không công chính!

Lâm Yên an tĩnh đứng ở một bên, tựa như chưa nghe thấy, nhàn nhạt liếc mắt nhìn bà mẹ kia, như là quan sát phù du bé nhỏ không đáng kể.

Phùng An Hoa ho nhẹ một tiếng, nhắc nhở Khương Nhất Minh: "Lão Khương, bình tĩnh, đừng quên Tần San San là người Bùi tổng dự định..."

Khương Nhất Minh mặt đen lại nói, "Hạt giống tốt như này, ông bảo tôi để đi?"

Phùng An Hoa cũng biết Khương Nhất Minh quý tài, thế là mở miệng nói, "Ông trước tiên có thể đem Lâm Yên này giữ lại, an bài cho cô ta nhân vật khác mà!"

Sắc mặt Khương Nhất Minh lúc này mới hơi tốt hơn một chút.

Kỳ thật, theo Khương Nhất Minh, cô gái này, tuyệt đối là nữ tổng giám đốc bá đạo tốt nhất trong lòng hần, chỉ tiếc, bởi vì Tần San San quan hệ...

Phùng An Hoa vỗ vỗ bả vai Khương Nhất Minh, lập tức ho nhẹ một tiếng, mở miệng tuyên bố nói, "Lâm tiểu thư, là thế này, bên trong phim của chúng tôi còn có một vai phụ, phần diễn cũng không ít, cô trước tiên có thể ở lại!"

"Cái gì, cho loại người này đóng phim sao?!"

Nghe nói đoàn làm phim muốn giữ lại Lâm Yên, thanh âm Vương Xảo Tuệ lập tức đề cao.

Một bên, lòng mảy Tần San San cũng cau lại, chị Thư Nhã trước đó đã phân phó cô ta, muốn cô ta thời khắc chú ý Lâm Yên, nếu có bất luận công ty truyền hình điện ảnh nào dám dùng Lâm Yên, nhất định phải nói với chị ấy..

Tần San San biết, Lâm Thư Nhã là muốn toàn diện phong sát Lâm Yên, không cho cô bất cứ cơ hội nào, coi như là diễn viên quần chúng cũng không được.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quảng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Lập tức xoá tên

"Khương đạo diễn, tôi cảm thấy, người này không thích hợp." Bỗng nhiên, Tần San San nhìn về phía đạo diễn Khương Nhất Minh, trong ánh mắt là cảnh cáo nồng đậm.

"Vì cái gì không thích hợp, tôi cho rằng thích hợp, mà chẳng qua chỉ là diễn viên quần chúng mà thôi." Khương Nhất Minh cau mày nói.

"Ài, Lão Khương, Tần tiểu thư nếu đã nói rồi, cho nên vẫn là thôi đi... Và lại, tôi cho rằng vị Lâm tiểu thư này hoàn toàn chính xác không thích hợp với bộ phim này của chúng ta..." Phùng An Hoa trong nháy mắt phản bội.

Hoàn toàn không cần thiết bởi vì nữ nhân này đắc tội Tần San San a!

"Ông là đạo diễn hay tôi là đạo diễn?" Khương Nhất Minh lạnh giọng quát.

Tần San San bên kia hần nhin, cũng thỏa hiệp, hiện tại hần muốn Lâm Yên làm diễn viên quần chúng cũng không được?

Quyền lợi đạo diễn của chính mình ở đâu?

Thấy Khương Nhất Minh kiên định như vậy, Phùng An Hoa cũng gặp khó, chuyện này làm sao xử lý?

"A... Tốt, Khương đạo diễn nếu nói như vậy, tôi cũng không có cách nào, bất quá, Khương đạo diễn ông có thể phải suy nghĩ kỹ." Tần San San cười lạnh một tiếng, chợt lấy điện thoại di động ra, gọi cho Lâm Thư Nhã.

Sau khi điện thoại được kết nối, Tần San San thanh âm rất nhẹ, trực tiếp đem tình huống toàn bộ tình huống báo cho Lâm Thư Nhã.

"Lâm Yên...?" Đầu kia điện thoại, sau khi biết được hết thấy, Lâm Thư Nhã cúp điện thoại.

Không nghĩ tới, Tần San San còn có chút bản lĩnh, vai nữ tổng giám đốc bá đạo này cô ta thể mà thật sự đạt được.

Vốn là Lâm Thư Nhã căn bản không chút để bụng, chẳng qua là tùy tiện giúp Tần San San một chuyện, để cho cô ta đi thử xem thôi.

Thế nhưng, biết được Lâm Yên thể mà bị nhìn trúng, giữ lại diễn vai phụ, thậm chí Khương Nhất Minh còn trước mặt mọi người tán dương, Lâm Thư Nhã không thể không nghiêm túc.

Lúc này, Lâm Thư Nhã cho gọi cho một vị cao tầng nào đó của Đình Phong giải trí.

Công ty giải trí Đình Phong là công ty con dưới trướng tập đoàn JM, chính là phía đầu tư lần này của 《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》.

"Chu ca... Đúng, chính là tình huống như vậy, chuyện này làm phiền ông."

Lâm Thư Nhã sau khi cúp điện thoại, khoe miệng hơi hơi giương lên, phác họa ra một ý cười băng lãnh: "Lâm Yên, tôi ngược lại muốn xem xem, Khương Nhất Minh kia, có dám dùng chị hay không!"

...

Cùng lúc đó, studio.

Khi bầu không khí đang lâm vào cục diện bế tắc, một người đàn ông trung niên đi giày Tây đẩy cửa tiến vào.

Nhìn thấy nam nhân, gương mặt Phùng An Hoa trở nên tươi cười, lập tức nghênh đón, "Nha, Chu tổng, sao ngài lại tới đây!"

Vị Chu tổng này chủ yếu là phụ trách các hạng mục đầu tư của Đình Phong giải trí.

Chu tổng đi đến bên cạnh Khương Nhất Minh, đầu tiên là liếc qua Lâm Yên, chợt nhìn về phía Khương Nhất Minh, không nói hai lời trực tiếp mở miệng ra lệnh: "Người này bị đào thải, diễn viên quần chúng cũng không cần cô ta."

"Cái gì?!" Khương Nhất Minh nhú chặt lông mày.

Tình cảnh này, khiến nữ diễn viên ở đây lau mắt mà nhìn Tần San San, đây rốt cuộc hậu trường lớn thế nào?

Tần San San nói không, Lâm Yên kia ngay cả diễn viên quần chúng cũng không thể diễn!

"Chu tổng, ngài nghe tôi nói..."

Khương Nhất Minh mong muốn mở miệng nói cái gì, lại bị Chu tổng phát tay ngắt lời: "Tôi đã nói rất rõ ràng đi."

Một bên, Vương Xảo Tuệ cười lạnh không thôi, Tần San San thì hai tay ôm ngực, hết sức khinh thường liếc mắt lườm Lâm Yên.

Cuối cùng, Khương Nhất Minh cắn răng, không nói thêm gì nữa.

Vị Chu tổng kia nhìn về phía Lâm Yên, mặt không chút thay đổi nói: "Còn đứng ngây ra đó làm gì, đi thôi."

Lâm Yên không hề động, đứng tại chỗ, một đôi con ngươi lạnh lạnh dò xét sơ qua trên người Chu tổng.

"Nhìn cái gì?!" Chu tổng lạnh giọng quát.

"Ông là người phụ trách đầu tư của Đinh Phong giải trí... Chu Phong." Lâm Yên lãnh đạm lên tiếng, như là đang nhớ lại một nhân vật nhỏ nhoi không quan trọng.

"Thế nào, tôi còn phải giả mạo sao?" Chu tổng cười lạnh.

Lâm Yên hơi liếc dưới con ngươi, chợt ánh mắt từ con ngươi lạnh lùng hờ hững kia chậm rãi rơi vào trên mặt nam nhân, không nhanh không chậm nói, "Giờ dùng chức quyền, làm việc thiên vị... Chỉ sợ Chu tổng sẽ lập tức bị Đinh Phong giải trí xóa tên, không bằng, bây giờ đi về thu dọn đồ đạc."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Nhập vai quá sâu

Sau khi Lâm Yên vừa nói ra, mọi người tại đây đầu tiên là sững sờ, chợt cười vang.

"Vị Lâm tiểu thư này, có phải hay không nhập vai quá sâu, thật sự coi mình làm nữ tổng giám đốc bá đạo rồi?"

"Thật sự buồn cười, nhập vai thành như vậy, tôi chưa từng thấy qua, không phải bị kích thích điên rồi đi!"

Vài vị nữ diễn viên cười lên tiếng.

Chu tổng cũng cố nén ý cười, dùng ánh mắt nhìn đồ đàn nhìn về phía Lâm Yên nói, "Cô có phải phát sốt hay không, hoặc là đầu xảy ra vấn đề gì, muốn đi bệnh viện khám đầu óc không?"

Lâm Yên cũng không mở miệng nói chuyện, chẳng qua là lấy điện thoại di động ra, ngón tay hững hờ trượt bấm mấy lần.

"Tôi đã nói với cô, cô điếc sao! Hay là phải để tôi mời cô ra ngoài?!" Chu tổng thấy Lâm Yên còn đang chơi điện thoại, lập tức phẫn nộ quát.

"Nghe." Lâm Yên nhắc con ngươi lên, nhìn về phía vị Chu tổng kia.

"Cái gì?"

Chu tổng cười lạnh, vừa muốn nói gì, điện thoại của mình vậy mà thật sự vang lên.

Thấy được tên cuộc gọi, Chu tổng về mặt khẽ biến, lập tức nhận: "Cao tổng, ngài nói! Ngài nói!"

Cũng không biết đầu bên kia điện thoại nói cái gì, con ngươi Chu tổng đột nhiên rụt lại: "Cái gì... Tôi bị sa thải... Bảo tôi thu dọn đồ đạc hiện tại liền rời khỏi công ty? Vì cái gì?! Cao tổng, Cao tổng?!"

Điện thoại bị cúp máy, Chu tổng ngốc trệ tại chỗ.

Không chỉ là Chu tổng, mọi người xung quanh nghe được cú điện thoại này cũng đều choáng váng.

Chu tổng... bị sa thải thật rồi?

Biểu tình dương dương tự đắc của Vương Xảo Tuệ cùng Tần San San cũng hoàn toàn cứng ở nơi đó, nhìn qua có chút buồn cười.

"Cô... Cô cô cô..." Chu tổng đỏ mặt tía tai, khó có thể tin nhìn Lâm Yên.

Đây là có chuyện gì?

Nữ nhân này câu trước vừa nói hẳn sẽ bị xóa tên, một giây sau hẳn vậy mà liền thật sự bị khai trừ!

Đơn giản tà môn!

Không được, hẳn nhất định phải hiểu rõ đến cùng là chuyện gì xảy ra.

Chu tổng tức đến nổi phẫn, lúc này đẩy cửa mà đi.

Giờ này khắc này, Khương Nhất Minh cùng Phùng An Hoa cũng là trọn mắt hốc mồm.

Đây là tình huống như thế nào?

Thế mà thật đúng là bị Lâm Yên này nói trúng rồi!

Đây cũng quá đúng dịp!

Không đúng, trọng điểm là, Chu tổng làm sao biết đột nhiên bị khai trừ?

Phùng An Hoa nuốt nước bọt, "Xong Lão Khương, chúng ta tính sai, cái này Tần San San căn bản cũng không phải là có quan hệ với Bùi tổng!"

Khương Nhất Minh giờ phút này dĩ nhiên cũng kịp phản ứng, nếu như là quan hệ với Bùi tổng, Chu tổng làm sao lại bị sa thải.

Sợ là bọn hắn hiểu sai ý, đến mức Bùi tổng tức giận, tự mình ra tay giải quyết Chu tổng kia!

Hai người đang nói chuyện, trong phòng kế, một nam trợ lý đi ra, ghé tai nói thầm, ở tai hai người mở miệng nói: "Nhị thiếu gia bảo tôi nói với hai vị một tiếng, hẳn cùng Bùi tổng có việc gấp rồi đi trước."

Phùng An Hoa: "..."

Khương Nhất Minh: "..."

Xong! Bùi tổng thật sự tức giận bỏ đi!

Bọn hắn vốn là nghĩ muốn lấy lòng Bùi tổng một chút, ai biết thế mà vuốt mông ngựa đập tới bên trên đùi ngựa!

Bọn hắn đã biết mà!

Bùi tổng làm sao lại là loại người vì một nữ nhân mà làm việc thiên vị người khác như thế!

Bùi tổng khẳng định chẳng qua là tận chức tận trách tới thị sát mà thôi!

Nhưng mà bọn hắn lại dùng tâm tư bản thiêu phỏng đoán Bùi tổng!

Tạo nghiệp chương, tranh thủ thời gian sửa chữa quan trọng!

Phùng An Hoa bất an nhìn về phía Lâm Yên: "Lâm tiểu thư, biểu hiện của ngài vừa rồi vô cùng kinh điển, khiến cho tôi cùng Khương đạo diễn khắc sâu ấn tượng, cho nên, chúc mừng cô, nhân vật nữ bốn này trừ cô ra không còn có thể là ai khác!"

Khương Nhất Minh cũng vội mở miệng nói: "Lâm tiểu thư, cô trở về chuẩn bị một chút, chờ đoàn làm phim khởi động máy sẽ thông báo!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Dù sao cô không có đầu óc

Giờ phút này, tâm tình Khương Nhất Minh thoáng có chút phức tạp.

Vốn cho là, Tần San San kia có quan hệ với Bùi Duật Thành, làm việc nửa ngày, đều là sai lầm.

Cũng may chỉ là hiểu lầm, nếu không, cô gái Lâm Yên này, hẳn thật đúng là không có cách nào tiếp tục dùng.

Lâm Yên quả thực là ứng cử viên nữ bốn hoàn mỹ nhất trong lòng của hắn, ngộ nhờ bỏ lỡ, thật đúng là sẽ trở thành tiếc nuối lớn.

...

"Các ông đến cùng đang làm cái gì!"

Thanh âm bén nhọn của Vương Xảo Tuệ truyền ra: "Nó bằng cái gì có thể được tuyển chọn, đầu óc các ông có phải bị úng nước hay không?!"

Một bên, lông mày Tần San San nhăn lại, cô ta cũng không biết xảy ra chuyện gì, như nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Chu tổng kia hẳn là người do chị Thư Nhã tìm đến, nhưng ở trong lúc mấu chốt này, Chu tổng giống như xảy ra một chút ngoài ý muốn.

Phùng An Hoa chỉ Vương Xảo Tuệ, lạnh giọng quát: "Hai vị chắc hẳn cũng ồn ào đủ rồi, kết quả thử vai đã có, mời các người ra ngoài!"

Nghe thấy, Vương Xảo Tuệ hơi sững sờ, nhà sản xuất này trước đó còn một mực cung kính với bọn họ, làm sao bỗng nhiên dám nói chuyện với họ như vậy?

"Ông có biết ông đang nói chuyện với ai hay không, người có tin tôi lập tức gọi điện cho Thư Nhã không?!" Vương Xảo Tuệ lạnh giọng quát.

"Thư Nhã?"

Khương Nhất Minh cùng Phùng An Hoa sững sờ, liếc nhau một cái.

Lâm Thư Nhã của Giải trí Khải Thắng?

Tổn công nửa ngày, hậu trường của mẹ con này thế nhưng lại là Lâm Thư Nhã.

Khó trách Chu tổng lại tới, theo bọn hắn biết, quan hệ của Lâm Thư Nhã cùng Chu tổng không tệ, lén lút qua lại không ít.

Thật đúng là làm ra hiệu làm lớn.

Cuối cùng, Phùng An Hoa trực tiếp kêu công nhân viên đưa hai mẹ con kia ra ngoài.

"Lâm tiểu thư, rất xin lỗi bởi vì một chút sai lầm của chút tôi, lại tạo thành một chút phiền phức không cần thiết cho cô, nếu như cô còn có vấn đề gì, cứ việc nói."

Lâm Yên: "Tôi cần trả trước cát xê."

Phùng An Hoa sáng khoái nói, "Cái này không có vấn đề, lát nữa tôi liền cho người đi an bài."

Nữ hải hơi gật đầu, lập tức quay người rời đi.

...

Sau khi rời khỏi đại sảnh thử vai, nữ hải chậm rãi đi tới hành lang không người.

Không có người phát hiện, giờ khắc này, ánh mắt lảng lệ của nữ hải bỗng nhiên dần dần tan rã, lập tức chuyển thành khiếp sợ cùng không thể tin, bất quá, ánh mắt như vậy chẳng qua là trong chớp mắt mà thôi, rất nhanh lại khôi phục lạnh lùng, giống như hai người ở cùng trong một thân thể.

Cái này... Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra!

Lần này, Lâm Yên không có mất trí nhớ!

Cô rõ ràng thấy được hết thảy những gì vừa phát sinh, nhưng tất cả những thứ này đều không phải là cô tự mình làm.

Ý thức của cô là tỉnh táo, thế nhưng thân thể lại không chịu khống chế.

Loại cảm giác này, giống như là thân thể của cô bị người khác điều khiển!

Bao quát hiện tại, cô vẫn như cũ không khống chế được thân thể của chính mình.

Chết tiệt! Đây rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Giờ phút này, Lâm Yên toát ra một ý nghĩ kinh dị, cô chẳng lẽ thật sự là bị quỷ bám rồi?

Hay là do lần bị thương trước đó của cô gây ra, không chỉ ngã gãy chân, còn ngã hỏng đầu óc?

"Không cần lo lắng một cách vô vị."

Lâm Yên: "...!!!"

Cô nghe được chính thân thể mình nói chuyện.

Nơi này không có bất kỳ ai, chẳng lẽ con quỷ kia đang nói chuyện với cô?

Quý thể mà còn biết an ủi cô?

Tiếp theo, Lâm Yên nghe được thân thể của mình hừng hờ mở miệng nói: "Có lẽ, cô không có thứ này."

Móa! Thể mà trào phúng cô không có đầu óc?

Lâm Yên hiện tại nếu như có thể khống chế chính thân thể mình, sắc mặt nhất định đen như đáy nồi.

"Người... Người đến cùng là cái quỷ gì? Vì sao có thể khống chế thân thể của ta? Uống nước vẫn không quên người đào giếng đâu! Người dùng thân thể của ta, thể mà còn mắng ta không có đầu óc!?" (*)

(*) Do Lâm Yên chưa biết "thứ trong cơ thể mình" là nam hay nữ nên về vấn đề xưng hô vẫn sẽ để nguyên "người - ta" để tránh sai sót. Nếu sau này có thay đổi gì thì sẽ sửa lại xưng hô sau.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Người là ma quỷ sao?

"A..."

Lâm Yên đợi nửa ngày, chỉ từ trong miệng của mình nghe được một tiếng cười khẽ.

Sau đó, đối phương liền không tiếp tục để ý cô.

Lâm Yên chỉ có thể tro mắt nhìn thân thể chính mình rời khỏi cao ốc, lập tức lên một chiếc xe taxi.

Loại cảm giác tỉnh táo mà nhìn thân thể chính mình không thể khống chế được này đơn giản nhanh chóng dọa cô điên rồi.

"Chờ một chút, uy uy uy, người này là muốn đi đâu?"

"Người lại muốn dùng thân thể của ta làm cái gì?"

"Người rốt cuộc là thứ gì a?"

...

Bất đắc dĩ, coi như Lâm Yên gấp đến độ nhảy dựng, cũng may may không có một chút tác dụng nào.

Giờ phút này cô tựa như là bị nhốt ở trong một cái lồng thủy tinh, cô có thính giác, thị giác, có thể biết hết thấy những gì phát sinh bên ngoài, nhưng cái gì cũng không làm được.

Một lát sau, Lâm Yên phát hiện mình dừng lại ở cổng một tòa bệnh viện tư nhân, xe nhẹ đường quen cất bước tiến vào.

Cái tên này thao túng thân thể của cô tới bệnh viện làm cái gì?

Chẳng lẽ là đến khám bệnh?

Hiện tại Lâm Yên cái gì cũng không có cách làm, chỉ có thể yên lặng theo dõi diễn biến.

Thang máy chậm rãi đi lên, rất nhanh tới phòng bệnh VIP ở tầng cao nhất.

Toàn bộ tầng cao nhất yên tĩnh, nữ hài đi đến một gian phòng bệnh ở cuối thì ngừng lại.

Cửa phòng bệnh, một nam nhân đi giày Tây bộ dáng trợ lý trẻ tuổi đang đứng ở chỗ này.

Trợ lý thấy nữ hài, hơi giật đầu, lập tức tránh ra, giúp nữ hài đẩy cửa phòng ra.

Sau khi cửa phòng bệnh bị đẩy ra, Lâm Yên liếc nhìn nam nhân nằm ở trên giường bệnh.

Sau khi thấy rõ nam nhân trên giường bệnh là người nào, Lâm Yên cơ hồ là lập tức tròn tròn mắt.

Nam nhân nằm trên giường bệnh thế nhưng là Bùi Duật Thành!

Ngay khi Lâm Yên cực kỳ kinh ngạc, cô nhìn thấy, thân thể chính mình ngồi xuống ghế bên cạnh giường bệnh Bùi Duật Thành.

Lâm Yên đột nhiên kịp phản ứng một chuyện ——

"Mịa nó! Ta rốt cuộc biết! Nguyên lai người chính là cái sắc quỷ ngủ cùng Bùi Duật Thành!"

"Người lại muốn làm cái gì!"

"Ta khuyên người đừng làm loạn a! Này mịa nó nhưng là thân thể của ta! Ta!"

"Uy người nói một câu a! Người có nghe hay không? Ta nói cho người người làm như vậy là phạm pháp!"

...

Lâm Yên hoảng hốt lo sợ mà nhìn Bùi Duật Thành trên giường bệnh, hi vọng hẳn lúc này có thể tỉnh lại, sau đó mau thoát khỏi nanh vuốt ma quỷ.

Nhưng là, giờ phút này Bùi Duật Thành tựa hồ ngủ thật say, sắc mặt cũng hơi hơi tái nhợt.

Ánh nắng loang lổ xuyên qua kẽ hở lá cây chiếu xuống trên khuôn mặt tuấn mỹ như thiên thần của nam nhân.

Không biết có phải bởi vì ngủ thiếp đi hay không, thời khắc trên người Bùi Duật Thành không có cảm giác áp bách làm người thở không nổi như ngày bình thường, cũng không có khí tức sắc bén nguy hiểm, cứ như vậy nằm yên, không có chút uy hiếp nào, đơn giản như là mỹ nhân ngủ say...

Mỹ nhan hùng hực làm Lâm Yên nhất thời nhìn ngây người.

Ngay khi Lâm Yên có chút thất thần, một giây sau, chuyện kinh dị phát sinh.

Tay của cô, tự động di chuyển...

Móa! Tay của cô đang đưa về phía hắn!!!

Mất thấy móng vuốt tội ác của chính mình từng chút một tới gần cổ áo Bùi Duật Thành, linh hồn Lâm Yên cơ hồ gào thét ra âm thanh của cá heo, "A a a a! Dừng tay! Người đang làm cái gì!"

Ngón tay trắng nõn của nữ hài không nhanh không chậm nhẹ nhàng vuốt ve trên cổ áo nam nhân, "Đây không phải việc cô muốn làm sao?"

Lâm Yên lập tức gào thét: "Nói bậy! Ta không nghĩ!!!"

Cô lúc nào muốn làm loại chuyện này!

"Cô nghĩ, tiềm thức của cô sẽ không nói dối." Ngữ khí nữ hài khẳng định.

Lâm Yên quả là nhanh muốn hồng mắt, "Im miệng! Người là ma quỷ sao? Người thế mà còn có thể đọc được tiềm thức của ta?"

Cô... Tiềm thức của cô thật sự đại nghịch bất đạo như vậy?

Không thể nào!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đờì Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Coi như là tiền thuê nhà

Một cái tay khác của nữ hài nhàng chống đỡ trán, lạnh lạnh mà lười biếng mở miệng nói, "Dù sao ta ở trọ tại thân thể của cô, coi như là ta đưa cho cô... Tiền thuê nhà."

Lâm Yên: "..."

Tiền thuê nhà?

Thật mịa nó tiền thuê nhà!!!

Ngươi vào ở thân thể ta, ta cái chủ nhân này có đồng ý sao?

Đồng ý rồi sao? A!

Còn có tiền thuê nhà này! Cột nhà Bùi Duật Thành?

Tiền thuê nhà này ai dám muốn!?

Ngay khi Lâm Yên sắp bị giầy vò phát điên, thân thể của cô đột nhiên lung lay, sau khi ánh mắt tan rã, Lâm Yên phát hiện, mình đã quay về trong thân thể.

Quá... Quá tốt rồi!

Cô quay trở lại rồi!

Cô cuối cùng cũng quay trở lại rồi!

Lâm Yên đơn giản vui đến phát khóc.

Hừ chết cô, cô còn cho là mình không về được!

Nhưng mà, bên này nụ cười sống sót sau tai nạn của Lâm Yên còn chưa kịp nở, một giây sau, cô đột nhiên thấy...

Bùi Duật Thành trên giường bệnh, lông mi thật dài run rẩy, tiếp theo, chậm rãi mở mắt.

Mà cùng lúc đó, móng vuốt tội ác của cô... Còn duy trì tư thế đặt ở cổ áo của hắn...

Lâm Yên: "..."

Thôi đừng trở về thân thể à.

Cô vẫn là... Chết đi coi như xong..

Trong nháy mắt nam nhân mở mắt, cổ khí tràng thượng vị giả (người trên cao) quanh thân trong nháy mắt một lần nữa trở về, tràn ngập toàn bộ không gian.

Dường như là bởi vì vừa tỉnh lại còn có chút mơ màng, ánh mắt nam nhân từng chút một khôi phục tiêu cự.

Tiếp theo, ánh mắt sau khi khôi phục tinh táo, roi thẳng vào Lâm Yên... Đặt ở trên ngón tay... Trên cổ áo chính mình...

Đuôi lông mày nam nhân tựa hồ hơi giương lên, nhỏ bé đến không thể nhận ra, ánh mắt lạnh lùng hờ hững liếc nhìn cô, dùng thanh âm khàn khàn mở miệng nói, "Lâm tiểu thư, lại gặp mặt."

Lâm Yên tuyệt đối không nghĩ tới sẽ bị bắt được tại chỗ, cứ như vậy duy trì tư thế để tay trên cổ áo người ta, tựa hồ muốn cởi quần áo người ta, đuổi cũng không được, co lại cũng không được.

Bầu không khí xấu hổ cứ như vậy đọng lại nhiều giây.

Lâm Yên dùng một loại biểu hiện chịu chết, khó khăn mở miệng nói, "Bùi tiên sinh... Nếu như... Nếu như tôi hiện tại nói cho ngài biết... Không phải tôi tự mình tới đây... Tôi là bị quỷ nhập vào người... Ngài tin tưởng sao?"

Con người thăm thẳm như có tầng sương mù ngăn cách của nam nhân chậm rãi dập dờn một vòng gọn sóng, "Dùng IQ của Lâm tiểu thư, có thể nghĩ ra lý do như vậy, chắc hẳn đã hết sức nỗ lực."

Lâm Yên: "..."

Mịa nó! Cô nói là sự thật a! Thật!

Rốt cuộc muốn cô nói thế nào, hẳn mới tin tưởng?

Bên trong Lâm Yên đang sụp đổ, trong lúc nhất thời tay cứng đờ, cũng quên động.

Nam nhân dù bận vẫn ung dung mà nhìn tay nhỏ trắng nõn mềm mại, "Lâm tiểu thư... Vẫn là muốn tiếp tục?"

Lâm Yên lập tức giống như cầm củ khoai lang bỏng tay, vội vàng đem tay của mình rút trở về, "Không không không! Không nghĩ! Thật xin lỗi!"

Thị lực Bùi Duật Thành tựa hồ không tốt lắm, khi nhìn người khác giống như cách một tầng sương mù, cho người ta một loại cảm giác giữ kín như bưng.

Bann phảng phất bị hấn nhìn xuyên thấu, mà bann lại hoàn toàn nhìn không thấu hấn.

Giờ phút này, chỉ thấy nam nhân chậm rãi ngồi dậy, tiện tay cầm lấy kính mắt một bên đeo lên, "Tôi nghĩ, Lâm tiểu thư cần phải cho tôi một lời giải thích."

Lưng Lâm Yên phát lạnh, không hề nghi ngờ, đây cũng là một câu hỏi mất mạng.

Bùi Duật Thành đã cho cô một cơ hội, tuyệt đối sẽ không lại cho cô một cơ hội.

Trả lời thế nào mới thoát cái chết thê thảm đây?

Cái gì mất trí nhớ, gặp quỷ, biến thành người khác đều khó có khả năng được tin tưởng!

Sẽ chỉ chọc giận hấn.

Hoặc là, dứt khoát nói chính mình là cái đồ biến thái?

Cái kia đoán chừng sẽ bị Bùi Duật Thành đưa vào trong tù!

Mợ nó!

Tức chết cô!

Cái con sắc quỷ này, ai làm nấy chịu, chuyện của mình làm, có bản lĩnh chính mình đi ra gánh lấy a!

Ngươi ngấp nghé sắc đẹp Bùi Duật Thành, đâu có liên quan gì tới ta a!

Lúc này cái con quỷ kia lại chạy mất tiêu! Thì làm sao cô có thể giải thích được?

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Ca ngợi thần tượng nhà ai mạnh

Bùi Duật Thành tựa hồ cũng không nóng nảy, cứ như vậy hững hờ mà nhìn cô, chờ đợi câu trả lời của cô.

Lâm Yên cảm giác đỉnh đầu treo một thanh Hồ Đầu Dao, lúc nào cũng có thể rơi xuống...

Thời gian từng giờ từng phút đi qua...

Lâm Yên tự biết đưa đầu cũng là chết, rút đầu cũng là chết, thế là, hít sâu một hơi mở miệng nói, "Bùi tổng, là như vậy... Ngài phong thần tuần lẫm, anh tuấn tiêu sái, khí vũ hiên ngang, tài trí hơn người chế định sách lược, từ khi tôi liếc mắt nhìn qua ngài trong TV liền từ đó thần hồn điên đảo nhớ mãi không quên, ngày nghĩ đêm nghĩ, ngài biết không, có 100 loại phương thức để ngọt, ăn kẹo, ăn bánh gatô, cùng với nghĩ tới ngài 98 lần!

Sẽ đối với ngài làm ra đủ loại chuyện bất kính, cái này thực sự không phải chuyện tôi có thể khống chế, mà là bởi vì Bùi tổng ngài mỹ nhân đáng đáp tựa thiên thần..."

Sau khi Lâm Yên kết thúc bài phát biểu đỉnh tai nhức óc, phòng bệnh yên tĩnh đại khái chừng ba giây đồng hồ.

"A..."

Sau đó, nương theo một tiếng cười làm lòng người mềm mại tan chảy mà âm u, chỉ thấy ý cười trong mắt Bùi Duật Thành trên giường bệnh bộc phát, như là sóng băng trong nháy mắt bị hòa tan hóa thành nước chảy róc rách.

Trước đó Bùi Duật Thành cười đều không chứa vui vẻ trong mắt, cũng không mang độ ấm.

Cô còn là lần đầu tiên thấy Bùi Duật Thành cười đến như thế... Dễ thương như vậy...

Hại nước hại dân như thế...

Cái gì là cười một tiếng nghiêng nước nghiêng thành, cô xem như sâu sắc cảm nhận được!

Lâm Yên trực tiếp nhìn đến ngây người.

Ban đầu vừa rồi một phen lời kia cô còn cảm thấy nói đến rất xấu hổ.

Nhưng bây giờ, nhìn một màn trước mắt này, cô chỉ cảm thấy tiếng nói của chính mình đơn giản quá yếu ớt.

Cảm giác áp bách trên người Bùi Duật Thành tựa hồ cũng theo ý cười trong mắt mà tiêu tán không ít, đối với lần phát biểu này của cô đưa ra bình luận: "Rất có văn điệu."

Bùi Duật Thành dừng một chút, hỏi: "Vừa nghĩ ra?"

Nói bóng gió, mới nghĩ a?

Lâm Yên nuốt nước bọt, vội vàng nói, "sao có thể a! Tôi đây là phát ra từ nội tâm! Cho nên mới có thể nói ra!"

Bùi Duật Thành: "Nghe Lâm tiểu thư nói như vậy, tựa hồ có thể tha thứ được?"

Lâm Yên bèn nhảy phát hiện, nghe ngữ khí Bùi Duật Thành, chính mình giống như có thể thoát chết?

Một tia sáng loé lên trong con ngươi của Lâm Yên, lập tức thông minh mở miệng nói, "Đương nhiên là không thể tha thứ, Bùi tổng ngài chính là thần tiên trên trời, người như tôi sao có thể nghĩ tới, cho nên đều là lỗi của tôi!"

Bên này, Lâm Yên đang vất hết óc tự cứu, lúc này, cửa phòng bệnh đột nhiên "ầm" một tiếng bị người từ bên ngoài đùng mở, dọa cô nhảy một cái.

Ngay sau đó Lâm Yên liền thấy một con gió lốc năm màu quay tròn vọt vào ——

"Gào! Đại ca! Anh cuối cùng tỉnh!"

Chỉ thấy một thiếu niên nhìn qua mười tám mười chín tuổi, một đầu tóc nhuộm đủ loại màu sắc nhào tới trên người nam nhân, không nói hai lời liền bắt đầu khóc đến nước mắt như mưa: "Đại ca, em còn tưởng rằng anh lần này không tỉnh lại! Anh nếu là chết rồi, em sống thế nào a!"

Bùi Duật Thành nhìn thiếu niên nằm sấp trên người mình khóc lớn, hai con ngươi híp lại: "Bùi Vũ Đường, cho em thời gian một giây đồng hồ."

"Vù" một tiếng, trên người thiếu niên như có gấn lò xo, lập tức nhảy lên, ủy khuất hề hề nói thảm: "Anh, anh tại sao như vậy a! Em đều lo lắng cho anh muốn chết! Vì anh cả ngày lấy nước mắt rửa mặt, lúc đi đưa xe dùng 300 mã lực chạy tới bệnh viện thăm anh, anh còn đối với người ta hung ác như thế!"

Thiếu niên tiếng nói vừa ra, đuôi lông mày lãnh đạm của Bùi Duật Thành kết một tầng băng sương, lãnh ý nguy hiểm theo đáy mắt từng chút một trút xuống: "Đi đưa xe?"

Bùi Vũ Đường bị dọa đến giật mình, lông tơ đều dựng lên, lập tức thề thốt: "Không! Không có! Em không có đi đưa xe! Đây chỉ là một loại tính từ hình dung khoa trương, hình dung lòng em đang hướng tới anh mà thôi! Em quy củ lái với tốc độ 30 mã lực mà thôi!"

Thiếu niên nói xong, tựa hồ vừa mới phát hiện trong phòng bệnh có người khác, hướng ánh mắt nhìn qua Lâm Yên một bên đang đứng, con ngươi trong trẻo phách lối lập tức tràn đầy gạt bỏ cùng cảnh giác

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Làm cái gì với anh của tôi

Cùng lúc đó, Lâm Yên cũng đang tò mò dò xét thiếu niên ở trước mắt.

Nguyên lai Bùi Duật Thành không chỉ có một em trai là Bùi Nam Như a!

Khó trách trên trán thiếu niên này có chút giống Bùi Duật Thành, đồng dạng đều là nhan sắc nghịch thiên, chẳng qua là khí chất hoàn toàn khác biệt.

Bùi Vũ Đường đầu tiên là ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Lâm Yên, lập tức kích động mở miệng với Bùi Duật Thành, "Anh, nữ nhân này chính là chị dâu tương lai của em? Anh đang nói đùa sao! Anh có biết bối cảnh của cô ta hay không?"

Một người ngày ngày chỉ biết kéo fame (danh tiếng) tạo scandal, vì nổi tiếng thậm chí còn bịa đặt nói chính mình là bạn gái của một ngôi sao trẻ nổi tiếng nào đó, sau khi người ta bác bỏ tin đồn còn quần không thả, sau này phá đến người người kêu đánh, trực tiếp bị ngành giải trí phong sát..."

Nghe nội tình của chính mình tất cả đều bị lột sạch sẽ, Lâm Yên sờ lên mũi, cũng là không có ý tứ muốn giải thích.

Cô xác thực đã từng cố gắng nói rõ lí do với mỗi người, nhưng là sau này, cô đã hiểu, ngoại trừ chính cô, không có ai sẽ tin tưởng lời cô nói.

Lâm Yên cảm giác mình thật sự là quá khổ rồi, mắt thấy khả năng nói tốt được Bùi Duật Thành, bỗng dưng nhảy ra cái Bùi Giáo Kim*.

*Bùi Giáo Kim: Giáo Kim trong Trình Giáo Kim trong điển cổ lịch sử Trung Quốc, Bùi Vũ Đường = Bùi Giáo Kim = Kỳ đà cắn mũi. (Nguồn: converter)

Chính mình nhiều lịch sử đen bị phanh phui như vậy, Bùi Duật Thành còn sẽ tin tưởng cô sao?

"Nữ nhân, lá gan của ngươi cũng là rất lớn, lại dám đem chủ ý đánh tới trên người anh ta!"

Bùi Vũ Đường hung tợn trừng mắt Lâm Yên, sau đó lòng đầy căm phẫn hướng về phía Bùi Duật Thành uy hiếp nói: "Anh, anh nếu để cho loại nữ nhân này làm chị dâu em! Em liền... Em liền không về nhà!"

Bùi Vũ Đường nói xong, không khí lập tức lạnh xuống.

Lâm Yên kẹp ở giữa hai anh em, khỏi bàn có bao nhiêu xấu hổ, "Cái kia..."

Cô đang nghĩ ngợi có muốn khuyên giải một chút hay không, làm người hòa giải, kết quả, liền nghe thấy Bùi Duật Thành gió nhẹ mây bay mở miệng, "Nếu thế thì thật sự là quá tốt."

Lâm Yên: "..."

Bùi Vũ Đường: "..."

Bùi Vũ Đường đứng chết trân tại chỗ, phảng phất nhận lấy đã kích to lớn, ánh mắt nhìn chăm chăm Lâm Yên như là nhìn chăm chăm một hồ ly tinh, "Anh, nữ nhân này vừa nhìn là biết chính là loại Bạch Liên Hoa tâm cơ, anh lại muốn vì nữ nhân này đem em đuổi ra khỏi nhà?"

Bùi Duật Thành: "Em không phải đã bị đuổi ra khỏi nhà sao."

Bùi Vũ Đường: "..."

Lâm Yên: "..."

Coi đột nhiên cảm thấy vị em trai này có chút thâm à?

Bùi Vũ Đường lần nữa đem hỏa lực chuyển hướng Lâm Yên: "Cô đến cùng làm cái gì với anh của tôi?"

Lâm Yên bất đắc dĩ thở dài, "Cậu thật giống như là hiểu lắm... Tôi cùng anh cậu kỳ thật không có bất cứ quan hệ nào... Cậu có thể coi tôi như là một người đi đường..."

Đúng vậy a, là không có quan hệ gì, cũng chỉ là ngủ một đêm, cũng chỉ là biến thái chạy tới phòng bệnh người ta có ý đồ bắt chính... Mà thôi...

Lâm Yên nói xong, không hiểu sao cảm thấy lương tâm của mình có chút đau.

Rõ ràng, Bùi Vũ Đường cũng hoàn toàn không tin cô, "Tôi tin cô cái quỷ!"

"Vũ Đường, đừng quấy rối."

Ngay khi Lâm Yên có khổ khó nói, Bùi Nam Như đi đến.

Lâm Yên lập tức cảm thấy một hồi gió xuân thổi vào, hai con ngươi không tự chủ được sáng lên.

Bùi Vũ Đường vừa thấy Bùi Nam Như liền bắt đầu nổi tung, "Nhị ca (anh hai), chẳng lẽ anh cũng mặc kệ, trơ mắt nhìn đại ca làm đường lạc lối sao? Anh biết không, đại ca vì nữ nhân này mà không cho em về nhà!"

Bùi Nam Như mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, "Không phải chính em muốn rời khỏi nhà sao?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Thiếu niên, tôi khuyên cậu thiện lương

Gặp đại ca cùng nhị ca song phương tấn công, Bùi Vũ Đường ủy khuất xù lông như quả bóng, trực tiếp thốt ra lời hung ác, "Bùi Vũ Đường em liền là ở

trên đường cái chết đói, từ ô cửa sổ này nhảy xuống, cũng tuyệt đối sẽ không nhận cái đại tẩu (vợ của đại ca) này!"

Lâm Yên cảm giác mình nhất định phải giải thích một chút, "Ai chờ chút... Vị bạn học này... Tôi thật không muốn làm đại tẩu của cậu..."

Bùi Vũ Đường: "Cô không muốn làm đại tẩu của tôi, chẳng lẽ còn muốn làm nhị tẩu (vợ của nhị ca) của tôi?"

Lâm Yên: "...!!!"

Thiếu niên, tôi khuyên cậu thiện lương!

Trên cơ bản, hẳn là mỗi fan hâm mộ đều từng mơ tưởng qua idol trở thành chồng mình, Lâm Yên cũng không ngoại lệ.

Cho nên vừa rồi câu "Nhị tẩu" kia của Bùi Vũ Đường, thật đúng là khiến cho cô chột dạ một chút.

Lâm Yên đang nghỉ ngơi, trong lúc vô tình đối mặt với ánh mắt của Bùi Duật Thành trên giường bệnh, phát hiện đối phương giờ phút này dù bạn vẫn ung dung nhìn xem cô.

Lâm Yên trong lòng hoảng hốt, chột dạ tránh khỏi ánh mắt.

Thế nào có loại ảo giác bị bắt gian ảo?

"Lâm tiểu thư, thật có lỗi, Vũ Đường không phải cố ý." Bùi Nam Như an ủi.

Lâm Yên thụ sủng nhược kinh khoát tay, "Không có việc gì không có việc gì, khục, thanh danh của tôi cũng xác thực không tốt..."

"Em chính là cố ý!"

Bùi Vũ Đường đã hoàn toàn nghe không vào bất luận cái thuyết phục gì, gào xong trực tiếp đóng sập cửa rồi đi.

Lâm Yên thấy thế nhìn về phía Bùi Duật Thành, mở miệng nói, "Bùi tổng, quá xin lỗi, làm hại em trai ngài hiểu lầm, đều là lỗi của tôi, tôi đi nói rõ lý do với cậu ấy, ngài yên tâm tôi khẳng định sẽ nói rõ ràng..."

Lâm Yên mượn cơ hội này, mau chóng rời khỏi phòng bệnh.

Sau khi Lâm Yên cùng Bùi Vũ Đường rời đi, Bùi Nam Như nhìn về phía Bùi Duật Thành trên giường bệnh nói xin lỗi.

"Thật xin lỗi, anh, em bất quá chẳng qua là cùng Vũ Đường thuận miệng nói ra một câu, không nghĩ tới phản ứng của nó lớn như vậy." Bùi Nam Như đau đầu nhéo nhéo ấn đường.

Bùi Duật Thành đối với cái này tựa hồ cũng không thêm để ý, nhàn nhạt mở miệng nói: "Không sao, coi như sớm thích ứng."

Bùi Nam Như nghe vậy lập tức về mặt khẽ giật mình, ý tứ này của đại ca chẳng lẽ là...

Cũng không thể trách hắn suy nghĩ nhiều, ngay khi vừa rồi, hắn biết được đại ca thông qua tài khoản văn phòng tư nhân gửi một đoạn tin nhắn cho công ty giải trí Đình Phong bên kia, yêu cầu khai trừ một quản lý phụ trách đầu tư.

Khi sự tình phát sinh, đại ca đang là trạng thái hôn mê, mà hắn lại một mực ở bên cạnh đại ca, cho nên hắn suy đoán, đại ca hẳn là đem tài khoản tư nhân đều nói cho Lâm Yên.

Bên dưới cao ốc bệnh viện.

Lâm Yên vội vàng đuối kịp tới trước mặt thiếu niên.

Chỉ thấy Bùi Vũ Đường dựa nghiêng ở bên trên một cỗ xe Ferrari màu đỏ chót, tựa hồ đang đợi cô.

Ánh mắt Lâm Yên tùy ý quét qua, liền lập tức nhìn ra chiếc xe này trải qua cải tiến.

Bùi Vũ Đường này, tựa hồ là tay mê đua xe?

Lâm Yên vội vàng đi tới, "Bùi tam thiếu, cậu nghe tôi nói rõ lý do..."

Cô đã đủ thâm rồi, mỗi lần đều là trở về từ cõi chết, cũng không muốn chính mình lại có nhiều thêm một cái đao cắm vào mình, nếu như có thể nói rõ, vẫn là nói rõ ràng thì tốt hơn.

Bùi Vũ Đường nhìn về phía Lâm Yên, nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra răng trắng dày đặc, "Muốn to nghe cô nói rõ lý do phải không? Được a! Lên xe nói đi!"

"Được..." Lâm Yên không có suy nghĩ nhiều, kéo cửa xe bên tay lái phụ ra, cất bước ngồi xuống.

Bùi Vũ Đường nhìn nữ hài bên trên ghế lái phụ, nghiêng nghiêng răng.

Hôm nay hẳn cần phải cho nữ nhân này xem thấy một chút màu sắc!

Cơ hồ ngay trong nháy mắt khi Lâm Yên ngồi lên, nương theo một hồi tiếng động cơ ô tô, Ferrari màu đỏ tựa như tia chớp, nhanh như gió lao ra ngoài...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Đại ca cậu giá rẻ như thế?

Ong ong ong ——

Một hồi tiếng động cơ êm tai vang lên.

Một giây sau, chiếc Ferrari màu đỏ chót này tựa như tia chớp lao ra ngoài.

Nếu như là cô gái bình thường, sợ là đã trực tiếp bị dọa đến thét lên.

Lâm Yên thì chỉ ở lúc khởi động máy, hơi có chút kinh ngạc nhú mày.

Trong trăm mét đã có thể tăng tốc như này cũng là rất kinh điển!

Xem ra là đã mời người thạo nghề cải tiến.

Mặc dù không thể so sánh với xe đua chuyên nghiệp, nhưng đặt ở bên trong giới nghiệp dư cải tiến cũng xem là không tệ.

Lâm Yên biết đại khái Bùi Vũ Đường muốn làm cái gì, cô an tĩnh ngồi ở ghế cạnh tài xế, cũng không nói chuyện, nhắm mắt dưỡng thần.

Từ sau khi bởi vì lần ngoài ý muốn kia mà nghỉ thi đấu, cô nhớ không rõ chính mình đã bao lâu không có lại chạm vào xe.

Sóng âm thanh quen thuộc mà êm tai này, giờ phút này nghe vào trong tai, phảng phất giống như đã cách một đời.

Ký ức từng màn trên sàn thi đấu ngày xưa, cùng với hết thảy những chuyện phát sinh trong ngày bị hủy thi đấu đó, những ký ức bị cô tận lực quên lãng, từng chút một hiện lên ở trong đầu, tựa như là chuyện phát sinh ngày hôm qua...

Bùi Vũ Đường thấy Lâm Yên một mực nhắm mắt lại, sắc mặt cũng không tốt lắm, xùy mồm miệng cười, "Hey, cô có bị say xe không a?"

Lâm Yên thăm dò một chút tính tình của tiểu thiếu gia này, cũng không đối nghịch hấn, không nói lời nào trực tiếp gạt đầu coi như thừa nhận.

Ông ——

Một giây sau, tốc độ của Bùi Vũ Đường càng nhanh hơn.

Rất nhanh Bùi Vũ Đường liền lái đến đoạn đường trống trải, ở phía trước có mấy đường rẽ liên tiếp, điên cuồng khoe kỹ thuật lái xe.

Bùi Vũ Đường thấy khuôn mặt nhỏ của Lâm Yên càng ngày càng âm trầm, giống như bị dọa đến lời cũng không dám nói, lập tức càng thêm ghét bỏ, "Hey, cô sẽ không phải là muốn nôn chứ? Anh tôi tại sao lại coi trọng cô loại thò con này! Tôi ghét nhất loại nữ nhân yếu đuối như cô, ngồi xe cũng có thể say xe..."

Lâm Yên: "..."

Nghe xong lời nói thẳng thắn này, Lâm Yên có lý do hoài nghi, đứa nhỏ này có thể sẽ đọc thân cả một đời.

Bùi Vũ Đường: "Hừ, tôi cho cô biết, cô vẫn là bỏ cái ý nghĩ đó đi à! Muốn làm đại tẩu của tôi, tuyệt đối không có khả năng!"

Lâm Yên: "..."

Cô thật sự không muốn...

Bùi Vũ Đường khước miệng khẽ nhếch, lộ ra một khoảng răng mèo phách lồi, "Đương nhiên, nếu như cô có thể kiên trì ngồi bên trên ghế lái phụ của tôi nửa giờ, tôi liền suy nghĩ một chút!"

Lâm Yên: "..."

Vậy là có thể suy nghĩ? Đại ca cậu giá rẻ như thế sao?

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng, mở miệng nói: "Cái kia, không cần, không cần suy tính... Tôi muốn xuống xe... Tôi say xe... Muốn ới..."

"Tôi còn không có chơi chán đâu! Muốn ới kìm nén cho tôi!"

Bùi Vũ Đường đang muốn thống khoái biểu diễn kỹ thuật lái xe, lúc này, khi rẽ nghiêng đột nhiên một cỗ GTR màu bạc chạy lên, chạy cùng hần, đồng thời dần dần vượt qua hần, lập tức ngăn ở trước mặt của hần.

Theo sát lấy, còn có bốn chiếc xe thể thao khác cũng cùng một chỗ ép tới, đem Bùi Vũ Đường kẹp ở giữa.

Bùi Vũ Đường thấy mấy chiếc xe kia, trên mặt lập tức mây đen che kín, "Móa! Âm hồn bắt tán! Tại sao lại là mấy tên khốn kiếp này!"

Lâm Yên ánh mắt nhìn chung quanh một vòng, lập tức phát hiện, Bùi Vũ Đường bị mấy chiếc xe bọc đánh.

Bùi Vũ Đường cùng mấy chiếc xe kia không ngừng va chạm, trong lúc nhất thời ánh lửa bắn ra bốn phía...

Mấy phút đồng hồ sau, Bùi Vũ Đường bị mấy chiếc xe kia ở một chỗ dưới chân núi ép dừng.

Bùi Vũ Đường tức đến nổi phôi mờ cửa xe, đi xuống.

Người bên trong năm chiếc xe của đối phương cũng lần lượt đi xuống

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Cậu ta vui vẻ là được rồi

Đi ra từ trong chiếc GTR mà bạc cầm đầu kia là một quý công tử, bên cạnh ôm một mỹ nữ vóc người cao ráo.

Quý công tử huyết sắc khiêu khích, "Nha, đây không phải Đứa Con Của Gió, ngôi sao F1 tương lai của chúng ta sao? Mang em gái hóng mát à? Tôi có phải quấy rầy đến hai người rồi hay không?"

Trong những người sau lưng quý công tử kia, một tùy tùng nhuộm tóc vàng cười ra tiếng, "Phù phù, cái gì Đứa Con Của Gió, hần mỗi lần đều thua ở trong tay Nam ca! Một lần cũng không thắng nổi!"

Bên cạnh một người khác cũng giọng mỉa mai nói: "Tôi thấy cái đội xe ròm kia của hần, cũng sắp giải tán!"

...

Câu nói này tựa hồ đâm lên chân đau của Bùi Vũ Đường, thiếu niên trực tiếp xù lông: "Tổng Diệu Nam! Coi như xương cốt của mày bị va nát, đội xe của lão tử cũng sẽ không tan rã!"

Tổng Diệu Nam mở miệng yếu ớt: "Đừng vậy a, không tiêu tan không tiêu tan, bọn mày nếu là giải tán, người nào tới mỗi lần đều hạng chót a?"

"Ha ha ha ha ha..." Chung quanh lập tức một mảnh cười vang.

Bùi Vũ Đường khề nguyên rửa găm thét, "Tổng Diệu Nam, mày đừng phách lối, lần sau gặp ở đấu trường, tao đá mày ra khỏi đường đua!"

Tùy tùng tóc vàng nghe vậy cười nhạo không thôi: "Đừng chỉ biết biểu diễn chút khả năng chém gió này a, có bản lĩnh, đừng lần sau, không bằng hiện tại liền so một trận?"

"Lập tức a! So một trận!" Những người khác cũng phụ họa.

Bùi Vũ Đường dù sao trẻ tuổi nóng tính, lúc này liền đồng ý: "So thì so!"

Mấy người đối diện tựa hồ đang chờ câu nói này của Bùi Vũ Đường, không có hảo ý nhìn nhau một cái.

Tổng Diệu Nam giống như cười mà không phải cười, "Trực tiếp so rất không có ý nghĩa? Không bằng, đặt chút tiền cược a!"

Bùi Vũ Đường: "Mày muốn đặt cược cái gì?"

Tổng Diệu Nam: "Ha ha, rất đơn giản, nếu như tao thua, tùy mày như thế nào. Nếu là mày thua a, mày liền quỳ xuống, dập đầu với tao ba cái, kêu tao một tiếng ba ba!"

"Tốt tốt tốt! Nam ca ván cược này tốt!"

"Ha ha ha ha..."

Bùi Vũ Đường sắc mặt sầm xuống: "Mày..."

Tổng Diệu Nam: "Hey" một tiếng, "Thế nào? Không dám đánh cược a? Chắc là không dám, quên đi! Không miễn cưỡng!"

Bùi Vũ Đường: "Tốt, tao đánh cược với mày!"

Lâm Yên một bên vẫy xem nửa ngày, cứ như vậy trơ mắt nhìn vị thiếu niên này giẫm vào bẫy rập của đối phương.

Bùi Duật Thành cùng Bùi Nam Nhứ tại sao có thể có em trai ngốc như vậy?

Không thấy người ta cố ý đang chọc giận hắn, đào hố cho hắn nhảy sao?

Hắn rõ ràng không thắng được a?

Vô luận là kỹ thuật lái xe của hắn, hay là trạng thái của bản thân chiếc xe này, đều không có phần thắng chút nào.

Đua xe là ngành nghề vô cùng đốt tiền, cô nhìn ra được, chiếc xe này của Bùi Vũ Đường đã tốn không ít tiền, nhưng còn thiếu rất nhiều.

Đương nhiên, dùng gia thế bối cảnh của Bùi Vũ Đường, không thể nào thiếu chút tiền ấy.

Nhưng là từ đoạn đối thoại trước đó của mấy người anh em bọn họ, Lâm Yên cũng hiểu, đứa nhỏ này đoán chừng đúng là rời khỏi nhà đi ra ngoài.

Những người này đại khái cũng không biết thân phận chân chính của Bùi Vũ Đường..

Lâm Yên thực sự nhìn không được, uyển chuyển nhắc nhở, "Tam thiếu, tính năng chiếc xe này của cậu kém người ta một cấp bậc... Phần thắng không lớn..."

Bùi Vũ Đường tức đến nổi phổi giận dữ mắng mò, "Cô biết cái gì! Đây chính là tôi bỏ ra giá cao vừa nhờ người cải tiến một lần nữa! Vũ khí bí mật của tôi! Tuyệt đối diệt hết đám cháu trai này!"

Lâm Yên: "..."

Được a được a, cô không hiểu...

Cậu ta vui vẻ là được rồi

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Gà mờ mờ lẫn nhau

Kề bên vừa vặn có một đường đua chuyên nghiệp, đoàn người lập tức lái xe đến phía đường đua.

Ở trạm xuất phát, một đám tiếng hoan hô đầy hưng phấn, tùy tùng tóc vàng thúc giục, "Chờ làm cái gì nữa? Vậy thì bắt đầu đi!"

Lâm Yên tranh thủ thời gian mở miệng với Bùi Vũ Đường trên ghế lái, "Ai, Tam thiếu, chờ một chút! Tôi thấy các cậu tựa hồ còn muốn so thật lâu, tôi sẽ không quấy rầy, bằng không thì cậu trước thả tôi xuống dưới?"

Bùi Vũ Đường trừng nàng: "Xuống cái gì xuống! Bọn hắn đều tưởng cô là em gái tôi mang theo, cô ở thời điểm tôi tranh tài rồi đi, mặt mũi của tôi đều sẽ mất hết? Ngồi đằng hoàng cho tôi!"

Lâm Yên: "..."

Còn phải như vậy?

Thế chất nằm không cũng trúng đạn này của cô, thật sự là càng ngày càng đáng sợ...

Bùi Vũ Đường lạnh nghiêm mặt, không kiên nhẫn liếc qua phía Lâm Yên, "Thất chặt dây an toàn, nếu sợ sẽ nhắm mắt lại, loại cỏ con này như cô thật phiền phức..."

Lâm Yên: "A..."

"Đừng ——" một tiếng súng vang lên.

Một giây sau, Ferrari màu đỏ cùng JTR màu bạc đồng thời phóng ra ngoài!

Lâm Yên quét mắt đấu trường, đây là một trong những đường đua tương đối lớn trong nước, mỗi vòng 3.408 cây số, hết thấy có mười hai đường rẽ, đoạn đường so sánh phức tạp, vô cùng có tính khiêu chiến, có thể thể hiện đầy đủ kỹ thuật lái xe.

Đừng nói là đường đua này, hết thấy Hoa quốc hiện có bao nhiêu đường đua, tất cả cô nhắm mắt lại cũng có thể chạy.

Mà lại, tốc độ của Bùi Vũ Đường cùng Tống Diệu Nam hai người này thật chính là... Ở trong mắt cô cùng ngồi xe điện cơ hồ không có gì khác biệt.

Mặc dù Lâm Yên thật rất không muốn dùng cái tính từ này hình dung, thế nhưng trận đấu này... Thật vô cùng giống là "Gà mờ mổ lẫn nhau", không có chút tính thương thức nào.

Kết quả đối với cô mà nói, cũng là vừa xem hiểu ngay.

Bên này Bùi Vũ Đường cùng Tống Diệu Nam phóng đến rung động lòng người, nhìn trên đài kêu sợ hãi liên tục, mà trên ghế lái phụ, Lâm Yên đã sắp muốn ngủ thiếp đi.

Quả nhiên, cái đường rẽ thứ nhất, Bùi Vũ Đường liền bị vượt qua, sau đó trực tiếp bị kéo ra một khoảng cách lớn.

Bùi Vũ Đường khẽ nguyên rủa một tiếng, "Chết tiệt! Không thể nào! Tôi mới cải tiến rõ ràng có thể cùng cái hỗn đản kia phân cao thấp!"

Lâm Yên: "..."

Xác thực có khả năng phân cao thấp, điều kiện tiên quyết là, cậu phải có đủ kỹ thuật a...

Không biết qua bao lâu.

Ông ——

Quả nhiên, xe Tống Diệu Nam trước tiên xông phá điểm cuối cùng.

Nhìn tiếng thét chói tai hưng phấn liên tiếp trên đài, mỹ nữ bên cạnh Tống Diệu Nam vui vẻ đưa lên một đôi môi thom.

Tuỳ tùng tóc vàng một mặt hưng phấn mà huyết sáo, "Ha ha ha ha! Không hổ là vạn năm hạng chót a! Nhanh nhanh nhanh! Còn không quỳ xuống kêu ba ba!"

"Đúng vậy, có chơi có chịu! Bùi Vũ Đường, mày sẽ không phải là muốn đổi ý a?"

"Ha ha không thể nào? Vụng trộm nói cho các cậu biết, vừa rồi tôi có thu hình lại nha! Hấn nếu là đổi ý, từ đây về sau đừng hòng tham gia vào đua xe nha?"

"Ha ha ha ha..."

Bên trong một mảnh cười vang, con người quật cường phách lối của Bùi Vũ Đường một mảnh màu đỏ tươi.

Hai tay thiếu niên gất gao bóp thành nắm đấm, cuối cùng, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Thua là thua, lão tử có chơi có chịu!"

Nói xong, liền "Phanh" một tiếng mở cửa xe, xuống xe.

"A a a! Nhanh quỳ nhanh quỳ xuống!"

"Kêu ba ba a a a!"

Bên cạnh không ít người đã nhìn có chút há hê móc điện thoại ra, chuẩn bị thu hình lại.

Lâm Yên đứng ở một bên, lông mày cau lại.

Qua đi...

Tay đua xe chân chính có tinh thần nghề nghiệp đều là cực kỳ tôn kính đối thủ, mà không phải nhục nhã người khác như vậy.

Lâm Yên bắt đầu nhìn thoáng qua Bùi Vũ Đường.

Không nghĩ tới thiếu niên này thế mà thật đúng là muốn có chơi có chịu, ngược lại để cô thay đổi cách nhìn.

Được rồi, cuối cùng mới chỉ là cái hài tử không có lớn lên, đối với đua xe là một bầu nhiệt huyết.

Lần này nếu là thật đã bị khuất nhục như vậy, cô sợ hẳn từ đó đều sẽ lưu lại khúc mắc cùng bóng tối...

Tựa như là cô một dạng.

Mà lại...

Nói thế nào Bùi Vũ Đường cũng là em trai nam thân a!

Nếu hẳn đi gọi người khác là ba ba, chẳng phải là tương đương nam thân của cô gọi người khác là ba ba?

Như vậy sao được!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Khí tràng nổ tung

Đầu gối Bùi Vũ Đường liền muốn quỳ xuống, lúc này, bên cạnh lại đột nhiên vươn một đầu tay nhỏ tinh tế mềm mại, vững vàng đưa hắn đỡ dậy.

Lâm Yên đè lại hắn: "Gấp cái gì."

"Uy uy uy! Làm gì chứ! Thua không nổi muốn chơi xấu a?" Bên kia người Tổng Diệu Nam lập tức mặc kệ.

Bùi Vũ Đường lông mày nhíu chặt, hất tay của cô ra, "Đừng can thiệp vào, chuyện này với cô không quan hệ!"

Lâm Yên không để ý đến xung quanh kêu gào, khoe môi nhếch lên mỉm cười thần nhiên, ánh mắt trực tiếp hướng phía Tổng Diệu Nam cầm đầu nhìn lại, "Tổng công tử phải không? Anh bắt quá là thắng Bùi Vũ Đường mà thôi, còn không có cùng tôi đấu đâu! Không bằng, chúng ta tỷ thí một trận?"

Nghe được Lâm Yên, chung quanh yên lặng một giây đồng hồ, lập tức cười vang.

"Nữ nhân, cô muốn cùng Nam ca so, cô đang nói đùa đâu?"

Bùi Vũ Đường một nắm kéo Lâm Yên ta, "Cô làm gì? Điên rồi sao! Cô ngồi xe cũng say xe muốn nôn, còn lái xe thể thao?"

Nghe được Bùi Vũ Đường, người chung quanh cười càng vui vẻ hơn.

"Ha ha ha say xe thế mà còn muốn đua xe! Thật sự là chọc cười chết tôi rồi!"

Lâm Yên vẫn như cũ là một bộ dáng mềm mại nhu hòa, mở miệng nói, "Tổng công tử, chúng ta so một trận, nếu như tôi thắng, anh vô điều kiện đáp ứng một yêu cầu của tôi, nếu như anh thắng sao..."

Tổng Diệu Nam liền hoàn toàn không nghĩ tới cô sẽ thắng, nhìn ánh mắt của cô như là nhìn một tôm tép nhai nhép không biết tự lượng sức mình, trực tiếp hỏi, "Tôi thắng như thế nào?"

Lâm Yên cười híp mắt, "Anh nếu là lại thắng một lần, liền để Bùi Vũ Đường gọi anh hai tiếng ba ba!"

Bùi Vũ Đường: "...???"

"Phốc! Ha ha ha..."

Chung quanh lập tức lại là một hồi cười to.

Bùi Vũ Đường gắt gao trừng mắt Lâm Yên, "Mịa nó! Tôi cũng không phải là ở trong bệnh viện nói cô vài câu à, cô đến mức dạng này chơi tôi sao? Mà lại cô dựa vào cái gì giúp tôi ra tiền đặt cược! Cô..."

Lâm Yên nhẹ nhàng hướng phía Bùi Vũ Đường nhìn thoáng qua, "Im miệng, yên tĩnh."

Bất quá là liếc mắt cực kỳ tùy ý, thậm chí liếc biểu lộ cũng không hề biến hóa, vẫn là khuôn mặt nhỏ mềm mại kia, vẫn là thân váy nhạt nhẽo kia, thế nhưng, khi đuôi mắt nữ hài hơi hơi nâng lên, cho người cảm giác lại thay đổi hoàn toàn.

Trong đầu Bùi Vũ Đường lập tức liền hiện lên một từ: Nghiêm nghị mà quyến rũ.

Rõ ràng là cái đồ nhà quê, thế nào đột nhiên... Đột nhiên trở nên như thế... Yêu nghiệt...

Bùi Vũ Đường giống như bị nhấn xuống chốt mở, nhất thời im bật, bị ánh mắt kia chăm chăm đến hai gò má không hiểu nóng lên, thậm chí hô hấp đều có chút ngưng trệ...

Gặp quý...

Hắn vừa rời thế mà cảm thấy cái bánh bao mềm này đẹp đến mức kinh diễm, khí tràng nổ tung..

Điên rồi đi..

"Thế nào, so sao? Chẳng lẽ... Tổng công tử không dám? Đã như vậy, tốt, tôi nhường anh một vòng!" Lâm Yên giống như hào phóng mở miệng nói.

Lâm Yên lời này lập tức lại dẫn tới một hồi cười vang.

"Ha ha ha, nữ nhân này điên rồi đi?"

"Bùi Vũ Đường đem em gái liền là không giống bình thường, đầu óc cấu tạo đều cùng người khác không giống nhau!"

Tổng Diệu Nam cuối cùng cười đủ rồi, đáy mắt xẹt qua một vệt âm vụ, lúc này nói, "Đầu! Dĩ nhiên đầu! Bản công tử thật sự là rất lâu chưa bao giờ gặp chuyện thú vị như thế!"

Lâm Yên: "Vậy thì bắt đầu đi!"

Nói xong, Lâm Yên trực tiếp ngồi vào ghế lái của Bùi Vũ Đường.

Thấy Bùi Vũ Đường đứng ở nơi đó bất động, Lâm Yên nhú mày nhìn hắn một cái, "Thất thần làm cái gì, đi lên a!"

Bùi Vũ Đường mặt đen chui vào, "Nữ nhân điên, cô đến cùng muốn làm gì? Đây cũng không phải là đồ vật cô nên đùa giỡn!"

"Ai vào chỗ này, chuẩn bị ——" Người phụ trách bắn súng mở miệng.

Lâm Yên không có trả lời, sờ lên tay lái, hỏi Bùi Vũ Đường: "Xe này của cậu chân ga ở bên nào a? Có sửa đổi không?"

"Khụ khụ khụ..." Bùi Vũ Đường kềm chút một ngụm máu phun ra ngoài, lúc này dùng tư thế sét đánh không kịp bưng tai cài lên dây an toàn, "Lâm Yên, cô mịa nó đang đùa tôi!!!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Kỹ thuật nghiền ép

"Huỳnh đệ, tôi đi trước rồi...!"

"Ông" một tiếng, chiếc GTR màu bạc kia của Tổng Diệu Nam đã lao ra đường băng trước tiên.

Mà Lâm Yên, còn đang tìm tòi vị trí của chân ga chân phanh.

Bùi Vũ Đường ngồi trên xe, đã sục đồ: "Chị hai! Cô vẫn là xuống xe đi! Đừng đùa! Tôi trực tiếp gọi Tổng Diệu Nam hai tiếng ba ba còn không được sao?"

Lâm Yên: "Gấp cái gì, đã nói chấp hắn một vòng, hơn nữa, cậu như vậy không tốt đâu, cậu gọi người khác là ba ba, đại ca cùng nhị ca cậu đã đồng ý sao?"

Bùi Vũ Đường: "..."

Giờ này khắc này, Bùi Vũ Đường đã mặt xám như tro ngồi phịch ở ghế lái phụ.

Thả tôi xuống xe!!!

Một lát sau, Tống Diệu Nam đã lái xong một vòng, theo tiếng gào thét vang lên bên cạnh hắn chạy qua.

Khoảng cách suốt một vòng, coi như là chính hắn vào sân, cũng tuyệt đối đuổi không kịp...

Bùi Vũ Đường thế nào cũng không nghĩ tới, vốn cho là mình đã đủ thâm rồi, phải quỷ xuống gọi người ta là ba ba, hiện tại tốt, thế mà còn muốn gọi hai tiếng!

Sau khi Tống Diệu Nam dẫn trước một vòng, xe Lâm Yên, cuối cùng dừng.

Ông ——

Xe khởi động trong nháy mắt, mang tới cảm giác phóng nhanh tới cực hạn, khiến cả người Tống Diệu Nam đều sững sốt một chút.

Sau đó, hắn liền thấy, thỏ con bánh bao mềm ở một bên trên ghế lái, trên mặt mang theo biểu hiện còn buồn ngủ, một tay nghiêng chống trán, một cái tay khác vịn tay lái, dùng tốc độ tựa như nước chảy mây trôi chạy đường thẳng, bề của điều luyện, cấp tốc tới gần trước mặt Tống Diệu Nam...

Thật giống như, cả người của cô hòa thành một thể với chiếc xe này.

Bùi Nam Như: "..."

Trước đó Tống Diệu Nam còn đang đắc ý, đột nhiên phát hiện sau lưng truyền đến một hồi tiếng động cơ.

Tình huống như thế nào?

Nữ nhân kia thế mà đuổi kịp tới?

Chủ quan! Không nghĩ tới thế mà còn có chút tài năng!

A, bất quá, hắn luôn luôn am hiểu nhất là chặn đường, tuyệt đối không ai có thể ở phía sau hắn vượt qua được.

Vừa rồi Bùi Vũ Đường cũng bị hắn cả đường đè ép không chạy qua nổi!

Tống Diệu Nam: "Bảo bối, hãy chờ xem, chờ một lúc anh không chỉ chặn đường của bọn hắn, còn phải đá bọn hắn ra khỏi đường đua!"

Mỹ nữ trên ghế lái phụ cười duyên mở miệng nói, "Nam ca anh tuyệt vời nhất! Cho bọn hắn mở rộng tầm mắt đi!"

Tống Diệu Nam: "Bảo bối, ngồi vững vàng, nhìn anh đùa chơi chết..."

Tống Diệu Nam nói còn chưa dứt lời, đằng sau chiếc Ferrari màu đỏ như lửa bùng cháy kia, dùng một góc độ xảo trá, khi vừa đến đường rẽ, dễ dàng vượt qua Tống Diệu Nam.

Sau đó, một ngựa tuyệt trần (thành ngữ Trung Quốc, có nghĩa một ngựa đi đầu không ai sánh nổi) bỏ xa khoảng cách với Tống Diệu Nam.

Mỹ nữ bên trên ghế lái phụ: "..."

Tống Diệu Nam: "..."

Rõ ràng còn là chiếc Ferrari màu đỏ vừa mới thua bởi hắn kia, giờ phút này lại như là thú dữ sổng chuồng.

Chiếc GTR màu bạc của hắn ở trước mặt nó, lại nhỏ bé như là một chiếc xe đồ chơi...

Một luồng cảm giác áp bách to lớn che ngợp bầu trời kéo tới, đây là cảm giác hắn chưa từng cảm nhận qua từ khi đua xe đến nay, khiến tâm thần hắn kịch chấn.

Biểu lộ phách lối của Tống Diệu Nam cứng ở trên mặt, vội vàng cố gắng vượt qua: "Móa! Chủ quan! Đừng nóng vội! Lão tử lập tức vượt cô ta!"

Nhưng mà...

Chiếc Ferrari kia của đối phương trong tay cô gái đó, phăng phất như là có sinh mệnh, dễ dàng ngăn chặn hết thấy con đường của hắn, thậm chí phăng phất có thể đoán chuẩn phương hướng kế tiếp của hắn, như thiên la địa võng ngăn chặn hết thấy khả năng vượt qua con đường này của hắn.

Từ đầu tới cuối, hắn không có chút cơ hội vượt qua nào, thậm chí nhiều lần kém chút bị đẩy ra khỏi đường đua.

Mãi đến khi cái bóng màu đỏ tươi kia xông qua vạch đích, Tống Diệu Nam vẫn như cũ sững sờ ở trên ghế lái, thật lâu chưa tỉnh hồn lại...

Kết... Kết thúc...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Vương Giả treo Thanh Đồng lên đánh. *

* Vương Giả treo Thanh Đồng lên đánh: treo lên đánh là từ ngữ mạng ý nghĩ đánh vui đập, 1 bên đánh 1 bên hưởng thụ không đánh lại hay đỡ lại được, kỹ thuật nghiền ép, Vương Giả với Thanh Đồng là 2 bậc rank trong trò liên minh huyền thoại (LOL) 1 cái là Vương Giả (tương đương thách đấu) là những người lợi hại nhất, 1 nước vài triệu người chơi mà chỉ có 200 người đạt được, còn thanh đồng là mức xếp hạng thấp nhất, nếu nói trong game LOL vương giả gặp thanh đồng thì dùng 1 bàn tay cũng có thể treo lên đánh được. (Nguồn: converter)

Đây quả thực là kỹ thuật nghiền ép toàn bộ!

Người... Nữ nhân này, đến cùng có lai lịch gì?

Không chỉ là Tống Diệu Nam, những thanh niên nam nữ xung quanh mới vừa rồi còn nhảy cẫng hoan hô, giờ phút này cũng đã câm như hến.

"Thần... Tuyệt..."

"Bọn mày vừa mới nhìn rõ sao?"

"Nhìn... Thấy rõ ràng... Nữ nhân này ở khoảng cách mỗi đường rẽ đều khống chế không sai chút nào... Nam ca toàn bộ hành trình đều bị nghiền ép..."

"Cao... Cao thủ a! Đón giã Vương Giả treo Thanh Đồng lên đánh!"

...

Kính hãi nhất, kỳ thật vẫn là Bùi Vũ Đường ngồi trên ghế lái phụ Ferrari.

Giờ này khắc này, thiếu niên nắm chặt dây an toàn, âm thầm nghiêm mặt, một bộ muốn nôn không dám nôn, nhìn Lâm Yên, biểu lộ giống như gặp quỷ.

"Cô... Cô cô cô..." Bùi Vũ Đường cô nửa ngày, cũng nói không được một chữ.

Lâm Yên đẩy cửa xe ra, đi xuống xe.

Trong gió đêm, sợi tóc nữ hải ngôn ngang bay lượn, trong con ngươi chứa đầy bóng đêm có khi lóe lên tia sáng lằng lẹ, trên người nơi nào còn có nửa điểm hình bóng vừa ngốc vừa sợ.

"Cho nên, Tống công tử, hiện tại có phải hay không nên thực hiện tiền đánh cược của anh?" Nữ hải nhân nhặt mở miệng.

Tống Diệu Nam cắn răng trừng mắt về phía Bùi Vũ Đường: "A, nghĩ không ra, lật thuyền trong mương, Bùi Vũ Đường, mày thật là có thể, cố ý gài bẫy tao đúng không hả?"

Bùi Vũ Đường: "...???"

Tống Diệu Nam: "Nói đi, cô muốn cái gì?"

Ánh mắt Lâm Yên chớp lên, ung dung rơi vào bên trên động cơ xe của Tống Diệu Nam, hững hờ mở miệng nói: "Động cơ của Tống công tử không sai."

Tống Diệu Nam trừng to mắt: "Cô..."

Nữ nhân này con mắt làm sao lại độc như vậy!

Chết tiệt, Bùi Vũ Đường cái phế vật này, đến cùng đào được cao thủ ở chỗ nào!

"Tháo ra, cho cô ta!"

"Cái gì? Nam ca, động cơ này nhưng là anh ở bên Đức..."

"Tao bảo mày cho cô ta, không nghe thấy sao?"

"Là..."

Lâm Yên cười híp mắt nhìn bọn hấn đem động cơ chuyển đến trên xe, hài lòng tự lắm lắm, "Ai, kêu ba ba có ý nghĩa gì, vẫn là lấy chút thứ đáng giá mới có lời nha!"

Thấy bộ dáng Lâm Yên như người tham tiền này, Bùi Vũ Đường một giây trước ánh mắt xem cô như thần linh cơ hồ lập tức tiêu tan.

Chẳng lẽ là ảo giác của hấn sao?

Vừa rồi thỏ con này lúc lái xe khí chất hoàn toàn không giống..

Sau khi động cơ được mang tới, Lâm Yên nhìn về phía Bùi Vũ Đường, "Đi thôi, lái xe!"

Bùi Vũ Đường biểu lộ sững sờ gật đầu, ngoan ngoãn ngồi vào ghế lái, "A..."

Cuối cùng, một nhóm người Tống Diệu Nam, cứ như vậy căn răng nghiêng lợi nhìn Lâm Yên cùng Bùi Vũ Đường kéo lấy động cơ của bọn hấn mà nghênh ngang lái đi.

Bùi Vũ Đường ngồi trở lại ghế lái, thế nhưng, lần này, hấn cũng không dám lại khoe kỹ thuật đua xe, quy củ mà đem xe lái với tốc độ ốc sên.

Hai người đều không nói gì, không gian trong xe nhất thời yên tĩnh trở lại.

Bùi Vũ Đường một bụng lời muốn hỏi, cuối cùng, tùy tiện tìm một câu mở miệng: "Cô... Cô tại sao muốn động cơ của Tống Diệu Nam a?"

Lâm Yên: "Ừm, tôi cảm thấy tùy tiện muốn thứ gì đó là được, làm người phải thiện lương!"

Bùi Vũ Đường khóe miệng hơi rút: "..."

Thật là đủ hiền lành, nguyên một chiếc xe kia động cơ chính là đáng tiền nhất!

Bùi Vũ Đường nhìn chằm chằm Lâm Yên, nhìn thoáng qua, lại liếc mắt nhìn, muốn nói lại thôi hơn nửa ngày.

Lâm Yên nghiêng đầu hướng về phía thiếu niên nhìn thoáng qua, "Tam thiếu, cậu... Còn có việc?"

Bùi Vũ Đường liếc trông mắt óng ánh nhìn chằm chằm cô, kích động không thôi mở miệng: "Ba ba!!!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Cầu mang con bay

"Khụ khụ khụ..."

Lâm Yên nghe một tiếng ba ba này cả kinh kém chút bị nước miếng của mình sặc chết, "Cậu kêu tôi cái gì?"

Bùi Vũ Đường: "Ba ba! Ba thật sự là quá lợi hại! Cầu mang con bay!!!"

Lâm Yên: "..."

Thiếu niên, tiết tháo của ngươi đâu, trước đó còn gọi cô là Bạch Liên Hoa, bánh bao mềm, thỏ con, làm sao bây giờ thành ba ba rồi?

Sớm biết ngươi gọi "Ba ba" không có áp lực chút nào như thế, cô cũng cần phiền toái cứu giúp như vậy.

Cũng may chỉ là tùy tiện chạy một chút, bằng không thì chân đau của cô cũng không thể gánh vác.

Lâm Yên còn đang im lặng, vừa nghiêng đầu, liền thấy cặp con ngươi sáng đến chói mắt của thiếu niên, đơn giản phẳng phát bầu trời vừa mọc chín khỏa (?) mặt trời.

Đôi mắt với đôi mắt như này, thật sự là có chút không chịu đựng nổi.

Bùi Vũ Đường cứ như vậy dùng một đôi con ngươi đang sáng lên đến lóa mắt người khác mắt nhìn chằm chằm cô: "Ba ba! Ba đến cùng là làm sao làm được! Ba thể mà chạy thắng Tống Diệu Nam! Lại còn khi đã chấp một vòng!"

Lâm Yên: "..."

Chạy thắng một con gà mờ, rất lợi hại sao?

Bùi Vũ Đường: "Ba ba, ba đây là trình độ cấp bậc chuyên nghiệp đi! Ba có phải cao thủ của cái đội xe nào hay không?"

Lâm Yên: "Chờ chút... Tam thiếu, chúng ta thương lượng một chút, cậu có thể đừng gọi tôi là ba ba hay không?"

Vừa nghĩ tới Bùi Duật Thành cùng Bùi Nam Như, tiếng ba ba này thật sự là khiến cho cô kinh hồn bạt vía.

Bùi Vũ Đường: "Cái kia tôi phải gọi cô là cái gì?"

Lâm Yên: "Tùy tiện đi, không phải ba ba gọi cái gì cũng được."

Bùi Vũ Đường: "Đại tẩu!"

Lâm Yên: "Im miệng..."

Bùi Vũ Đường: "Nhị tẩu?"

Lâm Yên: "... Đại gia ngươi!"

Lâm Yên hít sâu một hơi: "Gọi tôi Lâm Yên là được rồi!"

Bùi Vũ Đường ngoan ngoãn mở miệng: "Được rồi Yên tỷ! Không có vấn đề Yên tỷ! Yên tỷ, chị vẫn chưa trả lời vấn đề của em đâu!"

"Cậu suy nghĩ nhiều rồi, cậu gặp qua cao thủ như tôi rồi sao? Tôi chẳng qua là lái xe hơi nhanh một chút!" Lâm Yên bắt đầu dĩ nhiên.

Bùi Vũ Đường mở to hai mắt nhìn, "Chẳng qua là lái xe hơi nhanh một chút? Yên tỷ chịu có phải hay không có cái hiểu lầm gì đối cái nghề nghiệp đua xe này, đối với tay đua xe mà nói, tốc độ chính là sinh mệnh!"

"Xác thực không hiểu nhiều, chẳng qua là trước đó chơi qua một đoạn thời gian..."

Lâm Yên cũng không quá muốn nhắc đến đoạn quá khứ kia, tên của cô, từ lâu đã bị xóa khỏi giới đua xe.

Bùi Vũ Đường nháy nháy mắt, mặt mũi tràn đầy tò mò: "Yên tỷ, chị một cái nữ hài tử, làm sao lại đi chơi trò đua xe nguy hiểm như vậy?"

Lâm Yên sờ lên mũi, cố gắng qua loa cho qua: "Cái này sao... Nói ra rất dài dòng..."

Bùi Vũ Đường: "Không có việc gì không có việc gì! Chị có thể từ từ nói!"

Xem bộ dáng kia của Bùi Vũ Đường, còn kém hên không thể mang giấy bút ra ghi lại từng chữ cô nói.

Lâm Yên không có cách, chỉ có thể vắt hết óc suy nghĩ trả lời thế nào.

Sau một lúc lâu, cô mở miệng nói, "Kỳ thật... Chuyện là như thế này, tôi biết chơi đua xe, cũng là bởi vì một lần ngẫu nhiên... Lúc ấy a... Người tôi thích... Chẳng là một tay đua xe... Bởi vì chẳng... Tôi mới tiếp xúc với đua xe..."

Bùi Vũ Đường ngẩn người: "Chị lại có thể vì của nam nhân mới đi đua xe..."

Lâm Yên: "Thế nào à nha?"

Bùi Vũ Đường: "Không có... Không có gì... Sau đó thì sao? Sau này chị của được người ta à, người kia thành bạn trai chị sao?"

Lâm Yên lộ ra vẻ mặt thần thờ nhớ lại chuyện trước kia: "Sau đó, tào liên chậm chậm bắt đầu học, từng chút một đi tìm tòi, chính mình cũng càng lái càng nhanh, cuối cùng tôi phát hiện a... Đua xe chơi vui như vậy, còn muốn bạn trai làm gì? Bạn trai là cái gì? Có thể ăn sao?"

Bùi Vũ Đường: "Ày..."

Hắn đoán được mở đầu, nhưng không có đoán được phần cuối này.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quảng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Em rất có nguyên tắc

Lâm Yên liếc mắt nhìn cậu ta: "Làm sao vậy?"

Bùi Vũ Đường vội vàng khoát tay nói: "Không có gì, không hồ là ba ba! Yên tỷ chị nói rất có đạo lý! Yên tỷ chị nói cái gì cũng đúng!"

Biểu hiện của Lâm Yên có chút hết biết nói gì: "Tôi nói cái gì cũng đúng? Trước đó không phải cậu còn nói tôi là cò đại kéo fame gây scandal bằng đủ loại biện pháp sao, tôi còn không biết xấu hổ bịa đặt nói người khác là bạn trai tôi..."

Bùi Vũ Đường không chút do dự nói: "Vậy khẳng định là người khác bịa đặt! Là những người kia nói xấu tỷ a!"

Lâm Yên: "..."

Thiếu niên, trước đó cậu giống như không phải nói như vậy!

Lâm Yên khoe miệng hơi rút nói, "Cậu phản bội cũng quá nhanh đi? Nguyên tắc đâu?"

Bùi Vũ Đường gãi gãi đầu: "Nguyên tắc? Em rất có nguyên tắc a!"

Lâm Yên: "..."

Cho nên, nguyên tắc của cậu ta chính là, ai lái xe nhanh, người đó nói cái gì cũng đúng?

Lão tài xế còn có loại đãi ngộ này sao?

"Đúng rồi đúng rồi, cái kia Yên tỷ, chị vì sao không tiếp tục chơi đua xe, chạy đi làm diễn viên?" Bùi Vũ Đường hỏi.

Hiện tại Bùi Vũ Đường hóa thân thành Bảo Bảo tò mò thật sự làm cho cô càng thêm khó đối phó...

Lâm Yên thuận miệng nói, "Ban đầu đua xe chỉ là tùy tiện chơi đùa, tôi vẫn tương đối ưa thích làm diễn viên..."

Bùi Vũ Đường suy nghĩ một chút, Lâm Yên dù sao cũng là nữ hài tử, xác thực rất không có khả năng coi đua xe là nghề nghiệp, ưa thích làm diễn viên cũng là rất bình thường, thế là cuối cùng không hỏi tới nữa, "Dạng này a, thật là đáng tiếc..."

Lâm Yên thấy Bùi Vũ Đường cuối cùng không hỏi nữa, mới nhẹ nhàng thở ra.

Kỳ thật, những chuyện cô vừa mới nói với Bùi Vũ Đường kia, cũng không hoàn toàn là giả, nửa thật nửa giả mà thôi.

Nguyên nhân cô rời khỏi giới đua xe là giả, nhưng nguyên nhân cô vào nghề cũng là thật.

Lúc trước, cô đứng là bởi vì ưa thích một tay đua xe mới tiếp xúc với đua xe, sau này phát hiện, đua xe so với nam nhân thú vị hơn nhiều, nghiện đến mức cô trực tiếp đem nam nhân quên ở sau đầu, đi chơi đua xe...

Kỳ thật a, nhớ lại một thoáng, loại chuyện này đối với cô mà nói, tựa hồ đã không phải lần đầu tiên.

Cô học việc gì cũng rất nhanh, sau khi nghỉ học làm qua rất nhiều nghề nghiệp khác nhau, trước khi làm tay đua xe, còn có một đoạn thời gian làm qua game thủ cây thuê.

Lúc đó cô hết sức ưa thích một vị tuyển thủ chuyên nghiệp, vì hấn mà khổ luyện kỹ thuật trò chơi, kết quả sao, cuối cùng cô một đường từ Thanh Đồng đi lên thành Vương Giả, cuối cùng trở thành ad carry đệ nhất của sever nội địa.

* ad carry: vị trí xạ thủ trong Liên minh huyền thoại. (Nguồn: converter)

Trò chơi chơi thật vui, bạn trai là cái gì? Có thể ăn sao?

Bất quá, cô chơi game khi đó ra mắt chưa bao lâu, trò chơi lúc ấy còn chưa phổ biến, thi đấu tranh tài không ai xem, không kiếm được tiền, cho nên cô rất nhanh liền đổi nghề tìm con đường kiếm tiền mới.

Sau này cùng với Hàn Dật Hiền, nhưng thật ra là Hàn Dật Hiền chủ động theo đuổi cô trước.

Bọn họ từ nhỏ đã quen biết, lúc đi học còn ở cùng một trường học, khi đó cô cũng xem như Học Thần vô cùng nổi bật, chẳng qua là sau này cha mẹ ly hôn, cô thoát ly khỏi giới thượng lưu, bỏ học làm công, mới đi xa như vậy.

Mãi đến nhiều năm về sau, một lần vô tình gặp gỡ, Hàn Dật Hiền chủ động theo đuổi cô...

Sau khi bị cấm thi đấu cô không gượng dậy nổi mới trở lại trong nước, em gái cùng Hàn Dật Hiền đối với cô mà nói là bến bờ cùng nơi an ủi duy nhất.

Cô tự an ủi mình, nghĩ thi đấu cũng tốt, có thể có thêm nhiều thời gian ở bên người nhà cùng bạn trai.

Vì có thể ở bên người Hàn Dật Hiền nhiều hơn, cô lúc ấy mới tiến vào ngành giải trí.

Khi đó cô cũng đúng là lao lực quá độ, chỉ muốn an tĩnh yêu đương, chăm lo gia đình cùng tính dưỡng chân đầu thật tốt.

Cô nào sẽ biết, cô tự cho là bến bờ ấm áp lại là một hồi địa ngục ác tâm..

Cô đem hợp đồng cùng một chút quan hệ xã hội của mình đều giao cho Lâm Thụ Nhã xử lý, mà Lâm Thụ Nhã dùng danh nghĩa trợ giúp cô, đủ loại kéo fame tạo scandal.

Lúc đó cô xác thực dùng tốc độ rất nhanh nổi tiếng, nhưng là nổi tiếng bị chửi, trên mạng đối với cô cơ hồ là một mảnh tiếng mắng, chờ khi cô kịp phản ứng, chuyện tình cảm của cô và Hàn Dật Hiền đã tràn ngập nguy hiểm.

Cô bắt đầu không đi những công việc Lâm Thụ Nhã an bài cho cô, nhưng hiệu quả đã không lớn, mãi đến khi, cô phát hiện Lâm Thụ Nhã cùng Hàn Dật Hiền ở sau lưng cô lên lút qua lại, mới triệt để lật mặt.

Sau này cô điều tra kỹ lưỡng thêm thậm chí phát hiện, chuyện cầm thi đấu của cô cũng do em gái ruột của mình hãm hại, lúc này mới hoàn toàn sụp đổ, nản lòng thoái chí...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Trưởng tẩu (dâu trưởng) như mẹ

Bùi Vũ Đường kích động nhìn chằm chằm cô: "Yên tỳ, mặc dù chị nói chị chẳng qua là tùy tiện chơi đùa, thế nhưng chị thật siêu lợi hại, em vừa mới ở trên xe liền phát hiện, chị đem Tổng Diệu Nam ép tới không có chỗ trống nào để đánh trả, mà lại đáng sợ nhất là chị căn bản là không có dùng toàn lực! Cầu chị dạy em đua xe đi, em nhất định phải trở nên nổi bật, để cho anh ta lau mắt mà nhìn! Nếu không em tuyệt đối không trở về nhà!"

Lâm Yên nhìn về phía thiếu niên, "Ngô, trước đó cậu cũng là bởi vì chuyện này mà bỏ nhà ra đi sao?"

Bùi Vũ Đường rũ cụp lấy đầu, "Người nhà của em đều không đồng ý em đua xe, nhất là đại ca em, cực kỳ phản đối, nhưng là, em thật sự vô cùng ưa thích..."

Nguyên lai Bùi Duật Thành đặc biệt chán ghét đua xe a!

Lâm Yên có chút hơi khó mở miệng, "Cái này... Tôi cũng là gà mờ, nếu như cậu thật tâm mong muốn học tập nghề này, vẫn là tìm huấn luyện viên chuyên nghiệp tốt hơn!"

Việc này Lâm Yên cũng không có nói láo, tay đua xe giỏi, không nhất định là huấn luyện viên giỏi.

Bùi Vũ Đường: "Em không có tiền..."

Lâm Yên: "..."

Này thật đúng là... Rất chua xót...

Cô rất là cảm động lây.

Bùi Vũ Đường: "Mà anh của em đã thà lời, không ai dám cho em tiền, không ai dám giúp em."

Lâm Yên vẻ mặt đau khổ: "Tôi cũng không dám a!"

Đôi mắt Bùi Vũ Đường sáng lên: "Không bằng như vậy đi, em giúp chị của anh trai em, chờ chị trở thành chị dâu em, chị liền dám! Đến lúc đó chị có thể làm chỗ dựa cho em!"

Lâm Yên: "..."

Thiếu niên, logic này của cậu đơn giản tuyệt!

Lâm Yên bắt đầu dĩ lập lại: "Được a, tôi lại tuyên bố một lần nữa, cậu thật sự hiểu lầm, tôi đối với đại ca cậu tuyệt đối không có ý tứ kia."

"Như vậy phải không? Ngay cả đại ca em chị cũng không hứng thú? Chị có còn là nữ nhân hay không?" Biểu hiện của Bùi Vũ Đường thoạt nhìn vẫn rất

thất vọng.

Lâm Yên im lặng liếc mắt, "Tóm lại, chuyện này, tôi đúng là bất lực, bất quá, động cơ của Tống Diệu Nam là dùng xe của cậu thắng về, liền là của cậu, cậu có thể để người ta hơi sửa một chút, đối với tính năng của xe cậu có trợ giúp!"

"Cái gì? Chị muốn cho em động cơ kia? Thật sự cho em sao?"

Bùi Vũ Đường cảm động không thôi mà nhìn chăm chăm Lâm Yên: "Yên tỷ, chị thật tốt! Nguyên lai, cái cảm giác này là cái gọi là trưởng tẩu như mẹ sao? Em thật mong muốn có chị dâu!"

Lâm Yên: "..."

Trưởng tẩu như mẹ là cái quỷ gì!

Thiếu niên, đừng dùng thành ngữ linh tinh được không???

Còn có a, cậu không phải mới không bao lâu trước đó còn nói dù là ở trên đường cái chết đói, hoặc là từ cánh cửa sổ nơi này nhảy xuống, cũng tuyệt đối sẽ không nhận vị đại tẩu này sao?

Lâm Yên: "Bùi tam thiếu..."

Bùi Vũ Đường: "Đừng gọi Tam thiếu, quá xa lạ, chị gọi em là Vũ Đường đi, Đường Đường cũng được!"

Đường Đường...?

Lâm Yên xam mặt lại, "Vậy tôi gọi cậu là Vũ Đường đi... Dạy cậu đua xe chỉ sợ là thật sự không được, tôi đã không động vào đua xe... Cậu về sau nếu là có cái gì không rõ ràng trên vấn đề kỹ thuật cần cải tiến, có thể tới hỏi tôi, nếu như tôi biết, có thể giúp cậu..."

Bùi Vũ Đường: "Thật sao, quá tốt rồi!"

Lâm Yên: "Bất quá, khả năng tôi cũng có một vấn đề nhỏ, cần cậu giúp một chút."

Bùi Vũ Đường: "Giúp chuyện gì, không có vấn đề, chị cứ việc nói!"

Lâm Yên: "Khục, cậu có Video thu hình loại sinh hoạt hằng ngày... Ân...của đại ca cậu hay không..."

"Cái gì? Yên tỷ, chị mong muốn tiểu video* của đại ca em?" Bùi Vũ Đường lộ ra thần sắc kinh ngạc, biểu hiện khi nhìn Lâm Yên, phảng phất như đang nhìn một cái đồ biến thái.

* tiểu video: video H, xxx, 18+,... (Nguồn: cvt)

Lâm Yên: "..."

Cái gì gọi là tiểu video của đại ca cậu! Không muốn nói đến chuyện kỳ quái như thế có được hay không?

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Phố Nam Lục Thụ Xuân Nhiều Như

Lâm Yên hít sâu một hơi, "Tôi muốn chẳng qua là video sinh hoạt hàng ngày mà thôi, bởi vì anh của cậu bình thường từ trước tới giờ không tiếp nhận phỏng vấn, bên ngoài ngay cả ảnh chụp cũng không nhiều, càng khỏi bàn video, cho nên tôi chỉ có thể tìm cậu hỗ trợ!"

"Thế nhưng là, chị muốn video làm cái gì?" Bùi Vũ Đường không hiểu.

Lâm Yên lờ mờ hần một cái, "Yên tâm, tôi không phải biến thái, chỉ là vì tôi gần đây nhận một vai, nhân vật này là nữ tổng giám đốc bá đạo, tôi cần bắt chước một chút khí chất của anh cậu."

Cô hoàn toàn không thể ngờ tới chính mình sẽ dùng loại phương thức không thể tưởng tượng như vậy mà đạt được vai nữ số bốn.

Thế nhưng, nếu đã lấy được, dù có phải nhân cách phân liệt hay không, cô cũng nhất định sẽ không từ bỏ cơ hội này.

Hiện tại cô chẳng mấy chốc sẽ tiến vào đoàn làm phim, cần phải nhanh chuẩn bị kỹ càng cho vai nữ số bốn này.

Dù sao trước mắt cô còn chưa tìm ra mình rốt cuộc bị bệnh gì, không thể nào gửi hi vọng ở một cái "Nhân cách" xuất quỷ nhập thần.

Mà cô nghĩ nửa ngày, bên trong các nội dung của phim truyền hình điện ảnh, kiểu người như nữ tổng giám đốc bá đạo trước giờ đều không nhiều, diễn tốt càng ít, rất khó tìm ra phim có thể tham khảo.

Mà khí tràng của Bùi Duật Thành hoàn mỹ nhất, thích hợp nhất.

Hôm nay khi thử vai, cô suýt chút cũng cho là mình bị Bùi Duật Thành nhập vào người!

"Được, không có vấn đề, giao cho em, em giúp chị giải quyết!" Bùi Vũ Đường sáng khoái nói.

"Được rồi, vậy liền làm phiền cậu!" Lâm Yên gật gù đầu, Bùi Vũ Đường dù sao cũng là em ruột của Bùi Duật Thành, kiếm được video thường ngày của hán chác chắn là rất dễ dàng.

"Đến lúc đó em làm sao đem video gửi cho chị a? Chúng ta add cái Wechat đi?" Bùi Vũ Đường nói xong lấy điện thoại cầm tay ra.

"Há, được!"

Lâm Yên cũng lấy điện thoại di động ra, mở ra mã QR của mình, hai người kết bạn với nhau.

Sau khi thêm xong bạn tốt, Bùi Vũ Đường nhìn chằm chằm ảnh chân dung cùng ID Wechat của Lâm Yên, nhìn cô một cái, lại liếc mắt nhìn, ánh mắt lóe lên ý tứ sâu xa.

Lâm Yên không hiểu: "Làm sao vậy? Làm gì nhìn tôi như vậy?"

Bùi Vũ Đường bưng tỉnh hiểu ra mở miệng nói: "Yên tỷ, khó trách chị nói đối với đại ca em không có ý tứ, nguyên lai người mà chị chân chính ưa thích, là nhị ca em a!"

Lâm Yên: "Hả???"

Bùi Vũ Đường bộ dáng như đã hiểu rõ, chỉ điện thoại di động, "Không cần giả bộ a, chị xem ảnh chân dung của chị, là ảnh chụp nhị ca em, còn có ngay cả ID của chị cũng là tên nhị ca em!"

"Ấy..."

Lâm Yên gấp gáp cúi đầu xem điện thoại di động của mình, lúc này mới phản ứng được, giống như rất nhiều fan hâm mộ, ảnh chân dung của cô chính là idol, mà ID là... Phố Nam Lục Thụ Xuân Nhiều Nhứ*.

Câu này là thơ do danh gia Yến Ký Đạo thời Bắc Tống làm, vừa vắn có hai chữ "Nam Nhứ".

* Phố Nam Lục Thụ Xuân Nhiều Nhứ: một câu thơ cổ có nghĩa là mùa xuân ở phố nam rất nhiều cây xanh và hoa... (Nguồn: cvt)

Hiểu lầm kia, nhưng thật là lớn!

Lâm Yên tranh thủ thời gian nói rõ lí do, "Chớ nói nhảm, nhị ca cậu là siêu sao vua màn ảnh, cũng là tiền bối tôi hết sức kính ngưỡng, tôi là Fan hâm mộ của nhị ca cậu mà thôi! Vẫn là chỉ có thể đứng từ xa nhìn! Tôi ngay cả chữ ký của hân cũng không cướp được qua!"

Lâm Yên cực lực để bảo toàn trong sạch của idol.

Mặc dù cô trước kia là cạ qua rất nhiều nam nghệ sĩ fame, thế nhưng, idol của cô, cô tuyệt đối sẽ không đi những chàm cùng lăng phí!

Bùi Vũ Đường bĩu môi nói, "Không có gì khác biệt a, chẳng lẽ chị không muốn gả cho idol của mình sao? Fan hâm mộ không phải đều gọi idol của chính mình là lão công sao?"

Lâm Yên: "..."

Hùng Hải Từ *, cậu vẫn rất hiểu a!

* hùng hải từ: bé con tinh nghịch. (Nguồn: cvt)

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Ông vui vẻ là được rồi

Sau khi cùng Bùi Vũ Đường tách ra, Lâm Yên chưa có trở về nhà của mẹ.

Bởi vì lần thử vai này, cô cùng mẹ bên kia xem như triệt để không nể mặt mũi, không cần nghĩ cũng biết sau khi trở về sẽ là tình hình gì.

Không bằng đi tới chỗ Ông Cảnh Dương bên kia ở nhờ một chút, sau khi tìm được phòng thuê lập tức dọn nhà.

Đình hoa Giang Phong.

Lâm Yên đứng ở cửa lầu trước cư xá, ấn chuông cửa.

Ông Cảnh Dương kéo cửa ra, vừa nhìn thấy cô, lập tức nâng đuôi lông mày lên, "Bà cuối cùng bị đuổi ra ngoài?"

Lâm Yên nhìn bộ dáng đối phương mặt mày hớn hớn, có chút im lặng, "Sao tôi cảm thấy ông giống như còn rất vui vẻ?"

"Đây không phải do thấy bà ở bên kia bị khinh bỉ sao, dọn ra ngoài ở cũng tốt!" Ông Cảnh Dương một bên cầm dép lê cho cô, một bên cười nói.

Lâm Yên nhìn đôi dép lê màu hồng hoàn toàn mới Ông Cảnh Dương đưa tới, sững sốt một chút, vô ý thức hỏi, "Ông quen bạn gái?"

Không thể trách Lâm Yên suy nghĩ nhiều, đôi dép này không chỉ là màu hồng, còn có hai cái tai mèo.

Ông Cảnh Dương nguyệt cô, liếc mắt, "Bạn gái gì? Bà lại uống nhiều rồi?"

Lâm Yên chỉ dép, "Vậy nhà ông tại sao lại có dép lê của nữ?"

Ông Cảnh Dương mặt đen lên, nhìn cô như không biết gì cả, quát: "Tôi ưa thích loại kiểu dáng này được hay không?"

Lâm Yên ý tứ sâu xa nhìn thoáng qua phía Ông Cảnh Dương, "Được được được, không có vấn đề, ông vui vẻ là được rồi!"

Thật không nghĩ tới, Ông Cảnh Dương còn có loại yêu thích này...

Ông Cảnh Dương kém chút bị tức chết, hít sâu một hơi mới chậm rãi nói, "Cho nên, bà bây giờ có tính toán gì?"

Lâm Yên đi dép, ngồi xuống ghế sa lon, "Tôi thử vai thành công, xin đạo diễn trả trước cát xê, chuẩn bị dọn ra ngoài một lần nữa thuê nhà ở."

Ông Cảnh Dương thần sắc mặt hơi cứng, "Cái gì? Bà thử vai thành công?"

Lâm Yên gật đầu, "Đúng thế, mà lại không phải diễn viên quần chúng, là nữ bốn của một bộ phim có kinh phí cao!"

Ông Cảnh Dương nghe vậy, mặt mũi tràn đầy hoài nghi: "Dùng cái kỹ thuật diễn xuất kém cỏi kia của bà...?"

Hai con người Lâm Yên híp lại: "Cho ông thêm một cơ hội!"

"Khục... Vâng vâng vâng, không phải kỹ thuật diễn xuất của bà nát, chẳng qua là căn bản không có nghiêm túc, dù sao bà nếu là nghiêm túc, còn có công việc cho những cái ảnh để ảnh hậu kia sao?" Ông Cảnh Dương nhanh chóng đổi lời nói.

Lâm Yên lập tức lúm đồng tiền như hoa, "Cầu Từ, quả nhiên vẫn là ông có trí tuệ nhất!"

Ông Cảnh Dương: "... Ha ha..."

"Đúng rồi, bà vừa mới nói bà muốn dọn nhà, vậy bà tìm được nhà ở chưa?" Ông Cảnh Dương hỏi.

"Đang chuẩn bị tìm đây! Tôi cùng mẹ bên kia đã triệt để trở mặt, khẳng định là một ngày cũng không thể ở, tình huống cụ thể sau này tôi nói tỉ mỉ với ông sau, nhưng trước tiên muốn làm phiền ông mấy ngày, chờ tôi tìm được chỗ ở sẽ chuyển đi!" Lâm Yên nói.

"Tôi thì không sao cả, tùy bà ở bao lâu cũng được!"

Ông Cảnh Dương nói xong, tròng mắt chuyển động, mở miệng nói, "Đúng rồi, vừa vặn ở phòng bên cạnh nhà tôi đi, không bằng bà trực tiếp chuyển tới bên cạnh của tôi, cũng tốt có thể chiếu cố lẫn nhau, nếu không bà một cái nữ hài tử, một người ở cũng không an toàn."

"Người trọ ở phòng bên cạnh ông đi rồi? Hắn không phải thuê lâu dài sao?" Lâm Yên có chút kỳ quái.

Ông Cảnh Dương: "Tôi đâu biết, dù sao cũng là đi!"

Lâm Yên nhú mày: "Kỳ quái, lần trước gặp phải hắn còn nói thuê ba năm đây..."

Uông Cảnh Dương thuận miệng nói: "Đoán chừng là có chuyện gì nên dừng thuê, tôi cùng chủ thuê nhà rất quen, có thể trực tiếp giúp bà liên hệ!"

Lâm Yên sờ lên cái cằm, "Đùng nóng vội a, trước tiên tôi chính mình thử tìm xem đã..."

Uông Cảnh Dương: "Còn tìm cái gì, này tiện nghi! Mà chủ nhà vội vã cho thuê, giá cả còn có thể hạ thấp xuống!"

Lâm Yên: "Vậy được! Ông giúp tôi liên hệ đi!"

Uông Cảnh Dương: "..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Không phải chỉ là mở cái xe

Uông Cảnh Dương cũng không biết có phải là ảo giác của mình không, hẳn cảm thấy, Lâm Yên đêm nay, giống như hơi khác so với bình thường.

Sau khi bị cấm thi đấu rồi về nước, lại bị Lâm Thụ Nhã cùng Hàn Dật Hiến phản bội, Lâm Yên cả người đều có chút không gượng dậy nổi, nhưng bây giờ, thật giống như đột nhiên khôi phục sức sống.

Trên thực tế, lần trước gặp mặt, hẳn cunhz phát hiện tinh thần của cô tốt lên không ít.

Nhất là buổi tối hôm nay, hẳn thậm chí từ trên người cô thấy được một chút bóng dáng tinh thần phần chấn lúc trước.

"Bà hôm nay ngoại trừ thử vai, còn làm gì?" Uông Cảnh Dương nhin không được truy hỏi một câu.

"Không làm gì nha!" Lâm Yên nháy nháy mắt, đẩy mặt mê muội.

Uông Cảnh Dương nhú mày, "Tôi đây thấy tâm tình của bà làm sao sáng lạn như thế?"

"Có sao?"

Lâm Yên sờ lên mặt mình, cô chẳng phải đưa xe chút thôi sao?

Rõ ràng như vậy?

"Chắc là bởi vì tôi kiếm được tiền!" Lâm Yên trả lời.

Uông Cảnh Dương cảm thấy lý do này cũng là hết sức hợp lý, "Được, tôi đây liền trực tiếp giúp bà liên hệ chủ thuê nhà a!"

...

Sáng ngày thứ hai.

Uông Cảnh Dương hiệu suất cực cao, giúp cô cùng chủ thuê nhà liên hệ tốt, tiền thuê nhà giá cả cũng xác thực hơi rẻ hơn giá thị trường.

Nơi này mặc dù không tính là cư xá rất tốt gì, thế nhưng có thể sử dụng giá tiền này thuê được, xác thực là rất không tệ.

Thế là, Lâm Yên lúc này liền quyết định, lập tức liên hệ công ty dọn nhà.

Rất nhanh, hai người tới phía dưới nhà trọ của mẹ.

Uông Cảnh Dương vừa đi vừa mở miệng nói: "Đồ dùng trong nhà đồ điện gia dụng cái gì, tôi ngày mai cùng đi mua với bà!"

Lâm Yên khoát khoát tay, "Không cần."

Đang nói chuyện, thang máy "Tích" một tiếng, hai người cùng công nhân của công ty dọn nhà đã chạy tới cổng.

"Bà ngay cả một chút thứ đồ nát này, tôi giúp bà chuyển là xong rồi, còn kêu công ty dọn nhà làm gì?" Uông Cảnh Dương bữu môi nhỏ.

Lâm Yên một bên nhấn chuông cửa, một bên cười cười, "Ai nói, đồ vật của tôi vẫn rất nhiều."

Vừa dứt lời, cửa mở.

Mợ Vương Xảo Tuệ thấy Lâm Yên về thì ngẩn người, lập tức nổi trận lôi đình, mặt mũi tràn đầy chề cười mở miệng, "O! Đây không phải đại minh tinh Lâm Yên của chúng ta sao? Cũng đã bay lên đầu cành cây, còn trở lại nơi rách nát này của tôi làm cái gì?"

Tần San San dường như là nghe thấy Lâm Yên tới, lập tức một bước xa từ phía sau vọt ra, chỉ mũi Lâm Yên bắt đầu mắng, "Lâm Yên đồ không biết xấu hổ, đoạt vai của tao! Thế mà còn muốn ở lại trong nhà của tao, không có cửa đâu!"

Vương Xảo Tuệ cười lạnh nhìn thoáng qua Ôn Cảnh Dương bên cạnh Lâm Yên, "Nha, thế nào? Còn mang theo mặt trắng nhỏ nghèo này tới cho mày chỗ dựa a?"

Mặt trắng nhỏ nghèo Ôn Cảnh Dương: "..."

"Tao cho mày biết Lâm Yên, đây là nhà của lão nương, từ giờ trở đi, mày liền cút ra ngoài cho tao, nếu không tao liền báo cảnh sát tố cáo mày tự xông vào nhà dân!" Vương Xảo Tuệ nói xong, tay hướng góc tường chỉ, "Cầm lấy đồ đạc nát của mày, cút đi!"

Ánh mắt Lâm Yên theo phương hướng chỉ Vương Xảo Tuệ nhìn thoáng qua, tất cả đồ vật trong gian phòng của cô đã sớm bị Vương Xảo Tuệ coi như rác rưởi ném ra.

Ôn Cảnh Dương nhịn không được giận mắng, "Móa, bà cái lão lưu manh, lúc trước phòng này vẫn là Lâm Yên cho tiền mua, nên cút cũng cần phải là các người cút đi..."

Vương Xảo Tuệ lập tức mặt mũi tràn đầy đắc ý, "Nha, vậy các người đi tố cáo đi, đi kêu cảnh sát tới bắt tôi à? Bên trên chứng nhận bất động sản là tên của tôi!"

Lâm Yên không nhanh không chậm ngăn cản Ôn Cảnh Dương đang muốn xù lông, vẩy vẩy tay với công nhân dọn nhà phía sau, "Đồ vật cầm cần thận."

"Được rồi Lâm tiểu thư!" Công nhân dọn nhà huấn luyện nghiêm chỉnh đem đồ vật Vương Xảo Tuệ ném ra đều đóng gói tốt, bỏ vào bên trong rương chuyên môn.

Vương Xảo Tuệ thấy Lâm Yên thức thời như thế, hai tay vòng quanh ngực trào phúng, "Cầm lấy rác rưởi của mày cút đi!"

Lâm Yên cười cười, "Không vội, đồ của tôi, không phải còn không có chuyển xong sao!"

Vương Xảo Tuệ hơi biến sắc mặt, "Đồ vật của mày? Mày ngoại trừ chút rách rưới này, còn có đồ vật gì?"

Lâm Yên vượt qua Vương Xảo Tuệ cùng Tần San San nhìn vào trong phòng, lập tức nghiêng đầu, mở miệng với các nhân viên làm việc dọn nhà sau lưng, "Đi vào, dọn sạch toàn bộ cho tôi, một thứ cũng không để lại!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Không để chỗ trống

Vương Xảo Tuệ đầu tiên là sững sốt, sau đó lập tức hét lên tiếng, "Lâm Yên, mày muốn chết a! Đây chính là đồ vật của lão nương! Mày dám dọn!"

Tần San San cũng nghiêm nghị giận mắng, "Lâm Yên cô điên rồi đi! Nghèo đến trực tiếp động thủ cướp sao?"

Một bên Ôn Cảnh Dương thấy thế cũng ngây ngẩn cả người, "Tôi đi, bà chơi lớn như vậy sao?"

Nói xong, đáy mắt lóe lên một vệt sắc thái hoàn khổ (?) ngày bình thường không biểu hiện trước mặt Lâm Yên, "Tôi thích! Đã sớm nên đối với bọn họ như vậy!"

Công nhân dọn nhà được Lâm Yên thuê, nghe thấy Lâm Yên nói, dồn dập vào trong nhà, chuẩn bị bắt đầu khuôn đồ.

Vương Xảo Tuệ vừa thấy vậy lập tức bắt đầu kêu to, "Lâm Yên mày cái tiểu tiện nhân, mày thế mà thật dám ăn cướp trắng trợn! Tao muốn báo cảnh sát! Tao hiện tại liền báo cảnh sát!"

Lâm Yên hơi nhú mày, "Muốn báo cảnh sát? Được a! Có muốn tôi giúp các người hay không?"

Tần San San lấy điện thoại cầm tay ra, "Lâm Yên, cô cho là con rận quá nhiều rồi không sợ cắn đúng không? Tôi đem hành động này của cô phát lên trên mạng, để cô lại một lần nữa nổi tiếng!"

Vương Xảo Tuệ một tay bóp lấy một công nhân dọn nhà bên trong. "Cậu dám! Cậu nếu là dám động vào đồ vật của nhà tôi một chút, tôi báo cảnh sát đem cậu cùng một chỗ bắt!

Mấy công nhân dọn nhà thấy thế, lập tức có chút lưỡng lự, không còn dám động.

Ông Cảnh Dương nhìn mẹ con kia ức hiếp Lâm Yên, siết chặt nắm đấm, đáy mắt lóe lên một vệt hàn khí.

"Đồ đạc của các người?" Lâm Yên nhìn bộ dáng hai mẹ con vênh vào hung hăng, không nhanh không chậm lấy ra một xấp văn kiện, mở miệng yếu ớt nói, "Ngưng ngừng, trong phòng này điều hoà không khí, TV, trực lẫn máy giặt, bàn ăn, thậm chí trên tường tường giấy... Tất cả đều là tôi dùng tiền mua! A đúng, còn có mấy bàn hoa lan trên ban công kia! Hiện tại, tôi dọn đồ của tôi, có vấn đề?"

Trong tay cô có hóa đơn, kêu ai tới cũng vô dụng.

Vương Xảo Tuệ cùng Tần San San nhìn về phía văn kiện trong tay Lâm Yên, bên trong đó, là hóa đơn to to nhỏ nhỏ.

Hai người liếc nhau, lập tức hơi biến sắc mặt.

"Lâm Yên! Mày dám! Những vật này là chính mày muốn mua, mua cho chúng tao, thì là đồ đạc của chúng tao, làm sao còn có thể chuyển đi!" Vương Xảo Tuệ kêu gào.

Lâm Yên cười cười, "A, nguyên lai bà cũng biết, đều là tôi mua... Là tôi mua không sai, bắt quá, tôi có thể chưa nói qua muốn tặng cho hai mẹ con bà, thế nào, bà có cho văn kiện chứng minh tôi tặng sao?"

"Tiểu tiện nhân, mày... Mày..."

Lâm Yên đáy mắt ý cười thối lui: "Chớ ngăn ra đó, dọn đi! Dọn thật tốt! Tôi trả giá tiền gấp đôi!"

Để tránh bị cuốn vào thị phi, các công nhân dọn nhà ban đầu đã không nghĩ tiếp đơn hàng này, nghe xong trong tay Lâm Yên có hóa đơn, những vật này đúng là vật sở hữu của Lâm Yên, lại thấy chủ thuê muốn tăng gấp đôi giá tiền, lập tức không chút do dự đẩy Vương Xảo Tuệ ta, cấp tốc bắt đầu dọn.

"Các cậu dừng tay cho tôi! Dừng tay!"

"Không cho chạm vào! Cái bàn trang điểm kia! Không cho chạm vào bàn trang điểm của tôi!"

"Lâm Yên mayg làm như thế, mày khi dễ cô nhi quả mẫu chúng ta như thế, mày xứng đáng với cậu của mày sao!"

...

Không quá một lát, ở trong tiếng gào thét của hai mẹ con, công nhân dọn nhà dựa theo danh sách của Lâm Yên, cơ hồ sắp đem trong nhà dòi trống.

Ngay cả giấy dán trên tường Lâm Yên cũng không tha, để cho người ta toàn bộ dọn.

Khi cô vừa về nước, làm diễn viên thu nhập cũng tạm được, cho nên Vương Xảo Tuệ đối với cô cũng rất khách khí.

Chẳng qua là không nghĩ tới, sau khi cô bị phong sát, vừa mất đi thu nhập, Vương Xảo Tuệ lập tức bắt đầu đối liếc mắt lạnh lùng nhìn cô, thậm chí muốn tính tiền thuê nhà với cô...

Lâm Yên chính là như vậy, cô là một người vô cùng trọng tình nghĩa.

Nhưng cũng rất tuyệt tình, cũng là không để lại một tia chỗ trống.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Vận khí tốt quá mức

Sau khi Lâm Yên và Ông Cảnh Dương mang theo công nhân dọn nhà rời đi, Vương Xảo Tuệ đặt mông ngồi dưới đất liền bắt đầu kêu khóc.

"Cái tiểu tiện nhân này... Cái tiểu tiện nhân lòng dạ hiểm độc này..."

Tần San San trơ mắt nhìn bàn trang điểm mình yêu thích, từ đầu giường, thậm chí ngay cả giấy dán tường xinh đẹp đều bị bóc sạch, tức đến cơ hồ muốn nổi điên, "Chuyện này tuyệt đối không thể cứ bỏ qua như vậy!"

"Không sai, không thể cứ bỏ qua như vậy, con bây giờ lập tức gọi điện thoại cho Thư Nhã! Cái tiểu tiện nhân này, nó tạo phản rồi!"

Tần San San lập tức lấy điện thoại cầm tay ra, gọi cho Lâm Thư Nhã.

"Uy, chị Thư Nhã..."

Điện thoại vừa được kết nối, Tần San San lập tức bắt đầu đại thổ nước đắng (?), "Chị họ Thư Nhã, chị cần phải giúp em một chút, em sắp bị Lâm Yên cho làm tức chết! Cô ta hôm nay đột nhiên mang theo một đám người tới, hung thần ác sát, đem đồ trong nhà em đều mang đi hết! Mẹ em cũng bị cô ta chọc giận sinh bệnh!"

"Lâm Yên cướp đồ của nhà em?"

"Đúng vậy a! Chị Thư Nhã, chị không biết đâu cô ta không thêm dè ý mặt mũi, giống như là cuồng đạo, giữa ban ngày, thế mà trực tiếp ăn cướp trắng trợn!"

"A, phải không? Cô ta đã nghèo đến loại trình độ này?"

Lâm Thư Nhã cũng không quan tâm mẹ con Tần San San có phải bị khi dễ hay không, khiến cho cô ta dè ý là, hành động của Lâm Yên.

Lâm Yên cho tới nay đều hết sức chiều cổ hai mẹ con này, không nghĩ tới lần này trực tiếp xé rách mặt mũi cũng không cần.

Bất quá, cũng là có thể lý giải, Lâm Yên hiện tại là một con chó rơi xuống nước, chuyện gì không dám làm.

Một bên Vương Xảo Tuệ ra hiệu cho Tần San San, Tần San San vội vàng tiếp tục mở miệng nói, "Dĩ nhiên rồi, mẹ con em bị khi dễ cũng là không quan trọng, chủ yếu là chị Thư Nhã, Lâm Yên cũng quá không đem chị dè ở trong mắt, cái vai nữ bốn kia, rõ ràng là chị Thư Nhã giúp em tranh thủ được, kết quả là cứ như thế bị cô ta cướp, chị Thư Nhã, chẳng lẽ con tức này chị có thể nuốt trôi sao?"

Sự việc phát sinh tại đoàn làm phim, Lâm Thư Nhã đã nhận được tin tức.

Cô ta cũng không nghĩ tới Chu tổng lại đột nhiên bị đuổi việc, thậm chí còn để Lâm Yên đạt được cái vai nữ bốn kia.

"Chị họ Thư Nhã, chị nói Lâm Yên có phải tìm được cái hậu trường gì hay không a? Nếu không vị Chu tổng chị giúp em tìm kia, làm sao sẽ vừa vặn vào lúc đó bị sa thải, đây cũng quá đúng dịp..." Tần San San thử thăm dò.

Lâm Thư Nhã cười giễu nhẹ một tiếng, không nhanh không chậm mở miệng, "em không khỏi cũng quá dè cao cô ta, chị đã nghe qua, Chu tổng bị khai trừ, là bởi vì trái với quy định công ty bị người tóm được khuyết điểm, cùng Lâm Yên không có bất cứ quan hệ nào."

Tần San San liên tục gật đầu, "Chẳng trách! Nguyên lai bất quá là gặp vận may!"

Đầu kia điện thoại, Lâm Thư Nhã không biết nghĩ đến cái gì, ánh mắt hơi hơi chìm xuống mấy phần.

Lần trước đó ở tiệc sinh nhật của cô ta, thái độ khác thường của Lâm Yên đã khiến cho cô ta có chút dè ý.

Bất quá, sau này Hàn Dật Hiền nói là Lâm Yên sau lưng giờ trò quý, giả mạo cao tăng của công ty hợp tác với Hàn gia gọi một cuộc điện thoại uy hiếp, hần nhất thời hoảng hốt mới mắc lừa mà tin là thật.

Đến mức Bùi Nam Như bên kia, cô ta âm thầm nghe ngóng tin tức phòng làm việc của Bùi Nam Như, phòng làm việc bác bỏ tin đồn, nói cùng Lâm Yên không có bất cứ quan hệ nào.

Lần kia Bùi Nam Như chẳng qua là trùng hợp đi ngang qua giúp Lâm Yên một chút.

Chẳng qua là, vận khí Lâm Yên gần đây, tựa hồ có chút tốt quá mức...

"Chị họ Thư Nhã, chị có thể phải nghĩ một chút biện pháp, vai này ngàn vạn không thể để cho cô ta đạt được, chẳng lẽ thật sự muốn để cho cô ta giảm lên chị mà trèo lên trên?" Tần San San lo lắng mở miệng.

Lâm Thư Nhã nghe vậy, vẻ mặt có chút không vui, cô ta tự nhiên không thể cho phép cho Lâm Yên có bất cứ cơ hội nào.

Chẳng qua là, cái bộ phim kia là Đinh Phong giải trí đầu tư, hiện tại Chu tổng bị khai trừ, cho dù là cô ta, cũng không có cách nào khống chế quyết định của đoàn làm phim.

Dù sao sau lưng Đinh Phong giải trí thế nhưng là dạng tài phiệt tập đoàn JM.

Bất quá, Lâm Thư Nhã cũng không có đem chuyện này quá dè ý, nhàn nhạt nói, "Gấp cái gì? Coi như cô ta lấy được, cũng phải giữ chắc được nữa!"

Muốn phá Lâm Yên có quá nhiều biện pháp, cô ta muốn bóp chết Lâm Yên, so với bóp chết một con kiến còn dễ dàng hơn..

Tần San San nghe thấy Lâm Thư Nhã chuẩn bị ra tay, mặt mũi tràn đầy vui mừng, "Không sai chị Thư Nhã, coi như ăn vào rồi, cũng phải để cô ta phun

ra!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Cút ra đây cho ta!

Đình hoa Giang Phong.

Lâm Yên chỉ huy công nhân dọn nhà, đem từng đồ vật sắp xếp đúng chỗ.

Những đồ dùng trong nhà cùng vật dụng này đều là lúc trước cô tự mình chọn, cho nên hết sức phù hợp với yêu thích của cô, bố trí xong lại quét dọn một chút, nhìn qua cũng là hết sức thoải mái ấm áp.

Mặc dù khẳng định so ra kém chỗ ở trước kia của cô, nhưng cuối cùng không cần ăn nhờ ở đậu mà có chỗ đặt chân cho riêng mình.

Chẳng qua là, cũng không biết đang nghĩ tới điều gì, Lâm Yên lười nhác ngồi ở trên ghế salon cạnh giường, sắc mặt thùy chung ừ ơ, không ngừng than thở.

Uông Cảnh Dương nhìn cô một cái, đoán chừng cô đang đau lòng, thế là tiến lên an ủi nói, "Bà cũng đừng khổ sở, vì loại người như mẹ cùng em họ của bà không đáng, cùng lắm thì về sau không lui tới..."

Lâm Yên bóp cổ tay thở dài, "Cầu Tử, thật sự là tức chết tôi rồi, tôi vừa rồi tại sao lại vì thể diện, mà đồng ý trả cho những công nhân dọn nhà kia gấp đôi tiền công chứ! Lỗ lớn a!"

Uông Cảnh Dương xạm mặt lại, "Bà khổ sở nửa ngày chỉ vì cái này?"

Lâm Yên nháy nháy mắt: "Làm sao vậy? Vô ích tốn thêm tiền, tôi còn không thể khổ sở sao?"

Uông Cảnh Dương: "..."

Lúc trước hẳn làm sao lại không phát hiện cô tham tiền như thế?

Uông Cảnh Dương đang muốn mở miệng nói chuyện, lúc này, trên điện thoại di động của hắn đột nhiên bắn ra một đầu đề tin tức bất quái.

Uông Cảnh Dương tùy ý nhìn lướt qua, một giây sau, lập tức đổi sắc mặt: "Mẹ nó... Lâm Yên! Bà lại có scandal mới!"

Lâm Yên xem thường, "Tôi cũng đã bị quên lãng tới mức này, còn có thể có scandal mới? Ai còn nhớ rõ tôi là ai a?"

"Chính bà tự xem!" Uông Cảnh Dương trực tiếp đưa di động nhét vào trong ngực của cô.

Lâm Yên nghi ngờ tiếp nhận điện thoại của Uông Cảnh Dương.

Sau khi thấy rõ chủ đề của tin tức giải trí kia, Lâm Yên bị dọa đến suýt chút đặt móng từ trên ghế salon lăn xuống đất.

—— Khối u ác tính của ngành giải trí Lâm Yên đồng sơn tái khởi, đêm khuya bí mật hội ngộ cùng vua màn ảnh Bùi Nam Như!!!

"Cái quỷ gì?!" Lâm Yên điện thoại đều nhanh bất không được, "Tôi... Tôi cùng Bùi Nam Như???"

Lâm Yên tuyệt đối không nghĩ tới, một ngày kia, tên của mình vậy mà có thể cùng Bùi Nam Như đồng thời xuất hiện ở trong tin tức bất quái.

Uông Cảnh Dương một mặt đồng tình hướng về phía Lâm Yên nhìn lại, "Trước đó tôi đã muốn hỏi bà với Bùi Nam Như đến cùng là có chuyện gì, lần này bà chết chắc, dùng giá trị sức chiến đấu của Fan hâm mộ Bùi Nam Như, tôi nhất xác cho bà đoán chừng cũng không nhất được toàn thây..."

Lâm Yên ngơ ngác đứng tại chỗ, từng chữ từng chữ xem xong cái tin tức này.

Đầu đề tin tức trong bất quái này kèm ảnh chụp chính là tiệc sinh nhật của Lâm Thư Nhã đêm hôm đó, cô và Bùi Nam Như đứng cùng một chỗ ở cửa tiệm rượu, trên người của cô còn khoác áo của Bùi Nam Như.

Bữa tiệc sinh nhật của Lâm Thư Nhã ngày hôm đó, Lâm Thư Nhã mất hết mặt mũi, cho nên tin tức đêm hôm đó, Lâm Thư Nhã khẳng định đã hoàn toàn phong tỏa, không tiết lộ chút nào.

Cho nên, tấm hình này là làm sao mà lộ ra đây?

Trừ phi... Là Lâm Thư Nhã chính mình thả ra...

Uông Cảnh Dương nhìn chăm chăm Lâm Yên, "Cho nên, bà cùng Bùi Nam Như đến cùng có chuyện gì xảy ra? Theo video đêm hôm đó, hai người nhìn qua thậm chí giống như rất quen biết nhau!"

"Chuyện gì xảy ra! Tôi cũng muốn biết à!"

Lâm Yên nôn nóng đi đi lại lại, sau đó trực tiếp gầm thét lên tiếng, "Ngươi... Ngươi mịa nó cút ra đây cho ta! Chiếm lấy thân thể của ta khắp nơi gây họa! Gây họa xong liền chạy mất dạng, sau đó lưu lại cục diện rối rắm để cho ta thu dọn! Có thể loại như ngươi được sao?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Ta chém chính ta

Uông Cảnh Dương thấy Lâm Yên gầm thét với không khí, mặt lộ vẻ kinh dị, "Lâm... Lâm Yên... Bà không sao chứ?"

Lâm Yên một cước dẫm lên trên ghế, "Đi ra! Có nghe hay không! Nếu không phải ngươi, nam thần của ta làm sao sẽ bị cuốn vào loại scandal này, nam thần của ta ngay cả chính ta cũng không nỡ chà đạp, ngươi lại dám đối với hắn như vậy! Có tin ta liều mạng với ngươi hay không!"

Nếu như nói những chuyện trước kia, Lâm Yên đều có thể không thèm để ý, thế nhưng, Bùi Nam Như tuyệt đối là ranh giới cuối cùng của cô.

Uông Cảnh Dương gấp: "Chúa ơi! Lâm Yên! Bà đến cùng đang cùng ai nói chuyện vậy?"

"Tốt! Ngươi không ra đúng không!" Lâm Yên hít sâu một hơi, bạch bạch bạch chạy đến phòng bếp, móc ra một thanh dao phay, trực tiếp gác ở trên cổ của mình, "Ngươi nếu không ra... Có tin ta lập tức chặt đầu của ta hay không!"

Nếu như cái tên này là nhân cách thứ hai của cô, như vậy, cô chết rồi, tên kia cũng không sống nổi!

Uông Cảnh Dương bị hành động không hiểu thấu của Lâm Yên làm cả kinh hồn phi phách tán, tranh thủ thời gian tiến cướp lại dao phay trong tay cô, "Con mẹ nó! Lâm Yên! Bà thật sự điên rồi à?"

Lâm Yên uất ức đến sắp nổ tung tại chỗ, "Làm sao bây giờ... Tôi phải nói rõ lý do với tiền bối như thế nào đây... Thật sự không phải tôi à anh anh anh... Tiền bối sẽ không cho là tôi cố ý làm như thế... Có ý lợi dụng hắn tạo scandal kéo fame chứ..."

Cô quả thực oan tới chết!

Trước đó bị Bùi Duật Thành xử oan đã đủ thảm rồi, hiện tại lại thêm một Bùi Nam Như!

Uông Cảnh Dương lòng vẫn còn sợ hãi ở một bên trấn an, "Lâm Yên a, bình tĩnh... Bà đây là bị kích thích đến rối loạn thần kinh rồi? Không phải chỉ là nháo ra cái scandal sao? Ngược lại cũng không phải là lần đầu tiên! Hơn phân nửa ngành giải trí đều bị bà cọ qua, lại thêm một Bùi Nam Như thì có sao?"

Bùi Nam Như sao có thể giống nhau?

Bùi Nam Như đối với cô mà nói chính là trăng sáng trên trời!

Cô cũng đã từng theo chân vô số đại quân Fan hâm mộ Bùi Nam Như cùng một chỗ giữ gìn hình tượng Bùi Nam Như, xé ảnh những nữ diễn viên dám can đảm làm bẩn Bùi Nam Như kia!

Cô sao có thể chịu đựng, một ngày kia, chính mình lại là người làm bẩn Bùi Nam Như!

"Ồn biết cái gì?" Lâm Yên liếc mắt nhìn Uông Cảnh Dương, còn đang lo lắng, lúc này, điện thoại di động của cô đột nhiên vang lên.

Vừa nhìn màn hình biểu hiện, Lâm Yên ngẩn người, giống như người đại diện của cô...

Cô cũng đều đặc quên, mình còn có một người đại diện.

Lâm Yên do dự hơn nửa ngày, mới cẩn thận từng li từng tí nhận, "Uy, Lãng tỳ?"

Đầu kia điện thoại, Triệu Hồng Lăng khẽ cười một tiếng, "Lâm Yên, mấy ngày không thấy, tăng trưởng dũng khí a, liền scandal với Bùi Nam Như cũng dám tạo?"

Lâm Yên mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, "Em nói không phải em làm, chị tin sao?"

Triệu Hồng Lăng là người đại diện của cô, chẳng qua là, sau khi cô đi diễn, cái gì cũng nghe Lâm Thư Nhã, đại bộ phận sự vụ đều giao cho Lâm Thư Nhã xử lý, quan hệ cùng Triệu Hồng Lăng ngày càng xích mích, đến cuối cùng, cơ hồ đã là không còn qua lại.

Sau này, cô biết Lâm Thư Nhã làm hết thầy, nhưng là về phần Triệu Hồng Lăng, cô cũng không có mặt mũi lại đi tìm cô ấy.

Triệu Hồng Lăng hừ lạnh một tiếng, "Ai biết được, em ngu xuẩn cũng không phải là lần đầu tiên! Nói không chừng em nghĩ quần, muốn đòi kiểu chết càng thêm kích thích thì sao?"

Lâm Yên: "..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Đoàn làm phim tử vong

Người nào trong ngành giải trí mà không biết Fan hâm mộ Bùi Nam Như có sức chiến đấu mạnh cỡ nào, cái nữ diễn viên nào dám cọ độ nổi tiếng của hắn, cùng hắn tạo scandal, quả thực chính là muốn chết.

Đối phương rõ ràng là đang muốn đưa Lâm Yên vào chỗ chết!

Triệu Hồng Lăng ngữ khí lạnh xuống, "Chị đã sớm nói, đưa em gái này của em là không thể tin."

"Em biết..."

Chuyện cho tới bây giờ, cô chỗ nào còn có thể không biết được.

Lâm Yên thở dài, "Lăng tỷ, chuyện lúc trước, thật có lỗi..."

"Không có gì đáng xin lỗi, cô ta dù sao cũng là em gái ruột của em, em tin cô ta, không gì đáng trách."

Triệu Hồng Lăng nói xong, dừng một chút, đột nhiên mở miệng hỏi, "Đúng rồi, nghe nói em thử vai bộ phim điện ảnh mới của đạo diễn Khương Nhất Minh?"

Lâm Yên gật đầu, "Đúng thế..."

"Lại không nói... Em là làm thế nào chiếm được cơ hội thử vai, chị chẳng qua là không nghĩ tới, em lại dám đi thử vai bộ phim này!" Triệu Hồng Lăng lúc nói lời này, quỹ dị mang theo vài phần đồng tình cùng thương hại.

"Ngô... Bộ phim này... Sao rồi?" Lâm Yên hỏi.

Ngữ khí ám muội của Triệu Hồng Lăng khiến cho cô có loại dự cảm xấu.

Triệu Hồng Lăng thăm thăm hỏi: "Em biết, mấy vai nam còn lại của bộ phim này là ai không?"

Lâm Yên nhú mày nói, "Em không có lưu ý, chỉ biết nam chính là Bùi Nam Như!"

Dù sao ngay từ đầu cô căn bản cũng không nghĩ muốn đi thử vai bộ phim này, thử vai thành công cũng là bởi vì tên kia đột nhiên không chế thân thể của cô...

"Lăng tỷ, vai nam là những người nào?" Lâm Yên hỏi.

Triệu Hồng Lăng không nhanh không chậm mở miệng nói, "Thẩm Triều Mộ..."

Vừa nghe đến cái tên này, Lâm Yên sắc mặt liền cứng: "Cái gì? Ta đi!"

Đây không phải nam nghệ sĩ từng bị cô tạo scandal sao!

Triệu Hồng Lăng tiếp tục nói: "Vệ Phong Từ."

Lâm Yên: "Không... Không thể nào?"

Cái này là cô cọ qua độ nổi tiếng!

Triệu Hồng Lăng: "Đường Gia Nghiệp."

Lâm Yên: "Ây..."

Là cô tạo qua scandal, cũng cọ qua độ nổi tiếng!

Sau khi nghe Triệu Hồng Lăng báo xong một chuỗi tên, Lâm Yên tròn mắt hốc mồm.

"Có làm hay không? Lại thêm một Bùi Nam Như, cái này... Đây quả thực là đoàn làm phim tử vong a!" Lâm Yên khó tin nói.

"Em bây giờ mới biết?" Triệu Hồng Lăng ung dung mở miệng, cho cô một kích cuối cùng: "Há, đúng, còn có một cái, nam nghệ sĩ khách mời hữu nghị, Hàn Dật Hiền."

Lâm Yên: "Ha ha..."

Dao của ta đâu!

Cô nhất định phải chém chết chính mình!

Lâm Yên lần nữa cầm lấy dao phay trên bàn, Ưông Cảnh Dương bên cạnh vẫn đang ngó chừng cô, lập tức đề tay của cô lại, "Tĩnh táo một chút... Có gì thật tốt nói!"

Triệu Hồng Lăng tựa hồ đã dự liệu được phản ứng của Lâm Yên, mở miệng nói, "Phúc họa đi cùng, kỳ thật, em cũng không phải là không có cơ hội lật bàn, lần này có thể đánh em xuống địa ngục, không thể đứng dậy nổi, nhưng mà, cũng là cơ hội tốt nhất để em vuron mình, chỉ cần, em có bản lĩnh này!"

Lâm Yên đắm chìm ở bên trong tin dữ to lớn, chậm chạp chưa tỉnh hồn lại.

Triệu Hồng Lăng: "Làm sao vậy? Đang suy nghĩ gì?"

Lâm Yên hít sâu một hơi, mở miệng với Triệu Hồng Lăng ở đầu kia điện thoại di động, "Em đành muốn... Em có thể yêu cầu đạo diễn một việc hay không..."

Triệu Hồng Lăng cười lạnh một tiếng, "Nói cái gì? Sợ? Muốn rời khỏi đoàn làm phim?"

Lâm Yên: "Em muốn thêm tiền!"

Triệu Hồng Lăng: "..."

Lâm Yên: "Em đây là dùng sinh mệnh đi quay bộ phim này, chẳng lẽ không nên thêm tiền sao?"

Triệu Hồng Lăng: "..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Giữ khoảng cách với Bùi Nam Như

"Chỉ cho rằng, so với tiền, em hẳn là trước hết nghĩ muốn làm sao bảo toàn tính mệnh."

Triệu Hồng Lăng yên lặng nửa ngày, sau đó đưa ra ý kiến mang tính thiết thực nhất.

Lâm Yên nghe vậy suy nghĩ một chút, đau buồn phát hiện, giống như là nên như vậy...

Chỉ là mấy vị diễn viên nam Triệu Hồng Lăng vừa liệt kê ra, lại thêm Bùi Nam Như, trên cơ bản có thể bao quát toàn bộ 80, 90% fan nữ ngành giải trí...

Đến lúc đó khung cảnh ấy.. Chắc chắn, thật sự là ngấm lại liền kích thích.

Cô đoán chừng sẽ bị xé thành xương cốt cũng không thừa!

Chính cô cũng là trộn lẫn qua giới fan hâm mộ, rất rõ ràng fan nữ khi tức lên xé người sẽ có bao nhiêu điên cuồng.

Đừng nói những fan nữ kia, liên chính cô cũng đều rất muốn xé chính mình.

Kỳ thật, Lâm Yên hiện tại cũng hiểu được.

Lúc trước Lâm Thư Nhã là trăm phương ngàn kế an bài hết thầy, cố ý an bài cho cô nhiều scandal như vậy, chờ ngày sau khi chính mình phát hiện việc xấu của Lâm Thư Nhã cùng Hàn Dật Hiên, bởi vì thanh danh của cô quá kém, coi như là nói thật ra, cũng không ai tin cô mới thật chính là bạn gái Hàn Dật Hiên.

Mà bây giờ, cô bất quá là lấy được một cái nữ bốn, Lâm Thư Nhã cũng không cho phép, lại dùng Bùi Nam Như tới đẩy cô vào chỗ chết.

"Em bây giờ ở chỗ nào?" Triệu Hồng Lăng hỏi.

"Em hôm nay vừa dọn nhà, là địa chỉ mới, sẽ không có người biết." Lâm Yên trả lời.

Triệu Hồng Lăng gật gù đầu, "Vậy thì tốt, em gần đây khi ra cửa, chú ý một chút, bát quái của em cùng Bùi Nam Như mới ra tới không đến một giờ, bên trên microblogging (giống facebook bên mình) của em đã bị người mắng ba vạn bình luận, mấy nhà Fan hâm mộ của Thẩm Triều Mộ, Vệ Từ Phong, Đường Gia Nghiệp, Hàn Dật Hiên đoán chừng rất nhanh cũng sẽ kéo đến, em chuẩn bị tâm lý thật tốt..."

Lâm Yên vẻ mặt cầu xin, "A... Em sẽ cẩn thận..."

Hoàn cảnh của cô lúc này đại khái so với zombie vậy thành cũng không khác biệt lắm.

Kỳ thật, không cần Triệu Hồng Lăng nhắc nhở, cô cũng có thể dự liệu được.

Cô nhớ kỹ lần trước một cái đám diễn viên không biết xấu hổ cùng Bùi Nam Như tạo scandal, bị Fan hâm mộ Bùi Nam Như xé thành là thiên hôn địa ám, đến nay bên trên microblogging mỗi ngày vẫn còn có người sớm chiều ghé thăm, một ngày ba bữa đi mắng.

Đừng nói cô lần này là đang chống nguyên một đám fan nữ của ngành giải trí!

Ngữ khí của Triệu Hồng Lăng ngưng trọng nói: "Chuyện của em cùng Bùi Nam Như, chị đã đi tìm phòng làm việc của bọn họ, thương lượng xong sẽ chung nhau ra một tuyên bố, biểu thị hai người chỉ là ngẫu nhiên gặp. Chẳng qua là, hiệu quả của cái tuyên bố này khả năng không lớn, vô phương dập tắt lửa giận của Fan hâm mộ. Nhất là lúc mấu chốt này, em cùng Bùi Nam Như còn ở cùng một đoàn làm phim, tất cả mọi người đang ngó chừng em, chờ sai lầm của em"

Triệu Hồng Lăng vô cùng nghiêm túc mở miệng, "Cho nên, chị phải nhắc nhở em, sau khi tiến vào đoàn làm phim, ngoại trừ ở lúc quay phim, mời em cần phải giữ một khoảng cách với Bùi Nam Như, không cho phép tới gần hắn trong vòng mười bước!"

Thật vất vả có thể có cơ hội cùng diễn với nam thần, thế mà vẫn phải tránh xa tám trượng, trên cái thế giới này còn có chuyện thâm hơn chuyện này sao...

Vì trong sạch của nam thần, Lâm Yên chỉ có thể tan nát cõi lòng không thôi gật đầu, "Yên tâm đi, em sẽ có thể trốn bao xa, thì sẽ trốn!"

Triệu Hồng Lăng tựa hồ vẫn là có chút không yên lòng, lại căn dặn nói: "Không chỉ là Bùi Nam Như, cùng hết thầy diễn viên nam đều bảo trì một chút khoảng cách cho chị!"

Khóe miệng Lâm Yên hơi rút: "A..."

Là địch thủ của fan nữ toàn ngành giải trí, cô đây là tạo cái nghiệt gì...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Chúc bà may mắn đi

"Vai diễn này em là làm sao mà lấy được vào tay? Chị nghe Quách Nhất Minh nói vì kỹ xảo của em xuất thần nhập hóa? Nếu như em là bằng bản lĩnh cầm được vai này, em có lẽ còn cứu được." Triệu Hồng Lăng nói.

Lâm Yên trầm mặc một cái chớp mắt: "Lăng tỷ, chị cảm thấy có khả năng sao?"

Triệu Hồng Lăng: "Không có khả năng, chị chẳng qua là hỏi chơi thôi."

Lâm Yên: "..."

Không có lòng tin với kỹ năng diễn xuất của cô như vậy sao?

Lâm Yên xạm mặt lại, bất đắc dĩ thẳng thắn, "Được a... Nói thực cho chị nghe, em có thể lấy được vai này, hoàn toàn là đánh bậy đánh bạ..."

Triệu Hồng Lăng: "Cho nên, phương pháp chị nói ở trên là phương pháp duy nhất cho em bảo toàn tính mệnh, nhớ kỹ chưa."

"Hiểu rồi, em sẽ chú ý." Lâm Yên nghe được căn dặn từ đầu bên kia điện thoại, trong lòng không khỏi hiện lên một tia ảm áp, nhin không được mở miệng nói, "Lăng tỷ, cảm ơn, thật vô cùng cảm tạ chị... Em không nghĩ tới, chị sẽ còn gọi cú điện thoại này cho em..."

Triệu Hồng Lăng: "Chớ suy nghĩ quá nhiều, chị vào nghề đến nay dẫn qua nhiều diễn viên như vậy, em là vết bản duy nhất của chị, chị bắt quá là muốn tẩy trắng cho mình một chút."

Lâm Yên lập tức nghẹn lại: "A..."

Thật là có lỗi với chị a...

...

Sau khi cúp điện thoại của Triệu Hồng Lăng, Lâm Yên sống mà như chết nằm ở trên ghế sa lon.

Uông Cảnh Dương mới vừa ở bên cạnh nghe được toàn bộ hành trình, đồng tình vỗ vỗ bờ vai của cô, "Có thể trộn lẫn đến bị fan nữ của toàn ngành giải trí truy sát, bà kỳ thật cũng xem như là người thứ nhất từ xưa đến nay! Tôi cũng không biết nên nói cái gì, chỉ có thể... Chúc bà may mắn đi!"

Lâm Yên không biết nghĩ đến cái gì, đột nhiên trở mình một cái đứng lên, nhìn chăm chăm Uông Cảnh Dương: "Đừng chỉ chúc tôi may mắn! Tôi có việc bận cần ông giúp!"

"Giúp cái gì?"

"Tôi hiện tại khẳng định là không ra ngoài được, làm phiền ông đi giúp tôi mua ít đồ!"

"Bà nếu là cần đồ dùng hàng ngày gì, tôi đương nhiên giúp bà đi mua! Sao phải nhìn chăm chăm đến mức người ta đều run rẩy?" Uông Cảnh Dương xoa cánh tay của hân.

Lâm Yên lắc đầu, "Không phải không phải, không phải đồ dùng hàng ngày, tôi muốn một chút... Bùa chú... Kiếm gỗ đào... Đồng tiền... Kính bát quái... A đúng, còn có tôi, tôi cũng có thể mua một chút..."

Sắc mặt Uông Cảnh Dương khó mà hình dung nhìn cô, lập tức vươn tay, sờ lên trán của cô: "Bà đây là bị làm sao a? Thật sự bị kích thích ngáo rồi?"

Lâm Yên đẩy tay hân ta, "Ai, ông đừng để ý đến, chính là cần phải mau chóng giúp tôi chuẩn bị kỹ càng những vật này, tôi cần đến!"

Uông Cảnh Dương: "..."

Lâm Yên cắn móng tay, âm thầm suy tư, hiện tại địch nhân lớn nhất của cô kỳ thật cũng không phải fan nữ của toàn ngành giải trí, mà là... gia hỏa thỉnh thoảng xuất hiện không chế thân thể cô...

Cô phải nghĩ biện pháp đem tên kia giải quyết, nếu không ngộ nhờ lúc cô không biết, tên kia không cẩn thận đi tiếp xúc với một trong số mấy vị diễn viên nam kia... Thì liền xong đời!

Nhất là Bùi Nam Như, ngộ nhờ tên kia nổi lên tâm tư gì với Bùi Nam Như thì làm sao bây giờ?

Cô nghĩ qua, hiện tại chỉ có hai loại khả năng, hoặc là cô có hai nhân cách, thế nhưng khi đi khám bác sĩ, bác sĩ nói cô rất bình thường.

Nếu như trừ bỏ khả năng này, như vậy, chẳng phải là chỉ còn lại một khả năng sao...?

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Thật sự là quá cơ trí

Ngoại trừ mấy món đồ cô vừa nói đến, Lâm Yên lại viết thêm một danh sách dài, phía trên viết đủ loại đồ ngổn ngang.

Khoé miệng Uông Cảnh Dương co giật: "Bà đây là muốn làm gì? Ở nhà cúng thần sao?"

Lâm Yên liếc mắt trừng hân: "Nói hươu nói vượn! Tôi là loại người phong kiến mê tín sao? Tôi vẫn luôn tin tưởng vững chắc khoa học! Đúng, nhớ kỹ mua thêm mấy cân tôi!"

Uông Cảnh Dương: "..."

"Nhanh đi nha! Mấy vật này đều là... là... Đạo cụ tôi cần dùng khi quay phim, cần dùng gấp!" Lâm Yên thúc giục.

"Tôi đi nơi nào mua cho bà mấy thứ linh tinh này đây..."

Uông Cảnh Dương hết cách rồi, chỉ có thể đi ra cửa giúp cô mua.

Sau khi Uông Cảnh Dương rời đi, Lâm Yên lấy ra mấy bộ dạy biểu diễn cùng hí kịch chuyên nghiệp, tiếp tục xem

Trước đó cô bị Lâm Thu Nhã cùng Hàn Dật Hiền lừa dối, quá mức chú trọng độ hot, bỏ quên căn bản để một diễn viên có thể đứng vững: Kỹ thuật diễn xuất cùng thực lực.

Trận nguy cơ ngày hôm nay, nếu như cô có kỹ thuật diễn xuất, có thực lực, cũng không đến mức sẽ nhốn nháo hoảng loạn như vậy.

Độ hot phù du chất đồng thành sự nổi tiếng, quá dễ dàng tiêu tán.

Còn tốt là cô học cái gì cũng rất nhanh, những lý luận tri thức này cô đều đã tiêu hóa sắp xong, chỉ cần tiến hành một chút huấn luyện thực tiễn nữa là ổn.

Trong thời gian ngắn, muốn lập tức có thể khống chế hết thảy nhân vật là không thể nào, thế nhưng, nếu như chỉ nhằm vào một loại thiết lập nhân vật để huấn luyện một chút, vấn đề cũng không lớn.

Cho nên, phần còn lại, liền là chờ video Bùi Vũ Đường đưa đến.

...

Vân Gian thủy trang.

Bùi Vũ Đường ghi nhớ nhiệm vụ của mình, vì giúp Lâm Yên kiếm được tiền video, ban đêm mất ngủ mải mải ở lại nhà của Bùi Duật Thành.

Từ tối hôm qua đến bây giờ, cậu ta đã lặng lẽ quay không ít đoạn ngắn.

Nhưng mà, vẫn cảm thấy chưa đủ.

Dù sao đây chính là lần đầu tiên cậu ta giúp Yên tỷ làm việc, nhất định phải làm vô cùng tốt mới được!

Cửa phòng sách, Bùi Vũ Đường cẩn thận đẩy hé ra một khe hở.

Bùi Duật Thành vừa xem xong một video hội nghị ngoại quốc, đang nhắm mắt nghỉ ngơi.

Hình như là có chút mỏi mệt, nam nhân cởi áo khoác âu phục, bên trong chỉ mặc một kiện áo sơ mi trắng, cà vạt kéo nói lỏng, tùy ý treo ở cổ, cổ áo cũng mở hai nút, mắt kính gọng vàng trên sống mũi lóe sáng bóng.

Bùi Vũ Đường nhìn không được âm thầm "Ây" một tiếng, sắc đẹp như vậy, Yên tỷ lại còn nói chị ấy không động tâm?

Bùi Vũ Đường một bên âm thầm oán thầm, một bên móc điện thoại ra, mở ra hình thức video, nắm chặt thời gian bắt đầu quay chụp.

Vì quay rõ ràng hơn một chút, Bùi Vũ Đường lặng lẽ từng chút một đến gần.

Ngay khi cậu ta cách bàn đọc sách còn có ba bước, con người sau thấu kính của Bùi Duật Thành, đột nhiên mở ra.

Bùi Vũ Đường bị dọa gần chết, vội vàng đem điện thoại giấu sau lưng, "Ách, đại ca... Anh... Anh đã tỉnh à!"

Bùi Duật Thành: "Có việc?"

Bùi Vũ Đường gượng cười: "Ha ha, đại ca, em chính là tới quan tâm anh một chút, thời tiết này thật sự là quá nóng, anh nhìn xem anh đều toát mồ hôi, bằng không thì... Anh cởi quần áo ra à?"

Bắt đầu từ tối hôm qua, Bùi Vũ Đường vẫn luôn chuyển động vây quanh hân, còn kém không có đem bốn chữ "Có mưu đồ khác" viết lên mặt.

Bùi Duật Thành nghe vậy, vẻ mặt bất động liếc mắt nhìn cậu ta, "Không cần."

Bùi Vũ Đường gấp: "A, thật sự không cần thay quần áo sao? Như vậy rất khó chịu a! Không bằng em giúp anh cởi bộ quần áo sạch sẽ tới!"

Bùi Duật Thành: "Bùi Vũ Đường, em hết sức rảnh?"

Một đạo ánh mắt sắc bén kéo tới, Bùi Vũ Đường lập tức rút cổ một cái, "Khục, em đây liền lần!"

Sau khi rời khỏi thư phòng, Bùi Vũ Đường thất vọng không thôi nắm tóc.

Ngô, vậy phải làm sao bây giờ đây?

Cũng không biết nghĩ đến cái gì, con mắt Bùi Vũ Đường đột nhiên phát sáng lên.

Có!

Đại ca xế chiều mỗi ngày đều có thói quen bơi lội!

Hiện tại cậu ta đi tới bên kia bể bơi ngồi chờ để chụp ảnh là được rồi!

Cậu ta thật sự là quá cơ trí!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Đi đến đỉnh cao nhân sinh

Bùi Vũ Đường lập tức chạy đến bên trên bể bơi, tìm góc độ quay chụp tốt nhất.

Chờ nửa ngày, quả nhiên thấy anh cậu ta đã tới!

Bùi Duật Thành cầm một cái khăn tắm trong tay, trên thân đã đổi thành quần bơi, bởi vì tập thể dục trong thời gian dài, dùng đúng phương pháp quản lý dáng người, dáng người Bùi Duật Thành, coi như là nam nhân nhìn cũng không nhìn được mà thán một câu hoàn mỹ...

Đem khăn tắm trong tay ném ở trên ghế nằm bên cạnh, Bùi Duật Thành thả người nhảy vào trong nước.

Bùi Vũ Đường vô cùng vui vẻ quay lại toàn bộ quá trình.

Ha ha ha ha có cái này, lần này nhiệm vụ Yên tử giao cho, cậu ta khẳng định là hoàn thành max điểm!

Đến lúc đó, cậu ta hẳn là có thể đánh bại Tống Diệu Nam, cầm lấy giải quán quân, đi đến đỉnh cao nhân sinh...

"Soạt" một tiếng, Bùi Duật Thành từ trong bể bơi đi ra, cầm lấy khăn tắm tùy ý xoa xoa tóc, sau đó, ngược mắt nhìn thoáng qua vị trí của Bùi Vũ Đường.

Bùi Vũ Đường đang đắm chìm trong tưởng tượng đẹp đẽ, kết quả, một giây sau, đỉnh đầu đột nhiên bị bao trùm bởi một mảnh bóng râm..

Tiếp theo thiếu niên liền thấy, không từ biết lúc nào, Bùi Duật Thành đã thay xong quần áo, đang đứng ở trước mặt của cậu ta...

"Đại ca!!!"

Bùi Vũ Đường bị dọa đến ngã nhào mộng ngồi vào trong bụi hoa, vội vàng đem điện thoại giấu ra sau lưng, "Đại ca, em không có trộm chụp ảnh anh, em chẳng qua là thấy nơi này view đẹp, chụp vài tấm hình, đứng, quay phong cảnh!"

Hai con người Bùi Duật Thành híps lại: "Chụp ảnh?"

Bùi Vũ Đường: "..."

Ta đi! Nguyên lai đại ca không thấy cậu ta đang làm cái gì, kết quả cậu ta không đánh đã khai!

Bùi Duật Thành gió nhẹ mây bay liếc mắt nhìn thiếu niên, thế nhưng lãnh ý ở đáy mắt lại làm người khác tê cả da đầu: "Bùi Vũ Đường, xem ra, em là thật sự muốn quay về kế thừa gia nghiệp."

Bùi Vũ Đường nghe xong lời này, quả thực bị dọa đến hồn phi phách tán, "Không không không, em không muốn!"

Trưởng đưa còn đang chờ cậu ta đi chinh phục!

Mộng tưởng còn đang chờ cậu ta đi thực hiện đấy!

Cậu ta cũng không nên về công ty!

Thế là...

Bùi Vũ Đường nhanh chóng bán đứng Lâm Yên, "Không phải! Không phải em muốn chụp ảnh anh! Đại ca, là Lâm Yên, Lâm Yên kêu em giúp cô ta quay một chút tiểu video của anh để gửi cho cô ta!"

Bùi Duật Thành: "..."

Bùi Vũ Đường vội vàng mở miệng nói: "Thật, thật sự chính là cô ta kêu em làm như thế! Đại ca anh tin tưởng em! Em cảm thấy loại hành vi này thật sự là quá biến thái, cho nên, lúc ấy em kiên quyết cự tuyệt cô ta, nhưng là ngày đó cô ta giúp em một chuyện, em thiếu một món nợ ân tình của cô ta, mới không thể không đáp ứng..."

Đuôi lông mày Bùi Duật Thành khẽ nhếch: "Phải không?"

Bùi Vũ Đường nuốt nước bọt, "Dĩ... Dĩ nhiên! Chính xác trăm phần trăm! Anh, anh tuyệt đối đừng tức giận! Đừng bắt em trở về! Em... Em sẽ đem tất cả video xóa đi!"

"Chờ một chút." Bùi Vũ Đường vừa lấy điện thoại cầm tay ra, Bùi Duật Thành lại đánh gãy động tác của cậu ta.

"Ách, anh, anh còn có dặn dò gì?" Bùi Vũ Đường cẩn thận từng li từng tí hỏi.

Bùi Duật Thành vờn tay.

Bùi Vũ Đường lập tức hiểu ý, cung kính mà đem di động đưa tới.

Bùi Duật Thành mở album ảnh trên điện thoại ra, lật xem một lượt những video với ảnh chụp trong máy Bùi Vũ Đường, đều là video hành động mấy ngày nay của hắn, còn có, video lúc vừa rồi khi hắn bôi lợi...

Góc độ lấy cảnh của Bùi Vũ Đường cũng không tệ, ngay cả bóng mờ cũng nắm giữ được rất tốt.

Bùi Vũ Đường trong lòng có chút run rẩy: "Anh...?"

Dưới ánh mắt kính hồn táng đăm của Bùi Vũ Đường, Bùi Duật Thành mở miệng: "Quay không tệ."

Bùi Vũ Đường thở dài nhẹ nhõm, vội vàng vuốt mông ngựa: "Hắc hắc, đó là bởi vì đại ca anh quay thế nào cũng đều đẹp trai!"

Bùi Duật Thành: "Giữ đi."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Hiểu lầm kỳ quái

Bùi Duật Thành: "Em thiếu Lâm Yên nhân tình..."

"Đúng... Đúng..." Bùi Vũ Đường yếu ớt mở miệng.

"Đã như vậy, vậy liền giữ đi." Bùi Duật Thành nói xong, đưa điện thoại di động ném trả lại cho cậu ta.

Bùi Vũ Đường nghe vậy, quả thực không cách nào tin.

Anh... Anh của cậu ta lại vì giúp cậu ta trả nhân tình... Không tiếc hi sinh chính mình giúp cậu ta trả nợ!

Bùi Vũ Đường kích động không thôi, gào một tiếng liền nhào tới: "Đại ca! Anh quả nhiên vẫn là yêu em!!!"

Bùi Duật Thành: "..."

Nó là có cái hiểu lầm kỳ quái gì rồi?

...

Bùi Vũ Đường nói xong, hoan thiên hỉ địa (vui sướng khôn cùng) rồi đi.

Bùi Duật Thành trở lại phòng khách, mở tủ lạnh lấy ra một bình chai nước khoáng, đúng lúc này, một hồi cảm giác choáng váng quen thuộc đột nhiên kéo tới.

Chai nước vừa mở trong tay rơi xuống đất, nước đổ tràn đầy mặt đất...

Ý thức như là bị vực sâu không lồ cắn nuốt, từng chút một chìm vào trong bóng tối...

Bùi Duật Thành ráng chống đỡ lấy một tia thanh minh (tỉnh táo) cuối cùng, lao đảo đi tới bên cạnh ghế sa lon đối diện, cơ hồ là vừa mới ngồi vào, thân thể của hắn liền ngã xuống, triệt để lâm vào mê man...

...

Đình hoa Giang Phong.

Uông Cảnh Dương mua sắm một buổi chiều, cuối cùng xách theo bao lớn bao nhỏ trở về.

"Lâm Yên, thứ bà muốn đã mua về rồi, chính bà xem một chút đi..."

"Quá tốt rồi!" Lâm Yên buông sách chuyên nghiệp xuống, trở mình một cái nhảy tới trước bàn.

Mở túi ra kiểm tra, đồ vật Uông Cảnh Dương mua vẫn rất đủ, danh sách cô nói đều có.

Lâm Yên như là ôm lấy bảo bối, tỉ mỉ kiểm tra từng cái.

Cũng không biết loại nào có ích a?

Được rồi, mặc kệ, không bằng đều dùng tất cả đi!

Lâm Yên nhanh chóng bắt đầu bố trí, kiểm gỗ đào, kính bát quái tất cả đều treo lên, lá bùa dán đầy toàn bộ phòng, xâu tòi thành dây chuyền, trực tiếp đeo ở trên cổ của mình...

Uông Cảnh Dương ở bên cạnh nhìn mà không hiểu ra sao, "Nhân vật bà diễn lần này... Là một thần côn (*)?"

*Thần côn: đạo sĩ, sư thầy, thầy bói, v.v...

Lâm Yên không có trả lời, lấy ra một lá bùa màu vàng, đưa cho Uông Cảnh Dương, "Cầu Tử, tới, giúp tôi dán một chút, dán vào trên trán của tôi, nhắm ngay chính diện ở giữa!"

Uông Cảnh Dương: "Bà nghiêm túc sao?"

Lâm Yên: "Hết sức nghiêm túc! Nhanh lên!"

Uông Cảnh Dương thờ dài, bất đắc dĩ đi qua, tiếp nhận giấy vàng đầy hình ảnh thô ráp kia: "Tôi thật sự là phục bà..."

"Tới tới tới..." Lâm Yên nhắm mắt lại, sau đó chỉ trán của mình thúc giục.

Uông Cảnh Dương: "..."

Ha ha, nữ hài tử khác đều là nhắm mắt lại chờ hán hôn, cô ngược lại tốt, lại bảo hắn làm loại chuyện này!

Uông Cảnh Dương nhận lệnh đem keo dán ở mặt sau của giấy vàng xé ra, tìm tìm góc độ, lập tức, nhắm ngay trán Lâm Yên, đập tới ——

Nhưng mà, ngay khi giấy vàng trong tay Uông Cảnh Dương chạm vào Lâm Yên, tay nhỏ trắng nõn mềm mại của nữ hài đột nhiên giờ lên, chuẩn xác giữ lại cổ tay của hắn.

"A —— "

Trên cổ tay truyền đến một hồi đau đớn, Uông Cảnh Dương lập tức kêu rên lên tiếng, "Mẹ nó! Đau đau đau! Buông tay! Buông tay! Lâm Yên! Bà làm gì!!!"

Chỉ thấy, nữ hài từ từ mở mắt, lộ ra một đôi con ngươi như là đang nhuộm dần hàn băng.

Ánh mắt nữ hài rơi vào trên mặt Uông Cảnh Dương, con ngươi hơi co lại, sau đó, thì là từ tay của Uông Cảnh Dương nhìn thấy một tờ giấy vàng...

Tờ giấy vàng thô ráp, phía trên dùng bút màu đỏ viết mấy chữ như con giun xem không hiểu...

Tiếp sau đó, ánh mắt lạnh lạnh bất động thanh sắc nhìn chung quanh một vòng, lập tức, liền thấy ở đầu giường treo kiểm gỗ đào, trên khung cửa treo

Kính bát quái, lá bùa dán cả phòng, cùng với... Trên cổ mình một khóm lớn trĩu nặng toàn là... Tôi...

Khoẻ miệng nữ hài nhẹ nhàng giật một cái, nhỏ bé không thể nhận ra, sau đó, hít sâu một hơi, đưa tay nheo nheo mi tâm của mình.

Thật sự là đã... Đánh giá cao sự thông minh của cô...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Cái này không khoa học

Khi Bùi Duật Thành thức tỉnh, liền phát hiện...

Ý thức của hắn, lần nữa tiến vào thân thể Lâm Yên.

Sau đó, liền thấy cả một phòng treo đủ thứ đồ vật kỳ kỳ quái quái...

Hiểu ra nha đầu kia khả năng coi mình thành cái gì, tâm tình Bùi Duật Thành có chút khó mà hình dung.

Một bên Uông Cảnh Dương bưng bát lấy cổ tay bị đau, một mặt ai oán lên án, "Uy, Lâm Yên, không phải chính bà bảo tôi dán sao? Hiện tại lại muốn như thế nào?"

Ánh mắt Bùi Duật Thành nhàn nhạt quét qua nhìn hắn một cái, "Có thuốc lá không?"

Ánh mắt đột nhiên trở nên xa lạ, làm cho Uông Cảnh Dương không khỏi sửng sốt, lập tức hồ nghi nói, "Thuốc? Bà lúc nào thì bắt đầu hút thuốc?"

Bùi Duật Thành không nói chuyện, dạo bước đi đến trước bàn sách ngồi xuống, tiện tay mở ra bộ sách chuyên nghiệp trên bàn.

Uông Cảnh Dương đưa một điếu thuốc qua, nhin không được mở miệng, "Con gái tốt nhất vẫn là đừng hút thuốc lá..."

Đối phương từ chối cho ý kiến nhận lấy, Uông Cảnh Dương vô ý thức tiến tới, giúp cô châm lửa.

Uông Cảnh Dương thấy, nữ hài kẹp lấy đầu thuốc, thủ pháp nhìn qua lại phi thường giống đáng về từng trải.

Sau khi Bùi Duật Thành nhận lấy điếu thuốc, cũng không có hút, chẳng qua là cầm trong tay, lẳng lặng để nó cháy, tựa hồ là đang dùng loại phương thức này giải tỏa căng thẳng suy nghĩ.

"Bà... Bà không sao chứ?" Uông Cảnh Dương cảm thấy trạng thái lúc này của Lâm Yên có chút kỳ quái, vô ý thức không dám nói lời nào.

Sẽ không phải là luyện phim luyện tàu hỏa nhập ma a?

"Ông có thể rời đi."

"Được a, vậy bà có việc thì gọi tôi..."

"Chờ một chút." Uông Cảnh Dương đang muốn đi, lại bị gọi lại, lập tức thấy nữ hài chỉ chỉ những đồ ngổn ngang trong phòng, "Đem những vật này đi."

Uông Cảnh Dương có chút súp đồ, "Ta đi! Không phải chứ! Có làm hay không! Tôi nhọc nhằn khổ sở mua được, bà lại không muốn rồi?"

Bùi Duật Thành nhàn nhạt quét mắt nhìn hắn một cái: "Giới thay đổi cùng tùy hứng, là quyền lợi của nữ nhân."

Uông Cảnh Dương: "..."

Được thôi, hắn thế mà không cách nào phản bác...

Sau khi Uông Cảnh Dương rời đi, ánh mắt Bùi Duật Thành liếc qua quét đến cái gương nằm ở trên bàn có dán một tờ giấy trắng, trên giấy tựa như chữ viết của Lâm Yên, dùng cọ vẽ màu đỏ viết mấy hàng chữ lớn đỏ tươi.

Bùi Duật Thành đưa tay đem tờ giấy kia xé xuống, sau đó liền thấy trên giấy viết --

Ta không biết người đến cùng là yêu nghiệt phương nào!

Thế nhưng, nếu như người lại không chế thân thể của ta, xin người cần phải tuân theo mấy điều khoản phía dưới!

Nếu không, ta liền cùng người đồng quy vu tận! (về lên một thanh đao phay)

Thứ nhất, không cho phép tới gần Bùi Nam Như trong vòng mười bước!

Thứ hai, không cho phép tới gần Thẩm Triều Mộ trong vòng mười bước!

Thứ ba, không cho phép tới gần Vệ Từ Phong trong vòng mười bước!

Thứ tư, không cho phép tới gần Đường Gia Nghiệp trong vòng mười bước!

Thứ năm, không cho phép tới gần Hàn Dật Hiên trong vòng mười bước!

Thứ sáu, không cho phép tới gần Bùi Duật Thành trong vòng mười bước! Không cho phép tới gần Bùi Duật Thành trong vòng mười bước! Không cho phép tới gần Bùi Duật Thành trong vòng mười bước!

...

Lâm Yên cảm giác ý thức của mình như là ở trong một mảnh mị hoành thánh, không biết qua bao lâu, cuối cùng từ trong bóng tối chậm rãi thức tỉnh.

Mà khi cô tỉnh lại, liền phát hiện..

Thân thể chính mình đang ngồi ở trước bàn sách, một cái tay cầm lấy trang giấy trước kia cô viết "Cảnh cáo", một cái tay khác lại kẹp lấy điều thuốc đã cháy một nửa.

Mà cô kinh dị phát hiện, thân thể của cô, lại bị khống chế!

Nhiều đồ trừ tà như vậy cùng treo lên một chỗ, tên kia thế mà không sợ hãi chút nào, còn ngay tại lúc này, lần nữa khống chế thân thể của cô!

"Người người người... Lại là người!?"

"Người còn không sợ mấy vật này sao?"

"Cái này không khoa học!!!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Không có ý đồ?

Bùi Duật Thành nghe thấy thanh âm trong đầu truyền đến, khẽ cười một tiếng: "Ngược lại."

Lâm Yên: "...!!!"

Cái tên này, quả nhiên có thể nói chuyện với chính mình!

Ngược lại là có ý gì?

Không sợ mấy thứ này mới khoa học?

Như thế ngẫm lại giống như cũng không sai nha...

Những vật kia xác thực thật sự không khoa học... Cô kỳ thật cũng là lấy ngựa chết chữa thành ngựa sống!

Lâm Yên nhìn mặt mình trong gương, lòng tràn đầy sụp đổ: "Vị đại ca này, ngài đến cùng muốn như thế nào? Còn có! Tại sao người có thể dùng thân thể của ta hút thuốc! Buồng tha trẻ nhỏ đi được không!"

"Không có hút."

"Ngủ cũng không được a! Đó không phải là khiến thân thể của ta hít khói thuốc không qua đầu lọc sao!"

"Thật xin lỗi, thói quen." Bùi Duật Thành nói xong, biết lắng nghe mà đem thuốc lá dập tắt.

Lâm Yên hơi kinh ngạc, cái này... Cái tên này thế mà vẫn rất nói đạo lý?

Nếu những phương pháp kia đều không thể thực hiện được, nói không chừng phải cùng hấn thương lượng thật tốt một chút...

Nghĩ tới đây, Lâm Yên thử thăm dò mở miệng, "Cái kia, những gì ta viết lại cho ngươi, ngươi đều thấy được đi! Ngươi có gì muốn nói sao?"

Bùi Duật Thành: "Nhìn. Lý do của cô?"

Vừa nhắc tới cái này, Lâm Yên liền tức giận.

"Ngươi thế mà còn không biết xấu hổ hỏi ta lý do? Đều tại ngươi làm ra chút chuyện hư hỏng này! Làm hại hiện tại toàn internet đều đang đồn về scandal của ta cùng Bùi Nam Như, đúng, còn có cái đoàn làm phim kia, cái đoàn làm phim kia quả thực chính là địa ngục, tùy tiện một vai nam bên trong đều là người từng có scandal với ta, Fan hâm mộ của mỗi người bọn họ đều đủ khiến cho ta chết không có chỗ chôn, hiện tại ta đã thành tử địch số một bị fan hâm mộ nữ toàn ngành giải trí truy..." Lâm Yên tức giận lên án.

Bùi Duật Thành: "Cho nên?"

Lâm Yên: "Cho nên vì để cho ta ở đoàn làm phim kia có thể thuận lợi sinh tồn, ngộ nhờ khi ta đang quay phim, ngươi không chế ta, nhất định phải nghiêm ngặt giữ một khoảng cách với những người ta đã liệt kê!"

Bùi Duật Thành nghe vậy gật đầu: "Biện pháp không tồi."

Lâm Yên không hiểu sao cảm thấy, ngữ khí của cái tên này hình như hơi là lạ, sao lại cảm thấy giống như rất cao hứng?

"Vậy ý của ngươi là... Ngươi đồng ý chút điều khoản này rồi?" Lâm Yên thử thăm dò truy hỏi.

Bùi Duật Thành dừng một chút, ánh mắt rơi trên cái tên cuối cùng ở cuối giấy, "Năm vị trí đầu có thể, lý do gì cho thêm điều khoản thứ sáu?"

"Ngươi còn không biết xấu hổ hỏi ta lý do!!!" Lâm Yên lại lặp lại câu nói này một lần nữa, lòng đầy căm phẫn nói, "Ngươi quên ngươi đã làm chuyện phát rò rỉ với Bùi tông sao?"

"Trên lý luận mà nói, những chuyện kia, đều là cô làm."

"Im miệng! Không phải ý nguyện chủ quan của ta, liên không quan hệ với ta! Là ngươi không chế ta!"

"Ý của cô là, cô cũng không có ý đồ?"

"Dĩ nhiên! Còn phải hỏi sao? Ngươi cho rằng ta biến thái giống như ngươi à?" Lâm Yên thốt ra.

Vừa dứt lời, lúc này, điện thoại cô đặt ở trên bàn sách đột nhiên vang lên.

Lâm Yên lo lắng là Triệu Hồng Lăng bên kia có tin tức trọng yếu, vội nói: "Mau giúp ta ấn mở, nhìn xem ai gửi tin tới!"

Điện thoại Lâm Yên là khóa vân tay, Bùi Duật Thành cầm điện thoại di động lên, trực tiếp mở khóa, lập tức mở ra tin nhắn Lâm Yên mới vừa nhận được.

Cái tin nhắn này là một đoạn văn bản tài liệu video, sau khi mở ra, bối cảnh trong tấm hình là một tòa biệt thự sang trọng có bể bơi bên cạnh, rất nhanh, một người nam nhân vừa đi tới bể bơi, trên thân nam nhân chỉ mặc một cái quần bơi, vai rộng hông nhỏ đôi chân dài, dĩ nhiên là... Bùi Duật Thành...

Lâm Yên tuyệt đối không nghĩ tới, mở tin nhắn ra, đập vào mi mắt chính là hình ảnh kích thích như thế này, nếu như lúc này cô ở trong thân thể của mình, đoán chừng đã đem điện thoại đều ném ra!

Lâm Yên: "Ta đi! Đây mọi nó là ai gửi cho ta???"

Bùi Duật Thành khàn khàn khẽ cười một tiếng: "Không có ý đồ?"

Lâm Yên: "Ta không phải! Ta không có! Ta bị oan uổng!!!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Như thế vẫn chưa đủ hạn chế?

Lâm Yên vừa dứt lời, đối phương lại gửi thêm một tin Wechat tới.

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [Yên tỷ, em đã dựa theo yêu cầu của chị quay xong rồi, mời kiểm tra và nhận!]

Lâm Yên: "...!!!"

Lâm Yên vừa nhìn nick name Wechat này, lập tức nhận ra, đây không phải Bùi Vũ Đường sao?

Cái tên này, gửi lúc nào không được, hết lần này tới lần khác chọn lúc này để gửi cho cô!

Không đúng, trọng điểm là, cái gì gọi là dựa theo yêu cầu của cô?

Cô chẳng qua là muốn một ít video sinh hoạt hàng ngày của Bùi Duật Thành mà thôi, mạch kín trong não của đứa nhỏ này xảy ra chuyện gì, hấn đến cùng là đối với cô có cái hiểu lầm kỳ quái gì?

"Đây là hiểu lầm! Ta vừa nhận bộ phim này muốn diễn một vai nữ tổng giám đốc bá đạo, ta là vì có thể diễn xuất được tinh túy, mới nhờ cậy em trai Bùi Duật Thành - Bùi Vũ Đường giúp ta quay một ít video sinh hoạt ngày thường của Bùi tổng, tuyệt đối không yêu cầu hấn gửi hàng cấm như thế!" Lâm Yên cắn răng nghiến lợi nói rõ lý do.

Đuôi lông mày Bùi Duật Thành khẽ nhếch, tựa hồ đối với từ mà cô nói cũng không quá đồng ý, "Hàng cấm sao?"

Lâm Yên nghe xong tiếng nói này, lập tức mặt mũi tràn đầy cảnh giác, "Như thế vẫn chưa đủ cấm? Ngươi còn muốn như thế nào nữa! Ta cảnh cáo ngươi a! Ngươi cũng dừng lại tùy tiện làm loạn! Ngươi..."

Lâm Yên đang muốn tiếp tục uy hiếp, nhưng là ý thức lại đột nhiên trở nên suy yếu, từng chút một lâm vào chỗ sâu, "Thế nào đột nhiên cảm thấy buồn ngủ quá a..."

Bùi Duật Thành: "Cường ép đối thoại cùng tôi, sẽ hao phí tinh lực, ngủ đi."

Lâm Yên làm sao dám ngủ, lập tức ráng chống đỡ lấy nói: "Không được! Ngộ nhờ ngươi thừa dịp ta không ở..."

Bùi Duật Thành dùng thanh âm êm ái trấn an nói: "Ngộ nhờ tôi thật sự muốn làm gì, dù cho cô là tinh tảo, cô có thể ngăn cản?"

Lâm Yên: "...!!!"

Móa! Ngươi đây cũng là khuyên người sao?

Một giây sau, ý thức Lâm Yên lập tức lâm vào chỗ sâu, cô thậm chí cũng hoài nghi ý thức của mình không phải mê man ở trong cơ thể, mà là bị tức đến ngất đi!

Sau khi ý thức trong đầu Lâm Yên rơi vào trạng thái ngủ say, điện thoại di động của cô lần nữa vang lên.

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [Yên tỷ, nhiệm vụ chị giao cho em đã thuận lợi hoàn thành, ngày nào đó chúng ta cùng đi đưa xe với nhau nha? Chị yên tâm, em biết một trường đua hết sức bí ẩn, anh em chắc chắn sẽ không phát hiện!]

Bùi Duật Thành: "..."

Bùi Duật Thành dùng điện thoại Lâm Yên, trả lời một câu qua ——

Phổ Nam Lục Thụ Xuân Nhiều Như: [Anh là Bùi Duật Thành.]

Đầu kia điện thoại yên lặng vài giây đồng hồ, sau đó, Bùi Vũ Đường bị dọa mộng bức cuối cùng trả lời.

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [Cái gì!!! Đại... đại ca? Anh... Anh hiện tại ở cùng một chỗ với Yên tỷ? Điện thoại Yên tỷ làm sao lại ở chỗ anh? Yên tỷ của em đâu???]

Phổ Nam Lục Thụ Xuân Nhiều Như: [Ngủ.]

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [...!!!]

Ngủ... Ngủ?

Ngay sau đó, Bùi Vũ Đường liên tục gửi vô số tin nhắn tới.

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [Đại ca em sai rồi!]

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [Đại ca cầu anh tha thứ cho em!]

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [Đại ca em chỉ là muốn đưa chị dâu đi hóng mát giải sầu một chút mà thôi! Là loại vận tốc 30 mã lực đó!]

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [Đại ca em chúc anh cùng đại tẩu bạch đầu giai lão (sống đến bạc đầu), bách niên hảo hợp (trăm năm hoà hợp), sớm sinh quý tử! Đại ca, trong lòng em, anh cùng đại tẩu chính là một đôi do trời đất tạo nên! Tuyệt đối là linh hồn bạn lữ! Em tuyệt đối sẽ không ngăn cản anh ở cùng một chỗ với đại tẩu! Từ hôm nay trở đi, đại tẩu chính là đại tẩu ruột thịt của em!]

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [Đại ca em không quấy rầy anh chị, anh chị tiếp tục, ngủ tiếp...]

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Muốn quay đầu sao?

Khi Lâm Yên tỉnh lại, phát hiện mình đang ở trên một chiếc xe taxi.

Mà thân thể của cô vẫn như cũ là đang ở trạng thái bị khống chế.

"Ngươi... Ngươi muốn mang ta đi đâu?" Ý thức Lâm Yên lập tức bùng tỉnh.

Một giây sau, xe taxi dừng ở cổng của một ngôi biệt thự.

"Đây là nơi nào?"

"Ngươi muốn làm gì?"

"Cái này... Nơi này làm sao nhìn quen như vậy? Ta đi! Đây không phải nhà của Bùi tổng sao?"

"Uy! Quá mức đi! Ngươi làm sao lại luôn muốn bắt lấy một con dê để nhổ lông! Đôi một người khác không được sao?"

Lâm Yên nói hồi lâu, đôi phương cuối cùng đáp lại nàng —— "Cô muốn đòi ai?"

Lâm Yên bị nghẹn lại: "Ta chính là vừa nói như vậy! Ai ta cũng không muốn đòi!"

Nói xong, Lâm Yên tranh thủ thời gian tiếp tục khuyên: "Bây giờ ta cũng đã sớm thấy rõ ràng, mặt người dạ thú nào mà không phải tuân tu lịch sự, mấy tên cặn bã nam đều lớn lên soái khí, trên cái thế giới này càng là đồ vật đẹp mắt thì càng có độc.

Cho dù ngươi tự lập, cường đại tới đâu, lợi hại hơn nữa, một khi trầm mê trong sắc đẹp, vậy tất cả liền đều xong! Ta khuyên ngươi tốt nhất bỏ đao xuống, quay đầu là bờ! Hai chúng ta cùng một chỗ vui sướng kiếm tiền chẳng lẽ không tốt sao?"

"Bê khổ vô biên, tứ đại giai không (Trên đời chẳng còn gì để lưu luyến), quay đầu là bờ a..."

Ngay khi Lâm Yên nói liên miên lái nhái, cố gắng tẩy não cho tên kia, thân thể của cô đã bị đối phương thao túng, mở khóa cửa nhà của Bùi Duật Thành, cất bước đi vào phòng khách.

Cái tên này, thế mà ngay cả mật mã khóa trong nhà của Bùi Duật Thành cũng biết? Đây rốt cuộc là đã lừa mình làm bao nhiêu việc không thể lộ ra ngoài?

Lâm Yên còn đang khiếp sợ, ánh mắt lại chuyển qua cửa trước, liếc mắt quét đến ghế sofa ở trung tâm phòng khách, sau lưng ghế sofa là mặt cửa sổ sát đất, sau cửa sổ lớn như vậy là bể bơi đang được ánh nắng chiếu rọi đến, sóng nước lấp lánh.

Bùi Duật Thành nhắm mắt lại, an tĩnh nằm ngủ say trên ghế sofa, nam nhân dường như là vừa bơi xong, trên thân chỉ mặc một bộ áo choàng tắm rất rộng rãi, ngực cùng với eo lộ ra mảng lớn cơ bụng với đường nhân ngư, dưới ánh sáng nhạt loang lổ chớp nháy, đang tán mắt ở trên người hắn, thoát nhìn giống như ngủ say ở đáy biển...

Khi tận mắt thấy người thật, lực công kích so với thấy trong video phải mạnh gấp trăm ngàn lần!

Trong nháy mắt Lâm Yên liền cảm thấy, hết thấy chuyện cũ thoáng qua như mây khói...

Nhân gian đáng giá...

Bùi Duật Thành: "Muốn quay đầu sao?"

Lâm Yên: "Khoan khoan khoan khoan! Trước đừng quay trở lại! Ta nhìn một chút đã!"

Bùi Duật Thành: "..."

Sau khi ý thức được mình nói cái gì, Lâm Yên lập tức sput sput, "Cái này không thể trách ta! Như thế này, ai chịu nổi!"

"A..."

Lâm Yên nghe thấy thân thể chính mình phát ra một tiếng cười khê mang ngữ khí riêng thuộc về tên kia, ngay sau đó, thân thể của cô liền đột nhiên mềm nhũn ngã xuống...

Một giây sau, Lâm Yên lập tức cảm giác ý thức của mình khôi phục quyền kiểm soát đối với thân thể!

Cô trở về rồi?

Bất quá, bởi vì vừa trở lại thân thể, hoàn toàn không kịp phản ứng, thân thể bởi vì quán tính tiếp tục ngã xuống, cứ như vậy trực tiếp ngã ở... Trên người Bùi Duật Thành...

Vì cái gì!

Vì cái gì mỗi lần đều quay trở lại ngay tại lúc này!

Vì cái gì luôn luôn là cô phải chịu đựng bi thương!

Bi thương trong lòng Lâm Yên trong lòng quả thực chảy dòng thành sông, dùng hết tất cả định lực cả đời, bài trừ cảm dỗ của sắc đẹp, nhanh chóng đứng lên.

Giờ phút này, trong lòng của cô chỉ có một ý niệm trong đầu, thừa lúc Bùi Duật Thành còn chưa tỉnh, tranh thủ thời gian chạy!!!

Lâm Yên đứng lên, co cẳng liền muốn chạy, kết quả, một giây sau, bên hông bỗng nhiên bị siết chặt, một cổ lực đạo to lớn kéo tới.

Thân thể của cô đột nhiên lại lần nữa nằm trở về...

Một đầu Lâm Yên nhào vào ngực nam nhân, trán cúi ở cằm của nam nhân.

Một giây sau, thân thể Lâm Yên đột nhiên cứng ngắc.

Trên trán đột nhiên truyền tới một xúc cảm mềm mại mà hơi lạnh...

Tựa có như lông vũ hôn lên môi, nhẹ nhàng rơi vào trên trán của cô, thanh âm khàn khàn lạnh lạnh của nam nhân, mang theo từ tính mê người, vang lên ở bên tai ——

"Buổi trưa tốt lành, Lâm tiểu thư."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Thật sự là quá khó khăn

Một giây này, đại não Lâm Yên giống như pháo hoa, nổ tung một tiếng "Oanh".

Có thể là bởi vì đã từng làm nghề đua xe, phần lớn thời điểm đều là liên hệ với nam nhân, tiếp xúc cũng toàn bộ đều là khí giới, dầu máy, nên thời gian dài cô đối nam nhân cũng đã hơi choáng, ở chung lâu nên hoàn toàn đều coi bọn họ như huynh đệ.

Ví dụ như Ưông Cảnh Dương, cô chưa từng coi hắn xem như nam nhân, cho dù là Bùi Nam Như, đối cô mà nói cũng chỉ là một thần tượng cô sùng bái cùng kính ngưỡng.

Hàn Dật Hiền khi xưa cũng thường phàn nàn cô không có hương vị nữ nhân, không có tình cảm, không hiểu lãng mạn.

Mấy năm nay, cô cũng đã gặp qua rất nhiều soái ca muôn hình muôn vẻ, thế nhưng, lần đầu tiên, có một nam nhân, có thể làm cho trái tim sắt thép kia của cô, đập giống như thiếu nữ mười tám tuổi!

Giờ phút này, con ngươi của nam nhân lim dim mà lười biếng, phản chiếu đều là khuôn mặt ửng đỏ của cô, môi của hắn cách cô gần đến có thể nghe thấy tiếng thở, bởi vì mấy lần giây dựa vừa rồi, quần áo che ngực của nam nhân đã triệt để bị cô kéo rớt, ngón tay của cô liền đặt ở trên da thịt ấm áp...

Thế giới của cô, che ngợp bầu trời đều là khí tức như rừng rậm sâu thẳm tươi mát kia...

Trong đầu Lâm Yên như đột nhiên vỡ tan một vết nứt, tiết lộ ra một tia ảo giác kỳ diệu.

Khí tức này... Làm sao lại quen thuộc?

Quen thuộc đến giống như... Cô quen biết người này... Đã thật lâu... Thật lâu...

Lâm Yên thất thần thật lâu, sau đó mới đột nhiên phát hiện, chính mình còn nằm nhòai ở trên thân người ta.

Mà Bùi Duật Thành từ đầu tới cuối đều một mực kiên nhẫn duy trì cái tư thế này, nhẹ nhàng giữ eo thân của cô, để tránh cô té xuống.

Ngón tay đặt tại eo của cô, như trấn an một con thỏ nhỏ đang sợ hãi, nhẹ nhàng ôn nhu nắm bắt thịt mềm của cô...

Lâm Yên có cảm giác nơi mềm mại nhất yếu ớt nhất của mình đều bị cảm nắm ở trong tay, nhưng lại cam tâm tình nguyện cũng hoàn toàn có cảm giác ý lại.

Một giây sau, Lâm Yên chợt lắc đầu, tranh thủ thời gian tỉnh táo lại.

"Phanh ——" một tiếng, thân thể Lâm Yên dùng sức uốn éo, nhanh như chớp lăn đến phía dưới ghế sa lon, sau đó nhanh chóng phui mông một cái đứng lên.

Sau khi xong hết, đặt mông quý ngồi ở ghế sofa trước mặt thỉnh tội: "Bùi tổng, đúng... Thật xin lỗi..."

Lần này cô lại nên dùng lý do gì?

Đại não Lâm Yên chuyển động nhanh như gió ——

"Kỳ thật chuyện là như thế này..."

"Là bởi vì... Bởi vì..."

"Đúng rồi! Bởi vì Bùi Vũ Đường!"

"Là cậu ta kêu tôi đến tìm cậu ta! Là cậu ta đang ở bên trong đây, nói cho tôi mật mã chỗ này!" Lâm Yên càng nói càng nhanh, tiếp tục nói, "Kết quả... Kết quả khi tôi đi tìm tới không cẩn thận ngã một phát, không nghĩ tới vừa vịn ngã ở trên người của Bùi tổng ngài, quấy rầy ngài ngủ trưa!"

Bùi Duật Thành chậm rãi ngồi dậy, trên trán có mấy phần tán thưởng: "Có tiến bộ."

Lâm Yên: "A?" Cái gì có tiến bộ?

"Lý do lần này, logic hết sức chặt chẽ." Bùi Duật Thành bình luận.

Lâm Yên: "..."

Oa oa oa, quả nhiên vẫn là chưa tin cô sao!

Nói thật không tin, lời nói dối cũng không tin!

Cô thật sự là quá khó khăn...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Chơi hỏng...

Bây giờ muốn bảo toàn tính mệnh, không bị xem như biến thái bắt vào trong tù, chỉ có cách để bản thân đóng giả một người "Tình cảm nồng nàn"!

Lâm Yên nỗ lực ổn định tâm trạng, "Những gì tôi nói là sự thật... Tôi sẽ đi tìm Bùi Vũ Đường... Nhưng thật ra là muốn hỏi cậu ta một chút xem ngài thích cái gì... Không nghĩ tới lại không cẩn thận mào..."

Lúc Lâm Yên nói chuyện, ánh mắt liếc qua không cẩn thận rơi vào lồng ngực trần trụi của nam nhân, lập tức không thể khống chế mà cà lăm, "mào..."

mạo... Mạo phạm ngài..."

Bùi Duật Thành hết sức thân mật một lần nữa buộc lại áo ngủ bị cô kéo rớt, cũng kiên nhẫn ra hiệu cho cô: "Tiếp tục."

Cuối cùng Lâm Yên cũng có thể bình tĩnh, tiếp tục mở miệng nói, "Bùi tổng, đối với việc ngài đã bị tổn thất tinh thần, tôi cảm thấy vô cùng có lỗi, chẳng qua là, tôi... Tôi rất nghèo... Tôi không có mấy đồng tiền..."

Bùi Duật Thành: "Cho nên?"

Lâm Yên: "Bằng không thì... Tôi đập đầu bởi tội với ngài?"

Bùi Duật Thành khẽ cười một tiếng, "Tôi cũng không cần dạng bồi thường này."

Về mặt Lâm Yên cầu khẩn, "Được a, tôi biết coi như tôi đập vỡ đầu cũng vô dụng, nhưng là, trừ cái đó ra, tôi cũng không biết có biện pháp nào để có thể bồi thường đồng thời khiến ngài tha tội..."

Ánh mắt Bùi Duật Thành lóe lên, con ngươi như biển sâu không thấy đáy lảng lảng nhìn chăm chú cô: "Cũng có biện pháp bồi thường."

Con mắt Lâm Yên lập tức sáng một cái, cẩn thận hỏi thăm: "Biện pháp bồi thường? Là cái gì?"

Bùi Duật Thành này, thật là khiến người ta nhìn không thấu, đến mức mỗi lần cô cùng hắn nói chuyện đều kinh hồn bạt vía.

Bùi Duật Thành không có trả lời, ngược lại là dừng một chút, mở miệng hỏi: "Có thể hỏi Lâm tiểu thư một vấn đề chứ."

Lâm Yên vội vàng gật đầu: "Dĩ nhiên! Ngài hỏi ngài hỏi đi!"

Bùi Duật Thành: "Lâm tiểu thư... Thích tôi?"

"..." Lâm Yên nhất thời sững sờ.

Vấn đề này...

Cô cũng là muốn phui sạch quan hệ, nhưng vấn đề là, nếu nói không thích, vậy đủ loại hành vi của cô đều có thể nói là biến thái, đầy đủ lý do để vào tù một trăm lần.

Nếu như nói chính mình thích Bùi Duật Thành, vì theo đuổi Bùi Duật Thành mới tiếp cận hắn, miễn cưỡng còn có thể coi như hợp lý...

Cô thật sự là nên vui mừng vì cái tên biến thái kia không theo dõi Bùi Duật Thành đến tận trong nhà vệ sinh...

Thế là, Lâm Yên chỉ có thể tiếp tục đem mặt mo của mình đập dưới chân, áp ủ một chút tình cảm, vô cùng thâm tình mở miệng nói: "Dĩ nhiên! Lần trước tôi cũng đã nói, lần đầu tiên khi nhìn thấy Bùi tổng, thì đã đối với ngài tình sâu mãi mãi!"

Người nói ngôi sao đẹp mắt, nhất định là vì chưa từng thấy qua ánh mắt của ngài, người nói gió xuân ấm áp nhất định là vì chưa từng nhìn thấy nụ cười của ngài, người nói bánh kẹo ngọt ngào nhất định là vì chưa từng nghe thấy giọng nói của ngài, chỉ cần một ngày không nhìn thấy ngài, tôi sẽ cảm thấy như bị hạ đường huyết!"

Lo lắng mình còn chưa đủ thành khẩn, Lâm Yên lại bổ sung thêm một câu: "Nếu như có thể ở bên ngài, tôi thật sự là đời này không hối tiếc!"

Ý cười nơi đáy mắt Bùi Duật Thành giống như đang gợn từng vòng từng vòng nhộn nhạo lên: "Lâm tiểu thư, cũng là khiến người ta hết sức cảm động."

Lâm Yên nghe vậy, nháy nháy mắt, vô ý thức nghĩ đến một từ: "Thật cảm động, nhưng tôi rất tiếc", cảm động hết sức, sau đó cự tuyệt.

Ngay khi Lâm Yên suy nghĩ lung tung, một giây sau, nghe được bên tai truyền đến thanh âm như tiếng đàn Cello âm u mà giàu từ tính của Bùi Duật Thành

"Đã như vậy... Tôi có thể ở bên Lâm tiểu thư."

Lâm Yên: "...!!!"

Tiếng nói của nam nhân vừa vang lên, Lâm Yên lập tức ngẩng đầu, trợn mắt há hốc mồm, mặt mũi như biến thành tro bụi, tựa hồ thế nào cũng không nghĩ tới, Bùi Duật Thành sẽ đồng ý với mình.

Ngũ lời oanh đình*, cũng chỉ đến như thế.

*Ngũ lời oanh đình: năm tia sét đánh vào đầu, ý nói phải chịu sự đả kích vô cùng lớn.

Xong... Chối... Chối hồng...

Chương 64: Tôi thật sự rất cao hứng

Làm sao lại đồng ý!

Chẳng lẽ không phải nên cự tuyệt sao?

Đã nói "Thật cảm động, nhưng tôi rất tiếc" đâu?

Đại ca ngài thế nào lại ra bài không theo kịch bản như thế?

"Phốc hụ khụ khụ khụ..." Lâm Yên bị dọa đến gần chết, ho sặc sụa, kinh thiên động địa, "Bùi... Bùi tổng... Tôi có nghe lầm hay không... Ngài... Ngài vừa mới nói đồng ý ở bên tôi?"

Bùi Duật Thành thấy cô ho khan, duỗi một tay ra, nhẹ nhàng vỗ nhẹ sau lưng nữ hài: "Cô không nghe lầm."

Đầu óc Lâm Yên đã triệt để nổ tung, mắt đi nằng lực suy nghĩ: "..."

Nam nhân đột nhiên xuất hiện tới gần càng làm cho đầu óc của cô thành một mảnh hỗn loạn, Lâm Yên vô ý thức muốn tránh khỏi Bùi Duật Thành, nhưng là, "thiết lập người có tình cảm nồng nàn" không cho phép.

Khát vọng sống thúc đẩy thân thể cô cứng ngắc tại chỗ, tiếp tục giữ vững tư thế đang ngồi quỳ chân ở bên ghế sofa.

Mà kẻ cầm đầu hết thấy, lại ngậm lấy nụ cười, gió nhẹ mây bay ngồi ở chỗ đó nhìn cô: "Lâm tiểu thư, thế nào?"

Lâm Yên như khúc gỗ ngờ ngác nhìn chằm chằm Bùi Duật Thành, vô ý thức thốt ra: "Bùi tổng, ánh mắt của ngài có phải không tốt lắm hay không?"

Bùi Duật Thành: "..."

Lâm Yên vội vàng khuyên nhủ, "Khục, tôi nói là, kỳ thật a, thời đại này nam nhân ở bên ngoài phải cố gắng chú ý bảo vệ mình, hiện tại ngay cả con gái cũng rất nguy hiểm, tôi cảm thấy Bùi tổng vẫn là nên thận trọng suy nghĩ một chút thì tốt hơn!"

Cô chính là tuyệt đối không nghĩ tới, Bùi Duật Thành ở phương diện tình cảm thế mà lại đơn thuần như vậy.

Đây cũng quá dễ của a?

Ngón tay Bùi Duật Thành nhẹ nhàng vỗ về nữ hài hơi hơi dừng lại, tựa hồ là đang suy tư, lập tức, mở miệng nói: "Đúng vậy."

Lâm Yên: "Đúng không đúng không! Cho nên nếu không ngài vẫn là suy nghĩ thật kỹ một chút đi?"

Bùi Duật Thành nhìn về phía nữ hài: "Cho nên, Lâm tiểu thư là ám chỉ với tôi, trực tiếp kết hôn sẽ bền vững hơn?"

Lâm Yên: "...!!!!"

Vì cái gì mà hần lại có ý nghĩ đáng sợ như thế!

Lâm Yên suýt chút rớt cả đầu, "Không không không... Tôi không có ý tứ kia! Tôi một chút cũng không muốn cùng ngài kết hôn! Không đúng, ý của tôi là, kỳ thật tôi theo chủ nghĩa không cưới, tôi không có dự định kết hôn!"

Lời nói Lâm Yên không mạch lạc, cố hết sức để nói rõ lý do, đồng thời nỗ lực cố gắng nghĩ làm sao để cho mình thoát nhìn cận bã một chút.

Nhưng mà, Bùi Duật Thành nghe được lời như thế, vậy mà vẫn như cũ không có chút đáng về không vui nào, thấu kính phía sau đáy mắt thâm thúy như màn đêm đen phía sau thấu kính lóe lên một tia sáng tăm tối mà cô không hiểu thấu.

"Có thể không kết hôn." Bùi Duật Thành mở miệng.

Lâm Yên tròn tròn mắt: "..."

Như vậy cũng được?

Bất quá... Suy nghĩ kỹ một chút, cũng có thể lý giải...

Có lẽ, Bùi Duật Thành cũng chỉ là thấy cô tương đối mới lạ, cho nên mới đáp ứng ở bên cô mấy ngày mà thôi, làm sao lại nghĩ đến kết hôn xa như vậy...

Có lẽ là cô quá ngạc nhiên rồi?

Mấy kẻ có chút tiền đều ba ngày liền đổi một người bạn gái không phải là chuyện rất bình thường sao?

Nghĩ tới đây, Lâm Yên hơi nhẹ nhàng thở ra,

Thế nhưng, rất nhanh ở đáy lòng của cô lại thầm kêu rên!

Vì sao!

Đến cùng vì chuyện gì mà lại phát triển đến mức độ như thế này?

Cô bắt quá là tùy tiện quay cái video, vì sao lại chơi cả chính mình rồi...

"Ý của Lâm tiểu thư?" Bùi Duật Thành nhìn cô, chờ đợi cô trả lời.

Lâm Yên: "..."

Ý của cô... Cô còn có thể có ý gì?

Cô đầu tiên là không biết xấu hổ ngượng với người ta, ngay sau đó lại chạy đến bệnh viện đánh lén, hiện tại thậm chí đã đuổi tới trong nhà, một hồi thổ lộ những lời trên trời dưới đất...

Chẳng lẽ cô còn có thể nói không, nói tôi không muốn cùng ngài kết giao, nói tôi chẳng qua là một tên biến thái thuần túy thích theo dõi sao?

Giờ phút này, trong lòng Lâm Yên nóng nảy như chảo dầu đang sôi trào: "Tôi... Ý của tôi là... Tôi thực sự là... Thật sự là quá cao hứng..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Ổn định, thiết lập của bản thân không thể sụp đổ

Lâm Yên dùng hết kỹ thuật diễn xuất cả đời, để cho mặt mũi của mình tràn đầy hai chữ cao hứng.

Hiện tại cô cũng chỉ có thể tự an ủi mình, ít nhất về sau nếu như lại bị khống chế thân thể, dù làm bất cứ chuyện gì với Bùi Duật Thành, cũng không cần lại lo lắng sẽ bị bắt vào tù...

"Tôi... Tôi có thể có một cái yêu cầu nho nhỏ hay không? Bởi vì nguyên nhân nghề nghiệp của tôi, quan hệ của chúng ta, có lẽ cần giữ bí mật với bên ngoài!" Sau khi Lâm Yên thoáng bình tĩnh, khôi phục một chút lý trí, lập tức đưa ra trọng điểm.

Bùi Duật Thành nghe vậy mở miệng nói: "Sinh hoạt cùng công tác của em sẽ không có bất kỳ ảnh hưởng nào, tôi cũng sẽ không can dự vào chuyện của em, còn có chuyện khác sao?"

Nghe được Bùi Duật Thành quan tâm như thế, Lâm Yên cũng là có chút áy náy, "Tạm thời... Không có..."

Bạn trai này tới quá nhanh... Tựa như vói rồng...

Sau đó mục tiêu sống của cô, ngoại trừ kiếm tiền, đại khái còn có thêm một cái —— chia tay với Bùi Duật Thành!

Ngộ nhờ ngày nào đó Bùi Duật Thành phát hiện chân tướng, cô chẳng phải là chết chắc sao?

Huống chi nói không chừng lúc nào đó bị nhập vào người, cái con sắc quỷ kia ngộ nhờ lại đi trêu chọc nam nhân khác?

Thế này sao lại là yêu đương chứ...

Đây rõ ràng là khảo nghiệm khả năng sinh tồn!

Mà cô một chút cũng không muốn yêu đương à nha!

Sau chuyện của Hàn Dật Hiên, cô cảm thấy khác sâu, quả nhiên loại chuyện yêu đương này không thích hợp với cô, nàng đều đã chuẩn bị tốt tinh thần cả

đời này sẽ không yêu đương lần nữa.

Hơn nữa, yêu đương tốn rất nhiều tiền a...

Bình tĩnh mà xem xét, cô kỳ thật biết rõ, cô gái như cô cũng không có khả năng khiến người khác ưa thích, mà cô cũng đã cố thu hồi nhanh vuốt, đi nghênh đón nịnh nọt người khác.

Nhưng cô sẽ không giống Lâm Thư Nhã, biết cách ăn mặc, tính tình lại hồn nhiên động lòng người, thiên chân vô tà (ngây thơ trong sáng), ôn nhu yêu kiều, khiến cho người khác chỉ muốn đem toàn thế giới đưa đến trước mặt của cô ta.

Quần thể Fan hâm mộ của Lâm Thư Nhã vô cùng lớn, không chỉ fan hâm mộ nam rất nhiều, fan hâm mộ nữ cũng rất nhiều.

Trên mạng tất cả đều gào gào kêu "Thư Nhã quá đơn thuần quá đáng yêu" "Trái tim người mẹ cũng tan chảy" "Trên thế giới tại sao có thể có cô gái tốt đẹp như vậy" "Tôi phải bảo vệ Thư Nhã cả một đời"...

Tất cả nỗ lực, trả giá của cô, cũng kém một giọt nước mắt, vài câu nũng nịu của Lâm Thư Nhã.

Cho nên, nghĩ như vậy...

Muốn chia tay với Bùi Duật Thành, có lẽ là rất dễ dàng?

Đoán chừng không đến mấy ngày, có lẽ cũng không cần cô làm cái gì, là có thể thoát thân!

Nghĩ tới đây, tâm tình Lâm Yên mới hơi tốt hơn một chút.

Ngay khi Lâm Yên đang suy nghĩ viễn vông, bên tai đột nhiên truyền đến thanh âm của Bùi Duật Thành: "Lâm tiểu thư mang theo điện thoại di động sao?"

Lâm Yên vội vàng lấy lại tinh thần, "Mang theo, làm sao vậy?"

Ánh nắng ấm áp sau căn phòng xuyên thấu qua cửa sổ sát đất chiếu xuống, nam nhân nghiêng người dựa vào trên ghế sa lon, hàn lạnh ở đáy mắt cũng phản chiếu một mảnh sắc màu ấm áp: "Không có gì, chẳng qua là cảm thấy, tôi tựa hồ hẳn phải biết số điện thoại di động của bạn gái."

"Ây... Khụ khụ khụ..." Mặt mo của Lâm Yên lập tức đỏ ửng.

Vì cái gì nam nhân này tùy tiện nói một câu là có thể khiến trái tim của cô đều bị hoà tan mất?

Thậm chí ngay cả tín nhiệm trong lòng trước đó đều suýt chút bị ăn mòn...

Đáng sợ, thật là đáng sợ...

Lâm Yên nhất thời có chút không thể lập tức tiếp nhận thân phận bây giờ của mình, thụ sủng nhược kinh (được sủng ái mà kinh hãi) mà đem di động đưa tới.

Bùi Duật Thành nhập số điện thoại của hắn vào trong máy cô, lập tức ấn xuống, coi như là trao đổi số điện thoại di động với nhau.

Tiếp theo, Bùi Duật Thành lại muốn nick Wechat của cô.

Lâm Yên tự nhiên là miệng nói đồng ý, đang muốn mở Wechat của mình ra, kết quả, không biết nghĩ đến cái gì, lại đột nhiên đổi sắc mặt.

Nick name Wechat của cô là tên của Bùi Nam Như, ảnh đại diện Wechat là ảnh chụp của Bùi Nam Như!

Cô luôn mồm nói là thích nhất Bùi Duật Thành, nick name cùng ảnh đại diện lại là em trai hắn...

Ngộ nhờ bị Bùi Duật Thành thấy...

Xong đời! Thiết lập bản thân bắt đầu muốn sụp đổ!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương *

* Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương là một câu thơ rất là hay... nhưng cũng không có dịch thơ trên diễn đàn văn học việt□,

Dịch nghĩa: Khói thành lửa thừa dưới ánh chiều tà đang bị ngăn cách bởi mưa phùn.

thực sự một câu thơ trung hay là 1 câu có thể dịch nghĩa ra thành 1 bài văn mới có thể hiểu hết nghĩa của nó, khói thành lửa thừa(khói bếp) ý chỉ ẩn dụ cho các tòa thành thời chiến quốc, các thành trì nằm ở hoang địa, nó cô độc trước muôn trùng vây của các lộ binh mã. Cho nên dịch nghĩa chính xác phải là: ánh chiều tà không thể chiếu đến cô thành bởi mưa phùn... cái hình ảnh đó nó vừa xơ xác hoang dại cô tịch lại đẹp để phản ánh đúng bóng lưng của Bùi Duật Thành. Chỉ viết 1 đoạn thôi mới thấy được đủ thứ hình ảnh ẩn dụ trong thơ hán việt nên đó là lý do mình ko thể dịch thơ được. (Nguồn: cvt)

Làm sao bây giờ làm sao bây giờ...

Khô rồi, làm sao lại có cảm giác mỗi ngày gần đây mình đều giống như đang vượt qua ranh giới sinh tử!

Lâm Yên cuống quýt mở miệng nói, "Ai nha, điện thoại bị làm sao thế này, hình như bị đơ, có chút vấn đề, ngài chờ tôi một chút ha..."

Nói xong, liền dùng tư thế sét đánh không kịp bưng tai đi tìm video trước đó Bùi Vũ Đường gửi tới.

Vừa mới mở màn hình trò chuyện, lập tức thấy được một đoạn nội dung nói chuyện xa lạ.

[Yên tỷ, nhiệm vụ chị giao cho em đã thuận lợi hoàn thành, hôm nào chúng ta cùng đi mua xe với nhau nhé? Chị yên tâm, em biết một trường đua hết sức bí ẩn, anh trai em chắc chắn sẽ không phát hiện!!]

[Anh là Bùi Duật Thành.]

[Cái gì!!! Đại... đại ca? Anh... Anh hiện tại đang ở cùng Yên tỷ sao? Sao điện thoại của Yên tỷ lại ở trong tay anh? Yên tỷ của em đâu???

[Ngủ.]

...

Lâm Yên xem xong đoạn nói chuyện phiếm này, suýt chút ném di động đi.

Không cần phải nói cũng biết đây rốt cuộc là chuyện tốt do ai làm!

Tên sắc quỷ kia đến cùng có thâm cừu đại hận gì với cô, mà lại muốn hớ cô như thế?

Bất quá, hiện tại mạng sống Lâm Yên như ngàn cân treo sợi tóc, thực sự không có rảnh so đo chuyện này, dùng tốc độ sét đánh không kịp bưng tai mở một trong số những đoạn video Bùi Vũ Đường gửi cho cô.

Trước đó Bùi Vũ Đường gửi rất nhiều đoạn video cho cô, chẳng qua là lúc đó cô chỉ có thấy được video "tàn bạo" cuối cùng.

Vài đoạn video phía trước cũng đều rất bình thường, là công việc bình thường của Bùi Duật Thành, ghi hình lại cuộc sống sinh hoạt, mỗi một đoạn đều có thể so với phim bom tấn thời thượng, tùy tiện lấy ra một tấm cũng có thể làm Poster.

Lâm Yên nhanh chóng lấy một tấm ảnh bóng lưng nam nhân đang đứng bên cửa sổ sát đất khi chạng vạng tối, phía dưới ánh tà dương, thay đổi thành ảnh đại diện.

Ngay sau đó, cô nhanh chóng tìm tới kho từ ngữ trong đầu của mình, sau đó quả quyết đổi nick name thành "Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương".

Lâm Yên trong vòng vài giây đồng hồ ngăn ngui hoàn thành hàng loạt động tác này, sau đó mới mở mã QR của mình ra, "Được... Tốt... Có thể thêm bạn bè..."

Bùi Duật Thành đối với chuyện này tựa hồ không có chút phát giác nào, cầm điện thoại lên, add tài khoản của cô.

Lâm Yên ngừng thở, nhìn chằm chằm phản ứng của Bùi Duật Thành.

Bùi Duật Thành tự nhiên là liếc nhìn nick name cùng ảnh đại diện của Lâm Yên, bóng lưng của chính mình bên trong ảnh chân dung hẳn tự nhiên nhận ra, còn có câu "Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương" kia.

A, trong vòng vài giây đồng hồ ngăn ngui có thể làm đến loại trình độ này...

Tựa hồ hẳn là nên công nhận sự thông minh của cô một lần nữa...

Nam nhân vẫn giữ biểu lộ hững hờ như cũ, nhưng mà, khóe miệng lại không dễ dàng phát giác khẽ cong... một chút.

Rất nhanh, Lâm Yên cũng chấp nhận yêu cầu thêm bạn của Bùi Duật Thành, hai người đều xuất hiện ở bên trong danh sách bạn bè của đối phương.

Dáng vẻ Bùi Duật Thành dường như là ít khi dùng Wechat, ID cùng ảnh đại diện đều đại chúng, ID là tên của chính mình, ảnh đại diện giống như là

LOGO ký hiệu của tập đoàn JM.

Sau khi giải quyết hết thầy, Lâm Yên thở một hơi dài nhẹ nhõm, một bên liếc trộm hán, một bên ho nhẹ một tiếng mở miệng nói, "Tôi... Tôi không có ảnh chụp của ngài... Cho nên ảnh này... Là Tam thiếu giúp tôi quay..."

Hoàn toàn là một bộ dáng cô gái nhỏ lún sâu vào bể tình không cách nào tự kèm chế.

Sau khi Lâm Yên nói xong, chính mình cũng nhận không được vỗ tay cho bản thân mình, mọi nỗ lực này kỹ thuật nhập thần, khiến cho chính cô cũng muốn tin tưởng...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Đây là cái bạn trai thần tiên gì

Hiện tại số điện thoại di động cũng cho, nick Wechat cũng add, dù sao cũng nên thả cô đi rồi chứ?

Lâm Yên biểu hiện hết sức tội nghiệp, mặt mũi viết đầy mấy chữ "Nếu không có chuyện gì thần có thể bãi triều" chứ?

Mắt Bùi Duật Thành nhìn thời gian trên điện thoại di động, mở miệng nói: "Một lát nữa tôi có một hội nghị, có lẽ không thể ở cạnh em."

Quá tốt rồi!

Lâm Yên nghe xong, đầu nhỏ như là hoa hướng dương ngẩng lên, quả thực là mở cò trong bụng, trên mặt lại là ba phần tiếc nuối ba phần không nỡ còn có bốn phần quan tâm: "Không có việc gì không có việc gì, ngài đi làm việc của ngài cũng tốt, không cần phải để ý đến tôi, vừa vặn gần đây tôi cũng phải vội vàng chuẩn bị cho phim mới! Nếu như vậy, tôi liền đi trước, không quấy rầy ngài làm việc!"

Bùi Duật Thành: "Chờ một chút."

Lâm Yên: "..."

Lại chờ? Cô không muốn chờ a!

Ai biết chờ một chút lại có thể chờ xảy ra chuyện gì chứ?

Tùy tiện nói mấy câu liền nói chuyện yêu đương, nếu là nói thêm mấy câu nữa, bước kế tiếp chẳng phải là đi tới cục dân chính đăng ký kết hôn sao?

Bất đắc dĩ, Lâm Yên chỉ có thể cứng ngắc đứng yên, không nhúc nhích.

Chỉ thấy nam nhân từ trên ghế salon đứng dậy, lập tức, cúi người bên cạnh cô, ngón tay thon dài sờ ở bắp chân của cô lên.

Lâm Yên: "...!!!!"

Trong nháy mắt, bắp chân bị ngón tay của nam nhân sờ vào, dù cách một tầng vải, vẫn khiến nàng cả kinh giật mình.

Tình huống như thế nào?

Đúng lúc này, bên tai truyền tiếng nam nhân lạnh lùng hờ hững lại xen lẫn mấy phần chế nhạo: "Chân không tê?"

Lâm Yên nghe vậy, lúc này mới phát hiện, mình ngồi quỳ quá lâu, chân cũng đã tê, hơi động dậy liền tê rần.

Chính cô cũng không phát hiện, Bùi Duật Thành thế mà phát hiện...

Nam nhân nói xong, hơi xắn tay áo lên một chút, lập tức cong một gối, nửa quỳ ở bên người cô, bắt đầu nhẹ nhàng giúp cô xoa bóp bắp chân.

Lực đạo Bùi Duật Thành vừa phải, mặc dù ngay từ đầu còn có chút tê đau, nhưng rất nhanh cảm giác đau liền biến mất.

Bùi Duật Thành là ai, là nhân vật bình thường cô chỉ có thể nhìn thấy trong bản tin trên TV cùng tạp chí tài chính và kinh tế, là người còn xa xôi hơn cả Bùi Nam Nhứ...

Một người như vậy, giờ phút này lại khom người, nửa quỳ ở trước mặt cô...

Vừa soái vừa có tiền lại ôn nhu quan tâm!

Đây là cái bạn trai thần tiên gì?

Trong nháy mắt, cô lại có cảm xúc vì người trước mắt, coi như táng gia bại sản cũng nguyện ý...

Lâm Yên liên tục không ngừng lắc đầu, lấy lại tinh thần, "Khục, đã tốt, cảm ơn cảm ơn..."

Xúc động "Táng gia bại sản" vừa xuất hiện khiến chuông cảnh báo trong lòng Lâm Yên vang lớn, vội vàng tạm biệt, giống như có lửa đốt mông mau chóng rời đi, "Cái kia... Tôi đi trước..."

Sau khi tạm biệt, Lâm Yên rời khỏi biệt thự.

Sau khi nữ hài rời đi không lâu, Bùi Duật Thành dạo bước đi vào phòng ngủ, cởi áo ngủ, thay một bộ áo sơ mi trắng, tùy ý tháo mấy nút áo.

Sau đó, nam nhân liền ngồi trên ghế bên cạnh cửa sổ, chầm một liều thuốc.

Làn khói mỏng lượn lờ, con người nam nhân giống như đáy biển chìm sâu không thấy đáy.

Dường như là lâm vào trong suy nghĩ gì, cả nửa ngày cũng không thấy nam nhân cử động, ngay cả liều thuốc trong tay đã cháy gần hết cũng không phát giác.

Không biết qua bao lâu, nam nhân dập đầu thuốc lá, mở ra ngăn kéo thứ nhất trong tủ bên cạnh, lấy hai quyển sổ màu đỏ ở bên trong ra.

Bìa màu đỏ viết ba chữ "Giấy hôn thú"*, nhẹ nhàng mở ra, tấm ảnh dán bên trong giấy chứng nhận, nam nhân trên khuôn mặt luôn luôn lãnh lạnh thế mà hiếm khi có được nhu hòa mỉm cười, mà nữ hài bên cạnh hần mắt sáng như sao, lúm đồng tiền như hoa...

*Giấy hôn thú: Giấy đăng ký kết hôn

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Quay trở lại đi ăn cơm

Sau khi về nhà, Lâm Yên tắm rửa sạch sẽ, nghỉ ngơi trong chốc lát, một ngày này cũng thật sự là quá gian nan.

Đang nằm ở trên giường lướt điện thoại di động, hóa giải một chút tâm tình bị hoảng sợ.

Chưa qua bao lâu, chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên.

Mắt Lâm Yên nhìn tên trên màn hình điện thoại, nhanh chóng nghe máy.

"A lô, mẹ!"

"Tiểu Yên, xế chiều hôm nay có rảnh không? Ông ngoại con muốn chúng ta quay trở lại nhà cũ ăn cơm." Đầu kia điện thoại truyền đến thanh âm của mẹ Lâm Yên mẫu thân.

"Ông ngoại gọi chúng ta quay trở lại đi ăn cơm..."

Lâm Yên nghe vậy, vẻ mặt thoáng có chút kinh ngạc, nhưng vẫn đáp ứng nói: "Dạ, được mẹ, một lát nữa con liền đi qua tìm mẹ."

Sau khi cúp điện thoại, Lâm Yên nhanh chóng đứng dậy khỏi giường.

Sau khi cha mẹ ly hôn, một mực bị nhà mẹ đẻ kỳ thị, mãi đến những năm gần đây, quan hệ mới hơi có chút hòa hoãn.

Mà nguyên nhân, Lâm Yên tự nhiên cũng biết.

Cha Lâm Dược Thông cùng mẹ Hạ Mộ Vân sau khi kết hôn, là dựa vào tài trợ cùng tài nguyên của ông ngoại mới phát tài, rất được ông ngoại tín nhiệm.

Chỉ bất quá, sau này, Lâm Dược Thông không biết làm cái gì, lấy tất cả tài nguyên của ông ngoại đi, đồng thời chiếm đoạt một công ty truyền hình điện ảnh có lợi nhuận nhất dưới tay ông ngoại.

Sau đó ông ngoại vì mất xích tài chính đứt gãy, trong lúc nhất thời tất cả sản nghiệp dưới tay toàn bộ rơi vào thung lũng, không thể kiên trì mấy năm, công ty ông ngoại chỉ có thể tuyên bố phá sản.

Hiện nay, vẫn còn tồn tại một đội xe vừa nhỏ lại vừa nát do ông ngoại quản lý, đây cũng là chấp niệm duy nhất ông ngoại không chịu từ bỏ.

Hạ gia là dựa vào đua xe trở nên giàu có, thuộc về thế gia đua xe, năm đó ông ngoại dựa vào đua xe kiếm được món tiền đầu tiên trong đời, về sau mới tiến vào giới kinh doanh cùng ngành truyền hình điện ảnh.

Nhưng mọi người đều biết, chơi đua xe là đốt tiền nhất, sau khi mất xích tài chính đứt gãy, ông ngoại chỉ có thể từ đội xe quy mô nhất khi trước trở thành đội xe nhỏ ở tại dưới đáy.

Thậm chí, năm đó thuộc hạ của ông ngoại đi ăn máng khác mà bỏ đội xe của ông, bây giờ cũng đã vững vàng dẫm lên trên đầu ông ngoại.

Lâm Yên thờ dài, mấy năm nay, kỳ thật ông ngoại cũng không dễ dàng, đội đua xe kiên trì cho tới bây giờ cũng còn chưa giải tán, chắc chắn ông ngoại cũng bỏ ra ít nhiều gian khổ.

Kỳ thật, người nhà mẹ đẻ của mẹ Lâm Yên, ít nhiều có chút kỳ thị với hai mẹ con họ, nếu như không phải là bởi vì Lâm Dược Thông, bọn họ sao có thể sẽ rơi vào loại tình trạng này.

Đối với việc này, mấy năm nay mẹ cũng hết sức áy náy.

Chẳng qua là, mấy năm gần đây, ông ngoại tựa hồ đã bắt đầu tiêu tan, dần dần có liên hệ với mẹ, nhưng để cho quay trở lại khu nhà cũ ăn cơm, đó cũng là chuyện chưa từng có.

Ban đầu khi Lâm Yên ở nước ngoài lựa chọn ngành nghề đua xe, hoặc nhiều hoặc ít cũng có chút quan hệ với ông ngoại bên này.

Cô nhớ kỹ, tư liệu cùng hình ảnh liên quan tới đua xe tràn đầy một phòng trong nhà ông ngoại, từ nhỏ Lâm Yên đã xem không ít.

Chỉ bất quá, cô ra nước ngoài đua xe, một nhà ông ngoại thậm chí là mẹ cũng không biết.

Vốn là, Lâm Yên nghĩ sẽ lấy cúp quốc tế ở trận thi đấu kia, sau khi trở về đem cúp đưa cho ông ngoại, hi vọng ông ngoại đừng tiếp tục trách cứ mẹ.

Chỉ tiếc... Trận thi đấu kia, cô gặp tai nạn xe rất nghiêm trọng, cũng là do trời xanh chiếu cố, mới không có lập tức chỗ qua đời, chỉ là trên đùi bị thương, mãi cho đến bây giờ cũng chưa hoàn toàn khỏi hẳn.

Hiện nay, Lâm Yên triệt để bị cấm thi đấu, tất cả những thứ này tự nhiên cũng không có gì đáng nói.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Nhất định khiến mẹ được sống cuộc sống tốt

Trên xe taxi, Lâm Yên có muôn vàn suy nghĩ.

Sau khi đến nơi, Lâm Yên cầm lấy đồ vật mua ở siêu thị cho mẹ Hạ Mộ Vân, xuống xe.

"Mẹ!"

Lâm Yên gõ cửa một cái.

Rất nhanh, cửa phòng được mở ra, một nữ nhân dung mạo thanh lệ, uyển chuyển hàm xúc xuất hiện trong mắt Lâm Yên.

Từ trên mặt nữ nhân, có thể rất rõ ràng sự tang thương của năm tháng, nhất là đôi tay của Hạ Mộ Vân, đã phủ kín vết chai, nhưng ngay cả như vậy, vẫn như cũ không cách nào che lấp dung mạo và khí chất củ nữ nhân.

"Tại sao lại mua nhiều đồ như vậy, mẹ lại không dùng được, thật lãng phí!"

Hạ Mộ Vân nhận lấy bao lớn bao nhỏ trong tay Lâm Yên, cau mày nói.

Đi vào trong phòng, hơi nóng đập vào mặt, quạt điện cũ kỹ chuyển động "Kẹt kẹt".

"Mẹ, không có bao nhiêu tiền, con cũng đã tìm được việc làm!" Lâm Yên nhìn Hạ Mộ Vân, trong lòng có chút cảm giác khó chịu.

Sau khi ly hôn với Lâm Dược Thông, mẹ vẫn luôn ở nơi này.

Kỳ thật, năm đó Lâm Yên ở nước ngoài kiếm lời rất nhiều tiền, mỗi lần gửi tiền cho mẹ, lại bị mẹ trả lại, nói rằng cô làm việc vất vả, kiếm tiền không dễ dàng, nói sao cũng không nguyện ý nhận.

Về sau, Lâm Yên kêu Lâm Thư Nhã đón mẹ đến biệt thự, Lâm Thư Nhã kỳ thật một mực không có liên lạc với mẹ, thậm chí cố ý ở trước mặt mẹ tỏ ra không muốn ở cùng bà, lại nói là mẹ không muốn ở cùng cô ta.

Mãi cho đến bây giờ, Lâm Yên mới biết được chân tướng này.

"Tìm được việc làm cũng là chính mình kiếm tiền vất vả, mẹ ở bên này không thiếu cái gì, mẹ có tiền, con nếu thiếu tiền thì nói với mẹ, một bức vẽ của mẹ cũng rất đáng tiền." Hạ Mộ Vân nhìn chăm chăm Lâm Yên, nhẹ giọng cười nói.

Không đợi Lâm Yên tiếp tục mở miệng, Hạ Mộ Vân nói: "Tiểu Yên, con ngồi một lát, chờ mẹ chuẩn bị một ít đồ chúng ta liền tới khu nhà cũ."

"Được." Lâm Yên nhu thuận nhẹ gật đầu.

Lâm Yên ngồi ở trên ghế sa lon, ánh mắt đánh giá xung quanh căn phòng.

Trên tường treo rất nhiều tranh chữ, đều được bảo quản rất tốt, thậm chí không có một chút bụi bặm.

Đây đều là tác phẩm đặc ý của mẹ Hạ Mộ Vân, mẹ từ nhỏ đã luyện viết chữ đẹp, nhất là vẽ, hết sức linh động, sinh động như thật.

Mẹ mặc dù nói tranh chữ của mình có thể bán đi, không lo ăn uống, nhưng Lâm Yên lại biết, căn bản không có ai đến mua tranh chữ của mẹ, một bộ cũng không bán được.

Trên ghế sa lon, trưng bày rất nhiều giấy lộn với nước khoáng, chai đồ uống.

Khoé mắt Lâm Yên có chút cay, nhìn thoáng qua Hạ Mộ Vân vẫn còn bận rộn, trong lòng có cảm giác khó chịu.

Mấy năm nay, thân thể của mẹ không tốt lắm, vẫn luôn không có việc làm gì, trước đó Ưông Cảnh Dương còn nói qua với cô, trông thấy mẹ nhặt chai nước suối khoáng đi tới cửa hàng ve chai bán lấy tiền.

"Mẹ, con thuê phòng ở, là một nhà trọ, mẹ theo con quay trở lại nhà trọ ở đi." Lâm Yên hướng phía Hạ Mộ Vân nói.

Nghe thấy, Hạ Mộ Vân cười cười, lắc đầu nói: "Nhà trọ có bao lớn chứ, một người ở cũng không đủ."

"Đủ đủ, mẹ con chúng ta ở cũng thừa!" Lâm Yên vội la lên.

"Không đi, mẹ ở chỗ này rất tốt, con thường trở lại thăm mẹ một chút là được," Hạ Mộ Vân cũng không quay đầu, mở miệng nói.

Lâm Yên biết tính cách của mẹ, mẹ nói không đi, cô dù nói thế nào mẹ cũng sẽ không đi tới ở cùng cô.

Lâm Yên cũng biết, mẹ cũng không phải là không muốn thay đổi một nơi ở có hoàn cảnh tốt hơn, nhưng là do trong lòng không nguyện ý liên lụy tới con cái.

Nhớ tới mẹ trong quá khứ, cũng là một tiểu thư khuê các tiêu chuẩn, cảm kỳ thư họa mọi thứ đều tinh thông, từ nhỏ cũng là được cưng chiều, thế nhưng là, bây giờ lại rơi vào tình trạng như vậy...

Lâm Yên âm thầm thề, cô nhất định phải làm cho mẹ có được cuộc sống tốt, dù như thế nào!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Nghe hiểu được sao

"Tiểu Yên, chúng ta đi thôi, chớ tới trễ, ông ngoại của con không thích người khác đến trễ." Sau khi Hạ Mộ Vân thu thập một phen, hướng về phía Lâm Yên gọi.

Nghe thấy, Lâm Yên nhẹ gật đầu, đứng dậy, kéo lấy cánh tay của Hạ Mộ Vân, đi ra ngoài cửa.

...

Chỗ ở của mẹ có chút xa xôi, hai người ngồi xe gần một giờ mới đến nơi.

Nhìn khu nhà cũ, Lâm Yên có muôn vàn suy nghĩ, tuổi thơ của Lâm Yên, không cách nào chia cắt khỏi khu nhà cũ, nơi này tràn ngập rất nhiều hồi ức của cô.

Lâm Yên còn nhớ rõ, khi còn bé bên trong khu nhà cũ có một chiếc xe đua kiểu cũ, là vật sưu tập bảo bối mà ông ngoại thích nhất, về sau cũng bởi vì mất xích tài chính đứt gãy mà bị ép bán đi.

Rất nhanh, Lâm Yên cùng mẹ đi vào đại sảnh khu nhà cũ.

"Cô cô, cô tới rồi." Một vị thanh niên chừng hai mươi tuổi gọi Hạ Mộ Vân.

"Tiểu Phong." Hạ Mộ Vân khẽ cười nói với nam hài.

Nam hài nhìn qua có chút xấu hổ trước mắt tên Hạ Nhạc Phong, là con một của bác hai Lâm Yên.

Ông ngoại hết thảy có bốn người con, ba nam một nữ, mẹ Hạ Mộ Vân đứng thứ ba.

Chỉ có điều, bác tư của Lâm Yên hai năm trước cũng đã qua đời, cô có quan hệ với bác tư tốt nhất, kỹ xảo đua xe của cô, rất nhiều đều là do bác tư dạy.

Sau khi về nước, Lâm Yên luôn một mực ở trong nhà của bác tư, nếu không phải bởi vì quan hệ với bác tư, Lâm Yên cũng không có khả năng khắp nơi nương nhen hai mẹ con Vương Xảo Tuệ.

Rất nhanh, một người nam nhân trung niên từ trong nhà đi ra, lạnh lùng nhìn lướt qua Lâm Yên cùng Hạ Mộ Vân, cũng không mở miệng nói chuyện.

"Đại ca..." Hạ Mộ Vân gọi một tiếng về phía người đàn ông trung niên.

Người đàn ông trung niên này tên Hạ Hùng, là bác cả của Lâm Yên, bởi vì chuyện của Lâm Dục Thông, cực kỳ kỳ thị một nhà Lâm Yên, thường xuyên nói móc và trào phúng Hạ Mộ Vân, mà Hạ Mộ Vân bởi vì trong lòng còn áy náy, nên xưa nay cũng sẽ không tranh luận bất cứ cái gì.

"Ông ngoại đâu?" Lâm Yên nhìn về phía bên cạnh Hạ Nhạc Phong hỏi.

"Chị họ, ông ngoại cùng cha em đang ở trong phòng nói chuyện của đội xe." Hạ Nhạc Phong thờ dài nói.

"Đội xe gần đây có vấn đề gì không?" Lâm Yên hỏi.

"Ừm." Sắc mặt Hạ Nhạc Phong ngưng trọng gật gật đầu: "Yên tử, tình hình gần đây của đội xe không thể nói là lạc quan, đội xe của chúng ta hiện tại đứng ở hạng chót, nếu như không thắng trận đầu kế tiếp, thì có lẽ sẽ giải tán."

Lâm Yên nghe vậy, như có điều suy nghĩ, đội đua xe có chế độ của đội đua xe, mà tình huống của chế độ thường thường lại rất phức tạp, bất quá chung quy cũng đều là nhìn thực lực, đội xe yếu bị đào thải giải tán cũng hết sức phổ biến.

Lâm Yên vừa định cẩn thận hỏi một chút tình huống của đội xe, bác cả Hạ Hùng cách đó không xa liếc mắt lườm Hạ Nhạc Phong, nói: "Tiểu Phong, cháu nói với họ chuyện này để làm gì, họ thì biết cái gì."

"Đại ca, Tiểu Yên cũng chỉ là quan tâm một chút, không có ý tứ gì khác." Hạ Mộ Vân vội vàng giải thích nói.

"Quan tâm?" Hạ Hùng cười lạnh một tiếng: "Nếu như không phải là do một nhà các cô, chúng ta có thể đi đến mức độ hôm nay à, ngay cả đội xe cha coi trọng nhất cũng giải tán, thật sự là sao chổi, còn hỏi tình huống của đội xe, nói với hai người thì thế nào, nghe hiểu được sao?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 71: Hổ xuống đồng bằng bị chó khinh

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Ngay sau đó, Lâm Yên nhìn về phía bác cả Hạ Hùng, lông mày hơi hơi nhăn lên.

Còn muốn nói thêm, một ông lão tóc trắng phơ, mang theo kính lão, cùng bác hai Hạ Lương đồng thời từ trong nhà đi ra.

"Cha." Hạ Mộ Vân nhìn về phía ông lão, mở miệng hô.

Nghe thấy, ông lão nhìn về phía Hạ Mộ Vân nhẹ gật đầu.

Chợt, ông lão ngồi ở bên cạnh bàn cơm, nhìn lướt qua mọi người: "Tất cả ngồi xuống ăn cơm đi, vừa vặn cha có chút chuyện muốn nói."

Ngay sau đó, đám người Lâm Yên dồn dập vào chỗ.

"Cha, chuyện của đội xe, không có đường sống à." Bác cả Hạ Hùng hỏi.

Ông lão một mình rót chén rượu, cũng không mở miệng nói chuyện, vẫn là bác hai Hạ Lương ở một bên mở miệng nói: "Nửa tháng sau, chúng ta sẽ thi đấu với đội xe của Lão Thang, nếu như thua, đội xe của chúng ta sẽ giải tán, không ai sẽ tiếp tục đầu tư cho một đội xe đứng thứ nhất đêm ngược."

"Lão Thang... Cha, không phải trước đó hần là trợ thủ đắc lực của cha sao, nếu không cha gọi điện thoại thương lượng với hần một chút..." Hạ Hùng mở miệng nói.

"Đại ca, quên đi thôi, tên súc sinh kia Lão Thang, mấy năm nay vẫn luôn nghĩ cách phá hủy đội xe của chúng ta, có mấy lần chúng ta đều là bị Lão Thang đẩy ra khỏi đường đua, tìm hần đàm phán?" Hạ Lương cười lạnh: "Trừ phi chúng ta có thể thắng được đội xe của Lão Thang."

"Đội xe của Lão Thang cũng không phải ăn chay, hần nuôi dưỡng không ít tay đua xe giỏi, ngoài tay đua xe, phần cứng của chúng ta cũng không có cách nào so sánh với đội xe của Lão Thang..." Hạ Hùng như có điều suy nghĩ nói.

Đang nói, tiếng đập cửa vang lên.

Hạ Nhạc Phong đứng dậy mở cửa.

"Bác Thang?"

Giữa cổng, một vị nam tử trung niên vác bao da màu đen, đầu chải kiểu tóc mohican *, ý cười đầy mặt đi đến: "Lão gia tử, tôi đến thăm ông!"

* Mohican: Kiểu tóc Mohican còn được gọi là kiểu tóc Mohawk, đặc điểm của nó là vuốt dựng cạo sát hai bên mai và phần gáy dành cho nam giới. Đây là một kiểu tóc đẹp có thể tạo kiểu bằng cách vuốt ngược tạo nên sự cá tính và rất nổi bật...





"Thang Chấn Anh, hôm nay là gia yến (yến tiệc gia đình) của Hạ mỗ, tôi không có nhớ mời cậu." Ông lão nhìn về phía người đàn ông trung niên, mặt không thay đổi mở miệng.

"Lão gia tử, xem lời nói của ngài này, hôm nay tôi tới, cũng không phải ăn chực cơm của ngài, bất kể như thế nào, tôi cũng là do lão gia tử ngài bồi dưỡng ra, hôm nay tôi tới chính là để báo ân!" Người đàn ông trung niên cười nói.

"Có ý gì." Ông lão hỏi.

"Ha ha, lão gia tử, tình huống của đội xe của ngài như thế nào, chính ngài hẳn cũng biết, trận tiếp theo là đội của ngài đấu vòng loại, vừa vặn đối thủ lại là đội xe của tôi, ngài cũng biết, phần thắng của ngài là số không, ngược lại là sẽ sớm giải tán, không bằng bán cho tôi, tôi thiếu còn có thể kiếm vài đồng bô túi, ngài nói đúng không." Người đàn ông trung niên cười nói.

"Nói xong rồi?" Ông lão siết chặt nắm đấm.

"Nói xong, ý của ngài thế nào?" Người đàn ông trung niên mở miệng.

"Cút." Ông lão lạnh giọng mở miệng.

Ông lão vừa dứt lời, sắc mặt người đàn ông trung niên lại biến đổi, cười lạnh: "Tôi nói lão gia tử, ông đây chính là cho thể diện mà không cần, cái đội xe ròm của ông kia, tôi nguyện ý xuất tiền thu mua, đó là vinh hạnh của ông, chờ đến lúc ông thi đấu thua, cả nhà ông quỳ xuống cầu xin, tôi cũng sẽ không cần! Bây giờ cả nhà ông bảo vệ được cái đội xe ròm sao, ăn uống cũng thành vấn đề đi? Còn tưởng là bảo vật?"

"Cậu cút hay không cút!" Bác hai Hạ Lương bỗng nhiên đứng dậy, đem chén rượu trong tay hung hăng tạt bên chân người đàn ông trung niên.

"Ha ha, tốt tốt tốt, tôi đi... Tôi muốn để cho các cậu nhìn một chút, cái đội xe ròm kia đến cùng có bao nhiêu tội nghiệp, bao nhiêu rác rưởi, tôi tự mình đẩy các cậu vĩnh viễn rời khỏi đường đua, nửa tháng sau, chúng ta gặp ở đường đua." Người đàn ông trung niên nhẹ gạt đầu, sau khi cười lạnh một tiếng,

quay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đờì Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Tan rã trong không vui

Bởi vì Thang Chấn Anh đến, bầu không khí trên bàn ăn lập tức trở nên căng thêm đè nén, sắc mặt của mọi người đều khó coi.

Mặt ông ngoại trong nháy mắt lại già nua không ít.

Bác hai Hạ Lương sắc mặt ngưng trọng: "Lần tranh tài này, bên Thang Chấn Anh khẳng định sẽ điên cuồng nhằm vào chúng ta, chúng ta nhất định phải chuẩn bị đầy đủ thật tốt."

Hạ Nhạc Phong cười khò nói: "Cha, chúng ta ban đầu cũng không có phần thắng nào, ngay cả hoa tiêu (người dẫn đường) của con hôm trước cũng bỏ đi, đến bây giờ còn chưa tìm được người thay thế mới, đến lúc đó có thể thuận lợi dự thi hay không cũng là cái vấn đề..."

Lúc này, bác cả Hạ Hùng đột nhiên "Phanh" một tiếng dừng sức vỗ bàn một cái, lập tức bắt đầu gầm thét, "Xem Hạ gia chúng ta rơi xuống cái tình cảnh này, năm đó chính là câu lạc bộ đứng top 1 quát tháo phong vân, bây giờ ngay cả hoa tiêu cũng không giữ được, con chó con mèo nào cũng có thể khi dễ, hiện tại một nhà vui vẻ? Hải lòng sao?"

Thân hình Hạ Mộ Vân lay nhẹ, ngón tay xoắn căng, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy.

Hạ Lương ở một bên lông mày cau lại: "Được rồi, đại ca, đừng nói nữa, chuyện này không có quan hệ gì với Mộ Vân, là do chúng ta không có bản lĩnh thắng nổi người ta."

Lúc này, một người đàn ông tuổi trẻ từ cổng đi tới, nghe thấy như thế, lập tức cười nhạo một tiếng nói, "Cậu hai, đến giờ phút này, cậu còn giúp loại ngôi sao tai họa này nói chuyện à? Cha con nói không sai, nếu như không phải do một nhà bọn họ lòng lang dạ sói, Hạ gia chúng ta làm sao có thể rơi xuống tình trạng ngày hôm nay!"

Nam nhân nói chuyện nhìn qua lớn hơn Lâm Yên vac Hạ Nhạc Phong một chút, là con trai bác cả Hạ Hùng - Hạ Minh Khải.

Lâm Yên nghe đến đó, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Hạ Minh Khải, "Chúng tôi là ngôi sao tai họa, vậy anh và cha anh là cái gì? Là đồ bỏ đi chỉ có thể chạy ở cuối xe?"

Lâm Dục Thông đúng là dây dẫn nổ dẫn đến sự suy tàn của Hạ gia, nhưng mẹ mới là người bị hại lớn nhất, bác cả Hạ Hùng là anh cả, em gái ruột bị khi nhục mà đến tận bây giờ chưa từng an ủi một câu, chứ đừng nói là bảo vệ cùng chiếu cố, vĩnh viễn cũng chỉ có mĩa mai cùng trách cứ.

Hạ Minh Khải bên cạnh nghe xong lời này liền nổ, "Móa! Lâm Yên mày nói cái gì! Mày lặp lại cho tao! Còn nói tao là đồ bỏ đi, tao nhìn mày mới là hàng bồi thường tiền! Chắc chắn, mày làm sao không giống như cô em gái Lâm Thư Nhã kia, đi tìm tên cha cầm thú kia? A đúng, tao suýt nữa quên mất, Lâm Dục Thông nhưng là một thương nhân cái khôn khéo, làm sao lại muốn người loại phế..."

—— "Đủ rồi, tất cả đều im miệng cho tôi."

Mãi đến khi lão gia từ mở miệng quát lớn, trên bàn cơm mới rốt cục im lặng.

Nói xong, lão gia từ đứng lên, không nói một lời rời khỏi bàn ăn, đi vào thư phòng.

Về mặt Hạ Minh Khải ngượng ngùng bĩu môi, mặt mũi tràn đầy khinh thường nhìn Lâm Yên, "Tiểu nha đầu, tao nhìn mày chính là không biết trời cao đất rộng, đừng nói chuyện không đau eo! Mày biết đua xe tốn bao nhiêu tiền sao? Không có tiền lấy cái gì cùng người ta tranh tài, có bản lĩnh mày đi lái thử xem! Mày hiểu đua xe sao? Bánh xe lắp thế nào cũng còn không biết? Thế mà còn ở nơi này phát ngôn bừa bãi!"

Bác cả Hạ Hùng hừ lạnh một tiếng, "Minh Khải, không cần cãi cọ với họ, nói nó cũng nghe không hiểu!"

Mấy năm nay, Lâm Yên để tránh mẹ lo lắng, không có nói với bất kỳ ai nghề nghiệp chân chính của mình, người biết cô là tay đua xe chỉ có Lâm Thư Nhã cùng Hàn Dật Hiền.

Lâm Yên nghe vậy, cũng không nói chuyện, chẳng qua là mặt không đổi sắc liếc mắt nhìn hai cha con kia.

Hai cha cob Hạ Hùng cùng Hạ Minh Khải đặt đĩa rời đi, bữa gia yến này, cũng theo đó tan rã trong không vui.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đờì Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Chương 73: Chị có thể làm hoa tiêu cho em

"Tiểu Yên, mẹ đi xem ông ngoại con một chút!" Mắt Hạ Mộ Vân đỏ hồng, mở miệng, lập tức đi về phía thư phòng.

Tiếp theo, bác hai Hạ Lương cũng than thở rồi đi, trong phòng khách chỉ còn lại Lâm Yên cùng em họ Hạ Nhạc Phong.

Lâm Yên gọi em họ Hạ Nhạc Phong qua một bên, "Tiểu Phong, chị có chút chuyện muốn nói với em..."

Hạ Nhạc Phong nghe vậy vội vàng an ủi nói, "Chị họ, vừa rồi lời nói của anh Minh chị đừng để trong lòng..."

"Không có việc gì, chị biết." Lâm Yên mở miệng, "Chị tìm em không phải vì chuyện này, vừa rồi ở trên bàn cơm, chị nghe em nói, hoa tiêu của em đi rồi?"

Trên đường đua thi đấu đều dùng tổ xe làm đơn vị, mỗi tổ xe do tay đua xe cùng hoa tiêu tạo thành.

Hoa tiêu lại được coi là "Con mắt lái xe", thời điểm tranh tài sẽ ngồi ở vị trí kế bên tài xế, tùy thời báo lại đường xá cho người lái xe.

Rất nhiều người đối với hoa tiêu có chút hiểu lầm, cho rằng hoa tiêu chính là ở bên cạnh lái xe đọc sách đọc báo, là vị trí có cũng được mà không có cũng không sao.

Trên thực tế, hoa tiêu kinh nghiệm phong phú có thể nắm giữ chính xác mỗi một góc độ của chỗ rẽ, chiều dài đường rẽ, nguy hiểm tiềm ẩn, thậm chí tốc độ gió, nhiệt độ mặt đường các loại, bởi vậy báo lại cho lái xe tốc độ xe cùng vị trí thích hợp nhất, như vậy lái xe có thể bỏ bớt thời gian phán đoán, tăng tốc độ xe đến mức độ lớn nhất.

Có thể nói, một hoa tiêu tốt, tương đương với "Bộ não mạnh nhất" trong đường đua thi đấu.

Hạ Nhạc Phong nghe vậy có chút khó khăn, ngượng ngùng gãi gãi đầu, "Đúng vậy a, chạy..."

Đối với tay đua xe mà nói, hoa tiêu bỏ đi, đại khái mất mặt như việc vợ bỏ đi.

Hạ Nhạc Phong bất đắc dĩ nói, "Điều tại em vô dụng..."

"Vậy hiện tại bọn em có ứng cử viên phù hợp không?" Lâm Yên hỏi.

Hạ Nhạc Phong lắc đầu, "Hiện tại hoa tiêu rất nhiều đều muốn kiếm cơm, muốn tìm hoa tiêu chuyên nghiệp, làm sao dễ dàng như vậy, tăng thêm lần này chúng ta cùng Thang Chấn Anh bên kia triệt để xé rách mặt mũi, bên kia khẳng định cũng sẽ cản trở ở bên tranh..."

Lâm Yên nghe vậy gật gật đầu, mở miệng nói: "Nếu là đến lúc đó bọn em vẫn không tìm thấy ứng cử viên phù hợp, chị có thể làm hoa tiêu cho em."

Hạ Nhạc Phong nghe vậy ngẩn người: "Chị...?"

Cũng không thể trách Hạ Nhạc Phong khiếp sợ, ở trong ấn tượng của hắn, Lâm Yên chưa từng chạm qua xe đua, cho nên không nghĩ tới cô lại đột nhiên nói muốn làm hoa tiêu của hắn.

Hạ Nhạc Phong cười cười, mở miệng nói, "Chị họ, em biết chị là muốn giúp em, bất quá, chị họ, khả năng bởi vì chị không hiểu nhiều về đua xe, hoa tiêu cũng không phải như người khác nói chỉ cần đọc báo cho lái xe, hoa tiêu phải nắm giữ tất cả tin tức trên đường xá, còn có thời tiết, tình trạng xe, cần có trình độ chuyên nghiệp không thua gì lái xe, không phải tùy tiện người nào ngồi ở vị trí kế bên tài xế là có thể làm hoa tiêu..."

Hạ Nhạc Phong dừng một chút, thờ dãi, tiếp tục nói, "Huống hồ, hoa tiêu cũng nhất định phải có được giấy phép tranh tài, chị khẳng định không có cách nào dự thi..."

Lâm Yên không có phản bác Hạ Nhạc Phong, chỉ nói một câu: "Chứng nhận thi đấu chị có."

Hạ Nhạc Phong sững sờ: "Chị tại sao có thể có chứng nhận thi đấu?"

Lâm Yên mở miệng giải thích: "Kỳ thật trước kia chị cùng cậu út học đua xe một thời gian, em biết mẹ chị thích quan tâm, chị đều là gạt người trong nhà vụng trộm đi theo cậu út đăng ký, bất quá chị cũng không có đăng ký bao lâu, bằng lái cũng là đăng cấp E thấp nhất, miễn cưỡng đủ làm hoa tiêu..."

Hạ Nhạc Phong nghe vậy cười nói, "Thật không nghĩ tới, chị họ cũng từng lái qua xe đua, chị là một nữ hải tử, có thể cầm được chứng nhận thi đấu cấp E cũng rất lợi hại!"

Lâm Yên: "Nếu như đến lúc đó có cần, gọi điện thoại cho chị."

Hạ Nhạc Phong gật đầu, "Được rồi, dù như thế nào, vẫn là cảm ơn chị họ!"

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Cũng nên có dự định cho mình

Sau khi gia yến kết thúc, Lâm Yên trước tiên đưa mẹ về.

Mẹ vốn là do được ông ngoại gọi quay trở lại ăn cơm, tâm tình hiếm khi khá hơn, nhưng không nghĩ tới sẽ náo thành kết thúc như này, trên đường trở về vẫn thất hồn lạc phách, yên lặng không nói gì.

Lâm Yên rất rõ ràng, mấy năm nay mẹ vẫn đem tất cả trách nhiệm ôm về phía mình, uất ức thành bệnh.

Nếu như tiếp tục như thế, cô chỉ sợ thân thể cùng tinh thần của mẹ sẽ càng ngày càng kém.

Cô nghĩ tới rất nhiều phương pháp cố gắng dời đi lực chú ý của mẹ, chỉ tiếc khúc mắc của mẹ quá sâu...

Lúc trước khi mẹ ly hôn với Lâm Dược Thông, toà án phán quyết cho mẹ một ít tiền bồi thường ly hôn và một ngôi nhà.

Thế nhưng là, sau này bởi vì bác cả cả ngày uống rượu gây rối, chọc tới một cậu ấm có tiền ở đế đô, bị người ta thưa kiện phải vào tù, một khi đại cữu thật sự ngồi tù, như vậy sau khi ra ngoài thì cả một đời cũng bị hủy.

Mẹ vì cứu bác cả ra, chỉ có thể dùng điều kiện từ bỏ bồi thường khi ly hôn đi cầu xin Lâm Dược Thông hỗ trợ.

Lúc ấy một căn nhà ở nội thành đế đô mà Lâm Dược Thông cam kết, cũng thay đổi thành căn nhà nát ở ngoại ô xa xôi.

Sau đó, bác cả không có chút cảm kích nào, ngược lại đem nỗi tức giận khi mình bị người kiện vào tù đều đẩy hết lên người mẹ.

Khi xe lái đến, Lâm Yên kéo cánh tay của mẹ, vừa đi vừa mở miệng an ủi.

"Mẹ, những lời của bác cả mẹ đừng để ở trong lòng, đừng luôn dùng sai lầm của người khác để trừng phạt chính mình, mẹ đã làm rất tốt, cũng đừng luôn cảm thấy con chịu thiệt, con đã là người trưởng thành rồi, sẽ biết chiều cố tốt chính mình, ngay cả Thư Nhã, bây giờ nó cùng với cha, tháng ngày trôi qua không tệ, mẹ càng không cần phải lo lắng..."

Lâm Yên dừng một chút, tiếp tục thử mở miệng thăm dò khuyên nhủ: "Mẹ, mẹ hẳn nên có dự định thật tốt cho chính mình một chút, mẹ còn trẻ, bất quá là thất bại trong hôn nhân một lần mà thôi, chẳng lẽ chuẩn bị nửa đời sau vẫn cứ sống như thế này sao?"

Lâm Yên giống như ngày thường, an ủi mẹ rất nhiều, chẳng qua là, chỉ sợ hiệu quả cũng quá mức bé nhỏ.

Mẹ vẫn đắm chìm trong áy náy của quá khứ, quãng đời về sau chỉ còn lại hai chữ "Tha tội", hoàn toàn không có vì chính mình cân nhắc qua chút nào...

Ngày xưa là thiên kim tiểu thư được nâng niu từ bé, tâm cao khí ngạo, lại bị sinh hoạt mạnh mẽ mài thành một thân xác thịt không có linh hồn.

"Tiểu Yên, đừng lo lắng, mẹ không có chuyện gì, mấy năm nay, mẹ sớm đã thành thói quen, không đến mức chút lời này cũng không chịu nổi, huống chi bác cả của con nói cũng không sai... Xác thực là lỗi của mẹ..."

Ai, quả nhiên...

Nghe mẹ nói như vậy, Lâm Yên mặt bất đắc dĩ, đang định mở miệng nói chuyện, đột nhiên thấy một chiếc xe thương vụ màu xanh xám quen thuộc dừng dưới tầng.

Họ vừa mới đến gần, cửa xe mở ra, một người đàn ông trung niên đi giày Tây bước ra.

Khi nam nhân đi đến dưới đèn đường, Lâm Yên lập tức nhận ra người tới: "Bác Tạ?"

"Tiểu Yên..." Người đàn ông trung niên vội vàng bước nhanh tới, lên tiếng chào, khi nhìn về phía Hạ Mộ Vân bên cạnh Lâm Yên, vẻ mặt tựa hồ hơi có chút câu nệ, âm thanh cũng mềm hơn, "Mộ Vân... Hai người trở về..."

Lâm Yên cười nói, "Bác Tạ, đã trễ như vậy, bác tại sao cũng tới?"

Người nam nhân trung niên này tên Tạ Tranh, là tổng giám đốc của tập đoàn Tạ thị bây giờ chạm tay có thể bỏng, bạn học thời đại học của mẹ, bằng tuổi mẹ, bất quá do bảo dưỡng không tệ, cũng không thấy già, nhìn ra được lúc còn trẻ sợ cũng là nhân vật siêu cấp nổi tiếng một thời ở trường học, tăng thêm thân phận địa vị bây giờ, thả ra vẫn như cũ có thể mê đảo một đám tiểu cô nương tuổi trẻ xinh đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Tay đua xe không màng đến tình cảm

Khi bắt đầu đi học, Tạ Tranh từng theo đuổi mẹ, chẳng qua là, lúc ấy mẹ cũng không thích những quý công tử thượng lưu kia, cho rằng bọn họ kiêu căng không tiến bộ, mà là đối với Lâm Dược Thông gia cảnh bản hàn lại tài hoa hơn người mãi mãi một lòng.

Lúc vừa mới bắt đầu, mẹ cùng Lâm Dược Thông cũng vượt qua một đoạn thời gian vô cùng ngọt ngào, thế nhưng, ai cũng không ngờ tới, Lâm Dược Thông sẽ ần giấu sâu như thế.

Sau khi ở chung lâu dài, sự tự ti cùng hư vinh công danh lợi lộc trong xương cốt Lâm Dược Thông tất cả đều lộ rõ, thậm chí, hần căn bản là xem thường dạng thiên kim tiểu thư như mẹ.

Sau này, mẹ mới biết được, Lâm Dược Thông từng có một mối tình đầu hết sức yêu nhau, thế nhưng sau này mối tình đầu lại vội vã gả cho một người có tiền, từ đó về sau, trong lòng Lâm Dược Thông liền bắt đầu căm hận những người có tiền kia.

Đối với Lâm Dược Thông mà nói, mẹ chẳng qua là một cái công cụ hần dùng để trèo lên cao mà thôi.

Chờ khi mẹ tỉnh ngộ, Lâm Dược Thông đã lợi dụng năng lực nguy trang của hần chiếm được tín nhiệm của tất cả mọi người trong Hạ gia, đồng thời cuốn đi hơn phân nửa cơ nghiệp của ông ngoại...

Sau khi mẹ kết hôn, Tạ Tranh uể oải một đoạn thời gian dài, thẳng đến rất nhiều năm sau, thực sự chịu không được bức bách trong nhà mới kết hôn, bất quá, kết hôn không bao lâu, vợ chồng hai người cũng bởi vì tính cách không hợp mà ly hôn.

Sau đó, Tạ Tranh cũng không tiếp tục cưới ai nữa.

Sau khi biết được mẹ đã ly hôn, Tạ Tranh từng tìm được mẹ trước, nghĩ muốn trợ giúp hai mẹ con họ.

Bất quá, bị mẹ cự tuyệt.

Sau này Tạ Tranh lại tới cửa mấy lần, mỗi lần đều mang theo bao lớn bao nhỏ, mặc dù luôn luôn bị mẹ cự tuyệt, nhưng vẫn luôn kiên nhẫn tới cửa.

Ý tứ của Tạ Tranh, mẹ tự nhiên là hiểu, chính là bởi vì hiểu rõ, cho nên mới luôn cự tuyệt bất cứ trợ giúp nào của ông, không nghĩ sẽ cho Tạ Tranh hi vọng vô vị.

Trước kia, Lâm Yên vẫn cảm thấy, đây đều là việc tư của trường bối, cô là một tên tiểu bối không tiện nhúng tay, thế nhưng, hiện tại xem ra, cô cũng là đột nhiên cảm thấy, có lẽ, có thể tác hợp ông ấy với mẹ một lần...

Trước đó không nhúng tay vào, có nguyên nhân rất trọng yếu, là cô không xác định Tạ Tranh có phải nhất thời cao hứng hay không, thế nhưng, nhiều năm quan sát như vậy, bên người Tạ Tranh có bao nhiêu tiểu cô nương trẻ trung, ông ấy lại không động lòng chút nào, từ đầu đến cuối cũng không tái giá, một mực chờ đợi mẹ.

Có một lần, cô tới sớm để tìm mẹ, vậy mà thấy xe Tạ Tranh ở dưới lầu, dường như là trông một đêm, đi lên hỏi mới biết được, gần đây bên này có tên trộm xuất hiện, không quá an toàn, cho nên Tạ Tranh liền yên lặng ở dưới lầu trông vài ngày.

Lâm Yên lúc này mới dám xác định, Tạ Tranh là thật lòng ưa thích mẹ.

Bất quá, rõ ràng đêm nay vận khí của Tạ Tranh không tốt lắm.

Bởi vì mẹ mới từ chỗ ông ngoại trở về, tâm tình đang kém, khẳng định càng không có tâm tư gì đối phó ông ấy.

"Tạ tiên sinh." Quả nhiên, mẹ chẳng qua là nhàn nhạt lên tiếng chào.

Thấy vẻ mặt xa cách của mẹ, con người rực rỡ của Tạ Tranh trong nháy mắt tối xuống.

Nam nhân như Tạ Tranh, ở công ty cũng là sát phạt quả quyết, thiết diện vô tư, nhưng đứng ở trước mặt mẹ, lại giống như một thiếu niên luống cuống, đơn giản là thấy một ánh mắt xa cách của mẹ liền trở nên cô đơn trong nháy mắt.

Lâm Yên bất đắc dĩ thở dài, đột nhiên có chút đồng tình với nam nhân này.

Nếu để cho nam nhân này tự mình theo đuổi, cảm giác ông ấy đòi này cũng đừng nghĩ theo đuổi được mẹ...

Khổ sở chính là, Lâm Yên cũng là hữu tâm vô lực, cô là tay đua xe không màng đến tình cảm, cũng không biết làm sao theo đuổi một người mới tốt...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Gánh không nổi

Bất quá, chưa từng ăn thịt heo, cũng đã thấy heo chạy, trước đó vẫn luôn ở chung một chỗ với những nam đội viên kia, tốt xấu gì cũng thấy qua một chút cách thức.

Thế là, Lâm Yên suy nghĩ một chút, ho nhẹ một tiếng phá vỡ yên lặng nói, "Bác Tạ, đừng đứng ở chỗ này, có chuyện gì vào nhà nói đi?"

Tạ Tranh nghe vậy, ánh mắt lập tức sáng lên, "Được..."

Thế nhưng là, vừa dứt lời, Hạ Mộ Vân liền mở miệng nói, "Quá muộn, không tiện, hôm nào có thời gian đi."

Câu hôm nào có thời gian, chính là có nghĩa vô kỳ hạn.

Tạ Tranh nghe xong, biết rõ Hạ Mộ Vân triệt để cự tuyệt, nhưng vẫn là vô ý thức thuận theo liên tục gật đầu, "Vây tốt... Tốt..."

Lâm Yên: "..."

Ông tốt cái gì nha!

Nói chuyện tốt như vậy, thật sự là khó trách ông ấy theo đuổi lâu như thế mà một chút tiến triển cũng không có!

Lâm Yên thật sự là sắp bị tức chết, vẫn nháy mắt cho Tạ Tranh, nhưng đối phương vẫn hoàn toàn không lĩnh ngộ được ý tứ của cô.

Mất thấy mẹ đã chuẩn bị lên lầu, Lâm Yên chỉ có thể tranh thủ thời gian mở miệng, "Ai da! Bác Tạ, cháu vừa rồi khi nhìn bác bước đi, chân khắp khễnh, lần trước bị thương còn chưa khỏi sao?"

Mẹ nghe thấy lời này của Lâm Yên, cuối cùng hơi hơi dừng chân lại, "Tạ tiên sinh bị thương sao?"

Mẹ mặc dù rất lạnh lùng với Tạ Tranh, đồng thời từ đầu tới cuối luôn duy trì khoảng cách, nhưng giáo dưỡng từ nhỏ khiến bà không thể không có cấp bậc lễ nghĩa, cho nên nghe nói đối phương bị thương, vẫn lễ phép hỏi một câu.

Lâm Yên thấy thế nắm chặt cơ hội, nói với mẹ, "Mẹ, mẹ còn không biết sao?"

Quả nhiên, Tạ Tranh hoàn toàn không có đề cập về vụ này với mẹ...

Lâm Yên tiếp tục nói, "Đoạn thời gian trước bên này không phải có tên trộm ẩn hiện sao? Bác Tạ sau khi nghe nói liền không yên lòng mẹ, sợ mẹ ở nhà một mình không an toàn, ở dưới lầu trông mẹ nhiều đêm, sau đó có một đêm, bác ấy thật sự nhìn thấy tên trộm kia, sau đó vì bắt tên trộm kia, không cẩn thận làm chân bị thương, vết thương có lẽ rất nghiêm trọng..."

Hạ Mộ Vân hiển nhiên là hoàn toàn không biết chuyện này, nghe thấy Lâm Yên nói, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, trên mặt cũng xẹt qua một vết mắt tự nhiên.

Trên thực tế, Tạ Tranh chẳng qua là bị trật nhẹ, sau khi nghe thấy lời này của Lâm Yên, vô ý thức liền muốn phản bác, "Mộ Vân, không phải... Tôi chỉ là vết thương nhỏ... Cũng đã sớm ổn..."

Lâm Yên: "..."

Tâm tính thiện lương thật mệt mỏi, cô cũng đã như vậy, thế mà còn gánh không nổi...

Lâm Yên cắn răng, tranh thủ thời gian tiếp tục thêm lời: "Mẹ, bác Tạ sợ mẹ lo lắng, còn đang an ủi mẹ đấy! Vết thương kia rất nghiêm trọng, thời gian dài cũng không thể xuống giường! Ai đúng, mẹ, trước đó không phải mẹ có đi tìm thầy thuốc trung y mua thuốc trị thương sao? Con dùng thấy hiệu quả rất tốt! Không bằng để bác Tạ vào nhà bôi chút thuốc, ông ấy là một nam nhân độc thân, làm sao biết chiếu cố chính mình chứ! Mẹ xem, ông ấy đến bây giờ còn khắp khiễnh lăm!"

"Cái này..." Hạ Mộ Vân do dự một chút, cuối cùng vẫn mềm lòng. "Cái kia, cái kia ông vào đi, lần trước tôi lấy thuốc cho Tiểu Yên, vẫn còn thừa."

Lâm Yên nghe xong, lập tức mừng rỡ, tranh thủ thời gian nháy mắt với Tạ Tranh ở một bên.

Tạ Tranh tựa hồ cũng hoàn toàn không ngờ Hạ Mộ Vân thế mà sẽ để cho mình lên lầu, cả người đều choáng váng, nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, "Nhưng chân của tôi không có..."

"Không! Bác khắp khiêng!" Lâm Yên một bước nhảy xa đi qua, cường ép đỡ lấy Tạ Tranh, "Bác Tạ, bác nhìn bác đứng cũng không vững, nhanh cùng chúng ta đi vào bồi thuốc đi!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Giấu tên và công lao

Cô là một trạch nữ * sắt thép, cũng đã làm đến loại trình độ này, ông ấy thế mà còn không phối hợp, cô bó tay rồi?

*Trạch nữ: người con gái thường thích ru rú ở trong nhà (xem phim, đọc truyện,...)

Dưới sự nỗ lực không ngừng của Lâm Yên, cuối cùng Tạ Tranh chịu đi theo họ lên lầu vào trong nhà.

Phòng rất nhỏ, chất đầy đồ vật, bất quá lại bị Hạ Mộ Vân sắp xếp đến hết sức sạch sẽ gọn gàng.

Tạ Tranh ngồi trên một ghế gỗ nhỏ, nhìn một vài tác phẩm hội họa trên tường đến xuất thần, trong mắt tràn đầy hoài niệm.

Sau đó, ánh mắt Tạ Tranh liền dõi theo thân ảnh của mẹ, mãi đến khi mẹ đi vào phòng ngủ tìm thuốc, vẫn như cũ không dời tầm mắt.

Lâm Yên đặt mông trên ghế bên cạnh Tạ Tranh, rót chén trà ừng ực uống hết, sau đó chỉ tiếc rên sắt không thành Thép nói với Tạ Tranh: "Bác Tạ, vừa rồi cháu đã đã dẫn lời cho bác như thế, sao bác còn phá hủy công sức của cháu?"

Tạ Tranh vẻ mặt bất đắc dĩ nói, "Nhưng Tiểu Yên, vết thương của xác thực đã khỏi, chờ một lát nữa mẹ cháu khẳng định sẽ phát hiện bác lừa bà ấy, như vậy không phải khiến mẹ cháu càng chán ghét sao? Mà bác cũng không muốn lừa gạt Mộ Vân, bác còn luôn nói thật với mẹ cháu..."

Lâm Yên liếc mắt, "Được rồi, cháu đây liền tiến Phật tiến tới Tây..."

Tiếp theo, không đợi Tạ Tranh nói xong, dùng sức véo trên đùi Tạ Tranh một cái.

"A..." Tạ Tranh lập tức đau đến kêu thất thanh một tiếng.

Lâm Yên: "Hiện tại không tính là lừa."

Hạ Mộ Vân vội vàng từ trong nhà đi ra, "Làm sao vậy?"

Lâm Yên mặt không đổi sắc: "Vết thương ở chân bác Tạ đau."

Sau khi ở cùng Bùi Duật Thành, hiện tại đã không có bất kỳ hoàn cảnh nào có thể ảnh hưởng đến kỹ năng diễn xuất của cô.

Tạ Tranh: "..."

Hạ Mộ Vân vội vàng cầm thuốc đi ra, quả nhiên lập tức thấy, cổ chân của Tạ Tranh có một mảng xanh tím lớn còn chưa tiêu tán.

"Y thuật của lão trung y cho thuốc rất tốt, thuốc này hiệu quả còn không tệ, ông thử xem đi." Hạ Mộ Vân đem thuốc mỡ đưa tới.

Tạ Tranh thụ sủng nhược kinh (được sủng ái mà kinh sợ) tiếp nhận, giống bụng lấy trần bảo hiểm thấy, "Cảm ơn..."

Lâm Yên thấy thế, cuối cùng là nhẹ nhàng thở ra, mắt nhìn thời gian trên điện thoại di động, lập tức hợp thời mở miệng nói, "Mẹ, ngày mai con vẫn phải thức dậy sớm, liền đi trước, chờ bác Tạ thoa thuốc xong, liền nhờ cậy mẹ tiễn bác ấy xuống lầu nhé! "

Nói xong, để tránh lại xảy ra biến cố gì, Lâm Yên hoàn toàn không đợi Tạ Tranh cùng Hạ Mộ Vân phản ứng, cực nhanh rời đi đến cái bóng cũng không.

Hi vọng Tạ Tranh có thể chớp lấy cơ hội này, trò chuyện thật tốt cùng mẹ một chút, tăng tiến tình cảm.

Sau khi xuống lầu, Lâm Yên ngẩng đầu nhìn trên lầu một chút, giấu tên và công lao.

Sau khi giải quyết, Lâm Yên liền chuẩn bị đi trở về.

Bên này vừa đi không bao xa, sau lưng đột nhiên có một ánh đèn xe chiếu sáng tới.

Lâm Yên vô ý thức vừa nghiêng đầu, kết quả là thấy... Là xe Tạ Tranh theo sau.

Tình huống như thế nào?

Lúc này vừa mới đi lên, làm sao lại xuống rồi?

Cửa sổ xe chậm rãi hạ xuống, Tạ Tranh mở miệng gọi cô: "Tiểu Yên, lên xe, bác đưa con về."

Lâm Yên vội hỏi: "Bác Tạ, bác sao lại xuống nhanh như thế? Chẳng lẽ... Bị mẹ cháu đuổi xuống rồi?"

Sắc mặt Tạ Tranh hơi có chút lúng túng nói: "Không có, là bác sợ Mộ Văn đơn độc ở chung với bác sẽ không được tự nhiên."

Lâm Yên: "..."

Cô quả thực là không còn lời nào để nói..

Lâm Yên bất đắc dĩ mở cửa xe, lên xe.

Sau khi trầm mặc một hồi, Tạ Tranh mở miệng nói, "Tiểu Yên, cảm ơn..."

Lâm Yên còn đang tức giận: "Cảm ơn vì cái gì?"

Tạ Tranh: "Cảm ơn cháu vừa rồi..."

Lâm Yên: "Véo bác một cái sao?"

Tạ Tranh: "Khụ khụ..."

Lâm Yên biểu thị, tâm tính thiện lương một mối, phối hợp với vị thanh đồng Tạ Tranh này, thật sự là uổng công kỹ thuật Vương Giả của cô!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Chúc hai người bách niên hảo hợp

"Bác Tạ, kỳ thật bác cũng không cần cảm ơn cháu, cháu sở dĩ giúp bác, cũng là bởi vì đã nhiều năm như vậy, những chuyện bác làm vì mẹ cháu, cháu đều thấy, cũng có thể cảm nhận được bác là chân tâm thích bà ấy..."

Tạ Tranh nghe vậy vội nói: "Bác đương nhiên là thật lòng, điểm này bác có thể thề với trời!"

Lâm Yên thờ dài nói, "Chẳng qua là, tính tình của mẹ cháu, bác biết đấy, nếu như không ai đẩy một cái, bà ấy mãi mãi cũng sẽ không thể bước ra khỏi quá khứ, mà bác lại..."

Lâm Yên nỗ lực giải thích một cách uyển chuyển, "Bác lại luôn luôn yên lặng trả giá, không cho mẹ cháu biết, tiếp tục như vậy, hai người vĩnh viễn cũng không thể tiến thêm một bước."

Về mặt Tạ Tranh bất đắc dĩ nói, "Tiểu Yên, cũng không sợ cháu chê cười, bác vừa thấy mẹ cháu cõi lòng liền hoàn toàn rối loạn, không biết nên ở chung với bà ấy như thế nào..."

"Cho nên, bác Tạ, lần sau khi cháu giúp bác, bác tốt xấu gì cũng phải phối hợp một chút, ví dụ như đêm nay, cháu vất vả tạo cơ hội cho hai người đơn độc ở chung, hai người không phải nên nhân cơ hội này trò chuyện thật tốt một chút sao?"

Về mặt Tạ Tranh chân thành, vội vàng nói: "Tiểu Yên, bác biết rồi, lần sau nhất định nghe cháu."

Lâm Yên: "..."

Đối với biểu hiện đêm nay của Tạ Tranh, Lâm Yên đối với lời cam đoan này cực kỳ hoài nghi.

Hi vọng như thế đi...

...

Xe rất nhanh lái đến nhà trọ, Lâm Yên tạm biệt Tạ Tranh, sau đó lên lầu.

Cũng may cô đổi nơi ở rất đúng lúc, không có Fan hâm mộ tìm tới nơi này, mấy lần cô ra cửa cũng đều thuận lợi.

Cộng thêm mặc dù giới fan hâm mộ mắng cô rất ác độc, nhưng cô dù sao cũng là một nhân vật vô hình nhỏ bed lâu dài chưa từng xuất hiện ở trước mặt công chúng, cách ăn mặc thường ngày cũng hoàn toàn nhìn không ra là minh tinh, trong sinh hoạt cơ bản không có người nào nhận ra cô.

Lâm Yên vừa tới nhà không bao lâu, Wechat của cô đột nhiên điên cuồng vang lên.

Lâm Yên thờ dài, không cần nghĩ cô đại khái cũng biết là ai.

Sau khi mở ra, vừa nhìn, quả nhiên, lại là Bùi Vũ Đường nhắn tới...

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [Yên tỷ! Con mắt em! Gào con mắt của em! Em nhìn thấy cái gì! Ảnh đại diện của chị! Nick name của chị!]

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [Yên tỷ! Ảnh đại diện với nick name của chị làm sao lại từ nhị ca em biến thành đại ca rồi? Đây là cái tình huống gì? Nhị tẩu biến thành đại tẩu rồi?]

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [Yên tỷ! Kêu gọi! Khẩn cấp kêu gọi!]

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [Yên tỷ! Chú ý em à!]

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [Yên tỷ, không, đại tẩu! Chị với anh em quả nhiên ở cùng một chỗ!]

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [Đại tẩu, chúc chị cùng anh ta bạch đầu giai lão, bách niên hảo hợp, sớm sinh quý tử! Đại tẩu, trong lòng em, chị cùng đại ca em chính là một đôi do trời đất tạo nên! Tuyệt đối là linh hồn vợ chồng! Em tuyệt đối sẽ không ngăn cản chị và đại ca ở cùng một chỗ! Từ hôm nay trở đi, đại tẩu chị chính là đại tẩu ruột của em!]

Lâm Yên ban đầu cũng đã quên quả bom hẹn giờ Bùi Duật Thành này, kết quả bị Bùi Vũ Đường mạnh mẽ nhắc tới, tâm tình tự nhiên không tốt, thấy cậu ta còn đang điên cuồng oanh tạc, trực tiếp hung tàn đánh chữ vào trong khung, gõ xuống một chữ "Lăn".

Lập tức liền chuẩn bị gửi ra ngoài.

Ngón tay vừa muốn đề xuống nút gửi đi, lúc này, điện thoại vang ong ong hai lần.

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [(hồng bao*) Đại ca đại tẩu bạch đầu giai lão!]

* Hồng bao là túi lì xì, mà wechat bên trung có tích hợp cả thanh toán như momo, tặng hồng bao là bằng với tặng tiền thật bạc thật. Nguồn:cvt.

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [(hồng bao) Đại ca đại tẩu bách niên hảo hợp!]

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [(hồng bao) Đại ca đại tẩu sớm sinh quý tử!]

Lâm Yên nháy nháy mắt...

Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương: [Cảm ơn bạn nhỏ em trai ^ _ ^~]

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Ấp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Ngôi Nhà Thiên Sứ

Sau khi lỉnh xong ba cái hồng bao, tâm tình Lâm Yên thoải mái hơn không ít.

Bất quá, tâm tình tốt của cô nhưng không có kéo dài bao lâu.

Người đại diện Triệu Hồng Lăng gửi một đoạn video phỏng vấn Lâm Thư Nhã cùng Lâm Dục Thông cho cô.

Bối cảnh phỏng vấn là nhà của Lâm Dược Thông.

Lâm Thư Nhã ăn mặc một thân váy trắng cao quý ưu nhã ngồi ở trước bàn sách, đang đáp trả câu hỏi của phóng viên.

Cha Lâm Dược Thông thì là mặt mũi tràn đầy từ ái ngồi ở một bên.

Phóng viên: "Thư Nhã tiểu thư, là nữ diễn viên hot nhất của giải trí Khải Thắng, cũng là thiên sứ quốc dân thuần khiết đoan chính nhất được giới giải trí công nhận, trong quá trình đó nhất định bỏ ra không ít gian khổ."

Lâm Thư Nhã: "Quá trình nỗ lực xác thực hết sức vất vả, bất quá cũng cho tôi tích tụ được càng nhiều lực lượng, đi trợ giúp càng nhiều người."

Nhìn đến đây, Lâm Yên giật giật khóe miệng.

A, hết sức vất vả?

Cho dù là thời điểm khổ nhất, cô và mẹ cũng chưa từng để cho cô ta phải chịu một tia ủy khuất, sau này cô ta lại có Hàn Dật Hiên, Lâm Dược Thông, cùng với rất nhiều người ái mộ một đường vì cô ta mà hộ giá hộ tống.

Nhân sinh của cô ta thuận lợi giống như được bật hack, sao có thể vất vả?

Phóng viên lại hỏi: "Đúng rồi, Thư Nhã, nghe nói cô còn có một người chị?"

Sắc mặt Lâm Thư Nhã trầm xuống, lộ ra mấy phần khô sở: "Đúng vậy, nhưng mà, chị của tôi học xong cấp 3 liền thôi học, cả ngày ở bên ngoài không trở về nhà, trước đó ngay cả khi mẹ sinh bệnh cũng không có trở về, vừa về đến là đưa tay đòi tiền..."

Mặc dù đã thành thói quen với việc Lâm Thư Nhã đổi trắng thay đen, nhưng đối với lời nói này, Lâm Yên vẫn là thật bội phục.

Lúc trước mẹ sinh bệnh, rõ ràng là cô từ bỏ một trận tranh tài trọng yếu, từ nước ngoài xin phép nghỉ gấp để trở về chăm sóc, mà Lâm Thư Nhã lại cùng bạn học đi trại hè xuất ngoại du lịch.

Mỗi lần trở về đều nũng nịu đòi tiền, dùng lý do học tập cầm lấy đi tiêu xài cũng là Lâm Thư Nhã...

"Trời ạ! Loại chị gái này cũng quá đáng quá đi!"

Trong video, mặt mũi các phóng viên lập tức tràn đầy bức tức giúp Lâm Thư Nhã bênh vực kẻ yếu.

Phóng viên tiếp tục hỏi: "Đúng rồi, nghe nói Thư Nhã tiểu thư ngài còn là người góp vốn lớn nhất để hoàn thiện trạm cứu trợ động vật nhỏ?"

Lâm Thư Nhã khiêm tốn mỉm cười: "Đúng vậy, bởi vì tôi vẫn luôn hết sức ưa thích động vật nhỏ."

"Cái gì, Thư Nhã tiểu thư còn sáng lập trạm cứu trợ động vật?" Một vị phóng viên nào đó về mặt tò mò.

Lâm Dược Thông ở một bên về mặt tự hào mở miệng, "Không tề, Thư Nhã đã nói với tôi, Ngôi Nhà Thiên Sứ chính là do một tay con bé sáng lập."

Các phóng viên nghe vậy tất cả đều là mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, "Ngôi Nhà Thiên Sứ" là trạm cứu trợ động vật nhỏ nổi danh, lực ảnh hưởng rất lớn, nhưng người sáng lập phía sau màn rất khiêm tốn, xưa nay không tiếp nhận phỏng vấn.

Không nghĩ tới, người sáng lập thần bí này thế mà lại là Lâm Thư Nhã.

Lâm Yên nghe đến đó, cũng giật đến bật cười.

Cô bỏ ra thời gian mấy năm sáng lập "Ngôi Nhà Thiên Sứ", thế nào lại thành Lâm Thư Nhã khai sáng rồi?

Lâm Thư Nhã luôn luôn ghét mèo con chó nhỏ nhất, mỗi lần cô gọi Lâm Thư Nhã hỗ trợ, Lâm Thư Nhã đều không tình nguyện, bắt cô mua quần áo túi xách hàng hiệu làm trao đổi.

Hiện tại để tạo tiếng, lại đem công lao đều kéo vào trên người chính mình.

Sau khi xem xong, Lâm Yên tắt đoạn phỏng vấn nayg đi, sau đó gửi một tin nhắn cho Triệu Hồng Lăng.

Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương: [Xem xong rồi, vì sao gửi cái này cho em?]

Triệu Hồng Lăng[Đề em học tập một chút, xem xem người ta là tạo thiết lập hình tượng như thế nào.]

Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương: [...] Xác định không phải tôi để đắm vào tìm sao?

Triệu Hồng Lăng: [Ảnh đại diện cùng nick name thay đổi rồi? Rất tốt. Khó có khi em thế mà chịu đổi.]

Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương: [...] Cô thật không dám nghĩ, nếu như Triệu Hồng Lăng biết nguyên nhân thực sự cô thay đổi, sau đó sẽ có phản ứng gì...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80: Thế giới hoàn toàn mới

Lâm Yên trực tiếp gọi điện cho Triệu Hồng Lăng.

Sau khi Triệu Hồng Lăng nghe máy, Lâm Yên liền giao cho Triệu Hồng Lăng giúp mình liên hệ với đoàn làm phim bên kia.

Lâm Yên hỏi: "Lăng tỷ, đoàn làm phim của Khương đạo diễn khoảng bao giờ thì khởi động máy, đã định thời gian rồi sao "

Không biết ngày đội xe của ông ngoại thi đấu, cô có thể có chút thời gian rảnh để chạy qua giúp hay không.

Triệu Hồng Lăng trực tiếp mở miệng nói: "Ngày mai em tới công ty một chuyến, chúng ta gặp mặt nói chuyện."

Lâm Yên gật đầu: "Được."

Triệu Hồng Lăng: "Nhớ kỹ che kín áo, ở công có anti fan của em ngồi chờ."

Lâm Yên: "A..."

Nhà người ta đều là đám fan hâm mộ giờ báng cổ vũ, mang theo lễ vật nhỏ ngồi chờ ở công ty, đưa đón idol đi làm.

Thế nhưng cô? Từ khi đi diễn đến nay chưa từng có một Fan hâm mộ, tất cả những người ngồi chờ đều giấu rìu, trứng gà, rau nát, tùy thời chuẩn bị xông lên hành hung cô một trận...

Loại đãi ngộ này, cũng xem như độc nhất toàn ngành giải trí.

Gần đây phát sinh quá nhiều chuyện, mỗi một chuyện đều là cấp bậc địa chấn, nếu là lấy trạng thái khi Lâm Yên vừa về nước, lúc này sợ là đã sớm sụp đổ.

Sau khi bị cấm thi đấu, toàn bộ thế giới của cô thật sự giống như đều sụp đổ, đối với bất cứ chuyện gì cũng không có tinh thần.

Lúc đó cô tùy ý Lâm Thư Nhã bài bố xếp đặt, bị cô ta và Hàn Dật Hiền lừa xoay vòng vòng, chẳng lẽ lại không phải bởi vì chính cô chưa bao giờ để tâm.

Thế giới sụp đổ thì sao chứ, vậy liền đi... Sáng tạo thế giới hoàn toàn mới!

Dù cho tiền đồ vẫn mơ màng như cũ, thế nhưng chỉ cần trong lòng kiên định, thì sẽ không sợ hãi.

...

Ngày thứ hai, công ty giải trí Khải Tinh.

Lâm Yên dựa theo mệnh lệnh của Triệu Hồng Lăng ngoan ngoãn chạy tới.

Công ty giải trí Khải Tinh quy mô không lớn, nhưng mà, không có mấy công ti nhỏ nào có thể sánh được, mấy năm nay giải trí Khải Tinh phát triển coi như cũng không tệ, dưới tay Triệu Hồng Lăng cũng đào tạo được một tuyến diễn viên tốt, thanh danh lập tức vang dội toàn bộ công ty.

Dưới sự nhắc nhở của Triệu Hồng Lăng, Lâm Yên mang theo khẩu trang kính râm, võ trang đầy đủ ra cửa.

Mới vừa đến cổng công ty, quả nhiên thấy được nhóm anti fan trung thành của cô chính tề như một đội ngũ.

So sánh với lúc trước, quy mô của đội ngũ đã lớn mạnh gấp mấy chục lần, nhà nào cũng có

Fan hâm mộ của tất cả các diễn viên trong công ty cộng lại đoán chừng cũng không nhiều bằng số anti fan của cô.

Ngay cả băng cổ vũ... A không đúng, là ngay cả băng kháng nghị cũng có.

Phía trên viết mấy chữ bắt mắt "Lâm Yên rút ra khỏi ngành giải trí" "Lâm Yên Bạch Liên Hoa* Lục Trà Biều**".

*Bạch Liên Hoa: ám chỉ những cô gái luôn thích tỏ ra trong sáng, ngây thơ, vô tội, yếu đuối,...

**Lục Trà Biếu = Bitch

Lâm Yên đối với đội quân anti fan to lớn được huấn luyện nghiêm chỉnh của mình thấy thật sự rất tự hào, chắc chắn tắc lưỡi, thường thức cảm thán tốt một phen, sau đó từ cửa phụ tiến vào cao ốc công ty.

Tiến vào công ty, mọi người thấy cô xuất hiện, tựa hồ có chút kinh ngạc, lập tức dồn dập lộ ra thần sắc chán ghét, châu đầu kẻ tai nghị luận.

"Đây không phải Lâm Yên sao! Cô ts sao lại tới đây? Cũng đa như vậy mà còn dám ra cửa, cũng quá không biết xấu hổ!"

"Cô ta không biết xấu hổ cũng không phải chuyện ngày một ngày hai, cả ngày nhìn qua nhu nhu nhược nhược cái gì cũng không tranh, kỳ thật tâm cơ sâu hơn bất kỳ ai!"

"Thật là, loại người này làm sao lại là diễn viên của công ty chúng ta, làm tôi hiện tại ra ngoài cũng không dám nói tôi là người của Khải Tinh!"

Những lời này Lâm Yên đã nghe qua quá nhiều, cũng đã sớm vào tai trái ra tai phải.

Đi chưa được mấy bước, vừa vặn thấy một người quen đâm đầu đi tới, là tiểu trợ lý của Triệu Hồng Lăng - Đa Đa.

Lâm Yên vội vàng bắt được cô ấy, "Đa Đa...".

Đa Đa thấy Lâm Yên, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc che miệng: "Ta đi! Yên... Yên tỷ! Sao chị lại tới đây? Chị thật lợi hại a! Chị thế mà có thể sống sót đi đến nơi này?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 81: Xảy ra chuyện lớn

Khóe miệng Lâm Yên hơi co rút: "Đa tạ khen ngợi, đại khái là bởi vì chị mạng lớn đi."

Đa Đa quét mắt thấy tóc Lâm Yên vừa dài vừa loạn như ổ gà, trên người phảng phất mặc một cái bao tải rách đen sì, tựa hồ hiểu rõ cô vì sao không có bị nhận ra, "Ra cửa không trang điểm, không hóa trang, đầu cũng không gội, Yên tỷ, bây giờ chị phóng khoáng như thế sao?! Thiết lập nhân vật của chị! Thiết lập của chị sắp tan nát rồi!"

Khóe miệng Lâm Yên hơi co rút, thiết lập nhân vật cái cọng lông.

Thiết lập trước đó của cô là đoá hoa nhỏ yếu đuối, cô gái nhỏ thanh thuần tươi mát, thiết lập cá nhân này nếu như làm tốt, như vậy chính là loại thiên sứ quốc dân người gặp người thích như Lâm Thư Nhã.

Nếu là làm sai lệch... Lâm Yên chính là loại Lục Trà Biếu Bạch Liên Hoa tâm cơ bị toàn dân, nhất là toàn thể con gái hận đến dồn vào chỗ chết.

Trước đó microblogging của Lâm Yên đều là Lâm Thư Nhã quản lý, nhớ có một lần, Lâm Thư Nhã đăng một ảnh đầu ngón tay của cô bị thương lên microblogging.

Cái vết thương nhỏ kia, nếu như không nhìn kỹ rõ ràng, một giây sau có lẽ liền sẽ khép lại.

Ngoại trừ tạo scandal kéo danh tiếng bên ngoài, đầu microblogging này cũng xem như một trong những vết nhơ nổi tiếng của Lâm Yên.

Về phần hiện tại, liên quan tới vấn đề thiết lập nhân vật hoàn toàn này, trong lòng Lâm Yên cũng đã sớm có dự định.

"Đa Đa bảo bối, đừng quan tâm sống chết của chị như vậy, đây hẳn là vấn đề anti fan của chị mới cần quan tâm!"

Lâm Yên liếc mắt nhìn Đa Đa, lập tức mở miệng hỏi, "Lăng tỷ đâu?"

Đa Đa nghe xong, sắc mặt lập tức ỉu nghiu xuống, ra hiệu Lâm Yên xích lại gần, lập tức nhẹ giọng ở bên tai cô mở miệng nói: "Lăng tỷ ở văn phòng đó, bắt quá tâm tình chị ấy lúc này không tốt lắm..."

"Làm sao vậy?" Lâm Yên không hiểu.

Đa Đa: "Xảy ra chuyện lớn, Tường Tư Phi đi ăn máng khác*!"

*Ăn máng khác: bỏ công ty mình để vào công ty khác.

Nghe được quả bom nặng ký này, Lâm Yên lấy làm kinh hãi: "Trường Tư Phi đi ăn máng khác? Làm sao có thể! Cô ta chính là tâm phúc đệ nhất của Lăng tỷ!"

Nếu như nói Lâm Yên là vết dơ lớn nhất đời này của Triệu Hồng Lăng, như vậy Trường Tư Phi chính là niềm kiêu ngạo lớn nhất của Triệu Hồng Lăng.

Đa Đa về mặt đau khổ nói, "Không phải sao, Lăng tỷ chính là bắt đầu dấn dẫm từ một người mới cái gì cũng không hiểu, nuôi dưỡng nhiều năm như vậy, dùng nhiều tài nguyên như vậy, thật vất vả tạo ra một diễn viên tuyến đầu, kết quả, cô ta trong lúc mấu chốt này đột nhiên muốn đi ăn máng khác, này cũng quá đáng..."

Lâm Yên hồ nghi: "Chuyện xảy ra khi nào? Chị sao lại hoàn toàn không biết?"

Đa Đa giận dữ nói: "Chị không biết cũng bình thường, chuyện mới xảy ra buổi sáng hôm nay, phát sinh quá đột ngột, cô ta vừa tới công ty liền âm ỉ một trận với Lăng tỷ, sau đó trực tiếp đi!"

Lâm Yên sắc mặt ngưng lại, chậm rãi mở miệng nói: "Kỳ hạn hợp đồng của cô ta còn chưa hết, phí bồi thường vi phạm hợp đồng cũng không nhỏ, công ty chịu nổi giá bồi thường không có mấy nhà..."

Giải trí Đinh Phong, giải trí Khải Thịnh, truyền hình điện ảnh Thượng Hoa, Bạo Phong Thời Đại, truyền thông Vạn Chúng...

Bên trong mấy công ty này, yêu cầu đào người của giải trí Đinh Phong cực cao, diễn viên tốt nhất tuyển đầu cũng chưa chắc có thể tiến vào được, Trường Tư Phi rõ ràng không đủ tư cách.

Giải trí Khải Thịnh vì cường ép dụng nên ngăn cách, trước mắt tiêu chuẩn đào người cũng bắt đầu tham khảo giải trí Đinh Phong, Bạo Phong Thời Đại luôn luôn chỉ nâng người một nhà, truyền hình mất xích tài chính của điện ảnh Thượng Hoa gần đây gặp một chút vấn đề.

Như vậy, chỉ có thể là công ty chi nhánh của giải trí Khải Thịnh đang trong giai đoạn phát triển trọng điểm, truyền thông Vạn Chúng."

Đa Đa ở bên cạnh nghe thấy sừng sốt một chút, "Yên tỷ, thật sự bị chị người trúng, chính là truyền thông Vạn Chúng! Truyền thông Vạn Chúng gần đây đang điên cuồng đào người!"

"Em khinh bỉ nhất là loại công ty này, chính mình không đi bồi dưỡng diễn viên, chỉ biết đi đào góc tường* những công ty khác!" Đa Đa cả giận nói.

*Đào góc tường: đào người của công ty khác về cho công ty mình

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Diễn viên nổi tiếng nhất

Trên mặt Lâm Yên cũng không có vẻ phẫn nộ gì, bình thản cười cười, "Ai bảo người ta có tiền chứ, dùng nhân dân tệ cũng là ở bên trong quy tắc."

Đa Đa nghe vậy hơi kinh ngạc, trước đó Lâm Yên ở trong mắt cô ấy chính là túi rom cái gì cũng không hiểu, không nghĩ tới cô đối với mấy cái này lại tâm như gương sáng, mới vừa phân tích công ty nhà ai đào Trường Tư Phi cũng là nói rất chuẩn.

Cô ấy cũng không thể tin được lời nói kia là từ trong miệng Lâm Yên nói ra.

"Lăng tỷ hiện tại thế nào?" Lâm Yên hỏi.

Đa Đa lấy lại tinh thần, bắt đầu dĩ quy trở lại nói, "Còn có thể thế nào, Lăng tỷ từng bước một thật vất vả ngồi vào vị trí tổng thanh tra bộ kinh tế diễn viên, hiện tại Trường Tư Phi vừa đi, công trạng của Lăng tỷ lập tức mất hơn phân nửa..."

Triệu Hồng Lăng tác phong cường ngạnh, mấy năm nay ở công ty đặc tội không ít người, nhưng là bởi vì công trạng chị ấy rõ ràng ở chỗ đó, mà lại còn một tay tạo ra diễn viên tuyến đầu duy nhất ở công ty - Lương Tư Phi, cho nên những người khác coi như là đồ mất cũng không thể làm gì được.

Hiện tại Lương Tư Phi vừa đi như thế, tình cảnh của Triệu Hồng Lăng xác thực không lạc quan.

Lâm Yên vỗ vỗ bả vai Đa Đa, "Đi thôi, dẫn chị đi gặp Lăng tỷ."

Sau đó, Đa Đa dẫn Lâm Yên tới văn phòng Lăng tỷ.

"Lăng tỹ, Lâm Yên đã tới." Đa Đa lo âu liếc mắt nhìn Triệu Hồng Lăng, lập tức nhỏ giọng mở miệng nói với Lâm Yên, "Lăng tỹ hiện tại cũng khó qua như vậy, chị có lời gì vẫn là nói nhanh một chút cho xong đi! Bằng không thì Lăng tỹ nhìn thấy chị, tâm tình khẳng định càng không tốt!"

Lâm Yên: "..."

Được a, cô đối với câu này lại không cách nào phản bác.

"Lăng tỹ!" Lâm Yên lên tiếng chào hỏi.

Trước kia thấy Triệu Hồng Lăng, chị ấy luôn luôn vội vàng bận rộn, giờ phút này lại an tĩnh ngồi ở ghế trước bàn làm việc, vẻ mặt có mấy phần thất thần.

Thấy Lâm Yên, Triệu Hồng Lăng không có biểu tình gì nhìn cô một cái, "Tới, ngồi."

Triệu Hồng Lăng vẫn luôn là tính cách như Thiết nương tử (?), Lâm Yên cũng không biết an ủi thế nào mới tốt, sau khi ngồi xuống, ho nhẹ một tiếng mở miệng nói, "Lăng tỹ, chị cũng đừng quá khó chịu, Tường Tư Phi đi thi đi đi, chị không phải còn có em sao! Em vừa nhận phim mới của Khương đạo diễn, lại tạo scandal với Bùi Anh Đức, còn có muôn vàn anti fan vì em tăng độ hot! Nghĩ như vậy, quả thực tiền đồ vô lượng a!"

Triệu Hồng Lăng: "..."

Đa Đa: "..."

Đến cùng là ai cho cô dũng khí nói ra lời như vậy?

Mặc dù là phim của Khương đạo diễn, nhưng bất quá cũng chỉ là nữ bốn, mà cái nữ bốn này còn tràn ngập nguy hiểm, đến mức muôn vàn anti fan, này cũng đáng khoe khoang sao?

Cô cũng sắp bị nói xấu lên tận trời!

Triệu Hồng Lăng cũng là bị nàng chọc cười, "Em cũng là rất có tự tin."

Lâm Yên cười tủm tỉm nói, "Cái đó đương nhiên! Em có lòng tin, về sau em khẳng định lại là diễn viên nổi tiếng nhất dưới tay Lăng tỹ!"

Đa Đa cũng không nhịn được cười ra tiếng, "Phốc, diễn viên đen nhất còn tạm được, mà cũng không cần về sau, chị bây giờ cũng đã là..."

Đa Đa nói xong, nhìn không được liếc mắt nhìn Lâm Yên nhiều một cái, cô ấy không hiểu sao lại cảm thấy, lần gặp gỡ này, Lâm Yên thật sự có chỗ nào đó không giống.

Hôm nay Lâm Yên dù trang điểm hay không trang điểm, làn da cũng cực kỳ khỏe mạnh trơn bóng, mà không giống trước đó, vì tạo thiết lập yếu đuối, mỗi lần mặt đều hóa trang đến hoàn toàn trắng bệch không có chút huyết sắc nào...

Còn không chỉ có bề ngoài biến hóa.

Trước kia Lâm Yên luôn là một bộ không có chút sinh khí nào, đối với hết thảy những chuyện phát sinh xung quanh mình đều không thèm để ý, càng khỏi bàn đến việc nói ra loại lời "Em nhất định sẽ là diễn viên nổi tiếng nhất dưới tay chị" này.

Nhưng bây giờ, rõ ràng còn là cùng một dạng người này, thậm chí ăn mặc lời thôi léch thếch như thế, chỉ tùy tiện ngồi ở chỗ đó như vậy, lại giống như cả người đều sáng ngời lên, cặp mắt kia càng là giống như chất đầy muôn vàn sao trời..

Còn có cảm giác cô mang đến cho người khác giờ phút này, so sánh một chút, chính là dù ăn mặc giống như tên ăn mày nằm ở trên đường cái, cũng là tư thế "Lão tử thiên hạ đệ nhất".

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Cứu vãn hình ảnh

Triệu Hồng Lăng đem một xấp tài liệu đưa tới trước mặt Lâm Yên.

"Nói chính sự đi, tình huống hiện tại của em, trước đó chị cũng đã nói rồi. Nếu như em muốn vượn mình, hiện tại việc khẩn cấp trước mắt là nhất định phải thay đổi, tạo nên một thiết lập tốt, để cứu vãn hình ảnh bây giờ của em."

Đa Đa ở một bên nhìn không được lăm lăm, "Lăng tỹ, chỉ là hình tượng này của chị ấy, còn có thể cứu vãn được sao?"

Lâm Yên: "..."

"Mong muốn thay đổi ấn tượng đã ăn sâu bén rễ trong lòng mọi người xác thực rất khó..." Triệu Hồng Lăng nhìn về phía Lâm Yên, chỉ chỉ xấp tài liệu kia, "Đây là một chút thiết lập khuôn mẫu mà các nữ diễn viên trong giới giải trí thường dùng, em có thể xem một chút, chọn một cái em có thể không chê."

Lâm Yên tiếp nhận tư liệu, lật xem, "Em nhìn một chút, thiết lập người chăm chỉ chuyên nghiệp... Cái này không sai nha!"

Đa Đa khó có thể tin nhìn cô một cái: "Thôi đi, ngón tay chị đứt một lỗ nhỏ xíu cũng muốn đăng microblogging, kỹ thuật diễn xuất kém muốn chết, tài nghệ hoàn toàn không có, trình độ nghiệp vụ toàn bộ đều là hạng cuối, rõ ràng không có gì tốt còn bôi móc đùa nghịch đủ loại, như vậy còn muốn thành lập thiết lập chăm chỉ chuyên nghiệp?"

Khóe miệng Lâm Yên hơi co rút, mặc dù muốn nói rõ lí do, nhưng tưởng tượng, trước đó chính mình quả thực để lại cho người ta loại ấn tượng này, muốn nói rõ lí do cũng nói không rõ được.

Thế là, cô tiếp tục lật đến trang thứ hai: "Cái kia... thiết lập học bá (học sinh giỏi) IQ cao? Ai nha! Em cảm thấy cái này rất thích hợp!"

Đa Đa biểu lộ càng khiếp sợ, tiếp tục ác miệng nói: "Yên tỷ, mời chị tỉnh táo một chút! Người nào không biết chị chỉ có học tới cấp 3, đại học cũng không thi đậu, còn IQ cao, còn học bá?"

Lâm Yên: "..."

Cô không phải không thi đậu, cô chẳng qua là không có đi học thôi?

Năm đó cô vẫn là Trạng Nguyên khoa học tự nhiên toàn tỉnh đấy...

Cha mẹ là ly hôn khi cô lớp 10, Lâm Thư Nhã nhỏ hơn cô hai tuổi, lúc ấy mới vừa lên đầu cấp hai.

Ngay từ đầu thân thể của mẹ còn tốt, còn có thể làm chút việc vặt, cộng thêm cô làm việc ngoài giờ, tranh thủ thời gian sau khi học xong để đi làm thêm, làm game thủ cây thuê, cũng còn có thể sinh hoạt.

Nhưng là, năm đó khi cô thi đại học, Lâm Thư Nhã từ nhỏ thân thể yếu đuối ngoài ý muốn rơi xuống nước, bệnh cũ phát tác, cần một số tiền lớn để phẫu thuật cùng tiền thuốc men, cô và mẹ nghĩ đủ biện pháp, thực sự kiếm không được nhiều tiền như vậy.

Mẹ thậm chí vứt mặt mũi sang một bên đi cầu xin ông ngoại, nhưng tình huống của ông ngoại bên kia cũng không dễ dàng, nợ một số tiền lớn bên ngoài, càng không bỏ ra nổi nhiều tiền như vậy.

Cô đã từng ngày thơ chạy đi tìm cha, lại thấy một nữ nhân đi từ trên xe của cha xuống.

Là dây dẫn nổ khiến cha mẹ ly hôn năm đó, mối tình đầu kia của cha, Mã Mạn Như.

Mã Mạn Như gả vào nhà giàu, lúc đầu trôi qua cũng không tệ, nhưng đến sau này, chồng bà ta phá sản, còn thiếu món nợ lớn, thường xuyên chạy tới trước mặt cha giả bộ đáng thương.

Mỗi lần bà ta gặp phiền phức, cha đều sẽ bỏ mẹ để chạy tới.

Thậm chí ngay cả việc kiện cáo khi Mã Mạn Như ly hôn, cũng là cha giúp bà ta tìm luật sư.

Chân trước Mã Mạn Như vừa ly hôn, cha liền ép mẹ ly hôn.

Bất quá, thủ đoạn của vị Mã Mạn Như này cũng rất cao, biết không có được mới là tốt nhất, sau khi cha ly hôn, bà ta có ý để cha chờ, vẫn không có đồng ý cùng cha kết hôn, lại làm cho cha đối với bà ta càng thêm khăng khăng một mực.

Khi đó, Lâm Yên giận điên lên, chạy đi mắng Mã Mạn Như, Lâm Dược Thông lại nổi giận tát cô một cái, đẩy cô vào trong mưa, cẩn thận từng li từng tí che chở nữ nhân kia.

Lúc đó ánh mắt Lâm Dược Thông nhìn cô, tựa như là nhìn một thứ đồ chán ghét vương vãi, sợ sự tồn tại của cô sẽ làm ô uế ánh mắt Mã Mạn Như, ảnh hưởng đến tình cảm vĩ đại thuần khiết giữa ông ta cùng Mã Mạn Như, thậm chí chỉ sợ còn ước gì cả ba mẹ con họ đều biến mất trên thế giới này.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Không bằng buông thả bản thân tự do

Cô cố nén cơn giận dữ cùng khuất nhục, ăn nói khép nép nói bệnh tình của em gái, cầu cha mau cứu em gái.

Mà Lâm Dược Thông đáp lại cô, chỉ có một chữ "Cút", chỉ có một câu "Mẹ con chúng mày đều là quỷ đòi nợ, chỉ biết đòi tiền của tao".

Đêm hôm ấy, cô nằm nhào ở trước giường bệnh, nhìn em gái suy yếu đến mức chỉ có thể chờ đợi cái chết, cảm nhận được sự bất lực đến gần như tuyệt vọng.

Cô thực sự nghĩ muốn trở nên mạnh mẽ...

Lúc đó, trường học số một trong nước cũng hứa hẹn cho cô học bổng toàn phần, đồng thời đưa cho cô học bổng nghèo khó, thế nhưng đây bắt quả chỉ là hạt cát trong sa mạc, ngay lúc đó cô đã không còn tâm trạng đi học tập, chậm chạp không có xử lý thủ tục nhập học.

Ngay tại thời điểm này, cậu út nói cho cô biết, có một đội xe ở nước ngoài nhìn trúng cô, trả lương cao để đào cô, đồng thời hứa hẹn có thể trả trước tiền lương cho cô.

Lúc đó mẹ đã gặp đến độ bị bệnh,

sau đó em gái còn phải tiếp nhận đủ loại trị liệu cùng thuốc thang đắt đỏ phải dùng lâu dài, không ngừng đốt tiền, cô đã không đợi nổi thời gian bốn năm lâu như vậy, bốn năm này có khả năng phát sinh rất nhiều biến cố.

Cuối cùng, Lâm Yên không chút do dự quyết định từ bỏ việc học, ra nước ngoài, một mình đặt chân lên con đường vô cùng gian nan nguy hiểm..

Để tránh mẹ phát hiện sẽ lo lắng, cô ở nước ngoài dùng tên và thân phận hoàn toàn mới, cũng rất ít khi lộ mặt ở trước mặt công chúng.

Bên ngoài không ai biết được, tay đua xe Yeva khiến toàn bộ giới đua xe khiếp sợ năm đó, lại là một cái thiếu nữ trẻ người Hoa.

Cho nên, khi biết được người hủy hoại cô, lại là em gái ruột trước giờ cô xem như tính mạng để bảo vệ, cô mới có thể hoàn toàn sụp đổ...

Bây giờ hồi tưởng lại chút việc này, Lâm Yên vẫn cảm thấy đau lòng, nhưng cũng không còn oán hận như vậy nữa.

Dù sao, hận một người cũng cần có tình cảm.

Lâm Yên cười đến gió nhẹ mây bay (thoải mái), phàn nàn một tiếng: "Lãng tử, chị phải quản Đa Đa nha!"

Đa Đa hừ một tiếng, "Em làm sao chứ, em thực sự nói thật!"

Triệu Hồng Lăng rõ ràng cũng cảm thấy hết sức khó giải quyết, nhìn về phía Lâm Yên, hỏi ý kiến của cô, "Chính em có ý nghĩ gì?"

Lâm Yên sờ lên cằm, cầm lấy bút máy, lật đến trang trống, xoay xoay viết mấy chữ, "Em cảm thấy, thiết lập này rất thích hợp với em..."

"Cái gì nha?" Đa Đa tò mò tiến tới xem.

Lập tức, cô ấy liền thấy, ở trên trang trống, viết hai chữ: Lâm Yên.

"Lâm Yên...? Có ý gì?" Đa Đa không hiểu.

Lâm Yên mở miệng nói, "Cái thứ như tạo hình tượng thiết lập này, thuộc về dưa hấu xanh không ngọt*, mà lại dễ dàng bị Fan hâm mộ chọc thủng, đến lúc đó hoàn toàn ngược lại. Diễn xuất duy trì thiết lập, không bằng để em buông thả bản thân tự do, muốn làm sao thì làm vậy, biểu hiện là chính em, như vậy ngược lại ít có sơ hở nhất."

*Dưa hấu xanh không ngọt: hấu dưa khi còn xanh, quả sẽ không được ngọt, cũng như khi làm việc, vội vàng hấp tấp sẽ không thu được kết quả viên mãn.

Triệu Hồng Lăng trầm ngâm một lát, liếc mắt nhìn Lâm Yên liếc mắt, "Em chắc chắn chứ?"

Lâm Yên buông tay, "Bây giờ còn có những biện pháp khác sao?"

Mặt mũi Đa Đa tràn đầy hoảng sợ nhìn cô một thân ăn mặc như gà mờ: "Lãng tử, tuyệt đối không nên, chị nhìn bộ dáng của chị ấy bây giờ, tiếp tục buông thả tự do được sao..."

Lâm Yên nghiêng đầu, cười nói, "Đa Đa bảo bối, miệng lưỡi của em độc như vậy, cẩn thận về sau không ai muốn nha!"

Đa Đa trắng mắt liếc cô, "Ai cần chị lo!"

"Không có việc gì, chị muốn chị muốn..." Lâm Yên nói xong, nhìn về phía Triệu Hồng Lăng, "Lãng tử, em thiếu người phụ tá, không bằng chị đem Đa Đa đưa cho em!"

"Em muốn Đa Đa?" Triệu Hồng Lăng có chút ngoài ý muốn.

Trước đó, người Tiểu Lưu ghét nhất chính là Đa Đa, cô ấy còn cho là Lâm Yên cũng không thích Đa Đa.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Tên êm tai

"Đúng đúng đúng, chính là muốn Đa Đa!" Lâm Yên liên tục gật đầu.

Đa Đa bị dọa đến mặt mũi trắng bệch, "Không muốn! Em mới không cần làm trợ lý của chị! Chị khó phục vụ như vậy! Trợ lý Tiểu Lưu trước kia của chị đâu, chị sao không tìm cô ta đi!"

Trợ lý Tiểu Lưu của Lâm Yên trước đó là do Lâm Thư Nhã tìm giúp, hoàn toàn là Lâm Thư Nhã ở phía sau điều khiển, cần trọng vì cô tạo thêm nhiều vết nhơ.

Người bên cạnh Lâm Yên không ai nhìn ra, chỉ có Triệu Hồng Lăng phát hiện không đúng đến hỏi cô, Lâm Yên lúc này mới nói cho Triệu Hồng Lăng, là em gái mình giúp cô tìm trợ lý, khẳng định không có vấn đề.

Triệu Hồng Lăng lúc ấy lập tức cảnh cáo cô, nói Lâm Thư Nhã có vấn đề.

Chẳng qua là, Lâm Yên lúc ấy cả ngày ngờ ngợ ngạc ngạc sống qua ngày, cộng thêm quá tín nhiệm cô em gái này, cho nên hoàn toàn không tin cảnh cáo của Triệu Hồng Lăng.

Mãi đến sau khi biết được hết thấy chân tướng, cô mới sa thải Tiểu Lưu.

Triệu Hồng Lăng suy nghĩ một chút, cuối cùng mở miệng nói, "Đa Đa, vất vả em một chút, liền do em ở cạnh Lâm Yên đi, đem cô ấy giao cho những người khác, chị cũng không yên lòng."

Đa Đa không dám vi phạm mệnh lệnh của Triệu Hồng Lăng, về mặt đau khổ trừng Lâm Yên, "Chị làm sao nhất định phải tuyển em à!"

Lâm Yên cười tủm tỉm nói, "Ai nha, em đáng yêu nha, lại luôn thích nói lời thật lòng, chị chính là cần dạng người chuyên nói lời thật như vậy ở bên cạnh, nhắc nhở chị, mà tên của em cũng rất êm tai!"

Lâm Yên vừa nói chuyện, một bên liếc nhìn tên của Đa Đa trên thẻ công tác: Tiền Đa Đa.

Tên rất hay! May mắn!

Lâm Yên vỗ bả vai Đa Đa an ủi, "Đa Đa, đừng như vậy, vui vẻ một chút, nói không chừng về sau em liền thành trợ lý của đại tỷ số một ngành giải trí nữa nha!"

Đa Đa mặt không thay đổi nhìn chăm chăm cô: "Trước lúc đó, em cũng đã bị anti fan của chị chém chết!"

Bất kể nói thế nào, chuyện trợ lý vẫn là quyết định như vậy.

Triệu Hồng Lăng tìm ra bản hợp đồng của đoàn làm phim《Kỳ Phùng Định Thủ》vừa gửi tới trước đây không lâu, để cho Lâm Yên ký.

Sau đó nói với Lâm Yên một chút công việc tiếp theo.

"Đoàn làm phim bảy ngày sau sẽ thử vai, ngay sau đó liền mở máy, trong khoảng thời gian này chị cũng không hi vọng kỳ xảo của em có thể tiến bộ bao nhiêu, chị chỉ yêu cầu em giữ chặt cái đuôi mà làm người, không muốn dừng tiếp tục làm ra chuyện gì, yên tĩnh chờ đợi dư luận hạ nhiệt. Chị sẽ để Đa Đa giám sát em, em nhất định phải nghe theo hết thấy an bài của con bé." Triệu Hồng Lăng cảnh cáo nói.

Lâm Yên sáng khoái đáp ứng: "Cái này không có vấn đề."

Triệu Hồng Lăng thở dài, đem một cái bảng liệt kê đưa cho cô: "Đây là bảng giờ giấc quay phim của em, phần diễn của em không nhiều, phần lớn thời gian khả năng đều sẽ phải chờ, kiên nhẫn một chút, không nên phản nản. Nếu như thực sự nhàm chán, tải mấy trò chơi xuống điện thoại chơi bởi, đừng nhàn rỗi không chuyện gì đi gây chuyện."

Triệu Hồng Lăng cũng là đồng tình với cảnh ngộ của Lâm Yên, cho nên chuẩn bị giúp cô một tay.

Thế nhưng, người đại diện cô ấy bây giờ bảo vệ mình còn khó nên cũng không giúp được đại ân gì, cụ thể có thể làm đến mức nào, cuối cùng vẫn phải xem chính bản thân cô.

Lâm Yên nghe lời của Triệu Hồng Lăng, thật sự là có khổ khó nói.

Trước đó cô đều nửa chết nửa sống, nào có tinh lực gây chuyện, cơ bản tất cả đều là Tiểu Lư "Giả truyền thánh chỉ", tạo một chút yêu cầu khát khe hiếm thấy như "gọi đồ ăn nhất định phải là ở nhà hàng Michelin ba sao" "Cà phê nhất định phải đủ nóng bằng không thì không uống" "Tuyệt đối không cho phép đụng tới đồ hóa trang của cô".

Cũng không thể trách Đa Đa vừa nghe thấy phải làm trợ lý của cô liền hoảng sợ.

Hết cách rồi, vấn đề còn lại của đoạn lịch sử này, cô cũng chỉ có thể giải quyết từng chút một.

Lâm Yên tiếp nhận bằng giờ giấc nhìn thoáng qua, thi đấu của ông ngoại bên đó vào xế chiều hôm nay, vừa vặn không có phần diễn của cô, đến lúc đó mặc kệ em họ có cần hoa tiêu hay không, cô đều chuẩn bị đi xem một chút, nói không chừng có thể giúp đỡ được gì...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quảng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Cho một câu trả lời

Lúc vừa về nước, cô hoàn toàn không thể tiếp xúc với đồ vật có liên quan đến đua xe, vừa nhìn thấy liền sẽ sụp đổ mất khống chế.

Nhớ kỹ có một lần cô quay một kỳ của chương trình nghệ thuật, Tiểu Lư lại đột nhiên đưa điện thoại di động cho cô xem một tin tức liên quan đến đua xe.

Kết quả dẫn đến cô lúc ấy trực tiếp trạng thái thất thường, toàn bộ hành trình hôn du thiên ngoại (hôn lia khỏi xác), biểu hiện xấu hổ vô cùng, được vinh dự "Chương trình nghệ thuật hắc động".

Bởi vì kỹ thuật diễn xuất không tốt, thanh danh lại kém, ngay cả chương trình nghệ thuật cũng không nguyện ý tìm cô, sau này tình cảnh càng thêm gian nan...

Mãi đến trước khi giúp Bùi Vũ Đường đua xe, trong lòng Lâm Yên kỳ thật vẫn là có chút vương mắc.

Cũng là sau đêm hôm đó, một lần nữa ngồi trên xe, cảm nhận được tốc độ khiến cho huyết dịch của cô sôi trào cảm giác, mới khiến cho cô triệt để thoát khỏi khúc mắc...

Trong văn phòng, Triệu Hồng Lăng đang dặn dò Lâm Yên một số việc cần chú ý sau khi tiến vào tổ quay phim, lúc này, cửa đột nhiên bị người ta trực tiếp đẩy ra một cách thô lỗ.

Sau đó liền thấy năm sáu người đại diện khí thế hùng hăng đồng thời đi vào.

Triệu Hồng Lăng lập tức khôi phục biểu hiện nghiêm túc hờ hững, ánh mắt lạnh lùng nhìn đám người này, "Có việc?"

Cả đám người đều là một bộ tư thế hưng sư vấn tội*, người đàn ông trung niên cầm đầu vỗ bàn, bắt đầu gầm thét, "Triệu Hồng Lăng, cô còn có mặt mũi hỏi! Ngay cả người khác cũng nhìn không nổi! Tưởng Tư Phi chính là diễn viên tuyến đầu duy nhất của công ty, lần này cô ta, cô biết ảnh hưởng lớn thế nào đối với công ty không!"

"Đúng đấy, rắc rối lớn như vậy, cô cần phải chịu hoàn toàn trách nhiệm!"

"Không có Tưởng Tư Phi, công trạng của cô không bằng cả người đại diện tuyến ba, có tư cách gì ngồi ở vị trí tổng thanh tra bộ diễn viên kinh tế này!"

...

Đối mặt với sự lên án của mọi người, Đa Đa ở một bên nghe xong giận đến gần chết, "Uy! Các người cũng quá đáng quá đi! Tưởng Tư Phi lợi hại hơn nữa cũng là do một tay Lăng tỷ tạo ra! Không có Lăng tỷ, công ty chúng ta có thể có diễn viên tuyến đầu sao?"

Một người đại diện nữ dung mạo trang điểm đẹp đẽ cười lạnh, "Cô còn có mặt mũi nói! Cô ta nâng người không phải dùng tiền của công ty sao! Vì nâng Tưởng Tư Phi, cô ta đoạt ít nhiều tài nguyên và tài chính của chúng tôi! Hiện tại người chạy, gà bay trứng vỡ, để công ty chịu tổn thất lớn!"

Đa Đa phẫn nộ phản bác, "Nói vậy! Rất nhiều tài nguyên đều là chính Lăng tỷ đi kiếm từng nhà từng nhà! Nếu toàn bộ đều nhờ công ty, vậy các người thì sao, các người làm sao không có bản lĩnh nâng lên tuyến đầu!"

Đa Đa còn muốn tiếp tục nói chuyện, bị Triệu Hồng Lăng giữ chặt, "Đa Đa, không cần nói."

Những người đại diện kia còn đang chất vấn không buông tha, "Triệu Hồng Lăng, dù như thế nào, chuyện này cô nhất định phải cho chúng tôi một câu

trả lời!"

Cửa mở rộng, rất nhiều nhân viên và diễn viên của công ty vây đầy.

Triệu Hồng Lăng bình thường làm người quá không nề tình, nên lúc này không ít người đều đang cười trên nỗi đau của người khác.

Nhất là nhóm diễn viên ngày xưa luôn bị Tưởng Tư Phi đè ép.

Một diễn viên tuyền hai tay khoanh vòng quanh ngực, mặt mũi tràn đầy khinh thường, "Không có Tưởng Tư Phi, Triệu Hồng Lăng cô ta chẳng là cái thá gì, có tư cách gì ngồi ở trên vị trí tổng thanh tra trên này! Nếu không phải cô ta bá đạo như vậy, đoạt hết thầy tài nguyên của công ty, tôi sẽ bị ép đến mức này sao? Hiện tại có thể coi là cuối cùng cũng gặp báo ứng!"

Mấy diễn viên đi theo bên cạnh cũng phụ họa, "Không phải sao, tôi thấy cô ta bây giờ cũng chỉ xứng dẫn dắt loại diễn viên như Lâm Yên này!"

"Phốc, khó trách cô ta gọi Lâm Yên trở về! Tôi thấy cô ta cũng đã hết biện pháp đi..."

Thanh âm của những diễn viên kia không hề biến mất, âm lượng rất lớn, toàn bộ người của phòng làm việc đều có thể nghe được.

Trong phòng, Lâm Yên nằm cũng trúng đạn: "Aiiizzz..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Trở lại công trạng đệ nhất

Trong lúc nhất thời, Triệu Hồng Lăng trở thành mục tiêu công kích, bị tất cả mọi người trách móc, tất cả mọi người đều đang chờ để kéo cô ấy xuống.

Công trạng thường ngày của Triệu Hồng Lăng quá ổn, căn bản là không bắt được nhược điểm, mà lần này, bởi vì Tưởng Tư Phi đi ăn máng khác, có tội lỗi lớn như vậy ở chỗ này, Triệu Hồng Lăng cũng xác thực không cách nào thoát trách nhiệm.

Triệu Hồng Lăng cũng vô cùng rõ ràng điểm này, hít sâu một hơi, nhìn về phía tất cả mọi người, mở miệng: "Chuyện này, xác thực là trách nhiệm của tôi, tôi sẽ đi xin rời khỏi chức tổng thanh tra bộ diễn viên kinh tế."

Cô ấy luôn luôn khinh thường trốn tránh trách nhiệm, dù như thế nào, Tưởng Tư Phi từ trong tay cô ấy đi ăn máng khác, đây là sự thật.

Đa Đa nghe vậy lên tiếng kinh hô: "Lăng tỷ!"

Những cái người kia rõ ràng chính là đang chờ câu này của Triệu Hồng Lăng, nghe vậy lập tức tất cả đều lộ ra biểu hiện mừng thầm, dồn dập nói lời châm chọc.

"Ban đầu cũng nên như thế!"

"Công ty nhiều người nhìn như vậy! Ngay cả công trạng của cô bây giờ, lấy cái gì để khiến mọi người tâm phục khẩu phục?"

Đúng lúc này, Lâm Yên vốn nên yên lặng ẩn nấp giảm bớt cảm giác tồn tại, đột nhiên chậm rãi đi tới giữa đám người.

Nữ hài hững hờ liếc mắt quét qua tất cả mọi người, nhàn nhạt mở miệng, "Chờ một chút, gấp cái gì."

Mọi người thấy Lâm Yên đột nhiên xuất hiện, lập tức lộ ra biểu lộ căm ghét không kiên nhẫn, "Nơi này không có chỗ cho cô nói chuyện!"

Lâm Yên không để ý những người kia, trực tiếp mở miệng nói, "Không phải chỉ là mất một Tưởng Tư Phi sao? Cũng đáng để các người ngạc nhiên! Trong vòng ba tháng, tôi sẽ giúp Lăng tỷ bù lại toàn bộ công trạng bị mất đi, trở lại công trạng đệ nhất!"

Trong nháy mắt Lâm Yên vừa dứt lời, hiện trường lập tức một mảnh xôn xao.

Tất cả mọi người nhìn Lâm Yên như người điên, ngay cả Triệu Hồng Lăng cùng Đa Đa cũng là mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

Một lát sau, hiện trường vang lên tiếng cười nhạo liên tiếp.

"Ha ha ha ha ha, Lâm Yên, tôi thấy cô là điên rồi đi! Loại lời khoác lác buồn cười này cũng nói được?"

"Cô cũng đã bị ngành giải trí phong sát, chỉ là chó ngáp phải ruồi nhận được một nhân vật nữ bốn không có chút cảm giác tồn tại nào, lại không biết xấu hổ cộ độ nổi tiếng của Bùi Ảnh Đế, hiện tại cô cũng đã có tên trong sổ đen của Fan hâm mộ các nhà, cô không liên lụy đến công ty cũng không tệ rồi,

còn kiểm công trạng cho công ty?"

"Không lâu nữa, cô ta sợ là cũng không giữ được cái vai nữ bốn kia! Ai dám dùng dạng diễn viên phiên phức đầy người như cô ta chứ! Thế mà còn dám đánh đồng chính mình với Tường Tư Phi!"

...

Đổi mặt với sự trào phúng của mọi người, sắc mặt Lâm Yên không thay đổi chút nào, mở miệng cười, "Tôi có thể làm được hay không, thử một lần chẳng phải sẽ biết sao. Thế nào? Chư vị chẳng lẽ là không có lòng tin với mình sao? Sợ bị tôi lừa xuống, lấy không được vị trí công trạng đệ nhất sẽ mất mặt?"

Mấy cái người đại diện kia nghe nói như thế mặt đều đen đi.

"Cô quả thực ở đây nói hươu nói vượn!"

"Người si nói mộng!"

Lâm Yên buông tay: "Sao lại không được, nếu mọi người có lòng tin như vậy, vì cái gì không dám đánh cược với tôi?"

Mọi người không nghĩ tới sẽ bị Lâm Yên chặn ngang giữa đường, mấy người giãn dūr ở một bên thương lượng một chút.

Triệu Hồng Lăng không có công lao cũng có khổ lao, dù cho có bị bọn họ trách móc, phía trên có lẽ cũng sẽ không để cô ấy lập tức xin nghỉ.

Có cái túi rom Lâm Yên này pha trộn một phen, nói không chừng Triệu Hồng Lăng rời đi càng nhanh.

Đến lúc đó, ngay cả chút thanh danh này của Triệu Hồng Lăng cũng bị giày vò mất sạch, triệt để không có chỗ vron mình.

Thế là, người đại diện cầm đầu đứng dậy: "Tốt, vậy chúng tôi liền chờ ba tháng, đến lúc đó, nếu là công trạng của Triệu tổng thanh tra không phải thứ nhất, cần phải nhớ kỹ hứa hẹn hôm nay!"

Mấy người nói xong, lúc này mới dōn dập lần lượt rời đi.

Sau khi tất cả mọi người đều đi, Đa Đa cũng sắp tức giận điên rồi, đi lên liền bắt đầu giận mắng, "Lâm Yên, chị làm gì vậy! Lăng tỷ đối với chị tốt như vậy, chị tại sao lại muốn hại Lăng tỷ!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quăng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Đánh về một mảnh giang sơn

"Đa Đa..."

Triệu Hồng Lăng lắc đầu, ngắt lời Đa Đa, than nhẹ một tiếng nói, "Được rồi, ít nhất tranh thủ được thời gian ba tháng."

Mặc dù, ba tháng này, cũng không cách nào thay đổi điều gì.

Đa Đa vẫn còn có chút tức giận căm phẫn, "Chị ta chính là đang quấy rối!"

Lâm Yên nháy nháy mắt, "Nói không chừng chị thật có thể bạo hot, sau đó phim điện ảnh, chương trình nghệ thuật, quảng cáo cuộn cuộn tới, xông lên công trạng đệ nhất?"

Mặt Đa Đa đen xì, "Nếu chị có thể đạt được công trạng đệ nhất! Tôi đây liền làm osin cho chị, bưng trà đổ nước nói gì nghe nấy!"

...

Sau khi trò chuyện xong, Triệu Hồng Lăng an bài một chiếc xe, kêu Đa Đa tự mình đưa Lâm Yên về nhà.

Sau khi xuống lầu, Đa Đa xụ mặt nhắc nhở, "Chị về sau ra cửa đều phải cẩn thận một chút, hiện tại còn chưa xin được kinh phí mời vệ sĩ cho chị, chị đừng bị người ta đánh chết!"

Lâm Yên cười nói, "Biết, sẽ không chết dễ dàng như vậy, chị còn muốn vì em cùng Lăng tỷ đánh về một mảnh giang sơn đó!"

Đa Đa: "Giang sơn anti fàn sao?"

Lâm Yên: "..."

Còn có thể tán gẫu vui vẻ hay không?

Lâm Yên nhìn thoáng qua nhóm anti fan của chính mình cách đó không xa, tặc lưỡi cảm thán nói, "Ày, khóa anti fan này không được, ngay cả chị đứng ngay ở trước mặt bọn họ cũng không nhận ra! Độ trung thành quá thấp!"

Mặt mũi Đa Đa tràn đầy căm nín, "Chớ lăm mồm, mau lên xe đi!"

Bên này, Lâm Yên vừa chuẩn bị lên xe, nhóm anti fan bên kia cũng không biết phát hiện cái gì, đột nhiên khí thế hung hăng lao về phía của cô.

"Lâm Yên! Là Lâm Yên!"

"Lâm Yên cái tiện nhân nhà người, dám động tới ca ca nhà tôi, tôi liều mạng với cô —— "

"Các chị em nhanh lên! Đánh chết tiện nhân này!"

...

Trong lúc nhất thời rau quả, tảng đá, trứng gà thối che ngợp bầu trời đập tới.

Đa Đa vỗ rau héo trên đầu, giận đến gần chết, "Cái miệng quạ đen này của chị! Bị nhận ra! Lần này tốt đi!"

Lâm Yên lúc này đang che đến cực kỳ chặt chẽ, nghe vậy nhũn mảy: "Không thể nào, như này cũng có thể nhận ra? Thật sự là đánh giá thấp độ trung thành của họ!"

Đa Đa trầm mặt: "Tám phần mười là người của công ty mật báo tin tức!"

Lâm Yên: "Tốt xấu gì cũng cùng một công ty, đây có phải hay không quá không phúc hậu rồi? Đến cùng là ai thất đức như vậy?"

Đa Đa: "Toàn bộ người của công ty đều chán ghét chị, tôi làm sao biết là ai!"

Lâm Yên: "..."

Đa Đa thúc giục: "Mau lên xe!"

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Lâm Yên cùng Đa Đa nhanh như gió chen lên xe, sau đó vội vã rời đi.

"Thật sự là rất lâu không có cảm nhận được đãi ngộ nhiệt tình như vậy của nhóm anti fan..." Lâm Yên sờ trái tim nhỏ cảm thán.

Đa Đa liếc cô một cái, "Mọi người tìm không thấy hành tung của chị, chỉ có thể ngồi chờ ở cổng công ty của chúng ta, đây vẫn chỉ là một đội nhân mã nhỏ mà thôi, chờ khi đoàn làm phim khởi động máy, mọi người đều biết chị phải vào tổ quay phim, hết thấy anti fan đều sẽ đi ngồi xổm chờ chị, đó mới gọi xong đời! Chị nghĩ kỹ ngày đó chết như thế nào đi!"

Bên trên trái tim nhỏ của Lâm Yên đã đâm đầy mũi tên, cô liếc mắt nhìn ba chữ "Tiền Đa Đa" bên trên thẻ công tác của Đa Đa, tâm tình mới rốt cục thông thuận một chút.

Đa Đa quay đầu nhìn thoáng qua, thấy mấy chiếc xe đuổi theo, thậm chí còn có không ít paparazi* nghe tin chạy tới.

*Paparazi: thợ săn ảnh, "chó săn", thường đi săn ảnh, chụp lên người nổi tiếng.

Đa Đa lo lắng thúc giục, "Bác tài, lái nhanh một chút, ngộ nhờ bị bọn họ đuổi theo, tìm thấy địa chỉ của Lâm Yên thì xong rồi!"

"Cái đoạn đường này không dễ lái, tôi đã lái nhanh hết mức!" Bác tài lái xe oán trách, rõ ràng hắn cũng không muốn nhận cái nhiệm vụ gian khổ này.

Đa Đa nghe vậy tức giận trừng mắt với Lâm Yên: "Đều tại chị, hiện tại tình cảnh của Lăng tỷ cũng khó như vậy, còn phải quản con ghê như chị!"

Bác tài lái xe trước mặt cũng đầu đầy mồ hôi, "Đuổi quá gần, chỉ sợ không cắt đuôi được!"

Đa Đa gấp đến độ không được, "Làm sao bây giờ! Ngộ nhờ bị những cái người kia đuổi kịp, hậu quả khó mà lường được!"

Lâm Yên vẫn không nói chuyện, cô tỉ mỉ quan sát đoạn đường phía trước, sau đó quay đầu nhìn mấy chiếc xe đuổi theo đằng sau một chút, sau đó mở miệng với lái xe: "Lão Trương, đèn đỏ trước mặt xuống xe, đổi cho tôi lái!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 89: Đổi cho tôi lên lái

Đa Đa gấp đến độ nhảy dựng, "Làm sao bây giờ! Ngộ nhờ bị những người kia đuổi kịp, hậu quả khó mà lường được!"

Lâm Yên vẫn không nói chuyện, cô tỉ mỉ quan sát đoạn đường phía trước, sau đó quay đầu nhìn mấy chiếc xe đuổi theo đằng sau một chút, sau đó mở miệng nói với lái xe: "Lão Trương, đèn đỏ trước mặt xuống xe, đổi cho tôi lái đi!"

Lái xe Lão Trương vô cùng ngạc nhiên, "Cái gì? Đổi cho cô lái?"

Đa Đa phẫn nộ nói "Lâm Yên chị lại quấy rối cái gì vậy! Chị không phải không biết lái xe sao?"

Lâm Yên: "Chị biết."

Đa Đa trừng cô, "Chị biết cái gì chứ! Chị còn muốn gạt tôi! Trước đó nhân viên lái xe ở công ty không đủ, Lãng tử kêu chị tự lái về, kết quả chị sống chết cũng không lái, tình nguyện đi xe buýt trở về, kết quả bị anti fan vây chặt, chị cũng quên rồi sao?"

Cái nòi này... Lâm Yên cũng không muốn gánh.

Bởi vì lúc ấy chính là thời điểm đi chứng của cô nghiêm trọng nhất, cô xác thực không cách nào lái xe, vừa chạm vào xe liền văng đầu hoa mắt, bất đắc dĩ mới ngồi xe buýt.

Lâm Yên hết cách rồi, chỉ có thể mở miệng: "Trước đó không biết, vừa học lấy bằng lái."

Lão Trương tức giận nói, "Tôi là một tài xế kỳ cựu cũng không cắt đuôi được, cô là một tân thủ (người mới) vừa cầm bằng lái sao mà được! Người trẻ tuổi thật sự là quá làm loạn!"

Trong lúc nói chuyện, xe đã lái đến đằng trước đèn xanh đèn đỏ.

Lâm Yên biết nói không rõ lý do, trực tiếp kéo cửa xe phía sau ra, đi xuống xe.

Đa Đa phía sau thét lên: "Lâm Yên! Chị điên rồi!!!"

Lâm Yên: "Xuống xe."

Lão Trương hết cách, chỉ có thể xuống xe đi tới đằng sau.

Đồng thời, đèn đỏ đã sắp kết thúc.

Năm..

Bốn..

Ba...

Hai...

Một...

Đèn đỏ kết thúc, đèn xanh sáng lên.

Lâm Yên một cước đạp chân ga, mạo hiểm lướt qua xe trước mặt, vượt qua.

Đa Đa bị dọa đến lập tức giữ chặt dây an toàn, tức miệng mắng to, "Lâm Yên! Chị bình tĩnh một chút! Bị phóng viên vây lại cũng tốt hơn bị chị đâm xe khiến chúng ta chết cùng một chỗ!"

Lâm Yên đưa ra một tay, móc móc lỗ tai, "Đa Đa, em nếu còn tiếp tục hét như thế, chị còn chưa bị đâm chết, đã bị hoảng mà chết!"

Đa Đa: "Chị đừng cầm lái một tay a a a!"

Trong nháy mắt Đa Đa thét lên, Lâm Yên bẻ cua một cách điêu nghệ, chuyển đến đầu đường bên trái.

"A a a a..." Đa Đa bị dọa đến thét lên liên tục.

Ngay cả lái xe cũng hoảng sợ túm lấy tay cầm phía trên, "Triệu tổng thanh tra đến cùng là tìm diễn viên ở đâu, đầu óc có vấn đề sao!"

Nhưng mà, ngay sau đó, hai người liền phát hiện...

Lâm Yên nhìn như lái lung tung, trên thực tế, chiếc xe hơi này ở trong tay Lâm Yên, tựa như là bị dụng cụ tinh vi khống chế, chuẩn xác vượt qua một chiếc lại một chiếc, đồng thời hoàn toàn không có va chạm với xe xung quanh, cô thậm chí còn có thể ở khe hở này, nhớ phải tuân thủ quy tắc giao thông bất đèn xi nhan.

Đa Đa kinh ngạc không thôi nhìn nữ hài ngồi trên ghế lái qua kính chiếu hậu.

Trên mặt nữ hài đeo khẩu trang, không nhìn thấy mặt, nhưng là, đôi mắt lộ ra bên ngoài kia lại bình tĩnh như nước, giống như một lưỡi dao sắc bén, là bộ dáng cô ấy chưa từng thấy qua.

Lại khiến cho người ta... Không hiểu sao cảm thấy an tâm...

Khi còn đang thất thần, "Ông" một tiếng, Lâm Yên lại bẻ cua một cách xinh đẹp, tiến vào một đường nhỏ chỉ đủ chỗ cho một xe.

Đầu đường nhỏ trong rừng này cực kỳ chật hẹp khó lái, hơi không chú ý liền rơi vào ruộng bên cạnh, càng khỏi bàn tới việc lái với tốc độ cao.

Nhưng mà, xe của bọn họ như ngựa hoang mất cương đến thảo nguyên vậy, vẫn như cũ chạy thông thuận vô cùng.

Trong chốc lát, bọn họ đã một mình một ngựa, bỏ rơi mấy chiếc xe phía sau...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Tôi chính là tôi, là khói lửa nhiều màu sắc

Lâm Yên rẽ ngang rẽ dọc, xuyên rừng vượt hẻm, chờ đến khi Đa Đa với lái xe phản ứng lại, đằng sau đã hoàn toàn không có cái bóng của anti fan cùng paparazi.

Không biết qua bao lâu, cuối cùng xác định đã hoàn toàn bỏ rơi những người kia, hai người Đa Đa cùng lái xe vẫn còn sợ hãi không thôi ngồi yên tại chỗ, phản ứng không kịp.

Lão Trương cảm giác một đám xương già của mình cũng sắp bị dọa gãy: "Lâm tiểu thư, cô... Cô học lấy bằng lái ở đâu? Lái xe cũng... Quá dọa người..."

Đa Đa lâu bầu mở miệng, "Những cái paparazi kia như là thuốc cao da chó, dính vào rồi thì đừng nghĩ xé đi, coi như cô vận khí tốt, thế mà thật sự bỏ rơi bọn họ..."

Đa Đa nói xong, cực kỳ nghiêm túc nhìn chằm chằm Lâm Yên: "Lần này là tình huống đặc biệt, về sau cô nếu có thể thì tuyệt đối không được đụng vào xe!"

Nếu cô bình thường cũng lái như vậy, thì còn đến đâu!

Lâm Yên khéo léo đáp ứng: "Tuân mệnh, Đa Đa đại nhân!"

...

Đình hoa Giang Phong.

Khi về đến nhà, Lâm Yên bắt đầu lập cho mình một kế hoạch định kỳ.

Mặc dù giải trí Khải Tinh không phải một công ty lớn, thế nhưng, muốn trong ba tháng đạt được công trạng thứ nhất, cũng không phải chuyện dễ dàng gì.

Sau khi Trương Tư Phi rời đi, Khải Tinh còn có mấy nghệ sĩ tuyến hai thực lực mạnh mẽ, thậm chí có vài người tuyến ba cũng không tệ.

Hiện tại cô mặc dù cũng dự định trở nên siêu hot, nhưng thanh danh thật sự là quá kém, không thay đổi, cô sẽ hứng chịu những tiếng xấu này mà sống hết đời.

Ngoại trừ thay đổi hình ảnh đối ngoại của chính mình, tẩy trắng chỗ bẩn, biện pháp duy nhất để cô có thể đứng vững gót chân trong giới này chỉ có —— thực lực.

Tẩy trắng không phải chuyện ngày một ngày hai, chỉ có thực lực siêu cường, cô mới có niềm tin đối mặt với hết thảy chỉ trích.

Ký ức trong khoảng thời gian sau khi về nước, cô luôn sống như cái xác không hồn ngơ ngác ngác, mặc người điều khiển, lại cứ như vậy bỏ phí nguyên một năm.

15 tuổi bắt đầu chịu gánh nặng sinh hoạt, 18 tuổi rời khỏi nhà bước vào hành trình ở nước ngoài, 22 tuổi ngã xuống từ đỉnh cao, 23 tuổi bị người mình yêu nhất, thân nhất phản bội...

Khó khăn nhất, đau khổ nhất cũng đã trải qua, thì sợ gì cùng đường mạt lộ (rơi vào bước đường cùng).

Chỉ là một lần nữa bắt đầu lại từ đầu.

Trước kia là Lâm Thư Nhã điều khiển mọi chuyện cần thiết của cô, hiện tại hết thảy mọi việc cô đều muốn tự mình dụng tâm vạch kẻ hoạch.

Đầu tiên, Lâm Yên thay đổi microblogging của mình.

Hiện tại cái microblogging này là Lâm Thư Nhã giúp cô đăng kí, chung quy khi dùng cũng là không yên lòng, mà nội dung trước kia cũng thật sự vô cùng thâm trầm

Thế là, chính cô đăng kí một cái tài khoản mới, nick name là: "Mọi ngày đều nghĩ phát nhanh".

Ảnh chân dung dùng ảnh chụp một con mèo nhỏ cô nuôi trước kia, đó là con mèo hoang cô cứu trợ đầu tiên, hiện tại đã ở trạm cứu trợ an hưởng tuổi già.

Sau đó, Lâm Yên đăng tin microblogging đầu tiên của mình —— tôi chính là tôi, là khối lửa nhiều màu sắc! (Lâm Yên, tên Yên có nghĩa là khối, Lâm Yên dùng từ lần khối nhiều màu sắc để ý chỉ mình như vậy. Nguồn: cvt)

Sau khi dùng nick phụ đăng microblogging, cô lại dùng nick chính đăng một chút: [các bảo bảo, cái tài khoản microblogging này không dùng nữa, hoan nghênh mọi người tới microblogging mới tìm tôi chơi ^_^]

Tin microblogging này của Lâm Yên vừa mới đăng lên, nhóm anti fan lập tức liền bắt đầu mắng tập thể.

[Móa! Ai là Bảo Bảo của cô nguoi! Ác tâm chết! Muốn ói!]

[Cái kỹ nữ tâm cơ này lại muốn nghĩ cách lãng xê!]

[Cho là thay nick microblogging, đoạn lịch sử đen trước kia liền không tồn tại sao? Sự thông minh này quả thực...!]

...

Rất nhanh, nick phụ của Lâm Yên liền tăng hơn mấy ngàn Fan hâm mộ.

Lâm Yên yên lặng nhìn lướt qua những cái ID kia, rất nhiều người đều là anti fan cấp Boss của cô, cô đi đến đâu liền đuổi theo mắng đến đó, có thể nói là vô cùng trung thành.

Phía dưới bài đăng của tài khoản microblogging mới kia rất nhanh cũng bị mắng đến.

Lâm Yên đang xem xét kỹ xảo mắng người hoa mỹ của nhóm anti fan, lúc này, bên trong một đồng thóa mạ, thế mà thấy được một bình luận hoàn toàn không thích hợp.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Cô cũng có Fan hâm mộ?

Một đóa pháo hoa nhỏ: Yên Yên cố gắng lên, ủng hộ chị, là chính mình! Em tin tưởng chị là tuyệt nhất!

Lâm Yên nháy nháy mắt, hơi có chút ngoài ý muốn.

Chẳng lẽ là anti giả dạng fan?

Một fan bằng mười anti, có đôi khi khoác lên vỏ ngoài Fan hâm mộ đi bơi nhẹ ở bên ngoài, so với anti fan bình thường còn hữu hiệu hơn, đây cũng là thủ đoạn ngành giải trí quen sử dụng.

Thế nhưng, Lâm Yên cẩn thận suy nghĩ một chút, không quá giống.

Bởi vì anti fan của cô đã đủ nhiều, không ai sẽ vẽ vòi thêm chuyện dùng chiêu này.

Mà nội dung lời nhắn này không giống như là anti fan giả trang, anti fan sẽ nâng mình đạp người khác, cố ý nâng cô, sau đó đạp diễn viên nhà khác, dẫn Fan hâm mộ của diễn viên nhà khác tới mắng cô.

Vấn đề là, cô làm sao lại có thứ như Fan hâm mộ này?

Thời điểm ban đầu, kỹ thuật diễn xuất của cô mặc dù cặn bã, nhưng còn có mấy fan thích sắc đẹp, nhưng là sau này, cả ngày cô đều nghiêm mặt trắng bệch lại yếu đuối âm u đầy từ khí, giá trị nhan sắc dù tốt cũng không khiến ai thích nổi, tăng thêm scandal đẩy người, chút fan thích sắc đẹp này cũng không có.

Cho nên, Lâm Yên đối với Fan hâm mộ đột nhiên xuất hiện này rất là khiếp sợ.

Tò mò, Lâm Yên cố ý mở microblogging của người này, phát hiện cô nàng này đăng nhiều bài viết cùng tin tức có liên quan đến cô, mỗi một bài viết đều là đang thay cô lên tiếng.

Thật đúng là Fan hâm mộ của cô?

Kéo tới một bài đăng rất lâu trước đó, ngón tay Lâm Yên dừng một chút.

Một đóa pháo hoa nhỏ: Tôi biết nhất định sẽ bị chửi, nhưng tôi nhin không nổi, tôi muốn nói một sự việc, từ hôm nay trở đi, tôi muốn làm fan của Lâm Yên! Đúng, chính là Lâm Yên mà mọi người biết kia! Tiểu tỷ tỷ quả thực là người đẹp tiểu thiên sứ lương thiện!

Mấy ngày trước tôi đi xem buổi hòa nhạc của Vệ Từ Phong, kết quả người quá nhiều trực tiếp chen lấn khiến tôi té xuống đất, cuối cùng là một tiểu tỷ tỷ che chở tôi, cứu tôi ra ngoài, nếu không lúc ấy tôi khẳng định bị đâm gãy xương!

Mọi người biết tiểu tỷ tỷ này là ai không? Thế mà lại là Lâm Yên! Lâm Yên! Bạch Liên Hoa Lục Trà biểu thích kéo danh tiếng kia! Lâm Yên!

Tiểu tỷ tỷ trong hiện thực siêu tốt, không chỉ dùng thân thể che chở đem tôi mang ra ngoài, còn tự mình giúp tôi đi mua băng dán cá nhân, cuối cùng không chờ tôi nói một câu cảm ơn liền rời đi! Chỉ có trợ lý của tiểu tỷ tỷ thật đáng ghét, một mực ở bên cạnh thúc giục Lâm Yên chớ xen vào việc của người khác!

Còn có còn có còn có! Đáng vẽ tiểu tỷ tỷ không l trang điểm hóa trang thật sự đẹp phát nổ à! Phá hủy thế giới quan của tôi đối với giá trị nhan sắc, là hoàn toàn khác biệt! Đáng tiếc tôi lúc ấy vậy mà không có chụp hình!"

Fan hâm mộ của vị một đóa pháo hoa nhỏ này không nhiều, phía dưới chỉ có mấy cái bình luận linh tinh, tất cả đều là chất vẩn.

Gió nhẹ chậm chậm [Giả mù sa mưa, lẳng xê đi!]

Vệ Từ Phong tiểu khả ái: [Khẳng định là giả bộ!]

Lâm Yên rút ra khỏi ngành giải trí: [Cười chết người, Lâm Yên là người đẹp lương thiện? Chị sợ chủ tus là thủy quân* của Lâm Yên?]

*Thủy quân: là người (nhóm người) được nghệ sĩ (đoàn đội) thuê để họ dùng nhiều tài khoản ảo spam, chuyển tiếp thông tin nhằm PR bản thân hoặc đim đối thủ.

Một đóa pháo hoa nhỏ: [Kỳ thật ngay từ đầu tôi cũng lo lắng là giả vờ, nhưng là, nếu như là giả vờ, lúc ấy bên cạnh khẳng định có người chụp ảnh, ngày thứ hai hẳn là sẽ có tin tức, thế nhưng vẫn luôn không có, cho nên khẳng định không phải giả bộ!

Tôi cảm thấy chúng ta không thể phán đoán một người chỉ qua bề ngoài, dạng tiểu tỷ tỷ lấy việc giúp người làm niềm vui này khẳng định không phải loại người như trên mạng nói!]

Một đóa pháo hoa nhỏ này một mực nói rõ lí do, bất quá, cũng không có người nào nghe, ngược lại tất cả đều châm chọc khiêu khích cô nàng này.

Lâm Yên cuối cùng nhớ lại, giống như là có chuyện này.

Cô rất thích nghe Vệ Từ Phong hát, lúc ấy Lâm Thư Nhã kêu trợ lý tặng cô một tấm vé vào cửa buổi hoà nhạc của Vệ Từ Phong, để cô đi giải sầu một chút, cô tự nhiên không đề phòng chút nào mà đi.

Kết quả, quay đầu đến ngày thứ hai Lâm Thư Nhã liền đăng một đầu microblogging cô đi nghe hoà nhạc của Vệ Từ Phong, ban đầu đi nghe một buổi hoà nhạc cũng không có gì, nhưng ai bảo cô là Lâm Yên, trước đó cộ nhiệt độ quá nhiều, coi như là đơn thuần đi xem buổi hoà nhạc cũng không ai tin.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Ý nghĩa của cái nghề nghiệp này

Lúc đó cô còn không biết mấy lần trước kia đều là Lâm Thư Nhã tự mình sắp đặt đồng thời mua chuộc phóng viên viết tin tức, cho nên đối với tin microblogging chia sẻ sinh hoạt bình thường này hoàn toàn không có hoài nghi.

Nếu như không phải thấy tin microblogging này, cô cũng đã nhanh quên chính mình lúc ấy còn thuận tay giúp một fan hâm mộ nhỏ...

Giờ phút này, Lâm Yên xem xong hết thấy bình luận dưới tin microblogging này, nhìn pháo hoa nhỏ này liều mạng vì chính mình nói chuyện, trong lòng bỗng nhiên có loại tư vị không nói ra được.

Loại cảm giác được người tin nhiệm cùng bảo vệ này...

Nguyên lai cô cũng không phải chỉ có một mình, nguyên lai cũng có người sẽ cố gắng thủ hộ (bảo vệ, che chở) cô như vậy...

Lúc trước kỳ thật cô cũng không quá hiểu rõ cái nghề nghiệp này, thậm chí là vì Hàn Dật Hiền mới lựa chọn nghề này, coi như là thời điểm hạ quyết tâm nghiêm túc, phần lớn cũng là vì sinh hoạt.

Thế nhưng là, ngay tại một khắc này, cô đột nhiên phát hiện ý nghĩa của cái nghề nghiệp này.

...

Lâm Yên gọi điện thoại cho Ưng Cảnh Dương, kêu hắn giúp mình mua nhiều thức ăn một chút, sau đó liền bắt đầu bế quan.

Đêm khuya, dưới ánh đèn, Lâm Yên một lần lại một lần phỏng đoán kỹ thuật diễn xuất.

Cô không có xuất thân chính quy, không có trải qua bất kỳ huấn luyện chuyên nghiệp nào, chỉ có thể dựa vào năng lực lĩnh ngộ của chính mình, từng chút từng chút đi chinh phục lĩnh vực hoàn toàn mới này...

Đào mắt một tuần lễ đã qua, tất cả sách chuyên nghiệp Lâm Yên đều đã "cày" một lần, lại xem hàng loạt tư liệu truyền hình điện ảnh, chính mình luyện diễn xuất một lần lại một lần.

Đối với một người mới hoàn toàn không hiểu công việc mà nói, điểm khó khăn nhất trong diễn xuất là cảm giác khi đối mặt ống kính, ở trước mặt ống kính, loại cảm giác mất tự nhiên cùng xấu hổ kia sẽ phóng đại đến hơn trăm lần.

Còn may là Lâm Yên khi 18 tuổi đã bắt đầu chinh chiến các giải thi đấu, tố chất tâm lý cực mạnh, am hiểu nhất là bài trừ sự quấy nhiễu từ bên ngoài, cảm giác này cũng không tồn tại.

Coi như là ở dưới ánh mắt hàng vạn người, cũng có thể trấn định tự nhiên như cũ, đây là điểm mạnh lớn nhất của cô.

Cho nên cô chỉ cần nắm giữ kỹ xảo diễn xuất, hiểu rõ cách suy diễn ra tính tủy của nhân vật là đủ.

Trước đó cô thông qua đọc hàng loạt sách chuyên nghiệp đã tìm được một chút cách thức, sau này thì cô thông qua xem đi xem lại những video Bùi Vũ Đường gửi tới kia, từng chút từng chút phỏng đoán mỗi động tác, mỗi thần thái, mỗi ngữ khí lời nói của Bùi Duật Thành.

Nếu như có thể diễn ra một phần mười khí tràng của Bùi Duật Thành, cô cũng có thể có tự tin làm được cái thiết lập nữ tổng giám đốc bá đạo này.

Lâm Yên nhìn gương, một lần lại một lần luyện ánh mắt, cuối cùng cơ hồ cũng muốn luyện tới tẩu hỏa nhập ma.

"Hô... Một chết mất... Nghi ngơi một chút..." Lâm Yên sức cùng lực kiệt nằm nhoài trên bàn trang điểm.

Tổng giám đốc bá đạo quả nhiên không phải dễ bắt chước như vậy, nếu như khí tràng của bản thân chống đỡ không nổi, hơi không chú ý liền sẽ diễn hết sức không hài hòa, rất ngu ngốc.

Lâm Yên đang ngồi cảm thán, không biết nghĩ đến cái gì, đột nhiên toàn bộ đều ngây ngẩn cả người.

Cô đột nhiên phát hiện... Sau khi từ lần trước ở biệt thự gặp qua một lần, Bùi Duật Thành đã một tuần lễ đều không tìm cô, một tuần lễ không có tìm cô!

Lâm Yên một khi chuyên tâm làm việc thì sẽ toàn thân toàn tâm chú tâm, quên hết thấy mọi chuyện ở thế giới bên ngoài, gần đây cô luyện tập kỹ thuật diễn xuất tập đến kinh thiên động địa, vậy mà suýt nữa quên mất chuyện chính mình có thêm một người bạn trai.

Ta đi! Làm sao lại có thể quên quả bom hẹn giờ này rồi?

Bùi Duật Thành đến cùng là có ý gì?

Mặc dù cô là một trạch nữ cái sắt thép, nhưng dù gì cũng đã từng yêu đương, dưới tình huống bình thường, làm bạn trai bạn gái, lâu như vậy mà ngay cả một cú điện thoại cũng không có, cũng quá không bình thường đi?

Bùi Duật Thành có phải giống như cô hay không, cũng quên vụ này rồi?

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Kỹ xảo chia tay

Lâm Yên nghĩ nửa ngày, cảm thấy chỉ có một khả năng, dùng thân phận địa vị của Bùi Duật Thành, đối bạn gái đối với hắn mà nói là chuyện quá bình thường.

Lúc đó chỉ là nhìn thấy cô thú vị, nên thuận miệng đáp ứng, ngay sau đó liền đem cô ném ra sau đầu.

Dù sao Bùi Duật Thành là ai chứ, làm sao có thể đem dạng nữ nhân không quan trọng như cô nhớ ở trong lòng.

Cô nhiều nhất chỉ có thể coi là một trong muôn vàn kẻ ham muốn Bùi Duật Thành.

Nghĩ như vậy, trong nháy mắt Lâm Yên cảm thấy hết thảy đều đã thông suốt, cũng coi như có thể thở phào nhẹ nhõm.

Quả nhiên giống với phỏng đoán trước đó của cô.

Càng làm cho Lâm Yên vui vẻ là, trong khoảng thời gian cô ở nhà gần đây, cuối cùng không tiếp tục lại "Phân liệt", nhân cách khác kia rốt cuộc không có đi ra nữa.

Hết thảy đều đang phát triển theo phương hướng tốt đẹp...

Lâm Yên cảm thấy, cô có thể bắt đầu kế hoạch nói chia tay...

Thế nhưng là...

Phải làm sao để nói chia tay?

Cái này thật sự là một việc cần kỹ thuật!

Nhất là đối phương là Bùi Duật Thành, hoàn toàn tìm không thấy lý do...

Lâm Yên mở trình duyệt ra, tìm tòi một chút: Làm sao để nói chia tay một cách tinh xảo với bạn trai?

Trên mạng trả lời đủ loại.

Có người nói: "Cô phá thôi, phá trời phá đất, hắn chịu không được liền chia tay với cô!"

Cái này không được, cô không dám, hướng chỉ đối với gương mặt kia của Bùi Duật Thành, cũng phá không nổi a, nhìn một chút thì tức giận gì cũng tiêu tan...

Có người nói: "Cô thuê một nữ nhân đi dụ dỗ hắn, sau đó nói hắn vượt quá giới hạn, như thế xác định vững chắc liền có thể chia tay!"

Cái này cũng không được, thuê người phải bỏ tiền à.

Còn có người nói: "Chuyện này còn không đơn giản sao, tìm sai lầm của hắn! Không trả lời tin tức, không trả lời điện thoại, tam quan không hợp, yêu thích khác biệt, cái gì cũng được!"

Cái này... Giống như có thể thử xem!

Lật nhìn nửa ngày, Lâm Yên có được ích lợi không nhỏ.

Nguyên lai còn có khả năng làm như thế?

Lâm Yên đang học tập kỹ xảo, lúc này, điện thoại đột nhiên vang lên.

Lâm Yên tiện tay nhận, kết quả, vừa mới kết nối, đầu kia điện thoại liền truyền đến thanh âm hoảng hốt lo sợ của Bùi Vũ Đường —— "Đại tẩu! Cứu

em!!!"

Về mặt Lâm Yên cứng lại, "Tam thiếu? Xảy ra chuyện gì?"

"Em... Em gây họa... Lần này em thật sự xong đời... Đại tẩu... Ngoại trừ chị... Lần này không ai có thể cứu được em..." Thanh âm của Bùi Vũ Đường ở đầu kia điện thoại có chút nói năng lộn xộn, dường như là xảy ra chuyện lớn gì.

"Đến cùng là tình huống như thế nào, cậu từ từ nói, nói rõ!"

Án tượng của Lâm Yên đối với Bùi Vũ Đường là không sợ trời không sợ đất, không biết cậu ta sẽ bị chuyện gì mà sợ đến như vậy.

Bùi Vũ Đường vội vàng nói rõ lí do nói, "Em uống quá nhiều, rồi cùng Tống Diệu Nam nổi lên xung đột nhỏ, đánh một trận, tiến vào cục cảnh sát, sau đó em tìm nhĩ ca để nộp tiền bảo lãnh đem em ra..."

Lâm Yên nghe vậy thở phào nhẹ nhõm, "Há, cái kia chẳng phải không có chuyện gì sao?"

Cô còn tưởng rằng là việc lớn quan trọng gì liên quan đến mạng người, dọa cô giật mình.

Bùi Vũ Đường nghe thấy là nổi, cậu ta lại không có chút tính tình suy nghĩ tâm cơ nào, không có việc gì thì gọi làm cái gì, coi thật sự là không có chút ngoài ý muốn nào.

Bùi Vũ Đường trực tiếp kêu lên: "Vốn là không có việc gì! Thế nhưng trọng điểm là! Chuyện này bây giờ bị đại ca của em biết! Em! Nhất! Định! Chết!!

Đại ca của em đồng ý cho em làm tay đua xe, điều kiện là trong thời gian này em tuyệt đối không được gây họa, cũng không được tìm hỗ trợ trong nhà, nhưng bây giờ, em phạm vào điều kiện rồi!

Hiện tại! Tối hôm nay em liền bị đưa đi trường học ở Ý quốc, toàn bộ 24h quản lý khép kín, ăn uống ngủ nghỉ đều sẽ có người đi theo, không đạt được yêu cầu của anh trai em thì sẽ một mực ở nơi đó tiếp tục chờ đợi! Khủng bố nhất là! Một khi em tiến vào, liền không còn có tự do!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Lần đầu tiên yêu đương

Lâm Yên hơi kinh ngạc, "Đáng sợ như vậy sao?"

"Dĩ nhiên là đáng sợ! Loại tháng ngày như vậy em đã sống vài chục năm, thật vất vả có được tự do, em cũng không muốn tiếp tục trở về cái lồng giam kia! Kêu em trở về không bằng để cho em đi chết!" Trong giọng nói của Bùi Vũ Đường tràn đầy hoảng sợ, xem ra bóng ma tâm lý rất nghiêm trọng.

Bùi Vũ Đường vừa nói vừa khóc, "Đại tẩu, hiện tại em cũng đã hồi hận đến xanh ruột, cũng đã nhìn lâu như vậy, làm sao lại nhất thời chủ quan chứ? Cũng trách em, thấy tâm tình của đại ca gần đây tốt, em liền buông lỏng cảnh giác, có chút quá phiêu, kết quả là gây họa..."

Lâm Yên gãi gãi đầu, suy nghĩ một chút, sau đó khuyên nói, "Ách, Tam thiếu, kỳ thật tôi cảm thấy cậu hoàn toàn có thể nói chuyện thật tốt với đại ca cậu một chút, Bùi tiên sinh là cũng là người dễ nói chuyện a!"

Ngữ khí của Bùi Vũ Đường tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, "Chị dâu, chị đang nói đùa gì vậy? Đại ca của em dễ nói chuyện? Chị đến cùng là có hiểu lầm gì với đại ca của em rồi?"

Chỉ cần là chuyện đại ca của em đã quyết định, thì tuyệt đối sẽ không thay đổi, ai tới nói cũng không được! Một khi em trở về, liền nhất định phải đi theo con đường mà anh ấy đã sắp đặt, một bước cũng không được sai, anh ấy tuyệt đối sẽ không cho em cơ hội thứ hai!"

"Như vậy sao?" Lâm Yên nghe Bùi Vũ Đường hình dung, trong lòng không khỏi có chút kỳ quái.

Mặc dù cô chưa gặp Bùi Duật Thành mấy lần, nhưng thật sự cảm thấy Bùi Duật Thành rất dễ nói chuyện, căn bản không giống người không có tình người, lạnh lùng chuyên chế như trong miệng của Bùi Vũ Đường.

Bằng không thì khi cô ba phen mấy bận làm chuyện bất kính với hắn, cũng sẽ không vẫn luôn không truy cứu, thậm chí dễ dàng đáp ứng lời "Tò tính" của cô như vậy...

"Chị dâu, van chị đấy! Chị mau tới đi! Chị bây giờ là tia hy vọng duy nhất của em! Em đang ở biệt thự của anh em! Sau khi chị qua đây sẽ có người đón ở cửa ra vào! Em là vụng trộm gọi cú điện thoại này cho chị, trợ lý của anh em sắp tới tịch thu tất cả thiết bị thông tin của em!" Bùi Vũ Đường đau khổ cầu khẩn.

Lâm Yên thật sự là có chút khó khăn, "Cái này... Cậu cũng đã nói anh của cậu không để nói chuyện, ai nói cũng đều vô dụng, tôi đây đi qua rõ ràng cũng vô dụng thôi! Mà có lẽ cậu có chút hiểu lầm với quan hệ của tôi và anh cậu, tôi mới gặp anh cậu hết thấy ba lần, anh của cậu chỉ là cùng tôi chơi đùa mà thôi, anh cậu cũng đã bảy ngày không có liên hệ với tôi..."

Đây dù sao cũng là chuyện nhà của bọn họ, cô là một người có cũng như không, chạy tới tính là gì?

Bùi Vũ Đường nghe vậy kinh hô: "Anh em chẳng qua là chơi đùa với chị? Làm sao có thể! Anh em là lần đầu tiên yêu đương! Anh ấy sẽ lấy mối tình đầu tới tùy tiện chơi sao?"

"Phốc hụ khụ khụ khụ ——" Lâm Yên bị ba chữ "Mối tình đầu" dọa cho phun ra.

Cô cô cô... Cô là mối tình đầu của Bùi Duật Thành?

Nói đùa sao!!!

Cô đến cùng có tài đức gì?

Chẳng lẽ đơn giản là cô giỏi vượt môn ngựa (nịnh bợ)?

Đầu bên kia không biết có phải là có người đến hay không, Bùi Vũ Đường đột nhiên thấp giọng, "Đại tẩu! Van chị đấy! Coi như chị không tin tình cảm của chị cùng anh em, chẳng lẽ còn có thể không để ý tới tình cha con của hai chúng ta sao?"

Lâm Yên: "..."

Tình cha con cái quý gì...

Bùi Vũ Đường tựa hồ còn muốn nói gì nữa, chỉ là có lẽ sợ bị người nghe khác được, đầu kia đột nhiên cúp điện thoại.

Ngay sau đó, Wechat Lâm Yên ding ding ding bắn ra mấy tin tức.

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [(hồng bao) Ba!]

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [(hồng bao) Ba!]

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [(hồng bao) Cứu!]

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [(hồng bao) Con!]

Lâm Yên: "..."

Tình cha con này, thật sự khiến cho người ta có chút khó mà cự tuyệt...

Lâm Yên vô cùng bất đắc dĩ nhận những cái hồng bao kia.

Được rồi, mặc kệ đến cùng có thể giúp được hay không, đi xem một cái cũng không mất gì.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Tất cả cứu viện đều ngưng

Vân Gian thủy trang.

Trong phòng khách, mấy vệ sĩ mặt không đổi coi giữ ở cửa ra vào, trợ lý một thân tây trang màu đen đang kiểm kê hành lý của Bùi Vũ Đường.

Ở giữa trên ghế sa lon, Bùi Duật Thành mặc quần áo trong nhà rộng rãi, ngón tay thon dài kẹp lấy một điếu thuốc, tùy ý dựa vào ở nơi đó, Bùi Vũ Đường thì "Phù phù" quỳ gối ở bên chân của hắn, đang kêu khóc không thôi.

"Anh, van xin anh, cầu anh tha cho em lần này đi, lần sau em tuyệt đối không dám..."

"Bùi tổng, hành lý của Tam thiếu đều đã chuẩn bị xong, có thể lập tức xuất phát đi tới Y quốc. Trường học bên kia cũng đã an bài thỏa đáng, là trường học tư nhân ngài tự chọn lựa kia, phương thức quản lý khép kín toàn bộ, sáng mai liền có thể làm thủ tục nhập học." Trợ lý đứng ở một bên, cung kính báo cáo.

Bùi Vũ Đường như là sói con hung tợn trừng vị trợ lý kia, "Tiên sư anh! Tôi không đi! Tôi có chết cũng không đi địa phương quỷ quái kia!"

Bùi Vũ Đường một bên rống một bên nhanh như chớp chạy đến bên Bùi Nam Như, "Nhị ca! Nhị ca anh cứu em! Anh nói một câu đi! Anh giúp em khuyên nhủ đại ca!"

Bùi Nam Như than nhẹ một tiếng, vẻ mặt bất đắc dĩ, "Vũ Đường, tính tình đại ca em còn không biết sao? Những gì nên nói anh đều đã nói, tiếp tục vì em cầu tình, chỉ có thể đổ thêm dầu vào lửa."

Bùi Vũ Đường lại vội vàng hỏi: "Cha ở bên đó thì sao, anh giúp em hỏi được không, cha nói thế nào?"

Bùi Nam Như lắc đầu, "Cha nói, hết thấy đều nghe đại ca."

Bùi Vũ Đường quả thực không còn hy vọng, "Móa! Đây mà nó là cha ruột sao? Bởi vì sợ anh em, ngay cả em đứa con ruột này cũng mặc kệ sao?"

Bùi Vũ Đường chỉ có thể lại chạy về chỗ Bùi Duật Thành cầu khẩn, "Đại ca, sự việc tối hôm nay thật sự chính là ngoài ý muốn, tiểu tử Tổng Diệu Nam kia quá muốn ăn đòn, em uống quá nhiều mới nhìn không được mà động thủ, anh nhìn hai năm này xem, em vẫn luôn biểu hiện rất tốt, lại cho em một cơ hội đi, cầu anh à..."

Bùi Duật Thành nhẹ nhàng nhả ra một làn khói thuốc, trong con ngươi sau thấu kính không có một tia cảm xúc: "Trình Mặc, cậu tự mình đưa đi."

Trợ lý hơi gật đầu: "Vâng!"

Lập tức chuyển hướng đến Bùi Vũ Đường: "Tam thiếu, mời."

Bùi Vũ Đường ngồi yên tại chỗ, huyết dịch toàn thân trong nháy mắt đều lạnh xuống, quả thực cảm giác trời cũng sắp sụp.

Cậu ta đã biết, quyết định của anh cậu ta, tuyệt đối sẽ không thay đổi.

Cậu ta xong rồi...

Cố gắng hai năm, phí công nhọc sức!

"Nhị ca! Nhị ca cứu em với!!!"

Bùi Nam Như ở một bên tựa hồ cuối cùng vẫn là không đành lòng, thử mở miệng thăm dò nói, "Đại ca, biểu hiện của tam đệ trong hai năm này xác thực rất tốt, tiến bộ rất lớn, chuyện đêm nay em cũng đã đi điều tra một chút, mặc dù là tam đệ ra tay trước, nhưng cũng là do đối phương cố ý mở miệng khiêu khích trước, thuộc về chuyện có nguyên nhân, tam đệ cũng không phải là vô duyên vô cớ gây rối."

Bùi Vũ Đường nghe thấy liền liên tục gật đầu, trong con ngươi lại lần nữa dấy lên hi vọng.

Bùi Duật Thành cười như không cười nhìn thoáng qua Bùi Nam Như, "Thế nào, em muốn nhúng tay?"

Bùi Nam Như chỉ cảm thấy một cỗ cảm giác áp bách to lớn nương theo ánh mắt như lơ đãng của đối phương trút xuống, trên trán xẹt qua một vệt mồ hôi lạnh, "Em chỉ nói là em hiểu rõ sự thật... Dĩ nhiên, quyết định của đại ca, em cho rằng vẫn là chính xác."

Đại khái là tính tình của Bùi Duật Thành trong hai năm này thật sự thu liễm quá nhiều, đến mức anh ta cũng đã đại ca này của mình chuyên chế ra sao, mới dám hết lần này đến lần khác nghi vấn quyết định của hắn.

Bùi Vũ Đường mắt thấy tất cả cứu viện đều ngưng: "...???"

Anh mẹ nó cứ như vậy phản bội?

Trợ lý Trình Mặc đẩy hai cái rương hành lý thật to, không nói một lời đứng ở bên cạnh Bùi Vũ Đường, thấy Bùi Vũ Đường bất động, nhìn thoáng qua hai vệ sĩ ở phía cổng.

Vệ sĩ thấy vậy gật đầu, cùng đi tới, chuẩn bị cưỡng chế đem người mang lên xe.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 96: Lâm tiểu thư, chào buổi tối

Trình Mặc đẩy hai cái rương hành lý thật to, không nói một lời đứng ở bên cạnh Bùi Vũ Đường.

Thấy Bùi Vũ Đường chậm chạp không di chuyển, hắn nhìn thoáng qua hai vệ sĩ ở phía cổng.

Hai vệ sĩ hiểu ý, cùng lúc tiến lên.

"Tam thiếu, xin ngài đừng để chúng tôi khó xử..."

"Không, tôi không đi! Tôi không đi!"

"Đắc tội." Hai vệ sĩ nhìn nhau một cái, chỉ có thể dùng phương thức cường chế, mỗi người giữ lấy một bên của Bùi Vũ Đường.

Hai vệ sĩ đều đã được huấn luyện chuyên nghiệp, Bùi Vũ Đường căn bản không có năng lực chống trả, huống chi cậu ta cũng không dám động thủ trước mặt đại ca.

Mắt thấy sắp bị kéo lên xe, lúc này, từ cổng đột nhiên truyền đến thanh âm yếu ớt của nữ hài ——

"Cái kia... Thật có lỗi... Quấy rầy một chút..."

Lâm Yên vừa vào cửa liền thấy Bùi Vũ Đường cả người mang hành lý bị hai đại hán vạm vỡ đè lại, cho nên bị hù đến không nhẹ.

Xem ra những lời Bùi Vũ Đường nói qua điện thoại cũng không phải khoa trương...

Bùi Vũ Đường vừa nhìn thấy Lâm Yên, quả thực giống như thấy cha ruột, đẩy hai vệ sĩ ra liền vọt về phía Lâm Yên: "Ba ba! Ba ba! Ba cuối cùng đến rồi!"

Bùi Nam Như: "... Ba ba?"

Bùi Duật Thành: "..."

Hai vệ sĩ cùng trợ lý ở một bên nghe được một tiếng "Ba ba" kinh thiên động địa của Bùi Vũ Đường Đây, cũng đều là một mặt mòng bức.

Lâm Yên lúng túng không thôi nhìn thoáng qua nam thân cùng bạn trai đương nhiệm của mình, cắn răng nghiêng lợi trừng Bùi Vũ Đường: "Chú ý từ ngữ của cậu..."

Cậu nếu gọi tôi là ba ba, vậy quan hệ của tôi cùng Bùi Nam Như và Bùi Duật Thành trở thành thế nào rồi?

Bùi Vũ Đường khúm núm ủy khuất, "Đại tẩu, em không muốn tới Y quốc ở biệt thự to lớn như sân bóng kia, không muốn đi học ở ngôi trường chuyên dành cho vương tử công chúa quý tộc kia, không muốn trở về kế thừa gia sản ngàn tỉ của Bùi gia... Cầu xin chị mau cứu em nha!"

Lâm Yên quả thực nghe đến xạm mặt lại, "..."

Cứu cái rắm! Nghe những lời này làm sao cô lại rất muốn đánh chết cậu ta chứ?

Đối mặt với bạn gái đã bảy ngày không có liên hệ như cô, biểu hiện của Bùi Duật Thành tựa hồ không có biến hóa chút nào, thái độ cũng giống như bình thường.

Bóng đêm từ ngoài cửa sổ bao phủ vào, sắc mặt nam nhân một nửa dưới ánh đèn của phòng khách, một nửa bị bao phủ trong bóng tối của đêm đen, cặp con ngươi phía sau thấu kính kia lạnh như ánh trăng nhuộm một tia lạnh lẽo, thâm trầm giống như mây vạn dặm dưới biển sâu.

Lâm Yên rất không quen với quan hệ đột nhiên thay đổi giữa mình và Bùi Duật Thành, cho nên thấy mặt thực sự rất là xấu hổ, ngay cả muốn mở miệng nói cái gì cũng không biết.

Dù sao cô trước đó nói thắm mến nhiều năm, tình thâm không hối hận cái gì đó cũng đều là tự nghĩ ra, Bùi Duật Thành đối với cô chẳng qua chỉ là người xa lạ vừa mới gặp mặt vài lần mà thôi, hơn nữa còn mang trên người thân phận địa vị quá xa không thể chạm tới đối với người phàm như cô.

Lâm Yên tròn mắt nhìn Bùi Vũ Đường, ghét bỏ mà đẩy cậu ta ra, sau đó lúng túng không thôi lên tiếng chào hỏi Bùi Duật Thành, "Khục, Bùi... Bùi tiên sinh... Ngài tốt..."

Bùi Duật Thành dụi tàn thuốc giữa ngón tay, ánh mắt lạnh như trăng rơi vào trên mặt của cô, "Lâm tiểu thư, chào buổi tối."

Lâm Yên nghiêng đầu trừng Bùi Vũ Đường, hạ giọng mở miệng, "Thấy chưa, tôi cùng đại ca cậu thật sự không quen, tôi ngay cả lời cũng không biết nên nói thế nào với đại ca cậu, cậu còn kêu tôi xin tha cho cậu..."

Thái độ của Bùi Duật Thành như thế kia, đều khiến cô hoài nghi chuyện ngày đó chẳng qua là ảo giác.

Bùi Vũ Đường cũng bị phương thức ở chung của Lâm Yên và Bùi Duật Thành làm cho kinh sợ, làm sao có thể lạnh nhạt như thế?

"Ngủ cũng đã ngủ rồi còn không quen?" Bùi Vũ Đường thốt ra.

Lâm Yên nghĩ đến mấy tin Wechat "Chính mình" gửi cho Bùi Vũ Đường kia, không có cách nào nói rõ lý do, uất ức đến muốn chết: "Ngủ rồi thì không thể không quen sao?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Có chuyện lớn tìm ngài

Bùi Vũ Đường liều mạng nắm lấy cọng rom cứu mạng cuối cùng này, "Con mặc kệ! Ba ba ba phải cứu con! Ba không thể trơ mắt nhìn con cứ như vậy bị đưa đi, con nhỏ yếu như vậy tội nghiệp như vậy, ba nhẫn tâm sao?!"

Lâm Yên: "Tôi đúng là rất nhẫn tâm..."

Không thể đưa xe, cũng chỉ có thể trở về kế thừa gia sản ngàn tỉ, thật đúng là đủ nhỏ yếu, tội nghiệp lại bất lực!

Loại vô hình khoe của này quả thực lóa mù mắt những người nghèo khó như cô.

Bùi Vũ Đường: "Thế nhưng ba ba cũng đã thu hồng bao con hiếu kính!"

Lời này của Bùi Vũ Đường vừa nói ra, Lâm Yên lập tức chột dạ: "A..."

Cầm điểm yếu của cô...

Hồng bao của tên trẻ trâu này cũng thật lớn, bốn cái hồng bao tất cả đều là 188.

Ày, làm sao lại không quản được tay của mình chứ!

Lâm Yên nháy nháy mắt, cực kỳ đau lòng hỏi một câu: "Hiện tại tôi trả lại cho cậu, còn kịp chứ?"

Bùi Vũ Đường càng đau lòng hơn: "Không còn kịp rồi, điện thoại di động của em đã bị thu, thẻ cũng bị khoá lại, chị trả lại cũng vô dụng!"

Lâm Yên: "..."

Cho mày tiện tay! Cho mày tiện tay này! Khi không đi mở cái hồng bao gì chứ!

Trên ghế sa lon, Bùi Duật Thành nhìn lướt qua hai người đang đứng nói nhỏ ở cổng, "Lâm tiểu thư, tìm tôi có việc?"

Bùi Vũ Đường tranh thủ thời gian đẩy Lâm Yên, "Nhanh nhanh nhanh, anh em gọi chị đấy!"

"Cậu cái đồ hồ cha này!" Lâm Yên cắn răng nghiêng lợi trừng cậu ta, sau đó tranh thủ thời gian vội vàng hấp tấp trả lời Bùi Duật Thành, "Cái kia, có có, là có chuyện... Có chuyện rất lớn tìm ngài..."

Được rồi được rồi...

Ai bảo cô thích lấy việc giúp người làm niềm vui như thế chứ!

Vì giữ gìn đam mê cùng chính nghĩa, vì thiếu niên máu nóng mộng tưởng, liều mạng!

Chỉ là, tình huống trước mắt này, nếu cô đi lên khuyên, làm không tốt không chừng còn dẫn lửa thiêu thân, cho nên khẳng định không thể nói thẳng cô là đến giúp Bùi Vũ Đường cầu tình.

Bây giờ không liên hệ, đột nhiên chạy tới cửa lại là vì người khác cầu tình, như vậy có thể nói được sao?

Thiết lập nhân vật của cô khẳng định sẽ sụp đổ!

Cho nên, trước khi cầu tình, cô cần phải nói sao để ổn định thiết lập nhân vật của mình trước...

Đúng! Thiết lập nhân vật, thiết lập nhân vật, thiết lập nhân vật!

Cô yêu Bùi Duật Thành, yêu chết đi sống lại, cô là người theo đuổi Bùi Duật Thành điên cuồng, thậm chí đã nhanh chóng biến thành biến thái cuồng theo dõi, cho nên, vừa xác định quan hệ yêu đương, bây giờ không thấy, tiểu biệt thắng tân hôn gặp lại lần nữa, cô phải làm sao biểu hiện mới không đột

ngọt đây?

Bùi Duật Thành nghe vậy, ánh mắt nhàn nhạt nhìn thoáng qua phía cô: "Phải không?"

"Đúng..."

Đại não Lâm Yên chuyển động nhanh như gió, dùng phương thức chuyện xưa bên trong kịch bản mới học được gần đây, mô phỏng một chút "Nhân cách sắc quý" kia hẳn là có hiệu quả.

Thế là, một giây sau, Lâm Yên cắn răng một cái, vừa nhắm mắt, liền giống như một đầu xe lửa nhỏ ô ô ô chạy như bay về phía Bùi Duật Thành.

Sau đó...

Trực tiếp toàn bộ nhào vào trong ngực Bùi Duật Thành.

Trước đó tất cả đều là cô bị ép phi lễ Bùi Duật Thành, nhưng bây giờ vì thiết lập nhân vật, lại không thể không tiếp tục phi lễ...

Cô cảm giác mình quả thực là quá nghiệp chương!

Chờ Bùi Duật Thành kịp phản ứng, thân thể dịu dàng cùng hương sữa tắm tươi mát của nữ hài đã nhào vào đây cõi lòng..

Đáy mắt nam nhân gió nhẹ mây bay trước sau như một rõ ràng xẹt qua một vệt kinh ngạc, thoáng qua lại trở về thành con người u ám đến giống như bóng đêm không thể tan, thân thể của hắn bởi vì nữ hài đột nhiên xông tới, mà thoáng nghiêng về phía sau một chút, trong đó một tay vô ý thức đỡ hờ ở bên eo nữ hài...

Lâm Yên sử dụng kỹ xảo diễn kịch bản thân mới tôi luyện được gần đây, để bản thân hoán đổi đến trạng thái thiếu nữ yêu đương, mà sự thực là, giờ phút này, khoảng cách gần nam nhân này đến như vậy, còn là chính mình chủ động, trạng thái này của cô không cần diễn cũng đủ giống...

"Tôi... Chuyện lớn của tôi chính là... Em nhớ anh lắm nha..."

Thanh âm mềm mại yêu kiều của nữ hài, vang lên ở bên tai nam nhân...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Tụt huyết áp

Bùi Vũ Đường: "...???"

Vừa nãy chẳng phải còn nói không quen đó sao?

Người kinh ngạc ở hiện trường không chỉ có Bùi Vũ Đường, còn có hai vị vệ sĩ kia.

Vệ sĩ trợ mắt nhìn một cô gái ăn mặc tùy tiện bỏ nhào về phía ông chủ nhà mình, phản ứng đầu tiên chính là tranh thủ thời gian mau chóng hộ giá.

Vẫn là Bùi Nam Như ở bên cạnh dùng ánh mắt ra hiệu, đồng thời hơi đưa tay ngăn lại, mới cản được động tác của hai vị vệ sĩ.

Mặc dù đây không phải lần đầu tiên Lâm Yên tiếp cận Bùi Duật Thành, lần trước là trực tiếp ngã ở trên người người ta, lần trước nữa ở bệnh viện trực tiếp đưa tay ra sờ soạng, lần trước trước nữa ở biệt thự càng không biết đã làm những chuyện bất kính gì hơn, thế nhưng, đây là lần đầu tiên Lâm Yên ở trong trạng thái tỉnh táo chủ động tiếp cận Bùi Duật Thành.

Mà lại còn nói chuyện buồn nôn như vậy, cô thật sự đã sắp không thêm đếm xỉa đến mặt mo của mình!

Giờ phút này, trên người Bùi Duật Thành chỉ mặc một bộ áo dệt len mỏng manh, mặc dù một tay của cô đã đặt ở trên ghế sa lon cố gắng tránh khỏi thân thể của Bùi Duật Thành, nhưng một tay khác lại không ổn định, cứ như vậy cách một tầng vải thật mỏng đặt ở bụng dưới của nam nhân, rõ ràng cảm thụ được đường cong cơ bắp căng đầy nơi đó...

Mẹ nó! Muốn mạng!

Lâm Yên hoàn thành thiết lập nhân vật một cách hoàn mỹ, nên vội vàng chuẩn bị đứng dậy, kết quả, bởi vì quá hốt hoảng, một tay bị trượt, lại rơi xuống dưới.

Lần này, hai cánh tay đều đặt ở trên thân của nam nhân, muốn chết mà không thể chết...

Lâm Yên nhìn quần áo bằng phẳng của nam nhân bị chính mình mạnh mẽ vò nát, trong lòng tràn đầy cảm giác tội ác!

"Thật xin lỗi thật xin lỗi... Tôi không phải cố ý..."

Lâm Yên ở trong lòng phi nhỏ chính mình một vạn lần, nhưng phim còn phải tiếp tục diễn, chỉ có thể tranh thủ thời gian mau lẹ để chuồn mà mở miệng nói, "Lông mày của ngài không chỉ đơn thuần là lông mày, mà là hoa trong gương, trắng trong nước, con mắt không chỉ đơn thuần là con mắt, mà là sông lớn chảy siết, ánh sao óng ánh, miệng không chỉ đơn thuần là miệng, mà là đoá hoa hồng cuối cùng trên cái tinh cầu này, vừa rồi tôi tuyệt đối không phải cố ý ngã sấp xuống, là gần đây tôi có chút tụt huyết áp, bởi vì quá lâu quá lâu không có gặp ngài..."

Bùi Vũ Đường: "..."

Bùi Nam Như: "..."

Vài vị vệ sĩ trợ lý: "..."

Tro mắt nhìn Lâm Yên thậm chí ngay cả bản nháp cũng không soạn, trực tiếp một hơi nói ra lời nói này, mấy người vây xem bên cạnh tất cả đều nhìn không được lộ ra biểu hiện cảm thán.

Bùi Duật Thành tựa hồ cũng hơi ngơ ngác một chút, lập tức rũ con ngươi xuống, cười khẽ một tiếng, dùng thanh âm khàn khàn như đàn Cello nhẹ giọng mở miệng, "Tụt huyết áp?"

Lâm Yên: "Khục... Là... là....."

Trời ạ, quá xấu hổ a a a!

Vì thích cùng chính nghĩa, cô cũng thật sự là liều mạng!

Hơi lạnh trong con ngươi Bùi Duật Thành hiện ra gọn sóng, nghe vậy, hắn cũng không nói gì thêm, mà là đột nhiên giơ một tay đang đỡ hờ ở bên hông nữ hài phòng ngừa cô ngã sấp xuống, sau đó, chậm rãi tháo kính mắt trên mặt xuống...

Lâm Yên: "...!!!"

Sau khi không có kính mắt che chắn, trong nháy mắt giống như gió núi thổi tan sương mù dày đặc, đôi con ngươi mị hoặc đến làm người sợ hãi kia của nam nhân cứ như vậy hoàn toàn lộ ở trước mắt của cô.

Trong nháy mắt, trái tim Lâm Yên nhảy lên kịch liệt.

Đột nhiên lấy mất kính xuống, Bùi Duật Thành quả thực là hồn xiêu phách lạc!

Đây cũng quá chộc người khác muốn phạm tội!

Ngay khi tâm thần Lâm Yên kịch liệt chấn động, nam nhân đột nhiên dùng tay đang cầm kính mắt nhẹ nhàng đè xuống sau gáy cô.

Một giây sau, một nụ hôn môi tựa như đoá bồ công anh thổi rơi bên đồng ruộng, như gió mát khẽ vuốt qua mặt sông, cực mềm cực nhẹ rơi vào bờ môi của cô...

Khoảng cách gần đến nỗi có thể cùng nghe thấy hơi thở của nhau, nam nhân mở miệng hỏi ——

"Còn tụt sao?"

Lâm Yên: "...!!!"

Cô là ai! Cô ở đâu! Cô đang làm gì!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Anh không cần lý do

Vội vàng không kịp chuẩn bị đã bị Boss của mình nhét một đồng thức ăn cho chó khiến một đám vệ sĩ và trợ lý trợn mắt hốc mồm, rương hành lý Bùi Vũ Đường mới cuớp từ trong tay trợ lý về còn chưa cầm chắc, "Đùng" một tiếng trực tiếp rơi xuống trên mu bàn chân làm cậu ta đau đến nhe răng trợn mắt.

Lâm Yên bị tiếng kêu rên của Bùi Vũ Đường làm giật mình mà lấy lại tinh thần, tranh thủ thời gian lắc đầu liên tục, lách mình ngồi vào một bên, "Không không không... Không tụt!"

Quả thực phải là huyết áp tăng vọt mới đúng à?

Không phải nói là mối tình đầu sao?

Lần đầu tiên yêu đương mà cứ thích trêu chọc như vậy sao?

Ai chịu nổi được!

Dùng tâm mà nói, nụ hôn vừa rồi của Bùi Duật Thành quả thực nhẹ đến gần như không cảm nhận được, vừa chạm vào đã rời, vô cùng lễ độ cùng kiềm chế, lại làm cho trái tim của cô đập còn nhanh hơn so với khi phải dùng kỹ năng bề của cực hạn khi vào đoạn của cuối lúc thi đấu.

Một vệ sĩ bên cạnh sau khi lấy lại tinh thần, nhin không được hỏi Bùi Vũ Đường: "Tam... Tam thiếu... Nữ nhân này là ai vậy?"

Bùi Vũ Đường một mặt kiêu ngạo mà mở miệng, "Cha tôi!"

Vệ sĩ: "...???"

Bùi Vũ Đường: "Bạn gái của đại ca tôi! Chị dâu* tương lai của tôi!"

*Bởi vì trước đó Bùi Vũ Đường còn phân vân đại tẩu và nhị tẩu nên để đại tẩu để dễ phân biệt. Bây giờ Lâm Yên và Bùi Duật Thành coi như "xác định quan hệ" nên để chị dâu cho dễ nghe nhé.

Hai vệ sĩ nghe vậy liếc nhau, đều là mặt mũi tràn đầy khiếp sợ, bọn họ đi theo bên người ông chủ đã rất nhiều năm, mấy năm nay nữ nhân yêu thương nhưng nhớ không biết có bao nhiêu, đều không thấy ông chủ mây may động tâm, làm sao lại đột nhiên có thêm một người bạn gái có quan hệ thân mật như vậy?

Dù sao cũng là việc tư của ông chủ, bọn họ cũng không dám hỏi nhiều, tranh thủ thời gian tiếp tục làm chính sự.

"Tam thiếu, vẫn là mời ngài mau lên đường đi!"

"Đúng vậy, đừng để chúng tôi khó xử!"

"Lên đường? Lên đường gì! Tôi không đi! Tôi chết cũng không đi!"

Cuộc trò chuyện trở về việc chính, Bùi Vũ Đường lại bắt đầu gào —— "Chị dâu! Chị dâu! Chị phải cứu em nha!!!!"

Nghe thấy Bùi Vũ Đường kêu rên, Lâm Yên mới hồi phục tinh thần lại.

Vừa mới trầm mê sắc đẹp, suýt chút quên đi chính sự.

"Bùi tiên sinh..."

Lâm Yên vội vàng nhìn về phía Bùi Duật Thành, thử mở miệng thăm dò nói, "Chuyện của Tam thiếu tôi cũng nghe nói một chút, uống rượu đánh nhau xác thực không đúng, chỉ là, đối phương cái tên quý công tử gọi là Tổng Điều Nam kia rõ ràng cũng không phải loại lương thiện gì, lần trước tôi còn gặp qua một lần, rõ ràng là cố ý khiêu khích, lập mưu cho Tam thiếu nhảy vào, lần này Tam thiếu khẳng định cũng không phải cố ý, tám phần mười là rơi vào trong bẫy của đối phương..."

Bùi Vũ Đường một bên nghe thấy liền liên tục gật đầu, "Đại ca, chị dâu nói không sai, thật sự chính là cháu trai kia cố ý khiêu khích trước!"

Đáy mắt Bùi Duật Thành không có một tia ấm áp, "Đối phương khiêu khích... Cho nên, em ngay cả năng lực phân rõ cơ bản nhất cùng năng lực tự điều khiển đều không có?"

Ánh mắt Bùi Duật Thành lạnh đến quả thực khiến cho người ta phát lạnh, Bùi Vũ Đường hoàn toàn không dám nhìn thẳng con mắt của anh ruột, co đầu lại, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Lâm Yên cũng lập tức cảm thấy áp lực như núi lớn, yếu ớt mở miệng nói, "Nói thì nói như thế, chỉ là, dù sao Tam thiếu tuổi tác còn nhỏ, mấy bé trai ở tuổi này xúc động một chút, kỳ thật cũng rất bình thường."

Bùi Vũ Đường tiếp tục gật đầu phụ họa: "Đúng đúng, bé trai như em ở cái tuổi này, đánh nhau không phải rất bình thường sao?"

Bùi Duật Thành: "Tuổi còn nhỏ không phải lý do để phạm sai lầm, anh cũng không cần biết bất kỳ lý do gì, lúc trước chính em cùng anh quyết định quy tắc, nếu vi phạm, tự nhiên nên trả giá đắt."

Trên mặt Bùi Vũ Đường một hồi chột dạ, lập tức cúi đầu thấp hơn...

Lâm Yên nghe vậy, ánh mắt liếc qua rơi vào một phần văn kiện trên bàn trà trên, dường như là "Ba điều quy ước" lúc trước của Bùi Vũ Đường và Bùi Duật Thành, mặt trên còn có chữ ký cùng dấu vân tay của chính Bùi Vũ Đường.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Có thể nhúng tay

Khó trách Bùi Vũ Đường dùng bất cứ khả năng nào dù nhỏ nhất, kể cả tìm một người ngoài như cô đến hỗ trợ, Bùi Duật Thành hoàn toàn là khó chơi a, huống chi hẳn vốn chiếm lý ngay từ đầu, sau hai ba câu, chính cô cũng nhanh chóng sắp bị tẩy não.

Muốn thuyết phục hẳn bằng cách giảng đạo lý, đây là không thể nào.

Hơn nữa lại là dạng người chú trọng nguyên tắc như Bùi Duật Thành, càng không có khả năng phá lệ.

Đây cũng quá khó làm..

Cô vốn cũng không phải người biết tranh luận, trước đó khi cãi nhau với Hàn Dật Hiên, ngay cả một lần cũng không thắng nổi, mỗi lần đều là cô thỏa hiệp, ai bảo cô nói không lại người ta chứ!

Lâm Yên thở dài, cho Bùi Vũ Đường một ánh mắt báo hiệu "Tôi đã tận lực, cậu tự cầu phúc, năm sau tôi sẽ đốt tiền giấy cho cậu".

Trong lòng Bùi Vũ Đường vô cùng rõ ràng điểm này, giấy dựa đến bây giờ cũng chỉ là không cam lòng mà thôi.

Thiếu niên nhìn chằm chằm văn bản tài liệu trên bàn trà, một tia sáng cuối cùng trong con ngươi cũng triệt để mờ dần, quả đấm siết chặt, mắt đỏ hồng mở miệng nói, "Chuyện đã đáp ứng không làm được, là lỗi của em, em đi chính là..."

Lâm Yên cũng thật sự là không có biện pháp, cô hơi ngồi gần Bùi Duật Thành bên cạnh một chút, sau đó vươn tay, nhẹ nhàng giật giạt tay áo nam nhân, "Cái kia, thật xin lỗi, tôi cũng biết là việc nhà của ngài, tôi không nên nhúng tay, chỉ là... Thật không thể cho Tam thiếu một cơ hội sao?"

Bùi Duật Thành: "..."

Lâm Yên: "Lại cho cậu ấy một cơ hội đi, van ngài... Có được hay không?"

Bùi Duật Thành không nói gì, ánh mắt lạnh lạnh từ ánh mắt cầu khẩn của theo nữ hài, rơi vào trên tay nhỏ của nữ hài đang lôi kéo ống tay áo của mình.

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng, "Cái kia, nếu thực sự không được, coi như xong..."

Không biết qua bao lâu, ngay khi Lâm Yên đã chuẩn bị tiến đưa Bùi Vũ Đường, bên tai đột nhiên truyền đến thanh âm của nam nhân..

Bùi Duật Thành: "Có thể."

Lâm Yên: "..."

Bùi Nam Như: "..."

Bùi Vũ Đường: "...!!!"

Cậu ta nghe thấy cái gì?

Chính Lâm Yên cũng mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, "Ách, ngài... Ngài đáp ứng?"

Tại sao vậy! Vì sao đang bình thường lại đột nhiên đáp ứng! Chính cô cũng cảm giác mình không thể khuyên nổi!

"Có thể lại cho nó một cơ hội." Bùi Duật Thành cho câu trả lời khẳng định.

Lâm Yên nhin không được hỏi: "Vì cái gì đột nhiên lại đáp ứng..."

Bùi Vũ Đường cùng Bùi Nam Như nghe vậy cũng soàn soạt nhìn về phía anh ruột.

Bọn họ hiểu rất rõ tính tình của người đại ca này, dùng sự thông minh của hẳn, không ai có thể thuyết phục hẳn, nguyên tắc của hẳn cũng tuyệt đối sẽ không vì bất cứ chuyện gì phá hư.

Cho nên vừa rồi Bùi Duật Thành chẳng qua chỉ nói một câu lạnh lùng "Em muốn nhúng tay?", Bùi Nam Như liền trực tiếp từ bỏ giảng đạo lý.

Khi Lâm Yên mặt mũi tràn đầy khó hiểu, đôi lông mày đen như nhiễm mực nước của Bùi Duật Thành nâng lên một ý cười nhàn nhạt, nhìn chăm chú nữ hài, chậm rãi mở miệng nói: "Cùng bạn gái nói đạo lý, cũng không phải là hành vi sáng suốt."

Lâm Yên: "..."

Lại... Đây quả thực là một kích trúng tim!

Trong nháy mắt nam nhân vừa nói, Lâm Yên chỉ cảm thấy tiếng tim đập loạn quen thuộc lại bắt đầu, trước mắt người này, một giây trước rõ ràng còn lạnh đến kết băng, không có chút chỗ trống cứu vãn nào, một giây sau, khi lại đối mặt với cô, hóa thành hoàn toàn cung chiêu cùng thỏa hiệp.

Bùi Vũ Đường: "...!!!"

Đây cũng đôi đôi quá khác nhau a?

Bùi Duật Thành nói xong, lại mở miệng nói một câu: "Ngoài ra, có thể nhúng tay."

Lâm Yên còn có chút sững sờ, cho nên nhất thời không có lý giải được ý của Bùi Duật Thành: "Có ý gì?"

Bùi Duật Thành: "Chuyện nhà của tôi."

Chuyện nhà của tôi, cô có thể nhúng tay.

Bùi Nam Như: "... "A, tâm tình tựa hồ có chút phức tạp à.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Không chỉ có thể đứng nhìn từ xa

Sau khi Bùi Duật Thành nói ra, tất cả trợ lý cùng vệ sĩ đều lui ra ngoài, Bùi Vũ Đường cùng Bùi Nam Như cũng rời đi, trong lúc nhất thời, trong phòng khách chỉ còn lại hai người Lâm Yên cùng Bùi Duật Thành.

Lâm Yên vẫn luôn cảm giác quan hệ bạn trai bạn gái giữa mình và Bùi Duật Thành rất không có cảm giác chân thực, cũng cảm thấy Bùi Duật Thành cao cao tại thượng, cách mình quá xa xôi, lại thật sự không nghĩ tới Bùi Duật Thành lại bởi vì một câu cầu xin của cô mà thay đổi chủ ý.

Bùi Duật Thành cất bước đi tới cửa sổ sát đất bên bể bơi, Lâm Yên cũng chậm rãi đi theo.

Đêm lạnh như nước, ánh sao lấp lánh chiếu xuống trên mặt nước.

"Bùi tiên sinh... Tôi... Có thể hỏi ngài một chuyện không?"

"Cái gì."

"Chính là... Trước đó, ngài vì cái gì lại tùy tiện đồng ý lời tỏ tình của tôi, đồng ý để tôi làm bạn gái của ngài như vậy?" Lâm Yên cuối cùng vẫn là hỏi vấn đề này.

Cô thực sự là quá hiếu kỳ, mặc dù bản thân nghĩ tới rất nhiều lý do, nhưng vẫn cảm thấy khó mà tưởng tượng nổi.

Bùi Duật Thành quay đầu, ánh mắt kín như bưng nhìn thoáng qua phía cô: "Cô cho rằng... Tôi là tùy tiện đồng ý?"

Lâm Yên giật nảy mình, tranh thủ thời gian khoát tay nói, "Không không không, tôi không có ý nói ngài hết sức tùy tiện! Chỉ là cảm thấy rất kinh ngạc mà thôi, dù sao lấy thân phận cùng địa vị của ngài như vậy, thực sự không phải người cùng một thế giới với ta, sau này ngài cũng không có chủ động liên lạc với tôi, cho nên, tôi còn tưởng rằng ngài chẳng qua là thuận miệng nói như vậy.

Kỳ thật, sau khi trở về tôi suy nghĩ rất lâu, cũng sám hối rất lâu, tôi cảm thấy lời nói của tôi ngày đó thật sự là quá phận, kỳ thật tôi chỉ muốn đứng xa xa nhìn ngài, đêm hôm đó bất kính với ngài cũng là bởi vì tôi uống quá nhiều rồi, tôi thể tình cảm sùng kính của tôi đối với ngài chẳng qua là thuần khiết, tuyệt đối không có tâm tư bần thiêu khác, tôi cũng không nghĩ tới ngài vậy mà lại đồng ý, cho nên..."

Bùi Duật Thành hững hờ mà nhìn cô: "Cho nên?"

Lâm Yên nuốt nước bọt: "..."

Cho nên, nếu không chúng ta chia tay đi?

Hai chữ "Chia tay" của Lâm Yên cũng nhanh chóng tới bên miệng, cuối cùng, vẫn là mau chóng xoay chuyển một cái: "Cho nên... Cho nên... Tôi nhất định càng thêm trân quý... Thích ngài gấp bội... Đối với ngài toàn tâm toàn ý đến chết cũng không đổi..."

Bùi Duật Thành nhìn biểu lộ khẩn trương của nữ hài, cười cười, "Cô rất sợ tôi?"

Lâm Yên gượng cười, "Không có... Không có a... Đây chẳng qua là kính ngưỡng... Kính ngưỡng mà thôi... Ngài trong lòng tôi giống như thần tiên không dính khói lửa nhân gian... Chỉ có thể đứng từ xa nhìn mà không thể đùa bỡn... Tôi cảm thấy ở bên tôi... Thật sự là làm bản ngài..."

Ai, muốn chia tay sao lại khó như thế này?

Đại ca! Tôi thật sự không xứng với ngài đâu!

Bùi Duật Thành thật lâu không nói gì.

Lâm Yên đoán không được hắn đang suy nghĩ gì, có chút hốt hoảng, nhìn không được vụng trộm nhìn hắn, kết quả, một giây sau, đối diện với con người còn thân thúy hơn bóng đêm của nam nhân, trực diện nhìn nhau ——

"Nếu như, không chỉ có thể đứng nhìn từ xa thì sao?" Nam nhân nói.

Lâm Yên bị dọa đến trái tim cũng nhanh nhảy ra ngoài, này này cái này... Đây là ý gì?

Không phải là loại ý tứ mà cô đang nghĩ chứ!

Bùi Duật Thành vươn tay, ở bên cổ đang căng cứng của nữ hài nhẹ nhàng xoa nắn, "Không cần khẩn trương, tôi đã nói qua, quan hệ của chúng ta, đối với sinh hoạt của cô không có bất kỳ ảnh hưởng gì, thái độ, cái nhìn, thậm chí bao gồm xưng hô với tôi, đều không cần có bất kỳ thay đổi nào, hết thảy có thể dựa theo phương thức mà cô thấy thoải mái nhất."

Trong lòng Lâm Yên vốn là muốn chia tay, lại bởi vì mấy câu ngăn ngại này của đối phương mà bắt đầu sụp đổ.

Đây quả thật là bạn trai thần tiên!

Khó trách Bùi Duật Thành từ trước tới giờ không uốn nắn xưng hô quá xa cách của cô, cũng hầu như đều phối hợp gọi cô là "Lâm tiểu thư", nguyên lai chỉ là sợ cô không thích ứng, không quen.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Tôi không phải loại người như vậy

Lâm Yên cũng không biết mình trở lại nhà trọ như thế nào.

Cả người bông bênh như bay.

Mấy năm yêu đương với Hàn Dật Hiên, cũng chưa từng có cảm giác tuyệt vời như thế!

Tỉnh táo một chút, ngày mai còn phải dậy sớm đi chụp ảnh trang điểm.

Lâm Yên vừa nằm xuống không lâu, điện thoại liền ding ding ding vang lên.

Xe này không phải lái về nhà trẻ: Chị dâu! Ơn cứu mạng, suốt đời khó quên! Về sau có gì cần đến tiểu đệ, cho dù là lên núi đao xuống biển lửa, em cũng sẽ không chối từ!

Xe này không phải lái về nhà trẻ: Chỉ là chị dâu, tiến độ của hai người thật sự có chút chậm, làm sao bây giờ gặp mặt vẫn là Bùi tiên sinh Lâm tiểu thư?

Xe này không phải lái về nhà trẻ: Bằng không em giúp chị, trực tiếp đưa anh em đến trên giường của chị, như vậy tuyệt đối là cách quen thuộc nhất, chị dâu chị suy nghĩ một chút?

Lâm Yên: "..."

Đêm hôm khuya khoát, có thể đừng nói chuyện về loại chủ đề này được không? Còn để cho người ta ngủ hay không!

Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương: Miễn đi, tôi không phải loại người như vậy!

Lâm Yên mặt đen lên mà nhún lại, sau đó trực tiếp mở chức năng yên lặng, nằm xuống đi ngủ.

Sáng sớm ngày thứ hai, Lâm Yên rời giường thật sớm.

Trên bàn trang điểm, mỹ phẩm dưỡng da, đồ trang điểm tất cả đều rối loạn, trừ một số thứ trước đó nhà tài trợ tặng, đều là cô tùy tiện mua, bình thường cô đối những vật này thật sự là không có hứng thú.

Lâm Yên lật tới lật lui, từ trong một đồng nhân hiệu rối loạn cùng bình bình lọ lọ quá hạn, lấy ra một bình Chando* tự nhiên còn dư hơn phân nửa đắp lên mặt.

*Chando là tên một hãng mỹ phẩm cao cấp ở Trung Quốc.

Sau đó cô lại khó có được mà nghiêm túc làm dưỡng da cơ bản, trang điểm không phải chuyện đùa, chính cô căn bản không biết làm, trong các kỹ năng của cô thật sự là không có học loại kỹ năng này.

Cuối cùng, cô mở tủ quần áo ra nhìn lướt qua, bên trong toàn bộ đều là quần áo cô mua, tất cả đều là đen sì lại rất rộng rãi, mặc vào hết sức dễ chịu, thế nhưng tính thẩm mỹ thì một lời khó nói hết, mặc lên người liền giống như ông cụ bán thức ăn ngoài chợ.

Cát xê được trả trước tất cả cô đều dùng để trả tiền thuê phòng, còn có một ít cô đã gửi tới tài khoản của mẹ, hiện tại chỉ còn lại một chút tiền sinh hoạt, còn không có kinh phí đi mua quần áo.

Cho nên, tìm tới tìm lui, Lâm Yên vẫn chỉ có thể chọn một cái quần dài trắng.

Hồi tưởng lại, tối hôm qua khi cô đi gặp Bùi Duật Thành, ăn mặc giống như là quần áo mua của các cụ ông ngoài chợ, không có chút hương vị nữ nhân nào.

Ngô, ánh mắt của Bùi Duật Thành... Không biết thật sự có vấn đề hay không nữa...

"Lâm Yên..." Ngoài cửa truyền đến tiếng đập cửa của Uông Cảnh Dương.

Lâm Yên thay xong quần áo, đi mở cửa.

Uông Cảnh Dương liếc mắt đánh giá cô, tập mãi thành thói quen lộ ra biểu lộ ghét bỏ, "Mấy ngày nay một chút động tĩnh cũng không có, còn tưởng rằng bà bị Fan hâm mộ chém chết trong nhà!"

Lâm Yên lườm hần một cái: "Đã nói rồi, tôi đang bế quan luyện tập..."

"Tôi nhớ hôm nay bà đi thử vai, cần tôi đưa bà đi không?" Uông Cảnh Dương hỏi.

Lâm Yên rất tự mình hiểu lấy lắc đầu liên tục, "Không cần, trong vòng mười bước bên cạnh tôi, tốt nhất không nên có bất kỳ người khác phái nào xuất hiện."

Khoé miệng Uông Cảnh Dương hơi giật, "Được, vậy bà cẩn thận một chút."

Lâm Yên khoát khoát tay: "OK!"

Uông Cảnh Dương nhìn cô, muốn nói lại thôi, cuối cùng lâu bầu nói, "Cũng đừng liều chết đến khổ cực như vậy, thực sự không được, cùng lắm thì mặc kệ thôi! Tốt... Tốt xấu gì bà còn có tôi đây..."

Lâm Yên cảm động gật đầu, vỗ bả vai Uông Cảnh Dương, "Biết, cảm ơn, thật không hổ danh là huynh đệ tốt nhất của tôi!"

Uông Cảnh Dương: "..."

Huynh đệ đại gia bà...

Lão tử theo đuổi bà, đuổi đến còn chưa đủ rõ ràng sao?

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 103: Đừng tự làm khó dễ mình

Lâm Yên nói chuyện với Ưông Cảnh Dương xong liền chuẩn bị xuống lầu, kết quả, vừa đi chưa được mấy bước, xoay một tiếng, váy của cô bởi vì quá dài nên bị giày cao gót dẫm lên, trực tiếp xé rách.

Lâm Yên lập tức mắng ra tiếng: "Mẹ... Đây là bộ váy đắt nhất của tôi!"

Ưông Cảnh Dương mặt đen nâng trán, "Tôi khuyên bà vẫn là đừng tự làm khó dễ mình, dù sao bà cũng không định lại đi theo con đường Bạch Liên Hoa trang điểm đậm!"

Lâm Yên trầm ngâm sờ lên cằm, "Có đạo lý đó Cầu Tử! Huống chi tôi mặc thành dạng này, đến lúc đó khi bị đuổi giết làm sao bảo toàn tính mệnh?"

Ưông Cảnh Dương: "..."

Nói xong, Lâm Yên nhanh chóng trở về phòng, thay một thân đồ thể thao vô cùng thuận tiện thoải mái.

Đây là bộ phim đầu tiên của Lâm Yên sau khi tái xuất, Triệu Hồng Lăng mang theo Đa Đa tự mình tới đón cô đi tới đoàn làm phim.

Lâm Yên đeo khẩu trang và mũ lưỡi trai, che đầy cực kỳ chặt chẽ rồi mới lên xe.

"Chị làm sao lại ăn mặc như thế này để đi làm chứ?" Đa Đa một mặt ghét bỏ.

Lâm Yên thở dài, "Ôi, vốn là mặc váy, thế nhưng là đi được một nửa thì bị giày cao gót dẫm lên xé rách, huống chi chị cũng thực sự không quen mặc váy, em cố nhìn đi!"

Đa Đa quả thực im lặng: "Lúc thiết lập Bạch Liên Hoa của chị đến cùng là diễn thế nào mà thành công? Có Bạch Liên Hoa cầu thả như chị sao?"

"Ăn mặc hào phóng vừa vặn là được, ở chỗ này của chị không có yêu cầu gì. Hiện tại còn sớm, em có thể nghỉ ngơi một lát." Triệu Hồng Lăng vừa lái xe vừa lên tiếng nói.

"Hắc hắc, vẫn là Lăng tỷ tốt với em!" Lâm Yên vui rạo rực mở miệng.

Chưong ngại đau buồn của cô đã hồi phục, có thể tự mình lái xe, vẫn là phải nỗ lực kiếm tiền, mua chiếc xe thay đi bộ mới được, cũng không thể luôn để Lăng tỷ tới đón.

Xe rất nhanh lái đến nơi hôm nay đoàn làm phim chụp ảnh trang điểm.

Lâm Yên là diễn viên đến đầu tiên, khi cô tới, các diễn viên khác còn chưa tới, chỉ có một đám công nhân viên đang bận rộn làm bối cảnh, tạo ánh sáng, làm công tác chuẩn bị.

Vừa đi đến cổng, trong phòng lập tức xì xào bàn tán một hồi, ánh mắt khác thường liếc nhìn.

"Này này, mau nhìn đi! Lâm Yên! Lâm Yên đến rồi!"

"Ta đi, thật sự là cô ta nha! Cô ta không phải thích nhất ngày ngày mặc cả người váy trắng, phảng phất một đóa sen trắng gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn sao? Hôm nay mặc thành dạng này, tôi kém chút không nhận ra được!"

"Khẳng định là thay đổi trang phục, sợ bị Fan hâm mộ nhận ra hành hung thôi! Ở ngành giải trí đã lâu như vậy, đây còn là lần đầu tiên tôi nhìn thấy nữ nhân ác tâm như thế, cả ngày chỉ biết giả yếu đuối cộ độ hot của người khác!"

"Không phải sao, một người trình độ nghiệp dư chỉ học đến cấp 3, lại đi đường tắt, cũng dám cộ nhiệt độ của đám người Thẩm Triệu Mộ, còn tuyên bố chính mình là bạn gái của Hàn Dật Hiên, quả thực...!"

"Hiện tại cũng không biết dùng thủ đoạn gì mà vào được đoàn làm phim của chúng ta, lần này sợ là coi trọng độ hot của Bùi Ảnh Đế đi, thật sự là cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga!"

...

Mất thấy những người kia càng nói càng khó nghe, thậm chí ngay cả âm lượng cũng không khống chế, Đa Đa vội vàng cảnh giác dè Lâm Yên lại: "Không cao hứng cũng phải nhẫn nhịn, coi như không nghe thấy, địa vị của chị trong đoàn làm phim này là thấp nhất, huống chi bọn họ nói cũng không sai."

Lâm Yên: "... " Đây là trợ lý sao?

Triệu Hồng Lăng mở miệng: "Lấy tình huống hiện tại của em, lấy thu liễm làm đầu, vô luận phát sinh cái gì, em cũng không nên đáp lại."

Đối với năng lực quan hệ xã hội khủng hoảng của Lâm Yên, Triệu Hồng Lăng thật sự là hết sức không yên lòng, cho nên dứt khoát cản dận cô thu liễm

một chút, cái gì cũng đừng làm là ổn thỏa nhất.

Lâm Yên nhu thuận mở miệng: "Biết rồi! Em đã tài xong game rồi, một lát nữa em liền ngoan ngoãn chơi game thôi!"

Đa Đa "Hừ" một tiếng, "Chị nếu có thể thật sự nghe lời như thế, tôi có thể cảm ơn trời đất!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Nữ chính

Lâm Yên tìm góc không người ngồi xuống, sau đó đeo tai nghe lên, mở Vương Giả Vinh Diệu ra bắt đầu chơi.

Rất lâu không có chơi, đẳng cấp của cô đã rớt xuống Thanh đồng, vừa vận rảnh rồi không có việc gì có thể cày lên hạng.

Đa Đa phiền muộn nhìn chằm chằm vào Lâm Yên, cô ấy thấy thế nào cũng không đáng tin cậy, nhìn không được mở miệng với Triệu Hồng Lăng, "Lăng tỷ, chị đến cùng nghĩ như thế nào vậy? Mặc dù Lâm Yên bị giao cho chị, nhưng là chị ta cũng hoàn toàn không tiếp nhận quản lý khổng chế, mọi chuyện cần thiết đều chỉ nghe cô em gái cùng trợ lý kia của chị ta, mạnh mẽ đem một ván bài tốt đánh nát bét.

Chị ta hoàn toàn chính là một bãi bùn nhão không thể trát tường, lãng phí tất cả tài nguyên mà chị vất vả tranh thủ giành được, liên lụy tới thanh danh của chị cũng bị hao tổn, theo em thấy, loại người này chính là không nên lại quan tâm chị ta..."

Trên mặt Triệu Hồng Lăng cũng không có biểu lộ gì, về mặt nhân nhạ mở miệng: "Nếu chị đã ký hợp đồng với cô ấy, liền nên phụ trách tới cùng, bắt quá, nếu như cô ấy tiếp tục chấp mê bất ngộ, chị cũng không giúp được."

Dù sao, hiện tại ngay cả bản thân Triệu Hồng Lăng cũng khó đảm bảo.

Đa Đa biết Triệu Hồng Lăng hết sức chú trọng nguyên tắc, mình coi như khuyên cũng không khuyên nổi, chỉ có thể nhụt chí lâu bầu, "Chỉ mong chị ta đừng làm ra tình yêu thiếu thân gì..."

"Đúng rồi Lăng tỷ, nữ chính của bộ phim này đến cùng là ai vậy? Đoàn làm phim vì tạo thế nên giấu đến thần bí như vậy, ngay cả trang phục thế mà cũng không có công bố!" Đa Đa nhìn xung quanh một vòng, sau đó tò mò hỏi.

Triệu Hồng Lăng: "Chờ một lúc sẽ biết."

Đa Đa gật gật đầu: "Cũng phải..."

Hôm nay người phải chọn trang phục đều ra sân.

Chờ trong chốc lát, ở cổng đột nhiên truyền đến một hồi ồn ào, một đám vệ sĩ trợ lý che chở một nữ diễn viên đang đi về phía phòng chụp ảnh.

Thấy nữ nhân như là chúng tinh phùng nguyệt* được vây chặt ở giữa, Đa Đa lập tức thay đổi sắc mặt một chút, "Tuông Tư Phi!!!"

*Chúng tinh phùng nguyệt: trăng sao vây quanh, ý nói luôn được che chở, là cái rốn của vũ trụ.

Hôm nay trên mặt Tuông Tư Phi được trang điểm tinh tế, trên thân mặc váy dài Chanel kiểu mới nhất năm nay, váy được cắt xén chỉnh sửa hoàn toàn tôn ra dáng người đẹp đẽ của cô ta, điểm quang (ánh sáng kiêu điểm) bắn ra bốn phía, một bộ kiểu mẫu nữ thần.

Nữ nhân ăn mặc một thân màu xanh vỏ cau bên người cô ta chính là người đại diện kim bài của truyền thông Vạn Chúng - Chu Mạn Thiển, cũng chính là người đại diện đương nhiệm của Tuông Tư Phi.

Vừa nhìn thấy hai người kia, con tức của Đa Đa liền soạt soạt soạt bốc lên, "Cô ta làm sao lại tới nơi này?"

Ánh mắt Triệu Hồng Lăng lóe lên, không nói gì.

Cũng là Tuông Tư Phi, dường như là thấy được bọn họ, cũng không có chút ý tứ xấu hổ né tránh nào, ngược lại là bước chân xoay một cái, trực tiếp đi về phía mấy người Triệu Hồng Lăng.

Tuông Tư Phi đứng vững ở trước mặt Triệu Hồng Lăng, tầm mắt lập tức nhìn lướt qua trên người Lâm Yên đang vui đùa chơi game sau lưng Triệu Hồng Lăng, mỉm cười, khách khí chào hỏi, "Lăng tỷ, thật là đúng dịp, mang diễn viên tới thử trang phục à?"

Chu Mạn Thiển ở một bên thấy Lâm Yên, "Phốc phốc" cười một tiếng, ngữ khí khoa trương nhủ mày nói, "Triệu tổng thanh tra, ngài không đến mức này chứ? Tôi chỉ là mang đi một Tư Phi mà thôi, cô liền đã trộn lẫn đến mức chỉ có thể mang loại diễn viên như Lâm Yên này sao? Nghe nói vai diễn là

một cái... Ân... Nữ phụ... Nha... Nữ bốn?"

Chu Mạn Thiên ở một bên vuốt móng tay sơn màu đỏ của mình, một bên vẽ mặt ngạo nghễ mở miệng: "Thật sự là đúng dịp, Tư Phi của chúng tôi cũng là tới thử trang phục, chỉ là, Tư Phi là nữ chính của phim này, dù sao cũng vừa gia nhập công ty của chúng tôi, coi như là lễ gặp mặt nho nhỏ mà người đại diện cho cô ấy đi!"

Tưởng Tư Phi lại có thể là nữ chính của bộ phim này!?

Đa Đa tức nổi tung: "Chu Mạn Thiên! Cô đào gót tường của người ta còn không biết xấu hổ mà nói, cô cũng quá không biết xấu hổ đi!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Diểu vũ gương oai*

*Diểu vũ dương oai: phô trương uy thế và sức mạnh để khoa khoang hoặc đe dọa.

Chu Mạn Thiên cười trào phúng, "Không thể nói như thế được, chim khôn biết chọn cây mà đậu, đây là chuyện thiên kinh địa nghĩa*, Tư Phi điều kiện tốt như vậy, làm sao lại phải tiếp tục đi theo một người đại diện không có năng lực, chẳng phải là quá lãng phí sao?"

*Thiên kinh địa nghĩa: đạo thường mà trời đất không thể di dịch được.

"Cô nói ai không có năng lực, không phải Lăng tỷ, cô ta sẽ có hôm nay sao? Thế mà còn có mặt mũi ở trước mặt Lăng tỷ diểu vũ gương oai!"

Tưởng Tư Phi ở một bên nghe nói như thế, sắc mặt lập tức có chút khó coi, cô ta chán ghét nhất chính là tất cả mọi người đem thành tựu của cô ta đều quy về công lao của Triệu Hồng Lăng, thật giống như không có Triệu Hồng Lăng, cô ta liền không còn gì khác vậy.

Cô ta làm khôi lỗi (?) của Triệu Hồng Lăng nhiều năm như vậy, cũng đã sớm làm đủ rồi, hưởng chi giải trí Khải Tinh nhỏ như thế, căn bản cũng không có thể cung cấp cho cô ta tài nguyên tốt hơn.

Chu Mạn Thiên hai tay ôm ngực, "Ha ha, nếu có năng lực, làm sao ngay cả nữ chính cũng không đoạt được? Cũng không nhìn một chút xem trước đó cô ta cho Tư Phi của chúng ta nhận đều là vai gì? Không phải nha đầu nông thôn, thì là thiếu nữ bất lương, chắc chắn..."

Tôi chính là cho Tư Phi nhận vai nữ chính của phim màn ảnh lớn có thể diễn cùng Bùi Ảnh Đế, cơ hội bao nhiêu người cầu cũng không cầu được!"

Tưởng Tư Phi nghe nói như thế, sắc mặt mới dịu đi một chút, càng thêm vui mừng về quyết định chính mình đi ăn máng khác ở truyền thông Vạn Chúng.

Dù sao truyền thông Vạn Chúng là công ty chi nhánh dưới trưởng giải trí Khải Thắng, đồng thời cũng là vừa bị thiên kim Lâm Thư Nhã của giải trí Khải Thắng chính thức tiếp quản, tài nguyên tự nhiên không thiếu.

"Cô... Lăng tỷ rõ ràng là vì..."

Đa Đa còn muốn nói điều gì, trực tiếp bị Triệu Hồng Lăng ngăn cản.

Kỳ thật tướng mạo cùng điều kiện của Tưởng Tư Phi rất bình thường, Triệu Hồng Lăng sở dĩ nhìn trúng Tưởng Tư Phi, là bởi vì cảm thấy cô ta là mầm móng tốt, diễn xuất cũng hết sức vững chắc, cho nên cho tất cả những phim mà Triệu Hồng Lăng nhận đều là phim văn nghệ có nội hàm, muốn để cô ta đi theo con đường phải thực lực.

Nha đầu nông thôn trong miệng Chu Mạn Thiên kia, chính là tác phẩm thành danh của Tưởng Tư Phi, đồng thời là đề cử đầu tiên để cô ta nắm được vai nữ phụ tốt nhất của giải Kim Tông.

Chỉ cần lại lắng đọng thêm mấy năm, cô ấy (Triệu Hồng Lăng) có lòng tin sẽ để Tưởng Tư Phi cầm lấy giải Ảnh Hậu.

Chỉ tiếc, không nghĩ tới cô ta vẫn là bị danh lợi của ngành giải trí mê hoặc...

Bộ《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》này đúng là có thành viên tổ chức tốt, kinh phí cao, cũng là phim điện ảnh có thể lên màn ảnh lớn, thế nhưng dù sao vẫn là một bộ phim thương nghiệp, vẫn là đề tài nam chính lớn.

Cô ấy đã xem qua kịch bản, nữ chính ở bên trong kịch bản hoàn toàn chính là một vai bình hoa không có gì đặc sắc, là vì phụ trợ cho sự tồn tại của nam chính, Tưởng Tư Phi diễn loại nhân vật này hạ thấp cấp bậc, mà lại giá trị nhan sắc của cô ta cũng không chống đỡ nổi vai này.

Thế nhưng, Triệu Hồng Lăng biết, chính mình nói thêm gì nữa, Tưởng Tư Phi cũng không nghe vào, thế là dứt khoát cái gì cũng không tiếp tục nói.

Lúc này, phóng viên tới dò xét đã lần lượt có mặt, tất cả đều phản phật vây về phía Tường Tư Phi.

Đây là thủ đoạn lăng xê Chu Mạn Thiên thường dùng, những ký giả này khẳng định là cô ta thả tin tức ra, cố ý mời tới.

Phóng viên: "Tư Phi, nghe đồn cô đã đi ăn máng khác tới với ông chủ mới là truyền thông Vạn Chúng, vai nữ chính của《 Kỳ Phùng Địch Thủ 》là vai đầu tiên công ty mới nhận cho cô, lần đầu đóng phim với Bùi Ảnh Đế, có cảm tưởng gì không?"

Tường Tư Phi: "Có thể hợp tác cùng Bùi Ảnh Đế, tôi hết sức kích động, cũng hết sức cảm tạ công ty của tôi là truyền thông Vạn Chúng, cảm tạ Chu tiểu thư - người đại diện của tôi vì tôi tranh thủ vai diễn này, cùng Vạn Chúng hợp tác, là quyết định sáng suốt nhất của tôi!"

Phóng viên: "Tư Phi, đối với ông chủ cũ cô có gì muốn nói không? Nghe nói là Triệu Hồng Lăng của giải trí Khải Tinh đã một tay nâng cô lên, vì sao cô còn trong kỳ hạn hợp đồng đã đi ăn máng khác?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Tôi là Lâm Yên

Tường Tư Phi nhìn về phía Chu Mạn Thiên ở một bên: "Cái này..."

Chu Mạn Thiên: "Ha ha, người nào đó cố ý cản trở Tư Phi phát triển, cho cô ấy nhận tất cả đều là phim tệ, Tư Phi chỉ là không thể nhận được nữa mới lựa chọn rời đi, còn hi vọng một ít người tự giải quyết cho tốt, đừng coi diễn viên dưới trướng như công cụ vơ vét của cải!"

...

So sánh với Tường Tư Phi bị vây chặt bên kia, Triệu Hồng Lăng bên này thì là lãnh lãnh thanh thanh (lạnh lẽo vắng vẻ), không có bất kỳ ai.

Đa Đa đỏ hồng mắt nhìn chằm chằm hai người kia ở nơi đó lật ngược phải trái, "Cái kẻ vô ơn bạc nghĩa này! Tức chết em rồi! Đắc ý cái gì! Nếu như không phải Lăng tỷ, cô ta có thể có hôm nay sao? Không chỉ không biết cảm tạ ân đức, lại ở chỗ này gọi nước bẩn! Không được, em muốn nói rõ ràng với những ký giả kia!"

"Sự tình không giống như là cô ta nói..." Đa Đa nói xong liền muốn chen vào bên trong, thế nhưng Tường Tư Phi bị vây ba tầng trong ba tầng ngoài, lực chú ý của tất cả những ký giả kia cũng đều ở trên người Tường Tư Phi, hoàn toàn không ai phản ứng lại bọn họ.

Một thợ quay phim trực tiếp thô lỗ đẩy Đa Đa, dụng cụ công kênh lập tức đâm vào trên người Đa Đa.

"A ——" Đa Đa bị đụng đến lùi ra phía sau một bước, lập tức đau kêu một tiếng.

Lúc này, Lâm Yên vẫn vui ở trong góc chơi game, không có chút cảm giác tồn tại nào tháo tai nghe xuống, sau đó chậm rãi duỗi lưng một cái.

Khi Đa Đa kém chút bị đụng lần nữa, Lâm Yên đỡ cánh tay của cô ấy, sau đó kéo người qua một bên.

"Lâm Yên, chị kéo tôi làm gì? Tôi muốn nói rõ ràng với bọn họ!" Đa Đa vội la lên.

"Đừng nóng vội! Muốn làm tiêu điểm của nhân chúng, nghĩ cách để bọn họ đều nghe em nói chuyện, vậy còn không dễ dàng sao?" Lâm Yên ung dung mở miệng.

Đa Đa: "Chị nói dễ dàng nhi! Ai sẽ để ý đến chúng ta! Ở ngành giải trí, dạng người như chúng ta căn bản cũng không có quyền nói chuyện!"

Lâm Yên tự nhiên rất rõ ràng điểm này.

Cô cũng không có phản bác, đứng ở sau lưng những ký giả kia, thanh âm không nhanh không chậm mở miệng nói: "Hello, chư vị bạn bè phóng viên, quấy rầy một chút, có mong muốn phỏng vấn bạn bè của tôi không?"

"Móa! Cô là ai! Cút qua một bên!" Một phóng viên bên trong nhìn cũng không quay đầu nhìn một chút, tiếp tục vội vã phỏng vấn Tường Tư Phi.

Lâm Yên mỉm cười, "Tôi là Lâm Yên."

Trong nháy mắt Lâm Yên vừa dứt tiếng, toàn bộ hiện trường đột nhiên hoàn toàn tĩnh mịch, đại khái sau vài giây đồng hồ, mọi người mới lần lượt quay đầu nhìn về phía người nói chuyện.

"Ta đi! Lâm Yên?"

"Là Lâm Yên sao?"

"Thật hay giả? Chính chủ Lâm Yên không phải là cho tới nay không tiếp thu bất kỳ phỏng vấn nào sao? Mỗi lần đều là trợ lý của cô ta ra mặt!"

...

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng: "Khục, chur vị bạn bè truyền thông khoẻ, chính là bản thân tại hạ, hôm nay mọi người nếu như có vấn đề gì, đều có thể hỏi."

Nữ chính ở trung tâm vòng xoáy scandal tự mình tiếp nhận phỏng vấn, càng bùng nổ hơn so với việc phỏng vấn nữ chính của bộ phim này!

Cái tên Lâm Yên này đại biểu cái gì, cái tên này chính là mạng ý nghĩa đại tin tức siêu bát quái!

Mấy phóng viên của tạp chí bát quái và bình đài internet lập tức nhịn không được, tranh thủ thời gian vọt tới.

Bất quá, vẫn là có rất nhiều chủ bình đài khinh thường loại diễn viên như Lâm Yên, vẫn không có động, huống chi bọn họ vẫn là do Chu Mạn Thiên dùng tiền mời tới, đương nhiên sẽ không đi.

Lâm Yên liếc mắt về phía mọi người, cười híp mắt tiếp tục mở miệng: "Hôm nay bản thân biết gì cũng sẽ nói hết không giấu diếm, hết thấy những gì mọi người muốn biết, tôi đều có thể trả lời!"

Lâm Yên: "Đúng rồi, cũng tỷ như hai ba chuyện... Tôi cùng Thẩm Triều Mộ gì đó..."

Ánh mắt của bộ phận phóng viên không nhúc nhích sáng lên, suru suru lại chạy tới một đoàn nhỏ.

Lâm Yên: "Còn có những chuyện không thể nói của... Tôi cùng Vệ Từ Phong..."

Vừa dứt lời, xoạt xoạt xoạt lập tức lại chạy tới một đồng, thậm chí ngay cả phóng viên Chu Mạn Thiên tìm tới m cũng không nhẫn nại được.

Lâm Yên: "Đêm hôm đó tôi cùng Đường Gia Nghiệp đến cùng phát sinh cái gì, ân oán hận thù trước đó của tôi cùng Hàn Dật Hiền và Lâm Thư Nhã đến cùng là như thế nào, vì sao ngay cả Bùi Ảnh Đế cũng đều dây dưa không rõ với tôi..."

Trong nháy mắt, cơ hồ là tất cả phóng viên phần phật thay đổi camera, khiêng trường thương đoàn pháo (micro) về phía Lâm Yên.

Nghệ sĩ tuyến một trong vòng tròn này nhiều như vậy, Tưởng Tư Phi cũng không tính là rất sáng chói, trên người cũng không có bát quái tin hot gì.

So sánh Tưởng Tư Phi đi ăn nắng khác diễn vai nữ chính, nào có nhiều tin hot bằng nữ vương bát quái Lâm Yên này chứ!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Là kẻ hung hãn

Đoạn thời gian trước, sau khi Lâm Yên làm một tin tức lớn về quan hệ giữa Lâm Thư Nhã và Hàn Dật Hiền thì liền đột nhiên mai danh ẩn tích, làm hại bọn họ thiếu đi bao nhiêu công trạng!

Một thời gian dài sau này, Lâm Yên mới một lần nữa rời núi, vừa ra khỏi núi, scandal lần này liền trực tiếp chấn động toàn bộ ngành giải trí, bởi vì cô lại có thể dây dưa cùng Bùi Ảnh Đế, mà lại còn có ảnh chụp thật nữa.

Chỉ tiếc chuyện này mới ra liền lập tức bị hai bên cùng phủ nhận, ngành giải trí không ai dám viết scandal linh tinh của Bùi Nam Như, cho nên dù tin bát quái vừa lớn vừa hot như vậy cũng bị nguội đi một cách đơn giản.

Tuyệt đối không nghĩ tới, Lâm Yên từ trước tới giờ không tự mình tiếp nhận phỏng vấn của truyền thông sẽ phá rạch trời, tự mình đi ra đối mặt với truyền thông.

Tuy tiện một câu của nữ nhân này cũng đều có thể là tin tức lớn!

Nói là cha mẹ com áo của bọn họ cũng chưa đủ!

Hôm nay, lần này tới thật sự là quá đáng giá!

Nghĩ tới đây, những ký giả kia quả thực điên rồi, mặc kệ là bát quái hằng ngày hay là chủ lưu truyền thông, mọi người làm gì còn nhớ được cẩn thận cái gì, lập tức tất cả đều vây lại, hoàn toàn đem Tưởng Tư Phi quên đi.

Thời đại này, nhà ai mà không muốn độ quan tâm!

Ngay cả những công nhân viên một bên kia cũng không tự giác mà buông công việc trong tay xuống, duỗi dài cổ nhìn sang.

Tướng Tư Phi vốn là chúng tinh phùng nguyệt bỗng nhiên vắng ngắt, một thân hoa phục (trang phục hoa lệ) lúng túng đứng tại chỗ.

Chu Mạn Thiên cũng hoàn toàn không ngờ tới thủ hạ kia của Triệu Hồng Lăng không có chút độ hot thể mà hai ba câu nói liền đoạt hết thầy đầu ngọn gió, cả khuôn mặt đều đen, "Uy... Uy Giang phóng viên... Phùng phóng viên... Mọi người đi đâu..."

Những phóng viên này rõ ràng là cô ta bỏ thật nhiều tiền cùng nhân mạch cố ý mời tới cho Tướng Tư Phi tạo thế, kết quả thế mà tất cả đều chạy đến chỗ Lâm Yên, đây là xảy ra chuyện gì!

Như thế này chẳng phải là cô ta may áo cưới cho người khác sao!

Lâm Yên khẽ cười một tiếng, mở miệng với Đa Đa ở một bên đang tròn mắt hốc mồm, "Đa Đa a, em biết trong vòng giải trí là ai thật lòng thích chị hoang nghênh chị nhất không?"

Đa Đa: "Có loại người này tồn tại?"

Lâm Yên: "Đương nhiên là có!"

Đa Đa: "Ai vậy?"

Lâm Yên: "Paparazi nha! Em biết chị nuôi sống bao nhiêu paparazi không?"

Cũng thật sự là may mắn có Lâm Thư Nhã vì bồi nhò cô, nghĩ mọi cách làm tin tức lớn, thậm chí không tiếc kéo cả Bùi Ảnh Đế xuống nước, đã như vậy, cô liền lợi dụng tài nguyên trời ban này thật tốt, hóa thế yếu thành ưu thế.

Nắm cây đại Lâm Thư Nhã cầm cho cô, hung hăng chém trở về.

Đa Đa nhìn chur vị bạn bè phóng viên vô cùng nhiệt tình: "... " Thật đúng là không cách nào phản bác.

Đạo diễn Khương Nhất Minh cùng nhà sản xuất Phùng An Hoa vừa đi tới vốn đang cho rằng phóng viên sẽ vây quanh bọn họ cố ý áp trực* nữ chính Tướng Tư Phi, kết quả không nghĩ tới Tướng Tư Phi lẻ loi trơ trọi đứng ở một bên không người hỏi thăm.

*Áp trực: là vật phẩm quý nhất có giá trị nhất cả một buổi đấu giá, thường được giữ lại cuối cùng để thu hút người đấu giá tới. (Nguồn: cvt)

Mà Lâm Yên bắt quả đấm ba câu, liền trực tiếp dẫn nổ tất cả phóng viên.

"Nhà sản xuất Phùng, ông xem cái này... Còn thể thống gì! Buổi lựa chonh trang phục quay phim tốt đẹp, nào thành dạng này!" Lòng mày Khương Nhất Minh nhúu chặt.

Đáy mắt Phùng An Hoa lóe lên một vệt tinh hoa, ngữ điệu thoải mái mà mở miệng nói, "Không có gì không có gì, để cho cô ta náo động, loại cơ hội tuyên truyền miễn phí này, có sao mà không làm..."

Nữ diễn viên này trước đó bởi vì bịa đặt Hàn Dật Hiên, vu oan Lâm Thư Nhã, từng bị giải trí Khải Thắng phong sát.

Theo lý thuyết, đoàn làm phim không muốn dùng loại diễn viên phiền toái này nhất, bọn họ thậm chí suýt chút muốn đổi người.

Thế nhưng, nếu như một mình nữ diễn viên này tương đương với toàn bộ đoàn đội tuyên truyền của họ, vậy thì không giống.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Ấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: Dục hỏa trùng sinh*

*Dục hỏa trùng sinh: bắt nguồn từ điển tích Phụng Hoàng sống lại từ trong biển lửa. Cách mỗi 5 thế kỉ Phụng Hoàng sẽ mang theo tất cả bất hạnh không vui cùng với cừu hận ân oán của nhân gian dân thân vào trong liệt hỏa để tự thiêu lấy sinh mệnh và kết thúc mỹ lệ để đổi lấy sự tường hòa và hạnh phúc của thế nhân. Sau khi thân thể trải qua sự thống khổ cùng cực lớn lao với luân hồi Phụng Hoàng có năng lực niết bàn sống lại càng trở nên hoàn mỹ hơn, rực rỡ hơn, truyền kì hơn. Đại ý chính là sống lại từ trong gian khổ, càng hoàn mỹ, rạng rỡ hơn. *Bạn nào có giải thích hay hơn thì cmt cho mình nhé.*

Trong lúc nhất thời, tất cả phóng viên chen chúc mà tới, chuyển camera, nhắm ngay về phía Lâm Yên.

Lâm Yên không có nói cho bất kỳ người nào, thật ra sau khi về nước, trong một khoảng thời gian dài cô đều ở trong trạng thái uất ức cùng mất ngủ nghiêm trọng, tinh thần vẫn luôn rất kém cỏi.

Có lẽ là bởi vì tâm tính thay đổi, mặc dù cô còn chưa tận lực đi làm cái gì, nhưng trạng thái lại từng ngày khá hơn, bận rộn học tập khiến cô nâng cao chất lượng cuộc sống, sự hỗn loạn giữa làm việc nghỉ ngơi cùng ẩm thực đã khôi phục như người bình thường, mất ngủ lâu dài cũng trở nên khá hơn không ít, buổi sáng chỉ cần tùy tiện bơi chút nước, trạng thái làn da đã thực sự xuất sắc.

Mọi người chỉ thấy cô mặc trên người một kiện y phục đen tuyền đơn giản, quần jean vừa người tôn lên hai chân thon dài thẳng tắp, tóc dài giống như sợi mây lười biếng tùy ý tản mát ở đầu vai, trên mặt chưa đánh phấn trang điểm, làn da không phải màu tái nhợt bị phấn lót chồng chất dày đặc như ngày xưa, mà như là mỡ dê trắng nõn, không có chút tí vết nào, thậm chí ngay cả lỗ chân lông cũng không nhìn thấy, lộ ra ửng đỏ tự nhiên.

Nữ hài chậm rãi tháo mũ lười trai đang đeo thấp trên đầu xuống, lộ ra ngũ quan tròn vẹn, mũi nhỏ nhắn tinh tế, đôi môi mềm mại như phấn hoa anh đào, lông mày như nhuộm mực nước, nhất là cặp mắt hoa đào kia, đuôi mắt hơi hướng lên, sóng ánh sáng lưu chuyển ở giữa mang theo xán lạn như chấm nhỏ ánh sáng, ý cười lười biếng ý ở đáy mắt giống như bút vẽ rồng điểm mắt, trong nháy mắt khiến cho cả khuôn mặt đều linh động.

Trước đó khi Lâm Yên bị vu oan tình cảm cùng Hàn Dật Hiền và Lâm Thư Nhã, có paparazi đã từng chụp một tấm hình của cô, tấm hình kia quả thực giống như nữ quỷ lôi thôi.

Tất cả phóng viên đều cho là bọn họ thấy một nữ nhân lôi thôi âm trầm lại cuồng loạn như oán phụ, hoàn toàn không ngờ tới, sẽ là hừng hực mỹ nhan như vậy.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ phòng chụp ảnh đều rơi vào an tĩnh quỷ dị.

Lâm Yên từ lúc tiến vào tới giờ vẫn luôn dùng mũ lười trai che nửa mặt, sau đó chỉ vui đầu chơi game, vừa rồi các nhân viên làm việc cũng không thấy rõ cô, mãi đến lúc này mới hoàn toàn thấy rõ mặt của cô.

Nếu không phải vừa rồi Lâm Yên chính miệng nói thân phận của mình, các phóng viên kém chút cũng không nhận ra, mọi người thật lâu sau mới hồi phục tinh thần lại, dồn dập hai mặt nhìn nhau nói thầm.

"Ta... Ta đi! Đại mỹ nhân này là Lâm Yên? Biến hóa quá lớn rồi? Cô ta có phải đi phẫu thuật thẩm mỹ đi hay không?"

"Ngô, nhìn kỹ, thực ra ngũ quan cũng không có thay đổi gì! Chính là... Nói như thế nào nhỉ... Cho người ta cảm giác thay đổi hoàn toàn..."

"Thực ra giá trị nhan sắc của Lâm Yên xác thực rất tuyệt, mọi người còn nhớ trang bìa tạp chí internet chụp hình Lâm Yên nổi tiếng lúc trước không?"

...

Thực ra, Lâm Yên lúc trước khi vừa đi diễn, là bởi vì một tấm hình mà hot.

Đó là một tấm ảnh chụp tạp chí, Lâm Yên ngồi ở trong một chiếc xe thể thao kiểu cũ Retro*, lười biếng nghiêng người chống trán, nhìn ngoài chân trời ngoài cửa sổ đến xuất thần, đáy mắt sáng tối chập chồn như lửa đang bùng cháy.

*Từ Retro này đã từng giải thích ở những chương trước nên chương này không giải thích nữa nhé.

Chính là một tấm hình như vậy, khiến một đám dân mạng giật nảy mình, chính là bị mờ mịt cùng đau thương trên gương mặt nữ hài làm lòng người rung động không ngừng.

Nhóm fan thích đẹp ban đầu của Lâm Yên chính là tới khi đó.

Một tấm hình liền có thể hút vô số fan, dạng điều kiện được trời ưu ái này, ở trong ngành giải trí là bao nhiêu người ước cũng không được.

Chỉ tiếc, trạng thái sau này của Lâm Yên lại càng ngày càng kém, không biết có phải là bởi vì quá mức giảm béo hay không, thân thể có chút quá gầy gò, khuôn mặt tuyệt mỹ kia cũng bởi vì vậy mà ngày càng u ám khiến người ta dần dần không thích, hoàn toàn phá tan nét linh động tự nhiên trên người cô, càng khôi bản tới cách hoá trang ăn mặc một lời khó nói hết hằng ngày của cô.

Thế nhưng là, không ngờ mới có mấy ngày, cô gái lần nữa xuất hiện ở trước mặt công chúng lại phảng phất dực họa trùng sinh, thoát thai hoán cốt (thay xương đổi thịt).

Rõ ràng vẫn là khuôn mặt như thế, lại đẹp đến mức rung động lòng người.

Thậm chí, còn kinh điển hơn bức ảnh siêu hot của cô trong tấm hình internet ngày đó.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 109: Phản kích

Tướng Tư Phi ở một bên giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, tiện nhân Lâm Yên kia, một phong cách quê mùa thấp kém, cũng dám cướp đầu ngon gió của cô ta.

Chu Mạn Thiển cười lạnh liên tục, "Khó trách Triệu Hồng Lăng dẫn cô ta tới đây, dùng tiền đi phẫu thuật thẩm mỹ mà thôi! Ha ha, người đại diện cũ này của em thật sự đúng là muốn tiền muốn điên rồi!"

Tướng Tư Phi hai tay ôm ngực, "Vậy cũng hết cách rồi, ai bảo sau khi em đi, dưới tay chị ta lập tức không còn người."

Giọng nói của hai người không thấp, tầm mắt Lâm Yên trực tiếp xuyên qua đám người, nhìn về phía hai người Chu Mạn Thiển cùng Tướng Tư Phi ở một bên, khóe miệng hơi cười, ý cười lại dâng lên nơi đáy mắt.

A, Triệu Hồng Lăng không còn người nào, còn không phải là bởi vì mấy năm nay đem hầu hết tâm huyết đều đặt trên người Tướng Tư Phi sao!

Lâm Yên trực tiếp cất giọng mở miệng, "Vừa rồi, tôi nghe người đại diện cao cấp Chu nói, người đại diện của tôi Triệu Hồng Lăng tiểu thư vì vợ vét của cái, nhận toàn phim tệ cho Tướng Tư Phi?"

Chu Mạn Thiển thấy Lâm Yên lại đột nhiên đem đầu thương mũi giáo nhắm ngay chính mình, xì khê một tiếng, mặt mũi tràn đầy trào phúng nói, "Thế nào? Chẳng lẽ tôi nói sai sao?"

"Tướng Tư Phi tiểu thư, đối với lời nói của người đại diện Chu Mạn Thiển của cô, cô cũng không phủ nhận, phải không?" Lâm Yên nhìn về phía Tướng Tư Phi, tiếp tục hỏi.

Tướng Tư Phi trầm mặt, không có mở miệng, xem như chấp nhận.

Bởi vì tướng mạo của cô ta quá bình thường, cho nên trước giờ cô ta cũng rất để ý tướng mạo của mình, nhưng Triệu Hồng Lăng còn vấn đề cô ta nhận những nhân vật hết sức quê mùa kia, thậm chí cố ý để cô ta đóng vai xấu, cô ta đã sớm chịu đủ rồi.

Mỗi lần thấy những bình luận trên mạng nói dung mạo cô ta khó coi, cô ta liền vô cùng căm hận.

Giờ phút này, gương mặt kia của Lâm Yên dù cho không trang điểm cũng đẹp đến mức diễm quang tứ phía, tựa như là cây gai đâm thẳng vào tim cô ta.

Lâm Yên thấy Tướng Tư Phi ngậm thừa nhận, cười lạnh một tiếng, quét mắt hết thấy phóng viên, trực tiếp mở miệng: "Tốt, đã như vậy, tôi đây liền cùng chư vị tới đếm kỹ một chút tác phẩm của Tướng Tư Phi tiểu thư trong những năm này."

Bản thân kém cỏi, không có sở trường khác, chỉ có, trí nhớ cũng là còn khả năng.

Nếu như tâu nhớ không lầm, Tướng Tư Phi tiểu thư đi diễn ba năm, hết thấy nhận năm bộ phim.

Bộ phim thứ nhất, cũng chính là nhân vật nha đầu nông thôn mà người đại diện cấp cao Chu trong miệng kinh thường, là tác phẩm đầu tay của Tướng Tư Phi, cũng là tác phẩm thành danh, bộ phim thứ nhất liền giúp cô ấy năm được giải thưởng điện ảnh Kim Tông cao nhất trong nước, nữ phụ xuất sắc nhất.

Bộ phim thứ hai, cũng chính là thiếu nữ bất lương người đại diện cao cấp Chu phi nhỏ, mặc dù bỏ lỡ thời gian đạt giải, nhưng danh tiếng trên mạng bạo phát, rất nhiều danh gia khen ngợi.

Bộ phim thứ ba, cùng Ảnh Hậu Lưu Tư Văn hợp tác, trực tiếp vào danh sách phim nhựa Hoa Ngữ xuất sắc nhất của liên hoan phim Lorin.

Bộ phim thứ tư, đảm nhiệm nữ chính, vào danh sách nữ chính xuất sắc nhất của giải Kim Tông.

Bộ phim thứ năm, một tháng trước giúp Tướng Tư Phi tiểu thư đạt giải nữ chính xuất sắc nhất của giải Kim Tông, nhảy lên tuyến đầu..."

Lâm Yên ăn nói mạnh mẽ, nói một hơi, lại may may không sót thông tin.

Sau đó, tầm mắt lạnh như băng của cô nhìn về phía hai người Chu Mạn Thiển cùng Tướng Tư Phi: "Mọi người đều biết, năm nay phim văn nghệ chiếm đa số, thu nhập cộng lại, khả năng còn kém một bộ phim thương nghiệp, thậm chí một bộ kịch Thiên Lôi máu chó."

Người đại diện cấp cao Chu, Tướng Tư Phi tiểu thư, hai người nói Triệu Hồng Lăng một lòng vì vợ vét của cái, đồng thời phán định tất cả mấy bộ phim này của Tướng Tư Phi là tệ, như vậy, xin hỏi, hai vị là cho rằng ban giám khảo giải Kim Tông mất mù, hay cảm thấy người xem phim điện ảnh mất mù tập thể? Hay là cho rằng, phim không kiếm nhiều tiền, thì là phim tệ?"

Trong nháy mắt Lâm Yên vừa dứt lời, toàn trường lặng ngắt như tờ.

Sau một lúc lâu, tầm mắt của các ký giả đều nhìn lại về phía Tướng Tư Phi cùng Chu Mạn Thiển ở một bên.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 110: Kể vô ơn bạc nghĩa

Mặc dù thanh danh của Lâm Yên không tốt, giá trị uy tín cơ hồ là số không, lời nói cũng không ai tin, thế nhưng là, vừa rồi một phen lời nói kia của cô, lại có lý có chứng cứ, logic chặt chẽ, không có bất cứ vấn đề gì.

Tường Tư Phi có thể có địa vị cùng danh tiếng như hôm nay, có quan hệ chặt chẽ không thể tách rời với những phim mà cô ta nhận.

Mà ở trong giới giải trí tất cả đều hết sức tán thành năng lực chọn phim của Triệu Hồng Lăng.

Nhưng là bây giờ, Tường Tư Phi vừa mới đi ăn máng khác, vậy mà liền bắt đầu phủ nhận tất cả nỗ lực của người đại diện cũ, thậm chí phủ nhận cả quá khứ của chính mình.

Thậm chí, còn ghét bỏ những nhân vật mình từng diễn không đủ cao thượng.

Chuyện này không khỏi quá phẫn một chút.

Tường Tư Phi nghe thấy lời này của Lâm Yên, một chữ cũng nói không nên lời, sắc mặt lập tức trắng bệch.

Chu Mạn Thiên vừa mới hơi đắc ý vênh váo, thời điểm nói chuyện không có dùng đầu óc, vừa nghe xong lời của Lâm Yên chỉ biết không ổn, cũng lập tức biến sắc mặt.

Những phim Triệu Hồng Lăng nhận cho Tường Tư Phi đều là bị vùi dập giữa chợ* phim văn nghệ, chủng loại lạnh thấu tâm trái đất, có chút phim thậm chí là thâm hụt tiền lời, ở dưới hoàn cảnh hiện tại, loại này không phải phim tệ còn là cái gì?

* Bị vùi dập giữa chợ, từ này xuất phát từ những tác giả viết tiểu thuyết mạng như Quẩn Quẩn, dùng hết tâm huyết viết 1 bộ truyện nhưng không có view người đọc tác giả sẽ nói câu: Bị vùi dập giữa chợ. ở đây cũng như vậy, phim nghệ thuật hay nhưng view ít, người không biết bấm vào xem lượt view và bảo phim tệ. (Nguồncv)

Thế nhưng Chu Mạn Thiên tuyệt đối không nghĩ tới, Lâm Yên sẽ dùng giải thưởng để nói chuyện, còn đem ban giám khảo cùng dân mê điện ảnh ra để nói.

Trận vạch mặt này của Lâm Yên vạch đến quá có trình độ, các phóng viên cũng bắt đầu có lòng phản bội, Khương Nhất Minh ở một bên nghe thấy cũng liên tục gật đầu.

Ngay cả một vị phóng viên nhận bao lì xì của Chu Mạn Thiên cũng nhin không được mở miệng, "Thực ra với điều kiện của Tường Tư Phi, con đường Triệu Hồng Lăng quy hoạch cho cô ta không có vấn đề gì, bao nhiêu diễn viên có điều kiện như cô ta đóng vai phụ cả một đời, nhưng cô ta chỉ cần ba năm liền nổi tiếng, đã hết sức may mắn rồi!"

"Đúng vậy, gặp một người đại diện rất đáng tin cậy!"

"Đáng tiếc, đối phương không cảm kích! Hiện tại nổi tiếng, lại ôm vào đùi công ty mới, nên liền ghét bỏ những bộ phim tệ kia!"

"Không chỉ như thế, còn mang theo người đại diện mới tới châm chọc khiêu khích người ta, đây không phải kẻ vô ơn bạc nghĩa sao?"

...

Đa Đa vốn là còn sợ Lâm Yên làm loạn, tuyệt đối không nghĩ tới, Lâm Yên vậy mà lại nói ra một phen như thế.

Tiểu nha đầu ngơ ngác sững sờ ngay tại chỗ, ánh mắt nhìn Lâm Yên rất là phức tạp.

Mà Triệu Hồng Lăng thì chậm rãi nhắm mắt lại, thờ dài một cái.

Cô ấy vốn cho là mình có thể tiếp nhận, có thể lý giải, có thể thoải mái, diễn viên dưới tay cô ấy, đi ở tùy ý, cô ấy từ trước tới giờ không ép ở lại.

Thế nhưng là, nghe thấy những lời kia của Lâm Yên, nghe thấy cô đếm kỹ chính mình từng hao tổn vô số tinh lực tranh thủ tài nguyên cho Tường Tư Phi, nghĩ đến chính mình những năm này luôn kiên thủ, trong lòng vẫn là không cách nào tránh khỏi chua xót...

Mất thấy tất cả phóng viên đều bắt đầu chỉ trích, Chu Mạn Thiên tức đến nổi phổi mở miệng: "Lâm Yên! Tôi vừa rồi bất quá là nói sai, ý của tôi là, Tư Phi đáng giá với công ty tốt hơn, tài nguyên tốt hơn mà thôi!"

"Há, cho nên, những bộ phim trước đó cô ta quay, liền đều thành phim siêu nát rồi?" Lâm Yên cũng không cho Chu Mạn Thiên nói sang chuyện khác.

Chu Mạn Thiên chán nản, đáy mắt xẹt qua một vệt khóe lạnh, lạnh giọng nói, "Lâm Yên, cô ở đây giả trang đầu sỏ chính nghĩa cái gì, người quay phim tệ nhất nhất trong giới này, vì hot vì kiếm tiền không biết xấu hổ nhất chính là cô đi! Có người đại diện nào thì sẽ có dạng diễn viên đó, diễn viên dưới cờ dạng này, vị người đại diện Triệu Hồng Lăng này có thể là cái dạng gì?"

Lâm Yên hơi nhú mày, đã sớm biết cô ta muốn chơi chiêu này, không nhanh không chậm nói, "Ha ha, chiêu trộm đổi khái niệm này của người đại diện cấp cao Chu chơi rất đẹp, chỉ là đáng tiếc, mọi người đều biết, Lâm Yên tôi không phục quân giáo, làm theo ý mình, luôn luôn bất hoà với Triệu Hồng Lăng, chẳng qua là Lăng tỷ chú trọng tinh thần hợp đồng, đến nơi đến chốn, mới luôn nhường nhịn, không có đá tôi đi.

Cho nên sao, mặc kệ tôi có nhiều vết nhơ, đó cũng là chuyện của chính tôi, Triệu Hồng Lăng chỉ là không may, một đóa hoa tươi, cắm vào phân trâu như tôi!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Giấu tên và công lao

**Có ai thấy tên chương này hơi quen không.*

Phốc ——

Nào có ai nói mình như vậy?

Một đám phóng viên nghe được lời này của Lâm Yên, tất cả đều buồn cười.

Lúc trước Lâm Yên cùng vị người đại diện Triệu Hồng Lăng này xác thực nhiều lần náo ra bất hoà, đây cũng là sự thật.

Trợ lý Lưu Tiểu Doanh của Lâm Yên thậm chí còn từng roi lệ lên án Triệu Hồng Lăng ngược đãi đánh Lâm Yên cái gì, kết quả cuối cùng chứng minh đều là vu oan, suýt chút nữa trở mặt với quản lý công ty, cuối cùng vẫn là Triệu Hồng Lăng đi ra bảo vệ Lâm Yên.

Mà những lời này của Lâm Yên quả thực là rất tuyệt!

Cái gì gọi là Triệu Hồng Lăng đến nơi đến chốn, chú trọng tinh thần hợp đồng?

Đây không phải đang châm chọc Tưởng Tư Phi bội bạc, sớm xé bỏ hợp đồng sao?

Hợp đồng năm năm, lúc này mới ba năm, vừa hot liền chạy, Triệu Hồng Lăng quả thực là mất cả chì lẫn chài, uống phí ba năm khổ tâm.

Trong lúc nhất thời, các phóng viên nhìn Tưởng Tư Phi cùng Chu Mạn Thiên càng thêm khinh bỉ.

Chuyện truyền thông Vạn Chúng gần đây điên cuồng đi đào góc tường mọi người cũng có nghe nói, trước đó vẫn không cảm giác có vấn đề gì, bây giờ suy nghĩ một chút, hành động này, quả thật có chút ác tâm.

Không đợi Chu Mạn Thiên mở miệng, Lâm Yên cười híp mắt tiếp tục nói, "Mà nếu như dựa theo cái logic này của ngài, diễn viên không biết xấu hổ, cho nên người đại diện cũng không cần mặt mũi.

Giả thiết lời giải thích này thành lập, Triệu Hồng Lăng không biết xấu hổ. Như vậy, tôi chẳng phải là cũng tương đồng sao, Triệu Hồng Lăng không biết xấu hổ, cho nên diễn viên chị ấy mang khẳng định cũng không cần mặt mũi, vậy thì, Tưởng Tư Phi nhà cô cũng không cần mặt mũi rồi?"

"Cô... Cô..."

Chu Mạn Thiên bị Lâm Yên nguy biện nói đến một câu cũng không thể phản bác, kém chút bị tức học máu.

Một đám phóng viên tất cả đều ở bên cạnh nghe say sưa ngon lành, hận không thể chuyển cái ghế đầu tới, lấy thêm chút hạt dưa.

Trước đó làm sao không biết Lâm Yên biết nói chuyện như vậy chứ, năng lực tư duy logic quả thực có a?

Quả thực vật lộn người ta một cách xuất sắc!

Lâm Yên mỉm cười, giấu đi tên và công lao.

Cãi nhau với cô?

Từ nhỏ đến lớn cô thi biện luận cũng chưa từng thua!

Khi đó làm đại biểu của trường cấp 3 tham gia giải thi đấu biện luận quốc gia, không phụ sự mong đợi của mọi người làm đối thủ nhao nhao khóc.

Thực ra cũng không phải cô muốn âm ỉ, có thể thi biện luận thắng thì sẽ có tiền thưởng, mà lại không cần hao phí thể lực, động mồm mép là được.

Cho nên, bên trong nhiều cuộc thi tranh tài như vậy, cô thích nhất chính là thi biện luận.

Năm đó khi đi nước ngoài, sau khi gia nhập đội xe, cô chỉ vì cái trước mắt, điên cuồng tranh tài kiếm tiền, kết quả nhiều lần làm ra sai lầm trọng đại, suýt chút mất mạng.

Vì để cô lắng đọng xuống, sư phó cường chế an bài cho cô đủ loại đặc huấn, bao gồm huấn luyện thân thể, sinh tồn dã ngoại, cùng với các loại cờ vây, thư pháp cường chế giúp cô tu dưỡng tâm tính, huấn luyện bồi dưỡng kiên nhẫn, đồng thời, đốc thúc cô thi Khí động lực học chuyên nghiệp của đại học Massachusetts nước Mỹ.

Lúc đó ở trong trường học, cô cũng là cuồng ma tranh tài, chỉ cần là thi đấu có tiền thưởng đều sẽ tham gia, lúc ấy thắng được nhiều nhất cũng là phần thi biện luận.

Cô vì nghiên cứu nguyên lý đua xe mới học Khí động lực học, học chuyên nghiệp ngành này quá ít người, mà ở trường học không có ai biết thân phận của cô là tay đua xe, nếu như công khai, cô sợ bí danh của mình sẽ bị đào ra, cho nên, chuyện này cô cũng không có nói với Lâm Thư Nhã b

Tất cả nguy hiểm khi cô thi đấu, những khổ cực khi đặc huấn, bao nhiêu lần suýt chút nữa mất mạng, bao nhiêu lần suýt chút nữa chống đỡ không nổi, cô cũng chưa từng nói với Lâm Thư Nhã một chữ...

Cuối cùng, tầm mắt Lâm Yên lướt qua hết thầy phóng viên ở đây, mỉm cười mở miệng: "Người đại diện kim bài Chu Mạn Thiên của truyền thông Vạn Chúng tức giận mắng giải Kim Tông quá kém, ban giám khảo mắt mù, Ảnh Hậu Kim Tông Tường Tư Phi nói thẳng tất cả phim mình từng diễn đều là phim tệ... Chư vị bạn bè phóng viên, tiêu đề tôi cũng đã giúp mọi người nghĩ kỹ, cái tin này, mọi người có hài lòng không?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112: Hiện tại sẽ không

Bộ dáng lúc này của Tường Tư Phi làm gì còn có nửa phần phong phạm nữ thần, trên mặt một mảnh bối rối, thậm chí có chút oán trách Chu Mạn Thiên, sao có thể ở loại trường hợp này không lựa lời nói.

Nếu như là Triệu Hồng Lăng, tuyệt đối sẽ không phạm loại sai lầm cấp thấp này, tự nhiên cho người ta cảm thấy nhọc nhằn, còn làm hại cô ta cũng bị liên lụy!

Nhưng Tường Tư Phi lại không dám phát tác với Chu Mạn Thiên, chỉ có thể lo lắng nói, "Thiên tỷ, chị nhanh chóng nghĩ một chút biện pháp đi, tuyệt đối không thể để cho loại tin tức này truyền ra..."

Loại tin tức này vừa truyền ra ngoài, có thể nói là sẽ đắc tội với tất cả nhân vật đức cao vọng trọng trong toàn bộ ngành giải trí, Lâm Yên này quả thực là muốn đẩy cô ta vào chỗ chết!

Chu Mạn Thiên không nghĩ tùy tiện một câu của mình sẽ gây ra họa lớn như vậy, trong lúc nhất thời cũng luống cuống, mặt đỏ lên, tức giận mắng: "Lâm Yên! Cô đừng ngậm máu phun người! Tôi cũng đã nói rồi, tôi chẳng qua là nói sai!"

Hôm nay nhiều ký giả tới đây như vậy, sự tình nếu huyền não quá lớn, coi như muốn ép cũng ép không được.

Đa Đa ở một bên giờ phút này quả thực nở mày nở mặt, cười lạnh một tiếng mở miệng nói, "Người đại diện cấp cao Chu, lời cô nói có phải nói sai hay không, nói với Yên tỷ của tôi cũng vô dụng, phải xem chư vị ban giám khảo cùng những người mê điện ảnh có tin hay không!"

Chu Mạn Thiên cắn răng: "Mấy người rõ ràng là đang có ý châm chọc!"

"Châm chọc cũng phải có đồ vật cho chúng tôi đốt chứ, lời từ theo trong miệng của chính cô nói ra, cũng không phải chúng tôi cảm dao ép lên cổ buộc cô nói! Vừa rồi Yên tỷ của tôi hỏi đi hỏi lại, Tường Tư Phi thể nhưng là cũng thừa nhận!"

Ngay khi hai người tranh chấp, lúc này, ở cửa đột nhiên truyền đến tiếng kinh hô kích động ——

Chỉ thấy một nữ nhân bị người đại diện cùng mấy vệ sĩ vây chặt bên trong, mặc trên người một kiện váy tiền nhỏ Dior kiểu mới, tư thái ưu nhã cất bước

đi đến.

Nữ hài đến, trong nháy mắt làm cho toàn trường sôi trào.

"A a a! Trời ạ! Thư Nhã! Là Lâm Thư Nhã!"

"Lâm Thư Nhã làm sao sẽ tới nơi này! Cô ấy cũng không có tham gia diễn bộ phim này mà? Hàn Dật Hiền mặc dù có tham gia diễn, nhưng cũng chỉ là khách mời hữu nghị mà thôi, ngay cả buổi chọn trang phục cũng không cần chụp đó!"

"A a a a Thư Nhã cũng quá đẹp để, quá có khí chất rồi! Thư Nhã nhìn nơi này! Tôi là fan của cô!"

...

Mọi người hoàn toàn không nghĩ tới, một buổi chọn trang phục bình thường mà thôi, vậy mà tiểu hoa đán Lâm Thư Nhã chạm tay có thể bóng của ngành giải trí hiện nay vậy mà lại đột nhiên có mặt.

Các phóng viên quả thực nhanh chóng kích động đến điên rồi, trong nháy mắt tất cả đều kêu tên của Lâm Thư Nhã, chạy như bay về phía Lâm Thư Nhã.

Vẻ đẹp của Lâm Yên nghiêng về nhiệt liệt, thậm chí có tính xâm lược, giống như một nhóm lửa bùng cháy, có thể thiêu cháy tất cả.

Mà tướng mạo của Lâm Thư Nhã mặc dù không có kinh diễm như vậy, thế nhưng thánh khiết đáng yêu, thanh lệ ngọt ngào.

Ánh mắt nữ hài như nước, đôi môi mềm mại giống như hoa anh đào, ánh mắt lấp lánh dịu dàng, chỉ liếc mắt cũng khiến cho người ta có ý muốn bảo hộ mãnh liệt, hận không thể đem toàn thể giới đều nâng đến trước mặt của cô ta.

Thấy Lâm Thư Nhã đột nhiên xuất hiện, đuôi lông mày Lâm Yên khẽ chau lên, một giây sau, bà vai bị người bên cạnh nhẹ nhàng đè lại.

Lâm Yên: "Lãng tử..."

Triệu Hồng Lăng dường như là muốn an ủi cô, nhưng lại không biết nên mở miệng thế nào.

Ngược lại là Lâm Yên không thèm để ý cười cười nói, "Lãng tử, yên tâm, em sẽ không náo."

Sẽ mất không chế, sẽ đại náo, đó là bởi vì còn đau lòng, còn không cam lòng, còn có ý nuôi hi vọng, nhưng là bây giờ, cô sẽ không.

Lâm Thư Nhã vừa xuất hiện, lập tức liền trở thành tiêu điểm quan tâm của tất cả mọi người.

Nhà sản xuất Phùng An Hoa cùng đạo diễn Khương Nhất Minh cũng tự mình đến nghênh đón.

Phùng An Hoa là lão hồ ly, lập tức cười chào hỏi, "Ai nha, Lâm tiểu thư khách quý ít gặp, hôm nay làm sao lại rảnh rỗi tới nơi này của chúng tôi?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Ấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Ép buộc tha thứ

Lâm Thư Nhã khách khí chào hỏi hai người: "Nhà sản xuất Phùng, Khương đạo diễn, mạo muội đến đây, hi vọng không có quấy rầy đến mọi người, ta là tới xem xét thôi!"

Xem xét?

Cô ta xem xét ai?

Tất cả mọi người lộ ra biểu lộ hồ nghi.

Phùng An Hoa cũng nghi ngờ mở miệng, "Xem xét? Thế nhưng là, Hàn Dật Hiền hôm nay cũng không cần tới mà..."

Lâm Thư Nhã mỉm cười ôn nhu mà ngọt ngào, liếc mắt nhìn Phùng An Hoa, lập tức vừa nhìn về phía các phóng viên vây xem, vừa kiên nhẫn nói rõ lí do, "Trước đó không lâu, tôi đã chính thức tiếp nhận công ty chi nhánh dưới tay của cha tôi là truyền thông Vạn Chúng, mà Tưởng Tư Phi trước mắt là diễn viên trọng tâm lăng xê của công ty chúng tôi, 《Kỳ Phùng Định Thủ》 là bộ phim đầu tiên của Tư Phi bộ chúng tôi, cho nên, hi vọng mọi người có thể ủng hộ nhiều hơn!"

Mọi người nghe vậy, mới chợt hiểu ra, thì ra là thế.

Nguyên lai là tới vì Tường Tư Phi!

Tuy nói hành vi bội ước đi ăn máng khác của Tường Tư Phi rất làm cho người khác khinh thường, thế nhưng, nói thật, chống lưng của truyền thông Vạn Chúng dù sao cũng là cây đại thụ giải trí Khải Thắng, điều kiện xác thực tốt hơn rất nhiều loại công ty nhỏ như giải trí Khải Tinh, cũng khó trách Tường Tư Phi tình nguyện gánh lấy bêu danh mà vẫn đi.

Lúc này, có phóng viên lập tức thừa cơ đặt câu hỏi: "Lâm Thư Nhã tiểu thư, vừa rồi ở đây phát sinh một chút xung đột, người đại diện của quý công ty công khai chửi bới giải thưởng Kim Tông, không biết ngài có cái gì muốn nói không?"

Lâm Thư Nhã nghe vậy, vẻ mặt không có bối rối chút nào, trấn định liếc mắt nhìn mọi người, không nhanh không chậm mở miệng nói: "Sự tình vừa phát sinh, tôi đã nghe trợ lý nói.

Đầu tiên, tôn chỉ của truyền thông Vạn Chúng là thu nạp nhân tài trong ngành giải trí có tiềm lực cùng kỹ thuật diễn xuất chân chính, cá nhân tôi cũng vô cùng tôn kính những diễn viên phải thực lực kia.

Cho nên, chúng tôi vô cùng thành tâm đi mời Tường Tư Phi tiểu thư, cũng nỗ lực vì cô ấy mà tranh thủ tài nguyên tốt nhất."

Lời nói này của Lâm Thư Nhã rất tinh tế, đầu tiên tẩy trắng cho truyền thông Vạn Chúng, rõ ràng là đào góc tường nhặt có sẵn chỗ tốt của người khác, lại lấy lý do tốt đẹp là quý tài.

Lâm Thư Nhã tiếp tục mở miệng nói: "Rất xin lỗi, bởi vì người đại diện của công ty tôi mở miệng vô ý, dẫn đến mọi người sinh ra một chút hiểu lầm không cần thiết, đối với Triệu Hồng Lăng tiểu thư tạo thành tổn thương nhất định."

Lâm Thư Nhã nói xong, đi thẳng tới trước mặt Triệu Hồng Lăng, thái độ thành khẩn mở miệng, "Về điểm này, tôi thay thế cô ấy, trình trọng biểu thị sự áy náy với Triệu Hồng Lăng tiểu thư, hi vọng ngài có thể tha thứ."

Đa Đa không nghĩ tới dăm ba câu của Lâm Thư Nhã liền muốn đem sự tình bỏ qua, tức giận không thôi, "Đào góc tường của người ta, bức người ta đến trợn mắt không nổi còn muốn xát muối lên vết thương chàm chọc khiêu khích, một câu xin lỗi này liền xong rồi sao?"

Lâm Yên bình tĩnh nhìn một màn này, trên mặt không có biểu lộ gì.

Nếu như, là người khác tới làm chuyện này, có lẽ còn không dễ dàng dùng dăm ba như vậy liền bỏ qua.

Thế nhưng hình ảnh cùng nhân duyên của Lâm Thư Nhã ở ngành giải trí cũng quá tốt rồi, nài ra mặt, ngay cả không hề làm gì, phóng viên lập tức liền phản bội một nửa.

Tăng thêm tư thái Lâm Thư Nhã đều hạ thấp như vậy, ở dưới con mắt của mọi người, lời nói xin lỗi này, Triệu Hồng Lăng không tiếp thụ cũng chỉ có thể tiếp nhận.

Thế nhưng, một khi Triệu Hồng Lăng tiếp nhận, như vậy vấn đề này, liền thu nhỏ đến phạm trù ân oán cá nhân.

Lâm Yên trầm mặc ở một bên nhìn Lâm Thư Nhã, giống như là lần đầu tiên quen biết người trước mắt này.

A, thiên chân vô tà (ngây thơ trong sáng), không rành thế sự?

Những ký giả kia nghe được những lời này của Lâm Thư Nhã liền liên tục gật đầu, trong mắt tràn đầy kính nể cùng vẻ tán đồng, phần nộ vừa rồi cũng biến mất không ít.

"Vị Lâm Thư Nhã này, tuổi không lớn lắm, nhưng cách đối nhân xử thế thật sự là khiêm tốn có lẽ!"

"Đúng vậy, thực ra điểm xuất phát của truyền thông Vạn Chúng cũng là có ý tốt..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 114: Đây là bát quái kinh thiên gì

Triệu Hồng Lăng tự nhiên cũng hiểu rõ tình hình bây giờ, không kiêu ngạo không tự ti mở miệng nói một câu: "Lâm tiểu thư khách khí rồi."

Tường Tư Phi vừa nhìn thấy Lâm Thư Nhã xuất hiện, lập tức có người đáng tin cậy, trên mặt cũng khôi phục biểu hiện ngạo nghễ vừa rồi.

Triệu Hồng Lăng chỉ là người đại diện của công ty nhỏ, không có cô ta, ngay cả vị trí tổng thanh tra cũng khó mà giữ được, Lâm Yên càng thuộc cao da chó què mùa.

Ngay cả bọn họ, mà cũng dám đấu với cô ta!

Chỉ cần một câu của Lâm Thư Nhã, phiền phức ngập trời cũng có thể giải quyết.

Chu Mạn Thiên mới vừa rồi còn hoang mang hoảng loạn lập tức đứng thẳng lưng, ở phía sau lưng Lâm Thư Nhã, đi theo nói tiếng xin lỗi qua loa, trong giọng nói lại không có chút áy náy nào, "Triệu tổng thanh tra, thật sự là ngượng ngùng, thực ra mới vừa tôi cũng đã giải thích, thật sự là tôi nói sai, ai biết diễn viên Lâm Yên lại nắm lấy câu nói sai của tôi không thả, ai..."

Sau khi nghe được lời này của Chu Mạn Thiên, các phóng viên vô ý thức nhìn lại về phía Lâm Yên.

Sau đó, liền đột nhiên nghĩ đến một việc ——

Lâm Yên!

Lâm Thư Nhã và Lâm Yên!!!

Làm sao lại suýt chút quên đi siêu bát quái này chứ!

Lập tức có phóng viên phản ứng nhanh nắm chặt cơ hội xông lên phía trước truy hỏi.

"Thư Nhã, hôm nay Lâm Yên cũng ở đây, trước đó cô ấy nhiều lần bịa đặt chuyện cô cùng Hàn Dật Hiên, đối với việc này cô có gì muốn nói không?"

"Lâm Thư Nhã tiểu thư! Đối với việc trước đây Lâm Yên vu oan cô là bên thứ ba chen chân cô thấy thế nào?"

"Đúng vậy Thư Nhã, Lâm Yên không biết xấu hổ bịa đặt vu oan như vậy, cô không truy cứu trách nhiệm pháp luật của cô ấy sao?"

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều dấy lên hừng hực bát quái, hết thảy tầm mắt đều tập trung vào ân oán tình thù của Lâm Thư Nhã cùng Lâm Yên.

Quả nhiên, chỉ cần là nơi có Lâm Yên liền có bát quái, hôm nay ít nhiều cũng đã có tin lá cải!

Ai có thể nghĩ tới, Lâm Thư Nhã vậy mà lại đột nhiên có mặt, lần này oan gia ngõ hẹp, có thể có trò hay để nhìn!

Lâm Thư Nhã một thân xa hoa, cao quý ưu nhã, phảng phất tập trung ánh mắt của cả thế giới.

Tầm mắt của cô ta vượt qua đám người, chậm rãi rơi vào trên người Lâm Yên, lộ ra một cảm giác cười giễu nhẹ nhàng mà những người khác không thể nhận ra.

Sự trào phúng cao cao tại thượng kia chạm vào tầm mắt Lâm Yên đụng một cái, liền thoáng qua tức thì, rất nhanh lại khôi phục vẻ mặt ưu nhã cao quý.

Dưới sự truy hỏi của một đám phóng viên, Lâm Thư Nhã lộ ra biểu hiện muốn nói lại thôi, đáy mắt ánh mắt phức tạp, sau một lúc lâu, cô ta mới lắc đầu, mở miệng nói, "Nói thế nào đi nữa, chị ấy cũng là chị gái của tôi..."

Chị gái?!

Trong nháy mắt Lâm Thư Nhã vừa dứt tiếng, hiện trường một mảnh xôn xao, tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người.

"Lâm Thư Nhã tiểu thư, mới vừa rồi ngài gọi Lâm Yên là... Chị gái?"

"Lâm Thư Nhã tiểu thư, lời nói vừa rồi của ngài là có ý gì? Ngài có quan hệ thế nào với Lâm Yên?"

Lâm Thư Nhã xoay người, nhìn về phía các vị truyền thông mang vẻ mặt kinh ngạc, cuối cùng vuốt cằm nói: "Thực ra, Lâm Yên là chị ruột của tôi, từ nhỏ trong nhà tôi có chút biến cố, tôi cùng chị gái sống nương tựa lẫn nhau, tính cách của chị ấy có chút cực đoan, cho tới nay, chị gái của tôi muốn cái gì, tôi đều sẽ cho chị ấy, chưa bao giờ có bất cứ do dự nào. Thế nhưng, có một số nguyên tắc, tôi không thể tiếp tục nhượng bộ."

Trời ạ!

Đây là bát quái kinh thiên gì!

Lâm Thư Nhã cùng Lâm Yên lại có thể là chị em ruột!

Chị em ruột hai nữ tranh một nam!

Ngay sau đó, Lâm Thư Nhã cổ nén nước mắt, tiếp tục mở miệng nói, "Bộ phim này, chị gái của tôi diễn vai nữ bốn, hi vọng mọi người có thể ủng hộ chị ấy nhiều hơn, tôi tin tưởng bản tính của chị ấy không xấu, cảm ơn mọi người!"

Trời ạ, đây là cái thiên sứ gì!

Đôi phương cũng đã đối xử với cô ta như thế, thế mà còn nhớ kỹ tình nghĩa chị em vì cô nói chuyện!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Biến mất hầu như không còn

Bọn họ đã nói kỹ thuật diễn xuất của Lâm Yên rác rưởi như vậy, làm sao có thể đạt được loại vai kinh phí cao này, dĩ nhiên là bởi vì Lâm Thư Nhã hỗ trợ!

Muốn nói kẻ vô ơn bạc nghĩa, Lâm Yên này mới thật sự là kẻ vô ơn bạc nghĩa đi!

Một người là người không có trình độ, kỹ thuật diễn xuất quê mùa, kéo danh tiếng tạo scandal, diễn phim tệ, vì hot không từ thủ đoạn, thậm chí không tiếc bịa đặt hãm hại người khác.

Một người là sinh viên đại học học viện truyền hình điện ảnh để đô, đa tài đa nghệ, thông minh thiện lương, mưu cầu địa vị từ thiện, được công nhận là thiên sứ quốc dân.

Lâm Thư Nhã nói lời này, mọi người tự nhiên là tin tưởng không nghi ngờ.

Bộ dáng nữ hài mềm mại thương tâm càng khơi dậy tức giận của mọi người, trong nháy mắt chọc cho quần chúng xúc động.

Lâm Yên từ đầu tới cuối đều không nói một lời đứng ở một bên thờ ơ lạnh nhạt, lẳng lặng mà nhìn Lâm Thư Nhã biểu diễn.

Giờ phút này, Lâm Thư Nhã nhìn Lâm Yên, khoe miệng hơi hơi giương lên, phác họa ra một ý cười băng lãnh, đáy mắt tràn đầy trào phúng. sau đó, cô ta chậm rãi đến gần Lâm Yên, cực kỳ thương tâm mở miệng, "Chị... Em biết, chị bây giờ vẫn còn còn hận em, khi còn bé, đồ chơi của em, sau khi lớn lên, đồ trang điểm của em, toàn bộ em đều có thể nhường cho chị, dù cho chị nói muốn ra ngoại quốc phát triển, em tranh thủ thời gian nghỉ hè cấp 3 đi làm công để duy trì cho chị, chuyện này một chút cũng không quan hệ..."

Nhưng... Chuyện tình yêu này, không phải mong muốn đơn phương là được, coi như em muốn cho, lần này cũng không thể nào cho được..."

Lời nói này của Lâm Thư Nhã, ở trong tai của những ký giả kia, phản ứng của bọn họ chính là nghĩ.

"Trước đó khi Lâm Thư Nhã tiếp nhận phỏng vấn đề cập qua người chị gái kia, thật sự không nghĩ tới, Lâm Yên chính là người chị gái không học vấn không nghề nghiệp kia của Lâm Thư Nhã!"

Trong lúc nhất thời, vô số tầm mắt trách cứ dồn dập vọt về phía Lâm Yên.

"Lâm Yên, cô cũng quá không biết xấu hổ đi! Thế mà ngay cả nam nhân của em ruột cũng nhớ thương!"

"Đúng như vậy, ý vào Thư Nhã thiện lương liền muốn làm gì thì làm tổn thương cô ấy, bịa đặt hãm hại! Trời ạ! Thiên hạ tại sao lại có thể có loại chị gái ác độc như vậy chứ! Loại cặn bã này quả thực là làm bẩn ngành giải trí!"

"Trước đó cô ta còn đồng dục phát microblogging nói Ngôi Nhà Thiên Sứ là do cô ta sáng lập đâu, đoạt bạn trai của Thư Nhã không nói, ngay cả Thư Nhã làm từ thiện cũng phải đoạt! Cô ta làm sao lại ưa thích đoạt đồ của người khác như thế!"

...

Bên trong tiếng chỉ trích, Lâm Thư Nhã đột nhiên nhẹ nhàng ghé tai nói thầm.

Cô ta hạ giọng, cố ý ở bên tai Lâm Yên nói nhỏ, "Chị, từ nhỏ chị đã ưu tú hơn em, xinh đẹp hơn em, thậm chí khỏe mạnh hơn em, vô luận chuyện gì, chị tuy tiện cũng làm được rất tốt..."

Người mẹ thương yêu nhất là chị, giáo viên thích nhất cũng là chị, dù cho chị bỏ học ở nước ngoài làm công, cũng có thể hưởng hết sự chú mục của thế nhân!

Mà em đây, em vĩnh viễn chỉ có thể ngoan ngoãn đợi trong nhà, đợi ở trong phòng bệnh, nhận lấy sự bỏ thí của chị..

Em như một nô lệ, sống ở dưới ánh sáng của chị, em đã không còn có cái gì nữa, vì cái gì... Vì cái gì chị ngay cả Dật Hiên ca ca của em cũng muốn đoạt chứ?"

"Nô lệ... Bô thí..." Đầu lưỡi Lâm Yên lăm bằm hai cái từ ngữ buồn cười này.

Cô không nghĩ tới, tình cảm chị em thân thiết nhiều năm như vậy, cô liều mạng bảo hộ, ở trong lòng Lâm Thư Nhã, vậy mà lại là như thế.

Cô cũng không nghĩ tới, Lâm Thư Nhã vẹn vẹn vì một người nam nhân, liền có thể trở mặt thành thù với cô.

Lần này, cô không có cuồng loạn, cũng không có tức sùi bọt mép, trái lại, ở đáy lòng lại có loại cảm giác hết thấy đều kết thúc thoải mái.

Cuối cùng, một lần không đành lòng cuối cùng trong lòng, cũng hoàn toàn biến mất hầu như không còn.

Lâm Thư Nhã trầm thấp cười một tiếng, "Bất quá, đây đều không trọng yếu, đồ vật Lâm Thư Nhã tôi mong muốn, không có chuyện không đạt được! Lâm Yên, cô lợi hại hơn nữa thì sao? Hiện tại còn không phải chỉ có thể ngoan ngoãn bị tôi đặt ở dưới chân, bị tôi dẫm đến cả một đời cũng không thể vươn mình sao?"

"Chị gái, đừng vùng vẫy, trên cái thế giới này, không có người càng hiểu cô hơn tôi, sợ hãi của cô, hết thảy của cô, đều nằm ở trong lòng bàn tay của tôi!"

Lâm Yên nâng con ngươi lên, ánh mắt miễn cưỡng quét qua ở trên mặt Lâm Thư Nhã, mang theo cảm giác áp bách làm người sợ hãi: "Lâm Thư Nhã, cô thật sự cho là, cô hiểu rất rõ tôi?"

Khi tôi xem cô là người thân cận nhất, tôi tự nhiên cả người sợ hãi.

Thế nhưng là, khi cô đối với tôi chỉ như người xa lạ, cô cho rằng, cô còn có thể mang vũ khí tổn thương được tôi?

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 116: Đầu óc bỏ ở nhà rồi?

Ánh mắt Lâm Thư Nhã rơi vào trên người Lâm Yên, đáy mắt chứa một mảnh lãnh đạm, cao ngạo, giống như là từ trên cao nhìn xuống, đánh giá người trước mắt như sâu kiến đã nhỏ yếu đến gần như không thể phát giác.

Trước đó Lâm Yên chỉ là vận khí tốt, mới có thể từ trên cao nhìn xuống bô thí cho cô ta, thậm chí cướp đi nam nhân cô ta ưa thích, chỉ là bây giờ, vận khí của cô đã chấm dứt, mặc kệ là Lâm gia, hay là Dật Hiền ca ca, hết thảy phải nên thuộc về cô ta, cô ta đều sẽ cầm về.

Đến mức Lâm Yên, phế vật... Cuối cùng chỉ có thể là phế vật, coi như là rách giầy cho cô ta cũng không xứng.

"Chị, nếu như chị có gì cần, có thể nói với em..." Rất nhanh, Lâm Thư Nhã đứng ở trước mặt phóng viên, mở miệng về phía Lâm Yên: "Bất kể như thế nào, chị chung quy vẫn là chị gái của em, dù cho trước kia chị có như thế nào, nhưng máu mủ tình thâm, không cách nào chặt đứt."

Lâm Thư Nhã nói xong, một đám người truyền thông dồn dập bênh vực kẻ yếu.

"Thư Nhã, cô quá thiện lương, cô ta căn bản cũng không xứng làm chị gái của cô! Loại người này, tôi làm truyền thông mấy năm nay gặp nhiều lắm, cô ta căn bản là không có chút tam quan nào, không có chút điểm mấu chốt nào!" Một người phóng viên mang kính trong đó, liếc qua Lâm Yên, lạnh giọng quát.

Đối với lời nói của vị phóng viên này, mọi người ở đây đều hết sức đồng ý.

Một vị nữ phóng viên khác mặc váy màu đỏ chán ghét nhìn lướt qua Lâm Yên, phụ họa nói, "Dù sao, có vài người căn bản cũng không xứng gọi là người, chỉ cần có thể đạt được mục đích của mình, có thể không từ thủ đoạn, lợi dụng tất cả người bên cạnh, huyết mạch ruột thịt lại tính là gì?"

"Các vị, làm ơn không nên nói như vậy, chị ấy có lẽ cũng chỉ là nhất thời hồ đồ mà thôi..." Lâm Thư Nhã hơi hơi nhíu lông mày, đau lòng lại ảm đạm.

"Thư Nhã tiểu thư, vừa rồi Tôn phóng viên nói rất đúng, ngài quá thiện lương, Lâm Yên chính là không biết xấu hổ ý vào sự thiện lương của ngài, ngài nếu vẫn không biết bảo vệ mình như vậy, về sau nhất định bị nhiều thiệt thòi!" Nữ phóng viên váy đỏ nghiêm mặt nói.

Triệu Hồng Lăng yên lặng nhìn đám ký giả truyền thông kia, lông mày cau lại, ngay ở lúc này, lựa chọn sáng suốt yên lặng.

Đối với Lâm Yên, Triệu Hồng Lăng xem như hiểu khá rõ, ngay từ sớm trước đó, cô ấy đã cảm thấy Lâm Thư Nhã có vấn đề, nhưng trở ngại quan hệ của Lâm Yên cùng Lâm Thư Nhã, cho nên, Triệu Hồng Lăng cũng không dễ nói thêm gì, hiện tại đã có thể nhìn ra, Lâm Thư Nhã này, không chỉ có vấn đề, mà vấn đề còn rất lớn.

Nhưng mà, hiện tại thế cuộc khác biệt, quyền nói chuyện hoàn toàn ở trong tay của Lâm Thư Nhã, tất cả mọi người cũng chọn tin tưởng Lâm Thư Nhã.

Nếu như lúc này cô ấy vì Lâm Yên nói rõ lí do cùng sự thật, rất có thể sẽ mang đến tác dụng hoàn toàn ngược lại.

"Lâm Yên, cô thật sự là quá không biết xấu hổ, chính cô ra ngoại quốc tiêu dao khoái hoạt, còn để cho Thư Nhã chịu nóng bức đi làm thêm trong nghi hè lấy tiền cho cô, cô vẫn là người sao? Thư Nhã có loại chị gái như cô, thật sự là xui xẻo!" Phóng viên váy đỏ nhìn chằm chằm Lâm Yên, trong mắt tràn đầy chán ghét cùng khinh bỉ.

Giờ phút này, Lâm Yên nâng mũi lưỡi trai của mình, trên mặt mang ý cười nhàn nhạt, nhìn về phía vị phóng viên váy đỏ kia: "Làm sao, lúc ra cửa, đầu óc bỏ ở nhà rồi?"

"Cô nói cái gì!"

Nghe thấy, người phóng viên đeo kính kia lên tiếng quát lớn: "Thẹn quá hoá giận, bắt đầu công kích cá nhân rồi?!"

Khoé miệng Lâm Yên hơi giương lên, nhưng cũng không tức giận, cười nhạt nói: "Tôi đây cũng là tốt bụng nhắc nhở, thân là ký giả truyền thông, người khác nói cái gì, các người liên tin cái đó, không đi điều tra, cũng không có chứng cứ, tôi nói không mang đầu óc, có phải cũng không quá phận hay không?"

Không cho phóng viên cơ hội tiếp tục mở miệng, Lâm Yên lại nói: "Hoàn toàn không có một chút năng lực suy tư cá nhân, hết thấy tin tức chỉ dựa vào người khác nói miệng liền xem như thật..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Gián tiếp giết người

Nói đến đây, lời nói Lâm Yên xoay chuyển, "Đúng rồi, tôi nhớ là, mấy tháng trước, một giáo viên nữ bị oan uổng, sau đó nhảy lầu chứng minh trong sạch của mình, không phải cũng là do một vài phóng viên truyền thông tùy ý tin vào lời nói của người bên, viết bài loạn trên mạng loạn để kéo dư luận dẫn đến sao?"

Lâm Yên vừa dứt lời, sắc mặt phóng viên váy đỏ kia hơi đổi.

Đa Đa ở một bên nghe vậy, vội mở miệng nói, "A, tin tức này tôi cũng biết, lúc ấy huyền não rất lớn, mấy tháng trước, một vị giáo viên nữ bị một vị phụ huynh nào đó lên án, nói giáo viên kia ngược đãi đánh đập con mình thời gian dài.

Kết quả, một vài phóng viên vô lương tâm, dưới tình huống không có chút chứng cứ nào, vì độ quan tâm của tin tức, ở trên mạng công kích vị giáo viên nữ này, kết quả chuyện này càng náo càng lớn, rất nhiều dân mạng thấy tin tức của vị phóng viên vô lương tâm kia, tìm microblogging của giáo viên nữ kia, chửi bới khắp nơi giáo viên nữ kia xuất hiện, thậm chí nháo đến trường học của người ta."

Lâm Yên chậm rãi nói: "Cũng bởi vì bài tin tức này, tạo thành tổn thương quá lớn với giáo viên kia, giáo viên nữ vì chứng minh trong sạch, dưới cơn nóng giận nhảy lầu... Đại khái hai tháng trước, sự thật mới lộ ra, giáo viên nữ đó căn bản không có đánh học sinh."

Lâm Yên nói xong, cười híp mắt nhìn về phía vị nữ phóng viên mặc váy đỏ kia, tầm mắt quét về phía thẻ công tác ở ngực: "Nếu tôi nhớ không lầm, bài tin tức kia hẳn là cô viết đi, đại ký giả Lý Vân? Cho nên, đầu óc của cô không phải quên mạng ra khỏi cửa, cô căn bản là không có đầu óc, tôi thật sự rất kỳ quái, cô bây giờ là dự định tìm người bị hại kẻ tiếp sao?"

Đa Đa nghe vậy, hơi kinh ngạc nhìn về phía Lâm Yên, bình thường người ta chỉ nhớ kỹ nội dung tin tức, không nghĩ tới cô ngay cả người công bố tin tức là ai cũng có thể nhớ kỹ.

"Cô..." Nữ phóng viên váy đỏ hung tợn nhìn chằm chằm Lâm Yên, tức đến nổi toàn thân khẽ run.

Lúc đó chuyện này kém chút huyền não đến bát com của cô ta cũng khó giữ được, thật vất vả cho qua, không nghĩ tới lại bị Lâm Yên ở trước mặt mọi người nhắc đến.

"Tôi? Tôi làm sao vậy, bởi vì tôi nói ra chân tướng, Lý đại ký giả sẽ không phải là thẹn quá hoá giận chứ? Cô mặc dù không phải hung thủ, nhưng đây cũng là gián tiếp giết người đi." Lâm Yên khẽ cười nói.

"Lâm Yên, cô không nên ở chỗ này nói sang chuyện khác, việc này cùng chuyện của cô không có bất cứ quan hệ nào!" Phóng viên đeo kính ở một bên lạnh nhạt nói.

Một giây sau, tầm mắt Lâm Yên rơi ở trên người hần, dò xét một lát, nhẹ gật đầu: "Vị phóng viên của tuần san giải trí Hưng Vân này... Anh tựa hồ hết sức đồng ý cách làm của vị phóng viên nữ này?"

"Cô nói vậy, tôi không có!" Phóng viên đeo kính cả giận nói.

"Vậy thì kì quái, anh nếu không đồng ý với cách làm đó, thế thì tại sao tác phong làm việc của hai người lại giống nhau như thế, anh nói Lâm Thư Nhã chịu nóng nực đi làm thêm trong kỳ nghỉ hè kiếm tiền, cung cấp cho tôi ra ngoại quốc tiêu dao khoái hoạt... Anh là trông thấy rồi?" Lâm Yên cười nói.

Một câu, phóng viên đeo kính ngậm miệng không trả lời được.

"Hay là nói, anh đã nắm đủ chứng cứ, ví dụ như, có ghi chép Lâm Thư Nhã chuyển khoản cho tôi? Có thì lập tức đưa ra đi, còn chờ cái gì chứ!" Lâm Yên tiếp tục nói.

"Lâm Yên, Lâm Thư Nhã thế nhưng là em gái ruột của cô, cô ấy làm sao sẽ nói hươu nói vượn!" Phóng viên đeo kính hừ lạnh một tiếng: "Tôi thấy cô rõ ràng chính là tránh nặng tìm nhẹ, không muốn thừa nhận!"

Lâm Yên cười cười: "Vậy theo logic của anh, tôi là chị gái ruột của Lâm Thư Nhã, cho nên, em gái không biết nói hươu nói vượn, người nói hươu nói vượn nhất định là chị gái?"

Không cho phóng viên cơ hội mở miệng, Lâm Yên tiếp tục nói: "Tôi muốn phỏng vấn anh một chút, trình độ văn hoá cùng năng lực trình thám logic khác hẳn người bình thường này, là vị nào giáo viên nào dạy cho anh? Không bằng nói ra, cũng để cho mọi người tránh né, về sau điền nguyện vọng, ngàn vạn không thể vào trường học kia của anh."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 118: Dựa vào kĩ năng diễn xuất

Edit: Richi

Beta: TH

Nhóm @Meow_team

Trong mắt những ký giả kia, Lâm Yên vốn chỉ là rơm rác chuyên đi dụ dỗ đàn ông, lăng xê cộ nhiệt kéo fame.

Thật không ngờ cô ta nói tới nói lui lại không có chút sơ hở nào.

Chỉ cần mấy câu thôi đã khiến đám phóng viên bên dưới đều không trả lời được, bao gồm cả vị kí giả lớn họ Tôn kia nổi tiếng trong giới giải trí ở toà soạn Hưng Văn cũng bị nghẹn họng.

Lâm Yên đột nhiên kể lại chuyện cũ của giáo viên nữ kia khiến bọn họ lập tức e dè.

Đối với loại chuyện này bọn họ ít nhiều vẫn có chút kiêng kị, dù sao nghề nghiệp cũng ảnh hưởng đến con đường kiếm sống.

Bên này mặt Lâm Thư Nhã đã biến sắc, dường như không được một người luôn nhẫn nhịn, không giỏi ăn nói như Lâm Yên lại đột nhiên hùng hổ đến dọa người.

Ồ bị đẩy đến đường cùng nên hoá liều à...

Lâm Thư Nhã âm thầm liếc nhìn tay phóng viên Tôn kia.

Phóng viên Tôn nhận được ánh mắt của Lâm Thư Nhã, cắn răng đứng dậy cười lạnh một tiếng rồi mở miệng nói: "Cô không học vấn, không nghề nghiệp, còn bỏ học cấp ba trông chẳng khác nào đồ bỏ đi. Vậy mà cũng không cảm thấy ngượng dám thảo luận chuyện thầy cô và trường học với chúng tôi! Cô có tư cách gì?"

Đã thế còn ở đây dối trá nguy hiểm, Thư Nhã lương thiện như vậy chẳng lẽ còn có thể đổ oan cho cô sao?

Được thôi, cô nói chúng tôi không có chứng cứ, những việc kia chúng ta tạm thời không đề cập đến nữa. Thế nhưng cô bịa đặt Hàn Dật Hiên, vu oan cho cô Thư Nhã, luôn miệng nói đó là sự thật, cô cũng không có oan uổng chút nào!

Còn cả vai diễn nữ phụ số bốn trong bộ phim《Kỳ Phùng Dịch Thủ》này mọi người đều biết đạo diễn Khương Nhất Minh ngay cả tuyển diễn viên quần chúng cũng yêu cầu rất cao. Với trình độ này của cô thì làm sao có thể nhận được phim có kinh phí cao thế này, còn không phải nhờ cả Lâm Thư Nhã sao?"

Vừa dứt lời các tay phóng viên như tìm được điểm trí mạng, cũng liên tiếp phụ họa: "Đúng thế! Cô chả có chuyện tốt nào để giải thích cả? Làm như mình

vô tội lắm vậy! Thật đúng là đồ Bạch Liên Hoa!"

Lâm Yên liếc mắt nhìn phóng viên Tôn: "Thứ nhất, những lời đó đúng là chính miệng tôi nói, nhưng tôi có vu oan bịa đặt hay không thì thật xin lỗi, mọi người cũng không có chứng cứ. Thứ hai, vai nữ số bốn của 《Kỳ Phùng Định Thủ》tôi dựa vào thực lực của mình lấy được, không liên quan đến cô Lâm Thư Nhã."

Cho dù là bị rối loạn nhân cách thì đó cũng là cô mà!

Lâm Yên vừa dứt lời, những ký giả kia đều bật cười thành tiếng.

"Ha ha ha trời ạ, tôi luôn biết Lâm Yên không hề biết xấu hổ là gì, nhưng không ngờ cô ta còn có thể vô liêm sỉ như vậy!"

"Dựa vào kỹ năng diễn xuất lấy được? Cô quay phim máu chó như Thiên Lô chắc cũng rất cần kỹ năng chuyên nghiệp phải không?"

"Người trong giới ai mà chẳng biết kỹ năng diễn xuất của cô thâm hại cỡ nào. Rốt cuộc ai cho cô dũng khí nói ra những lời này?!"

...

Đạo diễn Khương Nhất Minh nhất quyết không muốn nhúng tay vào nhưng nghe đến đó lại có chút không nhịn được.

"Lâm Yên đúng là bằng kỹ năng diễn xuất mà lấy được vai này!" Khương Nhất Minh trầm giọng nói.

Mà cô bé này có thiên phú cực kì cao trong lĩnh vực diễn xuất, vai nữ số bốn này trừ cô ấy ra không thể là ai khác.

Phùng Thiếu Hoa dường như biết được suy nghĩ của Khương Nhất Minh, trước khi Khương Nhất Minh mở miệng liền vội vàng ôn tồn ngăn ông ta lại: "Đạo diễn Khương, bây giờ ông không thể khuấy vào vũng nước đục này được! Chuyện này cũng chỉ có thể do bọn họ hiểu lầm thôi..."

"Vì sao? Chuyện này đối với cô bé kia không công bằng!" Về mặt Khương Nhất Minh không vui.

Phùng An Hoa bắt đầu nói: "Ông suy nghĩ một chút, nếu lúc này ông ra mặt, phóng viên chắc chắn sẽ muốn ông đưa ra chứng cứ, đến lúc đó ông sẽ nói thế nào? Chẳng lẽ đem bản thu hình khi thử vai ra cho bọn họ xem, sau đó để bọn họ phát hiện ra sự việc lão Chu Phong kia à?"

Khương Nhất Minh sững sờ, lập tức trầm mặc.

- - -

Đêm hôm còn ai thức đọc không nhỉ?..

Hãy vote và cmt để ủng hộ đàn mèo nhé ^^

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 119: Dững khí say mê

Lúc này, có phóng viên đem microphone đưa tới trước mặt Khương Nhất Minh.

"Đạo diễn Khương, xin hỏi ngài thấy thế nào với kỹ thuật diễn xuất của Lâm Yên!"

"Lâm Yên mới vừa nói cô ấy là bằng vào kỹ thuật diễn xuất để vào đoàn làm phim, xin hỏi là thật sao?"

"Đạo diễn Khương, ngài hẳn là biết quan hệ của Thư Nhã cùng Lâm Yên, xem mặt mũi của Thư Nhã mới đưa vai này cho Lâm Yên!"

...

Đối mặt với các ký giả đang đặt câu hỏi, sắc mặt Khương Nhất Minh âm trầm.

Có lòng muốn mở miệng giúp Lâm Yên làm sáng tỏ, thế nhưng chuyện của Chu Phong kia liên quan đến giải trí Đình Phong, ảnh hưởng quá lớn, tuyệt đối không thể để cho phóng viên biết.

Cuối cùng, Khương Nhất Minh chỉ có thể giữ vững yên lặng, chẳng hề nói một câu.

Lâm Thư Nhã thấy thế, khóe miệng hơi câu, lộ ra biểu hiện trong dự liệu.

Cô ta hiểu rất rõ Lâm Yên, kỹ xảo của cô rồi tinh rồi mù.

Tám phần mười lại là vận khí tốt nhất được tiện nghi, lúc ấy sau khi Chu Phong bị người báo cáo, Quách Nhất Minh sợ cô ra ngoài nói lung tung, mới đem vai này cho cô.

Các phóng viên vây quanh thấy Khương Nhất Minh phản ứng như vậy, tự nhiên cho là ông ấy thừa nhận, lập tức tập thể hưng phấn lên.

"Xem đi, ngay cả đạo diễn Khương cũng thừa nhận!"

"Thế mà loại nói láo này cũng nói được, quả nhiên là không có chút giới hạn cuối cùng nào!"

"Lâm Yên, hiện tại cô còn gì để nói!"

...

Lâm Yên biết nguyên nhân Khương Nhất Minh không thể mở miệng, nhún nhún vai nói, "Không có gì đáng nói, hết thầy dùng thực lực nói chuyện, chờ phim điện ảnh được chiếu, kỹ xảo của tôi như thế nào, mọi người tự nhiên sẽ biết. Còn hi vọng... Đến lúc đó, chư vị phóng viên vu oan tôi, có thể từng người một nói xin lỗi tôi."

Một đám phóng viên nghe vậy, nhìn Lâm Yên tựa như nhìn tên điên.

"Nói xin lỗi cô ta, tôi thấy cô ta là điên rồi đi!"

"Tôi thấy cô ta là lợn chết không sợ bóng nước sôi, chưa thấy quan tài chưa đổ lệ!"

"Phốc, nói xin lỗi? Khi tôi nhìn thấy, sợ là cô ta đang khóc ròng ròng xin lỗi tất cả những người mê điện ảnh đang đập phá quán cùng trả vé còn tạm được!"

Tôn phóng viên mặt mũi tràn đầy buồn cười, trào phúng không thôi mở miệng, "Được, đến lúc đó nếu cô thật sự có thể chứng minh kỹ thuật diễn xuất, tôi quỳ xuống xin lỗi cũng được!"

"Ha ha ha ha ha, tôi cũng vậy tôi cũng vậy."

Lời này của Tôn phóng viên lập tức lại chọc cho hiện trường một hồi cười vang cùng lên tiếng phụ họa.

Lâm Yên quét mắt nhìn vô số thiết bị thu hình ở hiện trường, hải lòng gật gật đầu, nhiều người nhìn như vậy, đến lúc đó một người cũng chạy không được m

...

Thời gian phỏng vấn kết thúc, các phóng viên lần lượt rời đi, phòng chụp ảnh này mới rốt cục an tĩnh lại.

Lâm Thư Nhã cùng Trương Tư Phi hàn huyên vài câu, cũng rời đi ngay sau đó.

Trước khi rời đi, tầm mắt ngạo nghễ từ trên cao nhìn xuống quét qua trên mặt Lâm Yên: "Chị gái, gặp lại sau."

Chân trước Lâm Thư Nhã vừa rời đi, Trương Tư Phi liền có ý liếc mắt nhìn Triệu Hồng Lăng, lập tức mở miệng với Chu Mạn Thiên ở một bên, "Em còn tưởng rằng Triệu Hồng Lăng là người thông minh, không nghĩ tới, cô ta thế mà ngu đến mức muốn dựa vào rác rưởi này để vurun mình!"

"Ha ha, chị đã sớm nói rồi, Triệu Hồng Lăng hoàn toàn chỉ là nhờ ở cạnh em, hút máu của em! Em sợ là còn không biết đi, Triệu Hồng Lăng đánh cược với những người đại diện khác của công ty, trong vòng ba tháng, sẽ mang theo Lâm Yên đạt được công trạng hạng nhất, nếu không cô ta liền tự động từ bỏ vị trí tổng thanh tra bộ diễn viên kinh tế đấy!"

"Thật hay giả? Cô ta là điên rồi đi!"

Hai người cô một lời tôi một câu, mãi đến khi công nhân viên tới mời Trương Tư Phi đi vào thay quần áo, Trương Tư Phi mới giẫm giày cao gót, cao ngạo bày biện dáng người rời đi.

Mặt mũi Đa Đa tràn đầy tuyệt vọng về mặt cầu xin: "Yên tỷ, chị ở trước mặt nhiều ký giả như vậy nói ra loại lời này... Đến lúc đó có thể kết thúc như thế nào?"

Lần trước ở công ty là như thế này, lần này ở trước mặt các phóng viên lại là dạng này...

Lâm Yên nháy nháy mắt: "Kết thúc như thế nào? Vì cái gì hỏi chị? Việc này dĩ nhiên hẳn là chuyện mà những ký giả kia nên suy tính!"

Đa Đa: "..."

Đến cùng là ai cho chị đứng khì say mê đặt cược như này a a a!

T

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 120: Trầm mê kiếm tiền, không cách nào tự kiếm chế

Sau đó, tất cả công nhân viên đều tiến tới lôi kéo làm quen với Tường Tư Phi bên kia, mới một thời gian ngắn, ở trong phòng chỉ còn lại Lâm Yên cùng Triệu Hồng Lăng còn có Đa Đa. Không có bất kỳ người nào để ý tới họ.

Tất cả mọi người vây quanh Tường Tư Phi, cô ta giống như ở buổi quay chụp phim bom tấn thời thượng, quần áo đổi một bộ lại một bộ, tất cả công nhân viên ở một bên đều tăng bốc tán dương.

Buổi chụp này nhảy mất liền tới giữa trưa, Lâm Yên đã đợi gần ba giờ.

Triệu Hồng Lăng mất nhìn thời gian trên điện thoại di động, lòng mày cau lại.

Buổi chọn trang phục hôm nay, sợ là quay không kịp.

Buổi chọn trang phục của Lâm Yên cùng Tường Tư Phi an bài vào buổi sáng, buổi chiều còn có diễn viên khác muốn chụp.

Nếu như thời gian quay chụp của Tường Tư Phi quá dài, như vậy Lâm Yên đằng sau không thể chụp được nữa.

Đa Đa một mực cảnh giác nhìn chằm chằm Lâm Yên, thật sự lo lắng Lâm Yên nếu như chờ đến thiếu kiên nhẫn sẽ làm ầm ĩ, kết quả, lại phát hiện cô đang trầm mê chơi trò chơi không cách nào tự kiểm chế.

Đa Đa có chút im lặng, "Lãng tử, may mà lúc trước chị kêu chị ấy tải mấy trò chơi trong điện thoại..."

Thực ra, người đại diện cùng trợ lý của mình cũng không biết, Lâm Yên là "Trầm mê kiếm tiền, không cách nào tự kiểm chế" mà thôi.

Cô đã từng nghĩ qua, hiện tại trò chơi này vẫn rất hot, không bằng cô quay trở lại nghề cũ, thừa dịp thời gian nhàn rỗi làm người cày game thuê, còn có thể kiếm ít tiền lẻ.

Chơi game kiếm tiền, há không vui thích.

Cho nên, cô đã một bên luyện nick, một bên lặng lẽ mò lên diễn đàn game phát topic cày game thuê, sau đó chờ đại gia tới cửa.

"Lãng tử, em đi hỏi một chút lúc nào đến phiên chúng ta."

"Ừm."

Đa Đa nói xong, sau đó liền đi tìm công nhân viên.

Lúc này, người phụ trách đang cười rạo rờ nói chuyện với Chu Mạn Thiên, "Thiên tử, đáng người Tư Phi thật tốt, quả thực là móc treo quần áo, mặc cái gì cũng dễ nhìn, quá có cảm giác cao cấp..."

"Ngài khỏe chứ, xin hỏi một chút, Lâm Yên lúc nào có thể bắt đầu quay chụp?" Đa Đa hỏi.

Người phụ trách bị ngắt lời, lập tức không kiên nhẫn nghiêng đầu đi, "Gấp cái gì, nữ chính cũng còn chưa có chụp đâu, một nữ bốn nhà cô, thúc giục cái gì?"

Đa Đa có chút nóng nảy, vô luận cô ấy chán ghét Lâm Yên nhiều thế nào, nhưng vẫn là muốn vì diễn viên của mình tranh thủ lợi ích, "Thế nhưng là, cô ta chỉ thử y phục trang điểm đều đã bỏ ra mấy giờ, Yên tử của chúng tôi đã không có thừa bao nhiêu thời gian..."

Loại thợ quay phim cao cấp này lịch trình rất vụn toản, thời gian đều là sớm đã hẹn xong, đằng sau cũng chắc chắn sẽ không có cơ hội chụp bù, Tường Tư Phi đây rõ ràng là cố ý không muốn để cho Lâm Yên chụp ảnh trang điểm.

Nếu như buổi chọn trang phục quay không được, thì giai đoạn tuyên truyền phía trước, khẳng định liền không có ảnh chụp của Lâm Yên.

P phía trước, Tường Tư Phi còn đang chậm rãi chọn quần áo cười như không cười nhìn thoáng qua phía Đa Đa, "Đa Đa, cô bây giờ là trợ lý của Lâm Yên?"

"Đúng thì sao?" Đa Đa tức giận nói.

Trước đó cô ấy phụ trách Tường Tư Phi, thua thiệt cô ấy còn vì Tường Tư Phi đi theo làm tùy tùng xem như ông chủ hầu hạ, ai biết cô ta lòng lang dạ sói như thế.

Tường Tư Phi ăn mặc một thân váy lễ đính hôn hoa lệ cao cấp, từ trên cao nhìn xuống mở miệng nói, "Tất cả mọi người đều quen biết như vậy, tôi bên này đột nhiên đổi trợ lý, cũng là cũng có chút không quen, tôi thấy, cô chiều cổ người khác cũng là rất được, không bằng, cô qua đây cùng tôi, tôi cho cô gấp đôi tiền lương."

Nói bóng gió, cô hầu hạ tôi rất thoải mái, cho cô tiền, tiếp tục tới hầu hạ tôi.

Đa Đa nghe xong, kém chút tức điên.

Chính mình rời đi coi như xong, thế mà còn muốn đào cả cô ấy đi.

Cô ta cho là ai cũng giống như cô ta lòng lang dạ sói sao?

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Đâm ngay giữa tim

Cô ấy là từ thành phố nhỏ tới đây làm công, trước đó gặp được Lăng tỷ, cô ấy đang ở thành phố điện ảnh làm việc lật vật cho các đoàn làm phim, cả ngày khuôn đồ chuyên đạo cụ, bưng trà đồ nước cho người ta, một người làm mấy người nhàn.

Là Lăng tỷ nhìn thấy cô ấy làm việc chịu khó, mới đem cô ấy chiêu về công ty, làm trợ lý diễn viên được người người hâm mộ.

Cô ấy mặc dù hiểu không nhiều, thế nhưng nói gì thì cũng không thể ngay tại lúc này phản bội ân nhân của mình!

Đa Đa lúc này cười lạnh một tiếng, "Không cần, cô vẫn là giữ lại chút tiền này đi phẫu thuật thẩm mỹ đi!"

Lời này của Đa Đa quả thực đâm ngay giữa tim, sắc mặt Tường Tư Phi cơ hồ là lập tức đen, "Cô..."

Chu Mạn Thiên bước lên phía trước trấn an, "Tư Phi, được rồi, tiểu nha đầu này chính là không biết tốt xấu, đi theo loại diễn viên như Lâm Yên, về sau cô ta sẽ ăn đủ thiệt thòi!"

...

Đa Đa sau khi trở về thì khuôn mặt nhỏ nhắn liền lạnh xuống, hốc mắt cũng có chút ửng hồng, vừa nhìn liền biết là bị khinh bỉ.

"Làm sao vậy?" Triệu Hồng Lăng vội hỏi.

"Lăng tỷ, em không sao, chính là những người kia quá phận, Tường Tư Phi kia, rõ ràng chính là đang cố ý làm khó dễ..."

Sắc mặt Triệu Hồng Lăng phức tạp liếc mắt nhìn Đa Đa, yên lặng một lát sau, mở miệng nói, "Lúc trước, là bởi vì Tư Phi bên này thiếu một trợ lý, chị mới mượn em, cho tới nay, em cũng là cùng Tư Phi, thực ra trợ lý ban đầu cũng là theo chân diễn viên đi, dù sao cũng là đều quen thuộc lẫn nhau, nếu như em..."

Đa Đa nghe Triệu Hồng Lăng nói bóng gió, lập tức kích động nói, "Lăng tỷ, chị coi em là cái gì! Em mới mặc kệ diễn viên là ai, em chỉ theo chị, chị kêu em theo ai, em liền theo người đó! Em coi như là đi theo Bạch Liên Hoa Lâm Yên này, cũng sẽ không đi cùng kẻ vô ơn bạc nghĩa Tường Tư Phi kia!"

Lâm Yên êm đẹp chơi trò chơi, lại không hiểu năm cũng trúng đạn: "...???"

Cuối cùng, buổi chọn trang phục này quả nhiên vẫn là không có chụp thành công.

Người phụ trách chỉ tùy tiện ném một câu "Sau đó sẽ xem xét an bài thời gian lại", nhưng rõ ràng chính là lí do thoái thác qua loa.

"Chúng ta đợi lâu như vậy, cô ta nói không quay liền không quay rồi? Lăng tỷ, không bằng để cho em đi tìm đạo diễn nói một chút!" Đa Đa tức giận nói.

Triệu Hồng Lăng lắc đầu: "Không có ý của phía trên, cô ta chỉ là một người phụ trách, cũng không dám làm như vậy."

Nói bóng gió, phía trên khẳng định là cũng chấp nhận.

Ở giữa Tường Tư Phi và Lâm Yên, đoàn làm phim hướng đến người nào, không cần nghĩ cũng biết.

Bọn họ sẽ chỉ hướng về phía lợi ích.

Trước đó dung túng Lâm Yên, là bởi vì cô có thể tạo độ hot, hiện tại dung túng Tường Tư Phi, là bởi vì Tường Tư Phi có hậu trường.

"Đi thôi." Triệu Hồng Lăng nhìn về phía Lâm Yên mở miệng.

Vốn là cô ấy còn muốn an ủi Lâm Yên vài câu, kết quả là nghe thấy Lâm Yên mơ màng ngẩng đầu: "Ài? Đi rồi sao? Nhanh như vậy! Chờ một chút, chờ em đánh xong ván này! Trận này em khẳng định Pentakill*!"

*Pentakill: game vương giả vinh diệu sẽ có 10 người chơi, mỗi bên chia 5-5 đối kháng nhau, nếu 1 người chơi có thể giết 5 người team địch cùng 1 lúc (người bị giết đầu tiên chưa kịp hồi sinh thì 4 người còn lại đã chết) thì đó gọi là 1 cú pentakill. (Nguồn: cvt)

Triệu Hồng Lăng: "..."

Cô ấy và Đa Đa đều có chút nóng nảy, thế nhưng là, nha đầu này từ đầu tới cuối không có chút đáng về lo lắng nào, chuyên tâm chơi game.

Thật giống như... Đã sớm biết khẳng định chụp không được...

...

Ba người xuống lầu, đi về phía bãi đậu xe dưới đất.

Triệu Hồng Lăng gọi điện cho lái xe gọi, sau khi nghe xong bên kia điện thoại nói, sắc mặt Triệu Hồng Lăng hơi trầm xuống.

"Bên ngoài cùng bãi đỗ xe bây giờ đều có hàng loạt Fan hâm mộ ngồi chờ." Triệu Hồng Lăng mở miệng nói.

Đa Đa lập tức mở điện thoại, nhìn thoáng qua tin tức cùng microblogging, "Quả nhiên, video vừa rồi đã bị truyền thông truyền đi... Địa chỉ hiện trường đóng phim cũng bị tiết lộ... Rất nhiều Fan hâm mộ nghe tin tới..."

Lâm Yên hơi suy tư, lập tức mở miệng nói, "Lăng tỷ, đám fan hâm mộ cơ bản cũng không nhận ra chị cùng Đa Đa, hay là chúng ta chia ra đi, hai người đi trước, em tự nghĩ biện pháp."

Triệu Hồng Lăng lập tức bác bỏ: "Không được."

Lâm Yên đang nói chuyện, lúc này, cuối hành lang đột nhiên có vài người đi tới.

Bên cạnh là hai người trợ lý cùng vệ sĩ, ở giữa là nam nhân thân hình thon dài, ăn mặc một thân âu phục Retro màu xám đậm, ngũ quan hoàn mỹ kia như được tay của thượng đế rèn đúc, tuấn mỹ mê người.

Nam nhân mặt mũi ôn nhu, khóe môi nhếch lên ý cười nhu hòa, cả người đều như gió xuân ấm áp...

Đa Đa nhìn người tới, hai gò má đỏ lên, kích động đến đầu lưỡi cũng cứng cả lại, "A a a! Bùi... Bùi Ảnh Đế! Là Bùi Ảnh Đế..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Bùi Nam Như sẽ mất mù như vậy sao

Trước đây không lâu vừa cạ xong độ hot của người ta, vậy mà liền đụng phải người thật.

Đây cũng quá lúng túng!

Đa Đa quả thực muốn khóc, đối tượng của Lâm Yên quả thực khắp nơi đều có, tùy tiện đi mấy bước đường cũng có thể đụng vào.

Va chạm vẫn là lớn như vậy!

"Bùi Ảnh Đế." Triệu Hồng Lăng vẫn trấn định, lễ phép gật đầu thăm hỏi cùng người đối diện, xem như bắt chuyện.

Chuyện Lâm Yên làm, đối với ai cũng sẽ không cao hứng.

Chỉ là, cũng may như dạng địa vị của Bùi Nam Như này, hẳn là sẽ không so đo loại chuyện nhỏ nhặt này với Lâm Yên.

Lần trước cô ấy liên hệ với phòng làm việc của đối phương thì thái độ vẫn tính là hòa khí.

Nói xong, cô ấy liền dẫn Đa Đa cùng Lâm Yên đứng ở một bên.

Mất thấy Bùi Nam Như từng bước một đến gần, Đa Đa tranh thủ thời gian gắt gao lôi kéo Lâm Yên, xa xa tránh ở nơi hẻo lánh.

Nhưng mà, không nghĩ tới, ánh mắt dù rũ xuống, hai chân thon dài của Bùi Nam Như đi đến một nửa, lại đột nhiên dừng lại, sau đó, quay tới, đứng vững ở trước người của bọn họ.

Ngay sau đó, Đa Đa liền nghe được bên tai truyền tới một thanh âm êm tai đến mang thai ——

"Lâm tiểu thư."

Là thanh âm của Bùi Ảnh Đế!

Bùi Ảnh Đế thế mà... Thế mà chủ động nói chuyện với Lâm Yên...

Đa Đa kinh ngạc không thôi, theo bản năng giơ tay lên đầu.

Lâm Yên mặc dù đã không phải lần đầu tiên tiếp xúc với Bùi Nam Như, nhưng dù sao cũng làm Fan hâm mộ của Bùi Nam Như rất nhiều năm, thời điểm đối mặt với Bùi Nam Như khó tránh khỏi vẫn là giữ tâm tính của Fan hâm mộ, kích động lại thấp thòm.

Nghe thấy Bùi Nam Như chủ động lên tiếng, cũng là hơi kinh ngạc, có chút hơi khản trương mở miệng: "Tiền... Tiền bối khỏe..."

Bùi Nam Như nghe vậy cười cười, vẻ mặt hơi có chút bất đắc dĩ: "Lâm tiểu thư, nếu như có thể mà nói, vẫn là thay đổi xưng hô đi, tiếng tiền bối này của cô... Tôi sợ là, không dám nhận."

Bối phận không đúng.

Lâm Yên: "Ày..."

"Gọi tôi Nam Như là được rồi." Bùi Nam Như cười nói.

Lâm Yên lập tức đem lác đầu như đánh trống lúc lắc, "Cái này... Không thích hợp đi..."

Gọi Nam Như, cô không dám a!

Nếu bị người ta nghe được sẽ tiêu đời?

Bùi Nam Như cũng không có miễn cưỡng, cầm một túi mua sắm từ trong tay của trợ lý đưa qua, đưa tới trước mặt Lâm Yên, mở miệng nói, "Lâm tiểu thư, lúc này bên ngoài đều là Fan hâm mộ, cô rất khó rời đi, thay bộ quần áo này, tôi mang cô ra ngoài."

Lâm Yên: "...!!!"

Giờ này khắc này, Đa Đa ở một bên trực tiếp bị đối thoại của hai người làm kinh ngạc đến ngây người, nói đúng ra, là bị thái độ của Bùi Nam Như đối với Lâm Yên làm cho kinh ngạc đến ngây người.

Trước đó từ tấm hình chụp Lâm Yên cùng Bùi Ảnh Đế náo scandal, cô chẳng qua là trên thân ướt đầm dề khoác áo khoác của Bùi Ảnh Đế, lúc ấy hẳn là Bùi Ảnh Đế đi ngang qua giúp Lâm Yên rơi xuống nước mà thôi.

Nhưng là bây giờ, xem thái độ của Bùi Nam Như với Lâm Yên, nhưng thật giống như hoàn toàn không phải chuyện như vậy.

Không chỉ để cho Lâm Yên trực tiếp gọi tên của mình, còn cố ý chạy tới nơi này, chính là vì giúp Lâm Yên, thậm chí ngay cả quần áo cũng giúp Lâm Yên chuẩn bị xong.

Chẳng lẽ... Chẳng lẽ gốc củ cái trắng tốt Bùi Ảnh Đế này cũng đã bị...

Cái này cũng quá khó mà tin nổi!

Cái suy đoán này, quả thực khiến cho fan cuồng trung thực Đa Đa của Bùi Ảnh Đế cảm thấy thiên băng địa liệt (long trời lở đất)!

Đa Đa thực sự nhìn không được, hạ giọng truy hỏi Lâm Yên ở một bên, "Yên tỷ! Vì cái gì Bùi Ảnh Đế đối với chị tốt như vậy, thế mà còn chủ động giúp chị, chị cùng Bùi Ảnh Đế đến cùng là có quan hệ như thế nào?"

Lâm Yên lúc này cũng là rất thụ sủng nhược kinh (được sủng ái mà kinh sợ): "Ngược lại không phải loại quan hệ mà em đang nghĩ trong đầu..."

Đa Đa: "Cũng đã như vậy, không phải loại quan hệ đó, còn có thể là quan hệ như thế nào?"

Mặc dù cô ấy cũng rất không muốn nghĩ đến phương diện kia, thế nhưng là thái độ của Bùi Nam Như, thật sự là khiến cho người ta không hiểu sai cũng không được.

Lâm Yên bắt đầu nói, "Em đang suy nghĩ cái gì đấy, chẳng lẽ em cảm thấy Bùi Nam Như sẽ mất mủ như vậy coi trọng chị sao?"

Đa Đa lắc đầu liên tục, chém đinh chặt sắt mở miệng: "Sẽ không."

Lâm Yên: "Cái kia không phải rồi?"

Bùi Nam Như không có mất mủ...

Mất mủ... Là anh hấn...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Quan hệ thân thích

Đa Đa cùng Triệu Hồng Lăng đối với câu nói này của Lâm Yên, tựa hồ cũng không cách nào phản bác.

Dù sao, vô luận theo phương diện nào mà xem, Bùi Nam Như đều khó có khả năng coi trọng Lâm Yên.

Luận địa vị ở ngành giải trí, Bùi Nam Như từ khi xuất đạo đến khi đi lên đỉnh cao vừa màn ảnh đều thuộc phái thực lực, hoàn toàn xứng đáng cấp cao của ngành giải trí, hiện tại vẫn là một trong những cổ đông của giải trí Đình Phong.

Luận gia thế bối cảnh, vậy liền càng không cần phải nói, đệ nhất danh môn thế gia của đế đô Nhị công tử Bùi gia, bối cảnh gia tộc của mẹ ở nước ngoài cũng là thâm bất khả trắc (sâu không lường được), anh ruột càng là siêu Boss, tồn tại truyền kỳ của giới kinh doanh, tổng giám đốc Bùi Duật Thành tập đoàn tài phiệt ngoại quốc JM.

Nói đến Bùi Duật Thành, truyền kỳ của vị siêu Boss này ở giới kinh doanh tự nhiên không cần nhiều lời, mà hấn ở ngành giải trí dẫn tới oanh động, cũng là xưa nay chưa từng có.

Mặc dù Bùi Duật Thành không phải người của ngành giải trí, thế nhưng nhân khí độ hot không thua bất kỳ một vị siêu sao nào.

Lão công ở ngành giải trí thay đổi một lửa lại một lửa, nhưng địa vị của Bùi Duật Thành vững như bàn thạch, chưa bao giờ bị lay động.

Năm đó lần đầu tiên lộ ra ảnh chụp của Bùi Duật Thành, dường như là bởi vì paparazi khi theo dõi hành tung của Bùi Nam Như trong lúc vô tình chụp được hấn.

Vén vén một người mang kính mắt nghiêng người dựa vào bên cạnh xe đua màu bạc, liền khiến nhóm diễn viên nam của toàn ngành giải trí trong vòng một đêm đều bị đội nón xanh (cắm sừng).

Vô số fan nữ, muôn vàn tập thể fan cuồng treo tường, microblogging chính chủ của tập đoàn JM tăng vọt ngàn vạn Fan hâm mộ, liên đới số lượng click kênh tài chính và kinh tế đều đi theo bắt đầu tăng mạnh...

Đến mức, sau này Bùi Nam Như còn thường xuyên nói đùa, các bạn hâm mộ tôi chỉ là bởi vì muốn tôi phát ảnh chụp của anh tôi sao?

Trước đó lời đồn Bùi Duật Thành bệnh tình nguy kịch, còn đưa tới oanh động không nhỏ ở ngành giải trí, nhiều thiếu nữ khóc vì hấn cầu phúc, thuận tiện dón dập như nhật được chí báo đem tấm ảnh Bùi Duật Thành nằm trên giường bệnh khó khăn tuôn ra ngoài xem như bảo vật giấu đi, liếm nhan vô số lần.

Có thể tưởng tượng, coi như là tổng độ quan tâm của Bùi Nam Như, Thẩm Triều Mộ, Vệ Từ Phong, Đường Gia Nghiệp, Hàn Dật gộp chung vào một chỗ, số lượng Fan hâm mộ sợ là cũng không có bằng một Bùi Duật Thành.

Dù sao cũng là vượt qua nam nhân toàn bộ ngành giải trí.

Cho nên nói a, dạng nam nhân gia thế bối cảnh thâm hậu, địa vị cao không thể chạm như Bùi Nam Như, làm sao có thể coi trọng dạng diễn viên mới người đầy vết nhơ như Lâm Yên này.

Kiên định với thẩm mỹ của Bùi Nam Như, Đa Đa tin tưởng Lâm Yên, ngữ khí cũng hòa hoãn không ít: "Vậy Bùi Ảnh Đế vì cái gì giúp chị a?"

"Ngô..." Đối với vấn đề này, Lâm Yên biểu lộ hết sức xoắn xuýt.

Bùi Nam Như giúp cô như thế, không cần phải nói, khẳng định là bởi vì quan hệ của Bùi Duật Thành.

Thế nhưng cô có thể nói cái gì đây?

Nói bởi vì anh trai của Bùi Nam Như là bạn trai đương nhiệm của cô, cho nên chú nhỏ Bùi Nam Như này mới có thể giúp cô?

Đối với lực ảnh hưởng của Bùi Duật Thành, Lâm Yên cũng rất rõ ràng, cô cũng khó có thể tưởng tượng, những Fan hâm mộ kia nếu như biết mình làm cái gì với Bùi Duật Thành, cô sẽ biến thành tro bụi.

Cho nên, đánh chết cô cũng không có khả năng để cho bất kỳ người nào biết quan hệ của cô cùng Bùi Duật Thành.

Thế nhưng, phải làm sao để hoàn toàn rũ sạch quan hệ cùng Bùi Nam Như đây?

Chỉ là loại lí do thoái thác như bạn bè này, mập mờ lại không có lực tin phục, mà cô thực ra cũng không quá muốn lừa gạt Lăng tỷ.

Quá khó khăn...

Má ơi, cô thật sự là quá khó khăn...

Thế là, Lâm Yên cũng chỉ có thể vắt hết óc, khó khăn tìm kiếm từ thích hợp, "Nhất định phải hình dung một chút về quan hệ của chị cùng Bùi Nam Như, hai người bọn chị đại khái xem như... Quan hệ thân thích?"

Luận quan hệ cùng bối phận, em trai của bạn trai, có phải tính là chú nhỏ của cô hay không?

Nói là thân thích, cô cũng không tính là nói dối a?

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Hết sức thần kỳ sao?

Đa Đa xạm mặt lại, rõ ràng không tin cái lí do thoái thác này, "Hai người một người họ Lâm, một người họ Bùi, làm sao lại là quan hệ thân thích?"

Lâm Yên trả lời như chuyện đương nhiên: "Không cùng một họ, thì không thể là quan hệ thân thích sao?"

"Có thể thì cũng có thể! Thế nhưng là... Trước đó làm sao chưa từng nghe chị nói qua..."

Nếu quả thật có tầng quan h này ệ, dùng cá tính của Lâm Yên hẳn là đã sớm giống trống khua chiêng tuyên truyền mới đúng.

Cho nên tám phần mười là có chuyện ẩn ở bên trong...

Đa Đa sắc mặt hoài nghi, sau đó nhìn về phía Triệu Hồng Lăng.

Rõ ràng Triệu Hồng Lăng cũng không biết chuyện này, bất quá, cô ấy nhìn ra Lâm Yên tựa hồ có khó khăn khó nói, cũng là không có truy hỏi nhiều.

Lâm Yên thuận miệng trả lời "Bởi vì là bà con xa, là chủng loại bán đại bác cũng không tới, mọi người không biết cũng bình thường, chủ yếu vẫn là Bùi Ảnh Đế là người tốt, mới tiện tay giúp chị một tay..."

Thực ra, nói như vậy cũng không có vấn đề gì, cô cùng Bùi Duật Thành tùy thời đều có thể chia tay, đến lúc đó với Bùi Nam Như dĩ nhiên chính là quan hệ bán đại bác cũng không tới.

Đa Đa nghe vậy vẫn là tương đối kinh ngạc: "Chị cùng Bùi Ảnh Đế thế mà còn có loại quan hệ này? Thật sự là quá thần kỳ!"

Coi như là quan hệ bà con xa bán đại bác cũng không tới, vậy cũng hết sức kinh người được chứ!

Lâm Yên bĩu môi: "Hết sức thần kỳ sao?"

Loại trình độ này có cái gì thần kỳ, ngạc nhiên!

Cô còn có quan hệ cha con với em ba của Bùi Nam Như, Bùi Vũ Đường đấy!

Bên này Lâm Yên cùng Đa Đa kể tai nói nhỏ, nói hồi lâu, Bùi Nam Như cũng không thúc giục, vô cùng tốt tính đứng chờ ở đó.

Cuối cùng, vẫn là Đa Đa cùng Triệu Hồng Lăng sau khi hỏi xong, tự giác lui ra phía sau một chút, thuận tiện cho hắn nói chuyện với Lâm Yên.

"Cuối hành lang có toilet, có thể qua bên kia thay." Bùi Nam Như mở miệng nói.

Lâm Yên lúc này thực sự có chút lưỡng lự.

Đối với trợ giúp của Bùi Nam Như, cô cũng là kính sợ.

Dù sao quan hệ của cô cùng Bùi Duật Thành hết sức phức tạp, hoàn toàn không trong không chế của cô.

Nếu như không phải bắt buộc, cô không muốn có quá nhiều liên lụy với Bùi Duật Thành.

Dù sao mạng nhỏ quan trọng.

Mà...

Ban ngày ban mặt, trong tầng tầng Fan hâm mộ, trước mắt bao người, lên xe Bùi Nam Như...

Đây có phải hay không là... Quá kích thích một chút?

Lâm Yên chỉ có thể kiên trì mở miệng từ chối nhã nhặn nói, "Đa tạ Bùi Ảnh Đế ngài trọng nghĩa ra tay tương trợ, bất quá, tôi cảm thấy đây là có chút quá mạo hiểm, ngộ nhờ bị Fan hâm mộ bắt được, đến lúc đó nhảy vào Hoàng Hà cũng nói không rõ, tôi ngược lại thật ra không quan trọng, nhưng không thể để cho danh dự của Bùi Ảnh Đế ngài chịu ảnh hưởng.

Không bằng, như vậy đi, quần áo này tôi nhận, chờ sau đó tôi tự nghĩ biện pháp rời đi là được rồi!"

Lời nói này của Lâm Yên có thể nói là giọt nước không lọt.

Cô cảm thấy, chính mình cũng đã nói đến loại trình độ này, Bùi Nam Như chắc chắn sẽ không nói cái gì.

Kết quả, Bùi Nam Như ý vị thâm trường nhìn cô một cái, sau đó, dùng âm thanh chỉ có hai người có thể nghe được nói với cô, "Thế nhưng là, anh tôi trên xe chờ cô."

Lâm Yên: "..."

Siêu... Siêu... Siêu Boss trên xe đợi cô!?

Cái kia cô còn dám không đi sao...

Nói sớm nha!

Nói sớm cô liền không uổng phí sức lực vùng vẫy...

Lâm Yên cơ hồ là khóc mở miệng: "Anh*, vậy được rồi, ngài chờ một lát, tôi đi thay quần áo!"

*Đây là tiếng khóc giống kiểu "oa oa" chứ không phải gọi "anh" nhé.

Bùi Nam Như bật cười: "Tốt, không vội, tôi chờ cô."

Nhìn thân ảnh bi tráng của nữ hài ôm quần áo nhanh chân chạy về hướng toilet, đáy mắt Bùi Nam Như lướt qua một tia hồ nghi không dễ dàng phát giác.

Làm sao luôn cảm thấy cô bé này đối với anh của hắn... Tựa hồ không quá giống là cảm giác đối với người yêu...

Thậm chí là có chút... E ngại?

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Đạp đất phát nhanh*

*Đạp đất phát nhanh là Lâm Yên chế từ câu lập địa thành thánh, ý nghĩa là toàn câu là bỏ qua cảm dỗ sắc đẹp quyết chí kiếm tiền. (Nguồn: cvt)

Rất nhanh, Lâm Yên thay đổi một thân quần áo giống như trợ lý của Bùi Nam Như đi ra.

"Tổng thanh tra Triệu xin yên tâm, tôi sẽ đưa Lâm tiểu thư an toàn trở về." Bùi Nam Như mở miệng.

Triệu Hồng Lăng lễ phép cảm tạ: "Vây liền nhờ cậy ngài."

Sau khi Lâm Yên rời đi theo Bùi Nam Như, Đa Đa nhìn không được tò mò lắm lắm, "Lăng tỷ, chị tin tưởng lời của Lâm Yên sao? Chị ấy cùng Bùi Ảnh Đế thật sự chính là quan hệ bà con xa? Lâm Yên giống như vẫn luôn hết sức ưa thích Bùi Ảnh Đế đi, em nhớ được ảnh đại diện cùng nick name Wechat cá nhân của chị ấy đều là Bùi Ảnh Đế!"

Triệu Hồng Lăng lắc đầu: "Không thể khẳng định. Ít nhất không phải quan hệ nam nữ."

Lâm Yên xác thực hết sức mê Bùi Nam Như, thế nhưng, nhìn hình thức ở chung của hai người vừa rồi mà nói, hẳn là không có bất kỳ mập mờ gì.

Đa Đa suy nghĩ một chút, "Thực ra lời của Lâm Yên cũng có đạo lý, Bùi Ảnh Đế khả năng xác thực chẳng qua là tiện tay giúp một chút mà thôi..."

...

Bùi Nam Như mang theo Lâm Yên cùng một vệ sĩ theo lối đi VIP trực tiếp đi đến bãi đậu xe dưới đất.

Quả nhiên, bãi đỗ xe cũng có một đám Fan hâm mộ vây chặt lấy.

Xa xa thấy Bùi Nam Như xuất hiện, đám fan hâm mộ lập tức phát ra tiếng hét điên cuồng chói tai.

Lâm Yên mang theo khẩu trang, nỗ lực duy trì trấn định theo sau lưng của Bùi Nam Như.

Bùi Nam Như vô ý thức liền muốn thân sĩ giúp Lâm Yên mở cửa xe, thế nhưng là Lâm Yên hiện tại giả trang là trợ lý của Bùi Nam Như, sao có thể để hắn giúp mình mở cửa xe.

Lâm Yên mãnh liệt cầu đường sống trước tiên vọt tới đằng trước, giúp Bùi Nam Như mở cửa xe, sau đó, cô mới từ một bên khác lên xe.

Vệ sĩ thì là lên chiếc xe đằng sau mà đi theo.

"Anh, đã đón được người." Sau khi lên xe, Bùi Nam Như mở miệng nói.

Bùi Duật Thành: "Ừm"

Giờ phút này, Bùi Duật Thành đã ngồi ở chỗ ngồi phía sau trên xe.

Chỉ thấy trong tay nam nhân cầm một chồng văn bản tài liệu, mặc trên người một bộ quần áo chính thức, ánh sáng trong xe hơi tối, thế nhưng là, vền vền một gò má dưới ánh sáng tối tăm, cũng đủ để trừu chọc cho tim đập rộn lên.

Gương mặt kia, hoàn toàn là 360 độ không góc chết.

Nhất là lối ăn mặc ngày hôm nay của Bùi Duật Thành, dường như là mới từ một trường hợp chính thức nào đó tới, không giống với bình thường tùy ý, âu phục cả vạt không hề loạn chút nào, nhìn như gián dị lại đất đỏ đến làm người tặc lưỡi bảo thạch Buccellati ở tay áo, mắt kiếng gọng vàng LOTOS, áo sơ mi trắng đóng đến cúc cuối cùng.

Lâm Yên còn là lần đầu tiên thấy bộ dáng của Bùi Duật Thành khi mặc trang phục chính thức, cái nhìn này quả thực khiến cho trái tim của cô kém chút ngừng đập.

Khó trách lúc trước chẳng qua là một tấm hình cũng không rõ ràng lắm liền có thể khiến cho những nữ nhân kia điên cuồng như vậy...

Mà giờ khắc này, nam nhân này, cứ như vậy sống sờ sờ ngồi ở trước mắt của cô.

Không gian chỗ ngồi phía sau vô cùng rộng rãi, Bùi Nam Như ngồi ở đối diện, Lâm Yên chỉ có thể ngồi xuống chỗ bên cạnh Bùi Duật Thành.

Chỉ là Lâm Yên ngồi dán vào bên cửa sổ, khoảng cách giữa hai người ít nhất còn trống một chỗ ngồi.

"Bùi tiên sinh..." Lâm Yên cẩn thận từng li từng tí lên tiếng chào hỏi.

Bùi Duật Thành ngẩng đầu khỏi văn kiện trong tay, lộ ra con ngươi sau thấu kính u ám như biển sâu, "Lâm tiểu thư."

Cái thanh âm khàn khàn đầy từ tính giống như đàn Cello kia quanh quẩn bay lượn trong xe, Lâm Yên không hiểu sao cảm thấy, tiếng "Lâm tiểu thư" xa cách này của hắn cũng khiến cho người ta cảm giữ không được như thế.

Không được! Đã nói buông xuống sắc đẹp, đập đất phát nhanh đầu!

Quan Tựa Tại Bồ Tát, Hành Thâm Bàn Nhược Ba La Mật Đa Thì, chiếu rõ ngũ uẩn đều không, độ hết thảy khổ ách. Xả lợi tử, sắc bất dĩ không, không bất dĩ sắc, sắc tức thị không, không tức thị sắc, chịu nghĩ đi biết, cũng lại như là...

Lâm Yên đang mặc niệm chú Thanh Tâm, đúng lúc này, trên ghế lái trước mặt đột nhiên xuất hiện một cái đầu, "Chị dâu!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 126: Hiện trường lật xe cỡ lớn

Lâm Yên bị Bùi Vũ Đường đột nhiên xuất hiện làm giật nảy mình, "Ta đi... Tam thiếu... Cậu làm sao cũng tới?"

"Hôm nay cuối tuần, không cần lên lớp! Em liền đến làm tài xế miễn phí cho anh của em á!" Bùi Vũ Đường lộ ra một chiếc răng mèo đáng yêu, đặc biệt thông minh mở miệng.

Xem ra là sau lần phạm sai lầm trước, đang tranh thủ biểu hiện tốt một chút.

"Vũ Đường, chỗ này không nên ở lại lâu, trước nhanh chóng lái ra ngoài rồi nói." Bùi Nam Như nhắc nhở.

"Được rồi!" Bùi Vũ Đường lập tức khởi động xe.

Hai chân Lâm Yên chụm lại, từ đầu tới cuối đều giống học sinh tiểu học ngoan ngoãn ngồi ở trên vị trí của mình.

Rất nhanh, xe lái ra khỏi bãi đậu xe.

Vừa đến bên ngoài, càng thêm hùng vĩ, đen ngịt tất cả đều là Fan hâm mộ.

Giơ thẻ bài giờ thẻ bài, kéo biểu ngữ kéo biểu ngữ.

Lâm Yên vừa rồi đã nhìn qua tin tức, quan hệ của cô cùng Lâm Thu Nhã bại lộ ra, hiện tại trên mạng đối với cô là ngàn vạn tiếng mắng, thanh thế còn lớn hơn so với trước đó.

Những người bên ngoài này, phần lớn đều là Fan hâm mộ Lâm Thu Nhã vì cô ta bệnh vực kẻ yếu mà, Fan hâm mộ Hàn Dật Hiên cũng không ít, lại thêm Fan hâm mộ của những diễn viên nam khác tới kháng nghị, tràng diện có thể nói là tương đối hùng vĩ.

Ví dụ như chữ ký phía sau biểu ngữ "Lâm Yên rút ra khỏi ngành giải trí" ở đối diện kia là "Máy xay gió", là Fan hâm mộ Vệ Từ Phong.

Lại nhìn chữ ký phía sau bảng đèn led "Lâm Yên cùng chó không được đến gần ca ca" phía trước kia là "Cây kẹo dừa", rõ ràng liền là Fan hâm mộ Đường Gia Nghiệp.

Còn có chữ ký đằng sau biểu ngữ "Lâm Yên Lục Trà biểu bị thiên lôi đánh trúng" kia là "Ý nhân", những cái kia là Fan hâm mộ Hàn Dật Hiên...

Bùi Vũ Đường vừa lái xe, một bên nhìn mà than thở mở miệng, "Đại tẩu, ngu ru bức a, scandal bạn trai này của chị có phải hơi nhiều một chút hay không?"

Vừa dứt lời, mặt Lâm Yên đều đen.

Cậu ở trước mặt đại ca của cậu, bạn trai đương nhiệm của tôi, đề cập đến scandal bạn trai của tôi là cái quỷ gì?

Muốn cô chết sao?

Bùi Vũ Đường đại khái cũng ý thức được mình nói sai, vì giảm bớt xấu hổ, tranh thủ thời gian mở ra điện đài chương trình phát thanh trên xe, "Khụ khụ... Nghe ca nhạc nghe ca nhạc... Nghe chút đi..."

Trong kênh nói chuyện một ca khúc đã vào khâu kết thúc cuối cùng, sau đó bắt đầu phát tin tức giải trí.

Nữ phóng viên mở miệng: "Hôm nay chúng ta liền đến trò chuyện một chút về nữ diễn viên có nhiều scandal bạn trai nhất trong ngành giải trí là ai..."

Lâm Yên: "..."

Không hiểu sao có loại dự cảm bất tường.

Nữ phóng viên: "Tin tưởng không cần tôi nói, mọi người đều biết! Liên là vị nữ diễn viên vừa mới bị bóc lộ ra là chị gái ruột của Lâm Thu Nhã, Lâm

Yên! Dựa vào thống kê không tròn vện, trước mắt trên danh sách scandal bạn trai của cô đã có Hàn Dật Hiền, Thẩm Triều Mộ, Đường Gia Nghiệp, Vệ Từ Phong..."

Bùi Vũ Đường: "..."

Bùi Duật Thành: "..."

Lâm Yên: "..."

Mỗi một cái tên trong chương trình phát thanh, Lâm Yên cũng cảm giác thiết lập nhân vật của chính mình rạn nứt đến mấy phần, nghe đến cuối cùng, cô đã mặt xám như tro.

Hiện trường lật xe cũng chỉ đến như thế!

Toàn thân Lâm Yên cứng đờ quay đầu liếc trộm phản ứng của Bùi Duật Thành bên cạnh.

Hắn vẫn như cũ duy trì tư thế nghiêng chống trán, tầm mắt nhàn nhạt nhìn về phía những Fan hâm mộ điên cuồng phía ngoài cửa sổ, hoàn toàn nhìn không thấu bên trong cặp con người sau thấu kính kia là tâm tình gì.

Nhưng Bùi Duật Thành càng bình tĩnh như vậy, Lâm Yên càng hoảng sợ.

Bùi Vũ Đường cũng là một mặt mòng bức, không nghĩ tới tùy tiện mở chương trình phát thanh, thả ra liền là bát quái của chị dâu mình.

Thế là, Bùi Vũ Đường luống cuống tay chân thay đổi kênh.

Sau khi thay đổi kênh, chương trình phát thanh bên trong truyền đến chính là...

"Gần đây, Lâm Yên thậm chí cùng một vị vua màn ảnh cấp quan trọng trong giới Bùi Nam Như truyền ra scandal..."

Bùi Nam Như: "..."

Lâm Yên: "...???"

Cậu hại chết tôi thành công...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127: Lâm tiểu thư quá khen rồi

Lần này dĩ nhiên là bát quái scandal của chị dâu và nhị ca!!!

Bùi Vũ Đường bị dọa đến trực tiếp xù lông.

Lâm Yên cùng Bùi Nam Như thì là đồng thời đưa ánh mắt về phía đầu nguồn tội ác Bùi Vũ Đường.

Bùi Vũ Đường vẫn còn ngờ ngạc ngăn người tiếp thu được ánh mắt của hai người, vội vàng tắt radio.

Sau khi thanh âm bị tắt đi, trong xe liền lâm vào yên tĩnh giống như chết.

Đại ca của cậu ta khiến toàn ngành giải trí bị đội nón xanh (cắm sừng), thế mà cũng sẽ có một ngày bị xanh?

Bùi Vũ Đường run lấy bảy co quắp ở đằng trước, yên tĩnh như gà, thờ mệnh cũng không dám.

Oa oa oa, tại sao cậu ta phải ở trong xe, còn không bằng chui gầm xe!

Khó nhất vẫn là Lâm Yên, giờ phút này cô thật sự là muốn tự tử.

Chỉ là, đứng vào lúc này, trong đầu cô đột nhiên toát ra một ý nghĩ điên cuồng!

Hoặc là... Cô dứt khoát mượn cơ hội này cùng tính toán trở mặt chia tay với Bùi Duật Thành?

Lâm Yên dán vào một bên, bí ẩn tiến đến ghế trước, hạ giọng hỏi Bùi Vũ Đường: "Tam thiếu Tam thiếu, nếu anh của cậu phát hiện bạn gái đội nón xanh

cho mình thì sẽ như thế nào?"

Bùi Vũ Đường mang theo tiếng khóc, "Em làm sao biết, anh em lại chưa từng bị đội nón xanh, bình thường đều là anh ấy khiến người khác bị đội nón xanh!"

Lâm Yên: "Cậu phỏng đoán xem..."

Bùi Vũ Đường: "Em phỏng đoán một chút? Cái kia, đại khái là thế giới hủy diệt đi..."

Lâm Yên: "Cái này... Đáng sợ như vậy?"

Bùi Vũ Đường: "Cho nên em đã nói chị thật không có hiểu rõ anh em chút nào, chị nếu là biết anh em trước kia là cái dạng gì, lúc này chị đại khái đã chạy trốn tới ngoài ngàn dặm!"

Lâm Yên: "..."

Cuối cùng, Lâm Yên quả quyết bóp tắt suy nghĩ vừa rồi.

Cô vẫn là chọn phương thức chia tay an toàn chút đi, hà tất nghĩ cực đoan như vậy.

Lại nói tình huống thân thể hiện tại của cô cũng không xác định, lúc nào cũng có thể mất không chế làm ra chút gì đó với Bùi Duật Thành, còn cần cái thân phận "Bạn gái" này bảo mệnh.

Lâm Yên lần nữa triển khai suy nghĩ kịch liệt như gió lốc, sau đó cẩn thận từng li từng tí nhìn về phía Bùi Duật Thành, nhanh chóng mở miệng giải thích, "Cái kia, Bùi tiên sinh, khả năng ngài không hiểu rõ lăm ngành giải trí, thực ra chút tin tức giải trí này luôn luôn đều là nói lung tung, Bùi Ảnh Đế này cũng không cần tôi nói, dù sao là cũng là em ruột ngài, nhân phẩm của Bùi Ảnh Đế giống như Bùi tổng ngài, là người hào hiệp, lấy giúp người làm niềm vui, đều là những người kia dùng tâm tư bản thù công cuồng ước đoán..."

"Đến mức mấy người còn lại bên ngoài kia, càng là nói hươu nói vượn, hoàn toàn là chuyện không thể nào!"

Lâm Yên mặt mũi tràn đầy ngôn từ nghĩa chính, ăn nói mạnh mẽ mở miệng, "Tôi lại không mù, làm sao lại coi trọng bọn họ chứ! Ánh mắt của tôi thế nhưng rất cao được không?"

"Còn có Hàn Dật Hiền kia, cũng thực sự là bạn trai cũ của tôi, bất quá chỉ là một tên cận bã, tôi càng không khả năng cùng hắn có cái gì, người ta nói, không thể quên được người cũ, chỉ là bởi vì người mới không đủ tốt, tôi đây khẳng định là không tồn tại chuyện đó! Bạn trai tôi trực tiếp miểu sát* hắn mười mấy dải Ngân Hà!"

*Miểu sát (seckill): giết chết địch thủ trong nháy mắt chỉ với một chiêu

Bùi Nam Nhứ: "..."

Bùi Vũ Đường: "..."

Lợi hại, ba ba!

Không chỉ giải thích hiểu lầm, còn mỗi câu mỗi lời đều thuận tiện cầm lấy chỗ chết của đại ca khen một lần.

Bùi Vũ Đường có thể nói là tương đối khâm phục.

"Chị dâu, kỹ thuật vuốt mông ngựa này của ngài, đến cùng là học ở đâu? Có thể dạy em một chút hay không?" Bùi Vũ Đường hỏi thăm từ tận đáy lòng.

Lâm Yên trừng mắt liếc cậu ta một cái: "Nói bậy, cái gì vuốt mông ngựa, những lời của tôi chính là phát ra từ tâm can từ đáy lòng!"

Bùi Vũ Đường: "Vâng vâng vâng..."

Ba ba ngài nói gì cũng đúng!

Lâm Yên bên này nói hồi lâu, nhưng Bùi Duật Thành lại vẫn không có mở miệng nói chuyện, dưới bóng mờ nhìn không rõ biểu lộ.

Cô cũng không biết Bùi Duật Thành đến cùng là thái độ gì, chỉ có thể nuốt nước bọt, không ngừng cố gắng tiếp tục nói, "Tóm lại, Bùi tiên sinh, đây đều là tin đồn, tôi cùng bọn họ thật sự không có bất cứ quan hệ nào..."

Tôi biết Bùi tổng ngài trăm công nghìn việc lòng mang thiên hạ khẳng định là sẽ không để ý loại chuyện nhỏ nhặt này...

Chỉ là... Để tránh dẫn tới một chút hiểu lầm không cần thiết... Tôi cảm thấy vẫn là giải thích một chút thì tốt hơn..."

Bùi Duật Thành nghe vậy, buông văn kiện trong tay xuống, duỗi ngón tay thon dài ra, tùy ý gạt cà vạt ở cổ áo, trong chốc lát, vốn là người đầy cảm dục liền nhiều hơn mấy phần tùy tính cùng không bị trói buộc.

Sau đó, nam nhân nghiêng đầu chống trán, nhìn lại về phía nữ hãi bên cạnh: "Lâm tiểu thư quá khen rồi, chút lời ca tụng này, Bùi mỗ không dám nhận."

Lâm Yên: "A...?"

Lâm Yên có chút đoán không được câu này của Bùi Duật Thành là có ý gì.

Bùi Duật Thành nhìn nữ hãi trước mắt thấp thòm lại mờ mịt, thanh âm lạnh lạnh mà khàn khàn mở miệng nói: "Tôi cũng sẽ ăn đấm (ghen tuông)."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 128: Hấn dĩ nhiên chú ý

Lâm Yên: "Hự khự khự khự..."

Giờ này khắc này, Lâm Yên cảm giác mình quả thực như là một cái ấm nước sôi.

Cô hoàn toàn không ngờ tới Bùi Duật Thành sẽ nói câu "Hấn cũng sẽ ăn đấm" ngay thẳng như vậy.

Hấn không trả lời là tức giận phẫn nộ, càng không có chỉ trích, chẳng qua là nói cho cô, nghe được scandal của cô và nam nhân khác, hấn sẽ để ý, sẽ ăn đấm.

Lâm Yên kém chút bị trêu chọc cho hồn xiêu phách lạc!

Mẹ nó, cô giống như đã yêu...

Dù là cái chủng loại táng gia bại sản kia...

Cầu độc thân (FA) Bùi Vũ Đường ở một bên: "..."

Cùng là cầu độc thân Bùi Nam Như: "..."

Vì cái gì không hiểu sao tự nhiên cảm giác mình bị chiếu lấp lánh?

Vốn cho là một trận tận thế, ai ngờ lại bị đổ ập xuống nhét một trận thức ăn cho chó.

Bùi Nam Như ở một bên ho nhẹ một tiếng mở miệng nói, "Khục, anh, anh cũng biết, tin tức bát quái phần lớn đều chỉ là vì thu hút ánh mắt của mọi người, cũng không thể tin..."

Lâm Yên không biết nghĩ đến cái gì, đột nhiên rơi vào trầm mặc.

Sau một lúc lâu, cô mới chần chờ ngẩng đầu, nhìn lại về phía nam nhân bên cạnh, chậm rãi mở miệng nói, "Bùi tiên sinh, ngài hẳn là cũng biết, tôi hiện nay ở trên mạng toàn là vết bẩn, không có tố chất, không có nhân phẩm cùng kỹ thuật diễn xuất kém, không chỉ làm thương tổn em gái ruột, còn một đồng lớn scandal bạn trai... Cơ hồ tất cả mọi người đang mắng tôi... Ngài... Không ngài sao?"

Cô không tin dùng năng lực của Bùi Duật Thành tra không ra nội tình của cô, cho nên, thực ra cô vẫn luôn rất kỳ quái, vì cái gì Bùi Duật Thành lại còn có thể dễ dàng đáp ứng đề cho cô làm bạn gái của mình như vậy.

Nếu như là lúc ấy không biết, sau đó khẳng định cũng sẽ tra được, dù sao chính Bùi Vũ Đường cũng rõ ràng những điều này.

Bởi vì không hợp lý trí chút nào, cho nên cô mới vẫn luôn không có cảm giác chân thực.

Nghe thấy vấn đề của Lâm Yên, ngay cả Bùi Vũ Đường đang lái xe phía trước cũng bát quái không thôi, dừng lỗ tai lên, cậu ta cũng rất tò mò!

Khi mới nghe được tin tức từ nhị ca, cậu ta vẫn hết sức muốn biết, đại ca đến cùng là nghĩ thế nào!

Lâm Yên chỉ thấy, nam nhân sau khi nghe thì hai con ngươi trở nên u ám, lạnh đi mấy phần.

Sau đó, liền nghe được hấn mở miệng: "Chú ý."

Rõ ràng là câu trả lời trong dự liệu, nhưng không biết vì cái gì, Lâm Yên trong lòng vẫn là không hiểu hơi hời hợt một chút.

Cô đang nghĩ ngợi muốn nói cái gì...

Lúc này, lại nghe được nam nhân tiếp tục nói: "Cần tôi giúp cô giải quyết bọn họ không?"

Hắn dĩ nhiên chú ý những người kia mắng cô.

Lâm Yên: "Ây..."

Bùi Vũ Đường: "...???"

Bùi Nam Như: "..."

Lâm Yên lần nữa bị cả kinh ho khan lên tiếng, "Khụ khụ khụ... Không... Không cần không cần..."

Bùi đại tổng tài vì sao luôn luôn không ra bài theo kịch bản?

Cái mạng nhỏ của cô thật không đủ để hắn trêu chọc...

Nào có không phân tốt xấu liền muốn giúp cô giải quyết người khác?

Bất quá, sự tin tưởng vô điều kiện này của Bùi Duật Thành, vẫn là khó tránh khỏi để cho cô có chút động lòng.

Cô đã sớm thành thói quen tất cả mọi người đều không tin cô, thế nhưng là, nam nhân này đối với cô lại chưa bao giờ có nghi ngờ.

Lâm Yên vội vàng khoát tay nói, "Đều là vấn đề nhỏ mà thôi, chính tôi có thể giải quyết."

Bùi Vũ Đường khó khăn tiêu hóa một đợt thức ăn cho chó thứ hai đến nhanh, tới vội vàng không kịp chuẩn bị này: "Nghe em nói này, chị dâu chị chính là quá vô danh, trước đó em xem trong những tin tức báo quái kia có người nói khoác hậu trường cùng quan hệ của Lâm Thư Nhã ở ngành giải trí rất lợi hại! Xin nhờ đi, lợi hại hơn nữa có thể lợi hại hơn chị dâu chị sao? Rõ ràng chị mới là người có quan hệ lớn nhất ngành giải trí à! Chị vì sao không trực tiếp đem đại ca của em khoe ra thử?"

Lâm Yên: "..."

Khoe ra, sau đó cô liền bị xé thành bụi, mà lại... Còn sẽ ảnh hưởng đến Bùi Duật Thành...

Hiện tại vấn đề lớn nhất của cô không phải bị đánh ép, mà là trên người cô bị gọi những nước bẩn kia.

Mặc dù chính cô vừa rồi còn tự khẳng định ai mất mặt mới có thể coi trọng cô.

Chỉ là, không hy vọng người khác nghi ngờ ánh mắt của Bùi Duật Thành...

Lâm Yên lắc đầu, bĩu môi nói, "Cái kia vẫn là thôi đi, đến lúc đó những người kia mắng đại ca cậu mất mặt làm sao bây giờ? Ít nhất chờ tôi nghịch tập thành công rồi nói!"

Bùi Vũ Đường liếc trộm anh ruột của mình qua kính chiếu hậu một cái, hiện tại cậu ta đã hoàn toàn xác định đại ca là thật sự ưa thích Lâm Yên.

Thế là, Bùi Vũ Đường mở miệng nói, "Cái kia có sao đâu, đại ca của em chắc chắn sẽ không để ý chút chuyện này!"

Lâm Yên không chút nghĩ ngợi thốt ra, "Vậy không được! Đại ca cậu không thêm để ý nhưng tôi để ý, đại ca cậu là tốt nhất, lợi hại nhất, hoàn mỹ nhất, vô luận phương diện nào cũng vậy, cho nên bạn gái của hắn cũng nhất định phải là tốt nhất!"

Lâm Yên vừa mới nói xong, trong xe lần nữa lâm vào yên lặng.

Trong nháy mắt, con người lãnh đạm của Bùi Duật Thành tựa hồ nổi lên một vết gợn sóng không dễ dàng phát giác.

Bùi Vũ Đường vừa lái xe, một bên lệ rơi đầy mặt, "Đại tẩu xin chị thương xót, trong xe còn có em cùng nhị ca là hai cậu độc thân đó!"

Bùi Nam Như ho nhẹ một tiếng, bất đắc dĩ cười khẽ.

Lâm Yên nghe vậy, hai gò má không bị khống chế có chút nóng lên.

Câu nói vừa rồi kia, cô thực ra hoàn toàn là thốt ra trong vô thức, chờ sau khi nói ra, chính cô cũng giật nảy mình.

Móa! Cô đây là nhập vai quá sâu sao?

Cô thế mà cũng có chút không phân rõ câu nói vừa rồi của mình đến cùng là vì nịnh Bùi Duật Thành, hay là thật lòng...

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng, "Tóm lại, vẫn là hết sức cảm tạ Bùi tiên sinh về sự tín nhiệm của ngài, ngài yên tâm, những vấn đề này chính tôi sẽ xử lý tốt."

Con người của nam nhân rất nhanh lại khôi phục bình tĩnh trước sau như một, tôn trọng ý kiến của cô: "Ừm."

Khi ba người đang nói chuyện, xe đã xuyên qua đám Fan hâm mộ đen nghịt, thành công chạy ra ngoài.

Trong lòng Lâm Yên vẫn còn sợ hãi liếc một cái ra ngoài cửa sổ xe.

Ai có thể nghĩ tới, cô sẽ cùng Bùi Nam Như, Bùi Vũ Đường, Bùi Duật Thành ngồi trên cùng chiếc xe này chứ?

...

Lâm Yên nói với Bùi Vũ Đường địa chỉ của mình, xe nhanh chóng đậu trước cửa chính nhà trọ.

Bùi Duật Thành xuống xe đưa Lâm Yên vào.

Một đường không nói gì, rất nhanh hai người liền đi tới dưới lầu nhà trọ.

Đứng ở trước mặt nam nhân, tay đưa xư không màng đến tình cảm Lâm Yên lần đầu có loại cảm giác tay chân luống cuống, "Khục, Bùi tiên sinh, cảm ơn ngài hôm nay tới đón tôi!"

"Không cần khách khí, là việc nên làm."

Ngữ khí của Bùi Duật Thành xa cách, nói xong, châm một điếu thuốc.

Nhìn về mặt của nam nhân, tựa hồ có chút không quan tâm, cảm xúc cũng rất giống hơi có chút sốt ruột.

Chắc là đang suy nghĩ chuyện công việc?

Cố ý chạy tới đón cô chuyển này, hẳn là đã phí phạm không ít thời gian đi...

Lâm Yên thấy thế vội mở miệng, "Cái kia, nếu không có chuyện gì, tôi đây liền đi lên trước!"

Bùi Duật Thành: "Ừm."

Thế là Lâm Yên bạch bạch bạch liền chuẩn bị đi.

"Lâm tiểu thư."

Kết quả, bên này vừa đi không được mấy bước, sau lưng liền truyền đến thanh âm của nam nhân.

"A?" Lâm Yên vô ý thức xoay người, "Thế nào..."

Còn chưa kịp hỏi là chuyện gì, nam nhân dập thuốc lá trong tay, đột nhiên đi về phía cô.

Ngay sau đó, chính là một nụ hôn hơi lạnh, mang đến khí tức như rừng rậm tươi mát, xen lẫn mùi thuốc lá nhàn nhạt, nhẹ nhàng rơi vào khóe môi của cô...

Lâm Yên cứng đờ thành hòn đá, ngơ ngác nhìn chăm chăm nam nhân đột nhiên hôn môi mình, hơn nửa ngày không bình tĩnh nổi.

Nam nhân nhìn cô chăm chú, trong cặp con ngươi sâu thẳm kia, tràn đầy đều là bóng hình của cô.

Thấy nữ hài ngốc ngốc nhìn mình chăm chăm, đáy mắt sốt ruột của nam nhân tựa hồ sâu hơn mấy phần, tựa hồ lại như đang bắt mắt chính mình mắt không chế.

Một giây trước, nam nhân vừa đứng dậy, thế nhưng một giây sau, lại lần nữa cúi người, một lần nữa hạ xuống một nụ hôn trên môi của nữ hài, "... Ngủ ngon."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 129: Không phải là giả vờ yêu đương sao?

Ngủ ngon?

Ngon cái gì!

Đêm nay sợ là cô sẽ trắng đêm không ngủ...

Lâm Yên vẫn luôn cho là theo như tính cách của Bùi Duật Thành thì dù có cùng kết hôn với người ta cũng nhất định ở chung nhưng vẫn xem nhau như khách.

Thế nhưng sự thật chứng minh, giống như hoàn toàn không phải như vậy...

Mặc dù vô luận là cách xưng hô, hay là phương thức cùng ở chung với cô, hoàn toàn là vẫn duy trì một khoảng cách như người xa lạ, nhưng khi thật sự trêu đến cô, lại không chút nào nương tay.

Mỗi lần đều khiến cho cô vô cùng lo sợ, hết lần này tới lần khác lại không thể nói cái gì.

Dù sao lấy quan hệ hiện tại của hai người mà nói, hành vi của Bùi Duật Thành không có bất cứ vấn đề gì.

Sau khi trở về, ban đêm nằm ở trên giường, Lâm Yên bỏ ra thời gian nửa ngày, nhịp tim mới khôi phục như người bình thường.

Trước khi ngủ, cô không quên đăng bài trên microblogging cá nhân của mình v

Tài khoản này đã đăng kí rất nhiều ngày, mỗi ngày cô đều sẽ kiên trì đăng một bài vào microblogging, nếu như ngày hôm đó không có nội dung đặc biệt gì cô sẽ thông báo thì cô sẽ đăng cùng một cái nội dung.

Ví dụ như hiện tại cô đăng bài này --

Làm sao giải sầu, chỉ có phát nhanh: [Hôm nay phát nhanh sao? chưa có.]

Hôm nay Lâm Thư Nhã tự mình tiếp nhận phỏng vấn của phóng viên, tuôn ra quan hệ chị em, bao nhiêu người đều đang gắt gao nhìn chăm chăm microblogging của Lâm Yên, chờ xem cô có thể đăng chút gì hay không.

Tuyệt đối không nghĩ tới, chờ một ngày, liền chờ được một tin như vậy.

Mịa nó, nữ nhân này ngoại trừ nghĩ phát nhanh, cũng không có cái gì khác có thể đăng sao?

Làm sao lại giống như một máy lập lại, ngày ngày đều đăng cùng một cái?

Lâm Yên đăng xong cũng không có đi xem những bình luận cùng chửi bới kia, xem một chút sách chuyên nghiệp, sau đó trực tiếp lên giường đi ngủ.

Ngày thứ hai, Lâm Yên không cần quay phim, hiện tại cô cũng không có công việc gì khác, Triệu Hồng Lăng an bài cho cô tự do hành động.

Cô ở bên trong bộ 《 Kỳ Phùng Định Thủ 》 này chẳng qua chỉ là vai nữ bốn, tổng cộng cũng không có mấy phần diễn, chính thức tiến vào đoàn làm phim là vài ngày sau.

Thế là, Lâm Yên thừa dịp nhàn rỗi đi một chuyến đến bệnh viện.

Sau khi về nước, trạng thái của Lâm Yên vẫn luôn rất kém cỏi, lúc ban đầu cô còn đi gặp qua bác sĩ tâm lý một thời gian, sau này ngay cả bác sĩ tâm lý cũng không đi gặp, hoàn toàn là bỏ mặc không quan tâm, ngay cả việc chữa trị chân trái cũng nửa đường ngừng lại.

Mong muốn một lần nữa bắt đầu lại từ đầu, ít nhất cô cần một trạng thái thân thể tốt.

Lâm Yên hẹn vị bác sĩ tâm lý trước đây khám cho mình.

Bác sĩ này là do một đồng đội ở nước ngoài trước đó giới thiệu cho cô, cho nên có thể tin nhiệm.

"Lâm tiểu thư, đã lâu không gặp!" Nữ bác sĩ thân thiết mở miệng.

Lâm Yên: "Đã lâu không gặp, bác sĩ An."

Nữ bác sĩ một bên đánh giá cô, một bên hơi mở miệng cười hỏi, "Có gì cần tôi hỗ trợ sao?"

Lâm Yên mở miệng nói: "Tôi muốn mời cô hỗ trợ kiểm tra một chút, trong khoảng thời gian này tôi cũng không uống thuốc, không biết tình huống khôi phục thế nào."

Nữ bác sĩ liếc mắt nhìn nữ hài, cười cười nói, "Tôi nghĩ, Lâm tiểu thư hẳn là không cần kiểm tra, từ bước đầu tiên Lâm tiểu thư vừa bước vào, liền có thể nhìn ra, trạng thái khôi phục của Lâm tiểu thư rất tốt!"

Lâm Yên sờ lên mặt mình, "Ồi, có sao? Rất rõ ràng?"

Nữ bác sĩ: "Gặp được chuyện vui gì sao?"

Lâm Yên nháy nháy mắt, "Ngô, chuyện vui?"

Nữ bác sĩ thử thăm dò hỏi, "Là... Yêu đương sao?"

Lâm Yên lập tức mở to hai mắt nhìn, "Chuyện này ngài cũng có thể biết?"

Lâm Yên vừa nói xong, liền cảm giác có chỗ nào không đúng lắm.

A phi, không đúng rồi, cô mặc dù yêu đương, nhưng cũng không phải thật, cô không phải đang giả vờ yêu đương à...

Bác sĩ khẽ cười một tiếng, "Xem ra ngài đã triệt để hiểu ra, nên đã không cần tôi lại giúp ngài kiểm tra nữa."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Huấn luyện khôi phục

Lâm Yên gãi gãi đầu, thực ra cô hiểu rõ nhất trạng thái của chính mình, "Trong khoảng thời gian này, xác thực phát sinh rất nhiều chuyện, tôi cũng suy nghĩ rõ ràng rất nhiều, trạng thái đã tốt hơn nhiều... Bất quá, vẫn là cảm ơn ngài, bác sĩ An!"

"Không cần khách khí, bất quá, tình huống lần trước cô nhắc tới là như thế nào?" Bác sĩ An hỏi.

Trước đó Lâm Yên có từng đề cập với bác sĩ An về một chút tình huống khác thường trên người cô.

Lâm Yên nghe vậy thờ dãi, trầm ngâm nói, "Tôi đang muốn nói với ngài chuyện này, đây cũng là mục đích chủ yếu hôm nay tôi tới tìm ngài, trong khoảng thời gian gần đây đã không xuất hiện qua tình huống tương tự, chỉ là, tôi vẫn còn có chút không quá yên tâm."

Bác sĩ An gật gù đầu, mở miệng nói, "Trước đó cô cũng đã làm điều tra chuyên nghiệp cùng kiểm tra cận kề, cho nên, trên thân thể hẳn là không có vấn đề gì, tôi phỏng đoán, khả năng vẫn là trên tâm lý."

Bác sĩ An suy nghĩ một chút, tiếp tục nói, "Lâm tiểu thư, cô có nghĩ tới hay không, khả năng những chuyện cô làm khi mất trí nhớ, nhưng thật ra lại là những nguyện vọng chân thực trong tiềm thức của cô?"

"A?" Lâm Yên có chút mộng.

Nguyện vọng chân thực?

Đây chẳng phải là đang nói cô chính là tên sắc quỷ kia?

"Điều đó không có khả năng đi..." Lâm Yên ho nhẹ một tiếng.

Bác sĩ An cười nói, "Thực ra ở trên phương diện tâm lý học, loại tình huống này cũng là có phát sinh, có vài bệnh nhân trong tiềm thức có dự vọng mãnh liệt đi làm một chuyện nào đó, nhưng bình thường vẫn bị chính mình áp chế dự vọng này. Thời gian lâu dài, khả năng liền sẽ dẫn đến tình huống như cô vậy, trong khi chính mình không biết rõ tình hình mà đi làm, đồng thời sau đó quên mất đoạn ký ức này."

"Vậy tự tôi đối thoại với chính mình, cũng là tôi suy tưởng sao?"

"Không loại trừ khả năng này..."

Lâm Yên suy nghĩ một chút, thực ra, so sánh với tinh thần phân liệt cùng gấp quỳ, thuyết pháp này của bác sĩ An càng có độ tin cậy hơn một chút.

Gấp quỳ cái gì thì không nói, đó hoàn toàn là lúc cô tuyệt vọng tự an ủi.

Đến mức tinh thần phân liệt, còn kèm theo rất nhiều những bệnh trạng khác, mà cô ngoại trừ mấy lần ngoài ý muốn kia, mặt khác hết thảy như người bình thường, cũng hoàn toàn không ảnh hưởng đến cuộc sống của cô cùng trạng thái tinh thần.

Thế nhưng..

Trời ạ! Nếu như những chuyện này là suy nghĩ chân thực trong tiềm thức của cô, ý nghĩ này càng đáng sợ đó?

Làm sao lại có loại cảm giác nhân vật chính của chính đạo trong tiểu thuyết huyền ảo sau khi hắc hoá, lại có thêm một cái tâm ma?

Dù như thế nào, biết được trạng thái của mình vẫn tính là ổn định, Lâm Yên có chút an tâm hơn.

Vấn đề sắc quỷ hay là tâm ma này, nói không chừng chờ tình trạng của cô hoàn toàn khôi phục, liền có thể bình thường..

...

Sau khi rời khỏi phòng khám tâm lý, Lâm Yên tới khoa khôi phục, gặp bác sĩ đã hẹn trước để tiến hành chương trình huấn luyện khôi phục.

Trước đó ở chương trình khôi phục này cô đã giao qua nguyên một năm chi phí, chẳng qua là sau này cô quá chán chường, mặc dù đã hẹn trước, lại vẫn luôn không có đi huấn luyện.

Vốn là khi ở nước ngoài, chân của cô trải qua trị liệu cùng huấn luyện đã khôi phục hơn phân nửa, hiện tại gián đoạn như vậy, lại phải bắt đầu lại từ đầu một lần nữa.

Bất quá, hiện tại cô không sợ nhất chính là bắt đầu lại từ đầu một lần nữa.

Đơn độc trong phòng huấn luyện, Lâm Yên ở dưới sự trợ giúp của bác sĩ hướng dẫn khôi phục một lần lại một lần tái diễn động tác buồn tẻ mà chật vật.

Hai giờ trôi qua, toàn thân Lâm Yên đều đã ướt mồ hôi.

Bác sĩ hướng dẫn ở một bên vừa nhận ra bệnh nhân này là Lâm Yên huyền não xôn xao trong tin tức bát quái gần đây.

Vốn là còn có chút chẳng thềm ngõ tới, thế nhưng là về sau, nhìn nữ hài sắc mặt không chút thay đổi thực hiện xong ròng rã hai giờ huấn luyện khôi phục, lại không khỏi có chút khâm phục.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: CP nhất định không được coi trọng

Sau khi kết thúc, người chỉ đạo khôi phục nhìn không được chủ động đáp lời, "Lâm tiểu thư, cô cũng thật là lợi hại, loại huấn luyện này, người bình thường khả năng không đến mười phút đồng hồ liền muốn hô khổ hô đau, cô thế mà làm hai giờ mày cũng không nhăn lần nào..."

"Phải không?" Lâm Yên cười cười, vẻ mặt đưa đám nói, "Thực ra ở trong lòng tôi đã chảy mấy tấn nước mắt, chẳng qua là cô không biết mà thôi..."

Huấn luyện khôi phục xác thực rất thống khổ, nhưng cô cũng đã từng trải qua huấn luyện càng tàn khốc hơn, nên đã thành thói quen.

Người chỉ đạo khôi phục không nghĩ tới cô sẽ nói như vậy, không khỏi bị cô chọc cười.

Không nghĩ tới Lâm Yên bình dị gần gũi như thế, hoàn toàn không lập dị cùng cay nghiệt giống trong lời đồn, người chỉ đạo khôi phục nhìn không được lại đáp mấy câu, "Lâm tiểu thư, cái chân này của cô là bị mấy móc làm tổn thương cái nghiêm trọng, xương cốt cùng cơ bắp tất cả đều bị thương khá là nghiêm trọng, nếu không phải trước kia cô tìm bác sĩ vô cùng lợi hại làm giải phẫu, chân này hiện tại sợ là đã phế đi... Cô làm sao lại bị thương nghiêm trọng như vậy chứ?"

Lâm Yên nghe vậy, ánh mắt liền giật mình, thuận miệng nói, "Trước đó xảy ra chút xú ngoài ý muốn, tai nạn xe cộ."

Nghiêm trọng như vậy, cái kia cũng không thể coi là sự cố ngoài ý muốn nhỏ đi?

Dù sao cũng là việc riêng tư của người ta, người chỉ đạo khôi phục gật gật đầu, cũng không có hỏi nhiều, mở miệng nhắc nhở nói, "Huấn luyện hôm nay đã kết thúc, cuối tuần nhớ kỹ đứng giờ tới nha! Cái chân này của cô thật sự không thể kéo dài nữa, bằng không thì chậm một chút nữa, cơ bắp ở chân hoàn toàn định hình, ngay cả huấn luyện khôi phục cũng không cứu lại được! Về sau một chút động tác độ chính xác cao đều sẽ chịu ảnh hưởng!"

Lâm Yên gật đầu: "Tôi biết rồi, cảm ơn!"

...

Những ngày gần đây, dư luận trên mạng lên men đến càng ngày càng kịch liệt.

《Kỳ Phùng Dịch Thủ》lần lượt ban bố buổi chọn trang phục của diễn viên, được nhiều lần đứng đầu tìm kiếm hot.

Tạo hình của Bùi Nam Như ở bên trong phim rất được khen ngợi, tám ảnh kia của Trương Tư Phi chụp sửa đến độ suýt nhìn không ra tựa như buổi chọn

trang phục của cô ta, đồng dạng đạt được sự thừa nhận của dân mạng cùng fan truyện chữ.

Mặc dù tấm ảnh này của Tường Tư Phi rõ ràng là chỉnh sửa qua, thế nhưng thanh danh cùng danh tiếng trước đó của Tường Tư Phi làm đến tương đối tốt, cảm nhận của Fan hâm mộ đối với cô ta đều không tệ, cũng hết sức tin tưởng kỹ xảo của cô ta, bình luận phía dưới tấm hình kia thuận một sắc đều là tán dương cùng chờ mong.

Bởi vì Lâm Yên không có chụp ảnh trang điểm, cho nên vai nữ bốn Lâm Phiên Nhược của cô này, không có đăng ảnh.

Vốn là một nữ bốn, buổi chọn trang phục đăng hay không đăng cũng không quan trọng.

Thế nhưng là, bộ phim《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》này là cải biên từ tiểu thuyết cùng tên, trong tiểu thuyết, vai Lâm Phiên Nhược này bút mực mặc dù không nhiều, nhưng lại có không ít bộ phận fan trung thành hết sức thích cô.

Cho nên, danh sách casting này vừa nghiêm túc tuyên bố, vừa nhìn thấy diễn viên diễn vai nữ thân trong suy nghĩ của mình lại có thể là Lâm Yên, cơ hồ là tất cả Fan hâm mộ đều phấn nộ.

Làm cho Fan hâm mộ phấn nộ nhất là, CP của nữ bốn Lâm Phiên Nhược, là cùng với đóng vai nam bốn Phuong Xán Dương, lại là ngôi sao trẻ siêu hot hai năm này Vệ Từ Phong!

Bên trong kịch bản, Lâm Phiên Nhược là nữ tổng giám đốc bá đạo, mà Phuong Xán Dương là Tiểu Lang Cầu của nữ tổng giám đốc bá đạo!

Một đôi này chính là CP khiến nhóm fan truyện chữ vô cùng mong đợi, thế nhưng diễn viên Lâm Phiên Nhược lại có thể là Bạch Liên Hoa Lâm Yên!

Cảm giác này, quả thực tựa như là bị cho ăn một đồng phân...

Cho nên, fan truyện chữ phấn nộ, dưới hành vi thêm dầu vào lửa của một số người, trực tiếp tăng thêm vô hạn.

Fanpage của《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》suýt chút bị chửi tiếng của đám fan hâm mộ che ngợp bầu trời bao phủ lại, nhất là phía dưới bài đăng buổi chọn trang phục của Vệ Từ Phong trên microblogging, đám fan hâm mộ quả thực giống như đang khóc tang...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Ấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Quầng sáng trên đỉnh đầu nhân vật chính

[Moá! Thế mà để cho Từ Từ của tôi diễn tình lữ với Lâm Yên, đoàn làm phim mẹ nó. Nổ!]

[Với giá trị nhan sắc xấu cùng khí chất kỹ nữ Bạch Liên Hoa ngút trời như Lâm Yên, có thể diễn nữ vương Phiên Nhược nhà tôi sao? Thời điểm đoàn làm phim casting là bị người giám đầu óc sao?]

[Mãnh liệt chống lại《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》! Nếu như muốn cho Lâm Yên diễn Lâm Phiên Nhược, tôi tuyệt đối sẽ không xem bộ phim này, đây không phải tìm buồn nôn cho mình sao?]

[Mĩa nó, không nhìn thấy ngay cả buổi chọn trang phục của Lâm Phiên Nhược đoàn làm phim cũng không dám đăng sao? Chính mình cũng biết Lâm Yên căn bản không ra người đi!]

...

Sau khi danh sách nhân vật được chính thức công bố, Fan hâm mộ Vệ Từ Phong cơ hồ đã toàn bộ mở xé tại chỗ, có chút Fan hâm mộ cảm xúc kịch liệt, thậm chí đều đã Photoshop đi ảnh trắng đen cho Lâm Yên.

Loại tình huống này, Lâm Yên không có bất kỳ đáp lại gì, hành động mỗi ngày cùng đám dân mạng duy nhất chỉ có bài đăng "Hôm nay phát nhanh sao, không có".

Đối với Vệ Từ Phong này, Lâm Yên không hiểu nhiều, cơ bản đều là bắt nguồn từ tin đồn, chẳng qua là hết sức ưa thích nghe hán hát mà thôi.

Nghe nói Vệ gia là làm ngành nghề châu báu, là hào phú nổi danh ở đế đô, Vệ Từ Phong là con trai nhỏ nhất của Vệ gia, cũng được sủng ái nhất.

Trên phương diện âm nhạc, Vệ Từ Phong xác thực vô cùng có tài hoa, hán từ tiểu học tập âm nhạc, 18 tuổi đi diễn, làm thơ soạn nhạc đàn tấu diễn xuất không gì không thể, một người có thể so với một dàn nhạc, mới xuất đạo vốn nhờ có thiên phú âm nhạc tuyệt hảo và tài hoa mà quét ngang giới ca hát, sau đó bắt đầu tiến quân vào giới truyền hình điện ảnh.

Có thể nói là thiên chi kiêu tử.

Chính là một vị thiên chi kiều tử như vậy, lại quỳ ở dưới váy Lâm Thụ Nhã.

Hai người cùng ở dưới cờ giải trí Khải Thắng, Vệ Từ Phong xem như là sự huynh của Lâm Thụ Nhã, khi Lâm Thụ Nhã mới xuất đạo, Vệ Từ Phong cố ý mang qua vị tiểu sư muội này, còn tận hết sức lực giới thiệu rất nhiều tài nguyên cho cô ta, có thể nói là chiếu cố có thừa.

Đám fan hâm mộ thậm chí còn truyền qua scandal của hai người, chỉ là cuối cùng đều bị giải thích, nói chẳng qua là quan hệ sư huynh muội thuần khiết.

Dạng trai tài gái sắc một đôi này, coi như là náo ra một chút scandal mập mờ, cũng là không ảnh hưởng đến toàn cục, ngược lại dẹt hoa trên gấm, thậm chí hai người còn có không ít fan CP.

Chỉ là, mặc dù đám fan hâm mộ không biết, thế nhưng, người biết nội tình bên trong giới lại rất rõ ràng, Vệ Từ Phong là thật sự say mê Lâm Thụ Nhã, cho dù sau khi cô ta kết giao cùng Hàn Dật Hiền, cũng như cũ tiến công mãnh liệt theo đuổi.

Lâm Thụ Nhã nương tựa theo bề ngoài thiên sứ bất được số lớn người ái mộ cùng người diu đất, Vệ Từ Phong chỉ là một trong số đó.

Trước đó Bùi Vũ Đường nói tin tức bất quá nói quan hệ của Lâm Thụ Nhã cứng rắn, thực ra cũng không phải không có lừa thì sao có khối.

Lâm Thụ Nhã có cha là chủ tịch giải trí Khải Thắng Lâm Dược Thông, bạn trai là người thừa kế tập đoàn Hàn thị Hàn Dật Hiền, sư huynh là tài tử giới âm nhạc Vệ Từ Phong, giáo viên dạy đàn dương cầm là đại sư đàn dương cầm nổi danh Úc Từ Hằng, giáo sư chuyên nghiệp là Phó viện trưởng học viện truyền hình điện ảnh để đồ...

Cô ta tựa như là những nhân vật chính trong tiểu thuyết đỉnh đầu mang quang sáng, mỗi người đều đối với cô ta bảo vệ có thừa, động một chút lại gặp được quý nhân, thanh niên tài tuấn bên người còn dôn dập trăm mê ở sự thiện lương và khuôn mặt đẹp của cô ta, không cách nào tự kiềm chế.

So sánh với đó, Lâm Yên đại khái tựa như là nữ phụ ác độc.

Ngay khi sự tình ở vào giai đoạn làm nóng, trước đó bản thảo scandal lảng xê Lâm Yên cùng Vệ Từ Phong đột nhiên lại xông ra.

Bên trong bản thảo thậm chí còn nói Vệ Từ Phong một lòng ái mộ cùng mê luyến Lâm Yên, chộc cho đám fan hâm mộ càng thêm ác tâm.

Lâm Yên không cần nghĩ cũng biết, đây là cách Lâm Thụ Nhã thường dùng kéo thù hận cho cô.

Khi vừa biết được diễn viên diễn vai Phương Xán Dương là Vệ Từ Phong, Lâm Yên thực ra cũng đã dự liệu đến.

Đến lúc đó vị Vệ tiểu thiếu gia này, đoán chừng không thể thiếu một trận đại náo!

Quả nhiên, Vệ Từ Phong không chỉ tán thưởng một bài đăng microblogging giận hờn Lâm Yên lòng lang dạ sói khi nhục em gái, còn tự thân online, đăng ở một bài bất quá scandal của hần cùng Lâm Yên ——

Vệ Từ Phong: Coi trọng cô? Trừ phi lão tử mất mù!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 133: Mặt cũng bị đánh sưng lên

Ban đêm, Lâm Yên đang nằm ở trên giường lướt bất quá, điện thoại di động vang lên, là điện thoại từ Triệu Hồng Lăng.

"Uy, Lăng tỷ?"

"Microblogging của Vệ Từ Phong, em thấy chưa?" Triệu Hồng Lăng quả nhiên là gọi điện thoại tới hỏi chuyện này.

"Đang xem đây!" Lâm Yên trả lời.

Cô vốn là online đi đăng microblogging, kết quả phát hiện hôm nay bình luận chửi mắng trên microblogging của mình còn nhiều hơn trước đây, thế là liền nhìn xuống xem là tình huống gì, sau đó mới biết tin microblogging kia của Vệ Từ Phong.

Sau khi tùy tiện nhìn lướt qua, cô liền buồn bực ngán ngẫm quay về giao diện microblogging của mình, tiếp tục biên tập bài "Hôm nay phát nhanh sao? Không có."

"Vệ Từ Phong này, bối cảnh của hần em hần là cũng nghe nói một chút, loại người này không phải người chúng ta chộc nổi, mà tính tình của hần ở bên trong giới là có tiếng kém, dù là ai cũng không cho mặt mũi, chị sợ, hần đến lúc đó sẽ làm khó em.

Hành trình ngày mai chị không có thời gian rảnh, không có cách nào đưa em qua, chính em cẩn thận một chút, tận lực nhẫn nại một chút, không cần cùng hấn phát sinh xung đột chính diện." Triệu Hồng Lăng nhắc nhở.

Lâm Yên nhu thuận gật đầu: "Biết rồi Hồng tỷ."

Triệu Hồng Lăng thở dài, "Nhưng mà nếu là đối phương thực sự quá phận, nhớ kỹ gọi điện thoại cho chị, chị qua xử lý."

Vệ Từ Phong ở bên trong giới xem như chê khen mỗi thứ một nửa, hấn xác thực vô cùng có tài hoa, nhưng chính là tính tình quá kém, hoàn toàn là tổ tông thích gây chuyện, ba ngày hai lần nháo ra chuyện, chỉ là mọi người dù giận mà không dám nói gì, ai bảo hấn có vốn liếng để phách lối.

Mà khó giải quyết chính là, lần này, dư luận còn tất cả đều là đứng ở một bên của Vệ Từ Phong.

Vốn là dư luận đã rất bất lợi với bọn họ, nếu là lại tăng thêm một Vệ Từ Phong đau đầu...

Triệu Hồng Lăng thực ra đã làm tốt dự tính xấu nhất, nếu như thực sự không được, bộ phim này, sợ là chỉ có thể từ bỏ...

"Ngày mai Đa Đa sẽ đưa đón em, nha đầu kia tính tình ngay thẳng, đối với em có chút thành kiến, em đừng để ý, chị đã giải thích qua với con bé, mặc dù trong nội tâm khả năng vẫn còn có chút phiền phức khó chịu, thế nhưng trong sinh hoạt hàng ngày cùng công tác, con bé giúp đỡ em thật tốt, không cần lo lắng."

Lâm Yên nghe Triệu Hồng Lăng, trong lòng tràn đầy ấm áp: "Cảm ơn Lăng tỷ."

Cô cũng không để ý thái độ của Đa Đa đối với mình, trái lại, Đa Đa thể hiện sự chán ghét ra ngoài, khiến cho cô càng thêm an tâm.

Ít nhất, cô không cần lại phí tâm tư đi phòng bị người bên cạnh.

Trợ lý trước đây của cô cũng là tuyệt đối thuận theo, chiều cổ có thừa, thế nhưng những việc làm sau lưng, mỗi một việc đều đủ để cô không rét mà run.

Đi theo Triệu Hồng Lăng cho đến nay, chính mình mang thêm vô số phiền phức cho chị ấy, thế nhưng từ đầu đến cuối chị ấy cũng không có từ bỏ chính mình.

Thực ra, chị ấy hoàn toàn có thể đem tất cả tinh lực đều đặt ở diễn viên càng đáng giá hao tổn sức lực hơn, thế nhưng cho dù là lúc chính mình gian nan nhất, Triệu Hồng Lăng cũng vẫn như cũ phân tâm chăm nom cô...

Chỉ là bởi vì, cô là diễn viên dưới quyền quản lý của chị ấy.

...

Ngày thứ hai.

Bên trong đoàn làm phim tương đối náo nhiệt, giống như ăn tết, tốp năm tốp ba vây ở một chỗ trò chuyện bát quái.

"Uy, các người thấy bài microblogging tối hôm qua của Vệ Từ Phong chưa?"

"Ha ha ha dĩ nhiên nhìn, quả thực quá hả hê lòng người! Vệ tiểu thiên vương quá cứng, tự mình xuống tràng xé mặt, nói thẳng mặt mũi mới có thể coi trọng Lâm Yên! Hôm nay cũng đã lên hot search!"

"Để cho nữ nhân kia ngày ngày tạo scandal, lần này mặt cũng bị đánh sưng lên đi! Cũng không nhìn một chút người ta là ai, Tiểu Thiên Vương giới ca hát, ông chủ nhỏ châu báu Tỷ Tỷ, nổi danh là hạng người không chọc nổi trong giới, dám nhảy nhót trên đầu Tiểu Bá Vương này, quả thực là muốn chết!"

(Chương 128 thiếu mất 1 đoạn, đã bù, mọi người có thể quay lại đọc.)

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Chị lại không có tiền

Người kia nói đến đây, dừng một chút, lộ ra vẻ mặt mập mờ, hạ giọng nói, "Mà người nào không biết Vệ Từ Phong có ý với Lâm Thư Nhã? Nữ thần bị khi dễ tới như vậy, hấn còn có thể không giúp đánh lại sao?"

"Chắc chắn, cũng chỉ có loại người như Lâm Yên này mới có thể không biết xấu hổ đến tranh nam nhân với Lâm Thư Nhã? Cô ta chẳng lẽ không biết, hiện tại cô ta chính là người bị toàn bộ giới chê cười sao?"

"Cô ta ngay cả Lâm Phiên Nhược cũng dám diễn, còn có cái gì không dám? Cũng không biết, chọc cho Vệ thiên vương nổi trận lôi đình, hôm nay cô ta còn dám tới hay không?"

...

Ngay trong nháy mắt khi vị công nhân viên kia vừa dứt tiếng, bên trong phòng chụp ảnh đột nhiên an tĩnh phút chốc.

Chỉ thấy ở cửa, Lâm Yên giống như lần trước ăn mặc quần áo bình thường, mang theo mũ lưỡi trai, sai bước đi đến, đi theo phía sau là phụ tá Tiền Đa Đa của cô.

Cơ hồ là trong nháy mắt hai người đi tới, lập tức có vô số ánh mắt khác thường nhìn tới.

"Mau nhìn mau nhìn! Là Lâm Yên! Trời ạ! Da mặt của cô ta cũng thật sự là dày! Thế mà thật sự dám đến!"

"Đây chính là cơ hội diễn tình lý với Vệ Từ Phong, cô ta làm sao có thể bỏ qua, coi như là quỳ liếm cũng nhất định sẽ tới!"

"Chắc chắn chắc, Vệ thiên vương lúc nào tới? Thật muốn nhìn một chút khi đó Vệ thiên vương sẽ làm sao xé mặt cô ta! Khẳng định là một hồi vở kịch lớn! Tôi cũng đã không thể chờ đợi!"

...

Đa Đa trước đó vẫn đi theo Tưởng Tư Phi, sớm đã thành thói quen mọi người đều khách khí lễ độ.

Thế nhưng đi theo Lâm Yên không tới hai ngày, đã nhanh chóng nghe hết tất cả lời nói lạnh nhạt.

Đa Đa mặt đen lên, "Nói thật, tôi ở đoàn làm phim làm việc lật vật nhiều năm như vậy, lần đầu tiên gặp được dạng diễn viên như chị, có thể đen đến triệt để như thế..."

Hiện tại toàn bộ internet, chỉ cần là mắng Lâm Yên, như vậy, rất tốt, mọi người chúng ta liền là bạn bè.

Lâm Yên cười híp mắt nhìn tiểu nha đầu, "Ai? Chị lợi hại như vậy sao? Thế mà thống nhất thẩm mỹ của tất cả mọi người!"

Khoé miệng Đa Đa hơi rút, "Thật không biết sao chị có thể không tìm không phôi đến như thế, chị biết lần này đắc tội ai không? Cũng sắp chết đến nơi, còn ở chỗ này nói lời châm chọc!"

"Vệ Từ Phong kia, đáng sợ như vậy sao?" Lâm Yên nhũn mày.

Đa Đa lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, "Dĩ nhiên! Chị hoàn toàn chưa nghe nói qua hắn sao? Liền chị xem gia thế bối cảnh của Vệ Từ Phong, trước kia hắn còn không có vào giới cũng đã là nổi danh đệ nhất hoàn khổ của đề đồ!"

Sau khi vào giới càng là hoành hành bá đạo, không ai dám trêu chọc, chỉ cần có một chút khiến cho hắn không thuận ý, liền có thể huyền não long trời lở đất!

Chị lần trước cọ độ hot của hắn, hắn không có truy cứu, đã là thiên đại vận khí, lần này thế mà tạo ra loại scandal này, hắn tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ!"

Đa Đa càng nói càng tức, "Cho nên chị đến cùng vì cái gì lại muốn làm loạn cho Lăng tỷ, loại scandal kia cũng dám tạo, chị không muốn sống nữa sao?"

Lâm Yên nháy nháy mắt, "Ai nói những cái scandal kia là chị tạo?"

Đa Đa: "Không phải chị còn có thể là ai?"

Lâm Yên: "Chị lại không có tiền, lấy cái gì mua chuộc bản thảo?"

Đa Đa vậy mà trực tiếp bị hỏi lại cho nghẹn lời: "..."

Trong khoảng thời gian này, có một chút việc cô ấy hết sức khẳng định, Lâm Yên là thật sự vô cùng nghèo.

Quần áo trên người đều là nhãn hiệu ổn định giá, lưng đeo chính là túi vải buồm, phía trên in lóe mù mắt người hai chữ "Phát nhanh".

Ở dưới tình huống nguy hiểm như vậy, hôm nay ra cửa cô thế mà còn ngồi tàu điện ngầm, quả thực là muốn tiền không muốn mạng...

Còn có nội dung microblogging cô đăng mỗi ngày, cô đều bỏ mặc phần chửi mắng.

Lâm Yên thấy Đa Đa bị nghẹn lại, cười vỗ vỗ bờ vai của cô ấy mở miệng nói: "Lại nói, dùng thực lực của chị, còn không có cần xài tiền uống phí như thế."

Đa Đa: "... "Ha ha, chỉ vui vẻ là được rồi.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Đến cùng có phải nữ nhân hay không

Đến phòng hóa trang, thợ trang điểm và trợ lý đã ở nơi đó.

Thợ trang điểm là nam nhân ăn mặc trang điểm lộng lẫy thanh tú, eo thân kia còn mảnh hơn cả nữ nhân, móng tay sạch sẽ gọn gàng, trên mặt trang điểm phong cách Gothic tinh tế, phần mắt nhẹ, tóc nhuộm thành màu nâu sẫm, trên thân là một nhãn hàng hiệu hết sức hot gần đây.

Thấy Lâm Yên tới, đối phương cũng không để ý, liếc mắt nhìn cô, trực tiếp tiếp tục cùng trò chuyện với trợ lý.

Cũng là tiểu trợ lý của hắn, nhìn không được vẫn hướng về phía Lâm Yên dò xét, "Anh Kevin, cô ta chính là Lâm Yên, ngũ quan cũng là còn có khả năng, nhưng cách ăn mặc này, quá cầu thả đi..."

Lâm Yên chủ động tiến lên lên tiếng chào: "Xin chào, tôi là Lâm Yên."

Thợ trang điểm lúc này mới trên dưới đánh giá cô, chậm rãi mở miệng nói: "Kevin, thợ trang điểm của cô."

"Chúng ta bây giờ bắt đầu sao?" Lâm Yên hỏi.

Ánh mắt thợ trang điểm quét một vòng ở trên mặt cô: "Cô tự trang điểm sao?"

Lâm Yên: "Không có, chỉ làm chút dưỡng da."

Thợ trang điểm nghe vậy, hơi động lòng mảy, tựa hồ có chút ngoài ý muốn, lập tức mở miệng, "Được thôi, đỡ phải tẩy trang, cô làm tiếp bảo đảm độ ẩm, tôi đi xuống chuẩn bị, chờ sau đó tới trang điểm cho cô."

Lâm Yên gật đầu, sau đó ngồi xuống trước bàn trang điểm.

Đa Đa lo lắng, một bên lướt tin tức, một bên không ngừng đi tới đi lui bên cạnh Lâm Yên, "Bài microblogging hôm qua Vệ Từ Phong đăng kia đã lên hot search, mà một chút này của hắn, khiến Fan hâm mộ của hắn cũng càng thêm không chút kiêng kỵ đi theo bắt đầu xé mặt, làm sao bây giờ, hôm nay cảnh đầu chính là quay với Vệ Từ Phong..."

Lâm Yên lật từ trong túi vải buổi nửa ngày, lật ra một bình sữa dưỡng thể dưỡng ẩm, vừa bôi lung tung trên mặt, vừa mở miệng nói, "Thả lỏng, bình tới tương đương, nước tới đất ngăn."

Lúc này, thợ trang điểm Kevin đem công cụ trang điểm chuẩn bị kỹ càng, đi tới.

Thấy Lâm Yên móc ra đồ vật không biết là gì bôi ở trên mặt, nhìn cô một cái, "Cô đang dùng cái gì bôi mặt đấy?"

"Sữa dưỡng thể dưỡng ẩm, sữa dưỡng thể dưỡng ẩm Chando Himalaya Energy! Danh tự có phải rất bá khí hay không?" Lâm Yên cầm lấy cái bình đen đỏ xen kẽ kia, mở miệng nói.

Kevin nghe vậy, quả thực một mặt khiếp sợ.

Cô dùng Chando không có gì, nhãn hiệu quốc dân, xác thực tiện nghi lại dùng tốt, tăng thêm làn da của cô tốt sẵn, dùng loại nhãn hàng này cũng đầy đủ.

Nhưng vấn đề là...

"Cái này không phải dùng cho nam sao???" Kevin mở miệng nói.

Lâm Yên nháy nháy mắt, "Ài? Phải không? Tôi hỏi cô bán hàng, cái sản phẩm nào thuận tiện nhất, cô ấy liền đề cử cái này! Nói da nước thoải mái, tinh hoa, nhũ dịch ba hợp một, một bình xong!"

Đa Đa ở một bên yên lặng nâng trán, quả thực không muốn thừa nhận đây là diễn viên của mình: "Thế nào không lười chết chị đây..."

Kevin tựa hồ cũng không biết nói cái gì, ngốc ngốc đứng ở nơi đó, mặt mũi tràn đầy khó có thể tin, "Cô đến cùng phải nữ nhân hay không?"

Thợ trang điểm hoàn toàn không ngờ tới, Lâm Yên dụ dỗ toàn bộ diễn viên nam khắp ngành giải trí trong lời đồn, thế mà còn cầu thả hơn đàn ông...

Kevin: "Trên mạng đều mắng cô Bạch Liên Hoa Lục Trà biểu... Cô xứng đáng với đánh giá của đám dân mạng sao?"

Lâm Yên: "Khục, thật là có lỗi với..."

Kevin xích lại gần mặt nữ hài, tỉ mỉ đánh giá một phen, "Cô thế mà thật hoàn toàn không có trang điểm, trạng thái làn da này cũng quá tốt rồi, cô vẫn luôn dùng cái này à..."

Lâm Yên: "Đúng, dùng rất lâu, làm sao?"

Kevin: "Khục... Không có việc gì..."

Chẳng lẽ sửa đường thể dưỡng âm hiệu này quả thật tốt như vậy? Quay đầu cũng thử nhìn một chút...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Để cho cô biết chân chính đẹp

"Cái kia, xin hỏi một chút, trang điểm cần phải bao lâu?" Lâm Yên mở miệng hỏi.

Kevin mặt không chút thay đổi nói: "Chừng hai giờ đi."

"Lâu như vậy?" Lâm Yên khiếp sợ.

Kevin: "Lâu sao? Đây còn riêng chỉ là thời gian trang điểm, kiểu tóc còn cần nửa giờ, thời gian trang phục không biết."

"Không thể nào..." Biểu lộ Lâm Yên một bộ sắp chết rồi.

Kevin liếc cô một cái: "Cô trước kia đều không trang điểm sao? Trước đó trang điểm không phải thời gian này? Rất nhiều minh tinh đều là rạng sáng liền thức dậy trang điểm!"

"Tôi trước đó... Nhiều nhất nửa giờ liền làm xong..." Lâm Yên lẩm bẩm nói.

Kevin xạm mặt lại, không thể nhìn được nữa giống như rống lên: "Cô là một người nghệ sĩ, bình thường đều là phải ra ngoài, nửa giờ trang điểm cho quý xem hả? Khó trách tôi nhìn cô rõ ràng tổ chất tốt như vậy, trước đó ra ngoài lại không có một lần trang điểm cùng tạo hình có thể nhìn."

Tổ chất này của cô, coi như là trạng thái kém, cũng không đến mức biến thành như thế mới đúng! Cô đến cùng tìm lợn xộn thợ trang điểm gì? Cô có biết cô đây là phung phí của trời hay không! Là phạm tội!"

Lâm Yên rụt cổ một cái, không hiểu liền bị mắng máu chó đầy đầu.

Hết cách rồi, ban đầu cô không hiểu rõ những vật này, đều là Lâm Thư Nhã giúp cô an bài.

Người thợ trang điểm này có phải hay không có chứng ép buộc?

Cô coi như là xấu cũng là chính mình xấu, không có làm phiền chuyện của hân mà?

"Có sao? Tôi còn cảm thấy thật đẹp mắt..." Lâm Yên yếu ớt mở miệng.

Ngược lại hóa trang nhanh là được, nhiều bớt việc.

Kevin tựa hồ đã triệt để bị thẩm mỹ đáng sợ của cô làm tin phục, cầm lấy một thanh trang điểm chải, bóp lấy eo giận nói, "Đẹp đại gia cô! Lão nương hôm nay để cho cô biết cái gì mới thật sự là đẹp!"

Mặt Lâm Yên bị kéo tới, Kevin bắt đầu tỉ mỉ giúp cô thiết kế kiểu trang điểm.

Kevin một bên không ngừng cảm thán cô làn da tốt, ngũ quan hoàn mỹ, một bên thuận miệng hỏi một câu, "Trước cô là nghề gì, vẫn luôn làm diễn viên?"

"Trước đó..." Lâm Yên về mặt giặt mình, lập tức mập mờ nói, "Trước đó không phải, công việc trước đó, so sánh cầu thả, cái nghề nghiệp kia, phần lớn đều là cùng nam nhân."

Kevin lộ ra biểu tình quả nhiên như vậy, "Chẳng trách, vậy sau này cô làm sao lại muốn vào nghề này?"

Lâm Yên: "Kiếm tiền nhiều nha!"

Kevin: "Được..."

Vốn là còn tưởng rằng cô ít nhất phải bàn luận nhân sinh, nói chuyện lý tưởng, câu trả lời này, cũng là rất ngay thẳng, ngoài ý muốn đến làm cho người ta cũng không ghét.

Kevin quét mắt trang phục của cô, nhìn không được nói, "Dựa theo những bộ phim cùng quảng cáo trước kia cô nhận, thu nhập hẳn là còn có khả năng, không đến mức nghèo thành như vậy chứ? Xem bộ dáng này của cô, không mua quần áo, không mua túi xách, lại không mua đồ trang điểm, tiền đến cùng đều dùng đi nơi nào..."

"Ha ha, tôi đối với mấy cái này không có hứng thú..." Lâm Yên hàm hồ qua loa tới, tránh đi vấn đề này.

Tiền cô kiếm được, một bộ phận tiêu vào trên người Lâm Thư Nhã, một bộ phận quăng vào Ngôi Nhà Thiên Sứ, còn có một bộ phận lớn, đều quăng vào... Nhà quỹ từ thiện Bảo Bối Về Nhà.

Theo thời gian trôi qua, tựa hồ tất cả mọi người đã quên lãng, cô còn có một người em trai từ nhỏ liền đi lạc.

Thế nhưng, cô không thể quên...

Mỗi lần nghĩ đến bóng dáng nho nhỏ kia, mỗi ngày đều theo sau lưng của mình, tìm cô như bị đao cắt.

Mấy năm nay, cô sợ mẹ bị kích thích, từ trước tới giờ không dám ở trước mặt mẹ nói một chữ, thế nhưng, cô thực ra cho tới bây giờ liền không có quên, cũng không hề từ bỏ.

Chỉ cần cô còn sống một ngày, liền một ngày sẽ không từ bỏ tìm kiếm, cô nhất định, nhất định phải tìm em trai trở về!

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đờì Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 137: Lại không thiếu một người như hẳn

Tạo hình của Lâm Yên vừa làm được một nửa, bên ngoài phòng hóa trang đột nhiên truyền đến một hồi ồn ào tiếng vang.

Mặt mũi Đa Đa tràn đầy lo âu, cái đầu hướng ra ngoài dò xét nhìn thoáng qua, "Giống như là Vệ Từ Phong tới, em ra ngoài xem một chút..."

"OK!"

Lâm Yên tùy ý khoát khoát tay, sau đó, lần thứ N thỉnh cầu Kevin, "Tôi thật sự không thể chơi mấy game sao?"

Kevin mặt đen lên: "Không thể, duy trì tư thế ngồi đẳng hoàng này cho tôi, cô cúi đầu tôi trang điểm thế nào?"

Lâm Yên đau lòng không thôi nói thầm: "Thời gian là vàng bạc..."

Để cho cô ngồi yên không làm bất cứ chuyện gì, quả thực chính là dày vò!

Kevin nhìn cô một cái, "Vệ Từ Phong tới, cô không có chút quan tâm nào sao?"

Lâm Yên: "Tôi quan tâm cái gì?"

Kevin: "Hắn tốt xấu gì cũng là bạn trai scandal của cô đó!"

Lâm Yên: "Bạn trai scandal của tôi nhiều như vậy, lại không thiếu một người như hẳn!"

Kevin: "..."

...

Quả nhiên bên ngoài, trong phòng chụp ảnh, là Vệ Từ Phong đến.

Người tới ăn mặc áo jacket màu đen, một thân trang phục kiểu Punk kim loại nặng, kèm theo tóc hơi cuộn nhuộm thành màu nâu đỏ chói mắt, bên trên

một lỗ tai mang theo bông tai hồng bảo thạch, lông mày lẳng lẹ, mũi cao thẳng lập thể, bên trong con mắt màu vàng nhạt tràn đầy kiệt ngạo không bị trói buộc.

Không giống với cái tên "Gió nhẹ chậm chậm"* nhu hòa hòa hoãn của hần, cả người Vệ Từ Phong vừa xuất hiện, liền cho người ta cảm giác công kích cực kỳ mãnh liệt, giống như một trận gió bão cuồng bạo.

* Gió nhẹ chậm chậm: Từ là chậm rãi, chậm chậm, Phong là cơn gió, Từ Phong = gió nhẹ chậm chậm

Công nhân viên của đoàn làm phim, quần chúng diễn viên cùng một chút nhóm diễn viên mới tất cả đều kích động hô to như muốn xé rách cuồng hống.

Ngay cả Đa Đa đang trốn ở đằng sau quan sát tình huống cũng suýt chút lên tiếng kinh hô.

Không hổ là có xung bão nhiệt đới của giới ca hát: Tiểu Thiên Vương Vệ Từ Phong, nhìn người thật ở khoảng cách gần thế mà còn soái hơn ảnh chụp trên TV, gương mặt kia cũng quá soái đi.

"A a a! Trời ạ! Vệ thiên vương cũng quá soái đi!"

"Diễn Tiểu Lang Cầu không phải quá phù hợp à! Fan truyện chữ nên thỏa mãn!"

...

Nhà sản xuất Phùng An Hoa, đạo diễn Khương Minh cùng với phó đạo diễn Ngô Văn Hải cùng nhau tự mình chạy tới.

Tuần đặt trên trán Vệ Từ Phong tràn đầy u ám, không kiên nhẫn đoạt cả phê trợ lý đưa tới, đặt móng ở ngòai xuống trên ghế sa lon.

Trên mặt Phùng An Hoa chất đọng nụ cười, nhiệt tình nghênh đón, "Ai nha, Vệ thiếu gia, cuối cùng tôi cũng trông thấy cậu, nhanh đi trang điểm thay quần áo đi, tôi đã chuẩn bị phòng trang điểm riêng cho cậu, còn có thợ trang điểm cao cấp!"

"Đúng vậy đúng vậy, khẳng định để cho cậu hài lòng!" Phó đạo diễn Ngô Văn Hải cũng liền vội vàng phụ họa nói.

Hôm qua Vệ Từ Phong bão nổi, chuyện hần tự mình online đăng microblogging bọn họ tự nhiên cũng đã biết, sợ hôm nay vị tổ tông này sẽ nháo ra chuyện gì.

Vệ Từ Phong đem hai chân gác lên nhau, đặt lên trên bàn trà, nhếch khóe miệng, cười lạnh một tiếng, "Chớ dùng chiêu này với tôi!"

Lời này vừa nói ra, mấy người Phùng An Hoa biết là tiêu rồi.

Quả nhiên, ngay sau đó liền nghe thấy Vệ Từ Phong sắc mặt đầy sương đen mở miệng nói, "Lúc trước tôi là xem ở mặt mũi của tiểu sư muội Thư Nhã, mới đáp ứng diễn vai này, hiện tại mấy người mẹ nó ly miêu tráo Thái tử*, thay đổi cái đồ chơi như thế tôi, còn muốn ép tôi diễn tình lữ với cô ta, gan rất lớn?"

*Ly miêu tráo Thái tử: một vụ án trong Bao thanh thiên, ý nói tráo Hạ San San thành Lâm Yên.

Nguyên lai Vệ Từ Phong cho rằng nữ bốn là Hạ San San*, cho nên mới đáp ứng diễn nam bốn này.

*Trước đây có lẽ má Quần nhầm lẫn nên để Tần San San nhưng đúng ra là con cậu út Hạ gia thì phải mang họ Hạ nên má Quần sửa lại rồi nhé.

Phùng An Hoa lau mồ hôi trên trán, bất đắc dĩ nói rồi lý do, "Vệ thiếu gia của tôi, hiểu lầm, trong chuyện này thật sự là có chút hiểu lầm... Sau này có một chút ngoài ý muốn, chúng tôi cũng là bất đắc dĩ..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Không phải dễ dụ như vậy

Phùng An Hoa tiếp tục nói: "Cậu xem, vì đền bù cho Hạ San San tiểu thư, chúng tôi đã an bài vai khác cho cô ấy, hôm nay cô ấy sẽ tiến vào đoàn làm phim..."

Vệ Từ Phong nghiêng người dựa vào trên ghế sa lon, "Cho nên? Liền xong rồi?"

Hôm qua Phùng An Hoa đã đoán được Vệ Từ Phong sẽ náo như thế này, vì trấn an vị thiếu gia này, hần nghĩ biện pháp sắp xếp một vai khác cho Hạ San San.

Thế nhưng là, bây giờ xem ra, vị tổ tông này, sợ không phải dễ dụ như vậy...

Bầu không khí đang căng co, lúc này, mấy vị nữ diễn viên khác cũng đi tới.

Cầm đầu là nữ chính, Ảnh Hậu Tường Tư Phi.

Sau khi theo truyền thông Vạn Chúng giàu nứt đổ đổ vách, Tường Tư Phi có thể nói là súng hơi đôi pháo, trang phục toàn thân từ trên xuống dưới đều thay đổi.

Giờ phút này Tường Tư Phi ăn mặc một thân váy lễ hội Chanel xa hoa, mang vòng tay đầy tay hiệu Cartier, làn da đại khái là chăm chút, quả thực vô cùng mịn màng, cả người nhìn qua đều điểm quang tứ phía, cơ hồ hoàn toàn không có hình bóng cô em nông thôn diễn trước đó.

Mà nữ hải tước mạo xưng đẹp đi theo bên cạnh Tường Tư Phi, chính là Hạ San San vừa mới tiến vào đoàn làm phim.

Lần trước sau khi trong nhà cơ hồ bị Lâm Yên dọn trống không, cô ta khóc với chị họ Lâm Thư Nhã vài ngày, sau này Lâm Thư Nhã kêu cô ta ở nhà chờ tin tức.

Sau đó, buổi sáng hôm nay cô ta liền nhận được thông báo, nhà sản xuất Phùng An Hoa tự mình gọi điện thoại cho cô ta, đủ loại nhận lỗi, kêu cô ta trực tiếp tới đoàn làm phim.

Lần trước bị đoàn làm phim đuổi ra ngoài, lần này lại được mời trở về, Hạ San San có thể nói là nở mày nở mặt.

"Nhà sản xuất Phùng, đạo diễn Khương!" Hạ San San vênh váo tự đắc chào hỏi.

Lúc trước thế mà không muốn cô ta, hiện tại thế nào, còn không phải đích thân mời cô ta về.

Phùng An Hoa giống như chuyện gì cũng chưa từng xảy ra, nhiệt tình mở miệng, "Hạ tiểu thư! Lại gặp mặt! Tâm tình của Vệ thiếu hôm nay không tốt lắm, còn hi vọng Hạ tiểu thư giúp chúng tôi nói tốt vài câu ở trước mặt Vệ thiếu!"

Hạ San San hừ lạnh một tiếng, không đáp lời.

Tường Tư Phi giẫm giày cao gót đi tới, một bộ tư thái tiền bối, ôn nhu hỏi thăm một Vệ Từ Phong trên ghế sa lon: "Làm sao vậy? Lại có ai chọc Vệ đại thiếu gia của chúng ta không cao hứng rồi?"

Vệ Từ Phong là diễn viên dưới cờ giải trí Khải Thăng, Tường Tư Phi vừa đi ăn máng khác đến truyền thông Vạn Chúng, mà truyền thông Vạn Chúng lại là công ty chi nhánh dưới cờ giải trí Khải Thăng, cho nên, ả ta cùng Vệ Từ Phong cũng xem như diễn viên của cùng công ty.

Bởi vì tầng quan hệ này, quan hệ của ả ta và Vệ Từ Phong liền bỗng nhiên kéo gần lại.

Nếu là trước kia, khi còn ở cái công ty nhỏ giải trí Khải Tinh kia, cô ta sợ là ngay cả tư cách nói với Vệ Từ Phong một câu cũng không có.

Hạ San San thân mật kéo tay Tường Tư Phi, nghe vậy xì khê một tiếng mở miệng nói, "Chị Tư Phi, còn có thể là ai chứ! Khăng định là cái người xấu què mùa đang tác quái kia, dùng anh Phong để lằng xê đã không phải lần đầu tiên, lần này thế mà còn đuổi tới bên trong đoàn làm phim, khăng định khiến anh Phong tức giận! Diễn tình lữ với loại nữ nhân vừa xấu vừa ác độc kia, ai chịu nổi chứ!"

Hạ San San một bên bênh vực kẻ yếu, một bên đồ mặt, không ngừng đánh giá Vệ Từ Phong.

Trời ạ! Không nghĩ tới Vệ Từ Phong người thật mà còn soái gấp trăm lần so với trong TV!

Gương mặt kia tựa như là được chế tác tỉ mỉ từ tay của thượng đế, mà rõ ràng là từ nhỏ chịu giáo huấn của quý tộc tinh anh hun đúc, mặc dù nhìn qua kiêu căng khó thuần, nhưng trên dưới quanh người đều là một cỗ khí tức tự phụ, giống như là vương tử tới từ bên trong những truyện tranh kia.

Hạ San San nhìn đến không dời mắt nổi, cùng lúc đó, đáy mắt toát ra phần hận không thôi.

Chết tiệt! Nếu như không phải Lâm Yên chặn ngang một cước! Người diễn tình lữ với Vệ Từ Phong chính là cô ta!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 139: Tự mình đi thử xem

Tường Tư Phi như đại tỷ tỷ tri kỷ an ủi Vệ Từ Phong, "Từ Phong, đừng nóng giận, vì loại chuyện này bị chọc tức thân thể không đáng."

"Đúng vậy! Anh Phong nếu là bị chọc tức đến thân thể, chị Thư Nhã cũng sẽ khổ sở!" Hạ San San vội vàng phụ họa, đồng thời nắm chặt cơ hội tự giới thiệu, "Đừng rồi, Phong... Anh Phong, em là Hạ San San, em họ của chị Thư Nhã!"

Vệ Từ Phong thấy hai người Tường Tư Phi cùng Hạ San San, chẳng qua là nâng khế mí mắt, cũng không có ý tứ muốn phản ứng hai người, rõ ràng hôm nay tâm tình không được tốt.

Hạ San San thấy thế, vẻ mặt hơi có chút thất vọng, bất quá, rất nhanh lại khôi phục tinh thần, hiện tại cô ta đã có cơ hội đóng phim cùng Vệ Từ Phong!

Tường Tư Phi biết Vệ Từ Phong trước sau như một chính là cái tính tình này, cũng không để ý.

À ta xoay người, nhìn lại về phía Phùng An Hoa, ngữ khí nghiêm túc mở miệng, "Nhà sản xuất Phùng, sự tình hiện tại ông cũng đã thấy, vốn là chúng ta nên có một bộ phim thật tốt, từ đạo diễn đến casting, toàn bộ thành viên tổ chức đều là hàng đầu, lại vẫn cứ như vậy mà thêm một con chuột tiến vào, đây không phải muốn làm người ta buồn nôn sao?"

Cũng khó trách Từ Phong sẽ tức thành dạng này! Chuyện này dù như thế nào, ông cũng nhất định phải cho chúng tôi một câu trả lời, cũng phải cho fan truyện chữ cùng những người mê điện ảnh một câu trả lời!"

Hạ San San ở một bên lập tức hợp thời lộ ra biểu lộ ủy khuất lại phần nộ, mở miệng nói, "Lúc trước tôi cũng thử vai Lâm Phiến Nhục này, tất cả mọi người nói tôi diễn tốt, thế nhưng đạo diễn Khương không có tuyển tôi!"

Được, tôi đây tin tưởng trình độ chuyên nghiệp của đạo diễn Khương, chỉ trách kỹ thuật diễn xuất của tôi còn chưa đủ tốt, nhưng là bây giờ, các ông lại nói cho tôi biết, cuối cùng chọn cái loại người như Lâm Yên này tới diễn Lâm Phiến Nhục, đây là ý gì? Chẳng lẽ là cảm thấy tôi ngay cả Lâm Yên cũng không bằng sao? Tôi dù sao cũng là học viên của học viện truyền hình điện ảnh để đó, xuất thân chính quy?"

Bây giờ nhìn ở trên mặt mũi của Vệ Từ Phong, lại sắp xếp cho cô ta một vai nữ phụ.

Phản diện của vai nữ phụ này mặc dù cũng cũng tạm được, nhưng làm sao có thể so với vai kia của Lâm Yên được.

Vai kia của Lâm Yên, không chỉ có rất nhiều fan truyện chữ, lại còn là diễn tình lữ với Vệ Từ Phong.

Chỉ riêng việc diễn tình lữ với Vệ Từ Phong này, chính là ước mơ mà bao nhiêu nữ diễn viên tha thiết.

Trước đó cô ta đã sớm lấy được tin tức nội bộ từ chị họ Thư Nhã, nói là Vệ Từ Phong đảm nhận một vai nam phụ khách mời bên trong phim.

Vốn là cô ta hướng về phía vai Lâm Phiến Nhục này mà tới, muốn mượn danh tiếng xuất đạo của Vệ Từ Phong, sau đó nhất cử thành danh.

Ai biết, cuối cùng vai này vậy mà rơi xuống trong tay tên phế vật Lâm Yên kia, cô ta sao có thể không giận.

Vốn là, trong lòng Hạ San San cho dù có bất mãn, nhưng cũng không dám ở trước mặt đạo diễn lớn như Khương Nhất Minh này phàn nàn, dù sao cũng có quý xui xẻo Chu Phong kia đột nhiên xuống đài.

Thế nhưng, bây giờ thì khác.

Có Vệ Từ Phong ra mặt xung phong, còn có vị Ảnh Hậu Tường Tư Phi này làm chỗ dựa, cô ta hoàn toàn có thể ở phía sau đồ thêm dầu vào lửa!

Đến lúc đó, vị trí nữ bốn này không còn, cô ta vừa vặn có thể leo lên.

Nghe thấy Hạ San San lần này đồng dạng khoe khoang, Khương Nhất Minh rốt cục vẫn là không thể nhịn được nữa, nhìn về phía Vệ Từ Phong mở miệng nói: "Lúc ấy là tôi tự mình thử vai, Hạ San San tiểu thư xác thực không quá thích hợp với vai Lâm Phiến Nhục, nếu như lúc đó cậu thấy biểu hiện của cô ta, chắc hẳn cũng tuyệt đối sẽ không hài lòng."

Không đợi Hạ San San mở miệng, Vệ Từ Phong nguy hiểm nhắc khéo môi, "Ồ? Cho nên, đạo diễn Khương nhìn tôi hiện tại giống như là đáng về hài lòng?"

Khương Nhất Minh ho nhẹ một tiếng, "Thực ra, kỹ thuật diễn xuất của Lâm Yên như thế nào, cậu tự mình đi thử một chút thì biết!"

Vệ Từ Phong: "Đạo diễn Khương đây ý là nói, đóng phân này còn không tệ, tôi ăn trước xem sao?"

Khương Nhất Minh: "..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 140: Chỉ có thể bỏ

Vệ Từ Phong cười lạnh liên tục: "Ta sợ là không có gan chơi loại đam mê đặc thù này, không bằng các người, mời cao nhân khác?"

Nghe như thế, Phùng An Hoa cùng Khương Nhất Minh lập tức có chút luống cuống.

Bọn họ mời Vệ Từ Phong, không chỉ có là bởi vì hình tượng của hắn thích hợp vai nam bốn Phương Xán Dương này, càng là vì hi vọng hắn tới biểu diễn bài hát kết phim của bộ phim này.

Nếu là khiến hắn phát bực, vậy bài hát kết phim của bọn họ cũng mất.

Phải biết, bao nhiêu người vì cầu một ca khúc của Vệ Từ Phong mà tranh tới vỡ đầu...

Hạ San San ở một bên nhìn Vệ Từ Phong, trên mặt đã che kín rặng mây đỏ.

Rất đẹp nha!

Vệ Từ Phong... Đây là trút giận vì cô ta sao?

Hắn hẳn là cũng hi vọng cô ta tới diễn Lâm Phiến Nhục...

Thế là, Hạ San San lập tức càng có thêm động lực, tức giận cắn phần mở miệng, "Đừng nói anh Phong không đáp ứng, chúng tôi một chút diễn viên khác này cũng không đáp ứng, quay phim với loại người này, hoàn toàn là kéo thấp cấp bậc của chúng tôi! Lâm Phiến Nhục trong phim không chỉ học thức xuất chúng, thủ đoạn cường hãn, giá trị nhan sắc cũng rất cao, ngoại trừ vai nữ chính thì sắc đẹp có thể đè bẹp toàn bộ nữ phụ bên ngoài, các ông tuyên cái người ác độc xấu xí, bất quá tới diễn, là đang vũ nhục chúng tôi sao?"

Lâm Yên ngoại trừ khi mới xuất đạo từng xinh đẹp thoáng qua, trình độ giá trị nhan sắc sau này xác thực hết sức một lời khó nói hết.

Lúc trước khi Khương Nhất Minh casting, chú trọng khí tràng hơn, tướng mạo cũng là thứ yếu, nghe đến đó, thực ra cũng có mấy phần yếu thế.

Ông ấy cũng không xác định Lâm Yên có thể hoàn toàn chèo chống vai này hay không.

Đương nhiên, thực ra tất cả những thứ này đều là thứ yếu...

Vô luận kỹ thuật diễn xuất hay giá trị nhan sắc của Lâm Yên như thế nào, đều đã không trọng yếu, hiện tại vấn đề là, nếu như những diễn viên khác nhất trí chống lại, thậm chí thôi diễn, vấn đề kiaviễn khó giải quyết...

Trước mắt một người là nữ chính Ảnh Hậu Tường Tư Phi, một người là Hạ San San có Vệ Từ Phong làm chỗ dựa, hai người không có một ai là dễ trêu.

Phùng An Hoa vỗ vỗ vai Khương Nhất Minh bả vai, hạ giọng nói, "Đạo diễn Khương, chớ do dự, thay người đi, đây là biện pháp duy nhất bây giờ."

Sắc mặt Khương Nhất Minh có chút khó coi, "Ít nhất cho cô ấy một cơ hội thử quay duy nhất..."

Về mặt Phùng An Hoa bắt đầu dĩ, "Tôi nói đạo diễn Khương này, ông muốn thử quay, vậy Vệ đại thiếu gia cũng phải nhả ra! Ông xem Vệ Từ Phong như vậy, chán ghét Lâm Yên đến cực điểm, làm sao có thể còn nguyện ý thử phim cùng với cô ấy! Chuyện này nếu là lại ép, bài hát kết phim của chúng ta cũng bị mất! Vì một nữ bốn nhỏ nhỏ, được không bằng mất!"

Ông ta vốn là còn muốn lợi dụng Lâm Yên lăng xê thêm mấy đợt, ai bảo Lâm Yên đã phải khối tầm sát Vệ Từ Phong này.

Hiện tại cũng chỉ có thể bỏ.

Khương Nhất Minh cuối cùng vẫn là muốn tranh lấy một chút, ông ấy trầm ngâm nhìn lại về phía Vệ Từ Phong, một lần cuối cùng hỏi ý kiến nói, "Vệ thiếu, cái kia... Ý của cậu là..."

Không đợi Vệ Từ Phong mở miệng, Hạ San San lập tức đoạt lời, lạnh nghiêm mặt, bất mãn mở miệng nói, "Ý từ của anh Phong chẳng lẽ còn không đủ rõ ràng sao? Đương nhiên là thay người!"

Khương Nhất Minh trầm ngâm: "Đều đã khai máy, tạm thời thay người..."

Tường Tư Phi vì nịnh nọt Vệ Từ Phong, vội mở miệng nói, "Đây không phải đã có sẵn người sao? San San cũng có thể thay thế Lâm Yên, tin tưởng Từ Phong cũng sẽ hài lòng!"

Thấy sự tình phát triển so với trong tưởng tượng còn thuận lợi hơn, thậm chí cũng không cần chính cô ta mở miệng, đáy mắt Hạ San San xẹt qua một vệt vui mừng, quyết định cuối cùng đẩy một cái, nghiêm nghị mở miệng uy hiếp nói: "Đạo diễn Khương, nếu như do Lâm Yên diễn vai Lâm Phiến Nhục này, tha thứ cho tôi thực sự không thể nào tiếp nhận được, nếu như ngài cùng đoàn làm phim khăng khăng như thế, như vậy thật có lỗi, tôi sẽ rời khỏi đoàn làm phim! Các ông thích tìm ai diễn thì đi tìm người đó!"

Chương 141: Để cho bọn họ rời khỏi

Tường Tư Phi hững hờ vuốt móng tay, nhàn nhạt mở miệng: "Không bằng, tôi cũng rời đi?"

A, một Lâm Yên, còn muốn đấu với à ta, à ta muốn bóp chết cô, có một vạn loại biện pháp.

Lâm Yên ngay cả cơ hội phản kháng cũng không có...

Cùng lúc đó, Đa Đa tránh ở bên cạnh nhìn hồi lâu gấp đến độ dậm chân.

Xong xong!

Một Ảnh Hậu tuyển một Tường Tư Phi, còn có Vệ Từ Phong làm hậu trường cho Hạ San San cùng một chỗ tạo áp lực!

Đoàn làm phim dưới áp lực sẽ không phải là thật sự muốn đuổi Lâm Yên ra khỏi đoàn làm phim chứ?

Không được, cô ấy phải nhanh chóng đi tìm Yên tỷ...

Phùng An Hoa thấy thế vội vàng trấn an, "Ai, lời nói này, hai vị tỉnh táo một chút, đừng nóng vội, mọi việc dễ thương lượng, chúng tôi cũng không nói không thay người..."

Vệ Từ Phong vốn là tâm tính không tốt, nghe một đám người ồn ào nửa ngày, đã sớm không kiên nhẫn được nữa, trên trán tràn đầy khói mù.

Mẹ nó, hần muốn cho một người biến mất, còn cần bức ép lắm lắm nhiều như vậy?

Dám tạo scandal cùng hần, còn dám giả mạo bạn gái của hần, dám bịa đặt hần yêu một nữ nhân xấu xí đến chết đi sống lại?

Đây quả thực là vũ nhục lớn nhất đối với một nhan khổng (người ưa thích cái đẹp) như hần!

Hần không chỉ muốn cô lặn ra khỏi đoàn làm phim, còn muốn cô lặn ra khỏi ngành giải trí!

"Ồn ào quá! Đều câm miệng cho lão tử!"

Vệ Từ Phong một cước đá vào bàn trà, càng nổi giận hơn...

Nhưng mà, chỉ trong nháy mắt, ánh mắt của hần đột nhiên vượt qua đám người cãi lộn, trong lúc vô tình rơi vào phía trước cách đó không xa...

Chỉ thấy cửa phòng hóa trang đối diện đột nhiên mở ra, lập tức, một cô gái đi ra từ bên trong.

Nữ hài ăn mặc một bộ váy lễ hội màu đen kinh điển, chất liệu ở thân váy toàn bộ dùng lông quạ màu đen khảm nạm tô điểm, váy là lông chim đen chập chòn tinh tế tỉ mỉ chuyển động, cái cổ thon dài trắng nõn bên trên mang theo choker viền ren, tóc dài tới bên hông bị thợ trang điểm hơi cuộn thành dáng vẻ lười biếng như rong biển.

Lông mày màu xanh trên trán nữ hài như là băng sương xa cách lãnh đạm, hai tròng mắt màu đen giống như phản chiếu bầu trời đêm đầy sao, đôi môi mềm mại phảng phất như cây thuốc phiện đang nở rộ, trong lúc đi lại phảng phất giống như lòng bàn chân có muôn vàn hoa Bỉ Ngạn nở rộ náo nhiệt...

Cả người quả thực đẹp đến làm người sợ hãi...

Trái tim Vệ Từ Phong giống như bị một mũi tên nhọn vèo xuyên thấu, trong đầu tràn đầy chỉ có bốn chữ...

Chớp mắt vạn năm...

Sau lưng nữ hài, thợ trang điểm Kevin đang khí thế hung hăng cầm bàn chải theo đuổi găm thét đằng sau cô, "Lâm Yên, cô đứng lại cho lão nương! Vẫn chưa xong đâu! Còn có phấn hóa trang! Phấn hoá trang còn chưa đánh!"

Lâm Yên...?!

Cô chính là... Lâm Yên?

Đám người Phùng An Hoa cùng Hạ San San đang bị làm cho tối mảy tối mặt, hoàn toàn không có lưu ý đến Lâm Yên phía sau.

Cuối cùng, Phùng An Hoa rốt cục vẫn là quyết định trực tiếp để Lâm Yên rời khỏi đoàn làm phim được rồi, nếu không Tiểu Bá Vương Vệ Từ Phong này khẳng định là muốn huyên não long trời lở đất.

Phùng An Hoa đi đến trước mặt Vệ Từ Phong, trực tiếp mở miệng nói, "Ai, bởi vì Tường tiểu thư và Hạ tiểu thư cùng tất cả đều nháo rời khỏi đoàn làm phim, tôi bên này thật sự là khó xử, vừa rồi tôi cũng cẩn thận nghĩ qua, thực ra lời nói của hai vị cũng không phải không có lý, nếu ý của mọi người đều kiên quyết như vậy... Như vậy thì..."

Bởi vì Phùng An Hoa đột nhiên đi tới, lập tức che lại ánh mắt của Vệ Từ Phong.

Vệ Từ Phong trực tiếp đưa tay đẩy Phùng An Hoa ra, bật thốt lên: "Vậy liền để cho hai người bọn họ rời khỏi đoàn làm phim là được rồi!"

Phùng An Hoa: "Được!"

Nói xong, đột nhiên phát hiện không đúng...

"Ây... A... A?"

Để cho hai người bọn họ rời khỏi? Để cho Tường Tư Phi cùng Hạ San San rời khỏi?

Không phải là để cho Lâm Yên rời khỏi sao?

P/s: Có ai còn nhớ không ???

"Coi trọng cô? Trừ phi lão tử mất mù."

Vâng, chúng ta cùng gửi lời chào đến Vệ mất mù nào. □□□

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Đó là ảnh lừa gạt đi!

"Vệ thiếu, cái này..."

Phùng An Hoa nhìn về phía Vệ Từ Phong, vẻ mặt hơi sững sờ, vừa rồi chẳng lẽ là ông ta nghe lầm.

Vệ Từ Phong đến cùng là để cho Lâm Yên đi, hay là để Hạ San San cùng Tường Tư Phi rời đi?

Lời này làm sao nghe được, cảm giác có chút không đúng chứ?

Hạ San San cùng Tường Tư Phi ở một bên cũng không nghe rõ Vệ Từ Phong nói, nhưng hoàn toàn không nghĩ nhiều, vô ý thức cho rằng Vệ Từ Phong khẳng định là đang đuổi Lâm Yên đi.

Phùng An Hoa khá là cẩn thận, còn muốn tiếp tục truy hỏi rõ ràng Vệ Từ Phong rốt cuộc là ý gì, thế nhưng là, lực chú ý của Vệ Từ Phong đã hoàn toàn rơi vào sau lưng của ông ta.

"Cái này... Cái này... Đây là Lâm Yên?"

Vệ Từ Phong nhìn chằm chằm cô bé đối diện, chỉ là ngẩn ngừ trong nháy mắt, vẻ mặt đã biến hoá vô số lần.

Hắn mặc dù không có gặp qua bản thân Lâm Yên, nhưng trước đó cũng nhìn qua ảnh chụp Lâm Yên, người trước mắt cùng trong tấm ảnh thế mà sẽ là một người...?

Đó là ảnh chụp sao? Đó là ảnh lừa gạt đi!

Lúc này, mấy người Phùng An Hoa cùng Khương Nhất Minh bên cạnh cũng nhìn theo ánh mắt của Vệ Từ Phong, quay người nhìn lại phía cửa phòng hóa trang.

Mấy người phản ứng đầu tiên là hai mắt tỏa sáng, cô bé trước mắt, quả thực tựa như là Lâm Phiến Nhục từ trong sách đi ra.

Không chỉ có mỹ mạo làm người kinh diễm, còn có khí chất đặc biệt trên thân kia, tự phụ mà lạnh lùng, như hoa hồng có gai bên trong sương tuyết đêm khuya.

Hấp dẫn người nhất, còn có đáy mắt nữ hài chứa đầy không sợ bất luận cái gì, cô độc cùng lạnh lẽo tự tin và kiêu ngạo.

Khương Nhất Minh kích động đến suýt chút nước mắt tuôn đầy mặt!

Lâm Phiến Nhược! Nhân vật Lâm Phiến Nhược này hoàn toàn bởi vì Lâm Yên sinh ra rồi!

Ông ấy chẳng thể nghĩ tới, Lâm Yên sau khi tạo hình chọn trang phục, thể mà sẽ phù hợp như thế, ngay cả thần thái và khí chất cũng hoàn mỹ như vậy, quả thực hoàn mỹ phù hợp với nhân vật.

Khương Nhất Minh đang kích động, thể nhưng một giây sau, sắc mặt biến trầm xuống.

Vệ Từ Phong bên này...

Khương Nhất Minh cảm thấy, dù như thế nào, ông ấy vẫn là muốn tranh thủ một chút.

Đang nghĩ như vậy, Khương Nhất Minh liền lập tức đi đến trước mặt Vệ Từ Phong, "Vệ thiếu, Lâm Yên cô ấy..."

Không đợi Khương Nhất Minh nói xong, Vệ Từ Phong đang xuất thần tựa hồ bỗng nhiên hồi phục thần trí, hẩn nhìn chăm chăm Khương Nhất Minh, sau đó lại túm Phùng An Hoa qua, mặt mũi tràn đầy sát khí uy hiếp, "Chuyện vừa rồi, không được lộ ra một chữ với cô ấy!"

Khương Nhất Minh: "Ách, tôi không có quá rõ, Vệ thiếu là đang nói cái gì?"

Phùng An Hoa: "Cô ấy?"

Vệ Từ Phong mặt mũi tràn đầy thiếu kiên nhẫn: "Lâm Yên!"

Khương Nhất Minh: "Chuyện gì? Cái gì không được lộ ra một chữ?"

"Tôi... Mợ..." Vệ Từ Phong đã lo nghĩ đến sắp bóc lừa.

Còn tốt, lúc này, Phùng An Hoa liếc mắt nhìn Lâm Yên, đột nhiên nhãn tình sáng lên, vội vàng mở miệng nói, "A a a, hiểu rõ hiểu rõ! Vệ thiếu yên tâm! Không lộ ra! Tuyệt đối sẽ không lộ ra một chữ! Vừa rồi chuyện gì cũng không có phát sinh! Vệ thiếu cậu đối với Lâm Yên tiểu thư không có bất kỳ bất mãn cùng ý kiến gì! Chúng ta đang hòa bình mà hữu hảo thảo luận chi tiết cảnh quay sắp tới!"

Vệ Từ Phong nghe nói như thế, sắc mặt lúc này mới hơi hòa hoãn mấy phần, sửa sang lại cổ áo nói, "Coi như các người còn có người mang đầu óc!"

Phùng An Hoa thấy mình hiểu đúng ý, cũng là mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, một bên liếc trộm về phía Lâm Yên, một bên thông minh mở miệng, "Như vậy, Vệ thiếu, tôi liền giới thiệu Lâm Yên tiểu thư hôm nay sẽ cùng đóng phim với cậu... Cho cậu làm quen?"

"VẬY CÒN KHÔNG MAU!!!" Vệ Từ Phong trừng ông ta.

"Vâng vâng vâng..." Phùng An Hoa nói xong, liền muốn dẫn Vệ Từ Phong đi qua.

Vệ Từ Phong vừa đứng lên cất bước, lại lập tức dừng chân lại, trong con ngươi lại có mấy phần khẩn trương, "Nhìn tôi thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Hóa mục nát thành thần kỳ

Khoé miệng Phùng An Hoa hơi rút, gần như là khiếp sợ, ông ta không nghĩ tới Vệ đại thiếu gia thế mà còn có lúc thiếu tự tin?

Phùng An Hoa lập tức giơ ngón tay cái lên: "Vệ thiếu cậu đương nhiên là soái... Soái phá trời xanh! Tuyệt đối không có vấn đề!"

Vệ Từ Phong nhắm hai mắt lại, hít sâu một hơi, sau đó mới mở miệng: "Chờ một lát nữa ông biết nên nói như thế nào rồi chứ?"

Phùng An Hoa: "Biết... Dĩ nhiên biết... Nhất định phải biết... Cậu yên tâm..."

Phùng An Hoa dẫn ở phía trước, cùng với Vệ Từ Phong đi qua phía Lâm Yên.

Mỗi một bước đến gần, hô hấp của Vệ Từ Phong liền vội gấp rút một chút.

Thật... Quá giống...

Lại là cô à...

Một bên khác, Lâm Yên bị Kevin kéo mạnh lấy làm bù cho xong phần hoá trang, sau đó mới rút cục thoát khỏi, hỏi Đa Đa một bên, "Đúng rồi Đa Đa, vừa rồi em muốn nói với chị cái gì tới?"

Đa Đa ban đầu đang muốn xông vào báo cáo tình huống với Lâm Yên, không nghĩ tới Lâm Yên đã ra tới, hơn nữa còn cả người cũng thay đổi.

Trước đó khi ở bên trong, cô ấy chỉ thấy được trạng thái Lâm Yên hóa trang đến một nửa, hoàn toàn không nghĩ tới, toàn bộ tạo hình sau khi hoàn thành, thế mà lại kinh diễm như vậy!

Đa Đa nhìn Lâm Yên sau khi vừa tạo hình xong, trong lúc nhất thời ngây người, suýt nữa quên mất nói chính sự.

Giờ phút này, Đa Đa mới hồi phục tinh thần lại, vội vàng mở miệng nói, "Yên tỷ, bên kia tất cả đều nháo lên rồi, Vệ Từ Phong vừa đến đã bắt đầu hưng sư vấn tội, bức đoàn làm phim cho lời giải thích, Trường Tư Phi cùng Hạ San San ý có chỗ dựa từ Tiểu Bá Vương Vệ Từ Phong này, cũng liên hợp uy hiếp đoàn làm phim, nói nếu không đuổi chị đi, bọn họ liền rời khỏi đoàn làm phim! ~

Đạo diễn Khương cũng muốn nói chuyện vì chị, tuy nhiên lại cũng sợ dăm uy của Vệ Từ Phong, Phùng An Hoa lại là cò đầu tường (giống kiểu gió chiều nào theo chiều ấy), vì lấy lòng Vệ Từ Phong khẳng định sẽ hi sinh chị, lần này sợ là muốn xong thật rồi..."

Bên này Đa Đa đang thao thao bất tuyệt khóc lóc kể lể, lúc này, nhà sản xuất Phùng đột nhiên bước dài một cái đi đến, mặt mũi tràn đầy nhiệt tình mỉm cười, một bộ thần kinh không thôi, biểu lộ khoa trương nhìn Lâm Yên mở miệng nói, "Ai nha, Lâm Yên, tạo hình này của cô, thật sự là quá đẹp! Rất thích hợp với nhân vật Lâm Phiến Nhược này! Có thể có diễn viên ưu tú như cô gia nhập đoàn làm phim của chúng tôi, thật sự là quá may mắn!"

"Ây... Ha!?" Lâm Yên bị sự nhiệt tình của Phùng An Hoa đột nhiên xuất hiện dọa cho giật mình, "Nhà sản xuất Phùng quá khen, chủ yếu là thợ trang điểm lợi hại, hóa mục nát thành thần kỳ..."

Phùng An Hoa nghe vậy, khoe miệng hơi rút, mục nát? Có ai dùng loại từ ngữ này hình dung chính mình?

"Khục..." Ánh mắt Vệ Từ Phong vẫn luôn rơi vào trên người cô gái không chớp mắt, giờ phút này ho nhẹ một tiếng, không kiên nhẫn thúc giục.

Phùng An Hoa vội vàng dẫn Lâm Yên tiến lên một bước, "Tới tới tới, Lâm Yên, qua bên này, tôi giới thiệu cho cô một người, vị diễn viên này chính là người hôm nay sẽ đóng phim cùng cô..."

Giờ này khắc này, trên người Vệ Từ Phong nơi nào còn có nửa phần kiêu căng khó thuần, bóng dáng bất cần đời vừa rồi.

Nam hài quy củ đứng ở nơi đó, con mắt màu vàng óng nhạt kia chiếu lấp lánh mà nhìn chăm chăm vào cô, ngay cả tóc quăn màu nâu đỏ kiết ngạo trên đầu tựa hồ cũng trở nên nhu thuận lại, vô cùng có lễ phép chào hỏi, "Xin chào, tôi là Vệ Từ Phong."

Hắn là... Vệ Từ Phong?!

Vừa rồi Đa Đa không phải còn đem Vệ Từ Phong nói thành một Tiểu Bá Vương nóng nảy trợn lẩn sao?

Thái độ này, cảm giác này, có phải hay không có chỗ nào không đúng?

Lâm Yên càng thêm mộng bức, nhưng vẫn là vô ý thức trả lời một câu: "Xin chào, tôi là Lâm Yên."

"Lâm Yên... Lâm Yên... Lâm Yên..." Trong miệng Vệ Từ Phong lặp đi lặp lại nỉ non cái tên này, lập tức, hơi có chút ngượng ngùng mấp máy môi, khoe miệng mọc ra một nụ cười ngoan thuận, "Cô hẳn là lớn hơn tôi đi, như vậy, tôi liền gọi cô là Yên tỷ đi."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 144: A, nam nhân!

Yên tỷ...

Lâm Yên: "...???"

Đa Đa: "...!"

Giờ này khắc này, Đa Đa ngơ ngác đứng ở một bên, đã trực tiếp nhìn đến tròn tròn mắt.

Cái này... Cái này... Đây là cái tình huống gì?

Vì cái gì Vệ Từ Phong lúc này hoàn toàn tựa như là biến thành người khác.

Cảm giác này, phảng phất giống như chó ngao Tây Tạng một đầu nóng này lập tức biến thành Samoyed nhu thuận đáng yêu.

Nếu như lúc này sau lưng Vệ Từ Phong có cái đuôi, sợ là đã lắc bay lên!

Đa Đa mặt mũi tràn đầy không hiểu thấu nuốt nước bọt: "Cái này... Tình huống này là như thế nào...?"

Kevin ở một bên nhìn Vệ Từ Phong từ trên xuống dưới, hơi nhíu mày, khinh thường "Ày" một tiếng nói, "Còn có thể là tình huống như thế nào... A, nam nhân..."

Đa Đa: "...???"

Không chỉ có Đa Đa khiếp sợ, càng khiếp sợ chính là Trương Tư Phi cùng Hạ San San ở một bên.

Vào ngày đầu tiên chụp ảnh trang điểm, bởi vì Trương Tư Phi cố ý kéo dài thời gian, Lâm Yên không thể chụp thành công, cho nên, lần này là lần đầu tiên Lâm Yên chọn trang phục.

Trương Tư Phi làm sao cũng không nghĩ tới, hiệu quả sau khi Lâm Yên chọn tạo hình trang phục vậy mà sẽ tốt như thế!

Ngay cả ả ta cũng không thể không thừa nhận, trong nháy mắt vừa thấy Lâm Yên đó, ả ta ghen ghét đến cơ hồ nổi điên.

Đây đối với Trương Tư Phi luôn luôn quan tâm diện mạo mà nói, đột nhiên giống như một cây gai đâm vào trong lòng của ả ta...

Chỉ là cũng may, gương mặt này của Lâm Yên, coi như là đẹp hơn nữa cũng vô dụng!

Trương Tư Phi nhìn nhà sản xuất Phùng cùng Vệ Từ Phong ở xa xa đã đi qua, vội vàng giẫm lên giày cao gót cũng đi về phía trước, Hạ San San cũng vội vàng đuổi theo chuẩn bị xem kịch vui.

Trương Tư Phi đứng ở nơi đó, một bộ thái độ bề trên, "Nhà sản xuất Phùng, hiện tại có phải hẳn là để cho Lâm Yên rời khỏi đoàn làm phim hay không!"

Hạ San San vội vàng phụ họa: "Ngay lập tức đi nhà sản xuất Phùng, vừa rồi thế nhưng ngay cả anh Phong cũng lên tiếng, loại người này, các ông chẳng lẽ còn muốn để lại chỗ này cho anh Phong chứ không sao?"

Cơ hồ là trong nháy mắt khi hai người vừa đi tới, khuôn mặt Vệ Từ Phong vốn là nhu thuận đáng yêu liền đột nhiên âm trầm xuống, chẳng qua là trở ngại Lâm Yên ở chỗ này, cường ép đề xuống, liền quăng một cái liếc mắt về phía Phùng An Hoa.

Liếc mắt này tràn đầy sát khí, quả thực kém chút dọa Phùng An Hoa đến hồn phi phách tán.

Phùng An Hoa tranh thủ thời gian cường ép kéo Trương Tư Phi cùng Hạ San San qua một bên.

"Nhà sản xuất Phùng, ông kéo chúng tôi qua chỗ này làm gì, ông có ý gì? Nữ nhân kia đến cùng khi nào thì đi?" Mặt mũi Hạ San San tràn đầy không vui mở miệng chất vấn, kiên nhẫn đã khô kiệt.

Hạ San San cho là, vừa rồi Vệ Từ Phong tự mình tìm Phùng An Hoa cùng Khương Nhất Minh nói chuyện, là nói chuyện để cho Lâm Yên rời khỏi đoàn làm phim, mà Phùng An Hoa cùng Khương Nhất Minh như cũ vẫn mong muốn bảo đảm Lâm Yên.

"Đi?" Phùng An Hoa cười lạnh: "Ai nói Lâm Yên muốn đi, quan trọng chuyện của chính cô, đừng đa tâm như vậy!"

"Ông... Nhà sản xuất Phùng! Ông biết ông đang nói chuyện với người nào không?" Mặt mũi Hạ San San lập tức tràn đầy giận dữ.

Trương Tư Phi cũng nhăn lông mày, "Nhà sản xuất Phùng, ông tốt nhất nghĩ cho rõ ràng, vì một Lâm Yên, đến cùng đáng giá không!"

Phùng An Hoa đã có hậu trường chỗ dựa, nơi nào còn quan tâm hai người kia, liếc mắt quét qua hai người, thăm thẳm cười một tiếng nói, "Trương Ảnh Hậu, cô thật đúng là đừng uy hiếp tôi! Vai kia của cô, tôi muốn tìm người thay thế rất dễ dàng! Cô nếu muốn rời khỏi, như vậy xin cứ tự nhiên!"

Ngay sau đó Phùng An Hoa lại nhìn thoáng qua phía Hạ San San, "Dĩ nhiên, Hạ San San tiểu thư, cô cũng giống vậy."

Phùng An Hoa nói xong liền chấp tay sau lưng, khí định thần nhàn rời đi, lưu lại Trương Tư Phi cùng Hạ San San ngỡ ngàng đứng tại chỗ, mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 145: Tôi thấy vấn đề không lớn

Tường Tư Phi cùng Hạ San San nơi nào sẽ cứ như vậy từ bỏ ý đồ.

Hạ San San liền lập tức muốn đi tìm Vệ Từ Phong cáo trạng, thế nhưng là, lúc này, Phùng An Hoa tựa hồ đã sớm biết bọn họ muốn làm cái gì, lập tức mở miệng nói, "Tiếp theo chúng ta bắt đầu phong toả để quay phim, còn mời người không có phận sự rời đi trước!"

Nói xong, liền gọi công nhân viên tới lập tức dọn sân.

Tường Tư Phi cắn răng, cười lạnh một tiếng, "Nhà sản xuất Phùng, nếu ngài khẳng khẳng như thế, như vậy, liền đừng trách tôi! Đi!"

Hạ San San dậm chân, thờ phỉ phò đi theo.

Sau khi hai người đi, Khương Nhất Minh còn đang mờ mịt đi tới, "Lão Phùng, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Phùng An Hoa một mặt vui mừng hơn hớn: "Cái gì chuyện gì xảy ra?"

"Cứ như vậy để cho mấy người Tường Tư Phi đi, không có việc gì sao? Còn có Vệ Từ Phong đến cùng là chuyện gì xảy ra, thái độ làm sao đột nhiên biến đổi rồi?" Khương Nhất Minh lòng tràn đầy nghi vấn, "Chẳng lẽ là Vệ Từ Phong thấy tạo hình của Lâm Yên không tệ, cho nên muốn kết giao, lại cho diễn?"

"Không chỉ như vậy..." Phùng An Hoa bắt đầu đi vổ vổ bả vai Khương Nhất Minh, "Tôi nói Lão Khương này, hóa ra đến bây giờ ông còn không có hiểu rõ? Được rồi được rồi... Ông vẫn là quay phim thật tốt đi! Ông cứ coi như là Vệ Từ Phong nghĩ thông suốt, không lộn xộn, chuyện khác liền không cần đề ý đến, giao cho tôi là được!"

"Đúng rồi, nội dung phim hôm nay là quay cái gì?" Phùng An Hoa hỏi.

Nói đến đây, Khương Nhất Minh chính là vẻ mặt buồn thiu, "Phương Xán Dương cùng Lâm Phiên Nhược trong phim hết sức ăn ý ở chung cùng giúp đỡ nhau, dùng trạng thái của hai người kia, sợ là rất khó! Ví dụ như hôm nay buổi quay đầu này, chính là Lâm Phiên Nhược về muộn, Phương Xán Dương ăn dấm giấm dỗi... Vệ Từ Phong thật sự có thể diễn đạt được sao?"

Phùng An Hoa mắt nhìn Vệ Từ Phong đang ở trước mặt Lâm Yên nỗ lực khoe mẽ, cười ha hả nói: "Tôi thấy vấn đề không lớn."

Thực ra Phùng An Hoa đối với chuyện này đúng là có chút ngoài ý muốn.

Dù sao trước đó còn nghe đồn Vệ Từ Phong một mực theo đuổi Lâm Thư Nhã, làm sao đột nhiên liền coi trọng Lâm Yên?

Bất quá, trong nháy mắt Lâm Yên vừa mới xuất hiện, đúng là đủ kinh diễm, lấy tính tình của Vệ đại thiếu gia, vừa thấy đã yêu cũng có thể hiểu được...

Ông ta kỳ quái là, coi như là Vệ Từ Phong coi trọng Lâm Yên, thế nhưng, dùng điều kiện của Vệ Từ Phong, muốn dạng nữ nhân gì không phải dễ như trở bàn tay sao? Cần khăn trương như vậy sao?

Ông ta không nghĩ tới thái độ của Vệ Từ Phong sẽ biến hóa lớn như vậy.

Còn chưa có khai mạc, sợ là liền đã tiến vào vai Phương Xán Dương à?

...

"Yên tỷ, trước đó em vẫn rất chờ mong hợp tác với chị! Yên tỷ chị đây?"

Vệ Từ Phong mở miệng một tiếng Yên tỷ, kêu khò nói có bao nhiêu thân thiết, mà lại cực kỳ quen thuộc, ánh mắt nhìn cô còn chiếu lấp lánh.

Làm cho cô khiếp sợ nhất là, hần lại còn nói chờ mong hợp tác với cô?

Lâm Yên giờ phút này đã hoàn toàn trong trạng thái mộng bức.

Đến cùng là Đa Đa bị chứng hoang tưởng, hay là Vệ Từ Phong uống lộn thuốc?

Vị Vệ Từ Phong hoàn toàn không giống hình dung trong miệng Đa Đa!

Lâm Yên vô ý thức nhìn lại về phía Đa Đa, mặt mũi tràn đầy dấu chấm hỏi: Xảy ra chuyện gì?

Mà Đa Đa đáp lại cô... Là mặt mũi tràn đầy càng nhiều dấu chấm hỏi..

Lâm Yên: "..."

Được rồi, cô cảm thấy khả năng Vệ Từ Phong uống nhầm thuốc lớn hơn.

Dù sao đêm qua hẳn còn đăng microblogging diss cô, làm sao hôm nay thái độ lại đột nhiên biến hóa lớn như vậy?

Lâm Yên rất muốn nói, cô cũng không chờ mong, cô không có chút chờ mong cùng bất luận cái gì về việc hợp tác cùng một nam diễn viên có scandal với cô tại một đoàn làm phim, lại còn là diễn tình lữ...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Chẳng lẽ mặt không đau sao?

Lâm Yên đã sớm quyết định chủ ý, cô tuyệt đối sẽ bảo trì khoảng cách an toàn với những người trên "Danh sách tử vong" kia.

Nhưng làm sao cũng không nghĩ tới, Vệ Từ Phong thế mà sẽ ra bài hoàn toàn không theo sáo lộ như vậy...

Còn tốt, lúc này, công nhân viên đi tới, "Vệ thiếu, hiện tại có thể bắt đầu hóa trang không? Chúng tôi đã chuẩn bị phòng hóa trang riêng cho ngài, còn có đặc biệt thuê thợ trang điểm kim bài!"

Lông mày Vệ Từ Phong cau lại, "Phòng hóa trang riêng?"

"Đúng vậy, ngài yên tâm, chúng tôi đã sớm chuẩn bị xong phòng hóa trang, hoàn toàn sẽ không có người quấy rầy!" Công nhân viên gật đầu.

Vệ Từ Phong: "Không cần, hóa trang ngay ở chỗ này."

"Ách, nơi này?" Công nhân viên ngơ ngác mở miệng.

Vệ Từ Phong: "Đúng, còn có, không cần an bài thợ trang điểm cho tôi, thợ trang điểm của Yên tỷ là ai, trực tiếp kêu hắn tới trang điểm."

Công nhân viên có chút mất tròn, không biết nên làm sao đáp lại.

Ai mà không biết tính tình của đại thiếu gia Vệ Từ Phong, yêu cầu vô cùng hà khắc, bọn họ đều đã quét dọn phòng hóa trang đến không nhuộm bụi trần, thợ trang điểm cũng chuẩn bị thật lâu, còn kén tẩm gội đốt hương, kết quả hắn hiện tại không chỉ muốn trang điểm ở không gian bình thường, còn muốn dùng thợ trang điểm bình thường?

Ánh mắt Vệ Từ Phong hơi bén: "Thế nào, có vấn đề?"

Công nhân viên đang không biết trả lời như thế nào cho phải, Phùng An Hoa đi tới, "Không có vấn đề, dĩ nhiên không thành vấn đề!"

Nói xong nói với công nhân viên, "Vệ thiếu kêu làm thế nào, thì liền làm như thế đó là được, chút chuyện này cũng làm không xong?"

"Ây... Tốt tốt, tôi đi an bài cái này!" Công nhân viên không hiểu ra sao liền chuẩn.

Cuối cùng, Vệ Từ Phong an vị ở trên ghế bên cạnh Lâm Yên bắt đầu trang điểm, thợ trang điểm cũng đổi thành Kevin.

Vệ Từ Phong nổi danh ở bên ngoài, Kevin tự nhiên là rất rõ ràng, biết được Vệ Từ Phong thế mà yêu cầu tự mình làm tạo hình, không khỏi nâng cao 120 % tâm ý.

Trước khi trang điểm, cẩn thận mở miệng hỏi: "Vệ thiếu, ngài có yêu cầu gì đối với tạo hình cùng trang điểm không?"

Ánh mắt Vệ Từ Phong xéo qua rơi ở trên người cô gái bên cạnh, nâng cằm lên, tự lẩm bẩm: "Có thể làm tạo hình mê đảo tiêu ty tỷ sát vách tôi không?"

Kevin: "..."

Anh ta thật vô cùng muốn biết, Vệ Từ Phong đến cùng là làm sao thay đổi thái độ đối với Lâm Yên mà không có chút nào gánh nặng nào trong lòng như thế, sau đó còn nói ra câu nói này.

Mặt của hắn... Chẳng lẽ không đau sao?

Khoé miệng Kevin co giật: "Vệ thiếu, theo như tôi được biết, tối hôm qua ngài đăng một bài microblogging... Nội dung tôi có thể giúp ngài nhớ lại một chút, coi trọng Lâm Yên, trừ phi ngài mất mù?"

Vệ Từ Phong nhíu mày, một bộ ngữ khí đương nhiên, "Vậy thì làm sao? Tôi liền là mất mù, không được?"

Kevin: "... Có thể..."

Khi Vệ Từ Phong đang trang điểm, Đa Đa đang cùng Lâm Yên nghĩ linh tinh, "Không đúng vậy, này không đối... trước đó khi em ở studio làm việc lật vật có gặp qua Vệ Từ Phong, tổ tông cũng không khó phục vụ như hần, nhiệt độ cà phê cũng muốn chính xác đến từng độ, đồ ăn nhất định phải là của quán cơm tư nhân đình cấp được chỉ định, còn có đủ loại yêu cầu chị không thể tưởng tượng, làm sao lại dễ nói chuyện như vậy..."

Lâm Yên cũng không biết chính mình nhìn thấy, cùng Đa Đa đang nói, đến cùng cái nào đáng tin cậy, chỉ là cô cũng không quan tâm

Thừa dịp khi chờ đợi, Lâm Yên đã không kịp chờ mở trò chơi trên điện thoại di động ra, hết sức chăm chú chọn nhân vật anh hùng trong trò chơi.

Trước đó cô nhận một đơn hàng cây thuê, nhất định phải nâng đẳng cấp của khách hàng lên trong thời gian quy định, nếu không coi như trái với điều ước, tiền thù lao không có còn sẽ bị trừ tiền.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: Nội dung phát triển của cốt truyện có chỗ nào không đúng chỗ nào

Thời gian không còn kịp nữa, nếu không thể tăng đẳng cấp lên... Sẽ bị trừ tiền...

Thời gian trang điểm này không khỏi cũng quá dài!

Lâm Yên bên này vừa mở trò chơi ra, lúc này, phó đạo diễn Ngô Văn Hải đi tới, thấy Lâm Yên chơi game, lập tức nghiêm mặt, "Ai, Lâm Yên, cô đây là đang làm gì, cũng sắp khai mạc, không chuẩn bị cẩn thận, còn đang chơi gì vậy?"

Vệ Từ Phong trên đầu đầy kẹp nhỏ, đang trang điểm, nhưng lực chú ý một mực ở trên người Lâm Yên, thấy thế lập tức sắc mặt âm trầm mở miệng, "Yên tỷ thích chơi game, ông cứ để cho chị ấy chơi đi, làm loạn cái gì, không biết khi người khác chơi game ghét nhất bị quấy rầy sao?"

Nói xong liền trông mong nhìn về phía Lâm Yên, "Yên tỷ Yên tỷ, chị chơi trò chơi gì, có thể gánh cả em không?"

Lâm Yên: "..."

Đa Đa: "..."

Nội dung phát triển của cốt truyện có phải có chỗ nào không đúng hay không?

Sau khi tiến vào đoàn làm phim chẳng lẽ không phải là Lâm Yên quần quít chặt lấy Vệ Từ Phong cố gắng tạo scandal sao?

Vì cái gì giống như hoàn toàn trái ngược?

Đừng nói là Đa Đa, nhân viên công tác khác của đoàn làm phim cũng dần dần đã nhận ra không đúng.

Vốn cho là hôm nay Vệ Từ Phong khẳng định sẽ nổi trận lôi đình, Lâm Yên sẽ chịu không nổi, ai biết thái độ của Vệ Từ Phong đối với Lâm Yên lại vừa ôn hòa vừa lễ phép như thế.

Không đúng, đã không thể nói là ôn hòa lễ độ, Vệ Từ Phong ở trước mặt Lâm Yên quả thực nghe lời như thò con...

Phó đạo diễn Ngô Văn Hải cũng là bị vị tổ tông may mắn cho một mặt mộng bức: "A?"

Vệ Từ Phong hạ giọng uy hiếp: "Làm sao? Nghe không hiểu tiếng người?"

Ngô Văn Hải giật nảy mình, gấp gấp vội vàng cúi đầu khom lưng mở miệng với Lâm Yên, "Ày... Được... Được... Lâm Yên... Cô chơi... Cô tiếp tục chơi..."

Ngô Văn Hải không hiểu sao bị mắng một trận, gãi đầu chạy đi tìm Phùng An Hoa, "Lão Phùng, tình huống này là như thế nào?"

Vừa rồi Vệ Từ Phong không phải còn nháo muốn đuổi người à, làm sao bây giờ liền đại biến rồi?

Nhà sản xuất Phùng dĩ nhiên sẽ không tùy tiện tiết lộ tâm tư của Vệ Từ Phong, bất quá vẫn là nghiêm túc cùng Ngô Văn Hải bàn giao, "Không quan tâm tình huống như thế nào, ông chỉ cần biết rằng, đừng đắc tội Lâm Yên là được!"

Ngô Văn Hải: "...???"

Rất nhanh, tạo hình của Vệ Từ Phong đã làm xong, cuối cùng thay trang phục liền đại công cáo thành.

Sau một lúc lâu, Vệ Từ Phong thay xong quần áo, đi ra từ trong phòng thử áo.

Thời khắc này Vệ Từ Phong đã hoàn toàn đổi trang phục Punk kim loại nặng vừa rồi, mặc một thân áo thun sạch sẽ màu trắng, quần jean màu lam nhạt, giày thể thao màu trắng.

Tất cả vòng cổ vòng tay bông tai trên người đều tháo xuống, ngay cả mái tóc màu nâu đỏ bảo bối nhất của hắn, vậy mà cũng để cho Kevin nhuộm về màu đen, mái tóc màu đen mềm mại tron bóng thoát nhìn càng là nhu thuận cực kỳ, trên mặt nguyên lai có chút trang điểm nồng đậm cũng đều xoa đi, tựa hồ chỉ đánh một tầng phấn lót, kẻ lông mày, nhẹ nhàng khoan khoái sạch sẽ.

Ngũ quan Vệ Từ Phong vốn cũng là tương đối hoàn mỹ tinh tế, sau khi trên mặt không còn trang điểm dày, bộ dáng sạch sẽ quả thực tựa như là sinh viên đại học vừa mới tiến vào trường, khi mỉm cười quả thực có thể hòa tan người ta.

Tất cả các nhân viên làm việc bên cạnh đều nhin không được thét lên ra tiếng.

"A a a... Trời ạ! Tạo hình chó con này của Vệ Từ Phong cũng tuyệt quá đi! Này ai chịu nổi!!!"

"Quả thực là đốt cháy tâm hồn thiếu nữ ngao ngao ngao!"

...

Ngay cả đạo diễn Khương Nhất Minh nhìn cũng là một mặt hài lòng: "Rất tốt rất tốt, tạo hình này vô cùng phù hợp!"

Không nghĩ tới, Vệ Từ Phong thể mà nguyện ý nhuộm tóc?

Trước đó khi tiến vào tổ phim Vệ Từ Phong cũng đã nói, không được động tới kiểu tóc của hắn, lần trước quay buổi chọn trang phục cũng là dùng kiểu tóc của chính hắn, không nghĩ tới lần này hắn vậy mà nguyện ý đổi thẳng tóc, còn nhuộm trở về màu đen.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 148: Tưởng tượng thành nữ thần

Vệ Từ Phong làm xong tạo hình, lập tức chạy vội qua phía Lâm Yên như hiến vật quý, "Yên tỷ, nhìn em được không?"

Ta đi! Tại sao lại đến rồi!

"Đừng... Đừng tới đây! Cậu có lời gì, cứ như vậy nói đi!" Trong nháy mắt Vệ Từ Phong tới gần, Lâm Yên lập tức ôm điện thoại di động dùng tốc độ ánh sáng lui lại hơn mười bước, nghiêm ngặt giữ một khoảng cách với hắn.

Ai cũng đừng hòng lại tạo scandal cùng cô!

Thấy tư thái phòng bị của Lâm Yên, hào quang chói sáng ở đáy mắt Vệ Từ Phong trong nháy mắt ảm đạm xuống, cái đuôi không ngừng lắc lắc tựa hồ cũng gục xuống, giống như một con sùng vật bị chủ nhân vứt bỏ, thương tâm gần chết.

Một đám nhân viên làm việc bên cạnh hai mặt nhìn nhau, bắt đầu từ lúc này, bọn họ liền đã như lạc vào ảo mộng.

Lúc này, Phùng An Hoa thấy thế, vội vàng đi ra phía trước, mở miệng nói với Lâm Yên: "Lâm Yên à, lúc này sắp khai mạc, cô vẫn là cùng Vệ thiếu trao đổi một chút tình cảm trước đi, không cần lạnh nhạt như thế."

Vệ Từ Phong nghe xong, lỗ tai lập tức dựng lên.

Lâm Yên lập tức nói: "Không cần không cần, tôi vẫn nhập vai rất nhanh, cam đoan không có vấn đề."

Vệ Từ Phong: "..."

Phùng An Hoa: "Nhưng Vệ thiếu bên này sợ là có vấn đề..."

Lâm Yên: "Làm sao có thể, Vệ thiếu lợi hại như vậy, kỹ thuật diễn xuất tốt như vậy, càng không có khả năng có vấn đề!"

Phùng An Hoa lập tức bị nghẹn lời, ông ta cũng không thể hủy đi hình tượng của Vệ Từ Phong, nói kỹ thuật diễn xuất của hắn không tốt?

Thật sự là kỳ quái, Lâm Yên này làm sao lại ra bài không theo sáo lộ như vậy?

Cô không phải hắn là nên nghĩ mọi cách quần lấy Vệ Từ Phong sao?

Làm sao còn ngược lại lần tránh nhanh hơn chuột?

Lúc này, Khương Nhất Minh bên cạnh mở miệng kiến nghị nói, "Bằng không trực tiếp quay phim đi, còn chậm thêm nữa sợ là không đủ thời gian..."

Phùng An Hoa suy nghĩ một chút, trực tiếp quay phim cũng được, quay phim rồi thì Lâm Yên sẽ tránh không khỏi.

"Cái kia, Vệ thiếu, không bằng chúng ta trực tiếp bắt đầu quay phim nhé? Đầu là cậu diễn cùng Lâm tiểu thư!" Phùng An Hoa thử thăm dò hỏi.

Vệ Từ Phong vừa ủy khuất vừa khéo léo nhìn Lâm Yên: "Tôi tùy ý, tôi đều nghe Yên tỷ."

Lâm Yên: "...???"

Khoé miệng Phùng An Hoa hơi rút, chỉ có thể nhìn về phía Lâm Yên: "Lâm tiểu thư?"

"Có thể có thể, tôi tùy thời có thể quay!" Lâm Yên gấp gấp vội vàng gật đầu.

Tranh thủ thời gian quay xong, liền tranh thủ thời gian rời xa nguy hiểm.

Khương Nhất Minh đi tới, nói với hai người, "Từ Phong à, tôi nói cho cậu về phim này, ở trong kịch bản, Lâm Phiên Nhược là nữ nhân cậu thích nhất, hết thầy tình cảm cùng nhiệt tình của cậu đều trút xuống trên người cô ấy."

Cho nên, thời điểm đối mặt với cô ấy, ánh mắt đều phải chung thủy là lửa nóng, khi đối mặt nhưng cô ấy không chú ý, phải biểu hiện ra bi thương, ủy khuất cùng phần nộ... Cậu cần tưởng tượng Lâm Yên thành nữ thần của cậu..."

Nói đến đây, Khương Nhất Minh ho nhẹ một tiếng, dường như là sợ Vệ Từ Phong lại đột nhiên nổi bão, nhỏ giọng mở miệng nói, "Tôi biết cái này đối với cậu có thể có chút khó, cậu có thể thử xem sao!"

Phó đạo diễn Ngô Văn Hải cũng ở một bên mở miệng nói, "Tôi nhớ Vệ thiếu ngài có vô cùng thích một vị nữ diễn viên? Giống như cậu còn đang qua hoạt động liên quan tới cô ấy trên microblogging..."

Chuyện Vệ Từ Phong có nữ thần siêu cấp mê luyện, ở bên trong giới fan hâm mộ cũng không phải bí mật.

"Không phải nữ diễn viên." Vệ Từ Phong ngữ khí nghiêm túc mở miệng.

Ngô Văn Hải vội vàng vỗ vỗ đầu, "A a, đúng, tôi nhớ ra rồi, giống như là một vị nữ đua xe không lộ diện, đua xe vô cùng lợi hại, ở trên quốc tế cũng rất nổi danh, trước đó trên microblogging của Vệ thiếu, cậu thường xuyên đăng vẽ vào cuộc thi đầu của cô ấy, cơ hồ một trận cũng không bỏ."

Nếu là chờ một lúc nữa khi diễn, tượng tượng Lâm Yên thành cô ấy, hẳn là không thành vấn đề."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 149: Máy kiểm tiền không có chút tình cảm nào

Chuyện Vệ Từ Phong có một nữ thần, bên trong giới fan hâm mộ đều biết, bởi vì đối phương không phải người của ngành giải trí, lại là một tay đua xe, cho nên Fan hâm mộ cũng không gạt bỏ.

Ngược lại cảm thấy thẩm mỹ của Vệ Từ Phong đặc biệt, đáng vẻ khi truy đuổi siêu sao hết sức đáng yêu, thậm chí không ít người đi theo Vệ Từ Phong cùng hâm mộ nữ đua xe kia.

Về mặt Vệ Từ Phong kinh ngạc nhìn Lâm Yên, lẩm bẩm nói: "Không cần tưởng tượng..."

Cô vốn chính là.

Lâm Yên nghe đến đó, vô ý thức nhìn thoáng qua phía Vệ Từ Phong.

Vệ Từ Phong cũng hâm mộ siêu sao? Lại còn hâm mộ người cùng nghề với cô? Tay đua xe?

Sẽ không phải là người quen của cô chứ?

Khương Nhất Minh cho rằng ý của Vệ Từ Phong là nói không có vấn đề, thế là tranh thủ thời gian tiếp tục nói với Lâm Yên về phim, "Lâm Yên, thiết lập nhân vật của Lâm Phiên Nhược cô nên biết? Nội tâm của cô ấy chỉ có sự nghiệp, không tin tình yêu, cũng không cần tình yêu.

Phương Xán Dương đối với cô ấy mà nói, chẳng qua là một bạn trai đặt ở bên người giết thời gian.

Cô ấy cũng không thương Phương Xán Dương, đối với Phương Xán Dương cũng hoàn toàn không có tình yêu nam nữ, chờ một lúc nữa cô không chế lại cảm xúc, thái độ với Vệ Từ Phong phải làm đến nhìn như hữu tình, kì thực vô tình, cô hiểu ý của tôi không?"

Mỗi một câu của Khương Nhất Minh, mặt Vệ Từ Phong liền đen một chút, "Cái kịch bản này là sao?"

Phùng An Hoa trấn an, "Vệ thiếu, kịch bản này cũng là căn cứ cải biên từ tiểu thuyết đó!"

Lâm Yên nghe thấy Khương Nhất Minh nói, gật gật đầu: "Há, hiểu, Lâm Phiên Nhược chính là cái máy kiếm tiền không có tình cảm, đến mức cô ấy đối đãi với Phương Xán Dương, chính là dù người gần nhưng tâm xa!"

Khương Nhất Minh: "Ày... Xem như thế đi..."

Lời này của Lâm Yên mặc dù câu thả, thế nhưng, còn xác thực rất sâu sắc...

Vệ Từ Phong: "... Tôi muốn thay đổi kịch bản!

Đa Đa đứng ở một bên, mặt mũi tràn đầy lo lắng nói thầm, "Đây cũng quá khó khăn đi? Đối mặt với Vệ Từ Phong còn có thể người gần nhưng tâm không ở, chuyện này ai làm được?"

Ý nghĩ của nhân viên công tác khác rõ ràng cơ bản cũng không khác biệt lắm với Đa Đa.

"Mịa nó! Một lát nữa không biết Lâm Yên có thừa dịp quay phim chiếm tiện nghi của Vệ Từ Phong không?"

"Thế nhưng tôi thấy Lâm Yên có vẻ giống như là một mực trốn tránh Vệ Từ Phong?"

"Tám phần mười là lại muốn chơi trò gian trá gì! Lạt mềm buộc chặt đi!"

"Ách, vậy thái độ khác thường của Vệ tiểu thiên vương kia lại là chuyện gì xảy ra? Luôn cảm thấy hai người này hoàn toàn trái ngược so với trong truyền thuyết..."

Nghe nói như thế, mấy công nhân viên khác cũng lựa chọn yên lặng, trên mặt tất cả đều tràn đầy biểu lộ không hiểu.

Sau khi nói xong, Khương Nhất Minh phui tay, mở miệng nói --

"Tốt, mọi người ai vào chỗ này, chúng ta lập tức bắt đầu quay khởi đầu ngày hôm nay!"

Vừa dứt lời, hết thảy công nhân viên đều chuẩn bị kỹ càng.

Ghi chép tại trường quay cầm trong tay tấm ván*: "Màn thứ ba mươi bảy, 3, 2, 1! Action!"

*Chỗ này cv ghi tấm ván nhưng mọi người có thể tạm hiểu chính là giống như cái Clapper Board, là phụ kiện mang tính biểu tượng nhất trên bất kỳ phim trường nào. Thông thường một clapper sẽ có chỗ để viết cảnh, phân đoạn, và cảnh quay với một số thông tin khác như tên nhà sản xuất, đạo diễn, và DP...

Lâm Yên nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, trong nháy mắt khí công nhân viên hô bắt đầu, sắc thái trên thân vốn là tùy tiện cùng hững hờ lập tức thối lui, thay đổi biểu lộ mặt như băng sương.

Một tay cô cầm một phần văn kiện, một tay vắt lấy áo khoác, lỗ tai áp vào điện thoại, sải bước đẩy cửa ra.

Sau đó, cô vừa nói điện thoại, vừa thay đổi dép lê đi vào phòng khách.

Lúc này, máy quay phim thay đổi phương hướng, hoán đổi đến trên ghế sa lon phòng khách.

Trên ghế sa lon, Phương Xán Dương một mực chờ đợi Lâm Phiên Nhược trở về, bởi vì quá mệt mà ngủ thiếp đi.

Phương Xán Dương ăn mặc áo thun màu trắng cùng quần jean, tóc đen nhánh nhu thuận hơi có chút ngồn ngẵng, trong ngực ôm một cái gối, sau khi nghe được động tĩnh, mơ mơ màng màng từ trên ghế salon bò lên.

Đáng vẻ thanh niên vừa tỉnh ngủ, quả thực vừa nghe lời vừa đáng yêu.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Em thích anh

Vệ Từ Phong nhìn Lâm Phiên Nhược thay dép xong vào cửa, nhìn cô đem áo khoác trên cổ tay treo lên trên kệ áo, nhìn cô bước chân vội vàng tiến vào thư phòng tìm văn bản tài liệu, lại nhìn cô bước nhanh đi tới phòng ngủ tìm kiếm cái gì đó...

Từ đầu tới cuối, ánh mắt đều vẫn giống như chó con đảo quanh theo cô.

Cuối cùng đợi cô làm xong, cúp điện thoại, cô lại đi đến trước mặt cửa sổ sát đất, tiện tay châm điếu thuốc, sau đó cầm iPad xem đủ loại bảng biểu.

Từ đầu tới cuối, cô đều không có liếc mắt nhìn qua hắn.

Sắc mặt Phuong Xán Dương cuối cùng từ lúc mới bắt đầu trầm mê, đến ai oán, cuối cùng biến thành triệt để phẫn nộ.

Cùng lúc đó, đạo diễn Khương Nhất Minh cũng không nhịn được nhìn thẳng, mắt nhìn Lâm Yên, uyển chuyển mở miệng nói, "Ngừng ngừng ngừng! Lâm Yên, cô diễn... Rất tốt, thế nhưng thái độ ở phương diện đối đãi với Vệ Từ Phong có hơi quá, cô đây không chỉ là không để ý, ngay cả ánh mắt cũng không nhìn! Cô mặc dù không yêu Phuong Xán Dương, nhưng tốt xấu còn là ưa thích!"

Vệ Từ Phong: "..."

Khương Nhất Minh, quả thực từng chữ đều đang thất tâm của Vệ Từ Phong.

Lâm Yên: "A... Thật có lỗi, tôi đây làm lại một lần nữa!"

Lâm Yên đối với Vệ Từ Phong tránh không kịp, trong lúc nhất thời xác thực không cách nào đem chính mình hoàn toàn nhập vào bên trong nhân vật.

Chỉ là ngộ tính của cô xác thực rất cao, trong nháy mắt nghĩ đến một biện pháp, cô quyết định thử tưởng tượng Vệ Từ Phong thành một con mèo nhỏ xem

Đối với Lâm Phiên Nhược mà nói, thực ra sự tồn tại của Vệ Từ Phong xấp xỉ như một con mèo con có thể nũng nịu, quấy rối với cô.

Rất nhanh, quay chụp tiếp tục ——

Phuong Xán Dương sắc mặt đen chìm, trên khuôn mặt tuấn tú tràn đầy chất vấn: "Em đi đâu? Vì cái gì muộn như vậy mới trở về?"

Lâm Phiên Nhược cũng không ngẩng đầu lên tiếp tục xem iPad: "Tiệc rượu công ty."

Phuong Xán Dương xiết chặt nắm đấm: "Tiệc rượu? Vậy mùi nước hoa nam trên người em là từ đâu dính vào?"

"Anh là mũi chó sao?" Lâm Phiên Nhược khẽ cười một tiếng, tiếp theo, không e dè trả lời: "Trò chuyện với Trần Kính trong chốc lát."

Phuong Xán Dương lập tức xù lông, "Trần Kính! Lại là Trần Kính! Nói chuyện phiếm cần sát lại gần như vậy sao? Em có phải ưa thích hắn hay không?"

Lâm Phiên Nhược: "Em thích anh."

Lâm Phiên Nhược nhìn ánh mắt thanh niên, giống như nhìn một con mèo con xù lông làm loạn với chủ nhân, dù bất đắc dĩ nhưng vẫn như cũ là nhìn không được yêu thích.

Khương Nhất Minh lập tức mặt mũi tràn đầy kích động, cảm giác đúng rồi!

"Em..." Vệ Từ Phong bởi vì cung chiêu ở đây mắt nữ hải mà trong nháy mắt thất thần, hai gò má đỏ hồng đến mang tai.

Một màn này quả thực không có chút dấu vết đang diễn kịch nào, quá tự nhiên!

"Cắt! Phi thường tốt!" Khương Nhất Minh hô kết thúc.

Màn phim này thế mà chỉ quay hai lần đã vượt qua, mà vô luận là biểu hiện của Vệ Từ Phong hay là Lâm Yên tất cả đều cực tốt, quả thực là thuận lợi đến làm cho ông ấy suýt chút nước mắt tuôn đầy mặt.

Sau khi đạo diễn hồ kết thúc, cảm xúc ở đáy mắt Lâm Yên thối lui, lập tức khôi phục mặt không biểu tình.

Công nhân viên một bên sớm đã làm tốt chuẩn bị trường kỳ tác chiến đều có chút không có kịp phản ứng.

"Cái này... Cái này kết thúc?"

"Nhìn không ra, kỹ thuật diễn xuất của Lâm Yên giống như không tệ nha!"

"Quả thật có chút ngoài ý định... Không chỉ tạo hình phù hợp... Kỹ thuật diễn xuất cũng xác thực vượt qua kiểm tra..."

...

"Đạo diễn, có thể sao?" Lâm Yên đi đến trước mặt Khương Nhất Minh hỏi thăm.

Mặt mũi Khương Nhất Minh tràn đầy vui mừng, "Có thể có thể, hai người phối hợp phi thường tốt!"

Vệ Từ Phong cũng đi theo lại gần, mắt nhìn màn hình, "Phải không? Tôi cảm thấy bình thường thôi! Không tốt đẹp gì! Vẫn là quay lại mấy lần đi!"

Lâm Yên nhú mày: "Chỗ nào không tốt? Rõ ràng chính là rất tốt mà!"

Vệ Từ Phong lập tức đổi lời nói: "Há, tôi cũng cảm thấy rất tốt."

Khương Nhất Minh: "..."

Lâm Yên: "..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 151: Nói chuyện cẩn thận!

Hiện tại Lâm Yên nghiêm trọng hoài nghi, Vệ Từ Phong có phải tâm thần phân liệt hay không...

Sau khi quay chụp kết thúc, Lâm Yên trở lại phòng hóa trang tháo trang sức.

"Trời ạ, hoá trang lâu như vậy, hiện tại lại muốn gỡ... Làm nữ nhân sao lại phiền phức quá?"

Lâm Yên vừa ngồi xuống, sau lưng truyền đến một hồi tiếng bước chân.

Là Vệ Từ Phong lại theo sau.

Từ khi cô làm xong tạo hình tới khi bắt đầu, Vệ Từ Phong liền không hề rời phạm vi tầm mắt của cô, thật giống như sợ cô chạy vậy.

Lâm Yên cẩn thận đứng ở xa hơn mười bước, "Vệ tiên sinh, cậu có việc?"

Giờ phút này, thái độ của Vệ Từ Phong tựa hồ đã hòa hoãn không ít, bình tĩnh nhìn cô mở miệng nói: "Yên tỷ, chị có thể gọi em là Tiểu Phong."

Lâm Yên nhú mày, cuối cùng vẫn quyết định trực tiếp đi thẳng vào vấn đề: "Vệ tiên sinh, tôi liền nói thẳng, cậu hẳn phải biết tôi trước kia, cũng hẳn phải biết những tin tức bên trong báo, là viết về scandal của hai chúng ta như thế nào, ngay đêm qua, cậu còn đáp lại với cái này. Tôi nghĩ, làm một người bình thường, phản ứng nên có, cậu dù như thế nào, đều hẳn là giữ một khoảng cách với tôi, mà tôi lại..."

Không đợi Lâm Yên nói xong, Vệ Từ Phong rũ cụp đầu, nói một câu: "Em không phải người bình thường..."

Lâm Yên: "Ha!?"

Vệ Từ Phong: "Mắt của em mù..."

Lâm Yên: "..."

Vệ Từ Phong hít sâu một hơi, ánh mắt chuyên chú nhìn cô chăm chú, "Yên tỷ, chị... Chị thật sự không nhớ rõ em?"

Lâm Yên nghe vậy có chút ngoài ý muốn, "Có ý gì?"

Nghe ý này của Vệ Từ Phong, bọn họ trước kia tựa hồ quen biết?

Thế nhưng là, trước đó, cô căn bản cũng không quen biết Vệ Từ Phong mà...

Vệ Từ Phong thấy Lâm Yên tựa hồ hoàn toàn không nhớ bộ dáng của rõ mình, vẻ mặt hơi có chút lo lắng, "Ba năm trước đây, tại nước Mỹ, Massachusetts Boston, Liên Hiệp Hội Quốc Tế Ô Tô tổ chức một trận tiệc tối từ thiện, lúc ấy chủ sự vì gom góp tài chính cứu trợ trẻ em, rất nhiều tay đua xe nổi danh quyền ra vật phẩm tiến hành đấu giá..."

Lâm Yên nghe đến đó, lộ ra vẻ hồi ức.

Buổi đấu giá kia, cô có ấn tượng, lúc ấy cô cũng có mặt, cô lấy ra bán đấu giá là một cái vòng cổ có ý nghĩa kỷ niệm, là một khối huy chương đồng nhỏ, phía trên khắc thời gian trận đấu đầu tiên cô chính thức tham gia sau khi tới nước ngoài.

Đêm hôm đó, cái sợi dây chuyền kia đấu giá ra giá cao nhất toàn trường, cho nên ấn tượng của cô vẫn còn tương đối khắc sâu.

Vệ Từ Phong làm sao đột nhiên nhắc đến cái này? Chẳng lẽ hắn cũng đi?

Vệ Từ Phong nhìn chăm chăm Lâm Yên, nhìn thật lâu, xác định cô thế mà thật sự hoàn toàn không nhớ nổi mình, hốc mắt cũng có chút ửng hồng, "Yên tỷ, lúc ấy vật phẩm chị lấy ra bán đấu giá, là một khối huy chương đồng, phía trên khắc thời gian lần đầu tiên chị chính thức tham gia trận đấu tại nước Mỹ, mà khối huy chương đồng này, là bị em mua lại..."

Dưới ánh mắt càng ngày càng ánh mắt khiếp sợ của Lâm Yên, Vệ Từ Phong xóc cổ áo, đem một huy chương đồng lớn hơn đồng xu trên cổ hắn cẩn thận từng li từng tí lấy ra.

Cuối cùng, ngón tay thanh niên nắm chặt vòng cổ, mỗi chữ mỗi câu nhìn chăm chăm vào cô mở miệng ——

"Chị thật... Thật sự hoàn toàn không nhớ em sao... Yeva..."

Lâm Yên: "..."

Lâm Yên nghe được cái tên "Yeva" này, trong nháy mắt sắc mặt đột nhiên biến đổi, ngơ ngác nhìn chăm chăm sợi dây chuyền trên cổ Vệ Từ Phong, triệt để sững sờ ở nơi đó.

Ta đi!!!

Coi như là cô nghĩ đến nát óc, cũng không có khả năng ngờ tới...

Vệ Từ Phong... Vậy mà... Dĩ nhiên là Fan hâm mộ của cô???

Cô thế mà còn có loại sinh vật thần kỳ như Fan hâm mộ này?

Đương nhiên, trọng điểm không phải cái này, trọng điểm là, đây cũng quá đúng dịp rồi?

Thấy Lâm Yên không nói một lời, Vệ Từ Phong buông vòng cổ xuống, đột nhiên ngay trước mặt của Lâm Yên, trực tiếp hai tay níu lấy góc áo của mình khẽ kéo, trực tiếp cởi áo thun màu trắng trên người ra...

Lâm Yên thấy thế, quả thực bị dọa đến hồn phi phách tán!

A liệt liệt...

Đây là chuyện gì xảy ra!

Êm đẹp, nói chuyện cứ nói! Cậu cởi... Cởi quần áo cái gì chứ!

Cô là một diễn viên ngay thẳng, tay đua xe ngay thẳng... Tuyệt đối... Tuyệt đối không đụng vào fan!!!

- ----

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Bầu không khí lại càng kỳ quái

Thấy Lâm Yên không nói một lời, Vệ Từ Phong buông vòng cổ xuống, đột nhiên ngay trước mặt Lâm Yên liền bắt đầu cởi quần áo...

Lâm Yên thấy thế, quả thực bị dọa đến hồn phi phách tán!

A phi phi...

Chuyện gì xảy ra thế này!

Êm đẹp, nói chuyện cứ nói! Cậu cởi... Cởi quần áo cái gì!

Cô là tay đua xe ngay thẳng, tuyệt đối sẽ không làm loại sự tình này với Fan hâm mộ!

Đây nếu như bị người ta thấy, cô quả thực là nhảy vào sông Hoàng Hà cũng rửa không sạch!

Phản ứng đầu tiên của Lâm Yên là dùng tư thế sét đánh không kịp bưng tai chạy như bay đến sau lưng Vệ Từ Phong, khoá trái cửa phòng hóa trang.

Chờ sau khi khoá chặt cửa, Lâm Yên mới phát hiện... Sau khi mình khoá cửa, làm sao nhìn qua lại càng kỳ quái hơn?

Bên trong phòng hóa trang một mảnh tĩnh lặng quỷ dị.

Lâm Yên cứng đờ xoay người, lập tức, chờ cô quay người lại, liền thấy Vệ Từ Phong ở trần đứng tại chỗ.

Hình ảnh không thể tả lọt vào trong tầm mắt.

Cái này... Đều là chuyện gì chứ...

Tâm Lâm Yên một hồi không thôi nâng trán, "Kia cái gì... Vệ Từ Phong... Cậu trước tiên bình tĩnh một chút... Nghe tôi nói được không..."

Ánh mắt Vệ Từ Phong nóng bỏng nhìn chằm chằm vào con mắt nữ hài, từng bước một đi đến trước mặt nữ hài, chỉ vào vị trí eo của mình, "Chữ ký tên này, chị cũng không nhớ sao?"

Lâm Yên theo ánh mắt của Vệ Từ Phong nhìn lại về phía vị trí eo của hắn.

Chỉ thấy nơi đó là hình xăm bốn chữ cái tiếng Anh —— Yeva.

"Lúc ấy em không có giấy, liền để cho chị trực tiếp ký tên ở trên người của em, sau này... Em vẫn luôn không nở rửa trôi, cuối cùng, em trực tiếp xăm chữ ký của chị lên người, như vậy nó liền sẽ luôn tồn tại." Vệ Từ Phong chậm rãi mở miệng nói.

Lâm Yên nhìn fan hâm mộ của mình trước mắt, nói không chút cảm động nào, là không thể.

Sau khi cô ở nước ngoài thi đấu, toàn bộ linh hồn và thể xác đều nhập vào trong trận đấu, từ trước tới giờ đều không quan tâm đến bên ngoài, dạ tiệc từ thiện là trường hợp duy nhất cô nguyện ý xã giao.

Đó cũng là lần đầu tiên cô biết, còn có Fan hâm mộ yêu thích cùng giúp đỡ mình như thế.

Chẳng qua là...

Cô hiện tại cái dạng này... Làm thế nào để đối mặt với Fan hâm mộ ngày xưa...

Lâm Yên chỉnh lý tốt suy nghĩ, nhìn về phía đối phương mở miệng nói, "Thật xin lỗi, Vệ Từ Phong, tôi nghĩ, cậu hẳn là nhận lầm người, tôi cũng không phải là người cậu nói kia."

"Không phải...?" Sắc mặt Vệ Từ Phong lập tức trở nên trống rỗng.

"Yeva cậu từng gặp qua, xác định dáng dấp của cô ấy giống tôi sao?" Về mặt Lâm Yên trấn định hỏi.

Cô đã hoàn toàn nghĩ tới chuyện khi đó, cũng nhớ ra, lúc ấy cô mang theo khẩu trang cùng mũ giống như quá khứ, cũng không có lộ mặt ở trước mặt Vệ Từ Phong.

Vệ Từ Phong nghe vậy, môi mòng nhếch lên, sau một lúc lâu, lắc đầu, "Cô ấy cực ít lộ diện, ngoại trừ tay đua xe cùng đội với cô ấy, cơ hồ không có ai thấy qua diện mạo thật của cô ấy, lúc ấy khi em gặp được cô ấy, cô ấy cũng mang theo khẩu trang cùng mũ, thế nhưng... Ánh mắt của chị..."

Vệ Từ Phong ngẩng đầu, đối diện với con người của nữ hài, "Ánh mắt của chị giống cô ấy như đúc, lần này em sẽ không lại nhận lầm!"

Ngô?

Nghe câu nói này của Vệ Từ Phong, có vẻ giống như trước đó đã nhận lầm mấy lần?

Khoé miệng Lâm Yên hơi rút, "Cô ấy cũng đã là người lớn như vậy, có thể có chuyện gì, không thể đưa xe, còn có thể làm nghề khác mà! Cậu xem, nói không chừng... Tôi chính là Yeva đây?"

Vệ Từ Phong quay đầu trừng cô: "Im miệng! Không được lại vũ nhục nữ thần của tôi! Nếu cô là cô ấy, tôi liền nhảy từ cửa sổ này xuống!"

Lâm Yên: "... "Nha...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 154: Các người vui vẻ là được rồi

Vệ Từ Phong lạnh nghiêm mặt giặt lại quần áo trong tay cô, sau đó cực kỳ chặt chẽ mặc vào, khôi phục tư thái Tiểu Bá Vương không ai bì nổi.

Lâm Yên thấy thế ngược lại cũng là thờ phào nhẹ nhõm.

Cuối cùng là khôi phục bình thường.

Lâm Yên tháo trang sức, sau đó vào phòng thử áo đổi lại quần áo của mình.

Lúc đi ra, Vệ Từ Phong vẫn như cũ ngơ ngác ngồi ở trên ghế sa lon, tựa hồ đã bị đá kích không nhỏ.

Con người Lâm Yên rũ xuống, nhẹ nhàng thở dài một tiếng, như vậy cũng tốt, nếu hắn biết nữ thần ngày xưa ưa thích cùng ủng hộ như vậy, lại nghèo túng thành dạng như cô, chỉ sợ là chịu đủ kích lớn hơn.

"Vệ thiếu gia, cậu nếu là không có chuyện gì, vậy tôi đi trước đây!" Lâm Yên cầm điện thoại di động cùng túi xách, lên tiếng chào hỏi.

Vệ Từ Phong vẫn như cũ ở trong trạng thái gấp đá kích uất ức, cũng không lên tiếng.

Lâm Yên bữu môi, trực tiếp đẩy cửa rời đi.

Đa Đa vừa đi gọi điện thoại an bài tốt xe đón Lâm Yên, thấy cô đi ra, hai người liền cùng nhau đi ra ngoài đoàn làm phim.

"Yên tỷ..." Đa Đa vẫn muốn nói lại thôi.

Lâm Yên: "Cái gì?"

Đa Đa ho nhẹ một tiếng, có chút lo âu hỏi thăm, "Vừa rồi chị cùng Vệ Từ Phong ở bên trong lâu như vậy, không làm cái gì với hắn chứ?"

"Em tại sao lại không quan tâm an nguy diễn viên của chính mình, không hỏi hắn làm gì với chị?" Lâm Yên tức giận mở miệng.

Cho cô xem cái hình xăm mà thôi, tại sao phải cời sạch quần áo? Đây không phải dọa người sao!

Đa Đa: "Ây..."

Nếu là trước kia, Đa Đa khẳng định liền trực tiếp phun ra.

Thế nhưng hôm nay như là một ngày ma huyễn, cô ấy thế mà không dám khẳng định...

Lâm Yên vừa đi đến cổng, tại đụng phải Tường Tư Phi cùng Hạ San San, hai người bị một đám phóng viên đen ngịt vây vào giữa.

Hạ San San đang một mặt tức giận nói gì đó cùng các phóng viên: "Không sai, tôi chính là diễn viên Lâm Phiên Nhược trước kia, nhân vật của tôi là bị Lâm Yên cứng rắn cướp đi, hôm nay là cô ta diễn chung với anh Phong, lợi dụng quay phim làm nguy trang, một mực dây dưa không ngớt với anh Phong! Chúng tôi thực sự hết cách rồi, chỉ có thể tro mắt nhìn anh Phong bị nữ nhân kia khi dễ đến trình độ này!"

Nghe thấy Hạ San San, các phóng viên trực tiếp vỡ tổ.

"Trời ạ! Nữ nhân kia làm sao lại vô sỉ đến loại trình độ này?"

"Thế này còn để cho mỹ vị diễn viên nam còn lại dám vào đoàn làm phim sao?"

Lúc này, Tường Tư Phi cũng mở miệng nói, "Cái này, chúng tôi cũng thực sự không rõ ràng, vì quyền lợi của các diễn viên khác trong đoàn làm phim, hôm nay tôi cùng San San nghiêm túc thảo luận với đoàn làm phim, thế nhưng, đoán chừng là Lâm Yên quần quít chặt lấy, dùng hợp đồng áp chế, chết

sống đồ thừa không đi, đến mức đoàn làm phim cũng hoàn toàn không có cách nào."

Một chút nữ phóng viên bên trong những phóng viên này, rất nhiều liền là Fan hâm mộ của Vệ Từ Phong, sau khi nghe thấy mấy câu này, quả thực bị tức nổ tung.

Idol của mình cũng đã bị khi dễ thành dạng này, còn có thể nhẫn?

Đúng vào lúc này, có phóng viên mắt tốt phát hiện Lâm Yên cách đó không xa ——

"Lâm Yên!"

"Là Lâm Yên!"

Lập tức, hết thảy phóng viên đều chen chúc đi qua phía Lâm Yên cùng Đa Đa, camera microphone suýt chút đều trực tiếp đập vào trên mặt Lâm Yên.

"Lâm Yên! Có diễn viên cùng đoàn làm phim nói toàn bộ hành trình quay phim hôm nay cô đều lợi dụng quay phim thuận tiện dây dưa không ngớt với Vệ Từ Phong, xin hỏi cô có gì muốn nói không?"

"Xin hỏi cô là chuẩn bị bám chặt Vệ Từ Phong, không biết xấu hổ tiến hành scandal lăng xê tới cùng sao?"

"Vệ Từ Phong cungz đã công khai đăng microblogging làm sáng tỏ, người ta cũng chán ghét cô thành dạng này, cô làm sao lại còn như thuốc cao da chó, quần lầy không thả?"

...

Lâm Yên: "..."

Cô quần lầy Vệ Từ Phong không thả...

Được rồi được rồi... Các người vui vẻ là được rồi...

Lúc này, Đa Đa trước đó bị càng nhiều phóng viên vây quanh, đột nhiên vọt vào phía ngoài đoàn người, không nói một lời gắt gao che chở Lâm Yên đi ra.

Lâm Yên hơi có chút ngoài ý muốn nhìn cái tiểu nha đầu này, "A Liệt..."

Đa Đa cuối cùng hộ tống đưa Lâm Yên ra ngoài, tức giận hừ một tiếng. "Tôi chẳng qua là đáp ứng Lăng tỷ sẽ coi trọng chị!"

Việc Lâm Yên làm trước đó tạm thời không đề cập tới, nhưng sự tình hôm nay, cô ấy là tận mắt thấy, cũng không biết Lâm Yên bị điên cái gì, từ đầu tới cuối đều không có tiếp cận Vệ Từ Phong..

Chỉ là, càng động kinh hình như là Vệ Từ Phong, thế mà toàn bộ hành trình chủ động bắt chuyện với Lâm Yên.

Thế nhưng cô ấy cũng rõ ràng, lời như vậy coi như nói ra, cũng không có bất kỳ người nào sẽ tin tưởng, ngược lại sẽ bị trào phúng càng lợi hại hơn.

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 155: Sẽ không từ bỏ

Một ngày này trôi qua, thật là đủ rung động lòng người.

Lâm Yên về đến nhà, tiện tay mở microblogging ra, quả nhiên, bởi vì Tường Tư Phi cùng Hạ San San mạng đột bôi xấu đến trước mặt phóng viên, tiếng chửi rửa cô trên mạng lại cao hơn một đợt.

Cô theo thường lệ đăng bài "Mỗi ngày phát nhanh" lên microblogging, sau đó tiện tay làm mới hot search, kết quả, lướt đến một tin microblogging Vệ Từ Phong vừa mới ban bố.

Vệ Từ Phong: [Thế giới này của tôi, ban ngày đã không còn ánh nắng, đêm tối đã không còn sao trời.]

Tin microblogging kiểu văn nghệ xuân đau thu buồn này của Vệ Từ Phong vừa đăng lên, Fan hâm mộ phía dưới quả thực một mảnh đau lòng.

[Mau đến xem nha! Nhìn một chút xem đã bức đũa bé nhà chúng ta thành dạng gì? Đũa bé nhà chúng ta vì chuyên nghiệp diễn kịch, lại phải hy sinh lớn như thế!]

[Tin tức mới ra thật sự là tức chết tôi rồi! Tôi muốn gửi cái gậy điện phòng sói cho bảo bảo nhà tôi! Một khi Lâm Yên dám tới gần, liền giật điện chết cô ta nha!]

[Khối u ác tính của ngành giải trí này, chẳng lẽ không có cách nào diệt trừ cô ta m sao?]

...

Ai, tùy tiện lướt tin hot đứng đầu cũng là bát quái của mình, chuyện xấu của mình, ngay cả chút bát quái mới mẻ cũng không có, không có ý tứ.

Lâm Yên nhàm chán ném điện thoại đi động, sau đó, lấy ra ảnh chụp ổ vàng ở đầu giường.

Trong tấm ảnh, một bé trai năm sáu tuổi chăm chú nín góc áo của cô, nhút nhát đứng sóng vai cùng cô ở dưới cây hoa anh đào.

Ngoài ra bị cô xé toang hé mở, là Lâm Thư Nhã.

Lâm Yên kinh ngạc nhìn chằm chằm em trai trong tấm ảnh, sau đó cầm điện thoại đi động lên, gọi một cú điện thoại ra ngoài.

Đầu kia vang lên mấy lần, rất nhanh kết nối.

Lâm Yên: "Uy, có tin tức của em trai tôi không?"

Đầu kia điện thoại truyền tới một giọng nam trầm thấp: "Dựa theo tin tức cô cung cấp, tôi đã sơ bộ khóa chặt mấy mục tiêu, bắt quá... Mấy mục tiêu kia đều không phải tổ chức bình thường, tin tức vô cùng khó giải quyết, tôi còn cần một chút thời gian."

Nghe được trả lời trong dự liệu, ánh mắt Lâm Yên âm thầm đi: "Biết, cảm ơn."

Người bên đầu kia điện thoại thờ dài, "Thực ra, tôi khuyên cô không cần ôm hi vọng quá lớn, với điều kiện thân thể của em trai như vậy, không có cô bảo hộ... Khả năng còn sống rất nhỏ."

Thanh âm Lâm Yên khẽ run: "Một ngày không nhìn thấy thi thể, tôi liền một ngày cũng sẽ không từ bỏ."

Năm đó, cô cùng em trai bị lừa bán, sau đó lại qua nhiều lần trao tay, tiến vào một phòng thí nghiệm dưới đất, bị nhốt ở nơi đó thật lâu.

Đoạn thời gian kia xảy ra chuyện gì, hiện tại cô đã hoàn toàn không muốn nhớ lại.

Sau này, cô và em trai bị cưỡng ép tách ra.

Cô không cách nào tưởng tượng nếu như không có mình ở bên người, em trai một thân một mình phải làm sao đối mặt với những chuyện đáng sợ kia.

Cô bắt đầu giả bộ như phối hợp, chờ sau khi bọn họ buông lỏng cảnh giác, rút cuộc tìm được cơ hội trốn thoát.

Thế nhưng là, chờ cô quay trở lại muốn cứu em trai, phòng thí nghiệm kia lại giống như tiêu tán vào hư không, không có tung tích gì nữa.

Lúc cảnh sát đi qua tìm, nơi đó không phải phòng thí nghiệm, chẳng qua là một cái nhà kho bỏ hoang.

Lúc đó cô còn nhỏ tuổi, nàng nói với cảnh sát nơi này là một phòng thí nghiệm, có rất nhiều đứa trẻ giống như cô bị giam ở bên trong, nhưng trả lời, là bọn họ đã điều tra qua, nơi này từ đầu tới cuối đều thật sự chỉ là một nhà kho bỏ hoang.

Thân thể của cô cũng đi bệnh viện làm kiểm tra toàn diện, biểu hiện không có bất cứ vấn đề gì.

Tất cả mọi người cho rằng cô là tinh thần bị kích thích, hồ ngôn loạn ngữ.

Mà em trai, tìm kiếm cho đến nay cũng không có chút tin tức nào.

Người này giống như là bỗng dưng hoàn toàn biến mất trên thế giới.

Mà chuyện phát sinh trong đoạn thời gian kia, cũng rất giống chỉ là ảo giác...

A, ảo giác?

Làm sao có thể là... Ảo giác đây...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 156: Vụng trộm công đại ca của em

Người bên đầu kia điện thoại thờ dài, sau đó hỏi: "Tình huống thân thể của cô gần đây thế nào? Tôi lo lắng... Chuyện khi ấy sẽ khiến cho thân thể của cô sau này sinh ra một chút di chứng không thể dự đoán."

"Rất tốt, đã nhiều năm như vậy, cũng không có vấn đề gì, chẳng qua là trên tinh thần... Được rồi, cũng không phải vấn đề lớn gì, không cần lo lắng."

Nói đến đây, trong lòng Lâm Yên hơi hồi hộp một chút, gần đây tinh thần của cô xuất hiện vấn đề, chẳng lẽ là di chứng lúc ấy lưu lại ở phòng thí nghiệm?

Bởi vì thân thể mấy năm nay đều rất bình thường, trước đó cô chưa bao giờ nghĩ qua về phương diện này...

Lâm Yên sau khi cúp điện thoại, đang suy tư, Wechat đột nhiên gửi tới một giọng nói thỉnh cầu trò chuyện, đánh gãy suy nghĩ hỗn loạn của cô.

Là Bùi Vũ Đường gọi tới.

Đứa trẻ trâu này, lại tìm cô làm cái gì?

Lâm Yên nghi ngờ nhận máy, "Uy?"

"Chị dâu! Chị đang ở nhà sao?" Bùi Vũ Đường hỏi.

Lâm Yên: "Đúng vậy, ở nhà, làm sao vậy?"

"Ta đi, chị tại sao lại ở nhà, thời gian hiện tại còn sớm như thế, chị liền không có ra ngoài làm buổi hẹn gì đó với anh của em sao? Trạng thái ở chung này của hai người thật kỳ quái nha! Xung hô kỳ quái còn chưa tính, hẹn hò đã lâu như vậy, em làm sao cũng chưa từng thấy hai người đơn độc hẹn hò?" Bùi Vũ Đường liu lo không ngừng phỉ nhổ.

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng, "Ai nói yêu đương liền nhất định phải ước hẹn, tất cả mọi người bận rộn như vậy, nhất là anh của cậu, công việc khẳng định vô cùng vội vàng, không có thời gian liên ai lo việc này là tốt rồi!"

"Như vậy sao được! Thời gian dài không giữ gìn quan hệ, khẳng định sẽ khiến các phương diện không hài hòa, ảnh hưởng tình cảm!"

Bùi Vũ Đường thẩm thía khuyên, nói xong nói thầm, "Có làm hay không, thế mà còn cần một con chó độc thân như em nhắc nhở hai người những thứ này... Ai, em thật là quan tâm cái nhà này tới một mức!"

Khoé miệng Lâm Yên hơi rút: "Bạn học, tôi cùng anh của cậu yêu đương thế nào, van cậu cũng không cần quan tâm như thế được chứ? Cho nên, cậu gọi điện thoại cho tôi đến cùng là muốn làm gì, chẳng lẽ chính là vì cái này?"

"Không phải không phải! Em còn có chuyện trọng yếu hơn!" Bùi Vũ Đường vô cùng hưng phấn mà mở miệng, "Chị dâu, ngày mai em có một trận thi đấu vô cùng trọng yếu, chị muốn tới xem không?"

Lâm Yên: "Ngày mai? Tôi cũng là không cần quay phim... Chị là..."

Bùi Vũ Đường nghe xong, lập tức nói, "Vậy hãy tới đây nha, tới nha! Đội bọn em đào được một tay đua xe đặc biệt đặc biệt trâu bò, lần này tuyệt đối có thể nghiền ép tên ngu xuẩn Tống Diệu Nam kia! Chị nhất định phải qua đây xem! Tuyệt đối đặc sắc phi phàm, không nhìn hối tiếc cả đời!"

Lâm Yên bĩu môi, nói thật, cô đối loại cấp bậc thi đấu kia thật không thể nào cảm thấy hứng thú...

"Tới đi mà tới đi mà! Chị xem chị cũng không gặp được anh của em, chị nếu sang đây xem em thi đấu, em liền mạo hiểm quay chút video anh của em cho chị!" Bùi Vũ Đường mê hoặc nói.

Lâm Yên lập tức thốt ra: "Không cần! Cảm ơn!"

Đừng có lại quay mấy video kỳ kỳ quái quái cho cô, cô liền thật sự cảm ơn trời đất.

"Móa, như vậy cũng không động tâm?" Bùi Vũ Đường trầm ngâm một lát, lập tức lại mở miệng nói, "Em có áp phích ký tên do chính tay nhị ca viết chị có muốn hay không? Bản số lượng có hạn nha!"

Áp phích ký tên! Lại còn là bản số lượng có hạn!!!

Làm một tiểu fan hâm mộ nhỏ bé, Lâm Yên ngay cả chữ ký bình thường của Bùi Nam Như cũng không có nên trong nháy mắt tâm động, "Áp phích ký tên, lại còn là bản số lượng có hạn? Cậu thật sự có?"

Bùi Vũ Đường nghe thấy ngữ khí hưng phấn của Lâm Yên, tâm tình biểu thị rất là trầm trọng, "Chị đâu à, chị thể mà cự tuyệt video của đại ca em, lựa chọn áp phích kí tên của nhĩ ca? Chị không phải là muốn chân đạp hai thuyền chứ! Móa! Nếu là như này, đến lúc đó em đứng tại ở bên nào thì tương đối tốt? Đại ca hay là nhĩ ca, ai nha, như này phải làm sao lựa chọn..."

Tiên sư cậu! Thật sự đứng là nghiêm túc suy tính tới đứng bên đội nào luôn?

Lâm Yên xạm mặt lại, "Cái gì chân đạp hai thuyền, cũng đã nói rồi, nhĩ ca của cậu chỉ là idol của tôi!"

"Được thôi được thôi, mặc kệ là cái gì, chị đến cùng tới hay không, một câu, chị nếu là tới, em liền ở sau lưng đại ca của em, vụng trộm đem áp phích của nhĩ ca tới cho chị!"

Lời này làm sao lại nghe kỳ quái như vậy?

Cô chỉ là muốn một tấm áp phích kí tên mà thôi, nói thật giống như là cô muốn ở sau lưng Bùi Duật Thành vụng... trộm... Giống như...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 157: Hẳn là có thể kiếm không ít tiền

Bất quá, đối với Lâm Yên mà nói, áp phích ký tên bản số lượng của Bùi Nam Như, thật đúng là có lực hấp dẫn không nhỏ...

Thực ra, áp phích hay không phải áp phích không trọng yếu, trọng yếu là áp phích của Bùi Nam Như, lại còn là bản có kí tên, trọng yếu nhất là, bản số lượng có hạn!

Nếu như cô cầm lấy đi bán đấu giá... Hẳn là có thể kiếm không ít tiền nhỉ?

Không không không!

Áp phích bản số lượng có hạn chính thần tượng của mình kí tên, cô sao có thể có ý nghĩ cầm lấy đi đổi tiền...

"Yên tỷ, chị còn đang nghe à, chị nói chuyện đi, chớ núp không ra, em biết chị đang nghe!" Thanh âm Bùi Vũ Đường đề cao mấy decibel.

"Nghe đây..." Lâm Yên lấy lại tinh thần.

"Nói thật, Yên tỷ, chị đến cùng là muốn làm đại tầu, hay là muốn làm nhĩ tầu của em, chị cũng là tỏ thái độ, bằng không thì em thật sự khó khăn, em cũng không biết phải gọi chị là đại tầu hay là nhĩ tầu!"

Bùi Vũ Đường thở dài, tiếp tục nói: "Bởi vì cái gọi là trung và nghĩa khó có thể vẹn toàn cả hai, Yên tỷ, em lặng lẽ nói cho chị một bí mật kinh thế hãi tục đại, chị tuyệt đối không nên nói cho người khác biết!"

"Bí mật gì, liên quan tới ai?" Lâm Yên tò mò hỏi.

"Đại ca của em!" Bùi Vũ Đường nhỏ giọng nói.

"Há, cái kia đừng nói nữa, quá nguy hiểm." Lâm Yên nói.

"Không được, chị nhất định phải nghe, em là sợ chị đi đến đường rẽ, em là vì tốt cho chị!" Bùi Vũ Đường líu lo không ngừng.

Lâm Yên: "..."

Nào có ép buộc người khác nghe bí mật đại kinh thiên, bí mật không phải đều là cần bảo vệ à, đây là cái kỹ xảo gì?

"Tốt, cậu nói đi." Rơi vào đường cùng, Lâm Yên chỉ có thể rửa tai lắng nghe.

"Yên tỷ, em cho chị biết, đại ca của em, tuyệt đối tuyệt đối tuyệt đối không phải như chị trông thấy, đại ca của em cực kỳ khủng bố!" Bùi Vũ Đường nói.

Lâm Yên: "Tiếp tục."

"Nói xong rồi." Bùi Vũ Đường mở miệng.

Lâm Yên: "???"

Cái gọi là bí mật đại kinh thiên, chính là cái này?

Thiệt thòi cô vừa rồi thật sự đúng là nhắc lên một chút hiếu kỳ, còn muốn ăn bát quai lớn.

"Điều cậu nói, mọi người đều biết đi..." Khoé miệng Lâm Yên hơi hơi co rúm, này tính là bí mật gì. Mà Bùi Vũ Đường cũng đã nói qua nhiều lần.

"Yên tỹ, chị có phải hay không hiểu lầm cái gì, em nói cho chị, cái chị trông thấy kia cũng chỉ là mặt ngoài, tuyệt đối đừng bị đại ca của em che mắt, anh ấy thật sự khủng bố kinh khủng hơn 1000 lần, không, là mười triệu lần chị thấy!" Bùi Vũ Đường vội vàng nói.

"Tốt tốt, tôi biết rồi." Lâm Yên mở miệng cười.

Một bên khác, Bùi Vũ Đường sờ lên mũi, nghe ngữ khí này của Yên tỹ, có vẻ giống như là một bộ ngữ khí giọng điệu đầu óc đen tối, nhất định là cậu ta nghe lầm.

"Cho nên, Yên tỹ, chị đến cùng là muốn làm đại tẩu hay là nhị tẩu của em?" Bùi Vũ Đường tiếp tục lặp lại chủ đề trước đó.

"Làm em gái cậu!" Lâm Yên nhéo nhéo ấn đường.

Cậu ta là máy lặp lại sao?

"Em gái Yên, em muốn nói như vậy, anh liền biết." Bùi Vũ Đường nhếch miệng cười một tiếng.

Nhưng mà, một giây sau, lại nghe thấy trong điện thoại truyền đến thanh âm bận "Tút TUT TUT".

Trong nháy mắt Lâm Yên cúp điện thoại, cô cảm giác mình cũng nhanh chóng bị Bùi Vũ Đường kéo xuống nước, đây thật sự là em ruột của Bùi Duật Thành cùng Bùi Nam Như sao?

Cảm giác tiếp tục cùng Bùi Vũ Đường trò chuyện, chính mình sẽ gia nhập hàng ngũ đầu óc đen tối.

Cùng một cha mẹ, cùng một hoàn cảnh sinh trưởng, khoảng cách làm sao lại lớn như vậy.

Còn không đợi Lâm Yên thanh nhàn một chút, điện thoại Bùi Vũ Đường lại gọi tới.

"Yên tỹ, em không phải đang đùa giỡn với chị, tại sao chị còn cúp điện thoại của em... Nói cho chị chính sự, chị đến cùng tới hay không, người khác nghĩ muốn xem, cũng không tới được, chị cho rằng em đùa giỡn với chị sao? Chị biết cái gì gọi là thịnh yên thị giác không! Em mời thể nhưng là tay đua xe hàng đầu là trong nước!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 158: Trí nhớ chôn sâu

Vừa nhận cú điện thoại, thanh âm lưu lo không ngừng lại nhiệt tình như lửa kia của Bùi Vũ Đường lần nữa truyền đến.

"Tốt tốt tốt, tôi biết rồi." Lâm Yên bất đắc dĩ thở dài nói.

Bùi Vũ Đường quả thực là thuốc cao da chó bỏ rơi cũng bỏ rơi không được, nếu như không đáp ứng cậu ta, chỉ sợ Bùi Vũ Đường sẽ vẫn gọi điện thoại cho mình, gọi tới hết pin mới thôi.

"Ha ha, Yên tỹ, vậy chúng ta đã có thể nói xong, chị ngàn vạn không thể cho em leo cây, cái kia Yên tỹ chị trước vội vàng, em tắt máy!" Bùi Vũ Đường hoan hoan hi hi mở miệng nói.

"Chờ một chút!" Nghe Bùi Vũ Đường muốn cúp điện thoại, Lâm Yên vội vàng mở miệng nói.

"Yên tỹ, làm sao vậy?" Bùi Vũ Đường có chút không hiểu.

"Kí tên... Bản số lượng có hạn... Áp phích! Đừng quên!" Lâm Yên âm vang hùng hồn nói.

Bùi Vũ Đường: "..."

"Tốt tốt tốt, yên tâm đi, em khẳng định trộm được cho chị." Bùi Vũ Đường lời thề son sắt.

Sau khi nghe Bùi Vũ Đường cam đoan, Lâm Yên lập tức cúp điện thoại.

Đứa trẻ trâu này...

Lâm Yên cảm di động, không khỏi có chút thất thần, nếu như, không có sự kiện năm đó kia, nếu như đệ đệ còn ở đó, hẳn là tuổi tác không kém Bùi Vũ Đường bao nhiêu đâu.

Nghĩ đến đệ đệ, trong mắt Lâm Yên, bất tri bất giác liền sẽ hiện ra một nét tàn khốc khó có thể phát hiện.

Nếu như không phải đám súc sinh kia...

Luôn có một ngày, cô muốn đem những người kia ngàn đao băm thây, để bọn họ ân hận lúc đầu đã làm sai.

Một lát sau, Lâm Yên thu lại nỗi lòng, thở sâu mấy hơi, lập tức thu hồi cảm xúc càng ngày càng xao động trong đầu.

Cô đã từng không chỉ một lần mất khống chế qua, mà hậu quả khi mất khống chế cũng hết sức nghiêm trọng, mỗi lần đều cơ hồ sẽ mang đến tổn thương cùng đã kích mang tính hủy diệt.

Bây giờ cô đã có thể điều chỉnh dòng suy nghĩ của mình rất tốt, có thể khống chế số lần mất khống chế của mình.

Nhớ tới đủ loại sự việc năm đó ở phòng thí nghiệm kia, cho dù là hiện tại, lưng Lâm Yên cũng sẽ từng cơn phát lạnh, cái kia căn bản chính là Vô Gian luyện ngục*, là một tràng diện Tu La chân chính, nếu như có thể, cô tình nguyện quên hết những chuyện đã từng, nhưng hết sức đáng tiếc, loại trí nhớ này giống như bàn ủi màu đỏ tươi in vào trong đầu.

* Vô Gian luyện ngục: là tòa ngục đen tối khăng khít chặt chẽ không lối thoát. (Nguồn: cvt)

Từ nhỏ sức lĩnh ngộ cùng năng lực học tập của cô đã cao hơn người thường, sau cải tạo ở phòng thí nghiệm kia càng khủng bố hơn, nếu như không phải bởi vì cải tạo ở phòng thí nghiệm, có lẽ, cô cũng sẽ không trở thành tay đua xe hàng đầu thế giới, năng lực lĩnh ngộ học tập càng không có khả năng sẽ kinh người như vậy.

Chẳng qua là, cô đồng thời mất đi em trai của mình, đồng thời lưu lại di chứng không thể khống chế, còn có một phần hồi ức thống khổ không cách nào xóa bỏ kia.

Từ sau khi trốn trở về, cô liền tận lực ẩn giấu chút thay đổi trên người mình này, nhưng trên thực tế, đến bây giờ, Lâm Yên cũng không biết, chính mình còn có thể xem như một người bình thường hay không.

Chỉ sợ, tinh thần phân liệt hiện nay, cũng là di chứng khi đó lưu lại, quý nhập vào người cái gì, thật có chút quá không khoa học.

Chỉ là còn tốt, gần nhất chính mình còn rất bình thường, không có phát bệnh, hy vọng có thể tiếp tục bảo trì, cô cũng không muốn đến lúc đó bị giam vào bệnh viện tâm thần.

...

Ngày thứ hai, Lâm Yên đội mũ cùng khẩu trang đi tới địa chỉ trường đua Bùi Vũ Đường gửi cho cô.

Trường đua xe chia làm sân bãi thi đấu cùng sân bãi không phải thi đấu.

Sân bãi không phải dùng cho thi đấu đua xe không phải phong toả, phần lớn ở bên ngoài, có đường trường thi đấu, thi đấu việt dã cùng leo núi, thi đấu bãi cát, trên mặt đất các loại.

Sau đó không lâu, ông ngoại họ bên kia liền không thi ở sân bãi thi đấu, là ở đường trường thi đấu của tổ đội tay đua xe cùng hoa tiêu.

Sân bãi thi đấu được phong toả là chỉ dành cho thi đấu đua xe tiến hành tranh tài, loại sân bãi thi đấu này, tính thưởng thức sẽ mạnh hơn, bởi vì người xem có thể trực tiếp ngồi ở hai bên nhìn trên đài xem thi đấu.

Hôm nay bọn người Bùi Vũ Đường tranh tài chính là sân bãi thi đấu.

Giờ phút này hai bên trên khán đài đã ngồi không ít người xem, Lâm Yên vượt qua đám người, tìm chỗ hậu cần của đội xe Bùi Vũ Đường.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159: Hết sức không có trình độ

Giờ phút này, Bùi Vũ Đường đang bận trước bận sau, trên mặt mang ý cười hưng phấn, tựa như đã đè đám người Tổng Điều Nam xuống đất dùng sức ma sát.

"Yên tỹ, sao chị lại tới đây?"

Thấy Lâm Yên đi đến, Bùi Vũ Đường sững sờ, vội vàng buông chuyện trong tay ra, đi về phía Lâm Yên, cũng đưa một bình nước khoáng cho Lâm Yên.

Còn không đợi Lâm Yên mở miệng, Bùi Vũ Đường giống như nhớ ra cái gì đó, bỗng nhiên trở nên kích động, vội vàng hướng về phía Lâm Yên nói: "Đúng rồi, Yên tỹ, em giới thiệu cho chị một chút!"

Sau đó, Bùi Vũ Đường chỉ vài vị nam nữ trẻ tuổi, giới thiệu nói: "Yên tỹ, chị biết bọn họ không?"

Lâm Yên dò xét từng người, sau đó một mặt mòng bức lắc đầu, "Không biết..."

Cả đám đều rất lạ mặt, không có ấn tượng gì.

Nghe Lâm Yên nói, một vị nam nhân trẻ tuổi ăn mặc trang phục đua xe trong đó, hơi hơi giương mắt, lạnh lùng lườm Lâm Yên, chợt nhắm con ngươi lại, tựa như đang nghĩ ngợi đường sức.

"Em mượn nó, Yên tỹ, thật hay giả... Chị lái xe cũng được mà, với em mà nói, tôi thiếu cũng xem như cao thủ, chị chơi đua xe, không biết thành viên đội đua xe ZH1?" Bùi Vũ Đường nhìn Lâm Yên, mặt mũi tràn đầy vẻ kinh ngạc, đây cũng quá giật mình đi.

ZH1, chiến đội đua xe trình độ hàng đầu trong nước, từng tham gia vòng thi đấu đua xe thứ ba toàn cầu, có thể nói, người ưa thích đua xe cả nước, có người nào không biết đội xe ZH1.

Đánh chết Bùi Vũ Đường cũng đoán không được, Lâm Yên trình độ đua xe khá ổn, vậy mà không biết đội đua xe ZH1.

"Yên tỹ... Một thân trình độ đua xe này của chị thật sự là uống công." Giờ phút này, Bùi Vũ Đường ném cho Lâm Yên ánh mắt xem thường không che giấu chút nào.

"A?" Lâm Yên sững sờ, có chút khó hiểu nói: "Là thế nào?"

Năm đó Lâm Yên ở nước ngoài tiếp xúc, là đội đua xe hào phú hàng đầu toàn cầu, đối với đội đua xe trong nước, cũng không hết sức hiểu rõ.

"Yên tỹ, chơi đua xe, người nào không biết chiến đội đua xe ZH1 chứ, nhất là mấy vị trước mắt chị này, thế nhưng là tham gia vòng thi đấu thứ ba toàn cầu lần trước, chị đây cũng không biết!" Bùi Vũ Đường mở miệng nói.

"Vòng thi đấu thứ ba toàn cầu?"

Nghe Bùi Vũ Đường nói, Lâm Yên lại là rơi vào trầm mặc.

Vòng thi đấu toàn cầu, đích thật là quy mô thi đấu rất cao, nhưng hết thảy có ba đẳng cấp.

Quy mô hàng đầu là vòng thi đấu thứ nhất toàn cầu, thứ hai là vòng thi đấu thứ hai, kém nhất là vòng thi đấu thứ ba.

Khi Lâm Yên vừa mới xuất đạo, tham gia kém nhất cũng chính là trình độ vòng thi đấu thứ hai toàn cầu, trình độ vòng thi đấu thứ ba toàn cầu này, cô thật sự đứng là không rõ lắm, bởi vì... Thật vô cùng không có trình độ.

Ngay cả mấy cái đồ đệ của đồ đệ cô, cũng không tham vòng thi đấu thứ ba toàn cầu.

"Thật xin lỗi, tôi không rõ lắm..." Một lát sau, Lâm Yên cười nói.

"Được rồi được rồi." Bùi Vũ Đường khoát tay áo, trên mặt bỗng nhiên mang theo một vệt ý cười, chen đến bên cạnh Lâm Yên, nói: "Yên tỹ, em giới thiệu cho chị một chút!"

Đang nói chuyện, Bùi Vũ Đường chỉ một vị thanh niên nam nhân trong đó nói: "Yên tỹ, vị này là đội trưởng ZH1, Z Thần!"

"Há, Z Thần anh tốt." Lâm Yên vội vàng gật đầu ra hiệu về phía Z Thần.

Nghe thấy, thanh niên nam nhân giương mắt nhìn lại phía Lâm Yên, chỉ là phút chốc liền thu hồi ánh mắt, cũng không nói thêm cái gì.

"Vị này là Q Ca, còn có vị kia là Mộc Mộc."

Bùi Vũ Đường lần lượt giới thiệu.

Lâm Yên gật đầu ra hiệu từng cái, thế nhưng ngoại trừ vị tay đua xe Mộc Mộc kia bên ngoài cùng Lâm Yên cười chào hỏi, vài vị tay đua xe còn lại, cũng không dùng mắt nhìn thẳng Lâm Yên, chẳng qua là dùng ánh mắt còn lại khẽ liếc.

Chương 160: Mọi người cùng nhau trị liệu

"Không phải, mọi người không hiểu rõ Yên tỷ, bằng không thì thế này, giành ra chút thời gian, tôi để Yên tỷ biểu hiện thiên phú đua xe của chị ấy ra cho mọi người xem, sau khi xem, nhất định mọi người sẽ có cái nhìn mới!" Bùi Vũ Đường vội vàng nói.

Thực ra, giới đua xe hiện nay cũng đại khái chính là như vậy, không phải hết sức chú trọng tay đua xe nữ, thậm chí là hết sức khinh thị.

Vô luận theo phương diện nào mà nói, nữ đối với đua xe, hoàn toàn chính xác không bằng nam.

Đua xe không phải cá nhân lái xe, cần đại não cực kỳ bình tĩnh, đồng thời thể lực cùng tinh lực cũng nhất định phải hết sức cường hãn, đầu não ở trạng thái cực độ tỉnh táo cùng bình tĩnh, nếu không, hơi không cẩn thận liền có thể có thể xe hư người chết.

Đồng thời, huấn luyện đua xe tuyệt đối không phải người bình thường có thể chịu được, yêu cầu cực cao đối với tư chất tâm lý, cũng hết sức vất vả, nữ mà nói, bình thường khó mà kiên trì, coi như kiên trì nổi, trở thành một tay đua xe, đối với nỗ lực hiện tại mà nói, cũng thường thường không bằng nam.

Mà án lệ xe hư người chết, thật sự là nhiều vô số kể.

Vô luận là huấn luyện hay là khi tranh tài, một khi phát sinh sự cố, liền tuyệt đối không có khả năng là một sự cố nhỏ.

Cho nên, đội ngũ đua xe trong nước, chưa có nữ đội viên đua xe, ngoại trừ vài vị thiên phú dị bẩm.

"Bùi Vũ Đường, quên đi thôi." Z Thần nhìn cũng không nhìn Lâm Yên, ánh mắt nhìn thẳng Bùi Vũ Đường: "Tôi đối với cô ta, không có hứng thú gì, cũng không cảm thấy cô ta có cái thiên phú trình độ gì, vẫn là để cô hưởng thụ nhân sinh thật tốt, nhìn một chút thi đấu là cái gì."

"Cái này..." Bùi Vũ Đường muốn nói lại thôi, cậu ta là thật sự cảm thấy thiên phú đua xe của Lâm Yên rất mạnh, cứ như vậy bị mai một, chân tâm thật là đáng tiếc.

"Bùi Vũ Đường, cô ta ngay cả đội xe ZH1 cũng không biết, biết cái gì đua xe chứ, cậu hỏi cô ta một chút, biết cái gì gọi là vòng thi đấu thứ ba toàn cầu sao, tới hiện trường xem vòng thi đấu thứ ba toàn cầu rồi à, nếu như nhìn qua, cũng không có khả năng không biết chúng tôi, vòng thi đấu thứ ba toàn cầu lần trước, chúng tôi vào trong Top 16, cái này cũng không biết?" Một đội viên ZH1 hết sức khinh miệt liếc mắt quét Lâm Yên, chột khinh thường cười nói.

"Cô gái, phụ trách xinh đẹp như hoa là tốt nha, không có việc gì trò chuyện đua xe cái gì, tự chuốc nhục nhã, không cảm thấy nữ nhân cùng đua xe, căn bản chính là hoàn toàn không hợp à, chuyện thần thánh như đua xe, vẫn là không nên vũ nhục nó đi, tôn trọng một chút." Một vị đội viên ZH1 khác cười lạnh nói.

Nghe lời ấy, Lâm Yên nhìn lướt qua đội viên ZH1, có thù với nữ nhân à? Làm sao xem thường tay đua xe nữ như thế?

Mất thấy Z Thần thái độ cường ngạnh, cơ hồ không có bất kỳ chỗ thương lượng nào, Bùi Vũ Đường chỉ có thể thở dài.

"Bất quá, tôi có mấy đồ tôn (đồ đệ của đồ đệ), cũng mới nhập môn, cô ta thật sự muốn chơi, tôi liền thương lượng với đồ tôn, nhận cô ta làm đồ đệ cũng không phải không được." Z Thần bỗng nhiên nói.

"Vậy cũng được! Đồ tôn của Z Thần, khẳng định không kém!" Bùi Vũ Đường liên tục gật đầu.

Chợt, Bùi Vũ Đường nhìn về phía Lâm Yên: "Yên tỷ, chị cảm thấy thế nào?"

"Không được tốt lắm, tôi tạm thời không có dự định bá sự..." Lâm Yên nói.

Không cho Bùi Vũ Đường cơ hội mở miệng, một vị đội viên ZH1 trong đó lạnh lùng nhìn chằm chằm Lâm Yên: "Thế nào, Z Thần không thu cô làm đồ đệ, ở chỗ này giờ tính công chúa à? Đến cùng là ai cho cô tự tin, cảm giác mình có thể bá Z Thần làm sư phụ?"

Lâm Yên: "..."

Bùi Vũ Đường mời tới mấy vị đội viên chiến đội hàng đầu trong nước này, đầu óc... Có phải có vấn đề hay không, như là người bệnh tâm thần với cô?

Cô có bệnh tâm thần phân liệt, mà mấy vị đội viên ZH1 này có chứng ảo tưởng?

Muốn cô giới thiệu bác sĩ bệnh tâm thần quen thuộc cho bọn họ hay không, sau đó mọi người cùng nhau trị liệu?

Chương 161: Lần sau trở về trộm nhiều chút

"Bùi Vũ Đường, để bạn của cậu đi xuống mặt đất một chút, đừng vọng tưởng nhiều như vậy." Z Thần chậm rãi đứng dậy, liếc mắt lườm Bùi Vũ Đường: "Tôi cho rằng, đồ tôn của tôi, cũng sẽ không thu dạng người này làm đồ đệ, ta trước đi xem sân bãi một chút, cứ như vậy đi."

Z Thần nói xong, mang theo vài vị đồng đội rời khỏi phòng hậu cần.

"Được rồi, đừng để trong lòng, nếu như cô thật sự vô cùng thích đua xe, tôi có rảnh có thể dạy dỗ cô." Đội viên ZH1, tay đua xe Mộc Mộc đi đến bên cạnh Lâm Yên, nhẹ giọng cười nói: "Thực ra, bọn họ cũng không có ác ý, bởi vì đua xe thật sự không phải là thứ mà người bình thường có thể tùy tiện nếm thử, cũng vô cùng nguy hiểm, dĩ nhiên, vẫn là câu nói kia, nếu như cô rất ưa thích đua xe, cũng có đầy đủ kiên trì quyết tâm, tôi có thể chỉ đạo cô một chút."

"Mộc Mộc, vậy thì tốt quá!" Không cho Lâm Yên cơ hội mở miệng, Bùi Vũ Đường vội vàng nói.

"Ừm, tối nay lưu phương thức liên lạc đi, tôi đi xem trường đua trước." Mộc Mộc nhẹ gật đầu về phía Lâm Yên cùng Bùi Vũ Đường, chợt cũng đi ra ngoài.

Chờ sau khi toàn bộ đội viên ZH1 rời đi, Bùi Vũ Đường lúc này mới nhìn về phía Lâm Yên, kích động nói: "Yên tỷ, đây thật sự đúng là hi vọng trong hoàn cảnh khôn khó, chị gặp vận may lớn, thực lực Mộc Mộc mặc dù không có cách nào so với Z Thần, nhưng cũng siêu cấp lợi hại!"

"Người cũng không tệ lắm." Lâm Yên gật đầu nói.

"Người nào không tệ... Người thì không tệ, nhưng, Yên tỷ, điểm chú ý của chị có phải hay không hơi lệch một chút! Chủ yếu là kỹ thuật đua xe, kỹ thuật lái xe!" Bùi Vũ Đường nói.

Lâm Yên liếc mắt lườm Bùi Vũ Đường: "Áp phích kí tên bản số lượng của tôi đâu?"

"Yên tỷ, chị không cần nổi, tại thời khắc kích động lòng người như vậy, chị thể mà còn bản khoản một tấm áp phích cùi." Đang nói chuyện, Bùi Vũ Đường lấy một tấm áp phích mới tinh từ trong phòng chứa đồ ra ngoài, đưa cho Lâm Yên.

Mở ra, liếc mắt, quả nhiên không để cho Lâm Yên thất vọng, đích thật là bản áp phích kí tên số lượng có hạn của Bùi Nam Như.

Trong lúc nhất thời, mắt Lâm Yên nổi đom đóm, số lượng áp phích kí tên này hết sức thừa thót, coi như là một chút nữ diễn viên nổi tiếng trong giới muốn kiếm một tấm cũng khó như lên trời.

"Chỉ có một tấm, hết rồi sao?" Lâm Yên thận trọng cuộn áp phích lại, hướng phía Bùi Vũ Đường hỏi.

"Không phải, em chỉ trộm một tấm, nếu chị cảm thấy ít, lần sau em trở về trộm thêm." Bùi Vũ Đường nói.

"Tám thiếu, Bùi Nam Như là anh của cậu, sao có thể là trộm, trở về đi lấy thêm thôi." Lâm Yên nói.

"Ngược lại đều không khác mấy đi..." Bùi Vũ Đường nghiêng đầu mở miệng, chợt, tựa như là nhớ ra cái gì đó, vội vàng nghiêm mặt nói: "Đúng rồi, Yên tỷ, chờ sau đó khi thi đấu, chị đi theo em, xem thật kỹ đội viên ZH1 thi đấu, có thể học bao nhiêu thì học bấy nhiêu!"

Lâm Yên: "..."

Cái này cũng có thể học? Vậy cô xem thi đấu đỉnh cao trong TV là được rồi, ở đây lãng phí thời gian làm gì.

"Yên tỷ, còn một lát nữa mới thi đấu, em đi xem sân bãi một chút trước, chị tùy tiện ha!, chờ sau đó em tới tìm chị." Bùi Vũ Đường dứt lời, đi chậm chậm vô tung vô ảnh.

Lâm Yên cũng không ở thêm, đứng dậy đi về phía sân bãi.

Nhưng mà, sau khi rời đi, lại va vào lòng một người nam nhân.

"Ra cửa không mang mắt sao!"

Nam nhân không vui quát.

"Ngượng ngùng, anh không sao chứ?" Lâm Yên hỏi.

"Là cô?" Vệ Từ Phong ngẩng đầu, sau khi thấy rõ nữ hài trước người, hơi sững sờ.

Vệ Từ Phong?

Lâm Yên cũng không nghĩ tới, Vệ Từ Phong vậy mà lại xuất hiện ở đây, còn ngẫu nhiên gặp cô.

"Cô theo dõi tôi?" Vệ Từ Phong nhìn chằm chằm Lâm Yên, lông mày nhẹ chau lại.

Lâm Yên: "..."

Thiếu niên, cậu khả năng có chút nghĩ quá nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 162: Quay ngựa khủng hoảng

"Tôi theo dõi cậu làm gì." Lâm Yên có chút im lặng.

"À, tôi biết rồi." Vệ Từ Phong nhìn chằm chằm Lâm Yên, khóe miệng hơi hơi giương lên, phác họa ra một ý cười băng lãnh: "Lâm Yên, tôi nói cho cô biết, coi như bây giờ cô bắt đầu tiếp xúc với đua xe, cô cũng chỉ là cô mà thôi, cô vĩnh viễn cũng không thể trở thành Yeva!"

Lâm Yên: "..."

Cô cần phải trở thành sao? Cô vốn chính là có được hay không.

"Lâm Yên, đừng tưởng rằng biết chuyện xưa của tôi, tăng thêm cô thật sự có chút tương tự, liền có thể trở thành người kia trong lòng tôi, cô như vậy mà sẽ chỉ làm ta càng ngày càng chán ghét, hiểu chưa." Giờ phút này, ánh mắt Vệ Từ Phong bỗng nhiên trở nên sắc bén: "Không cần thử thay đổi chính mình thành Yeva, cô, không xứng, cũng không có khả năng."

Còn không đợi Lâm Yên mở miệng nói chuyện, điện thoại Vệ Từ Phong lại vang lên.

"Cha... Cái gì? Hiện tại?" Vệ Từ Phong mặt mũi tràn đầy không vui: "Con đang ở bãi xe đua, hôm nay có trò hay..."

"Được, con biết rồi, con lập tức trở về." Sau khi nói xong, Vệ Từ Phong cúp điện thoại, tựa hồ có chút ảo não, "Chết tiệt, chẳng lẽ chỉ có thể xem vòng loại của chiến đội Hạ gia vài ngày sau..."

Rất nhanh, Vệ Từ Phong một lần nữa nhìn về phía Lâm Yên, vẻ mặt lạnh lùng nói: "Nhớ kỹ lời tôi nói, nữ thần của tôi vĩnh viễn chỉ có Yeva, mà cô, đời này đều khó có khả năng trở thành cô ấy, làm tốt chính cô, không nên vũ nhục Yeva, nếu không, tôi sẽ để cho cô hối hận."

...

Sau khi Vệ Từ Phong nói xong, không cho Lâm Yên cơ hội mở miệng, quay người rời khỏi nơi đây.

Lâm Yên không nghĩ tới, Vệ Từ Phong thế mà cũng sẽ quan tâm thi đấu đua xe trong nước như thế, càng không ngờ tới, mình sẽ gặp Vệ Từ Phong ở nơi này.

Nhưng suy nghĩ kỹ một chút, Vệ Từ Phong nếu như không phải si mê đua xe, cũng không có khả năng sẽ có cơ hội gặp được Yeva.

Chờ chút, vừa rồi khi Vệ Từ Phong trò chuyện nói cái gì, chỉ có thể đi xem đội xe Hạ gia mấy ngày sau?

Đội xe Hạ gia nào?

Lâm Yên chống cằm trầm tư, ở đế đô giống như, kinh doanh đội đua xe Hạ gia, đồng thời mấy ngày sau đi đấu vòng loại, cũng chỉ có nhà ông ngoại đi?

Nếu nói như vậy, chờ ông ngoại bên kia bắt đầu đấu vòng loại, cô chẳng phải lại đụng phải Vệ Từ Phong sao?

Giờ phút này, Lâm Yên đã bắt đầu suy nghĩ, cô đến tận cùng có cần đổi đầu tóc hay không, đừng đến lúc đó còn nói chính mình giả mạo Yeva đi cố ý tiếp cận để chiếm được hảo cảm của hắn.

Lời tuy là nói như thế, nhưng nếu như Lâm Yên thật sự có cơ hội vào sân, tối thiểu ở trong mắt Vệ Từ Phong, thân phận Yeva của mình, chưa hẳn còn có thể giấu...

Lâm Yên không khỏi có chút nhức đầu, cô cũng quá khó khăn.

Không bao lâu, Lâm Yên đi vào phía trên trường đua, nhìn lại về phía bốn phía.

Không thể không nói, đường đua sân bãi bọn Bùi Vũ Đường cùng Tống Diệu Nam chọn lựa này, hoàn toàn chính xác coi như không tệ, tối thiểu đủ để chống đỡ thi đấu không nhỏ.

Vừa rồi Lâm Yên cũng nhìn qua hai bên đua xe, vô luận theo góc độ nào mà nói, chênh lệch cũng đều không lớn, lần này, không chỉ Bùi Vũ Đường bỏ hết cả tiền vốn, Tống Diệu Nam kia cũng giống như vậy.

Tính năng xe đua không kém nhiều, vậy liền xem tay đua xe phát huy, nhất là ở trong trận đấu, chi tiết xử lý cực kỳ trọng yếu, trực tiếp quan hệ đến thắng thua, thuộc về chiến tranh ở giữa tay đua xe.

"Yên tỷ!"

Bỗng nhiên, Bùi Vũ Đường chẳng biết lúc nào xuất hiện phía sau Lâm Yên, cánh tay phải tùy ý khoác lên trên vai trái Lâm Yên.

Nhưng mà, trong chớp lát, Lâm Yên cơ hồ là xuất phát từ bản năng, bắt lại cánh tay Bùi Vũ Đường.

"A... Ôi, mịa nó... Yên tỷ... Buông tay! gãy gãy gãy à....!" Bùi Vũ Đường quý khóc sột gào.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 163: Cô còn hiểu biết chính xác

Thấy thế, Lâm Yên lúc này mới lấy lại tinh thần, lập tức buông lỏng tay ra, nhìn chăm chăm Bùi Vũ Đường đầu đầy mồ hôi, có chút im lặng, đứa trẻ trâu này sao lại vô thanh vô tức chạy tới sau lưng người khác dọa quỷ chứ.

"Yên tỷ, chị có ý gì đây, em có thù hận gì với chị, mà chị lại hạ từ thù với em... Chị ăn rau chân vịt lớn lên à, khí lực lớn như vậy?!" Bùi Vũ Đường nhẹ nhàng lung lay cánh tay, suýt chút nữa liền bị Lâm Yên bẻ gãy.

Lâm Yên: "..."

Đứa trẻ trâu này chính mình tự chạy đến phía sau cô, còn đặt tay trên vai của cô, hiện tại còn trách cô.

"Nếu tôi hạ từ thù, cánh tay kia của cậu liền không có." Lâm Yên nhìn về phía Bùi Vũ Đường cười nói.

"Yên tỷ, khí lực lớn này của chị là hơi bị lớn, nhưng cũng không cần khoác lác như thế đi, cánh tay này của em là làm bằng nhựa plastic chắc? Nói không có liền không có?" Mặt mũi Bùi Vũ Đường tràn đầy không phục: "Yên tỷ em nói cho chị, vừa rồi cũng thua thiệt là chị, nếu là người khác, em đã sớm đánh trả, em mà đánh trả, không chết cũng bị thương."

Lâm Yên liếc mắt nhìn Bùi Vũ Đường, hiện tại kiên cường như vậy, không phải cậu ta vừa mới quý khóc sột gào nói tay muốn gãy sao.

Lâm Yên vừa muốn mở miệng nói cái gì, ánh mắt Bùi Vũ Đường, lại nhìn lại về phía dưới làn xe, trong mắt hiện ra một vết lạnh lẽo.

"Con chó kia, tối sớm như thế." Bùi Vũ Đường hừ lạnh một tiếng.

Ngay sau đó, Lâm Yên nhìn theo ánh mắt Bùi Vũ Đường xuống phía dưới dò xét.

Không phải ai khác, chính là đối thủ một mất một còn của Bùi Vũ Đường, đám người Tống Diệu Nam.

Giờ phút này, một nhóm người Tống Diệu Nam mặt mũi mang ý cười, đang tiến hành nói chuyện với cùng một đám tay đua xe nước ngoài mặc trang phục đua xe màu lam.

Phản lưng trang phục đua xe màu lam, có đồ án một con báo săn.

Trang phục chiến đội màu lam, Lâm Yên giống như là có chút quen mắt, giống như từng nhìn thấy qua ở chỗ nào, còn không đợi Lâm Yên nghĩ sâu, Bùi Vũ Đường bên cạnh thận trọng dùng ngón tay gạt Lâm Yên.

"Làm sao vậy?" Lâm Yên lập tức quay người nhìn về phía Bùi Vũ Đường.

Lâm Yên quay người lại, Bùi Vũ Đường lập tức lui về phía sau mấy bước.

"Yên tỷ, chị nghĩ gì thế, gọi chị vài tiếng cũng không để ý đến em." Bùi Vũ Đường thở phào nhẹ nhõm nói.

Phản ứng tự nhiên vừa rồi của Lâm Yên, làm Bùi Vũ Đường có bóng ma tâm lý, rất sợ hãi không cẩn thận, Lâm Yên tiến hành tổn thương mang tính hủy diệt đối với cánh tay đáng thương của cậu ta.

"Không có gì, tôi đang nhìn đoàn xe của bọn Tổng Diệu Nam." Lâm Yên cười nói.

"Đúng vậy, Yên tỷ, em cũng không hiểu rõ, Tổng Diệu Nam kia đến cùng làm cái quỷ gì, vậy mà mời đội đua xe nước ngoài?" Sau khi thấy không có nguy hiểm, Bùi Vũ Đường lúc này mới một lần nữa tiến lên.

Lâm Yên liếc qua thành viên đội xe phía dưới, như thể vẫn chưa đủ rõ ràng à... Thuận một sắc tay đua xe nước ngoài.

"Yên tỷ, chị biết cái đội xe ròm kia à, em cũng không tin, Tổng Diệu Nam có thể mời được tay đua xe lợi hại, chúng ta bên này thế nhưng là ZH1, thành viên đua xe hàng đầu trong nước, còn có Z Thần tọa trấn!" Bùi Vũ Đường bày phần không phục tám phần không cam lòng.

"Ừm... Giống như..." Lâm Yên như có điều suy nghĩ.

Nhưng mà, vẫn chưa đợi Lâm Yên mở miệng nói xong, Bùi Vũ Đường lại lắc đầu, nói: "Yên tỷ chị mặc dù có kỹ thuật đua xe, nhưng cho tới bây giờ cũng không hề hiểu rõ chiến đội đua xe trong ngoài nước, ngay cả ZH1 cùng Z Thần cũng không biết, làm sao có thể biết chiến đội nước ngoài."

Lâm Yên: "...". Cô còn hiểu biết chính xác.

Trang phục đua xe màu lam, sau lưng có con báo đang chạy tốc độ cực nhanh, là chiến đội đua xe tên "Speed" ở nước ngoài, phiên dịch nghĩa chính là "Tốc độ".

Đội trưởng của nhánh chiến đội này, từng mấy lần lấy được quán quân vòng thi đấu thứ ba toàn cầu, về sau khiêu chiến vòng thi đấu thứ hai toàn cầu, khi Lâm Yên ở nước ngoài, một vị đồ đệ của mình cũng đúng lúc tham gia vòng thi đấu thứ hai toàn cầu, Lâm Yên bị đồ đệ mời, lợi dụng thân phận khách quý tiến vào chiến đội đua xe của đồ đệ, quan sát toàn trận đấu.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 164: Bé con, chúc cậu may mắn!

Lúc đó, đồ đệ của Lâm Yên đúng lúc gặp đội trưởng chiến đội "Speed".

Lâm Yên còn nhớ rõ, thái độ của vị đội trưởng kia hết sức phách lối, khiêu khích vũ nhục đồ đệ của cô đủ loại, kết quả khi bắt đầu thi đấu, đồ đệ của cô tự tay đưa đội trưởng "Speed" ra khỏi đường đua.

Đáng nhắc tới nhất chính là, từ khi bắt đầu, cái vị đồ đệ kia của Lâm Yên liền đã nghiền ép đội trưởng chiến đội "Speed" siêu việt, cuối cùng còn ở điểm cuối cùng đội trưởng "Speed" rờn rã hai phút rưỡi...

Cái vị đồ đệ kia của Lâm Yên, chính là nhờ chuyện đó nhất chiến thành danh, cũng lấy được quán quân của một lần vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu kia, trở thành tay đua xe hàng đầu chạm tay có thể bóng của vòng tròn thi đấu thứ hai, độ hot một đường tăng vọt.

Bất quá, tuy là như thế, nhưng thực lực chiến đội "Speed" cũng không thể xem thường, lấy được Top 8 vòng thi đấu thứ hai toàn cầu, chiến đội giống ZH1 Bùi Vũ Đường mời tới, ở trước mặt chiến đội "Speed", thực sự không đáng chú ý, căn bản không cùng một đẳng cấp.

"Speed" là chiến đội Top 8 vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu.

"Zh1" là chiến đội Top 16 vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu.

Vèn vèn dùng số mà nói chuyện, chỗ nào có thể có may mắn khả năng so sánh.

Vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu cùng vòng tròn thi đấu thứ ba, như trời đất khác biệt, nói thông tục dễ hiểu chút, chính là khác biệt giống như đứa bé nhà trẻ cùng sinh viên đại học.

Lâm Yên bất động thanh sắc nhìn lại về phía Bùi Vũ Đường, bất tri bất giác, trong mắt hiện ra một tia đồng tình, đứa trẻ trâu này, chúc cậu may mắn...

"Yên tỷ, chị nhìn bộ dạng của Tổng Diệu Nam kia, còn mời mấy tay đua nước ngoài thi đấu xe đẩy tới trấn bãi, thật sự là không biết trời cao đất rộng, thật sự cho rằng mấy cái tay đua xe ngoại quốc kia có thể giúp hấn ta thắng được trận đấu này?"

"Cái kia, Tam thiếu, các người có tiền đặt cược gì... tương đối đặc biệt không?" Lâm Yên hỏi Bùi Vũ Đường.

"Đương nhiên là có." Bùi Vũ Đường nhẹ gật đầu, cười lạnh nói: "Yên tỷ, tiền đánh cược lần này của bọn em chính là, người nào thua, giải tán đội xe, từ nay về sau rút ra khỏi đường đua, còn có, phải chui qua dưới háng đối phương."

Lâm Yên: "... " Chúc cậu may mắn.

"Sao, chị làm sao dùng loại ánh mắt này nhìn em, có ý gì, không tin chiến đội ZH1 của em lợi hại?" Thấy vẻ mặt Lâm Yên không đúng, Bùi Vũ Đường có chút khó chịu.

Lâm Yên nhìn chằm chằm Bùi Vũ Đường, trong đầu đang suy nghĩ, cô rút cuộc phải nói vấn đề này với Bùi Vũ Đường như thế nào...

Bùi Vũ Đường này thật sự chẳng lẽ không có đầu óc à, loại đặt cược này, tối thiểu phải dò xét trước một chút, phía đối diện đến cùng mời chiến đội cấp bậc gì tới, hiện tại còn so thế nào, cái chiến đội "Zh1" kia, coi như là lấy mạng liều với người ta cũng không đầu lại.

"Tam thiếu, cậu thấy có loại khả năng này hay không " Lâm Yên nhìn chằm chằm Bùi Vũ Đường.

"Cái khả năng gì?" Mặt mũi Bùi Vũ Đường tràn đầy nghi hoặc.

"Thí dụ như, đầu hàng thua một nửa cái gì..." Lâm Yên nói.

"Đầu hàng thua một nửa?" Nghe Lâm Yên nói, Bùi Vũ Đường lập tức sững sờ, chợt cười lạnh nói: "Yên tỷ, nói đùa cái gì, em sẽ nhân từ như vậy, để cho Tổng Diệu Nam đầu hàng? Còn thua một nửa, tuyệt đối không có khả năng!"

Lâm Yên: "... " Bé con, chúc cậu may mắn.

"Yên tỷ, chị chờ xem đi, lần này, em muốn Tổng Diệu Nam trả lại cả gốc lẫn lãi, dám khi dễ tiểu gia, thật sự là chưa ăn qua thiệt thòi." Bùi Vũ Đường cười nói.

"Cái kia, nếu như tôi nói cho cậu biết, Tổng Diệu Nam mời chính là chiến đội Speed thì sao?" Lâm Yên mở miệng.

"Chiến đội Speed?" Nghe thấy, Bùi Vũ Đường một bộ trầm tư, giống như cho tới bây giờ cũng chưa từng nghe nói qua cái chiến đội này.

"Cái chiến đội gì, chưa nghe nói qua..." Một lát sau, Bùi Vũ Đường lắc đầu.

"Tham gia vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu, vinh dự cao nhất là Top 8." Lâm Yên thở dài, mặc dù không muốn đả kích Bùi Vũ Đường, nhưng mình lại không thể không nói.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 165: Còn có thể chơi như vậy?

"Cái gì?!"

Lâm Yên vừa dứt lời, Bùi Vũ Đường một mặt mừng rỡ, khó có thể tin nhìn chằm chằm Lâm Yên: "Tham gia vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu, còn đạt Top 8?! Thật hay giả, Yên tỷ, chị đừng dọa em mà!"

"Những đội viên kia tôi biết, lúc trước kia tôi xem vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu, thấy qua đồng phục của đội bọn họ, hẳn là đúng." Lâm Yên nói.

"Yên tỷ, chị làm em sợ giật mình, em còn tưởng rằng chị thật sự quen thuộc đây."

Nghe Lâm Yên nói như vậy, Bùi Vũ Đường lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, "Yên tỷ, chị chưa quen thuộc với chiến đội đua xe, mà trang phục của chiến đội đua xe, rất nhiều đều cơ bản giống nhau, chị khẳng định là nhận lầm, Tổng Diệu Nam hẳn ta có thể mời Top 8 vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu? Nói đùa, em cũng mời không được."

Bùi Vũ Đường nói như vậy, Lâm Yên cũng chỉ có thể nhún hai vai, ngược lại mình đã nói đến thế, tin hay không, có nghe hay không, vậy thì là chuyện của Bùi Vũ Đường.

"Nha, đây không phải Bùi thiếu gia sẽ chui qua hông tao sao?"

Trong lúc nói chuyện, đám người Tổng Diệu Nam đi tới phía ghế khách quý.

"Ha ha, Tống Diệu Nam, mày giả trang cái cháu trai gì, ai chui dưới hông ai, trong lòng mày không có số sao." Bùi Vũ Đường lạnh giọng cười nói.

Tống Diệu Nam cũng không nói nhảm, dựng thẳng ngón giữa với Bùi Vũ Đường, chợt, ánh mắt rơi vào trên người Lâm Yên, trong mắt hiện ra một vết hàn quang.

Tống Diệu Nam vĩnh viễn cũng sẽ không quên, si nhục không cách nào rửa sạch trước đó nữ nhân này mang đến cho hắn ta, thân là một nữ nhân, thế mà thắng hắn ta trên đua xe.

Thua mất động cơ, Tống Diệu Nam căn bản không để trong mắt, nhưng... Mặt mũi, hắn ta phải kiểm về!

"Thế nào, loại thi đấu này, cô cũng muốn tham gia?" Tống Diệu Nam nhìn chăm chăm Lâm Yên bên cạnh Bùi Vũ Đường, mở miệng cười.

"Tôi chẳng qua là đến xem so tài." Lâm Yên nói.

"Xem so tài? Như vậy sao được, lần trước cô thắng tôi, tôi nghĩ cho cô thêm một lần cơ lại... Có dám tới cược một lần hay không?" Tống Diệu Nam nói.

"Không hứng thú." Lâm Yên mạn bất kinh tâm nói.

"Ha ha ha, Bùi Vũ Đường, mày mang cô em gái này tới, giống như mày, đều là thứ hèn nhát." Tống Diệu Nam liếc mắt lườm Bùi Vũ Đường.

"Tao trời ạ... Mày nói ai?!" Bùi Vũ Đường tròn mắt tròn xoe, lúc này cuốn tay áo lên.

Còn không đợi Bùi Vũ Đường tiếp tục mở miệng, lòng mày Lâm Yên lập tức nhú lại, đẩy Bùi Vũ Đường ra phía sau mình, ánh mắt rơi vào trên người Tống Diệu Nam.

Giờ phút này, Lâm Yên nhìn chăm chăm Tống Diệu Nam, lạnh giọng mở miệng: "Con người của tôi, đầu tiên giảng nghĩa khí."

"Há, sau đó thì sao?" Tống Diệu Nam mặt mũi tràn đầy nghiền ngẫm.

"Anh có thể nói cậu ta, nói tôi, không được." Lâm Yên nói.

Bùi Vũ Đường nghe xong Lâm Yên, vẻ mặt cảm động đầy mặt, liên tục gật đầu, nói: "Nói rất hay, nói tao là thứ hèn nhát thì có thể, nói cô ấy..."

Lời còn chưa nói hết, Bùi Vũ Đường lập tức sững sờ, chợt hơi kinh ngạc nhìn về phía Lâm Yên.

Còn có thể chơi như vậy?!

Cái này là nghĩa khí của Lâm Yên?

"Tống Diệu Nam, anh muốn đánh cược gì, đánh cược như thế nào." Lâm Yên tiếp tục nói.

"Liên cược cuộc tỷ thí này, thi đấu thắng thua giữa chúng ta không quan hệ đến đặt cược, chỉ cần cô có thể thắng một vị tuyển thủ tùy ý đằng sau tôi, coi như cô thắng, nếu như cô thua..." Đang nói chuyện, ánh mắt Tống Diệu Nam rơi trên người Bùi Vũ Đường, ánh mắt tràn ngập nghiền ngẫm cùng khiêu khích: "Thì phải theo tôi một đêm."

Tống Diệu Nam cho là, Lâm Yên là tình nhân Bùi Vũ Đường, vì vậy, câu nói này tự nhiên cũng là nói cho Bùi Vũ Đường nghe, nhục nhã cực điểm.

"Thứ đồ gì, cô ấy thua, tao phải cùng mày một đêm?" Bùi Vũ Đường ánh mắt quỷ dị nhìn Tống Diệu Nam.

* Vì bên Trung không có anh/em/cô/cậu/chú... gì như Việt mà chỉ có "wu" và "ni" tương tự như "I" và "you" của Việt Nam nên khi Tống Diệu Nam nói lại nhìn Bùi Vũ Đường nên mọi người tưởng hắn ta đang nói tới Bùi Vũ Đường.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Đại ca sẽ giết em!

Không chỉ có Bùi Vũ Đường, ngay cả vài vị thanh niên nam nữ bên cạnh Tống Diệu Nam, vẻ mặt cũng thoáng có chút cổ quái, đội viên Speed cũng nhủu mày.

Lâm Yên đi đến bên cạnh Bùi Vũ Đường, nhẹ nhàng vỗ vỗ bả vai Bùi Vũ Đường, ngữ trọng tâm trường (trịnh trọng, nghiêm túc, chân thành) nói: "Khổ cực."

"Con bà nó, Tống Diệu Nam, may mà nó có bị bệnh không, nhanh chóng tránh xa lão tử một chút, chớ tới gần tao!" Bùi Vũ Đường chỉ Tống Diệu Nam mắng.

Tống Diệu Nam vốn là còn chưa có ý thức được chuyện gì xảy ra, nhưng khi thấy vẻ mặt của mọi người bên cạnh, giờ mới hiểu được.

Hắn ta nói bởi một đêm, là nói với Lâm Yên, chứ không phải nói với Bùi Vũ Đường, nhìn Bùi Vũ Đường nói, chỉ là vì khiêu khích cậu ta! Lâm Yên không phải tình nhân của Bùi Vũ Đường sao!

Những người này, đến cùng có đầu óc hay không, ngay cả ý tứ cũng nhìn không hiểu?

"Bùi Vũ Đường, tao nói chính là người tình nhân kia của mày, tao không nói mày." Tống Diệu Nam nói.

"Để chị ấy cùng mày một đêm?" Ánh mắt Bùi Vũ Đường rơi vào trên người Lâm Yên, chợt toàn thân hơi hơi run lên, không được, vậy tuyệt đối không được!

Nếu bị thua, đại ca sẽ chém cậu ta cùng cùng Tống Diệu Nam thành muôn mảnh!

Là phi thường chân thực chém thành muôn mảnh, tuyệt đối không phải tùy tiện nói một chút!

"Đừng thả rắm chó của mày, mày xứng sao?!" Bùi Vũ Đường chỉ mũi Tống Diệu Nam, tức miệng nằng to: "Mày cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem cái đức hạnh kia của mày!"

"Nha, thế nào, sợ? Lại biến thành thứ hèn nhát rồi? Không dám đánh cược, cũng không quan hệ, thừa nhận chính mình là thứ hèn nhát là được." Tống Diệu Nam lạnh giọng cười nói.

"Mày...!"

Bùi Vũ Đường giận tới sắc mặt đỏ lên, còn chưa chờ Bùi Vũ Đường tiếp tục nói chuyện, Lâm Yên lại tiến lên một bước, khoe miệng hơi hơi giương lên, nói: "Tốt, điều kiện của anh, tôi chấp nhận."

"Đừng đừng đừng, đừng xúc động!"

Thấy Lâm Yên đáp ứng Tống Diệu Nam, Bùi Vũ Đường hít sâu một hơi.

Đây cũng không phải là đùa giỡn, những người Tống Diệu Nam này, căn bản chính là nhóm người Tiểu Bá Vương, chuyện gì không làm được?

Ngộ nhờ Lâm Yên thua, khẳng định phải kinh động đến đại ca, đến lúc đó... Tất cả mọi người đều lạnh!

"Bùi Vũ Đường, có quan hệ gì với mày, đây là tao đánh cược với cô ta, hiểu không?" Tống Diệu Nam liếc mắt lườm Bùi Vũ Đường.

"Anh còn chưa nói, anh thua làm sao bây giờ." Lâm Yên nhìn chăm chăm Tống Diệu Nam nói.

"A, nếu tôi thua, cô nói làm sao thì như vậy." Tống Diệu Nam cười nói.

"Nếu tôi thắng, lần này... Tôi muốn hai cái động cơ!" Lâm Yên nói.

Tống Diệu Nam "..."

Bùi Vũ Đường: "..."

Tống Diệu Nam ngoài cười nhưng trong không cười nhìn nữ hài bên cạnh, cô ta còn tưởng rằng, lần này thật sự có thể tiếp tục thắng? Còn muốn hai cái động cơ?!

"Có thể, hai cái động cơ, chỉ cần cô thắng, động cơ trên xe đưa ở đây, mặc cho cô chọn lựa." Tống Diệu Nam nói.

"Thành giao." Lâm Yên gật đầu.

Ngay sau đó, Bùi Vũ Đường kéo Lâm Yên đến nơi hẻo lánh: "Chị, chị đầu... Ba ba... Chị đừng chơi em mà, đại ca của em nếu biết, khẳng định sẽ giết em!"

Lâm Yên liếc mắt lườm Bùi Vũ Đường, không phải cậu ta cứng rắn kêu mình đến, còn có thể xảy ra việc chuyện à.

"Yên tâm đi, không quan hệ với cậu, mà đại ca cậu cũng sẽ không biết." Lâm Yên nói.

"Không biết?! Nói đùa cái gì, Yên tử, cái đội xe kia của Tống Diệu Nam, coi như không có cách nào thắng ZH1, thế nhưng thắng chị... Vậy còn không phải là một bữa ăn sáng!" Bùi Vũ Đường gấp.

"Sợ cái gì, bình tĩnh, cao nhân tự có diệu kế." Lâm Yên nói.

"Yên tử, chị tuyệt đối kiềm chế một chút, chờ sau đó khi chúng ta thi đấu, chị chạy trước đi, đằng sau để em giải quyết!" Bùi Vũ Đường nói.

"Được thôi, tôi biết rồi." Lâm Yên phát phát tay về phía Bùi Vũ Đường.

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 167: Không phải chỉ là hư danh

Giờ phút này, đã sắp đến thời gian thi đấu, công nhân viên trên đường đua cũng đang khẩn trương chuẩn bị, tất cả xe đua đều đã ở điểm xuất phát trên đường băng.

Đội viên của "ZH1", toàn bộ đã đi vào chỗ chuẩn bị của trường đua.

Nhưng mà, khi Mộc Mộc của ZH1 thành viên đội đua xe bên Tổng Diệu Nam chuẩn bị trường đua ở xa, về mặt lập tức kinh ngạc.

"Đội trưởng, nhìn xem!" Mộc Mộc vội vàng nói.

Ngay sau đó, Z Thần vô ý thức nhìn lại về phía chỗ chuẩn bị của trường đua đối diện, sau khi nhìn thấy màu sắc của đội viên, cả người trong nháy mắt đứng dậy.

"Đội ngũ Không Quân... Speed?!" Sắc mặt Z Thần rung động.

"Bùi Vũ Đường, cậu làm cái gì đây!" Z Thần nhìn Bùi Vũ Đường hăm hăm: "Đối diện là đội ngũ gì, cậu không biết?"

Giờ phút này, mắt Bùi Vũ Đường cũng choáng váng, những gì Lâm Yên vừa nói, chẳng lẽ đều là thật...

Tổng Diệu Nam, thật sự mời Speed tới, tham gia vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu, đội ngũ nằm trong Top 8!

Bùi Vũ Đường vốn là hứa hẹn qua với ZH1, cuộc tỷ thí này khẳng định thắng, Tổng Diệu Nam bên kia không cần lo lắng.

Nhưng bây giờ, đội thi đấu với ZH1 dĩ nhiên là Speed!

ZH1 thân là chiến đội hàng đầu trong nước, đã ròng rã hai năm không có thua trận thi đấu nào, mặc dù lần này không tính là thi đấu chính thức, chỉ có thể coi là thi đấu giao hữu, nhưng... Bọn họ thua không nổi!

Bọn họ cùng Speed, hoàn toàn không có bất kỳ khả năng gì để so sánh...

Bùi Vũ Đường chết tiệt này, thế mà ngay cả tình huống đội xe đối phương cũng không biết?!

Chẳng qua là, cũng không thể chỉ trách Bùi Vũ Đường, cũng là bọn họ quá sơ sẩy, không có đi điều tra, tùy tiện tin Bùi Vũ Đường.

Giờ phút này, đầu Bùi Vũ Đường có chút mơ hồ, trong lúc nhất thời không biết nói cái gì.

Bùi Vũ Đường vốn cho là, chính mình mời chiến đội ZH1 hàng đầu trong nước đến, tuyệt đối là không có sơ hở nào, Tổng Diệu Nam lần này chắc chắn thua ở trong tay của cậu ta, thế nhưng ai có thể nghĩ đến, Tổng Diệu Nam bản lĩnh lớn như vậy, ngay cả đội xe "Speed" Top 8 vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu cũng có thể mời tới.

"Lần này xong..."

Trong lúc nhất thời, vài vị đội viên ZH1 mặt xám như tro, chiến tích cao nhất trên trường đua của bọn họ, chỉ là Top 16 vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu, mà Speed lại là Top 8 vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu, bọn họ làm sao có thể đánh đồng cùng Speed?!

Nhất là đội trưởng Speed, ngoại hiệu Không Quân, thế nhưng đã từng rong ruổi cùng tay đua xe Lăng Mãng ở trên đường đua!

Lăng Mãng... Đạt được vài lần quán quân của vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu, không chỉ như thế, càng là một trong... Những đồ đệ của Từ Thần Đường Đua Yeva!

Từ Thần Đường Đua Yeva, cho tới bây giờ chưa có ai nhìn thấy qua diện mạo chân thực của hắn, liên tục nhiều lần quán quân của vòng tròn thi đấu thứ

nhất toàn cầu, hoàn toàn xứng đáng với vương miện, càng là một người siêu việt của vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu, là nhân vật truyền kỳ từng tiến vào chiến trường đường đua đỉnh phong.

Danh hiệu Tử Thần Đường Đua, cũng không phải chỉ là hư danh, xuất đạo từ vòng tròn thi đấu thứ hai, quét ngang vòng tròn thi đấu thứ nhất, thứ hai toàn cầu, không biết đây bao nhiêu tay đua xe truyền kỳ hàng đầu ra khỏi đường đua.

Mà đội trưởng Không Quân của Speed, thế nhưng đã từng tỷ thí cùng đồ đệ của Tử Thần Đường Đua Yeva, cuộc tỷ thí này, còn chưa đấu, căn bản cũng đã thua!

"Chết tiệt, Tổng Diệu Nam kia, đến cùng có lai lịch gì, đội ngũ Không Quân cũng gọi đến!" Một vị đội viên nào đó của ZH1 nghiêng răng nghiêng lợi, hôm nay bọn họ tất thua không thể nghi ngờ.

"Cái kia... Không Quân là ai?" Bùi Vũ Đường thận trọng hỏi.

"Không Quân chính là đội trưởng Speed, nam nhân này từng PK trên đường đua của vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu cùng đồ đệ Lăng Mãng của Tử Thần Đường Đua Yeva." Mộc Mộc một bên giải thích.

"Con mợ nó, không phải chứ..." Bùi Vũ Đường một mặt rung động: "Lăng Mãng tôi biết! Dùng ngọn sóng làm danh hiệu, nghe nói ở trên đường đua vô cùng liều, ưa thích chỗ chờ đối thủ của mình ở điểm cuối cùng..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 168: Ai thắng ai thua còn chưa nhất định

"Đừng nói nhảm." Lòng mảy Z Thần nhú lên thật sâu: "Cậu nếu sớm điều tra tình huống, cũng không đến mức để chúng ta bị động như vậy, Bùi Vũ Đường tôi cho cậu biết, trận đấu này, chúng ta không có khả năng thắng."

"Bùi Vũ Đường, cậu thật sự là hại chúng ta lắm!" Một vị đội viên của ZH1 cả giận nói.

Không có ai biết rõ sẽ thua mà vẫn đi thi đấu, nhất là loại thi đấu có đẳng cấp chênh lệch lớn như vậy.

"Vậy làm sao bây giờ... Các người đừng sợ!" Trần Bùi Vũ Đường chảy ra một tầng mồ hôi lạnh, trận này cậu ta độ sức sinh tử cùng Tổng Diệu Nam, cậu ta tuyệt đối không thể thua.

Người nào thua, giải tán đoàn xe của mình không nói, lại còn phải chui qua háng đối phương, nếu thật sự bị thua cuộc tỷ thí này, còn không bằng cậu ta chết bất đắc kỳ tử tại chỗ cho xong.

"Không Quân không có tới, có lẽ không đến nỗi thua khó coi như vậy." Sắc mặt Z Thần ngưng trọng nói.

Hạch tâm chủ yếu của Speed chính là Không Quân, nhưng hiện tại bọn họ cũng không có trông thấy Không Quân ở chỗ chuẩn bị đối diện của trường đua, có lẽ còn có một tia cơ hội.

Dù sao, một tay kéo Speed vào vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu chính là một người Không Quân, cũng không phải là hết thấy đội viên Speed.

Một bên, Lâm Yên liếc mắt lườm Bùi Vũ Đường, vừa rồi chính mình cũng đã khuyên cậu ta, đầu hàng thua một nửa, cậu ta còn không nguyện ý, đưa trẻ trâu này, cũng quá tự tin.

Rất nhanh, thời gian thi đấu đã đến, hai bên đồng thời đi đến phía giữa sân.

"Bùi Vũ Đường, tao xem lần này mày chết như thế nào." Tổng Diệu Nam nhìn chăm chăm Bùi Vũ Đường, cười lạnh một tiếng, làm ra một động tác cắt cổ.

Giờ phút này, Bùi Vũ Đường có chút chột dạ, nhưng lại là con vẹt chết mạnh mẽ như cũ: "Mấy ngông cuồng cái gì, ai thua ai thắng còn chưa nhất định."

"A, nếu như vậy, bọn tao cũng chỉ phải rửa mắt mà thôi." Tổng Diệu Nam nói.

Rất nhanh, một vị tay đua xe Speed đáng người trắng kiện, tướng mạo thanh tú hơi có chút bất mãn nói: "Cuộc tỷ thí này, thế mà để cho tôi... Lên đường đua cùng một nữ nhân, thật không có ý tứ."

Nói xong, tên thành viên Speed kia, lạnh lùng liếc mắt lườm Lâm Yên, "Cho cô sau này có vốn liếng để khoác lác."

Lâm Yên nhìn về phía vị thành viên kia, cười nói: "Đến lúc đó còn hi vọng anh hạ thủ lưu tình, đừng để tôi thua quá khó nhìn."

"Không không không, tôi sẽ cho cô biết, đường đua nguy hiểm cỡ nào, đúng rồi... Cô sẽ lái xe đua à, biết chân ga chân phanh ở đâu không?" Đội viên Speed nói.

Vị đội viên này vừa dứt lời, đội viên Speed dòn dập cười một tiếng.

Lâm Yên nhún hai vai, cũng không tiếp tục đáp lời.

Sau khi làm xong công tác chuẩn bị, thi đấu chính thức bắt đầu.

Quy tắc tỷ thí là nhiều người thi đấu, tổng hợp kết quả của hai đội mà quyết định thắng bại.

Cờ hiệu lệnh vang lên, đội viên ZH1 cùng Speed, trong nháy mắt điều khiển xe đua xông ra ngoài, tiếng sóng khí của xe đua điếc màng nhĩ người.

Đội viên ZH1 thống nhất điều khiển xe đua màu vỏ quýt, mà đội viên Speed lái xe đua màu lam.

Hai loại màu sắc đồ đan xen kẽ lẫn nhau trên đường đua, chiến tranh ở giữa tay đua xe hết sức căng thẳng.

Lâm Yên nhìn lướt qua về phía hai đội đồ lam kịch liệt chiến đấu trên đường đua, chợt nhìn về phía Bùi Vũ Đường về mặt khẩn trương một bên, nói: "ZH1 thua."

"A?" Nghe thấy, Bùi Vũ Đường một mặt mừng bức nhìn về phía Lâm Yên: "Yên tỷ, chị không thể trông mong vào em một chút được sao... Trận thi đấu này thật sự thua, vậy em sẽ chết đi!"

Lâm Yên thoáng có chút bất đắc dĩ, tùy tiện quét mắt một vòng, cũng biết ZH1 cùng Speed không phải cùng một đẳng cấp thi đấu, cô chẳng qua là ăn ngay nói thật mà thôi.

"Tam thiếu, tôi cảm thấy, cậu vẫn là chuẩn bị tâm lý thật tốt trước đi..." Lâm Yên có chút bất đắc dĩ nhìn Bùi Vũ Đường, mở miệng nói.

Đội đua xe ZH1 mong muốn thắng được trận đấu này, trừ phi có kỳ tích xuất hiện, bằng không mà nói, căn bản không có khả năng.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 169: Bị ngược

Lâm Yên quan sát một chút, hiện tại trên đường đua, chỉ có một vị đội viên Speed lạc phía sau vị Z Thần kia, đội viên khác toàn bộ đều là trạng thái siêu việt, nếu như ZH1 có thể ở trong khoảng thời gian không nhiều vượt qua mấy vị đội viên Speed kia, mới có thể thắng đường đua, thế nhưng là, điều này hiển nhiên không quá hiện thực.

Dù sao chênh lệch của song phương còn ở đó.

Thực ra, không cần Lâm Yên cẩn thận nói rõ lý do, trên đường đua hiện tại đến tận cùng là tình huống như thế nào, chính Bùi Vũ Đường cũng biết rõ trong lòng.

"Yên tỷ, tiếp tục như vậy ZH1 nhất định phải thua... Em đây không phải tiêu đời sao, có biện pháp bù đắp gì không?!" Trong lúc nhất thời, Bùi Vũ Đường vô cùng lo lắng.

"Hắn không có đi." Lâm Yên lắc đầu.

"Thật sự chẳng lẽ để cho em giải tán đội xe, còn phải chui qua háng tiểu vương bát đần Tống Diệu Nam kia... Không được, tuyệt đối không được, nếu để cho đại ca của em biết, anh ấy nhất định sẽ đánh chết em, sau này cũng khó có khả năng để cho em tiếp xúc với xe đua..." Về mặt Bùi Vũ Đường càng tái nhợt, trán chảy ra một tầng mồ hôi lạnh.

Nghe thấy, Lâm Yên có chút cổ quái nhìn về phía Bùi Vũ Đường, cho nên... Đứa trẻ trâu này đến cùng là sợ thua thi đấu phải giải tán đội xe còn chui qua dưới háng Tống Diệu Nam, hay là sợ đại ca cậu ta sẽ đánh chết cậu ta...

Không đợi Lâm Yên tiếp tục mở miệng nói cái gì, trên sân lại vang lên một hồi tiếng kinh hô của người xem.

Lâm Yên cùng Bùi Vũ Đường nhìn lại về phía đường đua, chỉ thấy một vị đội viên Speed trong đó, đã vượt qua vạch đích, tháo mũ bảo hiểm xuống, phát tay về phía bốn phương tám hướng.

"Mịa nó... Chỉ vị đội viên của Speed đến đích, làm được cái gì!" Bùi Vũ Đường nghiêng răng nghiêng lợi.

Mà Bùi Vũ Đường vừa dứt lời, lại có một vị đội viên Speed nhanh như điện chớp, vượt qua vạch đích.

Từ khi vị đội viên Speed thứ hai xông qua vạch đích, sắc mặt Bùi Vũ Đường giống như tro tàn, đây đại biểu trận đấu này đã kết thúc.

Theo nhân số cố định của hai bên mà nói, cho dù là hết thấy đội viên ZH1 đều vượt qua vạch đích trước đội viên còn lại của Speed, cũng là bọn họ thua.

Người thứ ba là Z Thần ZH1 xông qua vạch đích, nhưng đây đối với Bùi Vũ Đường mà tới, đã không có ý nghĩa gì, cậu ta đã triệt để bại bởi Tổng Diệu Nam.

"Em muốn đi chết... Để cho em chết đi được rồi..." Bùi Vũ Đường thất hồn lạc phách nói.

Thấy thế, Lâm Yên một tay níu Bùi Vũ Đường.

"Yên tử, chị đừng kéo em, để cho em đi chết, đại ca của em nhất định sẽ biết chuyện này, anh ấy nhất định sẽ đánh chết em..." Bùi Vũ Đường nói.

"Vậy được rồi." Lâm Yên buông lỏng tay ra.

Thấy thế, Bùi Vũ Đường một mặt mòng bức nhìn Lâm Yên: "Yên tử, chị làm sao tàn nhẫn như thế, chẳng lẽ chị thật sự muốn tro mắt khoanh tay đứng nhìn em đi về phía diệt vong sao!"

Lâm Yên: "... Không phải cậu ta kêu mình buông tay sao?"

"Yên tử, lần này chị nhất định phải mau cứu em!" Bùi Vũ Đường mang theo tiếng khóc nức nở: "Chỉ có chị mới có thể khuyên đại ca của em!"

"Cho nên, đối với cậu mà nói, giải tán đội xe cùng chui qua háng của Tổng Diệu Nam, cũng không sao cả?" Lâm Yên thoáng có chút tò mò nhìn Bùi Vũ Đường.

Thật không nhìn ra, Bùi Vũ Đường này thế mà còn là một đại trượng phu, nói được làm được, nguyên cược nhưng cũng chịu thua, Lâm Yên trước đó vẫn còn xem thường cậu ta.

"Đúng... Không được, để em chui qua háng của Tổng Diệu Nam, em tình nguyện đập đầu chết!" Bùi Vũ Đường lúc này mới nhớ tới đặt cược của chính mình.

Lâm Yên: "..."

Giờ phút này, trận độ sức trên đường đua này đã kết thúc, không cần phải suy nghĩ nhiều, ZH1 bị Speed ngược, hai đội thi đấu này vốn là cũng không ở cùng một cấp bậc.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 170: Ngược gió lật bàn

Sau khi cuộc tranh tài kết thúc, đám người đội viên của ZH1 đã trở về, đi tới bên cạnh Bùi Vũ Đường, vài vị thành viên đội đua xe nhìn chăm chăm Bùi Vũ Đường, sắc mặt khó coi.

Nếu như không phải Bùi Vũ Đường không điều tra tin tức rõ ràng, bọn họ làm sao lại tỷ thí cùng Speed trên đường đua.

Còn không đợi đội viên ZH1 mở miệng, Tổng Diệu Nam mang theo đội viên Speed đi tới phía bên này.

Nhìn vẻ mặt của Tổng Diệu Nam kia, Bùi Vũ Đường nắm chặt hai quả đấm, hận không thể miễn cưỡng cắn chết Tổng Diệu Nam.

"Bùi Vũ Đường đại thiếu gia, làm sao vậy, giống như là một con chó nhà có tang, nhìn khiến người ta có chút đau lòng." Tổng Diệu Nam nhìn chăm chăm Bùi Vũ Đường, cười lạnh một tiếng.

Bùi Vũ Đường nhìn chăm chăm Tổng Diệu Nam, khóa miệng khẽ động, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng cũng không nói ra nửa chữ.

Dù sao, thắng làm vua thua làm giặc, cuộc tỷ thí này cậu ta đã thua, nói thêm gì nữa, cũng không có ý nghĩa, sẽ chỉ làm người khác càng thêm trào phúng mình.

Thấy Bùi Vũ Đường không nói lời nào, một vị thanh niên sau lưng Tổng Diệu Nam lạnh lùng nói: "Bùi Vũ Đường, mày chưa quên đặt cược cùng Tổng ca

đi, hiện tại còn đứng ngầy ra đó làm gì, chuẩn bị xong chưa, chuẩn bị xong, trước hết chui qua đũng quần của Tổng ca đi."

"Mày...!" Bùi Vũ Đường cắn răng, sắc mặt ngẹn đỏ lên.

Mặc dù trước đó vẫn luôn bị Tống Diệu Nam đè ép một đầu, nhưng lần đánh cược này thật sự là quá lớn, một lần liền khiến cậu ta không cách nào vươn mình.

"Ha ha, Bùi Vũ Đường, thế nào, có phải cần cho mày chút thời gian chuẩn bị trước một chút hay không, không có việc gì, tao không nóng nảy, mày chuẩn bị trước, tao chờ mày." Đang nói chuyện, Tống Diệu Nam lại mở chân ra trước mặt mọi người.

Giờ phút này, Bùi Vũ Đường nhìn chòng chọc vào Tống Diệu Nam, trên trán hiện ra một vệt gân xanh.

Giải tán đội xe cũng được, chui qua háng đối phương cũng được, vụ cá cược này là Bùi Vũ Đường tự mình lập, bây giờ bại bởi Tống Diệu Nam, cũng chỉ có thể trách chính cậu ta lơ là sơ suất, không nghiến cứu Tống Diệu Nam triệt để.

Thấy Bùi Vũ Đường vẫn thờ ơ, ngay lập tức, thanh niên nam nhân bên cạnh Tống Diệu Nam cười lạnh nói: "Nha, đại thiếu gia Bùi Vũ Đường, ngài cũng không phải là muốn quyết nợ chứ, đây là ý không đánh cược nổi rồi?"

"Thả rắm chó của mày! Lão tử quyết nợ lúc nào!" Sắc mặt Bùi Vũ Đường âm trầm, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Tới thì tới, lão tử cho tới bây giờ cũng không phải là người thua không trả tiền!"

"Đúng vậy, vậy mày còn chờ cái gì đây." Thanh niên nói.

Giờ phút này, trước mặt của mọi người, Bùi Vũ Đường hơi hơi cúi người.

Nhưng mà, còn không đội Bùi Vũ Đường có bước cử động kế tiếp, cũng là bị Lâm Yên một bên kéo lại.

"Yên tử?" Thấy thế, Bùi Vũ Đường có chút không hiểu nhìn Lâm Yên.

"Gấp cái gì, đặt cược của chúng ta vẫn chưa xong đâu, coi như muốn thực hiện hứa hẹn, cũng phải cược xong rồi nói sau." Lâm Yên hướng phía Bùi Vũ Đường nói.

"Ồ?" Nghe Lâm Yên nói, ánh mắt Tống Diệu Nam rơi vào trên người Lâm Yên, sau khi vị thâm trường dò xét vài lần về phía Lâm Yên, cười nói: "Cô nàng, thế nào, đau lòng? A... Giữa chúng ta nhưng còn có một trận đặt cược, cô vẫn là đau lòng cho chính cô trước đi."

Lâm Yên mặt không thay đổi nhìn Tống Diệu Nam, nói: "Tôi muốn nói, chính là đặt cược giữa anh và tôi, thi đấu của ZH1 cùng Speed, còn chưa có kết thúc."

"Thế nào, muốn trốn nợ?!" Thanh niên bên cạnh Tống Diệu Nam lạnh giọng quát.

"Đừng nóng vội." Lâm Yên nói: "Tống Diệu Nam, trước đó là chính anh nói, đặt cược giữa tôi và anh, là tính ở bên trong đường đua này, anh cũng không có nói, là sau khi ZH1 cùng Speed kết thúc lại đặt cược một lần nữa."

"Vậy thì thế nào?" Tống Diệu Nam mở miệng nói.

Lâm Yên mỉm cười: "Cho nên, theo ước định đặt cược giữa chúng ta mà nói, tôi có thể tính là đội viên trên trận doanh ZH1, không sai đi."

Tống Diệu Nam cũng không phản bác, chơi trò chơi chữ nghĩa cùng nữ nhân này, hẳn ta ngược lại muốn xem xem, nữ nhân này có thể chơi ra trò gian gì.

"Cô muốn cho rằng như vậy, cũng có thể." Tống Diệu Nam mở miệng.

"Đã như vậy, chấp hành theo quy tắc thi đấu lần này, tôi là vị đội viên ZH1 cuối cùng, cho nên, nhất định toàn bộ đội viên Speed phải lên đường đua, chỉ cần có bất luận một vị đội viên nào đến đích trước tôi một bước, chúng ta mới tính thua trận đấu này." Lâm Yên mở miệng nói rõ lý do.

Nhưng mà, Lâm Yên vừa dứt lời, ngay cả mấy vị đội viên ZH1 cũng nhin không được cười ra tiếng.

Nữ nhân này, nói ra những lời ấy, cô là nghiêm túc sao?!

Quy tắc thật sự không sai, nhưng, có một tiền đề, nếu như muốn lật bàn, Lâm Yên nhất định phải một người thắng nổi toàn đội Speed mới có thể, bị bắt cứ đội viên nào Speed dẫn trước, trận đấu này đều tính ZH1 thua.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quảng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 171: Cô xứng sao

"Cô cũng không thể coi là tay đua xe nghiệp dư, nghĩ thẳng nổi toàn đội Speed?"

Một vị đội viên ZH1 nào đó nhìn về phía Lâm Yên, lông mày nhăn lại thật sâu, trong mắt hiện ra một tia chán ghét, đây tính là gì, lờ người hay là giả ngu?!

Mở cái trò đùa quốc tế gì!

"Cô xứng so với chúng tôi à." Giờ phút này, một vị đội viên Speed lạnh lùng liếc mắt lườm Lâm Yên.

Nghe thấy, Lâm Yên nhẹ giọng cười một tiếng, nhìn chằm chằm Tống Diệu Nam, nói: "Thế nào, sợ... Nếu đã như vậy, ZH1 cùng chiến đội Speed coi như hoà, ai về nhà nấy, tìm mẹ xin sữa, ai cũng không có tổn thất, thế nào."

Nói trắng ra, Lâm Yên thực ra cũng không muốn tham gia vào vùng nước đục này, nếu không cần tự mình lên sân khấu thì không còn gì tốt hơn.

"Cô nàng, cô thật đúng là đáng yêu." Tống Diệu Nam nhìn chằm chằm Lâm Yên, khóe miệng hơi hơi giương lên: "Được, cô muốn lãng phí thời gian cũng không quan hệ, có thể tiến hành thi đấu cùng toàn đội Speed, đủ để cô nói khoác cả một đời, ngược lại đêm nay cô cũng chính là người của tôi, tôi liền thỏa mãn nguyện vọng này của cô... Chỉ là, khi theo tôi, cô cũng phải gắng sức nhiều thêm chút nữa, không uống công phần tâm ý này của tôi đối với cô."

Tống Diệu Nam nói xong, nhìn về phía mấy tên đội viên Speed nói: "Dựa theo quy tắc ước định trước kia của chúng ta, cô ta nói không sai, liền phiền phức vài phút của các vị."

"Được rồi."

Thấy Tống Diệu Nam mở miệng, đội viên Speed mới miễn cưỡng đáp ứng.

"Tay đua xe cùng giải thi đấu đua xe ở Hoa quốc các người, không chỉ là cấp thấp không có trình độ, ngay cả một kẻ yêu thích xe đua cũng vô sỉ như thế... Chắc chắn, giới đua xe Hoa quốc, thật sự là đủ cấp thấp."

Một vị đội viên Speed nào đó cười lạnh một tiếng, nhanh chân đi về phía đường đua, trở lại xe đua.

"Có thừa trang phục đua xe không." Lâm Yên hướng phía Z Thần hỏi.

"Yên tỷ, còn mặc trang phục đua xe gì... Cứ như vậy lên đi, đi, em ở cùng với chị!" Ánh mắt Bùi Vũ Đường nhìn Lâm Yên nóng lên, cũng âm thầm giờ ngón tay cái cho Lâm Yên.

Bùi Vũ Đường cho là, Lâm Yên cố ý lừa đám người Tống Diệu Nam, để Tống Diệu Nam buông lỏng cảnh giác, chờ sau khi Lâm Yên lên xe đua, mang theo cậu ta, trực tiếp lao ra khỏi trường đua, ai còn để ý đến bọn họ.

"Mặc trang phục đua xe của ZH1 chúng tôi, cô xứng sao?" Thành viên đội đua xe ZH1 lạnh lùng nói.

"Đừng nói như vậy." Mộc Mộc lắc đầu về phía tên đội viên kia.

"Mộc Mộc, cầm một kiện trang phục đua xe, còn có mũ bảo hiểm cho cô ta." Z Thần lên tiếng.

Lúc này, Mộc Mộc chạy tới phòng hậu cần, lấy một kiện trang phục đua xe giao cho Lâm Yên.

Lâm Yên tùy ý mặc trang phục đua xe lên người, cũng nhận lấy mũ bảo hiểm.

"Đừng xe đua trước đó của tôi đi, tính năng là tốt nhất." Z Thần nói về phía Lâm Yên: "Đừng ham mạnh, nếu không, thật sự sẽ chết người."

"Cám ơn."

Lâm Yên phát phát tay, nhanh chân đi đến phía đường đua.

"Ài, Yên tỷ... chờ em một chút!" Bùi Vũ Đường liền vội vàng đuổi theo.

Giờ phút này, toàn thành viên Speed đã lên xe đua, chuẩn bị sẵn sàng.

Mà Lâm Yên chọn trái chọn phải ở mấy cái xe đua đội viên ZH1 sử dụng.

"Yên tỷ, tùy tiện tìm một chiếc xe, chúng ta nên chuẩn bị đi..." Bùi Vũ Đường nhỏ giọng nói bên tai Lâm Yên.

"Đừng nói nhảm." Lâm Yên nói.

Bùi Vũ Đường: "..."

"Cái này đi." Sau một lát, Lâm Yên lên xe đưa Mộc Mộc sử dụng trước đó.

Thấy thế, đội viên ZH1 bên ngoài đường đưa lông mày nhẹ chau lại.

"A, đầu óc nữ nhân kia không có vấn đề đi, bộ xe đưa kia của Mộc Mộc tính năng bình thường, chủ yếu là lốp xe, lực chạm đất không tốt, sau đuôi dễ dàng vượt."

"Thế nào, các người thật sự đúng là hi vọng cô ta và Speed lên đường đua?" Một vị đội viên nào đó cười lạnh: "Tùy tiện xe gì, đối với cô ta mà nói, chỉ sợ cũng đều như thế."

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quảng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 172: Đến lúc đó đừng cầu xin tôi

Trên đường đua, sau khi Lâm Yên chọn tốt xe, mở cửa xe, tiến vào vị trí lái.

Chợt, Bùi Vũ Đường nhưng cũng chui vào.

"Cậu làm cái gì?" Lâm Yên một mặt mộng bức nhìn Bùi Vũ Đường trên ghế phụ.

Bùi Vũ Đường hết sức thành thạo cài dây an toàn, nói: "Đương nhiên là chạy, Yên tỷ, chị không phải muốn dẫn em chạy trốn sao?"

Bùi Vũ Đường còn nghi hoặc hơn Lâm Yên, nhìn về mặt Lâm Yên, dường như là không quá tình nguyện để cậu ta lên xe, chẳng lẽ Lâm Yên không có ý định dẫn cậu ta cùng chạy trốn?

Lúc này, Lâm Yên thở dài, đứa trẻ trâu này này, làm sao sẽ cho rằng cô muốn diễn như vậy với cậu ta, cô có nói qua muốn dẫn Bùi Vũ Đường chạy trốn à, từ đầu tới cuối, cũng đều không đề cập qua một câu được không, sức tưởng tượng có thể dừng phong phú như vậy hay không.

"Xuống." Lâm Yên nhìn chằm chằm Bùi Vũ Đường, phát phát tay.

"Em không xuống!" Bùi Vũ Đường lắc đầu liên tục: "Yên tỷ, chị không thể làm như này, chúng ta phải chạy trốn cùng nhau!"

"Cậu đến cùng xuống hay không xuống." Lâm Yên nhìn chằm chằm Bùi Vũ Đường, khóe miệng hơi hơi co rúm.

"Em không đi xuống, em chết cũng không đi xuống!" Bùi Vũ Đường ngữ khí kiên quyết.

"Tốt, đây là cậu nói, đến lúc đó cậu đừng cầu xin tôi." Lâm Yên nhún vai.

Chính mình nói hết lời kêu đứa trẻ trâu này xuống xe, là chính hắn không nguyện ý xuống, đến lúc đó trách cô cũng không được.

Coi như là những hoa tiêu trải qua huấn luyện nghề nghiệp đặc biệt kia, cũng không có mấy người dám lên xe cùng với cô.

Lâm Yên không tiếp tục phản ứng lại Bùi Vũ Đường, mà là đáp ly hợp, thuận tiện nhìn chân ga cùng phanh mấy lần.

Một giây sau, cờ hiệu lệnh vùng lên.

Cờ hiệu lệnh vừa vùng lên, các xe đua "Speed" tham gia thi đấu, trong nháy mắt phát ra tiếng nổ vang rền êm tai.

Trong nháy mắt, mấy chiếc xe đua do đội viên "Speed" lái, trong nháy mắt xông qua, nháy mắt không còn bóng dáng.

Mà giờ khắc này, Lâm Yên còn đang giẫm lên bộ ly hợp, cùng sử dụng tay phải phủi tro bụi trên tay lái.

"Yên tỷ, người chị làm gì, chúng ta đến cùng có chạy hay không?" Bùi Vũ Đường một mặt mộng bức nhìn chằm chằm Lâm Yên.

"Gấp cái gì, tôi còn chưa có thua đâu, chờ chúng ta thua tranh tài lại chạy cũng không muộn." Lâm Yên liếc Bùi Vũ Đường, mở miệng nói.

Nghe thấy Lâm Yên nói, Bùi Vũ Đường sững sờ, cẩn thận suy nghĩ, lời này của Lâm Yên... Tựa hồ thật là có đạo lý, đây không phải còn chưa có thua đâu à, không có thua cậu ta chạy cái gì, chờ một hồi sau khi Lâm Yên thua bọn họ lại chạy, tức chết tên tiểu khốn kiếp Tổng Diệu Nam kia!

"Thế nhưng là, coi như muốn so... Yên tử, chị cũng là chạy đi, lập tức ngay cả đuôi khói của đội viên Speed cũng không kịp ăn!" Bùi Vũ Đường vội la lên.

Lâm Yên cũng không mở miệng, trực tiếp ném điện thoại di động của mình cho Bùi Vũ Đường.

Vô ý thức, Bùi Vũ Đường đón lấy điện thoại Lâm Yên, mặt mũi tràn đầy vẻ mặt không rõ ràng cho lắm, cái này... Ý tứ gì?

"Yên tử, em có điện thoại, không cần chị đưa." Bùi Vũ Đường nhìn Lâm Yên nói.

"Nghĩ hay lắm." Lâm Yên không nhịn được nói: "Chọn cho tôi một bài hát, phải thật kinh bạo, tốt nhất có thể khiến người ta trong nháy mắt máu nóng sôi trào, bằng không thì một chút cảm giác tôi cũng không có."

Cùng loại cấp bậc như đội xe "Speed" này tiến hành thi đấu trên đường đua... Cô thật chính là nâng không nổi bất kỳ kích tình nào.

...

Giờ phút này, đường đua bên ngoài, mấy vị đội viên ZH1 nhìn chăm chăm xe đua màu vỏ quýt chậm chạp không có khởi động, dồn dập lắc đầu.

"A, chúng ta đến cùng đang làm cái gì, để cho nữ nhân cái gì cũng không hiểu kị, mặc trang phục đua xe của ZH1 chúng ta, lái xe đua chúng ta, ở tại chỗ phật đứng?!" Một vị đội viên nào đó của ZH1, nhìn chăm chăm xe đua màu quả quýt, cực kỳ khinh thường cười lạnh một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 173: Em sai rồi! Em muốn xuống xe!

"Thế nào, cậu còn thật sự cho rằng nữ nhân kia có thể chạy lên thi đấu cùng Speed một vòng? Cô ta không khởi động là tốt nhất, miễn cho tạo ra nguy hiểm ở trên đường đua, đừng đến lúc đó mạng nhỏ cũng bị mất." Một vị đội viên khác cười nói.

"Tốt nhất là một mực ngừng lại, chờ Speed chạy xong là được, coi như làm quá trình, đợi lát nữa chúng ta liền rút lui... Lần này coi như chúng ta không may."

...

Cùng lúc đó, bên trong xe đua.

Bùi Vũ Đường: "... Cô thật sự là tới tranh tài sao?

Ngay sau đó, Bùi Vũ Đường cúi đầu, nói ra mấy chữ mẹ.

Ước chừng ba bốn giây sau, trong điện thoại di động vang lên tiếng nhạc.

"Không tệ, bài hát gì?"

"《Natural》của Imagine- Dragons." Bùi Vũ Đường vô ý thức nói.

"Yên tử, chị làm còn không chạy xe, người ta cũng đã chạy xong một vòng!" Bùi Vũ Đường thấy Lâm Yên nhắm hai mắt nghe âm nhạc, ngoại trừ mộng bức vẫn là mộng bức.

"Đừng nóng vội, lập tức đến đập khúc." Khoé miệng Lâm Yên hơi hơi giương lên, phác họa ra một vệt ý cười không hiểu, đồng thời đạp thắng xe cùng chân ga xuống.

"Chỉ có bạn còn không hề từ bỏ

Khiến tất cả những người khác đều đình chỉ ném thư, bị ngăn trở mãi lấy hết hi vọng

Vị trí của tôi

Mọi thứ đều có nhân quả báo ứng, không có cái gì được đến dễ dàng, cho nên nói cho tôi biết

Ngôi sao sẽ xếp hàng thành đường hay không, tay của thượng đế sẽ tham gia hay không, sửa đổi định số trong cõi u minh, giải cứu chúng ta từ bên trong tội ác.

Mà tôi không cố kỵ gì, bởi vì quốc gia tôi thành lập sẽ Vĩnh Hằng đứng im.

...

..."

Cơ hồ trong phút chốc điệp khúc vang lên, xe đua nổ vang âm hưởng chói tai triệt để toàn trường.

"Con mẹ nó, Yên tỷ, chị làm gì?!" Bùi Vũ Đường gấp vội vàng nắm được dây an toàn: "Chị không nhấn chân phanh... Như vậy sẽ chỉ làm bánh sau toả nhiệt, chờ sau đó lao ra quá nguy hiểm!"

Nhưng mà, Lâm Yên giống như chưa nghe thấy Bùi Vũ Đường nói chuyện, thân thể hơi hơi ngời thẳng, ở thời khắc này, trên mặt Lâm Yên vốn là một vệt ý cười, nhưng cũng biến mất vô tung vô ảnh.

"Năm xuống." Lâm Yên nói.

"A?" Bùi Vũ Đường sững sờ.

Không đợi Bùi Vũ Đường lấy lại tinh thần, Lâm Yên lại hạ chỗ ngồi phía sau lưng Bùi Vũ Đường xuống đáy, trong nháy mắt để Bùi Vũ Đường nằm ở trên ghế ngồi.

Chợt, Lâm Yên lấy ra một túi ôi trong xe, vung ở trên người Bùi Vũ Đường.

Bùi Vũ Đường cảm lấy túi ôi, triệt để mộng bức nhìn Lâm Yên, cô đến cùng đang làm gì?!

Lại qua mấy giây, tiết tấu âm nhạc cuối cùng đến cực hạn.

Chính là phút chốc này, Lâm Yên cuối cùng bỏ chân phanh.

"Bá!"

Xe đua màu quả quýt, lại giống như một đạo tàn ảnh, trong nháy mắt bay ra ngoài.

Bởi vì mới rồi Lâm Yên vẫn giẫm lên thắng xe, lực chạm đất bánh sau của xe đua đã thay đổi đến hết sức yếu kém, chỉ thấy sau đuôi xe đua nghiêng thành một độ cong hết sức xinh đẹp, lực cản không khí trong nháy mắt giảm bớt.

"Oa!"

Không có gì sánh kịp cảm giác đẩy lưng, khiến cho Bùi Vũ Đường trong nháy mắt phun ra, còn cố gắng nắm lấy túi ôi vừa rồi Lâm Yên ném cho...

"A a a a a!" Bên trong xe đua, sắc mặt Bùi Vũ Đường trắng bệch, này mịa nó còn khiến cậu ta khó chịu hơn cấp treo, Bùi Vũ Đường chỉ cảm thấy, mình đã bị hất ra từ trong xe thi đấu.

"Yên... Yên Yên... Yên tỷ..." Toàn thân Bùi Vũ Đường run rẩy, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ nhìn Lâm Yên, cô đến cùng là làm gì, mang theo cậu ta cùng đi tự sát sao?!

Nhưng mà, Lâm Yên thời khắc này, phảng phất đã ngăn cách với bên ngoài, trong mắt chỉ còn lại đường đua.

"Em muốn xuống xe... Em đi chui qua háng của Tống Diệu Nam... Em phải chết... Em sai rồi..."

Dưới cảm giác đẩy lưng cùng tốc độ xe mãnh liệt đánh vào thị giác, Bùi Vũ Đường suýt nữa ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 174: Không có gì có thể ngăn cản

"Bá!"

Bùi Vũ Đường vừa dứt lời, xe đua màu quả quýt, tốc độ đạt đến cực hạn, chính là ngay cả thân xe cũng run run kịch liệt, bánh sau trượt, xe đua này liền như một con cự mãnh, trong tay Lâm Yên, dùng tốc độ cao "Boi" về phía trước.

Giờ này khắc này, bên ngoài đường đua.

Chúng đội viên ZH1, trong nháy mắt đứng dậy, vẻ mặt ngạc nhiên nhìn chiếc xe đua màu vỏ quýt dần dần tiếp cận "Speed" kia, trong mắt hiện ra vẻ chấn động khó nói lên lời.

"Nữ nhân kia điên rồi, cô ta không muốn sống nữa!!"

Một vị đội viên nào đó của ZH1 gấp gấp mở miệng.

Loại tốc độ này, căn bản đã đạt đến trình độ điên cuồng, Mộc Mộc vốn là lái chiếc xe đua này, lực chạm đất của lốp xe cũng không mạnh như vậy, cộng thêm nữ nhân kia vẫn giẫm lên chân phanh cùng chân ga, bánh sau đã toả nhiệt, lực chạm đất kéo dài yếu ớt, một khi xuất hiện bất kỳ sai lầm gì, ở dưới tốc độ như vậy, căn bản không thể còn sống sót!

Xe hư người chết!

Z Thần nhìn chằm chằm Lâm Yên lái chiếc xe đua màu vỏ quýt trên đường đua kia, sắc mặt có chút âm trầm, nữ nhân kia, đến cùng đang làm cái gì, cô ta đến muốn cùng thi đấu, hay là đi tìm chết?!

"Cô ta, là hoàn toàn bỏ hệ thống phanh..." Một bên, lông mày Mộc Mộc nhíu lên thật sâu, không có phanh lại, ở trên đường đua... Cô là thật sự không hiểu xe đua, nếu không, làm sao có thể dám điều khiển xe đua như này!

"Căn bản chính là hình thức tử vong!" Một vị đội viên nào đó của ZH1 nói.

"Không tốt..." Sắc mặt Z Thần ngưng trọng, trước mặt là ba đường rẽ của trường đua, không có hệ thống phanh, tăng thêm tốc độ như vậy, chỉ sợ xảy ra chuyện lớn.

Với tình huống trước mắt mà nói, ai có thể ngăn chiếc kia xe đua kia lại?! Không có bất kỳ người nào có thể làm được.

Bây giờ, chiếc kia xe đua, đã không có bất kỳ vật gì có thể ngăn cản, dùng từ ngựa hoang mất cương, cũng không đủ để hình dung.

Một bên, Tổng Diệu Nam cũng có chút bối rối, coi như không thắng được thi đấu, cũng không cần đến đi tìm chết...

"Lập tức tới đường rẽ ngay!" Mộc Mộc gấp gấp mở miệng.

Vài vị đội viên Speed, trước tiên xông đến đường rẽ.

Mà do Speed lái xe đua, mỗi một chiếc đi qua đường rẽ, đều sẽ mở hệ thống phanh, cũng lợi dụng hệ thống phanh cùng phương hướng vận tốc, để cho thân xe nghiêng, trôi nổi mà qua.

Mà chúng đội viên Speed vừa mới hoàn thành đường rẽ mượt mà, Lâm Yên lái xe đua màu vỏ quýt, cũng đã đuổi theo, dùng tốc độ xe đua của Lâm Yên để phán đoán, nhiều nhất mười giây, liền sẽ tiếp xúc chính diện với đường rẽ.

Giờ phút này, bên trên xe đua, Bùi Vũ Đường đã dần dần thích ứng, không có cảm giác nôn mửa mãnh liệt giống trước đó nữa.

Nhưng mà, sau khi Bùi Vũ Đường trông thấy đường rẽ ngay phía trước, vội vàng lớn tiếng gào: "Yên tỷ... Nhanh nhanh nhanh... Đường rẽ, là đường rẽ... Giảm tốc độ, mịa nó!"

Chỉ có điều, Bùi Vũ Đường phát hiện, Lâm Yên căn bản không có phản ứng lại dục vọng của cậu ta, vẫn y nguyên làm theo ý mình, phăng phất đâm chầm trong thế giới của chính mình, trên mặt không có bất kỳ biểu lộ gì, trong mắt một mảnh lạnh lùng.

Ngay lúc sắp đụng đường rẽ, Bùi Vũ Đường mặt xám như tro, đầu óc trống rỗng.

"Bá" một tiếng.

Lâm Yên chuyển động tay lái trong nháy mắt.

Chỉ thấy, xe đua màu quả quýt, dính sát lề đường rẽ tung bay mà qua.

Hai đường rẽ sau đó, Lâm Yên dùng kỹ xảo tương tự, trong nháy mắt hoàn thành.

Ba đường rẽ này, vốn là cần phải có cảm giác dừng lại ba lần, chia làm ba lần mà qua.

Nhưng khi Lâm Yên đến chỗ này, nước chảy mây trôi, giống như là một lần lướt qua ba cái đường rẽ trí mạng, chỉ là từ trên thị giác mà nói, lại không có mấy may một chút cảm giác dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 175: Cái đồ Điên này!

Tình cảnh này, rơi vào trong mắt mọi người ZH1 bên ngoài đường đua.

Một vị đội viên ZH1 nào đó, theo bản năng vuốt vuốt hai mắt, nhìn theo, ánh mắt thoáng có chút đờ đẫn nhìn chiếc xe đua màu vô quýt đã qua ba đường rẽ, tốc độ không giảm lại còn tăng.

"Cái này... Thế nào... Làm sao có thể..."

"Ba đường rẽ, một lần hoàn thành... Không có dựa vào bất kỳ hệ thống phanh nào... Lừa gạt... Gạt người đi!"

"Đây là cái kỹ xảo gì?" Miệng Mộc Mộc hé mở, khó có thể tin.

"Còn có loại chuyện này..." Z Thần đứng dậy, trong mắt một mảnh rung động.

Hắn chưa bao giờ thấy qua loại kỹ xảo đường rẽ này, một lần cũng chưa từng có.

...

Trên đường đua.

Một vị đội viên Speed nào đó chạy ở cuối cùng, chỉ nghe phía sau truyền đến tiếng nổ vang rền chói tai, vô thức nhìn lại về phía kính chiếu hậu.

"Mịa nó!"

Chỉ là liếc mắt, về mặt vị đội viên Speed này chính là mãnh liệt biến đổi.

Thông qua kính chiếu hậu, có thể rõ ràng trông thấy, chiếc xe đua màu vô quýt do Lâm Yên lái kia, giống như một dã thú chạy như điên ở trên đại thảo nguyên, lao đến từ sau đuôi xe.

"Làm cái gì!" Đội viên Speed mắng một câu, vội vàng điều chỉnh, muốn vứt bỏ Lâm Yên.

Nhưng mà, còn chưa chờ hắn ta có bất kỳ động tác gì, hào quang màu quả quýt lóe lên, Lâm Yên lái xe đua bay xông qua mà đi trong nháy mắt, không còn bóng dáng, chỉ còn lại một hàng đuôi khói trên không trung.

...

Ngay sau đó, xe đua màu vô quýt do Lâm Yên lái, trong nháy mắt vượt qua chiếc xe đua của đội viên Speed thứ hai.

"Mịa nó... ĐM..." Bùi Vũ Đường đã sớm triệt để mộng bức, sửng sờ nhìn Lâm Yên.

Đây rốt cuộc là cái quỷ gì?!

Giờ phút này, Bùi Vũ Đường đã không cách nào hình dung tâm tình của mình, cậu ta đã nhìn thấy cái gì...

"Ba ba, ba làm sao làm được, đây là cái kỹ xảo gì?!" Về mặt Bùi Vũ Đường rung động hướng phía Lâm Yên nói.

Nhưng mà, Lâm Yên vẫn không có phản ứng lại Bùi Vũ Đường.

"Ba ba, nói chuyện đi ba ba!" Thấy Lâm Yên không để ý mình, Bùi Vũ Đường có chút chưa từ bỏ ý định.

"Im miệng!" Cuối cùng, Lâm Yên hơi hơi không kiên nhẫn mở miệng nói.

"Được rồi!" Bùi Vũ Đường nằm trên ghế ngồi, liên tục gạt đầu.

Giờ phút này, Lâm Yên vượt thẳng về phía chiếc xe đua thứ ba của Speed mà tới.

"Đuổi theo tới?!"

Thấy thế, một vị đội viên Speed nào đó về mặt kinh ngạc, chỉ có điều, vào giờ phút như thế này, cũng không nghĩ nhiều, lập tức tăng tốc độ lên tới cực hạn, dùng xe đua mình điều khiển, gắt gao ngăn ở phía trước Lâm Yên lái xe đua màu vô quýt.

Chỉ cần ngăn cản Lâm Yên, để đồng đội thứ nhất phía trước xông đến điểm đích, bọn họ liền thắng, chỉ cần có bất luận một vị đội viên Speed nào ở

phía trước Lâm Yên, cô đều thua không thể nghi ngờ.

"Cùng tao chơi cái này..."

Thấy xe đua cùng phương hướng của xe phía trước giống như mình, Lâm Yên cười lạnh không thôi, vô tư, lao về phía đuôi xe của xe đua kia.

"Đừng đừng đừng... Yên tử, ba ba, chị đây là muốn đồng quy vu tận với ai a a!" Bùi Vũ Đường gấp, dùng tốc độ này đâm vào, bao gồm cả tên đội viên Speed ở bên trong trước mặt kia, bọn họ ai cũng đừng nghĩ sống!

...

"Đồ điên, mịa nó, cái đồ điên này!" Mắt thấy Lâm Yên lái xe đua màu vô quýt, trực tiếp lao về phía chính mình, sắc mặt đội viên Speed đại biến, tức miệng mắng to.

Nữ nhân kia làm như vậy, hẳn ta ngay cả thời gian nhường đường cũng không có!

Mắt thấy xe đua màu quả quýt liền sắp đụng vào, đầu óc đội viên Speed trống rỗng, chỉ có thể điên cuồng nhấn ga, tận lực kéo dài khoảng cách với Lâm Yên.

Nhưng mà, tốc độ của xe đua màu quả quýt thật sự là quá nhanh, tiếp cận trạng thái mất khống chế, căn bản không kéo ra được khoảng cách, ngược lại bị đuổi theo càng ngày càng gần.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 176: Người xe hợp nhất

"Bá —— "

Khi xe đua màu vô quýt sắp đụng vào đội viên Speed lái xe phía trước, chỉ thấy đầu xe đua màu quả quýt linh hoạt như rắn, quay về phía bên trái trong nháy mắt, biên độ đầu xe bị kéo đến cực hạn.

Một giây sau, khi đầu xe vượt qua đội viên Speed lái xe, đầu xe màu vô quýt đứng là không có bất kỳ di động qua phía bên phải nào.

Cơ hồ là xe lướt qua xe, bị Lâm Yên siêu việt trong nháy mắt.

Sau khi bị Lâm Yên vượt qua, đội viên Speed giảm tốc độ xe chậm dần trong nháy mắt, cho đến khi dừng ở ngoài cùng bên phải làn xe thứ nhất.

Người đội viên Speed kia đẩy cửa xe ra đi xuống, tức đến nỗi phôi tức miệng mắng to: "Cô mịa nó... Cô là muốn đụng chết tôi sao!"

Chẳng qua là, giờ phút này nơi nào còn có bóng dáng của cái xe đua màu vô quýt kia, trong không khí chỉ có mùi khói gay mũi.

Mà ở bên ngoài đường đua, hết thấy thành viên ZH1 và Z Thần, đều sững sờ ngay tại chỗ.

Có lẽ, vừa rồi vị đội viên Speed kia, ngồi ở trong xe, không cách nào thấy rõ toàn bộ quá trình chiếc xe đua màu vô quýt của Lâm Yên kia vượt qua, nhưng bọn họ lại là thấy rõ rõ ràng.

Cho dù dùng từ kinh điển, đã không cách nào hình dung trong nháy mắt Lâm Yên vượt qua đó.

Trên đường đua ở đây, không người nào dám làm như vậy!

Mà nhìn như là đang đánh cược mạng, thế nhưng mỗi một chi tiết nhỏ, đều là không chệ vào đâu được, căn bản không thể xuất hiện bất kỳ ngoài ý muốn nào.

Thế này sao còn là đang lái xe... Đây đã là người xe hợp nhất!

Liền chỉ từ đoạn vượt qua trong nháy mắt mà nói, chiếc xe đua màu quả quýt kia, căn bản đã trở thành một bộ phận của Lâm Yên, ngoại trừ bên ngoài kinh điển hoàn mỹ, rốt cuộc tìm không ra bất kỳ tính từ hình dung nào.

...

Trên đường đua, bây giờ, chỉ còn lại vị đội viên Speed cuối cùng.

Mà xe đua màu quả quýt, lại cũng đã đuổi tới.

"Thứ gì vậy?!" Vị đội viên Speed cuối cùng, còn chưa biết xảy ra chuyện gì, chỉ thấy hào quang màu đỏ lóe lên trước mắt, Lâm Yên đã vượt qua, thắng đến đích.

Khi nhìn thấy chiếc xe đua màu quả quýt ngay phía trước kia, trong nháy mắt xông qua đích, cũng ở đích quãng một cái vẩy đuôi cực kỳ kinh điển, lợi dụng quán tính vẩy đuôi dừng xe lại, chỉ còn lại vị đội viên Speed cuối cùng, trong nháy mắt mộng bức.

"Mở... Đùa giỡn đi!" Vị đội viên Speed cuối cùng về đích sau Lâm Yên, sau khi dừng xe, khó có thể tin nhìn xe đua màu quả quýt bên cạnh.

Giờ phút này, bánh xe đua màu quả quýt còn đang bốc hơi nóng..

Mãi cho tới lúc này, đội viên của ZH1 cũng còn chưa lấy lại tinh thần.

"Có ý gì..." Một vị đội viên nào đó của ZH1, thanh âm thoáng có chút run rẩy, nhìn xe đua màu quả quýt ở điểm cuối cùng: "Chúng ta, thắng?"

"Thắng, thật sự thắng... Chúng ta thể mà thắng Speed!"

"Thể mà còn có loại chuyện này, nữ nhân kia, đến cùng có lai lịch gì, làm sao sẽ chỉ có thể là một kẻ yêu thích xe đua?!"

"Cái này... Phong cách đua xe của nữ nhân này cùng đại thần Lăng Mãng, có chút tương tự..."

"Không phải là có quan hệ gì với Lăng Mãng chứ, Lăng Mãng có mấy đồ đệ, đều hết sức thần bí, có thể là một người trong số đó hay không?"

...

Bên trong đường đua, Lâm Yên đẩy cửa xe ra, chậm rãi xuống xe đua.

Lúc này, Lâm Yên nhìn lại về phía trục bánh xe còn đang bốc khói, mỉm cười: "Cũng tạm được."

"Con mợ nó, Yên tỷ, ba ba, chị đến cùng là làm sao làm được, đây là cái kỹ xảo gì!" Bùi Vũ Đường một cước đá văng cửa xe ra, vội vàng vọt tới bên cạnh Lâm Yên.

Nhìn Bùi Vũ Đường giờ phút này sắc mặt còn có chút tái nhợt, Lâm Yên cũng lười nói nhảm, coi như giải thích cận kề cho cậu ta cũng vô dụng, thứ này không phải muốn học là có thể học tới tay ngay được, người bình thường muốn chơi như thế này, một cái sơ sẩy liền mất mạng.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Chờ đợi trưởng các người tới

Vài vị đội viên Speed hai mặt nhìn nhau, chợt, đồng thời nhìn lại về phía Lâm Yên, trong lúc nhất thời, không biết nên nói cái gì.

"Các người đừng phách lối, thi đấu còn chưa có kết thúc!"

Một vị đội viên Speed cả giận nói: "Đội trưởng Không Quân của chúng tôi lập tức tới ngay!"

Nghe thấy, Lâm Yên nhìn về phía mấy tên đội viên Speed, "A."

Còn không đợi đội viên Speed tiếp tục mở miệng, mọi người ZH1 và đám người Tổng Diệu Nam chạy tới toàn bộ.

"Nha, đây không phải Tổng đại công tử à, làm sao giống như một đầu chó nhà có tang, thật đáng thương." Nhìn thấy Tổng Diệu Nam, Bùi Vũ Đường mở miệng cười lạnh.

Mặt mũi Tổng Diệu Nam tràn đầy âm trầm nhìn Lâm Yên cùng Bùi Vũ Đường: "Đừng nóng vội... Đội trưởng Không Quân lập tức tới ngay, người của bọn tao cũng chưa có đầu xong."

Không Quân...

Lâm Yên như có điều suy nghĩ, đội trưởng Speed, đã từng gặp đồ đệ Lăng Mãng của cô ở vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu, cùng lên đường đua, kết quả bị Lăng Mãng ngược.

Bất quá, nói trở lại, lực không chế đường đua của Không Quân, hiểu thắng hơn mấy vị đội viên Speed này quá nhiều, bọn họ cũng không phải cùng một

cáp ngang nhau.

Dù sao, chiến đội Speed là nhờ đội trưởng Không Quân, một tay lỏi vào đường đua vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu.

Thế nhưng, đối với Lâm Yên mà nói, tỷ thí cùng Không Quân trên đường đua, cùng vài vị đội viên Speed này cũng không có gì khác biệt, kích thích không nổi mấy may hứng thú của Lâm Yên.

"Không Quân cũng tới?" Z Thần nhìn về phía một vị đội viên Speed nào đó, nhú mày hỏi.

Trước đó ở trên đường đua, cũng không có trông thấy Không Quân, cho nên bọn người Z Thần cho rằng Không Quân lần này sẽ không xuất hiện, nhưng vừa rồi đội viên Speed còn nói, đội trưởng Không Quân của họ một lát liền đến.

"Ha ha, thế nào, sợ?" Giờ phút này, Tống Diệu Nam cười lạnh một tiếng: "Tao vốn cho rằng không cần đến đại thần Không Quân ra sân, nhưng hiện tại xem ra, chỉ có thể để đại thần Không Quân lên."

Nghe Tống Diệu Nam nói, tâm đám người đội viên ZH1 lại lạnh một nửa, hạch tâm linh hồn của Speed chính là Không Quân, nếu như Không Quân lên đường đua, Lâm Yên phải làm sao mà địch nổi?

"Nhưng chúng ta đã tỷ thí xong, Không Quân không có tới, cũng không thể tính ở trên người chúng ta đi." Một vị đội viên nào đó của ZH1 mở miệng nói về phía đám người Tống Diệu Nam.

"Vậy dựa theo logic của các người, trước đó cũng so xong, dựa vào cái gì nữ nhân này có thể lên đường đua tiếp tục tỷ thí? Quy tắc chính là như vậy, hết thầy dùng quy tắc đến nói chuyện." Đội viên Speed mở miệng.

"Vậy thì chờ đội trưởng các người tới đi." Lâm Yên chẳng hề để ý mở miệng, chợt phát phát tay: "Tôi tới khu nghỉ ngơi của trường đua chuẩn bị trước, chờ đội trưởng Không Quân của các người đến lại đến gọi tôi."

Dứt lời, Lâm Yên cũng không quay đầu lại, đi về phía trường đua chuẩn bị.

Thấy thế, chúng đội viên ZH1 cũng vội vàng đi theo sau lưng Lâm Yên.

"Ai, Yên tỷ, chờ em." Bùi Vũ Đường vốn còn muốn tranh luận vài câu cùng Tống Diệu Nam, nhưng thấy Lâm Yên cũng đã rời đi, cậu ta cũng bước nhanh đuổi theo.

Một lát sau, bên trong trường đua chuẩn bị.

Lâm Yên tùy ý nhặt một quyển tạp chí lên, ngồi ở trên ghế xem say sưa ngon lành.

Rất nhanh, vài vị đội viên ZH1 đi vào bên cạnh Lâm Yên.

"Cái kia, Lâm tiểu thư..."

Trong đó một vị đội viên ZH1 nhìn về phía Lâm Yên, trên mặt chất đầy đồng ý cười.

Nghe thấy, Lâm Yên buông tạp chí xuống, hiểu kỳ nói: "Làm sao vậy?"

"Lâm tiểu thư, tôi cảm thấy, trước đó chúng ta khả năng có chút hiểu lầm." Đội viên ZH1 nghiêm mặt mở miệng nói.

"Hiểu lầm gì?" Lâm Yên nhìn vài vị đội viên ZH1, không biết bọn hắn muốn nói gì.

"Ngay trước đó, tôi còn tưởng rằng Lâm tiểu thư là kẻ yêu thích xe đua nghiệp dư... Không nghĩ tới Lâm tiểu thư lợi hại như vậy, dùng trình độ không chế đường đua cùng xe đua của Lâm tiểu thư, tôi cho rằng, coi như tiến vào đội xe hàng đầu trong nước, đi tham gia thi đấu trên đường đua vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu, cũng không có vấn đề gì lớn!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 178: Vậy cũng thật là đáng sợ

"Đường đua vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu... Tôi?" Lâm Yên hơi sững sờ.

Đối với vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu, cô thật đúng là không có hứng thú gì.

"Đúng." Giờ phút này, Z Thần cũng nhẹ gật đầu, nói: "Vừa rồi Lâm tiểu thư tỷ thí trên đường đua, toàn bộ hành trình tôi đều nhìn, nếu như Lâm tiểu thư có hứng thú với đội đua xe, hoàn toàn không có vấn đề."

Nếu như nữ nhân này nguyện ý gia nhập chiến đội ZH1, lần chiến đội ZH1 tiến vào vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu tiếp theo, có hi vọng đạt năm vị trí đầu! Thậm chí là ba vị trí đầu!

"Yên tỷ, chị thật quá trâu!" Bùi Vũ Đường vội vàng chạy lên trước, chăm chú nhìn Lâm Yên: "Yên tỷ, chị gia nhập đội thi đấu của em đi, chị nhất định có thể mang theo đội thi đấu của em bay lên trời!"

"Đội thi đấu của cậu?" Z Thần liếc qua Bùi Vũ Đường: "Đội thi đấu của cậu ngay cả tư cách thi đấu ở đường đua tuyển hai trong nước cũng không có, để Lâm tiểu thư gia nhập, đó là mai một nhân tài, Lâm tiểu thư nếu như nguyện ý gia nhập đội thi đấu ZH1 thì khác biệt, ZH1 chúng tôi có tư cách tham gia vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu, Lâm tiểu thư chỉ cần huấn luyện cùng chúng tôi một quãng thời gian, tôi có tự tin, Lâm tiểu thư hoàn toàn có thể cùng chúng tôi chinh chiến đường đua vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu."

Đối với chiến đội ZH1 mà nói, đường đua vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu, đã có thể xưng là thi đấu cấp bậc cung điện, nếu như Lâm Yên yêu thích xe đua, nhất định không có khả năng từ bỏ tư cách tham gia đường đua vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu.

"Nói hình như cũng là rất có đạo lý." Bùi Vũ Đường như có điều suy nghĩ.

Nghe đội trưởng chiến đội ZH1 nói, Lâm Yên mỉm cười, một lần nữa nhặt tạp chí lên.

Cô đối với đường đua vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu thật đúng là không có hứng thú gì, đừng nói vòng tròn thi đấu thứ ba, ngay cả vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu cô cũng sớm chơi chán, huống hồ, cô đã bị cấm thi đấu.

Đương nhiên, cấm thi đấu không phải trọng điểm, chủ yếu vẫn là không hứng thú, để cho cô tới đường đua vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu, đó không phải là như để cho một vị người trưởng thành huấn luyện nghiêm chỉnh đi ầu đả em bé sao, loại sự tình này, Lâm Yên thật đúng là làm không được.

"Lâm tiểu thư, vừa rồi ở trên đường đua, liên tục bẻ cua ba lần đường rẽ trường đua, còn có đong đưa đầu xe đuôi xe trái phải để vượt qua... Là vận khí à... Hay là..."

Một vị đội viên nào đó của ZH1 nhìn Lâm Yên, thận trọng mở miệng hỏi.

Mặc dù hỏi như vậy có chút thất lễ, mà thấy thế nào cũng khó có khả năng là vận khí, nếu như nói, chỉ qua một đường rẽ trường đua là vận khí, chẳng lẽ còn hai cái đường rẽ đồng dạng một mạch mà thành cũng là vận khí?

Còn có quay đầu cuối cùng, chi tiết cần phải xử lý thật sự là quá nhiều, một sơ sẩy liền có khả năng dẫn tới tai nạn xe cộ xe hư người chết, mà Lâm Yên hoàn thành vượt qua căn bản chính là nước chảy mây trôi, ở đâu có bộ dáng vận khí.

Thế nhưng mặc dù là như thế, cùng lúc vượt qua ba lần đường rẽ trường đua liên tục, thật sự là quá kinh điển, khiến cho người ta không thể tưởng tượng, nếu như không phải vận khí... Vậy cũng thật đáng sợ.

"Vận khí à... Có lẽ vậy." Lâm Yên mỉm cười, cho ra một đáp án mơ hồ cái nào cũng được.

"Vận khí cái gì, làm sao có thể là vận khí, mợ nó, các người không có đi theo trên xe Yên tỷ, toàn bộ hành trình tôi đều ở ghế phụ, nhìn chính là rõ ràng ràng, nếu là dựa vào vận khí, tôi cùng Yên tỷ đã sớm đụng chết!" Một bên, về mặt Bùi Vũ Đường có chút kích động.

Bùi Vũ Đường là nhìn tận mắt kỹ xảo điên cuồng của Lâm Yên ngồi ở bên trên vị trí lái, ánh mắt bình tĩnh lạnh lùng kia là chuyên chú cỡ nào, vận khí cái rắm!

"Tốt, trước tiên không nói cái này." Z Thần bỗng nhiên mở miệng, nói: "Lâm tiểu thư, cô khả năng không hiểu rõ Không Quân, chờ sau đó khi cô thi đấu với Không Quân, chỉ sợ rất khó thắng được, trước đó tôi có xem qua qua một chút hình ảnh tư liệu đường đua liên quan tới Không Quân, thừa dịp hiện tại, Lâm tiểu thư có thể tìm hiểu một chút."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 179: Tìm một vị cao thủ

"Không cần." Lâm Yên mở miệng nói.

"Không cần sao?" Z Thần sững sờ.

"Anh cũng đã nói rồi mà, tôi rất khó thắng, nếu cũng đã không thắng được, tôi nhìn tư liệu đường đua của hân ta làm cái gì, lãng phí thời gian." Lâm Yên

cười nói.

"Đội trưởng, Lâm tiểu thư nói, giống như đích thật là đạo lý này." Mộc Mộc hướng phía Z Thần nói.

Còn không đội Z Thần tiếp tục nói thêm cái gì, chỉ nghe "Phanh" một tiếng, cửa chính trường đua chuẩn bị, bị người một cước đá văng.

Ngay sau đó, một người thân hình cao lớn mập mạp, hai tay cầm ở túi quần, nghênh ngang đi đến.

"Nha, không tệ lắm."

Mập mạp liếc mắt qua toàn trường, ánh mắt cuối cùng rơi vào trên người Lâm Yên: "Không nhìn ra, Bùi Vũ Đường còn tìm được một vị cao thủ."

"Tổng Từ Nghĩa?!"

Nhìn thấy cái tên mập mạp kia, lông mày Bùi Vũ Đường bỗng nhiên nhíu lên.

Cái tên mập mạp này tên là Tổng Từ Nghĩa, là đại ca của Tổng Diệu Nam, danh tiếng ở đế đô cực lớn, có tiếng là ăn chơi trác táng. (Bản cv là hoàn khổ đệ tử, bạn nào hiểu thì cmt nhé.)

Trước đó bởi vì đánh nhau ẩu đả, trước đây ít năm dẫn người ở quán bar, tựa như là bởi vì tranh đoạt một cô gái, đánh đối phương thành trọng thương, về sau Tổng Từ Nghĩa mai danh ẩn tích mấy năm, không nghĩ tới lại đi ra.

"Đại ca, anh chậm một chút, chờ em một chút." Tổng Diệu Nam mang theo mười thanh niên, đuổi theo.

"Đồ phế vật." Tổng Từ Nghĩa lạnh lùng liếc qua Tổng Diệu Nam: "Ngay cả một cô gái cũng không giải quyết được, tao làm sao lại có cái em trai phế vật như thế chứ."

Nghe thấy, Tổng Diệu Nam có vẻ hơi ủy khuất, nhỏ giọng lầm bầm một câu: "Cũng không thể trách em."

Tổng Từ Nghĩa cười lạnh một tiếng, sờ cằm nhìn lại phía Lâm Yên, dung mạo cô bé này cũng không tồi, còn khá quen, giống một nữ minh tinh nào đó, bất quá, còn xinh đẹp hơn nữ minh tinh kia...

Chợt, gã duỗi ngón tay ra chỉ Lâm Yên: "Cô nàng, buổi tối hôm nay, cô cũng không cần theo em trai tôi, hầu hạ tôi là được."

"Mày nói cái gì?!" Bùi Vũ Đường lập tức giận dữ.

Chỉ có điều, Lâm Yên kéo Bùi Vũ Đường lại, cười cười về phía Tổng Từ Nghĩa: "Trước tiên thắng nổi tôi rồi lại nói."

"Nha, thật đúng là phách lối, cô ở trên đường đua rất trâu rồi? Thắng mấy đội viên Speed, cảm giác có chút bành trướng? Ngay cả Không Quân cũng không để trong mắt?" Khoé miệng Tổng Từ Nghĩa hơi hơi giương lên.

Nghe thấy, sắc mặt mấy tên đội viên Speed có chút khó coi, nhưng cũng không nói thêm cái gì, ngay cả chính bọn họ cũng đều cảm thấy có chút mất mặt, bốn người đội viên Speed bọn họ, lên một lượt đường đua, thế mà bị một nữ nhân đưa ra khỏi đường đua, con tức trong lòng cực lớn, nhưng giờ phút này cũng không có mặt mũi nói chuyện, thật sự là quá mất mặt, không chỉ ném đi mặt mũi của Speed mặt, càng là mất hết mặt mũi của đội trưởng Không Quân.

"Cô nàng, Không Quân muốn đưa cô rời khỏi đường đua, chỉ sợ ngay cả một phút đồng hồ cũng không cần, người lớn như vậy, trong lòng mình phải có điểm số." Tổng Từ Nghĩa nói.

"Lợi hại như vậy đây..." Lâm Yên khẽ gật đầu: "Được thôi... Vậy anh để cho Không Quân tới."

"Lâm tiểu thư, đừng xúc động!" Giờ phút này, Z Thần vội vàng tiến lên, hai con ngươi nhìn chăm chăm Lâm Yên, nhỏ giọng nói: "Lâm tiểu thư, tôi rất lý giải tâm tình của cô, nhưng Lâm tiểu thư cô đầu tiên cần phải biết một sự việc."

"Chuyện gì." Lâm Yên hỏi.

"Đối thủ của cô, là đội trưởng Không Quân của Speed, từng trực diện đối lập trên đường đua của vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu cùng đại thần Lăng Mãng, một trong những đồ đệ của Từ Thần Đường Đua Yeva." Z Thần cau mày nói.

"Lợi hại như vậy, sau đó thì sao." Lâm Yên cười một tiếng.

"Kết quả... Cái này không trọng yếu, trọng yếu là, Không Quân đã từng đạt được Top 8 vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu, thực lực chiến đội Speed vốn là căn bản không có tư cách tham gia vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu, nhưng chính là bởi vì đội trưởng Không Quân, chỉ một mình hắn, mạnh mẽ tăng cấp độ của Speed lên..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 180: Học ở trong mơ?

Z Thần nói lời thăm thía về phía Lâm Yên, tiếp tục mở miệng nói, "Không Quân không chỉ có thành công thu hoạch tư cách vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu, thậm chí nắm bắt thành tích hạng tám đáng sợ, Lâm tiểu thư, tôi nói nhiều như vậy, cô hiểu rõ là có ý gì không."

Lâm Yên lại không ngốc, tự nhiên là hiểu rõ ý tứ của Z Thần, đơn giản là nói cho cô, Không Quân đến cùng có bao nhiêu đáng sợ, lực khổng lồ chế đối với đường đua đến tột cùng mạnh bao nhiêu.

"Mà trong một lần phỏng vấn, Không Quân còn nói qua, chính mình quen biết sư phụ Lăng Mãng, Tử Thần Đường Đua Yeva, còn đi theo Yeva học qua mấy ngày... Loại người này, thật là đáng sợ." Mộc Mộc một bên nhỏ giọng thăm thía nói.

"Quen biết Tử Thần Đường Đua Yeva?" Lâm Yên nghe nói như thế, mặt mũi tràn đầy không hiểu thấu.

Chính mình lúc nào từng gặp đội trưởng Không Quân của Speed, hoàn toàn không biết được không, còn đi theo Yeva học qua mấy ngày... Học ở đâu, trong mộng?

"Cho nên, Lâm tiểu thư, chúng ta căn bản không cần thiết bức bối cùng bọn hắn, trước đó, ZH1 chúng ta thua một trận, hiện tại, Lâm tiểu thư đại biểu ZH1 lại thắng một trận, dựa theo quy tắc mà nói, trước mắt là trạng thái hoà không phân thắng bại, chúng ta có thể trì hoãn cuộc tỷ thí cuối cùng vô kỳ hạn, cứ như vậy, trận đặt cược này còn không có phân ra thắng bại, cho nên, Lâm tiểu thư cùng Bùi Vũ Đường cũng không cần giao ra bất kỳ điều kiện gì bên trên đặt cược!" Z Thần phân tích với Lâm Yên.

"Đích thật là ý như vậy." Bùi Vũ Đường ở một bên nghe, liên tục gật đầu.

Cậu ta cũng tốt, Lâm Yên cũng được, đặt cược với Tổng Diệu Nam, là dùng thắng bại để quyết định, nhưng tình huống trước mắt, bọn họ lại không thua, theo trên quy tắc mà phân định, tạm thời vẫn còn một tình huống hoà không phân thắng bại, tự nhiên không cần nỗ lực thực hiện điều kiện trên đặt cược.

"Lâm tiểu thư, đánh cược mà biết rõ tất sẽ thua, chỉ có đồ dân mới đi cược, chúng ta chỉ cần hợp lý lợi dụng quy tắc tranh tài, như vậy, là có thể đứng ở thế bất bại, quy tắc tỷ thí trận này, cho tới bây giờ cũng không có nói qua, sau khi đánh thành thế hoà không phân thắng bại, lúc nào có thể tiến hành ván kế tiếp." Z Thần mỉm cười.

Thực ra nói đến, là Tổng Diệu Nam cùng Bùi Vũ Đường thật ngông cuồng.

Bởi vì, vô luận là Tổng Diệu Nam cũng được, hoặc là Bùi Vũ Đường cũng được, đều cho là mình tất sẽ thắng, cho nên, căn bản không có thiết lập quy tắc thi đấu sau khi thế hoà không phân thắng bại, cũng trùng hợp bởi vì hai người cuồng vọng, lại làm cho Z Thần tìm được lỗ thủng quy tắc.

Z Thần giờ phút này phân tích chút này với Lâm Yên, chủ yếu vẫn là hai nguyên nhân, để Lâm Yên tỷ thí cùng Không Quân, căn bản không thể lại ở trên đường đua thắng được, tất nhiên sẽ rơi vào một cục diện tất thua không thể nghi ngờ.

Kể từ đó, ZH1 sẽ đem trận bị thua trận này cải tử hồi sinh tranh tài, mà điểm thứ hai, cũng là bởi vì đặt cược của Lâm Yên, thật sự chẳng lẽ để cho Lâm Yên thua trận tranh tài, đi bồi Tổng Diệu Nam hoặc là đại ca hắn Tổng Tử Nghĩa một đêm?

Còn về Bùi Vũ Đường có thể chui dưới háng của Tổng Diệu Nam, giải tán đội xe nhỏ của mình hay không, điểm này, Z Thần căn bản không quan tâm, cái kia không có quan hệ gì với hắn, coi như Bùi Vũ Đường thua, thực hiện đặt cược, cái kia cũng là chính cậu ta đáng đời, không phải làm liên lụy ZH1 cùng Lâm Yên.

"Ha ha, thế nào, không dám so, không thể nào? Hèn nhất như thế?" Nghe Z Thần ở một bên phân tích, Tổng Tử Nghĩa bỗng nhiên lạnh giọng cười nói.

Nghe Tổng Tử Nghĩa nói lời ấy, Z Thần thần nhiên nói: "Phép khích tướng này, không có tác dụng với chúng tôi, chỉ cần chúng tôi không nguyện ý, kéo dài thời gian thi đấu thêm vô kỳ hạn, các người vĩnh viễn đừng nghĩ thắng ZH1 cùng Lâm tiểu thư, thứ hèn nhất, loại lời này nói đến không có ý gì, chúng ta là đội đua xe, chỉ chiếu theo quy tắc làm việc."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 181: Sĩ nhục cực lớn

"Nói nhiều như vậy, không phải chính là thứ hèn nhất à, tranh tài cũng không dám so, nói khoác lác cái gì." Sắc mặt Tổng Tử Nghĩa cũng lạnh xuống.

Nếu quả thật dựa theo ý nghĩ của Z Thần, bọn họ đích xác không có cách nào thắng nổi ZH1, càng không có cách nào thắng nữ nhân kia, người ta không hạn thời gian thi đấu thêm, tranh tài cũng không thành lập, còn thắng thế nào?

"Ha ha, thật là một đám hèn nhát." Tống Tử Nghĩa ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Bùi Vũ Đường, may mà nó thật đúng là không phải một nam nhân, mặt mũi nam nhân, đều bị mây làm mất hết."

Nghe thấy, Bùi Vũ Đường nhếch miệng, hoàn toàn thất vọng: "Thế nào, thời gian thi đấu thêm lâu tử liền không so với bọn mây, có tức hay không? Tức chết bọn mây!"

Cậu ta thua cũng không quan trọng, nhưng tuyệt đối không thể liên lụy Lâm Yên, nếu như không so đấu, ai cũng không có tổn thất gì, tất cả đều vui vẻ, đối thủ thi đấu cuối cùng thế nhưng là Không Quân đại danh鼎鼎, trên đường đua ở vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu lấy được thành tích Top 8, đầu óc cậu ta cũng không có vấn đề, thi đấu tất sẽ thua, ai sẽ đi đánh.

"A..."

Giờ phút này, Tống Tử Nghĩa tiến lên mấy bước, đi tới bên cạnh Bùi Vũ Đường, bàn tay màu mỡ nhẹ nhàng vỗ vỗ má phải Bùi Vũ Đường: "Tiểu súc sinh, mây thật đúng là xảo trá."

"Mây mà nó!"

Bùi Vũ Đường vừa trợn mắt, gân xanh trên trán hiện lên, vốn muốn ra tay, nhưng lại cứng rắn nhìn xuống.

Cậu ta đã đáp ứng đại ca, về sau tuyệt đối sẽ không đánh nhau nữa, nếu không hậu quả tự cậu ta gánh chịu.

"Thế nào, muốn đánh trả? Mây thử xem?" Tống Tử Nghĩa tiếp tục vỗ nhẹ má phải Bùi Vũ Đường.

Không đợi Bùi Vũ Đường mở miệng, bỗng nhiên ở giữa, Lâm Yên lập tức đứng lên từ trên ghế, nhìn chằm chằm Tống Tử Nghĩa: "Tôi cũng không có nói không so đấu."

Lâm Yên vừa dứt lời, Tống Tử Nghĩa hơi sững sờ, lập tức ngừng tay, ánh mắt rơi vào trên người Lâm Yên, "Tốt, đây chính là cô nói, tôi cũng không có phá hư quy tắc ép buộc các người đi so."

"Dĩ nhiên." Lâm Yên nói.

Việc này, về mặt đội viên của ZH1 cùng Bùi Vũ Đường đột biến, Lâm Yên là điên rồi sao?!

Bọn họ hoàn toàn có thể lợi dụng quy tắc đường đua đem thời gian thi đấu thêm trì hoãn không bờ bến mà!

"Ai..."

Z Thần nhìn chằm chằm Lâm Yên, trong miệng than nhẹ một tiếng, Lâm Yên này, quá vọng động rồi, cứ như vậy, trùng ý muốn đối phương, bọn Tống Tử Nghĩa, ước gì Lâm Yên đáp ứng tỷ thí.

"Yên tỷ, chị điên rồi đi?!" Bùi Vũ Đường kinh ngạc nhìn về phía Lâm Yên: "Đối thủ thi đấu thêm là đội trưởng Không Quân của Speed!"

Chỉ có điều, hiện tại nói cái gì cũng đã không có chút ý nghĩa nào, Lâm Yên đã đáp ứng xuống, loại người giống Tống Tử Nghĩa này, tuyệt đối sẽ không cho cơ hội đối ý.

Lúc này, Tống Tử Nghĩa lấy điện thoại cầm tay ra, bấm một cú điện thoại.

"Uy, Không Quân, lúc nào đến."

"Tốt, ở chuẩn bị trường đua của ZH1, cậu vào đi, chuẩn bị thời gian thi đấu thêm."

Nói xong, Tống Tử Nghĩa liền cúp điện thoại.

Ước chừng thêm vài phút đồng hồ, có tiếng đập cửa vang lên.

Tống Diệu Nam liền vội vàng tiến lên, mở cửa trường đua chuẩn bị ra.

Chỉ thấy, một nam nhân thanh niên, trong tay ôm đầu nón trụ, trên người mặc trang phục màu lam của chiến đội Speed, chậm rãi tiến vào trường đua chuẩn bị.

"Đội trưởng!"

Nhìn thấy nam nhân, vài vị đội viên Speed vội vàng vây lại, từng về mặt ủy khuất đến cực điểm, giống như là đứa trẻ phạm sai lầm, không dám nhìn thẳng nam nhân.

Không Quân một đầu tóc ngắn, thoát nhìn hết sức tinh thần, chẳng qua là thời khắc này sắc mặt có chút không vui.

"Thế nào, nghe nói bốn người các cậu, cùng ở trên đường đua, bại bởi một cô gái." Không Quân liếc qua vài vị đội viên Speed.

Đối với Không Quân, đối với Speed mà nói, đây là sỉ nhục cực lớn.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Ấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 182: Quen biết Yeva?

"Đội trưởng, rất xin lỗi... Là chúng tôi lơ là sơ suất, nếu như lại cho chúng tôi một cơ hội..." Một vị đội viên Speed nào đó cắn răng nói.

Đừng nói đội trưởng Không Quân, ngay chính bọn họ cũng đều cảm thấy vô cùng sỉ nhục.

"Lại cho các cậu một cơ hội?" Nghe thấy, Không Quân cười lạnh: "Ở trên đường đua, thắng chính là thắng, thua chính là thua, cậu thua tranh tài, liền muốn chỉ vào đối thủ nói, có bản lĩnh lại chạy một trận, mới vừa rồi là tôi phát huy sai lầm?"

Vài vị đội viên Speed, bị Không Quân mắng một câu đến không lời nào để nói.

Chính là như Không Quân nói, ở trên đường đua, thắng liền thắng, thua chính là thua, đường đua chỉ chú trọng quả, ai sẽ đi quân vấn đề bạn có phát huy đúng hay không, có từng có sai lầm hay không?!

"Biểu hiện lần này của các cậu, thực sự khiến cho tôi quá thất vọng rồi, bốn người ở trên đường đua bao vây một cô gái, kết quả còn bị người ta vượt qua, xem ra, tôi cần phải suy tính một chút, gần đây đổi một nhóm đội viên mới." Không Quân lạnh nhạt nói.

Nghe thấy, vài vị đội viên Speed đồng thời cúi đầu xuống.

Hoàn toàn chính xác, đội trưởng Không Quân nói không sai, bốn người bọn họ ở trên đường đua không chạy nổi một người, cái này truyền đi...

"Được rồi, Không Quân, cậu cũng đừng trách bọn họ, dù sao cũng là biểu diễn thi đấu, cũng không phải thi đấu chính thức, huống hồ đối phương cũng không có danh tiếng gì, khinh địch chủ quan, không có xuất toàn lực, cũng có thể hiểu được." Một bên, Tổng Từ Nghĩa cười nói.

Ngay sau đó, vài vị đội viên Speed quăng ánh mắt cảm kích cho Tổng Từ Nghĩa.

Bọn họ cho rằng Tổng Từ Nghĩa nói rất đúng, cũng đâm thẳng trái tim của bọn họ.

Nếu như sớm biết nữ hài kia có chút bản lĩnh, bọn họ sẽ không phớt lờ như vậy, trong nháy mắt điều khiển xe đua lao ra điểm xuất phát đó, chắc chắn đều sẽ xuất toàn lực, không có khả năng cho nữ hài kia may mắn cơ hội.

"Tổng Từ Nghĩa, anh yên tâm đi, mặc dù đội viên của tôi xuất hiện một điểm ngoài ý muốn nho nhỏ, nhưng kết quả là giống nhau, trận đấu này, sẽ không thua." Không Quân hướng phía Tổng Từ Nghĩa nói.

"Ha ha, đại thần Không Quân, tôi đương nhiên tin tưởng cậu, đại thần Top 8 vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu, chẳng lẽ còn sẽ có cái gì ngoài ý muốn à." Tổng Từ Nghĩa cười nói.

"Đúng rồi, đại thần Không Quân, trước đó anh nói... Quen biết đại thần Lăng Mãng, lúc nào giới thiệu một chút, để đại thần Lăng Mãng tới Hoa quốc, tôi cam đoan an bài chu đáo, để cho mọi người hài lòng." Một bên, Tổng Diệu Nam cười nói.

"Ha ha, Lăng Mãng là đối thủ tôi tôn kính nhất, có cơ hội đi, nói không chừng, tôi có thể mời cả Từ Thần Đường Đua Yeva cùng tới." Không Quân mỉm cười.

"Thật?!" Về mặt Tổng Diệu Nam kinh ngạc: "Trước đó đại thần Không Quân anh nói quen biết Yeva... Là thế này phải không?"

"Dĩ nhiên." Không Quân liếc mắt lườm Tổng Diệu Nam: "Tôi nhớ là trên đường đuvòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu, đó là lần đầu Lăng Mãng tham gia thi đấu quy mô lớn, sự phụ hấn Từ Thần Đường Đua Yeva tới góp phần trợ uy, các người không biết Từ Thần Đường Đua Yeva hết sức thương thức tôi, nói tiềm lực của tôi còn trên Lăng Mãng, muốn thu tôi làm đồ đệ, chỉ là tôi khi đó không có đáp ứng mà thôi."

"Đại thần Không Quân." Tổng Diệu Nam mặt mũi tràn đầy rung động, giơ ngón tay cái lên với Không Quân: "Trâu bò!"

Không Quân vừa dứt lời, Lâm Yên ở phía ngoài đoàn người có chút im lặng, con hàng này thật biết chém gió?

Chính mình căn bản cũng không nhận ra hấn, còn tiềm lực của hấn trên Lăng Mãng... Chính mình còn muốn thu hấn làm đồ đệ, còn bị hấn cự tuyệt?

Muốn giữ chút mặt hay không.

"Ha ha, đại thần Không Quân, chút này về sau lại nói, chúng ta trước thắng cuộc tỷ thí này, sau đó tôi sẽ an bài tiệc tối." Tổng Tử Nghĩa nói.

Hiện tại quan trọng nhất chính là, thi đấu thêm giờ, chuyện khác đều có thể ở bên trên tiệc tối tiếp tục nói chuyện với nhau.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Ấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 183: Mở cái trò đùa quốc tế gì!

"Tôi cũng là rất tò mò, đại thần nào một người ở trên đường đua thắng bốn vị đội viên của tôi." Không Quân đứng tại chỗ, lạnh lùng dò xét phía chúng đội viên ZH1 cùng Bùi Vũ Đường ngăn ở bên cạnh Lâm Yên.

"Là tôi."

Lâm Yên phát phát tay, để đám người Mộc Mộc ZH1 cùng Bùi Vũ Đường tránh ra.

Rất nhanh, mấy người lui qua một bên.

Lâm Yên nhìn chăm chăm Không Quân, mặt không chút thay đổi nói: "Vui đùa một chút?"

"Ha ha ha, thứ không biết sống chết, nếu không phải trận thi đấu thêm giờ này, cô có thể tỷ thí cùng đội trưởng của chúng tôi trên đường đua? Thật mỉa nó đủ để cô thổi cả đờ!" Một vị đội viên Speed nào đó nhìn chăm chăm Lâm Yên, lớn tiếng trào phúng cười nói.

Nhưng mà, trong tích tắc Không Quân nhìn thấy Lâm Yên, trên mặt vốn là mang theo ý cười, lại trong nháy mắt ngưng kết, tùy ý tiêu tán đi, trong mắt hiện ra một vết kinh ngạc, vẻ mặt không cách nào tin nổi.

Rất nhanh, lông mày Không Quân nhíu thật sâu, sau khi lắc lắc đầu, lấy tay vuốt vuốt cặp mắt của mình, chẳng lẽ là hấn xuất hiện ảo giác... Hoặc là nhìn lầm rồi?

Một lát sau, Không Quân một lần nữa nhìn lại phía Lâm Yên.

Một giây này, ánh mắt Không Quân rơi vào trên người Lâm Yên, con ngươi đột nhiên một hồi súc động, hết sức khoa trương vô ý thức lui lại phía sau mấy bước.

Làm sao có thể...

Làm sao lại xuất hiện loại chuyện này!

Hắn bây giờ là đang nằm mơ sao?!

Nữ nhân kia, gương mặt kia!

Từ Thần Đường Đua...

Yeva!!

Không Quân nhìn chăm chăm Lâm Yên, hít sâu một hơi.

Tuy nói, Từ Thần Đường Đua mỗi lần xuất hiện đều có ý ẩn đi tướng mạo của mình, thậm chí có vài người đều không rõ ràng Yeva là nam hay là nữ, lớn lên đẹp để hay là xấu xí, nhưng Không Quân đã thấy qua bộ dáng chân thực của Từ Thần Đường Đua Yeva.

Năm đó, trên đường đua vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu, Lăng Mãng lần đầu tham gia vòng tròn cỡ thi đấu lớn, cũng là lần đầu tiên tiến vào trên đường đua vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu.

Từ Thần Đường Đua Yeva tiếp nhận lời mời của Lăng Mãng, tới khu khách quý quan sát toàn trận đấu.

Mặc dù rất nhiều tuyển thủ chuyên nghiệp cũng biết Từ Thần Đường Đua hiện thân, nhưng nhân số khu khách quý cũng không ít, cho nên, không ai rõ ràng đến tột cùng vị nào mới là Từ Thần Đường Đua Yeva.

Mà sau khi cuộc tranh tài kết thúc, bởi vì quá tò mò với Từ Thần Đường Đua Yeva, cho nên, Không Quân liền âm thầm đi theo Lăng Mãng.

Kết quả, ở trong phòng chuẩn bị thi đấu đơn độc, Không Quân tận mắt nhìn thấy, Lăng Mãng mở miệng kêu một cô gái trẻ tuổi một tiếng sư phụ kêu.

Mọi người đều biết, Lăng Mãng chỉ có một vị sư phụ, ngoại trừ Tử Thần Đường Đua Yeva bên ngoài, không có người nào khác.

Càng nhớ kỹ vào thời khắc ấy, Không Quân thậm chí không dám tin vào hai mắt của mình, Tử Thần Đường Đua Yeva lại có thể là tay đua xe nữ, đồng thời tuổi trẻ như thế, lại hết sức mỹ mạo!

Thậm chí, Không Quân còn vụng trộm quay chụp một tấm ảnh của Lăng Mãng cùng Tử Thần Đường Đua ở gian phòng chuẩn bị thi đấu!

Mà cô gái trước mắt này, Không Quân có thể khẳng định trăm phần trăm, cô chính là nữ hải ban đầu ở bên trong phòng chuẩn bị thi đấu của Lăng Mãng kia!

Trong lúc Lăng Mãng nói chuyện cùng với Tử Thần Đường Đua Yeva, Không Quân đều nhớ rõ rõ ràng.

Vị nữ hải tuổi trẻ xinh đẹp kia, hai ba câu liền chỉ ra một loạt vấn đề của Lăng Mãng trên đường đua, mà Lăng Mãng thì ở một bên kiên nhẫn nghe, cũng thỉnh thoảng dùng giấy bút ghi chép lại, không có hơn phân nửa câu phản bác.

"Đội trưởng?"

Thấy Không Quân có chút choáng váng, đội viên Speed hướng phía Không Quân kêu một tiếng.

"Gặp quý..."

Trong lòng âm thầm suy nghĩ Không Quân, hẳn không thể nào hiểu được, Tử Thần Đường Đua Yeva tại sao lại xuất hiện ở cái địa phương quỷ quái này, mà quan trọng nhất chính là, đối thủ thi đấu thêm giờ của hắn... Là sư phụ Lăng Mãng, Tử Thần Đường Đua Yeva?!

Mở cái trò đùa quốc tế gì!

Hắn không thể thi đấu cùng Tử Thần Đường Đua Yeva, tuyệt đối không có khả năng đâu, đời này đều khó có khả năng!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 184: Nếu không suy nghĩ thêm một chút?

"Đội trưởng, tôi biết loại người này làm đối thủ của ngài, hết sức vũ nhục thanh danh của đội trưởng..."

Một vị đội viên Speed trong đó mở miệng.

Nhưng mà, vị đội viên Speed kia còn chưa có nói xong, Không Quân lại lập tức giận dữ, trước mắt bao người, trở tay một cái, hung hăng tát vào ngoài miệng tên đội viên kia.

"Chết tiệt, cậu ngậm cái miệng thối lại cho tôi!" Không Quân chỉ tên đội viên kia quát.

Đội viên Speed bị Không Quân hung hăng tát một cái, vẻ mặt cổ quái, có chút khó có thể lý giải được nhìn lại phía Không Quân, đội trưởng vì cái gì đánh hắn ta?

Giờ phút này mọi người chiến đội ZH1, nhìn Không Quân dị thường, mặt mũi tràn đầy không hiểu thấu.

Chớ không phải là bởi vì đội viên Speed thua Lâm Yên, cho nên mới khiến Không Quân phát con tức lớn như vậy.

"Đi thôi, lên đường đua."

Lâm Yên ném tạp chí trong tay đến một bên, chậm rãi đứng dậy, ánh mắt rơi vào trên người Không Quân, mở miệng nói.

Đám người Z Thần ZH1, mặc dù không hy vọng Lâm Yên tỷ thí cùng Không Quân trên đường đua, thế nhưng hiện nay, tên đã bắn đi không thể quay lại, cũng chỉ có thể như thế.

"Không Quân, nhìn cậu biểu diễn, tôi đoán chừng đây là một hồi kịch một vai, ha ha ha." Tổng Tử Nghĩa cười nói về phía Không Quân một bên.

Thấy Lâm Yên đứng dậy, Không Quân liền vội vàng lắc đầu, nói: "Cái kia, cô vừa mới trên đường đua cùng đội viên của tôi, nhất định không có ngại ngại, không bằng chờ cô nghỉ ngơi trước, thi đấu thêm giờ, hay là liền trì hoãn đến sau này đi, thế nào."

Không Quân vừa dứt lời, mọi người ở đây đều sững sờ, nhất là đám người Tống Tử Nghĩa cùng Tống Diệu Nam, hoàn toàn không cách nào lý giải, Lâm Yên kia không có nghĩ ngợi tốt, mắc mớ gì đến bọn họ, Không Quân này sao có tinh thần thể thao như thế?

"Được!"

Nghe thấy, Bùi Vũ Đường liền vội vàng gật đầu, hướng phía Không Quân nói: "Cái kia, liền dời lại!"

"Đứng đứng đứng, vị huynh đệ kia nói rất hay, tranh tài sao, công bằng một chút." Không Quân liền tục gật đầu.

Còn không đợi Bùi Vũ Đường tiếp tục mở miệng nói cái gì, Lâm Yên chợt nói: "Không cần, tới đâu tới, tốc chiến tốc thắng đi, tôi cũng không có nhiều thời gian như vậy chạy tới chạy lui tới nơi này."

"Cô nếu không suy nghĩ thêm một chút?" Trán Không Quân m chảy ra một tầng mồ hôi lạnh, nói đùa cái gì, để cho hắn chạy đi thi đấu thêm cùng Tử Thần Đường Đua Yeva, vô duyên vô cớ tìm tai vạ, dựa vào cái gì?!

"Không Quân, nếu bọn họ không biết điều như thế, cậu cũng đừng quản cái tinh thần thi đấu gì, tựa như cô ta nói, tốc chiến tốc thắng." Tống Tử Nghĩa hơi hơi không kiên nhẫn nói.

"Tôi mới vừa tới, biết một chút đi... Hiện tại là thể hoà không phân thắng bại, tôi có thể cự tuyệt tiến hành thời gian thi đấu, có quyền lợi lùi thời gian." Không Quân tiếp tục nói.

Đám người ZH1 cùng Bùi Vũ Đường, ánh mắt nhìn về phía Không Quân càng quý đi, hắn đến cùng có ý gì?

Chớ nói đám người Bùi Vũ Đường, chính là vài vị đội viên Speed cũng không thể nào hiểu được ý nghĩ hiện tại của đội trưởng bọn hắn.

Vô duyên vô cớ, tại sao muốn đẩy thời gian thi đấu về sau?

"Thật xin lỗi, quy tắc trước đó đã từng có bổ sung rõ ràng, đồng thời, bên tổ chức thi đấu, Bùi Vũ Đường cùng anh em Tống Tử Nghĩa cũng đã biểu thị rõ ràng qua, thi đấu thêm giờ cần tiến hành gần đây." Lâm Yên hướng phía Không Quân dò xét.

Thực ra, trong lòng Lâm Yên cũng có chút không hiểu, chính mình chưa bao giờ lộ mặt ở trước mặt công chúng, Không Quân này hẳn là sẽ không là nhận ra mình đi... Bằng không mà nói, vì cái gì không muốn cùng mình tiến hành thi đấu thêm giờ.

Thế nhưng bất kể như thế nào, Không Quân này nghĩ muốn trì hoãn thêm giờ thi đấu, Lâm Yên lại không có khả năng đáp ứng, cô cũng không có thời gian đến tiến hành trận thi đấu thêm giờ tiếp theo, tới cũng tới, khẳng định phải xong trong thời gian gần đây.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 185: Tôi nhận thua được rồi chứ

"Tốt, tôi đây nhận thua được rồi chứ!" Không Quân nhìn chăm chăm Lâm Yên, mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ nói.

"Nhận thua?!"

Không Quân vừa dứt tiếng, mọi người trong nơi chuẩn bị thi đấu nhất thời mất choáng váng, nhất là đội viên Speed, đội trưởng bọn hắn điên rồi sao, lại muốn nhận thua?!

"Anh nếu là nhận thua, đó là đương nhiên có thể, trận này coi như chúng tôi thắng." Lâm Yên nhẹ gật đầu về phía Không Quân.

Thi đấu thêm giờ nhất định phải hoàn thành trong thời gian gần đây, nhưng nếu như đội trưởng Speed nhận thua, tình huống kia thì khác, tỷ thí thi đấu thêm giờ liền coi như Lâm Yên chiến thắng, ZH1 thắng.

"Không Quân, cậu làm cái quái gì, nhận thua?!" Mặt mũi Tống Tử Nghĩa tràn đầy âm trầm nhìn về phía Không Quân, đây là tới đùa nghịch bọn họ?!

"Thật xin lỗi, gần đây thân thể tôi không thoải mái, khả năng không có cách nào tiến hành tỷ thí trên đường đua, cho nên, chỉ có thể nhận thua." Không Quân trả lời như lẽ đương nhiên.

Ở trên đường đua cùng Tử Thần Đường Đua Yeva để bị cuồng loạn một châu, còn không bằng trực tiếp nhận thua.

Thực ra, Không Quân nếu như có thể chiến một trận với Tử Thần Đường Đua Yeva, coi như là thua, cũng tính là vinh quang lớn, nhưng điều kiện tiên quyết chính là, có người biết hắn thua ở trong tay Tử Thần Đường Đua Yeva.

Đáng tiếc, căn bản không có dạng điều kiện tiên quyết này, ngoại trừ chính Không Quân, căn bản không có người nào biết được hần là bại bởi Tử Thần Đường Đưa Yeva, coi như Không Quân tuyên truyền khắp nơi, nếu như Tử Thần Đường Đưa Yeva không ra, cũng không có bất kỳ người nào sẽ tin tưởng, người trong nghề sẽ chỉ nói toàn đội hần bại bởi một kẻ yêu thích xe đua!

Nhưng, nếu như Không Quân tự mình nhận thua, vậy thì khác biệt, đầu tiên, chuyện này không ai biết sẽ không bị truyền đi, coi như là truyền ra ngoài, người bên ngoài cũng sẽ chỉ nói hần rộng lượng, không so đo cùng một vị nữ nhân yêu thích xe đua, thậm chí cố ý nhường nhận thua, cho nữ nhân yêu thích xe đua kia tự tin!

"Không Quân... Cậu là đang đùa giốn với tôi hay sao!" Hàn quang trong mắt Tống Tử Nghĩa lấp lánh.

"Tống Tử Nghĩa, tôi cũng không có thời gian đùa giốn với anh, để tôi tự mình ra trận đi khi dễ một nữ nhân yêu thích xe đua, đây tuyệt đối không được, anh đi tìm người khác đi, cứ như vậy, tôi nhận thua!" Không Quân nhìn chằm chằm Tống Tử Nghĩa, hừ lạnh một tiếng.

Không cho đám người Tống Tử Nghĩa có cơ hội tiếp tục mở miệng, Không Quân nhìn lướt qua vài vị đội viên Speed, âm thanh lạnh lùng nói: "Còn không đi theo tôi!"

Dứt lời, Không Quân nhanh chóng mang theo vài vị đội viên Speed rời khỏi nơi đây.

...

Chờ sau khi triệt để rời khỏi trường đua, Không Quân lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, hôm nay thật sự là quá nguy hiểm!

"Đội trưởng, đến cùng là có chuyện gì xảy ra... Đang tốt, tại sao muốn nhận thua?" Một vị đội viên Speed trong đó, thủy chung không thể nào hiểu được hành động của đội trưởng Không Quân.

Trận thi đấu thêm giờ này, rõ ràng là nhất định thắng, căn bản một chút lo lắng cũng không tồn tại, nhưng đội trưởng bọn hần, làm sao lại nhận thua?

Vừa rời đội trưởng nói, không muốn khi dễ một kẻ yêu thích xe đua, vài vị đội viên Speed nghe thấy, đây cũng quá lờn gạt, đội trưởng là ai, bọn hần còn có thể không rõ ràng à.

Không Quân lạnh lùng nhìn về phía vài vị đội viên, nói: "Các người trước đó là tại sao thua, chính mình sau đó không có xem video à."

"Nhìn... Nữ nhân kia là người điên, vận khí của cô ta quá tốt rồi, liên tục vượt qua ba lần đường rẽ cùng cuối cùng của trường đua, khẳng định đều dựa vào vận khí mới đi qua, vận khí của cô ta hơi kém một chút, đoán chừng liên mất mạng."

Một vị đội viên nào đó của Speed nói ra.

"Cái rắm chó!" Không Quân chỉ tên kia đội viên tức miệng mắng to.

"A?" Đội viên bị chửi về mặt cổ quái, chẳng lẽ không phải như vậy?

"Mấy cái đồ đàn này, có biết nữ nhân vừa rời lên đường đua cùng các người đến tốt cùng là ai hay không?!" Không Quân hừ lạnh một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 186: Nữ nhân kia đến cùng là ai?

"Tôi biết... Một người bạn của Bùi Vũ Đường hình như nói là kẻ yêu thích xe đua..." Một vị đội viên Speed khác mở miệng.

"Kẻ yêu thích xe đua?" Không Quân cười lạnh một tiếng, quét mắt về phía mấy đội viên: "Mấy người các cậu cũng là người trưởng thành đại não phát triển chưa hoàn thiện rồi, bốn người, đồng thời ở trên một đường đua, bị một kẻ yêu thích xe đua xử lý?"

"Đội trưởng, tôi thừa nhận, lần này là chúng tôi khinh địch chủ quan, nếu như lại cho chúng tôi một cơ hội..."

Đội viên Speed còn chưa nói hết, lại bị đội trưởng Không Quân phát tay đánh gãy.

"Đừng nói lại cho các cậu một cơ hội, liền là lại cho các cậu mười lần cơ hội, một ngàn lần cơ hội, một vạn lần cơ hội, các cậu cũng không thể thắng trận này!" Không Quân tức giận mở miệng.

Nghe Không Quân nói, bốn vị đội viên Speed hai mắt nhìn nhau, lại cho bọn hần một vạn lần cơ hội cũng khó có khả năng thắng? Lời này của đội trưởng đến tốt cùng có ý gì, không có lòng tin với bọn hần sao?

"Các người dù sao cũng là thành viên tham gia qua vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu, coi như lơ là sơ suất, cũng không thể bị một kẻ yêu thích xe đua xử lý, đừng nói kẻ yêu thích xe đua, ngay cả đội viên đội xe hàng đầu Hoa quốc cũng không có cách nào làm được, tôi nói cho các cậu biết, nữ nhân kia, ngay cả tôi cũng không dám đua với cô ta." Không Quân thở dài.

"Đội trưởng, nữ nhân kia đến cùng là ai?"

"Là ai?" Không Quân đầu tiên là nhìn một chút về bốn phía, sau khi xác định không có người, lúc này mới xoay đầu lại, trong mắt hiện ra một vết kính sợ, "Tử Thần Đường Đua... Yeva!"

"Cái gì?!"

Không Quân vừa dứt lời, con ngơoi bốn vị đội viên hơi co lại, hít sâu một hơi.

Sư phụ Lăng Mãng, quán quân Vệ Miện vương cuat vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu, đã từng nhảy thoát ra khỏi vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu, thậm chí tham gia qua thi đấu đỉnh phong, Tử Thần Đường Đua Yeva?!

Giờ này khắc này, mấy tên đội viên Speed sững sờ tại chỗ, con ngơoi hiện ra vẻ rung động khó có thể tin.

Bọn hần... Cùng thi đấu một trận với Tử Thần Đường Đua Yeva?!

...

Cùng lúc đó, bên trong trường đua chuẩn bị.

Bây giờ, đội trưởng Không Quân cùng vài vị đội viên Speed đã rời đi, chỉ còn lại hai anh em Tống Tử Nghĩa cùng Tống Diệu Nam, còn có mười mấy thanh niên nam tử.

Thành viên ZH1 mặc dù không biết đến tột cùng xảy ra chuyện gì, nhưng có một chút có thể khẳng định, đội trưởng Không Quân của Speed nhận thua, cuộc tỷ thí này kết cục, là ZH1 lấy được thắng lợi cuối cùng!

"Thật không nghĩ tới, đội trưởng Speed, còn có quyết đoán như thế, vận khí quá tốt rồi!" Mộc Mộc nhẹ giọng cười một tiếng.

Trong mắt thành viên ZH1, Không Quân sờ dĩ nhận thua, cũng đúng như vừa rồi Không Quân nói, không nguyên ý khi để một nữ nhân yêu thích xe đua.

Đối với Không Quân, Z Thần cùng mấy tên thành viên, trong lòng cũng kính nể không ít.

Tối thiểu, nếu như là bọn họ mà nói, nhất định không làm đến một bước này, sẽ không bởi vì cô là nữ nhân yêu thích xe đua liền chủ động nhận thua, từ bỏ biểu diễn thi đấu nhất định thắng.

Bùi Vũ Đường đầu cần quản Không Quân là vì cái gì mà nhận thua, giờ phút này khắp khuôn mặt là ý cười, ánh mắt hết sức khiêu khích nhìn lại phía Tống Diệu Nam, trong miệng chặc chặc nói: "Tống Diệu Nam, nói thế nào, là cho mày một chút thời gian chuẩn bị tâm lý, hay là trực tiếp một chút?"

Nếu thắng cuộc tỷ thí này, Bùi Vũ Đường tự nhiên là để Tống Diệu Nam tới làm tròn lời hứa, lần này, cậu ta để Tống Diệu Nam trả lại cả gốc lẫn lãi!

"Mày mỉa nó..." Tống Diệu Nam nhìn chằm chằm Bùi Vũ Đường, nghiêng răng nghiêng lợi, cả giận nói: "Nhất định là mày, thu mua Không Quân, bằng không mà nói, Không Quân làm sao lại nhận thua, mày cái tiểu nhân hèn hạ vô sỉ này!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 187: Tuyệt đối sẽ không đánh nhau

Nghe thấy, Bùi Vũ Đường nhếch miệng, nói: "Bớt ở chỗ này đánh rầm, tao cũng không nhận ra Không Quân kia, càng không có phương thức liên lạc với hần, nói gì đến chuyện thu mua, mày có chứng cứ hay không, mày nếu có chứng cứ, liền đem chứng cứ lấy ra cho mọi người nhìn một chút."

Tống Diệu Nam làm gì có chứng cứ gì, tự nhiên cũng là không bỏ ra nổi.

"Tống Diệu Nam, tao nói mày sẽ không phải là không đánh cược nổi đi, dám cược không dám thua?" Thấy Tống Diệu Nam không nói lời nào, Bùi Vũ Đường cười lạnh nói.

"Ha ha, Bùi Vũ Đường, mày mỉa nó dám giờ trò với tao?" Về mặt Tống Tử Nghĩa âm trầm, khoe miệng hơi hơi giương lên, nhìn chằm chằm Bùi Vũ Đường, phác họa ra một tia cười lạnh.

"Nha, mày nhất định phải nghĩ như vậy, tao cũng hết cách rồi, có chứng cứ liền lấy ra, không có chứng cứ, mau chạy tới chui qua háng của tao, đứng đừng quên giải tán cái đội xe rôm kia của mình." Bùi Vũ Đường chẳng hề để ý.

"Bùi Vũ Đường, mày thật đúng là chưa ăn qua thiệt thòi."

Lúc này, trên mặt Tống Tử Nghĩa nhe răng cười, lui về phía sau mấy bước, nói về phía hơn mười người thanh niên đi theo kia: "Không gian chỗ này quá nhỏ, mang bọn họ ra, đứng, còn có cái nữ tử thôi kia, cùng mang ra."

Nói xong, Tống Tử Nghĩa liền dẫn Tống Diệu Nam quay người đi ra khu chuẩn bị thi đấu.

Một giây sau, mấy tên đội viên ZH1, còn có Bùi Vũ Đường liền bị mang theo ra ngoài.

Ở giữa khu chuẩn bị thi đấu bên ngoài là chỗ trường đua chuẩn bị lộ thiên, đám người Bùi Vũ Đường được đưa tới trường đua chuẩn bị ở đây.

"Thế nào, bọn mày muốn làm cái gì?"

Bùi Vũ Đường nhìn chằm chằm Tống Tử Nghĩa cùng Tống Diệu Nam.

"Tai đây không biết, m không có quan hệ gì với tao, mày phải hỏi đại ca của tao một chút." Tống Diệu Nam nói.

"Ha ha, Tống Tử Nghĩa, mày muốn làm gì, thua tức giận rồi? Thua không nổi?" Bùi Vũ Đường cả lơ phát phơ nhìn chằm chằm Tống Tử Nghĩa.

Lúc này, Tống Tử Nghĩa chậm rì rì đi đến bên cạnh Bùi Vũ Đường, còn không đợi Bùi Vũ Đường tiếp tục mở miệng, bàn tay giơ lên, chọt, "Đùng" một tiếng, hung hăng cho Bùi Vũ Đường một bạt tai.

"Mợ. Nó. Trời ạ!"

Bùi Vũ Đường không hiểu sao bị đánh một bạt tai, lập tức nóng mắt, làm bộ muốn giơ quyền phản kích.

Nhưng mà, trong đầu Bùi Vũ Đường, trong nháy mắt lại hiện ra bộ dáng đại ca của mình, nắm đấm đã giơ lên, chậm chạp không có rơi xuống.

Cậu ta đã đáp ứng đại ca, tuyệt đối sẽ không đánh nhau...

Nhưng mà, liền thừa dịp cái này khe hở, Bùi Vũ Đường bị vài vị thanh niên gắt gao ngăn chặn.

"Bùi Vũ Đường, tên tiểu súc sinh nhà mày, cũng không ra bên ngoài hỏi thăm một chút Tống Tử Nghĩa tao là ai, chạy tới giờ trò với tao?" Tống Tử Nghĩa vỗ vỗ gương mặt Bùi Vũ Đường, chọt nắm tóc Bùi Vũ Đường: "Tiểu súc sinh, tao liền nói rõ ràng cho mày, không quan tâm Không Quân Speed có phải bị mày thu mua hay không, hôm nay vô luận bọn mày thắng hay thua, kết cục cũng đều giống nhau."

"Tống Tử Nghĩa... Mày mịa nó, mày chờ đấy cho lão tử!" Bùi Vũ Đường hung tợn nhìn chằm chằm Tống Tử Nghĩa, lúc này phá không mắng to.

"Đùng!"

Một giây sau, Tống Tử Nghĩa trở tay lại là một bạt tai, hung hăng quất vào trên mặt Bùi Vũ Đường, cười lạnh nói: "Nhìn mày tiện như này. Bộ đáng chó má, lại chửi một câu thử xem?"

"Tống Tử Nghĩa, Tao.Con.Mẹ.Mày!" Bùi Vũ Đường phun một bãi nước miếng vào mặt Tống Tử Nghĩa.

"Tiểu tử thôi, tao thấy mày là muốn chết!" Tống Tử Nghĩa lập tức giận dữ, trở tay lại cho Bùi Vũ Đường mấy cái bạt tai vang dội, cũng hung hăng đập một cước vào bụng Bùi Vũ Đường.

"Mấy người đủ chưa, đừng khinh người quá đáng, còn như vậy, chúng tôi liền báo cảnh sát!"

Giờ phút này, Mọc Mọc chiến đội ZH1 nhin không được nghiêm nghị quát lớn.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 188: Nữ nhân kia là quái vật sao?

Tống Tử Nghĩa liếc qua đám người Z Thần cùng Mọc Mọc, cười lạnh nói: "Chuyện này không có liên quan với bọn mày, ít xen vào việc của người khác, nếu không liền đánh luôn cả bọn mày!"

Đang nói chuyện, vài vị thanh niên ngăn ở bên cạnh đội viên ZH1.

Chợt, ánh mắt Tống Từ Nghĩa, rơi vào trên người Lâm Yên cách đó không xa, cười nói: "Nhìn một chút, nam nhân này có bao nhiêu uất ức, bao nhiêu vô dụng, cô nàng, muốn ở cùng tôi hay không, chỉ cần cô phục vụ tôi nhẹ nhàng khoan khoái, khẳng định lợi ích thực tế hơn so với cô đi theo phé vật như vậy."

Nghe thấy, hàn mang trong mắt Lâm Yên lóe lên.

Nhưng rất nhanh, Lâm Yên lại hít một hơi thật sâu, cô nhất định phải bình tĩnh... Cô đã đáp ứng bản thân mình, về sau không ra tay đánh nhau nữa... Cô muốn phải sạch quan hệ với đoạn hồi ức âm u trước kia.

"Thế nào, không nguyện ý?" Tống Từ Nghĩa thấy Lâm Yên không nói chuyện, lập tức cười lạnh: "Tôi đây liền đánh nó, đánh tới khi cô quỳ xuống cầu xin tôi mới thôi!"

Tống Từ Nghĩa nói xong, lập tức liếc mắt ra hiệu cho rất nhiều thanh niên nam từ bên cạnh.

Thấy Tống Từ Nghĩa ra hiệu, mười mấy vị tuổi trẻ đem Bùi Vũ Đường vây lại, quyền nắm cước đá.

"Tống Từ Nghĩa... Mày chờ đấy cho lão tử, lão tử nếu không giết chết mày..." Trong miệng Bùi Vũ Đường cũng không ngừng lại, ân cần thăm hỏi tổ tông Tống Từ Nghĩa một lượt.

"Đều đứng lên cho tao!" Về mặt Tống Từ Nghĩa âm trầm, trong nháy mắt xông lên phía trước, tay trái hung hăng túm lấy tóc Bùi Vũ Đường, tay phải không ngừng hướng tát qua trên mặt Bùi Vũ Đường.

Bùi Vũ Đường thời khắc này, khóe miệng đã bị rách ra vết máu.

...

"Đùng!"

Bỗng nhiên ở giữa, Lâm Yên xuất hiện bên cạnh Bùi Vũ Đường, một tay nắm chặt bả vai tay phải Tống Từ Nghĩa đang vung lên.

"Nha, thế nào, cô gái, thay đổi chủ ý?" Tống Từ Nghĩa nhìn chằm chằm Lâm Yên, khóe miệng khẽ nhếch.

Nhưng mà, Lâm Yên cũng không để ý tới Tống Từ Nghĩa, chẳng qua là trước mặt của mọi người, cánh tay phải hơi hơi giương lên, trong mắt một mảnh băng lãnh.

"Cô muốn làm gì?" Thấy thế, hai mắt Tống Từ Nghĩa híp lại.

Tống Từ Nghĩa vừa dứt lời, cánh tay Lâm Yên giương lên, lại động.

Chỉ nghe "Oanh" một tiếng, mọi người ở đây còn không biết xảy ra chuyện gì, lại thấy một bàn tay Lâm Yên, hung hăng quất vào trên mặt mạp của Tống Từ Nghĩa.

Cùng lúc đó, lực lượng quán tính của một tát to lớn này của Lâm Yên, khiến thân thể Tống Từ Nghĩa bay khỏi mặt đất, cả người sau khi bay rông rã hai ba vòng trên không trung, lúc này mới tăng tăng té xuống đất.

"Đại ca!"

Thấy thế, mắt Tống Diệu Nam choáng váng, nữ nhân kia, một bàn tay đem đại ca hất ta đánh thành bộ dáng này?!

Rất nhanh, Tống Từ Nghĩa được Tống Diệu Nam đỡ lên.

Khóe miệng cùng trong mũi Tống Từ Nghĩa có máu tươi chảy ra, bị một bàn tay của Lâm Yên đập mặt mũi tràn đầy đều là máu tươi.

"Đại ca, đại ca anh tỉnh lại đi!" Tống Diệu Nam vội vàng mở miệng nói.

Tống Từ Nghĩa đúng là bị một bàn tay của Lâm Yên đập ngất đi.

Sau khi bị Tống Diệu Nam lung lay mấy lần, Tống Từ Nghĩa lúc này mới tỉnh lại, chỉ cảm thấy toàn thân đều đau đớn kịch liệt, nhất là mặt mình.

"Mịa nó..."

Bùi Vũ Đường vốn là đang điên cuồng chửi rủa, hiện tại triệt để sững sốt.

Cậu ta bị đánh mười cái bả vai, cũng không có thảm như Tống Từ Nghĩa!

Một bàn tay kia của Lâm Yên hạ xuống, Tống Từ Nghĩa máu me đầy mặt còn hôn mê mấy chục giây...

Nữ nhân kia là quái vật sao?

"Mây... Mây cái thôi... Nữ tử thôi, mây đám... Đám đánh tao!" Tổng Tử Nghĩa chỉ Lâm Yên: "Cho tao... Đánh cho tao!"

Tổng Tử Nghĩa vừa dứt lời, thanh niên nam tử gần Lâm Yên nhất, lập tức giơ quyền về phía Lâm Yên đánh tới.

Nhưng mà, cũng không thấy rõ Lâm Yên làm cái gì, chỉ là công phu mấy hơi thở, thân thể mấy vị thanh niên nam nhân giống như là điều đứt dây, đã là bay ngang ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 189: Động cơ của lão nương đâu?

Thấy thế, thanh niên nam tử còn lại dồn dập lấy gậy bóng chày cùng một ít nhóm vũ khí ra.

"Bên trên, hung hăng đánh cho tao!" Tổng Diệu Nam vịn Tổng Tử Nghĩa, hung tợn mở miệng.

Một giây sau, mười mấy vị thanh niên nam tử, cầm trong tay đủ loại hung khí gậy gỗ gậy sắt, chạy vội đến bên cạnh Lâm Yên.

Thấy thế, trong mắt Lâm Yên hiện ra một đạo lạnh lẽo dọa người.

"Ầm ầm!"

Một tiếng vang thật lớn.

Cùng lúc đó, mười mấy vị thanh niên nam tử vốn là cầm hung khí trong tay lao về phía Lâm Yên, triệt để mắt choáng váng, nhìn chăm chăm Lâm Yên giống như nhìn quái vật.

Bọn họ vừa mới nhìn rõ cái gì?

Là hoa mắt?

Chỉ thấy Lâm Yên vung ra một quyền, hung hăng đánh vào trên tường rào sau lưng.

Chợt, một mảnh tường rào này vang lên rồi ngã gục, mà vị trí bị tường rào một quyền của Lâm Yên đánh trúng, đã hóa thành mảnh vụn bột mịn!

"Cút."

Lâm Yên nhìn lướt qua mười mấy vị thanh niên hoảng hốt lo sợ bốn phía, lạnh giọng mở miệng.

Nghe thấy, mười mấy thanh niên nam tử kiavhai mặt nhìn nhau, từng người giống như là gặp quỷ, theo bản năng hướng thối lui về phía sau.

"Cái này... Nữ nhân này... Là quái vật gì!"

Một vị thanh niên nam tử trong đó, thanh âm thoảng có chút run rẩy, một quyền đem tường rào đập nát, vậy nếu là một quyền nện ở trên người gã, có phải trực tiếp đem hán đập chết rồi hay không?!

Ngũ tạng lục phủ cùng xương cốt cũng phải bị một quyền của cô đập nát!

Vài vị đội viên ZH1 cùng Bùi Vũ Đường kinh ngạc nhìn chăm chăm Lâm Yên, trình độ rung động hoàn toàn không thua gì đám người Tổng Tử Nghĩa cùng Tổng Diệu Nam, đây là cái dạng quái lực gì?

Giờ phút này, về mặt lạnh lùng Lâm Yên, chậm rãi đi về phía Tổng Tử Nghĩa cùng Tổng Diệu Nam.

"Mây... Mây muốn làm gì... Tao cảnh cáo mây... Mây... Mây đừng tới đây!"

Mắt thấy Lâm Yên càng đến càng gần, sắc mặt Tổng Diệu Nam cùng Tổng Tử Nghĩa trắng bệch, nữ nhân này, có thể một quyền đánh chết bọn hán hay không!

"Nhanh nhanh nhanh... Nhanh đánh chết cô ta cho tao!" Tổng Tử Nghĩa vội vàng mở miệng về phía những m thanh niên nam tử kia.

Nhưng mà, lần này, lại không có ai nghe Tống Tử Nghĩa, còn đánh chết cô ta?

Nữ nhân này không nên chết bọn họ, họ liền thấp nhang cầu nguyện!

Thấy mười mấy vị thanh niên nam nhân thờ ơ, Tống Tử Nghĩa vội vàng nói: "Bảo án, đúng, mau báo cảnh sát!!!"

Tống Tử Nghĩa vừa nói xong không bao lâu, Lâm Yên đã sải bước đi đi lên.

"Mày... Tao cảnh cáo..."

Tống Tử Nghĩa chỉ Lâm Yên, lời còn chưa nói hết, đã thấy Lâm Yên nhìn cũng không liếc mắt nhìn Tống Tử Nghĩa, trở tay một cái bàn tay vung ra.

"Phanh" một tiếng vang thật lớn, Tống Tử Nghĩa lần nữa bị Lâm Yên hung hăng tát một bạt tai, như trước đó như vậy, thân thể xoay chuyển hai ba vòng trên không trung rồi ngã xuống đất, triệt để ngất đi.

Ánh mắt Lâm Yên, gắt gao nhìn chăm chăm Tống Diệu Nam toàn thân run rẩy.

"Tôi... Tôi cho cô biết... Không đáng... Cúi đầu không thấy ngẩng đầu thấy..." Trong mắt Tống Diệu Nam tràn đầy sợ hãi, nói năng có chút lộn xộn.

Lâm Yên cũng không nói nhảm, vươn tay, một phát túm lấy cổ áo Tống Diệu Nam

Trước mắt bao người, thân thể Tống Diệu Nam, đúng là bị Lâm Yên xách ở giữa không trung, Tống Diệu Nam bị hù, trong miệng phát ra một hồi âm thanh kỳ quái.

"Tống Diệu Nam..." Lâm Yên hung tợn nhìn Tống Diệu Nam: "Động cơ... Cửa lão nương đâu!"

"A, động cơ... Cái gì động cơ!" Trong lúc nhất thời, đại não Tống Diệu Nam có chút hỗn loạn, không có ý thức được Lâm Yên đến cùng đang nói cái gì.

"Đánh cược của chúng ta, anh thua cho tôi động cơ!" Lâm Yên cả giận nói.

"A, đúng... Vâng vâng vâng, tôi nhớ ra rồi, động cơ, hai cái động cơ, tôi có chơi có chịu, tôi cho cô hai cái động cơ!" Tống Diệu Nam vội vàng nói.

"Bốn cái!" Lâm Yên vẻ mặt âm trầm: "Phí tổn thất tinh thần tính một cái, đánh Bùi Vũ Đường tính một cái, hết thấy bốn cái!"

"Được được được... Bốn cái, tôi cho cô bốn cái còn không được sao!" Tống Diệu Nam vội vàng nói.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Dù sao tôi cũng là một cô gái nhu nhược

Cục cảnh sát.

Hai phía Bùi Vũ Đường và chiến đội ZH1 cùng với Tống Diệu Nam cộng lại hết thấy mười chàng trai đứng ở nơi đó, thoạt nhìn cũng là vô cùng hài hòa.

Chỉ có một đột ngột, là đứng bên cạnh Bùi Vũ Đường, xen kẽ ở giữa một hàng nam nhân là nữ hài tử trẻ tuổi.

Nữ hài mang mũ lưỡi trai, ăn mặc một thân trang phục bình thường màu đen, đeo một cái túi vải buồm, trên thân cùng khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn đều sạch sành sanh, không có bất kỳ vết bẩn gì, thậm chí vô luận là tóc hay là quần áo, tất cả đều không hề loạn lên chút nào, vết thương duy nhất chỉ có vết trầy da ửng hồng trên mu bàn tay.

Một đại thúc cảnh sát trung niên cầm quyển sổ tay trong tay đi đến trước mặt hàng này người này, ánh mắt từng cái quét qua trên từng người.

Bùi Vũ Đường bên kia chỉ có trên người một mình Bùi Vũ Đường có vết thương, những người khác nhìn qua cũng còn tốt, thế nhưng bên Tống Diệu Nam thì không giống vậy, cơ hồ tất cả mọi người bị thương.

Tống Tử Nghĩa còn trực tiếp bị lôi vào bệnh viện...

Vừa nhìn liền thấy bên Tống Diệu Nam chiếm thế hạ phong, bị Bùi Vũ Đường bên này đánh.

Cảnh sát đại thúc yên lặng phán đoán, khi ánh mắt rơi vào trên người Lâm Yên, thần sắc của ông dừng một chút.

Rất rõ ràng, một đám đại nam nhân đánh nhau, nữ hài tử này khẳng định là người khuyên can.

Thế là, cảnh sát đại thúc nhìn tiểu cô nương trong đám người, ngữ khí nhu hòa mở miệng, "Tiểu cô nương, cô ra đi."

Lâm Yên nháy nháy mắt, ngoan ngoãn đi ra, "A..."

Cảnh sát đại thúc nhìn một tiểu cô nương rất nghe lời trước mặt, lại quét mắt nhìn vết thương trên mu bàn tay cô, thẩm thía thuyết phục nói, "Điện thoại báo cảnh sát là cô gọi sao? Cô là một cái tiểu cô nương, về sau thấy mấy tên đánh nhau nhớ cách xa một chút, đừng để bị kéo vào, bằng không ngộ nhờ tổn thương tới chính mình thì làm sao bây giờ?"

Vừa dứt lời, đám người Tống Diệu Nam đồng loạt ngẩng đầu nhìn lại phía cảnh sát: "...???"

Chờ chút! Không đứng chỗ nào đi!

Ngay cả đám người Bùi Vũ Đường cùng ZH1 nghe được lời này của cảnh sát cũng có chút mơ màng.

Lâm Yên nghe vậy, vẻ mặt thành khẩn, biểu thị vô cùng tiếp thu, liên tục gật đầu nói, "Cảm ơn chú cảnh sát! Chú cảnh sát, ngài nói không sai! Không hổ là công bộc cùng thân thủ hộ của nhân dân chúng ta! Tôi đại biểu cho nhân dân từ đáy lòng cảm tạ ngài! Dù sao tôi cũng là một cô gái nhu nhược, để tránh bị ngộ thương, về sau gặp được loại chuyện nguy hiểm này, tôi khẳng định sẽ lần tránh xa xa, sau đó gọi điện thoại báo án trước tiên!"

Đám người Tống Diệu Nam: "..."

Đám người Bùi Vũ Đường: "..."

Nghe nói như thế, tất cả đám người Tống Diệu Nam bị ầu ẩu đều mở to hai mắt nhìn, trực tiếp bị thái độ vô sỉ này của Lâm Yên làm cho kinh ngạc đến ngây người.

Bọn người Bùi Vũ Đường cẩn thận từng li từng tí liếc mắt nhìn Lâm Yên, nuốt nước bọt, biểu lộ tựa hồ cũng có chút khó mà hình dung.

Cảnh sát đại thúc nhìn tiểu cô nương này giác ngộ, sắc mặt càng thêm nhu hòa, chỉ đồng nghiệp khu làm việc sau lưng mở miệng nói, "Nhớ kỹ thì tốt, cô gái ở bên ngoài nhất định phải chú ý bảo vệ mình. Đi, tiểu cô nương đi đi, cô đi làm ghi chép cùng vị đồng chí này, sau đó về nghỉ ngơi sớm một chút đi."

Mẹ nó!

Cái quý gì!

Lại muốn thả cô trở về!

Trong chốc lát, người bên Tống Diệu Nam cuối cùng nhìn không được, tất cả mọi người bắt đầu mồm năm miệng mười kháng nghị.

Tống Diệu Nam khó khăn nâng cánh tay bị gãy lên, tay run run chỉ Lâm Yên, phẫn nộ lên án, "Đồng chí cảnh sát, ngài có làm hay không, dựa vào cái gì thả cô ta trở về! Người đánh chúng tôi chính là cô ta nha! Thả ai cũng không thể thả cô ta được!"

"Đúng rồi! Chính là nữ nhân này đánh chúng tôi! Chân tôi cũng bị đạp gãy!"

"Đồng chí cảnh sát, còn có cánh tay của tôi, cánh tay của tôi khẳng định đã bị vỡ nát, gãy xương!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 191: Trả lại trong sạch cho cô

"Đồng chí cảnh sát! Người báo án rõ ràng là chúng tôi! Là chúng tôi được không? Chúng tôi báo án chính là vì để cho ngài bắt được tên bạo đồ này! Sao có thể thả cô ta!"

...

Nghe một đám người ồn ào lên án, cảnh sát đại thúc xụ mặt giận dữ mắng mồm một tiếng, "Đều an tĩnh một chút! Nhón nháo cái gì mà nhón nháo! Các người coi nơi này là địa phương nào?"

Nói xong, cảnh sát đại thúc một mặt khinh bỉ nhìn về phía mấy thanh niên đứt tay đứt chân, vẻ mặt cực kỳ không vui giáo dục nói, "Tôi nói một đám đại ca các người, từng cái nhân cao mã đại(?), mặt dày nói một tiểu cô nương đánh các người thành dạng này, các người cũng không cảm thấy ngại?"

Đám người Tống Diệu Nam bị mắng máu chó đầy đầu, quả thực oan đến độ muốn khóc, càng nhiều hơn chính là khuất nhục.

Đám người bọn họ bị một tiểu nha đầu đánh thành dạng này, bọn họ cũng không muốn thừa nhận được không?

Ông cho là bọn họ rất muốn nói ra sao?

"Đồng chí cảnh sát, chúng tôi nói đều là nói thật, không tin các ngài có thể tùy tiện đi thăm dò!"

"Thật chính là cô ta đánh chúng tôi!"

"Chính là đúng vậy, vì cái gì không tin bọn tôi!"

Nhìn bộ dáng đau lòng sụp đổ của đám người Tổng Diệu Nam này, ngay cả bọn Bùi Vũ Đường cũng không khỏi có chút đồng tình.

Đồng chí cảnh sát, thực ra bọn hắn nói không sai...

Cảnh sát đại thúc nghe một đám thanh niên nước mắt chảy ngang kêu khóc, ghét bỏ liếc mắt bọn hắn, "Cho nên, ý của các người là, cô gái này cũng tham dự ầu đã, là cùng mấy người này đánh các người?"

Cảnh sát nói xong, chỉ đám người Bùi Vũ Đường một bên.

Bọn Tổng Diệu Nam nghe vậy, cũng là rất thành thật, lập tức lắc đầu như là trống lắc, mấy người cùng lúc mở miệng nói: "Không phải, là một mình nữ nhân này đánh chúng tôi."

Cảnh sát đại thúc: "..."

Đừng nói vị đại thúc này, ngay cả mấy đồng nghiệp phía sau ông cũng có chút nghe không nổi nữa.

Một nữ cảnh sát đằng sau mặt mũi tràn đầy nghiêm nghị mở miệng nói, "Các người nói vậy được sao? Cô ấy là một nữ hải tặc, một người có thể đánh các người thành dạng này? Các người cũng nói một chút, cô ấy dùng công cụ gì đánh?"

Tổng Diệu Nam yếu ớt mở miệng: "Không có... Không dùng công cụ..."

Cảnh sát đại thúc cũng bị chọc giận quá mà cười lên, sai bước đi tới, kiểm tra sơ bộ thương thế của mấy người một chút, "Hiện tại các người nói cho tôi biết, một cái nữ hải tặc tay không đánh các người thành dạng này đúng không? Nói lời bịa đặt cũng phải có thường thức!"

Lâm Yên ở bên cạnh nghe đến liên tục gật đầu: "Không sai không sai, chú cảnh sát nói đúng..."

Đám người Bùi Vũ Đường nhìn tôi, tôi nhìn anh, đứng ở nơi đó, tiếp tục yên tĩnh như gà, ngoan ngoãn nhìn siêu Boss trước mắt không nói lời nào.

Nói thật, nếu như không phải bọn họ tận mắt thấy, nghe lời nói này của cảnh sát, chính bọn họ cũng suýt chút tin không thể nào là Lâm Yên làm.

Mà đám người Tổng Diệu Nam, lại bị mắng một trận, chỉ thiếu khúm núm ủy khuất, tiếp tục khóc lên: "Chúng tôi làm sao biết được nữ bạo lực này làm sao làm được chứ..."

"Đồng chí cảnh sát chúng tôi thật sự không có nói láo!"

"Đúng vậy! Tin tưởng chúng tôi được không! Nữ nhân này quả thực giống quái vật!"

...

Cảnh sát đại thúc không vui nói, "Chúng tôi đã điều tra qua, cái nơi hẻo lánh kia không có giám sát."

"Không có giám sát... Làm sao lại không có giám sát chứ!!!"

Tổng Diệu Nam nói xong, lúc này mới nhớ tới, lúc ấy bọn hắn là cố ý tìm góc chết không có giám sát gây chuyện, kết quả, tuyệt đối không nghĩ tới, thế mà tự bẽ mặt đập chân mình.

Cảnh sát nói xong, nhìn về phía Lâm Yên một bên, trấn an, "Tiểu cô nương cô yên tâm, chúng tôi sẽ không bằng chỉ nghe những người này vu oan cô, khẳng định sẽ tra rõ ràng, trả lại trong sạch cho cô!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 192: Đúng là tôi đánh

Đám người Tổng Diệu Nam: "..."

Mẹ nó! Chẳng lẽ không phải là trả lại trong sạch cho bọn họ sao?

Đây cũng quá oan!

Đám người Tổng Diệu Nam bắt đầu cãi lộn đủ loại không ngớt, giải oan đủ loại, trong cục cảnh sát một mảnh ồn ào.

Cuối cùng, vẫn là Lâm Yên ho nhẹ một tiếng, chủ động mở miệng, "Được rồi, đều chớ ồn ào..."

Mặc dù cô không nghĩ bại lộ chính mình khác hẳn với người thường, thế nhưng, chuyện này nếu như cô không thừa nhận, khẳng định sẽ bị đẩy lên trên đầu của bọn Bùi Vũ Đường.

Ngộ nhờ bị Bùi Duật Thành biết, tên trẻ trâu Bùi Vũ Đường này sợ là lại phải xui xẻo.

Dù sao lần này Bùi Vũ Đường hoàn toàn không sai, từ đầu tới cuối đều nhẫn nại, xác thực không thể trách cậu ta.

Tổng Diệu Nam bên kia không có nghe thấy Lâm Yên, còn đang ồn ào.

Hai con người Lâm Yên hít lại, thanh âm lạnh xuống: "Tôi nói yên tĩnh! Nghe không hiểu?"

Thấy hơi lạnh cả người đột nhiên kéo tới, trong chốc lát, tất cả đám người Tổng Diệu Nam đều bị dọa đến im lặng, run lấy bầy im lặng nhìn chằm chằm Lâm Yên.

Trong cục cảnh sát hoàn toàn tĩnh mịch.

Lâm Yên tức giận liếc mắt trợn trắng nhìn những người kia, lập tức nhìn người cảnh sát phía trước, mở miệng nói, "Đồng chí cảnh sát, thật xin lỗi, vừa rồi tôi không có nói thật, những người này, đúng là tôi đánh, là một mình tôi đánh. Không liên quan đến những người khác."

Bùi Vũ Đường nghe nói như thế, lập tức hiểu được Lâm Yên là vì cậu ta mới thừa nhận, dẫn đến ngẩng cao cái đầu sung nặt sung mũi, trong con người tràn đầy cảm động cùng sùng bái.

Bùi Vũ Đường: "Ba ba!!!"

Lâm Yên: "Im miệng."

Bùi Vũ Đường: "A..."

Cảnh sát đại thúc nghe thấy Lâm Yên nói, lập tức sùng sốt, sắc mặt nghiêm túc mở miệng nói: "Tiểu cô nương, cô có phải bị những người này uy hiếp đe dọa rồi hay không? Cô đừng sợ, có chuyện gì, trực tiếp nói với tôi!"

Đám người Tổng Diệu Nam: "..."

Xin nhờ, bị uy hiếp bị đe dọa chính là bọn hắn!

Ánh mắt vừa rồi kia, quả thực dọa chết người!

Lâm Yên vẻ mặt bất đắc dĩ, "Khục, không có người uy hiếp đe dọa tôi, thật sự chính là tôi..."

Đám người Tổng Diệu Nam kêu khóc: "Không sai không sai! Đồng chí cảnh sát, thật sự chính là cô ta! Chính cô ta cũng đã nói! Vì sao ngài vẫn chưa tin chúng tôi! Quá không công bằng đi!"

Cảnh sát đại thúc nhìn về phía Lâm Yên, một mặt chính khí mở miệng, "Tiểu cô nương, cô không cần nói, tôi đều hiểu, cô bây giờ ở cục cảnh sát, chân tướng sự tình chúng tôi khẳng định giúp cô biết rõ ràng!"

Lâm Yên gãi gãi đầu: "Ách, cái kia, không phải... Chân tướng đã rất rõ ràng, đúng là tôi! Thật sự chính là tôi!"

Đám người Tổng Diệu Nam: "Đúng! Là cô ta! Thật sự chính là cô ta!"

Đám người Bùi Vũ Đường đứng ở mặt trận thống nhất im lặng nhìn, người đánh và người bị đánh đang cùng thuyết phục cảnh sát.

Vì sao hình tượng trước mắt này, quý dị như vậy?

...

Ngay khi đám người Tổng Điều Nam cãi lộn không ngớt, lúc này, cửa cục cảnh sát, một chiếc xe màu đen chậm rãi ngừng lại.

Một nam nhân bộ dáng trợ lý đi xuống từ trên ghế lái, lập tức bước nhanh đi đến chỗ ngồi phía sau xe, mở cửa xe.

Sau đó một người nam nhân mặc trang phục chính thức màu đen từ trong xe cất bước đi xuống.

Bùi Vũ Đường đang cảm động, ánh mắt liếc qua đột nhiên quét tới bóng người quen thuộc ở cửa.

Nam nhân ăn mặc một thân trang phục chính thức định chế cao cấp, trên mặt mang theo mắt kính gọng vàng, một bộ khí thế lạnh lạnh, trợ lý cao cấp Trình Mặc cùng luật sư tư nhân đi theo bên cạnh, cất bước đi đến.

Sau khi thấy rõ người tới là ai, Bùi Vũ Đường run chân một cái, hai chân suýt chút trực tiếp quỵ xuống.

Vẫn là người bên cạnh đỡ cậu ta, rút cục mới miễn cưỡng duy trì đứng thẳng.

Xong..

Cậu ta chết chắc...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 193: Đơn phương bị ấu đả

Mang theo chị dâu cùng bị nhốt vào cục cảnh sát, lần này tuyệt đối chết, không thể cứu giúp!

Lúc trước cậu ta rõ ràng là gọi điện thoại cho nhị ca, vì sao đại ca sẽ đích thân tới! Móa!

Lâm Yên đang bất đắc dĩ nói rõ lý do với cảnh sát, đột nhiên thấy Bùi Duật Thành nhiều ngày không thấy mang theo khuôn mặt lạnh lạnh kia xuất hiện ở trước mặt, hoàn toàn sững sờ tại nơi đó.

Ý nghĩ trước tiên của cô không khác lắm với Bùi Vũ Đường...

Xong đời...

Bởi vì cô là đứng ở vị trí hẻo lánh, cho nên Bùi Duật Thành cũng không nhìn thấy cô, trực tiếp đi về phía Bùi Vũ Đường.

Bùi Vũ Đường tiếp xúc với ánh mắt đáng sợ kia của anh ruột, quả thực sợ tè ra quần, lắp ba lắp bắp mở miệng, "Đại... đại ca... Anh... Anh nghe em nói rõ lý do..."

Móa! Đại ca cũng mang cả Trình Mặc tới, nói rõ lại muốn làm cậu ta!

Luật sư ở một bên Bùi Duật Thành đưa lên một tấm danh thiếp cho cảnh sát, "Ngài khỏe chứ, đồng chí cảnh sát, vị tiên sinh bên cạnh tôi là đại ca của Bùi Vũ Đường, tôi là luật sư của ngài ấy, có chuyện gì, ngài có thể trực tiếp nói chuyện với tôi."

Cảnh sát đại thúc tiếp nhận danh thiếp, lập tức giật nảy mình.

Luật sư cố vấn cao cấp của tập đoàn JM, Tần Chí Minh.

Tập đoàn JM...

Chẳng lẽ... Chẳng lẽ là tập đoàn JM kia của Bùi gia?

Cảnh sát đại thúc lấy lại tinh thần, vội mở miệng nói, "Chỉ là người trẻ tuổi khí huyết tốt, đánh nhau ấu đả."

Luật sư Tần Chí Minh nhìn thoáng qua phía Bùi Duật Thành, lập tức mở miệng hỏi, "Là người nào động thủ."

Cảnh sát đại thúc nhìn lướt qua những người kia nói, "Bọn họ hẳn là đều động thủ..."

Trên mặt Bùi Duật Thành không có chút nhiệt độ nào, ánh mắt sương lạnh mang theo cảm giác áp bách che ngợp bầu trời nhìn lại về phía Bùi Vũ Đường, "Chính em đi, hay là để anh trói em đi."

Bùi Vũ Đường lập tức mở miệng nói rõ lý do: "Đại ca! Em oan uổng! Là bọn hán động thủ trước! Mà bọn em căn bản còn không có ra tay, đều là bị đơn

phương ầu đã!"

"Không có đánh trả?" Bùi Duật Thành nhìn thoáng qua phía những người Tổng Diệu Nam sừng mặt sừng mũi kia, hững hờ mở miệng, "Bùi Vũ Đường, em hẳn phải biết, hậu quả khi nói dối ở trước mặt anh."

Bùi Vũ Đường gấp: "Em không có! Em thật sự không có nói láo!"

Luật sư ho nhẹ một tiếng nói, "Tam thiếu, cậu nếu là không nói thật, tôi cũng không xử lý tốt chuyện này được."

Bùi Vũ Đường: "Mịa nó! Tôi làm sao không nói thật? Tôi cũng bị đánh thành đầu heo! Không chỉ có những người của tôi bên này, những người khác một người cũng không có động thủ!"

Luật sư bắt đầu nói, "Các người ai cũng không có động thủ, vậy vết thương trên người đối phương là làm sao mà có?"

Lúc này, Lâm Yên từ đầu tới cuối đều bị bỏ quên triệt để, cuối cùng yếu ớt giơ tay lên, "Cái kia cái gì... Xác thực không liên quan đến đám người Tam thiếu... Người đánh bọn hắn... Là tôi..."

Trong lúc nhất thời, cuối cùng, ánh mắt tất cả mọi người đều rơi vào trên người Lâm Yên.

Cơ hồ là trong nháy mắt Lâm Yên vừa dứt lời, mấy người Tổng Diệu Nam cũng trầm miệng một lời giúp đỡ Lâm Yên nói chuyện, "Đúng! Là cô ta! Chính là cô ta đánh!"

Luật sư: "..."

Bùi Duật Thành: "..."

Giờ phút này, Bùi Duật Thành mới nhìn đến nữ hải co lại trong góc.

Lâm Yên quy củ đứng ở nơi đó, như là một học sinh tiểu học phạm sai lầm, mở miệng giải thích, "Bùi tiên sinh... Cái kia... Tôi... Hôm nay tôi tới xem Tam thiếu thi đấu..."

"Xem thi đấu..." Bùi Duật Thành nhìn thoáng qua phía Bùi Vũ Đường.

Lâm Yên: "Đúng vậy, bởi vì ở giữa có chút tranh chấp... Liền đánh nhau cùng đối phương..."

Không đợi Lâm Yên nói xong, Tổng Diệu Nam lập tức ồn ào nói, "Chính là cô ta đánh, chính anh nhìn cô ta một cái xem đánh chúng tôi thành dạng gì! Tôi cho anh biết, chuyện này các người nhất định phải cho lời giải thích!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 194: Ba ba lợi hại

Tổng Diệu Nam ồn ào xong, dư quang liếc nhìn một thân khí chất làm người không rét mà run của Bùi Duật Thành này, không hiểu sao có chút sợ hãi.

Nam nhân này là đại ca của Bùi Vũ Đường? Thoạt nhìn không giống như người bình thường...

Bất quá, rất nhanh Tổng Diệu Nam liền gạt bỏ cái ý nghĩ này, cái thứ hèn nhất Bùi Vũ Đường kia có thể có cái quyền thế bối cảnh gì.

Nếu là có, lấy tính tình của tiểu tử kia, sớm đã lấy ra đấu.

Nghĩ tới đây, lá gan Tổng Diệu Nam lại lớn lên, cổ động đồng bạn bắt đầu chỉ vết thương trên người mình kêu bọn hắn phụ trách.

Ánh mắt Bùi Duật Thành như gió nhẹ mây bay liếc mắt lướt qua trên người đám Tổng Diệu Nam đang kêu gào, trong chớp lát, đoàn người lập tức yên tĩnh trở lại.

Dựa vào, ánh mắt nam nhân này làm sao còn đáng sợ hơn nữ nhân bạo lực kia?

Luật sư nhìn lại phía Lâm Yên, "Vị tiểu thư này là bạn bè của Tam thiếu?"

Bùi Vũ Đường vội mở miệng nói: "Chị ấy là chị dâu của tôi, bạn gái của anh tôi."

Ánh mắt của luật sư Tần lập tức tràn đầy khiếp sợ, BOSS có bạn gái lúc nào!!!

Mà cô bé này, làm sao lại thấy có chút quen mặt, có điểm giống một nữ diễn viên nào đó...

Chỉ là hán ta cũng không chú ý tới ngành giải trí, nhất thời cũng nghĩ không ra là ai.

Luật sư Tần rất nhanh điều chỉnh tốt cảm xúc, đầu tiên là nhìn về phía cảnh sát, "Người động thủ là vị tiểu thư này?"

Cảnh sát đại thúc cười nói, "Nhìn thế nào cũng không có khả năng, tôi hoài nghi tiểu cô nương này là bị đối phương đe dọa uy hiếp cho nên mới nói như vậy."

Luật sư Tần nghe vậy, thế là nhìn về phía Lâm Yên, thanh âm ôn hòa mà cung kính mở miệng, "Lâm tiểu thư, nếu như đối phương uy hiếp đe dọa cô, cô đại khái có thể không cần..."

Lâm Yên cũng đã nói rõ lí do vô số lần, vẫn là không ai tin, cuối cùng không kiên nhẫn được nữa, không đợi Tần luật sư nói xong, trực tiếp ngắt lời hán ta, "Thật sự không có người uy hiếp đe dọa tôi! Làm ơn đi, bạn trai tôi ở chỗ này đây, ai có thể uy hiếp đe dọa được tôi? Tôi nói đều là thật! Lời nói thật!"

Tần luật sư: "Ây..."

Đây cũng là không sai...

Có BOSS ở đây, ai có thể uy hiếp được cô.

Bùi Vũ Đường: "..."

Ba ba lợi hại, đột vượt môn ngựa này, vừa học được.

Bùi Duật Thành đứng ở bên cạnh vẫn không có mở miệng, nghe thấy lời của cô gái, khẽ cười một tiếng.

Mỗi lần nghe được thanh âm Bùi Duật Thành cười khẽ, cô liền có chút chịu không được, thanh âm kia, quả thực giống như lông vũ trên chóp đầu trái tim..

Lâm Yên lúc này mới ý thức được mình vừa mới nói cái gì, gương mặt lập tức có chút nóng lên.

Câu nói vừa rồi kia cô hoàn toàn không nghĩ nhiều, trực tiếp thốt ra, hoàn toàn là phát ra từ nội tâm.

Tạo nghiệp chướng, cô đây là thói quen thành tự nhiên sao?

Lâm Yên cẩn thận từng li từng tí mở miệng, "Bùi tiên sinh, là tôi động thủ, không sai... Thật xin lỗi... Tôi... Tôi không phải cố ý..."

Nói xong, thấp thỏm nhìn lại phía nam nhân.

Bạn gái là người cuồng bạo lực, còn đánh người thành dạng này, Bùi Duật Thành khẳng định sẽ tức giận đi..

Ai không đúng, tại sao cô phải thấp thỏm?

Đây vừa vặn lại là một thời điểm chia tay tốt!

Niềm vui của Lâm Yên đang chạy lên não...

Lúc này, bên tai truyền đến thanh âm róc rắt của Bùi Duật Thành: "Có bị thương không?"

A?

Không phải là mắng cô sao?

Mặt mũi Lâm Yên tràn đầy ngoài ý muốn, sững sờ mở miệng: "Không có... Không bị thương..."

Bùi Duật Thành không nói chuyện, nhìn lướt qua quanh người nữ hài, lập tức không biết phát hiện cái gì, đột nhiên nâng tay trái nữ hài lên, nhìn chăm chăm vết trầy da trên mu bàn tay cô, đáy mắt lập tức nổi lên một tầng băng mỏng: "Đây gọi là không bị thương?"

Sắc mặt Lâm Yên lúng túng nhìn một mảnh trầy da nhỏ trên mu bàn tay, "Ây..."

Cái này... Đây quả thật không thể gọi là bị thương?

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 195: Idol gọi cô là chị dâu

Đám người Tổng Diệu Nam một bên thấy thế đều tròn tròn mắt, "...???"

Vị đại ca kia, anh có làm hay không?

Trầy chút da mà thôi, này mịa nó cũng có thể gọi là bị thương?

Mời xem chúng tôi!

Xem chúng tôi được không?

Mời anh nhìn thật kỹ một chút thương tích trên người chúng tôi rồi lại nói tiếp được không?

Lần này, ngày cả bọn người Bùi Vũ Đường cũng hiếm khi mà đứng ở mặt trận thống nhất cùng Tổng Diệu Nam.

Bùi Vũ Đường ủy khuất trông mong co lại trong góc căn môi.

Đại ca... Có thể liếc mắt nhìn em ruột anh bị đánh thành đầu heo không?

Cậu ta đánh nhau liền muốn đưa tiền cậu ta ném đi, đại tẩu đánh nhau liền hỏi han ân cần quan tâm người ta có bị thương hay không.

Đại ca yêu ghét nghiêm trọng này, quả thực khiến cho nước mắt cậu ta chảy ngang...

Bùi Duật Thành nhìn thoáng qua trợ lý Trình Mặc phía bên cạnh, Trình Mặc lập tức gạt đầu, "BOSS, tôi đi mua thuốc."

Nói xong lập tức đi ra khỏi cục cảnh sát, đi đến tiệm thuốc phía đối diện.

Bùi Vũ Đường day khó khom lưng mà nhìn bóng lưng Trình Mặc, có thể thuận tiện cũng mua chút thuốc cho cậu ta không oa oa oa...

...

Sau khi luật sư của Bùi Duật Thành xử lý xong tranh chấp, đoàn người Lâm Yên cùng Bùi Vũ Đường được thả ra.

Bùi Vũ Đường cúi đầu ỉu xiu ngồi xuống trước ghế lái, Trình Mặc mua xong thuốc trở về, đưa thuốc cho Bùi Duật Thành, lập tức kéo cửa xe chỗ ngồi phía sau ra.

Lâm Yên chỉ có thể đi theo cùng ngồi xuống chỗ phía sau Bùi Duật Thành cùng một chỗ ngồi xuống chỗ ngồi phía sau.

Vừa mới lên xe, kết quả phát hiện, chỗ ngồi phía sau còn có người!

"Bùi... Bùi Ảnh Đế..." Lâm Yên lập tức sững sờ.

Bùi Nam Như thấy Lâm Yên, tựa hồ cũng có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới cô cũng ở đây, "Lâm tiểu thư?"

"Cô ở cùng Vũ Đường?" Bùi Nam Như hỏi.

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng, "Hôm nay tới xem Tam thiếu thi đấu..."

Bùi Nam Như nghe vậy mở miệng nói: "Thật xin lỗi, tính tình lão tam bình thường có chút xúc động, không có liên lụy tới cô bị thương chứ?"

Bùi Vũ Đường gào gào gọi, "Nhị ca, anh sai lầm rồi, hôm nay người đánh nhau không phải em! Không phải em!"

Bùi Nam Như nhìn chằm chằm một mảng xanh tím trên mặt Bùi Vũ Đường, "Không phải em?"

Bùi Vũ Đường sờ lên mắt gấu mèo tím xanh của mình, "Em là bị đơn phương ẩu đả, một lần cũng không đánh trả, là chị dâu xông lên đánh nhau cùng người ta! Một người đánh gục một đám người bọn hắn, vừa rồi trong cục cảnh sát, cảnh sát nghe đều không tin..."

Bùi Vũ Đường hưng phấn nói xong.

Bùi Nam Như: "..."

Bùi Nam Như nghe được câu trả lời này, cũng thực là không nghĩ tới.

Lâm Yên lập tức hung hăng liếc mắt trừng Bùi Vũ Đường, móa! Thế mà bôi đen cô trước mặt nam thần!

Chỉ tiếc, Bùi Duật Thành an vị ngồi bên cạnh cô, cô dù giận cũng không dám nói.

Bùi Nam Như khẽ cười một tiếng, mở miệng nói, "Không nghĩ tới, chị dâu bản lĩnh tốt như vậy."

Lâm Yên: "...!!!"

Idol của cô... Idol gọi cô là chị dâu!!!

Nghe tiếng chị dâu này của Bùi Nam Như, quả thực tâm tình sục sôi.

Tuyệt đối không nghĩ tới, có một ngày cô còn có khả năng có quan hệ thân mật như vậy cùng nam thần.

Nhưng fan nữ khác đều gào gào kêu hi vọng idol thành lão công của mình...

Mà cô không giống, idol của cô thành... Em chồng của cô...

Lâm Yên khiêm tốn khoát tay, "Không có không có... Tôi chẳng qua là từ nhỏ khí lực lớn hơn người khác một chút mà thôi..."

Tiếp theo, xe bình ổn chạy, trong lúc nhất thời ai cũng không có mở miệng nói chuyện, trong xe yên tĩnh khiến cho người ta như ngồi bàn chông.

Lâm Yên giống như lần trước đó, cũng dán đầu gối vào bên cửa sổ ngồi xa xa.

Lập tức lỗ tai cô giật giật, nghe được bên cạnh truyền đến một hồi thanh âm tất tất tác tác.

Dùng ánh mắt còn lại cẩn thận liếc một cái, liền thấy Bùi Duật Thành đang dùng ngón tay thon dài mở gói thuốc sát trùng y tế, sau đó, liền thấy nam nhân nhấc con ngói lên, nhìn cô chăm chú.

"Đưa tay cho tôi."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 196: Thức ăn cho chó khiến bản chất cậu ta tách rời

"A nha..." Lâm Yên liền vội vờn tay ra.

Bùi Duật Thành cầm lấy thuốc sát trùng, động tác cực nhẹ sát trùng cho nữ hài, sau đó lại xoa một tầng nước thuốc cho cô, cuối cùng dùng một băng dán cá nhân giúp cô dán lên.

Trên tay lái phụ, Bùi Vũ Đường sung mặt sung mũi nghiêng đầu sang chỗ khác, ánh mắt u oán nhìn chằm chằm đại ca của chính mình: "..."

Ghen ghét khiến cho cậu ta hoàn toàn thay đổi, thức ăn cho chó khiến cho bản chất của cậu ta tách rời...

Lại nói, kỳ quái, trước đó cậu ta thấy Yên tỷ trầy da mặc dù cũng không nghiêm trọng, nhưng cũng chảy không ít máu, không có nhẹ như vậy, làm sao mà lúc này nhìn tới, cơ hồ khép lại nhanh đến nhìn không ra.

Là lúc trước cậu ta nhìn lầm rồi sao?

Động tác Bùi Duật Thành vô cùng nhu hòa, đồng thời tương đối thân sĩ, từ đầu tới cuối đều không tiếp xúc thân thể với cô, chỉ có rượu sát trùng cùng nước thuốc đụng chạm thân thể của cô.

Nhưng ngay cả như vậy, trái tim Lâm Yên vẫn là phanh phanh phanh bắt đầu gia tăng tốc độ...

Sau khi thoa xong nước thuốc, Lâm Yên lập tức rút tay trở về, lập tức ho nhẹ một tiếng mở miệng, "Khục, Bùi tiên sinh, chuyện này, tôi nhất định phải giải thích một chút với ngài thật tốt, lần này đúng tôi ta ra tay, không liên quan đến Tam thiếu, ngài cũng đừng trách phạt cậu ta, Tam thiếu thực ra rất nghe lời, đối phương chủ động khiêu khích đủ loại, thế nhưng Tam thiếu lại bị đánh không động thủ đáp trả, chỉ mắng lại..."

Bùi Vũ Đường trên ghế trước nghe nói như thế, quả thực lệ rơi đầy mặt, quả nhiên là cha ruột!

Cha này của cậu ta tuyệt đối là nhận đúng rồi!

Ôm lấy đùi này quả nhiên là không sai!

Bên này, Lâm Yên mặc dù tẩy trắng sạch sẽ cho Bùi Vũ Đường, nhưng mình lại nhất định phải gánh cái nỗi này, thế là vắt hết óc mở miệng nói, "Còn về phía tôi, tôi cũng là thực sự nhìn không được bọn hán khi dễ Tam thiếu, cho nên mới động thủ, dù sao cũng là chú nhỏ (em chồng) của tôi đúng không, coi như là vì bạn trai tôi, tôi làm sao có thể để cho người khác khi dễ cậu ta như vậy?"

Bùi Vũ Đường: "...!" Siêu Boss lại bắt đầu phát công!

Bùi Vũ Đường nhanh chóng lấy ra một sách nhỏ không biết ở chỗ nào trong xe, bắt đầu xoay xoay xoay ghi nhớ...

Bùi Duật Thành nghiêng chống trán, khóe miệng hơi hơi câu lên, "Ừm, tiếp tục."

Lâm Yên nuốt nước bọt, tiếp tục thao thao bất tuyệt nói, "Mà lại nói, mặc dù cũng đều là đánh nhau, thế nhưng tính chất của tôi cùng Tam thiếu là hoàn toàn khác biệt, chúng tôi không giống nhau..."

Bùi Vũ Đường lập tức nhìn sang, mặt mũi tràn đầy ủy khuất: "Chị dâu... Khác biệt chỗ nào rồi? Em thấy đại ca của em rõ ràng chính là đối đãi khác nhau thôi, vì cái gì chỉ cần em đánh nhau liền xử phạt em, thậm chí không phải lỗi của em cũng phải xử phạt em?"

Muốn nói trong lòng Bùi Vũ Đường không có một chút ý kiến là không thể nào, cậu ta vẫn luôn cảm thấy đại ca quá không công bằng, thậm chí không để ý chút nào đến cảm thụ của cậu ta.

Nghe được lời nói của em trai, trên mặt Bùi Duật Thành không có biểu tình gì, tựa hồ cũng không có gì muốn giải thích.

Lâm Yên nhìn về phía Bùi Vũ Đường, thắm thía mở miệng nói, "Tam thiếu, cậu phải nhớ kỹ một chút, trước mắt cậu là trạng thái rời khỏi nhà, cái giới xe đua này ngọa hổ tàng long, phú nhị đại khắp nơi trên đất, mà cậu, hiện tại chính là tay đua xe của đội xe rôm nhỏ bình thường không có bất kỳ bối cảnh gì..."

Tay đua xe của đội xe rôm nhỏ. Bùi Vũ Đường che ngực, biểu thị nhận lấy một vạn điểm thương tổn...

Lâm Yên tiếp tục nói, "Cậu thử tưởng tượng, nếu như khi đó cậu đánh trả, như vậy đối phương tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ, lấy bối cảnh đối phương, mọi chuyện sau này, cậu chỉ dựa vào mình tuyệt đối là không có cách nào giữ được, ngược lại, cậu nếu là chịu đựng, nhiều nhất chịu một trận đánh đập."

Tam thiếu, cậu chẳng lẽ không có phát hiện sao? Cậu vẫn luôn miệng nói bỏ nhà trốn đi, nói muốn dựa vào chính mình theo đuổi mộng tưởng, thế nhưng trên thực tế trong tiềm thức của cậu, căn bản vẫn coi mình thành Tam thiếu Bùi gia xảy ra chuyện gì đều có đại ca giải quyết..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 197: Chúng tôi không giống nhau

"Em.. Em không có..." Bùi Vũ Đường lập tức phản bác, thế nhưng ngữ khí lại rõ ràng có chút chột dạ.

Cậu ra cần thận nghĩ đến lời Lâm Yên, lại phát hiện, cô nói hoàn toàn không sai...

"Đại ca cậu nghiêm nghị với cậu như vậy, thực ra chỉ là vì phá hủy cái tư duy theo quán tính này của cậu, để cho cậu có thể triệt để đứng lên độc lập, không chỉ có là bên trên kinh tế, càng quan trọng hơn là trên tinh thần của cậu, để cậu về sau gặp được chuyện học được cách dựa vào năng lực của chính mình để giải quyết, hoặc là trước khi nguy hiểm cùng mâu thuẫn phát sinh liền nghĩ biện pháp ngăn chặn nó, mà không phải để cho chuyện phát triển đến tình trạng không thể挽回." Lâm Yên hướng dẫn từng bước nói.

Đại khái là bởi vì Bùi Vũ Đường có tuổi tác tương tự em trai của mình, cô nhìn không được liền nhiều lời như vậy.

Nghe xong Lâm Yên nói, Bùi Vũ Đường rơi vào trầm tư, xác thực, rất nhiều lần cậu ta đều là bởi vì quá mức tự đại, hoặc là nói trong lòng ý vào thân phận của mình không có kỵ gì không suy nghĩ nhiều, mới luôn luôn ăn thiệt thòi...

Bùi Nam Như đối diện hơi ngắc đầu, có chút kinh ngạc nhìn lại phía nữ hài, dường như là không nghĩ tới nữ hài sẽ nói ra mấy câu nói như vậy.

Lâm Yên vỗ vỗ bả vai Bùi Vũ Đường, "Cho nên, Tam thiếu cậu xem, tôi đúng là không giống cậu, cậu là tay đua xe tuyến ba không quyền không thế lại không tiền, mà tôi, bạn trai là người cầm lái gia tộc Bùi thị, tổng giám đốc tập đoàn JM, tôi đương nhiên có thể muốn đánh ai là đánh!"

Bùi Vũ Đường vừa mới còn có chút cảm động lập tức xạm mặt lại: "..."

Lâm Yên nói xong, một mặt nịnh hót nhìn lại nam nhân phía bên cạnh, mặt mũi tràn đầy đều là "Anh cũng không thể mắng tôi, tôi là ý vào anh mới dám"

đánh nhau với người ta": "Cho nên, Bùi tiên sinh, mặc dù tôi đánh nhau cũng không đúng, nhưng tôi cũng là cẩn thận cân nhắc qua, cảm thấy ai có thể đánh, tôi mới đi đánh."

Bùi Duật Thành nhìn biểu lộ nữ hài chừng chặc đàng hoàng, nhẹ mở miệng cười: "Lâm tiểu thư nói, không phải không có lý."

Bùi Vũ Đường: "...???"

Không phải không có lý?

Bùi Vũ Đường đều kinh ngạc đến ngây người, cô quả thực là nghiêm trang nói hươu nói vượn, loại nguy hiểm này dùng IQ của anh cậu ta còn cảm thấy có đạo lý?

Bùi Vũ Đường nhìn không được nhỏ giọng tiến đến bên tai nhĩ ca Bùi Nam Như phi nhỏ, "Chắc chắn, quả nhiên, người bên trong tình yêu đều là hoàn toàn không có IQ để nói, coi như là đại ca cũng không ngoại lệ..."

Bùi Nam Như cười lắc đầu.

Đang nói chuyện, xe đã lái đến Vân Gian thủy trang.

Lâm Yên lúc này mới phát hiện trực tiếp lái đến biệt thự Bùi Duật Thành, "Ây..."

Bùi Vũ Đường ân cần mở cửa xe giúp cô, "Chị dâu, còn thất thần làm gì, nhanh xuống xe!"

Lâm Yên: "..."

Cô muốn về nhà được hay không?

Lâm Yên đang đứng ở cửa xe, cân nhắc làm sao để mở miệng từ biệt...

Lúc này, Bùi Duật Thành vừa đi xuống xe đột nhiên cất bước đi tới phía cô, sau đó, cực kỳ tự nhiên dặt cái tay không có bị thương kia của cô, mở miệng nói: "Cùng ăn một bữa cơm, xem như chính thức giới thiệu Vũ Đường cùng Nam Như cho cô biết."

Lòng bàn tay bỗng nhiên truyền đến ấm áp hóa thành ngọn lửa bao phủ thân thể, Lâm Yên thậm chí nghe không rõ nam nhân nói cái gì, ngơ ngác nhìn chăm chăm gương mặt điên đảo chứng sinh kia của nam nhân, vô ý thức mở miệng: "A... Được..."

Vừa nói xong Lâm Yên liền hận không thể một bàn tay đem chính mình tát tỉnh!

Đã nói sắc đẹp đều là phù du đâu!

Đã nói tranh thủ thời gian nghỉ biện pháp chia tay đâu?

Cuối cùng, Lâm Yên vẫn là ngoan ngoãn bị dặt vào trong nhà.

Bùi Vũ Đường thuận thực tìm rượu y tế, một bên tự bôi thuốc cho mình, một bên chảy nước miếng mở miệng nói, "Em muốn ăn thịt kho tàu bác Trung làm, từng thử quá ngư, sườn xào chua ngọt, nước nấu thịt bò, món Laziji..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 198: Tôi đây làm cái gì?

Bùi Duật Thành nhẹ nhàng nắm tay nhỏ của nữ hài, ánh mắt liếc qua trên mặt Bùi Vũ Đường: "Bác Trung không ở đây."

Bùi Vũ Đường lập tức sững sờ: "A? Bác Trung xin nghỉ sao? Vậy ai nấu cơm?"

Bùi Duật Thành: "Anh làm."

Bùi Vũ Đường vốn là còn bên trong niềm vui sướng vì sống sót sau tai nạn vừa nghe thấy lời ấy, mặt mũi trắng bệch, run rẩy nhìn thoáng qua Bùi Duật Thành, "Cái...cái gì... Đại ca, anh muốn tự mình xuống bếp à?"

Bùi Duật Thành: "Làm sao?"

Khuôn mặt nhỏ của Bùi Vũ Đường trắng bệch, thành khẩn kiến nghị, "Anh, em biết rõ một cửa hàng thịt nướng mới mở ăn rất ngon, không bằng chúng ta

ra bên ngoài ăn đi!"

Lúc này, Bùi Nam Như một bên ho nhẹ một tiếng, cũng mở miệng: "Tiệm lẩu mới mở ở thành bắc cũng không tệ."

Bùi Vũ Đường tiếp tục nói: "Bằng không thì nhà hàng Michelin Ba sao ở trung tâm thành phố cũng rất tốt!"

Bùi Nam Như: "Hoặc là kêu đầu bếp nước Pháp trước đó đến?"

Lâm Yên lúc này bị Bùi Duật Thành nắm tay, toàn bộ đầu đều là choáng, không cách nào suy nghĩ, cũng không biết có phải là ảo giác của mình hay không, phản ứng của hai anh em Bùi Vũ Đường cùng Bùi Nam Như này làm sao có chút quỷ dị?

Lâm Yên không rõ ràng cho lắm, vô ý thức mở miệng nói, "Tự làm đồ ăn tại nhà cũng rất tốt nha!"

Tiết kiệm tiền!

Vừa nghe thấy Lâm Yên nói, Bùi Vũ Đường quả thực tuyệt vọng, hung hăng vụng trộm xua tay với cô.

Bùi Duật Thành: "Muốn ăn cái gì?"

Bùi Duật Thành lại muốn tự mình xuống bếp, coi như không phải là bởi vì thiết lập nhân vật của cô, Lâm Yên cũng giống thụ sủng nhược kinh, vội mở miệng nói, "Tôi đều có thể, chỉ cần là ngài làm, tôi đều ưa thích."

Bùi Vũ Đường: "..."

Bùi Nam Như: "..."

Trong phòng khách lâm vào vắng lặng một cách chết chóc.

"Được." Bùi Duật Thành nói xong, lúc này mới buông nữ hài ra, đi đến phía phòng bếp.

Sau khi Bùi Duật Thành rời đi, Bùi Vũ Đường tranh thủ thời gian chạy tới trước mặt Lâm Yên: "Chị dâu, có phải chị cho tôi bây giờ cũng chưa từng ăn qua cơm anh của em làm đúng không?"

Lâm Yên: "Đúng vậy, làm sao vậy?"

Bùi Vũ Đường: "Không có... Không có gì..."

Về mặt Bùi Nam Như tựa hồ cũng có chút bất đắc dĩ.

Lâm Yên nháy nháy mắt, một mặt không hiểu.

Sau khi Bùi Duật Thành đi xa, nhịp tim cùng nhiệt độ trên mặt Lâm Yên rốt cục mới chậm rãi khôi phục, ngồi xuống trên ghế sa lon ở phòng khách.

Vừa ngồi xuống, ánh mắt Lâm Yên liền liếc xéo qua áp phích ký tên bản số lượng trong túi vải buồm của chính mình, thế là tranh thủ thời gian túm một cái gối, che cả túi vải buồm cùng áp phích đi.

Thứ này thật sự là quá nguy hiểm!

Cái đầu Lâm Yên dò xét liếc nhìn phía phòng bếp, cảm thấy ngồi chờ được ăn không tốt lắm...

Thế là, sau khi giấu kỹ túi, cô bạch bạch bạch chạy tới phòng bếp.

Trong phòng bếp, Bùi Duật Thành đang chuẩn bị nguyên liệu nấu ăn, xem động tác vẫn rất thành thạo.

"Khục, Bùi tiên sinh, có gì cần tôi hỗ trợ không?" Lâm Yên hỏi.

Bùi Duật Thành: "Không cần."

"A... Thế nhưng chỉ chờ ăn có chút ngượng ngùng, vẫn là để tôi giúp ngài làm chút gì đó đi! Như vậy ngài cũng nhẹ nhõm một chút!" Lâm Yên mở miệng nói.

Bùi Duật Thành xoay người, kêu một tiếng về phía phòng khách, "Vũ Đường."

"Tới rồi ——" Nghe đại ca gọi, Bùi Vũ Đường vừa định chuẩn bị lập tức chạy tới.

"Đại ca anh gọi em có chuyện gì?" Bùi Vũ Đường hấp tấp hỏi.

Bùi Duật Thành: "Rửa rau, cắt gọn."

Bùi Vũ Đường tự nhiên không dám không nghe theo, liên tục gật đầu: "Được rồi, không có vấn đề!"

Lâm Yên gãi gãi đầu, có chút lúng túng đứng tại chỗ, "Àch, đều giao cho cậu ta, tôi đây làm cái gì?"

Bùi Duật Thành lấy xuống một cái tạp dề từ bên trên móc, đưa cho nữ hài: "Giúp tôi buộc lên."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 199: Bữa cơm này muốn mạng!

Lâm Yên: "..."

Bùi Vũ Đường đang ra sức cắt cà rốt, nước mắt chảy trong lòng: "..."

Đại ca, bát công này của anh còn có thể rõ ràng hơn một chút sao???

Nhịp tim Lâm Yên vừa khôi phục lại bắt đầu chạy như bay một cách quen thuộc, ho nhẹ một tiếng, vội vàng tiếp nhận tạp dề trong tay Bùi Duật Thành, giúp hấn mặc lên, sau đó buộc đằng sau.

Bùi Duật Thành: "Cảm ơn."

Lâm Yên: "Khụ khụ... Không cần khách khí không cần khách khí..."

Bùi Duật Thành nhìn qua luôn là một bộ dáng lãnh lạnh tự phụ thậm chí khách khí xa cách, thế nhưng mỗi lần ra tay, thật sự là không chút nương tay nào...

...

Sau đó, toàn bộ hành trình Bùi Vũ Đường ở trong phòng bếp đi loay hoay tới lui xung quanh, còn Lâm Yên...

Cô từ đầu tới cuối chỉ giúp Bùi Duật Thành thắt cái tạp dề.

Rất nhanh cơm tối liền làm xong, Bùi Vũ Đường cùng Bùi Nam Như giúp đỡ bùng lên bàn.

Bốn người mặt đối mặt phân hai bên ngồi xuống.

Lâm Yên nhìn một bàn món ăn sắc hương vị đều đủ, lập tức thêm ăn nhỏ dãi, "Oa! Không nghĩ tới trù nghệ của Bùi tiên sinh ngài tốt như vậy?"

Bùi Vũ Đường: "..."

Bùi Nam Như: "..."

Bùi Duật Thành gấp một miếng sườn xào chua ngọt cho Lâm Yên: "Ném thử."

Xương sườn là tinh phẩm, nhìn qua nước canh nồng đậm màu sắc mê người.

"Ủm ừ, cảm ơn!" Lâm Yên vội vàng gấp lên, nhét vào trong miệng.

Hai người Bùi Vũ Đường cùng Bùi Nam Như đối diện dón dập ngừng thờ, không tự chủ được chăm chăm qua phía Lâm Yên.

Lâm Yên "A ô" cắn một cái xuống...

Nhất định ăn thật ngon!

Kết quả, một giây sau, khi vị giác ở đầu lưỡi cảm nhận được mùi vị của khối xương sườn này, cả người đều cứng đờ...

Cảm giác này, muốn hình dung như thế nào, quả thực giống như là đỉnh đầu bị người đi đến từ phía sau cầm cây gậy lớn nện cho một phát!

Ta đi...

Cái này... Đây mà nó là cái mùi vị quý dị gì!!!

Lâm Yên quả thực không cách nào hình dung...

Rõ ràng nhìn qua ăn ngon như vậy, mùi vị làm sao lại khó mà hình dung mùi vị?

Lâm Yên quả thực cũng không dám động quai hàm, lực sát thương của mùi vị kia quá lớn, cô cảm giác cần nhiều một cái liên sườn thẳng thiên!

Vốn là vì tiết kiệm tiền, cho nên cảm thấy tự làm trong nhà ăn dễ ăn còn rất tốt, kết quả được chứ, xác thực không cần tiền, thế nhưng muốn mạng!

Bên trong vài giây đồng hồ ngắn ngủi này, Lâm Yên phảng phất đã trải qua một tràng địa chấn cùng biến động.

Từ đầu tới cuối đều là tín niệm kiên cường ổn định thiết lập nhân vật mới khiến cho cô miễn cưỡng chống đỡ được...

Mặt ngoài của Lâm Yên vẫn coi là trấn định, nhìn không ra khác thường gì, Bùi Vũ Đường nhìn chăm chăm cô hỏi một câu, "Chị dâu, ăn ngon không?"

Lâm Yên một bên cổ nén mùi vị đáng sợ để nhai nuốt, một bên u oán liếc mắt trừng Bùi Vũ Đường: "Ngon! Ăn! Quá! Ngon!!!"

Trời ạ, khó trách Bùi Vũ Đường cùng Bùi Nam Nhứ vừa nghe thấy Bùi Duật Thành muốn làm cơm, phản ứng đều quỷ dị như vậy!

Làm sao không trực tiếp nói cho cô?

Bùi Duật Thành nghe vậy, lập tức lại gấp một đĩa cá kho cho cô.

"Ách, cảm ơn, tôi tự mình gấp..." Lâm Yên chỉ có thể kiên trì nói cảm ơn.

Trên cái thế giới này hẳn không có đồ vật càng khó ăn hơn miếng sườn xào chua ngọt kia đi?

Lâm Yên sau khi nuốt đĩa cá kho kia: "... Ha ha, thật là có.

Quả nhiên...

Trên cái thế giới này chẳng ai hoàn mỹ!

Không nghĩ tới, Bùi Duật Thành nhìn qua hoàn mỹ vô khuyết, trừ nghệ thể mà lại nát như vậy!

Cô cũng hiểu kỳ hán đến cùng là làm sao mới có thể làm đồ ăn thành loại hương vị này.

Năm đó khi tranh tài bay khắp nơi, đi qua rất nhiều quốc gia, cũng nếm qua rất nhiều cách xử lý khác biệt, ngay cả cách xử lý danh xưng là hắc ám của nước Anh, cũng kém một phần vạn so với Bùi Duật Thành.

Đã có quyển 2, mọi người vào wall tìm nhé.

Link phần 2: <https://my.w.tt/b5dnagzEOZ>

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 200: Ngủ lại

Cuối cùng sau khi nuốt xuống, Lâm Yên hơi mở miệng cười, nói một câu: "Ừm, ăn ngon!"

Ăn ngon???

Bùi Vũ Đường nhìn Lâm Yên mỉm cười, có chút hoài nghi thế giới, vội vàng cũng gấp một đĩa cá kho.

Sau khi ăn xong...

Cậu ta hiện tại đã tin tưởng vô cùng sâu sắc một chuyện: Chị dâu đối với đại ca, tuyệt đối là chân ái!

Tiếp theo, mọi người liền bắt đầu ăn cơm.

Mỗi lần Lâm Yên nếm một món ăn, nghĩ đến hẳn là luôn có một món có thể ăn chứ?

Kết quả, một món có thể ăn cũng không có!

Lâm Yên một bên vùi đầu khuấy com trắng một bên tò mò không thôi mà nhìn chăm chăm vào Bùi Duật Thành.

Kết quả, cô tận mắt thấy Bùi Duật Thành mặt không đổi sắc ăn những món ăn kia, thật giống như hoàn toàn không cảm thấy những món ăn kia giống như khó ăn.

Mà Bùi Vũ Đường cùng Bùi Nam Như đối diện, biểu lộ khi ăn tựa hồ cũng rất bình tĩnh.

Đến mức Lâm Yên lập tức cũng bắt đầu hoài nghi bản thân...

Tình huống này là như thế nào đây?

Anh em ba người ăn đồ vật khó ăn như vậy làm sao một chút phản ứng cũng không có?

Khẩu vị người Bùi gia đều nặng như vậy sao?

Ăn bữa com này, Lâm Yên cảm thấy, vị giác của cô đã sắp tê liệt.

Bùi Duật Thành tựa hồ phát giác biểu lộ Lâm Yên có chút không đúng, "Mặn sao?"

"Không không không, không mặn không nhạt vừa vặn! Tôi chỉ là có chút khát, có nước không?" Lâm Yên mở miệng.

Bùi Duật Thành đứng dậy đi lấy nước.

Thừa dịp này, sắc mặt Bùi Vũ Đường lập tức trở nên bắt đầu vẩn vơ, "Chị dâu! Em cũng đã nói ra ngoài ăn rồi! Chị nhất định phải ăn ở nhà! Chị tội gì khổ như thế chứ! Hôm nay em cũng đã bị thương như thế, quay trở lại còn phải bị loại tội này, số em sao lại khổ như vậy! Coi như lại bị Tống Diệu Nam đánh một trận, cũng tốt hơn ăn một bữa com của đại ca!"

Sắc mặt Lâm Yên cũng là đen chìm một mảnh, "Hóa ra các người cũng cảm thấy khó ăn? Tôi còn tưởng rằng khẩu vị người nhà họ Bùi đều nặng như vậy đấy!"

Bùi Vũ Đường: "Chị dâu, hiện tại em đã khắc sâu tin tưởng một việc..."

Lâm Yên: "Cái gì?"

Bùi Vũ Đường: "Chị đối với đại ca của em, tuyệt đối là chân ái, khó ăn như vậy thế mà cũng có thể mặt mũi tràn đầy mỉm cười ăn hết, tình yêu này cỡ nào mới có thể làm được? Ngoại trừ hai anh em bọn em, chị dâu chị là một người duy nhất dám ăn com anh em làm! Chị dâu chị quả nhiên là người trong định mệnh của đại ca em!"

Lâm Yên: "... Định mệnh cái đầu của cậu..."

Chờ Bùi Duật Thành bùng nước trở về, Bùi Vũ Đường dùng tốc độ cao khuấy động xong một bát com, lập tức "Xoạt" đứng lên, "Em đã ăn xong! Cái kia, em chính là một cái tay đua xe của đội xe rôm nhỏ không quyền không thể không có bối cảnh, em liền không ở lại qua đêm, em trở lại chỗ em bên kia! Bái bai đại ca, bái bai chị dâu!"

Bùi Nam Như lau miệng, cũng đứng lên, "Đại ca, chị dâu, hai người từ từ ăn, ngày mai có quảng cáo, em cũng đi trước."

Sau đó, chỉ còn lại một mình Lâm Yên bị thương ở tại bên trong cả bàn món ăn: "...???"

Các người liền chạy như vậy?

Trong phòng khách, trong lúc nhất thời chỉ còn lại hai người Lâm Yên cùng Bùi Duật Thành.

Lâm Yên cắn răng, yên lặng ăn hai bát com, uống ba ly nước lớn, sau đó yên lặng cùng giúp đỡ Bùi Duật Thành thu dọn bát đĩa.

Sau khi thu dọn bát đĩa xong, Lâm Yên cùng Bùi Duật Thành rửa bát.

Một bên vừa rửa vừa nghĩ, chờ rửa sạch bát đĩa, cô hẳn là liền có thể đi được chưa?

Thế nhưng, làm sao chủ động đề nghị đây?

Thiết lập nhân vật của cô hẳn là hận không thể mỗi một phút mỗi một giây đều ở cùng một chỗ với Bùi Duật Thành, có vẻ như không thể chủ động đề nghị đi...

Lâm Yên đang một bên rửa chén một bên không yên lòng nghĩ đến, lúc này, miếng rửa bát lại đột nhiên bị một tay hơi lạnh giữ lấy.

Lâm Yên lập tức giặt mình, vội vàng nhìn lại phía Bùi Duật Thành bên cạnh, "Ách, Bùi tiên sinh, làm sao vậy?"

"Đề đó đi, tôi tới rửa." Bùi Duật Thành nhìn chăm chăm Lâm Yên rửa mấy cái bát, ngữ khí tựa hồ có chút bất đắc dĩ.

Ánh mắt Lâm Yên lúc này mới nhìn lại phía bát tự mình rửa, xong đời, bởi vì không quan tâm, không khống chế tốt lực đạo, bát bị cô rửa vỡ mấy cái...

Lâm Yên xạm mặt lại, "Thật xin lỗi thật xin lỗi... Tôi từ nhỏ khí lực tương đối lớn..."

Bùi Duật Thành: "Ra bên ngoài chờ tôi."

Lâm Yên: "Hả, được..."

Hôm nay má Quấn bạo 30 chương.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 201: Yên tâm với tôi như vậy?

Bất đắc dĩ, Lâm Yên chỉ có thể ngoan ngoãn đi đến ghế sofa phòng khách, ngồi xuống, sau đó lại lấy thêm một cái gối che túi vải buồn lại.

Bữa cơm này ăn đến... Rất muốn chia tay...

Lúc nào cô có thể đi?

Lâm Yên ngồi trong phòng khách, một ngày bằng một năm.

Cuối cùng, sau lưng truyền đến một hồi tiếng bước chân quen thuộc, sau đó, một bóng râm mang theo mùi thuốc lá nhàn nhạt bao phủ.

Bùi Duật Thành đứng vững ở trước người của cô, sau đó, chậm rãi nửa quỳ ở trước người của cô.

Lâm Yên: "...!!!"

Cái này... Tư thế này...

Làm một trạch nữ sắt thép, bình thường xem những hình ảnh nam nhân quỳ một gối với bạn gái trên tivi, lãng mạn tuyệt vời đến không ngờ được, cô đều không có chút cảm giác nào.

Thế nhưng, Bùi Duật Thành đột nhiên dùng tư thế này, quỳ một gối ở trước gót chân cô, nai con trong nội tâm cô quả thực suýt chút chấn động vỡ thành nào.

Cái... Tình huống gì...

Ánh mắt Bùi Duật Thành không có nhìn cô, mà là rơi vào trên chân trái nữ hài.

Sau đó vươn tay, che đi về phía bắp chân nữ hài.

Lâm Yên lập tức vô thức co chân lại.

Bùi Duật Thành: "Đừng nhúc nhích."

Lâm Yên: "..."

Lâm Yên lập tức không dám động.

Sau đó liền thấy, Bùi Duật Thành từng chút một cuốn ống quần cô lên tới vị trí đầu gối.

Đại khái là bởi vì lượng vận động hôm nay có chút lớn, vị trí bắp chân đến đầu gối của cô đã có chút sưng đỏ.

Thấy vết thương trên chân trái, sắc mặt Lâm Yên ngưng lại.

Tai nạn xe cô thảm hại năm đó, đổi thành người khác tuyệt đối là xe hư người chết, nhưng cô có thể may mắn giữ lại một cái mạng, đã là ngàn vạn hạnh

phúc.

Lấy năng lực khôi phục của cô, chỉ cần không tìm đường chết, thương thế ở chân vẫn có thể chậm rãi đường tốt.

Sau khi Bùi Duật Thành cuốn ống quần lên, lấy ra một bình sứ nhỏ màu trắng, sau đó đổ chất lỏng màu xanh lục không biết là thứ gì ra bàn tay, sau đó, xòe bàn tay ra che ở bắp chân của cô, bắt đầu chậm rãi đấm bóp...

Lâm Yên lập tức hơi lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Trận so tài hôm nay, còn đánh một trận, thực ra sau khi cuộc thi đấu kết thúc, chân của cô cũng có chút đau mơ hồ, thế nhưng cô hoàn toàn không có biểu lộ ra, càng không có đề cập qua.

Ngay cả Bùi Vũ Đường cũng không biết.

Vì cái gì mà Bùi Duật Thành lại biết chân của cô đau... Còn chính xác tìm được vị trí...

Cảm giác mát mát lạnh lạnh bởi vì nhiệt độ ở lòng bàn tay mà rất nhanh trở nên ấm áp, từng chút một xoa dịu đau đớn, cảm giác ngứa ngáy đau đớn cũng từng chút một giảm bớt.

Chút đau đớn này, cô cũng đã sớm quen với việc nhẫn nại, từ trước tới giờ cũng không tỏ lộ với bất kỳ người nào...

Nhìn nam nhân không nói một lời, bôi thuốc xoa bóp cho cô, trong lòng Lâm Yên có loại cảm giác nói không thành lời...

Trong phòng khách yên tĩnh, bóng đêm ngoài cửa sổ sâu lắng.

Bùi Duật Thành xoa bóp cho cô chừng hơn mười phút mới dừng lại, sau đó, vẫn duy trì tư thế quỳ một gối ở nơi đó như cũ, vươn tay, chậm rãi cuộn áo ở eo bên phải của nữ hài lên một chút.

Lập lại động tác xoa bóp bắp chân vừa rồi, thoa thuốc trong lòng bàn tay lên, che ở hông của cô...

Lâm Yên khiếp sợ lần nữa.

Đây cũng là một trong những vị trí bệnh cũ của lần tai nạn xe cô kia của cô, năm đó thời điểm xảy ra tai nạn xe cô, bị thương đến suýt chút liệt nửa người, bởi vì tốc độ khôi phục của thân thể cô rất nhanh, bây giờ đã không nghiêm trọng lắm, nhưng chuyển động quá mức vẫn sẽ có chút đau buốt nhức...

Nam nhân này... Làm sao lại biết tất cả mọi chuyện?

Hắn là con giun trong bụng cô sao?

Lâm Yên từ đầu tới cuối đều ngồi ngay ngắn ở chỗ đó, một cử động nhỏ cũng không dám.

Ngay khi trong đầu Lâm Yên suy nghĩ lung tung đủ loại, Bùi Duật Thành mở miệng: "Cởi áo khoác."

Lâm Yên cơ hồ là vô ý thức nghe theo, "A nha... Được..."

Bùi Duật Thành nhìn bộ dáng nữ hài nhu thuận nghe lời, nhìn không được rù mí mắt, cười nhẹ một tiếng, lập tức ngẩng đầu, ánh mắt thâm thúy xen lẫn cảm xúc không hiểu nhìn lại phía nữ hài, "Nghe lời như thế... Yên tâm với tôi như vậy?"

Lâm Yên nghe vậy ho nhẹ một tiếng, lập tức mở miệng nói, "Dĩ nhiên là yên tâm! Bùi tiên sinh ngài thể nhưng là trời trong trăng rõ, chính nhân quân tử! Tôi làm sao lại không tin ngài chứ!"

"Lâm tiểu thư..."

Ngón tay thon dài của Bùi Duật Thành nhẹ nhàng vuốt ve ở bên hông nữ hài, ngữ khí dịu dàng một chút, con ngươi kín như bưng trong nháy mắt u ám mấy phần, tiếp tục nói, "Ai nói với cô, tôi là chính nhân quân tử?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 202: Lại bị tóm rồi!

Edit: Kali

Beta: Byun

"Ai nói với em tôi là chính nhân quân tử?".

Bùi Duật Thành vừa dứt lời, trong nháy mắt, cả người và đầu Lâm Yên cứng đờ ra như máy móc.

Phản hông bị đụng chạm cũng càng ngày càng nóng hơn, nhiệt độ thiêu đốt lan toả khắp cơ thể của cô.

Trong chốc lát Bùi Duật Thành cất tiếng, ngay lập tức cô cảm nhận được hơi thở áp bức và nguy hiểm tột cùng khiến Lâm Yên theo bản năng vô cùng lo lắng và hoảng sợ.

Cho dù cô vẫn cố gắng duy trì, nhưng theo phản xạ vẫn vô thức "vèo" cái rụt cổ lại.

Hình như nhận thấy đáy mắt của cô gái lóe lên một tia lo lắng rồi biến mất, anh tự nhiên cũng thu ánh mắt mình lại, cười nhẹ rồi mở miệng: "Yên tâm, tôi sẽ không làm gì em cả."

Lâm Yên nghe vậy mới thở phào nhẹ nhõm, trái tim nhỏ đã lên tận cổ họng cuối cùng cũng có thể rút xuống.

Nhưng mà trái tim vừa mới rơi xuống không lâu đã nghe Bùi Duật Thành tiếp tục bổ sung một câu: "Ít nhất là bây giờ sẽ không."

Lâm Yên: "!!!"

Nói bóng gió có nghĩa là về sau sẽ làm sao?

Sau khi Bùi Duật Thành thoa thuốc cho cô xong thì chu đáo sửa sang lại quần áo cho cô, sau đó mới từ từ nói tiếp: "Trừ phi em yêu cầu."

Lâm Yên: "Áy. "

Câu nói kia của Bùi Duật Thành thay đổi đến bất ngờ làm hai gò má của Lâm Yên lại bắt đầu nóng lên như lửa đốt.

Lâm Yên vô thức mở miệng lẩm nhẩm tự nhủ, an ủi chính mình: "Đùa thôi mà, chắc chắn là nói đùa. Bùi Duật Thành không thể đến mức như vậy... bụng đói mà ăn quàng được. "

Lâm Yên vội vàng chuyển sang chuyện khác: "Cảm ơn ngài, Bùi tiên sinh, nhưng mà ngài làm sao lại biết trên người tôi có hai chỗ bị thương này?".

Ánh mắt của Bùi Duật Thành lóe lên, thuận miệng nói: "Thấy cử động của em có chút bất tiện nên tôi đoán."

Lâm Yên: "Lợi hại vậy."

Chuyện này cũng có thể đoán được sao? Còn đoán chuẩn như thế? Vị trí cũng không sai chút nào.

Lâm Yên mặc dù vẫn không hiểu, nhưng cũng không hỏi nhiều.

Nghĩ thâm quả nhiên siêu boss chính là siêu boss, năng lực quan sát quả nhiên bá đạo hơn người bình thường.

Thật vất vả mới thoa thuốc xong, thấy Bùi Duật Thành cất thuốc mỡ đi, Lâm Yên tranh thủ mở miệng: "Bùi tiên sinh, đã muộn rồi, tôi về trước đây. Không quấy rầy ngài nghỉ ngơi."

Bùi Duật Thành: "Tôi đưa em về."

Lâm Yên vốn còn chút lo lắng ngỡ nhờ Bùi Duật Thành đưa ra yêu cầu ngủ lại gì, nhưng bây giờ làm sao không ngờ tới Bùi Duật Thành lại đồng ý rất thoải mái, không có đề ra bất kỳ yêu cầu gì.

Vậy mới nói, người đàn ông như Bùi Duật Thành, làm sao có thể làm gì cô chứ? Cô cũng quá mơ mộng rồi!

Nghĩ như vậy, Lâm Yên bèn an tâm, soạn cái đứng lên rồi vui vẻ đi ra ngoài.

Vừa đi đến cổng, sau lưng đột nhiên truyền đến giọng nói của Bùi Duật Thành: "Lâm tiểu thư, túi xách của em bị rơi."

Túi?

Túi gì?

A đúng rồi! Túi vải của tôi a a a!

Trong nháy mắt Lâm Yên quả thực bị dọa gần chết, nhanh như chớp chạy như bay về phía Bùi Duật Thành.

Càng luống cuống hơn nữa, cô vốn định cầm lấy túi. Kết quả bởi vì quá gấp không cầm chắc, cái túi vải kia rơi thẳng xuống đất, tấm poster lặn ra từ trong túi vải, lộn vào vòng rồi lập tức mở ra ngay trên mặt đất.

Một tấm poster bản số lượng có hạn có chữ ký của Bùi Nam Như cứ như vậy hoàn toàn mở ra trước mặt hai người.

Lâm Yên: "..."

Bùi Duật Thành: "..."

Một giây, hai giây, rồi ba giây trôi qua.

Trong phòng khách yên lặng như tờ, chỉ còn tiếng tim đập.

Một giây như vậy, Lâm Yên quả thực hận không thể tát chết mình cho rồi rồi.

Vì sao... Vì sao mỗi lần ở trước mặt Bùi Duật Thành cô lại luống cuống tay chân như vậy, còn phạm phải sai lầm ngu xuẩn và cơ bản này?.

Cô có thể đừng bị bắt gặp nữa?

- - -

Chết cười.:))) Đúng là "lén lút" sau lưng đi đêm lắm có ngày gặp ma!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 203: Đây là quà cảm tạ với cô

Đây quả thực là hiện trường cực kỳ xanh (ý chỉ cảm sùng)?.

Từ khi trong thân thể bắt đầu xuất hiện ý thức thứ hai, nhân sinh của cô phảng phất liền mở ra hình thức khó khăn.

Lâm Yên đã không dám nhìn vào con mắt của Bùi Duật Thành, dùng quan niệm của Bùi Duật Thành, chỉ sợ không thể nào hiểu được loại tồn tại như idol này, huống chi trước đó cô lại nhiều lần nói yêu hắn đến chết đi sống lại, không thể chứa thêm những người khác, lại cất giấu ảnh chụp nam nhân khác, nam nhân này lại còn là em trai của hắn, Lâm Yên cũng cảm thấy chính mình rất cặn bã.

Cô thật sự oan!

Thế nhưng cũng hết cách rồi, tên nhân cách ngu xuẩn kia chọc phải nợ đào hoa, cô cũng chỉ có thể ôm lấy.

Lâm Yên nhanh chóng cúi người, cuốn tấm áp phích của Bùi Nam Như kia lại, cất kỹ, sau đó mặt mũi tràn đầy thần nhiên mở miệng nói, "Aizzz, cũng là Tam thiếu, hôm nay đi xem cậu ta thi đấu, nhất định phải kín đáo đưa cho tôi, tôi không muốn cũng không được, cuối cùng, tôi nghĩ nghĩ, vẫn là nhận, dù sao tôi chính là chị dâu, ủng hộ sự nghiệp của Nhị thiếu một chút, đó cũng là việc tôi phải làm"

Lâm Yên còn chưa dứt lời, bên hông đột nhiên xiết chặt, thân thể đột nhiên bị đưa vào một cái ôm áp áp, dọa đến áp phích trong tay cô lập tức rơi rớt trên mặt đất.

Ngay sau đó, chính là một nụ hôn cực kỳ nhẹ nhàng rơi xuống.

Không giống như lông vũ ôn nhu khi lần đầu tiên trong lúc vô tình đụng chạm vào trán của cô, không giống đùa giỡn hôn môi ngọt ngào trong lần cô giả vờ tụt huyết áp kia, cũng khác biệt với nụ hôn cáo biệt đêm đó khi đưa cô đến dưới lầu.

Lần này, động tác Bùi Duật Thành mặc dù cũng ôn nhu như trong dĩ vãng, thậm chí được có thể nói là cẩn thận từng li từng tí, thế nhưng không biết vì cái gì, lần này, Lâm Yên lại từ bên trong nụ hôn này cảm thấy một loại thô bạo cùng sợ hãi đi sâu vào linh hồn.

Giống như là một tấm lưới ôn nhu lớn bao trùm xuống, lúc đầu cũng không có uy hiếp gì, thậm chí khiến người ta hăm sâu trong đó, thế nhưng dần dần, cái lưới kia lại càng thu càng chặt.

Tại sao có thể như vậy?.

Rõ ràng là ôn nhu như vậy, một người thân sĩ như vậy, cô vì sao lại đột nhiên sẽ sợ hãi như vậy.

Đúng lúc này, trong đầu Lâm Yên đột nhiên truyền đến một hồi đau đớn cực kỳ bén nhọn.

Bùi Duật Thành cũng không có ngừng lại bao lâu, rất nhanh vừa chạm vào liền rời.

Cùng lúc đó, tất cả hoảng hốt cùng đau đớn đột ngột trong đầu vừa rồi cũng đều biến mất không thấy, giống như vừa rồi hết thảy đều là ảo giác của cô.

Lâm Yên lấy lại tinh thần, vô ý thức sờ lên miệng của mình, "Tại sao lại."

Bùi Duật Thành cúi người, tự mình giúp cô cầm chắc áp phích, bỏ vào bên trong túi vải dầy, sau đó đưa vào trong tay nữ hài, lập tức, dưới ánh mắt choáng váng của nữ hài, duỗi ngón tay thon dài, đè trên môi nữ hài, dùng thanh âm khàn khàn mở miệng nói: "Đây là cảm ơn."

Hai gò má Lâm Yên lập tức nóng lên.

Cảm ơn cô duy trì đối với Bùi Nam Như?

Vì sao nam nhân này luôn luôn không ra bài theo sáo lộ?

Lâm Yên còn có thể làm sao.

Cô chỉ có thể hơi mở miệng cười nói: "Không cần khách khí không cần khách khí, là tôi phải làm."

Mặc kệ như thế nào, ải khó này cuối cùng cũng qua.

Bùi Duật Thành đưa Lâm Yên tới cửa, dường như là phát giác nữ hài ở trước mặt mình sẽ khá khản trương, thậm chí hết sức không muốn chính hắn đưa cô, nên an bài một người tài xế đưa cô trở về.

Lâm Yên khoát tay một cái nói dừng: "Cái kia, tôi liền đi về trước, Bùi tiên sinh ngủ ngon."

Bùi Duật Thành: "Ngủ ngon".

Trong bóng đêm, Lâm Yên ngồi xe chậm rãi rời đi, từng chút một biến mất ở trong bóng tối.

Một mực đến khi không thấy chiếc xe kia nữa, Bùi Duật Thành châm một điếu thuốc, đứng ở trong gió đêm một lát.

Hút xong một điếu thuốc, Bùi Duật Thành xoay người, quay vào biệt thự.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 204: Sóng ngầm cuộn cuộn

Trong thư phòng

Trong tay nam nhân bùng một ly cà phê, mặc trên người một kiện áo sơ mi trắng, trên mặt mang theo kính mắt ôn nhuận văn nhã, ngồi ở trước bàn đọc sách.

Sắc mặt nam nhân bình tĩnh không lay động, trước mặt trưng bày một đồng văn bản tài liệu, chỉ là không lật qua lật lại chút nào, không biết đang suy tư điều gì, ngồi ngay ngắn rất lâu, thẳng đến khi cà phê trong tay đã triệt để lạnh đi.

Màn ảnh máy vi tính lấp lánh ánh sáng màu lam chiếu vào trên khuôn mặt tuấn mỹ của nam nhân, đôi con ngươi thâm thúy chìm sau thấu kính kia giống như mặt phẳng dưới biển sâu, sâu không thấy đáy, không có một chút rục rờ nào tiến vào nổi.

Nhìn kỹ sẽ phát hiện, ánh mắt nam nhân vẫn rơi vào ngoài cửa sổ đối diện, phương hướng Lâm Yên mới vừa đón xe rời đi.

Nữ hài sau khi biết hắn không có giữ mình lại, đồng thời phái lái xe đưa cô rời đi, trên mặt rõ ràng thờ phào nhẹ nhõm, thân ảnh rời đi không kịp chờ đợi, giống như cảm giác được cái gì, giống như là thú nhỏ bức thiết rời khỏi nguy hiểm.

Khả năng chính cô cũng không có phát giác điểm này, thế nhưng, tâm tình của cô lại quá dễ dàng nắm bắt.

Con ngươi thủy chung bình tĩnh không lay động kia của Bùi Duật Thành, tựa hồ trong nháy mắt đột nhiên dâng trào lên, một tay bùng cà phê, một ngón tay trên bàn tay khác gõ theo tiết tấu trên bàn sách.

Bóng đêm càng ngày càng sâu, trong phòng yên tĩnh, không hề có một chút thanh âm, an tĩnh giống như không có người tồn tại, chỉ có đồng hồ treo trên tường phát ra thanh âm cộc cộc cộc cực nhẹ, theo tiếng gõ mặt bàn của nam nhân, một lát một lát, tiếng vang "Đát" "Đát" "Đát".

Bóng cây "Ào ào ào" đập chòn, ngoài cửa sổ tựa hồ nổi gió lên.

Ngay trong nháy mắt bóng cây đập chòn, trong thư phòng đột nhiên vang lên một hồi tiếng vỗ làm người không rét mà run.

Ngay sau đó liền thấy, cà phê sớm đã lạnh bị trong tay Bùi Duật Thành, cái chén ở trong tay của hắn đột nhiên cơ hồ vỡ vụn thành bột phấn.

Mảnh vỡ hỗn hợp có cà phê, theo ngón tay thon dài, rơi vào tây trang định chế cao cấp trên người nam nhân.

Bùi Duật Thành "tách" một tiếng, ánh mắt liếc cái tay tự mình bóp nát chén cà phê kia, tựa hồ lộ ra một loại tâm ý chán ghét sâu tận xương tủy nào đó.

Bất quá, biểu lộ của nam nhân rất nhanh liền khôi phục như thường, giống như cái gì cũng không có xảy ra.

Hắn dùng ngón tay gõ mặt bàn, tiện tay phui phui vết bẩn trên quần áo, sau đó đứng lên, đi về phía bên ngoài thư phòng.

Ngay trong nháy mắt khi nam nhân đứng dậy rồi đi.

Phía sau hắn đột nhiên phát ra một hồi âm thanh "Ầm ầm" to lớn, bàn đọc sách kia vậy mà trực tiếp nứt ra thành đôi từ chính giữa, tất cả mọi thứ trên bàn sách rớt đầy đất.

Bên trên mặt đất, khắp nơi bừa bộn.

Đúng lúc này, chỗ cửa phòng sách, trợ lý Trình Mặc của Bùi Duật Thành tựa hồ là có chuyện muốn báo cáo, vội vàng đi tới.

Sau khi nghe thấy tiếng vang cực lớn truyền đến từ trong thư phòng Bùi Duật Thành, Trình Mặc lấy làm kinh hãi.

Nhìn bàn đọc sách đứt gãy cùng khắp nơi bừa bộn trong thư phòng, đáy mắt Trình Mặc hiện lên một tia khiếp sợ, nhưng rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa, hóa thành một loại lạnh nhạt thành thói quen, chỉ sót lại mấy phần về kinh hãi.

Trình Mặc không dám nhìn sau lưng Bùi Duật Thành, nhìn không chớp mắt mở miệng báo cáo: "Bùi tổng, ban giám đốc bên kia lại náo lên, hiện tại hết thấy đồng sự đều đang chờ ở phòng họp công ty, nói muốn xin ngài tự mình đi qua một chuyến "

Bùi Duật Thành hơi chỉnh cổ áo, một bên đi về phía phòng tắm, một bên mặt không thay đổi mở miệng: "Chuẩn bị xe."

"Vâng." Trình Mặc lập tức gật đầu.

Trước khi cất bước, Trình Mặc nhìn không được lại nhìn thoáng qua mặt đất bừa bộn trong thư phòng, lông mày hơi hơi nhăn lên, sau đó mới quay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 205: Đầu mới mới

Rất nhanh, lái xe đưa Lâm Yên tới dưới lầu, Lâm Yên cuối cùng là sóng sốt về đến nhà.

Hôm nay cũng là vì sinh tồn mà nỗ lực hết sức rồi.

Sau khi đến nhà, Lâm Yên phát hiện trên điện thoại di động có một cuộc gọi nhờ.

Sau khi thấy rõ nhắc nhở cuộc gọi nhờ này, sắc mặt Lâm Yên đột nhiên thay đổi, tranh thủ thời gian gọi lại.

"Uy! Là có tin tức mới gì sao?"

Đầu kia điện thoại truyền đến thanh âm nam nhân quen thuộc, "Đúng vậy, vừa mới tra được một chút đầu mới mới."

Lâm Yên chăm chú nắm chặt điện thoại di động, "Đầu mới gì?"

Người bên đầu kia điện thoại nghe vậy đột nhiên trầm mặc, cũng không có lập tức mở miệng, tựa hồ đang cân nhắc từ ngữ.

Theo sự yên lặng của đầu kia điện thoại, trái tim Lâm Yên từng chút một rơi xuống đáy cốc, "Là tin tức xấu à...?"

Nam nhân thờ dài một tiếng, mở miệng nói, "Tôi đã khóa chặt một tổ chức, cơ bản xác định tổ chức kia có khả năng rất lớn chính là phòng thí nghiệm

năm đó bắt cóc cô và em trai, tôi tốn một chút khó khăn trắc trở, miễn cưỡng tra được một ít tin tức, bên trong phòng thí nghiệm kia, còn có rất nhiều người bị bắt tới giống cô và em trai cô, đồng thời, hết thấy vật thí nghiệm đều căn cứ vào tư chất cá nhân, phân chia đẳng cấp."

"Chia đẳng cấp?" Lâm Yên nhú mày.

Năm đó tuổi tác của cô quá nhỏ, rất nhiều chuyện đều đã không nhớ rõ, xác thực giống như mơ hồ nhớ kỹ trên người mỗi đứa bé đều mang theo nhãn hiệu, mà thường là cách một đoạn thời gian, nhãn hiệu này liền sẽ thay đổi một lần nữa.

Chẳng lẽ cái đó chính là phân chia đẳng cấp cho bọn họ?

"Đúng thế." Nam nhân mở miệng, "Tư chất của vật thí nghiệm chia làm các đẳng cấp A, B, C, D, E, F khác nhau, mà tư chất thân thể của cô vốn là rất tốt, sau khi thí nghiệm, đẳng cấp của cô... Tôi phán đoán, rất có thể đã đạt đến cấp A, dĩ nhiên, tôi cũng không bài trừ đã tâm của bọn họ càng lớn, phía trên cấp A còn có vật thí nghiệm đẳng cấp càng cao càng kinh khủng hơn."

Lâm Yên nghe thấy, kinh hồn bạt vía, "Vậy em trai tôi đâu? Dùng thân thể của em trai tôi, chẳng phải là..."

Nam nhân mở miệng nói, "Từ tình huống cô đã nói với tôi mà nói thì, đẳng cấp tư chất của em trai khẳng định là cấp độ F kém nhất, nếu như không phải lúc đương thời có cô ở bên người bảo hộ, em trai cô không có khả năng còn sống sót bên trong cuộc cạnh tranh của nhiều vật thí nghiệm như vậy. Sau này, cô nói với tôi, em trai cô bị bọn họ mang đi, cưỡng ép tách ra với cô, có đúng không..."

"Đúng là như thế, không sai." Lung Lâm Yên hơi cứng, không biết nghĩ đến cái gì, trong lòng không hiểu sao có loại dự cảm xấu.

Thanh âm ở đầu kia điện thoại dừng một chút, sau đó mới mở miệng, ngữ khí ngưng trọng: "Theo những gì tôi hiểu rõ, bên trong phòng thí nghiệm kia, cấp C trở xuống, đều phải bị tiêu hủy."

Câu nói này, quả thực giống như sấm sét giữa trời quang đập vào trong đầu Lâm Yên, "Anh nói cái gì!? Tiêu hủy..."

"Đúng vậy, cho nên nói, rất có thể, năm đó khi em trai cô bị cưỡng ép mang đi, em trai cô liền đã bị bọn họ..."

"Không có khả năng!" Lâm Yên trực tiếp kích động ngắt lời đối phương.

Người bên đầu kia điện thoại biết cô có chút không tiếp thu được, tận lực dùng ngữ khí hòa hoãn mở miệng an ủi, "Cô cũng đừng nản chí, có lẽ tin tức tôi nhận được cũng có sai, khả năng bọn họ mang em trai cô đi, không phải là vì tiêu hủy, cũng có thể là em trai cô cũng chạy đi giống cô..."

Lâm Yên cơ hồ đứng không vững, lao đảo vịn vào vách tường ở một bên, lâm bâm mở miệng, "Anh nói đúng... Hết thấy đều có thể..."

Nói không chừng em trai phúc lớn mạng lớn.

Đứa bé kia thiện lương như vậy, ngay cả một con kiến cũng không nỡ giẫm chết, ông trời làm sao có thể đối đãi nhẫn tâm với nó như thế...

"Tôi sẽ tiếp tục giúp cô điều tra, có tin tức lập tức nói cho cô biết. Thế nhưng, tôi khuyên cô, tốt nhất nên chuẩn bị cho dự tính xấu nhất."

"..."

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 206: Nhất định phải cho một câu trả lời

Cùng lúc đó, công ty cao ốc tập đoàn JM.

Đêm khuya, trong phòng họp lớn như vậy đèn đuốc sáng trưng, các đồng sự lớn cùng nguyên lão toàn công ty đều đến đông đủ, tất cả mọi người đang chờ Bùi Duật Thành cho một câu trả lời.

"Thằng ranh con này! Thật sự coi mình là người cầm lái Bùi gia, quy củ cũ nhiều năm như vậy, chỉ với một mình hấn, nói phé liền phé?"

"Năm đó khi chúng ta đi theo Bùi đồng tranh đấu giành thiên hạ, hấn còn đang mặc quần yếm ấy, cũng dám ở trước mặt lão tử khoa tay múa chân!"

"Dù như thế nào, hôm nay hấn nhất định phải cho chúng ta một câu trả lời!"

"Nói không sai! Hấn coi Bùi gia này là một mình hấn một tay che trời rồi?"

...

Trong phòng họp có chừng hai phần ba nguyên lão đều đang quát lớn giận mắng, chỉ có một bộ phận cực ít người an tĩnh ngồi ở chỗ đó, duy trì yên lặng.

Còn đang ồn ào, lúc này, cửa chính đột nhiên bị đẩy ra.

Bùi Duật Thành thay một thân âu phục màu xám nhạt, không nhanh không chậm cất bước bước vào, lập tức ngồi vào vị trí chủ tịch bên trên, "Thật xin lỗi, chur vị đợi lâu."

Trình Mặc thì là ngồi xuống vị trí bên tay trái Bùi Duật Thành.

Bùi Duật Thành mới vừa đến, một đám nguyên lão lập tức giống như thuốc nổ bị châm lửa.

"Bùi tổng đúng là kiêu ngạo thật lớn, một đám người đi mời, lúc này mới khoan thai tới chậm!" Một đồng sự bộ dáng năm sáu mươi tuổi, dáng người cồng kềnh, năng cao bụng bía, mặt mũi lạnh lùng mở miệng.

Đồng sự tóc hoa râm ngồi ở vị trí thứ nhất bên tay phải của Bùi Duật Thành dù bận vẫn ung dung mở miệng nói, "Bùi tổng, hôm nay những lão già chúng tôi này, nguyên nhân những lão già hóa này mời ngài tới, chắc hẳn cậu đã rõ ràng.

Không nói những cái khác, chỉ nói chúng tôi mấy năm nay, tốt xấu gì cũng là người nắm đó đi theo cha cậu tranh đấu giành thiên hạ, coi như là không có công lao cũng có khổ lao.

Trước đó cậu khẳng khẳng muốn tùy ý mở rộng bản đồ, giảm bớt tài chính đầu vào với hạng mục có đầu tư vốn, thấy cậu cũng là vì công ty phát triển, chúng tôi cũng không nói cái gì.

Nhưng bây giờ ngược lại thì tốt rồi, cậu đem từng cái sáng thẳng tới điều (?) chúng tôi, thậm chí trực tiếp ngừng hạng mục trong tay chúng tôi... Đối với mấy việc này, cậu có phải nên cho chúng tôi một câu trả lời hay không?"

Vị đồng sự này vừa dứt câu, lập tức đạt được phụ họa của những đồng sự cùng trận doanh.

"Phùng lão nói không sai! Bùi Duật Thành, coi như cậu là tổng giám đốc tập đoàn JM, chuyện lớn như vậy, cậu cũng không có quyền tự tiện quyết định!"

...

Đối mặt với kháng nghị cùng chất vấn của một đám đồng sự, một tay Bùi Duật Thành nghiêng chống trán, một tay khác gõ nhẹ nhàng có tiết tấu trên bàn theo thói quen, thần sắc bình tĩnh, tựa hồ là đang kiên nhẫn nghe lời của bọn họ.

Lúc này, một đồng sự từ đầu đến cuối không có mở miệng nói chuyện nhin không được đứng lên mở miệng nói, "Tiền đồng sự, Phùng lão, hai vị đồng sự còn cần an tâm chờ đợi, mới rồi Phùng lão nhắc tới bản đồ kế hoạch mở rộng gần đây, mọi người đều biết, ánh mắt Bùi tổng độc đáo, chỉ cần là hạng mục đầu tư mới trong hai năm này của ngài ấy, liền không có một hạng mục nào lỗ vốn.

Còn về điều chỉnh chức vị, đó bất quá là tiến hành điều động nhân sự bình thường căn cứ vào sự phát triển của công ty. Chur vị nếu thật lòng vì muốn công ty phát triển, không nên chỉ cần nhắc đến lợi ích của bản thân."

Đồng sự nói chuyện mặc âu phục màu xanh đậm, tóc chải thật chỉnh tề, khuôn mặt cứng nhắc, bộ dáng hơn bốn mươi tuổi, quét mắt qua những đồng sự gây chuyện kia, trên mặt tràn đầy khinh thường.

Tiền đồng sự nâng cao bụng bía nghe vậy lập tức tức miệng mắng to, "Nhậm Hồng Chí! Ông ít mịa nó nói lời châm chọc ở đây với lão tử! Lời nói dễ nghe như vậy, hóa ra là lừa không có đột tới người đúng không! Một con chó săn nửa đường tiến vào công ty, ý vào có tên ranh này m làm chỗ dựa, cũng dám can rở ở trước mặt lão tử! Cũng không hỏi thăm một chút thân phận của lão tử ở Bùi gia là gì!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Ấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 207: Nam nhân kia, đã quay về

Nhậm Hồng Chí nghe vậy mặt đỏ lên, "Ông... Tiền đồng sự! Ông còn muốn tôi trực tiếp dùng lời khó nghe phải không? Mấy năm nay các người ý vào thân phận cùng địa vị của mình, lợi dụng chức vụ hút bao nhiêu máu của công ty, trong lòng chính các người rõ ràng, nếu tiếp tục như thế, công ty lớn hơn nữa cũng không chịu được các người chà đạp như vậy!"

Lời này của Nhậm Hồng Chí vừa nói ra, thành viên hội đồng quản trị do Tiền đồng sự cùng Phùng lão cầm đầu lập tức tức sùi bọt mép, vỗ bàn bắt đầu mắng.

"Nhậm Hồng Chí ông nói chuyện cần phải có chứng cứ! Chúng tôi vì công ty chịu một nhọc mấy năm nay cũng là việc ông có thể chửi bới sao?"

"Quá phận! Chuyện này Bùi Duật Thành nhất định phải cho chúng tôi một câu trả lời!"

"Không sai! Nếu không đừng trách chúng tôi kinh động tới Bùi chủ tịch! Bùi chủ tịch năm đó thế nhưng là nhiều lần đã nói với cậu, không được thay đổi vị trí của chúng tôi, tôi ngược lại muốn xem xem, nếu là Bùi chủ tịch biết chuyện tốt cậu làm, cái vị trí tổng giám đốc này của cậu còn có thể giữ được hay không!"

Mấy đồng sự cùng nguyên lão này ý vào chính mình già đời, còn có chủ tịch làm chỗ dựa, tự nhiên là không kiêng nể gì cả, vẫn như cũ còn đang kêu gào.

Tăng thêm gần đây lại có nghe đồn thân thể Bùi Duật Thành mắc chứng bệnh nghiêm trọng, bọn họ liền càng nhịn không được đi ra gây sự.

Bùi Duật Thành cũng có một nhóm tâm phúc trong công ty, nhưng phần lớn là người mới, lẻ tẻ vài người dám đứng lên, nhưng cũng không dám cứng rắn đấu cùng những người này, chỉ có Nhậm Hồng Chí một mực tranh luận cùng bọn họ.

Mà Trình Mặc xem như tâm phúc lớn nhất của Bùi Duật Thành, lại từ đầu tới cuối người cũng như tên, một chữ cũng không nói, chẳng qua là mặt không thay đổi nhìn những người này, đáy mắt tựa hồ xen lẫn một tia đồng tình cùng thương hại...

Bùi Duật Thành là từ hai năm trước mới chính thức bắt đầu tiếp nhận công ty.

Cũng là bắt đầu từ hai năm trước bắt đầu, tính tình Bùi Duật Thành đại biến, tính tình đột nhiên trở nên ôn hòa, bên ngoài tất cả mọi người đánh giá hẳn đều là tư văn hữu lễ, ôn nhuận như ngọc, hoàn toàn không có khả năng nghĩ đến, hai năm trước Bùi Duật Thành đến cùng là bộ dáng gì...

Nếu bọn họ biết, hôm nay cũng sẽ không tự tìm đường chết.

Ngón tay Bùi Duật Thành gõ mặt bàn dừng lại, ngừng đầu, ánh mắt chậm rãi quét qua mọi người, gió nhẹ mây bay mở miệng nói, "Xem ra, chư vị có ý kiến rất lớn với tôi. Bất quá, chuyện này, cũng không nhất định phải kinh động đến cha tôi."

Mặt mặt Tiền đồng sự run lên dử tợn, cười lạnh một tiếng, "Hừ, Hoàng Mao tiểu tử*, cậu bây giờ biết sợ rồi? Nói cho cậu, đã muộn, chúng tôi đã báo lên Bùi chủ tịch, mà lại chuẩn bị tự mình đi một chuyến tới nước Mỹ, nói rõ ràng với chủ tịch hành động của cậu trong khoảng thời gian này!"

* Hoàng Mao tiểu tử: thời mấy năm 9x bên trung lộ lên phong trào trẻ tuổi là nhuộm tóc nên bên đó gọi mấy người trẻ tuổi là hoàng mao (lông vàng) thành quen. (Nguồn:cvt)

Trên khuôn mặt lạnh lạnh của Bùi Duật Thành thủy chung là bình thản, thậm chí được xưng nét mặt ôn hòa: "Chư vị còn cần an tâm chớ vội, vẫn bồi cũng là có một phương pháp để cho tất cả mọi người đều hài lòng."

Nghe thấy Bùi Duật Thành, những đồng sự gây chuyện kia lập tức lộ vẻ mặt đắc ý.

Hoàng mao tiểu tử này, quả nhiên vẫn là muốn thỏa hiệp!

"Sớm nói như vậy không được sao!"

"Chờ một chút, nói lời tạm biệt để nghe như vậy, cậu cũng là trước tiên nói một chút xem, đến cùng là phương án gì!"

"Nếu như không thể để cho chúng tôi hài lòng thì cũng vô dụng!"

...

...

Bùi Duật Thành cười cười, đáy mắt hiện ra một tia làm người không rét mà run Phong Ma*.

* Phong Ma: trong truyện tiên hiệp nam, khi nhân vật nhập ma đạo thường hay gọi là phong ma, ý chỉ là trong mắt BDT có nét điên cuồng như ác ma. (Nguồn:cvt)

"Là..."

Trình Mặc nhìn Bùi Duật Thành thời khắc này, vẻ mặt hơi đổi.

Nam nhân từng khiến cho cả thế giới đều thấy tuyệt vọng kia, đã quay về.

Những cao tăng ở đây, chỉ sợ bọn họ sẽ không nghĩ tới, Bùi Duật Thành đến tận cùng đã từng có bao nhiêu điên cuồng, cho dù là dùng đại danh từ kinh khủng cho hắn, cũng không quá đáng chút nào.

Bùi Duật Thành không phải cấp S, còn trâu bò hơn cấp S nhiều, không phải lĩnh vực có thể dùng đẳng cấp để phân chia.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 208: Hấn làm sao dám

Trình Mặc lạnh nhạt quét qua mọi người tại đây, trong đầu chỉ có hai chữ: Ngu xuẩn.

Bọn họ căn bản không có khả năng biết, nội tâm của người đàn ông này đến tột cùng điên cuồng cùng âm u cỡ nào, mấy năm qua, hấn nguy trang không chệch vào đâu được, nhưng mà, nguy trang cuối cùng cũng có một ngày vỡ nát.

Nam nhân này, có được năng lực người bình thường không cách nào tưởng tượng, nhưng âm u cùng điên cuồng trong lòng, lại khiến cho năng lực của hấn đủ để mang đến tai hoạ hủy diệt cho cái thế giới này.

Trình Mặc nhìn nam nhân bên cạnh, trong mắt vốn là bình thản, hiện ra một vết kính sợ.

"Vào đi."

Giờ phút này, Bùi Duật Thành nhẹ giọng mở miệng nói.

Bùi Duật Thành vừa dứt lời, cửa phòng họp bị người từ bên ngoài đẩy ra, ba người trẻ tuổi cất bước đi đến.

Nam nhân cầm đầu, trên mặt mang theo ý cười như gió xuân, một thân âu phục định chế cao cấp, túi trước ngực cắm một đóa Úc Kim Hương màu trắng, thoát nhìn cao quý ưu nhã.

Phía sau là một vị nữ nhân mặc trang phục màu đen, vẻ mặt lạnh lùng, cả người giống như một khối hàn băng, khiến cho người ta không dám đến gần.

Người cuối cùng, thoát nhìn tuổi tác không lớn, giống như là thiếu niên, trên mặt sạch bóng, lại giữ một đầu tóc trắng hơi cuộn, trong mồm ngậm một cây kẹo que, thoát nhìn thiên chân vô tà (ngây thơ trong sáng).

"Bọn họ..."

Thấy ba người này, ánh mắt Trình Mặc cuối cùng không còn bình tĩnh nữa.

Mặc dù bây giờ hấn ta là tâm phúc Bùi Duật Thành tín nhiệm nhất thân thiết nhất, nhưng trên thực tế, thực lực của hấn ta cũng không phải là cao nhất trong những người bên cạnh Bùi Duật Thành.

Hấn ta có thể ở bên người Bùi Duật Thành, vẹn vẹn bởi vì, tính tình của hấn ta ôn hòa nhất, tốt nhất mà thôi.

Thế nhưng ba người này chính là...

Ba người rất nhanh đi đến đứng vững bên cạnh người Bùi Duật Thành, nam nhân trẻ tuổi cầm đóa Úc Kim Hương màu trắng trên túi, chậm rãi đi đến trước người Bùi Duật Thành, thái độ cung kính cúi người, làm một lễ nghi thân sĩ, trên mặt mang ý cười thủy chung chưa từng tiêu tán.

Thấy ba người xa lạ đột nhiên đi tới, thành viên gây chuyện của hội đồng quản trị lập tức có chút không vui.

Tiền đồng sự xụ mặt, "Bọn họ là ai? Coi nơi này là chỗ nào? Tùy ý ra vào!"

Phùng lão cũng có chút không quá kiên nhẫn mở miệng nói, "Bùi tổng đừng thừa nước đục thả câu, vẫn là tranh thủ thời gian nói cho chúng tôi, đến cùng là phương án giải quyết gì để cho tất cả mọi người hài lòng!"

"A..." Nam nhân trẻ tuổi trong túi áo cắm Úc Kim Hương màu trắng nhẹ nhàng cười một tiếng, không nhanh không chậm mở miệng nói, "Phương án giải quyết để cho tất cả mọi người hài lòng là cái gì, vấn đề đơn giản như vậy cũng không biết đáp án sao?"

Nam nhân trẻ tuổi dùng một chút, lập tức, tiếp tục mở miệng cười nói, "Chỉ cần người không hài lòng đều biến mất... Như vậy... Phùng án tự nhiên chính là tất cả mọi người đều hài lòng."

Nam nhân rõ ràng một mực đang cười, nhưng nụ cười kia lại làm kẻ khác không rét mà run.

Không biết là chuyện gì xảy ra, rõ ràng chẳng qua là ba người trẻ tuổi, nhưng trong nháy mắt khi bọn họ tiến đến, toàn bộ phòng họp liền phẳng phất đều lâm vào bên trong một loại áp bách cực lớn.

Nhất là nam nhân này, không hiểu sao khiến cho người ta rùng mình.

Tiền đồng sự nghe xong ngấm có ý uy hiếp, lập tức dùng sức vỗ bàn, "Bùi Duật Thành! Cậu có ý gì! Uy hiếp lão tử..."

Tiền đồng sự còn chưa dứt lời, một cây Úc Kim Hương màu trắng phá không tới, trực tiếp qua mu bàn tay màu mỡ của hắn, đóng hằn ở trên mặt bàn.

"A a a —— "

Trong chốc lát, Tiền đồng sự đột nhiên phát ra một hồi tiếng gào thét như giết heo.

Cơ hồ là tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn chăm chăm cái tay Tiền đồng sự không ngừng chảy máu kia.

Trước mặt mọi người tổn thương đồng sự trọng yếu của công ty, làm sao hắn dám!

Còn nam nhân này là chuyện gì xảy ra? Tất cả mọi người không thể thấy rõ cậu ta là làm sao làm, làm sao có thể có người có thể dùng một cành hoa xuyên thấu qua mu bàn tay người ta?

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 209: Lão đại ôn nhu nhất

Bùi Duật Thành nghe Tiền đồng sự kêu rên, tựa hồ có chút không vui, ánh mắt lạnh lạnh chậm rãi nhìn lại phía nam nhân trẻ tuổi đã thương người kia: "Tôi cho cậu động thủ?"

Ngay sau câu nói này, ánh mắt lãnh đạm lạnh lạnh của Bùi Duật Thành lập tức trở nên lạnh đến cực hạn.

Nam nhân trẻ tuổi ho nhẹ một tiếng, nuốt nước bọt, yếu ớt mở miệng nói, "Trượt tay..."

Thiếu niên bên cạnh thấy cậu ta bị Bùi Duật Thành mắng, có chút há hê lờm một cái, "Đáng đời! Không biết lão đại ghét bạo lực nhất sao?"

Nam nhân trẻ tuổi nhỏ giọng thăm thẳm, "Vâng vâng vâng, lão đại ghét bạo lực nhất, lão đại ôn nhu nhất, tôi đây không phải nhất thời không có quen sao..."

Thiếu niên tóc quăn ném kẹo que trong miệng, sửa sang lại quần áo, cầm chồng văn bản tài liệu lớn nhất từ tay nữ nhân mặt lạnh qua, sau đó đi đến trước mặt những đồng sự kia, khách khí lần lượt bắt đầu chia phát.

Một bên vừa phát vừa lên tiếng nói, "Mới vừa rồi có chút bất kính, còn mong các vị đồng sự rộng lòng tha thứ, những văn kiện này là phương án chúng tôi tỉ mỉ chuẩn bị cho chư vị, tin tưởng nhất định có thể làm cho tất cả chư vị đều hài lòng."

Sau đó, những đồng sự gây chuyện kia, mỗi người đều được phát một phần văn kiện.

Vốn là những người này tất cả đều mang vẻ mặt ngạo nghễ, chờ xem Bùi Duật Thành đến cùng là chuẩn bị phương án gì có thể để cho bọn họ hài lòng.

Kết quả, khi nhìn rõ nội dung những phương án kia, đồng loạt đổi sắc mặt.

Tiền đồng sự cũng đã không lo được đau nhức kịch liệt trên bàn tay, tranh thủ thời gian dùng hai tay đồng thời nắm chặt văn bản tài liệu, mà thái độ những người khác cũng gần như vậy, mồ hôi lạnh trên trán chảy ròng ròng.

Đồ vật bên trong những văn kiện này, tùy tiện một cái cũng đều đủ để bọn họ thân bại danh liệt, chết không có chỗ chôn...

Thế nhưng những chuyện này tất cả đều cực kỳ bí ẩn, Bùi Duật Thành hẳn... Hẳn đến cùng là làm sao phát hiện!

Còn có ba người đột nhiên xuất hiện bên cạnh hắn, vai trò không phải đơn giản.

Tất cả mọi người phảng phất giống như lần đầu tiên quen biết Bùi Duật Thành, trên mặt nghi ngờ không thôi, tràn đầy hoảng hốt...

Tiền đồng sự mặt phồng thành màu gan heo, then quá hoá giận trực tiếp đứng lên, trước mặt mọi người la to, "Bùi Duật Thành, cậu... Cậu đây là ý gì? Cậu lại dám giờ trò với chúng tôi! Hoàng Mao tiểu tử miệng còn hôi sữa này! Cậu tính là gì! Cũng dám chơi lão tử! Tôi lập tức đi gọi điện thoại ngay cho Bùi chủ tịch, để ông ấy nhìn một chút chuyện tốt cậu làm! Cậu cho rằng những vật này liền có thể khiến lão tử ngậm miệng sao! Cậu cho rằng... Cậu cho rằng..."

Bùi Duật Thành cũng không kêu người ta ngăn cản Tiền đồng sự rống to kêu gào, hắn chậm rãi ngồi dựa vào trên ghế dựa, rù con nguoi, châm một điếu thuốc cho mình.

Một giây sau, nam nhân cách một tầng khói mù thật mỏng, chậm rãi ngẩng đầu lên, cặp con ngươi đen kịt như bóng đêm kia xuyên qua thấu kính cùng khói mù, rơi vào trên mặt Tiền đồng sự...

Trong chớp nhoáng này, Tiền đồng sự liền như là con vịt bị cắt vỡ cuống họng, tất cả lời đều ngăn ở cổ họng, chỉ có thể phát ra tiếng hức hức kinh hoàng.

Nam nhân trên ghế, rõ ràng còn là một bộ ôn tồn lễ độ, thế nhưng vền vẹn một ánh mắt, lại phảng phất làm cho linh hồn người ta cũng bị đông cứng.

Trong phòng họp lớn như vậy hoàn toàn tĩnh mịch, phảng phất như là phần mộ.

Ngay cả Trình Mặc cùng ba người khác một bên cũng dồn dập thu liễm hô hấp, không dám nhìn thẳng vào ánh mắt của nam nhân.

Loại uy áp đẳng cấp nghiền ép này, ngay cả bọn họ cũng gánh không được, chớ nói chi là người bình thường...

Tiền đồng sự mồ hôi rơi như mưa, thân thể to mọng run rẩy, trên ghế vậy mà nhỏ xuống nước tiểu màu vàng...

Tất cả mọi người bị bầu không khí đáng sợ này dọa đến trái tim cơ hồ sắp dừng lại...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 210: Là tôi vượt khuôn phép

Ngay khi tất cả mọi người sắp bị bầu không khí đáng sợ này dọa đến trái tim cơ hồ muốn dừng lại, một hồi chuông điện thoại di động đột ngột vang lên.

Tiếng chuông máy móc này, là điện thoại di động Bùi Duật Thành vang lên.

Bùi Duật Thành nhẹ nhàng nhả ra một hơi khói mù, cũng không có xem điện thoại, tiện tay ấn nút nghe.

Ngay sau đó, trong điện thoại di động truyền tới giọng một nữ hài: "Bùi tiên sinh..."

Cơ hồ trong nháy mắt thanh âm nữ hài vang lên, toàn bộ cảm giác áp bách như muốn làm trái tim mỗi người nổ tung trong phòng họp đột nhiên biến mất không còn tăm tích, thật giống như hết thảy vừa rồi đều là ảo giác.

Bùi Duật Thành cầm điện thoại di động lên, trên mặt vẫn không có biểu tình gì như cũ.

Thế nhưng, bầu không khí lại đột nhiên biến đổi.

Bùi Duật Thành: "Có việc?"

"Áy... Có một chút... Tôi mai... Chúng ta có thể gặp mặt không?" Nữ hài mở miệng.

Bùi Duật Thành: "Được."

Bùi Duật Thành cúp điện thoại, một lần nữa quét về phía tất cả mọi người đang ngồi, "Từ hôm nay trở đi, do Nhậm Hồng Chí tiếp nhận vị trí tổng thanh tra bộ tài vụ tập đoàn JM, quản lý phân bộ ở châu Á của tập đoàn JM. Chư vị, có thể có ý kiến."

Nếu là bình thường, tin tức nặng ký như vậy tuyên bố ra, các nguyên lão phía dưới sợ là cũng đã sớm tức miệng mắng to, nhưng bây giờ, toàn bộ trong phòng họp lặng ngắt như tờ, không người nào dám có chút dị nghị.

"Nếu ý kiến của chư vị đều thống nhất, như vậy, tan họp."

Bùi Duật Thành nói xong, đứng dậy rời đi.

Công việc kết thúc hội nghị còn lại, trực tiếp giao cho Trình Mặc.

Ánh mắt nữ nhân trẻ tuổi mặc trang phục màu đen thủy chung rơi vào trên mặt Bùi Duật Thành, thái độ cung kính đi theo sau lưng Bùi Duật Thành, nam nhân trẻ tuổi cùng thiếu niên cũng đi theo.

Tiếng bước chân vang lên khắp hành lang trống rỗng.

Nữ nhân sau lưng Bùi Duật Thành, về mặt muốn nói lại thôi, cuối cùng, nhịn không được mở miệng truy hỏi, "Duật ca, thực ra muốn làm cho những người này nghe lời rất dễ dàng, những người này chính là loại hiệp yếu sợ mạnh, chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, trực tiếp tàn nhẫn, bọn họ cũng không

dám không nghe lời, tại sao lại phải phiền toái như vậy, còn khiến chúng ta phí thời gian dài đi thăm dò những thứ này..."

Nghe được nghi vấn của nữ nhân, bước chân Bùi Duật Thành hơi ngừng lại, thoáng xoay người, ánh mắt lạnh lạnh tùy ý lướt qua trên mặt của nữ nhân.

Đối đầu với ánh mắt cực hàn của nam nhân, lưng nữ nhân lập tức phát lạnh, cúi thấp đầu xuống. "Là tôi vượt khuôn phép."

Bùi Duật Thành xoay người, tiếp tục bước chân.

Ước chừng qua vài giây đồng hồ, trong hành lang trống rỗng truyền đến thanh âm hững hờ của nam nhân: "Cô ấy không thích."

Nữ nhân còn tưởng rằng là ảo giác của mình, hơn nửa ngày mới phản ứng được, vừa rồi Bùi Duật Thành trả lời vấn đề của mình.

Cô ấy không thích...

Sắc mặt nữ nhân trong nháy mắt trắng bệch như tờ giấy, ngơ ngác đứng tại chỗ, nhìn chằm chằm bóng lưng băng lãnh phía trước của nam nhân.

Lúc này, tên kia nam nhân trẻ tuổi bên cạnh kia nhìn về phía nữ nhân, mở miệng yếu ớt, "Ai, Quý Lan, hà tất phải hỏi thêm câu này, hai năm này lão đại tu thân dưỡng tính là vì ai, cô còn có thể không rõ ràng sao?"

Nam nhân trẻ tuổi lại cảm hoá Úc Kim Hương màu trắng kia về túi trước ngực, chẳng qua là trên cánh hoa màu trắng kia lại nhuộm máu tanh.

Đang nói chuyện, lúc này, trong điện thoại di động nam nhân hiện lên một đầu tin tức giải trí: "Danh sách khái quát bạn trai scandal của Lâm Yên"...

Nam nhân cười như không cười nhìn thoáng qua đầu báo quái kia, mở miệng nói: "Bất quá, yên chí, tiếp tục theo cái tiết tấu này, tôi đoán lão đại cũng không giả bộ được bao lâu nữa..."

Mấy người biết không? Vừa rồi nghe Tiểu Mặc Mặc nói, đêm nay lão đại thể nhưng nổi trận lôi đình, đập nát cả cái chén cái bàn, cũng không biết là bị cái gì kích thích."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 211: Bộ dáng an tĩnh càng đáng sợ

"Mấy người đoán một chút, lại là cái scandal bạn trai nào của chị dâu chọc tới lão đại? Tiểu Thiên Vương giới ca hát Vệ Từ Phong kia, hay là Thẩm Triều Mộ, Đường Gia Nghiệp..."

Thiếu niên ngậm kẹo que trong miệng, nghiêng người liếc mắt, mở miệng nói, "Scandal bạn trai của chị dâu trải rộng toàn bộ ngành giải trí, tôi nào biết là ai, cũng may nhờ hai năm này lão đại chẳng quan tâm, nếu không đã sớm hủy diệt thế giới."

Nếu lão đại tiếp tục giống như hai năm trước mặc kệ không hỏi, triệt để rời khỏi bên người cô ta còn tốt, hiện tại đột nhiên lại ở cùng một chỗ, những chuyện này khẳng định cũng không dôi gạt được, làm sao có thể nhịn được, đến bây giờ mới vỡ một cái chén một tủ sách, đã là cảm ơn trời đất được không..."

Nam nhân sờ lên cằm, sắc mặt không hiểu, "Lại nói, lão đại không phải đặt quyết tâm thả cô ta tự do sao? Làm sao đột nhiên lại đổi ý rồi?"

Thiếu niên nhún vai, "Ai biết được... Có thể là còn không thể quên được? Lúc đầu tôi đã cảm thấy lão đại sẽ thả cô ta đi là không thực tế..."

Nữ nhân áo đen một bên nghiêm mặt lạnh lùng mở miệng, trên mặt xẹt qua một tia chán ghét: "Nhất định là nữ nhân kia làm cái gì, nếu không Duật ca làm sao có thể lại qua lại cùng với cô ta."

Thiếu niên nháy nháy mắt, chần chờ nói, "Lan tỷ, cũng không thể nói như vậy, nữ nhân kia cái gì cũng không nhớ rõ, cũng không biết lão đại là ai, dùng thân phận địa vị của cô ta bây giờ, cũng không có cơ hội tiếp cận lão đại, cô ta có thể làm cái gì?"

Nam nhân trẻ tuổi khẽ cười một tiếng, "Khẳng định là lão đại chủ động đào hố đó, cô ta hiện tại cái gì cũng không nhớ rõ, dùng IQ của lão đại, muốn lừa cô ta còn không dễ dàng à?"

Thiếu niên lườm hần một cái, "Đừng nói bậy bạ, dùng gương mặt kia của lão đại chúng ta, còn cần lừa gạt sao?"

Về mặt nữ nhân âm trầm quét mắt liếc hai người, "Hai người đến bây giờ còn vì nữ nhân kia nói chuyện? Tinh Lan, cậu đã quên cái tay này của cậu vì sao tàn phế đúng không? Còn có anh, Tần Hoan, lúc trước là ai nằm trên giường ba tháng?"

Thiếu niên xoay nhúc nhích cổ tay trái một chút, phát ra một hồi tiếng vang kim loại xoạt xoạt xoạt xoạt, trên mặt tràn đầy còn sợ hãi, thờ dãi mở miệng

nói, "Ai, đây cũng không thể trách lão đại, ai bảo chính tôi không chú ý chứ, biết rõ lão đại không không chế được chính mình, bệnh đa nghi rất nặng, còn dám tới gần nữ nhân kia trong vòng ba bước, còn dám nói chuyện với cô ta vượt qua mười chữ, đây không phải là tìm chết sao..."

Nam nhân trẻ tuổi lẩm bẩm nhỏ, "Tôi mới là thiệt thòi được không? Cô ta đột nhiên té xỉu, tôi cũng không thể tùy ý để cô ta ngã xuống đất chứ? Đờ là một châu đánh, không đỡ khăng định cũng là một châu đánh! Tôi thật sự là quá khó khăn..."

Nam nhân không biết nghĩ đến cái gì, lấy đùa Úc Kim Hương màu trắng trong túi xuống, đầu ngón tay chuyển động, mở miệng nói, "Ai nha, nói đến, tôi thật ra bội phục tên bạn trai cũ kia của Lâm Yên nhất, tên là cái gì nhỉ, a đúng, Hàn Dật Hiền..."

Mạng của nam nhân họ Hàn kia còn thật là lớn! Đại ca vừa thả chị dâu rồi đi, chị dâu ngay sau đó liền qua lại với Hàn Dật Hiền kia, tuy nói hai năm đó lão đại không biết, nhưng bây giờ dù sao cũng đã biết đi, bị cấm cái sừng lớn như vậy, nam nhân kia thế mà đến bây giờ còn sống rất tốt!

Tính tình của lão đại hai năm này thật tốt, thật sự như một Mạch thượng nhân như ngọc, công tử thế vô song*, có đôi khi tôi cũng muốn hoài nghi có phải hần khôi phục bình thường hay không!"

*Câu "Mạch thượng nhân như ngọc, công tử thế vô song" (chữ Hán: 陌上人如玉, 公子世无双) nghĩa là người ở trên đường đẹp như ngọc, các công tử trên đời không ai sánh bằng, là một câu thơ khuyết danh ở trên mạng, dùng để miêu tả người đàn ông thanh lịch, ôn hòa. (Nguồn: wordpress)

Thiếu niên ngâm kẹo que, nhìn chằm chằm bóng lưng Bùi Duật Thành cuối hành lang, thỉnh thoảng sợ run cả người, "Nói thật, tôi cảm thấy bộ dáng an tĩnh của lão đại hai năm này càng đáng sợ..."

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 212: Thỉnh cầu của Idol

Tất cả vật thí nghiệm cấp C trở xuống đều sẽ bị tiêu hủy...

Tin tức đêm nay, có đã kích quá lớn với Lâm Yên.

Trong lòng cô cho tới nay đều luôn còn hi vọng, cảm thấy em trai khăng định còn sống ở một góc nào đó trên thế giới này, mặc kệ sống tốt hay không, chỉ cần nó còn sống, cô nhất định sẽ tìm được nó.

Thế nhưng, tin tức này cơ hồ đập nát tất cả hy vọng của cô...

Về mặt Lâm Yên sợ sệt đứng trên ban công, gió đêm băng lạnh thổi vào mặt.

Đang thất thần, chuông điện thoại di động đột nhiên vang lên, màn hình hiển thị một dãy số xa lạ.

Lâm Yên tiện tay nhận, "Uy? Ai vậy?"

"Chị dâu, là tôi."

Thanh âm ôn nhu ở đầu kia điện thoại khiến cho Lâm Yên lấy làm kinh hãi, thật lâu mới hồi phục tinh thần lại, "Bùi... Vua màn ảnh...?"

"Thật xin lỗi, muộn như vậy quấy rầy cô, có ảnh hưởng cô nghỉ ngơi sao?" Thanh âm Bùi Nam Như tựa hồ có chút mệt mỏi.

"Không có không có, tôi còn chưa ngủ, có chuyện gì không?" Lâm Yên vội hỏi.

Bùi Nam Như: "Quả thật có chút chuyện... Khả năng phiền cô giúp một chút..."

Lâm Yên: "Hỗ trợ?"

Cô có chuyện gì có thể giúp đỡ được Bùi Nam Như?

"Đúng thế..." Bùi Nam Như trầm mặc một hồi, muốn nói lại thôi, cuối cùng mở miệng nói, "Bây giờ cô có thể gọi điện cho đại ca của tôi không?"

"A?" Lâm Yên có chút không hiểu, "Gọi điện cho Bùi tiên sinh?"

Bùi Nam Như: "Đúng thế."

Lâm Yên: "Thế nhưng là... Vì sao nhiên phải gọi điện thoại cho hần... Tôi phải nói gì?"

Bùi Nam Như mở miệng: "Chỉ cần bây giờ cô gọi điện thoại cho anh ấy, tùy tiện nói cái gì cũng được, hoặc là, cô có thể hẹn anh ấy tối mai gặp mặt..."

"Cái này..." Lâm Yên hoàn toàn bị Bùi Nam Như khiến cho không hiểu ra sao.

Đang êm đẹp vì sao đột nhiên muốn cô gọi điện thoại cho Bùi Duật Thành?

Cô hiện tại đang ấp ú ý định chia tay, tự nhiên là liên hệ càng ít càng tốt...

Đầu kia điện thoại, Bùi Nam Như cực kỳ thành khẩn thỉnh cầu: "Xin làm phiền cô, có thể không?"

Thỉnh cầu của Idol... Sao có thể nói không thể đây...

Lâm Yên: "Được rồi, một lát nữa tôi liền gọi."

"Cảm ơn!" Bùi Nam Như chợt thở phào nhẹ nhõm.

Dù hoàn toàn không biết Bùi Nam Như vì sao lại có loại thỉnh cầu này, nhưng khẩn thiết đối phương thái độ như thế, ngữ khí lại rất gấp gáp, hần là có chuyện gì gấp.

Thế là, cuối cùng Lâm Yên vẫn dựa theo lời Bùi Nam Như nói, lập tức gọi điện thoại cho Bùi Duật Thành.

"Uy, Bùi tiên sinh..."

Điện thoại rất nhanh được kết nối, đầu kia truyền đến thanh âm nam nhân khàn khàn: "Có việc?"

Lâm Yên cũng không biết có phải ảo giác của mình hay không, rõ ràng còn là thanh âm quen thuộc kia, nhưng không hiểu sao lại làm người ta có chút lạnh cả sống lưng.

Lâm Yên không suy nghĩ nhiều, dựa theo lời Bùi Nam Như nói, tiếp tục mở miệng nói: "Ày... Có một chút... Tối mai... Chúng ta có thể gặp mặt không?"

Bùi Duật Thành: "Được."

Giống như vừa rồi chẳng qua chỉ là ảo giác của cô, ngữ khí Bùi Duật Thành vẫn ôn hòa lễ độ trước sau như một.

Sau khi gọi xong cú điện thoại này, Lâm Yên liền dập máy.

Lập tức, trả lời một tin nhắn ngắn cho Bùi Nam Như: [Bùi Ảnh Đế, điện thoại đã gọi qua, cũng đã dựa theo lời anh nói, hẹn Bùi tiên sinh đêm mai gặp mặt.]

[Tốt, vô cùng cảm ơn!]

[Không cần khách khí.]

Sau khi gửi xong tin nhắn, Lâm Yên bắt đầu đi nằm nọai trên lan can, thờ dài.

Ai, gọi điện thoại thì dễ dàng, đêm mai đơn độc gặp mặt thì phải xử lý làm sao, đến lúc đó cô phải nói cái gì...

Cô cũng không tiện nói gì với Bùi Nam Như, dù sao theo như Bùi Nam Như nghĩ, cô cùng Bùi Duật Thành là quan hệ bạn trai bạn gái, người yêu gọi điện thoại hẹn gặp nhau buổi tối là chuyện bình thường mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 213: Anh muốn nói, tôi phải nghe?

Ngày thứ hai, đoàn làm phim.

Tinh thần Lâm Yên có chút không tốt lắm, ngay cả game cũng không chơi, sau khi hóa trang xong vẫn ngồi trên ghế ngẩn người.

Đa Đa đứng ở bên cạnh, nhìn lên cô hơn nửa ngày, cuối cùng ho nhẹ một tiếng, nhin không được mở miệng nói, "Chị cũng đừng quá để ý những anti fan trên mạng kia, trong ngành giải trí, có người bàn luận, dù sao cũng tốt hơn không người hỏi tốt, mà kỹ xảo của chị thực ra cũng rất tốt, lúc trước nhận

phim quá kém, về sau nghe Lăng tỷ quay phim thật tốt, sẽ từ từ tốt thôi..."

Lâm Yên thoáng mở mắt ra, hơi có chút ngoài ý muốn nhìn lại phía Đa Đa, mặt mũi tràn đầy thụ sủng nhược kinh: "Đa Đa bảo bối, em là đang an ủi chị sao?"

Sắc mặt Đa Đa lập tức cứng đờ, "Ai an ủi chị! Tôi chỉ là sợ chị trạng thái kém ảnh hưởng đến quay phim, phá hư chiêu bài của Lăng tỷ! Nghe nói hôm nay Hàn Dật Hiền tiến vào đoàn làm phim, chị nếu như bị ảnh hưởng tới, kịch bản của hôm nay không có cách nào quay!"

Lâm Yên cười híp mắt nhìn bộ dáng tiểu nha đầu khẩu thị tâm phi (miệng nói có lòng nghĩ không, nghĩ một đằng nói một lèo), "Hắn tiến vào đoàn làm phim lại không liên quan tới chị, yên tâm được rồi, phần diễn của hôm nay đều rất đơn giản."

Vệ Từ Phong xin nghỉ, một chút phần diễn rải rác đằng sau của cô đều bị chuyển lên phía trước.

Cũng không biết có phải là đã bị đả kích quá lớn hay không, cái đứa bé kia hai ngày này mỗi ngày đều đăng mấy bài microblogging xuân đau thu buồn...

Mỗi một bài đăng, cô liền bị người mắng một đợt...

Lâm Yên giữ vững tinh thần, thuận lợi quay xong phần diễn của hôm nay.

Thay quần áo, tháo hóa trang xong, liền mang theo túi vải buồm in chữ "Phát nhanh" của cô rời khỏi đoàn làm phim

"Yên tỷ, chờ một lát chị là đi thẳng về sao?"

"Hẹn bạn ăn cơm, chị trực tiếp đi tàu địa ngầm qua đó, em đi trước đi."

"Yên tỷ, chờ công trạng của chị tốt một chút, để Lăng tỷ điều một chiếc xe cho chị đi, bằng không thì chị ngày ngày đón tàu điện ngầm đi làm, cũng quá không tiện, chỉ là, chờ công trạng của chị đi lên, đoán chừng cũng không biết ngày tháng nào..."

Hai người Lâm Yên cùng Đa Đa vừa nói chuyện vừa đi ra ngoài, lúc này, tại khúc quanh của hành lang đối diện đứng phải một người.

Lần trước đứng phải Bùi Nam Như, lần này thăm hại hơn, thế mà đứng phải Hàn Dật Hiền...

Thấy Hàn Dật Hiền cùng phụ tá bên cạnh hắn, Đa Đa trong nháy mắt mở to hai mắt, vô ý thức kéo quần áo Lâm Yên lại.

Bốn người đối diện đứng vào, tựa hồ cũng sững sốt một chút.

Hàn Dật Hiền ngẩng đầu, thấy Lâm Yên, lông mày cau lại.

Trong lúc nhất thời, ai cũng không nói gì.

Ánh mắt Lâm Yên chỉ dừng lại trên mặt Hàn Dật Hiền trong nháy mắt, nửa giây cũng không nhiều hơn, trực tiếp chuyển qua chỗ khác, vượt qua đối phương, trực tiếp đi về phía trước...

Đa Đa thở phào nhẹ nhõm, bước nhanh bắt kịp Lâm Yên.

Nhưng mà, hai người vừa đi chưa được mấy bước, sau lưng lại đột nhiên truyền đến thanh âm của nam nhân, "Lâm Yên, chúng ta nói chuyện."

Đa Đa nghe thấy Hàn Dật Hiền, quả thực tê cả da đầu.

Tình huống như thế nào!

Làm sao mỗi lần đều là đối phương chủ động bắt chuyện với Lâm Yên?

Bùi Nam Như là như thế này, Vệ Từ Phong là như thế này, Hàn Dật Hiền lại là như thế này...

Nội dung cốt truyện phát triển này không có một lần tương xứng với trong truyền thuyết.

Đa Đa nuốt nước bọt, cẩn thận từng li từng tí nhìn lại phía Lâm Yên.

Lâm Yên căn bản không có phản ứng Hàn Dật Hiền, giống như không nghe thấy, tiếp tục đi về phía trước.

Hàn Dật Hiền trực tiếp ngăn ở trước mặt Lâm Yên, sắc mặt lạnh lùng: "Lâm Yên!"

Không hiểu sao bị ngăn lại đường đi, Lâm Yên không vui mà liếc nhìn thời gian trên điện thoại di động, "Thật xin lỗi, Hàn tiên sinh, tối nay tôi có hẹn."

Hàn Dật Hiền vẫn không buông tha như cũ: "Tôi chỉ nói vài lời."

Mùi nước hoa nam sĩ trên người Hàn Dật Hiền khiến tâm tình Lâm Yên càng kém mấy phần, "Anh muốn nói, tôi phải nghe?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 214: Nhớ tôi?

Hàn Dật Hiền tựa hồ có chút không quen thái độ của Lâm Yên với mình, sắc mặt càng khó coi hơn, sắc mặt lạnh lẽo trực tiếp cứng rắn mở miệng nói

"Lâm Yên, nếu không phải Thư Nhã cầu tình thay cô, cô cho rằng cô còn có thể tốt đẹp quay phim trong đây? Tôi cảnh cáo cô lần cuối cùng, Thư Nhã không giống cô, cô ấy rất đơn thuần, rất hiền lành, cái gì cũng không hiểu, tôi không cho phép bất kỳ người nào tổn thương cô ấy.

Nếu để cho tôi phát hiện cô dám ở sau lưng dùng thủ đoạn, làm tổn thương Thư Nhã, tôi chỉ có thể để cô cả đời đều không thể xuất hiện ở trước mặt cô ấy. Nói đến thế thôi, cô tự giải quyết cho tốt."

Hàn Dật Hiền nói xong lời thoại uy hiếp của tổng giám đốc bá đạo này, liền sai bước xoay người rời đi.

Đa Đa đứng ở một bên, thở mạnh cũng không dám, mãi đến khi Hàn Dật Hiền đi xa mới che ngực, "Làm tôi sợ muốn chết..."

Đa Đa nhìn về phía Lâm Yên, vẻ mặt bất đắc dĩ mở miệng nói, "Yên tỷ, tôi nói chị muốn Hot, tạo cái scandal cùng diễn viên nam còn chưa tính, làm sao ngay cả Hàn Dật Hiền cũng dám chọc? Cô không biết Hàn gia ở để đô một tay che trời sao? Lời vừa rồi của Hàn Dật Hiền cũng không phải hù dọa cô vui đùa một chút, chỉ cần một câu của hắn, liền có thể để cô trực tiếp biến mất khỏi giới này..."

Lâm Yên nháy nháy mắt, "A."

Đa Đa bất mãn thái độ qua loa của cô, "A...? Chị không có điều gì khác muốn nói sao?"

"Nói cái gì?"

Lâm Yên nhìn cô ấy một cái, mặt không thay đổi mở miệng, "Nói bạn trai cũ của chị xác thực rất trâu bò sao? Vậy thì thế nào, bạn trai hiện tại của chị càng trâu bò hơn."

Đa Đa xạm mặt lại, cả người đều không còn gì để nói, "Chị một ngày không chém gió sẽ chết sao? Hơn nữa còn một câu chém hai từ siêu trâu bò, Hàn Dật Hiền là bạn trai cũ của chị? Chị còn có bạn trai càng trâu bò hơn? Chị làm sao không lên trời đi!"

Lâm Yên bĩu môi, thời đại này nói thật cũng không ai tin?

...

Bởi vì Hàn Dật Hiền chậm trễ, cô đã sắp đến muộn, thế là nhịn đau bỏ tiền gọi xe, tiến đến chỗ gặp mặt.

Chờ Lâm Yên chạy đến cũng đã chậm vài phút, Bùi Duật Thành đã đến.

Nơi gặp mặt là Bùi Duật Thành lựa chọn, khu VIP phía sau nhà hàng là một vườn hoa nhỏ u tĩnh, thanh tịnh và đẹp đẽ, lại có thể ngăn cách ngoại giới quấy rầy.

Hoa hồng màu trắng nhuốm sương đêm lan tràn đầy giàn hoa, bóng đêm mê ly, ánh sao điểm xuyết vương xuống, mà Bùi Duật Thành ngồi ở trên ghế mây dưới giàn hoa, trong tay bưng một chén trà bằng sứ trắng.

Bởi vì làm rối loạn kế hoạch chia tay của mình, lòng Lâm Yên vốn đang tràn đầy kháng cự với lần này gặp mặt, giờ này khắc này, nhìn người mặc một bộ âu phục Retro trước mắt, ngồi ở bên trên giàn hoa, như nam nhân đi ra từ bức tranh Châu Âu thời Trung cổ, đây trong đầu chỉ còn lại Lâm Yên tuế nguyệt mỹ hảo (?), bóng đêm trên chọc người...

Hơn nửa ngày Lâm Yên mới hồi phục tinh thần lại, vội mở miệng nói, "Thật xin lỗi, Bùi tiên sinh, tôi đến muộn! Thật xin lỗi để ngài đợi lâu!"

Bùi Duật Thành nghe thấy, xoay đầu lại, "Không sao, tôi cũng vừa mới đến."

Nói xong, động tác ưu nhã rót chén trà nhai cho cô.

Lâm Yên vội vàng duỗi hai tay nhận lấy chén trà, "Cảm ơn..."

Tiếp theo, Lâm Yên liền ngồi ở chỗ đó, không biết nên nói cái gì, chỉ có thể một mực uống nước che giấu xấu hổ.

Tâm tình Bùi Duật Thành tựa hồ không tẻ, khuôn mặt kia vốn là điên đảo chúng sinh đêm nay nhìn qua càng thêm mê người, "Lâm tiểu thư hẹn tôi, là có chuyện gì?"

Lâm Yên nghe vậy một mặt khổ bức, cô cũng không biết mình hẹn hắn là có chuyện gì!

Hoàn toàn là Bùi Nam Như kêu cô gọi điện thoại cô liền gọi điện, kêu cô hẹn, cô liền hẹn...

Lâm Yên cân nhắc một chút tìm từ, "Cái kia, không có việc gì không có việc gì, tôi có thể có chuyện gì chứ, thực sự xin lỗi vì mạo muội hẹn ngài, có phải quấy rầy đến công việc của ngài hay không? Thực ra cũng không có việc gì, chính là... Chính là nghĩ hẹn ngài đi ra ngoài một chút, ăn cơm một chút, trò chuyện mà thôi..."

Bùi Duật Thành nhấp một ngụm trà, cười như không cười nhìn lại phía nữ hài: "Nhớ tôi?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 215: Hôm nay cũng là một ngày bị ép buôn bán

"Phốc... Khụ khụ khụ..." Bất ngờ bị trêu chọc không kịp đề phòng, Lâm Yên trực tiếp phun một ngụm nước ra.

Ngay sau đó, phía sau lưng liền truyền đến cái vuốt khê ôn nhu, "Có khỏe không?"

"Không có việc gì không có việc gì..." Lâm Yên đỏ mặt, vô ý thức rụt rụt về sau.

Còn may, Bùi Duật Thành rất nhanh liền lui ra một khoảng cách.

Lâm Yên cuối cùng thở ra một hơi: "Tóm lại, không có quấy rầy ngài thì tốt..."

Bùi Duật Thành: "Gần đây không vội vàng."

Lâm Yên nghe vậy có chút hồ nghi, "A? Nhưng giữa trưa tôi còn thấy tin tức tài chính và kinh tế nói gần đây tập đoàn JM đang tiến hành cách tân lớn, tôi còn tưởng rằng ngài khẳng định bận rộn nhiều việc..."

Trực giác Bùi Duật Thành có thể nói là tương đối nhạy cảm, sau khi phát giác ngữ khí của Lâm Yên, vẻ mặt thoáng dừng một chút, "Lâm tiểu thư tựa hồ... Rất thất vọng?"

Lâm Yên gạt nẩy mình, vội vàng khoát tay, "Làm sao lại thất vọng! Ngài không vội vàng tôi đương nhiên vui vẻ!"

Nói xong lại bắt đầu hung hăng uống nước.

Khi cô chột dạ liền sẽ nhịn không được uống nước.

Nói dối trước mặt Bùi Duật Thành thật sự là quá gian nan, bởi vì ánh mắt của người đàn ông này quả thực giống như có thể xuyên thấu lòng người.

Còn may, Bùi Duật Thành không tiếp tục cái đề tài này, cầm menu ở trên bàn: "Muốn ăn cái gì?"

"Tôi cái gì cũng có thể, ngài chọn đi." Lâm Yên không yên lòng mở miệng.

"Được."

Bùi Duật Thành rất nhanh chọn xong món ăn.

Lâm Yên mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, yên lặng ngồi ở chỗ đó tiếp tục uống nước.

"Đây dường như là lần đầu tiên Lâm tiểu thư chủ động hẹn tôi." Bùi Duật Thành mở miệng.

Thực ra không phải cô hẹn...

Hôm nay cũng là một ngày bị ép buôn bán...

Hai người đang nói chuyện, lúc này, điện thoại Lâm Yên đột nhiên vang lên, có một tin Wechat mới nhất.

Lâm Yên nhìn một chút, Wechat là Đa Đa gửi tới.

Lo lắng Đa Đa là có chuyện công việc gì tìm mình, Lâm Yên trực tiếp nhấn mở tin tức.

Đa Đa gửi tới chính là một tin tức kết nối, còn có một tấm ảnh.

Lâm Yên không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp nhấn mở hình ảnh, kết quả, một chút sau liền thấy mặt của mình và Hàn Dật Hiên phóng to.

Trước đây không lâu, cô và Hàn Dật Hiên đụng vào nhau ở hành lang thể mà bị người chụp lén, còn nhanh chóng đăng lên trên mạng.

Tội tệ nhất là, lúc ấy rõ ràng còn có hai người phụ tá ở đó, thế nhưng người đăng hình ảnh lại cố ý cắt bỏ hai người phụ tá, chỉ còn lại hai người Lâm Yên cùng Hàn Dật Hiên.

Thế là, hình ảnh hai người mặt đối mặt đứng chung một chỗ liền vô cùng mập mờ, ở trong mắt người ngoài, hoàn toàn có thể có một vạn loại phương thức lý giải...

Thảm hại hơn chính là... Lâm Yên không có chút phòng bị nào mà mở ra ngay trước mặt của Bùi Duật Thành...

Ảnh mắt Bùi Duật Thành liếc qua rơi vào tấm hình kia, cùng với thời gian ảnh.

Thời gian trên tấm ảnh chính là trước khi Lâm Yên tới chỗ hẹn với hân không lâu.

Trước khi hẹn hò cùng bạn trai, lại riêng tư gặp mặt bạn trai cũ...

Chính Lâm Yên cũng cảm thấy không thể nào nói nổi.

Lâm Yên vội vàng tắt màn hình đi, nói rõ lí do với Bùi Duật Thành, "Khi tôi kết thúc công việc đụng phải Hàn Dật Hiên trong hành lang, lúc ấy trợ lý của hai chúng tôi đều ở đó, chẳng qua là bị người đăng hình ảnh cắt bỏ..."

Trong bóng đêm, Bùi Duật Thành không biết đang suy tư điều gì, vẫn không có mở miệng nói chuyện.

Trong dạng trầm mặc này, Lâm Yên không hiểu sao cảm giác phảng phất có cái nguy hiểm cực kỳ đáng sợ gì từng chút một tới gần.

Bất quá, rất nhanh, cái khí tức kia tựa hồ liền thu liễm, giống như chẳng qua là ảo giác của cô.

Không biết qua bao lâu, cuối cùng, Bùi Duật Thành chậm rãi châm một điếu thuốc, phá vỡ yên lặng: "Vì sao lại thích Hàn Dật Hiên?"

Emmm, đây là một câu hỏi sẽ chết người...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 216: Tôi muốn thắng thắn với ngài

Giờ này khắc này, biểu lộ của Bùi Duật Thành quả thực tựa như là chính thể đang chất vấn trượng phu vì sao lại tìm Tiểu tam bên ngoài, khiến cho Lâm Yên không hiểu sao chột dạ.

Trước đó cô rõ ràng giải thích qua, cô và Hàn Dật Hiên trong nhận thức của Bùi Duật Thành là người yêu cũ...

Lâm Yên thậm chí có loại cảm giác sợ hãi quen thuộc khắc vào trong xương tủy...

Đến cùng là chuyện gì xảy ra...

Nam nhân ở trước mắt rõ ràng ôn nhu như vậy, vô luận theo phương diện nào mà nói đều là bạn trai thân thiện, vì sao cô lại luôn có loại cảm giác kháng cự tự nhiên?

Thực ra đây cũng là một trong những nguyên nhân cô vẫn luôn ôm ý nghĩ chia tay...

Cái tin tức bất quá hôm nay cũng nhắc nhở cô, cô chỉ ngoài ý muốn đụng phải Hàn Dật Hiên mà thôi, lập tức liền có thể bị người chụp đăng lên trên mạng, cô tiếp tục hẹn hò với Bùi Duật Thành, quá nguy hiểm.

Nếu ngày nào đó bị người ta phơi ra ngoài, cũng không phải đùa giỡn.

Đã qua thời gian dài như vậy, thân thể của cô vẫn luôn rất bình thường, không còn lại xuất hiện dị dạng, hẳn là không thành vấn đề...

Lâm Yên đang suy nghĩ miên man mau sớm nói chuyện chia tay với Bùi Duật Thành, hoàn toàn không có chú ý tới, trên thân chén trà bằng sứ trắng Bùi Duật Thành để lên bàn ở đối diện thỉnh thoảng đã lan tràn đầy vết nứt...

Lâm Yên nhìn nam nhân ở trước mắt, đột nhiên cũng cảm giác mình trải qua mấy ngày nguyệt trang này quá ích kỷ.

Một mực đổ trách nhiệm lên trên cái gọi là nhân cách thứ hai, lần lượt lừa gạt Bùi Duật Thành...

Bùi tiên sinh ôn hòa phân rõ phải trái như thế, cô nói rõ nguyên nhân nói rõ thật tốt không được sao, lo trước lo sau đến cùng là đang sợ cái gì?

Thế là lần này, Lâm Yên không tiếp tục qua loa, nhớ lại mở miệng nói, "Thích một người là chuyện hết sức không có đạo lý, thích chính là thích, thực ra cũng không có lý do đặc biệt gì.

Rất nhiều chuyện năm đó tôi đã không còn nhớ rõ, chỉ nhớ rõ Hàn Dật Hiền khi đó nói một câu với tôi, hẳn ta nói thích bộ dáng thoát nhìn tự do tự tại của tôi, bởi vì câu nói này, tôi đi cùng với hắn ta..."

Bùi Duật Thành không biết nghĩ đến cái gì, khi Lâm Yên nói xong câu đó, ánh mắt chìm mấy phần, "Xem ra, Lâm tiểu thư quên một người, thích một người, tựa hồ cũng rất dễ dàng."

Lâm Yên hít sâu một hơi, nhìn về phía Bùi Duật Thành, mở miệng nói, "Bùi tiên sinh, thực ra có một chuyện, tôi muốn thẳng thắn với ngài. Thực ra trước đó tôi cũng đã giải thích qua với ngài, nhưng ngài tựa hồ cũng không tin tôi, trong thân thể của tôi thật sự có một ý thức khác không thuộc về tôi, ít nhất cái ý thức này không phải ý thức nguyên bản của tôi."

Lâm Yên sửa sang lại mạch suy nghĩ một chút, tiếp tục mở miệng nói, "Lần đầu tiên, tôi nằm ở trên giường tại biệt thự của ngài, ý thức lần đó cũng không phải là tôi, lần thứ hai xuất hiện ở phòng bệnh của ngài, ý thức lần đó cũng không phải tôi, còn có một lần xông vào trong nhà ngài không cần thận ngã ở trên người ngài kia, cũng không phải tôi..."

Lúc đó, thân thể của tôi hoàn toàn là bị một ý thức khác thao túng, tôi cũng hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra. Tôi biết giải thích như vậy ngài chắc chắn sẽ không tin tưởng, cho nên sau này thực sự không có biện pháp, tôi mới nói dối như thế..."

Lần này, Bùi Duật Thành nghe những lời này, trên mặt không có sắc thái chế nhạo cùng đùa giỡn cô, đồng thời cũng không có kinh ngạc, ngược lại, bình tĩnh khiến cho Lâm Yên có chút bất an.

"Nói dối cái gì?" Bùi Duật Thành mở miệng.

Lâm Yên quan sát biểu lộ của Bùi Duật Thành một chút, nhìn hắn từ đầu tới đuôi tựa hồ cũng rất bình tĩnh.

Quả nhiên trước đó đều là ảo giác của cô?

Sớm biết thì cô cũng không cần xoắn xuýt lâu như vậy mới mở miệng, còn mỗi ngày trải qua hình thức địa ngục lâu như vậy...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 217: Chúng ta chia tay đi

Thế là, Lâm Yên bây giờ rốt cục mới yên tâm lại, tiếp tục mở miệng nói, "Chính là cái kia, cái kia tôi nói yêu ngài yêu chết đi sống lại cho nên mới lần lượt theo dõi ngài là dối... Thực ra cũng không phải như thế... Tôi từ đầu tới cuối cũng không nhận ra ngài... Trên giường ở biệt thự của ngài. Lần đó cũng là lần đầu tiên tôi nhìn thấy ngài..."

Thần sắc Bùi Duật Thành bình tĩnh giống như mặt biển không gió, lẳng lặng nhìn nữ hài trước mắt: "Vì sao đồng ý hẹn hò với tôi."

Về mặt Lâm Yên như đưa đám nói: "Vì bảo toàn tính mệnh... Tôi hết lần này đến lần khác đối bất kính với ngài, coi như là ngài tính tình tốt, cũng sẽ không bỏ qua cho tôi, mà tôi cũng sợ cái ý thức kia còn điều khiển thân thể của tôi tiếp tục làm chuyện bất kính với ngài, nếu có cái thân phận bạn gái này, liền không thành vấn đề, cho nên lúc đó đâm lao phải theo lao, thật xin lỗi, là lỗi của tôi..."

Ngón tay Bùi Duật Thành gõ lên mặt bàn từng cái có tiết tấu: "Thần hồn điên đảo nhớ mãi không quên, ngày nghĩ đêm nghĩ..."

Lâm Yên trong miệng Bùi Duật Thành nói ra những lời của mình đã nói ngày xưa, không hiểu sao có chút xấu hổ: "Đó cũng là vì sợ ngài tức giận nên ăn nói bịa chuyện..."

Bùi Duật Thành: "Tuyệt huyết áp."

Lâm Yên nuốt nước bọt: "Lần đó tôi đi tìm ngài, nhưng thật ra là vì đi giúp Bùi tam thiếu giải vây..."

Bùi Duật Thành: "Đêm nay?"

Lâm Yên: "Đêm nay... Đêm nay thật ra là bởi vì hôm qua Bùi Ảnh Đế đột nhiên gọi điện thoại cho tôi... Kêu tôi gọi điện thoại cho ngài... Hẹn ngài đêm nay ra gặp mặt... Tôi cũng không biết vì cái gì..."

Bùi Duật Thành: "..."

Bên tai chỉ còn lại thanh âm hô hô của gió đêm, bóng đêm dày đặc như mực.

Qua thật lâu, thật lâu...

Lâm Yên rốt cục mới nghe thấy Bùi Duật Thành mở miệng: "Cho nên?"

Lâm Yên gãi gãi đầu, một hơi mở miệng nói: "Cho nên... Chúng ta... Bằng không... Chia tay? Cũng không đúng... Thực ra không cần chia tay, ngay từ đầu chính là hiểu lầm... Thật sự chính là hiểu lầm... Mà... Thực ra Bùi tiên sinh ngài tiếp nhận tôi hẳn cũng vì chẳng qua là nhất thời mới lạ? Lúc ấy ngài cũng đã nói không kết hôn..."

Ngón tay Bùi Duật Thành gõ mặt bàn dừng lại, bốn phía triệt để an tĩnh: "Lâm tiểu thư, cô tựa hồ hiểu lầm ý của tôi."

Lâm Yên: "Hiểu lầm?"

Bùi Duật Thành vẫn như cũ là ngữ khí ôn hòa lễ độ kia, hững hờ mở miệng nói: "Tôi có nói qua, có thể không kết hôn, thế nhưng, không có nói qua, có thể chia tay."

Lâm Yên sững sốt: "..."

A?

Nghe nói như thế, Lâm Yên lập tức rơi vào trầm mặc.

Cùng lúc đó, cô ngu ngốc đến mấy cũng cảm thấy trạng thái của Bùi Duật Thành không đúng.

Lúc này, điều thuốc trên đầu ngón tay Bùi Duật Thành đốt đến phần cuối, hắn bóp tàn thuốc, dùng ngón tay nhiễm mùi thuốc lá, chậm rãi đặt lên gương mặt nữ hài, thanh âm thờ dài vang lên bên tai nữ hài, "Lâm tiểu thư... Tôi hối hận..."

Rõ ràng còn là tiếng "Lâm tiểu thư" như trong dĩ vãng, lại giống như một hồi sấm sét nổ vang ở trong đầu Lâm Yên, mang đến một hồi đau nhức.

"Đừng ——" một tiếng, Lâm Yên vô ý thức đẩy tay của Bùi Duật Thành ra, trên mặt tràn đầy vẻ chán ghét.

Chờ khi phản ứng lại, Lâm Yên mới phản ứng được mình vừa làm cái gì.

Móa! Cô là xảy ra chuyện gì!

"Bùi tiên sinh, thật xin lỗi... Tôi..."

Bùi Duật Thành nhìn mu bàn tay của mình bị đập đỏ, thanh âm khàn khàn giống như nỉ non tự nói, "Thật xin lỗi, tôi quả nhiên vẫn không thể nào tiếp nhận được..."

"Cái gì?" Lâm Yên nhú mày.

Không đợi Lâm Yên lấy lại tinh thần, cô nhìn thấy ánh mắt nam nhân giống như một tòa lồng giam che ngợp bầu trời bao phủ xuống cô: "Không thể nào tiếp thu được... Người ở bên cô không phải tôi..."

"Lâm tiểu thư, tôi cự tuyệt chia tay."

...

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tài miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 218: Có ánh sáng, liền có bóng tối

"Lâm tiểu thư, bắt đầu từ ngày mai, tôi hi vọng, cô có thể dừng quay bộ phim này, rời khỏi ngành giải trí. Dĩ nhiên, nếu như cô ưa thích công việc bây giờ, có thể ký hợp đồng với giải trí Đình Phong, tôi sẽ giúp cô an bài người đại diện mới, trụ sở của cô, tôi cũng sẽ một lần nữa phái người bố trí. Hết thấy hành trình cùng công việc, vô luận là những chuyện cô làm, hay là người cô thấy, do tôi trực tiếp quản lý."

Lâm Yên nghe mỗi một chữ, lông mày liền nhăn một chút, có chút không thể nào hiểu được hàm nghĩa khi Bùi Duật Thành nói ra lời nói này, về mặt không hiểu: "Bùi tiên sinh, vì sao?"

Đang êm đẹp, cô sao lại phải rời khỏi ngành giải trí, hoặc là đi tới công ty giải trí Đình Phong dưới trướng Bùi Duật Thành...

Ngón tay của Bùi Duật Thành, nhẹ nhàng gõ lên mặt bàn, thấu kính dưới mắt kiếng gọng vàng hiện ra một tia ánh sáng lạnh lẽo, "Bởi vì đối với cô, với tôi, đều tốt."

Giờ phút này, Lâm Yên cũng hoàn toàn hiểu rõ hàm nghĩa trong lời nói của Bùi Duật Thành, đây là muốn biến cô thành con chim hoàng yến trong lồng?

Ngay sau đó, sắc mặt Lâm Yên lạnh lùng, mở miệng nói: "Bùi tiên sinh, tôi nghĩ có lẽ ngài đang hiểu lầm cái gì, chúng ta đã chia tay, lại nói, coi như không chia tay, ngài cũng không có quyền an bài nhân sinh của tôi."

"Cho nên, câu trả lời của cô." Mặt Bùi Duật Thành không thay đổi nhìn cô bé trước mắt.

"Tôi cự tuyệt." Lâm Yên không chút do dự nói.

Nghe thấy, Bùi Duật Thành trầm mặc một lát, chợt, ngón tay nhẹ đẩy gọng kính, "Lâm tiểu thư, cô sẽ đồng ý, sáng mai, tôi ở Vân Gian thủy trang chờ cô."

"Bùi Duật Thành!"

Không đợi Lâm Yên nói rõ ràng ra, Bùi Duật Thành đã quay người rời khỏi vườn hoa nhỏ.

Sắc mặt Lâm Yên lập tức trở nên khó coi.

Vì sao Bùi Duật Thành lại đột nhiên giống như biến thành người khác?

Hay là nói...

Đây mới vốn là chính hắn?

Cô đáng lẽ nên sớm có dự liệu được, có ánh sáng, liền có bóng tối, trên cái thế giới này làm sao lại có người hoàn mỹ không thiếu sót như vậy?

Bùi Duật Thành có chút quá hoàn mỹ, hoàn mỹ đến không chân thực.

Chỉ là bởi vì, cho tới nay, cô chỉ thấy được một mặt ánh sáng của Bùi Duật Thành...

Thực ra khi mới bắt đầu Bùi Vũ Đường liền rất nhiều lần nhắc nhở cô, chẳng qua là cô chưa từng đặt ở trong lòng.

Cho tới hôm nay...

Lâm Yên hạ quyết tâm, những yêu cầu kia chỉ cần cô không đáp ứng là được, thế nhưng, trong lòng không hiểu sao lại có loại dự cảm xấu...

...

Phòng khách tầng hai trong quán ăn đêm nào đó ở đế đô.

Tần Hoan dựa nghiêng trên bậc thang, trong tay vuốt vuốt đũa Úc Kim Hương màu trắng, trong miệng Tinh Trầm ngâm kẹo que nằm trên ghế sa lon, Quý Lan toàn thân áo đen ôm cánh tay đứng ở cửa ra vào, sắc mặt vẫn luôn không tốt lắm.

Hai người Bùi Nam Như cùng Bùi Vũ Đường cũng ở đây.

Mắt Bùi Nam Như nhìn bốn phía: "Trợ lý Trình đâu?"

"Đôi bàn đọc sách cho Duật ca đôi!" Tần Hoan nói xong nhìn về phía Bùi Nam Như, mở miệng cười, "Tôi nói tới hôm qua lão đại nổi bão đến một nửa làm sao đột nhiên liền thu lại, nguyên lai là Nhị thiếu gia ngài tìm người cứu hỏa!"

Bùi Nam Như trầm mặc một hồi, "Cho nên, Lâm tiểu thư chính là người hai năm trước kia? Vì sao cô ấy giống như hoàn toàn không biết đại ca?"

Tần Hoan nhún nhún vai, trả lời: "Cô ấy quên toàn bộ chuyện liên quan đến đại ca, bao quát cả ba người chúng ta."

"Năm đó bọn tôi không ở nước ngoài, rất nhiều chuyện cũng không rõ ràng, Lâm tiểu thư cùng anh của tôi, đến cùng là xảy ra chuyện gì?" Bùi Nam Như trầm ngâm hỏi.

Tần Hoan cân nhắc tìm từ một chút, lập tức mở miệng nói: "Nói như thế nào đây... Quan hệ của Lâm Yên cùng Duật ca, cũng không phải là người yêu đơn giản như vậy, Lâm Yên vẫn là "Thuốc Ổn Định" của Duật ca.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 219: Trạng thái rất nguy hiểm

"Thuốc Ổn Định?" Về mặt Bùi Nam Như hơi kinh ngạc, "Lúc trước thân thể của đại ca chịu đựng cực hạn, kém chút liền bạo thể, các người nói là tìm được thuốc Ổn Định, chẳng lẽ cũng không phải là nghiên cứu ra được vật đặc hiệu, mà là..."

Tần Hoan gật đầu, "Không sai, Lâm Yên mới là thuốc Ổn Định của Duật ca."

"Làm sao có thể..." Bùi Nam Như thất thần thì thảo, không hiểu nói, "Trên người Lâm tiểu thư là có cái gì đặc biệt sao?"

Tần Hoan nhún nhún vai, "Không biết, chúng tôi đã kiểm tra thân thể Lâm Yên, thân thể của cô ấy giống người bình thường như đúc, không có bất kỳ khác biệt gì, nhưng không biết vì cái gì, chỉ cần cô ấy ở bên người Duật ca, Duật ca liền sẽ ổn định lại, tôi cảm thấy cũng không nhất định liên quan đến thể chất, ngược lại không có thuốc Ổn Định nào mạnh hơn cô ấy..."

Bùi Vũ Đường đứng ở một bên, nghe không chớp mắt, khi nghe đến đó, cuối cùng nhịn không được mở miệng nói, "Vậy sau này xảy ra chuyện gì? Sau khi đại ca về nước, không có đề cập qua Yên tỷ chút nào!"

"Đừng nói hấn không đề cập qua, hấn cũng không cho phép bất kỳ người nào chúng ta nhắc đến." Tần Hoan thờ dãi, "Chuyện năm đó thật sự phức tạp, vốn là bởi vì mệnh lệnh của Duật ca, không cho phép chúng ta ở trước mặt bất kỳ người nào nhắc đến Lâm Yên, bắt quá, xem ra hiện tại hấn là không cần, không nghĩ tới Duật ca lại một lần nữa ở cùng với cô ấy, còn tự mình giới thiệu cho các người, cho nên, nói cho cậu thì cũng chẳng có gì..."

Tĩnh Trầm nằm trên ghế sa lon vừa cắn kẹo que vừa lên tiếng nói, "Nếu quả thật là được vật, đương nhiên là không có vấn đề gì, nhưng Lâm Yên dù sao cũng là cá nhân, các người cũng biết, tính tình Duật ca có bao nhiêu cực đoan, hết lần này tới lần khác tính tình Lâm Yên còn cực đoan hơn Duật ca, quả thực như thuốc nổ, một chút liền nổ, cô ấy ghét nhất bị trói buộc, thế nhưng Duật ca hết lần này tới lần khác một khắc cũng không xa cô ấy được, kết quả hai người này ở chung đến cuối cùng là gì, các người đại khái cũng có thể đoán được..."

Nói đến đây, Tần Hoan cũng liền phụ họa nói: "Các người đều cảm thấy Duật ca đáng sợ, thực ra muốn tôi nói, nữ nhân kia càng đáng sợ hơn, mạng cũng không cần, chỉ muốn tự do, tình nguyện đụng xe, xe hư người chết cũng không quay đầu lại! Cuối cùng mạnh mẽ khiến Duật ca thỏa hiệp, Duật ca không chỉ thật sự thả cô ấy đi, hai năm này như biến thành người khác, tu thân dưỡng tính, thậm chí một lần phát hỏa cũng không có, quả thực trâu bò..."

Đột nhiên ăn một bát quái kinh thiên lớn như vậy, Bùi Vũ Đường tròn mắt hốc mồm, "Chẳng trách! Tôi nói tính tình đại ca hai năm này làm sao lại đột nhiên trở nên tốt như vậy, tốt như vậy đột nhiên lại coi trọng một diễn viên mới quê mùa... Không nghĩ tới đại ca cùng Yên tỷ đã sớm quen biết?"

Bùi Nam Như cũng thật lâu mới hồi phục tinh thần lại: "Cho nên, đại ca hiện tại là dự định một lần nữa bắt đầu lại từ đầu cùng Lâm tiểu thư?"

Tần Hoan buông tay, "Tâm tư của Duật ca chúng ta làm sao có thể đoán được, hấn là vậy đi..."

Bùi Vũ Đường chấp tay trước ngực, thành kính mở miệng: "Còn tốt Yên tỷ cái gì cũng quên, đại ca hiện tại lại ôn nhu như nước, một lần nữa bắt đầu lại từ đầu còn là hoàn toàn có khả năng đó! Mong đại ca đại tẩu bách niên hảo hợp, bách đầu giai lão, cảm sát hòa minh, sớm sinh quý tử, đầu giường cãi nhau cuối giường hòa..."

Tĩnh Trầm lâu bầu mở miệng nói, "Vẫn là đừng quá lạc quan đi, tôi luôn cảm thấy trạng thái hiện tại của lão đại rất nguy hiểm, hai năm này nếu hấn thật sự nhịn được cũng là còn tốt, một khi gặp được, còn biết chuyện phát sinh của cô ấy hai năm này, biết những bạn trai cũ scandal kia của cô ấy, còn có thể nhịn được sao? Điem nộ khí sợ là đã sớm đến giới hạn! Chẳng qua là ẩn giấu thật tốt mà thôi..."

Tần Hoan lập tức liếc trắng mắt nhìn thiếu niên: "Cậu có thể ngậm cái miệng quạ đen của cậu lại hay không?"

Mấy người đang nói chuyện, một giây sau, Tần Hoan, Tĩnh Trầm, Quý Lan đột nhiên thay đổi sắc mặt, đồng loạt đứng lên, mặt mũi tràn đầy cảnh giác, như lâm đại địch nhìn lại phía cổng.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 220: Cuối cùng đã tới ngày không ép được

Làm sao vậy?

Ngay cả Bùi Vũ Đường cùng Bùi Nam Như cũng đã nhận ra bầu không khí không đúng, vô thức nhìn lại phía cổng.

Ngay sau đó, mấy người liền thấy ở cửa, một bóng người mang theo khí tràng, chậm rãi bước trong âm u, đi đến.

Trên thân nam nhân mặc đồ Tây Retro hệ cấm dục, thế nhưng, giờ phút này cả vạt chỉnh tề đã bị giặt lồng leo đeo trên cổ, cúc áo trong cũng bị mở ba cái, sợi tóc vốn đen nhánh chỉnh tề cũng có chút ngồn ngàng...

"Lão... Lão đại..."

"Duật ca..."

"Đại ca..."

Tất cả mọi người bao gồm cả Bùi Nam Như cùng Bùi Vũ Đường, cơ hồ đều phát hiện trạng thái giờ phút này của Bùi Duật Thành không thích hợp.

Mọi người nhìn thoáng qua nhau, hai mặt nhìn nhau.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người không dám động, lại không dám tới gần.

Cuối cùng, vẫn là Bùi Nam Như đứng dậy trước tiên, cẩn thận từng li từng tí đi tới phía Bùi Duật Thành.

Bùi Nam Như biết Bùi Duật Thành không uống rượu, thế là đứng dậy đi đến quầy bar, rót một ly nước chanh mang tới cho Bùi Duật Thành, tận lực dùng giọng thả lỏng mở miệng nói, "Đại ca, sao anh lại tới đây?"

Bùi Duật Thành không nói chuyện, con ngươi đen trầm giống như hắc động kia nhìn lướt qua trên mặt Bùi Nam Như, sau đó, hững hờ nhận ly nước chanh Bùi Nam Như đưa tới.

Thế nhưng là, cái ly pha lê trong suốt kia trong nháy mắt bị Bùi Duật Thành nhận lấy, lập tức nổ tung trong tay hắn, mảnh vỡ rơi đầy đất.

Thật giống như hắn hoàn toàn không có cách nào khống chế khí lực...

Bùi Nam Như giặt mình, ngón tay lập tức bị mảnh vỡ cắt ra mấy đạo vết máu...

Cùng lúc đó, ngay trong nháy mắt khi cái ly nổ, toàn bộ khí áp bên trong phòng khách tầng hai đột nhiên đè nén đến một mức độ gần như kinh khủng.

Tất cả mọi người đồng loạt co lại vào trong góc trong nháy mắt.

Sắc mặt cả lợ phát phơ trên mặt Tần Hoan đột nhiên biến đổi, một bộ biểu lộ như lâm đại địch, "Hồngбет! Trạng thái của lão đại không đúng Mẹ nó! Tiểu Tinh, tôi đã nói câu đừng mở miệng quạ đen mà!"

Tinh Trầm cũng có chút luống cuống, một tay ném kẹo que trong miệng đi, hạ giọng nói, "Duật ca đây là bị cái gì kích thích? Tâm tình trước đó không phải rất tốt sao? Trị số cũng hết sức ổn định a! Cái này... Trạng thái này... Có vẻ giống như đến điểm giới hạn..."

Tinh Trầm bên này vừa dứt lời, đồng hồ màu bạc trên cổ tay Bùi Duật Thành đột nhiên bắt đầu phát ra tiếng cảnh báo điên cuồng——

Tích tích tích ——

Tích tích tích ——

Tích tích tích ——

Thanh âm kia giống như bùa đòi mạng vang trong phòng khách tĩnh lặng.

"Thanh âm gì vậy? Đồng hồ báo thức của ai đang vang?" Bùi Vũ Đường cũng có chút bị đại ca hù đến, nghe được thanh âm đột ngột này, lập bấp hỏi.

Tần Hoan im lặng nhìn cậu ta một cái, "Đồng hồ báo thức, cái gì Tam thiếu, cái kia là dụng cụ đo lường sinh mệnh, trị số các hạng mục thân thể của Duật ca đột nhiên tăng vọt, sắp đột phá giới hạn chịu đựng!"

"Đã hai năm, vẫn luôn tốt, đoạn thời gian trước nguy hiểm như vậy cũng vượt qua được, làm sao đột nhiên biến thành dạng này..." Bùi Nam Như không lo được vết thương trên tay, mặt mũi tràn đầy lo lắng.

Tĩnh Trầm ôm lấy một cái gối vào trong ngực, vẻ mặt đưa đám nói, "Tôi đã nói thời điểm Duật ca an tĩnh càng đáng sợ! Các người không tin, còn nói tôi là miệng quạ đen! Thân thể của hấn căn bản cũng không phải là thật sự ổn định lại, mà là hấn cưỡng ép áp chế chính mình mà thôi, rờn rã đè ép hơn hai năm, cuối cùng đã tới ngày áp chế không nổi..."

Tần Hoan gấp đến độ xoay quanh, "Này không đúng vậy! Đoạn thời gian trước Duật ca không phải một lần nữa bắt đầu lại từ đầu cùng Lâm Yên sao? Tần suất gặp mặt cũng không thấp! Lâm Yên có tác dụng hơn bao nhiêu linh đan diệu dược! Có thuốc Ôn Định như cô ấy trong tay, làm sao sẽ ép không được?"

Tĩnh Trầm: "Sợ là..."Thuốc Ôn Định" xảy ra vấn đề?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 221: Thuốc Ôn Định bãi công rồi

Dường như là bị thanh âm mấy người nhỏ giọng thăm thì nhao nhao đến, một ánh mắt Bùi Duật Thành quét tới.

Mấy người trong nháy mắt im lặng, thở mạnh cũng không dám.

"Kêu Trình Mặc tới gặp tôi."

Bùi Duật Thành nói xong câu đó, liền lên lầu hai.

Từ phía trên truyền tới tiếng cảnh báo của đồng hồ, vẫn luôn không có ngừng, còn có xu thế càng ngày càng gấp rút...

Tần Hoan tranh thủ thời gian liên hệ Trình Mặc tới.

Quý Lan thì là mặt mũi tràn đầy vẻ lo lắng, liếc mắt nhìn hằm hằm mấy người: "Các người còn lo lắng cái gì! Còn không gọi bác sĩ!"

Tần Hoan bất đắc dĩ buông tay nói, "Tốt xấu gì cũng đi theo bên người Duật ca nhiều năm như vậy, cô là lần đầu tiên gặp được loại tình huống này sao? Nhiều chuyên gia đứng đầu, bác sĩ, giáo sư như vậy, tài chính mấy năm nay quẳng vào một nhóm lại một nhóm, cung cấp cho bọn họ nghiên cứu, biện pháp hữu hiệu gì cũng không nghiên cứu ra được, đừng nói thầy thuốc, Ông Trời tới cũng vô dụng!"

Quý Lan cắn răng, mở miệng nói: "Vậy trời nữ nhân kia tới!"

Tần Hoan nghe vậy một mặt kinh dị rụt rụt: "Không có mệnh lệnh của Duật ca, ai dám?"

Tĩnh Trầm khẩn trương đến mức móc ra một cây kẹo que lần nữa, buồn bã nói: "Tôi cũng cảm thấy, lúc này tốt nhất đừng gọi cô ấy tới, dùng trực giác của tôi, thuốc Ôn Định tám phần mười là xảy ra vấn đề..."

Bùi Nam Như một bên không biết nghĩ đến cái gì, trầm ngâm mở miệng nói, "Tôi hôm qua tôi kêu Lâm Yên gọi điện thoại cho đại ca, đồng thời thuận miệng nói với cô ấy, có thể hẹn đại ca tối nay gặp mặt, tôi đoán, đại ca tối nay là đi gặp Lâm Yên..."

Tĩnh Trầm nghe nói như thế, lập tức mở miệng nói, "Duật ca tối nay là đi gặp Lâm Yên rồi? Tôi đây cược một cây kẹo que, thuốc Ôn Định mười phần mười là xảy ra vấn đề!"

"Vậy cũng không thể cứ không làm gì như vậy, vô luận có biện pháp nào hay không, tóm lại, hiện tại trước tiên điều tất cả chuyên gia tới, sau đó tôi sẽ đi thông báo cho cha..." Bùi Nam Như mở miệng nói.

Quý Lan trầm mặt, "Tốt, tôi vừa rồi đã gọi điện thoại, cũng đã liên lạc qua nước Mỹ."

...

Đình hoa Giang Phong.

Sau khi Lâm Yên trở lại nhà trọ, trạng thái tinh thần vẫn không hề tốt đẹp gì, đầu đầu muốn nứt, đầu như bị kim đâm đau vô cùng.

Nằm ở trên giường, một giấc liền ngủ đến đêm ngày thứ hai.

Lúc này, một tràng tiếng gõ cửa vang lên.

Uông Cảnh Dương đứng ở cửa ra vào, vừa muốn nói chuyện, nhìn thấy cô liền đổi sắc mặt: "Sao sắc mặt bà kém như thế? Lại bị anti fan vây chặt rồi?"

Lâm Yên: "..."

Một trăm triệu cái anti fan cũng không chống đỡ được một lực sát thương cỡ lớn của Bùi Duật Thành.

"Vào đi, tìm tôi làm gì?" Lâm Yên vuốt vuốt trán.

"Không có chuyện thì không thể tìm bà sao? Mấy ngày nay bà vẫn đi sớm về trễ, sau khi chuyển tới đều chưa từng thấy bà mấy lần..." Ngừ khí Uông Cảnh Dương hơi có chút ai oán. Lâm Yên lườm hần một cái: "Chị muốn kiếm tiền, cũng không có thời gian cùng em lêu lổng."

Uông Cảnh Dương nói thâm nói, "Tôi thấy... Bà một người khổ cực như vậy... Còn không bằng... Không bằng tìm người bạn trai..."

Lâm Yên: "..."

Ha ha, cô tìm

Không chỉ tìm, mà cũng đã tìm xong lại chia tay.

Mặc dù, giống như chia tay không thành công.

"Lâm Yên... Tôi nói..." Uông Cảnh Dương nhìn Lâm Yên, muốn nói lại thôi.

"Nói nói nói, nói cái rầm mà nói, chính mình cũng là cầu độc thân, còn có mặt mũi nói người khác." Lâm Yên liếc mắt lườm Uông Cảnh Dương, hần như này có tính là chó chê mèo lắm lông không?

Đem qua mới chia tay cùng Bùi Duật Thành, nổi lòng cô đang bức bối, làm gì có tâm tình cùng Uông Cảnh Dương nói nhảm, một đồng chuyện lớn của mình còn chưa có giải quyết.

"Tôi còn có việc, ra ngoài một chuyến, tối nay lại nói." Nói xong, Lâm Yên quay người rời khỏi nhà trọ.

"Bà là cầu độc thân, tôi cũng là cầu độc thân... Một cộng một không phải tương đương với hai sao?!" Thấy Lâm Yên đã rời đi, Uông Cảnh Dương trong phòng mặt đen lên thâm nói.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 222: Mưa gió nổi lên

Thời gian không lâu nữa, chính là đội xe ông ngoại đầu vòng loại, thừa dịp thời gian cuối cùng, Lâm Yên vẫn là nên làm rõ ràng quy tắc trước.

Bị cái gọi là yêu đương cùng nam nhân khiến tâm tình cùng sinh hoạt thay đổi, cô sẽ không phạm lần thứ hai..

Còn những lời hôm qua Bùi Duật Thành nói kia, chỉ cần cô liều mạng không đồng ý là xong.

Sau khi ra cửa, Lâm Yên gọi một chiếc xe taxi, đi tới chỗ ở của mẹ.

Lâm Yên gõ cửa một cái, đại khái qua mấy chục giây sau, trong phòng mới truyền đến thanh âm

"Kẹt kẹt" một tiếng, cửa phòng bị mở ra, Hạ Mộ Vân đứng ở trước cửa.

"Tiểu Yên, sao con lại tới đây?" Hạ Mộ Vân nhìn Lâm Yên, vẻ mặt hơi kinh ngạc, không nghĩ Lâm Yên lại đột nhiên tới.

"Mẹ, mẹ làm sao vậy?" Nhảy bén phát giác vẻ mặt mẹ Hạ Mộ Vân có chút không đúng, Lâm Yên nhíu mày hỏi.

"Không có gì... Mẹ rất tốt..." Khoé miệng Hạ Mộ Vân mỉm cười, lắc đầu nói, nhưng biểu lộ giống như là cố ý che giấu cái gì.

"Mẹ, đến cùng xảy ra chuyện gì?" Lâm Yên làm sao có thể không hiểu rõ mẹ của mình, Hạ Mộ Vân như này, khẳng định là có tâm sự.

"Không phải là bởi vì... Bác Tạ Tranh đi..." Lâm Yên nhìn về phía Hạ Mộ Vân, có thâm ý khác mà hỏi thăm.

Nghe Lâm Yên nói, Hạ Mộ Vân lập tức nhăn lông mày, "Tiểu Yên, chớ nói nhảm..."

Thấy Lâm Yên rất có tư thế đánh võ nổi đất cũng phải hỏi đến tột cùng, Hạ Mộ Vân cũng không chịu nổi Lâm Yên truy hỏi không bờ bến, cũng biết

Lâm Yên sớm muộn cũng sẽ biết, cuối cùng, chỉ có thể thành thật trả lời: "Là bởi vì phòng ở này, lập tức phải phá dỡ..."

"A, phá dỡ?!"

Lúc này, về mặt Lâm Yên không hiểu sao có chút kích động: "Mẹ, vậy thật là tốt, lúc nào phá đi, có muốn con qua giúp đỡ phá đi hay không?!"

Hạ Mộ Vân: "..."

"Tiểu Yên, cái phòng này tồn tại một chút vấn đề quyền tài sản, cho nên... Sau khi phá dỡ, một phần tiền bồi thường cũng không lấy được." Hạ Mộ Vân nói rõ lý do.

"A?" Lâm Yên sững sờ.

"Không chỉ có chuyện phá dỡ phòng ở... Còn có, công ty bác Tạ của con, dường như là xảy ra một chút vấn đề, hôm nay bác Tạ của con tới, mẹ thấy ông ấy vẫn đứng ở dưới lầu, về mặt nhìn qua cũng không tốt, mẹ liền hỏi thêm mấy câu..."

"Công ty bác Tạ làm sao vậy?" Lâm Yên vội hỏi.

"Ông ấy nói, mượn bạn một chút tiền để quay vòng vốn, nhưng không biết vì cái gì, người bạn kia bỗng nhiên đổi ý..."

Hạ Mộ Vân thở dài, "Còn có đội xe của ông ngoại con, cũng không hiểu sao bị xa lánh cùng chèn ép nghiêm trọng, đáng sợ là ngay cả thi đấu vòng loại vài ngày sau cũng không có cách nào tiến hành... Bất cứ lúc nào cũng sẽ bị giải tán..."

"Cái gì..."

Sau khi nghe mẹ Hạ Mộ Vân nói xong, về mặt Lâm Yên lập tức biến đổi, càng nghe càng cảm thấy không thích hợp.

"Đây đều là chuyện phát sinh lúc nào?" Lâm Yên hỏi.

"Đều là buổi sáng hôm nay vừa biết được..." Hạ Mộ Vân trả lời.

Lâm Yên: "..."

Ngắn ngủi trong thời gian một đêm, nhiều chuyện như vậy làm sao đến cùng lúc, còn toàn là người bên cạnh mình...

"Tiểu Yên, ông ngoại con hiện tại bởi vì việc này, cơm nước không vào, đội xe đấu vòng loại vài ngày sau, là chấp nhất cùng tôn nghiêm cuối cùng của ông ngoại, nếu như ngay cả đấu vòng loại cũng không đấu, đội xe liền bị giải tán, mẹ sợ... Đã kích quá lớn với ông ngoại con." Mặt mũi Hạ Mộ Vân tràn đầy u sầu.

Thực ra, phá dỡ phòng ở cùng vấn đề tranh chấp quyền tài sản, đối với Hạ Mộ Vân mà nói cũng không có quan hệ cho lắm, chủ yếu vẫn là lo lắng cho ông ngoại Lâm Yên bên kia.

"Mẹ, con biết rồi, còn có, bác Tạ Tranh bên kia thế nào?" Lâm Yên trầm mặt, nhìn về phía Hạ Mộ Vân hỏi.

"Tình huống không tốt lắm, nếu như tiền bạc không đủ, công ty cũng sẽ có nguy cơ phá sản." Hạ Mộ Vân nói.

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 223: Lão bà nổi bão, làm sao đây?

Mọi chuyện cần thiết, đều là buổi sáng hôm nay mới phát sinh.

Kết hợp với những lời Bùi Duật Thành nói ra đêm qua, Lâm Yên không có khả năng còn không biết là xảy ra chuyện gì.

Khó trách lúc ấy Bùi Duật Thành tự tin chắc chắn nói cô sẽ đồng ý như vậy.

Cô cho rằng Bùi Duật Thành nhiều nhất là dưới con tức giận bị chia tay mới có thể nói ra những lời kia, làm sao cũng không nghĩ tới hần vậy mà lại làm đến nước này.

Không chỉ những tay vào chuyện của cô, vì để cho cô đi vào khuôn khổ, lại còn không tiếc ra tay với người bên cạnh cô.

Từ đáy lòng Lâm Yên bay lên một cỗ chán ghét cùng cảm giác bài xích cực kỳ mãnh liệt, còn có hoảng hốt bắt đầu khắc vào linh hồn từ thật lâu trước đó...

"Tiểu Yên... Tiểu Yên... Con không sao chứ? Mẹ không muốn nói cho con biết, chính là sợ con sẽ lo lắng..." Hạ Mộ Vân một mặt lo lắng nói.

Lâm Yên vội vàng lấy lại tinh thần, mỉm cười đối mở miệng mẹ: "Mẹ, con không sao, đúng, bên này con còn có chút công việc phải bận rộn, liền đi trước."

"Tốt tốt tốt, con đi làm việc của con đi, sự tình trong nhà liền không cần quan tâm!"

"Được rồi mẹ."

...

Lâm Yên cơ hồ là vừa bước ra khỏi nhà trong nháy mắt, sắc mặt liền lập tức lạnh xuống.

Tính tình siêu bạo của cô, nháy mắt bị châm lửa!

Bùi Duật Thành!

Cô làm sao cũng không nghĩ tới, Bùi Duật Thành thế mà lại là người như vậy.

Rõ ràng là một người tốt như vậy hoàn mỹ không tỳ vết như vậy...

Loại cảm giác này không chỉ có hoảng hốt cùng chán ghét, còn có... Thất vọng...

Giống như là ánh trăng trong sáng tràn đầy ngưỡng vọng trong lòng, chân thực lại là một vũng bùn.

Vậy trước đó là có chuyện gì? Chẳng lẽ đều là hán nguy trang sao?

Vừa đi xuống lầu, Lâm Yên lập tức gọi điện thoại cho Bùi Duật Thành.

Cơ hồ là trong nháy mắt cô nhấn xuống nút gọi, đầu kia lập tức nhận.

Sau đó, không đợi cô mở miệng, đầu kia điện thoại truyền đến thanh âm trầm thấp của nam nhân: "Quán bar SE."

Cái thanh âm kia, máy may không ôn hòa réo rất giống ngày thường, như là rơi vào trong vực sâu hàn băng.

Nam nhân trực tiếp báo một địa chỉ, sau đó liền trực tiếp cúp điện thoại.

Lâm Yên nhìn chằm chằm điện thoại bị cúp máy, bởi vì thái độ này của Bùi Duật Thành, con tức lập tức lớn hơn.

Đây hoàn toàn chính là đang uy hiếp cô!

Lâm Yên hít sâu một hơi, cưỡng chế đè nén lửa giận, lập tức đón xe đi tới địa chỉ Bùi Duật Thành nói.

Địa chỉ quán ăn đêm này hết sức vắng vẻ, ở trong một cái hẻm nhỏ, cửa chính cũng tràn đầy vết rỉ, trên bảng hiệu viết "Seabed", không biết còn tưởng rằng là nhà kho bỏ hoang.

Thế nhưng, sau khi đẩy ra, bên trong lại là một khung cảnh khác.

Đại khái là bởi vì còn chưa tới thời gian buôn bán, trong quán bar không có người nào.

Lâm Yên vừa đi vào, liền thấy một thanh niên quen thuộc, mặc một thân âu phục thật chỉnh tề chờ ở đó.

Lần trước ở trong biệt thự của Bùi Duật Thành đã thấy qua người này, dường như là trợ lý của Bùi Duật Thành, tên Trình Mặc.

Trình Mặc thấy Lâm Yên, thái độ cung kính lễ độ: "Lâm tiểu thư, mời tới bên này."

Lâm Yên lạnh nghiêm mặt, mang theo một bồn lửa giận, mặt không thay đổi đi theo.

Mẹ nó!

Sau lần cùng Hàn Dật Hiên kia, cô đã thề một lòng kiếm tiền, cũng không tiếp tục quấy nhiễu tiến vào những phong hoa tuyết nguyệt kia, không nghĩ tới lúc này mới qua không bao lâu, lại bị sắc đẹp phá đến loại tình trạng này.

Mà lần này, còn khiến cô phần nộ hơn lần của Hàn Dật Hiên kia!

Động tới cô thì có thể, thế nhưng, động tới người bên cạnh cô, tuyệt đối không được! Đây là ranh giới cuối cùng của cô!

Còn muốn buộc cô thỏa hiệp, buộc cô chịu thua?

Đời này cô cũng không biết hai chữ "Chịu thua" viết như thế nào!

Trong từ điển của cô, chỉ có thà làm ngọc vỡ, không làm ngói lành!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 224: Có gì không dám?

Rất nhanh, Trình Mặc dẫn Lâm Yên tới bên trong một gian phòng khách tư mật ở tầng hai.

Lâm Yên đứng ở cửa ra vào, hơi nhìn lướt qua phía bên trong.

Chỉ thấy bên trong âm u lạnh lẽo, trang trí cổ điển xa hoa, thế nhưng, giờ phút này bàn trà trong phòng khách vỡ vụn, bình hoa cũng vỡ, bức họa treo xiêu xiêu vẹo vẹo, bên cạnh còn có đủ loại ngăn tủ cùng vật phẩm trang sức đổ sập.

Toàn bộ phòng khách có thể nói là khắp nơi bừa bộn, cũng không biết xảy ra chuyện gì...

Chỉ thấy một thiếu niên tóc quăn ngồi trên ghế sa lon, trong miệng thiếu niên ngậm một cây kẹo que.

Nữ hài mặc trang phục màu đen, tóc đuôi ngựa mặt mũi đang tràn đầy lo lắng đi tới đi lui.

Ở thang đối diện lầu một có một người đàn ông trẻ tuổi đang dựa nghiêng trên đó, nam nhân ăn mặc tinh tế, giữ lại mái tóc đen dài, không biết dùng vòng chất liệu kim loại gì cắm vào sau đầu, trong túi trước ngực tây trang màu đỏ sậm cắm một đóa Úc Kim Hương màu trắng.

Bất quá, cánh hoa của đóa Úc Kim Hương kia đã bị ngắt đến rối loạn, chỉ còn lại vài cánh ỉu xiu.

Cơ hồ là trong nháy mắt Lâm Yên vừa cất bước đi vào, ba người lập tức ngồi dậy, đồng loạt nhìn lại phía cô.

Nhất là nữ hài áo đen ở giữa kia, ánh mắt băng lãnh thấu xương, như là có thâm cừu đại hận gì với cô.

Lâm Yên không có rảnh để ý tới ba người này là ai, trực tiếp đối mở miệng với Trình Mặc dẫn đường: "Bùi Duật Thành đâu?"

Không đợi Trình Mặc mở miệng nói chuyện, đột nhiên một người nghiêng người chạy ra từ bên trong, kích động không thôi phóng tới phía cô, "Chị dâu! Chị dâu chị xem như đến rồi!!!"

Bùi Vũ Đường..

Thấy Bùi Vũ Đường, sắc mặt Lâm Yên mới thoáng hòa hoãn mấy phần, "Tam thiếu."

"Chị dâu..."

Không đợi Bùi Vũ Đường nói xong, lông mày Lâm Yên cau lại, ngắt lời cậu ta, "Tam thiếu, cậu vẫn là gọi tên tôi đi."

"Ách, vì sao..." Bùi Vũ Đường không hiểu sao có dự cảm xấu.

Lúc này, Bùi Nam Như cũng đi tới, sắc mặt Bùi Nam Như tựa hồ cũng vô cùng mờ mịt, nhìn thấy Lâm Yên, lập tức lo lắng mở miệng truy hỏi: "Lâm tiểu thư, tối hôm qua cô gặp mặt anh trai tôi sao? Mạo muội hỏi một câu, tối hôm qua... Có phải xảy ra chuyện gì hay không?"

"Tôi đã chia tay với anh trai của anh." Mặt Lâm Yên không thay đổi mở miệng.

Sau khi nghe thấy Yên nói, Bùi Nam Như đổi sắc mặt trong nháy mắt.

Bùi Vũ Đường cũng tròn mắt hốc mồm, mặt mũi tràn đầy biểu hiện trời sập, "Chị... Chị nói cái gì! Chị chia tay với đại ca em!!!"

Không chỉ Bùi Vũ Đường, vài người khác trong phòng cũng đều đổi sắc mặt.

Tần Hoan yên lặng nâng trán, "Ta đi... Chẳng trách..."

Tĩnh Trầm một bên cắn kẹo que một bên nhún vai nói, "Tôi đã nói thuốc Ổn Định xảy ra vấn đề, làm sao! Tất cả các người đều thiếu nợ tôi một cây kẹo que!"

Quý Lan toàn thân áo đen nghe nói như thế, sắc mặt âm trầm như chảy ra nước, trực tiếp nhanh chân đi đến trước mặt Lâm Yên.

Trong nháy mắt nữ hài đến gần, Lâm Yên lập tức cảm thấy một cổ cảm giác áp bách cùng nguy hiểm to lớn.

"Lâm Yên! Làm sao cô dám! Cô cho rằng cô là thứ gì?"

Nghe thấy câu nói này, sắc mặt Lâm Yên cũng âm trầm xuống trong nháy mắt, con ngươi buông thông phát ra một tiếng cười nhẹ, "A, không dám? Tôi ngược lại thật ra muốn hỏi... Tôi chia tay mà thôi, có cái gì không dám? Tôi chia tay với ai, làm cái gì, liên quan gì đến cô!"

"Cô..." Khí tức lạnh lẽo quanh thân Quý Lan lập tức che ngợp bầu trời trút xuống, tay phải giống như lợi trao bóp về phía cổ Lâm Yên.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 225: Cô không có tư cách cự tuyệt

Thật nhanh!

Động tác của cô bé này thật sự quá nhanh, quả thực không giống như là tốc độ của con người.

Lâm Yên cực kỳ chật vật lách mình tránh khỏi, nhưng vẫn lao đảo mấy bước.

Quý Lan từ trên cao nhìn xuống Lâm Yên, giống như nhìn sâu kiến bé nhỏ không đáng kể, trong con ngươi tràn đầy vẻ khinh miệt.

Lúc này, Tần Hoan một bên nhìn không được, mau chạy ra hoà giải, "Quý Lan, cô điên rồi! Làm gì vậy!"

Quý Lan trực tiếp dùng một ánh mắt lạnh như băng bức lui Tần Hoan, "Tôi làm cái gì? Nữ nhân này lại dám cự tuyệt Duật ca! Cô ta có tư cách gì! Cô ta cho rằng mình là ai?"

Bùi Duật Thành là ác ma trong mắt rất nhiều người, nhưng đồng dạng cũng là thần linh trong mắt rất nhiều người.

Hành động của Lâm Yên, đối với bọn họ mà nói, như là một tên ăn mày dơ bẩn, kéo thần linh của họ vào vũng bùn, đồng thời còn chẳng thêm ngó tới hung hăng đập mấy phát.

Tuyệt đối không thể chịu đựng được!

"Quý Lan, cô bình tĩnh một chút! Đừng quên Duật ca hấn..." Tần Hoan bóp ấn đường.

Nữ hài trực tiếp ngắt lời Tần Hoan, ánh mắt tràn đầy sát khí nhìn lại Lâm Yên ở đối diện, "Vậy thì sao? Nếu cần chẳng qua chỉ là thân thể cô ta, vậy cô ta có nguyện ý hay không, có gì quan trọng? Tôi có 1000 loại biện pháp để cho cô ta nhận thức rõ hiện thực!"

Lâm Yên nghe lời của cô gái, ánh lửa nơi đáy mắt từng chút một hóa thành hàn băng lạnh lẽo.

Móa!

Những người này là cường đạo sao?

Không nguyện ý liền buộc người ta nguyện ý?

Còn có, chẳng qua chỉ cần thân thể cô là có ý gì?

Quả nhiên là có dạng lão đại gì, liền có dạng gì thủ hạ đó!

Quý Lan ánh mắt âm trầm nhìn về phía Lâm Yên, "Tôi cho cô một cơ hội cuối cùng, ngoan ngoãn trở lại bên người Duật ca, nghe theo hết thảy mệnh lệnh của hấn."

Lâm Yên khẽ cười một tiếng, gần từng chữ mở miệng: "Nếu như... Tôi cự tuyệt?"

"Cự tuyệt..." Quý Lan nhìn chằm chằm Lâm Yên, sau một hồi, khóe miệng hơi hơi giương lên: "Cô, còn không có tư cách cự tuyệt."

Lời còn chưa dứt, thân ảnh đột nhiên giống như quỷ mị tới gần Lâm Yên.

Lần này, Lâm Yên không có lui ra phía sau, cũng không có né tránh, mạnh mẽ trực tiếp tùy ý nữ hài đánh tới.

Ngay trong nháy mắt khi Quý Lan đến gần, tay Lâm Yên chậm rãi chuyển động.

Tốc độ Quý Lan đã sắp đến không giống người thường.

Một đôi mắt Lâm Yên, lại trong nháy mắt này, có chút không cách nào bắt được thân hình Quý Lan.

Sau khi Lâm Yên thấy Quý Lan, Quý Lan đã đi tới bên cạnh Lâm Yên, trên mặt Lâm Yên, phát qua một hồi sức gió mãnh liệt.

Ngay sau đó, Quý Lan đưa tay, nhìn như một chương tùy ý, bỏ tới phía Lâm Yên.

Cơ hồ theo bản năng, Lâm Yên đưa tay ngăn cản.

"Phanh!"

Chỉ thấy, hai tay Lâm Yên cản trước người, cả người lão đảo lui lại phía sau.

Ngay sau đó, trong mắt Lâm Yên hiện ra một vết kinh ngạc, nữ nhân này, là quái vật gì..

Trong trí nhớ Lâm Yên, từ lúc chào đời tới nay, lần đầu tiên có thể gặp đối thủ làm cho mình chịu thua thiệt.

Không chỉ như thế, Lâm Yên còn có thể nhìn ra, Quý Lan này, căn bản không dùng toàn lực.

"Tôi nói này Quý Lan, cô không sao chứ, cô đánh chết cô ấy thì làm sao bây giờ?" Tần Hoan nhìn về phía Quý Lan, trong mắt hiện ra một tia không vui.

"Tôi có chừng mực, chẳng qua là cho cô ta một bài học, để cho cô ta nhận rõ địa vị của mình." Quý Lan nhàn nhạt mở miệng.

"Đã thương cũng không được." Tần Hoan tiếp tục nói.

Chờ lão đại trở về, nếu trông thấy Lâm Yên bị đánh bị thương, ngay cả hán ta cũng phải xui xẻo.

"Im miệng, không có quan hệ gì với anh." Quý Lan thanh âm lạnh lùng nói.

Tần Hoan: "..."

Giờ phút này, Quý Lan nhìn chăm chăm Lâm Yên, nụ cười trên mặt càng nồng đậm thêm mấy phần: "Cô thật sự không muốn ngoan ngoãn nghe lời?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 226: Đừng ép tôi

"Cô có thể thử xem" Thanh âm Lâm Yên lạnh lùng nói.

"A, trong vòng một đêm, người bên cạnh đều bị cô liên lụy... Dù vậy, cô cũng không quan tâm?" Quý Lan cười trào phúng.

"Cô..." Nghe thấy, Lâm Yên lập tức nổi giận.

"Xem ra, đến bây giờ cô còn không có hiểu rõ vị trí của mình."

Trong lúc nói chuyện, Quý Lan biến mất tại chỗ trong nháy mắt, tốc độ quá nhanh, đến mức Lâm Yên dùng mắt trần cũng vờn vờn trông thấy một vết bóng đen.

Tốc độ của Quý Lan thời khắc này, còn nhanh hơn trước.

Lâm Yên vẫn chưa lấy lại tinh thần, đã bị Quý Lan giữ lấy cổ.

Quý Lan giữ cổ Lâm Yên, lực đạo to lớn, khiến cho Lâm Yên có chút thở không nổi.

"Đừng... Bức tôi." Lâm Yên chỉ cảm thấy một hồi đầu vầng mắt hoa, ý thức có chút tiêu tán.

"Bức cô?" Nghe thấy, Quý Lan nhìn Lâm Yên chăm chăm, khoe miệng hơi hơi giương lên, khoe miệng là ý cười trào phúng: "Cô xứng sao?"

Cảm giác này khiến cho Lâm Yên cực kỳ bài xích, lạ lẫm mà xa xôi, không biết đã bao lâu, cô không có mắt không chế lần nữa... Tại sao muốn trêu chọc cô?!

Giờ phút này, hàn băng nơi đáy mắt Lâm Yên như là có phong ấn gì bị giải trừ, không dễ dàng phát giác mà bắt đầu một rạn nứt từng chút, phá tan...

Trong quán rượu tối tăm này, căn bản không ai phát hiện biến hoá của Lâm Yên trước mắt.

Chỉ thấy, Lâm Yên thời khắc này, trong mắt không có bất kỳ tình cảm gì, tay phải nhẹ nhàng bắt lấy cánh tay Quý Lan.

Một giây sau, chỉ nghe phanh âm thanh động đất vang, cánh tay Quý Lan, trong nháy mắt bị đánh văng ra ngoài, thân thể cũng bị chấn động lùi lại mấy bước.

Trong mắt Quý Lan hiện ra vẻ kinh ngạc, giờ phút này, cánh tay là đau đớn kịch liệt cùng từ từ tê liệt.

"Tần Hoan, anh làm cái gì vậy?!" Bỗng nhiên, Quý Lan nhìn lại phía Tần Hoan ở một bên.

Nghe thấy, Tần Hoan một mặt mộng bức, "Tôi làm sao?"

"Mới vừa rồi không phải anh dùng ám khí tập kích tôi?" Thanh âm Quý Lan bao hàm một vẻ tức giận.

Tần Hoan: "Cô có bị bệnh không, tôi cũng không động tới."

"Không phải anh?" Lòng này Quý Lan hơi hơi nhần lên, chợt, ánh mắt lại rơi vào trên người Tinh Trầm.

Ánh đèn quán bar có chút tối tăm, Quý Lan căn bản chưa trông thấy, vừa rồi là Lâm Yên dùng một đòn đẩy lui chính mình, trong lòng coi là, là Tần Hoan hoặc là Tinh Trầm dùng ám khí đánh lên cô ta.

Tinh Trầm ăn kẹo que, một mặt không hiểu thấu cùng Quý Lan bốn mắt nhìn nhau, "Đừng nhìn tôi, tôi cái gì cũng không làm."

Còn không đợi Quý Lan tiếp tục mở miệng, Tần Hoan lại dùng ngón tay chỉ Lâm Yên một bên.

Giờ phút này, Lâm Yên ở dưới trạng thái mất khống chế, toàn thân tản ra một loại lệ khí dọa người, đang nhanh chân đi đến phía Quý Lan, uy áp không hiểu thấu, khiến cho Tần Hoan cũng cảm thấy có chút không được tự nhiên.

"Tôi làm sao có cảm giác nữ nhân này bỗng nhiên trở nên đáng sợ như vậy... Áo giáp à?" Tần Hoan vuốt vuốt xúc xắc trong tay, trong miệng nói thảm một tiếng.

"Là trên người cảm giác đau đớn cô không đủ kịch liệt à." Mắt thấy thần thái như vậy của Lâm Yên, hàn quang trong mắt Quý Lan lóe lên.

Giây lát ở giữa, Quý Lan biến chương pháp thành quyền, vung về phía Lâm Yên đang nhanh chân đi tới.

Một quyền này lực đạo cực lớn, quỹ tích nắm đấm vung lên, thậm chí có thể nghe thấy tiếng quyền phong gào thét.

"Cô điên rồi sao?!"

Thấy thế, Tần Hoan quát lớn.

Lâm Yên thời khắc này, tốc độ lại càng nhanh, cô vậy mà tới gần Quý Lan trước, còn chưa chờ Quý Lan kịp phản ứng, trong nháy mắt giữ lấy cổ họng Quý Lan.

Vị trí của Lâm Yên, đưa lưng về phía ánh đèn, giống như là một đoàn hắc ám, không ai thấy rõ Lâm Yên đến rốt cuộc đã làm gì cái gì, thậm chí ngay cả bản thân Quý Lan cũng không biết được đã xảy ra chuyện gì.

Lâm Yên lạnh lùng nhìn Quý Lan, chỉ cần cô nguyện ý, có thể trong nháy mắt, bóp nát cổ của nữ nhân này.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 227: Lại bắt đầu muốn phá nhà

Nhưng mà, chính vào giờ phút này, Tinh Trầm vẫn ở trên ghế sa lon yên tĩnh ăn kẹo que, bỗng nhiên động.

"Phanh —— "

Nương theo một tiếng vang ầm ầm, thân thể Quý Lan vậy mà trực tiếp bị một cước của Tinh Trầm đạp bay ra ngoài.

Chỉ thấy, Tinh Trầm một đầu tóc trắng hơi cuộn, hai tay cầm ở túi quần, lạnh lùng liếc qua Quý Lan bị chính mình đạp bay: "Còn muốn tiếp tục không."

"Nha, Tiểu Tinh Tinh tức giận." Cách đó không xa, Tần Hoan tùy ý đặt cái râu trong tay lên mặt bàn.

"Tinh Trầm, cậu làm cái gì?!" Quý Lan nhìn chằm chằm Tinh Trầm, lạnh giọng quát.

"Cứu cô." Tinh Trầm lạnh lùng nói.

Người bên ngoài không nhìn thấy, thế nhưng Tinh Trầm lại thấy rõ rõ ràng ràng, nếu như cậu không một cước đạp bay Quý Lan, cổ Quý Lan, chỉ sợ sớm bị nữ nhân này bóp nát, chính Quý Lan lại không biết được chút nào, thật sự là hài hước.

Ngay cả Bùi Vũ Đường một bên cũng phát hiện, ngày bình thường nhìn qua luôn dễ thương lại nói ngọt, thậm chí có chút sợ Lâm Yên, cảm giác cả người cô như đều thay đổi.

"A, cứu tôi? Cậu cho rằng lão đại thực sự sẽ coi trọng cô ta? Cô ta chẳng qua là thuốc Ổn Định thôi." Quý Lan cười lạnh.

Quý Lan cũng không hiểu hàm nghĩa trong lời nói của Tinh Trầm, chẳng qua cho là Tinh Trầm có ý, nếu như mình làm nữ nhân kia bị thương, lão đại sẽ không bỏ qua cho cô ta.

"Ngớ ngẩn." Tinh Trầm đứng thẳng hai vai: "Tùy cô, tiếp tục đi."

Dứt lời, Tinh Trầm liền ngồi trở lại nơi xa.

Rất nhanh, Quý Lan kia đứng dậy một lần nữa, đi thẳng về phía Lâm Yên.

Bây giờ, Lâm Yên nhìn về phía Quý Lan, tận lực không để cho mình hoàn toàn mất khống chế, nếu như một khi cô hoàn toàn mất khống chế...

Lâm Yên luôn luôn biết lực lượng của mình cao hơn người thường, thế nhưng, mấy năm nay cô cực ít sử dụng, cũng không muốn sử dụng, nhất là khi cô không kìm chế được nổi lòng, khả năng còn đáng sợ hơn cùng cực đoán hơn trong tưởng tượng.

Sát khí trên mặt Quý Lan càng nặng, trong miệng lẩm bẩm, "Hiện tại, nếu cô ta ngay cả tác dụng làm thuốc Ổn Định cũng không có, giữ lại cũng không có ý nghĩa gì, hiện tại cô ta sẽ chỉ làm lão đại càng thêm mất khống chế mà thôi! Cô ta căn bản không có tư cách ở lại bên người lão đại, cô ta không xứng..."

Quý Lan cũng không phát hiện, khi cô ta nói chuyện, trên bậc thang sau lưng cô ta, một người từ trong bóng tối chậm rãi dạo bước đi xuống.

"Duật... Duật ca..." Tần Hoan bởi vì đứng đối diện, cho nên thấy Bùi Duật Thành trước tiên.

Nghe thấy Tần Hoan nói, trên mặt Quý Lan lập tức tràn đầy hoảng sợ, vô ý thức xoay người sang chỗ khác.

Ngay trong nháy mắt khi cô ta xoay người, Bùi Duật Thành lại bỗng nhiên động.

Chỉ thấy, bàn tay Bùi Duật Thành, nhẹ nhàng đặt trên vai trái Quý Lan.

Một giây sau, mọi người chỉ thấy, thân thể Quý Lan giống như con diều bị quật bay ra ngoài, hung hăng đập vào tủ rượu pha lê một bên.

Tủ rượu pha lê ầm ầm sụp đổ, tất cả ngăn tủ cùng với rượu bên trong đều vỡ vụn thành mảnh.

Hiện trường tràn đầy bừa bộn, ngay cả cầu thang lan can vỡ nát dưới lực lượng to lớn...

Sau khi tiếng vỡ vang to lớn, toàn bộ trong phòng hoàn toàn tĩnh mịch, tất cả mọi người cảm như hén mà nhìn nam nhân trên bậc thang.

Phòng khách vốn bừa bộn khắp nơi, giờ phút này đã càng thêm bừa bộn, quả là nhanh chóng không khác phế tích lắm...

Về mặt Bùi Vũ Đường cầu xin, lại bắt đầu muốn phá nhà...

Vậy phải làm sao bây giờ!

Vốn còn tưởng rằng chờ chị dâu tới, có thể dễ dàng đại ca, hoàn toàn không nghĩ tới tính tình chị dâu sẽ bốc lửa như vậy.

Hai người này hiện tại ở cùng một chỗ, còn không phải sao hòa đụng phải trái đất sao?

Quý Lan chặt vật không thôi ngã xuống đất, sau đó không lo được đau đớn do xương cốt đứt gãy trên người, lập tức đứng lên, cung kính nửa quỳ trước người Bùi Duật Thành, "Duật ca..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 228: Xảy ra chuyện lớn!

Bùi Duật Thành ngay cả ánh mắt liếc qua cũng không có dừng lại trên người Quý Lan, từ khi bắt đầu, ánh mắt vẫn luôn rơi vào trên thân Lâm Yên.

Lâm Yên thấy Bùi Duật Thành cuối cùng cũng xuất hiện, néo néo nắm đấm ở bên người.

Nam nhân mặc một bộ áo sơ mi trắng, tóc thoảng có chút xốc xếch, khung kính mắt màu vàng hiện ra hàn quang u mịch.

Hoàn toàn không có cảm giác ôn hoà cảm dục ngày bình thường, đáy mắt kia giống như là hắc động sâu không thấy đáy, giống như hoàn toàn biến thành người khác.

Không

Có lẽ, đây mới thật sự là Bùi Duật Thành...

Trong nháy mắt Bùi Duật Thành xuất hiện, trong phòng lại không có người nào dám mở miệng, tất cả mọi người lui xa một chút, thở mạnh cũng không dám.

Bùi Duật Thành chậm rãi đi xuống cầu thang, trông mất hứng hờ hững sang lại ống tay áo, sau đó, ngẩng đầu lên, lẳng lặng nhìn nữ hài trong mắt tràn đầy ngọn lửa cháy bùng bùng trước mắt: "Suy nghĩ kỹ?"

Nghe Bùi Duật Thành nói, lông mày Lâm Yên nhăn lại thật sâu, chợt, "Phanh" một tiếng, hai tay Lâm Yên hung hăng đập trên bàn bên cạnh Bùi Duật Thành.

Thấy Lâm Yên sôi động như vậy, Bùi Vũ Đường lại là muốn sốt sáng hơn bất kỳ người nào, làm cái gì vậy, đã nói là thuốc Trần Định đâu?!

Cái bàn bên cạnh đại ca cũng sắp bị cô đập nát!

Trong trí nhớ Bùi Vũ Đường, tựa hồ còn không có ai nói chuyện với đại ca như vậy, còn dám đập cái bàn của đại ca!

Đây là muốn xảy ra chuyện, ra việc lớn a a a!

Bùi Duật Thành ngồi ở trên ghế sa lon, khí tức âm lạnh đến cực hạn, ngay cả Tần Hoan cùng Tinh Trâm ở phụ cận theo bản năng cũng ngừng được khí tức nguy hiểm đến cực độ.

Trán hai người chảy ra một tia mồ hôi lạnh, chợt hai mặt nhìn nhau.

Lâm Yên hung hăng trừng mắt với Bùi Duật Thành: "Đừng nói nhảm, tôi có việc hỏi anh!"

"Hỏi." Nam nhân mở miệng nói.

Hai con người Lâm Yên híp lại, "Nhà ở của mẹ tôi, công ty bác Tà, còn có ông ngoại của tôi bên kia... Đều là anh làm?"

Bùi Duật Thành cũng không phủ nhận, ngược lại, trực tiếp gật đầu: "Đúng."

Lâm Yên lập tức lần nữa nắm chặt hai quả đấm, trực tiếp cười lạnh thành tiếng, "Cho nên, đây cái anh gọi là khẳng định tôi nhất định sẽ đồng ý?"

"Cô sẽ đồng ý." Nam nhân dùng là giọng khẳng định hoàn toàn.

Đứt lòi, một đôi con người tràn đầy chiều sâu nguy hiểm, bốn mặt nhìn nhau với Lâm Yên.

Lâm Yên hít sâu một hơi, cưỡng ép đè xuống lửa giận trong lòng, ý đồ nói chuyện thật tốt với Bùi Duật Thành: "Rốt cuộc muốn phải làm sao anh mới bằng lòng buông tha người nhà của tôi?"

"Cô biết nên làm như thế nào." Bùi Duật Thành mặt không thay đổi nhìn cô.

Lâm Yên nếu như không kích động như vậy, có lẽ sẽ phát hiện, trạng thái của nam nhân giờ phút này thực ra hết sức không thích hợp.

Lâm Yên nghe nói như thế trực tiếp cười lạnh thành tiếng, nghĩ đến câu nói vừa rồi của nữ hài áo đen kia, ở lại bên người Bùi Duật Thành, nghe theo hết thảy mệnh lệnh của hắn.

"Làm sao? Ngoan ngoãn làm chim hoàng yến, còn là nô lệ của anh? Chỉ theo mệnh lệnh của anh?"

Lâm Yên nhìn chăm chăm nam nhân ở trước mắt, ngữ khí không có một tia nhiệt độ, gần từng chữ một, "Vây thật đúng là có lỗi, Bùi tiên sinh đại khái là không hiểu rõ tôi cho lắm, con người của tôi, chính là tảng đá thối tha, khó chơi, ghét nhất là bị người uy hiếp, cùng lắm thì, ngọc vỡ đã tan!"

Trong nháy mắt nữ hài vừa dứt lời, con ngươi Bùi Duật Thành vốn như là nước đọng mấy míc lập tức nổi sóng.

Cùng lúc đó, đồng hồ màu bạc trên cổ tay nam nhân kia, bắt đầu phát ra tiếng vang "Tích tích tích"...

"Mợ nó... Muốn xong..." Vừa nghe thấy tiếng cảnh báo, Tần Hoan lập tức đổi sắc mặt.

Những người khác cũng đều luống cuống.

Bùi Vũ Đường gấp đến độ xoay quanh, "Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ, các người cũng nghĩ một chút biện pháp đi!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 229: Thuộc Ổn Định thành thùng thuốc nổ

Về mặt Bùi Nam Như lo lắng, "Nghiên cứu bên Mỹ không tiến triển chút nào, hướng chi đại ca không phối hợp, chuyên gia tới cũng vô dụng..."

Bùi Nam Như dừng một chút, tiếp tục mở miệng nói, "Thực ra, chuyện này, đại ca xác thực làm có chút quá mức... Nếu là đổi thành những nữ nhân khác, nói không chừng liền sẽ thỏa hiệp, nhưng xem cái tính tình này của Lâm Yên, thả làm ngọc vỡ không làm nguội lạnh, uy hiếp cô ấy như thế, chỉ sợ sẽ chỉ khiến cho mọi chuyện càng hồng hồng..."

Trên mặt Tần Hoan lộ ra biểu lộ lòng vẫn còn sợ hãi, "Cậu nói thật đúng là quá đúng! Cậu cho rằng, vì sao Lâm Yên có tác dụng trọng yếu như vậy, năm đó lại không ai dám hạn chế cô ấy! Là không dám! Em gái này quá cứng! Ngay cả Duật ca cũng cứng không lại! Coi như mất trí nhớ, một chút cũng không thay đổi, vẫn là cái bạo tính tình này..."

Thảm nhất chính là lão đại cũng là trạng thái mất khống chế, hắn đã hoàn toàn không biết mình đang làm cái gì, hắn chẳng qua là theo bản năng, dùng hết thảy phương thức trong khả năng giữ Lâm Yên lại...

Tôi thấy lần này là không thu được nữa rồi... Chết chắc... Chết chắc..."

Ánh mắt Quý Lan băng lãnh nhìn lại phía Lâm Yên, nghe tiếng động tiếng cảnh báo không ngừng, sắc mặt càng thêm âm trầm, "Tôi đã sớm nói, cô ta chính là quả bom hẹn giờ, Duật ca không sớm thì muộn sẽ bị cô ta hại chết..."

Tần Hoan ho nhẹ một tiếng, "Cái kia cũng không thể nói như vậy, trước đó nếu không phải là vì cô ấy, lão đại cũng không biết đã sớm chết qua bao nhiêu lần, thế nhưng hiện tại ở đây, cô ấy xác thực vẫn là cách xa lão đại một chút tương đối tốt..."

Bùi Vũ Đường gấp đến độ ôm lấy đầu, "Mịa nó! Các người không phải nói Yên tỷ là thuộc Ổn Định của đại ca sao? Hiện tại làm sao lại thành thùng thuốc nổ rồi? Nếu tác dụng ổn định của Yên tỷ cũng vô dụng, vậy đại ca của tôi làm sao bây giờ..."

Tần Hoan nhúc nhích không thôi nắm tóc, "Tôi thấy việc cấp bách trước tiên là tách hai người này ra, đừng để cô ấy lại tiếp tục kích thích lão đại!"

"Ngọc vỡ đã tan..." Bùi Duật Thành từng chữ từng chữ ni non bốn chữ này, chậm rãi nhắm mắt lại, như là nhớ lại chuyện gì làm hắn cực kỳ đau đớn, trong miệng tràn đầy mùi vị máu tanh.

Trong nháy mắt Lâm Yên vừa dứt lời, thanh âm báo động trên đồng hồ Bùi Duật Thành, dùng một loại tần suất làm lòng người hoảng sợ kịch liệt vang lên.

Mà Lâm Yên giờ phút này mới phát hiện đồng hồ Bùi Duật Thành không biết vì cái gì bắt đầu từ lúc này vẫn luôn vang lên.

Chỉ là Lâm Yên cũng không có lưu ý thêm, cô vốn là phần nộ, tăng thêm cỡ cảm giác mất khống chế trong thân thể kia, giờ phút này cô đã hoàn toàn bị phần nộ cho làm choáng váng đầu óc, mặt mũi tràn đầy ngọn lửa cháy bùng bùng tiếp tục mở miệng, "Bùi Duật Thành, tha thứ cho tôi nói thẳng, coi như anh có ngàn tỉ gia sản, coi như địa vị anh tôn sùng cao không thể chạm thì sao, anh vì tư lợi, lãnh huyết vô tình, không hiểu được tôn trọng người khác, càng sẽ không đi yêu một người, Lâm Yên tôi, đời này, coi như là thích một con chó con mèo, cũng tuyệt đối sẽ không thích anh, trong từ điển của tôi, không có hai chữ chịu thua này..."

Tích tích tích...

Tích tích tích...

Tích tích tích...

Nương theo tiếng cảnh báo càng ngày càng đáng sợ, âm thanh tức giận của Lâm Yên hạ xuống trong nháy mắt, Bùi Duật Thành đột nhiên che ngực, huyết sắc trên mặt rút sạch.

"Duật ca!!!"

"Lão đại —— "

Đám người Tần Hoan, Bùi Vũ Đường đổi sắc mặt trong nháy mắt.

Trong nháy mắt, Bùi Duật Thành đứng dậy, một tay run rẩy bắt lấy cánh tay Lâm Yên.

Thấy thế, hàn quang trong mắt Lâm Yên lóe lên, thế nhưng chưa chờ Lâm Yên có bất kỳ động tác gì, Bùi Duật Thành trước mắt, thân thể đứng là lung lay sắp đổ.

"Anh..." Lâm Yên nhìn chăm chăm Bùi Duật Thành, mặt mũi tràn đầy kỳ quái.

Một giây sau, lại thấy, Bùi Duật Thành đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, thân thể giống như cuối cùng chống đỡ đến cực hạn...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 230: Tôi biết sai rồi!

Mắt thấy Bùi Duật Thành sắp ngã sắp xuống, Tần Hoan cách gần nhất liền lập tức muốn đi đỡ, thế nhưng, dù cho vừa tới gần một bước, liền trực tiếp bị Bùi Duật Thành đánh bay ra ngoài.

"Mợ nó..."

Tần Hoan ngã trên một đồng mảnh vụn, kêu thảm vụn eo, "Suýt nữa quên mất, không thể tới gần lão đại ở thời điểm này... Nhị thiếu gia, Tam thiếu, các người tuyệt đối đừng đi qua... Đi liền phết..."

Lúc lão đại mất khống chế, ba người bọn họ cũng không chịu nổi, càng khỏi bàn tới Bùi Vũ Đường cùng Bùi Nam Như.

Lâm Yên hoàn toàn không nghĩ tới nam nhân lại đột nhiên ói ra máu, biểu lộ phần nộ gần như mất khống chế trên mặt đột nhiên cứng đờ, sắc mặt không còn, đổi lại một vệt bối rối.

Lâm Yên ngốc ngốc đứng ở đó, nhìn nam nhân ở trước mắt, ngọn lửa đốt cháy huyết dịch trong thân thể giống như từng chút một lạnh xuống.

Bùi Duật Thành cuối cùng chống đỡ đến cực hạn, thân thể chậm rãi ngã xuống đất...

Con người Lâm Yên hơi co lại, cơ hồ là theo bản năng, đỡ thân thể Bùi Duật Thành.

Thế nhưng... Lại trực tiếp bị Bùi Duật Thành tránh khỏi...

Sắc mặt Lâm Yên hơi cứng, một giây sau, động tác hơi cường ngạnh hơn một chút, cường ép đỡ Bùi Duật Thành, "Anh còn phát cáu, tôi mới là sắp bị anh làm tức chết được không?"

"Khụ khụ..." Bùi Duật Thành che ngực.

Mắt thấy Bùi Duật Thành giống như lại muốn ói máu, Lâm Yên gấp đến độ xoay quanh, dưới sự hoảng hốt chạy bừa, cơ hồ không chút do dự lập tức thỏa hiệp nói, "A a a... Được được được! Lỗi của tôi lỗi của tôi! Tất cả đều là lỗi của tôi! Anh đừng kích động! Đừng kích động!"

"Mợ nó... Có làm hay không chứ! Chỉ là người yêu cãi nhau một trận mà thôi, thế nào còn bị tức học máu..." Lâm Yên nhỏ giọng thảm thĩ.

Cô có hung tàn như vậy sao?

Ngô...

Vừa rồi cô giống như xác thực rất hung...

Nhưng cũng là hấn khi dễ người trước mà...

Được rồi được rồi, mặc kệ! Người ta cũng đã ói máu!

Lâm Yên cũng mặc kệ ai đúng ai sai, chỉ biết là trong nháy mắt thấy Bùi Duật Thành mặt mũi tràn đầy suy yếu ói máu, cô liền cúi kính gì cũng không còn.

Bùi Duật Thành tựa hồ vẫn còn có chút kháng cự Lâm Yên chạm vào, thế nhưng, lần thứ Lâm Yên đỡ tới, cuối cùng không động đậy.

Thế là, Lâm Yên tranh thủ thời gian cẩn thận từng li từng tí đỡ Bùi Duật Thành đến trên ghế sa lon, sau đó dùng tay nhỏ vuốt sau lưng nam nhân từng chút từng chút, "Anh khá hơn chút nào không?"

Tích tích tích...

Tích tích tích...

Còi báo động trên đồng hồ Bùi Duật Thành vẫn kêu dồn dập, thế nhưng, tần suất lại tựa hồ như chậm đi không ít.

Đồng hồ này đến cùng là thứ đồ gì? Vẫn kêu làm người tâm hoảng ý loạn!

Lâm Yên không kiên nhẫn nhìn cái đồng hồ kia, lập tức nhìn lại phía Bùi Duật Thành.

Chỉ thấy, giờ phút này nam nhân quần áo rối bời, trên tóc tràn đầy mồ hôi lạnh, khuôn mặt tuấn mỹ càng là trắng bệch suy yếu, con mắt dưới mắt kiếng gọng vàng khép chặt lại, nằm trên ghế sa lon hấp hối...

Cảm giác tội ác trong lòng Lâm Yên tăng lên trong nháy mắt.

Có làm hay không chứ!

Rõ ràng cô mới là bị khi dễ, vì sao lại thật giống như hấn bị chính mình giày xéo...

Bất kể như thế nào, hiện tại Lâm Yên đã hoàn toàn một câu nặng lời cũng không dám nói, đầy trong đầu đều là cô thế mà làm người ta tức hộc máu!

Tóm lại, trước tiên đem người trần an đã rồi lại nói.

Lâm Yên hạ thấp thanh âm mềm nhũn, một bên vỗ nhẹ phía sau lưng Bùi Duật Thành, một bên cực kỳ ôn nhu mở miệng, "Đừng nóng giận, có được hay không? Tôi biết sai rồi... Thật đấy..."

Mặc dù cô cũng không biết mình sai ở đâu...

Không quan tâm sai cái gì, ngược lại nói xin lỗi là được rồi!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 231: Không hổ là thuốc Ổn Định công hiệu cao cường!

"Tôi... Tôi không nên dữ dội với anh như vậy... Thế nhưng cũng không thể trách tôi... Ai bảo anh động thủ với người bên cạnh tôi... Tôi cũng là nhất thời tình thế cấp bách..." Lâm Yên nói liên miên lái nhái.

Bởi vì thân thể Bùi Duật Thành quá hư nhược, cô chỉ có thể đỡ hờ hấn, cơ hồ khiến hấn tựa vào trên người mình.

Nhìn biểu lộ đau đớn trên mặt nam nhân, Lâm Yên cảm thấy trái tim như bị đao cắt, cắn răng, dứt khoát nói, "Cùng lắm thì... Cùng lắm thì không chia tay nha... Chúng ta quay lại! Thế nhưng, anh cũng không thể uy hiếp tôi nữa! Có được hay không?"

Chẳng qua là, lời vừa nói ra miệng, Lâm Yên nhưng lại cảm thấy có chút buồn cười, cái Bùi Duật Thành quan tâm, căn bản không phải chia tay, mà là quyền uy của hấn không dung nạp sự khiêu chiến mà thôi.

Nhưng mà, Bùi Duật Thành trầm mặc, không biết qua bao lâu, mở miệng nói: "Được."

Nghe thấy, về mặt Lâm Yên, trong nháy mắt kinh ngạc đến chưa từng có.

Thế mà... Đáp ứng...

Dễ dàng đáp ứng như vậy???

Lâm Yên hơn nửa ngày mới hồi phục tinh thần, ánh mắt hơi sáng, "Anh chắc chắn chứ? Anh có thể là đáp ứng tôi, mẹ tôi bên kia, bác Tạ bên kia, anh không thể làm như vậy, tôi không thích anh làm như vậy..."

Bùi Duật Thành từ từ mở mắt, con ngươi đen nhánh không nháy mắt nhìn chăm chăm cô bé trước mắt: "Ừm."

Lâm Yên: "Còn có ông ngoại của tôi bên kia..."

Bùi Duật Thành: "Được."

Lâm Yên: "...???"

A a a...

Có làm hay không!

Cô huyền não long trời lở đất như thế, cho là hấn hung tàn thế nào.

Kết quả làm sao tùy tiện nói vài câu lời hay, hấn liền trực tiếp cái gì cũng đồng ý rồi?

Lâm Yên ngờ ngác nhìn chăm chăm nam nhân ở trước mắt, chính mình cũng bối rối.

Cho nên, cô tức nửa chết nửa sống, ôm tâm thái người chết ta sống chạy tới nào thành dạng này, đến cùng là vì cái gì???

Lâm Yên thử thăm dò tiếp tục mở miệng: "Cái kia... Cái kia cũng không cho nhúng tay vào công việc của tôi... Đổi công ty đổi người đại diện... Còn muốn quản hành trình của tôi gì đó... Tôi cũng không thích... Được không?"

Chỉ có điều, lần này, Bùi Duật Thành nhưng không có đồng ý: "Không được."

Lâm Yên: "..."

Cái gì cũng đồng ý, vì sao cái này không được, mà thái độ lại kiên quyết như thế...

Không có khả năng là bởi vì ở đoàn làm phim khác, mình sẽ tiếp xúc với rất nhiều diễn viên nam chứ?

Bùi Duật Thành sẽ quan tâm cô như vậy? Sao lại có thể như thế được...

Lần này, Lâm Yên không có trực tiếp nổi giận xù lông.

Trông mặt Lâm Yên chuyển động, sau đó, lộ ra mấy phần biểu lộ khổ sở, ừm khuất hề hề nhìn lại nam nhân, chấp tay trước ngực thỉnh cầu nói, "Cái kia... Bùi tiên sinh, tôi có thể tới công ty anh an bài trễ chút hay không? Bên này tôi còn có chuyện chưa xử lý xong, tôi đáp ứng với anh, chờ tôi xử lý xong, nhất định qua đó, có được hay không?"

Bùi Duật Thành trầm mặc vài giây đồng hồ: "Được."

Lâm Yên: "..."

A...

Quả nhiên a...

Lại đáp ứng...

Lâm Yên thực ra có chút mơ màng.

Cô thật sự không nghĩ tới, Bùi Duật Thành lại dễ dãi dành như vậy.

Tích tích tích...

Thanh âm của đồng hồ màu bạc trên cổ tay nam nhân càng ngày càng mỏng manh.

Cùng lúc đó, đám người Tần Hoan bên cạnh như lâm đại địch, gấp đến độ nhảy dựng gọi chuyên gia gọi bác sĩ: "...???"

Bùi Vũ Đường nhìn chăm chăm Lâm Yên đột nhiên nhẹ giọng thì thầm nũng nịu: "Đã nói trong từ điển không có hai chữ "Chịu thua" đâu?"

Tần Hoan nhìn chăm chăm lão đại Lâm Yên nói cái gì liền nghe cái đó của mình: "Lão đại nhà tôi không có khả năng dễ nói chuyện như vậy..."

Tĩnh Trầm nhìn xong toàn bộ quá trình, hoảng sợ đến mức kẹo que trong miệng rơi xuống đất: "Trạng thái Duật ca ổn định lại rồi! Mà lại trị số là thấp nhất trong hai năm qua! Không hồ là... thuốc Ổn Định công hiệu cao cường!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 232: Thật đúng là ba con đồng lòng!

Edit: Er

Beta: Byun

Thấy Bùi Duật Thành đáp ứng, đôi mắt Lâm Yên sáng lên, giữ chặt tay anh như sợ anh đổi ý: "Vậy chúng ta cứ quyết định như thế đi!"

Lúc bàn tay nhỏ của cô gái đặt lên mu bàn tay của người đàn ông thì hình như trong nháy mắt, chiếc đồng hồ màu bạc trên cổ tay của anh vốn vẫn đang phát ra tiếng "reng reng" đứt quãng đã hoàn toàn im lặng.

Lâm Yên nghi ngờ nhìn chăm chăm đồng hồ trên cổ tay Bùi Duật Thành lẩm nhẩm: "Cái đồng hồ Vacheron Constantin* cao cấp thế vậy? Còn có cả chức năng báo thức nữa sao?"

(*) Vacheron Constantin thương hiệu đồng hồ nổi tiếng có lịch sử lâu đời nhất Thụy Sĩ. Ra đời tại thành phố sầm uất Geneva của Thụy Sĩ vào năm 1755, trải qua hơn 250 năm trên chặng đường xây dựng thương hiệu.

Bùi Duật Thành: "..."

Mọi người: "..."

Bùi Vũ Đường kích động nói nhỏ: "Không hồ là ba ruột của con! Ngay cả suy nghĩ cũng giống hệt nhau. Thật đúng là ba con đồng lòng mà!"

Sau khi đồng hồ của Bùi Duật Thành hoàn toàn im lặng, lúc này Trình Mặc từ đầu tới cuối đều không nói gì nói cất bước đi tới.

Trình Mặc nhìn Lâm Yên, lên tiếng: "Lâm tiểu thư, có chuyện cô đã hiểu lầm rồi. Tôi nghĩ tôi cần giải thích với cô một chút. Vừa rồi cô nói việc phát sinh biến cố liên quan tới mẹ của cô, chú và ông ngoại cô không phải là cách làm việc của Bùi tổng."

Lâm Yên nghe thế, sắc mặt lập tức giật mình: "Cái gì cơ?..."

Nhưng chính anh ta đã thừa nhận mà!

Trình Mặc gật đầu, giọng điệu khẳng định nói: "Tất cả mệnh lệnh của Bùi tổng đều được tôi đảm nhiệm nhưng tôi chưa bao giờ nhận được mệnh lệnh này."

Đêm qua, Bùi tổng xác thực đã gọi cho anh ta nhưng không hề sai anh ta làm gì cả.

Anh ta cứ đứng ở bên cạnh như vậy nhìn Bùi tổng hút thuốc một đêm.

Cho nên, những chuyện này không thể nào là Bùi tổng làm được.

Ban nãy anh ta đã muốn giải thích, nhưng vừa rồi lại có tình huống bất đắc dĩ nên anh ta không thể chen vào nói được. Thậm chí ngay cả Bùi tổng cũng đã trực tiếp thừa nhận nên anh ta càng không có cách nào nói ra sự thật.

Cho tới bây giờ, thấy hai người đều đã tỉnh táo lại. Trình Mặc cuối cùng mới tìm được cơ hội nói chuyện rõ ràng.

Sau khi nói rõ lí do xong, Trình Mặc nhìn về phía Quý Lan đang nửa quỳ ở bên kia.

Lúc này, trên mặt người phụ nữ đó đã đầy mồ hôi lạnh. Chặng qua biểu cảm vẫn cảm phần như cũ, cắn răng mở miệng nói: "Là tôi làm, anh Duật không biết gì hết!"

Lâm Yên nghe vậy, lòng này cau chặt. Khó trách trước đó cô ta lại nói với cô những lời uy hiếp kia, hóa ra là cô ta tự tiện làm việc.

Lúc đó cô không tỉnh táo nên đã theo bản năng mà khẳng định là Bùi Duật Thành ra lệnh.

Trên mặt mấy người Tần Hoan đầy vẻ kinh ngạc nhìn Quý Lan.

"Quý Lan, cô điên thật rồi! Loại chuyện này mà cũng dám làm!" Tần Hoan bất khả tư nghị** nói, không ngờ lá gan của Quý Lan lại lớn như vậy.

(**) Bất khả tư nghị là một câu trong Phật giáo. Nghĩa là không thể nào suy nghĩ bàn luận ra được, vượt ngoài lí luận; Câu này dùng để tả cái tuyệt đối. Ý ở đây là Tần Hoan không tài nào tưởng được Quý Lan dám làm vậy.

Anh ta còn thật sự cho rằng là anh Duật làm nữa chứ...

Bởi vì phong cách làm việc này quả thực rất giống anh Duật, cho nên anh ta không có bất cứ nghi ngờ gì.

Ai ngờ lần này lại là Quý Lan tự tiện chủ trương.

Lưng Quý Lan thẳng tắp, biểu cảm vẫn như cũ hoàn toàn không cảm giác là mình đã sai.

Tĩnh Trầm lắc đầu, lộ ra vẻ mặt thương hại.

Ánh mắt Lâm Yên lạnh lùng liếc qua người phụ nữ kia sau đó lập tức nhìn về phía Bùi Duật Thành, vẻ mặt hơi phức tạp: "Không phải anh làm... Vừa rồi, vì sao anh lại thừa nhận?"

Bùi Duật Thành không nói gì.

Trên mặt anh cũng không biểu lộ gì, cũng không đẩy hết trách nhiệm lên người Quý Lan, chỉ nhàn nhạt mở miệng nói một câu: "Cũng không khác nhau lắm, đây đúng là việc tôi muốn làm."

Không phủ nhận, là bởi vì đây là suy nghĩ u ám nhất trong lòng anh.

Huống gì cô cũng nhận định như thế.

"..." Lâm Yên nghe thấy lời Bùi Duật Thành thì nói không nên lời, trong lòng không biết có cảm giác gì.

Sao lại không khác nhau cơ chứ?

Cho dù Bùi Duật Thành thật sự có ý nghĩ như vậy nhưng cuối cùng anh vẫn là không có làm như vậy mà.

Cô biết rõ hơn ai hết, lúc mình mất khống chế thì muốn khống chế bản thân còn khó khăn hơn nhiều.

- ----

Bóp Tự và mặt x 10 huhu xin lỗi anh Thành. Em sai rồi!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 233: Như này là được rồi

Thực ra, Bùi Duật Thành chân chính kiên trì, chỉ có một chuyện kêu cô tới giải trí Đình Phong.

Lâm Yên không khỏi nhớ lại lần Bùi Nam Như tới đoàn làm phim đón cô kia, lúc trên xe, Bùi Duật Thành nói với cô.

Lúc đó, cô hỏi Bùi Duật Thành, có đề ý chuyện thanh danh của cô kém, bị toàn mạng bôi đen, bị chửi không có tố chất, không có nhân phẩm, kỹ thuật diễn xuất cặn bã hay không...

"Đề ý."

"Cần tôi giúp cô giải quyết bọn họ không?"

Đây là câu trả lời ngay lúc đó của Bùi Duật Thành.

Hắn ngại, là những người khi dễ cô, nhục mạ cô.

Bùi Duật Thành không phủ nhận, là bởi vì hắn xác thực nghĩ sẽ làm như thế, hay là cảm thấy, cô căn bản sẽ không tin tưởng hắn, cho nên không giải thích?

Mặc dù chân tướng là vũng bùn tăm tối tanh tưởi, nhưng nơi sâu, lại vùi lấp ánh sáng nhạt...

"Khục..." Bùi Duật Thành lại là một hồi ho khan.

Lâm Yên thấy thế, lập tức quét qua những thủ hạ kia của Bùi Duật Thành, găm lên giận dữ, "Uy, người cũng đã ói máu, các người còn thất thần làm gì! Nhanh gọi bác sĩ đi!"

Mọi người bị hét, một mặt mừng bức: "..."

Không phải cô vừa rồi còn hận không thể giết lão đại hả?

"Trước đó vẫn có tin đồn anh bệnh nặng hôn mê bất tỉnh cái gì... Chẳng lẽ là thật?" Sắc mặt Lâm Yên ngưng lại, thì thào.

Bùi Vũ Đường nghe vậy lập tức nhảy ra nói, "Chị dâu, cái này chị không cần lo lắng, chỉ cần chị ở bên người anh của em, đừng cãi nhau nháo chia tay, anh của em tuyệt đối khỏe mạnh!"

Cái quỷ gì?

Lâm Yên im lặng trợn trắng mắt liếc Bùi Vũ Đường, "Chẳng lẽ tôi là linh chi tiên đan sao?"

Lúc này, đám Tần Hoan, Tinh Trầm, Trình Mặc bên cạnh nhìn chăm chăm Lâm Yên, lộ ra biểu lộ như là "Chẳng lẽ cô không phải linh chi tiên đan".

"Tôi hỏi cậu việc nghiêm chỉnh!" Lâm Yên tức giận nói.

"Em cũng là hết sức đứng đắn trả lời mà..." Bùi Vũ Đường yếu ớt nhỏ giọng thăm thẳm.

Chỉ cần đại ca không mất khống chế, vậy thì vấn đề gì cũng không có.

Lâm Yên cảm thấy những người này thật sự là quá không đáng tin cậy, buông tay của Bùi Duật Thành ra, sau đó tìm kiếm điện thoại di động của mình, chuẩn bị tự mình gọi điện thoại kêu xe đưa Bùi Duật Thành tới bệnh viện.

Kết quả, bên này cơ hồ là vừa buông tay Bùi Duật Thành ra...

Đồng hồ màu bạc trên cổ tay hắn lại bắt đầu "Tích tích tích" kêu lên...

Mọi người một bên: "...!!!!"

Bùi Vũ Đường nhìn chăm chăm đồng hồ, hoảng loạn cuống quýt mở miệng, "Nhìn một chút đi! Em đã nói không thể rồi! Không thể chia tay!"

Ha!?

Lâm Yên bị Bùi Vũ Đường dọa đến vô ý thức tranh thủ thời gian nắm lấy tay của Bùi Duật Thành lần nữa, thanh âm "Tích tích tích" trên đồng hồ kia lập tức chậm lại không ít, chỉ là, vẫn không ngừng vang lên.

Lâm Yên giờ phút này mới phát hiện, tất cả mọi người bao gồm Bùi Vũ Đường vừa nghe thấy đồng hồ Bùi Duật Thành tích tích vang lên, đều sẽ lộ ra biểu hiện vô cùng khẩn trương.

Vừa rồi trong nháy mắt Bùi Duật Thành ói máu, giống như cũng là thời điểm đồng hồ bắt đầu kịch liệt vang động...

Chẳng lẽ đồng hồ này là một loại dụng cụ đo lường chữa bệnh nào đó?

Là móc nối với trạng thái thân thể của Bùi Duật Thành?

Lâm Yên vô thức cảm thấy, Bùi Duật Thành, cùng với chiếc đồng hồ đeo tay này, có phải có liên quan gì với cô hay không.

Nhưng lại hoàn toàn không nghĩ ra, làm sao lại có quan hệ gì với cô chứ!

"Cái này... Không phải đồng hồ? Là dụng cụ đo lường thân thể sao?" Lâm Yên thử mở miệng thăm dò hỏi.

Bùi Duật Thành không có phủ nhận.

Lâm Yên nghe đồng hồ vẫn còn tiếp tục vang lên, có chút nóng nảy, "Cho nên nói, đây quả thật là dụng cụ đo lường thân thể? Nó vừa vang lên liền chứng minh thân thể của trạng thái anh không tốt? Vừa rồi không phải không vang sao? Làm sao lại bắt đầu! Cái kia... Vậy làm sao mới có thể để nó đừng có lại vang lên..."

Bùi Duật Thành lẳng lặng nhìn khuôn mặt nhỏ có chút lo lắng của nữ hài, một giây sau, chậm rãi cúi người, rơi xuống một hôn cực nhẹ ở khoé môi nữ hài...

Nương theo nụ hôn như lông vũ này, mở miệng: "Như này là được rồi..."

Một giây sau, dụng cụ khôi phục yên tĩnh.

Lâm Yên: "..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 234: Huỷ hết hình tượng

Vài người bên cạnh, yên lặng nhìn hai người rõ ràng mới vừa rồi còn làm cho long trời lở đất, lúc này lại bắt đầu vung thức ăn cho chó: "..."

Bùi Vũ Đường vô cùng vui mừng cùng kích động: "Quá tốt rồi! Cầu nguyện của tôi tạo nên tác dụng!"

Chuyện này không phải chính là đầu giường cãi nhau cuối giường hòa sao?

Lâm Yên trừng lớn mắt, lông mi chớp cực nhanh, mãi đến khi Bùi Duật Thành đã đứng dậy, rốt cục mới kịp phản ứng.

Cô ngơ ngác nhìn chằm chằm Bùi Duật Thành hơn nửa ngày, sau đó lập tức đi xem đồng hồ đeo tay kia của hắn.

Im lặng..

Thế mà thật sự không vang nữa.

Cái đồng hồ này thần kỳ như vậy?

Chẳng lẽ cô thật sự đúng là linh đan diệu dược gì hay sao?

Lúc này, Trình Mặc nhận một cú điện thoại, lập tức đi tới, nhìn về phía Bùi Duật Thành, mở miệng thông báo: "Bùi tổng, giáo sư Wilson cùng đoàn đội đã đến, hiện tại đang ở Văn Gian thủy trang, muốn mời ông ấy chuẩn bệnh cho ngài hay không..."

Không đợi Bùi Duật Thành nói chuyện, Lâm Yên nghe xong, lập tức mở miệng nói, "Bác sĩ đã tới sao? Vậy mau kêu ông ấy xem cho Bùi tiên sinh một chút đi!"

Trình Mặc nghe vậy, chần chờ nhìn lại phía Bùi Duật Thành.

Bùi Duật Thành luôn luôn hết sức chán ghét những bác sĩ kia, nếu không phải là tình huống mất đi ý thức, đều sẽ không để cho bọn họ tiếp cận.

Bùi Duật Thành: "Chuẩn bị xe đi."

Nghe nói như thế, cơ hồ là tất cả mọi người thở phào nhẹ nhõm.

Tốt tốt, hợp lại, cuối cùng thiên hạ lại thái bình!

Bọn họ cuối cùng cũng không cần trải qua tháng ngày kinh hồn bạt vía, gió tanh mưa máu!

Hòa bình vạn tuế!

Thức ăn cho chó vạn tuế!

Chỉ có Quý Lan, vẫn quỳ gối tại chỗ, vẻ mặt càng thêm âm u.

...

Văn Gian thủy trang.

Trên người Bùi Duật Thành tiếp nối đủ loại dụng cụ ống dẫn, đang làm kiểm tra thân thể kỹ càng.

Quá trình kiểm tra không thể bị quấy rầy, Lâm Yên liền chờ ở vườn hoa nhỏ ngoài phòng.

Lúc này, một hồi chuông điện thoại di động vang lên, là mẹ gọi tới.

Lâm Yên thấy là mẹ gọi tới, vội vàng nhận: "Uy, mẹ? Làm sao vậy? Có chuyện gì không?"

Điện thoại đầu kia truyền đến thanh âm có chút mừng rỡ của Hạ Mộ Vân, "Không có việc gì không có việc gì! Mẹ chính là gọi điện thoại nói cho con một chút, sự tình trong nhà con đừng lo lắng nữa, mẹ vừa mới nhận được tin tức, đều đã giải quyết..."

Lâm Yên nghe vậy hơi kinh ngạc: "Đều giải quyết sao?"

Nhanh như vậy...

"Đúng vậy, nhắc tới cũng là kì quái, nhà đầu tư đột nhiên phát thông báo nói kế hoạch có biến, không phá dỡ, bác Tạ của con cũng gọi điện thoại tới nói chuyện đã được giải quyết..." Hạ Mộ Vân mở miệng nói.

"Vậy còn ông ngoại bên đó thì sao?" Lâm Yên hỏi.

Hạ Mộ Vân: "Bây giờ mẹ đang ở chỗ ông ngoại con đây, mẹ cũng không rõ tình huống cụ thể lắm, tóm lại, Nhạc Phong nói thì đâu có thể tiến hành như bình thường."

"Vậy thì tốt!" Lâm Yên thở phào nhẹ nhõm, lập tức mở miệng nói với mẹ, "Bên này con còn có một số việc phải bận rộn, chờ đến muộn chút, con liền tới chỗ ông ngoại bên kia tìm mẹ."

"Được được được, Tiểu Yên, con đừng vội, trên đường đi chậm một chút biết chưa?"

"Được rồi, con biết rồi!"

Sau khi Lâm Yên cùng mẹ nói xong điện thoại.

Vừa cúp điện thoại, quay người lại, liền thấy Bùi Nam Như ở cách mấy bước sau lưng cô.

"Bùi Ảnh Đế..." Lâm Yên thì thào.

"Lâm tiểu thư, hôm nay thật đa tạ, nếu như không phải nhờ cô, đại ca của tôi khả năng thật sự sẽ gặp nguy hiểm." Trên mặt Bùi Nam Như tràn đầy cảm kích.

Lâm Yên nghe vậy, ho nhẹ một tiếng, có chút khó khăn, hôm nay tính tình nóng nảy này của cô không dừng lại, thế mà trực tiếp bộc phát ra trước mặt idol.

Quả thực hủy hết hình tượng.

"Tôi cũng có sai, là tôi quá vọng động rồi, nếu như lúc ấy tôi bình tĩnh một chút, nói chuyện thật tốt với Bùi tiên sinh, có lẽ cũng sẽ không bởi vì hiểu lầm nào thành dạng này..." Lâm Yên mở miệng nói.

Bùi Nam Như nhìn nữ hài, chần chờ mở miệng hỏi thăm: "Lâm tiểu thư, có thể mạo muội hỏi cô một chuyện không?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 235: Lực ảnh hưởng của cô lớn như vậy?

Bùi Nam Như nhìn nữ hài, chần chờ mở miệng hỏi thăm: "Lâm tiểu thư, có thể mạo muội hỏi cô một chuyện không?"

Lâm Yên: "Chuyện gì?"

"Tại sao lại muốn chia tay với anh của tôi? Là anh tôi làm sai chuyện gì, chọc giận cô không vui sao?" Bùi Nam Như có chút không hiểu.

Trước đó hai người rõ ràng còn hẹn hò đến thật tốt, hắn ta không rõ vì sao tối hôm qua lại đột nhiên chia tay.

Làm sao có thể!

Trước đó, Bùi Duật Thành ở trong mắt cô vẫn luôn là bạn trai thần tiên có được hay không?

Cô suýt chút bị dụ đến phản bội tiền tài...

Lâm Yên nghe vậy gãi gãi đầu, một mặt xoắn xuýt, cô cũng là có nỗi khổ tâm.

Vấn đề là, từ khi vừa bắt đầu, cô với Bùi Duật Thành chính là hiểu lầm.

Nếu không phải là bởi vì ý thức của cô luôn thỉnh thoảng không chịu khống chế, làm ra một số chuyện không thể khống chế, cô tại sao phải vội vã chia tay với Bùi Duật Thành chứ...

A phi phi!

Sau khi phát hiện ý nghĩ theo bản năng của mình, Lâm Yên giật nảy mình.

Chẳng lẽ cô chỉ là bởi vì chuyện ý thức mất khống chế, mới chia tay Bùi Duật Thành sao?

Lâm Yên thu hồi suy nghĩ, cân nhắc tìm từ một chút, mở miệng nói, "Chuyện này có chút phức tạp, tôi có nguyên nhân bất đắc dĩ, bất quá, không có việc gì, quay đầu tôi sẽ đem mọi chuyện cần thiết nói rõ ràng với Bùi tiên sinh, đến lúc đó chia tay hay không, do Bùi tiên sinh tự mình quyết định đi."

Bùi Nam Như khẽ cười một tiếng, ngữ khí chắc chắn: "Mặc kệ là bởi vì cái gì, anh của tôi cũng sẽ không chia tay với cô."

Vốn hắn ta còn rất tò mò vì sao đại ca để ý một nữ hài đột nhiên xuất hiện như vậy, cho là có phải nhất thời cao hứng hay không?

Thế nhưng, khi biết được tất cả thay đổi của đại ca hai năm nay đều bởi vì nữ hài này, hắn ta mới khẳng định, phân lượng của Lâm Yên trong lòng đại ca.

Lâm Yên cũng không biết Bùi Nam Như vì sao khẳng định như vậy.

Thực ra cô còn rất kỳ quái, cô quen biết Bùi Duật Thành cũng không bao lâu đi...

Cô thậm chí vẫn luôn tưởng rằng Bùi Duật Thành chẳng qua là tùy tiện vui đùa với cô một chút...

Cuối cùng lại phát hiện, Bùi Duật Thành còn nghiêm túc hơn tưởng tượng của cô, mà cô, mới là người tùy tiện.

Nghĩ tới đây, trong lòng khó tránh khỏi có chút chột dạ.

"Đúng rồi, thân thể Bùi tiên sinh thế nào rồi?" Lâm Yên vội vàng hỏi.

"Đang làm kiểm tra đo lường toàn diện, trong lúc đó không thể có bất kỳ ai quấy rầy, thời gian kiểm tra đo lường đoán chừng sẽ khá dài, cho nên, anh của tôi kêu tôi an bài lái xe, đưa cô đi về nghỉ trước."

"Xác định không có vấn đề gì rồi?"

"Còn chưa có kết quả kiểm tra đo lường, nhưng từ chỉ số của dụng cụ, trước mắt là hết sức ổn định, không cần lo lắng."

Lâm Yên chần chờ nói, "Vậy, mạo muội hỏi một câu, Bùi tiên sinh đến cùng là bị bệnh gì vậy?"

"Cái này... Tôi cũng không nói rõ lý do được..." Bùi Nam Như tận lực dùng phương thức thông tục để hiểu nói rõ lý do, "Cô có thể hiểu là một loại bệnh không thể bị kích thích nào đó, nếu như bị kích thích, thân thể mất khống chế, liền sẽ có nguy hiểm."

Nghe thấy Bùi Nam Như nói, Lâm Yên vô thức nhớ tới nụ hôn trước đó của Bùi Duật Thành.

Lực ảnh hưởng của cô với Bùi Duật Thành... Lớn như vậy?

Đây chẳng phải thật sự đúng là thành tiên đan diệu dược rồi sao?

"Như vậy à..."

Lâm Yên vô thức cảm thấy, chuyện không có đơn giản như vậy.

Nếu là nhẹ nhàng giống Bùi Nam Như nói, bọn họ lúc nghe được tiếng đồng hồ vang lên, cũng sẽ không là một bộ biểu lộ phảng phất tận thế, trời cũng sắp sụp xuống...

...

Dù như thế nào, chuyện cuối cùng cũng đã giải quyết.

Lâm Yên trò chuyện cùng Bùi Nam Như xong, cơ bản xác định Bùi Duật Thành đã không có trở ngại gì nữa, mới kêu lái xe đưa cô đến chỗ ông ngoại.

Cô lo lắng một mình mẹ ở bên chỗ ông ngoại sẽ lại bị mấy người bác cả khi dễ.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ww.EbookFull.Net.

Chương 236: Có ý đầu tư

Sau khi đến khu nhà cũ, Lâm Yên lại tới cửa hàng gần đó mua ít đồ cho ông ngoại, bao lớn bao nhỏ xách vào bên trong khu nhà cũ.

Giờ phút này, đám người ông ngoại Hạ Định Khôn ngồi ở đại sảnh, mẹ Hạ Mộ Vân cũng ở đây.

"Chị Yên, chị đến rồi."

Mất thấy Lâm Yên đi đến, em họ Hạ Nhạc Phong bước nhanh đi lên trước, một tay nhận lấy bao lớn bao nhỏ của Lâm Yên.

"Mấy người tới làm cái gì?"

Anh họ Hạ Minh Khải liếc qua Lâm Yên, chợt nhìn lại phía Hạ Mộ Vân cách đó không xa, cười lạnh nói: "Đội xe sáng mai sẽ tiến hành đấu vòng loại, có vài người cái gì cũng không hiểu, vẫn còn nhất định phải tới tham gia náo nhiệt."

"Anh Minh Khải, đừng nói như vậy..." Lòng này Hạ Nhạc Phong cau lại, nhìn về phía Hạ Minh Khải, nhẹ nói.

"Đừng nói như vậy?" Nghe thấy, Hạ Minh Khải liếc mắt lườm Hạ Nhạc Phong, lạnh giọng cười nói: "Vậy anh phải nói như thế nào, trong nhà hiện tại biến thành dạng này, là ai làm hại, trong lòng em không tự hiểu lấy sao."

"Anh Minh Khải, loại chuyện này, cũng không thể trách cô cùng chị Yên, tất cả mọi người đều không muốn xảy ra chuyện như thế, mà trước mắt chủ yếu vẫn là bởi vì đội xe không có thực lực... Bằng không mà nói, cũng sẽ không sa sút như ngày hôm nay." Hạ Nhạc Phong nhỏ giọng nói.

Bỗng nhiên, bác cả Hạ Hùng lạnh lùng nói: "Tiểu Phong, đứa bé như con thì biết cái gì, anh Minh Khải của con nói không sai, huông hồ, nếu như không phải tài chính xảy ra vấn đề, không có tiền quăng vào đội xe, dùng thực lực anh Minh Khải của con, nói không chừng đã sớm bước vào tay đua xe tuyến hai trong nước, thậm chí là tuyến đầu."

"Cha, đừng nói với bọn họ, căn bản cái gì cũng không hiểu, nhất là hai mẹ con này, trông thấy liền ngán." Hạ Minh Khải một mặt ghét bỏ.

"Được rồi!"

Giờ phút này, lão gia tử Hạ Định Khôn nhú chặt lông mày, mặt mũi tràn đầy không vui.

Thấy lão gia tử nổi giận, mọi người không dám tiếp tục nói thêm cái gì.

"Đứng rồi... Ông nội, cha... Nói cho mọi người biết một tin tức tốt." Khoé miệng Hạ Nhạc Phong hơi hơi giương lên, mặt mũi tràn đầy ngạo nghễ.

"Tin tức gì?" Bác cả Hạ Hùng hỏi.

"Chính là ông chủ của đội xe Tật Phi, Bùi Vũ Đường." Hạ Minh Khải cười nói: "Trước đó con ngẫu nhiên quen biết ông chủ của đội xe Tật Phong, qua mấy lần nói chuyện, cuối cùng cậu ấy đáp ứng ngày mai sẽ đến xem đội xe chúng ta tranh tài, chỉ cần biểu hiện hơi khá hơn một chút, có lẽ có thể đạt được đầu tư của Bùi Vũ Đường."

"Bùi Vũ Đường?" Hạ Hùng sững sờ: "Giống như chưa từng nghe qua."

Hạ Nhạc Phong nói: "Vẫn là tương đối có thực lực, trang bị xe đua của đội xe Tật Phong đều xem như hàng đầu, chẳng qua là tay đua xe không tốt, thứ tự vẫn mãi không thể đi lên, bất quá, vấn đề này không trọng yếu, nếu như ông chủ của đội xe Tật Phong nguyện ý đầu tư, coi như đội xe của chúng ta thua trận tranh tài này, vậy cũng không có quan hệ gì."

"Đội xe Tật Phong, ngược lại ông thật ra biết." Lão gia tử Hạ Định Khôn liếc mắt nhìn Hạ Minh Khải, nói: "Chỉ có điều, con xác định ông chủ của đội xe Tật Phong, ngày mai sẽ đến xem thi đấu, còn có ý muốn tiến hành đầu tư?"

"Ha ha, ông nội, ông cứ yên tâm đi, con có quan hệ không tệ với ông chủ đội xe Tật Phong, khẳng định không có vấn đề gì, con có thể cam đoan." Ngực khí Hạ Minh Khải chắc chắn.

"Ừm... Minh Khải, ông thật sự không nghĩ tới, con có thể mời ông chủ của đội xe Tật Phong đến... Trong khoảng thời gian này con cũng khổ cực." Hạ Định Khôn nhìn về phía Hạ Minh Khải, nhẹ gật đầu.

"Minh Khải, làm rất tốt, con làm tăng thể diện cho cha." Hạ Hùng nhìn Hạ Minh Khải, vẻ mặt vui mừng, chợt, liếc qua Lâm Yên cùng Hạ Mộ Vân, cười

lạnh nói: "Không giống một số người, sẽ chỉ biết làm hại gia đình, không có may mắn cố gắng, còn liếm láp mặt như chuyện gì cũng chưa từng xảy ra."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đờì Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 237: Lâm Yên đi đảm nhiệm vị trí hoa tiêu?

Giờ phút này, Lâm Yên liếc mắt lờm bác cả Hạ Hùng cùng anh họ Hạ Minh Khải, ngay cả hứng thú phản ứng lại hai người bọn họ cũng không có.

"Ăn cơm đi."

Ông ngoại Hạ Đình Khôn mở miệng nói.

...

Một lát sau, ở trên bàn cơm, Hạ Hùng nhìn về phía Hạ Nhạc Phong, mở miệng nói: "Tiểu Phong, trước đó con nói chuyện hoa tiêu đã giải quyết, ngày mai không có vấn đề đi."

"Cũng không có vấn đề." Ánh mắt Hạ Nhạc Phong rơi vào trên người Lâm Yên.

Lúc này, Lâm Yên cho Hạ Nhạc Phong một ánh mắt giải sầu.

"Bác nói này Tiểu Phong, cái gì gọi là cũng không có vấn đề, sân bãi thi đấu nếu như không có hoa tiêu, vậy không thể vào sân, mặc dù có thể lên đường, trận này con đua thế nào? Đây không phải chuyện đùa giỡn hay sao!" Hạ Hùng nhíu chặt lông mày.

"Ừm, con biết, ngày mai, hoa tiêu không có vấn đề." Hạ Nhạc Phong nhẹ gật đầu.

"Hoa tiêu của con đến cùng là ai, mời từ bên ngoài?" Hạ Minh Khải nhìn về phía Hạ Nhạc Phong, mở miệng hỏi.

Cho tới nay, Hạ Nhạc Phong bởi vì không quá biết nói chuyện, tăng thêm biểu hiện trên sân bãi thi đấu vẫn không được tốt lắm, cho nên, cơ hồ không ai nguyện ý cho Hạ Nhạc Phong đi làm hoa tiêu.

Đoạn thời gian trước, vị hoa tiêu cuối cùng của Hạ Nhạc Phong cũng chạy.

"Trước đó con đã thương lượng với chị Yên... Ngày mai khi đấu vòng loại, chị Yên cũng sẽ tham gia, hoa tiêu của con là để chị Yên đảm nhận." Hạ Nhạc Phong trầm tư một lát, mở miệng nói.

Mà Hạ Nhạc Phong vừa dứt lời, mọi người ở đây đều sững sờ, ngay cả Hạ Mộ Vân vẫn không có mở miệng nói chuyện, vẻ mặt cũng hơi đổi.

Lâm Yên đi đảm nhiệm vị trí hoa tiêu?

"Tiểu Yên, con muốn làm hoa tiêu của Tiểu Phong?" Hạ Mộ Vân nhìn Lâm Yên, vẻ mặt kinh ngạc nói.

Nghe thấy, Lâm Yên gật đầu, nói: "Mẹ, con đã sớm nói với Tiểu Phong, mà con cũng là một phần tử trong nhà, muốn vì trong nhà góp thêm chút sức."

"Cái kia, Tiểu Yên, con có nắm chắc không?" Hạ Mộ Vân có chút không xác định mở miệng hỏi.

Hoa tiêu mặc dù không thi đấu lái xe, nhưng lại càng chuyên nghiệp, đồng thời cần một trí nhớ siêu cường cùng năng lực phân tích, bằng không mà nói, căn bản không làm được hoa tiêu.

"Mẹ, không có việc gì, con sẽ cố hết sức." Lâm Yên cười nói.

Còn không đợi Hạ Mộ Vân tiếp tục mở miệng nói cái gì, bác cả Hạ Hùng đứng dậy trong nháy mắt, cảm tức nhìn Lâm Yên: "Mày mở trò đùa quốc tế gì, mày làm hoa tiêu? Đầu óc mày không có vấn đề chứ, mày cho rằng mình là ai?"

"Ha ha, con xem như hiểu rõ, còn cái gì mà một phần trong nhà, muốn vì trong nhà góp thêm chút sức, con thấy bọn họ là muốn đem cái nhà này, đem đội xe của gia gia triệt để phá hỏng!" Lúc này, Hạ Minh Khải cũng lạnh giọng cười nói.

"Bác cả, anh Minh Khải, nếu chị Yên nói có thể đảm nhiệm vị trí hoa tiêu, vậy nhất định là có nắm chắc... Huống hồ, nếu như không có hoa tiêu, một trận đường đua con cũng chạy không được." Một bên, Hạ Nhạc Phong nhìn về phía Hạ Hùng và Hạ Minh Khải, thờ dãi nói.

"Nắm chắc? Tiểu Phong, đầu óc con cũng bị cháy hỏng rồi?" Hạ Hùng liếc qua Hạ Nhạc Phong: "Bác nghe nói nó sau khi bỏ học cấp 3, liền tới nơi khác làm việc, nó thì biết cái gì về xe đua, còn thật sự cho rằng là ngồi ở tay lái phụ xe taxi sao? Con có biết trận đấu vòng loại này đại biểu cho cái gì hay

không?!"

Không cho Hạ Nhạc Phong có cơ hội tiếp tục mở miệng, Hạ Hùng tiếp tục nói: "Anh Minh Khải của con, thật vất vả mới mời được ông chủ của đội xe Tật Phong, Bùi Vũ Đường tới, vì cái nhà này bỏ ra bao nhiêu công hiến lớn, nó muốn làm gì, muốn hủy đội xe?! Để cho ông chủ của đội xe Tật Phong cho là chúng ta cái gì cũng không hiểu, tùy tiện con chó con mèo gì cũng dám làm hoa tiêu?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 238: Điều quý giá nhất với mọi người là hiểu chính mình

"Cha, con tin tưởng Tiểu Yên... Nếu Tiểu Yên nói có thể, vậy hẳn là sẽ không xảy ra vấn đề gì." Một bên, Hạ Mộ Vân nói với lão gia tử Hạ Định Khôn.

Đối với nữ nhi của mình, Hạ Mộ Vân tự nhiên hiểu rõ nhất, mặc dù Lâm Yên không có trình độ hoa tiêu rất tốt, nhưng từ nhỏ trí nhớ đã tương đối tốt, chỉ cần cho cô chút thời gian làm quen một chút, gom góp lấy đề đối phó, hẳn là không có vấn đề gì.

"Cha, cha cũng biết, Tiểu Yên từ nhỏ trí nhớ liền tương đối tốt, mà hoa tiêu trước đó của Tiểu Phong, cũng đều là hoa tiêu sơ cấp nhất, nếu để cho Tiểu Yên làm quen, coi như không sánh bằng hoa tiêu sơ cấp, cũng có thể bồi dưỡng được." Hạ Mộ Vân thấy Hạ Định Khôn không nói chuyện, tiếp tục nói.

"Cô biết cái gì?!" Hạ Hùng hung hăng liếc mắt trừng Hạ Mộ Vân: "Hoa tiêu là ai cũng có thể làm? Trí nhớ tốt có cái rắm mà dùng, năng lực phân tích sân bãi đâu? Tổ chất tổng hợp đâu? Các người tưởng rằng đang chơi nhà chòi sao?!"

"Thật là một chuyện cười." Hạ Minh Khải liếc mắt lườm Lâm Yên: "Đến cùng ai cho nó dừng khí? Thật sự là rừng rộng, loài chim gì cũng có."

"Đủ rồi!"

Không đợi Lâm Yên mở miệng nói chuyện, lão gia tử Hạ Định Khôn dùng sức vỗ bàn một cái.

Lúc này, cũng không có ai mở miệng nói chuyện.

"Tranh tài sáng ngày mai đã bắt đầu, hiện tại coi như muốn tạm thời tìm một hoa tiêu cho Tiểu Phong, cũng cần bản tìm không thấy, hướng hồ, trọng điểm của trận đấu này, không ở trên người Tiểu Phong, cho nên, liền để Tiểu Yên đi làm hoa tiêu của Tiểu Phong đi, coi như là vì đủ nhân số." Hạ Định Khôn yên lặng một lát, lên tiếng nói.

Rất nhanh, ánh mắt Hạ Định Khôn, rơi vào trên người Hạ Minh Khải, "Minh Khải, thi đấu trên sân ngày mai, trách nhiệm của con rất trọng đại, bất kể như thế nào, cho dù là thua, cũng nhất định phải đạt được một trong ba vị trí đầu! Nếu như vậy, ông chủ của đội xe Tật Phong, có lẽ sẽ còn đầu tư."

"Ba vị trí đầu..."

Nghe lão gia tử Hạ Định Khôn nói, sắc mặt Hạ Minh Khải có chút khó khăn, trình độ của hắn ta mặc dù coi như không tệ, nhưng muốn đạt được một trong ba vị trí, chỉ sợ có chút khó khăn...

Ngày mai đấu vòng loại, cộng thêm bọn họ, hết thảy có ba nhánh đội ngũ, mà ba đội ngũ có chừng mười mấy chiếc xe vào sân.

Thấy vẻ mặt Hạ Minh Khải khác thường, Hạ Định Khôn nhẹ giọng thở dài, nói: "Minh Khải, con chỉ cần làm hết sức mà thôi, để cho Tiểu Phong vài vị đội viên vào sân còn lại, toàn lực giúp đỡ một mình con, hẳn là vẫn có hi vọng."

"Hi vọng bọn họ?"

Ánh mắt Hạ Hùng rơi vào trên người Lâm Yên, lúc này khinh thường cười lạnh một tiếng.

"Ông ngoại, con sẽ hết sức nỗ lực, nắm bắt trận đấu vòng loại này với Tiểu Phong." Lâm Yên nhìn về phía Hạ Định Khôn, nhẹ giọng cười nói.

Hạ Nhạc Phong: "..."

"Tốt, chỉ là, con cùng Tiểu Phong, tận lực giúp đỡ Minh Khải là được, chỉ cần để cho Minh Khải tiến vào ba vị trí đầu, vậy coi như là thua, cũng không đến nỗi thua quá khó coi." Hạ Định Khôn nói.

"Ông ngoại, con biết rồi." Lâm Yên nhẹ gật đầu.

Loại đường đua này, thực ra, căn bản nâng không nổi mấy hứng thú của Lâm Yên, nếu như không phải nhìn ở trên mặt mũi ông ngoại, cô căn bản không có khả năng sẽ tham gia, càng không có khả năng sẽ làm hoa tiêu gì.

Nhưng việc đã đến nước này, giữ được đội xe của ông ngoại, mới là việc cấp bách.

"Ha ha, ông nội, ông nhìn một khẩu khí của người ngoài nghề này, nắm bắt trận đấu vòng loại này với Tiểu Phong, con cũng muốn cười, người này a, điều quý giá nhất với mọi người là hiểu chính mình, nó đến cùng ngay cả xe đua là cái gì xem chừng cũng không biết, coi tranh tài xe đua xem như xe taxi." Hạ Minh Khải liếc mắt lườm Lâm Yên.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 239: Có rất nhiều hào rộng*

*Hào rộng hay lạch trời là những từ bên Trung dùng để chỉ khoảng cách cực xa, giữa trời với đất, xa không thể chạm vào nhau, hào rộng nghĩa thường là kênh đào, nhưng ý cảnh này thường chỉ các chiến hào bao quanh thành trì thời phong kiến, quân tiến công vượt qua được thì sống, ko được thì chết, một bờ sinh 1 bờ tử, dưới hào chiến ko biết bao nhiêu nhân mạng bỏ xuống nên ngụ ý là sinh tử khoảng cách cực xa... (Nguồn: cvt)

Nghe Hạ Minh Khải nói, Lâm Yên nhưng cũng không nói thêm cái gì, hoàn toàn chính xác, cùng loại tay đua xe tăng thứ như Hạ Minh Khải này, cô thậm chí ngay cả hứng thú nói chuyện với nhau cũng không có, giữa bọn họ, không phải chỉ là sự khác nhau, chỉ sợ phải là hào rộng.

"Được rồi, Minh Khải, nếu ông nội cũng đã lên tiếng, ngày mai con chuyên tâm đua là được, cho dù thua, cũng không phải vấn đề của con, con coi như nó không tồn tại, đừng ảnh hưởng phát huy thực lực của mình." Một bên, Hạ Hùng nói với Hạ Minh Khải.

"Cha, con hiểu rõ, yên tâm đi, ngày mai con sẽ hết sức nỗ lực." Hạ Minh Khải nhẹ gật đầu, cười nói: "Coi như thua, chỉ cần có thể để cho ông chủ Bùi Vũ Đường của đội xe Tật Phong trông thấy thực lực của con, chuyện đầu tư, cũng có đường sống."

Trong lúc nói chuyện, chuông điện thoại di động Lâm Yên lại vang lên.

Lúc này, Lâm Yên lấy điện thoại di động ra, nhìn thoáng qua tên: "Bùi ---- Trê Trâu ---- Tam thiếu."

Lâm Yên đứng lên, đi ra đại sảnh, đến trong sân, nhận điện thoại.

"Uy, chị dâu sao!" Thanh âm Bùi Vũ Đường truyền ra từ điện thoại.

"Làm sao, đại ca cậu lại xảy ra chuyện gì rồi?" Lòng mày Lâm Yên hơi hơi nhăn lên.

"Đại ca của em?" Nghe thấy, Bùi Vũ Đường lập tức sững sờ, nói: "Không có, đại ca của em rất tốt, chuyên gia đang làm hội chẩn cho anh ấy, hiện tại cũng không có vấn đề gì!"

"Vậy thì có chuyện gì?" Lâm Yên hiểu kỳ nói.

"Chị dâu, sao chị lại lạnh lùng với em như vậy, chị làm vậy là thương tổn đến tâm hồn nhỏ yếu của em." Bùi Vũ Đường thở dài nói.

Lâm Yên: "..."

Gọi điện thoại chẳng phải đều là có chuyện mới gọi à, không đi thẳng vào vấn đề, chẳng lẽ muốn để tiền điện thoại kéo dài bùng cháy sao? Tiền điện thoại của cô không bao gồm miễn phí thời gian trò chuyện, thu phí rất đắt được không!

"Chị dâu, chị vẫn còn đó chứ, chị nói chuyện a a a!" Bùi Vũ Đường vội vàng nói.

"Có chuyện gì, cậu cũng là nói đi." Lâm Yên thoáng có chút bất đắc dĩ.

"Chị dâu, đội xe Hạ gia... Chính là đội xe của ông ngoại chị à?" Bùi Vũ Đường mở miệng hỏi.

"Ừm, đúng thế." Lâm Yên nói.

"Vậy thì tốt, em còn sợ trước đó là em sai lầm đấy." Bùi Vũ Đường nói: "Đội xe Hạ gia, trên cơ bản thuộc về đội đua xe hạng bét nhất, muốn tiền không có tiền, muốn người không có người, muốn cái gì cũng không có..."

"Cậu đến cùng muốn nói cái gì?" Lâm Yên một mặt mòng bức, cậu ta gọi cú điện thoại này, không phải là vì chửi đội xe của ông ngoại kém như thế nào chứ.

"Chị dâu, trước đó em nghe nói, đội xe Hạ gia, ngày mai sẽ tiến hành đấu vòng loại, em đoán chừng chị khẳng định cũng sẽ xuất hiện, dù sao, đội xe Hạ gia này ngộ nhờ thua, vậy khẳng định là phải giải tán đó!

Hôm nay đội viên đội xe Hạ gia, chính là Hạ Minh Khải kia tìm em, mời em đi xem thi đấu, em đáp ứng... Chị dâu, chị ngày mai sẽ xuất hiện chứ, nếu chị không dự thi, vậy còn có ý nghĩa gì, em khẳng định liền không đi!"

Lâm Yên: "..."

Làm nửa ngày, nguyên lai là chuyện như vậy, trước đó cô còn có chút buồn bực, Bùi Vũ Đường này sao có thể coi trọng đội xe Hạ gia, còn có thể nói chuyện cùng Hạ Minh Khải.

"Ngày mai tôi sẽ dự thi." Lâm Yên yên lặng, một lát sau, lúc này mới lên tiếng nói.

"Chị dâu, em biết rồi, ngày mai em nhất định sẽ đến sớm, góp phần trợ uy cho chị... Em nhờ vào, hai đội xe tiến hành đấu vòng loại với Hạ gia, ngay cả đội xe của em cũng không bằng, chị dâu dùng một đầu ngón chân cũng đủ ngược bọn họ, khẳng định không cần cố vũ, đây hoàn toàn chính là Vương Giả ngược sát vụn mà, không được, em muốn thông báo cho đám người Z Thần, bọn hán đều muốn nhìn chị tranh tài!"

Bùi Vũ Đường cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 240: Bản lãnh lớn như vậy

"Không sao chứ, không có việc gì tôi cúp máy đây." Lâm Yên nói.

Bùi Vũ Đường: "..."

"Tút TUT TUT Bí bo..."

Bùi Vũ Đường: "..."

...

Sau khi cúp điện thoại xong, Lâm Yên quay vào trong phòng.

Chưa qua bao lâu, ước chừng nửa khắc đồng hồ, điện thoại Hạ Hùng lại bỗng nhiên vang lên.

"Cái gì? Thật sao?!" Sau khi Hạ Hùng nhận cú điện thoại, vẻ mặt lập tức đại biến, trong mắt tràn ngập vẻ không thể tin nổi.

"Được, tôi hiểu rồi, ngày mai phải dựa theo quy mô cao nhất, chiêu đãi thật tốt!" Hạ Hùng nghiêm mặt nói.

"Cha, ai vậy?" Chờ Hạ Hùng cúp chút điện thoại, Hạ Minh Khải có chút không hiểu nói.

"Lão gia tử, Minh Khải, con nói cho mấy người biết một chuyện khó mà tin nổi." Hạ Hùng thần sắc kích động, "Mọi người biết, ngày mai ai muốn đi xem chúng ta tranh tài không?"

Hạ Định Khôn nói: "Nói thẳng."

"Cha, là ZH1!" Hạ Hùng vẻ mặt hưng phấn.

"Con nói... ZH1?" Nghe Hạ Hùng nói, thân thể Hạ Định Khôn cũng rung một cái, ZH1, chiến đội hàng đầu trong nước!

Hạ Định Khôn quan tâm chiến đội ZH1 này đã thật nhiều năm, hết sức ưa thích đội trưởng Z Thần của ZH1 cùng đám người Mộc Mộc.

ZH1 tuyệt đối là một trong những chiến đội quyền thế trong nước!

Mà giống như loại chiến đội ZH1 này, cơ hồ là tồn tại ở chỗ bọn họ chỉ có thể ngưỡng vọng, làm sao lại vô duyên vô cớ tới xem so tài của bọn họ?

"Cha, thật hay giả, ZH1?" Trong lúc nhất thời, Hạ Minh Khải cũng có chút khó có thể tin.

Đoạn thời gian trước, ZH1 bị ông chủ của chiến đội Tật Phong mời đi đánh một trận so tài hữu nghị, chính là lần kia, hán ta còn gặp qua vài vị đội viên của ZH1, đáng tiếc là không có tư cách vào sân thôi.

"Chờ một chút." Lão gia tử Hạ Định Khôn rất nhanh bình tĩnh lại, một lần nữa nhìn về phía Hạ Hùng: "Là ZH1 nào?"

"Lão gia tử, có thể là chiến đội ZH1 nào, chính là hào phú ZH1 hàng đầu trong nước ba vẫn quan tâm, thích nhất!" Hạ Hùng mở miệng cười nói.

"ZH1... Làm sao lại tới xem chúng ta thi đấu, giữa chúng ta không hề có quen biết gì mới đúng." Về mặt Hạ Định Khôn nghi hoặc.

"Ha ha, lão gia tử, cái kia còn phải hỏi sao, ông chủ của chiến đội Tật Phong, Bùi Vũ Đường là một trong những nhà tài trợ của chiến đội ZH1, lần này Bùi Vũ Đường xem ở trên mặt mũi Hạ Minh Khải, con trai của con, cháu trai của ba, ZH1 kia khẳng định cũng là theo chân Bùi Vũ Đường cùng đi xem Minh Khải!" Hạ Hùng vội vàng nói.

Nghe Hạ Hùng nói lời ấy, trong mắt Hạ Minh Khải hiện ra một tia hưng phấn khó nói lên lời, lập tức vỗ bàn: "Một đoạn thời gian trước con có gặp được Z Thần, không nghĩ tới, Z Thần thế mà tự mình đến xem con thi đấu ngày mai!"

Lâm Yên: "..."

Hai cha con này... Làm sao lại xem phim nhiều như thế, ZH1, thật sự là tới xem bọn họ à.

Bất quá, tốc độ cùng hiệu suất của Bùi Vũ Đường không khỏi cũng quá nhanh, khi gọi điện thoại nói muốn thông báo cho Z Thần, lúc này mới qua bao lâu, ZH1 lại muốn tới xem thi đấu.

Lúc trước sau khi kết thúc cuộc tranh tài cùng Speed, Z Thần gọi điện thoại vài lần cho cô, nhưng cô đều đang bận rộn, không có nhận.

Mà Lâm Yên cũng biết Z Thần nghĩ cái gì, đơn giản là muốn để cô gia nhập đội đua xe ZH1, chỉ có điều, Lâm Yên đối với đội đua xe ZH1, thật là một chút hứng thú cũng không có.

"ZH1... Anh Minh Khải, anh cái này... Cũng quá lợi hại!" Hạ Nhạc Phong một mặt rung động nhìn về phía Hạ Minh Khải.

ZH1 đại biểu cho cái gì, Hạ Nhạc Phong thân là tay đua xe tự nhiên rõ ràng, loại chiến đội quyền thế đỉnh cấp trong nước này, đừng nói vì người nào đó đi xem thi đấu, ngay cả gặp một lần cũng khó như lên trời!

Hạ Nhạc Phong cũng không nghĩ tới, Hạ Minh Khải lại có bản lĩnh lớn như vậy, không chỉ mời ông chủ của đội xe Tật Phong tới, ngay cả ZH1 cũng tự mình có mặt...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 241: Làm người ta sợ hãi quá!

Edit: Kali

Beta: Byun

Bởi vì trời cũng khuya rồi nên Lâm Yên và mẹ ngủ lại một đêm ở nhà cũ bên này.

Mấy ngày nay xảy ra quá nhiều chuyện, Lâm Yên có hơi đau đầu. Ban đêm cô nằm trên giường không sao ngủ được nên khoác áo khoác ra khỏi cửa.

Cách nhà cũ không xa là một bãi biển. Trên bờ biển vắng tanh không có một bóng người, bốn bề tĩnh lặng.

Gió biển thổi vào khiến lòng Lâm Yên lúc này mới cảm thấy có chút bình tĩnh hơn.

Từ sau khi cô về nước do bị cấm thi đấu lại xảy ra quá nhiều chuyện. Tất cả những thứ thân thuộc với cô sớm đã thay đổi hoàn toàn.

Đời này... Không biết còn có hi vọng có thể trở lại trường đua hay không..

Bây giờ điều cô lo lắng nhất vẫn là sự sống chết của em trai. Cô nhất định phải nhanh chóng tìm ra phòng thí nghiệm kia, tìm ra em trai cô. Cô phải bắt được thủ phạm thật sự phía sau năm đó, băm hán thành trăm mảnh!

Về Lâm Thư Nhã...

Thật ra thì, năm đó cô tốt với Lâm Thư Nhã như vậy cũng là bởi vì cô đã mất đi người em trai yêu thương nhất. Vậy nên tất cả quan tâm đều đổ dồn vào người em gái duy nhất này của cô.

Những năm gần đây, cô gặp phải nhiều khó khăn như vậy, thậm chí bao gồm việc bị bắt cóc năm đó đều không hề làm cô suy sụp. Thế mà lại suýt chút nữa rơi vào vực sâu vì Lâm Thư Nhã...

Cũng may đã cắt đứt quan hệ, cô mới có thể bắt đầu lại từ đầu.

Nghĩ đến đây, trong đầu Lâm Yên không khỏi hiện ra khuôn mặt dịu dàng với nụ cười nhàn nhạt của Bùi Duật Thành...

Suýt nữa quên mất, bên này còn có chuyện càng khó giải quyết. Cô phải cố gắng suy nghĩ một chút, đến lúc đó làm sao để giải thích rõ ràng với Bùi Duật Thành...

Lâm Yên nằm trên bờ biển mềm mại, suy nghĩ xa dần, sau đó bắt đầu dâng lên cảm giác buồn ngủ...

"Vù vù vù..."

"Lồm bồm, lồm bồm."

Bỗng nhiên một loạt âm thanh kỳ lạ vang lên bên tai. Ở cái bốn bề vắng lặng giữa đêm khuya này, âm thanh này quả thực làm cho người ta tê cả da đầu.

Sau đó ngay lập tức, cơn buồn ngủ của Lâm Yên hoàn toàn biến mất, thay vào đó là cảnh giác cao độ nhìn khắp bốn phía.

Nhưng mà bốn phía vẫn trống trơn như cũ, đừng nói là người mà ngay cả ma cũng không thấy.

"Bồm bồm..."

Nhưng mà, cái âm thanh kì lạ này vẫn chưa ngớt, ngược lại càng ngày càng nhiều hơn.

"Mẹ nó!"

Toàn thân của Lâm Yên nổi da gà, cái quỷ gì thế này làm người ta sợ hãi.

Nhờ ánh trăng mà khước mắt Lâm Yên bỗng nhiên quét đến bờ biển, thấy có mấy cái chìa khoá.

Lâm Yên cũng không suy nghĩ nhiều, vội vàng chạy lên trước, nhìn chăm chăm những cái chìa khoá kia, sẽ không phải là có người chết đuối chứ?

Lúc này, trên mặt biển đang không ngừng sủi bọt.

Sắc mặt của Lâm Yên lập tức thay đổi, cũng không kịp nghĩ nhiều mà vội vàng tới gần hơn, chìa tay ra mò khắp nước biển.

Ước chừng qua vài giây, cánh tay của Lâm Yên nặng nề nhấc lên được.

Chỉ thấy một người đàn ông trẻ tuổi khuôn mặt điển trai bị Lâm Yên nắm lấy tóc xách lên từ dưới biển.

Người đàn ông trẻ bị Lâm Yên nâng lên giữa không trung, cặp mắt nhìn chòng chọc vào Lâm Yên.

"Anh... Không sao chứ?" Lâm Yên nhíu mày hỏi.

"Cút... Cút... Mau cút đi..." Người đàn ông mở miệng nói.

Lâm Yên: "..."

"Thật ngại quá, tôi còn tưởng rằng anh bị chết đuối..." Lâm Yên có chút xấu hổ, sau đó buông tay.

Ngay tức thì cơ thể của người đàn ông lần nữa chìm vào trong nước biển.

Hai tay anh ta không ngừng quấy mặt nước: "Tôi tôi... Tôi... Tôi là... Vừa rồi... Không cần thận... Ngã ngã... Ngã... Ngã xuống nước...Á!"

Lâm Yên: "... Con mẹ nó!

Rốt cục cũng nghe xong câu sau của người đàn ông này, Lâm Yên giật nảy cả mình, lần nữa một phát nắm được tóc của anh ta, kéo anh ta lên bờ.

"Không sao chứ?"

Thấy người đàn ông há miệng thở dốc, Lâm Yên hỏi.

"Có... Có..."

"Tôi gọi 120 giúp anh." Lâm Yên lập tức lấy điện thoại di động ra.

"Có... Có cái... Có cái khi chuyện gì ấy!" Người đàn ông nói.

Lâm Yên: "..."

Lúc này, Lâm Yên nhìn người đàn ông toàn thân ướt sũng trước mặt, vẻ mặt kì quái.

Sau khi cô đi dạo bãi biển thì căn bản không hề gặp một ai, người này lặn dưới nước bao lâu rồi?

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 242: Chẳng lẽ là anti fan?

Giờ phút này, hai tay Lâm Yên ôm ngực, nâng cằm, nhìn nam nhân toàn thân ướt nhẹp, một mặt trầm tư.

"Nhìn... Nhìn... Nhìn tôi... Làm cái gì?" Nam nhân lắc lắc nước biển trên người, hướng phía Lâm Yên hỏi.

"Anh lặn vào trong biển khi nào?" Lâm Yên mở miệng hỏi.

"Có... Một... Một giờ đi." Nam nhân suy nghĩ một chút, nói có vẻ rất thật.

"Một giờ?"

Nghe nam nhân nói lời ấy, Lâm Yên một mặt mòng bức.

Chẳng trách khi cô đi tới bãi biển này không nhìn thấy hắn.

Lặn vào trong biển một giờ, làm sao hắn không chết đuối vậy?

"Không có việc gì thì tốt."

Lâm Yên dò xét nam nhân vài lần, chợt một lần nữa ngồi trở lại nơi xa.

Nhưng rất nhanh, nam nhân lại theo sau, nhìn Lâm Yên rất lâu, trong mắt hiện ra một tia cổ quái.

"Làm sao vậy?" Lòng này Lâm Yên cau lại.

"Cô... Cô... Tương mạo... Có... Có chút... Giống..." Nam nhân nhìn chằm chằm Lâm Yên, lấp bắp mở miệng.

"Anh nhận lầm người rồi! Tôi không phải!"

Chẳng lẽ là anti fan của mình? Lâm Yên chém đinh chặt sắt lắc đầu.

Đêm hôm khuya khoát như thế, cô còn không trang điểm tóc tai bù xù, vậy cũng có thể nhận ra?

"Giống... Một người... Một người... Biến... Biến thái... Trước kia... Tôi quen!" Nam nhân nói.

Lâm Yên lập tức xạm mặt lại: "..."

Biến thái?

Nhưng mà, còn không đợi Lâm Yên mở miệng nói cái gì, trong mắt nam nhân, lại lóe lên một vệt hàn quang, nhìn lại phía bãi biển phía trước.

"Giúp... Giúp tôi chút... Vội vàng..." Nam nhân vội vàng mở miệng với Lâm Yên.

"Cút." Lâm Yên mặt không thay đổi liếc mắt lườm nam nhân.

Một giây trước nói cô giống đồ biến thái, sau một giây lại mong cô hỗ trợ, vừa rồi liền không nên cứu hắn.

"Đừng nói cô... Gặp...gặp tôi!"

Nam nhân dừng nói, dưới ánh mắt kinh ngạc của Lâm Yên, "Bịch" một tiếng, lại lần nữa chạy trở về bên trong biển.

Thấy thế, mặt mũi Lâm Yên tràn đầy không hiểu thấu, còn không đợi Lâm Yên suy nghĩ nhiều, mấy vị nam nữ trẻ tuổi, mặc áo quần cứng cáp màu đen, bước nhanh đi tới nơi đây.

Nam nhân cầm đầu nhìn xung quanh đánh giá.

"Chi ở phụ cận." Nam nhân áo đen mở miệng.

"Không phải vừa mới tìm à." Một nữ nhân khác mặt không chút thay đổi nói.

Giờ phút này, Lâm Yên ung dung thản nhiên nhìn lại phía vài vị nam nữ trẻ tuổi, vừa rồi tên cà lăm kia, không phải là vì tránh bọn họ, mới cố ý lẩn vào trong biển chứ.

Không chỉ như thế, nam nhân áo đen cầm đầu, trong tay cầm, hắc là giống như là một loại thiết bị truy tìm nào đó.

"Cô."

Bỗng nhiên, một cái nữ nhân trong đó đi đến bên cạnh Lâm Yên, lạnh giọng mở miệng nói: "Có trông thấy một người cà lăm ở gần đây hay không."

Dứt lời, tay nữ nhân lấy ra ảnh chụp, giơ lên trước mắt Lâm Yên.

Nam nhân trong tấm hình này, chính là cà lăm vừa rồi lẩn vào trong biển.

"A... Chưa gặp qua, tôi tới nơi này một hồi, trừ mấy người ra, không có người khác xuất hiện." Lâm Yên trầm tư một lát sau, lắc đầu.

Lâm Yên mặc dù không rõ ràng mấy vị nam nữ trẻ tuổi cùng người cà lăm kia có ân oán gì, nhưng nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, vốn cũng không có quan hệ gì với cô.

"Chưa gặp qua?"

Nữ nhân trẻ tuổi lạnh lùng đánh giá Lâm Yên, cố gắng theo phát hiện dấu vết để lại trong mắt Lâm Yên trong mắt, thế nhưng trong mắt Lâm Yên, bình tĩnh giống như một miệng giếng sâu.

Rất nhanh, nữ nhân trẻ tuổi quay người, không lại tiếp tục đối thoại cùng Lâm Yên.

"Đội trưởng, hắc không có." Nữ nhân trẻ tuổi đối thoại với nam nhân cầm đầu.

"A, thú vị."

Nam nhân cũng không có định rời đi, một đôi mắt lại chưa rời khỏi người Lâm Yên, khóe miệng hơi hơi giương lên, phác họa ra một tia ý cười lạnh lùng.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 243: Cô rất đáng tiền

Giờ phút này, thiết bị truy tìm trong tay nam nhân cầm đầu, lại không ngừng truyền ra thanh âm chói tai.

Rất nhanh, nam nhân chậm rãi đi đến bên cạnh Lâm Yên, cũng đưa thiết bị truy tìm trong tay tới gần Lâm Yên.

Một giây sau, trên màn hình thiết bị truy tìm, xuất hiện ánh sáng màu đỏ.

Cơ hồ trong nháy mắt, mấy người sau lưng nam nhân trẻ tuổi, nhanh chóng tiến lên, triệt để vây Lâm Yên ở giữa.

"Không đơn giản, thể chất cấp A." Nam nhân nhìn chằm chằm Lâm Yên, nụ cười trên mặt không giảm: "Coi như là giá thu về, cũng không thấp."

"Có ý gì." Lâm Yên nhìn mấy người trước mắt, lông mày hơi hơi nhăn lên, bọn hắc làm sao biết được thân thể mình cấp A...

"Ý chính là, cô rất đáng tiền." Nam nhân liếm liếm môi hơi có chút khô ráo, đồng thời liếc mắt ra hiệu phía nữ nhân trẻ tuổi một bên.

Cơ hồ không có bất kỳ dấu hiệu gì, một chương đao của nữ nhân trẻ tuổi vung xuống, bổ về phía cổ Lâm Yên.

"Bá!"

Chỉ nghe một đạo tiếng xé gió vang lên, lực đạo của nữ nhân trẻ tuổi này, lớn đến kinh người, một chương đao này hạ xuống, chỉ sợ là bàn thạch cũng có thể bị chém nát.

Cơ hồ là trong chớp mắt, thân thể Lâm Yên nhanh chóng lui một bước về phía sau.

Chợt, một tiếng vang trầm truyền ra, một chưởng đao của nữ nhân trẻ tuổi bổ hụt, phảng phất ngay cả không khí cũng vì thế mà hơi ngưng lại.

Con người Lâm Yên hơi co lại, mấy vị trước mắt này, cũng không phải người bình thường.

"Xem ra, dụng cụ thật sự không có vấn đề gì... Quả nhiên có hiệu quả, người thể chất cấp A." Sau khi trông thấy Lâm Yên trốn tránh, nụ cười trên mặt nam nhân cầm đầu càng đậm.

"Các người là ai." Thanh âm lạnh lùng của Lâm Yên vang lên.

"Xuyt..." Lúc này, nam nhân cầm đầu đặt ngón trỏ ở bên miệng, làm ra một thủ thế chó lên tiếng, cười nói nhẹ nhàng: "Đừng có gấp, cô sẽ biết."

Dứt lời, nữ nhân trẻ tuổi lần nữa ra tay với Lâm Yên, chiêu nào chiêu nấy mãnh liệt, không chút lưu tình.

Trong lúc nhất thời, trong lòng Lâm Yên lửa cháy phừng phừng, chính mình chỉ đơn giản ra bờ biển hóng gió, ban đầu tâm tình còn tỉnh không tệ, đều bị đám người này quấy phá.

"Phanh!"

Chỉ thấy, một tay Lâm Yên nắm chặt nắm đấm nữ nhân trẻ tuổi vùng tới.

Trên nắm tay nữ nhân này, phủ một tầng vuốt hồ sắt (?), sức sát thương cực mạnh.

"Các người... Rốt cuộc là ai..." Mặt Lâm Yên không thay đổi nhìn chăm chăm nữ nhân trẻ tuổi, trong lòng bàn tay phát lực, gắt gao nắm chặt tay của nữ nhân.

Lực đạo trong lòng bàn tay của Lâm Yên, khiến cho nữ nhân trẻ tuổi nhũn chặt lông mày, trên trán chảy ra một tia mồ hôi lạnh.

"Cút."

Lâm Yên quát lạnh một tiếng, nhanh chóng tiến lên nửa bước, đầu gối đùi phải hung mãnh nâng lên, hung hăng húc vào phần bụng của nữ nhân trẻ tuổi.

Ngay sau đó, nữ nhân trẻ tuổi phát ra một tiếng thét kinh hãi từ trong miệng, cả người giống như điều đứt dây, bay tứ tung ra hơn mười mét, tăng tăng ngã xuống ở bên trên cát đá.

"Thể chất cấp A, thật sự là không tệ, khó trách giá cả không thấp." Sau khi nam nhân cầm đầu liếc qua bị nữ nhân trẻ tuổi Lâm Yên lên gối húc bay, ánh mắt một lần nữa rơi vào trên người Lâm Yên.

Lâm Yên vừa muốn mở miệng nói cái gì, đã thấy vài vị nam nhân trẻ tuổi còn lại, trong nháy mắt có động tác, mấy người gần như nhất trí, đồng thời đánh về phía Lâm Yên.

Phản ứng của Lâm Yên cũng là cực nhanh, trong nháy mắt bắt lấy hai vị nam nhân trẻ tuổi, dùng lực đem hung hăng ném hai người vào trong biển.

Một giây sau, quyền ánh lóe lên, Lâm Yên theo bản năng dùng bàn tay ngăn cản.

Nhưng mà, một đạo lực cản từ bàn tay Lâm Yên truyền khắp toàn thân, gan bàn tay run lên, suýt nữa nứt ra.

Nhân lúc Lâm Yên lui lại, nam nhân cầm đầu cơ hồ là dán vào trước mặt Lâm Yên, nhanh chóng tiến lên, một tay giữ cổ của Lâm Yên.

"Cấp A, mặc dù không tệ, nhưng làm sao chống lại cấp S." Nam nhân nhìn chăm chăm Lâm Yên, khóe miệng hơi hơi giương lên.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Ấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 244: Cô ta giống như không phải cấp A

Nam nhân vừa dứt tiếng, trong mắt Lâm Yên hiện ra một vệt hàn quang, "Anh cũng đi ra từ phòng thí nghiệm?!"

"Phòng thí nghiệm?"

Nghe Lâm Yên nói, nam nhân cầm đầu cười lạnh một tiếng: "Làm nửa ngày, chẳng qua là hàng từ phòng thí nghiệm đi ra, chắc chắn... Thật là giá rẻ."

"Bớt nói nhảm... Em trai tôi ở đâu!"

Nghĩ đến những người này khả năng có quan hệ với chuyện em trai mất tích, Lâm Yên dần dần hơi không khống chế được.

"Em trai cô?" Nam nhân cầm đầu liếc mắt lờm Lâm Yên: "Nói cái lời ngu ngốc gì, tôi làm sao biết ai là em trai cô."

"Không nói thật à..."

Gần như trong nháy mắt, trên trán Lâm Yên hiện ra một vết gân xanh, con ngươi hơi khuếch tán ra ngoài.

"Phanh!"

Ngay sau đó, một quyền của Lâm Yên đánh vào phần bụng nam nhân.

"Cọ "

Khuôn mặt nam nhân có chút vận vẹo, thân thể có chút lảo đảo, nhanh chóng lui lại phía sau mấy bước.

"Đội trưởng, cô ta giống như không phải cấp A..."

Giờ phút này, một vị nam nhân trẻ tuổi nhíu mày mở miệng.

Nam nhân cầm đầu hừ lạnh một tiếng: "Cấp bậc càng cao, giá cả càng cao, lo cái gì."

Nam nhân vừa dứt tiếng, vài vị nam nhân trẻ tuổi dồn dập lấy ra túi hơi lớn chừng bàn tay, cũng hung hăng ném về phía Lâm Yên.

Lâm Yên dưới trạng thái nửa mất khống chế, tay chém nát túi hơi bay tới.

Nhưng mà, sau khi túi hơi vỡ vụn, trong đó lại hình thành một vật hình lưới, bất ngờ không hề phòng, Lâm Yên bị bao ở trong đó.

Một giây sau, Lâm Yên chỉ cảm giác mình giống như bị sấm sét đánh trúng, đau khổ kịch liệt khiến cho lực ý chí của Lâm Yên có chút tiêu tán.

"Thôi, lãng phí một cái túi hơi của tôi." Nam nhân cầm đầu liếc mắt lờm Lâm Yên, khoe miệng lần nữa kéo ra một chút ý cười thương hại.

Giờ khắc này, Lâm Yên ở trong lưới, đau đớn khó nói lên lời, khiến cho Lâm Yên không cách nào có bất kỳ động tác gì, thân thể đã cứng đờ, ngay cả động một chút ngón tay cũng không thể nào làm được.

Từ lúc chào đời tới nay, đây vẫn là lần đầu cảm nhận được Lâm Yên đau đớn không thể chịu đựng được như thế.

Nhưng mà, chính là trong loại đau nhức này, trong đầu Lâm Yên, lại hiện ra một vài hình ảnh vỡ vụn không thể tả, hình ảnh cũng không thuộc về mình.

Cô nhìn thấy em trai... Lâm Dược Thông, còn có mẹ, đám người ông ngoại.

Chỉ có điều, mấy thân nhân của cô, khi nhìn cô, lại là mặt mũi tràn đầy vẻ sợ hãi.

Giống như là đang cầu khẩn cô... Buông tha cho bọn họ.

Trong phòng thí nghiệm xa lạ, mặt mũi chính mình tràn đầy lãnh khốc, đáy mắt hiện lên khói mù, giống như... Tất cả mọi người rất sợ cô...

Chút hình ảnh vụn vặt lẻ tẻ này, lại khiến cho Lâm Yên có chút sợ hãi cùng lạ lẫm.

Nhưng mà, ở giờ phút này, hình ảnh lại là biến đổi.

Đúng là hình ảnh cô cùng Bùi Duật Thành ôm nhau ngủ.

Sau đó, là vô tận cái lộn, thậm chí, mơ hồ bên trong, cô nghe thấy một đạo thanh âm như có như không, đang gọi cô.

"Mẹ..."

...

Rất nhanh, đau đớn kịch liệt, khiến cho Lâm Yên lại lần nữa tỉnh táo, hình ảnh vừa hiện ra trong đầu, giống như là ảo giác.

Lâm Yên dùng hết toàn lực, muốn ném cái lưới này đi, nhưng mà, thân thể lại không cách nào động đậy như cũ.

...

Cùng lúc đó, Vân Gian thủy trang.

Bùi Vũ Đường nhìn chăm chăm Bùi Duật Thành đột nhiên thẳng đứng ngã xuống đất, nước trái cây trong miệng phun đầy đất, tranh thủ thời gian đỡ lấy Bùi Duật Thành đã mất đi ý thức.

"Đại ca! Anh làm sao vậy, đại ca?! Mịa nó! Người đâu mau tới đây! Đại ca té xiù!"

...

Bãi biển.

"A... Thế mà còn gãy dựa, đến bây giờ cũng không hôn mê à, đủ đáng sợ, tôi nhất định bán cô với giá tốt." Nam nhân cầm đầu, nghiêng ngả cười nói.

Nam nhân cầm đầu vừa dứt lời, thiết bị truy tìm trong tay hắn ta, bỗng nhiên truyền ra tiếng cảnh báo bén nhọn.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 245: Cấp độ SSS?

"Ừm?"

Thấy thế, nam nhân cầm đầu lập tức sững sờ.

Máy trung tung định vị trong tay hắn ta, hoàn toàn chính xác có công năng cảnh báo, nhưng, cho tới nay, hắn sẵn bắt qua quá nhiều người có thể chất biến dị, còn chưa bao giờ có loại tình huống này phát sinh.

Cho dù là gặp được người có thể chất biến dị cấp cao, tiếng cảnh báo cũng không có tập nập bén nhọn như này...

"Đội trưởng, có chuyện gì xảy ra?"

Mấy tên nam tử trẻ tuổi khác, nhìn thiết bị truy tìm trong tay nam nhân cầm đầu, mặt mũi cũng tràn đầy khó hiểu.

"Không biết, xảy ra trục trặc sao?" Về mặt nam nhân cầm đầu nghi hoặc trong nháy mắt.

"Đội... Đội trưởng, anh mau nhìn kia!"

Bỗng nhiên, một vị nam tử trẻ tuổi trong đó, chỉ còi báo động, mặt mũi tràn đầy rung động.

Theo bản năng, nam tử cầm đầu nhìn lại phía còi báo động.

Còi báo động trên màn hình vốn là hào quang màu đỏ, lại thay đổi trong nháy mắt.

"Màu cam?!"

Mắt thấy máy định vị từ màu đỏ chuyển thành màu cam, sắc mặt nam nhân cầm đầu lập tức biến đổi.

Thiết bị truy tìm có rất nhiều màu sắc, tương ứng với đủ loại cấp bậc cấp độ người biến dị thể chất.

Màu đỏ là biến dị thể chất cấp A, màu cam là biến dị thể chất cấp S, màu vàng là cấp S+, màu xanh lá là cấp độ SS, màu đen là cấp độ SSS.

"Đội trưởng, biến thành màu xanh lá!"

Bỗng nhiên, một người trong đó mặt mũi tràn đầy run sợ, la lớn.

Gần đây xuất hiện người biến dị thể chất cấp độ SS?!

Nhưng mà, khi nam nhân cầm đầu nhìn lại phía màn hình, màu xanh lá lại chuyển hóa thành màu đen trong nháy mắt.

"SSS?!" Thấy thế, thân thể nam nhân cầm đầu run lên, cảnh giác dò xét bốn phía.

Chỉ có điều, trên bãi biển này, trừ bọn họ, căn bản không có người khác.

"Ô ô ô ô!"

Tiếng cảnh báo trên thiết bị truy tìm càng mãnh liệt chói tai, phảng phất là kháng nghị cùng gào thét với ngày tận thế.

"Nhất định là xảy ra trục trặc."

Lông mày nam nhân cầm đầu hơi hơi nhăn lên, làm sao lại tồn tại người biến dị thể chất cấp độ SSS.

"Đội trưởng, anh nhìn nữ nhân kia!"

Nghe thấy, nam nhân cầm đầu nhìn lại phía Lâm Yên.

"Làm sao có thể?!"

Chỉ thấy, "Lâm Yên" đã đứng lên một lần nữa, lưới điện phát ra tia điện mãnh liệt, cũng không mất đi hiệu lực.

Một giây sau, "Lâm Yên" ở trước mắt bao người, hơi hột xé mở lưới điện, tiện tay nhét vào một bên.

"Thiết bị truy tìm xảy ra vấn đề, ngay cả vũ khí hạn chế cũng xảy ra vấn đề." Nam nhân cầm đầu thì thảo trong miệng.

"Đội trưởng, tôi đi xử lý đi, cô ta hiện tại hẳn là không có bao nhiêu sức chiến đấu." Một vị nam nhân mặt sẹo trong đó, nhanh chân đi về phía "Lâm Yên".

Rất nhanh, nam tử mặt sẹo đi đến bên cạnh "Lâm Yên", lạnh lùng lên tiếng nói: "Là chính cô thúc thủ chịu trói, hay là cần tôi động thủ."

"Lâm Yên" đứng tại chỗ, sờ lên túi xách của mình, giống như đang tìm cái gì.

"Xem ra, cô thật sự hết sức kiệt cường." Nam tử mặt sẹo cười lạnh một tiếng.

"Lâm Yên" lục lọi trong túi một lát, một đôi con ngươi lạnh lùng bỗng nhiên nhìn nam tử mặt sẹo đối diện.

"Có lừa không."

"Lâm Yên" nhàn nhạt mở miệng nói.

"Muốn chết!" Nam tử mặt sẹo bị thái độ lãnh đạm của nữ hài chọc giận, nghiêm nghị quát, đưa tay liền đánh tới phía "Lâm Yên".

"Phanh!"

Chỉ nghe một tiếng vang trầm.

Dưới ánh mắt khó có thể tin của mọi người, nam tử mặt sẹo triệt để hôn mê tại chỗ, nhưng mà, lại không ai thấy "Lâm Yên" ra tay.

Giờ phút này, một tay của "Lâm Yên" khoác lên vai trái của nam tử mặt sẹo hôn mê đã hôn mê, tay còn lại tìm tòi trong túi của mặt sẹo.

Rất nhanh, "Lâm Yên" lấy ra thuốc lá cùng bậc lửa từ trong túi áo của nam tử mặt sẹo.

Một giây sau, "Lâm Yên" tiện tay ném nam tử mặt sẹo vào trong biển cách đó không xa.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 246: Miệt thị chúng ta?

"Lâm Yên" đứng tại chỗ, hết sức tùy ý vuốt vuốt bật lửa trong tay, chợt, âm thanh động đất "Đùng" vang lên.

Trong đêm tối, ánh lửa sáng lên, thuốc lá bị châm lửa, khói mù lượn lờ.

"Lâm Yên" đứng tại chỗ, một đôi mắt lạnh lẽo, chậm rãi quét qua mọi người ở đây.

Nhưng phàm là người đối mặt với hai con ngươi của "Lâm Yên", cơ hồ đều theo bản năng dời mắt.

Lại cũng chẳng biết vì sao, một cỗ áp lực vô hình, khiến cho mấy người có chút tim đập rộn lên, trong lòng hơi lạnh.

Nam nhân cầm đầu, sau khi đối đầu với một đôi mắt băng lãnh thấu xương không có chút nào tình cảm nhân loại nào của "Lâm Yên", về mặt cũng có chút không được tự nhiên."

Giờ phút này, người đàn ông trung niên cầm đầu nhìn chòng chọc vào "Lâm Yên", trong miệng truyền ra một tiếng cười băng lãnh, "Đừng nói, thật đúng là xem nhẹ cô, thế mà còn có sức chiến đấu."

"Đội trưởng, tốc chiến tốc thắng đi, trong đội ngũ có người bị thương." Một vị nam tử trẻ tuổi trong đó nhìn về phía mặt thẹo vừa bò lên từ trong biển, nhẹ giọng mở miệng nói.

"Mà tôi cảm thấy nữ nhân này... Hình như có chút cổ quái, cũng không biết có phải cảm giác của tôi sai lầm hay không..."

"Vừa rồi thiết bị truy tìm có cảnh báo nhắc nhở, còn người có thể chất biến dị cấp 3S, nói không chừng gần đây thật sự có 3S xuất hiện, nơi này không nên ở lại lâu."

Nghe thấy, nam nhân cầm đầu trầm tư một lát, nhẹ gật đầu, chợt, cánh tay vẫy về phía phía.

Một giây sau, "Lâm Yên" lần nữa bị mọi người vây lại.

Chỉ có điều, tiếng cảnh báo của thiết bị truy tìm trên người nam nhân lại càng chói tai, khiến cho người ta có chút tâm phiền ý loạn, nam nhân nhìn thiết bị truy tìm, lông mày nhẹ chau lại, tiện tay tắt nguồn thiết bị truy tìm.

...

Đối mặt với mấy người vây công, "Lâm Yên" lại đứng tại chỗ, không có chút động tác nào, ánh mắt kia, tựa như người cao cao tại thượng, nhìn xuống một đám tôm tép nhãi nhép.

"Mịa nó, một người thể chất cấp A mà thôi, miệt thị chúng ta?!"

Một vị nam nhân tuổi trẻ trong đó, bị thái độ tựa như cao cao tại thượng lạnh lùng kiêu ngạo từ khi sinh ra của "Lâm Yên" làm cho có chút run rẩy, lúc này buột miệng mắng.

"Đánh gãy tay chân của cô ta, để cô ta quỳ xuống đất cầu xin tha thứ!"

"Ha ha ha, tay chân cũng bị đánh gãy, còn quỳ xuống đất cầu xin tha thứ như thế nào?"

"Thực sự không được, nằm rạp trên mặt đất cầu xin tha thứ cũng được."

Nhưng mà, đối mặt với nụ cười trào phúng của mấy người, "Lâm Yên" lại không hề bị lay động, tay phải vẫn còn đang vuốt vuốt bật lửa trong lòng bàn tay.

"Cô ta mịa nó thật sự muốn chết!"

Vừa dứt tiếng, mấy vị nam nữ trẻ tuổi trong nháy mắt giương quyền về phía "Lâm Yên".

Nắm đấm của mấy người kia cực nặng, một quyền vung ra, nếu như bị chính diện đập trúng, không nói thân thể máu thịt, coi như bàn thạch cũng sẽ bị đánh nát.

"Bá!"

Đột nhiên, "Lâm Yên" vẫn đứng tại chỗ chưa từng động tác, giờ phút này lại có động tác.

Chỉ thấy "Lâm Yên" nửa bước cũng chưa di chuyển, lại đem bật lửa trong lòng bàn tay, hết sức tùy ý bắn ra.

Trong nháy mắt bật lửa bay ra, tựa như mũi tên, tốc độ nhanh đến cực hạn, vẽ ra trên không trung một đạo đường cong.

Chợt, "Phanh" một tiếng vang nhỏ, mấy nam nhân trẻ tuổi xông lên đầu tiên, bị bật lửa đập trúng mặt, cơ hồ cùng lúc đó, bật lửa nổ tung.

Mảnh vỡ bật lửa miễn cưỡng đâm vào bên trong da thịt của mấy nam nhân trẻ tuổi, mà phản lực bật lửa bắn ra, miễn cưỡng đem đánh bay nam nhân trẻ tuổi ra mấy mét bên ngoài.

"Mặt của tôi!"

Nam nhân trẻ tuổi muốn rách cả mí mắt, ánh mắt hung ác nhìn chằm chằm "Lâm Yên", nếu ánh mắt có thể giết người, chỉ sợ "Lâm Yên" đã sớm chết ngàn vạn lần.

Lúc này, mấy vị nam nữ trẻ tuổi còn lại hai mặt nhìn nhau, cầm bật lửa đã thương người khác?

Bất quá, nhưng cũng may mắn vạn phần, cái bật lửa là nhựa plastic, nếu là đồng sắt chất lượng...

Chương 247: Ác nhân tự có ác nhân trị

"Điều cùng lên đi, không cần hạ thủ lưu tình." Bỗng nhiên, nam nhân cầm đầu lạnh giọng mở miệng.

"Vù!"

Theo mệnh lệnh của nam nhân, một giây sau, một vị nữ nhân trẻ tuổi trong đó, trong nháy mắt đâm ra một quyền về phía "Lâm Yên", lực đạo to lớn, khó có thể tưởng tượng, một quyền này vùng giữa không trung, lại có âm thanh xé gió vang lên.

"Lâm Yên" lờ mờ quyền phong của nữ nhân trẻ tuổi, lại cũng chưa thấy "Lâm Yên" có bất kỳ động tác gì, một giây sau, từ trong miệng nữ nhân trẻ tuổi truyền ra một tiếng rú thảm, khuôn mặt bởi vì đau khổ kịch liệt lún xuống vụn vụn, đầu chân đổi chỗ, đụng đầu vào trên bờ cát, ngất đi.

Ngay sau đó, chỉ nghe thấy tiếng "Bịch" bên tai vang lên không dứt.

Thân thể mấy vị nam nữ trẻ tuổi như một mảnh trang giấy trong gió lớn, dồn dập bị quăng vào bên trong biển.

"Đội trưởng!"

Dưới tình thế cấp bách, vài vị nam nữ trẻ tuổi còn lại, vội vàng nhìn về phía nam nhân cầm đầu.

Vừa dứt lời, nam nhân cười lạnh một tiếng, quyền phong đã đánh về phía "Lâm Yên".

Nhưng mà, "Lâm Yên" vẫn luôn đứng tại chỗ, từ đầu đến cuối một bước chưa di chuyển, lại duỗi một ngón tay, cản trước người.

"Ha ha ha... Cô thực sự là... Đáng yêu!"

Nam nhân cầm đầu thấy thế, lớn tiếng cười lớn, đáy mắt hiện ra một tia khát máu điên cuồng, một người thể chất cấp A, dùng một ngón tay cản một kích toàn lực của người thể chất cấp S?!

Đây so với muốn chết, khác nhau ở chỗ nào?

"Ầm ầm!"

Một giây sau, trên bờ biển truyền ra tiếng vang trầm kinh người.

Giờ này khắc này, mấy vị nam nữ trẻ tuổi nhìn "Lâm Yên", con ngươi đột nhiên co lại một hồi.

Nụ cười trên mặt nam nhân cầm đầu cứng đờ trong nháy mắt, khó có thể tin nhìn "Lâm Yên" trước mắt.

Nữ nhân này... Không chỉ dùng một ngón tay ngăn trở một kích toàn lực của hắn ta, thậm chí chấn động đến toàn thân hắn ta run lên...

"Điều đó không có khả năng..." Nam nhân lắc đầu, mặt mũi tràn đầy run sợ: "Gạt người đi!"

Không cho nam nhân cơ hội phản ứng, ngón cái cùng ngón trỏ của "Lâm Yên" trong nháy mắt bóp lấy cổ của tên cầm đầu, dưới khuôn mặt đầy hoảng sợ của nam nhân, mạnh mẽ nhấc lên giữa không trung.

Tùy ý nam nhân giãy giụa như thế nào, cũng chạy không khỏi gan bàn tay của "Lâm Yên", phảng phất một tòa núi lớn, ép hắn ta không thở nổi.

"Cô..."

Bây giờ, toàn thân nam nhân cầm đầu đã bị mồ hôi lạnh thấm thấu, nhìn nữ hài trước mắt như hai người khác nhau, trong mắt hiện ra một tia e ngại.

"Không... Không có khả năng... Cấp A... Không có khả năng!"

Nam nhân nhìn chằm chằm "Lâm Yên", cảm xúc giống như là có chút mất khống chế.

Chỉ có điều, cô bé trước mắt lại chưa mở miệng nói chuyện, cả người giống như sông băng vạn năm, lạnh lùng khiến cho không ai có thể hô hấp, nghĩ muốn chạy thoát.

Nam nhân cảm đầu vừa dứt lời, lại rõ ràng có thể cảm nhận được, lực đạo trong lòng bàn tay "Lâm Yên", càng ngày càng kinh người.

Nhiều nhất mấy hơi thở, nam nhân đã đỏ mặt lên, chợt, triệt để hôn mê tại chỗ.

Một giây sau, "Lâm Yên" tiện tay ném thân thể mềm nhũn của nam nhân ở một bên.

Một lát sau, "Lâm Yên" dập tắt hết tàn thuốc, nhẹ nhàng bỏ vào túi, chợt, đầu cũng không quay rời khỏi bãi biển.

...

"Ừng ực ừng ực..."

Chờ sau khi "Lâm Yên" biến mất, hai tay cà lăm đuổi ra khỏi mặt biển, bò lên khỏi bãi biển.

"Tôi... Tôi... Tôi tôi... Lặc Lặc... Mẹ nó!"

Cà lăm tướng mạo đẹp dễ nhìn phương hướng "Lâm Yên" rồi đi đánh giá rất lâu.

"Ác... Ác nhân... Tự... Tự có... Ác nhân... Trì, đừng... Đừng phải... Cọng rom... Gốc rạ cứng!" Cà lăm nam liếc qua nam nhân hôn mê tại chỗ, cười lạnh một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 248: Tại sao có thể có nữ nhân khủng bố như vậy

Giờ phút này, "Lâm Yên" hành tẩu trên đường nhỏ không biết tên.

Rất nhanh, ánh mắt nữ hài từ lạnh lùng hóa thành mơ màng, lại khôi phục đến trong veo.

Lâm Yên giật cả mình, theo bản năng dò xét bốn phía.

Lúc này, Lâm Yên một mặt mòng bức.

Bãi biển đâu?

Còn có... Vài vị nam nữ trẻ tuổi trước đó muốn bắt mình cũng không thấy bóng dáng.

Lông mày Lâm Yên nhăn lại, chẳng lẽ mình lại mắc bệnh?

Trí nhớ của cô, vền vẹn dừng lại ở khi bản thân bị vật như lưới điện cuốn lấy, sau đó, trong đầu hiện ra rất nhiều hình ảnh hỗn loạn rối loạn, mà chuyện sau đó, bản thân cô lại không còn có bất kì ấn tượng gì.

Nơi đây, khoảng cách với bãi biển cũng không tính là rất xa.

Lâm Yên quan sát bốn phía, nơi này là một đầu đường nhỏ, ngày bình thường có rất ít người qua lại, nhất là đến ban đêm.

Rất nhanh, Lâm Yên cảm thấy đầu có chút choáng váng, thế là cũng không lo được hình tượng, tìm một nơi ngồi xuống.

Không biết vì cái gì, luôn có cảm giác trên thân mềm nhũn, giống như tất cả khí lực đều bị rút sạch, không chỉ như thế, đầu óc còn có chút đau nhức.

Lâm Yên cảm giác mình giống như uống say, đầu ngoại trừ đau nhức, còn có chút chóng mặt, trước đó đến cùng xảy ra chuyện gì, suy nghĩ rất lâu cũng không thể nhớ lại một chút.

...

Bãi biển.

Giờ phút này, mấy nam nữ trẻ tuổi kia hao hết khí lực, mới bò lên từ trong biển.

Mọi người toàn thân ướt nhẹp, sắc mặt trắng bệch, thân thể không tự chủ được hơi hơi run lên, nhất là nam nhân cảm đầu đã thức tỉnh, trong mắt tràn đầy sợ hãi.

Trước đó, tất cả những gì người thể chất cấp A kia biểu hiện ra, đã hoàn toàn siêu thoát khỏi phạm vi bọn họ có thể lý giải.

Người thể chất cấp A, làm sao có thể đáng sợ như thế...

"Đội trưởng, thông báo cho phía trên đi... Vừa rồi nữ nhân kia, quá kinh khủng, tuyệt đối không phải người chúng ta có thể xử lý!" Một vị nữ nhân trẻ tuổi trong đó, mở miệng nói với nam nhân cầm đầu.

"Cô ta thể mà không có giết chúng ta, quá khó mà tin nổi, tôi vốn cho là, hôm nay hẳn phải chết không nghi ngờ..." Gã có vết sẹo do đao chém nhó tới trước đó liền không rét mà run.

"Làm sao lại có nữ nhân khủng bố như vậy, cô ta không phải thể chất cấp A sao?!" Nam nhân cầm đầu sắc mặt âm trầm, nghiêng răng nghiêng lợi.

"Thông báo cao tầng!" Một lát sau, nam nhân cầm đầu lạnh giọng quát.

"Đội trưởng, chúng ta đi trước đi, sau đó nữ nhân kia mà quay trở về... Chúng ta liền quá nguy hiểm!"

"Tôi biết một đầu đường nhỏ, chúng ta đi đường vòng đi, mịa nó, thật là xui xẻo, gặp được cái quái vật biến thái!"

Dứt lời, mấy người vây quanh nam nhân, lung la lung lay đi về phía đường nhỏ.

...

Trên đường nhỏ, đi chưa bao lâu, nam tử mặt sẹo đã thấy có người ngồi ở giữa đường, nghiêng đầu, tựa như là đang tự hỏi cái gì.

"Cút đi!"

Tâm tình nam tử sẹo nam vốn không tốt, thấy có người ngồi ở giữa đường ngăn chặn, thuận miệng mắng.

Lâm Yên đang tự hỏi đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, bị một tiếng gầm thét của nam tử mặt sẹo kéo về hiện thực, vô thức quay người, nhìn lại phía nam tử mặt sẹo.

Trong nháy mắt Lâm Yên quay đầu, nam tử mặt sẹo nhờ ánh trăng chiếu rọi, lại thấy rõ khuôn mặt Lâm Yên.

"Tê!"

Cơ hồ là trong nháy mắt, nam tử mặt sẹo hít sâu một hơi, hai chân lui mấy bước, cho đến lao đảo một cái, ngã ngồi trên mặt đất.

Mà sau khi Lâm Yên thấy rõ một đám nam nữ trẻ tuổi toàn thân ướt sũng, trên thân còn nhỏ giọt nước biển này, theo bản năng cũng sững sờ, chột lập tức đứng lên, đẩy mất trần đầy đèn phòng.

Nhóm người này, đến tột cùng có lai lịch gì, như âm hồn bất tán vậy, mình đi đến đâu đuổi tới nơi đó sao?!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 249: Cô đừng tới đây!

"Cô cô cô... Cô... Là cô!" Mặt mũi nam tử mặt sẹo tràn đầy hoảng sợ chỉ Lâm Yên, hai tay chống đất, hai chân đạp phía trước, bò về phía sau, hận cha mẹ không sinh cho mình nhiều thêm mấy chân.

"Âm hồn bất tán!"

Hắn quang trong mắt Lâm Yên lóe lên, không cho nam tử mặt sẹo có cơ hội tiếp tục mở miệng, cả người lướt qua nhanh như gió, nâng một cước hung hăng đập trên mặt của nam tử mặt sẹo.

Lúc này, nam tử mặt sẹo bị một cước của Lâm Yên đập bay, cả người tựa như một con quay, trực tiếp lăn đến bên chân nam nhân cầm đầu.

Không kịp kêu lên đau đớn, nam tử mặt sẹo hoảng sợ vội la lên về phía nam nhân cùng một đám nam nữ trẻ tuổi: "Chạy mau đi, nữ nhân kia có ý cản chúng ta ở đây, cô ta muốn giết chúng ta!"

"A?!"

Nam tử mặt sẹo vừa dứt lời, mọi người bao gồm nam tử cầm đầu, đều biến đổi sắc mặt.

Lúc này, mọi người nhìn lại về phía trước theo hướng nam từ mặt thẹo.

"Đừng tới đây! Cô đừng tới đây!" Nam từ mặt thẹo nhìn chăm chăm Lâm Yên đang bùng bùng con giận, mặt mũi tràn đầy sợ hãi.

Lâm Yên: "..."

Đây là tình huống như thế nào?

Chính mình lại không phải là đối thủ của bọn họ, nên sợ nên chạy không phải mình sao?

Dựa theo logic, chẳng lẽ không phải những người này tìm kiếm cô khắp nơi, tiếp tục muốn bắt cô?

Chẳng qua khiến cho Lâm Yên không thể nào hiểu được chính là, những người này thời khắc này, thấy cô, phảng phất như là thấy quý.

Phẫn nộ, xấu hổ, sợ hãi, khủng hoảng...

Về mặt những người này, giống như là ngũ vị hỗn tạp, đủ loại cảm xúc đan xen.

Lâm Yên về mặt cổ quái, thăm dò đi đến phía trước.

Kết quả, Lâm Yên tiến lên trước một bước, mấy vị nam nữ trẻ tuổi kia liền lui lại mấy bước.

"Cô làm gì, cô muốn thế nào!" Một nữ nhân trẻ tuổi trong đó, nhìn Lâm Yên tiến lên, cơ hồ là kêu lên the thé.

"Các người đến cùng muốn thế nào." Lâm Yên nhìn về mọi người phía trước, lạnh giọng quát.

Chính mình căn bản cũng không biết bọn họ, thế nhưng những người này lại ra tay với cô, còn cầm lưới điện giật cô, kém chút giật điện chết cô.

Tuy nói Lâm Yên không có cách nào nhớ lại, sau đó đến tận cùng xảy ra chuyện gì, nhưng cũng có thể là bởi vì lưới điện, chính mình hoàn toàn mất khống chế, chạy ra ngoài từ bên trong lưới điện.

Nhưng không nghĩ tới, những người này lại đuổi theo.

Chính mình có đáng tiền như vậy không?

Giờ phút này, mọi người nghe Lâm Yên nói, từng người giống như ăn phải con ruồi buồn nôn.

Trên bãi biển, đánh mỗi người bọn họ ở đây gần chết, còn suýt chút giết chết bọn họ...

Không chỉ như thế, còn ở cái địa phương quý quái này ngăn cản đường đi của bọn họ, đây là không muốn lưu lại đường sống cho bọn họ, vị biến thái này hiện tại còn hỏi bọn họ muốn thế nào?!

Bọn họ muốn thế nào? Muốn cha mẹ lại cho sinh thêm mấy chân cho bọn họ, để họ chạy nhanh chút có được không?!

"Đừng tới đây! Cô nếu lại tới... Chúng ta liền... Không khách khí!"

Nam từ mặt thẹo, trên trán tràn ra mồ hôi lạnh, nhìn về phía Lâm Yên, quát lớn.

"Khách khí?"

Nghe mặt thẹo nói, Lâm Yên cười.

Bọn họ đã từng khách khí à.

Chẳng qua là, biểu hiện của những người này vào lúc này, lại khiến cho Lâm Yên thực sự có chút không nghĩ ra, trước đó hung ác vô cùng, kêu đánh kêu giết, hiện tại nhìn thấy mình như gặp Diêm Vương.

Chẳng lẽ, trước đó chính mình thật sự không có khống chế lại, hoàn toàn mất khống chế rồi?

"Hiểu lắm, cô trước tiên đứng lại đừng nhúc nhích, đứng đứng đứng, cách chúng ta khoảng cách này, tôi giải thích với một chút với cô, tất cả đều là hiểu lầm." Nam nhân cầm đầu nhìn Lâm Yên mặt không thay đổi, la lớn.

"Ồ?" Lâm Yên nhìn chăm chăm nam nhân cầm đầu, lạnh giọng cười nói: "Anh nói một chút xem, có hiểu lầm gì."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 250: Chúng tôi giải thích với cô!

Tuy nói Lâm Yên cũng không biết trước đó đến tột cùng xảy ra chuyện gì, chỉ là thấy thái độ của mấy người kia, giờ phút này tựa hồ hết sức e ngại mình.

Trong lòng Lâm Yên cũng có một chút nghi hoặc, mỗi lần hoàn toàn mất khống chế, khi cô tỉnh lại đều sẽ có chút trí nhớ liên quan, nhưng lần này lại hoàn toàn không có bất kỳ hình ảnh trí nhớ nào, dựa theo lẽ thường cùng kinh nghiệm mà phán đoán, không phải là cô hoàn toàn mất khống chế mới đúng.

Thế nhưng... Nếu như không phải hoàn toàn mất khống chế, dùng năng lực của đám người này, nhất là đội trưởng cầm đầu kia, vì sao đều sợ hãi cô như thế?

"Thực ra... Chúng tôi là tìm nhầm người, trước đó không phải tìm cô... Chúng tôi giải thích với cô, cô xem được hay không?" Nam nhân cầm đầu nhìn Lâm Yên chăm chăm, âm thầm nghiêng răng nghiêng lợi, mặt ngoài lại tràn đầy ý cười.

"Hiểu lắm?"

Lông mày Lâm Yên cau lại.

Hắn xem chính mình như đồ đàn?

Mặc dù về sau xảy ra chuyện gì, trí nhớ của cô đều đứt gãy, hoàn toàn không cách nào nhớ lại, nhưng chuyện lúc trước, cô cũng chưa quên.

Dùng cái máy định vị kiểm tra chó má gì đó đo lường ra chính cô có thể chất cấp A, còn muốn bắt cô đi đổi tiền.

Chẳng qua là, dùng trạng thái của những người này lúc này, có lẽ, cô có thể hỏi ra một ít gì đó.

Nam nhân cầm đầu vừa muốn nói gì, Lâm Yên lại mặt mũi tràn đầy không kiên nhẫn nói: "Đừng nói nhảm với tôi, tôi hỏi anh, em trai tôi ở đâu."

"A?"

Lâm Yên vừa dứt lời, mấy người ở đây đều sững sờ.

Em trai của cô ở đâu?

Em trai của cô đến cùng là ai?

Ai biết em trai nữ quái vật này chứ!

Đừng nói là em trai của cô, ngay cả cô là ai, bọn họ cũng không biết được không!

"Nữ sĩ, chúng tôi thật sự không biết em trai cô, không chỉ không biết em trai cô, chúng tôi ngay cả cô là ai cũng không biết." Nam nhân cầm đầu nhìn Lâm Yên chăm chăm, vội vàng mở miệng nói.

Nữ nhân này đến cùng khủng bố đến mức nào, bọn họ đã sớm lĩnh giáo rồi, trước mắt bọn họ chỉ là muốn bảo mệnh mà thôi.

"Không biết tôi?" Lâm Yên liếc mắt qua mấy người nam tử cầm đầu, cười lạnh nói: "Thật sự coi tôi là đồ khờ à."

"Không không không, cô thật sự hiểu lắm, nếu ai trong chúng tôi biết em trai cô, hoặc là bắt em trai cô, chúng tôi liền bị trời giáng ngũ lôi (5 tia sét)!" Nam tử mặt sẹo vội vàng nói.

"Các người bắt em trai tôi?" Về mặt Lâm Yên lập tức biến đổi.

Nam tử mặt sẹo: "..."

Đội trưởng cầm đầu: "..."

Nữ nhân biến thái này là mang thuộc tính lựa chọn lỗ tai nghe người khác nói chuyện sao!

Ai mà nó bắt em trai của cô rồi?

"Các người đến cùng là ai, trước đó vì sao muốn công kích tôi." Lâm Yên nhìn mấy người, tiếp tục hỏi.

"Chúng tôi..."

Nam từ mặt theo vừa muốn nói chuyện, thế nhưng lời đến trong miệng, hơi biến sắc mặt, tựa như ý thức được cái gì, vội vàng ngậm miệng lại, không nói thêm nữa câu.

"Chạy!"

Nam nhân cầm đầu nhìn Lâm Yên chăm chăm, cắn răng, chọt, quát lớn về phía mọi người.

Trong chốc lát, mấy vị thanh niên nam nữ, động tác cơ hồ nhất trí, co căng liền bỏ chạy về phía sau.

Thấy thế, Lâm Yên theo bản năng liền muốn đuổi theo.

Nhưng mà, vừa mới bước hai chân, lại cảm thấy có chỗ nào đó không đúng.

Chính mình thật sự đuổi theo... Bọn họ nhiều người như vậy, còn có lưới điện, chính mình cũng đánh không lại!

Mà cô ngay cả những người kia là ai cũng không rõ, tùy tiện đuổi theo, tuyệt đối không phải cử chỉ lý trí.

Chó gáp còn nhảy tường, huống chi là người.

Roi vào đường cùng, Lâm Yên chỉ có thể trở mắt nhìn đám người kia chạy thoát khỏi nơi này.

...

Nghỉ ngơi một lát, đầu Lâm Yên lúc này mới thanh tỉnh tốt hơn, vốn là muốn lấy điện thoại di động ra xem thời gian một chút, thế nhưng trong túi trừ điện thoại di động còn có...

Lâm Yên nhìn chăm chăm tàn thuốc bị dập tắt một nửa, rơi vào trầm tư.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 251: Thật sự là lợi hại

Lâm Yên chăm chăm một nửa tàn thuốc trong tay, về mặt cổ quái.

Tàn thuốc này, đích thật là móc ra từ trong túi của cô, thế nhưng cô lại không hút thuốc lá, tại sao có thể có tàn thuốc?

Lâm Yên cũng không có nghĩ sâu, quay người rời khỏi nơi đây.

Trở lại khu nhà cũ, khi đêm đã khuya.

Đại sảnh khu nhà cũ chỉ còn lại có một mình em họ Hạ Nhạc Phong.

"Chị Yên, chị đi đâu thế, muộn như vậy mới trở về." Hạ Nhạc Phong nhìn về phía Lâm Yên, mở miệng hỏi.

"Ra bãi biển hít thở không khí." Lâm Yên nhẹ giọng cười nói với Hạ Nhạc Phong.

Cuộc gặp mặt đêm nay, Lâm Yên cũng không tính nhắc đến với bất kỳ người nào, cũng hoàn toàn không cần thiết.

Sáng sớm ngày mai chính là ngày đội xe đấu vòng loại, làm hoa tiêu của Hạ Nhạc Phong, đêm nay Lâm Yên cũng sẽ ở khu nhà cũ.

"Tiểu Phong, muộn như vậy còn chưa ngủ à." Lâm Yên nhìn Hạ Nhạc Phong, mở miệng nói.

"Chị Yên, em có chút khẩn trương." Hạ Nhạc Phong nhìn về phía Lâm Yên, khe khẽ thở dài.

Đổi thi đấu vòng loại ngày mai, Hạ Nhạc Phong không có may mắn hy vọng gì.

"Không có việc gì, thả lỏng đi." Lâm Yên cười nói với Hạ Nhạc Phong.

"Ai..." Hạ Nhạc Phong lắc đầu, "Chị Yên, có lẽ chị không hiểu rõ về đội đua xe này lắm, thực ra bằng vào thực lực của đội xe Hạ gia chúng ta mà nói, muốn thắng hai đội xe trong trận thi đấu ngày mai, thật sự quá khó khăn!"

Sớm từ lúc ban đầu, đội xe Hạ gia còn có vào tay đua xe lợi hại, cùng với hoa tiêu có chút danh tiếng, tranh tài to to nhỏ nhỏ, còn có thể liều mạng.

Nhưng mà, đến giờ này ngày này, những hoa tiêu cùng tay đua xe kia, bởi vì đội xe Hạ gia xuống dốc, đã sớm rời khỏi đội xe Hạ gia, đi ăn mừng khác đến đội xe khác.

Hiện nay đội xe Hạ gia căn bản không chịu nổi một kích, chỉ có thể coi là hạng chót.

"Tiểu Phong, còn chưa thi đấu đâu, kết quả như thế nào, ai cũng khó nói, không phải sao." Lâm Yên nhìn Hạ Nhạc Phong, mở miệng cười nói.

"Chị Yên, chủ yếu là năng lực của em quá kém, mà tâm tính cũng không được khá lắm, rất sợ kéo chân sau của anh Minh Khải, liên lụy tới toàn bộ đội xe... Nếu như đội xe đến lúc đó thật sự giải tán..." Lông mày Hạ Nhạc Phong nhíu sâu.

Lâm Yên: "..."

Thực ra, đối với lo lắng của Hạ Nhạc Phong, Lâm Yên cũng có thể lý giải.

Dù sao, một trận chiến ngày mai, có ý nghĩa trọng đại với đội xe Hạ gia, nếu như thua trận thi đấu, đội xe Hạ gia rất có thể vội vã bị giải tán.

"Đúng rồi, chị Yên, mấy ngày nay em đều đang xem vòng tròn thi đấu đầu tiên toàn cầu." Bỗng nhiên, Hạ Nhạc Phong thay đổi đề tài, nhìn lại TV phía đại sảnh.

Giờ phút này, trên TV, đang phát sóng vòng tròn thi đấu toàn cầu, xe đua rong ruổi mà qua.

"Đây là vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu." Lâm Yên vô thức mở miệng nói.

Nghe thấy, Hạ Nhạc Phong hơi sững sờ, "Chị Yên, chị biết vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu?"

Lâm Yên nhẹ gật đầu, nói, "Ừm... Biết một chút."

"Trận này một trận thi đấu thành danh của đại thần Lăng Mãng." Hạ Nhạc Phong cười nói: "Chị Yên, chị nhìn kia, chính là chiếc xe đua màu đỏ kia, quá đẹp rồi... Đại thần Lăng Mãng thế nhưng là đồ đệ của Từ Thần Đường Đua Yeva."

"Thật sự là lợi hại." Lâm Yên nói.

"Em nghe nói, trước mắt ở nước ngoài muốn quay một bộ series điện ảnh, dùng vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu làm bối cảnh, nhân vật chính là đại thần Lăng Mãng!"

"A?" Về mặt Lâm Yên kinh ngạc: "Lăng Mãng quay phim điện ảnh?"

"Không phải đại thần Lăng Mãng quay phim điện ảnh, nam chính là dùng Lăng Mãng làm nguyên mẫu, hiện tại còn đang casting Từ Thần Đường Đua Yeva, phim này giống như là cho thêm yếu tố tình cảm, ở kết cục cuối cùng tạo một trận đấu hù dọa giữa Từ Thần Đường Đua Yeva cùng Lăng Mãng, tuyệt đối đáng để mong chờ, chỉ tiếc ứng cử viên Từ Thần Đường Đua Yeva, đến bây giờ cũng chưa chọn ra được." Hạ Nhạc Phong nói.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 252: Nguyện vọng của em sẽ được hoàn thành

Lâm Yên ngồi ở trên ghế sa lon, ăn quả táo, nhìn Hạ Nhạc Phong về mặt hơi có chút kích động, có chút mong mỏi.

Nước ngoài đang trù bị loại series điện ảnh này? Làm sao cô lại không biết?

Dựa theo lời Hạ Nhạc Phong nói, nhân vật chính bộ phim này là Lăng Mãng, mà Từ Thần Đường Đua Yeva đang casting, chẳng qua là mảnh lối cuối cùng, trên sân thi đấu đỉnh phong, Từ Thần Đường Đua Yeva xuất hiện, so một trận với đồ đệ Lăng Mãng của mình.

Cho dù coi là như thế, phim cũng cần phải thông báo cho bản thân Từ Thần Đường Đua Yeva chứ!

Chỉ là suy nghĩ kỹ một chút, cô cũng đã bị cảm thi đấu, coi như là phim muốn tìm cô, lại đi đâu mà tìm.

Lâm Yên xem chừng, nhất định là Lăng Mãng tự tiện làm chủ, đáp ứng bên làm phim, có thể dùng nguyên mẫu của hắn cùng sự phụ Từ Thần Đường Đua Yeva để tiến hành casting, đồng thời quay chụp.

Chỉ có điều, đánh lấy tình xưa cò hiệu (?) là ý tứ gì? Cô giống như cũng còn chưa có chết đi...

Cơ hồ là trong nháy mắt, Lâm Yên lại bỏ ra một bộ tình cảnh.

Trên đường đua đỉnh phong, Lăng Mãng vất vả lấy sức chín trâu hai hổ, lấy vị trí quán quân.

Ở trên đường đua, trời chiều lặn về phía tây, Lăng Mãng ôm mũ bảo hiểm, về mặt xuống dốc, tưởng niệm đến sự phụ của mình, Từ Thần Đường Đua Yeva.

Tà dương gieo rải ra một lớp ánh sáng tàn, trên đường đua ánh vàng một mảnh, Lăng Mãng cô độc đi về phía xe đua.

Thế nhưng ngay trong nháy mắt này, Từ Thần Đường Đua Yeva xuất hiện.

Thấy sự phụ của mình, Lăng Mãng lệ nóng quanh tròng.

Kết quả, hai người liền bắt đầu tiến hành quyết đấu đỉnh cao trên đường đua đỉnh phong...

Lâm Yên: "..."

Làm sao lại có cảm giác... Cô vẫn phải chết?

Đây đều là những thứ gì, tuyệt đối đừng mịa nó diễn như thế!

Lại nói, ai có thể đảm nhiệm nhân vật Từ Thần Đường Đua Yeva! Ngàn vạn không thể hủy hình ảnh của cô!

Đang lúc Lâm Yên trầm tư, Hạ Nhạc Phong lại lôi kéo góc áo Lâm Yên, "Chị Yên, mau nhìn!"

Nghe thấy, Lâm Yên nhìn lại phía TV.

Giờ phút này, hình ảnh trên TV, đúng là vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu.

Một chiếc xe đua màu bạc cực nhanh chạy qua, trong nháy mắt xông đến vạch đích.

Một giây sau, toàn trường sôi trào.

"Yeva!"

"Yeva!"

"Love!"

Hết thấy người xem đứng dậy cùng một lúc, nhìn Vệ Miện vương màu bạc.

Giờ này khắc này, trong mắt Lâm Yên lại xuất hiện gọn sóng hiếm thấy.

"Tình Không Màu Bạc" - xe chuyên dụng của cô!

Rất nhanh, cửa xe mở ra, Từ Thần Đường Đua Yeva mặc trang phục đua xe màu bạc chậm rãi đi ra từ trong xe, phát tay gửi lời chào tới bốn phương tám hướng.

"Quá đẹp rồi! Trời ạ, quá đẹp rồi!"

Bỗng nhiên, Hạ Nhạc Phong từ trên ghế salon nhảy lên một cái, trong mắt tràn đầy kích động.

"Chị Yên, chị thấy không, đây là sự phụ của đại thần Lăng Mãng, Yeva! Không chỉ đại thần Lăng Mãng, còn có Từ Vong Đồ Tể cũng là đồ đệ của Yeva!" Hạ Nhạc Phong kích động.

Lâm Yên: "Biết biết, em đừng nhảy, chờ sau đó ghé sô pha cũng sập."

"Chị Yên, bên trong kiếp sống nghề nghiệp của em, nếu em có thể cùng Từ Thần Đường Đua Yeva... Không, có thể chạy một trận với bất luận một vị nào đồ đệ nào của Yeva, em chết cũng không tiếc!" Hạ Nhạc Phong nói.

"Cố gắng lên, một ngày nào đó, nguyện vọng của em sẽ được hoàn thành." Lâm Yên cười nói.

Hạ Nhạc Phong lắc đầu: "Quá khó khăn, loại tầng thứ giống chúng ta, ở trong mắt người ta, ngay cả sâu kiến cũng không bằng."

Lâm Yên đứng dậy, nói với Hạ Nhạc Phong: "Nhanh nghỉ ngơi đi thôi, ngày mai cam đoan tình lực dồi dào, nếu như ngày mai thật sự bị đào thải, cho em đi đua một trận cùng bọn họ, cũng không còn ý nghĩa gì."

Dứt lời, Lâm Yên đi đến phía phòng khách, đưa lưng về phía Hạ Nhạc Phong phát phát tay.

"Yên tỳ... Chờ một chút!" Bỗng nhiên, Hạ Nhạc Phong gọi Lâm Yên lại.

Giờ phút này, Hạ Nhạc Phong xem Yeva bên trên tivi, chợt lại nhìn lại phía Lâm Yên.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 253: Dáng dấp vì sao giống nhau như thế

Giờ phút này, Hạ Nhạc Phong đứng ở trên ghế sa lon, ánh mắt rơi vào trên TV, Từ Thần Đường Đưa Yeva đi ra từ bên trong Tinh Không Màu Bạc, chợt, lại nhìn phía Lâm Yên dò xét.

Lặp đi lặp lại nhiều lần, vẻ mặt Hạ Nhạc Phong cũng càng cổ quái.

"Kỳ quái... Làm sao cảm giác không có chỗ nào khác." Hạ Nhạc Phong nhìn chăm chăm Lâm Yên, trong miệng tự lẩm bẩm.

"Sao rồi?" Lâm Yên có chút không hiểu thấu nhìn Hạ Nhạc Phong chăm chăm, gọi chính mình lại không nói lời nào.

"Chị Yên, em cũng là vừa mới phát hiện, chị nhìn Từ Thần Đường Đưa Yeva này một chút, có phải rất giống thân hình của chị hay không... Ngoại trừ bên ngoài hơi cao hơn chị một chút, chỗ nào cũng đều giống!" Hạ Nhạc Phong hướng phía Lâm Yên mở miệng nói.

Lâm Yên: "... So với cô... Cao hơn một chút?!"

Cái kia mà nó là mũ bảo hiểm làm lộ ra cao hơn có được không!

Nếu như lấy mũ bảo hiểm xuống, bọn họ đâu chỉ dáng người giống, Hạ Nhạc Phong sẽ phát hiện, ngay cả ngũ quan lớn lên cũng y hệt nhau đây!

"Tắm một cái rồi ngủ đi." Lâm Yên thờ dãi, quay người rời đi.

"Ai, chị Yên, thật sự vô cùng giống mà!"

Thanh âm Hạ Nhạc Phong truyền đến từ phía sau.

...

Nằm trên giường lớn phòng khách, Lâm Yên có muôn vàn nỗi lòng.

Mấy năm nay, sự tình phát sinh, thật sự là quá nhiều.

Lâm Yên xem chừng, trải nghiệm của chính mình, đầy đủ có thể viết thành một bản sách ly kỳ.

Nhất là hôm nay, cái người cà lăm, còn có một đám người chạy theo bắt cà lăm kia, đến tột cùng có lai lịch gì, có quan hệ gì với phòng thí nghiệm, trước mắt Lâm Yên đều không có đầu mối.

Thực ra, khiến cho Lâm Yên để ý là, đám người đội trưởng kia, trước mặt mọi người nói ra, muốn bán cô đổi tiền.

Nếu như là người bình thường, vậy Lâm Yên có chút lý giải, khẳng định chính là bọn buôn người đáng chết.

Nhưng mà, những người kia cũng không phải người bình thường, thậm chí mang theo trong người không biết dụng cụ quý quái gì, lại có thể kiểm tra ra thể chất của mình...

"Có phải là thợ săn tiền thưởng hay không?" Lâm Yên nằm ở trên giường, lông mày hơi hơi nhăn lại.

Lật qua lật lại, Lâm Yên cuối cùng gọi một cú điện thoại.

Lâm Yên đem sự tình hôm nay giải thích cặn kẽ một lần.

"Suy đoán của cô, hết sức chính xác." Rất nhanh, một thanh âm truyền ra từ trong điện thoại.

"Thực ra, có rất nhiều tổ chức cùng loại như này, nghề nghiệp chuyên môn là đuổi bắt người có thể chất đặc biệt, mà bản thân kẻ truy bắt, cũng là người có thể chất đặc biệt, tổ chức phía trên bọn họ, phần lớn đều thập phần thần bí, mạng lưới quan hệ rắc rối phức tạp, về sau gặp được dạng người này, tận lực tránh xa."

"Vậy em trai tôi, có thể có quan hệ với bọn họ hay không?" Lâm Yên vội vàng hỏi.

"Dựa theo logic mà suy đoán, hẳn là không có liên quan gì."

...

Sau khi cúp điện thoại, Lâm Yên nằm ở trên giường, không ngừng hồi tưởng hết thấy những gì phát sinh hôm nay.

Khi bị vật thể hình lưới hạn chế, trong đầu của cô, hiện ra rất nhiều hình ảnh liên quan tới ký ức không thuộc về chính mình, mơ hồ ở giữa đó, thậm chí nghe thấy một đạo thanh âm ai oán, gọi cô là mẹ...

Thậm chí, cô còn ôm nhau ngủ với Bùi Duật Thành.

Nghĩ đến đây, Lâm Yên không khỏi rung mình một cái, tinh thần của cô, nhất định xảy ra vấn đề!

Hôm sau, lúc sáng sớm.

Lâm Yên liền rời khỏi giường từ sớm.

Mẹ Hạ Mộ Vân đã chuẩn bị xong bữa sáng.

"Tiểu Yên, đánh răng rửa mặt, sau đó ăn cơm." Hạ Mộ Vân tháo tạp dề, nói với Lâm Yên.

Nghe thấy, Lâm Yên nhẹ gật đầu, sau khi đánh răng rửa mặt xong, đi vào trên bàn cơm.

Chưa qua bao lâu, lão gia tử Hạ Định Khôn cùng Hạ Hùng còn có Hạ Minh Khải, từ từ ra từ các gian phòng.

Hạ Hùng liếc mắt lườm Lâm Yên: "Hôm nay, nếu như mày kéo chân sau của Minh Khải, cái nhà này, về sau tuyệt đối không chứa nổi đám người nhà mày."

Không đợi Lâm Yên mở miệng, Hạ Hùng đi lên trước, thanh âm lạnh lùng nói: "Thi đấu hôm nay, ZH1 hàng đầu trong nước còn có ông chủ Bùi Vũ Đường của đội xe Tật Phong, cũng đều là hướng về phía Minh Khải mà tới, đừng làm Minh Khải mất thể diện."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 254: Không có hứng thú để ý tới

"Đại ca, Tiểu Yên không chuyện thi đấu của đội xe, con bé cũng chỉ là hảo tâm hỗ trợ mà thôi, sao anh có thể nói như vậy." Hạ Mộ Vân nhìn về phía Hạ Hùng, nhú mày mở miệng.

"Ha ha, không hiểu thì thành thành thật thật ở nhà đợi, chạy tới đường đua xem náo nhiệt làm gì, tôi nói cho mấy người biết, lần này chiến đội hàng đầu trong nước còn có nhà đầu tư tài trợ đều đến, nếu như bởi vì các người mà xảy ra sơ suất gì, tôi không để các người dễ chịu đâu, loại đội đua xe ZH1 kia, còn có Bùi Vũ Đường, nếu như không phải vì Minh Khải, bọn họ sẽ quan tâm đến loại trận thi đấu nhỏ này? Còn tự mình đến trợ uy cho Minh Khải?!"

Thấy Hạ Mộ Vân không nói lời nào, Hạ Hùng cười lạnh nói: "Minh Khải mang đến vinh quang cùng hi vọng lớn như vậy cho cái nhà này, cho đội xe, trên đường đua, hết thấy đều phải nghe Minh Khải!"

"Cha, cha nói với bọn họ nhiều như vậy làm gì, bọn họ thì biết cái gì?" Hạ Minh Khải liếc mắt lườm Lâm Yên cùng Hạ Mộ Vân, mặt mũi tràn đầy khinh thường.

"Được rồi! Ôn ào cái gì!" Bỗng nhiên, lão gia tử Hạ Định Khôn lạnh giọng quát.

"Cha, con đều nói sự thật, cha xem, lần này nếu như không phải là bởi vì Minh Khải, ZH1 còn có ông chủ của đội xe Tật Phong Bùi Vũ Đường kia, làm sao lại tới quan tâm đội xe nhỏ của chúng ta." Lúc này, Hạ Hùng nhỏ giọng nói với Hạ Định Khôn.

Nghe thấy, lão gia tử cũng không có nói thêm cái gì, ánh mắt lại rơi vào trên người Hạ Minh Khải.

Một lát sau, Hạ Định Khôn nói với Hạ Minh Khải: "Tiểu Khải, lần này con lập công lớn... Ở trên đường đua nhất định phải biểu hiện tốt một chút, coi như thua trận đấu này, chỉ cần con biểu hiện tốt, nói không chừng, còn có cơ hội có thể tiến vào loại đội đua xe hàng đầu như ZH1 này."

"Ông nội, ông yên tâm đi! Chỉ cần một số người không cản trở, con không dám nói có thể thắng, thế nhưng, coi như thua, cũng có thể thua đẹp đẽ." Hạ Minh Khải gật đầu về phía Hạ Đình Khôn.

Giờ phút này, Lâm Yên liếc qua Hạ Hùng cùng Hạ Minh Khải, hai cha con này, đích thật là không làm rõ ràng được tình huống.

Chẳng qua, Lâm Yên lại cũng không thêm để ý hai cha con này, mục đích lần này của cô, cũng chỉ có một, giữ được đội xe của ông ngoại là được, còn về những thứ khác, cô cũng không có hứng thú để ý tới.

...

Sau khi ăn điểm tâm xong, Lâm Yên cùng đoàn người Hạ gia đi tới trường đua.

Đường đua lần này, hoàn toàn khác biệt với đường đua trước đó giao hữu cùng Speed.

Đường đua trước đó của Lâm Yên cùng Speed là sân bãi thi đấu.

Cái gọi là sân bãi thi đấu, chính là bên trong bãi xe đua đã dựng tốt tiến hành trên đường đua chỉ định.

Mà không phải sân bãi thi đấu, chính là tiến hành ngoài trời, đường xá hết sức phức tạp, cho nên, lúc này mới cần hoa tiêu.

Sân bãi lần tranh tài này, là ở ngoại ô để đô, sân bãi rất lớn, phần lớn là đường núi tổ hợp.

"Đường đua ngoài trời cấp B..."

Nhìn sân bãi đường đua bốn phía, về mặt Hạ Nhạc Phong có chút mất tự nhiên.

Trong dĩ vãng, chỗ sân ngoài trời Hạ Nhạc Phong thi đấu, phần lớn đều là sân bãi cấp C.

Sân bãi cấp C, tuy nói Hạ Nhạc Phong cũng chạy qua mấy lần, nhưng mỗi lần đều không phải là hết sức tốt đẹp, cộng thêm hoa tiêu của chính mình cũng không đủ chuyên nghiệp, nhiều khi đều sẽ phát sinh tình huống ngoài ý muốn.

"Các người nhớ kỹ cho tôi."

Giờ phút này, Hạ Hùng mang theo Hạ Minh Khải đi tới, Hạ Hùng lạnh giọng mở miệng nói: "Chờ một lát nữa khi tranh tài bắt đầu, các người liền phụ trách ngăn cản hai đội xe đua khác, để cho Minh Khải có thể luôn luôn chạy ở phía đầu tiên, hiểu không!"

Lâm Yên vừa muốn nói gì, Hạ Nhạc Phong lại nhẹ gật đầu, vội vàng nói: "Được... Con cùng chị Yên nhất định sẽ hết sức, cam đoan để anh Khải thông thuận."

Lâm Yên: "..."

"Còn có, nó chẳng qua là góp đủ số lượng, con chạy chính con, đừng nghe nó, nó cái gì cũng đều không hiểu." Hạ Hùng liếc qua Lâm Yên.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 255: Trang phục đua xe màu bạc

Hạ Nhạc Phong nhìn về phía Hạ Hùng, nói khẽ: "Bác cả, con và chị Yên đều sẽ hết sức nỗ lực."

Sau khi chờ Hạ Hùng rời đi, hai người Lâm Yên cùng Hạ Nhạc Phong ngồi một bên, nhìn đội xe Hạ gia bên này kiểm tra trước thi đấu.

"Hoàn toàn chính xác không có trang bị gì tốt." Lâm Yên sau khi liếc thêm vài lần, nhẹ nói ra.

Về mặt Hạ Nhạc Phong hơi có chút xấu hổ, "Chị Yên, thực ra còn tạm được, mặc dù so ra kém những đội xe lớn kia, nhưng đồ vật cơ bản, nên có cũng đều có."

Nghe nói lời ấy, Lâm Yên không khỏi nâng trán.

Nếu ngay cả trang bị cơ bản cũng không có, vậy còn có thể lên đường à, cái gì gọi là cơ bản...

"Chị Yên, thực ra xe đua ngoại trừ trang bị bên ngoài, phán đoán cùng kỹ thuật của tay đua xe cũng là then chốt." Hạ Nhạc Phong nói.

Nghe thấy, Lâm Yên mỉm cười, ngoại trừ sự giúp đỡ từ trang bị bên ngoài, chủ yếu nhất chính là xe đua, nhưng đã có thể coi là xe đua tiêu chuẩn, cho dù kém cũng vẫn là xe đua, chỉ cần không phải khoảng cách quá lớn, dùng kỹ thuật vẫn đủ để bù vào.

"Tiểu Phong, Tiểu Yên, xuống đây."

Một lát sau, lão gia tử Hạ Định Khôn gọi phía Lâm Yên.

Nghe thấy lão gia tử mở miệng, Lâm Yên cùng Hạ Nhạc Phong nhẹ gật đầu, đồng thời đứng dậy, đi đến khu đường đua chuẩn bị.

"Tiểu Phong, trang phục thi đấu."

Lão gia tử Hạ Định Khôn đưa một bộ trang phục thi đấu màu bạc cho Hạ Nhạc Phong.

"Giày đua xe chịu nhiệt, mặt nạ chịu nhiệt, bao tay chịu nhiệt, còn có mũ bảo hiểm, tự mình kiểm tra một chút, sau đó cho Tiểu Yên một bộ." Hạ Định Khôn nói.

"Ông nội, con biết rồi." Hạ Nhạc Phong ngồi xổm một bên, cẩn thận kiểm tra trang bị xe đua.

Sau khi xác định không có sai sót, Hạ Nhạc Phong trực tiếp mặc trang phục đua xe màu bạc lên người, chột nhìn về phía Lâm Yên: "Chị Yên, hoa tiêu trước đó của em là nam, đoán chừng trang phục của hấn chị cũng không dùng được, mấy ngày trước ông nội đã làm riêng cho chị một bộ, đợi lát nữa em đem lên xe cho chị."

"Được." Lâm Yên nhẹ gật đầu.

Rất nhanh, ánh mắt Lâm Yên rơi vào trang phục đua xe Hạ Nhạc Phong đã mặc trên người, trong mắt hiện ra một tia cổ quái.

"Tiểu Phong, trang phục đua xe của chúng ta... Làm sao chị lại thấy có chút quen mắt..." Lâm Yên mở miệng hỏi.

Trang phục đua xe của đội xe Hạ gia, ngoại trừ khác logo của đội, kiểu dáng màu sắc, đều không khác bao nhiêu so với trang phục đua xe cô từng dùng, nếu như không phân biệt cẩn thận, cơ hồ rất dễ dàng nhận lầm.

Nghe Lâm Yên nói, Hạ Nhạc Phong lại cười nói: "Chị Yên, chị nhìn khẳng định cảm thấy quen thuộc, đêm qua chị còn thấy qua mà."

"Tôi hôm qua còn thấy qua?" Về mặt Lâm Yên có chút không hiểu.

"Đúng vậy." Hạ Nhạc Phong nhẹ gật đầu, mở miệng giải thích với Lâm Yên: "Tôi hôm qua chúng ta không phải cùng xem giải đua xe à... Trang phục thi đấu Từ Thần Đường Đua Yeva mặc, chính là như vậy."

Lâm Yên: "...". Cô quả nhiên không đoán sai.

"Ha ha, chị Yên, chị không biết, thực ra trang phục thi đấu của chúng ta, hết sức lưu hành ở trong nước, rất nhiều đội đua xe to to nhỏ nhỏ, đều ưa thích trang phục đua xe màu bạc." Hạ Nhạc Phong cười nói.

Đối với giới đua xe trong nước, Lâm Yên thật đúng là không hiểu rõ lắm.

"Sau khi Từ Thần Đường Đua Yeva liên tục tham gia mấy lần vòng thi đấu thứ nhất toàn cầu, loại trang phục đua xe màu bạc này liền thịnh hành lên, kể cả nấy đồ đệ của Từ Thần Đường Đua Yeva, giống đại thần Lăng Mãng, ông hoàng xe đua Từ Vong Đồ Tề, về sau tất cả bọn họ cũng toàn dùng màu bạc." Hạ Nhạc Phong giải thích.

"Nói nhảm xong chưa."

Còn không đợi Lâm Yên mở miệng, hai người Hạ Hùng và Hạ Minh Khải bước lên trước.

"Nó chỉ là cho đủ số lượng, con nói với nó nhiều như vậy, nó biết cái gì, lãng phí thời gian, nhanh kiểm tra xe của mình đi." Hạ Hùng không nhịn được khua tay nói.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 256: Xe dõm gì đây

Nghe Hạ Hùng nói, Hạ Nhạc Phong vỗ ót một cái, chỉ cố nói chuyện phiếm với chị Yên, suýt nữa quên kiểm tra tình trạng của xe.

"Chị Yên, chiếc xe đua màu bạc này chính là chiếc em lái." Hạ Nhạc Phong đứng bên cạnh xe đua màu bạc, cười nói với Lâm Yên.

Lâm Yên: "...". Vì sao vẻ ngoài của chiếc xe này, cũng giống Tinh Không Màu Bạc của mình như vậy.

"Tiểu Phong, bọn em không có người chuyên nghiệp kiểm tra tình trạng xe?" Lâm Yên nhìn về phía Hạ Nhạc Phong, rất ít khi gặp tay đua xe tự mình tiến hành kiểm tra xe trước khi thi, cho dù là có, cũng là sau khi người chuyên nghiệp kiểm tra đo lường, tay đua xe theo thói quen kiểm tra một lần nữa.

"Trước kia có, bắt quá, hiện tại tài chính của đội xe Hạ gia có chút vấn đề, ông nội nói, có thể tiết kiệm thì tiết kiệm, ngược lại cũng không có vấn đề gì, bọn em mặc dù không chuyên nghiệp, nhưng nếu có vấn đề, cũng có thể nhìn ra." Hạ Nhạc Phong nói.

Lâm Yên nhẹ gật đầu, bây giờ, đội xe Hạ gia hoàn toàn chính xác rất nghèo.

"Chị Yên, chị nhìn chiếc xe đua cũng cảm thấy quen mắt chứ... Thực ra, ông nội là Fan hâm mộ trung thành của đại thần Lăng Mãng và ông hoàng xe đua Từ Vong Đồ Tể, nhất là đối với Từ Thần Đường Đua Yeva, càng là có một loại cuồng nhiệt sùng bái, cho nên xe đua hay trang phục của đội xe Hạ gia chúng ta, đều rất giống Từ Thần Đường Đua Yeva." Hạ Nhạc Phong cười nói.

"Có đúng không..." Lâm Yên nhéo nhéo cằm, lực ảnh hưởng của cô lớn như vậy?

Ngay cả ông ngoại cũng là fan cuồng trung thành của mình?

Mà Lâm Yên cũng không nghĩ tới, mấy đứa trẻ trâu Lăng Mãng cùng Đồ Tể kia, lực ảnh hưởng bây giờ sẽ không lồ như vậy, nhất là đứa trẻ trâu Lăng Mãng kia, nước ngoài thế mà cũng bắt đầu dùng hán làm nguyên mẫu, bắt đầu chế tác điện ảnh.

"Chị Yên, chị xem xe em đây, thế nào." Hạ Nhạc Phong xoa xoa mồ hôi trên mặt, hướng phía Lâm Yên cười nói.

Nghe thấy, Lâm Yên vô thức dò xét xe màu bạc của Hạ Nhạc Phong.

"Nói thật hay là nói dối." Lâm Yên hỏi Hạ Nhạc Phong.

"Áy..." Hạ Nhạc Phong sững sờ, rõ ràng không nghĩ tới Lâm Yên sẽ nói như vậy, liền nói ngay: "Nếu không trước tiên nói dối một chút coi?"

"Lời nói dối?" Lâm Yên nhẹ giọng cười một tiếng, lượn quanh xe màu bạc của Hạ Nhạc Phong một vòng: "Xe của em, là tốt nhất bên trong đội xe Hạ gia, nhất là động cơ này, gần như hoàn mỹ."

Hạ Nhạc Phong: "...".

"Vậy nói thật?" Hạ Nhạc Phong tiếp tục nói.

"Chính là xe nát." Lâm Yên thân nhiên nói.

"Chị Yên, thực ra cũng tạm được?" Hạ Nhạc Phong tựa hồ có chút không quá phục.

"Bên trong đội xe Hạ gia, xe Hạ Minh Khải tốt nhất, ngoài ra mấy chiếc còn lại chỉ hơi không bằng, xe của em là kém nhất." Lâm Yên nói.

"Anh Minh Khải có kỹ thuật tốt nhất, thực lực tổng hợp cũng mạnh nhất, đây cũng không gì đáng trách." Hạ Nhạc Phong cười nói.

"Đúng rồi, chị Yên, chị có muốn cân nhắc gia nhập đội xe Hạ gia hay không, em thấy chị Yên cũng cảm thấy hứng thú với xe đua... Chị nếu có suy nghĩ về phương diện này, em có thể nhận chị làm đồ đệ, dạy chị kiến thức cần bản cùng kỹ thuật." Không cho Lâm Yên cơ hội mở miệng, Hạ Nhạc Phong tiếp tục cười nói.

Nghe Hạ Nhạc Phong nói, Lâm Yên thở dài: "Có thể suy nghĩ một chút."

"Đáng tiếc, anh Minh Khải có thành kiến rất sâu với chị, bằng không, để cho anh Minh Khải dạy chị, hiệu quả khẳng định là tốt nhất." Hạ Nhạc Phong suy nghĩ một chút nói.

Lâm Yên: "...". Chị mịa nó cảm ơn em!

"Đúng rồi, chị Yên, trang phục của người." Đang nói chuyện, Hạ Nhạc Phong mở cửa xe, đưa một bộ trang phục đua xe màu bạc cho Lâm Yên.

Lúc này, Lâm Yên nhận trang phục đua xe màu bạc, nói một tiếng cảm ơn với Hạ Nhạc Phong.

Không đợi Lâm Yên mặc trang phục đua xe lên, lão gia từ Hạ Định Khôn lại gọi Lâm Yên cùng Hạ Nhạc Phong tới.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quảng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 257: Làm sao có thể để ý loại tranh tài này

"Ông nội, làm sao vậy?"

Hạ Nhạc Phong đi tới bên cạnh lão gia tử, mở miệng hỏi.

"Tiểu Phong, các con cùng giúp Minh Khải kiểm tra tình trạng xe đi." Hạ Định Khôn nói.

Lần này, lão gia tử Hạ Định Khôn thật sự kỳ thác hi vọng quá lớn lên Hạ Minh Khải, cho nên, tận lực làm đến không có sơ hở nào.

"Được rồi." Hạ Nhạc Phong đáp ứng, bước nhanh đi đến bên cạnh Hạ Minh Khải, bắt đầu kiểm tra xe của Hạ Minh Khải.

Lâm Yên đứng ở một bên, trong lúc rảnh rỗi, ánh mắt cũng rơi vào trên xe đua của Hạ Minh Khải.

"Tiểu Phong, xe của anh không có vấn đề gì chứ." Hạ Minh Khải cởi bao tay ra, phúi tay, nói với Hạ Nhạc Phong.

"Ừm, không có vấn đề gì, tình trạng xe đều tốt." Hạ Nhạc Phong nhẹ gật đầu.

"Yên tâm đi Minh Khải, tôi cũng đã kiểm tra qua, không có vấn đề." Một bên, một vị nam tử trẻ tuổi để đầu đỉnh đứng đó, lên tiếng cười nói.

"Được, không có việc gì thì tốt." Lão gia tử Hạ Định Khôn nói.

Lâm Yên một mực chưa từng mở miệng, nhìn về phía lão gia tử Hạ Định Khôn, không chút do dự, nói: "Ông ngoại, khí áp bánh trái phía sau của chiếc xe này quá cao, dễ dàng nổ bánh xe."

"Cái gì?"

Lâm Yên vừa dứt lời, mọi người tại đây, bao gồm Hạ Nhạc Phong, đều sững sờ.

Khí áp quá cao, dễ dàng nổ bánh xe?

Làm sao nhìn ra được?

"Cô nói bậy bạ gì đó?" Nam tử trẻ tuổi để đầu đỉnh lập tức giận dữ.

"Nhạc Phong, nữ nhân này ai vậy? Ở đây nói loại cái gì!" Nam nhân đầu đỉnh nói với Hạ Nhạc Phong.

"Anh Lý... Đây là chị họ em, Lâm Yên... Hôm nay chị ấy là hoa tiêu của em." Hạ Nhạc Phong giải thích nói.

Ngay sau đó, Hạ Nhạc Phong nói với Lâm Yên: "Chị Yên, vị này là anh Lý Vinh, anh Vinh là hoa tiêu của anh Minh Khải."

"Há, ngược lại khí áp bánh trái phía sau có chút cao, không tin cũng được." Lâm Yên nhún vai.

Nghe thấy, Lý Vinh mặt đen lên, trực tiếp mở cửa xe, mở đồng hồ đo.

Bên trên đồng hồ đo, có biểu hiện khí áp.

Lý Vinh nhìn thoáng qua đồng hồ đo, nói: "Đồng hồ đo biểu thị bình thường."

Lâm Yên: "Vậy chính là đồng hồ đo bị hỏng."

"Mày câm miệng cho tao!" Bỗng nhiên, Hạ Hùng một bên tức giận quát lớn với Lâm Yên: "Chó má gì cũng không hiểu, mày nói bậy bạ gì ở đây đó!"

"Chờ một chút, cô ta là hoa tiêu của Hạ Nhạc Phong?" Lý Vinh nhíu lông mày: "Cô ta cái gì cũng không hiểu, sao có thể làm hoa tiêu, như vậy không phải sẽ hại Hạ Nhạc Phong à."

"Mặc kệ nó (Hạ Nhạc Phong), hoa tiêu trước đó của Nhạc Phong chạy, hôm nay cô ta chẳng qua là đến cho đủ số." Mặt mũi Hạ Hùng tràn đầy không kiên nhẫn.

"Chặc chặc." Lý Vinh liếc mắt nhìn Lâm Yên, chột lắc đầu.

"Tôi chỉ là nhắc nhở, tin hay không là vấn đề của các người." Lâm Yên đứng thẳng nhún hai vai, cô thuần túy chỉ là suy nghĩ vì đội xe của ông ngoại thôi.

Lâm Yên dứt lời, ngáp một cái, quay người đi đến chiếc xe đua màu bạc kia của Hạ Nhạc Phong, trực tiếp ngồi vào tay lái phụ, bắt đầu thay trang phục.

...

Đúng lúc này, điện thoại Hạ Hùng vang lên, nhân viên bên ngoài sân thông báo, đội thi đấu ZH1 cùng ông chủ Bùi Vũ Đường của đội xe Tật Phong đã tới.

"Tốt, tôi biết rồi, an bài cho bọn họ tại phòng nghỉ ngơi Vip, tôi cùng Minh Khải lập tức tới nghênh đón!"

Sau khi Hạ Hùng cúp điện thoại, cùng lão gia tử và Hạ Minh Khải đi đến phía bên ngoài sân.

Bên trong phòng Vip.

Z Thần nhìn về phía Bùi Vũ Đường, có chút không xác định nói: "Lâm Yên tiểu thư... Thật sự sẽ tham gia loại thi đấu bên ngoài này?"

Trước đó Z Thần nhận được điện thoại của Bùi Vũ Đường, liền hết sức kinh ngạc, dùng trình độ của Lâm Yên, làm sao có thể để ý loại tranh tài này.

"Dĩ nhiên." Bùi Vũ Đường vội vàng nói: "Đội xe của lão gia tử Hạ gia, là ông ngoại của chị ấy, còn có Hạ Minh Khải gì đó kia, hình như là anh họ của chị ấy."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 258: Thực sự là Bug

"Anh họ của Lâm Yên tiểu thư sao?"

Mộc Mộc của ZH1 nhẹ gật đầu, nói: "Nguyên lai là vậy, Lâm Yên tiểu thư là người của thế gia xe đua... Khó trách lợi hại như vậy, vậy anh họ kia của cô ấy cũng cần phải thật lợi hại đi."

Bùi Vũ Đường nói: "Tôi đây cũng không biết, không rõ ràng lắm, ngược lại hiện tại đội xe Hạ gia thuộc về hạng chót, nếu thật sự lợi hại như vậy, còn có thể chơi ra thành tích này sao, đoán chừng cũng không được tốt lắm, bằng không mà nói, lần này cũng không cần Yên tỷ tới cứu trợ."

Bùi Vũ Đường vừa dứt lời, đám người Hạ Hùng và Hạ Minh Khải, đã đẩy cửa vào.

"Hoan nghênh!"

Sau khi nhìn thấy toàn đội ZH1 cùng Bùi Vũ Đường, lão gia tử Hạ Định Khôn lên tiếng nói.

Hạ Định Khôn hoàn toàn không nghĩ tới, Hạ Minh Khải này thế mà thật sự có năng lực lớn như vậy, ngay cả toàn đội ZH1 đều tới.

"Chào ngài."

Z Thần tiến lên, bắt tay với lão gia tử Hạ Định Khôn.

"Chư vị mau ngồi." Hạ Định Khôn cười nói.

Nghe thấy, đám người Bùi Vũ Đường nhẹ gật đầu, ngồi xuống.

"Ha ha, ngài chính là Z Thần đi, nghe danh đã lâu, danh tiếng của ZH1 trong nước chúng ta quá lớn, mọi người thi đấu, Minh Khải thường xuyên đi xem, không nghĩ tới hôm nay nhìn thấy người thật!" Hạ Hùng cũng vội vàng cười nói.

"Cha, con cùng Z Thần và Đường thiếu, cũng là người quen cũ!" Hạ Minh Khải nói.

"Người quen?"

Nghe lời ấy, Mộc Mộc cùng bọn người Z Thần sửng sốt.

Bọn họ giống như căn bản không biết nam nhân này mà.

"Hắn chính là anh họ của Yên tỷ, tên là Hạ Minh Khải gì đó." Bùi Vũ Đường nhẹ giọng ghé tai nói thầm với Z Thần.

"Thì ra là thế..." Nghe thấy, Z Thần nhẹ nhàng gật đầu.

"Hôm nay, chư vị vì Minh Khải, tự mình tới, thật là như rồng đến nhà tôm, đội xe Hạ gia của chúng tôi rất vinh dự... Z Thần, ngài đợi lát nữa liền xem

Minh Khải biểu hiện đi." Hạ Hùng cười nói với Z Thần.

"A... A, được." Sắc mặt Z Thần hơi có chút xấu hổ.

Mộc Mộc và các đội viên của ZH1 cũng có chút không nghĩ ra, tự mình đến đây vì Hạ Minh Khải?

Bọn họ lần này tới, rõ ràng là vì xem Lâm Yên biểu diễn...

Chỉ có điều, lời tuy là như thế, Hạ Minh Khải này dù sao cũng là anh họ của Lâm Yên, tự nhiên không tiện nói thêm cái gì.

"Z Thần, ngài hẳn là đã xem qua Minh Khải nhà tôi thi đấu đi, ngài cho rằng Minh Khải nhà tôi có tư cách tiến vào ZH1 làm dự bị hay không?" Rất nhanh, Hạ Hùng thay đổi chủ đề, mở miệng cười nói.

Z Thần: "..."

Hắn thật sự đúng là chưa có xem.

"Ừm... Còn có khả năng, còn có khả năng." Z Thần xấu hổ cười nói.

Trong lúc nói chuyện, màn hình TV bên trong phòng khách quý bỗng nhiên mở lên.

Trong màn hình là cả một đường đua ngoài trời, là quay từ máy quay không người lái đồng thời trực tiếp truyền đến trong phòng khách quý.

Z Thần tập trung nhìn vào, chỉ thấy bên cạnh một chiếc xe đua màu bạc, một nữ hài thân mang trang phục thi đấu màu bạc đứng đấy, chính là Lâm Yên.

...

"Minh Khải, thời gian không còn sớm, chúng ta tới trường đua trước." Một lát sau, Hạ Hùng nói với Hạ Minh Khải.

Nghe thấy, Hạ Minh Khải nhẹ gật đầu.

"Mấy vị trước tiên nghỉ ngơi xem so tài bên trong đây, để cho đám người Minh Khải đi thi đấu trước." Hạ Định Khôn cười nói.

"Được rồi, mọi người đi trước đi." Mộc Mộc vuốt cằm nói.

Sau khi mấy người rời đi, Mộc Mộc cau mày nói: "Không đúng, Lâm Yên tiểu thư lần này giống như không phải tay đua xe?"

"Chẳng lẽ là hoa tiêu?" Z Thần cũng hơi sững sờ.

"Không thể nào, đây là có chuyện gì xảy ra?" Về mặt Bùi Vũ Đường cũng là kinh ngạc, sao lại không giống với cậu ta dự đoán?

"Má nó, đứa bé kia là Hạ Nhạc Phong đi, một người có kỹ thuật kém nhất đội xe Hạ gia, Yên tỷ làm hoa tiêu cho hắn ta?" Bùi Vũ Đường một mặt mộng bực.

Giờ phút này, toàn đội ZH1 cùng Bùi Vũ Đường đều rơi vào trầm mặc, đội xe Hạ gia này là kẻ ngu sao?

Lâm Yên kiavchoi loại tranh tài này, khác gì BUG, BUG đó không cần, lại để cho cô đi làm hoa tiêu?

Cho dù kỹ thuật Lâm Yên có tốt, làm hoa tiêu cũng không có cơ hội để phát huy thực lực, làm sao thắng trận đấu này.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 259: Nhắm mắt lại cũng có thể thắng

Bên trong phòng khách quý.

Rất nhanh, Hạ Hùng sau khi đưa Hạ Minh Khải về khu chuẩn bị trên đường đua, lại quay về lần nữa.

Thấy lão gia từ cùng Hạ Hùng, Z Thần chỉ chỉ Lâm Yên trong TV, về mặt có chút cổ quái, nói: "Tôi muốn hỏi chút, cô ấy là hoa tiêu của Hạ Nhạc Phong sao?"

Nghe lời ấy, lão gia từ Hạ Định Khôn nhẹ gật đầu, nói: "Đúng thế."

Sau khi chính tai nghe nói, về mặt Z Thần cùng toàn thể đội viên ZH1 càng thêm cổ quái, đây là chiến thuật tranh tài gì, làm sao bọn họ hoàn toàn xem không hiểu?

Trận đấu này của chiến đội Hạ gia, trước đó bọn họ cũng hơi hiểu rõ một chút, là đấu vòng loại, nếu như trận đấu này thua, đội xe Hạ gia có thể sẽ đứng trước nguy cơ giải tán.

Mà hai đối thủ còn lại của chiến đội Hạ gia trong trận đấu vòng loại này, là đội xe Lão Thang cùng đội Tia Chóp.

Trong đó, với năng lực tổng hợp tối cao của đội xe Lão Thang, đội xe Hạ gia không chỉ một lần bại bởi đội xe Lão Thang, lại chưa từng thắng nổi.

Nếu để Lâm Yên lên sân, trận đấu vòng loại này hoàn toàn không cần có bất kỳ lo lắng cùng hồi hộp gì, chỉ cần một mình Lâm Yên, nhắm hai mắt cũng có thể thắng.

Nhưng mà, đội xe Hạ gia lại lựa chọn để cho Lâm Yên đi làm hoa tiêu của Hạ Nhạc Phong..

Đây là tâm tính cùng ý nghĩ gì? Đội xe Hạ gia... Chẳng lẽ là muốn nhanh chóng giải tán?

Hoa tiêu cùng tay đua xe hoàn toàn là hai chuyện khác nhau, coi như Lâm Yên có thực lực mạnh hơn, cũng không có khả năng mang đội xe Hạ gia thắng được trận đấu vòng loại này.

"Thực ra..." Z Thần nhìn về phía hai người lão gia tử Hạ Định Khôn cùng Hạ Hùng, muốn nói lại thôi.

"Z Thần muốn nói cái gì sao?" Hạ Định Khôn hiếu kỳ nói.

"Ừm... Tôi là cho là như này, tay đua xe cùng hoa tiêu hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau, hoa tiêu cần một người có độ chuyên nghiệp cực cao đảm nhiệm, cho nên, để cho cô ấy đi làm hoa tiêu... Chỉ sợ không quá phù hợp đi." Z Thần thiện ý nhắc nhở.

Nhưng mà, sau khi nghe Z Thần nói, Hạ Hùng lại mở miệng: "Ài... Z Thần, cậu có chỗ không biết, chúng tôi cũng hết cách rồi, hoa tiêu của Hạ Nhạc Phong trước đó mấy ngày đã rời khỏi đội xe Hạ gia, chúng tôi tạm thời không rút được người ra, chỉ có thể tùy tiện tìm người tới cho đủ nhân số."

"A?" Nghe lời ấy, Bùi Vũ Đường một mặt mòng bức, tùy tiện tìm người cho đủ nhân số?

"Con mịa nó, trâu, thật sự là trâu, bội phục!" Lúc này, Bùi Vũ Đường giơ ngón tay cái lên với Hạ Hùng.

Tùy tiện tìm người... Sau đó tìm một Lâm Yên tùy tiện có thể ngược mấy vị đội viên chiến đội Speed?!

Đội xe Hạ gia bọn họ làm sao không lên trời đi?

Nếu nói, đội xe Hạ gia các người đều có thực lực như Từ Thần đường đua Yeva, vậy cậu ta cũng chấp nhận, một đám hạng chót, cũng sắp bị giải tán đội xe, tùy tiện tìm Lâm Yên làm hoa tiêu...

Cậu ta ngoại trừ dựng thẳng ngón tay cái bội phục, còn có thể nói cái gì?

"Ây... Mấy người khả năng hiểu lầm ý đội trưởng..." Về mặt Mộc Mộc lúng túng nói.

Z Thần có ý là, thực lực Lâm Yên quá mạnh mẽ, không thích hợp đi làm hoa tiêu, trực tiếp vào sân chạy liền có thể thắng, cho nên, hoa tiêu nên để cho một vị nhân sĩ chuyên nghiệp tới đảm nhiệm, sao có thể để cho tay đua là chúa tể đường đua có thể tùy ý quyết định thắng thua đi đảm nhiệm, nếu như vậy, đội xe Hạ gia có thể không cần phải giải tán.

"Tôi hiểu ý của Z Thần, chỉ là, các vị cứ yên tâm!" Hạ Hùng cười nói: "Trận đấu này, là do con trai Hạ Minh Khải của tôi làm chủ lực, Hạ Nhạc Phong cùng cái người hoa tiêu cho đủ số lượng kia của nó, chẳng qua là làm phụ trợ mà thôi, không có vấn đề lớn."

Z Thần: "..."

Toàn thể thành viên ZH1: "..."

Bùi Vũ Đường: "..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 260: Đây không phải tìm tài vạ sao?

Vài vị thành viên ZH1 nhìn lại phía Hạ Hùng.

Mộc Mộc há hốc mồm, muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng cũng không nói ra miệng, đối với sự bạo tay của Hạ gia, hắn đã không biết nên nói cái gì mới phù hợp.

"Đội trưởng, đội xe Hạ gia này, có phải đầu óc có vấn đề gì hay không?"

Thừa dịp đám người Hạ Hùng rời khỏi, một vị thành viên ZH1 nào đó nhìn về phía đội trưởng Z Thần của mình, mở miệng nói.

Nghe thấy, về mặt Z Thần cũng hơi có chút cô quái.

Đề Lâm Yên đi làm hoa tiêu, hoàn toàn chính xác chơi có chút lớn.

Đổi lại bất cứ người nào bọn họ vào sân, đều có thể tùy ý thắng được trận đấu này, nhưng nếu như đổi bọn họ thành vị trí hoa tiêu, vậy liền không có đất dụng võ, tay đua xe không động vào xe đua, làm sao giành thắng lợi cho đội ngũ.

"Đội trưởng, chờ sau khi tranh tài kết thúc, chúng ta thật sự muốn đua một trận cùng Lâm Yên tiểu thư?" Mộc Mộc hỏi Z Thần.

Nếu quả thật cùng Lâm Yên đua, đó không phải là tìm tai vạ à.

Nghe lời ấy, Z Thần nhẹ giọng cười một tiếng, nói: "Tự nhiên là có tính toán như vậy, trước khi đến tôi đã quyết định."

"Đội trưởng, này chỉ sợ... Là tự làm mất mặt đi, ngay cả Speed cũng là bại tướng dưới tay Lâm tiểu thư." Một vị thành viên ZH1 nào đó cau mày nói.

Tuy nói, bọn họ hôm nay không có mặc đồng phục của đội, coi như là thua, cũng sẽ không đại biểu cho ZH1, thế nhưng biết rõ ràng tài nghệ không bằng người, còn muốn đi so, đây không phải tự tìm khổ chịu à.

"Vậy cũng chưa chắc." Z Thần lắc đầu: "Trước đó chúng ta thấy, chẳng qua là Lâm Yên tiểu thư rất lợi hại trên sân bãi thi đấu, loại sân thi đấu bên ngoài này chúng ta lại tương đối am hiểu, mà coi như thua, bại bởi Lâm Yên tiểu thư, cũng không mất mặt."

Z Thần vừa dứt lời, trong mắt Bùi Vũ Đường lóe lên, vội vàng đứng dậy, nhấc tay nói: "Đứng đứng đứng, mang tôi nữa, tôi cũng muốn chạy một vòng!"

...

Giờ phút này, khu đường đua chuẩn bị.

Đội xe Lão Thang cùng một đội đua xe khác đều đã đến đông đủ.

"Ha ha, lão gia tử, tới sớm quá." Lão Thang kẹp cặp công văn, chậm rãi đi đến bên cạnh lão gia tử Hạ Định Khôn, mở miệng cười nói.

Nhìn thấy Lão Thang, sắc mặt Hạ Định Khôn hơi đổi, nhưng cũng không muốn phản ứng.

"Lão tử vậy. Ngài nói một chút, đây vốn là tôi thu nhận đội xe của ngài, ngài bên này còn có thể cầm một khoản tiền, cũng đầy đủ chi tiêu trong nhà, lớn tuổi như vậy, cũng đã xuống mồ nửa người, thừa dịp còn chưa chết, cầm tiền ra bên ngoài sống phóng túng hưởng hưởng phúc thật tốt... Đội xe này nếu bị thua, bị giải tán, ngài lại bị tức chết, thật không tốt!" Lão Thang thấy Hạ Định Khôn không nói lời nào, tiếp tục cười nói.

"Cậu cút cho tôi!"

Hạ Định Khôn giận đến toàn thân khẽ run.

"Nha, lão gia tử, xem lời này của ngài này, tôi cũng là tốt bụng mà, ngài nhìn ngài một chút xem, lớn tuổi như vậy, còn không có tố chất như thế, mở miệng nói lời bần thiêu, thật sự là người già biến xấu rồi." Lão Thang thờ dãi.

Không cho lão gia tử cơ hội mở miệng, ánh mắt Lão Thang lại bỗng nhiên rơi vào trên người Lâm Yên mặc trang phục đua xe.

"Chờ một chút, cô ta là làm gì?" Lão Thang nhìn chằm chằm Lâm Yên, mở miệng nói.

"Con bé làm cái gì, có quan hệ gì với cậu!" Hạ Định Khôn tức giận mở miệng.

"Ha ha, lão gia tử, đây đương nhiên có quan hệ, đội xe này của ngài, là tranh tài cùng đội xe của tôi, tôi tìm hiểu một chút không quá đáng chứ, lại nói, trước đó tôi nghe nói, hoa tiêu của tiểu tử Hạ Nhạc Phong kia thế nhưng lại chạy, không có hoa tiêu, Hạ Nhạc Phong cũng không thể vào sân." Lão Thang cười lạnh nói.

"Ai nói tôi không có hoa tiêu!" Ngay lập tức, Hạ Nhạc Phong đi lên trước, lạnh lùng nhìn về phía Lão Thang, chột chí hướng Lâm Yên: "Chị ấy chính là hoa tiêu của tôi."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 261: Giấy phép hoa tiêu

"Cô ta là hoa tiêu của cậu?"

Sau khi nghe Hạ Nhạc Phong nói, Lão Thang nhìn chăm chăm Lâm Yên, như có điều suy nghĩ.

Nhưng mà, Hạ Định Khôn một bên lại hơi biến sắc mặt, ánh mắt rơi vào trên người Hạ Nhạc Phong, lông mày nhíu lên.

"A... Hoa tiêu mới?" Lão Thang nhìn chăm chăm Lâm Yên, néo néo cái cằm, chợt nói với Lâm Yên: "Tiểu cô nương, đến đây, cầm giấy phép hoa tiêu của cô cho tôi xem một chút."

Lão Thang vừa dứt lời, sắc mặt lão gia tử Hạ Định Khôn và Hạ Nhạc Phong cũng bắt đầu có chút mất tự nhiên.

Lâm Yên chỉ là bọn họ tạm thời kéo qua cho đủ nhân số, làm gì có cái giấy phép hoa tiêu gì.

Như thi đấu sơ cấp này, xưa nay sẽ không đi kiểm tra giấy phép hoa tiêu, nhưng cũng có quy định, hoa tiêu nhất định phải có giấy phép chuyên nghiệp hoa tiêu, nếu như không có giấy phép, thì không thể tham gia trận đấu.

Mà Hạ Định Khôn đã đem tin tức Lâm Yên là hoa tiêu dự bị báo cáo cho ban tổ chức, nếu như Lão Thang thật sự làm thật, muốn truy xét giấy phép hoa tiêu của Lâm Yên, đội xe Hạ gia rất có thể bởi vì việc này mà trực tiếp bị đào thải...

"Anh cũng không phải ban tổ chức, lấy tư cách gì yêu cầu xem giấy phép hoa tiêu của tôi?" Hạ Nhạc Phong quát Lão Thang.

Nghe thấy, Lão Thang nhẹ gật đầu, nói: "Đúng, Tiểu Phong, vẫn là đầu óc của cậu tốt hơn, tôi gọi điện thoại cho ban tổ chức, để cho bọn họ tới tra, cảm ơn cậu nhắc nhở tôi."

Dứt lời, Lão Thang quả nhiên lấy điện thoại di động ra, gọi điện thoại cho ban tổ chức.

Thấy thế, sắc mặt Hạ Nhạc Phong càng khó coi, hận không thể cho mình mấy cái bàn tay, nếu như không phải cậu ta nói lung tung, chắc chắn sẽ không xảy ra chuyện như vậy.

Một bên, Lâm Yên hơi có chút im lặng, loại hình nhà chòi tranh tài như vậy, thế mà còn cần giấy phép hoa tiêu chuyên nghiệp... Hẳn là sẽ không nghiêm khắc như vậy đi...

"Cậu chó quá phận!" Lão gia tử Hạ Định Khôn tức giận quát Lão Thang.

"Quá phận?" Lão Thang nhìn về phía Hạ Định Khôn, mỉm cười: "Lão gia tử, ngài nhìn một cái, tôi sợ là ngài hồ đồ rồi, không tuân thủ quy tắc tranh tài, gian lận... Tùy tiện kéo cá nhân tới thật già lẫn lộn... Đến lúc đó xảy ra chuyện phải làm sao bây giờ, tôi đây cũng là suy nghĩ cho ngài thôi."

Không cho lão gia tử cơ hội mở miệng, Lão Thang tiếp tục cười nói: "Nha, lão gia tử, ngài đừng kích động như vậy, sẽ không phải thật sự bị tôi nói trúng chứ... Cô ta chẳng lẽ không có giấy phép hoa tiêu?"

Mặt Hạ Định Khôn đen thui, thân thể khẽ run.

"Lão gia tử, vậy phiền phức cũng lớn, nếu như cô ta thật sự không có giấy phép, các người chính là ngạnh nhiên trái với điều ước quy định tranh tài, vậy là phải bị cấm thi đấu, hẳn là không nghiêm trọng như vậy đi... A?" Lão Thang lớn tiếng cười nói.

Giờ phút này, Hạ Nhạc Phong lòng nóng như lửa đốt, Lão Thang này, thật mỉa nó như một lão hồ ly!

"Người phụ trách đội xe Hạ gia ở đâu."

Một lát sau, vài vị công nhân viên bên tổ chức thi đấu đi vào hiện trường.

"Chào ngài..." Hạ Định Khôn cười nói với vài vị công nhân viên.

"Là như vậy, có người báo cáo, một vị hoa tiêu của đội xe các người không có giấy phép." Một vị công nhân viên mở miệng nói: "Vị kia hoa tiêu ở đâu."

"Nơi này." Lâm Yên phát phát tay.

"Cô khỏe chứ, xin lấy ra giấy phép hoa tiêu của cô, nếu như không có, cô không có cách nào dùng thân phận hoa tiêu tham gia trận đấu này." Sắc mặt công nhân viên nghiêm túc nói.

"Ây..." Lâm Yên nghiêng đầu, trầm tư một lát, nói với công nhân viên: "Cái kia... Nếu tôi nói tôi không mang, anh có thể tin tưởng hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 262: Tôi có rất nhiều giấy phép vòng tròn thi đấu toàn cầu

Thực ra, sau khi Lâm Yên nói ra câu nói này, liền có chút hối hận, chính cô cũng không tin, huống chi người khác.

"Ha ha, lão gia tử, muốn mang hoa tiêu nhà ngài về không?" Lão Thang nhìn về phía Hạ Định Khôn cười nói.

Nghe thấy, mặt Hạ Định Khôn đen lên, cũng không mở miệng đáp trả.

"Nữ sĩ, cô đến cùng có giấy phép hoa tiêu hay không!" Công nhân viên nghiêm mặt nói.

"Ây... Có... Hay là không có?" Ánh mắt Lâm Yên rơi vào trên người Hạ Nhạc Phong, cô đến cùng là hẳn là có hay là không có...

"Chị Yên tỷ, chị có mà?" Đầu Hạ Nhạc Phong có chút trống không, một ánh mắt của Lâm Yên, khiến cho da đầu cậu ta hơi tê tê.

"Hả, tôi đây có." Lâm Yên nghiêm túc nói.

Công nhân viên gật đầu: "Được rồi, vậy xin lấy ra."

Lâm Yên: "Tôi không mang."

Công nhân viên: "..."

Hạ Nhạc Phong: "..."

"Cô xác định chính mình có giấy phép hoa tiêu đúng không." Thần sắc công nhân viên nghiêm túc.

Lâm Yên: "...". Cô nên nói cái gì, có ai có thể dạy cô một chút hay không?

"Được rồi, nếu cô đã xác định, liền theo chúng tôi tới văn phòng đi, chúng tôi có thể thẩm tra network." Công nhân viên mở miệng.

Lâm Yên: "...". Cô cũng không nói chính mình xác định mà.

Nhưng mà, rơi vào đường cùng, Lâm Yên chỉ có thể đi theo vài vị công nhân viên tới khu vực làm việc.

...

Giờ phút này, trong văn phòng.

Một vị nam nhân trẻ tuổi, mặc đồ chức nghiệp, ngồi trước máy vi tính.

Lâm Yên ngồi đối diện.

"Tính danh." Công nhân viên nói.

"Lâm Yên." Lâm Yên thờ dãi.

"Chờ một lát." Công nhân viên nhẹ gật đầu, bắt đầu thẩm tra.

Sau một lát, ánh mắt công nhân viên rơi vào trên thân Lâm Yên, cau mày nói: "Nữ sĩ, cô cũng không có tin tức giấy phép hoa tiêu!"

Nghe lời ấy, vài vị công nhân viên mang Lâm Yên về, sắc mặt đều biến đổi.

Cô không có giấy phép hoa tiêu, vậy liền biểu thị đội xe Hạ gia vi phạm với quy tắc!

"Trận này, đội xe Hạ gia bị loại, làm trái với quy định, làm ghi chép, báo cáo." Một vị công nhân viên trong đó lạnh lùng nói.

Nghe thấy, Lâm Yên gấp gấp mở miệng: "Đừng đừng đừng, đừng!"

"Nữ sĩ, cô không có giấy phép hoa tiêu, là tuyệt đối cấm chỉ tham gia bất luận thi đấu gì có quan hệ với xe đua!" Công nhân viên nghiêm túc nói.

"Bên trong nước đích thật là không có, nhưng... Tôi ở nước ngoài có mà!" Lâm Yên nói.

"Nước ngoài?" Công nhân viên lạnh nhạt nói: "Tiểu thư, chỉ giấy phép hoa tiêu vòng tròn thi đấu toàn cầu mới có thể thông dụng trên toàn cầu! Cho nên, coi như cô có được giấy phép hoa tiêu ở nước ngoài, ở trong nước là vô hiệu!"

Lúc này, Lâm Yên gật đầu nói: "tôi hiểu rõ, cho nên, giấy phép hoa tiêu của tôi hoàn toàn chính xác cũng chính là giấy phép vòng tròn thi đấu toàn cầu."

Lâm Yên vừa dứt lời, công nhân viên ngồi trước máy vi tính, suýt nữa phun nước trà trong miệng ra ngoài.

Giấy phép hoa tiêu vòng tròn thi đấu toàn cầu?!

Cô bé này hẳn là bị kích thích rồi?

Cô thật sự có giấy phép hoa tiêu vòng tròn thi đấu toàn cầu, còn tới tham gia loại tranh tài trình độ bình thường này?

Thấy ánh mắt vài vị công nhân viên càng sắc bén, Lâm Yên cũng là lòng tràn đầy bất đắc dĩ, thực ra, thời điểm ban đầu, chính cô là có giấy phép hoa tiêu trong nước, nhưng sau đó bởi vì không có xét duyệt, cho nên bị gạch bỏ, lại thêm, chính cô sau đó lại có giấy phép hoa tiêu vòng tròn thi đấu toàn cầu, cũng không cần giấy phép trong nước, vì vậy, Lâm Yên cũng không có đi quản.

Mà cô là tay đua xe, cũng không phải hoa tiêu.

"Tôi thật sự có, không tin các người tra đi." Lâm Yên bất đắc dĩ nói.

"Đi."

Một công nhân viên nói với công nhân viên trước máy vi tính: "Tra! Tôi xem cô ta diễn trò xiếc kịch gì!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 263: Người nắm giữ: Yeva, tên tiếng Trung: Lâm Yên

Lâm Yên nhẹ gật đầu, nói: "Đúng, điều tra thêm đi, hẳn là không có quá thời hạn..."

"Hiểu rồi." Công nhân viên network đến vòng tròn thi đấu toàn cầu, chợt nói với Lâm Yên: "Đầu nhìn vào camera."

Sau khi qua một loạt phân biệt, công nhân viên nói: "Bên trên vòng tròn thi đấu toàn cầu, cũng không có thẩm tra liên quan đến giấy phép hoa tiêu của vị nữ sĩ này."

Vừa dứt lời, ánh mắt vài vị công nhân viên, đồng thời rơi vào trên người Lâm Yên.

"Không thể nào..." Về mặt Lâm Yên kinh ngạc, "Không có khả năng quá thời hạn nhanh như vậy..."

"Nữ sĩ, còn có gì muốn nói sao?" Một vị công nhân viên trong đó đã hơi không kiên nhẫn.

"Có có có..." Lâm Yên nhú mày mở miệng nói: "Anh tra là vòng tròn thi đấu toàn cầu thứ mấy?"

"Vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu." Công nhân viên phụ trách kiểm tra mở miệng nói.

Lâm Yên: "... " Khó trách tra không ra, cô lại không tham gia vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu.

"Nếu không... Anh đi điều tra thêm, điều tra thêm vòng tròn thi đấu thứ hai vòng tròn thi đấu thứ nhất gì đó..." Lâm Yên cười nói.

Công nhân viên: "... "

"Vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu?"

Nghe Lâm Yên nói, vài vị công nhân viên lại cười, nữ nhân này, đầu óc không có vấn đề chứ?

"Cô đến cùng có giấy phép hoa tiêu hay không!" Công nhân viên nghiêm nghị quát.

"Đừng nóng giận, tôi thật sự có, không tin các người tiếp tục tra." Lâm Yên nói.

"Còn vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu, cô biết vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu là khái niệm gì không?" Công nhân viên cười lạnh mở miệng: "Cô là đang trì hoãn thời gian à, tôi cho cô biết, vô dụng, chỉ cần trái với quy định, liền nhất định sẽ bị xử phạt!"

Lâm Yên: "Ai... Trước tra xét rồi nói."

"Tốt, tiếp tục tra cho cô ta!" Công nhân viên nói.

Lâm Yên dựa theo chỉ thị, tiếp tục nhắm ngay camera.

...

"Cũng không có tra được tin tức hoa tiêu của vị nữ sĩ này trên tròn thi đấu thứ hai toàn cầu." Công nhân viên nói.

"Vậy liền tra vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu đi, lần này khẳng định là có." Lâm Yên xấu hổ cười nói.

Ban đầu, khi cô tham gia tròn thi đấu thứ hai toàn cầu, hoàn toàn chính xác có giấy phép hoa tiêu của vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu, chỉ có điều, sau khi tới vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu, liền không quan tâm đến vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu, bởi vì thời gian quá lâu, cho nên, giấy phép vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu hẳn là bị gạch bỏ.

Nhưng Lâm Yên có thể cam đoan, giấy phép vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu, tuyệt đối còn tồn tại!

"Vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu?!"

Lâm Yên vừa dứt lời, công nhân viên cầm đầu nói: "Tra, tra cho cô ta!"

"Nữ sĩ, mời cô tiếp tục nhìn vào camera, nếu như tin tức giấy phép của vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu cũng tra không ra, hi vọng cô có thể bàn giao chi tiết tình hình của đội xe Hạ gia." Công nhân viên phụ trách kiểm tra nghiêm mặt nói.

"Được rồi." Lâm Yên nhẹ gật đầu.

Lâm Yên điều chỉnh tốt tư thế, ánh mắt nhìn về phía camera.

Rất nhanh, ánh đèn bên trong camera chột lóe lên.

Ánh mắt công nhân viên phụ trách kiểm tra rơi vào trên màn ảnh máy vi tính.

Sau ước chừng mười mấy giây, con người công nhân viên phụ trách kiểm tra đột nhiên co rút lại, trong mắt hiện ra vẻ mặt không thể nào tin.

Lúc này, vị công nhân viên này lấy mắt kiếng xuống, vuốt vuốt hai con mắt của mình, sau khi một lần nữa đeo kính mắt lên, cẩn thận nhìn chằm chằm màn ảnh máy vi tính, không bao lâu, lại nhìn lại phía Lâm Yên.

"Không... Cái này... Làm sao..." Công nhân viên phụ trách tra cứu, nhìn chằm chằm Lâm Yên, thân thể run lên.

Công nhân viên rất nhanh thu hồi ánh mắt, vẻ mặt ngạc nhiên, tiếp tục nhìn lại phía màn ảnh máy vi tính.

Màn ảnh máy vi tính biểu hiện tin tức

Vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu: Giấy phép vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu, người nắm giữ: "Yeva", tên tiếng Trung: Lâm Yên.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 264: Lại có thể là thần tượng của hấn!

Công nhân viên phụ trách kiểm tra, giờ phút này nhìn chằm chằm màn ảnh máy vi tính, trong đầu trống rỗng.

"Làm sao vậy?"

Rất nhanh, một vị công nhân viên trong đó hỏi.

"Tra được chưa?" Lâm Yên cũng nhẹ giọng hỏi.

"Tra... Tra được..."

Ánh mắt công nhân viên ngồi trước máy vi tính chậm rãi rơi vào trên người Lâm Yên, vô thức nuốt một ngụm nước bọt.

Bên trong màn ảnh máy vi tính, có ảnh chụp của Yeva.

Danh tính... Còn có diện mạo, đều giống cô gái trước mắt này như đúc.

Làm Fan hâm mộ trung thực của Tử Thần Đường Đua Yeva, hẳn tự nhiên hiểu, Yeva chưa bao giờ lộ mặt ở bên ngoài, mà diện mạo của Yeva, chỉ có mấy đồ đệ kia của cô biết được.

"Thật sự có?"

Lúc này, về mặt vài vị công nhân viên hơi kinh ngạc, công nhân viên cầm đầu bước nhanh đến máy tính.

Nhân viên thẩm tra thấy thế, cơ hồ là theo bản năng, dùng chén nước chặn ảnh chụp của Lâm Yên cùng tên tiếng Anh "Yeva".

Rất nhanh, ánh mắt công nhân viên cầm đầu rơi vào trên màn ảnh máy vi tính.

"Giấy phép vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu, người nắm giữ, tên tiếng Trung: Lâm Yên "

Sau khi thấy một hàng con số trên màn ảnh máy vi tính, về mặt công nhân viên cầm đầu cũng kinh ngạc, nhìn về phía Lâm Yên.

"Lâm.. Lâm tiểu thư, ngài thật sự có giấy phép vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu..." Công nhân viên khó có thể tin nói.

Nghe thấy, Lâm Yên lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, gật đầu nói: "Trước kia khi ở nước ngoài, thuận tiện kiểm tra qua."

"Thuận tiện..."

Nghe Lâm Yên nói, tất cả công nhân viên ở đây hai mắt nhìn nhau.

Cô gái này, vậy mà thật sự có giấy phép thi đấu vòng tròn toàn cầu, đồng thời, còn là vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu.

Vòng tròn thi đấu toàn cầu, là Thánh địa của thi đấu đua xe, phân ra ba tầng.

Đội xe hàng đầu trong nước, tối đa cũng chỉ là tham gia vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu, nhưng cho dù như thế, cũng đã có vốn liếng để khoác lác.

Nhưng mà, cô gái này, thế mà có được giấy phép vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu!

Chờ sau khi xác định tư cách giấy phép của Lâm Yên, nhân viên thẩm tra ngồi bên cạnh máy tính, không chút do dự đóng trang web, ánh mắt rơi vào trên người Lâm Yên đối diện, trái tim còn đang phanh phạch nhảy lên.

Chuyện gì xảy ra... Làm sao có thể?

Cô gái này, thế mà chính là thần tượng của hắn!

Tử Thần Đường Đua Yeva...

Công nhân viên cầm đầu, nhìn Lâm Yên, hơi có chút kích động hỏi, "Lâm tiểu thư, cô đã dùng thân phận hoa tiêu, tham gia vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu sao? Là làm hoa tiêu cho vị tay đua xe nào?"

"Không có." Lâm Yên lắc đầu.

"Không có?" Công nhân viên sững sờ.

"Không có dùng thân phận hoa tiêu tham gia vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu." Lâm Yên nói.

Cho tới nay, cô đều là dùng thân phận tay đua xe tham gia, hoa tiêu chẳng qua là thuận tay thì lấy giấy phép mà thôi, chẳng qua là để cho thuận tiện, thế nhưng chưa từng dùng thân phận hoa tiêu đi qua sân thi đấu.

"Cái này..."

Vài vị công nhân viên hai mắt nhìn nhau, có giấy phép vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu, nhưng không có tranh tài thực chiến? Vậy giấy phép này, khó tránh khỏi có chút không đủ.

"Cái kia, vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu, Lâm Yên tiểu thư nhất định từng tham gia chứ, thuận tiện nói cho chúng tôi biết là hợp tác cùng vị tay đua xe

nào vậy?" Công nhân viên cầm đầu tiếp tục hỏi.

"Cũng không có." Lâm Yên nhún vai.

"Vây vòng tròn thứ ba..."

"Cũng không có."

Công nhân viên: "..."

"Cho nên, ý tứ của tiểu thư Lâm Yên là, chỉ thi giấy phép vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu, nhưng chưa từng dùng thân phận hoa tiêu, tham gia ba vòng tròn thi đấu lớn toàn cầu... Là vậy phải không?"

"Đúng vậy, chưa từng có." Lâm Yên nhẹ gật đầu.

Nghe Lâm Yên chính miệng thừa nhận, vẻ mặt vài vị công nhân viên từ kích động đến thất vọng cũng chỉ trong nháy mắt.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 265: Sóng biển đập cho là ngắc ngoải

Edit: Er

Beta: Dochan

"Cô Lâm, vậy thân phận hoa tiêu của cô hẳn là đã tham gia thi đấu với rất nhiều đội đua hàng đầu ành?"

Nghe thấy vậy Lâm Yên lắc đầu: "Thực ra cũng không phải thế... Đây là lần đầu tiên tôi dùng thân phận hoa tiêu tham gia trận đấu." Nghe thấy câu trả lời của Lâm Yên, trong mắt tên nhân viên đứng đầu và mấy người còn lại hiện ra một tia thất vọng.

Thực ra, người có giấy phép chứng nhận làm hoa tiêu thi đấu vòng hạng nhất trên trường quốc tế cũng không ít, nhưng thi đấu giấy phép và tham gia thi đấu lại là hai việc hoàn toàn khác nhau.

Thi đấu giấy phép hoa tiêu hạng nhất tức là có tư cách tham gia thi đấu vòng hạng nhất trên trường quốc tế, nhưng cũng không có nghĩa là người đó có đủ năng lực để thi đấu vòng tròn hạng nhất trên trường quốc tế.

Có tư cách và có năng lực cũng là hai việc khác nhau.

Mấy nhân viên kia cho rằng nếu cô gái này đã từng tham gia giải đấu vòng hạng trên trường quốc tế thì cho dù là hạng hai. Thậm chí là thi đấu vòng hạng ba trên trường quốc tế thì tiền mà cô ấy kiếm được sẽ rất lớn, tiếc là lại chưa từng tham gia trận đấu nào.

Nhưng cho dù là thế nào đi chăng nữa thì cô gái trước mặt này cũng đã thi đấu giấy phép chứng nhận giải đấu vòng hạng nhất trên trường quốc tế. Coi như là cô ấy không tham gia bất cứ trận đấu nào trong nước thì cũng chắc chắn rằng đây là một nhân tài hoa tiêu.

"Cô Lâm, đây là trận đấu đầu tiên của cô, tôi nghĩ cô hãy đi tìm những tay đua hạng nhất hoặc là đội đua hàng đầu trong nước đi. Cô có kiến thức chuyên nghiệp, nhất định phải phối hợp một tay đua chuyên nghiệp thì mới có thể phát huy được thực lực. Còn Hạ Nhạc Phong của đội xe Hạ gia thì... Hai người hoàn toàn không phối hợp được với nhau, thắng thua trên đường đua không phải là do hoa tiêu quyết định mà là do người cầm lái quyết định." Quản lý có ý tốt nhắc nhở Lâm Yên.

"Đúng vậy cô Lâm, dùng giấy phép thi đấu vòng hạng nhất trên trường quốc tế của cô, nếu như thua trận... thì tương lai của cô sẽ có hình ảnh xấu. Hiện tại cô rời khỏi có lẽ vẫn còn kịp đây." Một vị nhân viên khác cũng lên tiếng phụ họa.

Đây là lần đầu tiên bọn họ gặp được hoa tiêu có giấy phép thi đấu vòng hạng nhất trên trường quốc tế.

Nhưng cho dù là chuyên nghiệp mà lại đi phối hợp với một tay đua xe yếu kém, cũng không có phép thuật để thay đổi tình huống đó nên chỉ có thể trông mắt nhìn đội xe nhà mình thua trận. Đối với tất cả hoa tiêu chuyên nghiệp thì việc lựa chọn tay đua là quan trọng nhất.

Hoa tiêu chuyên nghiệp phối hợp với một tay đua năng lực yếu kém chắc chắn sẽ không thể thắng được, thật là đáng tiếc.

Vai trò của hoa tiêu là trợ giúp tay đua phát huy năng lực đến ngưỡng tối đa. Như Hạ Nhạc Phong, thực lực của cậu ta có hạn, cho dù có phát huy đến cực hạn thì cũng không thể dọa được ai hết.

"Hạ Nhạc Phong, là em họ tôi..." Lâm Yên hơi lúng túng nói.

"Em họ... Hóa ra là thế... Chẳng trách!"

Lúc này mấy vị nhân viên mới hiểu rõ là vì sao Lâm Yên lại đồng ý làm hoa tiêu cho Hạ Nhạc Phong.

Nhưng... như thế không phải là hại chị mình sao?

Không nói đến cô gái này chưa từng tham gia bất cứ trận đấu nào, thì coi như là hoa tiêu đã tham gia thi đấu vòng hạng nhất trên trường quốc tế đích thân ra trận cũng không thể khiến đội xe Hạ gia thắng trận đấu này được.

Nếu hình dung chính xác thì hoa tiêu là biển còn tay đua xe chính là cá bơi dưới biển.

Hoa tiêu chuyên nghiệp phối hợp với tay đua chuyên nghiệp chính là biển cả và cá voi xanh.

Nhưng phối hợp Hạ Nhạc Phong?

Ngại quá, đây gọi là game over.

Thằng đó chỉ là cọng tảo biển, sóng biển đập cho là gãy ngoài luôn chứ nói chi tới chuyện cười sóng.

Tất nhiên đây là việc nhà của Lâm Yên. Mặc dù mấy nhân viên thấy có hơi đáng tiếc, nhưng cũng không tiện nói thêm gì nữa.

Cũng không thể nói cô phối hợp với em họ cô chính là game over, vẫn mau chóng thay người đua xe đi thôi...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 266: Cô ký tên cho tôi được không

Lâm Yên thở dài, chỉ là làm hoa tiêu, sao mà phiền phức thế.

"Lâm tiểu thư, cô có thể đi tham gia trận đấu, mang tới phiền phức cho cô, chúng tôi thật xin lỗi." Thái độ của công nhân viên cảm đầu với Lâm Yên chuyển biến tốt đẹp trong nháy mắt.

Dù sao, cô bé trước mắt thế nhưng là nhân tài có được giấy phép hoa tiêu của vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu, làm sao dám tỏ ra lãnh đạm, dù cho một trận đấu cũng không tham gia qua, giấy phép của người này cũng là thật!

Thấy vài vị công nhân viên rời đi, Lâm Yên cũng đứng dậy, dự định trở về trường đua.

"Lâm tiểu thư, xin chờ một chút!"

Không đợi Lâm Yên bước ra, lại bị công nhân viên phụ trách kiểm tra gọi lại.

"A, sao vậy?" Nghe thấy, Lâm Yên dừng bước, có chút không hiểu hỏi.

"Cô chờ một lát!"

Công nhân viên đánh giá chung quanh, sau khi xác định không có người, lập tức tiến lên, đóng cửa chính lại.

Lâm Yên: "... Có ý gì?

Giờ phút này, công nhân viên mang theo kính mắt, nhìn chăm chăm Lâm Yên, thần sắc kích động nói: "Cô... Cô chính là... Từ Thần Đường Đua, Yeva!"

Công nhân viên vừa dứt lời, vẻ mặt Lâm Yên lập tức biến đổi.

Hắn làm sao mà biết được?

"Tôi?" Lâm Yên cười cười: "Anh nhận lầm người rồi."

"Lâm tiểu thư... Cô có từng kiểm tra qua tin tức giấy phép vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu của mình hay không?" Công nhân viên kích động mở miệng.

Lâm Yên vô thức lắc đầu, trước đó sau khi cô cầm cúp quán quân của vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu lần thứ hai, thuận tay thi một chút, về sau liền không còn quan tâm đến.

"Lâm tiểu thư, bên trên tin tức hoa tiêu của vòng tròn thứ nhất toàn cầu, có tên tiếng Trung của cô... Cũng có tên tiếng Anh..." Công nhân viên nhìn Lâm Yên nói rõ lí do.

Công nhân viên này vừa dứt lời, Lâm Yên vỗ ót một cái.

Vừa nói như vậy, năm đó chính mình hình như thật sự là dùng danh nghĩa Yeva đi thi giấy phép.

"Bất quá, Lâm tiểu thư cô yên tâm, tôi là Fan hâm mộ trung thực của cô! Tôi biết cô xưa nay không công khai diện mạo của mình ở bên ngoài, cho nên, vừa rồi khi mấy vị đồng sự kia của tôi tới tra cứu, tôi đã giúp cô che giấu thân phận Yeva!" Công nhân viên nói.

Ánh mắt vị công nhân viên này nhìn Lâm Yên, tràn đầy chờ mong.

"A, là thế phải không... Vậy thì thật là quá cảm ơn anh." Lâm Yên cười nói với công nhân viên.

Khi hai chữ "Cảm ơn" hai của Lâm Yên nói ra miệng, công nhân viên kích động suýt nữa nhảy dựng lên, hết thảy vừa làm, quá đáng giá!

"Thần tượng, cô có phương thức liên lạc của đại thần Lăng Mãng và đại thần Đồ Tề sao..." Công nhân viên vội vàng nói.

Lâm Yên: "..."

"Không đúng, thật xin lỗi, tôi quá kích động.. Tôi là muốn phương thức liên lạc của cô, tôi có thể mời cô ăn cơm không? Không không không... Cô ký tên cho tôi được không!" Trong lúc nói chuyện, công nhân viên đưa cho Lâm Yên một cây bút, cũng dùng tốc độ cao chạy đến dưới tủ làm việc lấy y phục của mình ra, để cho Lâm Yên kí tên trên y phục của hắn.

...

Một lát sau, nhìn chữ Yeva trên quần áo, công nhân viên như nhặt được chí bảo, kích động khoa tay múa chân.

"Thần tượng, cô giống như không đua so tài nữa, năm đó cô còn nói, sẽ tham gia thi đấu đỉnh phong lần nữa, lúc nào vậy! Hiện nay ở nước ngoài rất nhiều diễn đàn lớn đều nói cô có khả năng bị cấm so tài, đây tuyệt đối là tin đồn!" Công nhân viên nói.

Không cho Lâm Yên cơ hội mở miệng, công nhân viên tiếp tục nói: "A... Đúng, cô biết một vị minh tinh trong nước không, hần tên Vệ Từ Phong, cũng là Fan hâm mộ siêu cấp đáng tin cậy của cô, trận đấu này... Vệ Từ Phong tới nay cũng sẽ tới xem, nếu như cho hắn biết..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 267: Tôi muốn xin nghỉ đi xem so tài

Nhưng mà, không đợi công nhân viên trước mắt này nói xong, Lâm Yên vội vàng làm ra một thủ thế im lặng.

"Giữ bí mật... Giữ bí mật..." Lâm Yên nói với công nhân viên.

Dùng sức mạnh quần người kia của Vệ Từ Phong, nếu thật sự bị hắn ta biết...

"Đúng đúng đúng, giữ bí mật!" Nghe thấy, công nhân viên dùng sức gật đầu.

Đương nhiên, hần giữ bí mật là giữ bí mật, nhưng nếu như người khác đã tự nhìn ra, vậy cũng không liên quan tới hần.

"Thần tượng, tôi có một yêu cầu vô cùng quá đáng... Tôi có thể lưu phương thức liên lạc của cô không..." Công nhân viên nhìn chằm chằm Lâm Yên, vẻ mặt có chút thấp thỏm.

Hần thể mà mặt đối mặt trao đổi cùng truyền kỳ trên đường đua, tay đua Từ Thần Yeva, không chỉ như thế, hần thậm chí gan lớn hỏi phương thức liên lạc của Từ Thần Đường Đua!

Cái thế giới này thật quá điên cuồng...

Lâm Yên tiện tay viết một dãy số đưa cho công nhân viên: "Có rảnh mời tôi ăn cơm, tôi muốn đi so tài trước!"

Lâm Yên nói xong, cũng không quay đầu lại rời khỏi văn phòng.

Xem tờ giấy trong tay, công nhân viên quả thực hạnh phúc muốn ngắt đi.

Thần tượng của hắn, thế mà mịa nó thật sự cho hắn phương thức liên lạc!

Lúc này, công nhân viên lấy điện thoại di động ra, bấm một cú điện thoại: "Uy... Tôi muốn xin phép nghỉ... Cái gì, không cho nghỉ? Vậy anh coi như tôi bỏ bê công việc đi, tôi muốn đi xem tranh tài hôm nay!!!"

...

Khu đường đua chuẩn bị.

Giờ phút này, sắc mặt lão gia tử Hạ Định Khôn và Hạ Nhạc Phong có chút khó coi.

"Chị Yên?"

Rất nhanh, Lâm Yên cuối cùng lão đảo lắc lư đi tới.

"Không sao, tranh tài như bình thường." Lâm Yên nói.

Lâm Yên vừa dứt lời, lão gia tử Hạ Định Khôn và Hạ Nhạc Phong đều sững sờ.

Một bên, sắc mặt Lão Thang tựa hồ có chút khó coi, không nghĩ tới, cô bé này thật sự có giấy phép hoa tiêu.

Nhưng cũng không có quan hệ, để đội xe Hạ gia chạy một trận cuối cùng.

"Ai nha, ngại xem việc này nào động đến sự chút dẫn tới hiểu lầm." Lão Thang cười cười: "Được thôi, vậy chúng ta cũng đừng lãng phí thời gian, nắm chặt thời gian, tranh tài lập tức bắt đầu đi."

Dứt lời, Lão Thang quay người rời đi.

Chờ sau khi Lão Thang rời đi, Hạ Nhạc Phong lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nói với Lâm Yên: "Chị Yên, làm em sợ muốn chết!"

"Tiểu Yên, xác định không thành vấn đề à." Lão gia tử nhíu mày nhìn về phía Lâm Yên.

"Ông ngoại, không có vấn đề." Lâm Yên cười nói.

"Ừm, vậy ông an tâm." Hạ Định Khôn nhẹ gật đầu, nói với Hạ Nhạc Phong: "Nhanh kêu Hạ Minh Khải đến, mười phút sau lên xe!"

...

Giờ này khắc này, bên ngoài sân.

Một chiếc siêu xe chậm rãi dừng sát ở một bên.

Vệ Từ Phong mang theo kính râm cùng khẩu trang màu đen, chậm rãi đi từ trên xe xuống.

Vệ Từ Phong được công nhận là fan cứng của đua xe, đội đua xe gì hắn ta cũng quan tâm, dạng tranh tài gì, chỉ cần có thời gian, hắn cũng đều sẽ đích thân tới hiện trường.

"Tới."

Rất nhanh, vị công nhân viên mang theo kính mắt trước đó, bước nhanh tới.

"Cậu hôm nay không có đi làm?" Vệ Từ Phong nhìn công nhân viên, kỳ quái nói.

"Làm cái rắm, lão tử hôm nay muốn bỏ bê công việc!" Công nhân viên nói.

"Ồ? Trước đó không phải la hét muốn hiến một phần tâm lực của mình vì ngành nghề đua xe, nhanh như vậy đã ngán? Xem ra, trải nghiệm cuộc sống cũng không dễ dàng." Vệ Từ Phong cười nói.

"Cậu biết cái gì, tôi đây là bỏ bê công việc xem so tài!" Công nhân viên vội vàng nói.

"Cậu không phải nói, không có chút nào hứng thú nào với loại thi đấu cấp bậc này à." Vệ Từ Phong liếc mắt lườm công nhân viên.

"Ai, ta đúng... Cậu không biết... Thực ra..." Công nhân viên dường như muốn nói gì, nhưng cuối cùng vẫn ngậm miệng lại.

"Làm sao vậy?" Vệ Từ Phong thấy khó hiểu.

Chương 268: Quả thực quá giống!

Công nhân viên nhìn chăm chăm Vệ Từ Phong, muốn nói lại thôi.

"Kỳ Thiệu Nguyên, nói thực ra đi, tôi còn không hiểu rõ cậu sao, cậu có thể giữ bí mật gì." Vệ Từ Phong liếc mắt lườm công nhân viên.

"Bí mật, cậu biết cái gì gọi là bí mật không, không thể nói! Tôi đã đáp ứng cô ấy, đánh chết tôi, tôi cũng không thể nói!" Công nhân viên có vẻ hơi thống khổ.

Nghe thấy, trong mắt Vệ Từ Phong hiện ra một tia kinh ngạc.

Nhiều năm trước đó, Vệ Từ Phong quen biết Kỳ Thiệu Nguyên tại chỗ ngồi khách VIP cùng vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu.

Về sau mỗi một lần thi đấu, hai người đều kết bạn mà đi, đối với Kỳ Thiệu Nguyên, Vệ Từ Phong hiểu rất rõ, một cái miệng lóng kia như dây lưng bông vải, đừng nói bí mật của người bên ngoài giữ không được, bí mật của hắn cho tới bây giờ cũng không có giữ được.

"Móa! Kỳ Thiệu Nguyên..."

"Đừng hỏi, hỏi thì không còn bí mật!" Công nhân viên không đợi hắn ta nói xong, không chút do dự lắc đầu: "Là anh em thì đừng ép tôi, chuyện này nếu tôi nói cho cậu, tôi liền không có tư cách làm fan mê muội!"

Vệ Từ Phong: "..."

"Bệnh tâm thần, làm tiểu ong mật (?) của cậu đi." Vệ Từ Phong liếc mắt lườm đối phương, chột, cũng không quay đầu lại, sau khi đóng cửa xe, nhanh chân đi đến phòng khách quý.

Thấy thế, công nhân viên hô: "Ai, chờ tôi một chút, cùng xem đi, hôm nay tôi cố ý bỏ bê công việc..."

...

Trên khu đường đua chuẩn bị.

Đội xe đua của ba nhà đã chuẩn bị sẵn sàng, đội xe Hạ gia bên này, Hạ Minh Khải cũng đã vào vị trí, lão gia tử Hạ Định Khôn đang xác định chiến thuật.

"Nhớ kỹ, nhiệm vụ của tất cả mọi người, nhất định là phải giúp Minh Khải, ngăn cản các tay đua xe siêu việt khác!" Hạ Định Khôn nói.

"Nhất là Tiểu Phong." Hạ Hùng một bên nhìn về phía Hạ Nhạc Phong: "Con nhớ kỹ cho bác, cô ta chẳng qua là một người cho đủ số lượng, Tiểu Phong bọn con không có hoa tiêu, cho nên, nhất định phải càng thêm cẩn thận chuyên tâm!"

Nghe thấy, Hạ Nhạc Phong nhẹ gật đầu.

Rất nhanh, Hạ Hùng lạnh lùng nhìn về phía Lâm Yên: "Nhớ kỹ, ở chỗ ngồi kế bên tài xế, không cần nói chuyện với Tiểu Phong, mày thích làm gì thì làm, nhưng nếu như ảnh hưởng tới Tiểu Phong phát huy, kéo chân sau của Minh Khải, tao khiến mày chịu không nổi!"

Nghe Hạ Hùng nói, Lâm Yên cười lạnh một tiếng, vừa muốn nói gì, thế nhưng Hạ Nhạc Phong trước người lại gấp gáp nói: "Bác cả, bác yên tâm đi, chị Yên sẽ không ảnh hưởng tới con!"

"Tốt nhất là vậy." Hạ Hùng lạnh lùng nói.

"Đừng nói nhảm, tới điểm xuất phát." Hạ Định Khôn nói.

...

Một lát sau, một nhóm người đi tới điểm xuất phát.

Phía trên bầu trời, có rất nhiều Flycam tiến hành quay, bởi vì là sân thi việt dã bên ngoài, phía trước đều là đường núi, cho nên không có thính phòng, chỉ sắp đặt sập xem thi đấu, thông qua máy quay tiến hành trực tiếp từ hiện trường.

"Lên xe!" Hạ Định Khôn nói.

Nghe thấy, mọi người đội xe Hạ gia nhanh chóng tiến vào trong xe.

Mũ bảo hiểm trong ngực Lâm Yên, tại thời khắc này, chậm rãi giờ lên, cũng đeo ở trên đầu.

Giờ khắc này, không ít người còn ở hiện trường, trong nháy mắt bị Lâm Yên hấp dẫn ánh mắt.

Chiến y màu bạc, mũ bảo hiểm màu bạc, xe màu bạc...

Nhất là đáng người kia, cùng với người nào đó trong trí nhớ của mọi người, quá mức tương tự.

Cơ hồ là trong nháy mắt, Hạ Định Khôn nhìn đứa cháu ngoại nữ trước mắt này, vẻ mặt kinh ngạc.

Làm sao cho tới bây giờ ông ấy cũng không có phát hiện, cháu gái ngoại của mình, tương tự với tay đua xe ông ấy thích nhất, Từ Thần Đường Đua Yeva như thế, nhất là Lâm Yên sau khi đội nón an toàn lên, quả thực... Quá giống...

Giờ khắc này, bên trong phòng khách quý.

Vệ Từ Phong vào phòng, vừa mới ngồi yên tại chỗ, ánh mắt trong nháy mắt bị TV trực tiếp hấp dẫn.

"Cái này..."

Về mặt Vệ Từ Phong có chút hốt hoảng.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 269: Người so với người, tức chết người!

Ánh mắt Vệ Từ Phong rơi vào trên TV, lông mày nhíu lên thật sâu, trong mắt chợt hiện tia nghi hoặc.

"Lão đại..." Vệ Từ Phong thì thào.

"Lão đại" là nick name của Fan hâm mộ Yeva đặt cho cô.

"Ha ha, làm sao, có kinh hi không, kích động hay không, hưng phấn không?" Một bên, Kỳ Thiệu Nguyên đặt móng ngồi ở bên cạnh Vệ Từ Phong, mở miệng cười nói.

Nghe thấy, Vệ Từ Phong quay đầu, liếc qua Kỳ Thiệu Nguyên, nói: "Hoàn toàn chính xác là rất giống lão đại, đáng tiếc, quá nhàm chán."

Giới đua xe trong ngoài nước đều ưa thích dùng màu bạc, điều này đã hết sức phổ biến, thậm chí rất nhiều tay đua xe bắt chước tạo hình của Từ Thần Đường Đua Yeva.

Kỳ Thiệu Nguyên: "..."

"Người này là ai?" Vệ Từ Phong chỉ Lâm Yên trên TV, hỏi Kỳ Thiệu Nguyên.

Kỳ Thiệu Nguyên: "Cậu nói xem."

"Người mới của đội xe Hạ gia à." Vệ Từ Phong hỏi.

Kỳ Thiệu Nguyên: "..."

Hắn còn có thể nói cái gì, trực tiếp nói cho Vệ Từ Phong, cậu không đủ tư cách làm Fan hâm mộ, ngay cả chính chủ Từ Thần Đường Đua Yeva cũng không nhận ra?

Chỉ có điều, thật sự đúng là không trách Vệ Từ Phong được, đổi lại là bất cứ người nào, chỉ sợ cũng khó có khả năng tin tưởng Yeva sẽ đích thân tới, lại còn là tham gia thi đấu cấp thấp như thế.

"Coi là như thế đi." Cuối cùng, Kỳ Thiệu Nguyên thở dài nói: "Hoa tiêu mới của Hạ Nhạc Phong đội xe Hạ gia."

Vệ Từ Phong nhẹ gật đầu, cũng không có nói thêm cái gì, tiếp tục xem thi đấu.

"Cậu nói xem, vì sao lâu như vậy cũng không có tin tức của lão đại, vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu lần tiếp theo, có phải sẽ không lão đại tham gia không..."

Vệ Từ Phong vẫn không thể yên tĩnh hai phút đồng hồ, lại lần nữa mở miệng nói với Kỳ Thiệu Nguyên ở một bên.

"Tôi làm sao biết, nói không chừng xa tận chân trời đấy." Kỳ Thiệu Nguyên ngồi dậy, nhìn thẳng Vệ Từ Phong.

"Gần ngay trước mắt?" Vệ Từ Phong hơi sững sờ, chợt cau mày nói: "Ý của cậu là... Lão đại thật sự là người nước Hoa?"

Kỳ Thiệu Nguyên: "..."

Hắn đã ám chỉ đầy đủ như vậy.

"Khẳng định là người nước Hoa." Kỳ Thiệu Nguyên gật đầu nói.

"Vậy cũng không nhất định, có lẽ là người quốc gia khác đấy." Vệ Từ Phong nói.

"Tôi nói là người nước Hoa thì chính là người nước Hoa, nếu như lão đại không phải người nước Hoa tôi đập đầu chết." Kỳ Thiệu Nguyên có chút kích động nói: "Lại nói, cậu không phải đã gặp qua lão đại à."

Vệ Từ Phong thờ dãi: "Ài, khi đó lão đại mang theo khẩu trang, thấy không rõ... Chỉ là, nói thật, tôi có thể khẳng định, lão đại tuyệt đối là mỹ nữ tuyệt thế, mà trừ tôi ra, đoán chừng không có Fan hâm mộ khác thấy qua người thật của lão đại!"

"Không ai thấy qua người thật của lão đại?"

Nghe Vệ Từ Phong nói, Kỳ Thiệu Nguyên cười lạnh một tiếng: "Ha ha..."

Không chỉ gặp qua người thật của lão đại, còn nhìn qua chân dung diện mạo của lão đại, còn nói chuyện cùng lão đại, lão đại còn cho hắn mời cô ấy ăn cơm, đồng thời hắn còn giúp lão đại, lão đại chính miệng đối nói lời cảm tạ với hắn!

Đồng thời! Đồng thời! Lão đại cho hắn lưu lại phương thức liên lạc!!!

"Ài, người so với người, tức chết người, thật đáng thương." Kỳ Thiệu Nguyên nhìn chăm chăm Vệ Từ Phong, chắc chắn nói.

Vệ Từ Phong nhìn Kỳ Thiệu Nguyên cười nói, "Cậu cũng đừng nản chí, có rất nhiều cơ hội... Có lẽ, có một ngày cậu cũng có thể giống như tôi, tiếp xúc gần gũi với lão đại, chứ tự buồn hồi tiếc."

Kỳ Thiệu Nguyên: "..."

Hắn tội nghiệp rõ ràng là Vệ Từ Phong có được hay không, cái đồ hỗn đản này đến bây giờ thế mà vẫn không rõ tình huống.

Tội nghiệp không chỉ có Vệ Từ Phong chưa gặp qua diện mạo chân thực của lão đại, mà là lão đại rõ ràng gần ngay trước mắt, Vệ Từ Phong lại mờ mịt không biết.

Kỳ Thiệu Nguyên muốn nói rõ ràng, thế nhưng chính mình đã đáp ứng lão đại không nói cho bất kỳ người nào, trong lòng kìm nén đến khó chịu... Hắn thật quá khó khăn.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 270: Quyết đấu giữa fan hâm mộ!

Kỳ Thiệu Nguyên rất muốn không quan tâm nói ra tất cả, sau đó đứng ở trên đầu Vệ Từ Phong chế giễu hắn ta.

Nếu như là bí mật của người khác, cho dù là bí mật của mình, hắn đều sẽ nhin không được nói ra... Thế nhưng, đây là bí mật của lão đại!

Không được, hắn tuyệt đối không thể nói, đánh chết cũng không thể nói... Nhiều nhất là ám chỉ!

...

"Trận đấu này, Hạ gia khẳng định thua." Bỗng nhiên, Vệ Từ Phong thay đổi lời đề tài, nói với Kỳ Thiệu Nguyên.

Kỳ Thiệu Nguyên hơi sững sờ, chột lắc đầu nói: "Đánh rắm, Hạ gia tuyệt đối thắng!"

Nghe thấy, Vệ Từ Phong liếc mắt lờm Kỳ Thiệu Nguyên, cười lạnh mở miệng: "Thực lực của đội xe Lão Thang là tối cao, đội xe Hạ gia cho tới bây giờ cũng không có thắng nổi, nhất là ở trận mấu chốt này, dựa con ghê Hạ Nhạc Phong này còn tạm thời thay đổi một vị hoa tiêu, hai người chỉ sợ cũng chưa từng cùng rèn luyện, xác suất đội xe Hạ gia thắng được là số không."

Nổi danh là người xem thi đấu đua xe cấp chuyên nghiệp, nếu như ngay cả cái này cũng nhìn không ra, vậy nghiên cứu mấy năm nay của hắn với đội xe của các giải thi đấu đều là vô ích.

"Ài, nếu không như này, chúng ta đánh cược được không, tôi cược đội xe Hạ gia thắng, nếu như tôi thắng, tôi muốn chữ kí của lão đại!" Kỳ Thiệu Nguyên vội vàng nói.

Vệ Từ Phong cất kỹ một tấm chữ kí của Từ Thần Đường Đua Yeva, bình thường đặt ở trong nhà cúng bái, xem cũng không cho nhìn một chút, Kỳ Thiệu Nguyên đã thêm nhò dãi rất lâu.

"Ha ha, đặt cược chữ kí của lão đại với tôi, được thôi, cậu lấy tiền đặt cược gì để cược?" Vệ Từ Phong cười lạnh nói.

"Áo có chữ kí của lão đại!" Kỳ Thiệu Nguyên kích động nói.

"Áo có chữ ký?!" Vệ Từ Phong lập tức giật mình, kinh ngạc nói: "Cậu có?"

"Nói nhảm!" Kỳ Thiệu Nguyên lập tức đứng dậy, đi đến bên cạnh Vệ Từ Phong, ngón tay cái hơi hơi ngoắc về sau: "Tự nhìn đi!"

Lúc này, Vệ Từ Phong vô thức nhìn lại phía sau lưng Kỳ Thiệu Nguyên —— "Yeva "

"Khẳng định là giả!" Vệ Từ Phong gần như không chút nghĩ ngợi cười lạnh nói.

"Đánh rắm, cậu cẩn thận xem cho rõ, đến cùng phải chữ viết của lão đại hay không!" Kỳ Thiệu Nguyên cả giận nói.

Lại còn nói chữ kí lão đại cho hắn là giả, không cách nào khoan dung!

Giờ phút này, Vệ Từ Phong một lần nữa dò xét phần lưng Kỳ Thiệu Nguyên, ước chừng sau mấy hơi thở, lòng mày Vệ Từ Phong bỗng nhiên nhú lên thật sâu.

Không phải giả...

Đích thật là chữ viết của lão đại, không sai.

Vệ Từ Phong có một tấm chụp chữ ký, mà lão đại còn tự mình kí tên trên người hắn ta, cho nên, hắn ta quá quen thuộc với chữ viết của Từ Thần Đường Đua Yeva.

"Mịa nó!"

Vệ Từ Phong bỗng nhiên kích động đứng lên, động thủ liền muốn lột quần áo của Kỳ Thiệu Nguyên.

"Làm gì, muốn cướp, muốn cướp đúng không?" Kỳ Thiệu Nguyên liền vội vàng xoay người, lui lại phía sau mấy bước.

"Cậu lấy được từ chỗ nào!" Vệ Từ Phong gắt gao nhìn chăm chăm Kỳ Thiệu Nguyên, nghiêng răng nghiêng lợi, trong mắt tràn đầy đồ kị.

Hắn ta bỏ ra nhiều tiền như vậy, mới đấu giá được một sợi dây chuyền trên buổi tiệc tối từ thiện, vốn là nhìn thấy người thật, có cơ hội kí tên, kết quả bởi vì không có giấy, chất liệu quần áo cũng không viết được, chỉ có thể ký ở trên lưng, sau này hắn tấp hỷ sức sức chín trâu hai hổ, rốt cục mới lấy được một tấm ảnh chụp chữ ký, con hàng Kỳ Thiệu Nguyên này ngược lại tốt, thế mà ung dung thân nhiên đoạt được một cái áo có chữ ký!!

Không thể nhìn... Tuyệt đối không thể nhìn!

Mà làm cho Vệ Từ Phong kì quái nhất là, dùng tính cách của Kỳ Thiệu Nguyên, nếu như hắn thật sự có áo lão đại ký tên, chỉ sợ sớm đã đem đi khoe khắp thế giới, làm sao có thể ần nhẫn đến nay mới khoe khoang...

"Cậu mịa nó cẩn thận một chút coi, nếu như làm hỏng, tôi cầm dao phay chém cậu!" Kỳ Thiệu Nguyên vội vàng cời quần áo xuống, trông thấy chữ kí không có việc gì, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, vừa ký, dễ bị mờ!

"Đợi chút, cái này của cậu... Làm sao lại giống như vừa ký không lâu?" Về mặt Vệ Từ Phong cổ quái.

"Ha ha, ai cần cậu lo, hàng thật là được." Kỳ Thiệu Nguyên cười ngạo nghễ.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 271: Rất nhanh chính là của tôi

"Cái quái gì, cậu mịa nó... Nhất định đây là giả! Giả mạo, cậu nhìn màu mực cũng vẫn chưa khô hoàn toàn!" Vệ Từ Phong nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Đánh rắm, đây chính là lão đại tự tay ký cho tôi! Đúng, tôi sẽ nói cho cậu biết một cái bí mật nhỏ... Tôi có phương thức liên lạc của lão đại, thế nào, có tức hay không, đồ kị ghen ghét hay không, ao ước hâm mộ hay không?" Kỳ Thiệu Nguyên lớn tiếng cười nói, đầy mặt đắc ý.

"Lão đại tự tay ký cho cậu... Còn có phương thức liên lạc?" Giờ khắc này, Vệ Từ Phong mặt mặt mọng bức.

"Thế nào, đừng nói là giả cái gì nữa, chữ viết là thật, không tin chúng ta tìm đơn vị chuyên nghiệp kiểm nghiệm, nếu như là giả, tôi gọi cậu là ba ba." Kỳ Thiệu Nguyên ngao nghễ nói.

"Cậu... Cậu nói gì!" Đáy mắt Vệ Từ Phong một mảnh phần nộ ghen ghét, nhìn thái độ này của Kỳ Thiệu Nguyên, không giống như nói láo.

"Ha ha ha, không có năng lực mà chỉ biết gằm thét!" Kỳ Thiệu Nguyên một lần nữa trở lại chỗ ngồi, bắt chéo hai chân rung không ngừng.

"Tôi nói đại gia cậu... Tiểu tử cậu, nhất định là có chuyện gạt tôi, mau nói!" Vệ Từ Phong đi đến bên cạnh Kỳ Thiệu Nguyên.

"Ách, nào có bí mật gì, không có." Kỳ Thiệu Nguyên lắc đầu.

"Vậy cậu nói có phương thức liên lạc của lão đại? Đến cùng là xảy ra chuyện gì, cậu nói rõ cho tôi... Không được, cậu đưa phương thức liên lạc của lão đại cho tôi!" Vệ Từ Phong vội vàng nói.

Nghe lời ấy của Vệ Từ Phong, Kỳ Thiệu Nguyên biến sắc, lúc này mới nhớ tới, chính mình vừa rồi đắc ý quá mức, nói lời miệng, quả nhiên, cái miệng rộng này của hắn, thật sự không giữ được bí mật gì, không sớm thì muộn cũng tự mình nói ra.

"Nhanh lên, cho tôi phương thức liên lạc!" Giờ phút này, vẻ mặt Vệ Từ Phong có chút kích động.

"Đầu... Nào có đây, vừa rồi tôi khoác lác, tôi làm sao có thể có phương thức liên lạc của lão đại, nhưng cái áo ký tên này là thật." Kỳ Thiệu Nguyên lảm bảm nói.

Lão đại là của một mình hắn, hắn mới không nói cho những người khác phương thức liên lạc của lão đại!

Không, không đúng... Chủ yếu là giữ kín bí mật, nói cho hắn ta biết phương thức liên lạc của lão đại, không phải tự mình bán lão đại đi sao, ừ... Hắn chính là nghĩ như vậy.

"Thôi đi, chỉ biết cậu không có nói thật, cậu làm sao có thể có phương thức liên lạc của lão đại." Vệ Từ Phong cười lạnh một tiếng, cũng một lần nữa trở lại chỗ ngồi.

Không đợi Kỳ Thiệu Nguyên mở miệng, Vệ Từ Phong tiếp tục nói: "Tôi và cậu cược, nếu như trận đấu này, đội xe Hạ gia có thể thắng được, chữ ký của tôi liền cho cậu, nhưng nếu như đội xe Hạ gia thua trận, áo ký tên trên người cậu nhất định phải cho tôi."

Nghe thấy, Kỳ Thiệu Nguyên liền vội vàng gật đầu: "Được, được! Cái kia mịa nó quả thực quá tốt rồi!"

Lần này, hắn nhất định phải cho Vệ Từ Phong ăn thua thiệt mà một dòng nước mắt một dòng nước mũi, lão đại chính chủ đang ở đội xe Hạ gia, mặc dù chỉ là một hoa tiêu, nhưng hắn tuyệt đối không tin đội xe Hạ gia sẽ thua, bởi vì Tử Thần Đường Đua Yeva đang ở đây!

"Ngồi thẳng!" Vệ Từ Phong thấy Kỳ Thiệu Nguyên muốn nằm xuống, bỗng nhiên lạnh giọng quát.

Cơ hồ vô thức, Kỳ Thiệu Nguyên ngồi thẳng người, mặt mặt mọng bức nhìn Vệ Từ Phong, "Làm gì?"

"Đừng làm mờ áo ký tên của tôi." Vệ Từ Phong lạnh lùng nói.

Kỳ Thiệu Nguyên hung hăng liếc mắt trừng Vệ Từ Phong: "Của lão tử!"

"Rất nhanh chính là của tôi." Vệ Từ Phong cười lạnh.

"Tiểu tử, cậu sẽ vì cuồng vọng cùng dốt nát của cậu mà phải trả giá thâm..." Kỳ Thiệu Nguyên cắn răng nói.

"Bớt nói nhảm, quần áo cởi ra cho tôi, bọc lấy thật tốt, đừng làm bẩn, vật trân quý như vậy, ai bảo cậu mặc lên người?" Lòng mảy mảy Vệ Từ Phong nhăn lên.

Kỳ Thiệu Nguyên: "..."

Hắn cũng không muốn mặc, nhưng trận này lão đại đang ở đây, đây là chiến phục của hắn có được không, hắn muốn cố vũ cho lão đại, bằng không thì hắn cũng không nỡ mặc!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 272: Nghe chị chỉ huy

Kỳ Thiệu Nguyên sờ lên mũi, chợt lắc đầu nói: "Tại sao tôi phải coi, hiện tại vẫn là của tôi, tôi phải mặc."

"Tôi hỏi cậu một lần nữa, cậu coi hay không coi." Vệ Từ Phong liếc qua Kỳ Thiệu Nguyên, đã hoàn toàn đem bộ y phục này coi là vật sở hữu của mình.

"Không coi không coi, lão tử không coi!" Kỳ Thiệu Nguyên nói.

Kỳ Thiệu Nguyên vừa dứt lời, Vệ Từ Phong đứng dậy trong nháy mắt, nhanh chân đi đến phía Kỳ Thiệu Nguyên, lạnh lùng nói: "Cậu không coi, được, tiểu gia tự mình giúp cậu coi!"

Kỳ Thiệu Nguyên: "Vệ Từ Phong, dừng tay... Tiên sư cậu!"

...

Giờ này khắc này, điểm xuất phát.

"Chuẩn bị, lên xe!"

Lão gia tử Hạ Định Khôn vừa dứt lời, mọi người nhanh chóng tiến vào bên trong xe đua.

Lâm Yên cất bước, đi đến trước ghế phụ, đảo cổ nửa ngày, quả thực là không có cách nào mở cửa xe ra.

Thấy thế, lông mày lão gia tử Hạ Định Khôn cau lại, ngay cả cửa xe cũng không biết mở?

Hạ Hùng cười lạnh một tiếng: "Thật sự là mất mặt."

"Chị Yên, cái này..."

Bên trong ghế lái, Hạ Nhạc Phong một mặt mòng bức nhìn Lâm Yên.

"Giúp chị mở cửa!" Lâm Yên mặt không thay đổi nói.

Loại cửa xe đua cấp thấp này, cô còn là lần đầu tiên mở...

Hạ Nhạc Phong: "..."

Lúc này, Hạ Nhạc Phong cởi giây an toàn ra, giúp Lâm Yên mở cửa từ trong xe.

Lâm Yên lúc này mới khom lưng tiến vào trong xe.

Hạ Nhạc Phong một lần nữa thắt chặt dây an toàn, nói với Lâm Yên: "Chị Yên, thắt dây an toàn lại."

Chờ hết thấy chuẩn bị sẵn sàng, Hạ Nhạc Phong hơi có chút khẩn trương cầm tay lái, ánh mắt hơi nhúc nhích nhìn chằm chằm cờ hiệu lệnh phía trước.

"Chớ khẩn trương." Lâm Yên nói với Hạ Nhạc Phong.

"Chị Yên... Em không có khẩn trương!" Hạ Nhạc Phong nói.

"Trán cũng toát mồ hôi." Lâm Yên rút một tờ giấy, lau mồ hôi trên mặt Hạ Nhạc Phong đi.

Thân là một tay đua xe, còn chưa bắt đầu chạy đâu, làm sao lại toát mồ hôi?

"Điều chỉnh kính chiếu hậu đến 90 độ." Lâm Yên nhắc nhở.

"A... Đúng, suýt nữa quên mất!" Hạ Nhạc Phong vội vàng chỉnh kính chiếu hậu.

Nhưng mà, đang chỉnh kính chiếu hậu, đồng thời, một tiếng súng vang, còi hiệu lệnh tung bay theo gió.

"Oanh!"

Cơ hồ trong nháy mắt, tất cả cỗ xe lao khỏi điểm xuất phát, nhanh chóng đi về phía trước.

"Mịa nó!"

Hạ Nhạc Phong mắng một tiếng, vội vàng đạp chân ga.

...

Hạ Nhạc Phong vốn là cất bước chậm một chút, lại cộng thêm trình độ bản thân có hạn, giờ này là xe thứ nhất đếm ngược trong ba đội.

Lâm Yên: "..."

Kỹ thuật này, thật sự chính là da lộn nước (?), không đành lòng nhìn thẳng.

Toàn bộ đường đua này đều là đường núi, đường xá hết sức phức tạp, Hạ Nhạc Phong chỉ có thể nhìn xung quanh, không dám tăng tốc độ tới cực hạn.

"Đạp chân ga cực hạn." Lâm Yên lạnh lùng nói.

"A... Chị Yên, chị đừng chỉ huy loạn, rất nguy hiểm!" Hạ Nhạc Phong vô thức mở miệng.

"Đạp chân ga cực hạn, đừng để chị nói lại lần thứ hai." Lâm Yên quát.

"Chị Yên..." Ánh mắt Hạ Nhạc Phong rơi vào trên người Lâm Yên.

"Đừng nhìn chị, nhìn phía trước!" Lâm Yên cau mày nói.

"Ai..." Hạ Nhạc Phong thở dài, chỉ có thể là đạp mạnh chân ga, tăng tốc độ lên.

Ước chừng một lát sau, Hạ Nhạc Phong lái cỗ xe đi qua đường rẽ đường núi phía trước.

Giờ phút này, phía trước có một chiếc xe đua của đội xe Lão Thang, nhìn thấy đường rẽ đường núi, tốc độ lập tức chậm lại.

Rất nhanh, Hạ Nhạc Phong trông thấy đường rẽ đường núi, cũng vô thức giảm chân ga.

"Đạp chân ga cực hạn!" Lâm Yên lạnh giọng chỉ huy.

"Yên tỳ, đó là đường rẽ đường núi mà!" Hạ Nhạc Phong vội mở miệng.

"Đừng nói nhảm, nghe chị chỉ huy, em chỉ phụ trách nhấn ga cùng không chế phương hướng." Lâm Yên cau mày nói.

Lâm Yên thời khắc này, khí tràng hoàn toàn thay đổi, so với bình thường như hai người hoàn toàn khác nhau.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 273: Nhất định sẽ phát lực!

Sánh quan sát trực tiếp, lão gia tử Hạ Định Khôn nhìn chăm chăm tình huống xe của Hạ Nhạc Phong trên màn hình, không khỏi thở dài.

Hạ Hùng lắc đầu, nói: "Cha, cha cũng đừng trách Tiểu Phong, dù sao nó không có hoa tiêu, chạy ở vị trí sau cùng, nó cũng không có biện pháp gì."

Hạ Định Khôn thở dài một tiếng, lắc đầu nói: "Chỉ có thể ký thác hi vọng cho mấy tên đội viên khác, hi vọng bọn họ có thể giúp đỡ Minh Khải vứt bỏ hai đội xe còn lại, một đường lưu loát..."

Đối với Hạ Nhạc Phong, lão gia tử Hạ Định Khôn đã hoàn toàn thất vọng, không tiếp tục quan tâm.

"Cha, yên tâm đi, Minh Khải không có vấn đề." Hạ Hùng cười nói.

...

Phòng khách quý số 3.

Giờ phút này, toàn đội ZH1 đều đang ngó màn hình TV.

"Mợ nó, tiểu tử Hạ Nhạc Phong kia, thật sự đúng là vịn không nổi, Lâm tiểu thư làm hoa tiêu cho hắn, thật sự là uổng công, trận này khẳng định là vị trí sau cùng, không thoát được."

"Không phải sao, ngay từ khi bắt đầu đã muộn hơn người khác, một đường không dám tăng tốc, vậy làm sao mà đuổi, tôi đoán chừng người ta chạy xong hai vòng, hắn còn ở vòng thứ nhất."

"Lâm tiểu thư thật sự là quá đáng tiếc, kỹ thuật lái xe cho dù tốt, sau khi trở thành hoa tiêu, cũng không thể cứu vãn."

Mộc Mộc cười cười, nói: "Thực ra, đây cũng không có biện pháp gì, dù sao, Lâm Yên là một tay đua xe hết sức ưu tú, làm hoa tiêu, chỉ có thể phối hợp giúp đỡ tay đua xe, kỹ thuật tay đua xe không được, hoa tiêu có thể có biện pháp nào."

...

Phòng khách quý số 2.

Vệ Từ Phong nhìn chằm chằm màn hình TV, khước miệng hơi hơi giương lên, nói: "Hiện tại tình huống đội xe Hạ gia, đã là hạng chót, tốc độ nhanh nhất là Hạ Minh Khải kia, vị trí cao nhất, nhưng đằng trước Hạ Minh Khải, còn có ba chiếc xe."

Kỳ Thiệu Nguyên lạnh giọng một tiếng: "Gấp cái gì, cậu chờ xem, chiếc xe của Hạ Nhạc Phong kia, nhất định sẽ phát lực*!"

*Kiểu bộc phát, phát ra sức lực to lớn để chiến thắng ấy. Do không biết dùng từ gì cho hợp lý nên để nguyên, bạn nào có cao kiến gì về chỗ này thì để lại cmt nhé.

"Phát lực?" Vệ Từ Phong liếc mắt trợn Kỳ Thiệu Nguyên: "Một tên cuối cùng, lấy mạng phát lực sao?"

"Tôi mặc kệ! Tôi nói hắn được, hắn nhất định được!" Kỳ Thiệu Nguyên cá giận nói.

Vệ Từ Phong: "..."

Tiểu tử Kỳ Thiệu Nguyên này hôm nay có phải là có tật xấu hay không?

...

Đường núi trường đua.

Hạ Nhạc Phong lái xe đua màu bạc, tốc độ chậm lại trong nháy mắt.

"Tăng tốc." Lâm Yên nói.

"Chị Yên, phía trước là đường rẽ đường núi!" Hạ Nhạc Phong vội mở miệng.

"Chị nĩa nó kêu em tăng tốc!" Lâm Yên lạnh lùng nhìn về phía Hạ Nhạc Phong.

Cậu ta muốn tiếp chơi tục như vậy, trực tiếp nhận thua cho xong.

Có thể kỹ thuật cậu ta không được, nhưng nhất định phải nghe lời!

Nếu như, kỹ thuật không được, lời cũng không nghe, trận đấu này nhất định phải thua.

"Được rồi..."

Hạ Nhạc Phong chẳng biết vì sao, Lâm Yên thời khắc này lại khiến trong lòng của cậu ta cũng hơi e ngại.

"Oanh!"

Trong nháy mắt đạp chân ga cực hạn, tốc độ xe màu bạc tăng lên tới cực hạn trong nháy mắt, đuổi theo xe ở đường rẽ đường núi và xe phía trước.

"Chị Yên, lập tức sẽ đến đường rẽ đường núi, rất nguy hiểm!" Lý trí khiến Hạ Nhạc Phong không thể không mở miệng nghị vấn.

"Nghe chị chỉ huy." Lâm Yên lãnh đạm lên tiếng.

Lúc này, Hạ Nhạc Phong thở dài.

Cũng được, ngược lại cũng đã là một tên sau cùng, không quan trọng.

...

Ước chừng mấy chục giây sau, xe đua Hạ Nhạc Phong lái, đã đuổi kịp xe đua phía trước của đội xe Lão Thang.

Nhưng mà, tay trái của người điều khiển xe đua đội xe Lão Thang, lại duỗi ra ngoài cửa sổ xe, ngón tay cái hướng xuống dưới, dường như đang giễu cợt Hạ Nhạc Phong.

"Móa!" Hạ Nhạc Phong mắng một tiếng.

"Vượt qua hắn." Lâm Yên nói.

"Vượt thế nào chứ!" Hạ Nhạc Phong cau mày nói.

"Xe dựa vào núi, quay phải 90 độ." Lâm Yên ra lệnh.

"Mặc kệ, làm!" Hạ Nhạc Phong cắn răng, hành động theo chỉ thị của Lâm Yên.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 274: Em dám không?

Mắt thấy Hạ Nhạc Phong lái xe đua màu bạc sắp xông đến ngọn núi, tay đua xe phía trước nhanh chóng chạy qua phía bên phải, từ đó chặn Hạ Nhạc Phong vượt qua.

Đội xe Hạ gia cùng đội xe dưới tay Lão Thang đã cũng tiến hành nhiều lần thi đấu, đối với phong cách của Hạ Nhạc Phong, tay đua xe của đội xe Lão Thang cũng đã có nghiên cứu, vô luận là trình độ xe đua, cũng hay là trang bị xe đua của Hạ Nhạc Phong, ở đội xe Hạ gia đều thuộc về hạng chót, nhưng phong cách hôm nay, lại khác đi vắng một trời một vực.

Hạ Nhạc Phong ở trên đường đua hết sức cẩn thận bình ổn, nhất là ở loại đường sân thi đấu đường bên ngoài, càng thêm ổn trọng, nhưng hôm nay lại dám đột nhiên thay đổi hướng vượt qua ở trên núi, khiến cho vị tay đua xe nhà Lão Thang này có chút không thể tưởng tượng.

Chỉ có điều, làm sao hắn ta có thể để cho Hạ Nhạc Phong tùy tiện vượt qua như vậy.

...

"Không được... Hắn ta không nhường đường..."

Giờ phút này, lông mày Hạ Nhạc Phong nhíu chặt, vô thức muốn thả chân ga, từ bỏ vượt qua.

"Tiếp tục." Lâm Yên lạnh lùng nói.

"A... Chị Yên, tiếp tục, sẽ đụng vào xe trước mặt!" Hạ Nhạc Phong vội vàng mở miệng nói.

Thân là tay đua xe, Hạ Nhạc Phong tự nhiên là có khả năng phán đoán của mình, mà loại tình huống này, căn bản không có bất kỳ điều kiện gì để vượt qua.

Lâm Yên: "..."

Cô xem như phục rồi, tại sao có thể có tay đua xe chịu uất ức như thế.

Khoảng thời gian tới gần ngọn núi này, căn bản ngay cả kỹ thuật vượt qua xe phía trước cũng không tính được.

Mà vị tay đua xe nhà Lão Thang phía trước kia, cũng vô cùng gờ mờ, loại phương thức ngăn trở này, căn bản nhắm hai mắt cũng có thể vượt qua, không có một chút kỹ thuật nào.

Hạ Nhạc Phong như vậy, trở thành hạng chót trong số tay đua xe cấp thấp, tuyệt không thiệt thòi.

"Nếu như em không muốn đội xe của ông ngoại giải tán, vậy liền nghe chị, nếu như em cảm thấy thắng thua của trận này không quan trọng, bây giờ em có thể sang bên cạnh dừng xe." Lâm Yên nhìn về phía Hạ Nhạc Phong, ánh mắt lạnh lạnh.

"Ai, chị Yên... Coi như em van cầu chị, đừng có quấy rối, chị lại không hiểu xe đua, dựa theo lời chị nói, rất dễ xuất hiện sự cố, ở bên trên loại đường núi này, một khi xảy ra chuyện, đều là sự cố lớn!" Hạ Nhạc Phong nhú mày mở miệng.

Giờ phút này, Lâm Yên hơi có chút bất đắc dĩ thờ dài.

Bây giờ, tay lái xe đua ở trong tay Hạ Nhạc Phong, cho dù thực lực của cô như thế nào, không có quyền điều khiển vô lăng, lại thêm Hạ Nhạc Phong căn bản không nghe lời, coi như ông Trời tới, cũng là tốn công vô ích.

Hạ Nhạc Phong này hoàn toàn chính là gỗ mục không thể khắc được!

"Chắc chắn." Lâm Yên nhìn Hạ Nhạc Phong, cười lạnh một tiếng: "Tiểu Phong, dùng trình độ của em, cũng khó trách ở hạng chót của loại thi đấu hạng này."

Nghe Lâm Yên nói, Hạ Nhạc Phong hơi sững sờ: "Chị Yên, chị đây là ý gì... Chị Yên, chị căn bản không hiểu xe đua, em không thể bởi vì bức bối đi làm chuyện nguy hiểm như vậy!"

Nghe thấy, Lâm Yên lắc đầu, nói: "Làm sao lại nói là bức bối, đây là liên quan đến tôn nghiêm, chiếc xe đua phía trước kia, vũ nhục em như vậy, em cũng thờ ơ? Em nhìn lại một chút, hấn ta lái cỗ xe phía bên phải, cách ngọn núi tối thiểu nhất còn có năm mét trở lên, xe của em rộng bao nhiêu, đến năm mét?"

Không đợi Hạ Nhạc Phong mở miệng, Lâm Yên nhẹ giọng cười một tiếng, nói: "Thôi, nhanh chạy xong vòng này, em liền thả chị xuống đi, chị em không ngồi được loại xe uất ức này."

"Chị Yên, chị... Chị làm sao lại nói như vậy, chị từng tiếp xúc qua xe đua à, chị chạm qua xe đua à, rõ ràng cái gì cũng không hiểu, còn chỉ huy em lung tung!" Hạ Nhạc Phong giận.

"Chị một người không chạm qua xe đua, cũng dám vượt qua hấn ta, em dám không." Lâm Yên cười lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 275: Nói gì cũng muốn vượt qua hấn ta

Nghe lời nói của Lâm Yên, lửa giận của Hạ Nhạc Phong xông lên đầu trong nháy mắt, "Em có gì không dám?!"

"Em dám? Vậy em vượt một cái cho chị xem một chút?" Lâm Yên liếc mắt lườm Hạ Nhạc Phong.

"Vượt thì vượt!"

Hạ Nhạc Phong cắn răng, xe gào "Oanh" một tiếng, trong nháy mắt đạp chân ga tới cực hạn, nhanh chóng chạy về phía trước.

Thấy thế, tay đua xe phía trước nhìn thấy Hạ Nhạc Phong lái xe đua dồn sức tiến lên qua kính chiếu hậu, vẻ mặt hơi sững sờ, đây là muốn vượt qua đường rẽ ngọn núi này? Hạ Nhạc Phong này không sợ chết?!

Lúc này, tay đua xe cười lạnh một tiếng, điều khiển xe đua tiếp tục tới gần phía sau sườn ngọn núi, tay lái Hạ Nhạc Phong bẻ bên nào, hấn ta liền lái xe đua qua chỗ đó, hấn ta ngược lại muốn xem xem, Hạ Nhạc Phong làm sao có thể vượt qua hấn ta.

"Chết tiệt!" Hạ Nhạc Phong thấy thế, mắng một tiếng, rút bớt khoảng cách với cỗ xe phía trước và ngọn núi.

Dùng thị giác của Hạ Nhạc Phong để phán đoán, bây giờ, bên trái cùng bên phải, đều không có điều kiện vượt qua, tay lái của mình qua bên nào, cỗ xe phía trước liền di chuyển hướng đó, đây là bất hấn cho đến chết rồi.

"Thật mỉa nó oan gia ngõ hẹp!" Hạ Nhạc Phong nghiêng răng nghiêng lợi: "Mỗi lần đội xe Lão Thang đều để cho tên cháu nội đằng trước kia chặn em."

"Sau đó thì sao." Lâm Yên hỏi.

"Sau đó... Nào có cái gì sau đó, mỗi lần lần bánh hấn ta đều nhanh hơn em, chặn em ở phía trước, em có biện pháp nào chứ, lại không vượt qua được." Hạ Nhạc Phong nói.

"Không được, hôm nay nói gì cũng muốn vượt qua hấn ta!" Hạ Nhạc Phong nghiêng răng nghiêng lợi.

Bình thường thì cũng thôi đi, hôm nay ngay cả một chị họ không hiểu gì về xe đua cũng xem thường mình, làm sao có thể nhịn!

Tuy nói năng lực của hắn không được tốt lắm, nhưng cũng không đến mức mỗi lần đều là thứ nhất đếm ngược chứ?!

Hạ Nhạc Phong lái xe đua màu bạc với tốc độ cực nhanh, chớp mắt liền tiếp cận xe đua phía trước.

"Hướng về giữa." Bỗng nhiên, Lâm Yên mở miệng nói.

"Về giữa?" Hạ Nhạc Phong sững sờ: "Về giữa không phải đụng vào rồi sao?"

"Tránh ra!" Lâm Yên mặt không biểu tình, một phát giữ lại tay lái của Hạ Nhạc Phong.

"Đừng làm bừa!" Thấy thế, Hạ Nhạc Phong lập tức giật mình.

Trong nháy mắt bị Lâm Yên giữ lấy tay lái từ ghế phụ, Hạ Nhạc Phong cũng không dám di chuyển tay lái, sợ xảy ra điều gì ngoài ý muốn.

"Chị Yên, chị làm gì vậy! Mau buông tay!" Mắt thấy Lâm Yên ngồi ở ghế phụ, sau khi đoạt lấy tay lái, đúng là dùng tay trái điều khiển tay lái, Hạ Nhạc Phong bị dọa chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

"Phanh ly hợp!" Lâm Yên lạnh lùng nói.

Cơ hồ vô thức, Hạ Nhạc Phong đạp xuống ly hợp.

"Phanh xe, đạp tới cùng." Lâm Yên tiếp tục nói.

"Cái tốc độ này, đạp gấp phanh xe?" Hạ Nhạc Phong kinh ngạc nhìn Lâm Yên.

Hiện tại, tay lái bị bàn tay trái của Lâm Yên khống chế, Hạ Nhạc Phong không dám di chuyển tay lái một chút nào, sợ kỹ xảo tay lái xung đột, dẫn đến thân xe lật nghiêng.

Mà coi như đạp xuống dừng ngay, cũng không thể để Lâm Yên cầm tay lái làm loạn được!

Lúc này, Hạ Nhạc Phong cắn răng, đạp chân phanh tới tận cùng.

Nhưng mà, một giây sau, khiến cho Hạ Nhạc Phong khó có thể tin chính là, trong nháy mắt đạp phanh dừng gấp, cỗ xe lại bình ổn hơn khi đi trên đường thẳng, vững vàng di chuyển về phía trước, cỗ xe màu bạc trượt nghiêng 180 độ một cách xinh đẹp!

"Thả phanh, tăng tốc!" Lâm Yên nói.

Lần này, Hạ Nhạc Phong cơ hồ theo bản năng nghe Lâm Yên, lập tức đạp chân ga đến tận cùng.

"Bá!"

Dưới ánh mắt khó có thể tin của tay đua xe đội Lão Thang ở phía trước và Hạ Nhạc Phong, đầu xe đua màu bạc dán chặt vào ngọn núi, đúng là nằm ngang lướt qua, thậm chí chưa cho xe phía trước thời gian phản ứng, đồng thời nằm ngang lướt qua, thuận tiện vượt qua xe phía trước một cách siêu việt.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 276: Tuyệt kỹ thành danh!

"Mịa nó, thứ quý gì vậy?!"

Đội đua xe của lão Thang vốn là ngăn ở phía trước người Hạ Nhạc Phong, một mặt mong bức nhìn Hạ Nhạc Phong lái cỗ xe màu bạc, sau khi bày ra một cảnh vung đuôi kinh diễm, đầu xe trực tiếp dán vào ngọn núi cứ như vậy lướt qua.

Mà lại... Là mịa nó nhân tiện vượt qua xe hắn ta đang lái, tiện đường?

Càng kỳ quái hơn chính là, giờ này khắc này, chiếc xe đua màu bạc kia, thế mà... Còn ở trạng thái di chuyển với tốc độ cực nhanh!

Đây là làm được bằng cách nào?!

Mà một màn này, có chút quen mắt, hắn ta giống như đã từng đã nhìn thấy ở nơi nào.

...

Phòng khách quý VIP.

"Con mịa nó, tiểu tử Hạ Nhạc Phong kia trâu bò như vậy?!"

Bùi Vũ Đường dùng ống kính phóng to tivi, trợn mắt hốc mồm, giật nảy mình.

"Chờ một chút, cái này... Sao tôi thấy có chút quen thuộc, giống như đã thấy qua ở đâu?!" Về mặt Đội viên của ZH1 kinh ngạc, khó có thể tin.

"Tuyệt kỹ thành danh của ông vua đua xe Tử Vong Đồ Tề... Nghiên Sườn Phiêu Chuyển?!" Z Thần đứng lên trong nháy mắt, khó có thể tin nhìn màn hình tivi.

"Này, làm sao có thể!"

Một đám đội viên ZH1 hai mắt nhìn nhau.

Hạ Nhạc Phong là cấp bậc trình độ gì, trong lòng bọn họ đều hiểu, dựa vào chút trình độ kia của Hạ Nhạc Phong, có thể chơi ra loại kỹ thuật cao cấp Nghiên Sườn Phiêu Chuyển này, quả thực là trò đùa quốc tế!

"Trùng hợp, nhất định là trùng hợp, mèo mù vớ cá rán." Một vị đội viên ZH1 nào đó mở miệng nói ra.

Hắn tuyệt đối không tin, dùng trình độ kia của Hạ Nhạc Phong, có thể chơi ra Nghiên Sườn Phiêu Chuyển xinh đẹp như vậy.

"Loại trình độ di chuyển này, độ nguy hiểm cực cao, chi tiết cũng rất nhiều, nhất là đối với trình độ tinh chuẩn của tay lái, cần phải tới cấp bậc chứa tể đáng sợ, đối với độ tinh chuẩn của tay lái phải triệt để đạt đến mức độ chứa tể, nếu không, coi như có thể vung ra loại Nghiên Sườn Phiêu Chuyển này, cũng tuyệt đối không có khả năng hoàn mỹ như thế." Z Thần nhú mày mở miệng nói.

Nghe thấy, đám người ở đây đưa mắt nhìn nhau.

Giờ phút này, nhân viên trường đua tựa hồ cũng bị Hạ Nhạc Phong lái cỗ xe màu bạc kinh diễm đến, thậm chí cho chiếu lại một pha miêu tả quay chậm đặc biệt, đồng thời, thanh âm giải thích từ trong máy truyền hình truyền ra.

Giải thích: "Có thể nhìn ra, vị tuyển thủ lái cỗ xe màu bạc này của đội xe Hạ gia, vậy mà thực hiện một Nghiên Sườn Phiêu Chuyển! Quả thực quá đẹp, nếu như không nhìn lầm, tuyển thủ điều khiển cỗ xe màu bạc kia là Hạ Nhạc Phong đội xe Hạ gia, cùng với hoa tiêu mới của hắn.."

Vị tuyển thủ Hạ Nhạc Phong này, chúng ta cũng không xa lạ gì, các trận đấu trước đó, ần... Đúng quy đúng củ, nhưng phương hướng hôm nay, chuyển đổi hoàn mỹ giữa chân ga cùng phanh xe ly hợp và phối hợp, quả thực quá tuyệt vời."

Giải thích: "Không biết mọi người có trông thấy được không, đường rẽ ngọn núi ước chừng có chừng tám mươi thước, mà Hạ Nhạc Phong đầu tiên là bị tay đua xe của đội xe Lão Thang gắt gao ngăn trở, Hạ Nhạc Phong thả chậm tốc độ cỗ xe, sau khi chạy được chừng bốn mươi thước, trong nháy mắt hoàn thành Nghiên Sườn Phiêu Chuyển trong năm giây.

Ở đây có một chi tiết vô cùng đáng sợ, vị tuyển thủ Hạ Nhạc Phong này là dồn đủ lực, sau đó mới tiến hành Nghiên Sườn Phiêu Chuyển, là sau khi nhân tiện vượt qua cỗ xe phía trước, dùng kỹ năng Nghiên Sườn Phiêu Chuyển, hoàn thành queo đường núi, mà khoảng cách này, đại khái có bốn mươi mét... Mà trong nháy mắt Hạ Nhạc Phong hoàn thành rẽ qua ngọn núi, cỗ xe màu bạc lần nữa khôi phục đi thẳng... Có phải rất giống động tác kinh điển thành danh của ông vua xe đua Tử Vong Đồ Tề dùng để nghịch tập Mạt Thần trong vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu lần trước hay không!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 277: Diên cuồng ám chỉ

Lúc nhắc đến "Vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu lần trước", người giải thích vô thức cười cười, tựa hồ so sánh Hạ Nhạc Phong với tuyển thủ chuyên nghiệp của vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu, có chút hài hước.

Giải thích: "Tay đua xe của đội xe lão Thang vừa bị Hạ Nhạc Phong siêu việt vượt qua, mọi người cũng đều quen thuộc, Trương Nghị, hơn mấy lần vị trí với Hạ Nhạc Phong cơ hồ không chút thay đổi, một người thứ nhất đếm ngược, một người thứ hai đếm ngược.

Mà lần này, xem ra, Hạ Nhạc Phong là rửa sạch nhục nhã, vứt bỏ bài vị thứ nhất đếm ngược, đoạt vị trí thứ hai đếm ngược của Trương Nghị, cũng không biết Trương Nghị có thể một lần nữa đoạt lại vị trí thứ hai đếm ngược này của mình hay không, tốt, chúng ta rửa mắt mà đợi."

...

Phòng khách quý số 2.

Vệ Từ Phong nhìn chăm chăm động tác được đặc biệt quay chậm trên TV, về mặt kinh ngạc, khó có thể tin.

Đội xe Lão Thang cùng đội xe Hạ gia tranh tài, hẳn ta đã nhìn qua rất nhiều lần, Hạ Nhạc Phong là trình độ gì, trong lòng của hắn tacrõ rõ ràng ràng, đây là lần đầu hắn ta không nhìn trúng một vị tay đua xe.

Nhưng mà, Hạ Nhạc Phong lại lái ra Nghiên Sườn Phiêu Chuyển đẹp như thế?

Cái này sao có thể?!

"Ha ha ha." Một bên, Kỳ Thiệu Nguyên cười to, nhìn chăm chăm Vệ Từ Phong: "Làm sao, tôi cũng đã nói, lần này đội xe Hạ gia tất thắng, mà điểm mấu chốt tất thắng này, chính là Hạ Nhạc Phong."

Nghe thấy, Vệ Từ Phong cười lạnh một tiếng: "Trùng hợp mà thôi, chỉ bằng hắn ta, có thể là dựa vào kỹ thuật của mình độc lập hoàn thành Nghiên Sườn Phiêu Chuyển này?"

Đối với Hạ Nhạc Phong, Vệ Từ Phong hết sức khinh thường.

"Trước không nói cái này... Cậu xem cái Nghiên Sườn Phiêu Chuyển này, có phải cảm thấy có chút quen mắt hay không?" Kỳ Thiệu Nguyên nói khẽ.

"Hoàn toàn chính xác không xa lạ gì." Vệ Từ Phong nhẹ gật đầu.

"Dĩ nhiên không xa lạ gì, là động tác thành danh của Tử Vong Đồ Tề..." Kỳ Thiệu Nguyên nói.

"Tôi nhớ ra rồi, đích thật là như này... Cho nên, nhất định là Hạ Nhạc Phong đánh bại đánh bại, trùng hợp thôi." Vệ Từ Phong nói.

"Khụ khụ... Cậu hẳn là nhầm lại, Tử Vong Đồ Tề là đồ đệ của ai, động tác thành danh của hắn, vậy khẳng định là sư phụ hắn dạy đó a..." Kỳ Thiệu Nguyên điên cuồng ám chỉ.

Nhưng mà, Vệ Từ Phong tựa hồ chưa nghe thấy ám chỉ của Kỳ Thiệu Nguyên, cau mày nhìn về phía TV, trong miệng thì thảo: "Kì quái... Quá trình chiếu lại, không quá giống như là trùng hợp, đến cùng là có chuyện gì..."

...

Trên đường đua, vừa mới rời khỏi đường rẽ ngọn núi quay lại đường chính, Lâm Yên liền buông lỏng tay ra, để Hạ Nhạc Phong tiếp tục bình ổn chạy.

Giờ này khắc này, Hạ Nhạc Phong một mặt rung động nhìn về phía Lâm Yên ngồi kế bên tài xế.

Vừa mới xảy ra chuyện gì? Đầu của hắn có chút ngất.

"Đừng nhìn chị, nhìn đường!" Lâm Yên cau mày nói.

Loại đường đua bên ngoài này, đường xá cực kỳ phức tạp, tốc độ xe đua lại nhanh, thay đổi trong nháy mắt, Hạ Nhạc Phong không nhìn đường xá nhìn người, là cầm ky lớn nhất của tay đua xe.

"Trời ạ, chị Yên... Vừa rồi, em lái ra một Nghiên Sườn Phiêu Chuyển, thật sự là... Nghiên Sườn Phiêu Chuyển!..." Giờ phút này, thần sắc Hạ Nhạc Phong kích động, thân thể cũng hơi chút run rẩy.

Lâm Yên không để ý đến Hạ Nhạc Phong, sắc mặt chuyên chú mở miệng nói: "Bảo trì đu phía bên trái, quẹo, vào số 4 rẽ phải."

Lâm Yên: "Đến đường rộng tăng tốc, thêm 120 mét, quẹo, vào số 4 rẽ trái, đạp hơn nửa chân ga."

Hạ Nhạc Phong vô thức làm theo lời Lâm Yên, kết quả phát hiện, đường phía trước vậy mà toàn tất cả đều giống như đúc lời nói của Lâm Yên.

Sau khi làm xong một chuỗi động tác, Hạ Nhạc Phong vậy mà lại vượt qua một đối thủ...

Về mặt Hạ Nhạc Phong rung động, không phải chị Yên tỷ nói chẳng qua là lẫn lộn bằng lái hoa tiêu đẳng cấp thấp nhất hay sao?

Làm sao đối với một đường đua hoàn toàn xa lạ lại rõ như lòng bàn tay?

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quảng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 278: Là tay đua xe kém nhất cô từng dẫn dắt

Phải biết, ở trên đường đua trong trận thi đấu ngoài trời, hoa tiêu là cực kỳ trọng yếu, có thể nói là ánh mắt thứ hai của lái xe.

Nếu như hoa tiêu có thể hiểu đầy đủ tình huống trên tuyến đường thi đấu, đồng thời kết hợp tình huống của bản thân tay lái xe, ở trong quá trình thi đấu chỉ đạo tay lái xe một cách chính xác, lái xe có thể nói là như hồ thêm cánh.

Thế nhưng, loại hoa tiêu cấp bậc này thật sự là quá ít, nhất là hoàn cảnh trong nước, rất nhiều người thậm chí cảm thấy hoa tiêu chẳng qua là người ngồi trên ghế phụ đọc báo cho tay lái xe.

Trong các trận đấu thực tế của hắn, cho tới bây giờ chưa từng gặp qua hoa tiêu chuyên nghiệp như thế!

Nếu như cứng rắn nói là có, vậy chính là trên TV!

Chiều lại của vòng tròn thi đấu toàn cầu trên TV, hắn đã thấy qua!

"Không đúng!" Bỗng nhiên, Hạ Nhạc Phong giống như ý thức được cái gì, mặt mũi tràn đầy rung động: "Vừa rồi Nghiên Sườn Phiêu Chuyển kia... Căn bản không phải em lái ra!"

Về mặt Hạ Nhạc Phong kinh hãi, nhìn chăm chăm Lâm Yên một mặt lãnh đạm ngồi bên tài xế.

Trước đường queo của ngọn núi, hắn hết thảy đều nghe mệnh lệnh của Lâm Yên rồi mới làm, đầu tiên là chỉnh về giữa, sau đó đạp phanh ly hợp còn có dừng gấp, cuối cùng là giữ lực cho đến cùng..

Mỗi một bước, mỗi một chi tiết nhỏ, bây giờ suy nghĩ một chút, đều không có mấy may quan hệ với hắn!

Mà quan trọng nhất là, khi đó, Lâm Yên ngồi trên ghế phụ, mắt nhìn phía trước, đồng thời dùng tay trái cầm tay lái!

Hết thảy động tác, căn bản đều là Lâm Yên hoàn thành!

Mà tác dụng của hắn, cũng chỉ là đạp cái phanh xe... Tăng tốc, còn là Lâm Yên kêu hắn làm như vậy.

"Chị Yên, chị..." Về mặt Hạ Nhạc Phong rung động đến khó dùng hình dung.

"Đừng nhìn chị!" Lâm Yên hơi hơi không kiên nhẫn liếc Hạ Nhạc Phong: "Nhìn đường!"

Cô đã nói bao nhiêu lần? Từ khi bắt đầu lên xe, Hạ Nhạc Phong nhìn cô bao nhiêu lần, đây mà nó mới thật sự là muốn chết!

Lâm Yên thề, em họ Hạ Nhạc Phong này của cô, là tay đua xe kém nhất cô từng dẫn dắt, quả thực làm người giận sôi, phát rồ, cơ hồ chính là bần nhảo không trát được tường m.

Nếu như Từ Vong Đồ Tề cùng Lăng Mãng năm đó đều giống Hạ Nhạc Phong, Lâm Yên đã sớm một cước đạp chết bọn hắn rồi.

Lâm Yên lập đi lập lại nói với chính mình, đây là em họ ruột, em họ ruột...

"A a a!" Lúc này, Hạ Nhạc Phong liên tục gạt đầu, mắt nhìn phía trước, không dám tiếp tục dò xét Lâm Yên.

"Chị Yên, vừa rồi em... Không không, không phải em... Là chị hoàn thành Nghiên Sườn Phiêu Chuyển... Đến cùng là làm sao làm được vậy, quá lợi hại!" Hạ Nhạc Phong kích động.

Mặc dù Nghiên Sườn Phiêu Chuyển này, bắn đại bác cũng không tới hắn, không có quan hệ gì, nhưng tối thiểu hắn cũng tham dự, tốt xấu góp một cước phanh xe, cùng một cước chân ga!

Nhưng mà, Lâm Yên cũng không có phản ứng Hạ Nhạc Phong, tiếp tục nói: "Vào số 5 rẽ trái, tăng tốc, đi 80 mét, số 4 rẽ phải, rồi lập tức số 4 rẽ trái, tăng tốc cực hạn, bảo trì đi đường."

"A a a..." Hạ Nhạc Phong vội vàng dựa theo Lâm Yên nói tiến hành điều khiển.

"Đến đường hẹp, vào số 2, vào số 3 rẽ phải ngắn, nửa tốc độ, số 4 rẽ trái ngắn." Lâm Yên mắt nhìn phía trước, tiếp tục nói.

Giờ phút này, Hạ Nhạc Phong nuốt một ngụm nước bọt, đã hoàn toàn không còn dám nghi vấn mệnh lệnh của Lâm Yên, Lâm Yên chỉ lệnh tinh chuẩn đến cực hạn, đây tuyệt đối là chuyên nghiệp trong chuyên nghiệp!

Loại hoa tiêu này, quả thực là ước mơ của tất cả tay đua xe!

Chẳng qua là, Hạ Nhạc Phong bỗng nhiên ý thức được, dựa vào trình độ bản thân, có được dạng hoa tiêu này, có phải hơi phung phí của trời hay không? Quá lãng phí..

"Chị Yên, chị đến cùng có lai lịch gì!" Hạ Nhạc Phong vẻ mặt rung động nói.

"Em không biết chị?" Lâm Yên nhún mày quét mắt nhìn hắn một cái.

"Không phải... Ý của em là, ai, được rồi... Em cũng không biết nói thế nào, chị Yên, chị liền nói làm sao lái đi, em hoàn toàn nghe chị!" Hạ Nhạc Phong vội vàng nói.

Trong thời gian thật ngắn này, vên vên là bởi vì tác dụng hoa tiêu của Lâm Yên, hắn dựa vào năng lực điều khiển của mình, đã liên tục vượt qua bốn chiếc xe phía trước, trong đó bao gồm ba chiếc xe đua của đội xe Hạ gia, còn có một chiếc xe đua của đội xe Lão Thang.

Mà cho đến giờ phút này, ánh mắt của lão gia tử Hạ Định Khôn, lúc này mới có chút nghi ngờ chú ý tới cỗ xe Hạ Nhạc Phong lái...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quảng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 279: Vận khí tốt như vậy?

"Vọt tới vị trí thứ tư?"

Về mặt Hạ Định Khôn kinh ngạc, có chút khó có thể lý giải được.

Trình độ của Hạ Nhạc Phong, Hạ Định Khôn tự nhiên hiểu, nếu không, cũng sẽ không đem chiếc xe đua kém nhất của đội xe kia cho Hạ Nhạc Phong.

"Tiểu Phong vận khí tốt như vậy?" Giờ phút này, Hạ Hùng một bên nói.

"Hắn là những xe đua phía sau nó xuất hiện một chút vấn đề nhỏ." Hạ Định Khôn như có điều suy nghĩ.

Trừ cái đó ra, cũng không có cách giải thích khác, đừng nói Hạ Nhạc Phong không có hoa tiêu, coi như là có, dùng trình độ của Hạ Nhạc Phong, có thể dựa vào chính mình chạy đến vị trí thứ tư, cũng coi là kỳ tích.

Bây giờ, phía trước Hạ Nhạc Phong còn có ba chiếc xe, hai chiếc trong đó là xe đua của đội xe Lão Thang, còn có một chiếc chính là Hạ Minh Khai.

Nhưng mà, xe Hạ Minh Khai đang ở ngay phía trước Hạ Nhạc Phong, thời khắc này người thứ nhất cùng người thứ hai, toàn bộ đều là xe đua của đội xe Lão Thang, đồng thời sắp chạy xong vòng thứ nhất.

Lâm Yên nhìn đường xá phía trước, không khỏi lâm vào trong trầm tư.

Hạ Nhạc Phong làm trễ nải thời gian quá dài, ở điểm xuất phát, xuất phát liền muộn rất nhiều, nhất là lúc do dự ở đường rẽ ngọn núi, lại làm trễ phần lớn thời gian.

Tình huống hiện nay, không quá lý tưởng, trừ phi Hạ Nhạc Phong dừng xe, đổi cô vào sân, nếu không, Hạ Nhạc Phong hiện tại cho dù nghe lời, cũng nhiều nhất chỉ có thể vượt qua Hạ Minh Khai phía trước, muốn lấy được vị trí đầu, căn bản không quá hiện thực.

"Chị Yên, chúng ta phải thua à." Hạ Nhạc Phong thở dài, có chút bất đắc dĩ nói.

XebHạ Minh Khai, còn cách bọn họ một đoạn.

Trước đó, lão gia tử Hạ Định Khôn xác định chiến thuật, là để bọn họ toàn lực giúp đỡ Hạ Minh Khai, ngăn cản hết thảy cỗ xe muốn vượt Hạ Minh Khai.

Thế nhưng hiện tại Hạ Minh Khai là thứ ba, Hạ Nhạc Phong là thứ tư, cỗ xe phía sau đã đuổi không kịp, mà chúa tể thắng bại trận đấu này, chỉ có người thứ nhất và thứ hai của đội xe Lão Thang.

Nhưng mà, người thứ nhất và thứ hai cách bọn họ rất xa, khẳng định là đuổi không kịp.

Bọn họ càng không có khả năng đưa Hạ Nhạc Phong lên vị trí đầu.

Nói như vậy, kết cục chỉ có một, trận đấu này, đội xe Hạ gia, đã thua.

Ước chừng qua mấy chục giây sau, Hạ Nhạc Phong lái xe đua màu bạc đã chạy một vòng, trở lại điểm xuất phát, mà hai vị tay đua xe đội xe Lão Thang, đã dẫn trước quá nhiều thời gian, phóng tới vòng thứ hai.

Mà có thể nhìn ra rất rõ ràng, trình độ điều khiển của Hạ Minh Khải, cùng vị trí đầu và thứ hai của đội xe Lão Thang phía trước có chênh lệch không nhỏ, hi vọng Hạ Minh Khải đuổi theo, căn bản cũng không quá thực tế.

"Xong!" Về mặt Hạ Nhạc Phong có chút không cam lòng.

"Phanh xe." Bỗng nhiên, Lâm Yên ngồi trên ghế phụ, quả quyết mở miệng.

Cơ hồ là theo bản năng, Hạ Nhạc Phong đạp phanh xe, hoàn toàn dừng xe đưa màu bạc ở điểm xuất phát vòng thứ nhất.

"Chị Yên, làm sao vậy?" Sau khi Hạ Nhạc Phong dừng xe, có chút không thể nào hiểu được nhìn Lâm Yên.

"Ồ chỗ này chờ là được." Mặt Lâm Yên không chút thay đổi nói.

"A? Không chạy?" Hạ Nhạc Phong sững sờ.

"Đừng nói chuyện, nghe chị chỉ huy." Lâm Yên nói.

Hạ Nhạc Phong vốn muốn nói chút gì, nhưng cuối cùng vẫn gật đầu, không có tiếp tục nhiều lời.

Ước chừng qua mấy phút đồng hồ, mấy chiếc xe đua của đội xe Lão Thang trước đó bị Hạ Nhạc Phong vứt bỏ, lại dồn dập đuổi theo, mặc dù không biết xe đua của Hạ Nhạc Phong vì sao dừng lại, nhưng cũng không ai phản ứng.

Một lát sau, trong sảnh VIP, trên TV lại một lần nữa xuất hiện chỗ cổ xe Hạ Nhạc Phong điều khiển trên ống kính.

Giải thích: "Cổ xe của Hạ Nhạc Phong đã hoàn toàn dừng lại bất động, không biết có phải là cổ xe xuất hiện vấn đề hay không, trước mắt đã một lần nữa biến thành một người sau cùng, có chút kỳ quái, nếu như cổ xe xảy ra vấn đề, lái xe hẳn là trước tiên thông báo, đồng thời tiến hành sửa chữa khẩn cấp, nhưng vị tay đua xe này lại thờ ơ, loại tình huống này, thực ra nói thật, tôi cũng là lần đầu tiên gặp, vô cùng... Rất lợi hại."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 280: Đánh về nguyên hình

Trong sảnh VIP, mọi người cũng không rõ Hạ Nhạc Phong xảy ra chuyện gì.

Lông mày Hạ Định Khôn nhăn lại: "Tiểu Phong đến cùng đang làm gì, có phải cổ xe xuất hiện trục trặc hay không, vì cái gì không thông báo?"

Hạ Hùng ở một bên, vẻ mặt cũng hơi nghi hoặc một chút, "Chưa lấy được thông báo, hẳn không phải là cổ xe có vấn đề... Mặc dù đội xe của chúng ta trận này không có hi vọng thắng được, nhưng nó cũng không đến mức dứt khoát liên không chạy."

"Hèn mặt!" Lão gia từ Hạ Định Khôn lập tức giận dữ.

Coi như là thua, cũng phải chạy xong!

Lúc này, Hạ Hùng điều chỉnh bộ đàm kênh chuyên dụng, liên hệ đến kênh của cổ xe Hạ Nhạc Phong.

Rất nhanh, trong cổ xe của Hạ Nhạc Phong vang lên thanh âm của Hạ Hùng: "Hạ Nhạc Phong, cháu đang làm cái gì, cổ xe xảy ra vấn đề vì sao không thông báo!"

Nghe nói lời ấy, Hạ Nhạc Phong hơi sững sờ, cơ hồ vô thức mở miệng: "Bác cả... Xe không có xảy ra vấn đề..."

"Không có xảy ra vấn đề?" Hạ Hùng quát: "Không có xảy ra vấn đề sao cháu ngừng xe!"

"Là... là... Chị Yên kêu cháu ngừng..." Hạ Nhạc Phong hơi có chút xấu hổ mở miệng, thực ra, hẳn cũng không biết rõ, chị Yên vì sao kêu mình dừng xe.

"Cháu nói cái gì? Lâm Yên kêu cháu dừng xe?!" Về mặt Hạ Hùng lập tức biến đổi, cơ hồ là quát: "Nó là cái thứ gì! Nó kêu cháu dừng xe, cháu liền dừng xe?! Hạ Nhạc Phong, đầu óc của cháu có phải có vấn đề hay không, nó cái chó má gì cũng không hiểu, cháu nghe một người tới góp đủ số?!"

"Tất đi, ồn ào." Lâm Yên hơi không kiên nhẫn nói.

Nhưng mà, thanh âm của Lâm Yên cũng bị Hạ Hùng nghe thấy.

"Lâm Yên, ai bảo mày chỉ huy Hạ Nhạc Phong, mày ngay cả tay lái cũng chưa sờ qua, mày chỉ huy Hạ Nhạc Phong dừng xe, thật sự coi mình là hoa tiêu

chuyên nghiệp rồi?!" Hạ Hùng nghiêm nghị găm thét.

"Còn không tắt?" Lâm Yên liếc qua Hạ Nhạc Phong.

"A..." Hạ Nhạc Phong nhẹ gạt đầu, trực tiếp tắt âm thanh.

Quả nhiên, sau khi tắt âm thanh, thanh tĩnh rất nhiều.

Chẳng qua là, hành vi Lâm Yên kêu Hạ Nhạc Phong dừng xe, tất cả mọi người bao gồm ZH1 cùng Vệ Từ Phong hoàn toàn nhìn không hiểu.

Hạ Nhạc Phong vốn ở vị trí thứ tư, tiếp tục giữ vững, coi như thua, cũng không đến mức thảm bại, hiện tại vừa vận rất tốt, lại bị đánh về nguyên hình, lăn đến thứ nhất... Đếm ngược.

"Tiểu Yên tại sao lại muốn Tiểu Phong dừng xe!" Sắc mặt lão gia tử Hạ Định Khôn khó coi.

"Cha, con đã sớm nói rồi, không nên để cho loại người này tới tham gia, nó cái chó má gì cũng không hiểu, ban đầu Tiểu Phong ổn định lại có thể chạy vị trí thứ tư, nó thế mà kêu Tiểu Phong dừng xe, hiện tại lại là thứ nhất đếm ngược, hài hước đến cực điểm." Hạ Hùng cười lạnh một tiếng.

...

"Oanh!"

Giờ phút này, phía sau điểm xuất phát, truyền đến một hồi thanh âm nổ vang.

Lâm Yên thông qua kính chiếu hậu dò xét một lát, khoe miệng hơi hơi giương lên: "Tôi."

"Cái gì tới?" Hạ Nhạc Phong khó hiểu.

"Thứ nhất cùng thứ hai tới." Lâm Yên nói.

"Đúng vậy, đây là vòng thứ ba của họ, chúng ta mới vòng thứ nhất..." Hạ Nhạc Phong thở dài.

"Nhấn ga, tốc độ tăng lên 40." Lâm Yên nói.

"A!" Hạ Nhạc Phong vội vàng tiến hành thao tác.

Chỉ thấy, Hạ Nhạc Phong điều khiển xe đua màu bạc, tựa như ốc sên, chậm rãi chạy về phía trước.

Khi người thứ nhất và thứ hai của đội xe Lão Thang sắp tới, Lâm Yên lần nữa dùng tay phải, nắm chắc tay lái Hạ Nhạc Phong, gắt gao chặn hai chiếc xe đua phía sau.

Giờ phút này, chỉ thấy Hạ Nhạc Phong lái cỗ xe màu bạc, như là thuốc cao da chó, ở phía trước dán chặt lấy hai chiếc xe đua phía sau, hoàn toàn không cho bọn họ bất kì cơ hội nào để tiến lên.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 281: Sống lâu mới thấy

Phía trước điểm xuất phát, hai vị tay đua xe đội xe Lão Thang, điên cuồng di chuyển trái phải, muốn thoát khỏi cỗ xe màu bạc phía trước kè sát, chỉ tiếc, bọn họ dù làm thế nào cũng không thoát được, cỗ xe màu bạc ở phía trước, từ đầu tới cuối duy trì một khoảng cách.

"Cút đi!"

Một vị tay đua xe tức giận mắng to: "Bọn tao là vòng thứ ba, may mà nó mới vòng thứ nhất, may không đi chạy, cản bọn tao làm cái gì!"

Nghe thấy, khoe miệng Lâm Yên hơi hơi giương lên, phác họa ra một tia ý cười không hiểu.

Quy tắc trận thi đấu này cô đã xem rõ, cũng không có nói cấm cỗ xe vòng thứ nhất phát sinh bất kì cọ sát nào cùng cỗ xe vòng thứ ba.

Giờ phút này, Hạ Nhạc Phong tựa hồ hiểu rõ cái gì, về mặt càng kinh ngạc.

Hắn hiểu được...

Hắn rút cuộc biết, chỉ họ vì sao kêu mình vừa chạy xong vòng thứ nhất liền đứng ở điểm xuất phát.

Không phải là bởi vì tranh tài tất thua, không cần tiếp tục chạy, mà là bởi vì... Chị muốn ở điểm xuất phát chờ hai người đứng đầu chạy xong vòng thứ ba!

"Mở ra radio, chỉnh kênh, nói với ông ngoại, kêu Hạ Minh Khải sau khi đuổi theo, trực tiếp tiến hành vượt qua phía bên phải, tốc độ nhất định phải nhanh." Lâm Yên mở miệng nói với Hạ Nhạc Phong.

"Được!" Hạ Nhạc Phong nhẹ gạt đầu, triệt để buông lỏng tay lái, ngược lại hiện tại nó ở trong tay Lâm Yên, tựa hồ cũng không có quan hệ gì với hắn.

"Ông nội... Nói với anh Minh Khải, sau khi đến vòng thứ ba, vượt qua theo phía bên phải, tốc độ nhất định phải nhanh, tuyệt đối đừng giảm tốc độ!" Hạ Nhạc Phong liền vội vàng chuyển lời của Lâm Yên cho lão gia tử Hạ Định Khôn, sau khi nói xong, lại tắt âm thanh.

"Bá!"

Nhiều nhất mấy chục giây, Hạ Minh Khải lái xe đua nhanh chóng vọt lên, căn bản không có giảm tốc độ, đánh thẳng tới đuôi xe Lâm Yên.

Lúc này, Lâm Yên nhẹ chuyển hướng tay lái, để cổ xe của Hạ Minh Khải chạy qua trong nháy mắt, hoàn thành vượt qua.

Mà một màn này, lần nữa bị ống kính quay chậm lại.

Giờ phút này, hết thấy khách quý trong phòng VIP khác cùng trong đại sảnh nghị luận âm ỉ.

"Má nó, đây là tranh tài gì, chiến thuật này cũng thật là buồn nôn!" Một vị đội viên ZH1 nào đó, nhìn Hạ Nhạc Phong lái xe đua màu bạc, chặc chặc mở miệng nói.

"Thật đúng là sống lâu mới gặp, người ta đã tới vòng cuối cùng, Hạ Nhạc Phong mới vòng thứ nhất, hắn thế mà đi cản mấy chiếc xe đua vòng cuối cùng!"

"Thiên tài!" Mặt mũi Bùi Vũ Đường tràn đầy bội phục.

"Cái này... Đây là phạm quy đi!"

Z Thần nhìn chằm chằm màn hình TV, như có điều suy nghĩ, một lát sau mở miệng, nói: "Các người cho rằng đây là chiến thuật?"

"Đội trưởng, chẳng lẽ không phải?"

"Nếu để cho bất cứ người nào các người vào sân, bao gồm tôi... Coi như lợi dụng chiến thuật giống nhau, cũng không có khả năng đồng thời ngăn hai chiếc xe." Z Thần nhìn màn ảnh ti vi, hít sâu một hơi.

Hiện nay, xe bị chiếc xe màu bạc kia cản xuống, đã vượt qua bảy chiếc, đội xe Lão Thang cùng đội xe đua khác, toàn bộ đều bị ngăn lại, chỉ có xe của đội xe Hạ gia, có thể vượt qua.

Z Thần nói rõ lý do, mọi người bên trong phòng Vip, rơi vào trầm mặc.

...

"Thật là vô sỉ." Vệ Từ Phong nhìn chằm chằm cổ xe màu bạc trên TV, mở miệng nói.

"Cái gì gọi là vô sỉ, đây gọi là chiến thuật..." Kỳ Thiệu Nguyên cau mày nói.

"Ha ha, quy tắc loại thi đấu này cũng không hoàn thiện, bằng không mà nói, đây coi như là phạm quy." Vệ Từ Phong lắc đầu: "Thực lực không đủ, liền làm ra hành vi hèn hạ như vậy, quá vô sỉ."

...

Trong đại sảnh, ánh mắt Hạ Định Khôn cùng Hạ Hùng, chỉ ở trên thân của Hạ Minh Khải, chỉ biết Hạ Nhạc Phong ở phía sau chết máy, nhưng lực chú ý lại mảy may không ở trên xe Hạ Nhạc Phong.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 282: Lập tức liền phát nổ

"Cha, Minh Khai thứ nhất!" Hạ Hùng thần sắc kích động nói.

Nghe thấy, trong mắt lão gia tử Hạ Định Khôn hiện ra một tia hưng phấn, vuốt cằm nói: "Đội xe còn lại hai chiếc xe, cũng phân biệt là thứ hai cùng thứ ba, một vòng cuối cùng... Chỉ cần ổn định, chúng ta liền thắng!"

...

Điểm xuất phát.

Lâm Yên bỗng nhiên đem tay lái quay về giữa, cũng để cho Hạ Nhạc Phong đạp phanh xe.

"Chị Yên, chúng ta không ngăn cản sao?!" Hạ Nhạc Phong vội vàng hỏi.

"Không cần." Lâm Yên lắc đầu, nói: "Hiện tại để bọn họ đuổi theo, cũng không có khả năng đuổi kịp."

Hoàn toàn chính xác, hiện nay, đám người Hạ Minh Khai, sẽ lập tức chạy xong vòng thứ tư.

"Dựa vào bên phải, chuyển xe." Bỗng nhiên, Lâm Yên hạ lệnh.

"A!"

Mặc dù không biết mục đích Lâm Yên làm như vậy, nhưng bản năng, Hạ Nhạc Phong đã hoàn toàn là Lâm Yên nói gì nghe nấy, không có bất kỳ nghi vấn nào.

Rất nhanh, Hạ Nhạc Phong liền di chuyển xe đưa màu bạc khỏi điểm xuất phát, bởi vì Lâm Yên không nói gì, cho nên Hạ Nhạc Phong liền vẫn di chuyển.

Ước chừng mấy phút đồng hồ sau, chờ xe Hạ Minh Khai chạy qua bên trái, Lâm Yên mới kêu Hạ Nhạc Phong dừng lại, hộp số lái về phía trước, đi theo sau lưng xe Hạ Minh Khai.

"Chị Yên, đây là ý gì, chị có thể nói cho em biết không?" Về mặt Hạ Nhạc Phong tò mò.

"Săm lốp của Hạ Minh Khai, sẽ lập tức phát nổ." Mặt Lâm Yên không chút thay đổi nói.

"A?" Nghe thấy, về mặt Hạ Nhạc Phong biến đổi.

Quả nhiên, ở phía sau Hạ Nhạc Phong, nhìn lại xe Hạ Minh Khai, lốp xe đã biến dạng.

Bất quá, Hạ Hùng bên kia tựa hồ có nhắc nhở, cho nên, tốc độ của xe Hạ Minh Khai trước mắt không nhanh, ngược lại cũng đã tiếp cận điểm cuối cùng.

"Phanh!"

Ước chừng sau mấy hơi thở, chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, cỗ xe Hạ Minh Khai nổ bánh xe, thân xe trượt, chệch về phía bên phải, cách điểm cuối cùng, ước chừng còn có khoảng bảy mươi, tám mươi mét.

"Đâm vào xe của hắn." Lâm Yên nói.

"Được!" Hạ Nhạc Phong trong nháy mắt dẫm chân ga, nhưng tốc độ xe cũng không nhanh, dùng đầu xe đẩy sau xe Hạ Minh Khai, ổn định đẩy về điểm cuối cùng.

Chỉ qua một lát, xe Hạ Minh Khai liền được đưa đến điểm cuối cùng, trở thành tuyển thủ đầu tiên cán đích.

Chợt, chiếc thứ hai cùng thứ ba của đội xe Hạ gia theo sát phía sau, đồng thời xông qua vạch đích.

Giờ phút này, Hạ Minh Khai mở cửa xe, khí thế hưng hăng đi đến phía Hạ Nhạc Phong, mặt mũi tràn đầy không vui nói: "Tiểu Phong, mày đụng xe của tao làm gì?"

"Anh Minh Khai... Em là sợ anh bị xe của đội Lão Thang vượt qua, lúc này mới đẩy anh về đích." Hạ Nhạc Phong giải thích.

"Đánh rắm, khoảng cách tới điểm cuối cùng của tao chỉ còn bảy tám mươi mét, còn cần mày đẩy?" Hạ Minh Khai cười lạnh: "Mày có phải thấy bản thân ở vị trí thứ nhất đếm ngược, trong lòng không công bằng, cho nên muốn tìm một chút cảm giác tồn tại, cho là tao nổ bánh xe, đụng vào xe tao, tao đứng đầu liền có liên quan đến hai người bọn mày rồi?"

Hạ Nhạc Phong: "..."

Lâm Yên liếc qua Hạ Minh Khai, cũng không có bất kỳ hứng thú nào đi phản ứng.

Bắt Hạ Nhạc Phong đẩy hắn ta vào điểm cuối cùng, chỉ là vì lão gia tử mà thôi, nếu như Hạ Minh Khải bởi vì nỗ lực xe, bị đội xe Lão Thang đuổi kịp, tôi đa cũng chỉ tính thế hoà không phân thắng bại, nếu không, Lâm Yên sao lại quản hắn ta.

Không bao lâu, lão gia tử hai người Hạ Định Khôn cùng Hạ Hùng liền chạy tới.

"Minh Khải, làm tốt lắm!" Hạ Hùng vỗ vỗ bả vai Hạ Minh Khải, mặt mũi tràn đầy hưng phấn.

"Cha, con trước đó đã nói rồi, không có vấn đề, hết thầy giao cho con!" Hạ Minh Khải mỉm cười.

"Minh Khải, không sai." Lão gia tử Hạ Định Khôn nhìn Hạ Minh Khải, mặt mũi tràn đầy vui mừng.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 283: Kết quả quan trọng nhất

"Ông nội..."

Một bên, lòng mày Hạ Nhạc Phong cau lại.

Trận đấu này có thể thắng, có quan hệ gì với Hạ Minh Khải?!

Nếu như không có chị họ, trận đấu này, sớm mịa nó thua!

Chỉ có điều, bốn phía đều là tiếng hoan hô, ai cũng không có nhìn Hạ Nhạc Phong cùng Lâm Yên nữa con mắt.

Lâm Yên lắc đầu với Hạ Nhạc Phong, chỉ cần trận đấu này thắng, ông ngoại có thể vô cùng cao hứng, mục đích của cô liền đã đạt, ai dẫn đến thắng lợi của trận đấu này, có quan hệ gì.

"Lâm Yên, Hạ Nhạc Phong, hai người bọn mày trước đó đang làm cái gì, Lâm Yên, nhất là mày, rầm chó không kêu, mày kêu Hạ Nhạc Phong dừng xe?!" Hạ Hùng bỗng nhiên nhìn về phía hai người, nghiêm nghị quát.

Nghe thấy, toàn trường yên tĩnh trở lại, ánh mắt rơi vào trên người Lâm Yên cùng Hạ Nhạc Phong trên thân, vài vị tay đua xe Hạ gia, trong mắt hiện ra một tia khinh thường nồng đậm.

Một người ở cuối, một người cho đủ số, quả nhiên, bọn họ đã chạy xong vòng thứ tư, hai người kia lại chỉ chạy xong vòng thứ nhất.

"Bác cả, nếu như không phải chị Yên ở phía trước chặn xe, anh Minh Khải còn có bọn hắn, có thể chạy đến điểm cuối cùng?" Mặt mũi Hạ Nhạc Phong tràn đầy không phục.

"Nực cười!" Lúc này, Hạ Minh Khải tiến lên: "Tìm cái lý do chó má gì, thứ nhất đếm ngược chính là thứ nhất đếm ngược, phải luyện tập kỹ thuật lái xe là chính, kiểm soát có thể làm cho thực lực của mày bay lên? Nếu như lần này không có bọn tao, đội xe có thể thắng?! Dựa vào mày? Còn có nó (Lâm Yên)?"

"Anh Minh Khải... Anh!"

Hạ Nhạc Phong giận đến sắc mặt xanh mét, đến cùng chuyện gì xảy ra, bọn người Hạ Minh Khải ở trên xe chuyên tâm lái xe, có lẽ không thấy rõ, không có chú ý, nhưng nếu như bọn họ xem chiếu lại một lần, lập tức sẽ biết!

Nếu như không có chị họ, bọn hắn chà là cái cóc khô gì, còn muốn chạy vị trí thứ nhất? Chạy Marathon đi thôi!

Sở dĩ bọn họ chạy thứ nhất đếm ngược, hoàn toàn là chị họ hi sinh bản thân, bảo toàn đại cục, cũng không biết là ai rầm chó không kêu.

"Được rồi, Tiểu Phong, chúng ta thắng là được, kết quả mới trọng yếu nhất." Lâm Yên nhìn về phía Hạ Nhạc Phong, nhẹ giọng cười nói.

Loại tranh tài cấp bậc này, trong lòng Lâm Yên là thật sự không có tranh đoạt thắng thua, không khác gì so với con nít ranh, nếu như ngay cả loại cấp bậc tranh tài này, cô cũng muốn đi tranh một chút quá trình chứa tể trường đua, vậy cô thật sự đúng là sống uống quãng thời gian là Yevea.

"Tao cho mày biết, về sau cút xa cho tao, đừng quay trở lại khu nhà cũ, còn tốt mày là hoa tiêu của Hạ Nhạc Phong... Tao chưa từng nghe nói, tình huống nào hoa tiêu kêu tay đua xe dừng xe khi tình trạng xe cùng đường xá đều hoàn hảo!" Hạ Hùng lạnh lùng nhìn chằm chằm Lâm Yên: "Một người cái gì cũng không hiểu, chạy tới hại đội xe, tao thấy mày chính là ước gì hổ chết Hạ gia chúng ta!"

"Được rồi!"

Không đợi Lâm Yên mở miệng, lão gia tử Hạ Định Khôn không vui nhìn về phía Hạ Hùng: "Cái gì hại, Tiểu Yên cũng là đến giúp đỡ, nó không hiểu xe đua, lại lần đầu tiên ngồi ở ghế phụ, tốc độ quá nhanh, thân thể không thoải mái, kêu Tiểu Phong dừng xe, có thể hiểu!"

"Cha..." Lông mày Hạ Hùng cau lại.

"Đừng nói nữa, con chỉ cần nhớ kỹ, chúng ta thắng, hết thấy đều không quan trọng!" Hạ Định Khôn nói.

...

Bỗng nhiên, đám người Z Thần cùng Bùi Vũ Đường bước nhanh tới chỗ này.

"Chúc mừng." Z Thần cười nói.

Thấy thế, Hạ Hùng cùng lão gia tử liền vội vàng tiến lên.

"Ha ha, Z Thần, Minh Khải không có để cho ZH1 thất vọng đi." Hạ Hùng cười nói.

Z Thần: "..."

"Phải." Z Thần xấu hổ cười một tiếng.

"Đúng rồi, nếu tranh tài đã kết thúc, chúng tôi muốn... So một trận, vừa vặn, kêu Hạ lão gia tử, còn có đội xe Hạ gia, tới chứng kiến." Ánh mắt Z Thần, rơi vào trên người Lâm Yên vô trang đầy đủ.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 284: Là cô ấy đi!

"Chạy một trận với Z Thần ngài?" Hạ Hùng sững sờ, chợt, ánh mắt rơi vào trên người Hạ Minh Khải.

Z Thần là muốn đích thân thử xem con của gã?

"Là như thế này, vèn vèn chạy một vòng sao đủ, toàn bộ thành viên ZH1 chúng tôi ra trận." Z Thần cười nói.

"Ha ha, Z Thần, Minh Khải làm sao có thể chạy qua mọi người, chỉ là, nếu Z Thần coi trọng Minh Khải, vậy là vinh hạnh của nó." Hạ Hùng vỗ vỗ bả vai Hạ Minh Khải.

"Minh Khải, còn không cảm ơn Z Thần cho con cơ hội này, toàn bộ thành viên ZH1 ra trận, là may mắn con đã tu luyện mấy đời, hiện tại liền có thể cùng thi đấu một vòng trên đường đua cùng đội thi đấu hàng đầu như ZH1." Lão gia tử Hạ Định Khôn cũng hơi kích động, đây cũng là vinh quang của ông ấy, còn có toàn bộ đội xe Hạ gia.

"Cái này..."

Về mặt Z Thần có chút cổ quái, trong lòng hiểu rõ, đây là đám người Hạ gia lão gia tử cùng Hạ Hùng hiểu lầm.

Hắn muốn giao chiến chính là Lâm Yên, Hạ Minh Khải? Bất luận một vị đội viên ZH1 nào cũng không có hứng thú gì...

Nhưng mà, những người này đều là người thân của Lâm Yên, trong lòng nghĩ, đám người Z Thần tự nhiên không tiện nói, cũng chỉ có thể để bọn họ tiếp tục hiểu lầm, nếu giải thích rõ ràng, sẽ quá khó xử.

"Vậy như này đi... Để cho Minh Khải cùng chúng ta chạy, đội xe Hạ gia lại thêm một người, như thế nào." Z Thần cười nói.

"Được, Z Thần ngài nhìn trúng ai, ngài tự mình chọn!" Hạ Hùng vội vàng nói.

Nghe thấy, Z Thần không chút nghĩ ngợi nhìn về phía Lâm Yên vô trang đầy đủ, cười nói: "Cô ấy đi."

"Cô ta?!"

Z Thần vừa dứt lời, chờ mong trên khuôn mặt vài vị đội viên Hạ gia biến mất trong nháy mắt, để cho một nữ nhân cái gì cũng không hiểu, ngay cả tay lái cũng chưa sờ qua, lên đường đua đấu với ZH1?

"Z Thần... Ngài muốn tuyển một vị nữa không?" Hạ Hùng cau mày nói.

"Không cần." Z Thần cười nói: "Chính là cô ấy."

"Z Thần, là như vậy, đây là cháu gái ngoại của tôi, là một vị hoa tiêu, cũng không phải tay đua xe... Nếu không..." Lão gia tử Hạ Định Khôn uyển chuyển nói.

"Lão gia tử, không có quan hệ, chính là cô ấy." Z Thần nói.

Z Thần yêu cầu như thế, nếu như bọn họ tiếp tục chối từ, hoàn toàn ngược lại, rơi vào đường cùng, lão gia tử chỉ có thể đồng ý.

"Tiểu Yên, tốc độ chậm chút... Tùy tiện chạy một chút là được, đừng lái quá nhanh." Lão gia tử đi đến bên cạnh Lâm Yên, nhẹ giọng bàn giao.

Hạ Định Khôn là sợ Lâm Yên xảy ra chuyện, vì vậy nói thêm một câu.

Lâm Yên: "...". Cô giống như không có đáp ứng muốn chạy mà?

Loại đường đua này, cô thật sự chính là không có hứng thú!

Hạ Hùng liếc mắt lườm Lâm Yên, cười lạnh nói: "Tiểu Yên, đây đều là tay đua xe hàng đầu trong nước, mà thật sự là đỉnh ánh sáng của Minh Khai, có thể chạy một trận trên đường đua cùng loại tay đua xe này, về sau nói ra, chỉ sợ cũng không ai tin tưởng."

"Được rồi, cha, cùng Z Thần chạy, lại không hi vọng thắng, liền để nó ở phía sau chậm rãi chạy chơi là được rồi, không cần phải để ý đến nó." Hạ Minh Khai liếc mắt lườm Lâm Yên, mặt không chút thay đổi nói.

Nghe thấy, ánh mắt Bùi Vũ Đường rơi vào trên người cha con Hạ Minh Khai, ánh mắt này phảng phất đang nhìn kẻ ngốc.

Chờ đến lúc chạy thật, hi vọng bọn họ đừng trực tiếp bị hù quỳ trên mặt đất là được.

"Lâm tiểu thư, mời."

Z Thần cười nói.

Lâm Yên: "...".

Đây coi như là bắt đầu rồi sao?

Bắt quá, lời cũng đã nói đến mức này, cô nếu là không chạy, tựa hồ cũng lộ ra lập dị.

"Được thôi, vậy chúng ta chạy một vòng, tốc chiến tốc thắng." Lâm Yên nhún vai.

Lâm Yên cũng không có nói nhảm, trực tiếp mở cửa xe, tiến vào xe đua màu bạc điều khiển trước đó.

Còn toàn thể đội viên ZH1, thì là đưa đội ngũ xe đua chuyên môn của bọn hắn vào sân bãi, đứng ở điểm xuất phát.

-

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 285: Một đơn làm ăn lớn

Nhìn Lâm Yên tiến vào xe đua, về mặt chúng đội viên ZH1 đau khổ, hai mặt nhìn nhau, vì sao nhất định phải đua với cô, lại không thể chạy thắng cô được...

Cách đó không xa, Hạ Minh Khai thì đổi một chiếc xe đua.

Lúc đội viên ZH1 chuẩn bị lên lúc, không biết từ chỗ nào, một người đàn ông trung niên mặc tây trang lại bước nhanh vào sân, dưới ánh mắt không hiểu thấu của mọi người, đi tới bên cạnh xe đua màu bạc của Lâm Yên, gõ gõ cửa xe.

Lúc này, Lâm Yên hạ cửa kính xe xuống, nhìn về phía người trung niên mặc âu phục trên mặt đầy ý cười, về mặt hơi nghi hoặc một chút.

"Vị nữ sĩ này, chào cô." Người đàn ông trung niên hơi mở miệng cười.

"Ngài là?" Lâm Yên hỏi.

"Là như vậy, cô có thể cho tôi ngồi vào ghế phụ không, tôi muốn tâm sự cùng cô." Nam tử trung niên giải thích.

Lúc này, Lâm Yên đẩy cửa ghế phụ ra, nhìn người đàn ông trung niên tiến vào bên trong.

"Nữ sĩ, cô có thể gọi tôi là Martin." Người đàn ông trung niên hết sức lễ phép mở miệng.

"Lâm Yên." Lâm Yên đơn giản tự giới thiệu mình.

"Lâm tiểu thư, hạnh ngộ (hân hạnh gặp mặt)." Người đàn ông trung niên nhẹ gật đầu.

"Cái kia, Martin tiên sinh, xin hỏi ngài tìm tôi đến cùng là có chuyện gì, tôi đang vội thi đấu..." Lâm Yên nhìn về phía Martin, mặt mũi tràn đầy không hiểu thâu.

"Ha ha, Lâm tiểu thư, cuộc thi đấu này của cô, cũng không trọng yếu, Lâm tiểu thư cũng là người trong giới đua xe, hẳn phải biết, ở nước ngoài sắp quay một bộ điện ảnh kinh phí cao có liên quan tới giới đua xe." Martin cười nói.

"Bộ phim lấy Lăng Mãng làm nguyên mẫu kia?" Lâm Yên như có điều suy nghĩ, cũng nghe nói qua một chút.

"Không sai." Martin nhẹ gật đầu: "Lâm tiểu thư, thực sự không dám giấu giếm, tôi nhìn ngoại hình của cô, đáng người, đều hết sức phù hợp với một vị nhân vật trong bộ phim điện ảnh này, không biết Lâm tiểu thư có hứng thú thử một chút hay không?"

"Thích hợp với ai?" Lâm Yên vô thức thốt ra.

"Nhân vật này nha, tin tưởng Lâm tiểu thư tuyệt đối không xa lạ gì, đồng thời, nếu như có thể thử vai thành công, tin tưởng Lâm tiểu thư cũng bởi vì diễn nhân vật này mà thấy vô cùng vinh quang cùng tự hào, cô ấy chính là người nhanh nhất trên mặt đất, Từ Thần Đường Đua... Yeva!"

"A." Nghe thấy, mặt Lâm Yên không chút thay đổi nói.

Nhìn thấy vẻ mặt Lâm Yên bình thản, Martin hơi kinh ngạc, đây chính là Từ Thần Đường Đua Yeva đấy, cô bé này làm sao không nhìn thấy một chút xú hưng phấn cùng kích động nào.

Lâm Yên tuyệt đối không nghĩ tới, chính mình đến chạy đua thi đấu, thế mà còn có thể kiếm được một đơn nghiệp vụ, thế nhưng... Chính mình diễn chính mình... Cô thật sự không có hứng thú gì, hoàn toàn không có tính khiêu chiến.

"Ước chừng đứng trước ống kính năm phút đồng hồ, nhưng tiền lương là gần bảy chữ số, cô thật sự không suy tính một chút sao?" Martin tiếp tục nói.

"Martin tiên sinh, tôi cho rằng, vai này, trừ tôi ra không còn có thể là ai khác, căn bản chính là do ni đóng giày cho tôi!" Lâm Yên bỗng nhiên đứng dậy, nhưng lại đặt đầu vào trần xe.

Martin: "..."

Mới vừa rồi còn một mặt gió nhẹ mây bay, không có chút nào hứng thú...

"Martin tiên sinh, ngài ra ngoài đi."

Lâm Yên vuốt vuốt đầu, chợt nhanh chóng mở cửa xe, đi xuống.

Sau khi thấy Martin cũng xuống, Lâm Yên một cước gác trên động cơ xe, nhẹ giọng cười nói: "Martin tiên sinh, thế nào, giống hay không?"

"Cái kia, Lâm tiểu thư, vẫn đưa chứ?"

Một bên, một vị đội viên ZH1 nào đó nhìn về phía Lâm Yên, vẻ mặt khó hiểu.

Lâm Yên cùng người đàn ông trung niên mặc tây trang này, nói chuyện gì vậy?

"Đi đi đi!" Lâm Yên phát phát tay: "So cái rắm, tôi đang nói một đơn làm ăn bảy chữ số, đừng gây sự!"

Nghe Lâm Yên nói, đám người Mộc Mộc ZH1 cùng Z Thần một mặt mòng bức, làm sao lại bàn chuyện làm ăn rồi?

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quảng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 286: Vậ quá thích hợp!

Lâm Yên cũng không phản ứng lại đội viên ZH1, ánh mắt nhìn thẳng Martin, nhẹ giọng cười nói: "Martin tiên sinh, người này khẳng định trừ tôi ra không còn có thể là ai khác, ngài nhìn động tác này của tôi giống hay không?"

"Ây..." Martin nhìn chằm chằm Lâm Yên, như có điều suy nghĩ nói: "Thật ra giống nhưng cũng không quá giống, Yeva hẳn là không có loại cảm giác thô bạo này..."

Bất quá, tôi đối giới đua xe cũng không hiểu rõ lắm, tôi chỉ là phụ trách tuyển chọn ở Hoa quốc, thử vai là có nhân viên cao tầng chuyên nghiệp tiến hành, nhưng tôi có thể cho Lâm tiểu thư một xuất thử vai..."

Lâm Yên: "..."

Cũng không hiểu rõ Yeva vậy ông nói cái rắm à!

Bất quá, vì cát xê khách mời gần bảy chữ số, chỉ có thể nhận.

"Martin tiên sinh, thực không dám giấu giếm, tôi ngoại trừ là một tay đua xe bên ngoài, cũng là một diễn viên chuyên nghiệp, tôi đi diễn, vậy quá thích hợp... Đúng, tôi nếu là đi thử vai, ngài cảm thấy có thể khó sao?" Lâm Yên nhìn chằm chằm Martin, mỉm cười.

Nghe thấy, Martin lui ra phía sau mấy bước, quan sát Lâm Yên tỉ mỉ, gật đầu nói: "Trước đó tôi có xem qua video quay lại Yeva, cảm thấy ngoại hình Lâm tiểu thư là hết sức phù hợp, nhưng muốn thông qua thử vai, độ khó cũng rất lớn.

Bởi vì, ngay ở Hoa quốc, người thu hoạch được tư cách thử vai, đã có hơn một ngàn người, mà tôi mới nhận được một tin tức mới nhất, một vị nữ diễn viên hết sức có danh tiếng ở Hoa quốc, cũng nhận được tư cách thử vai, lại được ủng hộ cực cao."

"Ủng hộ cực cao?" Lâm Yên sững sờ: "Ai vậy?"

Martin trầm tư một lát sau, mở miệng nói: "Hình như tên là... A, cùng họ với Lâm tiểu thư, là một vị nữ diễn viên tên Lâm Thư Nhã."

Martin vừa dứt lời, trong mắt Lâm Yên hiện ra một tia hàn quang.

Lâm Thư Nhã? Diễn Tử Thần Đường Đua Yeva? Cô ta cũng xứng sao!

Nếu như không phải là bởi vì Lâm Thư Nhã, Tử Thần Đường Đua Yeva làm sao lại bị cấm thi đấu?!

Thực ra, thân phận Tử Thần Đường Đua Yeva của Lâm Yên, Lâm Thư Nhã cũng không biết.

Năm đó ở nước ngoài, khi Lâm Thư Nhã đến thăm cô, Lâm Yên cũng chưa từng nhắc đến với Lâm Thư Nhã.

Cho nên, từ đầu đến cuối, Lâm Thư Nhã cũng chỉ biết cô là một tay đua xe, đồng thời có chút danh tiếng, thu nhập không tệ, nhưng cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới, chị ruột của cô ta thể mà lại là Tử Thần Đường Đua Yeva.

...

"Lâm tiểu thư, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, ứng cử viên vai Tử Thần Đường Đua Yeva, cuối cùng sẽ rơi vào trong tay Lâm Thư Nhã, nhưng... Tôi nghĩ là, Lâm Thư Nhã cũng không phải tay đua xe, cho nên, rồi cho rằng còn có chút cơ hội, nên những ngày gần đây, tôi đều đi xem các cuộc đua xe muốn tìm nữ tay đua có ngoại hình tương tự Tử Thần Đường Đua Yeva, dù sao, nếu như bên nhà làm phim dùng người tôi chọn, thù lao của tôi cũng không ít..." Martin hết sức thành thật vừa cười vừa nói.

Lâm Yên: "..."

Làm nửa ngày, nguyên lai tung lưới rộng khắp công nhân viên toàn đoàn làm phim, cùng nhau săn tìm ngôi sao.

Trong nhà làm phim loại kinh phí cao kia, nhân viên làm việc như Martin cũng phải trên trăm người, tìm ứng cử viên phù hợp xung quanh, nhưng lại không có bất kỳ quyền nói chuyện gì, nhiều nhất là cho một cái slot thử vai.

"Vậy ông đã tìm được bao nhiêu người tương tự." Lâm Yên tức giận hỏi.

Nghe thấy, Martin cười cười: "Cộng thêm Lâm tiểu thư, có hơn mười vị... Thực ra tôi chẳng qua cũng là tùy tiện thử vận khí, dù sao, danh tiếng của Lâm Thư Nhã ở Hoa quốc cực lớn, mà ngoại hình Lâm Thư Nhã cũng cực giống Tử Thần Đường Đua Yeva, cho nên..."

Lâm Yên nhìn Martin, khóe miệng hơi co rúm, con hàng này còn thật sự rất thành thật!

"Được rồi, Lâm tiểu thư, đây là danh thiếp của tôi, nếu như Lâm tiểu thư suy nghĩ kỹ, hoàn toàn có thể đi thử vận khí nha." Martin dứt lời, thừa dịp Lâm Yên không chú ý, cố gắng nhét cho Lâm Yên một tấm danh thiếp, cũng không quay đầu lại rời khỏi sân bãi.

Chương 287: Tiếp nhận hay là cự tuyệt?

Nhìn bóng lưng Martin đi xa, Lâm Yên hận không thể rút đại đao 50 mét ra đánh chết ông ta, đùa cô sao?!

"Tiểu Yên, làm sao vậy?"

Một lát sau, lão gia tử Hạ Định Khôn đi lên trước, mở miệng hỏi.

Nghe thấy, Lâm Yên lắc đầu: "Ông ngoại, không có gì."

Nhưng mà, còn chưa chờ lão gia tử mở miệng nói chuyện, đột nhiên nghe thấy một hồi thanh âm nổ vang truyền ra từ phía sau.

Một giây sau, nhiều chiếc siêu xe màu đỏ tiến vào trong tầm mắt của mọi người.

Nhìn thấy những chiếc siêu xe màu đỏ kia, sắc mặt một đám đội viên của ZH1 cùng Z Thần hơi đổi.

Một chiếc siêu xe màu đỏ trong đó, vung đuôi một cái, làm bùn đất tro bụi trên mặt đất bắn lên, toàn bộ văng vào trên người Lâm Yên.

Lâm Yên ho khan một tiếng, nhìn về phía siêu xe màu đỏ trước mắt, lông mày nhăn lại.

Rất nhanh, mấy chiếc siêu xe màu đỏ ngừng lại, mấy vị thanh niên đi ra từ trong xe.

"WW?"

Nhìn thấy đội viên đi xuống, về mặt đám người lão gia tử Hạ Định Khôn và Hạ Hùng đều chấn động.

"Mợ nó, chị Yên, là đội thi đấu Song W!" Hạ Nhạc Phong đứng bên cạnh Lâm Yên, vội vàng mở miệng nói.

"Song W?" Về mặt Lâm Yên nghi hoặc.

Đối với đội đua xe trong nước, Lâm Yên cũng chưa quen thuộc.

"Chị Yên, chị ngay cả Song W cũng không biết sao?!" Hạ Nhạc Phong nhìn chằm chằm Lâm Yên, nhỏ giọng giải thích nói: "Song W, một trong những chiến đội quyền thế đỉnh cấp trong nước, trước đó trên vòng tròn thi đấu toàn cầu, thua trong tay ZH1, chỉ là, gần đây WW đổi một vị đội trưởng mới, là người đạt quán quân vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu suốt ba lần liên tiếp!"

"A..." Lâm Yên như có điều suy nghĩ, vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu... Không hiểu rõ, không rõ ràng.

Đừng nói vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu, hiện nay, kêu Lâm Yên nói ra vài vị tuyển thủ nổi danh của vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu, cô cũng chưa chắc có thể nói ra.

...

"A, Z Thần, chạy đến loại địa phương này trốn tránh chúng tôi."

Một vị thanh niên đầu đỉnh đeo kính đen trong đó, nhìn về phía Z Thần một bên, cười lạnh một tiếng.

"Có việc?" Z Thần mở miệng.

"Dĩ nhiên." Thanh niên đầu đỉnh cười lạnh mở miệng: "Gửi chiến thư cho các người, WW khiêu chiến ZH1."

Giờ phút này, Mọc Mọc cùng một đám đội viên ZH1 về mặt khó coi.

Lần này trên cả nước có hết thảy mấy trăm đội xe báo danh tham gia vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu, thông qua rút thăm, tiến hành thi đấu.

Đối với vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu lần này, ZH1 bọn họ đã chuẩn bị quá lâu, hiện tại bọn họ chỉ cần thắng một trận nữa, là có thể tiến vào đội thi đấu của vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu.

Thế nhưng, vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu, còn có một cái quy tắc ngoài lề, đội xe cũng có "Quyền chủ động khiêu chiến".

Chỉ cần hai đội xe có tích phân bằng nhau, ở cùng một cấp bậc, đều có thể khiêu chiến lẫn nhau.

Trên vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu lần trước, ZH1 tự tay đẩy WW ra khỏi đường đua, Song W ghi hận trong lòng, lần này lại là tới tìm kẻ thù, chỉ cần bọn họ hạ gục ZH1, vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu lần này, ZH1 liền không có tư cách tham gia.

"Các người có ý gì? Vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu lần trước, tài nghệ không bằng người, ghi hận trong lòng?" Một vị đội viên ZH1 nào đó cả giận nói.

"A, thật là một chuyện cười, có đáp ứng tranh tài hay không, chính là xem ở các người, chúng tôi cũng không có cường cầu, không phải sao." Thanh niên đầu đỉnh cười nói.

Thanh niên này nói không sai, bọn hắn có khiêu chiến quyền, ZH1 cũng có quyền cự tuyệt.

Trong lúc nói chuyện, rất nhiều truyền thông chuyên chú vào tiết mục xe đua, dưới sự dẫn dắt của công nhân viên, tiến vào sân bãi.

Nhìn thấy nhiều truyền thông như vậy, lòng mày Z Thần nhăn lại.

WW là đã sớm chuẩn bị, kêu nhiều truyền thông đến như vậy, nếu như bọn họ không chấp nhận khiêu chiến, chẳng phải là để cho người ta cảm thấy bọn họ sợ WW sao...

Đây rõ ràng chính là cường ép bọn họ đáp ứng!

"Z Thần, năm nay đội xe ZH1 còn chưa có bại trận nào, là do đội xe đối thủ, hay là bởi vì vận khí ZH1 tương đối tốt, không có đụng phải chiến đội quyền thế hàng đầu giống WW?"

Một vị phóng viên nào đó nhìn về phía Z Thần, mở miệng nói.

"Xin hỏi Z Thần, hôm nay vì sao toàn thành viên ZH1 lại đến xem loại đội xe nhỏ như đội xe Hạ gia này thi đấu? Hay là bởi vì muốn trốn tránh chiến đội WW khiêu chiến?"

"Z Thần, với sự khiêu chiến của chiến đội WW, ZH1 có biện pháp gì không, là tiếp nhận hay là cự tuyệt?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 288: Nhảy lên trùng thiên*!

*Chắc là kiểu nhảy lên trời.

"Z Thần, Trương Hạo năm nay gia nhập chiến đội WW, đồng thời đảm nhiệm vị trí đội trưởng, xin hỏi có phải vì nguyên nhân này, cho nên ZH1 không dám nhận khiêu chiến của WW, sợ hãi thua trận, không cách nào tham gia vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu lần này?"

Đối mặt với rất nhiều truyền thông giới đua xe đặt câu hỏi, Z Thần không khỏi nhéo nhéo ấn đường, WW đến có chuẩn bị...

Nếu như tiếp nhận khiêu chiến của WW, có vị Trương Hạo liên tục ba lần giành quán quân vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu này gánh đội, ZH1 gần như không có khả năng thắng lợi, nhưng nếu như không tiếp nhận khiêu chiến, không cần ngày mai, chỉ đợi đến tối, danh vọng của ZH1 bọn họ ở giới đua xe trong nước sẽ rớt xuống ngàn trượng, càng khiến cho quần thể Fan hâm mộ khổng lồ của ZH1 thất vọng, đây đối với ZH1 mà nói, càng thêm không thể tiếp nhận được.

"Z Thần, chẳng lẽ ZH1 không dám đấu một trận với WW, bây giờ chỉ có thể khi dễ loại tiểu nữ hài này sao?"

Một vị ký giả truyền thông giới đua xe, ánh mắt rơi vào trên người Lâm Yên đứng bên cạnh xe đua màu bạc, mở miệng nói.

"Không tệ, vừa rồi chúng tôi thấy, toàn đội ZH1 dường như là muốn cùng loại đội xe cấp thấp Hạ gia này lên đường đua, cuối cùng là cái gì, chẳng lẽ ZH1 am hiểu nhất là dùng mạnh hiếp yếu, gặp mạnh không chiến?"

...

Giờ khắc này, sắc mặt lão gia tử Hạ Định Khôn hơi đổi, đây có quan hệ gì với đội xe Hạ gia bọn họ, mà ZH1 là hi vọng thu Hạ Minh Khải vào đội xe, cho nên mới muốn thử thực lực của Hạ Minh Khải một chút.

"Vị nữ sĩ này, xin hỏi cô vừa rồi là muốn cùng chiến đội ZH1 tiến hành tranh tài sao?"

Bỗng nhiên, một vị phóng viên nào đó đi đến bên cạnh Lâm Yên, mở miệng hỏi.

Nghe thấy, Lâm Yên liếc mắt nhìn phóng viên, cho mình tiền không, không cho tiền thù lao liền tùy tiện coi cô như súng*?

* Là kiểu coi như súng để tấn công ZH1

"Đúng vậy." Lâm Yên nhẹ giọng cười nói.

Lúc này, ký giả truyền thông giới đua xe lộ ra một biểu tình quả nhiên như vậy.

"Chúng tôi là đang tiến hành huấn luyện thi đấu, chuẩn bị nghênh chiến đội xe đua WW." Bỗng nhiên, Lâm Yên thay đổi lời nói.

Lâm Yên vừa dứt lời, không nói ký giả truyền thông giới đua xe kinh ngạc đến ngây người, ngay cả đội xe Hạ gia cùng Z Thần và mọi người ZH1 cũng sững sờ tại chỗ.

Loại lời này, há có thể tùy tiện nói lung tung, Lâm Yên cứ như vậy, chẳng phải là khiến toàn bộ thành viên ZH1 bất đắc dĩ rồi?!

"Đội trưởng Z Thần nói, thực lực WW quá kém, tìm đội xe Hạ gia làm bồi luyện là được." Lâm Yên tiếp tục nói.

"Tìm đội xe Hạ gia làm bồi luyện là được?"

Chúng người ở đây đưa mắt nhìn nhau.

Z Thần cùng một đám đội viên ZH1 kinh ngạc nhìn về phía Lâm Yên, cô đây là có ý gì..

"Z Thần còn nói, liên loại chiến đội như WW này, không xứng để bọn họ tự mình ra tay, cho nên, liền ủy nhờ đội xe Hạ gia chúng tôi ra mặt, tiếp nhận khiêu chiến của WW." Lâm Yên nói.

"Tiểu Yên!"

Lão gia tử Hạ Định Khôn nhíu chặt lông mày, đây không phải hồ nháo sao!

"Nó muốn làm gì!" Một bên, Hạ Hùng cá giận nói.

Cố ý khiến cho Hạ gia xấu mặt trước mặt mọi người?!

Kêu Hạ gia đi tranh tài cùng WW? Không nói kết quả tranh tài không có bất kỳ hồi hộp gì, WW cũng không thể chấp nhận.

Mà một khi WW chấp nhận, vậy đội xe Hạ gia bọn họ sau khi chiến bại, nhất định sẽ gặp phải Fan hâm mộ đội xe WW vây công, loại chiến đội người giả bị đụng* này, là hành vi bị ghét nhất trong vòng.

* Người giả bị đụng là ngoài đường mấy tên tự đâm đầu vào xe người khác rồi ôm chân đòi bồi thường á. trong đây đội xe giả bị đụng là đâm đầu vào đội xe lớn để được nổi tiếng. (Nguồn: cvt)

Cái gọi là chiến đội người giả bị đụng, chính là dạng đội ngũ cấp thấp như đội xe Hạ gia, tranh tài cùng đội ngũ cấp bậc hào phú đỉnh cao trong nước, từ đó tự đề cao danh tiếng bản thân, cái này gọi là chiến đội người giả bị đụng.

Nếu như WW chấp nhận, Hạ gia thắng tranh tài, vậy chính là nhảy lên trùng thiên, thế nhưng nếu như thua tranh tài, sẽ phải gánh chịu khinh bỉ bên trong giới đua xe, lão gia tử Hạ Định Khôn quan tâm nhất là mặt mũi, cứ như vậy, còn không bằng để cho đội xe Hạ gia giải tán tại chỗ!

Giờ phút này, óng kính hết thấy truyền thông giới đua xe, dồn dập nhắm vào Lâm Yên.

Loại cuồng ngôn này, bọn họ còn là lần đầu tiên nghe thấy, thật phách lối đến cực hạn.

"Vị nữ sĩ này, cô là đội viên đội xe Hạ gia đi, cô có biết, loại hành vi này của đội xe Hạ gia, thuộc về đội thi đấu người giả bị đụng?"

"Ha ha, những năm gần đây rất ít gặp đội thi đấu người giả bị đụng, đội xe Hạ gia này gần như sắp muốn giải tán đội xe, là muốn trước khi giải tán liều mạng một lần, người giả bị đụng đội xe WW à."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 289: Muốn nổi danh đến điên rồi!

Lâm Yên nghiêng đầu, nhìn về phía một đám ký giả truyền thông trong mắt tràn ngập khinh thường cùng khinh bỉ, thực ra, bọn họ nói cũng không sai, trong quá khứ, đội xe người già bị đụng không tính là chuyện gì hiếm thấy.

Loại tầng thứ cấp thấp giống đội xe Hạ gia này, vô luận từ mọi phương diện mà nói, đều không thuộc về cùng một thế giới với đội xe WW.

Chỉ có điều, Lâm Yên nói như vậy, cũng có mục đích của cô.

Thắng lần thi đấu này, đối với Hạ gia mà nói chỉ là hạt cát trong sa mạc, còn thiếu rất nhiều, cô nhất định phải dùng thủ đoạn đặc thù.

Không nghĩ tới vừa vặn lúc này WW đưa tới cửa.

Vừa có thể giúp ZH1 giải vây, lại có thể đề danh tiếng đội xe Hạ gia tăng vọt, nhà tài trợ sau này, chắc chắn sẽ không thiếu, cũng xem như có thể tròn một giấc mộng của ông ngoại.

Chỉ có điều, muốn để đội xe Hạ gia cùng chiến đội WW đua một trận cũng không dễ dàng, cần đội xe ZH1 phối hợp.

Giờ phút này, Hạ Hùng cùng một đám đội viên của đội xe Hạ gia, lạnh lùng nhìn chăm chăm Lâm Yên.

Nữ nhân này, hoàn toàn là muốn đẩy đội xe Hạ gia bọn họ vào vực sâu!

Nhiều năm trước, đội thi đấu giả bị đụng có thể coi là một loại chiến thuật, thế nhưng theo thời gian trôi qua, đội thi đấu giả bị đụng càng khiến cho người ta xem thường, mặc dù là có tiếng, lại cũng chỉ là tiếng xấu.

Nhất là đến hiện nay, đội thi đấu giả bị đụng cơ hồ đã trở thành lịch sử, đội thi đấu giả bị đụng gần đây nhất ở đế đô, phát sinh vào hai năm trước.

Một nhánh đội xe nhỏ cưỡng ép người già bị đụng đua xe "KO" - một trong những đội xe quyền thế uy tín lâu năm ở đế đô, nhưng lại nghênh đón sự chửi rủa của toàn mạng lưới giới đua xe, sau này, nhánh đội xe nhỏ kia bị rút vốn tài trợ, cao tầng bị đuổi việc, thậm chí dưới bức bách to lớn của dư luận, đội xe nhỏ tuyên bố giải tán.

Nhưng mà, ai cũng chưa từng nghĩ đến, bây giờ đội xe Hạ gia, ngay cả nhánh đội xe nhỏ hai năm trước kia cũng không bằng, lại trực tiếp đụng phải trên người đội xe WW quyền thế.

"Vị tiểu thư này, đội xe Hạ gia các người cũng đủ vô sỉ."

Giờ phút này, một vị phóng viên thi đấu nào đó nhìn chăm chăm Lâm Yên, lạnh giọng cười nói.

Coi như đội xe Hạ gia thật sự muốn người già bị đụng, cũng nên tìm đội xe không cách biệt lắm mà dây vào, đừng đụng rõ ràng như thế, trực tiếp tìm tới WW, muốn nổi danh đến điên rồi.

"Các vị, thực ra..."

Giờ phút này, lão gia tử Hạ Định Khôn tiến lên, trán đã rịn ra một mảnh mồ hôi lạnh.

"Thực ra, thực lực chiến đội WW cũng tạm được, tôi cảm thấy không có lợi hại bằng đội xe Hạ gia chúng tôi." Lâm Yên cười nói.

Lúc này, Hạ Định Khôn hơi hơi có chút bất mãn nhìn về phía Lâm Yên.

Cô có biết hay không, lời nói hôm nay của mình, đủ để kéo đội xe Hạ gia vào vực sâu, vạn kiếp bất phục?

"Đúng, vị tiểu thư này nói quá đúng."

Còn không đợi Hạ Định Khôn mở miệng, Lão Thang kẹp cặp công văn, đi nhanh tới, nhẹ giọng cười nói: "Chào mọi người, tôi là ông chủ đội xe Lão Thang, đội xe Hạ gia, năm nay so bảy trận cùng đội xe Lão Thang chúng tôi, thảm bại sáu trận, lần này cũng là may mắn mới có thể thắng được... Lấy loại thực lực này, cũng là sắp giải tán, trước khi chết dây vào bình sứ, nói không chừng có thể khởi tử hồi sinh đó! Dù sao, thời đại này chỉ cần có nhiệt độ, có danh tiếng, liền có thể kiếm được tiền mà!"

Lão Thang cười lạnh một tiếng, ánh mắt quét qua Lâm Yên.

Chính là hoa tiêu chết tiệt này của Hạ gia, nếu như không phải cô, đội xe Lão Thang bọn hần há có thể thua tranh tài?

Đám người Hạ Định Khôn cùng Hạ Hùng không có đem lực chú ý đặt ở trên người của cô, thế nhưng chính hần lại nhìn chiếc xe đua màu bạc kia suốt toàn bộ hành trình, thậm chí, hần lấy được ghi âm bên trong cỗ xe màu bạc kia của Hạ Nhạc Phong!

Hần vốn cảm thấy kỳ quái, dùng loại trình độ hạng chót kia của Hạ Nhạc Phong, lần này làm sao có thể biểu hiện chói sáng như thế, miễn cưỡng đem đội xe Hạ gia một tay đi lên, thế nhưng sau khi nghe xong ghi âm, lúc này mới phát hiện, hết thảy đều là cô gái này...

Hoa tiêu cấp siêu chuyên nghiệp!

Chương 290: Có một chút hi vọng sống

Mặc dù cô gái này không biết lái xe đua, nhưng lý luận tri thức cùng năng lực hoa tiêu chuyên nghiệp, lại khiến cho người ta không thể tưởng tượng!

Nếu như cô không phải cháu gái Hạ Định Khôn, hẳn như thế nào cũng muốn đào cô gái này đến đội xe Lão Thang.

Ánh mắt Lão Thang, dò xét trên người Lâm Yên một lát.

Nếu đào không được, vậy liền triệt để hủy diệt cô!

Cũng còn tốt, năng lực hoa tiêu của cô bé này mặc dù mạnh, nhưng đầu óc chỉ sợ có chút vấn đề, chạy đi đụng vào WW.

May mắn là như vậy, nếu như cô gái này không đi người già bị đụng, trong thời gian ngắn hẳn còn thật sự không nghĩ ra ý tưởng có thể phá hủy đội xe Hạ gia, nhưng, ai có thể nghĩ tới, đội xe Hạ gia này là tự mình muốn tìm chết, cản cũng cản không được!

Dứt lời, Lão Thang không cho phóng viên cơ hội đặt câu hỏi, phát phát tay, cũng không quay đầu lại rời khỏi hiện trường.

Hạ Hùng nhìn chăm chăm Lâm Yên, con súc sinh hèn mạt này, nó và bà mẹ kia của nó, đều là sâu hút máu Hạ gia, kẻ vô ơn bạc nghĩa, không thể mang đến bất kỳ vinh quang gì cho gia tộc, ngược lại là muốn phá hủy Hạ gia!

"Các vị... Các vị, xin nghe tôi nói, đây là một sự hiểu lầm!" Hạ Hùng liền vội vàng tiến lên mở miệng.

"Hiểu lầm? Có gì để hiểu lầm, đội viên Hạ gia các người, cũng đã nói rõ ràng."

"Đúng thế, chẳng lẽ, cô ta không phải là người đội xe Hạ gia?"

"Cái này..." Hạ Hùng không biết nói gì mới tốt, Lâm Yên đích thật là dùng thân phận hoa tiêu Hạ gia dự thi.

"Ha ha." Bỗng nhiên, thanh niên đầu đỉnh của chiến đội WW cười lạnh một tiếng, nhìn về phía Z Thần: "Không nghĩ tới, ZH1 bây giờ trộn lẫn đến loại tình trạng này, chính mình không dám ứng chiến, lại kêu cái đội xe nhỏ đi ra người già bị đụng."

Không cho Z Thần cơ hội mở miệng, ánh mắt nam tử đầu đỉnh rơi vào trên người Lâm Yên, "Các người cũng không có tư cách chơi cùng WW."

"Không có tư cách sao?" Khoé miệng Lâm Yên hơi hơi giương lên, nhìn về phía Z Thần, "Nếu như, đội xe Hạ gia chúng tôi là đội xe dự bị của ZH1, vậy hẳn là có tư cách đi."

Lâm Yên vừa dứt lời, ánh mắt tất cả mọi người dồn dập rơi vào trên người Z Thần.

Z Thần không chỉ là đội trưởng đội xe ZH1, còn là ông chủ, nếu như Z Thần thừa nhận đội xe Hạ gia kia làm đội dự bị 2, hoàn toàn chính xác là có tư cách thay ZH1 tiếp nhận trận đấu này.

Đương nhiên, nếu như đội xe Hạ gia thua, ZH1 cũng không cách nào tham gia vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu lần này.

"Z Thần, đội xe Hạ gia là đội dự bị 2 của ZH1?" Một vị phóng viên nào đó vội vàng hỏi.

Nghe thấy, Z Thần nhíu mày không nói.

"Tin tưởng tôi." Giờ phút này, Lâm Yên đi đến bên cạnh Z Thần, nhẹ nhàng vỗ vỗ vai trái Z Thần, chột nói nhỏ.

Z Thần cùng Lâm Yên bốn mắt nhìn nhau, hồi lâu sau, Z Thần phảng phất thực hiện một quyết định trọng đại, nhìn về phía đông đảo ký giả truyền thông nói: "Phải..."

Hôm nay, ZH1 tiến thoái lưỡng nan (tiến lùi đều không được), không thể tiếp nhận khiêu chiến, càng không thể cự tuyệt khiêu chiến, tiếp nhận, liền đại biểu thất bại, vô duyên với vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu lần này, còn cự tuyệt, hậu quả cũng không phải ZH1 có thể gánh chịu.

Nhưng nếu như là Lâm Yên... Có lẽ, thật sự có một chút hi vọng sống.

Hắn không muốn cược, thế nhưng đến lúc này, lại không thể không cược...

Z Thần vừa dứt lời, toàn trường một hồi xôn xao.

"A, có ý tứ, Đường Đường đội xe quyền thế ZH1 uy tín lâu năm, thế mà giúp đỡ loại đội xe nhỏ này tới người già bị đùng WW, là vì làm chúng tôi buồn nôn đi." Thanh niên đầu đình cười lạnh một tiếng.

Nhưng mà, còn không đội thanh niên đầu đình tiếp tục mở miệng, Lâm Yên mất sáng như đuốc, nhàn nhạt lên tiếng: "Cho nên, khiêu chiến của WW, đội xe Hạ gia chúng tôi... Nhận."

Cuối cùng, trận đấu này quyết định như vậy, phóng viên toàn trường một mảnh xôn xao.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 291: Giúp Hạ gia bật hack mà thôi

Một bên khác, sau khi cuộc tranh tài kết thúc, Vệ Từ Phong cùng Kỳ Thiệu Nguyên đi ra khỏi phòng khách VIP.

"A ha ha ha! Tôi thắng! Nhớ kỹ đem ảnh chụp chữ ký lão đại cho tôi!" Mặt mũi Kỳ Thiệu Nguyên tràn đầy hưng phấn mà mở miệng.

Trận đấu này đối với hắn mà nói, quả thực là không có chút hồi hộp nào.

So sánh với Kỳ Thiệu Nguyên xuân phong đắc ý, sắc mặt Vệ Từ Phong thì đen như đáy nồi, "Điều đó không có khả năng, Hạ gia làm sao lại thắng! Tên phế vật Hạ Minh Khải cùng con hàng hay sợ sệt Hạ Nhạc Phong kia tuyệt đối không có bản lĩnh đó, mấy đội viên khác cũng đều là rác rưởi, căn bản không giúp được cái gì..."

Hạ Nhạc Phong phục chế một chiêu của Tử Vong Đồ Tể, coi như là tiểu tử Hạ Nhạc Phong kia lại học tám trăm năm, cũng không có khả năng học được.

Còn một vòng chiến thuật vô sỉ phía sau kia, coi như Hạ Nhạc Phong muốn đùa nghịch chút trí thông minh, chờ một vòng cô ý chấn trước hai tên đối thủ, vậy cũng phải có bản lĩnh kia mới được!

Phải biết, kỹ thuật lái xe của hai người đầu tiên kia, đủ để nghiền ép Hạ Nhạc Phong mười con phố, hắn ta (HNP) dựa vào cái gì có thể đồng thời ngăn hai người kia, phong bế cả hai tay đua xe, cuối cùng để cho phế vật Hạ Minh Khải kia đạt được vị trí thứ nhất?"

Ông kính trực tiếp hiện trường cơ bản đều là nhắm vào mấy tuyến thủ hạt giống, ông kính Hạ gia cực ít, Hạ Minh Khải cuối cùng đột nhiên đoạt giải quán quân, kết quả này, không chỉ có Vệ Từ Phong, cũng là ngoài dự liệu của mọi người.

Hiện tại Hạ Minh Khải đạt vị trí thứ nhất, hết thấy người mê xe cùng truyền thông đều phi thường tò mò cùng quan tâm, chờ sau trận đấu, tổ quay phim cùng bên tổ chức khẳng định sẽ chiếu ra bản ghi hình hoàn chỉnh quá trình Hạ Minh Khải đoạt giải quán quân.

Đoán chừng chỉ có chờ cho đến lúc đó, mới có thể biết Hạ Minh Khải đến cùng là làm sao đoạt giải quán quân.

Nghe Vệ Từ Phong thao thao bất tuyệt phân tích, Kỳ Thiệu Nguyên suốt chút nhin không được thốt ra, đừng suy nghĩ nhiều bạn thân à, chỉ là Yeva tự thân lên trận, giúp Hạ gia bật hack mà thôi!

"Chẳng lẽ vấn đề xuất hiện ở Hạ Nhạc Phong nữ hoa tiêu kia..." Vệ Từ Phong tự nhủ nói thầm.

Trận đấu này, biến cố cùng nhân tố không xác định duy nhất của Hạ gia, tựa hồ chỉ có hoa tiêu Hạ Nhạc Phong mới đối kia...

Thân hình nữ nhân kia cực giống lão đại...

Kỳ Thiệu Nguyên nghe vậy, tâm tình có chút kích động, tiểu tử này cuối cùng nhìn thấu rồi sao?

Vừa nghĩ như vậy, liền nghe Vệ Từ Phong mặt đen lại nói, "Không có khả năng, nữ nhân kia đoán chừng chính là một bình hoa lòe người mà thôi..."

Bây giờ bên trong giới đua xe có hiện tượng hết sức hồi thú, tay xe đua nữ vốn đã thừa thót, còn có rất nhiều đội xe vì lăng xê cô ý tìm mấy tay đua xe nữ xinh đẹp tạo độ hot, trên thực tế thực lực gì cũng không có.

Kỳ Thiệu Nguyên: "..."

Kỳ Thiệu Nguyên đã triệt để bó tay rồi, trực tiếp mở miệng nói, "Vệ Từ Phong, đừng bày vẽ, tiếp nhận hiện thực đi! Cậu nếu thực sự không nỡ bỏ tấm ảnh chụp chữ ký kia, đem sợi dây chuyền trên cổ cậu cho tôi, tôi cũng không có ý kiến!"

Kỳ Thiệu Nguyên một bên nói, một bên mắt sáng lên nhìn chăm chăm vào tấm thẻ tròn nhỏ Vệ Từ Phong mang theo trên cổ kia.

So ảnh chụp chữ ký, thực ra hẳn càng nhớ thương chiếc vòng cổ Yeva từng đeo này, đều do tin tức của hắn chậm một bước hơn Vệ Từ Phong, không biết tiếc tối từ thiện đêm hôm đó lão đại sẽ tham gia, nếu không làm sao lại để cho tiểu tử này chiếm tiện nghi.

Chỉ là không có quan hệ, hiện tại hắn thế nhưng là Fan hâm mộ duy nhất gặp qua lão đại người thật!

"Cậu đừng nằm mơ!!!" Vệ Từ Phong trực tiếp chửi Kỳ Thiệu Nguyên.

Kỳ Thiệu Nguyên: "Uy, Vệ Từ Phong, có chơi có chịu, cậu sẽ không phải là muốn chơi xấu chứ?"

Vệ Từ Phong: "Đánh rắm, rõ ràng là Hạ gia chơi xấu, dùng thủ đoạn xấu!"

Hai người vừa đi vừa nói nhao nhao, lúc này, đối diện đứng vào một người.

Lâm Yên thấy bên này không có người nào, liền tháo mũ bảo hiểm xuống, kết quả, bên này vừa lấy nón an toàn xuống, ngẩng đầu một cái liền thấy hai bóng người quen thuộc đi ra từ trong phòng xem thi đấu VIP.

Một người nhân viên vừa rời kia, còn một người dĩ nhiên là... Vệ Từ Phong...

Quang Minh Thánh Thổ Truyền hệ thống xây dựng Giáo Đình, đã ra hơn 760 chương, đánh nhau ác liệt, cực kỳ hấp dẫn

Tặng đầu

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 292: Cái đồ Fan giả này

Lão đại!!!

Vừa nhìn thấy Lâm Yên, Kỳ Thiệu Nguyên lập tức như bị điện, suýt chút thốt ra, còn may kịp thời dừng lại.

Vệ Từ Phong hoàn toàn không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được Lâm Yên, nhìn chăm chăm gương mặt của nữ hài, nhất thời sững sờ ở nơi đó, "Lâm Yên...?"

Sau đó, ánh mắt của hắn lướt qua trang phục đua xe màu bạc trên người Lâm Yên, lại nhìn logo đội xe Hạ gia trên trang phục đua xe, một giây sau, sắc mặt lập tức trầm xuống, "Cô chính là hoa tiêu của Hạ Nhạc Phong đội xe Hạ gia?!"

Vệ Từ Phong làm sao cũng không nghĩ tới, hoa tiêu kia của Hạ Nhạc Phong, nữ nhân cực giống lão đại kia, vậy mà lại là Lâm Yên!

Lâm Yên thấy Vệ Từ Phong, sắc mặt cũng có chút khó coi, thật sự là oan gia ngõ hẹp...

"Khục, Vệ thiếu gia, thật là đúng lúc!" Lâm Yên hòa theo lên tiếng chào.

Vệ Từ Phong nhìn chăm chăm Lâm Yên, nhìn một thân trang phục đua xe màu bạc mặc trên người của cô, quả thực cảm thấy vô cùng chóng mặt, cười lạnh liên tục nói, "Đúng lúc cái rắm! Lâm Yên! Cô lại theo dõi tôi?"

Lâm Yên: "Ha!?"

"Tôi có phải đã cảnh cáo cô hay không, đừng lại có ý đồ vi tiếp cận tôi, cố ý bắt chước Yeva! Loại người như cô cũng xứng chạm vào xe đua? Cũng xứng mặc màu sắc này?" Vệ Từ Phong nhìn chăm chăm trang phục đua xe của Lâm Yên, ánh mắt tựa như hận không thể đốt quần áo của cô đi.

Khoé miệng Lâm Yên co giật, mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ mở miệng: "Vị thiếu gia này, có phải cậu có chứng vọng tưởng hay không?"

"A, cùng tôi chơi lát mềm buộc chặt? Vậy cô cũng nói một chút, vô trà trộn vào đội xe rơm Hạ gia nhỏ bé này có mục đích gì?" Vệ Từ Phong một bộ tôi cũng sớm đã nhìn thấu nét mặt của cô.

Lâm Yên nhún mày: "Đội xe rơm nhỏ bé này là của ông ngoại tôi, tôi tới đội xe của ông ngoại hỗ trợ, có vấn đề?"

Vệ Từ Phong: "Không nghĩ tới cô ngay cả ông ngoại của mình cũng lợi dụng!"

Lâm Yên: "..."

Giờ khắc này, Kỳ Thiệu Nguyên một bên nghe đối thoại của hai người, đã triệt để ngu ngơ tại nơi đó.

Lúc này, hần mới nhớ tới, khó trách trước đó hần vừa thấy Lâm Yên cảm thấy quen mắt.

Lâm Yên... Chẳng lẽ là nữ diễn viên Lâm Yên trước đó có scandal cùng Vệ Từ Phong kia?

Nguyên lai một thân phận khác của lão đại là diễn viên ngành giải trí?

Đúng, tiểu tử Vệ Từ Phong kia không phải quay phim cùng Lâm Yên à, lại còn là diễn tình lữ!

Mợ mó!!!

Tiểu tử thôi Vệ Từ Phong này!

Hần là có cái vận khí chó má gì!

Thế mà có thể có scandal với lão đại!

Còn có thể diễn tình lữ cùng lão đại!

Nghĩ tới đây, Kỳ Thiệu Nguyên giận đến sắp cắn nát cả răng.

Thế nhưng tên ngốc Vệ Từ Phong này, thế mà hoàn toàn không nhận ra lão đại!

Cái đồ fan giả này!!!

Vệ Từ Phong lấy điện thoại cầm tay ra, tức giận nói, "Lâm Yên, cô liền bỏ cái ý nghĩ đó đi! Tôi hiện tại liền đưa tin microblogging lúc trước đăng kia lên đầu trang! Mỗi cô mỗi ngày đều xem một lần, nhận thức rõ ràng sự thật!"

"Mợ nó, tên tiểu tử Vệ Từ Phong kia, cậu biết cậu đang nói chuyện với người nào không?" Sau lưng, Kỳ Thiệu Nguyên cuối cùng có chút nhịn không được.

"Cô ta là ai, cậu cũng nói một chút đi!" Vệ Từ Phong lập tức trừng mắt Kỳ Thiệu Nguyên.

"Cô ấy là..."

Mất thấy Kỳ Thiệu Nguyên liền sắp nói ra miệng, Lâm Yên cười híp mắt tiếp tục mở miệng nói, "Ai nha, bị các người phát hiện rồi, tôi chính là Từ Thần Đường Đưa Yeva!"

Trên trán Vệ Từ Phong nổi lên gân xanh, "Lâm Yên! Cô mịa nó còn dám làm bản nữ thần của tôi, tôi sẽ khiến cô chịu không nổi!"

Mặt mũi Kỳ Thiệu Nguyên tràn đầy biểu lộ đầu óc đen tối: "Vệ Từ Phong, không được làm vậy, cô ấy thật sự chính là đây..."

Còn chưa dứt lời, liền bị Vệ Từ Phong phun đầy đầu, "Kỳ Thiệu Nguyên, cậu mịa nó cũng điên rồi đúng không?"

Vệ Từ Phong dường như là liếc mắt nhìn Lâm Yên thêm mấy cái cũng nhịn không được, "Hừ" một tiếng, sai bước rồi đi.

Quang Minh Thánh Thổ Truyện hệ thống xây dựng Giáo Đình, đã ra hơn 760 chương, đánh nhau ác liệt, cực kỳ hấp dẫn

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 293: Như được Thần giúp đỡ

Lâm Yên câu môi, lộ ra biểu lộ trong dự liệu, cô càng nói như vậy, Vệ Từ Phong ngược lại càng không tin.

Thừa dịp Vệ Từ Phong đi xa, Kỳ Thiệu Nguyên vội vàng tiến đến trước mặt Lâm Yên, "Lão đại, Vệ Từ Phong cậu ấy..."

Lâm Yên làm thủ thế im lặng: "Nhớ phải giúp tôi giữ bí mật nha."

Kỳ Thiệu Nguyên liên tục gật đầu, nhu thuận mở miệng, "Nhớ kỹ nhớ kỹ! Tôi nhất định giữ bí mật! Lão đại yên tâm!"

Lâm Yên lúc này mới hài lòng, mỉm cười rồi đi.

Sau khi Lâm Yên đi, Kỳ Thiệu Nguyên lại nhìn chăm chăm bóng lưng của nữ thần, nhìn hơn nửa ngày, lúc này mới vừa lòng thỏa ý.

Lúc này, Kỳ Thiệu Nguyên đột nhiên nhớ tới Vệ Từ Phong, vừa rồi Vệ Từ Phong vừa nói đưa một bài microblogging lên đầu trang, là microblogging gì?

Xuất phát từ tò mò, Kỳ Thiệu Nguyên mở microblogging ra, sau đó, liền thấy nội dung tin microblogging kia ——

Vệ Từ Phong: [Coi trọng cô ta? Trừ phi lão tử mất mù!]

Kỳ Thiệu Nguyên: "..."

Giờ khắc này, ghen ghét của Kỳ Thiệu Nguyên với Vệ Từ Phong, tất cả đều hóa thành đồng tình thật sâu.

Không biết vào cái ngày Vệ Từ Phong biết rõ chân tướng, sẽ là tâm tình gì...

...

Trong phòng chuẩn bị thi đấu.

Người đội xe Hạ gia cùng đội xe ZH1 tất cả đều ở đây, sắc mặt của mọi người đều có chút ngưng trọng.

Lâm Yên đôi trang phục đua xe, đi đến.

"Lâm Yên! Cái đồ sao chổi nhà mày, có phải nhất định phải phá cho Hạ gia cửa nát nhà tan mới cam tâm hay không! Hôm nay tao phải giáo huấn mày thật tốt!" Hạ Hùng vừa thấy Lâm Yên, lập tức đột nhiên giận dữ, nói xong liền muốn xông lên, tát cho Lâm Yên một bàn tay.

Bất quá, còn chưa kịp tới gần, liền có một cái tay một mực giữ lại cổ tay của gã.

Bùi Vũ Đường không biết tiến đến từ lúc nào, "Hạ tiên sinh, động thủ với con gái, không tốt lắm đâu."

Móa! Lại dám động thủ với chị dâu cậu ta!

Thấy Bùi Vũ Đường, sắc mặt Hạ Hùng mới thoáng hoà hoãn lại, mở miệng nói, "Bùi thiếu, ngài cũng nhìn thấy, lần này Minh Khải nhà chúng tôi trăm khó vạn khổ, thật vất vả mới lấy được vị trí thứ nhất, không cô phụ kỳ vọng của ngài, nhưng mà ai biết hết thấy đều bị nha đầu này làm hỏng, nó rõ ràng chính là muốn hại chết Hạ gia chúng tôi!"

Bùi Vũ Đường bĩu môi, cậu ta có kỳ vọng với Hạ Minh Khải lúc nào?

Sớm biết không ngăn gã, nếu là chị dâu tự mình ra tay, có thể đánh hấn bán thân bất toại (liệt nửa người).

Hạ Nhạc Phong một bên nghe thấy Hạ Hùng nói, giận đến không được, cái gì trăm khó vạn khổ, thật vất vả mới đạt được vị trí thứ nhất?

Rõ ràng hoàn toàn là dựa vào chị Yên "Nhu được Thần giúp đỡ" mới khiến cho Hạ Minh Khải đạt được vị trí thứ nhất được không?

Thế nhưng là, cậu đã nói 800 lần, vẫn không ai tin.

Giờ phút này, Hạ Định Khôn ngồi ở một bên, sắc mặt ngưng trọng dị thường, nhìn về phía Lâm Yên nói, "Giới đua xe không phải ngành giải trí, Tiểu Yên, con lần này quá vọng động rồi."

Hạ Hùng nghe vậy, lập tức nhìn về phía Lâm Yên tức giận mắng, "Mày ngày ngày ở bên ngoài làm mất thể diện, bại hoại môn phong còn chưa tính, thế mà còn đem thủ đoạn bất nhập lưu ở ngành giải trí của mày qua."

Đội xe Hạ gia chúng ta, năm đó ở trong nước là dạng uy vọng gì? Hiện tại luân lạc tới dùng loại thủ đoạn cấp thấp người già bị đụng này, coi như kéo được tài trợ, tất cả thanh danh cũng bại hoại, đến lúc đó mày để cho Hạ gia chúng ta làm sao đứng chân trong giới! Mặt mũi Hạ gia đều bị mày làm mất hết!"

"Đủ rồi." Hạ Định Khôn ngắt lời Hạ Hùng, sau đó nhìn lại phía Z Thần một bên.

Sắc mặt Hạ Định Khôn ngưng trọng lại phức tạp, Lâm Yên quấy rối còn chưa tính, nhưng ông ấy không nghĩ tới, Z Thần thế mà sẽ đồng ý với Lâm Yên!

Hạ Định Khôn mở miệng nói, "Chuyện đã phát sinh, vẫn là phải xem giải quyết như thế nào, Z Thần, thật xin lỗi liên lụy quý đội xe."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quảng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 294: Thân thể của đại ca hết sức yếu đuối

Z Thần lắc lắc đầu nói, "Không có gì liên lụy hay không liên lụy, đây là quyết định sau khi tôi thận trọng cân nhắc."

Nghe thấy Z Thần nói, đám người Hạ Định Khôn cùng Hạ Hùng đưa mắt nhìn nhau.

Chẳng lẽ... Z Thần có lòng tin với Minh Khải như vậy sao?

Z Thần nói xong, ánh mắt bất động thanh sắc nhìn lại phía Lâm Yên ở một bên, mở miệng nói, "Tôi có lòng tin với đội xe Hạ gia."

Nghe nói như thế, Hạ Hùng lập tức giống như điên cuồng, sắc mặt hồng nhuận phon phớt, "Thật không nghĩ tới Z Thần ngài coi trọng Minh Khải như vậy! Ngài yên tâm, coi như là vì câu nói này của ngài, Minh Khải nhất định sẽ cố gắng!"

Hạ Minh Khải bị Z Thần tán dương trước mặt mọi người như thế, cũng chợt cảm thấy mờ mịt mờ mịt, cộng thêm hấn ta vừa mới ngăn con sóng dữ đạt được vị trí thứ nhất, lòng tự tin càng là bùng nổ, "Z Thần, tôi nhất định không phụ kỳ vọng của ngài!"

Z Thần: "..."

Bùi Vũ Đường: "..."

Z Thần cùng Bùi Vũ Đường liếc nhau một cái, biểu lộ toàn là có chút khó mà hình dung.

Tháng sau liền thi đấu, chút thời gian này, coi như là hấn ta cố gắng nữa cũng vô dụng được không...

Z Thần thấy Lâm Yên không nói chuyện, cũng không mở miệng nhiều, được rồi, tổ quay phim cùng bên tổ chức khẳng định sẽ chiếu video thi đấu kỹ lưỡng ra, đến lúc đó bọn họ sẽ biết, Hạ Minh Khải có thể thắng trận đấu này, đến cùng là nhờ phúc của ai.

Nếu vừa rồi Lâm Yên đã hứa hẹn, như vậy thì biểu thị, lần này cô khẳng định sẽ đích thân vào sân.

ZH1 muốn thắng WW là tuyệt đối không có khả năng, bây giờ, hấn cũng chỉ có thể tin tưởng Lâm Yên, mạo hiểm thử một lần.

Thực ra Lâm Yên cũng vui mừng, cô bị cầm so tài vòng tròn thi đấu toàn cầu, không cách nào tham gia bất luận một trận nào của vòng tròn thi đấu toàn cầu, còn tốt, lần tranh tài này đẳng cấp quá thấp, chẳng qua là một trận tranh giành tư cách thi đấu, cô có thể lên sân.

"Gào, quá đáng ghét, vốn cho rằng hôm nay có thể cùng chị dâu so một trận đấu! Kết quả bị chút chuyện hư hỏng này đánh gãy!" Thừa dịp những người khác đang cùng Z Thần nói chuyện, Bùi Vũ Đường hạ giọng bên tai Lâm Yên mở miệng nói, "Yên tỷ, chị làm sao lại chạy đi làm hoa tiêu của Hạ Nhạc Phong! Một người có thể cầm MVP ADC, chạy đi đánh SP cho người hổ hàng? Quá phung phí của trời đi!"

* ADC: là 1 trong những vị trí gánh team chủ lực trong Liên Minh Huyền Thoại (LOL), SP là vị trí chuyên hỗ trợ ADC lẫn cả team. MVP là người đóng góp lớn nhất cho chiến thắng của team, tỏa sáng nhất... (Nguồn: cvt)

Thực ra, lần này quả thật có chút mạo hiểm.

Một mặt, là bởi vì ông ngoại bên kia không có khả năng để cho cô làm tay đưa xe vào sân, một mặt khác là trận đấu hôm nay là thi đấu đường trường, loại tranh tài bên ngoài này quá hao phí thể lực, lấy tình trạng khôi phục chân trái của cô hiện tại, không cách nào tự mình lên sân.

Lâm Yên cũng không có nói rõ lý do.

Cô chú ý tới, xưng hô của Bùi Vũ Đường với mình lại đổi thành "Chị dâu", vẻ mặt có chút phức tạp, ho nhẹ một tiếng, mở miệng hỏi, "Thân thể anh của cậu thế nào rồi?"

Bùi Vũ Đường nghe vậy lập tức u sầu đầy mặt, "Liên tục làm đủ loại kiểm tra phức tạp, trước mắt tạm thời đã ổn định lại, thế nhưng là..."

Lâm Yên: "Nhưng mà cái gì?"

"Ổn định cũng chỉ là tạm thời, trạng thái thân thể hiện tại của anh em giống như là một khối đá lớn ngàn cân treo lơ lửng trên một sợi tóc, ngược lại hết sức khó giải quyết, mà đại ca của em tối hôm qua tự nhiên lại vừa ngất xỉu..."

Sắc mặt Lâm Yên lập tức xiết chặt: "Tối hôm qua còn ngất xỉu? Cậu làm sao không nói sớm? Hiện tại hấn sao rồi?"

Bùi Vũ Đường nói, "Hiện tại đã không có gì đáng ngại, thực ra trước đó cũng phát sinh nhiều lần, luôn luôn không có dấu hiệu nào liên ngất xỉu, không biết có phải là di chứng của bệnh tình chuyển biến xấu hay không..."

Lâm Yên trầm ngâm, "Đại ca cậu, hấn... Đến cùng là có bệnh gì?"

Trông mặt Bùi Vũ Đường chuyển động, lập tức mở miệng nói, "Thân thể của đại ca em vẫn luôn hết sức nhu nhược, anh ấy bình thường không biểu hiện ra, chẳng qua là ráng chống đỡ mà thôi, anh ấy tuyệt đối không thể chịu bất luận kích thích nào nữa! Nhất là kích thích đến từ mặt tình cảm!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 295: Chị là định hải thần châm!

"Còn may, Yên tỷ, chị cùng đại ca của em đã hợp lại! Trạng thái của đại ca em cũng tốt hơn nhiều!"

Bùi Vũ Đường nói xong, khẩn trương nhìn lại phía Lâm Yên, cẩn thận từng li từng tí mở miệng nói, "Chị dâu, chị xác định đã cùng đại ca em hợp lại chứ? Sẽ không lại nào chia tay chứ?"

Lâm Yên: "Ây..."

Thực ra cô vốn còn muốn giải thích rõ ràng với Bùi Duật Thành, đến lúc đó có chia tay hay không đều do hắn quyết định.

Thế nhưng, hiện tại nghe Bùi Vũ Đường nói cái này...

Thân thể Bùi Duật Thành suy yếu như thế, nàng làm sao còn dám có nửa phần kích thích hắn chứ!

Hiện tại xem ra, giống như chỉ có thể lừa gạt đến cùng...

"Chị dâu?"

Cuối cùng, Lâm Yên vẫn mở miệng nói, "Vâng vâng vâng, hợp lại, ngày đó cậu không phải đều nghe được sao!"

Nghe được Lâm Yên nói như vậy, một khối đá lớn ở đáy lòng Bùi Vũ Đường cuối cùng mới để xuống, "Vậy thì tốt, vậy thì tốt..."

"Đúng rồi, đại ca em kêu em nói với chị một tiếng, mấy ngày sau anh ấy có việc cần phải đi Mỹ một chuyến." Bùi Vũ Đường mở miệng nói.

Lâm Yên nghe vậy, lông mày cau lại, "Lúc này bốn ba đường dài, thân thể đại ca cậu không có vấn đề sao?"

Bùi Vũ Đường mở miệng nói, "Yên tâm, nhờ có chị ôn nhu quan tâm hiền lành thiện lương, nịnh anh của em thật tốt, thân thể anh em tạm thời vẫn hết sức ổn định!"

Lâm Yên nhìn cậu ta một cái, "Không phải cậu vừa mới nói, trạng thái thân thể anh cậu là ngàn cân treo sợi tóc sao?"

Bùi Vũ Đường: "Chỉ cần chị không cùng anh em cãi nhau chia tay, vậy cũng không phải là cọng tóc, là định hải thần châm!"

Lâm Yên: "..."

Thật mỉa nó định hải thần châm..

Bất quá, Bùi Duật Thành vì sao không trực tiếp gọi điện thoại cho cô, còn để Bùi Vũ Đường gửi lời tới cô?

Cô còn tưởng rằng con người chân thực của Bùi Duật Thành giống như Bùi Vũ Đường nói, là người chuyên chế khắc nghiệt, người cực kỳ muốn nắm giữ mọi thứ trong tay, sau lần vạch mặt này, hẳn chắc chắn sẽ không tiếp tục ngụy trang.

Bất quá, hiện tại, Bùi Duật Thành thật sự giống như lại khôi phục trạng thái khi cô lần đầu gặp gỡ hắn, vĩnh viễn bảo trì khoảng cách thích hợp khiến cho cô thoải mái..

Cô cũng có chút không phân rõ, đến cùng cái nào mới là con người chân thực của hắn.

Mặc dù có chút nhìn không thấu thái độ của Bùi Duật Thành, nhưng Lâm Yên cũng thoáng thở phào nhẹ nhõm, vừa mới đại náo một trận, trong lúc nhất thời cô còn thật sự không biết nên làm sao đối mặt với hắn.

...

Đại sảnh trường đua.

Bùi Vũ Đường cùng đội viên ZH1 đã rời đi.

Không lâu sau, mọi người Hạ gia chậm rãi đi vào trong đó.

Giờ phút này, sắc mặt rất nhiều đội viên Hạ gia đều có không vui, cơ hồ đều trốn tránh Lâm Yên, tựa hồ, đi lại cùng một đường với Lâm Yên, với bọn họ mà nói, đã xem như sỉ nhục.

"Vốn là Minh Khải dẫn đầu chúng ta, đã thắng trận này tranh tài, đây với đội xe chúng ta mà nói, quả thực là vinh hạnh lớn lao... Kết quả, lại bởi vì một nữ nhân cái gì cũng không hiểu, khiến cho mặt mũi đội thi đấu Hạ gia chúng ta đều mất hết!"

Sau khi tiến vào đại sảnh, một vị đội viên đội thi đấu Hạ gia nào đó, hung hăng liếc qua Lâm Yên vừa bước vào cửa chính, không hề cố kỵ mở miệng nói.

"Lão gia tử, đội xe này tôi không tiếp tục chờ được nữa, thật xin lỗi, tôi muốn rời khỏi!"

Một vị thanh niên nam tử tóc chẻ ngôi giữa trong đó, đi đến bên cạnh lão gia tử Hạ Định Khôn, mặt đen lên mở miệng nói.

Nghe lời ấy, Hạ Định Khôn hơi sững sờ, chợt, ánh mắt rơi vào trên người thanh niên nam tử, cau mày nói: "Vương Liêu, làm sao vậy?"

"Lão gia tử, tôi biết Lâm Yên là cháu gái ngoại của ngài, thế nhưng... Ngài sao có thể để cho loại người này làm ầu bên trong chiến đội Hạ gia chúng ta?" Vương Liêu vô tình hay cố ý nhìn về phía Lâm Yên, âm thanh lạnh lùng nói: "Hôm nay, Minh Khải mang bọn tôi thắng chiến đội Lão Thang, có thể nói là rửa sạch nhục nhã, ban đầu tâm tình đoàn người đều rất không tệ, thế nhưng... Đứa cháu gái ngoại này của ngài..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 296: Tập thể bị vả mặt!

Không đợi Vương Liêu nói xong, một vị thanh niên khác lại ngắt lời: "Lão gia tử, Vương Liêu nói không sai, đứa cháu gái ngoại này của ngài cái gì cũng không hiểu, có lẽ cô ta không chịu nổi tốc độ xe đua, nhưng cô ta cũng không thể để Hạ Nhạc Phong dừng xe trên đường đua chứ! Nếu như không phải Minh Khải, đội xe Hạ gia chúng ta hôm nay liền sẽ trở thành triệt để chê cười!"

"Hai vị, đã thành chê cười được không, coi như thắng thì thế nào? Người ta dám ở trước mặt rất nhiều phóng viên truyền thông giới đua xe khiêu khích chiến đội Song W, trời ạ, cô ta cho là cô ta là ai? Thật sự coi mình là hoa tiêu chuyên nghiệp rồi? Hay là tay đua xe chuyên nghiệp? Ban đầu trận đấu này, cô ta liền đã cho chúng ta thêm phiền toái cực lớn, suýt nữa khiến cho chúng ta trở thành sỉ nhục, thế mà còn không tự biết mình!"

Đổi mặt phản nản của rất nhiều đội viên Hạ gia, Hạ Nhạc Phong vốn muốn nói chút gì, nhưng cuối cùng lại thờ dài, nơi này tựa hồ không đến lượt cậu nói chuyện.

"Cha, nếu như hôm nay không phải Minh Khải, kết cuộc chúng ta sẽ như thế nào? Con đã nhìn thấu, nó còn ngoan độc hơn mẹ của nó!" Hạ Hùng lạnh lùng nói.

"Được rồi!" Lão gia tử Hạ Định Khôn nhú chặt lông mày, nhìn về phía Hạ Hùng: "Mẹ của con bé là em gái ruột của con, con bé là cháu gái của con!"

"Cháu gái?" Hạ Hùng cười lạnh, "Cha, con cũng không có phúc khí này, có loại cháu gái chuyên tới hại người một nhà này."

Hạ Định Khôn thờ dài, ánh mắt rơi ở trên người Lâm Yên trước cửa, "Tiểu Yên, con đi về trước đi..."

Nghe thấy, Lâm Yên mặt không thay đổi nhẹ gật đầu, cũng không nhiều lời, quay người rời đi.

...

"Minh Khải, hôm nay may nhờ có con, bằng không mà nói, đội xe Hạ gia chúng ta, thật sự là bị cái sao chổi kia triệt để hủy hoại!" Hạ Hùng nhìn về phía Hạ Minh Khải một bên nói.

"Cha, cái loại người này, đoạn tuyệt quan hệ với nó được rồi, không có bản lĩnh gì, bản lĩnh hại gia đình lại là số một." Hạ Minh Khải mặt không chút thay đổi nói.

Nhưng mà, còn không đợi Hạ Minh Khải tiếp tục nói thêm cái gì, trên TV đại sảnh, lại truyền tới thanh âm giải thích kinh ngạc.

Giải thích: "Được rồi, trận đấu này đã kết thúc, chỉ là, phía dưới chúng ta tôi lại phát hiện một chút ống kính so sánh quý dị cùng ghi âm tình hình thực tế, là liên quan tới đội xe Hạ gia... Không, nói đúng ra, là vị hoa tiêu kia của Hạ Nhạc Phong..."

Tiếng nói giải thích vừa dứt lời, ánh mắt mọi người chiến đội Hạ gia, gần như đồng thời nhìn lại phía trên TV.

Giờ phút này, trong TV, truyền đến thanh âm của Lâm Yên.

Lâm Yên: "Vượt qua hán."

Hạ Nhạc Phong: "Làm sao vượt được!"

Lâm Yên: "Xe dựa vào núi, quay 90 độ về bên phải."

Một giây sau, ống kính miêu tả đặc biệt trên TV cũng xuất hiện, dùng hình thức quay chậm chiếu lên.

Mọi người Hạ gia chỉ thấy, Hạ Nhạc Phong lái xe đua màu bạc trên TV, dùng góc độ hết sức xảo trá, đột nhiên tăng tốc, trong nháy mắt vượt qua xe đội xe Lão Thang phía trước.

Xe đua màu bạc trong nháy mắt vượt qua, đầu xe nghiêng, cách ngọn núi có tới bốn mươi mét, chờ đến khi đường rẽ ngọn núi kết thúc, trong nháy mắt cỗ xe màu bạc lần nữa trở về giữa, đi thẳng, chỉ trong thời gian nháy mắt, xe đua phía sau liền không thấy tung tích.

"Cái này...?!"

"Nghiên Suron Phiêu Chuyền!"

"Đây là Nghiên Suron Phiêu Chuyền?!"

Ngay sau đó, ánh mắt của mọi người Hạ gia, trong nháy mắt rơi ở trên người Hạ Nhạc Phong một bên chưa từng mở miệng.

Ngay cả trong ánh mắt lão gia tử Hạ Định Khôn cũng hiện ra vẻ kinh ngạc cùng khó có thể tin.

"Đây cũng là trùng hợp đi." Vương Liêu liếc mắt nhìn Hạ Nhạc Phong, mặt không chút thay đổi nói.

Còn không đợi Hạ Nhạc Phong mở miệng nói chuyện, thanh âm của Lâm Yên xuất hiện lần nữa: "Đường rộng tăng tốc, thêm 120 mét, quẹo, vào số 4 rẽ trái, dầm nửa chân ga vượt qua."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 297: Là cô một tay giúp Hạ gia giành thắng lợi

"Vào số 5 rẽ trái dài, quẹo, đi thêm 80 mét, số 4 rẽ phải, liền số 4 rẽ trái, tăng tốc tối đa, bảo trì đi thẳng."

"Đường rộng tăng tốc, đi thêm 120 mét, quẹo, số 4 rẽ trái, dầm nửa chân ga đi qua."

"Đây là... Miêu tả đường của hoa tiêu cấp chuyên nghiệp?!" Một vị đội viên nào đó của đội xe Hạ gia, một mặt rung động.

"Miêu tả đường đua tức thời!" Một người khác khó có thể tin mở miệng.

Cái gọi là miêu tả đường đua tức thời, cũng không phải là học bằng cách nhớ đường xá, mà là căn cứ địa hình ngay lúc đó, đường xá ngay lúc đó, cùng với chuyện có khả năng phát sinh lúc ấy, tạm thời tổng hợp đánh giá ra số liệu chuẩn xác nhất, nhưng mà, coi như là hoa tiêu cấp chuyên nghiệp, cũng không thể nào làm được một bước này!

"Đó là hoa tiêu của ai!"

"Giống như là... Hạ... Hạ Nhạc Phong?!"

"Là nữ nhân kia?! Làm sao có thể!"

"Không thể nào là cô ta!"

Mọi người đội xe Hạ gia, đồn dập từng lớn hai mắt, làm sao có thể tin tưởng.

"Phanh xe."

Một giây sau, thanh âm Lâm Yên lại lần nữa truyền đến.

"Chị Yên, làm sao vậy?"

"Ổ chỗ này chờ là được."

"A? Không chạy?"

"Đừng nói chuyện, nghe chị chỉ huy."

...

Ngay sau đó, một màn trên TV, khiến cho mọi người đội xe Hạ gia trợn mắt hốc mồm.

Chỉ thấy, cỗ xe màu bạc vừa mới chạy xong vòng thứ nhất liền dừng xe, trong nháy mắt lao ra, ngăn cản cỗ xe của hai vị đội viên đầu tiên đội xe Lão Thang vừa chạy xong vòng thứ ba.

Dưới phán đoán cùng chỉ huy cực kỳ tinh chuẩn của Lâm Yên, vô luận hai vị kia đội viên vất hết óc như thế nào, lại như cũ không cách nào vượt qua cỗ xe màu bạc Hạ Nhạc Phong lái.

Khi mọi người đang đầy rẫy rung động, thanh âm Lâm Yên lại truyền ra lần nữa.

"Mở radio, điều chỉnh kênh, nói với ông ngoại, kêu Hạ Minh Khải sau khi đuổi theo, trực tiếp vượt qua theo phía bên phải, tốc độ nhất định phải nhanh."

Không đợi đội viên Hạ gia nói cái gì, Hạ Minh Khải vốn là xếp hạng thứ ba, lái cỗ xe cuối cùng đuổi tới, mà Hạ Nhạc Phong lái xe đua màu bạc, dùng tốc độ cực nhanh chữa lại không gian cho Hạ Minh Khải vượt qua, để Hạ Minh Khải thuận lợi vượt qua.

Chưa bao lâu, xe đua Hạ gia lần lượt tiến vào tầm mắt, mà mỗi một chiếc xe đua Hạ gia, đều bị Hạ Nhạc Phong lái cỗ xe màu bạc thả qua, không chỉ như thế, khi thả bọn họ qua, lại đồng thời hết sức xảo diệu ngăn chặn xe đua của đội xe Lão Thang trong nháy mắt!

Lúc đó, mọi người đội xe Hạ gia đang điều khiển xe, cho nên cảm giác không thấy cái gì, thế nhưng nhờ ống kính đặc biệt miêu tả chiếu lại, nhất là dưới tình huống quay chậm, càng xem càng rõ ràng!

"Cái này... Cái này... Xe của tôi cũng thế... Gạt người đi!" Vương Liêu khó có thể tin nhìn chằm chằm trong màn hình TV, chiếc xe đua bị cỗ xe màu bạc phía trước thả qua, chính là hấn lái.

"Cái này..." Lão gia tử Hạ Định Khôn trong nháy mắt đứng dậy, vẻ mặt rung động.

Về mặt Hạ Hùng âm trầm phảng phất có thể chảy ra nước, một bên, về mặt Hạ Minh Khải cũng dần dần khó coi.

...

"Lui lại!"

Thanh âm Lâm Yên truyền ra.

"Dựa vào bên phải, lái xe."

"Chị Yên, đây là ý gì, chị có thể nói cho em biết không?"

"Sắm xe Hạ Minh Khải, sẽ lập tức phát nổ."

Chợt, chỉ nghe "Phanh" âm thanh động đất vang, xe của Hạ Minh Khải nổ bánh xe.

"Đâm vào xe Hạ Minh Khải!" Lại là thanh âm của Lâm Yên.

...

Nhìn đến đây, hết thấy đội viên Hạ gia trong đại sảnh đều đã hoàn toàn tỉnh mạch, trên mặt tất cả đều là biểu lộ không cách nào tin.

Hạ Minh Khải mới vừa rồi còn dương dương đắc ý, tự cho mình là công thần, sắc mặt triệt để cứng ở đó...

Điều đó không có khả năng!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 298: Nữ nhân này thế mà mạnh như thế?!

Giờ này khắc này, có video có chân tướng, Hạ Nhạc Phong uất ức lâu như vậy, cuối cùng cũng có thể nở mày nở mặt.

Cậu đứng dậy, liếc mắt lờm mọi người ngây người như phỗng, bỗng nhiên cười lạnh nói: "Tùng người, giả dạng lão sói vẫy đuôi (?) cái gì? Nếu như không có chị Yên, các người còn muốn chạy đến đích, thắng được trận đấu này? Là giấc mộng ngàn thu của các người mà thôi!"

Giờ khắc này, buồn phiền dồn nén trong ngực Hạ Nhạc Phong cuối cùng phát tiết ra.

Cùng lúc đó, trong TV, người giải thích kích động mở miệng: "Sau khi phát hiện thứ này, tôi cũng cảm thấy rất tò mò, thậm chí là kinh ngạc, rất ít gặp... Ở trong nước chúng ta, thế mà còn có loại hoa tiêu khác này... Có thể nói, vị hoa tiêu này, là cô một tay đem đưa đội xe Hạ gia về đích, giành thắng lợi..."

"Má nó! Cái này... Nữ nhân này thế mà... Mạnh như thế?!"

"Loại năng lực hoa tiêu này... Tôi chưa từng thấy qua ở trong nước!"

"Làm sao có thể, cô ta không phải cái gì cũng không hiểu sao?"

Mấy vị đội viên của đội xe Hạ gia tất cả đều hai mắt nhìn nhau, khó có thể tin.

Lúc này, có đội viên nhớ tới Lâm Yên trước khi vào sân từng nói, bưng tỉnh hiểu ra mở miệng, "Đúng rồi, tôi nhớ nữ nhân này lúc trước khi Minh Khải kiểm tra xe đua, nói lóp xè Minh Khải có vấn đề, không nghĩ tới thật sự có vấn đề..."

"Đúng vậy, cuối cùng nếu không phải cô ta để Hạ Nhạc Phong có ý đâm một cái, liền phải vì loại sai lầm cấp thấp này mà thất bại trong gang tấc!"

Có thể nói, toàn bộ tranh tài, từ đầu tới cuối, đều là Lâm Yên lấy sức phán đoán tinh chuẩn đến đáng sợ của cô, một tay đẩy Hạ Minh Khải lên vị trí thứ nhất.

Trong lúc nhất thời, khi mọi người nhìn về phía Hạ Minh Khải, vốn là ánh mắt sùng bái, đều trở nên hơi khác thường.

Bọn họ còn tưởng rằng trận đấu này thật sự chính là Hạ Minh Khải phát huy vượt xa bình thường, không nghĩ tới chân tướng vậy mà lại là như thế này...

Hạ Minh Khải vẫn gắt gao nhìn chăm chăm màn hình lớn, nghe câu giải thích cuối cùng "Là cô một tay đưa đội xe Hạ gia về đích" kia, sắc mặt dị thường khó coi.

Chết tiệt, lại còn nói hấn ta là dựa vào nữ nhân này đạt được vị trí thứ nhất?

Giờ phút này, về mặt Hạ Hùng cũng có chút hồ nghi, nha đầu này làm sao lại hiểu những vật này?

Gã nhớ kỹ, lão tứ (cậu út Hạ gia đó) khi còn sống, nha đầu này rất thân cận với lão tứ, đoán chừng chút này cũng là học được từ lão tứ...

"Hừ!" Hạ Hùng hừ lạnh một tiếng: "Thật đúng là không nhìn ra, năng lực hoa tiêu của nha đầu kia, thế mà còn không tệ... Thế nhưng vậy thì thế nào, năng lực hoa tiêu mạnh, có thể so sánh với tay đua xe? Người giả bị đụng chiến đội Song W, sau cuộc tranh tài nếu thua, chúng ta sẽ trở thành trò cười toàn giới!"

Không cho người bên ngoài cơ hội mở miệng, Hạ Hùng tiếp tục nói: "Coi như nó có trình độ hoa tiêu, thế nhưng, nó cho rằng bản thân là cái gì, nó cho rằng mình là tay đua xe cấp chuyên nghiệp? Tay đua xe có thể chiến một trận cùng chiến đội Song W?! Coi như năng lực hoa tiêu của nó mạnh hơn, nó cũng không có khả năng ngồi ở trên ghế điều khiển, càng không khả năng chạy thắng bất luận một vị đội viên Song W nào!"

Hạ Minh Khải nghe được lời nói của cha, sắc mặt âm trầm lúc này mới hơi hòa hoãn mấy phần, "Cha tôi nói không sai, đừng nói là đội viên Song W, coi như là đội viên Hạ gia chúng ta, nó cũng khó có khả năng chạy thắng!"

Nghe thấy hai cha con nói, đội viên khác cũng gật gật đầu.

Lời này cũng là không sai, dù sao xe đua là cần thực chiến cùng thao tác, chiến lược trên giấy lợi hại hơn nữa, cũng chỉ có thể là hoa tiêu mà thôi...

Hạ Hùng từ trên cao nhìn xuống mở miệng, "Bất quá, năng lực hoa tiêu của nha đầu kia xác thực cũng ổn, quay đầu có thể cho nó đi phối hợp giúp đỡ Minh Khải, cũng là còn miễn cưỡng đủ tư cách!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 299: Được tiện nghi còn khoe mẽ

Hạ Hùng nói xong, nhìn về phía Hạ Minh Khải bên cạnh.

Hạ Minh Khải ho nhẹ một tiếng, vẻ mặt ngao ngễ mở miệng nói, "Có thể cho nó thử xem."

Hạ Nhạc Phong bên cạnh nghe đến đó, lông mày nhíu chặt, Yên tỷ làm hoa tiêu, năng lực chuyên nghiệp, có lẽ không bằng những vị hoa tiêu của chiến đội quyền thế top đầu trong nước kia, nhưng cho dù kém cũng sẽ không kém hơn bao nhiêu, thế nhưng hai người này vẫn còn ra vẻ, được tiện nghi còn khoe mẽ.

Hạ Định Khôn nghe vậy, trầm ngâm mở miệng: "Trình độ hoa tiêu của Tiểu Yên, nên tính là đạt cấp chuyên nghiệp, nếu như phối hợp với Minh Khải, thực ra cũng coi như không tệ."

"Đúng vậy!" Một vị đội viên của đội xe Hạ gia gật đầu cười nói: "Thực lực hoa tiêu của Lâm Yên tiểu thư, tuyệt đối xem như mạnh nhất trong đội xe Hạ gia chúng ta, để Lâm Yên làm hoa tiêu của Minh Khải, cũng không khiến cô ta thua thiệt!"

"Mấy người hoa tiêu các người, cảm thấy Lâm Yên thế nào?" Đội viên nào đó của đội xe Hạ gia, nhìn về phía vài vị hoa tiêu ở một bên.

"Tạm được, không thể nói là hàng đầu, nhưng cũng không có trở ngại."

"Thực ra, thắng lợi lần này của chúng ta, Lâm Yên hoàn toàn có công lao rất lớn... Nhưng Lâm Yên cũng có đầu cơ trục lợi bên trong, muốn nói là hoa tiêu hàng đầu, vậy khẳng định không tính, nhưng nếu như làm hoa tiêu cho Minh Khải, cũng không có vấn đề lớn."

"Thanh Lễ, cậu cảm thấy thế nào?" Ánh mắt Hạ Minh Khải rơi vào trên người một vị thanh niên: "Cậu là hoa tiêu chuyên nghiệp nhất của Hạ gia chúng ta, cậu đánh giá xem."

Nghe thấy, Thanh Lễ cười cười: "Còn tạm được, xuất kỳ bất ý*, đầu óc hết sức linh hoạt, chỉ là, mặc dù chỉ dẫn trên đường đua hết sức chuyên nghiệp, nhưng cũng là sớm học bằng cách ghi nhớ lại, không thể dùng từ hàng đầu để hình dung, nhưng cũng tính là sức chiến đấu không tệ."

*Xuất kỳ bất ý: chỉ hành động bất ngờ ngoài ý liệu của người khác.

"Như vậy, Thanh Lễ, mấy ngày tới con mang theo Lâm Yên, để nó học tập cùng cậu một chút." Hạ Hùng nói ra.

"Thế nhưng con không có thói quen nhận đồ đệ..." Thanh Lễ sững sờ, chỉ là chợt lại nói: "Chỉ là, nếu bác Hạ Hùng đã mở miệng, nếu con không đồng ý, thì cũng không thể nào nói nôi, chỉ là con hết sức nghiêm khắc."

"Cái kia, con cảm thấy, vẫn là hỏi qua ý kiến của chị Yên trước thì tốt hơn?" Hạ Nhạc Phong cau mày nói.

Mặc dù những người này nói giống như đúng rồi, nhưng toàn bộ hành trình cậu đều ở trên xe, chị Yên đến cùng lợi hại như thế nào, cậu rõ ràng nhất!

Thanh Lễ kia, miễn cưỡng có thể xem như một hoa tiêu trung cấp, thế mà già bộ khó sử muốn thu chị Yên làm đồ đệ?!

Trên mặt Hạ Hùng một bộ biểu lộ Lâm Yên chiếm được tiện nghi lớn, khinh thường mở miệng nói, "Nó có thể có ý kiến gì? Minh Khải là tay đua xe giỏi nhất của Hạ gia chúng ta, gánh vác tất cả hi vọng của Hạ gia, có thể làm hoa tiêu cho Minh Khải, đó là vinh hạnh của nó! Mà Thanh Lễ là hoa tiêu có thực lực nhất Hạ gia chúng ta, để Thanh Lễ làm sư phụ của nó, dạy nó một chút kinh nghiệm miễn phí, nó còn nên mang ơn?!"

"Chính là vậy, ngay cả đội trưởng Z Thần của ZH1 cũng coi trọng Minh Khải như vậy, để Lâm Yên làm hoa tiêu của Minh Khải, đã biểu thị chúng ta rất xem trọng Lâm Yên!"

Cuối cùng, Hạ Định Khôn trầm ngâm một lát, ngắt lời đám người Hạ Hùng, mở miệng nói, "Lát nữa tôi tìm thời gian, thương lượng với Tiểu Yên một chút."

...

Cùng lúc đó, biệt thự cao cấp nào đó ở vùng ngoại ô để đồ.

Vệ Từ Phong đang hẹn một đám bạn bè ăn cơm uống rượu trong nhà, Kỳ Thiệu Nguyên cũng ở đây.

Bạn bè Vệ Từ Phong quen biết rất nhiều người đều giống hần ta, là kẻ yêu thích xe đua.

Trong phòng khách biệt thự rộng rãi xa hoa, có màn hình tinh thể lỏng to lớn, giờ phút này, trên màn hình lớn, đang chiếu tin tức thi đấu, vừa vặn là trận đấu kia của Hạ gia xê chiều hôm nay.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 300: Sùng bái Yên tỷ cả đời

"Có thể nói, vị hoa tiêu này, là cô một tay đưa đội xe Hạ gia về đích, giành thắng lợi..."

Trong TV truyền đến thanh âm giải thích hưng phấn.

Trận đấu hôm nay vốn là bởi vì đẳng cấp thi đấu rất thấp, cũng không có độ quan tâm gì, thế nhưng, sau khi công bố tình huống thi đấu thực tế, cũng kéo tới không ít quan tâm cùng nhiệt độ.

Cộng thêm tin tức Song W khiêu chiến ZHI siêu hot sau đó, nhiệt độ lại tăng cao, hiện tại rất nhiều người bên trong giới cũng bắt đầu chú ý tới.

Một vài người say mê xe đua trong phòng khách, giờ phút này cũng dồn dập cảm thấy hứng thú nghị luận.

"Tay đua xe nữ cực ít, thế nhưng hoa tiêu nữ cũng rất nhiều, dù sao nữ nhân vẫn có thể học chi tiết cùng lý luận, hoa tiêu này của Hạ gia, cũng là có chút vốn liếng!"

"Nghe nói là cháu ngoại nữ của Hạ Định Khôn, xác thực rất chuyên nghiệp, chơi chiến thuật còn được, chỉ là, coi như lại chuyên nghiệp hơn nữa, cũng chỉ có thể làm một hoa tiêu, nữ nhân này thế mà nói ra lời cuồng vọng đại biểu Hạ gia tiếp nhận khiêu chiến của Song W, có chút quá ảo tưởng?"

"Kẻ vô tri không biết sợ! Cô ta cho rằng thực chiến giống bàn bạc trên giấy sao?"

...

Hiện tại tất cả video trên trang web đều có mưa đạn (là bình luận quá nhiều, như mưa đạn), chỉ thấy mưa đạn bên trên màn hình lớn, cũng tràn ngập không ít tiếng mắng của Fan hâm mộ.

Một bộ phận Fan hâm mộ đang thần phục năng lực chuyên nghiệp của Lâm Yên, một bộ phận khác phần lớn là Fan hâm mộ đội xe Song W, đều đang lên án mạnh mẽ Lâm Yên cố ý người giả bị đụng.

[Còn tưởng rằng là nhân vật lợi hại gì, xem ra chỉ là năng lực trên giấy không tề mà thôi, không có chút thực lực nào, chỉ lừa người!]

[Đồng dạng dám tiếp nhận khiêu chiến của WW, ai cho cô ta mặt mũi này? Biết chút lý luận tri thức liền cho rằng chính mình sẽ lái được xe đua rồi? Cô ta tưởng xe đua là xe taxi sao? Ai muốn lái liền có thể lái?]

[Chờ mong tháng sau WW đè bọn hần xuống đất nghiền ép, triệt để tẩy trừ loại này tập tục người giả bị đụng bên trong giới này một chút!]

[Vì Song W gọi Call! Cầu Đại W của tôi dạy cô ta làm người!]

...

Vệ Từ Phong ngồi dựa vào trên ghế dựa, xem thông báo bên trên chương trình giải trí, vẻ mặt có chút hốt hoảng.

Trong TV, mới vừa phát ra đoạn ghi âm Lâm Yên nói chuyện với Hạ Nhạc Phong, vẫn xoay quanh trong óc của hắn ta.

Khí tràng cùng ngữ khí nói chuyện kia, vậy mà khiến cho hắn ta có chút máu nóng sôi trào...

Không nghĩ tới, nữ nhân Lâm Yên kia cũng là có chút tài năng...

Xem ra cũng bỏ ra nhiều thời gian luyện tập, cô ta dù sao cũng xuất thân từ thế gia xe đua, sẽ hiểu những tri thức lý luận này cũng không kỳ quái.

Đối với hết thảy nhân viên chuyên nghiệp, hắn ta đều hết sức thưởng thức và tôn trọng.

Nếu như cô ta không muốn buồn nôn cố ý đi bắt chước Yeva, có lẽ hắn cũng sẽ không chán ghét cô ta như thế.

Trong phòng khách, hoàn toàn không hợp phải kể tới Kỳ Thiệu Nguyên.

Cái tên này toàn bộ hành trình đều đang lướt điện thoại, cũng không biết là cái gì hấp dẫn hắn như thế.

Vệ Từ Phong thấy tư thế Kỳ Thiệu Nguyên như hắn không thể đem trông mắt dính trên điện thoại di động vậy, tức giận lấy điện thoại di động của hắn qua, "Cậu nhìn cái gì đấy! Đã xem cả đêm! Lúc nào thành thiếu niên nghiện net rồi?"

Nói xong, ánh mắt liếc qua liền quét về phía màn hình điện thoại di động Kỳ Thiệu Nguyên, sau đó liền thấy...

Trên màn hình Kỳ Thiệu Nguyên là trang chủ microblogging của Lâm Yên, bên trong khung chat là bình luận Kỳ Thiệu Nguyên đã viết tốt còn chưa kịp đăng ra.

[a a a! Gặm chết tôi rồi! Đây là Tiểu Tiên Nữ tuyệt mỹ gì vậy! Yên tỷ vô địch của tôi! Yên tỷ hot nhất! Yên tỷ đẹp nhất! Hôm nay cũng một ngày là thần

tiền tiểu tỷ tỷ khiến thần hồn điên đảo!]

ID microblogging của Kỳ Thiệu Nguyên: Sùng bái Yên tỷ cả đời

Vệ Từ Phong nhìn đoạn bình luận này của Kỳ Thiệu Nguyên, lại nhìn ID microblogging Kỳ Thiệu Nguyên mới đổi, biểu lộ quả thực như gặp quỷ, "Kỳ Thiệu Nguyên... Cậu mịa nó không có tật xấu gì chứ? Đầu óc bị đụng hổng rồi?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 301: Sợ bạn trai ăn dấm

Kỳ Thiệu Nguyên đoạt lại điện thoại di động của mình, "Cậu mịa nó mới có bệnh đấy! Trả điện thoại cho tôi!"

Nói xong lập tức bấm nút Enter, đăng đoạn bình luận này, sau đó, tiếp tục ấn like và bình luận cho mỗi bài Microblogging "Phát nhanh" của Lâm Yên.

Những lời tán dương hoàn toàn không hợp kìa của Kỳ Thiệu Nguyên, xen lẫn bên trong một đám tiếng nằng, quả thực là hạc giữa bầy gà, vô cùng bất mắt.

"Cậu mịa nó thể mà hâm mộ ngôi sao... Hâm mộ ngôi sao còn chưa tính... Cậu theo đuổi ai không được... Lại đi theo đuổi loại nữ nhân này? Tôi thấy không phải đầu óc cậu hổng! Là đầu óc bị rớt mất!" Mặt mũi Vệ Từ Phong tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Kỳ Thiệu Nguyên dùng một loại biểu lộ nhìn thấu hết thảy, từ trên cao nhìn xuống liếc mắt lườm Vệ Từ Phong, "Cậu thì biết cái gì! Từ hôm nay trở đi, tôi chính là fan trung thành cấp Bos của Yên tỷ! Tôi mịa nó không cho phép cậu vũ nhục tiểu tỷ tỷ thần tiên của tôi!"

"Cũng chỉ bởi vì cô ta giống Yeva? Cô ta hoàn toàn là bất chúc bừa được không! Cậu là mắt mù sao! Loại người như cậu còn không biết xấu hổ nói là Fan hâm mộ của lão đại? Tôi thấy cậu chính là fan giả!" Vệ Từ Phong tức giận nói.

Kỳ Thiệu Nguyên nghe vậy xạm mặt lại, khoé miệng co giật gằm thét: "Cậu mới mắt mù! Cậu mới là fan giả đó!"

Cái tên mắt mù nhất này, thể mà còn không biết xấu hổ mắng hấn mắt mù?

Vệ Từ Phong một mặt xem thường, "Giả chính là giả! Coi như là giống, tôi cũng tuyệt đối không có khả năng phản bội lão đại! Nữ nhân kia tạo ra loại khoái lạc buồn cười này, tôi ngược lại muốn xem xem, chờ đến lúc thực chiến cô ta dám lên hay không!"

Kỳ Thiệu Nguyên: "Ha ha."

...

Ban đêm, Lâm Yên đang ngồi ở trước máy tính lướt microblogging, đột nhiên nhận được điện thoại đoạt mệnh liên hoàn Đa Đa gọi đến.

"Chị Yên! Chị lại làm cái gì!!!" Điện thoại vừa mới kết nối, liền truyền đến thanh âm kích động của Đa Đa.

Lâm Yên nháy nháy mắt, "Chị lại làm sao?"

"Chính chị tự đi xem microblogging của Vệ Từ Phong!"

"Ha!? Vệ Từ Phong?"

Lâm Yên nói xong, bấm chuột, nghi ngờ tiến vào microblogging của Vệ Từ Phong.

Sau đó liền thấy, bên trên giao diện microblogging của Vệ Từ Phong, đưa một bài microblogging vô cùng bắt mắt lên đỉnh.

Chính là bài đăng trước đó hấn nói trừ phi mắt mù mới có thể coi trọng cô.

Khoé miệng Lâm Yên hơi rút, lúc này mới nhớ tới lời nói trước đó Vệ Từ Phong cãi lộn cùng cô.

Cái tên này, là học sinh tiểu học sao? Thật sự là đưa bài microblogging kia lên đầu...

Chịu kích thích liền muốn đăng microblogging, làm chuyện này...

Được rồi được rồi, xem ở hấn ta là Fan hâm mộ của mình, liền không so đo cùng cái tên này.

Ai, cô thật sự là quá sùng fan.

Đa Đa ở đầu kia điện thoại, sắp khóc, "Tầm hình chị nói chuyện cùng Hàn Dật Hiền kia đã đưa tới không ít tiếng máng, trong lúc máu chót này, Vệ Từ Phong đột nhiên lại làm ra hành động như vậy, quả thực đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương, tầm hình kia rõ ràng chính là có người cố ý xuyên tạc bôi nhọ chị, Vệ Từ Phong thì càng không thể nói lý, mấy ngày nay rõ ràng là hấn ta chủ động dính lên, cái này người khác không biết, chính hấn ta còn không rõ à, hiện tại làm như vậy lại là có ý gì..."

Lâm Yên nghe Đa Đa nói, khước miệng hơi câu.

Nha đầu này đại khái cũng không phát hiện, thái độ của cô ấy đã bắt đầu nghiêng nghiêng về phía cô.

"Bình tĩnh bình tĩnh, chống đỡ nổi mấy ngày này là khỏe, ngược lại chị không có mấy cảnh phim, rất nhanh liền đóng xong! Về sau chị tuyệt đối sẽ không tiến vào loại đoàn làm phim từ vong này!" Lâm Yên trấn an nói.

Đa Đa: "Ít gạt người ta đi, cho chị thêm ít tiền, đoàn làm phim gì chị không dám tiến vào?"

Lâm Yên: "Ây..."

Không nghĩ tới mặc dù quen biết không lâu, nhưng Đa Đa đã khác sâu hiểu biết với cô như thế...

Thực ra lời nói vừa rồi của cô thật sự là lời trong lòng.

Cũng không phải bởi vì sợ bị anti fan xé, muôn vàn anti fan, cô cũng không sợ hãi.

Chủ yếu là sợ... Bạn trai ăn đấm...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 302: Chị xem bạn trai chị

Mấy ngày kế tiếp, hành trình quay chụp của Lâm Yên được sắp xếp kín mít, cơ hồ hoàn toàn không có thời gian nghỉ ngơi.

Trong lúc đó, ông ngoại bên kia gọi cho cô một cuộc điện thoại, đại khái là thương lượng một chút chuyện tháng sau thi đấu cùng WW, Lâm Yên chuẩn bị cố gắng hoàn thành công việc bên đoàn làm phim trong mấy ngày này, sau đó lại tới bên chỗ ông ngoại thương nghị kỹ càng.

Sau khi ghi hình hiện trường cùng ghi âm trong xe đưa được công bố, cô cũng nhìn thấy, mặc dù năng lực làm hoa tiêu của cô, coi như được khẳng định, chỉ là, trong mắt mọi người, kinh nghiệm lý luận không phải là trình độ thực chiến, hoa tiêu cùng tay đua xe hoàn toàn là hai lĩnh vực, nếu cô muốn trực tiếp vào sân, còn phải tốn thời gian bàn bạc với ông ngoại một chút.

Đoàn làm phim bên này, hết thấy cảnh quay chụp cũng rất thuận lợi.

Lâm Yên diễn vai máy kiểm tiền không có chút tình cảm nào đã vô cùng thuận buồm xuôi gió, thái độ Vệ Từ Phong với cô mặc dù vẫn là rất ghét bỏ, cũng may khi quay chụp vẫn rất chuyên nghiệp, đồng thời diễn cảm giác vừa yêu vừa hận với Lâm Phiến Nhược kia vô cùng sinh động có thần.

Trong nháy mắt, Lâm Yên chỉ còn lại một cảnh cuối cùng liền có thể triệt để kết thúc.

Cảnh này là đóng cùng Bùi Nam Như.

Bùi Nam Như lúc này đang đóng phim cùng Tường Tư Phi, Lâm Yên trang điểm tốt, chờ ở khu nghỉ ngơi.

Cảnh quay chụp hôm nay là ở ngoại thành, hoàn cảnh thanh tịnh và đẹp đẽ, phong cảnh hợp lòng người.

Lâm Yên nằm trên ghế ở khu nghỉ ngơi, nhìn Bùi Nam Như phía xa đang quay chụp, không khỏi có chút khán trương, dù sao cũng là lần đầu tiên chính thức diễn chung cùng idol.

Đa Đa bên cạnh có phần hơi kinh ngạc nhìn thoáng qua Lâm Yên, nghĩ thầm, khó có khi Lâm Yên cũng khán trương.

Trước đó quay nhiều ngày như vậy, mặc kệ là diễn với ai, cô đều là một bộ thái độ thờ ơ, phần diễn cùng Vệ Từ Phong càng là hoàn thành đến vô cùng thuận lợi.

Bất quá, cũng không kỳ quái, dù sao Lâm Yên cũng là Fan hâm mộ của Bùi Nam Như, đoán chừng là bởi vì cái này nên kích động.

"Chị Yên chờ một lát nữa dù kích động thì kích động, nhưng cũng phải khắc chế chính mình, đừng làm những gì không nên làm..." Đa Đa nhin không được nhắc nhở một câu.

Lâm Yên vì để một lát nữa có thể nhập vai tốt hơn, diễn khí tràng tổng giám đốc bá đạo, vừa mở ra video lặp đi lặp lại của Bùi Duật Thành trong điện thoại di động để quan sát, vừa lên tiếng nói, "Yên tâm đi, chị hết sức tiết kiệm..."

Lại nói, cô cũng không dám!

Ánh mắt Đa Đa liếc xéo qua, trong lúc vô tình thấy điện thoại Lâm Yên, phát hiện Lâm Yên bắt đầu từ lúc này vẫn đang xem đi xem lại video, tựa hồ là cùng một người nam nhân.

Mặc dù chỉ là vội vàng liếc mắt qua, vờ vờ một bên mặt lại có thể nhìn ra, là nam nhân vô cùng đẹp trai.

Đa Đa vừa thấy, lập tức lộ ra biểu lộ cảnh giác, thử mở miệng thăm dò, "Chị Yên, chị lên lút đang xem cái gì vậy? Đã xem cả nửa ngày!"

Lâm Yên nghe vậy nhú mày, nâng cằm lên, khẽ cười một tiếng nói, "Xem video tiểu ca ca nha, làm sao rồi? Không thể trêu chọc coi như xong, chị còn không thể nhìn một chút sao?"

Khoé miệng Đa Đa hơi rút, đúng lúc này, cô ấy nhìn thấy trong video của Lâm Yên, lóe ra bóng lưng của một người nam nhân đứng ở bên bể bơi, sắc mặt lập tức càng đen hơn, "Chị... Chị người giữa ban ngày xem loại này video nhạy cảm này? Chị có thể khiêm tốn một chút hay không!!!"

Lâm Yên: "Ách... Vì sao lại phải thu liễm?"

Chị xem bạn trai chị, coi như nhạy cảm một chút thì thế nào?

Nói đến... Bùi Duật Thành cũng đã ra nước ngoài một tuần lễ, trong khoảng thời gian này, cô cùng Bùi Duật Thành chưa từng có bất cứ liên hệ gì.

Bùi Duật Thành không có chủ động gọi điện thoại tới cho cô, một cái tin nhắn ngắn cũng không có, Lâm Yên thì tình cảm ngổ ngàng liền càng không biết nói gì, hai người đều là thông qua Bùi Vũ Đường hoặc là Bùi Nam Như mà truyền lời cho nhau.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 303: Khí tràng ép không nổi

Cho nên, hai người cứ duy trì phương thức ở chung quý dị như vậy, thật giống như, trạng thái mất khống chế của Bùi Duật Thành trước đây không lâu chẳng qua là cô đang nằm mơ.

Trước đó cô còn lo lắng Bùi Duật Thành sau khi vạch mặt, sẽ quá mức can thiệp khống chế quản lý cô, nhưng bây giờ xem ra, tất cả đều là lo lắng vô ích...

Lâm Yên đang nói với Đa Đa, lúc này, cách đó không xa truyền đến một tiếng "Két", Bùi Nam Như cùng Tưởng Tư Phi đã quay xong.

Đạo diễn Khương Nhất Minh trò chuyện cùng Bùi Nam Như và Tưởng Tư Phi trong chốc lát, sau đó, đi tới phía Lâm Yên.

"Lâm Yên, chuẩn bị thế nào rồi!" Khương Nhất Minh lo lắng mở miệng hỏi.

Lâm Yên vội vàng đứng dậy, quay đầu trở lại nói, "Khục, vẫn ổn đi..."

Thực ra trong lòng rất không yên, dù sao vẽ hồ khó vẽ xương, phần diễn trước đó, nàng còn có thể dựa vào lấy hung bù (?) ứng phó, nhưng cảnh hôm nay cần quay cùng Bùi Nam Như, đấu khí tràng với nhau, sợ là quá sức...

Chỉ là, Khương Nhất Minh tựa hồ lại vô cùng tin tưởng cô, ý cười đầy mặt mở miệng nói, "Lâm Yên, cô không cần khẩn trương, chỉ cần phát huy như bình thường là có thể, ngày đó cô thử vai vô cùng hoàn mỹ, tin tưởng tôi, cô chính là ứng cử viên Lâm Phiền Nhược thích hợp nhất, cứ dựa theo biểu hiện ngày đó của cô là đủ rồi! Sợ là ngày cả Nam Như cũng không ép nổi khí tràng của cô!"

"Ây..." Lâm Yên nghe đạo diễn Khương nói đến thử vai ngày đó, lập tức càng thêm chột dạ.

Thử vai ngày đó căn bản cũng không phải là cô diễn dưới trạng thái tinh táo...

Đúng lúc này, Bùi Nam Như cũng đi tới, hơi mở miệng cười nói, "Ghi hình thử vai ngày đó của Lâm tiểu thư tôi cũng đã xem qua, xác thực diễn rất khá, rất chờ mong diễn chung cùng Lâm tiểu thư."

Lâm Yên nghe Bùi Nam Như nói, quả thực thụ sủng nhược kinh, "Khục, Bùi Ảnh Đế ngài quá khen rồi, lúc ấy tôi cũng là phát huy vượt xa bình thường..."

"Ha ha, Lâm Yên, chớ khiêm nhường, biểu hiện lúc đó của cô không thể nào là tùy tiện phát huy vượt xa bình thường liền có thể làm được, mà là kỹ thuật diễn xuất cực kỳ cường đại mới có thể khổng chế! Được rồi, không có vấn đề gì, chúng ta hiện tại liền bắt đầu?" Khương Nhất Minh không kịp chờ đợi nói.

Lâm Yên: "..."

Không có biện pháp, tạm thời thử một lần đi...

Gần đây tốt xấu gì cô cũng học bù lại kỹ thuật diễn xuất lâu như vậy, có lẽ thật sự có thể kích phát tiềm lực thì sao?

Rất nhanh, Khương Nhất Minh thông báo cho hết thầy công nhân viên chuẩn bị, quay chụp chính thức bắt đầu.

Cảnh hôm nay, chính là cảnh khi Lâm Yên thử vai, nam chính Trần Kính đã bị ngăn trở không gượng dậy nổi, Lâm Phiên Nhược làm đối thủ một mắt một còn của Trần Kính, tới bệnh viện tìm hấn đàm phán, muốn cùng hấn hợp tác.

Khác biệt duy nhất chính là, trước đó thử vai là người giả, biến thành người thật Bùi Nam Như này.

Khung cảnh quay là trong phòng bệnh của bệnh viện, nam chính nằm trên giường bệnh.

"3, 2, 1! Action! Bắt đầu!" Sau khi Khương Nhất Minh hô bắt đầu, ánh đèn quay phim vào chỗ.

Bùi Nam Như đóng vai nam chính Trần Kính nằm ở trên giường bệnh, thọ trạng điểm hóa trang sắc mặt của Bùi Nam Như có chút tái nhợt suy yếu, trên cằm mơ hồ còn có chút râu ria, lời thoại lách thếch khác hoàn toàn so với nghiêm cẩn lúc bình thường.

Chỉ là, cho dù như thế, Bùi Nam Như trong màn ảnh vẫn là cực có mị lực như cũ, đồng thời nhiều hơn mấy phần mỹ cảm chán chường.

Trần Kính cả đời này chưa từng thất bại, đây là lần thất bại đầu tiên của hấn trong đời.

Hấn nằm ở bệnh viện, ngăn cách hết thầy liên hệ với ngoại giới, rờn rã nửa tháng, ngoại trừ bạn gái, không muốn gặp bất kỳ người nào.

Chính hôm đó, một vị khách không mời mà đến bệnh viện, Lâm Phiên Nhược.

Lâm Yên mặc trên người một thân âu phục màu đen, trên mặt mang theo kính râm rộng lớn, đẩy cửa phòng bệnh.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 304: Kỹ thuật diễn xuất bá đạo của idol tôi

Khi thấy Lâm Phiên Nhược xuất hiện ở đây, Trần Kính trên giường bệnh, đang nhìn ngoài cửa sổ ngẩn người, về mặt có chút mơ màng, khí tràng thay đổi trong nháy mắt.

Mới vừa rồi còn là một bộ hoàn toàn vô hại, trạng thái không có lực uy hiếp, trong nháy mắt Lâm Phiên Nhược xuất hiện, khí tràng Bùi Nam Như lập tức nổ tung, nam nhân sát phạt quả quyết trên thương trường kia đã trở về.

Ánh mắt lạnh lẽo đột nhiên xuất hiện, khiến cho Lâm Yên hít vào một ngụm khí lạnh.

Không hổ là Bùi Ảnh Đế cấp bậc quốc bảo...

Lực biểu hiện này!!!

Rõ ràng bình thường là người ôn nhu như vậy, giờ phút này lại mây may không có một chút hình bóng của mình.

Quả thực là kỹ thuật diễn xuất bá đạo của idol tôi!

Lâm Yên mau chóng hoá đổi từ trạng thái Fan hâm mộ, bỏ qua ánh mắt bất thiện của Trần Kính, đi thẳng đến cái ghế bên cạnh giường bệnh, ngồi xuống.

Đối mặt với từ địch trên thương trường này, hai con ngươi Trần Kính híp lại, tinh quang bắn ra, "Lâm tổng đại giá quang lâm, không có tiếp đón từ xa."

Giờ phút này, về mặt Trần Kính nhìn như ung dung thản nhiên, thế nhưng cảm giác áp bách cực lớn đột nhiên trút xuống kia, lại khiến cho công nhân viên xung quanh đều cảm thấy áp lực, chớ nói chi là Lâm Yên an vị bên cạnh Bùi Nam Như.

Lâm Yên tập trung tất cả lực chú ý mới khiến cho mình chống đỡ được dưới cảm giác áp bách này, cưỡng ép nói ra lời thoại: "Trần tổng, chỉ là chút ít gió nhỏ này, liền không gượng dậy nổi?"

Cách đó không xa, Khương Nhất Minh nhìn chăm chăm camera, sắc mặt đã hơi có chút biến đổi.

Cảm giác không đúng...

Mặc dù nhìn như ngữ khí biểu lộ lời thoại đều đúng, thế nhưng, khí tràng của Lâm Yên hoàn toàn bị đè ép...

Hoàn toàn khác biệt so với trong tưởng tượng của ông ấy.

Giờ khắc này, sắc mặt Bùi Nam Như mặc dù tái nhợt, thậm chí mặc trang phục bệnh nhân, hoàn toàn không có uy nghiêm như ngày xưa, thế nhưng, chỉ là một ánh mắt tùy tiện, liền có thể khiến người ta cảm thấy, hần vẫn là Trần Kính cho tới bây giờ sẽ không ngã xuống như cũ, biểu lộ nhìn Lâm Yên, chỉ như thẳng hễ bỏ đá xuống giếng.

Coi như rỗng mắc chỗ nước cạn, nhưng rỗng cuối cùng vẫn là rỗng.

Lâm Yên cũng bị Bùi Nam Như nhập vai thật sâu vào Trần Kính trước mắt làm rung động.

Lâm Yên: "Cùng tôi hợp tác, là lựa chọn duy nhất của anh..."

Khương Nhất Minh nhìn đến đây, trực tiếp lắc đầu, "Cắt! Dừng lại đi! Không được, làm lại!"

Lâm Yên chột thờ ra một hơi, chính cô cũng biết, cô sợ là diễn không được.

Sắc mặt Khương Nhất Minh phức tạp đi qua phía Lâm Yên, "Lâm Yên, làm sao vậy? Có phải trạng thái hôm nay không tốt lắm hay không?"

Bùi Nam Như mở miệng nói, "thực ra, Lâm tiểu thư vừa rồi diễn cũng không tệ."

Khương Nhất Minh gật gật đầu, mở miệng nói, "Tôi cũng không phải nói Lâm Yên vừa rồi diễn không tốt, ngược lại... Lâm Yên, đối với dạng diễn viên không phải chuyên nghiệp như cô mà nói, xác thực đã phi thường tốt, thế nhưng, kỳ vọng của tôi với cô không giới hạn ở đây, cô hoàn toàn có thể tốt hơn, hiểu chưa?"

Lâm Yên nghe vậy, không biết nên nói lại cái gì.

Khi cô mất đi ý thức, đến cùng là diễn thế nào? Thật sự diễn tuyệt như thế sao?

Bùi Nam Như tốt tính nói, "Không sao, chúng ta có thể thử thêm vài lần."

Khương Nhất Minh nhìn về phía Lâm Yên, nói cho cô, "Lời thoại cảnh này thực ra không nhiều, trọng điểm là cô, là khí tràng của cô, phải biết, Lâm Phiền Nhược bên trong kịch bản là đối thủ duy nhất của Trần Kính, khí tràng của cô sao có thể bị Trần Kính hoàn toàn ép đến sít sao?

Mặc dù tôi có thể để Nam Như thu liễm khí tràng một chút, phối hợp với cô tốt một chút, thế nhưng nếu như vậy, trình độ cả bộ phim liền rút xuống trong nháy mắt, cho nên, biện pháp duy nhất là, cô nhất định phải bắt kịp Nam Như mới được!

Ví dụ như trạng thái ở ngay câu thoại đầu tiên của cô đã không đúng, lộ ra giống như cô là tới cười trên nỗi đau của người khác, câu lời thoại thứ hai, cô đã hoàn toàn bị khí tràng của Nam Như ép xuống, như vậy cô làm sao có thể khiến người xem tin tưởng, cô chỉ bằng một câu, một ánh mắt, liền có thể khiến Trần Kính đồng ý hợp tác với cô?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 305: Có một người có thể nghiền ép

Lâm Yên nghiêm túc nghe Khương Nhất Minh giải thích vai diễn, "Tôi hiểu rồi..."

Nhưng, hiểu thì hiểu, trong thời gian ngắn, làm sao có thể làm được.

Bùi Nam Như cấp bậc vua màn ảnh, dùng kỹ xảo của hần, thời điểm triển khai toàn bộ khí tràng, coi như là phóng tầm mắt ra toàn bộ ngành giải trí, cũng không có khả năng có người có thể có khí tràng đè ép được hần.

Hiện tại, kêu một người không phải diễn viên chuyên nghiệp, vừa học bù kỹ thuật diễn xuất không bao lâu như cô đi ép khí tràng của hần, cơ hồ là không thể nào.

Thế nhưng nghe Khương Nhất Minh nói, phi thường hài lòng với biểu hiện lúc thử vai của cô.

Nếu không có lần kia, có lẽ Khương Nhất Minh liền miễn cưỡng cho qua, thế nhưng, khả năng bởi vì có so sánh đối lập, dẫn đến yêu cầu cùng kỳ vọng của Khương Nhất Minh đối với cô cực cao...

"Được rồi, không có việc gì, chúng ta làm lại một lần nữa." Khương Nhất Minh an ủi mở miệng nói.

Lâm Yên gật gật đầu, hít sâu một hơi, "Được."

Lần này, Lâm Yên nỗ lực để mình bài trừ sự quá nhiều của Bùi Nam Như, để mình không bị khí tràng của hần ảnh hưởng.

"Lâm tổng đại giá quang lâm, không có tiếp đón từ xa." Ngữ khí của Bùi Nam Như không có phần nộ vì đột nhiên bị Lâm Phiên Nhục tìm tới cửa, ngược lại vô cùng bình tĩnh, nhưng mà cao ngạo trong sự bình tĩnh này lại lộ ra Lâm Phiên Nhục giống như là một người không quan trọng.

"Trần tổng, chỉ là chút ít gió nhỏ này, liền không gượng dậy nổi?" Lâm Yên lần nữa nói ra lời thoại.

"Cắt ——" Khương Nhất Minh lần nữa hô ngừng, "Lâm Yên! Khí tràng của cô đâu? Còn kém hơn lần trước! Nhớ kỹ cô không thể bị Nam Như ngăn chặn! Không thể bị hần ngăn chặn hiểu không?"

Lâm Yên cũng sắp khóc, "Đạo diễn Khương, tôi cũng không muốn đó! Thế như là, cho xin đi, đây chính là Bùi Nam Như! Quán quân duy nhất của ngành giải trí, xuất đạo liền là vua màn ảnh Bùi Nam Như trên đỉnh cao! Dùng kỹ thuật diễn của Bùi Ảnh Đế, đừng nói toàn bộ ngành giải trí, coi như là những đại BOSS chân chính trên thương trường kia, cũng không có ai có thể ép hần..."

Chỉ trách idol cô quá trâu bò...

Không đúng, có một người có khí tràng nhất định có thể nghiền ép...

Bùi Duật Thành...

Bùi Nam Như nghe Lâm Yên nói, nhin không được bật cười, "Lâm tiểu thư quá khen rồi."

Đối với Lâm Yên, Khương Nhất Minh cũng đồng ý, "Lâm Yên, tôi biết, tôi đương nhiên biết, cho nên lúc ban đầu thời điểm tuyển vai Lâm Phiên Nhục này, tôi vẫn hết sức lo lắng, thế nhưng, còn may mắn, cô bị tôi phát hiện! Cô chỉ cần xuất ra trình độ ngày đó khi cô thử vai, coi như là... Coi như là một nửa trình độ, vậy cũng tuyệt đối đủ rồi! Cô tốt nhất là tìm lại trạng thái đi!"

Lâm Yên: "..."

Lại là thử vai!

Mợ nó! Một ý thức khác trên người cô đến cùng là cái gì quý? Lợi hại như vậy sao?

"Lâm Yên, tôi tin tưởng cô, cô nhất định có thể! Một lần nữa!" Khương Nhất Minh vẫn như cũ tràn đầy lòng tin với cô.

"Áy..." Được.

Thế là, Lâm Yên chỉ có thể tiếp tục.

Thế nhưng là, sau mấy lần, Khương Nhất Minh vẫn không có một lần nào thỏa mãn như cũ.

Ngắn ngủi trong mấy lần quay chụp, Lâm Yên cảm giác mình cũng sắp bị móc rỗng, thế nhưng Khương Nhất Minh còn luôn luôn nói một câu "Khí tràng không đủ" kia.

"Không được, hoàn toàn không được... Được rồi, nghỉ ngơi một hồi đi, Lâm Yên cô tốt nhất tìm lại trạng thái đi!" Sắc mặt Khương Nhất Minh có chút không tốt lắm.

Đại khái là hi vọng càng lớn, thất vọng càng lớn.

Cuối cùng, Lâm Yên gần như rã rời ngồi trên ghế dựa nghỉ ngơi, "Cảm giác thân thể bị lấy hết..."

Bùi Nam Như ngồi xuống bên cạnh Lâm Yên, "Từ từ sẽ được, đừng có gấp, cô làm người mới, có thể diễn thành như này, đã rất khá, chẳng qua là yêu cầu của đạo diễn Khương với cô tương đối cao."

Lâm Yên thở dài, "Tôi biết..."

Nói xong nhìn về phía Bùi Nam Như, "Cái kia, Bùi Ảnh Đế, ngày đó khi tôi thử vai, thật sự diễn rất tốt sao?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 306: Lâm tiểu thư, nhớ cô thành bệnh

Bùi Nam Như nhớ lại một chút, "Nói như thế nào đây... Cô diễn lúc đó... Cơ hồ đã không thể dùng cái chữ diễn này để hình dung, lúc đó khi cô diễn, không có chút dấu vết diễn kịch nào, thật giống như, cô hoàn toàn chính là người kia, mà lại..."

Lâm Yên: "Mà lại cái gì?"

Bùi Nam Như: "Mà khí tràng cô có trong nháy mắt, thậm chí rất giống anh của tôi, trước đây có thử vai đặc sắc như thế, cũng khó trách đạo diễn Khương yêu cầu nghiêm khắc với cô như thế."

"Không thể nào?" Lâm Yên nghe vậy khiếp sợ không thôi.

Cô mặc dù một mực dùng video Bùi Duật Thành làm bản gốc học tập, nhưng cho tới nay đều là diễn cái hình thiếu bóng, coi như là trình độ siêu phát huy cũng không có khả năng diễn xuất khí tràng của Bùi Duật Thành.

Lâm Yên đang kinh ngạc, lúc này, điện thoại di động của cô đột nhiên vang lên.

Có một tin Wechat mới.

Sau khi Lâm Yên thấy rõ Wechat là ai gửi tới, lập tức trừng to mắt.

Bùi Duật Thành!?

Một tuần lễ không có liên hệ, Bùi Duật Thành thế mà gửi tin nhắn cho cô!

Bùi Nam Như: "Làm sao vậy? Tin nhắn của ai?"

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng, hạ giọng nói, "Anh của anh..."

Bùi Nam Như cười khẽ, "Anh của tôi thế mà chủ động gửi tin nhắn cho cô?"

Lâm Yên: "Làm sao vậy? Rất kỳ quái sao?"

Làm người yêu, lâu như vậy cũng không gửi tin nhắn mới kỳ quái chứ?

"Không có gì." Bùi Nam Như ho nhẹ một tiếng, đã ngừng nói.

Tiếp theo, Lâm Yên mở tin nhắn Wechat kia ra, sau đó, liền thấy được nội dung bên trong Wechat.

Bùi Duật Thành: [Ăn vào vô vị, ngủ khó an giấc.]

Ăn vào vô vị, ngủ khó an giấc?

Lâm Yên: "..."

Lâm Yên nhìn chằm chằm tin nhắn bất thành linh của Bùi Duật Thành, lông mày cau lại.

Có ý gì?

Chẳng lẽ là trạng thái thân thể của Bùi Duật Thành lại không tốt sao?

Cô đã nói mà! Sao có thể dưới loại tình huống thân thể này bôn ba đường dài chứ!

Bùi Nam Như bên cạnh thấy sắc mặt Lâm Yên không đúng, vội vàng truy hỏi, "Làm sao vậy? Anh của tôi nói cái gì?"

Lâm Yên dưới sự lo lắng, trực tiếp đưa điện thoại di động cho Bùi Nam Như nhìn, "Anh xem tin nhắn anh của anh gửi cho tôi, có phải là bệnh tình chuyển biến xấu hay không?"

Bùi Nam Như nghe xong, sắc mặt cũng lập tức biến hóa, xem tin nhắn kia.

Ăn vào vô vị, ngủ khó an giấc?

Theo lý thuyết, dùng tính tình của anh hử, không có khả năng nói với Lâm Yên loại chuyện này...

Lâm Yên đang chuẩn bị gửi tin nhắn hỏi Bùi Duật Thành một chút, một giây sau, điện thoại lập tức nhận được một tin nhắn.

Lâm Yên vội vàng xem, sau đó liền thấy, Bùi Duật Thành lại gửi mấy chữ tới ——

[Lâm tiểu thư, nhớ cô thành bệnh.]

Lâm Yên: "..."

Bùi Nam Như: "..."

Không khí tràn ngập một hồi yên lặng xấu hổ.

Nhiệt độ trên mặt Lâm Yên không bị khống chế càng ngày càng cao, gần như sôi trào.

Bùi Nam Như ho nhẹ một tiếng, phi lễ chớ nhìn dòi ánh mắt.

Trước đó Bùi Vũ Đường vẫn phàn nàn với hửn thời điểm bị kích thích, hửn còn không có cảm giác gì, hôm nay xem như cảm thụ sâu sắc.

Thời đại này lưu hành loại hành vi trước tiên lừa gạt chó rồi lại giết sao?

Thức ăn cho chó này quả thực... Vội vàng không kịp chuẩn bị...

Mặt Lâm Yên trực tiếp bạo hồng, nam nhân này... Ròng rã một tuần lễ không liên hệ, vừa liên hệ cứ như vậy mà kích thích!

Có thể suy tính một chút năng lực chịu đựng của trái tim cô hay không?

Bùi Nam Như để tránh cho Lâm Yên xấu hổ, vô cùng thức thời rời đi, đi tới một bên khác.

Lâm Yên lúng túng không thôi liếc mắt nhìn Bùi Nam Như, như ăn trộm cảm di động tới trong góc.

Xem đi xem lại tin nhắn Bùi Duật Thành gửi tới, trái tim nhảy nhanh chóng.

Móa! Quả nhiên sắc đẹp chính là họa thủy, cái này thì bảo cô một lát nữa làm sao tỉnh táo lại để diễn a a a!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 307: Anh thấy tôi giống đáng vẽ còn tốt sao

Nam nhân này nhìn qua thân sĩ như vậy, cảm dục như vậy, thế nhưng khi nói lời tâm tình lại quả thực muốn mạng người!

Một câu "Anh nhớ em lắm" thật đơn giản, cũng có thể nói đến chọc người như thế.

Hết lần này tới lần khác loại lời tâm tình có thể để Lâm Yên nổi da gà đến chết này, do Bùi Duật Thành nói ra, lại khiến cho tâm trạch nữ sắt thép của cô đều trở nên mềm mại, tâm hồn thiếu nữ trào dâng.

Ách, cô phải trả lời thế nào đây?

Lâm Yên vắt hết óc, cũng không biết nên nói cái gì thì tốt, rơi vào đường cùng, chỉ có thể xin giúp đỡ từ dân mạng.

"Làm sao trả lời tin nhắn của bạn trai thật tốt?"

"Xin hỏi phải làm sao để bạn trai vui vẻ?"

...

"Lâm Yên, chuẩn bị một chút, cảnh tiếp theo muốn sắp quay!"

Lúc này, công nhân viên cách đó không xa cất giọng nhắc nhở.

"Được rồi, đến rồi đến rồi!" Lâm Yên không kịp trả lời, chỉ có thể vội vàng thu hồi điện thoại, nỗ lực điều chỉnh tốt cảm xúc.

Chỉ là, rõ ràng hiệu quả không lớn.

Bùi Nam Như thấy Lâm Yên có chút hốt hoảng, ho nhẹ một tiếng, lo lắng hỏi một câu, "Chị dâu, chị còn tốt chứ?"

Lâm Yên mặt đen lên nhìn về phía Bùi Nam Như, "Anh thấy tôi giống dáng vẻ còn tốt sao?"

Trạng thái hoàn toàn bị Bùi Duật Thành một câu trêu chọc đến tan rã...

"Bùi Ảnh Đế, tôi hỏi anh một vấn đề, mời anh cần phải nghiêm túc trả lời, đại ca anh đến cùng có bao nhiêu bạn gái rồi? Có đến 100 không?" Lâm Yên nhin không được hỏi.

Cô cảm thấy không có 100 bạn gái, tuyệt đối không luyện ra loại kỹ năng này!

Bùi Nam Như dở khóc dở cười trả lời, "Làm sao có thể, theo tôi biết, chỉ có một mình cô."

Lâm Yên: "..."

Mỗi lần nghe được đáp án này đều cảm thấy không khoa học...

"Lâm Yên, làm sao, nghỉ ngơi một chút, có phải có thể tìm được cảm giác rồi hay không?" Khương Nhất Minh mong đợi hỏi.

Lâm Yên: "... Ha ha.

Bùi Nam Như mở miệng, "Tôi cũng điều chỉnh một chút, thử lại lần nữa đi."

Thế là, quay chụp tiếp tục bắt đầu.

Bùi Nam Như: "Lâm tổng đại giá quang lâm, không có tiếp đón từ xa."

Lâm Yên: "Trần tổng, chỉ là chút ít gió nhỏ này, liên không gượng dậy nổi?"

Hai con người Bùi Nam Như hít lại: "..."

Khương Nhất Minh: "Cắt! Nam Như, tôi vừa nói cái gì, cậu không thể cố ý giảm bớt người khí tràng, nhớ là không cần thu liễm, cảnh này khí tràng của cậu nhất định phải bùng nổ đến cực hạn! Một lần nữa!"

Lần thứ hai tiếp tục bắt đầu.

Bùi Nam Như: "Lâm tổng đại giá quang lâm, không có tiếp đón từ xa."

Lâm Yên: "Trần tổng, chỉ là chút ít gió nhỏ này..."

Khương Nhất Minh: "Lâm Yên! Cô là có chuyện gì? Khi thử vai chính là cảnh này, trạng thái lúc đó của cô không phải rất tốt sao? Ngay cả tôi cùng nhà sản xuất Phùng cũng bị khí tràng của cô làm kinh hoảng! Hôm nay làm sao lại điều chỉnh không được?"

Mắt thấy sắc trời càng ngày càng muộn, một cảnh như thế, đã liên tục NG mấy chục lần, tất cả mọi người đã sức cùng lực kiệt.

Nhiều lần như vậy, chính là diễn không ra hiệu quả mong muốn, Khương Nhất Minh cũng khó tránh khỏi có chút gấp.

Đoàn làm phim vì đuổi kịp tiến độ, phân ra hai tổ AB đồng thời quay chụp, Phùng An Hoa cùng phó đạo diễn ở tổ A bên kia, sau khi biết được tình huống B tổ bên này, Phùng An Hoa cũng chạy tới.

"Lão Khương! Chuyện gì vậy? Tôi thấy Lâm Yên diễn cũng không tệ mà! Không sai biệt lắm là được rồi đi! Chúng ta cần đuổi kịp tiến độ, nếu là không kết thúc kịp thời gian quy định, ảnh hưởng tới thời gian chiếu lên thì làm sao bây giờ..." Phùng An Hoa mở miệng khuyên nhủ.

"Ông biết cái gì! Cái này gọi là không tệ? Ông quên ngày đó khi cô ấy thử vai là trạng thái gì rồi? Thời gian chính tính là cái gì chứ! Ông có biết cảnh này trọng yếu bao nhiêu hay không? Cái gì gọi là không sai biệt lắm là được rồi? Ở chỗ Khương Nhất Minh tôi chỉ có tốt nhất, không có không sai biệt lắm!" Khương Nhất Minh đã sớm nhìn Phùng An Hoa thật lâu, nghe đến đó trực tiếp bùng nổ.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 308: Tưởng niệm linh hồn

Phùng An Hoa bị phun đầy một mặt, bắt đắ dĩ sờ mũi, "Đạo diễn Khương, bình tĩnh, bình tĩnh... Cho tôi nói câu công đạo đã! Vừa rồi hai người diễn tôi đã xem, kỹ thuật diễn xuất của Nam Như ông cũng biết, kỹ thuật diễn xuất quá tốt rồi, ông lại nhất định bắt hấn phải triển khai toàn bộ khí tràng, Nam Như thế nhưng là đỉnh cao của phái thực lực của toàn bộ ngành giải trí, kỹ thuật diễn xuất tốt nhất, ông ép buộc Lâm Yên một người mới hoàn toàn chưa có học qua diễn xuất, khí tràng nhất định phải đề được hấn, đây không phải ép buộc sao?"

Giờ phút này, Khương Nhất Minh cuối cùng tỉnh táo lại một chút, trong lòng ông ấy vô cùng rõ ràng, thế nhưng, đại khái chính là thời điểm Lâm Yên thử vai ngày đó, trạng thái quá phù hợp với yêu cầu của ông ấy, đến mức ông ấy quá hi vọng Lâm Yên có thể phát huy ra trình độ lần kia.

"Lâm Yên, lần kia cô là diễn thế nào, hay là, cô thử nhớ lại một chút?" Phùng An Hoa kiến nghị.

Lâm Yên hiện tại cũng hoàn toàn bó tay toàn tập, cô nếu là nhớ kỹ thì tốt.

Vấn đề chính là, hoàn toàn không nhớ rõ a...

"Thật xin lỗi, lần kia khả năng xác thực chẳng qua là trùng hợp..." Lâm Yên bắt đắ dĩ mở miệng.

Khương Nhất Minh nghe vậy, nói không thất vọng là không thể nào, thế nhưng, biểu hiện của Lâm Yên thực ra cũng đã thật tốt.

"Được rồi, cũng là yêu cầu của tôi với cô quá cao, làm một lần cuối cùng nữa đi! Nam Như cậu có thể hơi thu liễm một chút..." Cuối cùng, Khương Nhất Minh rốt cục vẫn thỏa hiệp.

Phùng An Hoa thờ phào nhẹ nhõm, tranh thủ thời gian nói, "Mọi người ai vào chỗ nấy, một lần cuối cùng nữa!"

Cùng lúc đó, trên máy bay tư nhân.

Nam nhân lẳng lặng ngồi trên cabin xa hoa, ánh mắt vẫn rơi vào điện thoại di động.

Tin nhắn đã gửi qua thật lâu, Lâm Yên vẫn chưa hồi đáp.

Nam nhân nhìn ngoài cửa sổ, suy nghĩ cũng bay xa.

Cuối cùng, tưởng niệm to lớn giống như nước thủy triều lan tràn, cuốn theo linh hồn của hấn, xuyên qua khoảng cách xa xôi, đi về phía nữ hài...

Hai vụn dậm trên không trung, nam nhân chậm rãi nhắm mắt lại, điện thoại trong tay chậm rãi rơi trên mặt đất, ý thức bị rút ra...

...

"Ai vào chỗ nấy, một lần cuối cùng! Lâm Yên, cô có thể không?" Khương Nhất Minh mở miệng.

"Không có việc gì, thả lỏng!" Bùi Nam Như an ủi.

Khương Nhất Minh cuối cùng nhả ra, hấn có thể hơi khiêm tốn một chút, như vậy Lâm Yên sẽ diễn tốt hơn rất nhiều.

"Được." Lâm Yên hít sâu một hơi, bởi vì chính mình NG nhiều lần như thế, lại còn là thời điểm đang đóng cùng Bùi Nam Như, nói cô không khó chịu là không thể nào.

Thế nhưng còn có thể làm sao chứ, đánh chết kỹ xảo của cô cũng không có khả năng đề lên Bùi Nam Như.

Chẳng lẽ còn thật sự có thể có tổng giám đốc bá đạo nhập vào xác sao...

"Tôi ổn, bắt đầu đi!" Lâm Yên mở miệng.

Công nhân viên của đoàn kịch cầm lấy bảng gỗ một cái, ngay sau đó, quay chụp bắt đầu ——

Cửa phòng bệnh, Lâm Yên nhắm hai mắt, điều chỉnh trạng thái, thân hình đứng nghiêm ở đó.

Một giây sau, nữ hài mở to mắt, đẩy cửa phòng bệnh ra.

Ngay trong nháy mắt khi Lâm Yên đẩy cửa ra, camera lập tức đến gần, đặc biệt miêu tả cô ở khoảng cách gần.

Nữ hài mở to mắt, trong nháy mắt đẩy cửa ra, cặp con ngươi kia vốn là sáng ngời mà chói lọi, trong nháy mắt biến thành biển sâu không thấy đáy...

Rõ ràng nhìn như bình tĩnh ảm áp, lại giống như ẩn chứa cảm giác áp bách mạnh mẽ làm người không dám nhìn thẳng.

Vén vén một cái ánh mắt như gió nhẹ mây bay liếc nhìn về phía Bùi Nam Như trên giường bệnh khi đẩy cửa ra, uy áp của người bề trên giống như ở làn tràn khắp không khí, như hình với bóng bao phủ xuống.

Trên giường bệnh, Bùi Nam Như vốn còn đang chuẩn bị thu lại khí tràng, trong lòng không khỏi giật mình.

Khương Nhất Minh đã không ôm hi vọng cũng mở to hai mắt nhìn, ngay cả hô hấp cũng không dám lớn, con mắt không nháy mắt nhìn chằm chằm "Lâm Yên" bên trong camera.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 309: Thời gian nhập vai!

Khi Bùi Duật Thành mở mắt một lần nữa, liền phát hiện, hết thấy xung quanh đều đã thay đổi.

Bùi Nam Như...

Đủ loại đèn chiếu, camera...

Khương Nhất Minh, Phùng An Hoa...

Điều đó không có khả năng là thuộc về thị giác của hắn.

Ý thức của hắn, lần nữa không theo sự khống chế của hắn mà bám vào trong thân thể Lâm Yên.

Giờ phút này, Bùi Duật Thành cuối cùng cũng xác định được nguyên nhân dẫn đến ý thức của hắn mất khống chế trong khoảng thời gian này, tựa hồ chỉ khi cảm xúc của hắn không ổn định, hoặc là khi quá mức nhớ Lâm Yên, ý thức sẽ tự động bám vào trên người Lâm Yên.

Quả nhiên, linh hồn của hắn luôn luôn thành thật hơn thân thể...

Mọi người một bên chỉ thấy, sau khi "Lâm Yên" đẩy cửa ra, khí tràng quanh thân khiến cho người cảm thấy đột nhiên thay đổi hoàn toàn.

Ánh mắt nữ hài mang theo mấy phần tìm tòi nghiên cứu, hơi đánh giá nhìn về phía phòng bệnh, ánh mắt khi rơi vào trên người Bùi Nam Như thoáng dừng một chút, sau đó lại lướt qua công nhân viên xung quanh đoàn làm phim.

Về mặt của tất cả những người bị ánh mắt kia quét qua cơ hồ đều không khỏi chấn động.

Rõ ràng là cùng một người, làm sao sau một cái đẩy cửa, cảm giác mang đến cho người ta liền thay đổi hoàn toàn?

Không biết Bùi Duật Thành phát hiện cái gì, lông mày thoáng nhíu lại.

Trên chân trái của Lâm Yên truyền đến cảm giác đau đớn quen thuộc.

Ngay sau đó, ánh mắt hắn liếc xéo qua thấy được băng trong tay công nhân viên cách đó không xa, theo tin tức trên bảng, cảnh này hôm nay đã NG hơn ba mươi lần.

Một giây sau, mọi người chỉ thấy trước camera, "Lâm Yên" không nhanh không chậm đi đến.

Không giống Lâm Yên vừa rồi như lâm đại địch thẳng lưng bước vào, thời khắc này, trạng thái nữ hài hoàn toàn là buông lỏng, thậm chí giống như nhàn nhả đi dạo, như không có người bên ngoài, trực tiếp ngồi xuống trên ghế sa lon bên cạnh giường bệnh của Bùi Nam Như.

Nhưng lãnh ý trên trán đột nhiên đề xuống, càng khiến cho người ta hoàn toàn không dám nhìn thẳng.

Rõ ràng cũng không có làm gì, thậm chí ngay cả lời thoại cũng chưa nói, thế nhưng cổ khí tức hoàn toàn thuộc về người trên cao lại phủ thiên cái địa (rợp trời kín đất) bao trùm toàn bộ không gian.

Sau khi ngồi xuống, áp lực ở chân trái biến mất, đau đớn lập tức hóa giải một chút.

Sắc mặt Bùi Duật Thành vẫn khó coi như cũ, con ngươi chìm sâu nhàn nhạt nhìn Bùi Nam Như trên giường bệnh, đầu ngón tay gỗ có tiết tấu từng chút một.

Bùi Nam Như đối đầu với ánh mắt của Bùi Duật Thành, nhìn động tác nhỏ không dễ dàng phát giác kia của "Lâm Yên", không tự chủ được mà rung mình.

Chờ sau khi phản ứng lại sự kiêu kị cùng kinh hoàng của bản thân thời khắc này, Bùi Nam Như khó tránh khỏi kinh ngạc không thôi...

Hắn ta vậy mà...

Vậy mà từ trên người Lâm Yên, cảm nhận được kinh hoàng cùng kiêu kị chỉ có thể xuất hiện khi hắn ta đối mặt với đại ca của mình.

Sau khi Khương Nhất Minh bên cạnh cuối cùng cũng lấy lại tinh thần từ trong cảm giác áp bách to lớn này, suýt chút nước mắt tuôn đầy mặt.

Nhập vai!

Nha đầu Lâm Yên này, cuối cùng cũng bắt đầu nhập vai!

Lâm Phiên Nhược là ai, cô là một người có ham muốn khổng lồ chế quyền lực hoàn toàn không thua gì nam nhân để vương thương nghiệp, suốt đời cô chỉ truy đuổi sự nghiệp, không vì bất cứ chuyện gì mà ảnh hưởng hay dừng lại, nói theo một ý nghĩa nào đó, lực ảnh hưởng của nam chính Trần Kính đối với cô, còn lớn hơn bạn trai.

Thứ cô quan tâm nhất là cái gì, là đối thủ!

Mà Trần Kính chính là đối thủ duy nhất của cô, cho nên khi thấy Bùi Nam Như bởi vì một lần thất bại liền sa sút như vậy, mới lộ ra biểu lộ lạnh lùng cùng bất mãn, thậm chí là trách cứ.

Sau khi Lâm Phiên Nhược đẩy cửa tiến vào phòng bệnh, đầu tiên là tùy ý liếc mắt đánh giá hoàn cảnh phòng bệnh, sau đó, ánh mắt rơi vào Trần Kính nghèo túng tinh thần sa sút trên giường bệnh, lập tức lộ ra cảm xúc bất mãn trách cứ, vẻ mặt cũng lạnh xuống.

Khí tràng cùng biểu lộ bé nhỏ "Lâm Yên" diễn đều thể hiện quá thích hợp.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 310: Nếu đây là nguyện vọng của cô

Mà bên trong kịch ngay cả Trần Kính cũng từng bại qua, nhưng Lâm Phiên Nhược lại chưa từng thua trận.

Không giống với mấy kịch bản cung đấu, tình yêu công sở khác, nữ chính trên thực tế lại nói nội dung cốt truyện yêu thương, Lâm Phiên Nhược xem như một nhân vật nữ duy nhất chuyên tâm đến sự nghiệp, thậm chí thắng qua cả nam nhân, hoàn toàn là một dòng nước trong, cho nên mới có nhiều fan truyện chữ yêu thích như vậy.

Cho nên, Khương Nhất Minh yêu cầu Lâm Yên nhất định phải đề lên khí tràng của Bùi Nam Như, nếu không thiết lập nhân vật của cô căn bản không thành lập được.

Hiện tại Lâm Yên cuối cùng hoàn toàn theo được nhân vật này, khí tràng vững vàng đề lên Bùi Nam Như.

Quá hoàn mỹ!!!

Đừng nói Khương Nhất Minh, ngay cả Phùng An Hoa một bên là người ngoài nghề thấy biểu hiện thời khắc này của "Lâm Yên", cũng kinh thán (kinh ngạc + cảm thán) không thôi.

"Con bé này, rất lợi hại... Cho dù là vị đại BOSS phía trên kia đích thân tới, đại khái cũng chỉ là khí tràng này đi?" Phùng An Hoa chắc chắn tặc lưỡi.

Khương Nhất Minh đối với câu này cũng hết sức đồng ý, mỗi lần khi Lâm Yên nhập vai, cảm giác mang đến cho người ta, xác thực rất giống đại BOSS...

"Yên tĩnh!" Khương Nhất Minh khần trương mà kích động tiếp tục xem biểu hiện của hai người.

Trên giường bệnh, Bùi Nam Như kinh dị phát hiện, dùng kỹ xảo của hắn ta, vậy mà suýt chút bị "Lâm Yên" áp chế.

Hắn ta tranh thủ thời gian nỗ lực ổn định tâm trạng, nói ra lời thoái tiếp theo, "Lâm tổng đại giá quang lâm, không có tiếp đón từ xa."

"Lâm Yên" nghe vậy, ngón tay gõ trên tay vịn ghế sofa dừng lại, chỉ là, trên trán vẫn che lấp bởi một tầng băng sương như cũ, đáy mắt cũng nổi lên gió lốc.

Rõ ràng, đối với chuyện diễn phim khiến cho Lâm Yên quá mức mệt nhọc này, vô cùng bất mãn.

Trong nháy mắt, Phùng An Hoa cùng Khương Nhất Minh đồng thời xuất hiện một loại cảm giác rợn cả tóc gáy.

Tình huống này là như thế nào? Làm sao lại có cảm giác sau lưng lạnh lạnh?

Thực ra, Bùi Nam Như cách "Lâm Yên" gần nhất đối mặt với áp lực càng lớn hơn, chẳng qua là hấn ta ráng chống đỡ mà thôi.

Ánh mắt "Lâm Yên" không có tiêu cự gì rơi vào ngoài cửa sổ, tựa hồ đang suy tư cùng nhớ lại cái gì...

Bùi Vũ Đường: [... Rõ ràng chị dâu chị mới là người có hậu trường cá nhân trâu bò nhất ngành giải trí! Chị vì sao không trực tiếp tính toán công khai đại ca của em ra ngoài?]

Lâm Yên: [Cái đó vẫn là thôi đi, đến lúc đó những người kia mắng đại ca cậu mất mùa thì làm sao bây giờ? Ít nhất chờ tôi nghịch tập thành công rồi lại nói!]

Bùi Vũ Đường: [Vậy có cái gì chứ, đại ca của em chắc chắn sẽ không để ý chút việc nhỏ này đâu!]

Lâm Yên: [Vậy không được! Đại ca cậu không thêm đề ý, tôi đề ý, đại ca cậu là người tốt nhất, lợi hại nhất, hoàn mỹ nhất, vô luận phương diện nào cũng vậy, cho nên bạn gái của hấn cũng nhất định phải tốt nhất!]

...

Trong đầu Bùi Duật Thành hiện lên lời của cô gái, về mặt cuối cùng cũng hòa hoãn mấy phần, sương mù cùng băng sương tan đi, chỉ còn lại vẻ mặt lãnh đạm không thay đổi.

Bùi Duật Thành đã xem qua kịch bản 《Kỳ Phùng Dịch Thủ》, hấn vốn là người đã gặp qua liền không quên được, đối với phần diễn của Lâm Yên tự nhiên càng rõ ràng.

Mà cảnh này còn đúng lúc là cảnh thử vai lúc trước Lâm Yên diễn qua.

Nếu đây là nguyện vọng của cô, như vậy, liền giúp cô thỏa mãn.

"Trần tổng, chỉ là chút ít gió nhỏ này, liền không gượng dậy nổi?"

Trong màn ảnh camera, "Lâm Yên" chậm rãi nói ra câu lời thoại này.

Ngay sau đó, sau khi "Lâm Yên" nói xong câu này, trực tiếp đứng lên, cất bước rời đi.

Trước khi rời đi, chỉ để lại một câu: "Cùng tôi hợp tác, là lựa chọn duy nhất của anh."

...

"Tạch...! Hoàn mỹ! Kết thúc công việc —— "

Sau khi lời thoại hạ xuống, Khương Nhất Minh kích động hô kết thúc, nhìn chăm chăm một màn bóng lưng "Lâm Yên" rời khỏi phòng bệnh trong camera, khỏi bàn có bao nhiêu hải lông.

Rõ ràng chỉ là tùy tiện nói những lời này ra, thậm chí ngay cả kỹ xảo cũng không có, nhưng mỗi một câu đều giống như mang theo lực lượng vạn quân, hiệu quả còn tốt hơn so với trong tưởng tượng của ông ấy!

Cảnh phim này, Bùi Nam Như vậy mà cũng suýt chút bị ép không còn chút cảm giác tồn tại nào...

Ông ấy không nhìn lầm người, nha đầu này, thật sự là quá có thiên phú!

Trích: Bùi siêu Boss: Vợ của tôi cần loại đồ vậy như thiên phú này làm cái gì? Cô ấy có tôi là đủ rồi ~

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 311: Có làm cái gì với anh hay không

"Lâm Yên! Quá tuyệt vời! Tôi đã biết là cô có thể mà!" Khương Nhất Minh nhìn Lâm Yên, hoàn toàn tựa như là nhìn một bảo bối.

Bùi Nam Như cũng mở miệng nói từ đáy lòng, "Xác thực rất lợi hại, ngay cả tôi cũng suýt chút bị áp diễn."

Bùi Nam Như đang cười, nhưng nụ cười đột nhiên cứng ở trên mặt.

Chuyện gì xảy ra vậy?

Rõ ràng đã kết thúc quay chụp, cổ cảm giác khiến cho hắn kiêng kị cùng kinh hoàng quen thuộc trên người Lâm Yên kia, làm sao vẫn còn tồn tại?

Trong lúc nhất thời, bầu không khí thật sự có chút quỷ dị.

Phùng An Hoa ho nhẹ một tiếng, cười ha hả nói, "Nhập vai quá sâu, khẳng định là nhập vai quá sâu ha ha!"

Khương Nhất Minh cũng đi theo phụ họa, "Không tệ, phần diễn này, xác thực rất hao phí tinh lực! Lâm Yên à, chúc mừng xong việc!"

Ông ấy chẳng thể nghĩ tới, Lâm Yên không có chút kinh nghiệm diễn phim nào, sẽ cho ông ấy nhiều kinh hi như vậy.

Không chỉ hoàn mỹ vô khuyết hoàn thành phần diễn với Vệ Từ Phong, cảnh phim độ khó cao diễn cùng Bùi Nam Như này cũng hoàn thành vượt qua hiệu quả ông ấy dự tính.

Giờ phút này, công nhân viên xung quanh cũng dồn dập đi lên vỗ tay.

Mặc dù ngay từ đầu ấn tượng của mọi người với Lâm Yên cũng không quá tốt, nhưng trong khoảng thời gian này tiếp xúc lại phát hiện Lâm Yên hoàn toàn không khó ở chung giống như trong tưởng tượng, ngược lại cực kỳ dễ gần, kỹ thuật diễn xuất cũng tiến bộ phi thường lớn.

"Chúc mừng chúc mừng!"

"Lâm Yên, chúc mừng xong việc nha!"

...

Có công nhân viên bùng một bó hoa đi tới, biểu thị chúc mừng.

Thời điểm Lâm Yên tỉnh táo lại, chính là thấy một bức tranh như vậy ——

Khương Nhất Minh một bên dẫn đầu vỗ tay, một bên hài lòng không thôi mà nhìn cô tán dương đủ loại, trong lồng ngực của cô bị nhét vào một bó hoa, công nhân viên cũng đi theo vỗ tay bên cạnh, chúc mừng cô xong việc.

Xong việc...?

Cảnh này của cô còn chưa có quay xong đâu, làm sao lại xong rồi?

Cả người Lâm Yên còn có chút mơ màng, "Xong việc...?"

"Đúng vậy, đây là một cảnh quay cuối cùng của cô!" Bùi Nam Như mở miệng nói.

"Làm sao lại, tôi..."

Tôi không phải vẫn chưa quay ra hiệu quả Khương Nhất Minh mong muốn sao?

Lâm Yên cũng chưa nói xong câu này, mà là nhanh chóng kịp phản ứng lại.

Cô sợ là... Lại phát bệnh.

Trí nhớ của cô còn dừng lại ở thời điểm chuẩn bị bắt đầu quay chụp, sau đó trí nhớ ở giữa liền hoàn toàn đứt gãy, giống như đục mấy lần trước.

Chết tiệt, thời gian dài như vậy không phát tác, cô còn cho là mình đã bình thường đấy!

Làm sao đột nhiên lại bắt đầu phát bệnh rồi?

Lâm Yên lập tức có chút gấp, lo lắng cô có thể ở trạng thái không có ý thức, lại làm ra cái gì hay không.

Lấy hiểu biết của cô đối với chính mình, lúc cô hôn mê, một cái ý thức khác tiếp quản thân thể cô, cơ hồ mỗi lần đều sẽ làm ra một chút chuyện không thể miêu tả...

Mấy lần trước đó là đúng vào Bùi Duật Thành, ngộ nhờ... Ngộ nhờ tên kia sắc tâm quá độ, cũng làm ra cái gì với Bùi Nam Như thì làm sao bây giờ?

"Khục, Bùi Ảnh Đế, vừa rồi tôi... Có làm ra chuyện gì... Không thích hợp... Hay không?" Lâm Yên cẩn thận từng li từng tí hỏi thăm.

Bùi Nam Như có chút không rõ vì sao Lâm Yên lại đột nhiên hỏi như vậy, "Chuyện không thích hợp?"

Lâm Yên gãi gãi đầu, cũng không biết nên giải thích thế nào, thế là nhìn về phía Khương Nhất Minh, ho nhẹ một tiếng mở miệng, "Đạo diễn Khương, tôi có thể xem lại cảnh quay vừa rồi một chút không?"

"Đương nhiên là có thể!" Khương Nhất Minh nói xong, dẫn Lâm Yên tới trước camera, "Cô có thể xem lại một chút, nhớ kỹ loại cảm giác này!"

Máy quay mở ra, trong nháy mắt, trên màn hình xuất hiện cảnh quay đàm phán ở bệnh viện vừa rồi.

Trong nháy mắt thân ảnh của mình xuất hiện, sắc mặt Lâm Yên lập tức thay đổi.

Mịa nó!

Cái này... Đây là cô?

Đây sợ là cô bị Bùi Duật Thành bám vào người đi!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 312: Đây sợ là chuyến xe tử vong?

Đánh chết cô cũng không cảm thấy mình có thể diễn đến loại trạng thái này.

Coi như là kỹ thuật diễn xuất tinh xảo hơn, có nhiều thứ có thể diễn ra hơn nữa, nhưng có một số thứ trời sinh lại là không thể bắt chước.

Đây là lần đầu tiên cô tận mắt thấy chính mình khi mất đi ý thức là cái dạng gì.

Lâm Yên nhìn chăm chăm "Chính mình" bên trong camera, có loại cảm giác cực kỳ quý dị.

Cái loại cảm giác này, hoàn toàn không giống mất trí nhớ ngắn ngủi, ngược lại, thật giống như cô thật sự bị người đoạt xác*...

*Nguyên văn: đoạt xá

"Đúng rồi, Lâm Yên, vừa vặn hôm nay đoàn làm phim có một tiệc liên hoan, buổi tối nhớ qua tham gia!" Phùng An Hoa đánh gãy suy nghĩ của Lâm Yên.

"A... Được được..." Lâm Yên gạt bỏ suy nghĩ rối loạn trong đầu, lấy lại tinh thần.

"Cô trở về thế nào?" Lúc này, Bùi Nam Như một bên hỏi thăm.

"Tôi đi tàu điện ngầm." Lâm Yên mở miệng nói.

Bùi Nam Như nghe vậy, lông mày cau lại, mở miệng nói, "Vị trí bên này tương đối xa, không gọi xe, cô muốn đi tàu điện ngầm, sợ là cần phải đi bộ rất lâu, bằng không thì, cô đi cùng xe của tôi?"

Lâm Yên nghe xong, mắt lập tức sáng lên.

Bất quá, một giây sau, lập tức không ngừng lắc đầu liên tục, "Không cần không cần! Tôi có thể tự mình đi!"

Nói đùa! Cô thật vất vả an ổn vượt qua một tuần lễ, ngộ nhờ lại náo ra tình yêu thiếu thân gì, cô tìm ai nói rõ lý lẽ chứ.

Lúc này, Phùng An Hoa một bên thấy thế, biểu hiện có chút vi diệu.

Mặc dù Bùi Nam Như làm người luôn luôn nhìn như thân sĩ ôn nhu, nhưng trên thực tế, ôn nhu của hắn là phi thường có cảm giác xa cách.

Không nghĩ tới hắn sẽ chủ động đề cho Lâm Yên lên xe của mình, đây có phải là quan tâm quá mức rồi hay không?

"Nhà sản xuất Phùng, đoàn làm phim có dư xe không?" Bùi Nam Như đại khái cũng thấy không quá thỏa đáng, thế là nhìn về phía Phùng An Hoa hỏi.

Phùng An Hoa vội mở miệng, "Có có, đoàn làm phim có sắp xếp xe bảo mẫu, như vậy, Lâm Yên, cô chờ ở đây một lát, để tôi gọi điện thoại cho lái xe, kêu hắn thuận tiện đưa cô đi!"

Lâm Yên nghe vậy vội vàng cảm tạ, "Cảm ơn nhà sản xuất Phùng!"

Bùi Nam Như thấy thế, mới an tâm, cáo biệt đám người Lâm Yên, "Vậy tôi đây liền đi trước một bước."

"Được rồi, Bùi Ảnh Đế, gặp lại sau!"

...

Lâm Yên cầm lấy túi, đợi chừng một khắc đồng hồ ở cửa ra vào, một chiếc xe bảo mẫu màu đen chậm rãi dừng lại.

Lái xe dò xét mở miệng, "Là Lâm tiểu thư đúng không, nhà sản xuất Phùng kêu tới đón cô, lên xe đi!"

"Được." Lâm Yên gạt đầu, kéo cửa sau của xe ra.

Một giây sau, Lâm Yên nhìn chằm chằm bốn nam nhân ở chỗ ngồi phía sau xe, lúc này trực tiếp to đầu.

Mặc áo da màu đen và áo jacket, quần jean thùng lố, tóc đỏ ngắn ngang rối loạn - Vệ Từ Phong...

Một thân áo soni hoa, cổ áo mở ba nút, một cặp mắt hoa đào câu người, cà lơ phất phơ ngồi nghiêng tựa lưng vào ghế - Thẩm Triều Mộ...

Bộ dáng mười bảy mười tám tuổi, thân mang áo vận động màu lam nhạt, tướng mạo tuấn lãng nhu thuận - Đường Gia Nghiệp...

Một bộ âu phục Retro màu xanh ngọc xa hoa, tự phụ lạnh lùng - Hàn Dật Hiến...

Nhất định...

Nhất định là phương thức cô mở cửa xe có vấn đề!

Lâm Yên "Phanh" một tiếng đóng cửa xe lại!

Một giây, hai giây, ba giây đồng hồ.

Xoạt một cái, cửa xe lại bị người từ bên trong kéo ra.

Thẩm Triều Mộ ngồi ở cửa xe nháy cặp mắt hoa đào liễm điểm kia, cười híp mắt nhìn về phía Lâm Yên, "Này, bạn gái scandal, làm sao không lên xe?"

Lâm Yên: "..."

Vì cái gì bốn người này cũng ở trên xe???

Cô thật vất vả nhịn đến khi xong việc, cho là sắp được giải thoát rồi, phút cuối cùng thế mà cho cô tới nơi này???

Xe bảo mẫu cái khi gì!

Đây mà nó sợ là chuyển xe từ vong?! Lái tới địa ngục a a a!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 313: Chết chỗ nào mà không phải là chết?

"Này, bạn gái scandal, làm sao không lên xe?"

Tiếng "Lên xe " Này của Thẩm Triều Mộ... Nghe vào trong tai của Lâm Yên, quả thực như đang nói "Lên đường đi".

Kêu cô lên chiếc xe này?

Mở trò đùa quốc tế gì!

Lâm Yên vốn còn đang vui mừng, mặc dù cái đoàn làm phim này rất nhiều mìn, nhưng cô chỉ có phần diễn cùng Vệ Từ Phong và Bùi Nam Như, còn vài người khác, nếu không ngoài ý muốn hẳn là không gặp được.

Lần kia cũng là ngẫu nhiên mới đụng vào Hàn Dật Hiến...

Ai có thể nghĩ tới, lão thiên gia (ông trời) không chơi thì thôi, một khi chơi liền chơi lớn như vậy!

Đoàn làm phim vì chạy kịp tiến độ, phân ra hai tổ AB đồng thời quay chụp, Lâm Yên ở tổ B, còn có những người khác ở tổ A, đoán chừng mấy người này là quay phim ở đoàn làm phim sát vách, bởi vì muốn liên hoan, liền vừa vận cùng ngồi chung một xe của đoàn làm phim đi qua.

"Cái kia... Không... Không cần... Tôi tự mình đi là được rồi..." Mặt mũi Lâm Yên tràn đầy hai chữ cự tuyệt.

Thẩm Triều Mộ thấy biểu hiện của Lâm Yên phảng phất như đang nhìn một xe rần độc thú dữ, không khỏi có chút buồn cười, "Cô chắc chắn chứ? Nơi này hết sức vắng vẻ đó, không gọi được xe, nếu cô nghĩ đi bộ đến nơi có xe, đoán chừng trời đã tối rồi ~ "

Trông mặt Lâm Yên vô thức nhìn chân trái của mình, lông mày cau lại, tình huống thân thể này của cô, không nên tiếp tục đi lại đường dài.

Mà đoàn làm phim cũng không có khả năng an bài một chiếc xe đơn độc cho cô...

Thẩm Triều Mộ thấy thế, tay đề lên môi nói, "Cô tiếp tục đứng ở cửa xe không lên, nếu là bị người chụp ảnh..."

Về mặt Lâm Yên lập tức xiết chặt, cuối cùng chỉ có thể kiên trì, cắn răng đi lên!

Ngược lại đợi ở trong xe cũng sẽ không bị chụp ảnh! Hơn nữa còn có thể tiết kiệm tiền!

Chiếc xe bảo mẫu này vô cùng xa hoa rộng rãi, đằng sau bố trí sáu chỗ ngồi, chia làm ba hàng, mỗi hàng hai chỗ, đồng thời đều mang công năng tự động xoa bóp.

Một còn nhân viên ngồi ở tay lái phụ, hàng thứ nhất chính là Vệ Từ Phong cùng Thẩm Triều Mộ, hàng thứ hai là Đường Gia Nghiệp, hàng thứ ba là Hàn Dật Hiền.

Trên xe còn thừa lại hai vị trí, chỗ bên cạnh Đường Gia Nghiệp, và chỗ bên cạnh Hàn Dật Hiền.

Thế là, hiện tại Lâm Yên liền gặp phải hai lựa chọn.

Cô phải ngồi đâu, bên cạnh Đường Gia Nghiệp, hay là bên cạnh Hàn Dật Hiền?

Lâm Yên khom người, duy trì tư thế cất bước đi lên, nhất thời gặp khó.

Vệ Từ Phong đang nhắm mắt dưỡng thần thoáng mờ to mắt, liếc liếc mắt về phía Lâm Yên, Đường Gia Nghiệp ngồi ở hàng thứ hai, mở tám bảng nhỏ trên ghế ra, trên bảng để một chồng bài thi cấp ba, vùi đầu khổ viết, dường như là đang làm bài tập, Hàn Dật Hiền ngồi ở vị trí gần cửa sổ hàng cuối cùng, ánh mắt rơi ở trên người cô âm trầm trước sau như một, mang theo một tia lạnh lùng không dễ phát giác.

Thẩm Triều Mộ cách cô gần nhất, ngồi ở hàng thứ nhất bên cạnh cửa, chống cằm, một mặt biểu lộ xem kịch vui, nháy nháy mắt, "Thế nào? Tiểu thư bạn gái scandal, mắt mờ sao?"

Sắc mặt Lâm Yên hơi đen, cái tên này, có thể đừng có lại mở miệng một tiếng bạn gái scandal hay không?

Lâm Yên im lặng trợn trắng mắt liếc Thẩm Triều Mộ, cuối cùng lên xe, ngồi ở sau lưng Thẩm Triều Mộ, cũng chính là chỗ bên cạnh Đường Gia Nghiệp.

Thẩm Triều Mộ thấy thế, hơi nhú mày, một bộ ngoài ý muốn, mở miệng nói với Lâm Yên phía sau, "A, tôi còn tưởng rằng... Cô sẽ ngồi ở hàng cuối cùng đấy."

Thẩm Triều Mộ một bên nói, một bên ý vị sâu xa nhìn thoáng qua Hàn Dật Hiền ở hàng cuối cùng.

Lâm Yên nghe vậy, liếc mắt nhìn Thẩm Triều Mộ, mặt mũi tràn đầy sinh vô khả luyện (sống không còn gì luyện tiếc) mở miệng: "Có gì khác nhau sao? Chết chỗ nào mà không phải là chết, còn muốn chọn địa điểm à?"

Thẩm Triều Mộ: "..."

Đường Gia Nghiệp: "..."

Hàn Dật Hiền: "..."

Vệ Từ Phong: "..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quảng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 314: Bạn trai tôi sẽ ăn dấm

"Chết ở trong tay Fan hâm mộ của ai trong mấy người mà không phải là chết chứ, có gì khác nhau sao..." Lâm Yên nhỏ giọng thầm thì.

Thẩm Triều Mộ không nghĩ tới Lâm Yên sẽ trả lời như vậy, đầu tiên là sững sờ, lập tức cười ra tiếng, có phần cảm thấy hứng thú nhìn lại cô bé trước mắt, "Ha ha ha..."

Nữ hải vồn hướng mặt lên trời, đơn giản buộc một cái đuôi ngựa, nhưng cách ăn mặc đơn giản như vậy, cũng không che giấu được khuôn mặt đẹp đẽ, nhất là cặp ánh mắt linh động cùng lười biếng tùy ý kia lại giấu giếm khí chất sắc bén, hoàn toàn không giống yếu đuối lập dị trong truyền thuyết, ngược lại khiến cho người ta vừa liếc mắt liền bị hấp dẫn...

Mà Lâm Yên này, không chỉ tướng mạo khác những ảnh chụp video trên internet trước đó kia, ngay cả tính cách tựa hồ cũng chênh lệch rất xa...

Thẩm Triều Mộ nâng cằm, lão hồ ly đánh giá cô bé trước mắt, mở miệng chế nhạo, "Ai nha, tôi đột nhiên phát hiện, người hôm nay cũng là rất đủ nha! Còn thiếu Bùi Ảnh Đế, bạn trai scandal của cô ở đoàn làm phim liền đầy đủ!"

Nghe nói như thế, khuôn mặt nhỏ nhắn của Lâm Yên lập tức đen triệt để.

Câu nói này của hần ta, còn giống như rất tiếc nuối?

Quả thực là xem nào nhiệt không chê chuyện lớn...

Thẩm Triều Mộ cười tủm tỉm nói: "Chỉ là cũng không có quan hệ gì, bốn người chúng ta cũng đủ gom một bàn mặt chược!"

Lâm Yên: "... Anh có thể im miệng đi!

Lâm Yên mắt như đao quét qua, lạnh lạnh mở miệng, "Chỗ nào so được với Thẩm tiên bối ngài, bạn gái scandal cộng lại đủ để triệu hồi một đầu Thần Long!"

Thẩm Triều Mộ bởi vì ngoại hình tiêu sái tuần lã, nói ngọt lại biết trêu chọc, vẫn luôn là ứng cử viên tốt nhất cho vị trí người yêu trong lòng Fan hâm mộ.

Chỉ là không đứng đắn có chút quá nhiều màu nhiều sắc, scandal bay đầy trời, thường xuyên đổi bạn gái, là hoa hoa công tử nổi danh của ngành giải trí, nữ diễn viên hẹn hò cùng hần ta hết một lứa lại một lứa.

Thẩm Triều Mộ tựa hồ vẫn rất kiêu ngạo: "Quá khen quá khen! Trường Giang sáng sau đề sáng trước, tôi không sớm thì muộn cũng sẽ bị Lâm tiểu thư chụp chết ở trên bờ cát!"

"..." Chụp đại gia anh!

Khoé miệng Lâm Yên co gập, đem kéo khoá áo khoác lên trên cùng, che khuất nửa gương mặt, lại đề thấp mũi lưỡi trai một chút, không phản ứng lại Thẩm Triều Mộ nữa.

Thẩm Triều Mộ thấy thế, mở miệng nói, "Xe này có miếng dán, bên ngoài không nhìn thấy bên trong, không cần khăn trang như vậy, hướng chỉ, tôi ngược lại thật ra cũng không ngại nhiều thêm vài đoạn scandal..."

Hần ta nợ nhiều không ép thân, dĩ nhiên không ngại...

Thế nhưng, cô cũng không như vậy!

Lâm Yên im lặng nhìn lại Thẩm Triều Mộ, trực tiếp mặt không thay đổi mở miệng nói: "Tôi để ý, cảm ơn."

Lâm Yên nói xong, dừng một chút, vì để cho Thẩm Triều Mộ đừng có nói mò nữa, tiếp tục mở miệng nói: "Bạn trai tôi sẽ ăn dấm."

Lâm Yên thật khó khăn mới phát hiện, cô cuối cùng cũng bắt đầu ý thức được chính mình là người đã có bạn trai.

Chủ yếu cũng là bởi vì lần trước Bùi Duật Thành quá dọa người, cô không nhớ kỹ cũng không được.

Nghe nói như thế, Hàn Dật Hiên ở hàng sau, lông mày không dễ dàng phát giác mà nhăn lại, con ngươi Vệ Từ Phong cũng híp híp.

Thẩm Triều Mộ hơi nhú mày, "Cô có bạn trai?"

Lâm Yên liếc nhìn hần ta một cái, "Có vấn đề sao?"

Mặc dù cô không có thể để người ta biết thân phận bạn trai của cô, chỉ là, cô cũng không có ý định giấu diếm chuyện mình có bạn trai.

Thẩm Triều Mộ nghe vậy, lộ ra biểu tình khiếp sợ, "Không thể nào! Trong mấy người chúng tôi, thế mà có một người là thật?"

Trên trán Lâm Yên lập tức nổi lên gân xanh.

Đây là cái loại năng lực phân tích gì? Cô nói qua bạn trai của cô là một người trong số bọn họ khi nào?

Nghe thấy Thẩm Triều Mộ nói, những người khác trong xe cũng lập tức vô thức đặt ánh mắt ở trên người Lâm Yên, ngay cả Đường Gia Nghiệp đang làm bài tập cũng ngừng đầu lên.

Anh làm người được không.

Lâm Yên đang muốn mở miệng nói rõ lý do, Thẩm Triều Mộ đã tự mình bắt đầu đoán, "Sẽ không phải là Vệ Từ Phong chứ? Trước đó tôi còn rất kỳ quái, dùng tính cách của Vệ Từ Phong thế mà không đuổi cô ra khỏi đoàn làm phim, nguyên lai là bởi vì các người có một..."

Không đợi Thẩm Triều Mộ nói xong, Vệ Từ Phong đã đen mặt ngắt lời hần ta, "Thẩm Triều Mộ, anh muốn chết đúng không?"

Đối với loại nữ diễn viên không có thực lực, chỉ có thể dựa vào lẳng xê để leo lên như nữ diễn viên, là loại người cậu ta khinh bỉ nhất.

Trong mắt cậu ta, chỉ có cô gái soái khí mạnh mẽ, từ trước tới giờ không phụ thuộc vào bất luận người nào như lão đại mới là có mị lực nhất, mê người nhất!

Cô ấy cũng không nên bị loại nữ nhân như Lâm Yên này làm ô uế!

Thẩm Triều Mộ cười giống con hồ ly, "Được được, suýt nữa quên mất microblogging cậu đưa lên đầu! Huống chi tôi nhớ cậu đã thề, muốn vì nữ thần Yeva của cậu mà thủ thân như ngọc!"

Vệ Từ Phong hừ một tiếng.

Thẩm Triều Mộ nói xong, ánh mắt lại rơi vào trên người Hàn Dật Hiên, tiếp tục đoán nói, "Đó là... Anh Hiên?"

Vừa dứt lời, biểu lộ của Hàn Dật Hiên cũng lập tức càng lạnh hơn mấy phần, ánh mắt cực kỳ không vui nhìn lại phía Lâm Yên, tựa hồ cảnh cáo Lâm Yên không nên nói lung tung.

Thẩm Triều Mộ vừa nói liền thì thảo mở miệng nói, "Chỉ là giống như không có khả năng a..."

Người nào mà không biết, Hàn Dật Hiên là hoa có chủ.

Không đợi Thẩm Triều Mộ nói ra câu nói này, ánh mắt Lâm Yên lướt qua trên mặt Hàn Dật Hiên, hững hờ mở miệng, "Dĩ nhiên là không thể nào, mắt tôi lại không mù!"

Lâm Yên vừa dứt lời, sắc mặt Hàn Dật Hiên lập tức trở nên có chút khó coi.

Ban đầu hần cho rằng Lâm Yên nói như vậy, là giống trước kia, vì tiếp tục dây dưa với mình, khắp nơi tuyên bố hần là bạn trai của cô, lại không nghĩ rằng lần này, cô trực tiếp phủ nhận, còn nói ra như vậy

Thẩm Triều Mộ đối với câu trả lời không cho mặt mũi của Lâm Yên cũng có chút ngoài ý muốn, hần còn tưởng rằng cô sẽ trông ngóng Hàn Dật Hiên mới đúng..

Tiếp theo, không biết nghĩ tới điều gì, Thẩm Triều Mộ một mặt kinh dị nhìn về phía Đường Gia Nghiệp nghiêng ở phía sau đang làm bài tập, kinh ngạc nhìn về phía Lâm Yên nói, "Tiểu Gia Từ của chúng ta còn chưa trưởng thành đâu! Mời cô làm người được không?"

"Khụ khụ khụ..." Đường Gia Nghiệp trực tiếp ho khan, khó khăn khoát tay, "Không phải... Em... Em không phải..."

Lâm Yên siết quả đấm, không thể nhịn được nữa tròn mắt nhìn sang, "Ai nói là cậu ta! Anh mới phải làm người đi!"

Trong đầu đến cùng đang suy nghĩ cái gì!

"Thế nhưng là cũng không phải tôi, sẽ là ai chứ?" Thẩm Triều Mộ càng nghĩ càng tò mò.

Lâm Yên lườm hần ta một cái, "Tôi có nói là một trong số mấy người sao? Xin nhờ Thẩm tiên bối có thể đừng có tiếp tục bỏ não loạn hay không!"

...

Dọc theo con đường này, Lâm Yên suýt chút bị con hàng Thẩm Triều Mộ này làm tức chết.

Thật vất vả cuối cùng nhìn đến cửa quán rượu, Lâm Yên cơ hồ là chạy vội xuống xe.

Trong phòng khách, đám người Phùng An Hoa đã đến.

Vừa nhìn thấy Phùng An Hoa, Lâm Yên lập tức bước nhanh tới, "Nhà sản xuất Phùng..."

"Ai nha, Lâm Yên, cô đến rồi!" Thấy sắc mặt Lâm Yên tựa hồ không tốt lắm, Phùng An Hoa mở miệng, "Làm sao vậy?"

Lâm Yên hít sâu một hơi: "Nhà sản xuất Phùng, xe bảo mẫu là ngài gọi đến sao?"

"Đúng vậy, không cần cảm ơn, đoàn làm phim chúng ta đối đãi với diễn viên luôn luôn chiều cố như vậy!" Phùng An Hoa mở miệng cười.

Khoé miệng Lâm Yên hơi rút, "Vậy ngài biết trên xe còn có những người khác không?"

"Vệ thiếu giống như ở đó đi đi, làm sao à?" Phùng An Hoa khó hiểu.

Lâm Yên: "Hàn Dật Hiên, Thẩm Triều Mộ, còn có Đường Gia Nghiệp cũng ở trên xe."

Phùng An Hoa: "Ày..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 315: Xin cô hãy làm người tốt đi!

Edit: Nhan Tịch

Beta: Byun

Lâm Yên đang muốn mở miệng giải thích, Thẩm Triều Mộ đã bắt đầu đoán mò: "Chắc không phải là Vệ Từ Phong chứ? Trước tôi còn cảm thấy rất kỳ lạ, với tính cách của Vệ Từ Phong tại sao lại không đuổi cô ra khỏi đoàn làm phim, thì ra là bởi vì hai người có một..."

Không đợi Thẩm Triều Mộ sớm tới nói xong, khuôn mặt Vệ Từ Phong đã đen kịt ngắt lời anh ta: "Thẩm Triều Mộ, cậu muốn chết đúng không?"

Đối với nữ nghệ sĩ không có thực lực như Lâm Yên, chỉ có thể dựa vào lăng xê để nổi tiếng, là loại người mà anh ta khinh bỉ nhất.

Trong mắt anh ta, chỉ có cô gái giống như lão đại soái khí ngút trời, không phụ thuộc vào ai khác mới có sức hấp dẫn mê người nhất!

Anh ta cũng không nên bị loại phụ nữ như Lâm Yên làm bản!

Thẩm Triều Mộ cười như một con cáo: "Được rồi, thiếu chút nữa quên mất cậu đã đăng bài ghim lên đầu weibo! Và lại tôi còn nhớ rõ cậu đã lập lời thề phải vì nữ thần Yeva của cậu mà thủ thân như ngọc (*)."!

(*) Thủ thân như ngọc ý giữ mình thanh khiết, trong sạch.

Vệ Từ Phong hừ một tiếng.

Thẩm Triều Mộ nói xong, lại đánh ánh mắt dừng trên người Hàn Dật Hiên, tiếp tục đoán mò: "Đó là... Anh Hiên?"

Vừa dứt lời, vẻ mặt Hàn Dật Hiên lập tức cũng lạnh hơn vài phần, ánh mắt cực kỳ không vui mà nhìn Lâm Yên. Dường như đang cảnh cáo cô không được nói lung tung.

Thẩm Triều Mộ vừa nói xong lời đó liền lẩm nhẩm nói: "Nhưng mà, hình như không có khả năng lắm..."

Có ai mà không biết, Hàn Dật Hiên đã có chủ rồi.

Không đợi Thẩm Triều Mộ nói ra những lời này, ánh mắt Lâm Yên lướt qua khuôn mặt Hàn Dật Hiên, hồ hững nhàn nhạt nói: "Đương nhiên là không có khả năng, mắt tôi cũng đâu có mù!"

Lâm Yên vừa nói ra lời này, sắc mặt Hàn Dật Hiên lập tức trở nên có chút khó coi.

Vốn dĩ gã tưởng Lâm Yên nói thế là vì giống như trước kia, muốn tiếp tục dây dưa với gã, đi khắp nơi đều nói gã là bạn trai của cô. Nhưng gã không ngờ rằng lúc này cô lại trực tiếp phủ nhận và nói ra những lời như vậy.

Thẩm Triều Mộ hơi ngạc nhiên với câu trả lời không thêm giữ thể diện cho ai của Lâm Yên, anh ta còn tưởng rằng cô sẽ bám lấy Hàn Dật Hiên mới đúng...

Tiếp theo, không biết nghĩ tới chuyện gì, Thẩm Triều Mộ về mặt kính hải mà nhìn về phía Đường Gia Nghiệp đang làm bài tập rồi sùng sốt nhìn Lâm Yên và nói: "Tiểu Gia Từ của chúng tôi còn chưa có trưởng thành nữa! Xin cô hãy làm người tốt đi?"

"Khụ khụ khụ..." Đường Gia Nghiệp trực tiếp ho khù khù ra tiếng, khó khăn mà khoát khoát tay: "Không phải... Tôi... Tôi không phải....."

Lâm Yên siết chặt nắm tay, không nhịn được nữa mà trừng mắt nhìn qua: "Ai nói là cậu ta, anh mới nên làm người tốt ấy!"

Trong đầu tên này rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì thế không biết!

"Thế nhưng cũng có phải tôi đâu, vậy thì là ai nhỉ?" Thẩm Triều Mộ càng nghĩ lại càng tò mò.

Lâm Yên trừng hấn một cái: "Tôi có nói là ai trong số mấy người à? Làm ơn đừng có suy diễn lung tung nữa Thẩm tiên bói à!"

...

Đọc đường đi, thiếu chút nữa Lâm Yên bị con hàng Thẩm Triều Mộ này làm cho tức chết.

Vất vả lắm mới đến được cửa khách sạn, Lâm Yên chạy như bay xuống xe.

Trong phòng bao, đám người Phùng An Hoa đã tới hết rồi.

Vừa nhìn thấy Phùng An Hoa, Lâm Yên lập tức bước tới: "Nhà sản xuất Phùng..."

"Ồi Lâm Yên, cô tới rồi à!" Thấy sắc mặt Lâm Yên không được tốt, Phùng An Hoa mở miệng hỏi: "Có chuyện gì à?"

Lâm Yên hít sâu một hơi: "Nhà sản xuất Phùng, xe bảo mẫu là ngài gọi đến?"

"Đúng vậy, không cần cảm ơn, đoàn làm phim chúng tôi vẫn luôn quan tâm diễn viên như thế!" Phùng An Hoa mở miệng cười.

Khóe miệng Lâm Yên giật giật: "Vậy ngài biết trên xe còn có những người khác không?"

"Hình như có Vệ thiếu trên đó, vậy thì sao?" Phùng An Hoa khó hiểu.

Lâm Yên: "Hàn Dật Hiên, Thẩm Triều Mộ, còn có Đường Gia Nghiệp cũng ở trên xe."

Phùng An Hoa: "Ày..."

- - -

Con hàng Vệ Từ Phong "thủ thân như ngọc" vì Yeva mà lại đi si đắm Lâm Thư Nhã??? Và mặt hơi choáng luôn.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 316: Cố ý kiếm chuyện?

Ngay sau đó, Phùng An Hoa liền thấy Vệ Từ Phong, Hàn Dật Hiên, Thẩm Triều Mộ, cùng với Đường Gia Nghiệp lần lượt đi đến từ sau lưng Lâm Yên.

Phùng An Hoa nhìn chằm chằm mấy người đồng thời tiến đến, lập tức sùng sốt, sau một lúc lâu, yếu ớt mở miệng, "Ba người bọn hấn làm sao cũng ở đó chứ?"

Lâm Yên nhéo nhéo ấn đường, thở dài nói, "Nhà sản xuất Phùng, là bởi vì hôm nay tôi đã xong việc, không cần đến nữa, cho nên ngài liền muốn dẫn ma giết lừa sao?"

Phùng An Hoa vội vàng ho nhẹ một tiếng, "Ha ha, Lâm Yên, nhìn cô nói kia, nói gì vậy, hiểu lầm hiểu lầm, tôi cũng không biết bọn hấn cũng tới chiếc xe kia mà, không có xảy ra chuyện gì chứ..."

Lâm Yên mới trốn ra từ tràng diện Tu La, đã hoàn toàn không muốn nói chuyện.

"May là không có xảy ra chuyện gì, nếu như bị paparazi chụp lại, tôi có thể bị Fan hâm mộ mấy nhà này cùng kéo đi té trời!"

Bị anti fan kéo đi té trời là nhỏ, nếu như bị Bùi Duật Thành biết, cái kia cô mới là đừng nghĩ sống...

Phùng An Hoa mở miệng trấn an nói, "Thực ra, bị chụp lại cũng không có gì, coi như là cho tuyên truyền đoàn làm phim chúng ta mà! Một scandal của cô có thể bù đắp được không ít độ hot đấy!"

Huống chi là tính chất oanh tạc như thế...

Lâm Yên nghe vậy đen mặt lại, nghiêm trọng hoài nghi Phùng An Hoa là cố ý kiếm chuyện, hơn nữa còn muốn làm một đợt lớn...

Hôm nay người của đoàn làm phim đến vẫn rất đủ, từ đạo diễn, phó đạo diễn, biên kịch đến nhà sản xuất, còn có một đám diễn viên chính bên trong phim tất cả đều gom đến cùng một chỗ.

Hàn Dật Hiền mặc dù chỉ là một diễn viên quần chúng, nhưng bởi vì hán chức cao, bối cảnh lại thâm sâu, cũng được mời, đồng thời ngồi ở vị trí thủ toạ gần với Bùi Nam Như.

Trước đó thân phận Hàn gia đại thiếu gia của Hàn Dật Hiền cũng không có công bố ra ngoài, bởi vì một lần nào đó bị paparazi vạch trần, quần chúng mới biết nguyên lai Hàn Dật Hiền đại thiếu gia Hàn gia nổi danh vọng tộc ở đế đô, nhắc lên phong ba không nhỏ.

Thực ra Lâm Yên ngay từ đầu cũng không biết, khi cô quen biết Hàn Dật Hiền, hán vẫn chỉ là du học sinh bình thường, cũng là sau khi hẹn hò rất lâu, cô mới biết gia thế của Hàn Dật Hiền.

Bất quá, lúc ấy cô cũng không có cảm thấy có cái gì, dù sao kẻ có tiền bên trong giới đua xe thật sự là quá nhiều, cấp bậc kia của cô càng là khắp nơi đều có, khả năng tùy tiện lôi một nhà bên trong ra cũng là gia sản ngàn tỉ, bởi vì, trừ bỏ một chút tay đua xe xác thực có thiên phú dị bẩm, không có tiền căn bản không chơi nổi xe đua, có khả năng đua xe, hoặc nhiều hoặc ít thân phận đều không đơn giản.

Sau này, Lâm Yên là ở trong một lần vô tình tiết lộ gia thế của Hàn Dật Hiền với Lâm Thư Nhã.

Có thể là bắt đầu từ khi đó, Lâm Thư Nhã liền có tâm tư với Hàn Dật Hiền...

Lâm Thư Nhã đã sớm biết bối cảnh của Hàn Dật Hiền, nhưng sau này Lâm Yên lại nghe Hàn Dật Hiền luôn miệng nói, chỉ có Lâm Thư Nhã là chân chính yêu hán, mà không phải nhìn trúng tiền của hán...

Lâm Thư Nhã trong tất cả phỏng vấn cũng đều tuyên bố chính mình là nhìn thấy tin tức mới biết được thân phận chân thật của Hàn Dật Hiền...

Lâm Yên biểu hiện ha ha.

Sau khi Phùng An Hoa hòa theo trấn an Lâm Yên vài câu, liền vội vàng đi chào hỏi khắp nơi.

Bùi Nam Như thấy Lâm Yên thuận lợi đến, lúc này mới yên tâm, đang muốn mở miệng nói chuyện, lúc này, điện thoại di động của hán ta vang lên, tên hiện "Đại ca", thế là, liền vội vàng đẩy cửa ra ngoài nghe.

Lâm Yên một bên quét mắt qua bàn tròn, tìm chỗ ngồi không đáng chú ý ngồi xuống.

Chờ sau khi cuối cùng an tâm ngồi xuống, Lâm Yên đột nhiên nhớ tới một vấn đề!

Thảm rồi, cô quên trả lời tin nhắn của Bùi Duật Thành!

Lâm Yên vội vàng lấy điện thoại cầm ra, mở Wechat, nhìn chăm chăm câu "Lâm tiểu thư, nhớ cô thành bệnh" cuối cùng kia của Bùi Duật Thành, hai gò má không khỏi lại có chút nóng lên.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 317: Chỗ thích hợp để hẹn hò

Bên ngoài cửa phòng bao.

Cũng không biết người bên đầu kia điện thoại nói cái gì, mặt mũi Bùi Nam Như tràn đầy ngoài ý muốn, "Cái gì... Hiện tại liền muốn thấy sao? Ách... Cái này chỉ sợ không tiện lắm... Bất quá, không có việc gì không có việc gì... Em sẽ nghĩ biện pháp! Em sẽ an bài tốt!"

Sau khi cúp điện thoại, Bùi Nam Như lại gọi một cú điện thoại, gọi trợ lý của mình qua.

"Anh Như, anh gọi em?"

"Cậu giúp tôi xem một chút..." Bùi Nam Như cân nhắc tìm từ, nghĩ làm sao để mở miệng.

"Xem cái gì anh Như?" Tiểu trợ lý khó hiểu.

Bùi Nam Như ho nhẹ một tiếng. "Xem một chút khách sạn này có nơi nào thích hợp... Thích hợp đơn độc ở chung, đồng thời bảo đảm không bị phóng viên chụp đến!"

Tiểu trợ lý vẫn còn có chút không quá hiểu, "Đơn độc ở chung? Là cần nơi để nói chuyện sao?"

Bùi Nam Như hết cách rồi, chỉ có thể nói thẳng, mở miệng nói: "Nơi thích hợp riêng tư gấp mặt."

Tiểu trợ lý nghe vậy, một mặt hoảng sợ, "Tu... Riêng tư gấp mặt!? Anh Như, anh hỏi cái này làm gì?"

Chẳng lẽ anh Như nhà bọn họ muốn gấp mặt riêng tư với cô bé nào?

Tiểu trợ lý: "Là... là... Ở bên trong quán rượu này?"

Bùi Nam Như: "Ừm."

Tiểu trợ lý vẻ mặt cầu xin, "Anh Như anh cũng chớ làm loạn, anh chẳng lẽ muốn hẹn hò với nữ nhân sao? Coi như là anh muốn riêng tư gấp ai, cũng không cần gấp gấp như vậy chứ?"

Bùi Nam Như: "Cậu đi an bài là được, không nên hỏi đừng hỏi nhiều."

Tiểu trợ lý muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là không dám chống lại, chỉ có thể dựa theo yêu cầu của Bùi Nam Như đi làm.

Một lát sau, tiểu trợ lý cuối cùng thở hồng hộc trở về, "Nếu là gian phòng của khách sạn, khả năng bị chụp lại rất lớn, mà một khi bị chụp lại ra vào phòng, vậy tuyệt đối liền nói không rõ, cho nên khẳng định không thích hợp."

Em vừa tự mình đi xem xét một chút, lối thoát hiểm ở tầng mười ba bên kia rất bí ẩn, có một phòng chứa đồ bỏ hoang, tuyệt đối sẽ không bị phát hiện..."

Bùi Nam Như gật đầu, "Biết rồi."

Nói xong, Bùi Nam Như gọi một cú điện thoại ra ngoài.

Nói chuyện điện thoại xong, Bùi Nam Như lại gửi một tin nhắn ngắn, chờ cuối cùng làm xong, hắn ta mới thở phào nhẹ nhõm, đẩy cửa ra, một lần nữa qua về phòng bao.

Cùng lúc đó, Lâm Yên đang ở trong phòng vắt hết óc nghĩ phải làm sao trả lời Bùi Duật Thành, lại đột nhiên nhận được một tin nhắn ngắn.

Tin nhắn là Bùi Nam Như gửi tới, nội dung có chút kỳ quái.

Bùi Nam Như: [Chị dâu, chị tới phòng chứa đồ bên cạnh lối thoát hiểm tầng mười ba một chút.]

Lâm Yên kỳ quái nhìn cái tin nhắn ngắn này.

Kêu cô đến đó làm cái gì?

Vừa vặn lúc này Bùi Nam Như đẩy cửa về tới chỗ ngồi, Lâm Yên liền vô thức ngẩng đầu quăng một ánh mắt hồ nghi về phía Bùi Nam Như.

Bùi Nam Như hơi gật đầu với cô, sau đó dùng ngón tay chỉ điện thoại một chút, ra hiệu cô mau chóng tới.

Mặc dù yêu cầu của Bùi Nam Như thực sự rất kỳ quái, nhưng Lâm Yên đối với lời của Bùi Nam Như vẫn không chút nghi ngờ.

Nếu Bùi Nam Như nói như vậy, khẳng định là có chuyện gì mới đúng.

Thế là, Lâm Yên lúc này đứng dậy, đi đến phía ngoài phòng khách.

"Lâm Yên, cô đi đâu vậy? Lập tức phải khai tiệc rồi!" Khương Nhất Minh thuận miệng hỏi một câu.

"Tôi... Tôi đi toilet!" Lâm Yên qua loa một câu, sau đó mau chóng rời đi.

Lâm Yên lo lắng sẽ chậm trễ chuyện quan trọng gì của Bùi Nam Như, thế là nhanh chóng chạy tới nơi Bùi Nam Như nói.

Trong hành lang trống rỗng, không có bất kỳ ai, chỉ có Lâm Yên tận lực thả nhẹ tiếng bước chân.

Rất cuộc tìm được một gian phòng mang theo bảng hiệu "Phòng chứa đồ", Lâm Yên đứng ở cửa ra vào, nháy nháy mắt, nhìn cửa sắt rỉ sét cũ nát, càng thêm hồ nghi.

Bùi Nam Như đến cùng bảo cô qua nơi này làm gì?

Mặc dù là yêu cầu của idol, chỉ là... Cũng quá kì quái đi?

Nếu là đổi thành những người khác hẹn cô tới chỗ như thế, cô cũng muốn hoài nghi là anti fan muốn tìm một phòng tối mưu sát cô!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 318: Tối...

Lâm Yên đứng ở cửa phòng chứa đồ, khăn trương nuốt nước bọt.

Bên trong sẽ không phải một đàn anti fan lao ra trùm đầu đánh cô một trận toi bời chứ?

Không thể trách cô suy nghĩ lung tung, chủ yếu là do Bùi Nam Như đột nhiên kêu cô tới chỗ như thế, thật sự là quá kì quái...

Lâm Yên lắc đầu, ném mấy suy nghĩ lung tung trong đầu đi, vừa rồi khi tiến vào phòng bao, cũng đã xác nhận qua ở trước mặt Bùi Nam Như, Bùi Nam Như khẳng định là có chuyện gì mới đúng.

Nghĩ tới đây, Lâm Yên vội vàng đi tới trước phòng chứa đồ, vươn tay, thử thăm dò chậm rãi đẩy cửa một chút.

Cánh cửa kia phủ đầy tro bụi, khóa phía ngoài cũng bị gỉ, Lâm Yên nhẹ nhàng đẩy, liền mở được một cái khe, xem ra chẳng qua là khép hờ.

Lâm Yên thấy thế, thoáng dùng chút sức, một giây sau, "Kẹt kẹt" một tiếng, cửa phòng chứa đồ hoàn toàn bị đẩy ra.

Lâm Yên cất bước đi vào.

Chỉ thấy bên trong phòng chứa đồ không mở đèn, một mảnh tối tăm, chỉ có một ô cửa sổ nhỏ nhỏ lệch phía trên, lộ ra một chút tia sáng, mơ hồ có thể thấy trong phòng lộn xộn chất đống đồ đạc, trong phòng rồi bời, trần đầy tro bụi cùng mạng nhện, xem ra là đã không ai dùng qua thời gian dài.

Lâm Yên đang suy nghĩ ý đồ của Bùi Nam Như, lúc này, đột nhiên thấy được một chút màu đỏ rực rỡ trong tối tăm.

Ánh sáng rực rỡ ở trong màn đêm kia, sáng tắt chớp nháy.

Chờ sau khi Lâm Yên thoáng thích ứng với tia sáng tối tăm, cuối cùng thoáng thấy rõ, màu đỏ rực rỡ kia, là một đầu thuốc đang cháy.

Mà mờ tối, một vệt bóng người cao to đứng nghiêng ở bên cạnh tủ cao cũ nát.

Gió đêm thổi tan tầng mây màu mực, cửa sổ nhỏ nhỏ nghiêng phía trên lộ tia sáng giúp sáng lên mấy phần.

Chỉ thấy trên thân thể người nọ mặc một bộ áo khoác lớn, con ngơ hơi rũ xuống, ngón tay kẹp một điếu thuốc thơm, tàn thuốc lẳng lẳng thiêu đốt, một điểm màu đỏ trong bóng đêm sáng tối chập chờn.

Dường như là đã nhận ra tiếng bước chân của Lâm Yên, nam nhân đang hút thuốc lá thoáng nghiêng người qua phía Lâm Yên.

Trong hơi thở nhàn nhạt mùi thuốc lá, mặc dù Lâm Yên vẫn như cũ nhìn không rõ khuôn mặt nam nhân cho lắm, nhưng vẫn nhận ra hẳn là ai.

Bùi... Duật Thành...

Trong bóng tối, cảm xúc ở đáy mắt nam nhân tựa hồ còn đậm đặc hơn bóng đêm.

Bên trong phòng chứa đồ bỏ hoang, một mảnh tĩnh mịch, mà sừng mặt của nam nhân trong bóng đêm, nị hoặc đến làm người sợ hãi.

Ngay khi Lâm Yên mặt mũi tràn đầy kinh ngạc ngẩn người, bên tai truyền đến thanh âm khàn khàn của nam nhân ——

"Tối."

Gió đêm triệt để đẩy lùi mây đen.

Lâm Yên cuối cùng hoàn toàn thấy rõ khuôn mặt nam nhân.

Trong bóng đêm, sắc mặt của nam nhân hơi có chút mõi mệt, tùy ý mặc áo khoác rộng thùng thình, một thân phong trần mõi mệt, lạnh lùng hờ hững nhìn

về phía tầm mắt của cô, lại trong nháy mắt nhóm lửa trên thân thể cô, một thanh âm khàn khàn kia, càng làm cho toàn thân cô xiết chặt.

Lâm Yên nháy nháy mắt, vô thức bước từng bước đi về phía nam nhân, vừa đi, một bên mặt mũi tràn đầy ngoài ý muốn mở miệng, "Ách, Bùi tiên sinh? Thật sự chính là ngài sao! Bùi Ảnh Đế đột nhiên kêu tôi tới nơi này, tôi vừa rồi còn đang kỳ quái đến cùng là có chuyện gì..."

Dưới chân Lâm Yên có đủ loại đồ vật rối loạn, cô cẩn thận tránh những vật kia, đi về phía Bùi Duật Thành, giờ phút này, cô cách Bùi Duật Thành còn có hai, ba bước.

"Bùi tiên sinh, không phải tuần sau ngài mới có thể trở về sao? Làm sao lại đột nhiên về nước? Còn ở nơi này..."

Còn chưa dứt lời, một giây sau, bên hông Lâm Yên đột nhiên bị xiết chặt, tất cả những lời còn lại đều nghẹn ở cổ họng.

Ánh mắt nam nhân lãnh lạnh trước sau như một, lẳng lẳng nhìn nữ hài trước mắt, không nhanh không chậm dụi thuốc tàn, dập tắt.

Lâm Yên chưa kịp đi đến trước mặt, cánh tay dài đã duỗi ra, dùng sức ôm cô vào trong ngực...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 319: Quá mức nhớ nhung

Chờ khi Lâm Yên kịp phản ứng, đã bị kéo vào trong một lồng ngực mang theo hơi lạnh gió đêm.

Trong chốc lát, toàn bộ thế giới đều tràn đầy khí tức quen thuộc như rừng rậm sâu thẳm kia, xen lẫn mùi thuốc lá nhàn nhạt...

Cho dù đã hẹn hò lâu như vậy, thậm chí hôn cũng hôn qua, thế nhưng, chưa bao giờ... Tiếp cận Bùi Duật Thành ở khoảng cách gần như thế...

Bởi vì Bùi Duật Thành thực sự không giống như là người có cảm xúc quá kịch liệt, dù là khi mỗi lần trêu chọc cô đều thành thạo điều luyện, thế nhưng cái ôm này, lại tựa hồ như lan truyền cùng tiết lộ một tia cảm xúc không ổn định của chủ nhân.

Đầu óc Lâm Yên đã không còn, bởi vì đột nhiên xuất hiện cái ôm này, trong nháy mắt hoàn toàn ngốc ở nơi đó.

Lập tức, trong đầu vô thức vang lên một câu kia của Bùi Duật Thành...

Nhớ cô thành bệnh...

Bùi Duật Thành đột nhiên trở về gấp gáp, thậm chí đột nhiên xuất hiện ở trong một căn phòng bỏ hoang này, chẳng lẽ là bởi vì...

Bởi vì nhớ cô, cho nên sớm quay về.

Bởi vì mong muốn lập tức gặp cô, nhưng lại có kị lời cô từng nói, không thể để người ta biết quan hệ của bọn họ, cho nên mới kêu Bùi Nam Như an bài nơi gặp mặt... Như thế này?

Trong nháy mắt, Lâm Yên có chút bị chính ý nghĩ này của mình hù đến.

Bên trong phòng chứa đồ yên tĩnh không thôi, chỉ còn lại thanh âm hô hấp của hai người.

Tích...

Tích...

Tích...

Lúc này, trong yên tĩnh đột nhiên truyền đến thanh âm đột ngột lại quen thuộc.

Lâm Yên vô thức nhìn lại phía đồng hồ của Bùi Duật Thành, căn cứ suy đoán của cô, chiếc đồng hồ đeo tay này hẳn là một loại dụng cụ đo lường chữa bệnh nào đó.

Dường như chỉ cần Bùi Duật Thành bị kích thích, thân thể vượt chỉ tiêu, liền sẽ báo động.

Ách, cô lại kích thích đến chỗ nào của hắn rồi?

Vừa thấy còi báo động lại vang lên, Lâm Yên lập tức khẩn trương, "Ày... Vang lên... Đồng hồ lại vang lên... Phải đi tìm bác sĩ..."

Lâm Yên vừa định động dậy, lập tức lại bị kéo trở về.

"Không có gì, sẽ lập tức tốt." Nam nhân mở miệng.

Lâm Yên: "..."

Làm sao biết không có việc gì!

Trước đó Bùi Vũ Đường nói với cô đến nghiêm trọng như vậy!

Lâm Yên lập tức gấp gáp, "Làm sao lại không có việc gì, Tam thiếu cũng đã nói với tôi tình huống thân thể của ngài, nói ngài không thể bị kích thích, có phải do lần này ngài xuất ngoại quá mệt mỏi hay không?"

Bùi Duật Thành nghe thanh âm Lâm Yên lo lắng không thôi, chậm rãi mở con mắt hơi khép ra, đáy mắt hiện ra một vệt ý cười, gật đầu nói, "Phải."

Cô biết mà!

Lâm Yên đang muốn nói chuyện, một giây sau, Bùi Duật Thành tiếp tục mở miệng: "Quá mức nhớ nhung."

Lâm Yên: "..."

Gửi nhắn tin nói, cùng Bùi Duật Thành tự mình nói, hoàn toàn là hai loại cảm giác khác biệt.

Gửi nhắn tin cô vẫn tính có thể chịu được, nhưng là bây giờ...

Cô có chút, kích thích quá mức...

Cho nên nói, hẳn thật sự là bởi vì quá nhớ cô, cho nên mới không tiếc kêu Bùi Nam Như an bài một cái địa phương rách nát như thế, cũng phải gặp mặt cô sao?

Nghĩ tới đây, Lâm Yên có loại cảm giác nói không ra lời.

Trước khi đại não tiếp tục bị kích thích rối loạn, Lâm Yên tranh thủ thời gian lung tung chuyển chủ đề, "Cái kia... Kia là cái gì... Còn chưa kịp nói với ngài, chuyện của mẹ tôi, ông ngoại, còn có bác Tạ bên kia đều đã giải quyết, cảm ơn."

Bùi Duật Thành mở miệng: "Lâm tiểu thư không cần phải khách khí, vốn chính là do tôi mà ra."

"Nhưng dù sao cũng không phải ngài làm... Trước đó là tôi hiểu lầm... Thật xin lỗi..."

Lâm Yên nói xong, nói rõ lý do, "Dù sao lấy quyền thế của ngài, muốn bức bách tôi, có vô số loại phương pháp, những chuyện kia, cũng chỉ là một câu nói của ngài, cho nên, lúc ấy dưới sự kích động, tôi mới có thể vô thức hiểu lầm là ngài, nhưng không nghĩ tới..."

Bùi Duật Thành cuối cùng buông nữ hài ra, lại khôi phục gió nhẹ mây bay trước sau như một: "Muốn biết vì sao?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 320: Không nỡ bỏ

Lâm Yên vô thức gật gật đầu.

Thái độ cùng cách làm của Bùi Duật Thành, nhiều khi đều là tự mâu thuẫn, khiến cô hoàn toàn không nghĩ ra.

Sau khi nhìn qua bộ dạng chân thực của Bùi Duật Thành, cô hoàn toàn không nghĩ ngờ, Bùi Duật Thành thật sự sẽ làm ra loại chuyện này, cho nên xác thực không rõ vì cái gì Bùi Duật Thành không có làm như vậy.

"Xác thực... Có chút không nghĩ ra..." Lâm Yên thẳng thắn mở miệng nói.

Trong tối tăm, nam nhân mang theo một thân tro bụi, lẳng lặng nhìn cô chăm chú, mở miệng: "Không nỡ bỏ."

Bởi vì, không nỡ bỏ...

Lâm Yên: "..."

Tiếng nói vừa ra trong nháy mắt, trái tim Lâm Yên liền như là bị cái gì đánh trúng vào, cảm giác tê dại trong nháy mắt theo trái tim lan tràn đến toàn thân.

Tạo nghiệp chương...

Cô tùy tiện tìm đề tài, vốn là nghĩ hóa giải một chút kích thích, làm sao cuối cùng lại kích thích hơn rồi?

Lâm Yên lúc này là thật sự triệt để ngón ngang, ai, Bùi Duật Thành đối với cô, đến cùng là có thái độ gì?

Thực sự là... Giống sương mù, giống mưa vừa giống như gió... Hoàn toàn nhìn không thấu...

Lâm Yên lúng túng gãi gãi đầu, cũng không biết nên đáp lại thế nào, thì thảo nói, "Cái kia... Nơi này... Là Bùi Ảnh Đế tìm sao?"

Bùi Duật Thành: "Ừm."

Lâm Yên: "Khục, xác thực vẫn rất an toàn..."

Cũng may mà Bùi Nam Như đường đường là một vua màn ảnh, lại muốn quan tâm tìm chỗ có thể riêng tư gấp gờ cho hai người bọn họ.

Bất quá, cũng phải do chính Bùi Duật Thành yêu cầu, Bùi Nam Như mới có thể cố ý làm như thế.

Sắc mặt Lâm Yên phức tạp mà nhìn Bùi Duật Thành trước mắt.

Rõ ràng trước đây không lâu còn hận không thể kiểm soát hết thủy chuyện của coi, hiện tại lại quan tâm phối hợp với cô như thế...

"Ngài giống như trở về trước thời hạn vài ngày, chuyện bên kia, đã xong chưa?" Lâm Yên thuận miệng hỏi.

"Còn lại một chút công việc kết thúc, không cần tôi tự mình có mặt." Bùi Duật Thành mở miệng.

Lâm Yên: "A... Đúng, hôm nay tôi đã xong việc."

Bùi Duật Thành: "Ừm, biết."

A? Biết? Đại khái là Bùi Nam Như nói cho hắn biết đi...

Tại bên trong phòng tối cũ nát tối tăm, hai người câu được câu không hàn huyên.

Lâm Yên nhìn nam nhân trước mắt dù cho thân ở bên trong hoàn cảnh bết bát như vậy, cũng vẫn giống Thiên thần hạ phàm như cũ, thật sự là có loại cảm giác rất không chân thật.

Trước đó vốn đang chuẩn bị chờ khi gặp mặt nỗ lực một chút, thử thăm dò lần nữa giải thích rõ ràng với Bùi Duật Thành.

Bất quá, từ lần trước tán gẫu qua cùng Bùi Vũ Đường, biết được trạng thái thân thể của Bùi Duật Thành, cô đã hoàn toàn bỏ đi ý nghĩ này.

Huống chi...

Lâm Yên nhìn về phía đồng hồ trên cổ tay Bùi Duật Thành.

Đồng hồ kia, vẫn là đang vang "Tích tích tích", mặc dù tần suất vang lên tựa hồ đang có xu thế chậm dần, chỉ là vẫn đứt quãng không có ngừng qua, cho nên Lâm Yên nơi nào còn dám mở miệng.

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng, giả bộ như lơ đãng nói chuyện phiếm nói, "Đúng rồi, gần đây tôi có một bạn thân, cô ấy rất phiền não, một mực tìm tôi thổ lộ, cô ấy sở dĩ ở cùng một chỗ với bạn trai cô ấy, không phải là bởi vì thích hắn, mà là bởi vì một chút nguyên nhân đặc biệt diễn trò giả vờ, hiện tại bạn thân tôi liền hết sức xoắn xuýt, đến cùng có nên nói cho bạn trai cô ấy chuyện này hay không..."

Bùi Duật Thành lẳng lặng nghe lời của cô gái, vẻ mặt kín như bưng, hoàn toàn nhìn không ra đang suy nghĩ gì.

"Bùi tiên sinh, loại chuyện này, ngài cho rằng thế nào?" Lâm Yên thận trọng nói.

Sau khi Lâm Yên vừa dứt lời, trong lúc nhất thời, hai người đều không nói gì, trong phòng nhỏ hẹp hoàn toàn yên tĩnh.

Không biết qua bao lâu, bên tai truyền đến thanh âm trầm thấp của nam nhân: "Đoạn tình chóng vánh cùng cả đời không đổi khác nhau ở chỗ, đoạn tình chóng vánh lâu hơn một chút."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 321: Đùa giả làm thật

Lâm Yên nghe vậy, nghiên cứu đi nghiên cứu lại câu nói này một chút.

Đây là một câu danh ngôn của Wilde...

* Nguyên văn câu danh ngôn: Luôn luôn! Đó là một từ đáng sợ. Nó khiến tôi run lên khi nghe thấy nó. Phụ nữ thích dùng nó. Họ làm hỏng mọi cuộc tình lãng mạn khi cố gắng biến cuộc tình thành vĩnh cửu. Nó cũng là một từ vô nghĩa nữa. Sự khác biệt duy nhất giữa đoạn tình chóng vánh và đam mê suốt đời là đoạn tình chóng vánh tồn tại dài hơn chút xíu. (Nguồn: cvt)

"A, có ý gì?" Lâm Yên nghe không hiểu.

Đáy mắt Bùi Duật Thành phản chiếu bóng đêm, mở miệng nói: "Nếu như là gạt tôi, vậy liền gạt tôi cả một đời."

Bùi Duật Thành dùng chính là ngôi thứ nhất để trả lời cô...

Lâm Yên không hiểu sao có loại ảo giác bị nhìn thấu cùng phát hiện, không khỏi giật nảy mình.

Đồng thời, cô cũng hiểu rõ ý tứ của Bùi Duật Thành.

Cái gọi là đoạn tình chóng vánh, nếu là đoạn tình chóng vánh cả một đời, ai có thể chắc chắn, cả đời sẽ không thay đổi đâu?

Cho nên, dù cho biết rõ là lừa gạt, hẳn chẳng lẽ cũng không thêm để ý sao?

Cái này là thích cùng yêu đối phương đến cỡ nào, mới có thể chịu loại chuyện này?

Nghĩ như vậy, trong lòng Lâm Yên nhất thời hơi hồi hộp một chút.

Má nó!

Bùi Duật Thành yêu cô?

Cô sợ không phải điên rồi đi!

"A... Ha ha... Như vậy à.." Lâm Yên gượng cười, lập tức vội vàng phủi sạch quan hệ, "Cái kia cái gì, tôi nói chính là chuyện của bạn thân tôi, không liên quan đến tôi, tôi đương nhiên là không thể nào làm loại chuyện như vậy."

Lần trước nói chia tay, thực ra cũng là bởi vì chuyện scandal kia, tôi lo lắng có một ngày làm hại ngài cũng sẽ bị tôi làm liên lụy, cho nên tôi mới nhất thời dưới sự xúc động, nhin đau nói lời chia tay..."

Bùi Duật Thành cười như không cười nhìn nữ hải vệ mặt bối rối, nhanh chóng giải thích trước mắt, nhàn nhạt mở miệng nói: "Thực ra, đoạn tình chóng vánh, cũng không thể loại trừ một loại khả năng khác."

"Khả năng gì?" Lâm Yên đầu tiên là sững sờ, sau đó lập tức nhìn chằm chằm Bùi Duật Thành hỏi.

Lâm Yên rất tò mò, còn có thể có khả năng khác gì?

Bùi Duật Thành nhìn xem mắt: "Đùa giả làm thật."

Lâm Yên: "Ày..."

Lâm Yên ngơ ngẩn, một giây sau, trái tim lập tức kinh hoàng.

Đùa giả làm thật...?

Mịa nó, cô làm sao lại đột nhiên háo tâm hư(?) chứ???

Bình tĩnh! Bình tĩnh!

Vừa mới nói nhiều như vậy, đều là đang nói chuyện một giả thiết, là giả thiết mà thôi!

Lâm Yên chà xát mặt, để cho mình bình tĩnh lại, ho nhẹ một tiếng mở miệng nói, "Thực ra, lúc ấy tôi nói chia tay, một mặt là bởi vì sợ thanh danh của tôi quá kém liên lụy ngài, một phương diện khác cũng là bởi vì..."

Bùi Duật Thành cũng không ngắt lời, kiên nhẫn nghe lời của cô gái.

Lâm Yên tiếp tục mở miệng, "Bởi vì Bùi tiên sinh từ khi mới bắt đầu, thái độ đối đãi với tôi, cũng quá không chân thật!"

"Không chân thực..." Bùi Duật Thành lẩm bẩm.

Lâm Yên gật đầu, "Đúng thế... Bởi vì bắt đầu từ lần đầu tiên gặp mặt, ngài mãi mãi cũng là ôn hòa lễ độ, bình tĩnh tự kiềm chế, cho dù là lần trước tức giận, tức giận qua đi, rất nhanh lại khôi phục thái độ nguyên lai. Mặc dù kinh nghiệm của tôi không nhiều, nhưng tôi cảm thấy, này giống như... Cũng không giống là trạng thái yêu nhớ cùng ưa thích..."

Nếu như đã nói ra, Lâm Yên dứt khoát nói tất cả lo nghĩ của mình, "Cho nên, tôi vẫn luôn cho rằng ngài chẳng qua là xuất phát từ nhàm chán, tùy tiện cùng tôi vui đùa một chút..."

Nghe đến đó, Bùi Duật Thành cuối cùng ngược mắt lên, nhìn lại phía nữ hài, thì thào nói một mình, "Bình tĩnh tự kiềm chế..."

Lâm Yên gật gật đầu, "Đúng vậy..."

Sắc mặt nam nhân từng chút một chuyển tới: "Xem ra, Lâm tiểu thư đối với tôi, tựa hồ có chút hiểu lầm."

"Hiểu lầm..." Lâm Yên nghi ngờ nháy nháy mắt.

Dưới ánh mắt hồ nghi mơ màng của nữ hài, tay đeo đồng hồ màu bạc kia của Bùi Duật Thành đột nhiên chậm rãi giờ lên, tiếp theo, ngón tay thon dài chậm rãi đặt lên một cái tay nhỏ của nữ hài, từng chút từng chút cùng nữ hài mười ngón đan xen...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 322: Bình tĩnh tự kiềm chế? Không tồn tại!

Một bên khác, trong phòng khách liên hoan của đoàn làm phim.

Mắt thấy sắp khai tiệc, Lâm Yên lại còn chưa trở lại.

Tường Tư Phi cùng mấy nữ diễn viên khác trên bàn đã bắt đầu phê bình kín đáo.

"Làm sao lại còn thiếu một người?"

"Giống như là Lâm Yên!"

"Một nữ bốn, kiểu ngạo cũng thật lớn, để cho nhiều người như vậy chờ một mình cô ta?"

Phùng An Hoa nghe xong, mặt cũng lộ vẻ không vui, "Đúng vậy, Lâm Yên đâu? Vừa rồi còn thấy cô ấy ở chỗ này đây, làm sao lại đột nhiên không thấy người?"

Bùi Nam Như vẻ mặt ôn hòa mở miệng, "Mới vừa gặp cô ấy tới phòng rửa tay, hẳn là cũng sắp về tới, đều là người một nhà, không cần quá câu nệ chút này, chúng ta khai tiệc trước đi."

Nghe thấy Bùi Nam Như cũng đã nói chuyện, những người khác mới thoáng thu tiếng.

Làm sao luôn cảm thấy Bùi Nam Như rất chiều cô Lâm Yên?

Chỉ là, Bùi Nam Như đối với người nào cũng rất tốt, mọi người cũng không có suy nghĩ nhiều...

Chỉ có Thẩm Triều Mộ, sờ lên cằm, không khỏi đánh giá phía Bùi Nam Như thêm vài lần.

Làm sao tổng cảm giác ở giữa Bùi Nam Như cùng Lâm Yên... Có chỗ nào không đúng?

Bùi Nam Như nói xong, lấy điện thoại di động ra, gửi một tin nhắn ngắn cho Bùi Duật Thành, thế nhưng là, chờ nửa ngày, bên kia không đáp lại.

Thế là, hẳn ta chỉ có thể lại gọi một cú điện thoại cho Lâm Yên, nghĩ nhắc nhở thời gian cho Lâm Yên một chút.

Thế nhưng là, điện thoại Lâm Yên tắt máy...

Bùi Nam Như nhìn chăm chăm điện thoại di động, lập tức có chút nhức đầu.

Trường hợp hôm nay, Lâm Yên không thích hợp đến trễ quá lâu, mà lại cũng dễ dàng khiến người ta hoài nghi.

...

Cùng lúc đó, bên trong phòng chứa đồ tối tăm

Lâm Yên chỉ cảm thấy lòng bàn tay bị nắm chặt một hồi nóng bỏng, mà ánh mắt nam nhân giờ phút này nhìn chăm chú đến bùng cháy, càng khiến cho cô không dám đối mặt.

Một giây sau, một cái tay khác của Bùi Duật Thành nhẹ nhàng đặt ở sau đầu nữ hài, khoảng cách gần đến mức có thể nghe thấy tiếng thở của nhau.

Một cái hôn cực nhẹ, thậm chí rơi vào cái trán của nữ hài.

Sau đó, chậm rãi, rơi vào trên môi của nữ hài...

Lâm Yên trừng to mắt trong nháy mắt: "..."

Trong lúc đang hoảng hốt lo sợ, đúng lúc này, Bùi Duật Thành chậm rãi dẫn dắt tay của cô, đặt ở vị trí trái tim nơi ngực trái của mình.

Trong nháy mắt ngón tay đặt lên nơi trung tâm trái tim của Bùi Duật Thành, Lâm Yên cơ hồ là ngốc trở ở nơi đó...

Mỗi lần khi bị Bùi Duật Thành trêu chọc, cô đều là đầu óc trống rỗng, cảm xúc một đoàn loạn mã, nhịp tim càng là nhanh đến mức đứng chết vô số đầu nai con, mà Bùi Duật Thành, mỗi lần lại là bình tĩnh tự nhiên, bình tĩnh tự kiểm chế, thật giống như một người ngoài cuộc.

Cho nên cũng không thể trách Lâm Yên luôn luôn có ý nghĩ như vậy, cảm thấy Bùi Duật Thành chỉ là đang vui đùa một chút.

Thế nhưng là, giờ này khắc này, bởi vì một động tác này của Bùi Duật Thành, Lâm Yên cảm nhận được vô cùng rõ ràng, dưới lòng bàn tay, trái tim của nam nhân, nhảy kịch liệt như vậy...

Một chút một chút, như nổi trống đập vào lòng bàn tay của cô...

Mà lòng bàn tay hơi lạnh kia của nam nhân, cũng biến thành càng ngày càng nóng bỏng..

Cái này... Tuyệt đối không có khả năng là biểu hiện của sự bình tĩnh...

Một ý nghĩ gần như không có khả năng, đột nhiên hiện lên ở trong đầu Lâm Yên...

"Lâm tiểu thư..."

Rất nhanh, nam nhân liền rời khỏi môi của cô, ngón tay vẫn như cũ đặt tay của ở ngực của mình, thanh âm khàn khàn mà đầy từ tính, thờ dài, xen lẫn mấy phần bất đắc dĩ, vang lên ở bên tai của cô, "Cô đến cùng có hiểu lầm thế nào với tôi, mới cho rằng, tôi ở trước mặt cô, bình tĩnh... Tự kiểm chế?"

"..." Lâm Yên cảm giác mình lúc này chính là cái đầu xe lửa, đã nhanh đến muốn xông ra khỏi quỹ đạo.

Mặc dù vừa rồi chẳng qua là ngăn ngại vài giây đồng hồ, thế nhưng xúc cảm nhịp tim của Bùi Duật Thành vẫn như cũ còn ở trong lòng bàn tay, chân thật như vậy.

Thật hay giả vậy...

Bùi Duật Thành vậy mà... Vậy mà...

Thật sự mắt bị mù!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 323: Đã nói chuyên tâm làm sự nghiệp đâu?

Cảm giác tốc độ trái tim kia nhảy lên dưới lòng bàn tay cao mà hùng hồn, là nóng bỏng hoàn toàn tương phản với nam nhân bình tĩnh ngay thường..

Lâm Yên ngờ ngác ngẩn người, chưa tỉnh hồn lại...

Lúc này đầu óc của cô giống như bị nhồi bột nhão, một mảnh hỗn loạn.

Tiếng cảnh báo vốn một mực dứt quãng vang lên, không biết từ lúc nào, cơ hồ đột nhiên ngừng lại.

Đông đông đông...

Đúng vào lúc này, sau lưng đột nhiên truyền đến một hồi tiếng đập cửa cực nhẹ.

Lâm Yên giật nảy mình, mặt mũi tràn đầy cảnh giác quay người nhìn lại phía cửa.

Xong!

Vì sao chỗ bí mật này còn có người tới?

Lâm Yên đang kinh hoàng, lúc này, ở cửa vang lên thanh âm quen thuộc: "Anh, chị dâu..."

"Bùi Ảnh Đế?"

Lâm Yên nghe thấy thanh âm của Bùi Nam Như, chợt thờ phào nhẹ nhõm, vội vươn tay mở cửa phòng chứa đồ ra.

"Bùi Ảnh Đế, sao anh lại tới đây?" Lâm Yên hỏi.

Bùi Nam Như nhìn Lâm Yên một chút, lại nhìn anh ruột của mình một chút.

Giờ phút này, tay của hai người còn đang nắm cùng một chỗ...

Bùi Nam Như nhìn thoáng qua một thân ý lạnh của anh ruột mình, một mặt khó xử.

Hắn ta cũng không muốn tới quấy rầy ngay tại lúc này, thế nhưng là, đừng ảnh hưởng đến công việc của Lâm Yên, đây cũng là đại ca tự mình ra lệnh mà!

Bùi Nam Như chỉ có thể ráng chống đỡ nói rõ lý do, "Chị dâu, tiệc đã bắt đầu, chị qua thời gian quá dài không quay về không tốt lắm, mà cũng dễ dàng bị người ta cố ý phát hiện, vừa rồi em gọi điện thoại cho hai người, kết quả đều không ai nhận, em lại không yên lòng để cho người khác tới, cho nên, chỉ có thể tự mình tới báo cho chị..."

Lâm Yên nghe vậy vô thức liếc mắt nhìn điện thoại di động của mình, lúc này mới phát hiện điện thoại di động của cô không còn pin.

Nghe được lời nói này của Bùi Nam Như, Lâm Yên quả thực cảm động không thôi.

Đây là em chồng* tuyệt vời thế kỷ nha!

*Nguyên văn: tiểu thúc tử (chú nhỏ) nhưng thấy dễ em chồng sẽ hay hơn.

Cũng quá tri kỷ đi!

Idol của cô quả thực là thiên sứ hạ phàm!

"Thật xin lỗi thật xin lỗi, tôi liền trở về..." Lâm Yên vội mở miệng, lập tức nhìn về phía Bùi Duật Thành nói, "Bùi tiên sinh, tôi đây liền đi trước..."

Cũng thật sự là tạo nghiệp chướng, cô đang ôm đẹp bàn cái yêu đương, làm sao làm đến giống như vụng trộm rồi?

Quan trọng nhất chính là, thế mà còn phiền phức idol đỉnh cấp ngành giải trí nhà cô đánh yểm trợ...

Bất quá, cũng còn may Bùi Nam Như đột nhiên xuất hiện, cắt đứt xấu hổ của cô.

Lâm Yên nói với Bùi Duật Thành một tiếng, lập tức liền chuẩn bị tranh thủ thời gian rời đi.

Kết quả, bên này cô vừa đi ra một bước, thân thể lại đột nhiên không động đậy được.

Một giây sau, cô cúi đầu xuống, lúc này mới phát hiện, tay của mình còn bị Bùi Duật Thành giữ ở trong lòng bàn tay, từ đầu đến cuối không có buông ra.

"Áy..." Thân thể Lâm Yên cứng ngắc, nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn lại nam nhân phía bên cạnh.

Khuôn mặt nam nhân ẩn giấu trong bóng tối, bất quá, dù cho không thấy rõ biểu lộ, Lâm Yên cũng có thể cảm nhận được giờ phút này trên người hắn đang phát ra áp suất thấp.

Mà vừa rồi chiếc đồng hồ màu bạc trên cổ tay nam nhân thật vất vả mới dừng vang, lại bắt đầu điên cuồng "Tích tích tích" vang lên.

Lâm Yên: "..."

Bùi Nam Như: "..."

Bùi Nam Như ho nhẹ một tiếng, vô cùng sáng suốt lựa chọn lui ra ngoài trước.

Rõ ràng là quang minh chính đại yêu đương, lại phải ủy khuất Bùi Duật Thành lén lút gặp mặt, hiện tại vừa gặp mặt không bao lâu, cô lại muốn đi.

Lâm Yên nhìn nam nhân một thân phong trần một môi đứng ở trong phòng chật hẹp âm u, trái tim không hiểu sao liền mềm nhũn ra...

"Bằng không thì... Tôi tùy tiện tìm một lý do, không đi nữa?"

Lâm Yên vừa nói xong câu đó, liền bắt đầu lộ roi đầy mặt phi nhỏ chính mình.

Đã nói cự tuyệt sắc đẹp, chuyên tâm làm sự nghiệp đâu?

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 324: Phương thức gặp mặt quang minh chính đại

Bùi Duật Thành nhìn vẻ mặt nữ hài ảo não lại bất đắc dĩ, cái tay lười kéo nữ hài kia giờ lên, đặt ở trên đầu nữ hài, nhẹ nhàng vuốt vuốt, "Không cần."

"Thế nhưng là ngài..." Tròng mắt Lâm Yên nhìn chằm chằm đồng hồ của Bùi Duật Thành.

Thế nhưng là cái đồ chơi này vẫn đang vang lên...

Từ tốc độ nhảy lên của trái tim Bùi Duật Thành vừa rồi, đến tiếng cảnh báo này của đồng hồ, cô cũng không thể không thừa nhận một việc, cái kia chính là, cô tựa hồ đúng là có thể ảnh hưởng đến cảm xúc của Bùi Duật Thành...

"Không sao, sẽ lập tức tốt." Bùi Duật Thành mở miệng.

Đại khái sau khi qua vài giây đồng hồ, đồng hồ trên cổ tay Bùi Duật Thành cuối cùng ngừng vang.

Tất cả những cảm xúc xao động kia, dường như là bị chủ nhân cưỡng ép đè nén xuống...

Lâm Yên thấy Bùi Duật Thành quan tâm như thế, khó tránh khỏi càng thêm áy náy cùng tự trách, "Thật xin lỗi, chúng ta rõ ràng là đang hẹn hò, lại bởi vì nguyên nhân cá nhân của tôi, để cho ngài vì chiều theo tôi, vẫn luôn phải lén lút cùng tôi gặp mặt..."

Đáy mắt Bùi Duật Thành lóe lên một vệt ánh sáng, nhẹ mở miệng cười nói, "Cũng có phương thức quang minh chính đại gặp mặt."

Lâm Yên: "A? Phương thức gì?"

Bùi Duật Thành không có trả lời, nhìn thoáng qua phía sau cô nói, "Đi thôi."

"A..." Lâm Yên lúc này mới gật gật đầu, đẩy cửa ra ngoài.

Bùi Nam Như đang tận chức tận trách trông coi ở cách cửa ra vào không xa, đại khái là sợ có người tới, muốn sớm báo nguy trước.

"Bùi Ảnh Đế, làm phiền ngài!" Lâm Yên liên tục cảm kích.

"Chị dâu khách khí, việc nên làm." Bùi Nam Như mở miệng cười.

Bùi Nam Như vừa đi vừa đánh giá phía Lâm Yên vài lần, thăm dò mở miệng nói, "Chị dâu, quan hệ của chị cùng anh em thật sự rất tốt, anh của em vừa về đến liền vội vã muốn gặp chị! Trước kia chưa từng thấy qua anh ấy để ý người nào như vậy qua!"

"Khục, có đúng không..." Lâm Yên hơi thẹn đỏ mặt.

"Đúng rồi, còn có cấp dưới lần trước tự tiện chủ trương kia, anh của em đã trừng phạt cô ta, chị chớ để ý, loại chuyện này về sau chắc chắn sẽ không phát sinh nữa." Bùi Nam Như mở miệng nói.

Hiện tại anh của hắn ta thật vất vả mới hợp lại với Lâm Yên, hắn ta sợ Lâm Yên lại bởi vì chuyện gì náo chia tay.

Lâm Yên nghe vậy, hai con ngươi híp lại nói, "Ngô, cô bé kia... Cô ta có phải thích anh của anh hay không?"

Bùi Nam Như nghe vậy giật nảy mình, "Khụ khụ khụ... Làm sao lại... Không có chứ..."

"Phải không?"

Rõ ràng ánh mắt nhìn Bùi Duật Thành hừng hực như vậy, cơ hồ không che dấu chút nào.

"Dĩ nhiên, bọn họ chẳng qua là quan hệ công việc trên dưới bình thường mà thôi." Bùi Nam Như sợ Lâm Yên hiểu lầm cái gì, vội vàng giải thích, tiếp đó chuyển đổi đề tài, "Chúng ta nhanh đi qua đi, bằng không thì rồi đi quá lâu, ngộ nhờ bị phát hiện..."

Bùi Nam Như cùng Lâm Yên vừa nói chuyện, một bên bước nhanh chạy tới phòng liên hoan đoàn làm phim, vừa lên lầu đi đến cầu thang tầng kia, một giây sau, lại không may đụng phải một người đối diện ở trong hành lang...

Bên trong hành lang cầu thang vắng vẻ không người, Thẩm Triều Mộ đứng ở trong góc nhỏ, trong tay cầm một điều thuốc, đang nuốt mây nhả khói.

Mà Lâm Yên cùng Bùi Nam Như thì là sóng vai từ dưới lầu đi tới...

Trong chốc lát, ba ánh mắt đối diện nhau, ba người hoàn toàn ngẩn ngơ ở nơi đó.

Bùi Nam Như: "..."

Lâm Yên: "..."

Thẩm Triều Mộ: "..."

Thấy Lâm Yên vậy mà sóng vai xuất hiện cùng Bùi Nam Như trong thang lầu bốn bề vắng lặng này, điều thuốc Thẩm Triều Mộ ngậm trên miệng "Bẹp" rớt trên mặt đất, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, ghen hờn, trân trối nhìn chăm chăm vào hai người...

Mợ nó! Lâm Yên... Lâm Yên cùng... Bùi... Bùi Nam Như!?

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 325: Thân phận bạn trai chân thật càng bùng nổ hơn

"Cô... Cô cùng Bùi Ảnh Đế... Hai người..."

Hắn đây là phát hiện cái bí mật kinh thiên gì?

Trước đó khi ở trên xe, hắn còn đang nói đùa hỏi Lâm Yên, trong mấy cái bạn trai scandal kia của cô, có ai là thật hay không.

Hắn đoán tất cả mọi người trên xe, lại duy chỉ có quên... Bùi Nam Như...

Lâm Yên cùng Bùi Nam Như? Đây phảng phất là hai người trên trời dưới đất, cái này... Cái này sao có thể?

Giờ phút này, Lâm Yên cũng tròn tròn mắt, không nghĩ tới đã cẩn thận như vậy, thế mà sẽ dưới loại tình huống này đụng phải người khác.

Mà người này lại còn là Thẩm Triều Mộ, một trong số bạn trai scandal của cô?

Ở loại địa điểm như hành lang này, cô nam quả nữ ở cùng với Bùi Nam Như, có vẻ như nói thế nào cũng không nói rõ được?

Vốn là cô và Bùi Nam Như chuẩn bị đi đến chỗ này liền một trước một sau tiến vào phòng bao, ai biết, còn chưa kịp, liền đã đụng phải Thẩm Triều Mộ.

Ai có thể nghĩ tới tên này không cố gắng đợi trong phòng khách, thế mà sẽ tản bộ đến nơi đây?

Lông mày Bùi Nam Như cau lại, sắc mặt cũng có chút khó coi.

"Anh không ở phòng khách ăn cơm, tới nơi này làm gì?" Lâm Yên một mặt im lặng.

Thẩm Triều Mộ sững sờ mở miệng, "Trong phòng khách quá khó chịu, tôi tới hút ít thuốc hít thở không khí, cái kia... Hai người các người đây..."

Lâm Yên sờ lên cằm, trầm ngâm nói, "Nếu như tôi nói... Chúng tôi cũng là ra hít thở không khí, anh tin không?"

Thẩm Triều Mộ: "Cô cảm thấy tôi sẽ tin sao?"

Lâm Yên: "..."

Giống như không quá đáng tin...

Thẩm Triều Mộ khiếp sợ không thôi mà nhìn chăm chăm vào Lâm Yên mở miệng, "Má nó! Thượng đế à! Ông trời ơi..! Giết tôi đi! Lâm Yên! Cho nên, bạn trai vừa rồi cô nói trên xe, chính là Bùi Ánh Đế sao???"

Bùi Nam Như: "..."

Lâm Yên: "..."

Mặc dù trả lời sai, chỉ là, đáp án này, cũng đã rất gần câu trả lời chính xác.

Mặt mũi Thẩm Triều Mộ mặt mũi tràn đầy biểu lộ thế giới quan bị phá vỡ, "Không có khả năng không có khả năng! Cái này sao có thể! Lâm Yên cô cùng Bùi Nam Như? Hai người các người làm sao sẽ ở cùng một chỗ?"

Hai con người Lâm Yên hít lại, "Hai chúng tôi thì làm sao? Anh đến mức phải khiếp sợ đến như thế sao?"

Cô cùng Bùi Nam Như thì làm sao, khiến cho người ta khó có thể tin như vậy à?

Thật sự là không có kiên nhẫn!

Thấy được cô cùng Bùi Nam Như liền đã bị sợ đến như vậy, nếu như là biết thân phận chân thật của bạn trai cô, sẽ bị dọa thành cái dạng gì?

"Làm sao không đến mức ấy!" Thẩm Triều Mộ kích động nói, "Loại chuyện như cô cùng Bùi Nam Như hẹn hò này nếu như bị lộ ra ngoài, toàn bộ ngành giải trí đều sẽ nổ tung!"

Lâm Yên bĩu môi, cái này cũng là thật...

Chỉ bất quá hẳn sẽ không biết, chân tướng sẽ càng bùng nổ nổ...

Lúc này, Bùi Nam Như cũng chỉ có thể vội vàng mở miệng giải thích: "Thẩm tiên sinh, anh hiểu lầm rồi, không phải như anh nghĩ đâu..."

Lâm Yên cũng phụ họa, "Ai nói với anh, tôi đang hẹn hò với Bùi Nam Như chứ?"

Thẩm Triều Mộ nghe vậy, không đợi Lâm Yên nói xong, lập tức liên tục gật đầu, làm một tư thế kéo khoá miệng, "Tôi hiểu, tất cả tôi đều hiểu! Yên tâm, miệng tôi hết sức kín, cái gì cũng không nói!"

Khoé miệng Lâm Yên co giật, anh đến cùng biết cái gì hiểu cái gì?

"Thật xin lỗi đã quấy rầy, hai người tiếp tục, tiếp tục ha..."

Bất đắc dĩ Thẩm Triều Mộ hoàn toàn không nghe rõ lý do, đã phi thường thức thời tránh đi.

Bùi Nam Như đứng tại chỗ, thờ dài, cười khỏ liếc mắt nhìn Lâm Yên, nhìn bộ dạng này, là có miệng nói không rõ.

"Làm sao bây giờ?" Lâm Yên về mặt đưa đám nói.

Bùi Nam Như trấn an: "Chuyện này, sợ là cho dù chúng ta nói rõ lý do, cũng không nói rõ được, còn may, Thẩm Triều Mộ này, mặc dù không đứng đắn, có chút hỗn loạn, chỉ là, nhân phẩm còn không tệ, hẳn là sẽ không nói lung tung ở bên ngoài, quay đầu em cũng sẽ nói với hắn một tiếng, kêu hắn không được truyền ra ngoài."

"Giống như cũng chỉ có thể như vậy..."

Lâm Yên cũng chỉ có thể tự an ủi mình, cũng may bị gặp phải không phải cô cùng Bùi Duật Thành...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 326: Tầm quan trọng của trợ công đáng tin cậy

Một lát sau, Lâm Yên cùng Bùi Nam Như cuối cùng cũng thuận lợi tiến vào phòng khách.

Mặc dù không phải cùng đi vào, thế nhưng, ba người Thẩm Triều Mộ, Bùi Nam Như, Lâm Yên tuân tự tiến vào, vẫn là khiến cho mọi người có chút liếc mắt.

Càng tạo nghiệp chừng chính là, Thẩm Triều Mộ ngồi ở bên cạnh Bùi Nam Như vừa nhìn thấy Lâm Yên tiến đến, lập tức đứng lên, mở miệng nói với Lâm Yên, "Ai nha Lâm Yên, vị trí này của cô dường như tương đối thoáng khí, tới tới tới, đổi chỗ với tôi đi!"

Nói xong liền đi tới trước mặt Lâm Yên, cường ép muốn đổi chỗ ngồi với cô.

Một bên vừa nói còn vừa nháy mắt với cô, một bộ biểu hiện "Tôi rất thức thời".

Lâm Yên: "...???"

Lâm Yên quả thực cũng không còn gì để nói, nhìn Bùi Nam Như một chút, nhìn lại Thẩm Triều Mộ một chút, đem so sánh, thật sự là khắc sâu cảm giác tầm quan trọng của một trợ công đáng tin cậy. (ý nói Bùi Nam Như giúp đỡ giỏi, còn người kia giúp đỡ thành nát)

Cuối cùng, Lâm Yên cứ như vậy bị Thẩm Triều Mộ cường ép đổi đến chỗ bên cạnh Bùi Nam Như.

Thảm hại hơn chính là, vị trí này của cô, bên trái là Bùi Nam Như, bên phải là... Hàn Dật Hiền, bên phải của bên phải là Tưởng Tư Phi...

Thật sự là đủ...

Trước đó cô thật vất vả mới tránh khỏi tất cả mình, tìm một vị trí an toàn, hiện tại đều bị con hàng Thẩm Triều Mộ này làm hỏng.

Thấy Lâm Yên thế mà bị Thẩm Triều Mộ đổi đến chỗ bên cạnh Bùi Nam Như, mấy sắc mặt nữ diễn viên trên bàn đều trở nên không tốt lắm, nhất là nữ chính Tưởng Tư Phi này.

"Chị Tư Phi, chỗ bên cạnh Bùi Ảnh Đế hẳn là nữ chính như chị mới đúng chứ, Thẩm Triều Mộ còn chưa tính, Lâm Yên dựa vào cái gì liếm láp ngôi đó!" Hạ San San bên cạnh Tưởng Tư Phi mặt mũi tràn đầy ghen ghét, bênh vực kẻ yếu.

Vốn là dùng phần diễn của Hạ San San thì không có tư cách tới liên hoan, chỉ là, bởi vì tăng quan hệ của Hàn Dật Hiền cùng Lâm Thư Nhã này, Phùng An Hoa vẫn mời cô ta.

Ý vào chỗ dựa của anh rể họ Hàn Dật Hiền này, tiếng nói của Hạ San San may mắn không biến mất, người trên bàn đều nghe được câu này.

Mọi người chẳng qua là ghen ghét Lâm Yên, cũng mặc kệ là Thẩm Triều Mộ tự mình yêu cầu đổi vị trí, làm không tốt còn cảm thấy Lâm Yên trêu hoa ghẹo nguyệt, một bên ôm lấy Thẩm Triều Mộ, một bên lại câu Bùi Nam Như...

Lâm Yên cắn răng trừng mắt liếc Thẩm Triều Mộ đối diện, người sau thế mà còn một mặt vô tội.

Được rồi, lấy thanh danh hiện tại của cô, xem như không hề làm gì, hô hấp cũng là sai.

Tùy ý đi...

Các người vui vẻ là được rồi~

Phùng An Hoa đàn xép, "Quá tốt rồi, cuối cùng cũng tới đông đủ! Tới tới tới! Mọi người nâng chén! Tất cả chúng ta cạn một chén!"

Phùng An Hoa vừa dứt lời, mọi người dồn dập nể tình giơ lên chén.

Tiến trình quay bộ phim này rất nhanh, hôm nay không chỉ có Lâm Yên xong việc, mấy vị diễn viên khác bao gồm Tưởng Tư Phi cũng xong việc, chỉ có Bùi Nam Như cùng Thẩm Triều Mộ có phần diễn hơi nhiều còn phải tiếp tục quay chụp.

"Hôm nay cũng là ngày Tư Phi xong việc, chúng ta kính Tư Phi một chén!" Phùng An Hoa ân cần nhìn về phía Tưởng Tư Phi, cố ý mở miệng nói.

Mặc dù hôm nay Lâm Yên cũng xong việc, chỉ là cô là một vai phụ nho nhỏ, tự nhiên là không quan trọng.

"Cảm ơn nhà sản xuất Phùng, cảm ơn đạo diễn Khương, cảm tạ mọi người mấy ngày nay chiếu cố!" Tưởng Tư Phi thoải mái hào phóng đứng lên, đáp lễ mọi người.

"Ha ha ha ha, Tư Phi quá khách khí rồi, là chúng tôi cảm tạ cô mới đúng, có Tưởng Ảnh Hậu chống đỡ, bộ phim này của chúng ta nhất định sẽ siêu hot!" Mặt mũi Phùng An Hoa tràn đầy lòng tin mở miệng xu nịnh nói.

Về mặt Tưởng Tư Phi ngượng ngùng nhìn thoáng qua phương hướng của Bùi Nam Như, "Tôi làm sao so được với Bùi Ảnh Đế, coi như là siêu hot, cũng

nên là công lao của Bùi Ảnh Đế."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 327: Linh hồn của bộ phim này

Bùi Nam Như nghe Tường Tư Phi nói, trên mặt không có biểu tình gì, chẳng qua là nhàn nhạt cười cười.

Hiện tại Tường Tư Phi xưa đâu bằng nay, là người mới được công ty quản lý của Lâm Thư Nhã toàn lực nâng lên, đủ loại tài nguyên như không cần tiền lượng lớn nện vào.

Phùng An Hoa coi trọng tiềm lực của ả ta, tự nhiên cũng là đi theo ả ta, đủ loại ngôn từ mỹ miều bắt đầu nịnh, "Bùi Ảnh Đế của chúng ta tự nhiên là không cần nói nhiều, vô luận là kỹ thuật diễn xuất hay thực lực đều đã là đỉnh phong, chỉ là Tư Phi cô cũng là tiền đồ vô lượng, tuổi còn trẻ cầm nhiều phần thưởng lớn cấp cao như vậy, bên trong giới ai không đồng ý với thực lực của cô!

Kỹ thuật diễn này của cô, phóng mắt toàn bộ nữ diễn viên ngành giải trí, cũng không có mấy người so được, đầy đủ mỹ mạo và thực lực cùng tồn tại, cô giống như Bùi Ảnh Đế, là nơi linh hồn của bộ phim này của chúng ta..."

Phùng An Hoa trà trộn bên trong giới nhiều năm, gặp người nói tiếng người, gặp quý nói tiếng quý, quả thực là mỗi một câu đều nói vào trong tâm khảm của Tường Tư Phi, dỗ Tường Tư Phi đến mở cở trong bụng.

Bất quá, trên mặt Tường Tư Phi còn là một bộ biểu lộ khiêm tốn, mở miệng nói, "Nhà sản xuất Phùng quá khen rồi, tôi còn rất nhiều chỗ cần học tập, biến học vô bờ, tôi thủy chung tin tưởng vững chắc, chỉ có tự mình cố gắng, dùng thực lực mới có thể đi được lâu dài."

Lúc Tường Tư Phi nói lời này, ánh mắt như có như không rơi vào trên người Lâm Yên trên thân.

Hạ San San nghe bên nghe nói như thế, lập tức phụ họa mở miệng nói, "Chị Tư Phi, chị nói thật sự là quá đúng, ngành giải trí chúng ta nên nhiều thêm một số diễn viên như chị mới tốt.

Đáng tiếc, có vài người, thực lực gì cũng không có, trình độ nghiệp vụ nát muốn chết, cả ngày chỉ tạo scandal kéo độ hot, bằng không liên sống không nổi.

Nghe nói, hôm nay có một phần diễn vô cùng đơn giản với Bùi Ảnh Đế cũng NG mấy chục lần, làm hại tất cả mọi người chỉ có thể bồi tiếp cô ta cùng tăng ca, một con chuột phân hồng hỗn loạn, thật sự là giảm xuống cấp bậc của đoàn làm phim chúng ta..."

Lời này của Hạ San San là nói ai, mọi người tự nhiên là lòng dạ biết rõ.

Đoàn làm phim vẫn luôn là phân tổ quay chụp, cảnh quay của Lâm Yên trong khoảng thời gian này, bên trong đoàn làm phim chỉ có một số người biết, diễn viên nhìn qua kỹ thuật diễn của Lâm Yên, vào tự mình diễn cùng Lâm Yên không nhiều.

Cho nên, trên bàn com không ít người đối với Lâm Yên đều là ôm thái độ gạt bỏ cùng khinh bỉ.

Bất quá, Khương Nhất Minh, Vệ Từ Phong, Bùi Nam Như, những người này lại rất rõ ràng, nhất là Vệ Từ Phong là anti fan số một của Lâm Yên.

Nghe được lời này của Hạ San San, lông mày Vệ Từ Phong không dễ dàng phát giác mà nhăn lại.

Cho dù cậu ta rất chán ghét Lâm Yên, nhưng cũng không thể không thừa nhận, kỹ xảo của cô không có chỗ để bắt bẻ.

Thậm chí có thể nói, đóng phim với Lâm Yên, là một lần quay phim thoải mái nhất từ trước đến nay của cậu ta.

Bất quá, bên trong đoàn làm phim hôm nay nghe đồn một cảnh của cô cùng Bùi Nam Như NG mấy chục lần, ngược lại khiến cậu ta có chút ngoài ý muốn.

Dù sao phần diễn của Lâm Yên phần lớn là với cậu ta thậm chí đều là một lần liền qua, mà thiên phú cùng năng lực học tập của cô rất kinh người, coi như tình cờ NG, cũng có thể rất mau tìm lại cảm giác, làm sao đến phiên cùng Bùi Nam Như, liền NG nhiều lần như vậy?

Cuối cùng cũng không phải xuất thân chính quy, đoán chừng phát huy không ổn định đi...

Còn về Bùi Nam Như, đương nhiên sẽ không lên tiếng vào lúc này, hắn ta mở miệng giúp Lâm Yên nói chuyện, chỉ làm cho Lâm Yên rước lấy càng nhiều phiền phức.

Huống chi cũng hoàn toàn không cần nhiều lời, chờ phim điện ảnh chiếu lên, kỹ thuật diễn xuất của Lâm Yên như thế nào, người xem cũng không phải mù

lò, bọn họ tự nhiên sẽ thấy.

Mặc dù phần diễn của Lâm Yên không nhiều, chỉ là dùng kinh nghiệm của hần ta, dám chắc chắn, bên trong bộ phim này, nhân vật có thể hot nhất, là Lâm Yên diễn vai Lâm Phiên Nhược.

Ngược lại là Tường Tư Phi bị Phùng An Hoa thổi phồng đến mức trên trời có trên đất không, thực biểu hiện trong bộ phim này, thật sự không xứng với tên tuổi Ảnh Hậu...

Tường Tư Phi có một câu cũng là nói không sai, một diễn viên, quan trọng nhất, vẫn là kỹ thuật diễn xuất cùng thực lực.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 328: Không mời mà tới

Trên bàn cơm, ăn uống linh đình.

Vị trí bên người Bùi Nam Như thật sự là quá đáng chú ý, Lâm Yên chỉ có thể vui đầu khổ ăn, tận lực giảm bớt cảm giác tồn tại.

Qua ba lần rượu, có công nhân viên đột nhiên đẩy cửa tiến vào, nói câu gì bên tai Phùng An Hoa.

"Cái gì, Lâm Thư Nhã đã tới?" Phùng An Hoa nghe vậy lập tức hơi kinh ngạc, vội vàng liền muốn đứng dậy đi nghênh đón.

Trong lúc nói chuyện, cửa phòng bị người đẩy ra, Lâm Thư Nhã một thân lễ phục nhỏ xua hoa đi đến.

"Lâm tiểu thư!"

"Oa! Là Lâm Thư Nhã!"

"Chị họ!"

Trong nháy mắt thấy Lâm Thư Nhã, mọi người trong phòng nhất thời nhiệt tình chào hỏi.

Sắc mặt Hàn Dật Hiền vẫn âm trầm trong nháy mắt khi nhìn thấy người tới, cũng lập tức trở nên ôn nhu.

Hạ San San vui vẻ nghênh đón, nhiệt tình khoác lên cánh tay Lâm Thư Nhã, "Chị họ, sao chị lại tới đây?"

Lâm Thư Nhã mở miệng cười, "Hôm nay vừa lúc ở bên này tham gia một bữa tiệc, sau đó nghe anh Dật Hiền nói đoàn làm phim hôm nay liên hoan ở đây, liền không mời mà tới!"

Nói xong nhìn về phía Phùng An Hoa cùng Khương Nhất Minh nói, "Thật xin lỗi đã quấy rầy, nhà sản xuất Phùng cùng đạo diễn Khương sẽ không để tâm chút!"

Phùng An Hoa lập tức ý cười đầy mặt mở miệng, "Thư Nhã cô khách khí rồi! Cầu cũng cầu không được! Cô có thể tới, đoàn làm phim chúng tôi là rồng đến nhà tôm! Nhanh, mau mời ngồi!"

Nói xong phân phó người đi gọi phục vụ chuẩn bị thêm một bộ bát đĩa.

Tường Tư Phi bên cạnh Hàn Dật Hiền tự giác đứng người, "Thư Nhã, ngồi bên này đi!"

Hàn Dật Hiền đứng dậy đi qua phía nữ hài, quan tâm nắm tay cô ngồi xuống trên chỗ ngồi, thanh âm cũng trong nháy mắt ôn nhu như nước, "Không phải nói rất vội sao?"

"Bận rộn nữa cũng không có quan trọng bằng anh Dật Hiền!" Lâm Thư Nhã dịu dàng mở miệng, lập tức chọc cho trong phòng một hồi ồn ào.

Lời của Lâm Thư Nhã khiến cho Hàn Dật Hiền rất là hưởng thụ, trên mặt tràn đầy cung chiêu.

Trước mắt cô gái này, vô luận lúc nào, luôn luôn cho rằng gã là tồn tại quan trọng nhất, luôn luôn dùng ánh mắt ý lại ngẩng đầu nhìn gã, khắp thế giới đều là gã. Lâm Thư Nhã nói xong, lại quen thuộc nhìn lại phía Vệ Từ Phong, "Từ Phong, rất chờ mong ca khúc chủ đề của anh nha! Nhất định rất êm tai!"

Vệ Từ Phong dù sắc mặt như đêm, khi đối diện Lâm Thư Nhã, thoáng hòa hoãn mấy phần, "Cảm ơn."

Trên bàn cơm, Lâm Thư Nhã có thể nói là như cá gặp nước.

Nữ hài hồn nhiên lại thân thiết, dường như thiên sứ, lời nói, cách cư xử lại ưu nhã cao quý, vô luận là ai cũng hết sức thích cô ta, không chỉ có Vệ thiếu gia cuồng bá khốc chảnh khó có được vẻ mặt ôn hòa, đại thiếu Thẩm Triều Mộ hoa tâm đối đãi với mỹ nhân cũng là thái độ ân cần.

Đáy mắt Hàn Dật Hiền thủy chung đều là sắc thái cưng chiều cơ hồ muốn tràn đầy.

"Đúng rồi, chị họ, chị tham gia là bữa tiệc gì?" Hạ San San hỏi.

Lâm Thư Nhã gầy gầy sợi tóc mai một bên, đáy mắt lóe lên một vệt vẻ ngạo mạn, "Tiệc của đạo diễn Garcia."

Hạ San San nghe xong, lập tức mặt mũi tràn đầy kích động, "Oa! Là đạo diễn Hollywood trứ danh kiav sao? Nghe nói gần đây ông ấy muốn quay một bộ phim đề tài xe đua, chị họ, chị muốn cùng đạo diễn Garcia hợp tác làm phim điện ảnh sao?"

Nghe thấy Hạ San San nói, những người khác trên bàn cơm cũng là mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

Garcia thế nhưng là đạo diễn tuyến đầu của Hollywood, nâng vô số diễn viên hollywood, cơ hồ hết thấy diễn viên ngành giải trí Hoa quốc đều có thể coi việc đóng phim của ông ấy làm vinh dự cao nhất.

Lâm Thư Nhã chỉ cười không nói, Trương Tư Phi một bên giúp đỡ trả lời: "Bộ phim này đã sớm định ra tới, Lâm tiểu thư ở trong đó sẽ diễn một nhân vật vô cùng trọng yếu, mà vai này là đạo diễn Garcia tự mình chỉ định đó."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 329: Không để vào mắt

"Oa, chị họ thật là lợi hại!" Hạ San San một mặt sùng bái.

Lúc này, Lâm Thư Nhã mới về mặt lạnh nhạt, sùng nhục (?) không sợ hãi mở miệng nói, "Cũng chỉ là vận khí tốt mà thôi, cộng thêm vừa vận bản thân chị cũng hơi cảm thấy hứng thú với xe đua, hiểu khá rõ một chút tri thức cơ bản, có thể là tương đối phù hợp nhân vật nguyên mẫu, cho nên đạo diễn mới chọn trúng chị."

"Nào chỉ là hiểu rõ, có thể so với nhân viên chuyên nghiệp rồi!" Trương Tư Phi xu nịnh nói.

"Cái đó cũng là bởi vì chị họ ưu tú, học rộng tài cao mà! Cái gì cũng hiểu!"

Hạ San San nói xong, cười như không cười nhìn về phía Lâm Yên, cất giọng nói, "Khó trách chị Tư Phi sẽ đi ăn mánh khác đến chỗ của chị họ, quả nhiên, ngưi tầm ngưi nãi tầm nãi, ngưi ưu tú đều ở cùng một chỗ với ngưi ưu tú, không giống như là một ít ngưi..."

Lúc này, ánh mắt Lâm Thư Nhã rơi vào trên người Lâm Yên, hơi mở miệng cười, "Chị, suýt nữa quên mất chào hỏi chị, đã lâu không gặp, nghe nói chị hôm nay xong việc, chúc mừng chị!"

Thấy Lâm Thư Nhã nói chuyện với Lâm Yên, mặt mũi Hàn Dật Hiền lập tức tràn đầy cảnh giác nhìn lại phía Lâm Yên.

Tựa hồ sợ Lâm Yên lại nổi điên làm gì đó với Lâm Thư Nhã.

Đối với Lâm Yên, thực ra, vốn là gã cũng thương thức qua tiêu sái độc lập của cô, thích cá tính tự do như gió của cô, cũng hưởng thụ sự quan tâm cùng chiều cố cần thận của cô.

Trước mắt cô gái này, khi cô đối tốt với một người, luôn luôn bằng toàn bộ linh hồn và thể xác không giữ lại chút nỗ lực nào, giống như ngọn lửa nhiệt liệt cùng nóng bỏng.

Khi gã bị đuổi ra khỏi nhà, lưu vong ở nước ngoài, trong đoạn thời gian u ám nhất trong đời, là Lâm Yên vẫn bồi bạn cùng gã.

Gã đã từng thật tâm ưa thích cô.

Thế nhưng là...

Gã dù sao cũng là nam nhân, sao có thể chịu được vẫn luôn dựa vào một nữ nhân trợ giúp.

Mãi đến sau khi gã trở lại trong nước, Lâm Yên xin nhờ gã chiếu cố em gái của mình, Lâm Thư Nhã.

Nữ hài hoàn toàn khác biệt với Lâm Yên, không giống với Lâm Yên lời đời từng trải, Lâm Thư Nhã sạch sẽ đơn thuần giống như một tờ giấy trắng, cả

thể xác và tinh thần đều ý lại cùng ngưỡng mộ gã, trong nháy mắt đã động tới gã...

Vừa mới bắt đầu, sau khi quan hệ của gã cùng Thư Nhã bị phát hiện, gã vẫn còn có chút áy náy cùng tự trách với Lâm Yên, cũng vẫn cố gắng mong đền bù cô.

Thế nhưng là, thời điểm đó cảm xúc của Lâm Yên lại đột nhiên trở nên vô cùng không ổn định, giống như biến thành người khác.

Thời gian lâu dài, lặp đi lặp lại nghe cô kể ra những chuyện năm đó kia, nghe hồi ức gã năm đó có bao nhiêu nghèo túng được cô từng lần một giúp đỡ, nhìn cô như người điên trước mặt mọi người tìm gã cùng Thư Nhã gây phiền phức, áy náy trong lòng liền từng chút một biến thành phiền chán...

Lúc trước gã từng thích nữ hài kia, càng như thế càng thấy khuôn mặt đó đáng ghét.

Mà Lâm Thư Nhã ôn nhu tri kỷ, cứ như vậy hoàn toàn tiến vào trong lòng của gã.

Lâm Yên càng tìm Lâm Thư Nhã gây phiền phức, gã càng chán ghét cô...

Biểu lộ cảnh giác của Hàn Dật Hiền khiến cho Lâm Yên cảm thấy có chút buồn cười.

Xem ra chính cô trước đó xác thực rất ngu xuẩn, để Hàn Dật Hiền lại cho là cô sẽ còn như trước kia, vì hai cái thứ rác rưởi này, đại não, làm trò hề trước mặt mọi người?

Lâm Yên chậm rãi bung chén rượu lên, mời một ly trở lại phía Lâm Thư Nhã, hơi mở miệng cười, "Đa tạ."

Lâm Thư Nhã nhìn biểu lộ gió nhẹ mây bay của Lâm Yên, không khỏi âm thầm nhũn mảy.

Không biết từ khi nào, Lâm Yên đột nhiên lại khôi phục bộ dáng coi thường hết thảy lúc trước kia, khiến trong đáy lòng cô ta chán ghét.

Hiện tại cô cũng đã không có gì cả, dựa vào đâu còn dùng loại ánh mắt này nhìn cô ta?

Hàn Dật Hiền thở dài một hơi, đồng thời cũng có chút hồ nghi.

Biểu lộ lười biếng mà lãnh đạm trên khuôn mặt nhỏ nhắn mộc mạc trắng nõn của cô gái trước mắt, là bộ dáng gã chưa từng thấy qua.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 330: Không phải ai cũng tạo

Khi hẹn hò, mặc dù tính tình Lâm Yên tùy tiện, nhưng ở trước mặt gã một mực là quan tâm lại nhiệt tình, sau khi vì Thư Nhã chia tay với cô, thì cô là u ám điên cuồng.

Nhưng gã chưa từng thấy vẻ mặt Lâm Yên như thế.

Hờ hững mà khinh miệt...

Tựa hồ hết thảy đều không ở trong mắt của cô...

Hạ San San bĩu môi, mặt mũi tràn đầy trào phúng nói, "Chị họ, sao chị còn đối tốt với cô ta như vậy chứ! Trước đó không lâu cô ta còn không biết xấu hổ mua chuộc toà soạn, lăng xê scandal cùng anh rể họ!"

Nghe nói như thế, trên bàn com lập tức một hồi khe khẽ bàn luận, tất cả mọi người đều biểu lộ xem kịch vui.

Lâm Yên nghe vậy, tròng mắt cười khế, buồn bực ngăn ngấm chuyển động ly rượu đỏ trong tay, nhấp một miếng, mở miệng yếu ớt nói, "A, Hạ tiểu thư, đoàn làm phim chúng ta nhiều boss như vậy, Bùi Ảnh Đế này đủ để treo 100 cái anh rể họ của cô lên đánh, là đỉnh cấp tọa trấn bên trong ngành giải trí, nếu tôi muốn lăng xê kéo độ hot, Bùi Ảnh Đế để đó không cò, nhất định phải cò một khách mời?"

Bùi Nam Nhứ: "Khục..."

Lâm Yên tiếp tục nói: "Coi như là tôi lăng xê cùng Thẩm Triều Mộ, bằng vào số lượng scandal của riêng hai chúng tôi, cũng xem như cường cường liên hợp!"

Thẩm Triều Mộ: "..."

Cường cường liên hợp...

Hình dung này... Có thể...

Lâm Yên uống một hơi cạn sạch rượu đỏ trong ly, cười tủm tỉm nói: "Cho nên, thật sự là xin lỗi, Lâm Yên tôi coi như muốn lãng xê, không phải ai cũng tạo."

Thái độ Lâm Yên không cho là nhục, mà cho là vinh quang, ngược lại là trực tiếp làm Hạ San San ghen đến không thể phản bác nổi.

"Cô..." Hạ San San giận đến trực tiếp vỗ bàn, "Cô là cái thá gì, thế mà còn dám đồng dạng nói không nhìn trúng anh Dật Hiền, không phải chính cô biết rõ anh Dật Hiền gia thế tốt, mới sống chết trông ngóng anh ấy không thả sao?"

Lâm Yên lập tức nhú mày, "Ài? Gia thế tốt ở đế đô này, chẳng lẽ chỉ có một cái Hàn gia sao? Cô đem Vệ thiếu của chúng ta để ở đâu rồi?"

Hàn gia mặc dù rễ sâu lá nhiều ở đế đô, là một trong các hào môn thế gia lớn nhất ở đế đô, nhưng Vệ gia cũng tương xứng, thậm chí tốc độ phát triển hai năm này không thua gì Hàn gia.

Vệ Từ Phong: "..."

Lâm Yên lại nói: "Coi như là so độ tươi non, Hàn tiên sinh so ra cũng kém Đường Gia Nghiệp!"

Đường Gia Nghiệp: "..."

Lâm Yên tùy tiện nói mấy câu, tất cả mấy người Bùi Nam Như, Thẩm Triều Mộ, Vệ Từ Phong, Đường Gia Nghiệp trên bàn đều nằm cũng trúng đạn.

Hạ San San giận đến dậm chân, "Cô... Cô không biết xấu hổ! Lúc trước cũng không biết là ai có ý tốt nhất định phải nói anh Dật Hiền là bạn trai mình!"

Lâm Yên thờ dãi: Ai! Người đều có lúc mất mủ?"

Hạ San San: "..."

Mọi người nhìn màn than thở: "..."

Bùi Nam Như cúi đầu nhấp một ngụm trà, ở bên cạnh ho nhẹ một tiếng, triệt để bỏ đi suy nghĩ mở miệng nói chuyện.

Hắn ta tựa hồ đã đánh giá thấp sức chiến đấu của chị dâu...

Vừa há miệng, cũng đủ để giết người không thấy máu.

Giờ phút này, sắc mặt Hàn Dật Hiền đã âm trầm xuống, ánh mắt hơi thăm nhìn lại phía Lâm Yên.

Bộ dáng này của Lâm Yên dường như là hơi say rượu, để tránh sau đó thu lại không được, Phùng An Hoa mau chạy ra đây pha trà, hiềm hiềm xóa đi tài đi.

Đêm khuya, một bữa cơm cuối cùng cũng kết thúc.

"Lâm Yên này, thật sự là quá ghê tởm! Chưa gặp qua người không biết xấu hổ như vậy!" Hạ San San tức giận cảm phẫn.

Tường Tư Phi cười lạnh nói, "Miệng lưỡi bén nhọn, miệng lưỡi dẻo quẹo, loại người này, cũng chỉ chiếm một chút tiện nghi ngoài miệng thôi!"

"Lâm Yên gần đây ở trong đoàn làm phim thế nào?" Lâm Thư Nhã một bên vuốt móng tay tinh tế, một bên hững hờ mở miệng hỏi một câu.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Ấp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 331: Có năng lực hoa tiêu

Hạ San San một bộ biểu lộ không để vào mắt, "Chị Thư Nhã chị yên tâm đi, cái túi rom này, kỹ thuật diễn xuất rồi tinh rồi mủ, hôm nay một cảnh cùng Bùi Ảnh Đế còn NG mấy chục lần! Bộ phim này nhiều boss ở bên trong như vậy, còn có vị Ảnh Hậu chị Tư Phi này, đến lúc đó cô ta được phụ trợ, còn không thành thẳng hê, không bị mắng chết mới là lạ chứ!"

Tường Tư Phi xì khê một tiếng: "Cô ta trước đó còn tự tìm đường chết, cùng Triệu Hồng Lăng đánh cược muốn ba tháng cầm công trạng đệ nhất đó."

Lâm Thư Nhã than nhẹ một tiếng, lắc đầu, "Tôi còn tưởng rằng Triệu Hồng Lăng có mấy phần bản lãnh, không nghĩ tới cũng chỉ đến như thế."

Ánh mắt Trương Tư Phi lóe lên, "Lâm tiểu thư, đến lúc đó chờ trước khi phim điện ảnh chiếu lên, chúng ta hoàn toàn có thể lại thêm một mối lửa, để cho cô ta triệt để rút ra khỏi ngành giải trí..."

...

Sau khi liên hoan kết thúc, Lâm Yên về tới trong nhà.

Vào ban đêm, Lâm Yên nhận được điện thoại của ông ngoại Hạ Định Khôn, kêu cô trưa mai tới khu nhà cũ ăn cơm.

Bởi vì phần diễn của cô ở 《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》 đã xong, không cần vội vàng gì, Lâm Yên liền một lời đáp ứng.

Ngày kế tiếp, giữa trưa, Lâm Yên gọi một chiếc xe taxi, đi tới khu nhà cũ.

...

Giờ phút này, bên trong khu nhà cũ Hạ gia, lại náo nhiệt, cơ hồ hết thấy đội viên đội xe Hạ gia đều tới.

"Ông ngoại, ông để chị Yên làm hoa tiêu cho Minh Khải, cháu cảm thấy không quá phù hợp... Thực sự không được, chị Yên vẫn là có thể làm hoa tiêu của cháu, dù sao, cháu cùng chị Yên đã hợp tác qua một lần, có ăn ý." Hạ Nhạc Phong nhìn về phía Hạ Định Khôn cách đó không xa, mở miệng nói.

"Ha ha, Hạ Nhạc Phong, cậu vẫn là thôi đi, kỹ thuật hoa tiêu của Lâm Yên coi là không tệ, xứng với Minh Khải nên không có vấn đề lớn, thế nhưng lời của cậu, tôi cảm thấy là có chút lăng phí, tôi cũng là nói thật, cậu đừng nóng giận!"

Một vị tay đua xe Hạ gia, nhìn về phía Hạ Nhạc Phong cười nói.

Nghe lời ấy, trên trán Hạ Nhạc Phong có một chút không phục, nếu như lần trước không phải cậu phối hợp tốt với Lâm Yên, những người này ai có thể vọt tới đích, hiện tại lại còn nói ra loại lời này.

...

"Cũng mấy giờ rồi, còn chưa có tới?"

Chưa bao lâu, về mặt một vị hoa tiêu nào đó của đội xe Hạ gia có chút không kiên nhẫn, lạnh lùng nói: "Mặc dù trình độ hoa tiêu của cô được cho là chuyên nghiệp, thế nhưng, so với Thanh Lễ, hẳn là còn kém xa, hôm nay để cho cô ta tới bãi sư cùng Thanh Lễ học một ít, thế mà không đúng giờ như thế."

"Đúng vậy, nếu không phải Thanh Lễ bị bệnh, thân thể không thoải mái, chỗ nào còn có thể đến phiên cô ta tới làm hoa tiêu của Minh Khải."

Một bên, nam nhân trẻ tuổi mỉm cười, cũng không nói thêm gì, Lâm Yên kia, trong mắt hắn, cũng có suy nghĩ như vậy, có thể là bởi vì là quan hệ nữ tính, lúc trước người phát ngôn, quá thoải phòng.

"Thanh Lễ, cậu nói xem, trận đấu trước đó kia, Lâm Yên nói ra được chỉ dẫn đường đua, tình huống mặt đường kỹ càng như vậy, có phải tạm thời phát huy hay không?" Giờ phút này, một vị tay đua xe Hạ gia nào đó, ánh mắt rơi vào trên người Thanh Lễ.

Nghe thấy, Thanh Lễ mỉm cười, thân nhiên nói: "Dĩ nhiên không có khả năng tạm thời phát huy, coi như những hoa tiêu hàng đầu vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu kia, cũng chưa chắc có thể đi đến loại cấp độ kia, Lâm Yên là trước kia liên học thuộc lòng tình huống mặt đường, cho nên chỉ dẫn đường đua kỹ càng, chỉ là, chút này cũng đều là tố chất cơ sở của hoa tiêu chuyên nghiệp, chỉ có thể nói, Lâm Yên hoàn toàn chính xác có năng lực hoa tiêu chuyên nghiệp đi."

"Nói cũng đúng."

"Còn có, cảnh cánh tung hoành bay đến cùng là làm sao làm được, quá quý dị..."

Thanh Lễ trầm tư một lát sau, mở miệng nói: "Hẳn là Nhạc Phong trùng hợp làm tới, này khẳng định không có quan hệ gì cùng Lâm Yên."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 332: Đại thần cấp bậc hàng đầu

"Ai nói không có quan hệ?"

Nghe Thanh Lễ nói, Hạ Nhạc Phong một bên bỗng nhiên đứng dậy, cau mày nói: "Là chị Yên..."

"Lâm Yên làm sao?" Thanh Lễ cười hỏi.

Về mặt Hạ Nhạc Phong hơi nghi hoặc một chút, hoàn toàn chính xác, ngày đó cánh tung hoành bay phát sinh thật sự là quá nhanh, thực ra, bọn họ tựa như cũng không có làm cái gì, nhưng chính là bay ra, thế nhưng cụ thể là như thế nào làm ra, dùng lý giải của Hạ Nhạc Phong, cậu lại thật đúng là nói không nên lời.

"Ày... Tôi cũng không biết, ngược lại, khẳng định là tôi cùng chị Yên phối hợp làm ra." Hạ Nhạc Phong kiên định nói.

"Nói nhảm, đương nhiên là các người phối hợp làm ra, không phải là các người quẹo, còn có thể là quẹo sao." Một vị tay đua xe trong đó cười nói: "Cũng biết là các người quẹo, nhưng cậu phải nói ra, đến cùng là làm sao làm ra."

Nghiên Sưồn Phiêu Chuyển đến cùng là làm sao làm ra...

Sau khi Hạ Nhạc Phong trầm tư một lát, nghĩ ngợi nói: "Giống như, chính là chị Yên kêu tôi phanh xe, sau đó, tôi một cước thắng xe xuống, liền làm ra..."

Hạ Nhạc Phong vừa dứt lời, chúng người đội xe Hạ gia đưa mắt nhìn nhau, vài vị tay đua xe không khỏi nở nụ cười.

"Ha ha, Nhạc Phong, cậu xem một chút, cậu nói liên tục cũng nói không rõ ràng, còn một cước thắng xe đạp xuống liền bay ra, các người đây không phải vận khí là cái gì."

"Tôi không phải đã nói rồi sao, tôi không rõ lắm, ngược lại tôi đạp một cước thắng xe, là chị Yên..."

Nhưng mà, còn không đợi Hạ Nhạc Phong nói xong, Thanh Lễ liền nhẹ giọng cười một tiếng, nói: "Nhạc Phong, cậu dù sao cũng là một tay đua xe, có mấy lời, nói với chúng tôi, chúng tôi cười trừ cũng được, nhưng nếu như nói ra ngoài, sẽ làm trò hề cho thiên hạ."

Lâm Yên nhiều nhất chẳng qua là một hoa tiêu có tố chất nghề nghiệp, lý luận tri thức của cô, hoàn toàn chính xác có khả năng sẽ mạnh hơn cậu, nhưng trên kỹ thuật điều khiển chân chính, cô ta cũng không có cách nào so sánh với cậu."

Hạ Nhạc Phong mặc dù không phục, nhưng cũng không biết được đến cùng phải phản bác thế nào.

Bởi vì Lâm Yên lúc ấy chỉ huy trên xe, quá mức đơn giản, mà tay lái lại một mực là Lâm Yên không chế, Hạ Nhạc Phong cũng không thấy rõ.

Hạ Nhạc Phong bây giờ, quả thực là có lý cũng nói không nên lời, trong lòng kìm nén bức bối.

Chỉ là cũng tốt, trận tỷ thí tiếp theo cùng đội thi đấu hào phú hàng đầu WW này, coi như không thắng được, cũng có thể khiến mấy người này nhận thức một chút trình độ hoa tiêu của chị Yên!

Thậm chí, trận đấu cùng Song W này, có lẽ không phải thi đấu đường trường, nếu là sân bãi thi đấu thường quy, không cần hoa tiêu, dạng này có lẽ chị Yên còn có thể tự mình vào sân!

Chỉ có điều, trong lòng Hạ Nhạc Phong cũng không chắc, cậu chỉ biết là trình độ hoa tiêu của Lâm Yên tuyệt đối thuộc về đại thần cấp bậc hàng đầu, nhưng nếu như Lâm Yên thành tay đua xe... Chỉ sợ là có chút hên xui.

"Thanh Lễ, trình độ Lâm Yên, đến cùng có không có tư cách trở thành hoa tiêu của Minh Khai?" Một lát sau, Hạ Hùng nhìn về phía Thanh Lễ hỏi.

Nghe thấy, Thanh Lễ cười nói: "Bác Hùng, trước đó không bác cũng nói rồi à, để con huấn luyện cô ta mấy ngày, chờ sau khi con huấn luyện, hẳn là không có vấn đề, miễn cưỡng có thể phối hợp trình độ điều khiển của Minh Khai."

"Ừm, cậu nói như vậy tôi cũng yên lòng, Lâm Yên có thể cùng cậu học tập một chút, đó là phúc khí của nó." Hạ Hùng cười nói.

Còn chưa chờ mọi người tiếp tục trò chuyện, Lâm Yên xách theo bao lớn bao nhỏ đi vào khu nhà cũ.

"Tiểu Yên, tôi."

Trông thấy Lâm Yên vào cửa, lão gia tử Hạ Định Khôn cười nói.

"Ông ngoại, mua cho ông chút lễ vật." Lâm Yên đem đồ vật đặt ở trong phòng, quay người nhìn về phía Hạ Định Khôn nói.

Sau khi xong việc, còn lại một bộ phận cát xê, đoàn làm phim cũng phát cho cô.

"Con kiếm tiền cũng không dễ dàng, ông ngoại cái gì cũng không thiếu, không cần mua đồ linh tinh, tất cả ngồi xuống nói đi." Hạ Định Khôn nói.

"Đúng rồi, ông ngoại vội vã gọi cháu tới như vậy, có chuyện gấp gáp gì sao?" Lâm Yên ngồi ở trên ghế sa lon.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Ấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 333: Tư cách giao đấu

"Có thể có chuyện gì, còn không phải là chuyện tốt mày làm sao?" Hạ Minh Khải liếc mắt lườm Lâm Yên: "Nếu không phải mày, chúng tao cũng không cần pha trộn đến bên trong loại chiến đội quyền thế WW cùng ZH1 này."

Lúc này, Lâm Yên liếc mắt lườm Hạ Minh Khải, thế nhưng còn không đợi Lâm Yên mở miệng nói chuyện, Hạ Hùng liền lạnh mặt nói: "Lâm Yên, Thanh Lễ là hoa tiêu lợi hại nhất đội xe Hạ gia chúng ta, hợp tác với Minh Khải."

Chỉ là, gần đây thân thể Thanh Lễ không quá dễ chịu, cần tĩnh dưỡng một thời gian, Thanh Lễ đã đáp ứng, để mày làm đồ đệ của hắn, chờ mày học ổn, liền hợp tác cùng Minh Khải, làm hoa tiêu của Minh Khải thật tốt."

Nghe Hạ Hùng nói, Lâm Yên liếc qua Thanh Lễ khoe miệng mỉm cười cách đó không xa, "Bái hắn làm thầy?"

"Dĩ nhiên." Hạ Hùng gật đầu nói: "Thanh Lễ cũng đã nói, trình độ hoa tiêu của mày còn có khả năng, thế nhưng, hiện tại để xứng với Minh Khải vẫn chưa được, bái Thanh Lễ làm thầy, trước hết để Thanh Lễ mang mày, chờ ổn rồi, làm hoa tiêu của Minh Khải."

"Lâm Yên tiểu thư, trình độ hoa tiêu của cô, so với chúng tôi có thể là cao hơn, nhưng so với Thanh Lễ vẫn là chênh lệch một chút, nếu như muốn trở thành hoa tiêu của Minh Khải, để Thanh Lễ mang cô một quãng thời gian, vẫn là vô cùng cần thiết." Một vị hoa tiêu cười nói phía Lâm Yên.

Trở thành hoa tiêu của Hạ Minh Khải...

Bái một vị hoa tiêu bình thường của chiến đội Hạ gia làm thầy...

Giờ phút này, Lâm Yên nháy nháy mắt, tâm tình có chút khó mà hình dung.

"Ha ha, bái sư, tôi thấy giống như không cần thiết đi." Lâm Yên cười khan một tiếng mở miệng nói.

Nghe lời ấy, sắc mặt Thanh Lễ hơi đổi, liếc qua Lâm Yên, nhàn nhạt mở miệng nói: "Nếu như không phải nhìn ở trên mặt mũi cô là cháu gái ngoại của lão gia tử, tôi cũng không thể nào dạy cô cái gì."

Nghe ngữ khí bất thiện của đối phương, Lâm Yên nghiêng đầu, hơi hơi nhú mày, nhìn về phía nam nhân kia, "Xin hỏi, anh là ai?"

Lâm Yên vừa dứt lời, sắc mặt Thanh Lễ lập tức khó coi thêm mấy phần.

"Lâm Yên, mày làm sao lại nói chuyện như vậy, Thanh Lễ là tiền bối của mày, khi người ta làm hoa tiêu chuyên nghiệp, mày còn không biết đang ở đâu!" Hạ Hùng quát Lâm Yên.

Không đợi Lâm Yên mở miệng, Thanh Lễ cười lạnh nói: "A... Lão gia tử, bác Hùng, không phải con không nguyện ý thu nhận cô ta, chỉ có điều, loại bản lĩnh không lớn, nhưng lại không coi ai ra gì này, con đích thật dạy không được."

Giờ phút này, ánh mắt không ít hoa tiêu rơi vào trên người Lâm Yên, một ít hảo cảm trước đó với Lâm Yên, ở thời khắc này tan thành mây khói.

"Lâm Yên tiểu thư, trình độ của Thanh Lễ, là cao nhất bên trong hoa tiêu của đội xe Hạ gia chúng ta, dùng trình độ trước mắt của cô, chỉ sợ còn không xứng với Minh Khải, cô không cho Thanh Lễ dạy, làm sao trở thành hoa tiêu của Minh Khải?"

Một vị hoa tiêu, có chút không vui nhìn về phía Lâm Yên.

"Ai nói tôi muốn làm hoa tiêu của Hạ Minh Khải." Lâm Yên nhàn nhạt lên tiếng nói.

Từ lần trước sau khi làm hoa tiêu của Hạ Nhạc Phong một lần, Lâm Yên liền đã thề, tuyệt đối sẽ không làm hoa tiêu của bất cứ người nào, quá tức giận, ngồi ở ghế phụ, lại hận không thể một cước điều khiển tay đua xe.

Vẫn là mình ngồi ở vị trí lái đáng tin nhất.

"Lâm Yên, mày phải biết, có thể trở thành hoa tiêu của Minh Khải, cùng chiến đội WW chạy một trận, vinh quang của mày! Nếu như không có Minh Khải, mày có thể có tư cách giao đấu cùng dạng chiến đội quyền thế như W này?" Hạ Hùng cau mày nói.

Lâm Yên không thèm để ý Hạ Hùng, nhìn về phía lão gia tử mới từ bên trong đi ra, "Ông ngoại, thi đấu chừng nào thì bắt đầu?"

"Qua mấy ngày nữa, ZH1 nói chờ thông báo." Hạ Định Khôn nói.

"Ông ngoại, cháu biết rồi, cháu còn có chút việc, liền đi trước, ngày tranh tài, cháu sẽ qua."

Lâm Yên dứt lời, không cho lão gia tử cơ hội mở miệng, quay người rời khỏi khu nhà cũ Hạ gia.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 334: Thắng thế là được

Sau khi rời khỏi khu nhà cũ, Lâm Yên gọi điện cho Z Thần.

"Lâm tiểu thư có dặn dò gì?" Thái độ Z Thần rất là ân cần.

"Tranh tài tận lực thi sớm đi, còn có, đến lúc đó khi định sân bãi, đừng chọn thi đấu đường trường, chọn sân bãi thi đấu thường quy, không cần hoa tiêu." Lâm Yên nói.

Z Thần nghe vậy mở miệng nói, "Đây cũng không có vấn đề gì, tôi đi an bài..."

Ngược lại trận đấu này, vô luận là sân bãi gì cũng như thế, bọn hắn đều không có phần thắng nào.

Sau khi cúp điện thoại, Lâm Yên lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Những vị hoa tiêu chiến đội Hạ gia kia, hoàn toàn nói không được, vẫn là sớm đi chạy xong trận đấu này, cho ông ngoại một câu trả lời, chính mình cũng nên thành công lui thân.

Dùng nhiệt độ lần này, đủ để Hạ gia đông sơn tái khởi...

...

Trong thời gian mấy ngày nay, tin tức chiến đội WW sắp thi đấu cũng chiến đội Hạ gia đã truyền ra ngoài.

Tiếng máng ở diễn đàn trên mạng đối với ZH1 cùng chiến đội Hạ gia một hồi cao hơn một hồi.

Ta muốn mở GTR: "Cái gì đội xe Hạ gia, một chiến đội cấp thấp sắp giải tán, so cùng Song W? Ai cho chúng nó dừng khí, người già bị đụng cũng đụng quá rõ ràng rồi, đội xe Hạ rút lui khỏi giới đua xe!"

Thu Danh Sơn xe thần: "Hoa tiêu chiến đội Hạ gia kia, các người biết là ai không... Đã lộ ra, chính là Lâm Yên ngành giải trí kia a!"

Tốt heo đều bị xe đụng: "Con mợ nó, chính là Lâm Yên thuốc cao da chó khắp nơi kéo độ hot kia?"

Đánh mặt sung sung bánh bao: "Chính là Lâm Yên kia, vua cộ ngành giải trí, bây giờ chạy tới đụng giới đua xe?!"

Ngày ngày phát nhanh, giàu trời ả: "Nữ nhân này tôi gặp qua buồn nôn nhất, vì hot, cái chuyện không biết xấu hổ gì cũng có thể làm ra, cô ta biết cái gì về xe đua, còn hoa tiêu, đi đâu, dẫn tới Tây Thiên? Ông ngoại cô ta là lão đại chiến đội Hạ gia, là dựa vào cái này quan hệ trà trộn vào đi!"

Lâm Yên cả đời đen, một đen đen cả đời: "Nữ nhân này còn muốn mặt hay không? Trước đó cộ idol chúng ta, hiện tại lại tới người già bị đụng Song W của tôi?!"

...

Lâm Yên nằm ở trên ghế sa lon nhà trọ, một bên gặm hạt dưa, một bên nhìn mình bị toàn mạng cuồng chửi.

Ày, đã lâu như vậy, cô cuối cùng bị chửi tiếp, chiến tích theo ở ngành giải trí tăng thêm đến giới đua xe...

Rất nhanh, một hồi chuông điện thoại vang lên.

Điện thoại đầu kia truyền đến thanh âm ngưng trọng của Z Thần: "Lâm Yên tiểu thư, cô xem tin tức trên mạng chưa? Tình huống hiện tại, sợ không phải quá lạc quan, tiếp tục như vậy, đội xe Hạ gia các người sau này chỉ sợ cũng không có cách nào đặt chân trong vòng!"

Lâm Yên mỉm cười, lơ đãng nói: "Nhìn, không có việc gì, thắng thế là được."

"Ách, thắng..." Nghe ngữ khí Lâm Yên nhẹ nhõm không thôi, phảng phất đang nói "Hôm nay thời tiết rất tốt", đầu bên kia điện thoại lâm vào một lần yên lặng thật lâu.

Một lát sau, thanh âm Z Thần mới truyền ra một lần nữa: "Lâm Yên tiểu thư, thực lực của cô tôi rất rõ ràng, thế nhưng... Thực lực những người khác của chiến đội Hạ gia... Mà lại, đội viên chiến đội WW, thực lực đều rất đồng đều, chiến thuật cũng nhiều đến kinh ngạc, lại thêm bọn đội trưởng tân nhiệm của bọn họ, chỉ sợ..."

Z Thần nói bóng gió đã rất rõ ràng, trận đấu này phần thắng thật sự là không lớn.

"Không có việc gì, thi đấu chừng nào thì bắt đầu." Lâm Yên hỏi.

"Sáng ngày mốt, sân thi đấu đường đua Ninh Nam." Z Thần trả lời.

Z Thần nói xong, thở dài, tiếp tục khuyên nhủ: "Lâm Yên tiểu thư, nếu như các người hiện tại rời khỏi còn kịp, cuối cùng, đây vẫn là chuyện đội xe ZH1 chúng tôi, tôi không muốn kéo đội xe Hạ gia các người xuống nước..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 335: Chính em lái nha

Z Thần còn đang một mực lải nhải không yên lòng, lúc này Lâm Yên đột nhiên có cú điện thoại gọi tới, thế là tùy tiện qua loa vài câu, cúp điện thoại.

Vừa nhìn tên trên màn hình, quả nhiên, Triệu Hồng Lăng gọi tới.

"A lô, Lăng tỷ..."

"Chuyện vạch trần trên mạng là thế nào? Em muốn làm hoa tiêu của đội xe Hạ gia, thi đấu giành tư cách tham gia vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu khu vực Hoa quốc?" Triệu Hồng Lăng hỏi thẳng vào vấn đề.

Lâm Yên nháy nháy mắt, "Hoa tiêu... Không có nha..."

Triệu Hồng Lăng nghe vậy thở phào nhẹ nhõm, nghĩ thầm đại khái là anti fan loan truyền tin nhầm.

Kết quả, một giây sau, liền nghe Lâm Yên mở miệng nói, "Không phải hoa tiêu nha, là em tự mình lái xe ~"

Triệu Hồng Lăng: "..."

Đầu kia điện thoại an tĩnh vài giây đồng hồ.

Triệu Hồng Lăng vốn dĩ cho rằng không có Lâm Thư Nhã khổng chế, Lâm Yên đã khôi phục lý trí, hoàn toàn không nghĩ tới cô lại đột nhiên làm ra chuyện này.

"Em là cảm thấy mình còn chưa đủ vượt giới?"

Triệu Hồng Lăng thở dài, không biết nên nói cái gì, cân nhắc tìm từ một chút, lập tức mở miệng nói, "Lâm Yên, chị biết, em có lẽ mong muốn nhanh chóng hot lên, thế nhưng, bất cứ chuyện gì cũng là hăng quá hoá dở.

Độ hot vừa phải có thể sẽ mang cho tới em một chút lợi ích, thế nhưng, tin tức mặt trái của em nếu như lại gia tăng như thế, Fan hâm mộ chống lại quá mức mãnh liệt, thật sự sẽ bị phong sát, trong khoảng thời gian này chị thử tranh thủ một chút tài nguyên cho em trước, thế nhưng không ai dám dùng em, lần này nếu không phải vận khí em tốt tiến vào đoàn làm phim《Kỳ Phùng Dịch Thủ》, sợ là lại không có cơ hội hot lên..."

Nghe Triệu Hồng Lăng ở đầu kia điện thoại di động kiên nhẫn nói rõ lí do với mình, trong lòng Lâm Yên hơi ảm, "Lăng tỷ, em hiểu rõ, chị yên tâm, em biết mình đang làm cái gì, trận đấu này em nắm chắc."

Lông mày Triệu Hồng Lăng cau lại, không hiểu sao Lâm Yên lại có tự tin nói ra lời như vậy

Coi như cô là cháu gái ngoại của Hạ Định Khôn, cũng không có nghĩa là cô biết đua xe, mà trước đó cô chỉ làm hoa tiêu về mặt thân phận đi ngang qua sân khấu, hoàn toàn không phải là một chuyện với tự mình lái xe.

Dù cho cô ấy là dân ngoài nghề, cũng hiểu rõ lý luận cùng thực tiễn không phải một chuyện, huống chi cô ấy trước đó đã tìm hiểu qua tình huống một chút, biết thực lực đội xe WW mạnh phi thường, ngay cả đội xe ZH1 cũng không phải đối thủ.

Cho nên, Lâm Yên ở thời điểm này lộ đầu ra, đừng nói là dân mạng khác, cho dù là chính cô ấy, cũng khó tránh khỏi cho rằng Lâm Yên là muốn cọ một đợt nhiệt độ.

Thế nhưng là... Không biết vì cái gì, nghe được Lâm Yên nói, trong lòng Triệu Hồng Lăng vẫn là không hiểu sao lại muốn tin tưởng cô.

Trong khoảng thời gian này, Lâm Yên xác thực thay đổi không ít, không giống như là bởi vì nhất thời cuồng cuồng, liền làm ra chuyện không để ý đến hậu quả...

"Được rồi, nếu như có gì cần chị bên này phối hợp, tùy thời gọi điện thoại cho chị." Triệu Hồng Lăng mở miệng.

"Được, cảm ơn Lăng tỷ." Lâm Yên dừng một chút, mở miệng hỏi, "Lăng tỷ, chị bên kia thế nào? Những người kia còn đang tìm chị gây phiền phức sao?"

"Không có việc gì, chị rất khỏe." Ngữ khí Triệu Hồng Lăng ngữ khí nghe không ra chút chập trùng gì.

Hai con người Lâm Yên hít lại, làm sao có thể tốt, một đám người chuyên bỏ đá xuống giếng, trước đó trở ngại cấp dưới của Triệu Hồng Lăng có Tướng Tư Phi chống đỡ, không dám nói gì, hiện tại tất cả đều nhận định kỳ hạn sau ba tháng Triệu Hồng Lăng liền bị mất chức, đương nhiên sẽ không buông tha một cơ hội chen ép chế nhạo này, những người kia vì không cho cô ấy hoàn thành công trạng, khẳng định sẽ nghĩ mọi cách cướp đoạt tài nguyên trong tay của cô ấy...

"Đúng rồi, trong khoảng thời gian này em tạm thời không có lịch, Đa Đa trước hết chị điều cho diễn viên khác." Triệu Hồng Lăng giải thích.

"A a được, không có vấn đề, chính em sẽ chú ý." Lâm Yên tỏ ra đã hiểu, dù sao Đa Đa cũng không phải trợ lý chuyên môn của cô, chẳng qua là tạm thời tới dẫn cô.

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 336: Là Bùi Ảnh Đế, anh của hần

Sau khi trò chuyện cùng Triệu Hồng Lăng, Lâm Yên gửi cho Đa Đa một tin Wechat.

Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương: [Đa Đa bảo bối, em yên tâm, cầu phú quý không quên chữ, chờ cái ngày chị phú quý, liền để em làm trợ lý chuyên môn của chị!]

Tiền Đa Đa Giải trí Khải Tinh: [Em đây đại khái là đợi không được ngày đó, may mắn may mắn!]

Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương: [Phi phi phi, Đa Đa bảo bối sao em có thể nói không may mắn như thế! Chị muốn đi đăng microblogging giải xúi quẩy!]

Đầu kia điện thoại, Đa Đa đối với việc Lâm Yên bên lòng vững dạ mỗi ngày nhất định đăng tin phát nhanh trên microblogging cũng sắp bó tay rồi.

Tiền Đa Đa Giải trí Khải Tinh: [Loại thời điểm này, chị có thể cũng đứng lên microblogging hay không!]

Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương: [Vì sao?]

Tiền Đa Đa Giải trí Khải Tinh: [Chính chị đi xem microblogging của Vệ Từ Phong đi!]

Vệ Từ Phong? Vị tiểu fan hâm mộ kia của cô lại làm cái gì rồi?

Lâm Yên tò mò mở microblogging của Vệ Từ Phong nhìn thoáng qua, sau đó liền thấy... Vệ thiếu gia tâm pha lê, lại bắt đầu nhắc tới cô...

Nguyên nhân gây ra là có một dân mạng đăng một microblogging, nội dung là: [Yên tỷ cố gắng lên, Yên tỷ tuyệt nhất, toàn thế giới yêu chị nhất moah moah, chị nhất định sẽ thắng! Chờ chị dạy WW làm người, đè WW xuống đất mà sát mà sát!]

Dân mạng này cũng không biết là có ý gì, có ý kêu gọi (giống tag trên face) microblogging của Vệ Từ Phong.

Vệ Từ Phong thế mà trả lời microblogging Fan hâm mộ này, trực tiếp đối nói: [Lòe người, bắt chước bừa, nếu nữ nhân kia có thể thắng, tôi liền Còi. Trần. Hết. Sạch. Chạy!!!]

Lâm Yên thấy microblogging này, hơi nhú mồm, lộ ra một chút ánh mắt đồng tình.

Chơi lớn như vậy sao?

Ai, thật là có lỗi quá, fan mê muội...

Cùng lúc đó, Lâm Yên còn chú ý tới microblogging Vệ Từ Phong đăng kia.

ID dân mạng kia là "Sùng bái Yên tỷ cả đời", thoát nhìn giống như là Fan hâm mộ Lâm Yên.

Ngoại trừ lần trước thấy "Một đóa pháo hoa nhỏ" bên ngoài kia, cô thế mà còn có Fan hâm mộ khác?

Sẽ không phải là người khoác nick clone đi bôi nhọ chứ?

Dù sao phát biểu "Sùng bái Yên tỷ cả đời" này quá giống như là đang cố ý nâng cô, vì dẫn chiến.

Nào có Fan hâm mộ thật sự kết luận cô sẽ thắng như vậy?

Lâm Yên suy tư một lát, đột nhiên phát hiện ID này cũng có chút quen mắt, lúc này mới phát hiện, ID này gần đây cũng vô cùng sôi nổi trên microblogging của mình, cơ hồ cho mỗi bài microblogging của cô đều là bình luận tán thưởng, trang cá nhân cũng đều là nội dung liên quan đến cô.

Nếu như hần là tên khoác nick clone đi bôi nhọ, vậy giả bộ thật đúng là rất giống..

Lâm Yên một bên suy tư, một bên tiện tay mở tin nhắn riêng, kết quả trong lúc vô tình trong một mảnh giận hờn, thấy "Sùng bái Yên tỷ cả đời" cũng gửi tin nhắn riêng cho cô.

Sùng bái Yên tỷ cả đời: [Lão đại, tôi đã mua vé vào cửa, chờ lão đại quay về trường đua, lão đại tuyệt nhất! Lão đại cố gắng lên!]

Lão đại...?

Chỉ có thân phận Yeva này thì Fan hâm mộ mới có thể gọi cô là lão đại, microblogging Fan hâm mộ này, đến cùng là ai? Thế mà biết thân phận thật của cô?

Theo cô biết, cái thân phận này, không có bất kỳ người nào biết mới đúng...

A không đúng, giống như thật sự có một người...

Chẳng lẽ là nhân viên khi thẩm tra chứng nhận thi đấu nhận ra cô kia, giống như tên cái gì Kỳ Thiệu Nguyên...

Tiền Đa Đa Giải trí Khải Tinh: [Trước đó em đã muốn hỏi chị, ID Wechat cùng ảnh chân dung của chị làm sao lại sửa lại? Nam nhân bên trong ảnh chân dung của chị là ai? Bùi Ảnh Đế sao? Giống như chưa từng thấy cái ảnh riêng này của Bùi Ảnh Đế...]

Đầu kia điện thoại, Đa Đa đột nhiên cảnh giác gửi một cái tin nhắn tới.

Bối cảnh trong ảnh chụp chân dung của Lâm Yên tựa hồ như là đang chụp trong nhà, không giống như là Bùi Nam Như...

Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương: "Ummm, đúng vậy a, là Bùi Ảnh Đế..." Anh của hần.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 337: Ở trước mặt cô, tôi không có ý thức tự chủ

Lâm Yên ngồi tung bay dựa vào bên cửa sổ, đang lừa dối Đa Đa, ánh mắt liếc qua trong lúc lơ đãng liếc về một chiếc xe quen thuộc đỗ dưới lầu.

Làm sao lại có điểm giống xe của Bùi Duật Thành?

Lâm Yên mở cửa sổ, lại liếc mắt nhìn kỹ, lần này, không chỉ nhìn thấy được xe, còn chứng kiến bên cạnh xe tựa hồ còn một bóng người đang đứng.

Không thể nào...

Bùi Duật Thành đêm hôm khuya khoắt không có chuyện đứng ở dưới lầu nhà cô làm cái gì?

Mà nếu đã tới, vì sao không nói cho cô?

Lâm Yên trở mình một cái đứng lên, chuẩn bị đi xuống xem xác nhận một chút.

Lâm Yên tùy ý khoác một cái áo khoác, lập tức xuống lầu.

Cư xá bên đường dưới lầu, lóe lên một ánh đèn đường mờ mờ nhỏ, xe màu đen lẳng lặng dừng sát nơi đó, thân thể cao to của nam nhân dưới ánh đèn đường bị kéo thành một cái bóng thật dài.

"Bùi tiên sinh...?" Lâm Yên đứng cách bốn năm bước, thử mở miệng thăm dò kêu một tiếng.

Nam nhân nghe thấy, ngón tay cầm thuốc hơi ngừng lại, chợt xoay người lại theo phương hướng âm thanh nữ hài truyền tới.

"Ách, thật sự chính là ngài à..." Sau khi thấy rõ khuôn mặt nam nhân, Lâm Yên một mặt ngoài ý muốn.

Trên người Bùi Duật Thành mặc một bộ âu phục, chẳng qua là cà vạt bị giật ra, áo sơ mi màu sáng bên trong cũng tháo hai cúc, sợi tóc bởi vì gió đêm thổi qua, cũng hơi có chút ngổn ngang.

"Bùi tiên sinh, tại sao ngài lại ở chỗ này?" Lâm Yên vội vàng đi tới.

Khói trong tay Bùi Duật Thành lẳng lặng cháy lên, mở miệng nói, "Vừa vặn đi ngang qua."

Đi ngang qua...

Ánh mắt Lâm Yên quét qua dưới chân Bùi Duật Thành, nơi đó đã tán lác không ít tàn thuốc.

"Ách, đi ngang qua... Ngài đã tới bao lâu? Làm sao cũng không nói với tôi một tiếng!"

"Có muốn đi lên ngồi một chút hay không?" Lâm Yên mở miệng hỏi.

Trong nháy mắt nữ hài vừa dứt lời, vẻ mặt Bùi Duật Thành hơi ngưng lại, đáy mắt tựa hồ xẹt qua một tia ngoài ý muốn.

Lâm Yên cảm thấy lời của mình hẳn là không có vấn đề gì mới đúng, nhưng lại không biết vì sao Bùi Duật Thành vậy mà lại lộ ra loại biểu lộ ngoài ý muốn này.

Coi như là bạn bè bình thường, mời người ta lên ngồi một chút cũng là việc nên làm, huống chi cô và Bùi Duật Thành còn là quan hệ người yêu.

Dưới đèn đường, Bùi Duật Thành nhìn khuôn mặt nhỏ của nữ hài không hề có cảm giác, chậm rãi mở miệng nói: "Muốn cả người. Nhìn là không đủ, đạt được một chút, liền sẽ muốn càng nhiều hơn."

"A?"

Lâm Yên nghe mà không hiểu ra sao, không hiểu rõ Bùi Duật Thành là có ý gì...

Cô chỉ là mời hắn đi lên ngồi một chút mà thôi, làm sao lại đột nhiên trả lời một câu thâm ảo như vậy?

"Có ý gì...?" Lâm Yên sững sờ mở miệng.

Bùi Duật Thành khẽ cười một tiếng, hững hờ mở miệng nói, "Ồ trước mặt cô, tôi không có ý thức tự chủ."

Lâm Yên: "Ày..."

Sau khi hậu tri hậu giác kịp phản ứng ý tứ của Bùi Duật Thành, Lâm Yên lập tức có chút quần bách.

Má nó! Cô chẳng qua là cảm thấy theo lễ phép cũng cần phải mời hắn đi lên uống chén trà, thật không có ý tứ gì khác...

Lại nói cô cũng không có cái mê sắc đẹp kia!

"Gặp cô đã đủ rồi." Bùi Duật Thành đưa tay vuốt ve sợi tóc của nữ hài, lập tức, nói một tiếng ngủ ngon, liền quay người rời đi.

Từ sau khi cô cùng Bùi Duật Thành hợp lại, Bùi Duật Thành ngoại trừ yêu cầu kêu cô tới giải trí Đình Phong, hết thấy những chuyện khác đều khôi phục giống như ngày thường, hai người ngoại trừ tình cờ gửi tin nhắn, cơ bản bảo trì trạng thái không liên quan tới nhau.

Khó có khi hắn đi ngang qua một chuyến, còn chỉ gặp mặt một lần liền đi.

Mà nếu không phải chính cô phát hiện đi xuống, đoán chừng hắn cũng sẽ không để cho cô biết.

Gặp cô đã đủ rồi...

Bên tai Lâm Yên tai vang vọng câu nói này của Bùi Duật Thành, vô thức đưa tay sờ lên nơi vừa rồi bị Bùi Duật Thành chạm vào, không hiểu sao cảm thấy đáy lòng có một nơi cứng rắn bỗng nhiên trở nên mềm mại, từng chút một sập lún xuống dưới...

Ý thức được chính mình thế mà thất thần, Lâm Yên tranh thủ thời gian lắc đầu, để cho mình tỉnh táo lại.

Emma! Tỉnh táo một chút! Tỉnh táo một chút!

Mỹ nhân khó qua ải anh hùng a!

Cô thế nhưng còn muốn làm nữ nhân giàu nhất!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 338: Ai cho cô ta dũng khí

Thời gian hai ngày này, Lâm Yên vẫn luôn chú ý tới tình huống đua xe ở nước ngoài.

Tên phim Lâm Yên đã biết được, là « Chuyện xưa trên đường đua ».

Bối cảnh là khi nhân vật nam chính Lăng Mãng mới ra đời, tiến vào giới đua xe, sau khi liên tục đạt được hai lần quán quân vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu, lại lâm vào thung lũng nhân sinh, cho đến khi gặp sự phụ của mình, Từ Thần Đường Đua Yeva, kỹ nghệ đại thành, đi đến đỉnh cao nhân sinh, tiến quân vào vòng tròn thứ nhất toàn cầu.

Thậm chí trong đó còn có một đoạn chuyện xưa tình yêu của Lăng Mãng.

Sau khi xem xong nội dung cốt truyện« Chuyện xưa trên đường đua », Lâm Yên lại cho rằng, bộ phim này vẫn là rất có lương tâm, tối thiểu làm đủ số tập, hoàn toàn chính xác cũng có chuyện như vậy.

Chỉ tiếc, phần diễn của Từ Thần Đường Đua Yeva không phải rất nhiều, chẳng qua là làm tình hoài (?) cùng mảnh lối.

Muốn nói lực ảnh hưởng cùng nổi tiếng, Từ Thần Đường Đua Yeva ở trong giới đua xe, có rất ít người có thể so sánh cùng.

Lợi dụng Từ Thần Đường Đua Yeva để hấp dẫn người xem, hoàn toàn chính xác có hiệu quả cực tốt.

Mà bên làm phim hết sức coi trọng ứng cử viên Từ Thần Đường Đua Yeva, vô cùng nghiêm ngặt, cũng chính bởi vì vậy, vai này đến bây giờ cũng còn chưa tuyển ra.

Lâm Yên vốn muốn đi thử xem, dù sao, thời gian ngắn, cát xê cao, lại còn đầy bản sắc biểu diễn.

Cảnh cạnh tranh này cũng là quá lớn, nghĩ muốn giữ nhân vật Từ Thần Đường Đua Yeva, cũng không dễ dàng.

« Chuyện xưa trên đường đua » này, còn không phải việc cấp bách, vẫn là giải quyết yên tĩnh trận đấu cùng chiến đội WW trước đã.

Sáng sớm hôm sau.

Lâm Yên tới sân thi đấu Ninh Nam từ sớm.

Bởi vì Lâm Yên sớm đã trao đổi nguyên nhân với ZH1, trận đấu này cũng bị định là sân bãi thi đấu, không cần hoa tiêu.

Mà Lâm Yên càng là trực tiếp nhảy qua đội xe Hạ gia, để ZH1 cho cô một danh ngạch vào sân dự thi.

Lại nói, cũng không biết Bùi Duật Thành có thể thấy tin tức bất quá gần đây của cô hay không..

Bùi Duật Thành chán ghét xe đua như vậy, ngộ nhờ bị hấn biết mình lại muốn tham gia thi đấu đua xe, chẳng phải là xong đời sao!

Bất quá, dạng siêu Bos như Bùi Duật Thành, mỗi ngày trăm công nghìn việc, hẳn là sẽ không đi quan tâm loại bất quá này.

Nghĩ tới đây, Lâm Yên lại an tâm.

Giờ phút này, sân thi đấu Ninh Nam đã kín người hết chỗ.

Bởi vì trận đấu này có tình huống đặc thù, cho nên, dù đây chỉ là một trận giành tư cách thi đấu, nhưng lại có ở trong vòng quan tâm lớn.

Mọi người đội xe Hạ gia đã sớm đi vào.

"Nữ nhân kia cũng tới."

Giờ phút này, một vị hoa tiêu nào đó của đội xe Hạ gia, trông thấy Lâm Yên cách đó không xa xuất hiện ở nơi này, lông mày nhíu lại, mặt mũi tràn đầy vẻ chán ghét.

Trước kia, hoa tiêu đội xe Hạ gia đối với Lâm Yên, hoàn toàn chính xác vẫn có một chút hảo cảm, chẳng qua là, biểu hiện hai ngày trước của Lâm Yên, lại khiến cho hảo cảm của bọn họ không còn sót lại chút gì.

Càng khiến bọn họ tức giận chính là, Lâm Yên thế mà trao đổi cùng ZH1, đổi một tay đua xe thực lực không tệ của chiến đội Hạ gia, đổi cho Lâm Yên ra sân.

"A, hoa tiêu tự mình lên sân lái xe đua, thật sự là lần đầu nghe nói." Thanh Lễ liếc mắt lườm Lâm Yên, lạnh giọng cười nói.

"Cô ta là một hoa tiêu, quả thực là đổi một tay đua xe thực lực không tệ của chúng ta, ai cho cô ta dũng khí?!"

"Thật sự là hải hươc, thật sự coi mình hiểu một chút lý luận tri thức của hoa tiêu, liền có thể chạy đi làm tay đua xe?!"

"Bác Hùng, ban đầu chúng ta đã không thể nào thắng được, để cho nữ nhân này quấy nhiễu, càng không chơi được."

Nghe thấy, ánh mắt âm trầm của Hạ Hùng rơi vào trên người Lâm Yên.

"Tiểu Yên muốn lên, vậy liền để cho nó lên đi, ngược lại trận này, cho tới bây giờ cũng không nghĩ sẽ thắng." Lão gia tử Hạ Định Khôn thờ dãi.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Ấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 339: Không hứng thú?

Đối với việc Lâm Yên có bởi vì quan hệ với ZH1, mà đổi tư cách vào sân của một vị tay đua xe đội xe Hạ gia hay không, Hạ Định Khôn căn bản không quan tâm.

Đối tượng trận đấu của Hạ gia bọn họ lần này là ai?

Một trong những chiến đội quyền thế lâu năm trong nước - WW.

Dùng trình độ bây giờ của Hạ gia, muốn thắng Song W, không khác gì người si nói mộng.

Hiện nay, vấn đề lão gia tử Hạ Định Khôn muốn cân nhắc là, những chuyện đội xe Hạ gia phải đối mặt sau khi thua trận.

Tuy nói có ZH1 làm chỗ dựa, thừa nhận đội xe Hạ gia là chiến đội dự bị của ZH1, nhưng chỉ như thế, căn bản vẫn không đủ.

Bây giờ, chửi rủa trên mạng đã che ngợp bầu trời, sau khi thua đội Song W, tiếng xấu đội thi đấu giả bị đụng, đã định là bọn họ phải gánh.

Không chỉ như thế, đội xe Hạ gia có khả năng cũng sẽ không thể nhận được bất kỳ một vị tài trợ cùng đầu tư nào.

"Nữ nhân này, cô ta thế mà đổi tôi rồi?!"

Giờ phút này, một vị tay đua xe nào đó đội xe Hạ gia đội mũ lưỡi trai, lạnh lùng nhìn chằm chằm Lâm Yên.

"Trương Vân, coi như cậu không may đi, bất quá, ngược lại trận này cùng thi đấu với WW cũng sẽ không thắng, cậu bị ai thay thế, cũng không quan trọng." Một vị đội viên nào đó của đội xe Hạ gia nhìn về phía nam nhân trẻ tuổi đội mũ lưỡi trai nói.

"Nói là như vậy, nhưng người khác còn không tính, cô ta? Dựa vào cái gì? Cô ta biết chân ga, bộ ly hợp, còn thắng xe ở đâu à, cô ta thật sự cho rằng trước đó đầu cơ trục lợi thắng đội xe Lão Thang, là có thể ở đội xe Hạ gia tùy ý làm bậy rồi?!" Trương Vân lạnh giọng quát.

"Ai, quên đi thôi, dù sao nữ nhân kia cũng là cháu gái ngoại của lão gia tử."

"Cháu gái ngoại thì thế nào? Lại nói, cô ta còn biết mình là cháu gái ngoại của lão gia tử sao? Nếu cô ta thật sự cho rằng như vậy, nên tốt đẹp đi học tập với Thanh Lễ, tranh thủ để ZH1 đem sân thi đấu đổi thành thi đấu đường trường, coi như không thắng được WW, tối thiểu cũng có thể nâng cao thanh danh của Minh Khải!" Trương Vân liếc qua Lâm Yên cách đó không xa, mặt mũi tràn đầy cười lạnh, vẻ chán ghét trong mắt không chút che giấu.

"Được rồi, không cần quan cô ta." Giờ phút này, Hạ Minh Khải lên tiếng nói: "Tự chúng ta đua tốt là được, coi cô ta như thành không khí."

"Ai sẽ đi quan tâm cô ta chứ, chẳng qua là nữ nhân này, đôi Trương Vân, thật sự là đáng giận, coi như không thể thắng, loại đường đua này trọng yếu bao nhiêu, cũng là nơi cô ta có thể làm ầu?!"

"Ai, thực ra, tôi cảm thấy, Lâm Yên tiểu thư khả năng cũng không có ý xấu gì, nhiều nhất chỉ là dốt nát một chút, cho là mình nắm giữ một chút lý luận tri thức của hoa tiêu, liền có thể vào đua xe." Một vị tay đua xe Hạ gia thờ dài.

...

Một lát sau, Vệ Từ Phong cùng Kỳ Thiệu Nguyên đi vào trong sân đấu.

Trận thi đấu đường đua này, bởi vì là nguyên nhân khiêu chiến thi đấu, cho nên, phóng viên giới đua xe không cách nào tiến vào bên trong, chỉ có đội viên các đội cùng công nhân viên, còn có một ít khách quý được mời mới có thể tiến vào, hai người Vệ Từ Phong cùng Kỳ Thiệu Nguyên chính là dùng thân phận khách quý vào sân.

"Tôi đối với trận đấu này, thật sự không có hứng thú quá lớn." Sau khi ngồi xuống ghế khách quý, Vệ Từ Phong buồn bực ngán ngẩm mở miệng nói.

"Không hứng thú?"

Nghe Vệ Từ Phong nói, Kỳ Thiệu Nguyên liếc mắt nhìn cậu ta, mặt mũi tràn đầy hoài nghi: "Cậu ngay cả loại cấp bậc tỉ thí như chiến đội Lão Thang cùng đội xe Hạ gia cũng sẽ tới hiện trường theo dõi cuồng nhiệt, bây giờ cậu nói với tôi, cậu đối với thi đấu của chiến đội WW không có hứng thú?"

"Không, cậu sai." Vệ Từ Phong nhìn về phía Kỳ Thiệu Nguyên: "Tôi cảm thấy hứng thú chính là tranh tài thực lực không kém nấy, bởi vì khoảng cách không lớn, nhân tố không xác định mới có thể càng nhiều, mới càng có thứ để xem, chiến đội WW cùng đội xe Hạ gia, còn cần xem sao?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 340: Ở trong mắt chúng tôi đều chẳng là cái gì

Nghe lời ấy, Kỳ Thiệu Nguyên xoa cằm, như có điều suy nghĩ: "Không đúng sao, năm đó mỗi lần lão đại tranh tài chúng ta đều tới hiện trường quan sát, chẳng lẽ... Có lão đại ở đây, lên đường đua tranh tài, sẽ có gì khó tin à..."

"Lão đại là ngoại lệ, xem lão đại tranh tài, càng giống cảm giác hương thụ đánh vào thị giác, càng hương thụ khoái cảm nghiền ép toàn bộ hành trình." Vệ Từ Phong lắc đầu.

"Ai, xem so tài thì xem so tài, không cần nói nhảm nhiều như vậy, có khi, đội xe Hạ gia có thể thắng đấy." Kỳ Thiệu Nguyên cười nói.

"Đội xe Hạ gia thắng WW?" Vệ Từ Phong nhìn về phía Kỳ Thiệu Nguyên: "Nếu đội xe Hạ gia thắng, tôi sẽ chạy trần truồng, Kỳ Thiệu Nguyên, dùng trình độ của cậu, không nên sẽ nói đội xe Hạ gia ngộ nhờ có thể thắng mới đúng chứ."

Kỳ Thiệu Nguyên cười lạnh một tiếng, nếu không phải biết lão đại ở đây, hẳn ta mới không thêm đến xem loại thi đấu trình độ chênh lệch quá xa như này.

Lão đại không ở đây, trận đấu này không có chút hồi hộp nào.

Lão đại ở đây, trận đấu này cũng không có chút hồi hộp nào.

Ngôn ngữ Trung Hoa, bác đại tinh thâm...

Chỉ là, về mặt Kỳ Thiệu Nguyên có chút phức tạp nhìn chằm chằm Vệ Từ Phong, có vẻ như cậu ta thực sự đăng microblogging, nếu như đội xe Hạ gia thắng, cậu ta liền chạy trần truồng.

Làm sao cậu ta có thể tàn nhẫn với chính mình như thế... Là kẻ hung hãn nha.

...

Giờ phút này, Z Thần chờ một đám đội viên của ZH1, đi vào chỗ của đội xe Hạ gia.

Thấy thế, toàn thể đội viên đội xe Hạ gia dồn dập đứng dậy, gạt đầu ra hiệu phía đội viên ZH1.

"Hôm nay liền vất vả mọi người." Mộc Mộc cười nói.

Nghe thấy, Hạ Hùng nói: "Đâu có, đây là tín nhiệm của Z Thần cùng đội viên ZH1 cho Minh Khải nhà tôi, cho Minh Khải nhà tôi cơ hội biểu hiện, coi như không thắng được loại đội xe uy tín lâu năm WW này, Minh Khải cũng nhất định sẽ không để cho mọi người thất vọng."

"Yên tâm đi, trạng thái của tôi hôm nay rất tốt." Hạ Minh Khải nói.

Z Thần: "..."

Đội viên ZH1: "..."

"Z Thần, có việc muốn nói với cậu, chính là Lâm Yên... Có thể đổi nó hay không, vẫn nên để Trương Văn vào sân, bằng không thì nó nhất định sẽ liên lụy đội xe phát huy." Hạ Hùng nhìn Z Thần nói.

"Đổi Lâm Yên?"

Hạ Hùng vừa dứt lời, một đám đội viên ZH1, vẻ mặt kinh ngạc, thậm chí là có chút khó có thể tin nhìn chằm chằm Hạ Hùng.

Đầu óc người này không có vấn đề gì chứ?

Sở dĩ để cho đội xe Hạ gia trở thành chiến đội dự bị của ZH1, hoàn toàn là bởi vì nhìn ở trên mặt mũi của Lâm Yên.

Đương nhiên, cái này cũng không chỉ có là vấn đề mặt mũi.

Nếu như đội xe Hạ gia không có Lâm Yên lên sân, chỉ bằng đám người ô hợp này của đội xe Hạ gia, cũng có thể đi phân cao thấp cùng dạng chiến đội quyền thế hàng đầu trong nước như WW này, ở trên đường đua tranh phong?

Cho dù Lâm Yên tự thân xuất mã, tất cả mọi người ZH1 còn không có chút tự tin nào, huống hồ còn đề cập tới Lâm Yên không ở đây.

Tuy nhiên, thân phận của người đàn ông trước mắt này, trong lòng rất nhiều đội viên ZH1 cũng rõ ràng, bác cả ruột của Lâm Yên tiểu thư.

Cho dù là bác cả của Lâm Yên tiểu thư, nhưng suy nghĩ trong lòng, lại không tốt lắm để nói ra.

Chẳng lẽ muốn bọn họ nói với Hạ Hùng, Hạ Minh Khải con của ông, còn có lão tử Hạ Hùng ông, ở trong mắt chúng tôi đều chẳng là cái gì, để đội xe Hạ gia trở thành chiến đội dự bị của ZH1, chủ yếu là nhìn ở trên mặt mũi của Lâm Yên tiểu thư, cùng với việc Lâm Yên tiểu thư đáp ứng tự mình lên trận, một đồng quan hệ với Hạ Minh Khải con của ông cũng không có.

Loại lời này nếu nói ra, chỉ sợ không quá phù hợp, dù sao cũng là anh họ cùng bác cả của Lâm Yên.

"Ha ha, bác Hạ Hùng, là như vậy, có vấn đề quy định rõ ràng, tranh tài đã bắt đầu liền không có cách nào thay thế đội viên." Z Thần còn chưa nói chuyện, một vị đội viên ZH1 nào đó bên cạnh nhìn về phía Hạ Hùng, mở miệng cười.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 341: Cũng không phải xem các người

Nghe đội viên ZH1 nói, Hạ Hùng như có điều suy nghĩ.

Đích thật là có quy định như vậy, ở ngày tranh tài, đội viên vào sân đều đã xác định đồng thời báo cáo chuẩn bị, cho nên, không có cách nào tạm thời thay thế đội viên.

"Cái kia, thực ra tôi có câu nói muốn nói với mọi người một chút." Hạ Hùng trầm tư, một lát sau, ánh mắt nhìn về phía Z Thần cùng một đám đội viên của ZH1.

"Bác Hạ Hùng, có chuyện gì, cứ nói thẳng." Mộc Mộc ZH1 cười nói.

"Là như vậy, Lâm Yên kia, chẳng qua chỉ là một hoa tiêu bình thường, hiểu cũng chỉ là tri thức lý luận về đua xe, nếu để cho nó vào sân, chỉ sợ sẽ náo ra chuyện cười, nó mặc dù là em họ của Minh Khải, nhưng mọi người cũng không cần thiết để ý tới nó cố tình gây sự." Hạ Hùng mở miệng nói.

Lần này, ZH1 sở dĩ thay đổi tay đua xe Trương Văn của Hạ gia, Hạ Hùng cho là, nhất định là ZH1 xem ở việc Lâm Yên là em họ Minh Khải.

Nghe Hạ Hùng nói, mọi người ZH1 ở đây hai mặt nhìn nhau.

Người này đối với con của ông ta, đến cùng là có tự tin từ đâu vậy?

Con của ông ta có lẽ ở bên trong chiến đội xe đua cấp thấp, kỹ thuật xe đua còn được cho là không tệ, nhưng đặt vào trong đội thi đấu trung đẳng, tự

cách làm đội viên dự bị cũng không có, không nói tới loại chiến đội hàng đầu trong nước này.

"Chư vị, tranh tài lập tức bắt đầu, khổ cực."

Z Thần nhìn về phía Hạ Hùng cùng Hạ Minh Khải và mọi người chiến đội Hạ gia, mỉm cười.

Nói xong, Z Thần cũng không tiếp tục nói thêm cái gì, lúc này mang theo chúng đội viên ZH1 rời đi.

...

"Má nó, các người xem!"

Chờ sau khi Z Thần mang theo chúng đội viên ZH1 rời đi, một vị hoa tiêu của đội xe Hạ gia, ánh mắt rơi vào trên thân một đám người vừa mới vào sân cách đó không xa.

"Nhìn có chút quen mặt."

Thanh Lễ nói khẽ.

"Chờ... Cũng không phải quen mặt, những người này, không phải chiến đội Speed sao!"

Một vị tay đua xe nào đó của chiến đội Hạ gia, vẻ mặt kinh ngạc, khó có thể tin nói.

"Cái gì?!"

"Speed?!"

"Không... Chiến đội Không Quân, Speed!"

"Chính là Không Quân đã từng đua trên vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu cùng đại thần Lăng Mãng kia?!"

"Không sai, chính là hắn!!"

Giờ phút này, thần sắc Hạ Hùng kích động, nhìn về phía Hạ Minh Khải bên cạnh: "Minh Khải, con thấy không, trận đấu này có bao nhiêu oanh động, ngay cả toàn đội Speed cũng tới!"

"Minh Khải, đây là cơ hội của cậu." Thanh Lễ nghiêm mặt nói: "Ngay cả chiến đội cấp bậc như Speed cũng tự mình đến xem trận đấu này..."

Thanh Lễ vừa mới dứt lời, mọi người chiến đội WW liền lập tức nghênh đón.

"Speed đại giá quang lâm, không có tiếp đón từ xa!" Một vị W trong đó vội vàng nói.

Đội trưởng Không Quân của Speed, thanh danh ở giới đua xe quốc tế cũng không nhỏ.

"Chư vị chờ một lát, để tôi gọi đội trưởng của chúng tôi tới!" Đội viên WW kích động nói.

"Không cần."

Bỗng nhiên, nam tử anh tuấn cầm đầu ăn áo sơ mi trắng liếc mắt lườm mọi người chiến đội WW, lạnh lạnh nói: "Chúng tôi tới, cũng không phải xem các người."

"A?"

Không Quân vừa dứt lời, vẻ mặt một đám thành viên chiến đội WW kinh ngạc.

Trận đấu này, là chiến đội WW cùng chiến đội Hạ gia tranh tài, Speed không phải là vì chiến đội WW mà tới, vậy là...

"Lần này, chúng tôi tới, chủ yếu là vì chiến đội Hạ gia, mấy người nhanh chóng đi thôi." Một vị đội viên Speed trong đó không nhịn được nói.

Loại chiến đội quyền thế top đầu Hoa quốc như WW này, trong mắt bọn họ, cũng chẳng là cái gì.

Lần này, mục đích Speed tới hết sức rõ ràng, chỉ có một cái.

Quan sát kỹ thuật đường đua của Tử Thần Đường Đua Yeva.

Đoạn thời gian gần đây, Không Quân đã hoàn toàn tìm hiểu được nội tình của Lâm Yên.

Cháu gái ngoại của ông chủ Hạ Định Khôn đội xe Hạ gia.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 342: Vinh quang lớn lao

Chúng đội viên Speed, cùng với đội trưởng Không Quân, tuyệt đối không nghĩ tới, Vệ Miện vương đã từng quát tháo vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu, Từ Thần Đường Đua Yeva, lại có thể là cháu gái của ông chủ một đội xe cấp thấp ở Hoa quốc.

Loại đội xe nhỏ tăng thứ giống đội xe Hạ gia này, lại có thể xuất hiện dạng truyền kỳ như Yeva, thật khiến cho người ta khó có thể tin.

"Thật không thể tin, chúng ta lúc trước thế mà cùng Yeva so một trận, trời ạ, coi như thua, tôi cũng cảm thấy là vinh quang lớn lao." Một vị đội viên Speed trong đó, mặt mũi tràn đầy kích động.

"Xuyt, cậu mịa nó nhỏ giọng một chút, đừng để người khác nghe thấy, Yeva chưa từng có lộ mặt qua ở bên ngoài, cậu muốn truyền đi, khẳng định sẽ bị Yeva giết chết!"

"Yeva tiểu thư xinh đẹp như vậy, làm sao lại là người hung tàn như thế."

"Cậu cũng quá ngây thơ rồi đi, Từ Thần Đường Đua, cái danh hiệu Từ Thần này là làm sao mà tới, còn có, những người Tổng Diệu Nam trước đó kia, suýt chút bị Yeva đánh chết, tin tức này chính là hàng thật giá thật!"

"Từ Thần Đường Đua Yeva, thế nhưng là tay đua xe đỉnh cấp trong vòng tròn thi đấu đệ nhất toàn cầu, nổi danh là tay đua xe tính tình hung bạo, nghe nói, người như phong cách điều khiển xe đua!"

...

Giờ phút này, mọi người Hạ gia nhìn về phía Hạ Minh Khải, vẻ mặt rung động, căn bản có chút khó có thể tin.

Một bên, hoa tiêu Thanh Lễ nói: "Vừa rồi, đội trưởng Không Quân của Speed nói, bọn họ tự mình đến đây quan sát trận đấu này, không phải là vì WW, mà là bởi vì đội xe Hạ gia của chúng ta..."

"Bởi vì Hạ gia?"

Lúc này, ánh mắt một vị tay đua xe nào đó, rơi vào trên người lão gia tử Hạ Định Khôn.

Giờ phút này, vẻ mặt Hạ Định Khôn cũng hết sức nghi hoặc, ông cùng loại đội xe truyền kỳ Speed này, cũng không có bất kỳ gặp gỡ gì, càng thêm không nhận ra đội viên Speed cùng với đội trưởng Không Quân, nhiều nhất chẳng qua là ở trên tivi xem qua Speed tranh tài.

Cho nên, Speed, làm sao lại bởi vì đội xe Hạ gia mà đích thân tới sân thi đấu Ninh Nam?

"Tôi cũng không nhận ra đội trưởng cùng đội viên đội xe Speed, cũng không có gặp gỡ gì." Vẻ mặt lão gia tử Hạ Định Khôn khẳng định nói.

Nghe thấy, Thanh Lễ một bên như có điều suy nghĩ, chợt, ánh mắt rơi vào trên người Hạ Minh Khải.

"Nếu là như này, vậy Speed, có phải là vì Minh Khải mà tới, chẳng lẽ Speed chú ý tới Minh Khải, cho rằng tiềm lực của Minh Khải rất lớn..."

Thanh Lễ vừa dứt lời, Hạ Hùng liên tục gật đầu nói: "Không sai, nhất định là như vậy!"

Lúc này, ánh mắt Hạ Hùng rơi vào trên người Hạ Định Khôn, vẻ mặt hơi có chút kích động: "Cha, Speed, có phải là vì Minh Khải mà tới không!"

Nhưng mà, Hạ Định Khôn nghe vậy lại lắc đầu, cười nói: "Thực lực của Minh Khải mặc dù không tệ, thế nhưng có thể vào mắt ZH1, đã coi như là kỳ tích, loại đội đua xe truyền kỳ như Speed này, không có khả năng."

"Không có khả năng? Ông nội, làm sao lại không có khả năng, ngay cả đội trưởng Không Quân của Speed cũng nói rồi, là tới vì đội xe Hạ gia chúng ta, ông nội lại không biết bọn họ, ở trong đội xe Hạ gia, kỹ thuật điều khiển của cháu tốt nhất, bọn họ không phải là vì cháu mà tới, còn có thể là vì ai." Hạ Minh Khải cau mày nói.

"Cha, Minh Khải nói rất đúng, những người như chúng ta, chưa từng một lần gặp Speed, bọn họ nhất định là tới vì Minh Khải, mặc dù kỹ thuật bây giờ của Minh Khải còn chưa đạt được cấp bậc hàng đầu, thế nhưng tiềm lực to lớn, loại đội xe truyền kỳ như bọn họ này, thích nhất là tìm tay đua xe tuổi trẻ có tiềm lực ở khắp nơi." Hạ Hùng cũng mở miệng nói.

Lão gia tử Hạ Định Khôn nhìn về phía Hạ Hùng, giống như là muốn mở miệng nói cái gì, nhưng cuối cùng một câu cũng không nói.

Việc này nói đến cũng kỳ lạ, dùng trình độ của Minh Khải, không thể bị dạng đội đua xe truyền kỳ như Speed này nhìn trúng, coi như Hạ Minh Khải có chút tiềm lực, cũng không đến mức toàn đội Speed đích thân tới.

Chẳng lẽ là ông già thật rồi, không nhìn ra tiềm lực to lớn của Hạ Minh Khải...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Ấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 343: Tiềm lực thật sự lớn như vậy?

Chưa qua bao lâu, Không Quân dẫn đầu một đám đội viên Speed, đi vào chỗ của đội xe Hạ gia.

Nhìn mọi người Hạ gia kích động, đội trưởng Không Quân cười nói: "Mọi người chính là đội xe Hạ gia, ngưỡng mộ đã lâu người mộ đã lâu, có thể bồi dưỡng được y... Àch, không có việc gì, chúng tôi hôm nay chính là tùy tiện tới nhìn một chút, rất yêu mến một vị đội viên của đội xe Hạ gia, hi vọng không có quấy rầy đến mọi người."

Nghe Không Quân nói, Hạ Hùng vội vàng tiến lên: "Nào có, Speed có thể đích thân tới hiện trường, góp phần trợ uy cho Minh Khải nhà chúng tôi, thật sự là phúc khí của chúng tôi!"

Nghe lời ấy của Hạ Hùng, đội viên Speed bao gồm cả đội trưởng Không Quân đều sững sờ, Minh Khải nhà họ?

Tay đua của đội xe Hạ gia, cháu trai Hạ Định Khôn, anh họ Yeva...

"Ha ha, coi trọng các người, cố gắng lên."

Không Quân hơi có chút cười cười xấu hổ, nhưng dù sao cũng là người nhà của Yeva, hấn tự nhiên cũng không tiện nhiều lời.

Chờ sau khi Không Quân mang theo đội viên Speed đi tới ghế khách quý, khoe miệng Thanh Lễ hơi hơi giương lên, "Làm sao, tôi nói không sai chứ, Speed lần này chính là hướng về phía Minh Khải mà tới."

Hạ Hùng kích động nhìn về phía Hạ Định Khôn: "Cha, thế nào, cha thấy không?"

Nghe thấy, vẻ mặt lão gia tử Hạ Định Khôn lại hết sức nghi hoặc, không phải chứ...

Tiềm lực của Hạ Minh Khải, thật sự lớn như vậy, ngay cả Speed cũng đích thân tới hiện trường quan sát, đừng nói là ông già thật rồi? Không theo kịp thời đại xe đua?

...

Rất nhanh, chiến đội WW cùng đội xe Hạ gia, dồn dập tiến vào khu đường đua chuẩn bị của riêng mình, mà xe đua hai phe, đã lái lên đường đua, chỉ có thể bắt đầu thi đấu.

Trong khu đường đua chuẩn bị, Hạ Hùng lạnh lùng nhìn về phía Lâm Yên, lạnh lùng nói: "Lâm Yên, trận đấu này, nếu như mảy ảnh hưởng tới Minh Khải phát huy, tự gánh lấy hậu quả!"

"Lâm Yên tiểu thư, cô phải biết, Minh Khải là tay đua xe bị ZH1 nhìn trúng, còn có, lần này, ngay cả Không Quân của Speed cùng một đám đội viên cũng đã tới, mặc dù dùng cấp bậc của Lâm Yên tiểu thư, khả năng không biết đội xe Speed, nhưng bất kể như thế nào, tôi hi vọng cô, không lên đường đua thì tốt hơn, cô có thể nói thân thể không thoải mái, xin rời đi, như vậy, chúng tôi có thể để Trương Vân vào sân một lần nữa."

Nghe lời ấy, Lâm Yên mặt không thay đổi liếc qua Thanh Lễ, nhàn nhạt mở miệng: "Cút."

Lâm Yên vừa dứt lời, mọi người đội xe Hạ gia đều sững sờ, Lâm Yên này, thế mà kêu Thanh Lễ, cút?! Cô ta biết mình đang nói chuyện với ai không?!

Hoa tiêu mạnh nhất đội xe Hạ gia! Ngay cả lão gia tử Hạ Định Khôn cũng muốn cho Thanh Lễ mấy phần mặt mũi!

"Cô... Nói cái gì?"

Giờ phút này, Thanh Lễ nhìn chằm chằm Lâm Yên, hàn quang trong mắt lóe lên.

Nữ nhân này, cô ta cho là cô ta là cái thứ gì?!

"Lâm Yên, cô dám nói lời như vậy!" Hạ Hùng nhìn Lâm Yên, tức giận hét lớn.

Nhưng mà, Lâm Yên lại ngáp một cái, trực tiếp đội mũ thi đấu lên, nhìn cũng không thèm nhìn đám người Hạ Hùng nữa con mắt, trực tiếp quay người rời khỏi khu đường đua chuẩn bị, người đầu tiên tiến vào đường đua, mở cửa xe đua, ngồi vào vị trí lái.

"Cái đồ hỗn trướng này!"

Thấy Lâm Yên tiến vào đường đua, gân xanh trên trán Hạ Hùng hiện lên.

"Cha, nó xem như cái thá gì?! Không có con, nó có thể nhìn thấy chiến đội ZH1, nhìn thấy chiến đội Speed, còn có nhiều đại nhân vật bên trong ghế khách quý như vậy? Thật sự là như mẹ của nó, đều là kẻ vô ơn bạc nghĩa triệt để!" Hạ Minh Khải lạnh lùng nói.

"Được rồi." Thanh Lễ nhìn về phía Hạ Hùng: "Bác Hùng, trận đấu này cực kỳ trọng yếu, coi như cô ta không tồn tại đi, chỉ là, về sau con hi vọng, nữ nhân này, đừng dính dáng bất kỳ quan hệ gì với đội xe Hạ gia, con cảm thấy cô ta sẽ hại Minh Khải, hại đội xe Hạ gia."

"Hừ, cái nha đầu chết tiệt này..." Hạ Hùng lạnh lùng nói: "Lão gia tử chính là quá nuông chiều nó, chờ lần này đấu xong, bác nhất định phải khiến nó trả giá đắt!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 344: Tin tức của lão đại

Sân thi đấu Ninh Nam, ghế khách quý.

Vệ Từ Phong nhìn chằm chằm một đám người ngồi xuống ở xa, vẻ mặt hơi có chút kinh ngạc, lấy tay kéo Kỳ Thiệu Nguyên bên cạnh, "Uy, đó có phải đội ngũ của Không Quân hay không?"

Nghe thấy, Kỳ Thiệu Nguyên cũng nhìn lại phía trước, chợt nhẹ gật đầu, nói: "Speed, đích thật là đội ngũ của Không Quân."

Sau khi đạt được đáp án khẳng định, vẻ mặt Vệ Từ Phong có chút cổ quái, "Nếu như là WW đấu với ZH1, có lẽ tôi còn có thể hiểu được, WW cùng đội xe Hạ gia đua, Speed làm sao lại đến quan sát, chưa nghe nói qua Speed có gặp qua WW hay là ZH1, cấp độ kém quá nhiều."

Đối với việc loại đội thi đấu tầng thứ này như Speed này đến sân thi đấu Ninh Nam xem tranh tài, Kỳ Thiệu Nguyên ngược lại cũng có chút kỳ quái, theo lý thuyết, thân phận lão đại chỉ có hần ta biết, Speed hẳn là không có khả năng biết được Lâm Yên chính là Yeva, đã như vậy, Speed làm sao lại đến?

"Đúng rồi." Giờ phút này, Vệ Từ Phong đổi lời, ánh mắt rơi vào trên người Kỳ Thiệu Nguyên, "Cậu nghe nói chưa, tin tức về lão đại."

"Lão đại làm sao?" Kỳ Thiệu Nguyên vô thức nói.

"Lão đại lui ra, giống như là nghỉ thi đấu vì chấn thương." Vệ Từ Phong thờ dãi, trong mắt có chút thất lạc.

"Có nghe nói, nhưng cụ thể chuyện gì xảy ra, tôi cũng không biết." Kỳ Thiệu Nguyên nói.

Lúc trước, ở ngoại quốc, Lâm Yên bởi vì dùng doping bị cấm thi đấu, chuyện này cũng không truyền đi, cũng tràn ngập điểm đáng ngờ, cho nên, cuối cùng tuyên bố Yeva bởi vì chấn thương nghỉ thi đấu.

Đầu tiên, thực lực Yeva rõ như ban ngày, danh hiệu Tử Thần Đường Đua Yeva không phải thổi phồng lên, trên vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu, cơ hồ không có bất kỳ đối thủ gì, hơn nữa còn là người có nhiều kỉ lục trên đường đua.

Dùng trình độ của Yeva mà nói, dùng doping khi tranh tài, là không có đạo lý.

Huống hồ, xe đua không giống với thứ khác, doping đối với xe đua không thể đưa đến một chút chỗ tốt nào, ngược lại sẽ khiến cho tuyến thủ phát huy thất thường, thậm chí dẫn đến sự cố nghiêm trọng không thể vãn hồi, bất luận một vị tay đua xe nào, phạm là người bình thường, có suy nghĩ như người bình thường, tuyệt đối cũng không có khả năng sẽ đi dùng doping.

Chỉ có điều, Lâm Yên ngay lúc đó, đối việc cái này không có nói rõ bất kỳ lý do gì, tinh thần chán nản rời khỏi trường đua.

Lại thêm, ngay lúc đó mấy tập đoàn tài chính lớn hận thấu xương Yeva cùng đội đua xe của Yeva.

Dưới tay mấy tập đoàn tài chính lớn kia đều có đội xe hàng đầu thế giới.

Lâm Yên, đệ nhất vòng tròn thi đấu thế giới, hoàn toàn trở thành chúa tể sân bãi Yeva, khiến bọn họ hết sức căm hận.

Cho nên lợi dụng việc này làm mưu đồ lớn, Lâm Yên chỉ có thể lựa chọn giữ im lặng rồi đi, dù sao, bất kể nói thế nào, thi đấu xe vẫn là thuộc về thi đấu hạng mục, mà thi đấu hạng mục dùng doping cũng không thích hợp.

Mấy tập đoàn tài chính lớn mặc dù dùng chuyện này làm nhược điểm, làm áp lực với Yeva cùng với đội đua xe phía sau, thế nhưng mấy tập đoàn tài chính lớn cũng biết, chuyện Yeva sử dụng doping, sau khi truyền đi, căn bản không dễ tin, dùng lực ảnh hưởng của Yeva ở giới đua xe, cùng thực lực, đua vòng tròn thi đấu thứ nhất còn dùng doping, căn bản không có khả năng có người tin tưởng, vì vậy, cũng chấp nhận lời giải thích Yeva bởi vì bị thương nghỉ thi đấu.

Gần đây, chuyện của Yeva mới dần dần lộ ra, bên ngoài cũng chỉ biết được, Yeva là bởi vì bị thương, tạm thời không thích hợp đua xe, cho nên tạm thời nghỉ thi đấu, còn việc dưỡng thương ở đâu, lại có cơ hội hoặc là dự định quay về đường đua hay không, trước mắt không có tin tức gì truyền ra, bên ngoài càng là không ai biết được.

Mà hiện nay, chỉ sợ dù ai cũng không cách nào nghĩ đến, Yeva đã từng quất tháo vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu, thế mà lại ở sân thi đấu Ninh Nam Hoa quốc, giúp đỡ loại đội xe nhỏ như đội xe Hạ gia này thi đấu.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 345: Nhắm mắt lại cũng có thể chạy thắng

Ghé khách quý, Không Quân nhìn chăm chăm một chiếc xe đua màu bạc ở điểm xuất phát trên đường đua, trong miệng thì thảo luận, "Thật sự là khó có thể tin, Từ Thân Đường Đua Yeva, không phải bởi vì chấn thương nghỉ thi đấu à..."

"Đội trưởng, coi như Yeva có bị thương, cô ấy nhắm hai mắt cũng có thể tùy tiện ngược loại đội đua xe tăng thứ WW này, chênh lệch quá xa, căn bản không phải cùng một thế giới." Một vị đội viên Speed nào đó nói.

"Đừng nói nhắm hai mắt chạy thắng WW, coi như nhắm hai mắt chạy thắng đội trưởng... Cũng là chuyện tùy tiện đi." Một vị đội viên khác nói, nói xong vẫn không quên trộm trộm nhìn thoáng qua Không Quân bên cạnh.

Chỉ có điều, Không Quân cũng không có mở miệng phản bác, dù sao, đây coi như là lời nói thật, coi như Yeva bị thương nghỉ thi đấu, ở trên đường đua thắng hẳn, xem chừng cũng đơn giản.

...

Bên trong khu đường đua chuẩn bị.

Mọi người đội xe Hạ gia đã chuẩn bị sẵn sàng.

Trận đấu này, đội xe Hạ gia không có bất kỳ chiến chỉ định nào thuật, bởi vì thực lực cách xa WW quá lớn, vô luận là loại chiến thuật nào, đối với loại chiến đội tăng thứ Song W này mà nói, đều không có bất kỳ ý nghĩa gì, ngược lại dễ dàng trở thành trò cười, còn không bằng để các đội viên tùy ý phát huy.

"Minh Khải, lớn mật một chút, trận này là bước ngoặt trong kiếp sống đua xe của cậu." Khi gần vào sân, Thanh Lễ một bên, ánh mắt rơi vào trên người Hạ Minh Khải, hướng phía Hạ Minh Khải nói.

"Trận đấu này, chúng ta khẳng định là không có cơ hội thắng, nhưng đã không trọng yếu, ZH1 coi trọng cậu như vậy, kém nhất, cậu cũng có thể trở thành đội viên ZH1, mà hôm nay ngay cả Không Quân cũng tự mình có mặt, việc này đủ để chứng minh tiềm lực của cậu rất to lớn, tôi cho rằng, chiến đội Speed có chút ý nghĩ với cậu, sau khi trận này chạy xong, chiến đội Speed sẽ mời cậu tham gia chiến đội của họ." Thanh Lễ tiếp tục nói.

Nghe lời ấy, Hạ Hùng nhẹ gật đầu, nhìn về phía Hạ Minh Khải, "Minh Khải, chạy thật tốt, WW không có gì, không nên bị danh tiếng của bọn họ hù dọa, Thanh Lễ nói không sai, nếu như con có thể tiến vào chiến đội Speed, cũng đủ để chứng minh, dùng tiềm lực của con, ngày sau, có thể vượt chiến đội WW tám đầu đường!"

"Cha, con hiểu rõ." Mặt mũi Hạ Minh Khải tràn đầy vẻ ngao nhiên.

"Minh Khải, vô luận đến lúc đó cậu lựa chọn ZH1 hay là Speed, tôi cũng sẽ ở cùng một chỗ với cậu, giúp cậu đào bới tiềm lực sâu hơn, trận này, xem cậu rồi." Khoẻ miệng Thanh Lễ hơi hơi gương lên.

"Tranh tài sắp bắt đầu, vào sân."

Một lát sau, lão gia tử Hạ Định Khôn đi tới, mở miệng nói.

Nghe lời ấy, mọi người chiến đội Hạ gia liên tục gật đầu, đi đến phía điểm xuất phát.

Bây giờ, thành viên chiến đội WW đã chuẩn bị sẵn sàng, toàn đội tiến vào xe đua.

Còn đội viên của đội xe Hạ gia, cũng dồn dập mở cửa xe, ngồi vào vị trí lái.

Mắt thấy tranh tài bắt đầu, toàn trường yên tĩnh trở lại.

Theo cờ hiệu lệnh vung lên, chỉ nghe "Ồng" một tiếng, mười mấy chiếc xe đua trong nháy mắt phóng về phía trước.

Nhưng mà, trên điểm xuất phát, lại còn thừa một chiếc xe đua màu bạc.

"Đó là xe đua của đội xe Hạ gia?"

"Không chạy sao?"

"Chuyện gì xảy ra..."

Thấy thế, mọi người trong sân đấu, hoàn toàn không cách nào lý giải, loại chuyện này, cho tới bây giờ cũng chưa phát sinh qua.

Lão gia tử Hạ Định Khôn cùng Hạ Hùng đứng ở đây, ánh mắt nhìn chăm chăm chiếc xe đua màu bạc chưa có bất kỳ động tác gì kia.

"Cha, cái này là cháu gái ngoại tốt kia của cha, quả thực làm đội xe Hạ gia chúng ta mất hết mặt mũi!" Hạ Hùng cười lạnh một tiếng.

"Được rồi, kệ Tiểu Yên đi thôi, ngược lại Tiểu Yên cũng không hiểu điều khiển, như vậy ngược lại an toàn hơn một chút." Lão gia tử Hạ Định Khôn nói.

"Cha, cha thật sự nên vui mừng, có cháu trai như Minh Khải." Hạ Hùng nói.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 346: Quá kinh khủng

"Chuyện gì xảy ra..."

Chỗ khách quý, Không Quân nhìn chăm xe đua màu bạc vẫn chưa chạy, trong miệng thì thảo.

Chuyện này cũng không giống như là phong cách của Yeva.

Đối với phong cách đường đua của Yeva, Không Quân nghiền cứu hết sức thấu triệt, mà lần này, hẳn lại có chút xem không hiểu.

"Đội trưởng, là cố ý nhường sao?" Bỗng nhiên, một bên đội viên Speed mở miệng nói.

Nghe lời ấy, Không Quân lập tức sững sờ.

Nhường?

"Đội trưởng, Yeva là trình độ gì, WW là trình độ gì, nếu tôi là Yeva, đối mặt với dạng chiến đội như WW này, tôi cũng không có hứng thú gì, đây nếu không phải nhường một chút, vậy còn chạy cái gì, không khỏi cũng quá nhàm chán."

Giờ phút này, xe đua màu bạc trên điểm xuất phát khởi động.

"Má nó... Hình thức tử vong đến cùng ở đâu?"

Lâm Yên nghiêng đầu, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm màn hình điều khiển.

Mấy xe đua này, tất cả đều là ZH1 cung cấp, trước đó Lâm Yên cũng không quen thuộc cỗ xe.

"Tìm được rồi."

Một lát sau, Lâm Yên mỉm cười, ngón tay điểm nhẹ bên trên màn hình điều khiển.

Một giây sau, chỉ nghe thấy thanh âm như dã thú gào thét do xe đua màu bạc phát ra.

Lúc này, Lâm Yên kéo thẳng tay, chân trái đạp xe đua, chân phải lại hung hăng đẩy cần ga đến tận cùng.

Trong chốc lát, tiếng gầm như dã thú kia càng sâu.

Hai bánh sau điên cuồng đong đưa, thế nhưng cổ xe vẫn đứng tại chỗ như cũ.

Dưới trận, Z Thần nhìn xe đua màu bạc, lông mày nhăn lại, "Cô ấy đóng hết thấy hệ thống phụ trợ lại..."

"Không thể nào, Lâm Yên tiểu thư đến cùng nghĩ như thế nào vậy, không đến mức thế đi!"

Mộc Mộc: "Tôi tin tưởng Lâm Yên tiểu thư, kỹ thuật điều khiển của cô ấy, tôi tin tưởng Speed đã khắc sâu lĩnh giáo rồi."

Nghe Mộc Mộc nói, mọi người lúc này mới thoảng yên tâm, hoàn toàn chính xác, kỹ thuật điều khiển của Lâm Yên, bọn họ cũng tận mắt chứng kiến qua.

"Bá!"

Mộc Mộc vừa dứt lời, chỉ thấy chiếc xe đua màu bạc Lâm Yên lái kia, trong nháy mắt hóa thành một đường hào quang màu bạc, dùng tốc độ cực nhanh chạy về phía trước.

Giờ khắc này.

Đội xe Hạ gia trên đường đua.

Một cỗ tuyệt vọng vô lực tuôn ra từ trong lòng mọi người.

Bình thường nhìn, không cảm thấy có cái gì, thế nhưng, chân chính lên đường đua, sau khi tiến hành tỷ thí trên đường cùng WW, lúc này bọn họ mới phát hiện, lực khống chế đường đua của WW, thật sự là quá kinh khủng, đã... Bọn họ hoàn toàn không đủ khả năng tiếp nhận.

Nếu nhất định phải hình dung, đội xe Hạ gia như đứa trẻ vừa ra đời, mà chiến đội WW thì là người trưởng thành, hoàn toàn không bất kỳ chỗ nào có thể so sánh.

Bất luận một vị đội viên WW nào, đều có thể hết sức tùy tiện nghiền ép bọn họ.

"Làm sao có thể mạnh như vậy..."

Hạ Minh Khai nghiêng răng nghiêng lợi, thế nhưng dù như thế nào, cũng không đuổi kịp bất luận một chiếc xe đua nào của chiến đội WW, thậm chí ngay cả đuổi khỏi cũng không kịp hít.

...

Giải thích: "Được rồi, cuối cùng chúng ta cũng thấy, chiếc xe đua màu bạc kia của đội xe Hạ gia có hành động, nếu như tôi không nhìn lầm, vị tay đua xe hẳn là không quá quen thuộc với cỗ xe, ha ha, thao tác này vừa nhìn liền biết không có làm đúng chỗ, thế mà đóng lại hết thấy hệ thống phụ trợ điều khiển, chúng ta phải biết, trước điểm xuất phát, đóng hết thấy hệ thống phụ trợ, không có bất kỳ ý nghĩa gì, ngược lại, khi tiến hành điều khiển thời gian dài lại sinh ra nguy hiểm nhất định, dĩ nhiên, sau khi đóng cửa hết thấy hệ thống phụ trợ, tốc độ vị tay đua đội xe Hạ gia lái cỗ xe này, đích thật là nhanh vô cùng, nhưng, phía trước chính là đường rẽ nhanh quay ngược trở lại thứ nhất, vị tay đua xe này tốt nhất lập tức mở hệ thống phụ trợ..."

Tiếng giải thích vừa chấm dứt, chiếc xe đua màu bạc cuối cùng kia một lần nữa quay trở lại trong tầm mắt đại chúng, mà ước chừng bốn, năm trăm mét phía trước, nghênh đón khúc cua thứ nhất trên đường đua.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 347: Tên điên này phá vòng vây

Giải thích: "Đại khái là vị trí ba trăm mét, vị tay đua xe Hạ gia này, vẫn không mở bất luận hệ thống hỗ trợ xe nào, tôi cho rằng, khả năng này là một vị tay đua xe duy nhất hết sức có ý tưởng của đội xe Hạ gia, nhưng dù cho như thế, dưới tình huống không có bất kỳ hệ thống phụ trợ nào, làm sao có thể tiến hành khúc cua trên đường đua này?"

Tiếng giải thích vừa dứt, mọi người chỉ thấy, Lâm Yên lái cỗ xe màu bạc, chuyển hướng quẹo thật nhanh, thân xe nhanh chóng đong đưa, bởi vì không có bất kỳ hệ thống phụ trợ xe gì, biên độ đong đưa của xe đua màu bạc lại càng thêm khoa trương.

Nhưng trong khi ấy, cỗ xe màu bạc mãnh liệt tăng tốc, bánh phải trước của xe, đúng là lướt qua lề đường rẽ tung bay mà qua.

Đường rẽ vừa xuất hiện đột nhiên thay đổi rất ngắn, khi cỗ xe màu bạc xông qua đột nhiên thay đổi tuyến đường, y nguyên như đang ở trạng thái trôi nổi mất khống chế, mà ngay phía trước nó, trùng hợp là một vị tay đua xe đội xe Hạ gia.

"Mịa nó!"

Tay đua xe Hạ gia chỉ cảm thấy có tiếng dã thú gầm gừ vang lên, vô thức nhìn lại phía kính chiếu hậu.

Chỉ thấy, Lâm Yên lái cỗ xe, đúng là coi xe đua của hắn như lẽ đường rẽ, từ bên trái tung bay vượt qua.

Sau khi vượt qua vị tay đua xe đội xe Hạ gia này, Lâm Yên nhẹ chuyển phương hướng, trong nháy mắt ổn định thân xe, cũng đưa phương hướng trở về giữa, trong chớp mắt liền không còn bóng dáng.

Giải thích: "Xinh đẹp, kỹ xảo này thật sự là quá xinh đẹp, đội xe Hạ gia quả nhiên là có chút tài năng, trên loại đường đua này, sau khi đóng hết thay hệ thống hỗ trợ xe, còn trôi chảy hoàn thành đường rẽ như thế, thậm chí coi cỗ xe của đồng đội như lẽ đường mà trôi nổi vượt qua, Nice!"

"Gạt người đi, đó là Lâm Yên?!"

Tay đua xe Hạ gia bị Lâm Yên vượt qua, về mặt rung động.

Giờ phút này, Lâm Yên bởi vì nguyên nhân đóng hệ thống hỗ trợ xe, tốc độ cỗ xe vượt xa bình thường, chỉ là trong chớp mắt, mấy vị đội viên của đội xe Hạ gia đều đã bị Lâm Yên tùy ý vượt qua.

Trước mắt, ngay phía trước Lâm Yên, là cỗ xe của Hạ Minh Khải.

"Nó làm sao lại đuổi theo!"

Thông qua kính chiếu hậu, Hạ Minh Khải nhìn thấy Lâm Yên lái xe đua màu bạc, lúc này sững sờ.

Sau đó, cơ hồ là theo bản năng, Hạ Minh Khải gắt gao đem cỗ xe ngăn ở ngay phía trước xe đua màu bạc, không cho Lâm Yên vượt qua.

"Vướng bận."

Lâm Yên mặt không biểu tình, cường ép tách xe Hạ Minh Khải ra, sau khi vượt qua ngoạn mục, xe đua màu bạc của Lâm Yên ngăn ở trước xe Hạ Minh Khải, còn cố ý dẫm thắng xe.

Thấy thế, sắc mặt Hạ Minh Khải đại biến, đạp gấp thắng xe, nhưng dù cho như thế, quán tính gây ra, cỗ xe vẫn đâm tới đuôi xe đua màu bạc.

Một giây sau, Lâm Yên mỉm cười, trong nháy mắt đạp cần ga đến tận cùng, "Bá" một tiếng, không còn bóng dáng.

"Khốn nạn!"

Giờ phút này, cỗ xe của Hạ Minh Khải ngừng lại, kinh sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Nữ nhân đáng chết kia, là đang cố ý chơi hắn!

"Không có khả năng... Làm sao có thể!" Hạ Minh Khải không thể tin được, Lâm Yên làm sao lại biết lái xe đua, còn trong thời gian ngắn ngủi như thế, vượt qua xe đua của mình!

...

Giờ phút này, xe đua màu bạc mở ra hình thức cuồng bạo, đuổi sát cỗ xe phía trước của chiến đội WW.

"Trời ạ, nữ nhân này là người điên sao!"

"Đừng can cô ta! Cô ta đóng hết thay hệ thống giúp đỡ, cô ta sẽ thật sự đụng vào!"

Một vị đội viên WW nào đó, sắc mặt trắng bệch, trên trán đầy mồ hôi lạnh, nếu không phải mình tránh nhanh, suýt chút đồng quy vu tận cùng chiếc xe đua màu bạc kia!

"Đội trưởng, tôi không chống nổi... Tên điên này phá vòng vây! Lập tức liền sẽ đuổi tới anh!" Một vị đội viên WW không cam lòng dừng xe, điều chỉnh kênh, nói với đội trưởng WW.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quảng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 348: Cô ấy muốn làm cái gì

"Tại sao có thể có loại người này, không thể nào, chiến đội Hạ gia... Làm sao có loại trình độ này!"

Dám từ bỏ hết thấy hệ thống phụ trợ, đầu đá lung tung trên đường đua, không có để tất cả xe đua ở trong mắt, cho dù là bị xe phía trước cố ý ngăn trở, thế mà cũng dám đạp cần ga đến tận cùng, không phanh xe một chút xui nào!

Loại tình huống này, chỉ phân ra hai loại.

Loại thứ nhất, nữ nhân này mười phần là tên điên, cô ta không phải tới đua xe, cô ta đây là tới tự sát!

Loại thứ hai, nữ nhân này hoàn toàn chắc chắn, mặc dù là như thế, ở thời khắc sống còn, cũng có thể xử lý hoàn mỹ hết thấy tình huống có khả năng phát sinh.

Chỉ có điều, đội viên WW lại không muốn đi cược, bọn hắn là tới tranh tài, không phải tới cùng người khác đồng quy vu tận!

Nếu như không nhường đường, ngộ nhỡ thật sự đụng vào, dùng dạng lực trùng kích này tính ra, xe hư người chết, không tồn tại bất kỳ may mắn nào!

"A."

Giờ phút này, đội trưởng chiến đội WW, thông qua kính chiếu hậu, phát hiện xe đua màu bạc đuổi sát không buông.

Ở trên đường đua này, có rất nhiều chướng ngại đường đua, cũng không phải toàn bộ hành trình đều chạy đường thẳng, cho nên, chỉ cần xử lý đủ hoàn mỹ, khoảng cách xe phía trước liền sẽ bị rút ngắn trong nháy mắt, trừ phi, cỗ xe hai người như nhau, thậm chí là trình độ kỹ thuật phán đoán của tay đua xe hoàn toàn nhất trí, chỉ có như vậy, mới có thể luôn duy trì một khoảng cách.

Nhưng rõ ràng, tình huống cũng không phải như thế.

Giờ phút này, xe đua màu bạc theo sát phía sau, mà một đầu đường đua cuối cùng phía trước quá hẹp, không có bất kỳ không gian nào để vượt qua, không chỉ như thế, cũng không có bất kỳ khu vực giảm tốc nào.

Dựa theo logic, không có khả năng bị xe phía sau vượt qua.

"Muốn vượt, vậy liền đến thử xem." Đội trưởng WW mỉm cười, trong nháy mắt tiến vào đường đua quá hẹp cuối cùng.

Thấy thế, Lâm Yên bên trong xe đua màu bạc như có điều suy nghĩ, cơ hồ đồng thời khi cỗ xe phía trước tiến vào đường đua quá hẹp, đánh tay lái về phía bên trái, tới gần tới ngoài rìa đường đua bên ngoài, đứt gãy như đường lên dốc.

"Cô ấy... Muốn làm cái gì?!"

Dưới trận, về mặt Z Thần kinh ngạc, như vậy không phải muốn xông khỏi đường đua chứ?!

Một khi xông ra khỏi đường đua, liền sẽ bị đào thải ngay lập tức.

Căn bản không cho người bên ngoài cơ hội nghĩ sâu, chỉ thấy, cỗ xe màu bạc không có bất kỳ giảm tốc gì, trong nháy mắt xông lên đường đua đứt gãy như đường dốc cao.

Đồng thời, sau khi tiến vào dốc cao đứt gãy, tốc độ cỗ xe màu bạc tăng lên một lần nữa.

"Bá!"

Một giây sau, trong ánh mắt khó có thể tin của mọi người, xe đua màu bạc trong nháy mắt xông qua dốc cao đứt gãy, toàn bộ cỗ xe bay lên, rời khỏi dốc cao đứt gãy, đồng thời, Lâm Yên khóa chặt phương hướng bên phải.

Cỗ xe màu bạc vốn là phải bay ra khỏi đường đua, tại thời khắc này, đúng là như kỳ tích quay trở về khu vực đường đua.

"Phanh!"

Một tiếng vang thật lớn.

Xe đua màu bạc rơi xuống đất, vô tư, rơi vào ngay phía trước cỗ xe của đội trưởng chiến đội WW.

"Cái gì?!"

Giờ phút này, đội viên chiến đội Song W nhìn về xe đua màu bạc rơi xuống đất phía trước, con người đột nhiên co rụt lại.

Vừa rồi toàn bộ hành trình hần đều đang nhìn kính chiếu hậu, cho nên, xe đua màu bạc xảy ra chuyện gì, hần thấy rõ rõ ràng ràng.

Giờ phút này, đội trưởng chiến đội Song W, trong đầu trống rỗng, trơ mắt nhìn cỗ xe màu bạc vọt vào điểm cuối của đường đua, chính mình lại không có bất kỳ chỗ trống gì để thay đổi cùng ngăn trở cục diện.

Hết thấy đều phát sinh quá nhanh, đồng thời ngoài ý liệu.

"Lừa gạt... Gạt người... Gạt người đi!"

Giờ phút này, dưới sân, mọi người đội xe Hạ gia, trợn mắt hốc mồm.

Bao gồm lão gia tử Hạ Định Khôn, cũng về mặt ngốc trệ, sững sờ tại chỗ.

Từ khi Lâm Yên lái cỗ xe màu bạc, sau khi vượt qua Hạ Minh Khải, bọn họ liền cảm thấy có chút không đúng, cho đến giờ phút này...

Lâm Yên lái xe đua màu bạc... Căn bản, chính là đang biểu diễn...

Mỗi một lần kỹ xảo, đều không có giống người bình thường, tất cả đều là đang biểu diễn!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 349: Biểu diễn quả thực quá xuất sắc

Trong đội ngũ Hạ gia, về mặt vài vị hoa tiêu rung động, đây thật sự là cỗ xe Lâm Yên lái?!

Cái khác tạm thời không nói, chỉ riêng kỹ xảo cuối cùng để vượt qua đội trưởng chiến đội WW, căn bản chỉ có thể dùng từ kinh diễm để hình dung, quả thực quá tuyệt!

Đây sao có thể gọi là tới đường đua tranh tài, đây rõ ràng chính là tới biểu diễn!

"Tại sao có thể như vậy... Nó... Nó, cái này sao có thể!" Hạ Hùng nhìn chăm chăm Lâm Yên hững hờ mở cửa xe, đi xuống từ ghế lái của xe đua, về mặt rung động đến tột đỉnh.

Lúc còn trẻ, Hạ Hùng cũng là một tay đua xe, chạy qua không ít đường đua, cũng tiếp xúc với không ít tay đua xe, thế nhưng dạng kỹ thuật điều khiển này, xưa nay hần đều chưa từng thấy qua.

Cách đó không xa, nụ cười trên mặt Thanh Lễ đã sớm cứng đờ.

"Cô... Là cô ta lái sao?! Trên xe, có thể có người khác hay không?" Một vị hoa tiêu, mặt mũi tràn đầy hồ nghi mở miệng nói.

"Tôi cảm thấy nhất định có gì đó quái lạ, làm sao có thể có loại kỹ thuật điều khiển này, đây càng giống như là một loại biểu diễn!" Một vị hoa tiêu khác ngồi bên cạnh Thanh Lễ vội la lên.

"Đồ đàn à."

Lúc này, Trương Vân bị thay thế liếc mắt lờm hai vị hoa tiêu kia: "Là các người ngốc hay là WW ngốc, loại tranh tài này, còn có thể gian lận được sao, trên cái xe kia chỉ có một mình Lâm Yên."

Trương Vân vừa dứt lời, hai vị hoa tiêu ngậm miệng không trả lời được.

"Cô ấy đối tôi, hiện tại tôi không còn gì để nói, một mình cô ấy, thắng toàn bộ WW..." Trương Vân nhìn chăm chăm cỗ xe màu bạc trọng điểm trên đường đua, mặt mũi tràn đầy rung động.

Hạ Định Khôn đứng ở đằng xa, sắc mặt đến bây giờ cũng còn chưa hoà hoãn lại.

"Không có khả năng... Nó làm sao lại mạnh như vậy, nó chẳng qua chỉ là một hoa tiêu! Nó làm sao lại vượt qua Minh Khải!" Sắc mặt Hạ Hùng khó coi.

"Cô ấy không phải vượt qua Minh Khải, cô ấy đây căn bản là đang biểu diễn trên sân đồng thời thuận tiện vượt qua toàn bộ tay đua xe trên đường đua."

Giờ phút này, Không Quân chậm rãi đi tới.

Chợt, Không Quân nhìn về phía Hạ Định Khôn bên cạnh, nhẹ giọng cười nói: "Hạ tiền bối, vị cháu gái ngoại này của ngài, thật sự là quá lợi hại, có thể nhìn ra được, Hạ tiền bối lúc còn trẻ, hẳn cũng là một vị tay đua xe hết sức xuất sắc."

Nghe thấy, Hạ Định Khôn lúc này mới hồi phục tinh thần lại, "A... Không Quân đại thần, ngài quá khen..."

"Không thể nào, nhất định là có vấn đề, hoặc là do vận khí." Bỗng nhiên, Hạ Hùng vội vàng mở miệng nói.

"Vận khí?" Lòng mày một vị đội viên nào đó của Speed bỗng nhiên nhú lại, nhìn đám người Hạ Hùng: "Chỉ sợ các người đối với Y... Đối với Lâm Yên tiểu thư có hiểu lầm gì đó? Đây hoàn toàn cũng là trong dự liệu của chúng tôi, lần này chúng tôi tới, chính là vì xem Lâm Yên tiểu thư tranh tài, làm sao lại là vận khí chứ?"

"Cậu nói cái gì?" Hạ Hùng sững sờ.

"Các người... Các người không phải là tới vì Minh Khải sao?!" Lòng mày Thanh Lễ nhăn lại trong nháy mắt, nhìn về phía đám người Không Quân.

"Minh Khải?" Một vị đội viên trong đó hơi hơi ngây người: "Minh Khải là ai?"

"Há, chính là anh họ của Lâm Yên tiểu thư đi, cũng là một vị tay đua xe bình thường của đội xe Hạ gia." Một vị đội viên khác nói rõ lý do.

Nghe lời ấy, đám người Hạ Hùng cùng Thanh Lễ khó có thể tin, bọn họ... Bọn họ ngay cả Hạ Minh Khải là ai cũng không biết?!

Còn có, tay đua xe bình thường của đội xe Hạ gia?

Làm sao lại thành bình thường rồi!

Chưa qua bao lâu, Lâm Yên tháo nón an toàn xuống, đi tới chỗ đội xe Hạ gia.

Mọi người đội viên ZH1, mặt mũi tràn đầy kích động đi theo sau.

"Các vị Speed, đã lâu không gặp." Z Thần nhìn về phía đám người Không Quân hơi sững sờ, chợt mở miệng nói.

"Đúng vậy, từ lần trước thua Lâm Yên tiểu thư, đã qua không ít thời gian, a, Lâm Yên tiểu thư lần trước một người đưa toàn đội chúng tôi ra khỏi đường đua, lần này lại là một người đưa WW ra khỏi đường đua, chỉ là, WW cũng chỉ có đội trưởng mạnh một chút mà thôi." Một vị đội viên Speed nào đó cười nói.

Người này vừa dứt lời, đám người Thanh Lễ cùng Hạ Hùng triệt để ngốc trệ tại chỗ.

Lâm Yên... Trước đó không lâu, tự tay đưa Speed, đưa ra khỏi đường đua?!!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quảng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 350: Khinh thường nói rõ lý do

Giờ phút này, mọi người đội xe Hạ gia, vẻ mặt có chút ngốc trệ.

Nhất là mấy vị hoa tiêu của đội xe Hạ gia kia, càng là khó có thể tin, tự tay đưa Speed ra khỏi đường đua, đồng thời, còn chỉ có một mình Lâm Yên!

Loại chuyện này, làm sao có thể tồn tại?!

Thế nhưng, dùng loại đội xe tăng thứ như Speed này, còn cần phải nói dối à, bọn hấn có thể có mưu đồ gì chứ?

Mà hôm nay, bọn hấn cũng tận mắt nhìn thấy, Lâm Yên đích thật là đưa WW ra khỏi đường đua...

Chúng người đội xe Hạ gia đưa mắt nhìn nhau, cho nên nói, từ ban đầu, Lâm Yên đã có kỹ thuật điều khiển xe đua hàng đầu?!

Bây giờ ngẫm lại, lần trước đấu vòng loại cùng đội xe Lão Thang, làm gì có cái gì mà trùng hợp, Lâm Yên không chỉ là một vị tay đua xe hàng đầu, còn là một vị hoa tiêu hàng đầu!

Buồn cười là, bọn hấn thế mà một mực trào phúng Lâm Yên, thậm chí cho rằng Lâm Yên hấn là nên bái Thanh Lễ làm sư phụ!

Chưa bao lâu, ánh mắt vài vị tay đua xe Hạ gia rơi vào trên người của Thanh Lễ ở một bên.

Nhớ tới Thanh Lễ trước đó đã nói qua, thật là hài hước đến cực hạn.

Hắn nói cái gì, trình độ hoa tiêu của Lâm Yên chỉ là bình thường... Lần trước có thể thắng, hoàn toàn là dựa vào vận khí?

Trình độ hoa tiêu của Thanh Lễ ở đội xe Hạ gia độ, đích thật là mạnh nhất, nhưng đội xe Hạ gia bọn hắn, chẳng qua là một cái đội xe nhỏ thôi, Thanh Lễ tới đa cũng chỉ là một hoa tiêu tiếp cận trình độ trung cấp.

Loại trình độ này, thế mà châm chọc khiêu khích một vị tay đua xe hàng đầu cùng hoa tiêu hàng đầu!

Thậm chí, đều dẫn bọn họ tới trong khe...

Bây giờ, không ít thành viên đội xe Hạ gia mới hiểu được, vì cái gì Lâm Yên đối mặt với châm chọc khiêu khích, vẫn luôn không có mở miệng phản bác.

Đổi vị trí mà nghĩ, nếu như bọn hắn là tay đua xe cùng hoa tiêu hàng đầu, gặp được một chút tay mơ, chỉ sợ, bọn hắn cũng sẽ không đi giải thích cái gì.

Bởi vì... Khinh thường...!

Là chẳng thèm ngó tới, mới không đi cãi lại nói rõ lý do.

Là chênh lệch cấp độ quá lớn, mới khinh thường đi giải thích!

Những người như bọn hắn, ở trong mắt của Lâm Yên, căn bản chính là sâu kiến nhỏ bé đến căn bản không đáng giá nhắc tới..

Ngay sau đó, không ít đội viên đã từng trào phúng qua, thậm chí giáo dục qua Lâm Yên, mặt đỏ tới mang tai, hận không tìm được một cái lỗ để chui vào!

"Lâm Yên, mày mịa nó, lại dám hớ tao trên đường đua!"

Chưa bao lâu, Hạ Minh Khải nhanh chân đi đến, nhìn Lâm Yên hằm hằm, lạnh giọng quát: "Ông nội, cha, nếu như không phải nó... Con không có khả năng chỉ là cái thành tích này, nó căn bản là đang cố ý hại con, muốn con mất mặt mũi ở trước mặt ZH1 cùng Speed!"

Nghe thấy, Hạ Hùng cắn răng, giống như là muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng lại một chữ cũng không thể nói ra.

"Mẹ nó... ZH1 cùng Speed cũng là vì tao mà tới, không có tao, mày có thể tham gia loại tranh tài này sao! Mày học trộm kỹ thuật lái xe ở đâu, mày thế mà hớ tao trên đường đua, cái đứa vô ơn bạc nghĩa này!" Hạ Minh Khải giận không kiềm được.

"Vị bằng hữu này."

Bỗng nhiên, ánh mắt Không Quân rơi vào trên người Hạ Minh Khải, nhàn nhạt mở miệng nói: "Tôi nghĩ, có khả năng cậu hiểu lầm gì đó, Speed chúng tôi lần này tới, thuần túy chẳng qua là góp phần trợ uy cho Lâm Yên tiểu thư, còn cậu... Thật xin lỗi, chúng tôi thật sự không biết, tôi nói chuyện có thể có chút khó nghe, mong bỏ qua cho, dùng trình độ đua xe của cậu, khả năng ngay cả đội đua xe chính quy bình thường nhất Hoa quốc cũng không dễ tiến vào."

Không Quân vừa dứt lời, Hạ Minh Khải lập tức sững sờ tại chỗ, hắn nói cái gì, Speed không phải là vì mình mà tới?!

"Ha ha, Minh Khải, thực ra cậu có thể tham gia loại tranh tài quy mô này... Không, là Hạ gia các người có thể tham gia loại tranh tài quy mô này, hoàn toàn là bởi vì, chúng tôi có đầy đủ lòng tin với Lâm Yên tiểu thư, mới có thể để đội xe Hạ gia trở thành chiến đội dự bị cho ZH1, thay chúng tôi ra sân. Cậu thật sự có thể là hiểu lầm." Mộc Mộc ZH1 cười nói với Hạ Minh Khải.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 351: Ân cần đến mức như thế?

Hiện nay, vô luận là Speed cũng được, hay là ZH1 cũng tốt, đều đã thấy rõ, quan hệ của Hạ Minh Khải này cùng Lâm Yên, hẳn là không được tốt lắm, thậm chí có thể là kẻ thù.

Đã như thế, bọn họ cũng hoàn toàn không cần thiết nhìn trên mặt mũi của Lâm Yên, lại cho đám người Hạ Minh Khải lối thoát gì.

"Hạ Minh Khải, kỹ thuật lái xe này của cậu, tùy tiện lái ra một vị đội viên của đội xe chính quy bình thường, cậu cũng chưa hẳn đã chạy thắng, cậu cùng cha cậu, đến cùng là bị ai truyền bá cho tư tưởng cậu mạnh vô cùng?"

Một vị đội viên ZH1 nào đó, liếc mắt lờm Hạ Minh Khải cùng Hạ Hùng.

"Đúng rồi, còn có hoa tiêu kia, tên cái gì Thanh Lễ, ngay cả chỉ dẫn cơ bản nhất trên đường đua cũng nhớ không đầy đủ, thế mà còn muốn Lâm Yên tiểu thư bái hán làm thầy? Đây chỉ sợ trò cười buồn cười nhất đời này tôi từng nghe qua."

"Đúng vậy, lúc trước một mình Lâm Yên tiểu thư một tiện liền ngược toàn bộ đội viên Speed, còn bái hán làm thầy? Là ngồi ở trong giếng quá lâu, không biết dăng dấp bầu trời ra sao rồi à?"

Nghe những lời này, mặt Thanh Lễ đen thui, nhưng lời gì cũng không nói ra miệng.

"Lâm Yên... Chi với nó? Chạy thắng Speed?!" Hạ Minh Khải khó có thể tin nói: "Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng! Nhất định là có xảy ra vấn đề gì, nó dựa vào cái gì!"

Lúc này, ánh mắt Không Quân rơi vào trên người Lâm Yên, cười nói nhẹ nhàng: "Lâm Yên tiểu thư... Cái kia, có thể trao đổi phương thức liên lạc một chút hay không, tôi có một ít kỹ xảo đua xe muốn thỉnh giáo Lâm Yên tiểu thư..."

"Tôi?"

Lâm Yên nhìn về phía Không Quân, chợt hơi mở miệng cười nói: "Không Quân đại thần, kỹ thuật điều khiển của tôi đều là da lông, lần trước thắng Speed cùng hôm nay thắng WW, đều là vận khí mà thôi."

Không Quân vội vàng nói: "Lâm tiểu thư, ngài cũng quá khiêm nhường rồi!"

Mở cái trò đùa quốc tế gì chứ?! Lâm như tôi không biết, cô là Tử Thần Đường Đua Yeva... Yeva!

"Tôi thực sự nói thật." Lâm Yên hít sâu một hơi, nhấn nại cự tuyệt lần nữa.

Lại nói thái độ đội trưởng Không Quân của Speed đối với cô không khỏi cũng quá kì quái chứ?

Coi như lần trước cô thắng bọn hán, cũng không cần ân cần đến mức như thế chứ...

Dù sao tay đua xe cũng còn rất ngạo khí, coi như thua, phần lớn cũng là không ai phục ai...

Mọi người đội xe Hạ gia kinh ngạc nhìn Lâm Yên, Không Quân đại thần lại muốn trao đổi phương thức liên lạc với Lâm Yên, mà còn bị Lâm Yên cự tuyệt!

"Ai, Lâm tiểu thư, đừng như vậy, lưu một cái đi, tôi cam đoan không tùy tiện quấy rầy Lâm tiểu thư! Thật đấy!" Không Quân quần quít thật chặt.

Phương thức liên lạc của Tử Thần Đường Đua Yeva đó!

Hán nhất định phải lấy được!!

Thừa dịp thân phận Yeva giờ phút này là Lâm Yên, bằng không thì, chờ ngày nào đó cô khôi phục thân phận Tử Thần Đường Đua Yeva, đừng nói muốn phương thức liên lạc, đến lúc đó gặp một lần cũng là muôn vàn khó khăn!

Đối mặt với Không Quân quần quít thật chặt, Lâm Yên một mặt im lặng, cuối cùng, hoàn toàn bất đắc dĩ, cũng chỉ có thể trao đổi phương thức liên lạc với Không Quân.

Sau khi đạt được phương thức liên lạc của Lâm Yên, Không Quân lúc này mới vừa lòng thỏa ý.

"Được rồi, Lâm Yên tiểu thư, hôm nay sẽ không quấy rầy... Chúng tôi còn có việc, liền đi trước."

Dứt lời, Không Quân thấy tốt thì lấy. Mang mọi người theo Speed rời khỏi nơi đây.

"Đội trưởng, cho tôi phương thức liên lạc đi!"

"Đội trưởng... Tôi... Tôi cũng muốn!"

Lâm Yên: "..."

Sau khi thắng trận đấu này, người WW vẫn luôn chưa ra mặt, dường như lòng tràn đầy không phục, bất quá, Lâm Yên cũng không quan tâm, chuyện này không có quan hệ gì với cô, WW không ra mặt, không có nghĩa là trận đấu này không bại.

"Ông ngoại, con còn có chút việc, liền đi trước."

Lâm Yên ném mũ bảo hiểm cùng bao tay ở một bên, nhìn về phía Hạ Định Khôn cười nói.

Còn chưa chờ Hạ Định Khôn lấy lại tinh thần, Lâm Yên đã tự mình rời đi, chỉ để lại mọi người Hạ gia một mặt rung động.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 352: Thật sự là quá sáng suốt

Giờ phút này, kích động nhất không ai bằng đội xe ZH1.

Vốn là nếu bọn họ tự mình so cùng WW, không chỉ phải thua, mất đi tư cách tiến vào vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu, mà còn bị toàn bộ vòng tròn trào phúng.

Vốn là WW cố ý khiêu khích, mượn cơ hội trả thù!

Nhưng bây giờ, ZH1 bọn hắn lại kỳ tích thắng tranh tài, thu được vé vào cửa của vòng tròn thi đấu thứ ba!

Z Thần chưa bao giờ vui mừng vì quyết định ban đầu của mình như thế!

Thật sự là quá sáng suốt!

Z Thần nhìn về phía Hạ Định Khôn, cảm kích mở miệng nói, "Hạ lão tiên sinh, nhân tình này của đội xe Hạ gia, chúng tôi nhớ kỹ, làm phiền thay tôi cảm tạ Lâm Yên tiểu thư!"

Hạ Định Khôn giờ phút này còn chỗ đang khiếp sợ, nghe vậy gấp gấp mở miệng, "Ngài quá khách khí..."

Thực ra đội xe Hạ gia hoàn toàn không có giúp đỡ được gì, đều là Tiểu Yên...

Z Thần thở dài, một mặt tiếc nuối nói, "Trước đó tôi vốn là dự định mời Lâm Yên tiểu thư tới đội xe ZH1 chúng tôi, thế nhưng Lâm Yên tiểu thư lại cự tuyệt, lúc ấy tôi còn kỳ quái lý do cô ấy cự tuyệt, sau này mới biết được, không nghĩ tới cô ấy là cháu gái ngoại của ngài, khó trách cô ấy kiên trì muốn ở lại giúp đội xe Hạ gia."

Giờ phút này, mọi người đội xe Hạ gia một bên nghe đến đó, hai mặt nhìn nhau, vẻ mặt đều có chút không được tự nhiên.

Lâm Yên người ta cự tuyệt lời mời của Z Thần, tới đội xe Hạ gia hỗ trợ, thế nhưng bọn họ lại dùng thái độ đó đối với người ta, thậm chí còn coi hết thảy đều là công lao của Hạ Minh Khải...

Nếu Hạ Minh Khải thật sự có bản lĩnh kia, đội xe Hạ gia bọn họ cũng không đến mức rơi xuống tình trạng hôm nay.

Là bọn họ éch ngồi đáy giếng, quá mức tự đại...

...

Cùng lúc đó, chỗ ngồi khách quý.

Kỳ Thiệu Nguyên nhìn chằm chằm Vệ Từ Phong tròn mắt há hốc mồm, tay phải lay lay trước mắt Vệ Từ Phong, cười híp mắt mở miệng nói, "Người anh em, muốn chạy sao?"

Người nào đó thế nhưng đăng microblogging nói, nếu đội xe Hạ gia thắng, cậu ta liền trực tiếp chạy khóa thân...

"Chạy em gái cậu!" Vệ Từ Phong lấy lại tinh thần, hung hăng trừng mắt với Kỳ Thiệu Nguyên.

"Chắc chắn, Vệ tiên sinh, tôi muốn phỏng vấn cậu một chút, xin hỏi dao động tâm tình cùng tâm lý của cậu thời khắc này!" Kỳ Thiệu Nguyên ngồi ở bên cạnh Vệ Từ Phong, nhẹ giọng cười nói.

Lông mày Vệ Từ Phong nhăn lại, trong đầu vẫn là hình ảnh đường đua trước đó.

Làm sao có thể!

Kỹ thuật đua xe của Lâm Yên, vậy mà mạnh như thế?

Chẳng lẽ cô là thiên tài đua xe? Trong khoảng thời gian này luyện ra được?

Cũng có thể là, tài lái xe của cô vốn đã rất mạnh?

Thế nhưng coi như cô lợi hại hơn nữa, cũng không có khả năng chạy qua loại đội xe quyền thế hàng đầu trong nước như WW này đi.

Chẳng lẽ, có chuyện gì ẩn ở bên trong?

Nhưng, cậu ta là tận mắt nhìn thấy, trình độ điều khiển của Lâm Yên, hoàn toàn chính xác rất mạnh, mà cũng là Lâm Yên lái xe, đây không có giả.

"Lâm Yên, cô ta không giống như là đang chạy tranh tài, giống như là đang biểu diễn..." Vệ Từ Phong thì thào trong miệng.

Thực ra, tay đua xe bình thường, đều có thể đủ sức biểu diễn ở trên đường đua, nhưng dùng hiệu quả sân khấu chạy thẳng WW, đó đơn thuần là vô nghĩa, nói mơ giữa ban ngày.

Trừ phi, WW cố ý để cho Lâm Yên thắng.

Chỉ có điều, giấu lại cũng không quá thực tế, WW dựa vào cái gì để đội xe Hạ gia thắng trận đấu này?

"Ai, Vệ Từ Phong, nhanh lên, làm tròn lời hứa đi! Lần trước cậu còn thiếu tôi một tấm ảnh chụp chữ ký đấy! Cậu như này không quá phù hợp nha?" Kỳ Thiệu Nguyên nhìn chăm chăm Vệ Từ Phong, cười nói.

Vệ Từ Phong tức giận liếc mắt trợn Kỳ Thiệu Nguyên: "Cút!"

...

Một bên khác, Lâm Yên vừa rời khỏi khu thi đấu, khi đi đến khán đài, ánh mắt trong lúc vô tình liếc qua, thế mà thấy được một thân ảnh quen thuộc.

Thấy rõ người kia là ai, dưới chân Lâm Yên lập tức lao đảo một cái, bị dọa đến hồn phi phách tán...

Má nó!

Bùi... Bùi Duật Thành...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 353: Muốn ban thưởng cái gì

Vì sao Bùi Duật Thành lại xuất hiện ở đây?

Lại còn ngồi ở trên khán đài VIP?!

Toàn bộ đại não Lâm Yên đều trong trạng thái đứng máy...

Càng chết chính là, Bùi Duật Thành tựa hồ cũng thấy cô, ánh mắt đang nhìn về phía phương hướng của cô.

Thân thể Lâm Yên cứng ngắc đứng tại chỗ, lúc này, Bùi Vũ Đường chậm chậm chạy tới phía cô.

Vừa nhìn thấy Bùi Vũ Đường, Lâm Yên vội vàng đem kéo cậu ta qua, nhỏ giọng truy hỏi, "Anh của cậu làm sao biết tới nơi này? Cậu nói cho anh cậu chuyện tôi tranh tài?"

Bùi Vũ Đường mang vẻ mặt cầu xin, "Làm sao có thể! Miệng em hết sức kín có được hay không! Em cũng không biết anh của em làm sao mà biết được, anh ấy đột nhiên xuất hiện, em cũng mừng bức!"

"Cậu sao lại không nói sớm cho tôi biết?"

"Lúc ấy chị đã sắp so tài, em sợ ảnh hưởng đến chị phát huy lúc tranh tài!"

"Ảnh hưởng cái rắm!"

Loại tranh tài cấp bậc này, có chuyện gì có thể ảnh hưởng đến phát huy?

Chỉ là...

Lâm Yên nhìn thoáng qua phía Bùi Duật Thành, yếu ớt một ngụm nước bọt.

Giống như cũng không nhất định...

Làm không tốt thật sự sẽ ảnh hưởng...

"Chị dâu, hiện tại chị vẫn là ngã lại phải làm gì đi! Hai người thật vất vả họp lại, cũng dừng lại náo chia tay, em thật sự không chịu nổi đả kích này..."
Mặt mũi Bùi Vũ Đường tràn đầy tuyệt vọng mở miệng.

Lâm Yên nghe vậy, sắc mặt hơi đen, cô và Bùi Duật Thành chia tay, cũng không phải cậu ta chia tay, cậu ta tiếp nhận cái đả kích gì?

Lâm Yên đau đầu nói, "Lại nói, anh của cậu thật sự chán ghét đua xe như vậy sao?"

Bùi Vũ Đường lâu bầu mở miệng nói, "Anh của em cũng là bởi vì chuyện xe đua, mới đuổi em ra khỏi nhà, mỗi lần em chỉ cần nhắc đến hai chữ đua xe, không, coi như là em lái xe tốc độ hơi nhanh một chút, anh của em cũng sẽ tức giận, chị cảm thấy thế nào?"

Lâm Yên ngẩn ngơ: "Đây chẳng phải là xong sao..."

Bùi Vũ Đường: "Em cũng cảm thấy thế..."

Lâm Yên: "..."

Hết cách rồi, cuối cùng, Lâm Yên chỉ có thể kiên trì đi đến phía Bùi Duật Thành.

Nam nhân hôm nay mặc một thân trang phục bình thường, rõ ràng là trang phục hết sức tùy ý, nhưng vẫn soái như cũ khiến cho hươu con trong lòng người ta chạy loạn.

"Tranh tài kết thúc rồi?" Bùi Duật Thành nhìn về phía nữ hài, mở miệng nói.

Nhìn biểu lộ trên mặt nam nhân, tựa hồ không nhìn ra dấu vết tức giận.

Bất quá, cảm xúc ban đầu của Bùi Duật Thành rất khó phỏng đoán, cho nên Lâm Yên cũng đoán không được hiện tại hắn là thái độ gì.

Lâm Yên nghe vậy, cẩn thận từng li từng tí gật gật đầu, "Khục, đúng thế... Kết thúc..."

Bùi Duật Thành: "Cùng nhau ăn cơm?"

Lâm Yên làm sao có thể không đáp ứng, vội vàng liên tục gật đầu, "Được... Được..."

Lâm Yên nói xong, nhin không được mở miệng hỏi thăm, "Cái kia, Bùi tiên sinh, tôi vừa mới tranh tài... Ngài xem rồi?"

Bùi Duật Thành gật đầu, "Đã xem."

Trong lòng Lâm Yên yên lặng rơi lệ, đây chẳng phải là bất gian trước mặt mọi người sao?

"Cái này... Cái kia... Nói thế nào mới tốt đây... Thực ra..."

Hay là liền nói cô căn bản không biết đua xe, mà lại cũng không thích đua xe, hoàn toàn là vì đội xe của ông ngoại, bắt đắc dĩ, thắng cũng là mèo mù đụng vào chuột chết...?

Lâm Yên đang vất hết óc nghĩ giải thích thế nào, bàn tay rộng lớn của Bùi Duật Thành đột nhiên vuốt vuốt tóc của cô, dùng thanh âm từ tính mà khàn khàn mở miệng nói: "Thắng tranh tài, muốn ban thưởng cái gì?"

"A...?" Lâm Yên sững sờ, ngốc ở nơi đó, không kịp phản ứng.

Bùi Duật Thành không chỉ không tức giận, còn muốn ban thưởng cho cô?

Bùi Vũ Đường trên tay lái phụ, dựng thẳng lỗ tai: "...!"

"Không có gì mong muốn sao?" Ánh mắt sâu lắng của Bùi Duật Thành lẳng lẳng mà nhìn cô, dừng một chút, tiếp tục mở miệng, "Muốn cái gì cũng có thể."

Dung túng cùng cung chiều trong mắt nam nhân, giống như nước biển ấm áp bao vây lấy cô, quả thực đủ để bao phủ cô...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 354: Cô trên sân thi đấu rất đẹp

Lâm Yên: "..."

Bùi Vũ Đường: "...???"

Cậu ta tranh tài một trận đại ca cũng không có nhìn qua, chị dâu tranh tài đại ca lại đích thân đến hiện trường..

Cậu ta thắng, ngay cả một cái bánh xe cũng không vớt được, chị dâu thắng, lại muốn cái gì cho cái đó...

Anh của cậu ta quả thực chính là... Tiêu chuẩn kép lưng danh thế giới!

Được rồi được rồi, chỉ muốn đại ca cùng chị dâu ân ái ái ái, cậu ta chịu bao nhiêu ủy khuất cũng không đáng kể!

Thực ra, Lâm Yên đối với thái độ của Bùi Duật Thành cũng thật ngoài ý liệu, ngờ ngác mở miệng nói, "Ách, Bùi tiên sinh, tôi đi đưa xe, ngài không tức giận sao?"

Bùi Duật Thành nghiêng đầu chống trán, ánh mắt sau thấu kính chuyên chú nhìn nữ hài trước mắt, nhẹ giọng mở miệng nói, "Vì sao phải tức giận? Cô trên sân thi đấu rất đẹp."

Lâm Yên: "..."

Trong nháy mắt Bùi Duật Thành vừa dứt lời, Lâm Yên cảm thấy buồng tim của mình quả thực bị hoà tan thành dòng suối nhỏ ào ạt chảy xuôi trong ngày xuân...

Nếu như nói trước đó đối với Bùi Duật Thành, chẳng qua là tình cờ động tâm, như vậy giờ phút này, Lâm Yên là lần đầu tiên có thật sự có cảm giác muốn ở bên Bùi Duật Thành...

Bùi Vũ Đường nghiêng đầu, nhìn về phía Trình trợ lý một bên trên ghế lái: "Thực ra khi tôi đưa xe cũng rất đẹp trai..."

Trình Mặc: "..."

"Nghĩ được chưa?" Bùi Duật Thành hỏi.

Lâm Yên lấy lại tinh thần, sau khi kịp phản ứng trong đầu của mình vừa rồi lóe lên cái suy nghĩ gì, bị chính mình làm giật nảy mình.

Điên rồi đi! Cô thế mà thật sự giống như dám nghĩ đến Bùi Duật Thành!

Lâm Yên gãi gãi đầu, vội vàng mở miệng nói, "Khực, ban thưởng cái gì cũng không cần đi, mà tôi giống như cũng không có gì mong muốn..."

Thực ra, câu "Muốn cái gì đều có thể" kia của Bùi Duật Thành, vẫn là rất mê hoặc nhân tâm..

Bùi Duật Thành không thêm đề ý nói: "Không vội, có thể từ từ suy nghĩ, tùy thời đều hữu hiệu."

...

Rất nhanh, xe chạy đến biệt thự của Bùi Duật Thành.

Vừa mới vào nhà, liền thấy Bùi Nam Như cũng ở đây.

Thấy ba người trở về, Bùi Nam Như đứng dậy, hơi mở miệng cười nói, "Mọi người quay trở lại rồi!"

Bùi Nam Như nhìn về phía Lâm Yên, hỏi nói, "Chị dâu, nghe nói hôm nay chị tham gia một trận tranh tài xe đua?"

"Ách, đúng vậy, làm sao anh biết?"

"Trong lúc vô tình thấy được những tin tức bát quái kia biết được, ban đầu muốn cùng đại ca đi cổ vũ cho chị, chẳng qua là hôm nay có việc, cũng không thể đi qua." Bùi Nam Như giải thích nói.

"Thì ra là thế..."

Quả nhiên vẫn là bởi vì những bát quái kia tiết lộ, chẳng qua là, không nghĩ tới Bùi Duật Thành cũng xem những tin tức bát quái kia...

"Kết quả tranh tài thế nào?" Bùi Nam Như hỏi.

Bởi vì chẳng qua là một trận tư cách thi đấu đẳng cấp thấp, cho nên cũng sẽ không chiếu trên TV, chớ nói chỉ là trực tiếp tình hình thực tế, mà người ngoài giới đua xe càng không chú ý loại thi đấu này, chỉ có một chút người mê xe ở hiện trường, mới có thể biết kết quả tranh tài trước tiên.

Không đợi Lâm Yên mở miệng, Bùi Vũ Đường lập tức kích động không thôi xen vào nói, "Chị dâu xuất mã, đương nhiên là thắng! Đây còn có hồi hộp sao?"

Bùi Nam Như nhẹ mở miệng cười, "Không nghĩ tới chị dâu còn có kỹ năng đặc thù này, thực ra, lần tranh tài này cũng có thể làm một tuyên truyền rất tốt, thay đổi một chút ấn tượng của Fan hâm mộ với chị."

Lâm Yên liên tục gật đầu, "Ừm ừm, tôi cũng nghĩ như vậy, trước đó người đại diện Triệu Hồng Lăng của tôi đã ước định cùng công ty trong vòng ba tháng đạt đến công trạng thứ nhất, nếu không liền phải từ chức tổng thanh tra bộ kinh tế diễn viên, cho nên tôi một mực đang nghĩ biện pháp kiểm công trạng. Hiện tại thời gian còn lại đã không nhiều lắm, cho nên tôi nghĩ, sau khi phim điện ảnh chiếu lên tạo một đợt thế, lại dùng lần tranh tài này tạo một đợt thế, hai đợt độ hot cùng một chỗ, trong thời hạn cuối cùng vọt tới công trạng thứ nhất, chắc không có vấn đề lớn!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 355: Ánh mắt của tôi luôn luôn rất tốt

Bùi Nam Như nghe Lâm Yên phân tích, mở miệng nói, "Xem ra, chị sớm đã tính xong. Khó trách anh của em có lòng tin với chị như vậy. Trước đó bọn em còn hỏi anh ấy có cần những tay giúp chị hay không, anh của em còn nói, chính chị có thể giải quyết."

Lâm Yên nghe nói như thế, ngoài ý muốn nhìn lại phía Bùi Duật Thành một bên.

Loại tín nhiệm này của Bùi Duật Thành thực sự mang lại cho cô cảm giác được tôn trọng, còn đa động cô hơn cả động tâm đơn thuần...

"Cảm ơn..." Lâm Yên nhìn về phía Bùi Duật Thành, nhin không được nói một tiếng cảm ơn, "Cảm ơn ngài... Tín nhiệm tôi."

Khi cô bị toàn thể giới phi nhỏ.

Bùi Duật Thành cúi người, giúp Lâm Yên rót một chén nước trái cây, thuận miệng nói: "Không cần khách khí, ánh mắt của tôi luôn luôn rất tốt."

Nghe được câu nói này của Bùi Duật Thành, Lâm Yên cảm giác mình quả thực tựa như là điên cuồng!

Chính cô cũng cảm thấy Bùi Duật Thành có thể là mất mủ, Bùi Duật Thành lại nói, ánh mắt của hắn luôn luôn rất tốt!

BOSS là coi trọng như thế cô a!

Lâm Yên lập tức kích động mở miệng nói, "Tôi đáp ứng Bùi tiên sinh ngài phải vào giải trí Đình Phong, cũng không thể cứ như vậy mà tiến vào, tự nhiên là muốn nở mày nở mặt ký tiến vào, cho nên ngài yên tâm, tôi nhất định sẽ cố gắng!"

Ngô? Lời này làm sao lại nghe giống "Nở mày nở mặt gà đĩ" như vậy?

Bùi Duật Thành nhìn nữ hài một bộ phải cố gắng làm việc, đền đáp công ty, đẩy mắt lóe lên một tia bất đắc dĩ, lập tức lấy ra một phần văn kiện trong ngăn kéo, mở miệng nói, "Hợp đồng đã chuẩn bị xong, cô xem một chút có nơi nào cần sửa đổi hay không, nếu như không có vấn đề, tùy thời có thể ký."

Lâm Yên nhận hợp đồng, "Cái kia... Tôi có thể đưa tới thêm hai người... Hay không? Người đại diện cùng trợ lý của tôi, đều đã cùng hợp tác rất lâu, mà tôi cam đoan người đại diện của tôi hết sức có năng lực, tiểu trợ lý cũng rất cẩn thận, ôn nhu nghe lời lại nói ngọt!"

Bùi Duật Thành mở miệng: "Tùy cô, cô quyết định là được rồi, hợp đồng người đại diện cùng trợ lý tôi cũng sẽ kêu trợ lý chuẩn bị một phần."

Không nghĩ tới Bùi Duật Thành không hề nghĩ ngợi trực tiếp đồng ý...

Giờ này khắc này, Lâm Yên nhìn nam nhân ở trước mắt, phảng phất sau lưng của hắn sinh ra một đôi cánh trắng noãn!

Đây quả thực là thiên sứ!

"Ban đêm muốn ăn cái gì, tôi làm cho cô." Bùi Duật Thành mở miệng, làm bộ chuẩn bị xuống bếp.

Lâm Yên: "...!!!"

Nghe nói như thế, Lâm Yên như bị tiêm máu gà trong nháy mắt tràn đầy rùng mình.

Bùi Duật Thành lại muốn làm cơm!

Bùi Vũ Đường một bên phun một ngụm nước trái cây tới, mặt mũi Bùi Nam Như cũng lập tức tràn đầy khăn trương.

Lâm Yên vội vàng mở miệng nói, "Không cần không cần! Sao có thể lại để cho Bùi tiên sinh tự mình xuống bếp nấu cơm chứ?"

"Đúng vậy đại ca, vẫn là để đầu bếp trong nhà làm đi! Vừa vặn chị dâu còn chưa có thưởng thức tay nghề của đầu bếp mới mời tới đâu!" Bùi Vũ Đường phụ họa.

Bùi Nam Như nói: "Đại ca, em không biết anh chuẩn bị tự mình xuống bếp, đã kêu phòng bếp chuẩn bị đồ ăn."

Thấy Bùi Duật Thành tựa hồ còn đang suy nghĩ, Lâm Yên một tay kéo tay Bùi Duật Thành lại, "Bình thường thời gian chúng ta gặp nhau ít như vậy, thật vất vả gặp một lần, ngồi ở bên tôi nhiều một chút có được hay không?"

Mắt Bùi Duật Thành nhìn cánh tay bị nữ hài kéo lại: "Được."

Bùi Vũ Đường một mặt kích động, chị dâu, làm tốt lắm!

Bùi Nam Như cũng thờ phào nhẹ nhõm.

Để tránh Bùi Duật Thành nghĩ quẩn lại muốn xuống bếp, Lâm Yên mang Bùi Duật Thành vào trong phòng ngủ.

Lâm Yên vốn đang lo lắng đơn độc ở chung cùng Bùi Duật Thành, không biết sẽ nói cái chuyện tẻ ngắt gì, kết quả, Bùi Duật Thành vô cùng tự nhiên trò chuyện một chút việc nhỏ trong sinh hoạt cùng với cô, hoàn toàn không xấu hổ như trong tưởng tượng...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 356: Gặp nguy hiểm cũng là người khác

Trong phòng khách.

Bùi Nam Như nhìn về phía Trình Mặc: "Trạng thái anh của tôi thế nào?"

Trình Mặc mở một tấm hình trong điện thoại di động ra, mở miệng nói: "Bắt đầu từ lần trước, Bùi tổng vẫn luôn trong trạng thái không ổn định đến cực độ, chủ tịch đã chuyển dời tất cả chuyên gia ở nước Mỹ bên kia đến trong nước, tùy thời chờ lệnh, đề phòng sẽ có tình huống đột phát."

Bác sĩ bên kia vừa truyền đến số liệu kiểm tra đo lường, nói hôm nay Bùi tổng có hét thảy sáu lần trị số vượt chỉ tiêu, nhưng có một đoạn thời gian vô cùng ổn định, cho nên hỏi tôi trong khoảng thời gian này Bùi tổng đang làm cái gì.

Theo tôi, đoạn thời gian ổn định này, đúng là trong khoảng thời gian theo Bùi tổng tới trường đua thấy Lâm tiểu thư, cho đến bây giờ."

Bùi Vũ Đường chắc chắn tắc lưỡi, "Không hổ là ba ba tôi a! Chính là mạnh! Lại nói, nếu như chị dâu một ngày hai mươi bốn giờ đều đợi ở bên người anh của tôi, vậy anh của tôi chẳng phải là không trị mà tốt sao?"

Bùi Nam Như nhú mày nói, "Lâm Yên cũng là người, làm sao có thể để cho hạn chế một ngày hai mươi bốn giờ của cô ấy, em quên sự việc lần trước rồi?"

Bùi Vũ Đường liên tục gật đầu, "Cũng là như thế, mặc dù tác dụng thuốc Ổn Định chị dâu rất lợi hại, thế nhưng, bản thân thuốc Ổn Định này cũng là quả bom hẹn giờ! Lần trước đáng về chị dâu nổi bão thật là đáng sợ!"

Trình Mặc cũng đồng ý nói: "Hiện tại quan hệ của Bùi tổng cùng Lâm tiểu thư có thể ổn định lại, đã là kết quả tốt nhất, không thể nóng vội."

Bùi Vũ Đường: "Ngược lại chỉ cần chị dâu không chia tay cùng đại ca, tất cả đều dễ nói chuyện! Có chuyện gì tôi đi cầu chị dâu không được sao!"

...

Lâm Yên ở lại ăn cơm tối, sau buổi cơm tối lại ở lại hàn huyên cùng Bùi Duật Thành và Bùi Nam Như một ít chuyện về hợp đồng.

Bởi vì trạng thái thân thể Bùi Duật Thành không ổn định, lại không thích người khác tiếp cận, cho nên, Bùi Nam Như gần đây trong khoảng thời gian này đều ở tại biệt thự bên này, thuận tiện chiếu cố hẳn.

Còn Bùi Vũ Đường, làm một người rời nhà ra đi, bình thường cậu ta không thể tùy tiện tới nơi này, cho nên thừa dịp Lâm Yên ở đây, tranh thủ thêm một ít thời gian hưởng thụ cảm giác ở tại biệt thự lớn.

Rất nhanh cũng đã hơn mười một giờ.

Bùi Duật Thành mở miệng nhắc nhở: "Rất muộn rồi, về nghỉ ngơi sớm một chút."

Lâm Yên cũng không có chú ý thời gian, mãi đến khi Bùi Duật Thành nhắc nhở mới phát hiện đã rất muộn.

"A a, được, cái kia tôi đi trước! Bùi tiên sinh cũng nghỉ ngơi sớm một chút!" Lâm Yên đứng lên nói.

Thấy Lâm Yên muốn đi, Bùi Vũ Đường ngồi ở trên ghế sa lon chơi game cũng lập tức đứng lên, "Em cũng đi đây!"

Chị dâu không ở đây, cậu ta cũng không dám đơn độc ở tại nơi này.

Bùi Duật Thành cùng Bùi Nam Như đưa Lâm Yên đến cổng, sau đó kêu Bùi Vũ Đường thuận tiện đưa Lâm Yên trở về.

Bùi Vũ Đường nghe vậy nháy nháy mắt, lông mày cau lại, vì sao đại ca không tự mình đưa về?

Chẳng qua là, cậu ta không dám phản bác đại ca, cũng không dám hỏi ra...

Cậu ta thật sự cảm thấy quan hệ của đại ca cùng chị dâu quá xa cách, không hề giống bạn trai bạn gái...

Tiến triển này, không khỏi cũng quá chậm?

"Được rồi, em nhất định đưa chị dâu về nhà an toàn!"

Bùi Vũ Đường một bên nói, một bên nhin không được phí nhỏ trong lòng, coi như để chị dâu đêm hôm khuya khoắt đơn độc ở bên ngoài, gặp nguy hiểm cũng là người khác...

Lâm Yên nói lời từ biệt cùng Bùi Duật Thành và Bùi Nam Như, sau đó lên xe Bùi Vũ Đường.

Sau lưng, Bùi Duật Thành cũng không lập tức trở về phòng, mà là rù con ngươi, châm một điếu thuốc, bình tĩnh đứng ở trong màn đêm, nhìn xe chậm rãi rời đi.

Tích...

Tích...

Tích...

Trên cổ tay, tiếng cảnh báo đồng hồ màu bạc, từ mỏng manh thông thả, đến gấp rút mãnh liệt...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 357: Con trai chỉ có một mình con

"Anh, anh không sao chứ..." Bùi Nam Như khăn trương đứng ở một bên, muốn nói lại thôi.

Theo Bùi Nam Như, từ nhỏ đến lớn, đại ca ở trong lòng anh em bọn họ đều là băng lãnh cùng xa cách, đối với tình cảm cũng luôn luôn lãnh đạm, như là một vị thần không gì không làm được, không có bất kỳ sơ hở gì, cũng không có bất kỳ người nào có thể ảnh hưởng tới tình cảm của anh ấy.

Mãi đến khi, Lâm Yên xuất hiện...

Mặc dù không biết nguyên do, nhưng ý nghĩa của Lâm Yên đối với đại ca mà nói, tựa hồ còn trọng yếu hơn so với trong tưởng tượng của bọn họ.

Đối với đại ca mà nói, trong đời anh ấy, không có bất kỳ người nào hay bất cứ chuyện gì có thể thoát ly khỏi khống chế của anh ấy.

Đây là đầu tiên, anh ấy đối với một người, cẩn thận quý trọng như vậy, khăn trương kiềm nén như vậy...

Xe dần dần đi xa.

Trên ghế lái phụ, lông mày Lâm Yên cau lại, vô thức quay đầu nhìn thoáng qua phía phương hướng sau lưng, tựa hồ mơ hồ nghe thấy tiếng vang cảnh báo quen thuộc của đồng hồ.

Không biết vì sao, luôn luôn có chút tâm thần không yên.

Trong đầu không khỏi hiện ra hình ảnh đêm hôm đó, Bùi Duật Thành đứng ở dưới tầng của mình...

Bùi Vũ Đường không có phát hiện Lâm Yên không quan tâm, kích động tùy tiện nói, "Ba ba! Ba thật sự là quá trâu bò! Thế mà thắng WW! Ba ba, ba thu con làm đồ đệ đi! Con muốn bái ba làm thầy!"

Lâm Yên lườm cậu ta một cái, không có tâm tình gì cùng cậu ta cãi nhai, thuận miệng nói, "Tôi cự tuyệt."

Bùi Vũ Đường lập tức một mặt ủy khuất, "Vì sao chứ?"

Lâm Yên: "Tôi không tùy tiện thu nhận đồ đệ."

Người dưới tay cô mang ra, không có tay đua xe từ vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu trở xuống.

Bùi Vũ Đường vàng thật không sợ lửa mở miệng nói, "Em đây có thể giống người khác sao? Tốt xấu gì em cũng là chú nhỏ (em chồng) của chị! Để cho em đi cửa sau không được sao?"

Lâm Yên: "..."

Thế mà không có cách nào phản bác...

Thế nhưng là, ba ba, chú nhỏ, nếu là lại thêm thân phận đồ đệ, đây là cái quan hệ phức tạp lại quý dị gì?

Lâm Yên thuận miệng qua loa, "Tôi cảm thấy quan hệ cha con rất tốt, nếu là biến thành sư đồ, tôi chẳng phải là giảm một bối phận sao!"

Bùi Vũ Đường nghe nói như thế, tựa hồ còn cảm thấy rất có đạo lý, nghiêm túc suy tư một chút, lập tức mở miệng nói, "Không biết nha! Không phải có câu nói gọi là một ngày làm thầy, cả đời làm cha sao? Tóm lại, bất cứ lúc nào, ba vĩnh viễn là ba ba con! Điểm này tuyệt đối sẽ không thay đổi!"

Nghe Bùi Vũ Đường thề son sắt cam đoan, mặt mũi Lâm Yên tràn đầy im lặng.

Bùi Vũ Đường thấy Lâm Yên không nói lời nào, tròn mắt chuyển động, đột nhiên kích động nói, "Ba không thu con làm đồ đệ cũng không sao, ngược lại ba là ba ba con, ba vốn nên dạy con! Ba thấy đúng không! Đồ đệ thì coi là cái gì! Đồ đệ có thể nhận rất nhiều, nhưng nhì từ, thế nhưng cũng chỉ có một mình con!"

Lâm Yên: "..."

Cậu đủ rồi nha...

Chẳng lẽ cậu không nghĩ tới, cậu còn có hai người anh sao?

Cậu đơn phương nhận một người cha như này thật sự được không?

"Ba ba, ba làm sao không yên lòng cậu? Nghĩ gì thế?" Bùi Vũ Đường cuối cùng cũng phát hiện cảm xúc Lâm Yên có chút không đúng.

Lâm Yên đỡ cái trán, ánh mắt nhìn biệt thự Bùi gia càng ngày càng xa phía sau từ trong kính chiếu hậu, thì thảo nói, "Nghĩ đến anh cậu..."

"Phốc, Khụ khụ khụ..." Bùi Vũ Đường chợt ho khan một hồi, oán trách lắm lắm, "Chị dâu, lần sau khi nhét thức ăn cho chó nhấc nhờ em một tiếng có được hay không, nhét vội vàng không kịp chuẩn bị như thế, em sẽ bị nghẹn!"

"Tình trạng cơ thể anh cậu gần đây thế nào? Khôi phục rồi sao?" Lâm Yên hỏi.

Bùi Vũ Đường mở miệng nói, "Làm sao có thể khôi phục, mỗi ngày đều phát tác nhiều lần, trạng thái như cáp treo chợt cao chợt thấp không ổn định..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 358: Quên mất anh

Lâm Yên nghe vậy lông mày nhú chặt, vậy tại sao Bùi Duật Thành luôn luôn nói với cô không có trở ngại gì.

Cô còn tưởng rằng dùng bối cảnh của Bùi Duật Thành, những chuyên gia kia khẳng định có biện pháp...

"Bất quá, chỉ cần khi ở cùng một chỗ với chị dâu, trạng thái của anh em liền đặc biệt ổn định!"

Điểm này, thực ra chính Lâm Yên cũng phát hiện...

Vốn là không quá tin tưởng, cảm thấy chẳng qua là trùng hợp.

Khi xe sắp rời khỏi khu biệt thự, Lâm Yên đột nhiên mở miệng nói với Bùi Vũ Đường bên cạnh: "Chờ một chút, ngừng một chút, quay đầu, quay trở lại biệt thự."

"A? Quay trở lại biệt thự? Hiện tại?" Bùi Vũ Đường sửng sốt.

"Đúng! Hiện tại!" Lâm Yên lo lắng nói, sợ chính mình cứ lưỡng lự, sẽ hối hận.

Đồ vật càng đẹp mắt càng có độc, lần này, cô chỉ muốn làm theo lòng của mình, tùy hứng một lần...

"A a, được!" Bùi Vũ Đường còn tưởng rằng cô là có chuyện gì gấp, chỉ có thể tranh thủ thời gian quay đầu, trở về lần nữa.

Cửa biệt thự.

Dưới bóng cây chập chờn, ánh sao lấp lánh xuyên thấu khe hở rải xuống mặt đất.

Bùi Duật Thành vẫn còn duy trì tư thế như cũ khi Lâm Yên rời đi, yên tĩnh đứng ở nơi đó, điều thuốc kẹp ở đầu ngón tay cũng không có hút, khói mù nhàn nhạt lượn lơ ở đầu ngón tay.

Mặc dù trên mặt vẫn như cũ là vẻ mặt lạnh lùng hờ hững, nhưng tiếng vang dứt quãng ở đồng hồ trên cổ tay, lại tiết lộ cảm xúc chân thực của chủ nhân.

Sau lưng cách đó không xa, Bùi Nam Như không yên lòng, đứng ở nơi cách xa mấy bước.

Gió đêm có chút lạnh, Bùi Nam Như nhìn thoáng qua phía đại ca, cuối cùng vẫn là có chút bận tâm thân thể của hắn, nhắc nhở, "Anh, trở về phòng đi, bên ngoài lạnh."

Bùi Duật Thành hơi gật đầu, ném tàn thuốc ở trong tay, dụi tắt, quay người đi về phía trong phòng.

Ngay khi hai người cất bước chuẩn bị vào nhà, sau lưng đột nhiên truyền đến một hồi thanh âm động cơ xe.

Bùi Nam Như xoay người sang chỗ khác, kinh ngạc nhìn Bùi Vũ Đường lại quay trở về: "Vũ Đường?"

Cùng lúc đó, Bùi Vũ Đường cùng Lâm Yên cũng xuống xe.

"Hai người sao lại quay trở về rồi?" Bùi Nam Như vô thức hỏi.

Bùi Vũ Đường gãi gãi đầu, "Em cũng không biết, chị dâu kêu em quay trở về!"

Thấy Lâm Yên trở về, Bùi Duật Thành cũng nhìn lại phía nữ hài, sắc mặt không có bất kỳ khác thường gì, mở miệng hỏi, "Là quên cái gì sao?"

Lâm Yên bước nhanh tới trước người nam nhân, nâng đầu lên, nhìn nam nhân ở trước mắt, đáp lại, "Phải, là..."

"Là cái gì? Tôi tìm giúp cô." Bùi Duật Thành mở miệng.

Đang muốn quay người, cánh tay lại đột nhiên bị một bàn tay nhỏ mềm mại giữ chặt, sau đó, đối mặt với một đôi con ngươi xán lạn như ngôi sao.

Sau đó, liền nghe thấy nữ hài lầu bầu mở miệng nói: "Không phải quên đồ vật... Là... Quên mất anh."

Bùi Duật Thành: "..."

Bùi Nam Như một bên: "..."

Cùng với Bùi Vũ Đường: "..."

Bùi Duật Thành tựa hồ có chút không có kịp phản ứng, Lâm Yên luôn luôn cung cung kính kính, xa cách khách khí với mình, lại đột nhiên tự nói ra một câu như vậy, đến mức nhất thời không có trả lời được.

Đối đầu với ánh mắt có vẻ hơi kinh ngạc của nam nhân, mặt Lâm Yên có chút nóng lên, thừa thế xông lên trực tiếp mở miệng nói: "Trước đó không phải anh nói, tôi thắng, cho nên anh phải ban thưởng cho tôi sao? Còn nói muốn cái gì cũng có thể?"

Bùi Duật Thành: "Đúng..."

"Há, vậy tôi muốn... Tôi muốn ở cùng anh, có thể không?" Lâm Yên mở miệng.

Bùi Duật Thành: "..."

Bùi Nam Như: "..."

Bùi Vũ Đường: "..."

Cậu ta vừa mới... Nghe thấy cái gì??

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 359: Lần đầu tiên chủ động tới gần

Đáy mắt Bùi Duật Thành luôn luôn không có chút rung động nào, giờ phút này rõ ràng lóe lên một tia kinh ngạc.

Bùi Nam Như cùng Bùi Vũ Đường cũng hoàn toàn không ngờ tới Lâm Yên lại đột nhiên chủ động vung thức ăn cho chó, còn một thoáng liền là cả tấn.

Trong lúc nhất thời, ba người đều ngẩn người không nói gì, không khí lâm vào tĩnh lặng.

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng, "Không được sao?"

Thực ra ý nghĩ của Lâm Yên rất đơn giản, người khác đối tốt với cô, cô liền tốt lại.

Thái độ của Bùi Duật Thành với chuyện cô thi đấu đua xe cùng công việc ở ngành giải trí, tất cả đều là lý giải cùng tôn trọng.

Thậm chí, là thưởng thức.

Đây là chỗ khiến cho cô cảm thấy rung động nhất.

Hiện tại, biết rõ trạng thái thân thể Bùi Duật Thành không tốt, ngay cả Bùi Nam Như cũng giảm bớt công việc tới chăm nom hắn.

Mặc kệ phản quan hệ này có phải giả hay không, có phải diễn trò hay không, cô dù sao cũng là bạn gái Bùi Duật Thành, dù thế nào cũng nên làm gì đó.

Giờ phút này, Bùi Duật Thành đối đầu với ánh mắt hỏi thăm của nữ hài, cặp con ngươi như bóng đêm kiêu trong nháy mắt giống như rơi đầy ánh sáng, thấp giọng mở miệng nói: "Dĩ nhiên có thể."

Thời gian lâu như vậy cho đến nay, đây là lần đầu tiên Lâm Yên... Thử chủ động tới gần hắn.

Bùi Vũ Đường ngơ ngác đứng ở bên cạnh xe, cảm giác chính mình cùng nhị ca thời khắc này quả thực tựa như là hai cái bóng đèn vô cùng sáng.

"Cái này... Cái này ở chung? Má nó, trước đó em còn phỉ nhổ nói anh em cùng chị dâu tiến triển quá mức thông thả, kết quả, làm sao trong nháy mắt liền bão tố tới rồi?" Bùi Vũ Đường quả thực nhìn mà than thở, "Tốc độ xe này! Không hổ là ba ba em!"

Bùi Nam Như ho nhẹ một tiếng, mở miệng nói, "Xem ra, trước đó chúng ta đều quên một loại khả năng khác..."

Khả năng Lâm Yên sẽ chủ động thân cận đại ca này...

Thái độ của Lâm Yên với đại ca đúng là quá khách khí, thậm chí tựa hồ có chút e ngại, hắn ta xác thực không nghĩ tới Lâm Yên thế mà sẽ chủ động yêu cầu ở lại.

Cứ như vậy, cô ấy và đại ca ở cùng một chỗ, thời gian chung đụng liền gia tăng thật lớn, đối với việc khôi phục của thân thể đại ca quá có lợi!

Bùi Vũ Đường kích động không thôi nói, "Ha ha, em đã nói rồi! Chỉ cần chị dâu cùng đại ca không xa cách, tình cảm càng ngày càng tốt, bọn họ tự nhiên trong mật thêm dầu (?) hẳn không thể hai mươi bốn giờ không xa rời nhau! Có cái gì mà lo lắng! Em thấy kêu một đám chuyên gia kiavbay về, còn không bằng chị dâu của em tùy tiện nói một câu đâu!"

Bùi Nam Như nghe vậy cười cười, cũng không có phản bác, Bùi Vũ Đường nói xác thực cũng không sai.

"Chẳng qua là, làm một câu độc thân, lòng thực sự có chút chua xót a..." Bùi Vũ Đường thở dài khổ sở, "Vì chuyên tâm gây dựng sự nghiệp, đã lâu lắm rồi em không có yêu đương!"

Nhớ năm đó cậu ta cũng là Tiểu Bạch Long trong sóng, hẹn hò với không ít bạn gái...

Chỉ là từ khi bắt đầu yêu đua xe, nữ nhân gì cũng không có cảm thấy hứng thú, cậu ta chỉ muốn yêu đương cùng xe đua!

Bùi Nam Nhứ chưa từng từng yêu đương: "Khục..."

Cho đến lúc này Lâm Yên mới nhớ tới Bùi Nam Nhứ cùng Bùi Vũ Đường cũng ở một bên, họ nhẹ một tiếng mở miệng nói, "Cái kia cái gì, tôi không có ý tứ gì khác, không phải là bởi vì trạng thái thân thể Bùi tiên sinh gần đây không tốt lắm sao, cho nên tôi nghĩ, ở cùng một chỗ cũng dễ chiều cổ, bằng không thì Bùi Ảnh Đế cũng cố ý bỏ công việc rút bớt thời gian ra, tôi là một người bạn gái cái gì cũng không làm rất không tốt..."

Bùi Duật Thành khẽ cười một tiếng, "Không sao, có ý tứ khác cũng có thể."

Lâm Yên: "..."

Bùi Nam Nhứ: "..."

Bùi Ảnh Đế luôn luôn là nhận muôn vàn sủng ái, lần đầu tiên cảm thấy, chính mình giống như có chút dư thừa?

Một trời cầu lương!!!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 360: Tôi có bạn trai không được sao?

Lâm Yên vốn đang không suy nghĩ nhiều, nghe xong câu "Cũng có thể có ý tứ khác" này của Bùi Duật Thành, lập tức không tự chủ bắt đầu mơ tưởng viễn vông.

Nói đến cùng, yêu cầu của cô cũng đúng là quá dễ khiến cho người ta hiểu lầm.

Khó rồi, Bùi Duật Thành sẽ không cho rằng cô có ý đồ gì mới đưa ra yêu cầu ở chung với hắn chứ?

Trời xanh làm chứng, cô thật sự không có!

Dự tính ban đầu của cô rõ ràng hết sức thuần khiết!

Bất đắc dĩ, hiện tại giống như cũng không thể nói rõ ràng...

Bùi Vũ Đường bên cạnh hoan thiên hỉ địa (trời vui đất mừng) mở miệng, "Chị dâu chị dâu chị dâu, hiện tại em liền đi giúp chị dọn nhà!"

Lâm Yên im lặng nhìn Bùi Vũ Đường một bộ vui vẻ như ăn tết, "Hiện tại quá muộn rồi, tôi muốn về thu thập một chút đồ vật trước, mà nhà kia là một người bạn giúp tôi thuê, tôi dọn đi cũng phải nói với hắn ta một tiếng."

Ánh mắt Bùi Duật Thành lóe lên: "Ông Cảnh Dương?"

Lâm Yên gật gù đầu, vẻ mặt hơi có chút kinh ngạc: "Đúng, chính là Ông Cảnh Dương, Bùi tiên sinh làm sao biết tên bạn của tôi?"

"Cô từng nhắc đến." Bùi Duật Thành thuận miệng nói.

Lâm Yên: "A? Phải không?"

Cô không nhớ rõ mình từng nhắc đến Ông Cảnh Dương ở trước mặt Bùi Duật Thành khi nào...

Chắc là trong lúc vô tình cô có nhắc qua, thế nhưng quên đi.

"Nói một tiếng cũng nên." Bùi Duật Thành mở miệng, "Sau khi cô thu xếp tốt, gọi điện thoại cho tôi, tôi đi đón cô."

"Được rồi!"

...

Trở lại nhà trọ.

Lâm Yên vốn chuẩn bị sáng ngày mai đi tìm Uông Cảnh Dương, không nghĩ tới vừa đi xuống dưới lầu, vừa vận dụng phải Uông Cảnh Dương.

"Này, Cậu Tử!" Mắt Lâm Yên sáng lên, vội vàng đi tới phía trước.

"Về muộn như vậy?" Lòng mảy Uông Cảnh Dương nhẩn lại, nhìn cô một cái.

Lâm Yên: "Quá tốt rồi, vừa vận tôi có việc muốn nói cho ông, không bằng ông mời tôi ăn đêm đi!"

Uông Cảnh Dương liếc mắt nhìn cô, "Vì sao tôi phải mời bà ăn khuya?"

Lâm Yên nhủ mảy, một bộ đương nhiên, "Hôm nay tôi tranh tài thắng! Chẳng lẽ ông không nên vì tôi chúc mừng một chút sao?"

Uông Cảnh Dương liếc cô một cái, "Thôi đi, nếu là mỗi một trận thắng đều muốn tôi mời bà ăn bữa cơm, tôi chẳng phải sẽ muốn táng gia bại sản sao! Lại nói loại trận thi đấu nhỏ này còn kêu tôi mời bà ăn cơm, bà cũng không cảm thấy ngại?"

Uông Cảnh Dương biết Lâm Yên hôm nay muốn đi tranh tài giúp Hạ gia, chỉ là kết quả không cần nghĩ cũng biết, hắn ta căn bản không có quan tâm kỹ càng, cũng không có hứng thú đi xem cô hành hạ gạ mờ.

"Bà vẫn chưa trả lời tôi đấy, bà sao lại về muộn như vậy?" Uông Cảnh Dương truy hỏi.

Lâm Yên không hiểu sao chột dạ, tròn mắt chuyển động nói: "Vì sao tôi không thể về muộn như vậy?"

"Gần đây không phải bà không có công việc gì sao? Tranh tài hắn là cũng đã sớm kết thúc, bà ở trong nước lại không có bạn bè gì cùng nhau chơi đùa, vì sao trở về muộn như vậy?" Uông Cảnh Dương lại quay trở về chủ đề chính.

Lâm Yên nghe nói như thế, một mặt im lặng.

Có cần phải đâm vào tim nhau như thế không?

Lâm Yên liếc mắt, trực tiếp nói: "Tôi ở trong nước không có bạn bè gì, nhưng tôi có bạn trai không được sao?"

Trong nháy mắt Uông Cảnh Dương còn cho là mình nghe lầm, "Bà nói cái gì? Bà có cái gì?"

"Bạn trai!"

"Bà lại uống nhiều rồi?" Uông Cảnh Dương một mặt ghét bỏ.

Lâm Yên: "Không uống nhiều, tôi thật sự có bạn trai!"

Vốn là Lâm Yên cảm thấy hắn là hẹn hò với Bùi Duật Thành không lâu, cho nên không có ý định vẽ vời thêm chuyện nói với Uông Cảnh Dương, hắn ta đỡ phải hỏi lung tung này kia.

Kết quả dựa theo tình huống hiện tại này, sợ là trong thời gian ngắn không có khả năng chia tay, Uông Cảnh Dương nói thế nào cũng là huynh đệ của cô, cũng không cần thiết gạt hấn ta.

Uông Cảnh Dương im lặng nói, "Vâng vâng vâng, bà có bạn trai, bà có phải muốn nói cho tôi biết, bạn trai bà chính là Bùi Nam Như hay không?"

Nữ hài hăm mộ ngôi sao, bình thường đều coi idol là bạn trai là chồng, Lâm Yên cũng không ít lần nói bạn trai cô thật là đẹp trai với áp phích của Bùi Nam Như, Uông Cảnh Dương sớm đã thành thói quen.

Lâm Yên mở miệng nói: "Mặc dù không phải Bùi Nam Như, chỉ là xác thực có chút quan hệ cùng Bùi Nam Như, chính là..."

Uông Cảnh Dương thấy vẻ mặt Lâm Yên nghiêm túc, chẳng chặc dàng hoang, bộ dáng không hề giống đùa giỡn, ánh mắt ngưng lại, "Thật sự có? Là ai?"

Lâm Yên: "Đại ca của Bùi Nam Như, Bùi Duật Thành."

Uông Cảnh Dương: "..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 361: Bà đổi đầu tường* rồi?

*Đầu tường=idol, từ teencode bên trung. (Nguồn: cvt)

Uông Cảnh Dương sừng sốt một chút, lập tức rất nhanh kịp phản ứng lại, khước miệng hơi rút nói, "Ày, nữ nhân thật đúng là sinh vật dễ thay đổi! Trước đó không phải bà còn nói cả đời hâm mộ Bùi Nam Như sao? Cả một đời không trèo tường (bỏ idol) sao? Thế nào, hiện tại thế mà cũng đổi đầu tường rồi?"

Uông Cảnh Dương rõ ràng vẫn không coi là thật, cảm thấy chẳng qua là đối tượng ngôi sao Lâm Yên hâm mộ lại thay đổi một người.

Dù sao hiện tại hai người bọn họ cũng ở gần như vậy, động thái bình thường của Lâm Yên hẳn ta rất rõ, cô làm sao có thể quen biết bạn trai ngay dưới ní mắt hẳn ta, mà hẳn ta lại hoàn toàn không biết?

Mà hẳn ta đã quen Lâm Yên nhiều năm như vậy, còn có thể không hiểu rõ cô sao?

Chỉ cần là chuyện cô đã quyết định làm, liền tuyệt đối sẽ không thay đổi.

Trước đó cô nói muốn từ đại giai không, một lòng công tác, không có khả năng lúc này chạy đi nói yêu đương, hưởng chi, trước đây không lâu mới vừa ngã đến đầu roi máu chảy ở chỗ Hàn Dật Hiền, càng không có khả năng trong thời gian ngắn như vậy đột nhiên quen bạn trai mới.

Đối tượng lại còn là một người nam nhân tuyệt đối không có khả năng sẽ gặp cô...

Lâm Yên: "..."

Mặt mũi Lâm Yên tràn đầy bất đắc dĩ cùng uất ức, tại sao thời nay nói thật luôn luôn không ai tin?

Lâm Yên: "Không phải đổi đầu tường! Bạn trai có thể đổi! Thế nhưng đầu tường của tôi tuyệt đối sẽ không đổi! Tôi đúng là có bạn trai! Ông làm sao mới tin tôi đây?"

Uông Cảnh Dương: "Tôi tin bà gặp quý!"

Lâm Yên: "..."

Không sai, cô thật sự chính là gặp quý, cho nên tự nhiên có thêm người bạn trai này!

"Bà muốn tôi tin tưởng đường đường là ông chủ của tập đoàn JM lại là người mù lòa, đầu óc có vấn đề? Bà cảm thấy có khả năng sao?" Uông Cảnh Dương nghiêng qua phía cô nói một cái.

Hai con người của Lâm Yên hít lại, "Ông mỉa nó... Lập lại lần nữa cho tôi!"

Uông Cảnh Dương bị dọa đến lưng phát lạnh, liền tiếp lui về phía sau mở miệng nói, "Ý của tôi là... là... Bà đặc biệt có nội hàm... Người bình thường căn bản không có cách nào thưởng thức được, chỉ có thể nhìn thấy một chút mặt ngoài... Trừ phi là người cũng có nội hàm, không nông cạn giống như tôi vậy mới có thể get được..."

Uông Cảnh Dương nho nhỏ nói thầm.

Lâm Yên hít sâu một hơi, thực sự đã lười giải thích thêm nữa.

Trước đó cô không có nói với Uông Cảnh Dương, cũng là bởi vì đã dự liệu đến hẳn ta cũng sẽ không tin.

Được rồi, đừng nói Uông Cảnh Dương không tin, coi như là đổi thành chính cô, sợ là cũng sẽ không tin.

Ngược lại chuyện cô nên nói đều đã nói, đến lúc đó Uông Cảnh Dương cũng không nên trách cô không đủ nghĩa khí huynh đệ, cố ý gạt hẳn ta...

"Đúng rồi, bà vừa nói có chuyện muốn nói với tôi, là muốn nói gì chuyện?" Uông Cảnh Dương hỏi.

Lâm Yên: "Tôi là muốn nói với ông, tôi chuẩn bị dọn nhà, dọn tới nơi của bạn trai tôi ở."

Uông Cảnh Dương: "Tinh lại đi người anh em! Bà thật sự hâm mộ ngôi sao tới choáng váng rồi à?"

Lâm Yên: "... Ông mới choáng váng!

"Ngược lại tôi chuẩn bị dọn đi rồi." Lâm Yên nói thẳng.

Uông Cảnh Dương hơi kinh ngạc, lông mày nhăn lại nói, "Bà muốn chuyển tới đâu? Nhà này không phải vừa thuê không tới mấy tháng sao?"

Lâm Yên suy nghĩ một chút, "Nếu ông đã không tin tôi là muốn dọn tới chỗ bạn trai, cũng có thể hiểu thành, tôi là muốn dọn tới ký túc xá của công ty để ở."

Ngô, Bùi Duật Thành là ông chủ của cô, nói là ký túc xá công ty, có vẻ như cũng không có vấn đề gì?

"Lấy công trạng ít ỏi bây giờ của bà, công ty không một cước đập bà ra ngoài cũng không tệ rồi, còn an bài ký túc xá cho bà?" Ông Cảnh Dương một mặt không tin.

Lâm Yên hừ một tiếng: "Cô nải nải đi ăn máng khác không được sao? Công ty mới an bài cho tôi biệt thự siêu cấp lớn!"

Ông Cảnh Dương nghe Lâm Yên nói câu này, dường như là thật sự muốn dọn đi, sắc mặt hơi đen, "Để tôi nhắc nhở bà một câu, đừng quên bà đã thanh toán một năm tiền thuê nhà, hiện tại trái với điều ước không thuê, tiền thuê nhà sẽ không trả lại!"

Lâm Yên nghe vậy liền ngẩn ngơ, trái tim lập tức quặn đau một hồi: "Không thể nào..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 362: Đưa Bùi Duật Thành vào miệng cọp?

Lúc này Lâm Yên mới nhớ tới, trên hiệp ước lúc trước tựa hồ xác thực có một mục như vậy.

Trái với điều ước, không hoàn trả tiền thuê nhà, mà cũng không thể cho người khác thuê lại.

Ông Cảnh Dương thỏa mãn nhìn Lâm Yên biểu lộ thịt đau, ho nhẹ một tiếng, mở miệng nói, "Ngược lại bà cũng trả tiền rồi, không bằng chờ hết thời hạn thuê lại dọn tới ký túc xá của công ty!"

Cô cũng đã đáp ứng Bùi Duật Thành, lúc này khẳng định không có khả năng đổi lời nói.

Cuối cùng, Lâm Yên chỉ có thể cắn răng, "Không trả thì không trả đi! Cùng lắm thì bỏ không cái nhà này thôi!"

Ông Cảnh Dương nghe vậy, quả thực khiếp sợ, bởi vì hẳn ta quá rõ ràng Lâm Yên có bao nhiêu keo kiệt.

Không nghĩ tới tiền thuê không hoàn trả, cô cũng kiên trì muốn dọn đi.

"Bà là đi ăn máng khác đến công ty nào? Lại có thể sẵn sàng hy sinh lớn như vậy!" Ông Cảnh Dương vốn đang cho là Lâm Yên đi ăn máng khác, khẳng định cũng là công ty quản lý bất nhập lưu, hiện tại không khỏi có chút hiếu kỳ.

"Bây giờ còn chưa chính thức ký kết mà, chờ ngày mai tôi thương lượng cùng Lăng tỷ một chút, xác định sẽ nói cho ông biết!" Lâm Yên hùa theo mở miệng nói.

Nếu cô nói mình ký hợp đồng với giải trí Đình Phong, Ông Cảnh Dương khẳng định không tin, lại muốn hỏi nửa ngày...

Sau khi trở lại nhà trọ, Lâm Yên sửa sang lại đồ vật của mình một chút.

Đồ đạc của cô không nhiều, một cái rương hành lý thêm một bọc lớn liền xong, sau khi sắp xếp gọn, ngày mai liền có thể trực tiếp dọn đi.

Lâm Yên đi vòng vo một vòng, nhìn một chút còn có cái gì lấy xuống không.

A đúng, suýt nữa quên mất đồ vật trọng yếu!

Lâm Yên lật dưới cái gối một cái, sau đó lật ra nguyên một củ tỏi, một cái kính bát quái, còn có mấy xấp bùa rối loạn.

Lần trước rõ ràng cô mua về rất nhiều, kết quả Ông Cảnh Dương nói với cô, chính cô yêu cầu Ông Cảnh Dương ném những vật kia đi.

Sau này cô lại mua không ít, giấu ở dưới gối đầu.

Mặc dù thoát nhìn, tựa hồ không có tác dụng gì...

Một cảnh quay cuối cùng của cô cùng Bùi Nam Như ngày hôm đó, rõ ràng căn bản không phải chính cô hoàn thành...

Chỉ là, lần kia cũng không có gây chuyện cho cô, còn khó có được một lần giúp cô đại ân!

Chẳng lẽ là bởi vì cuối cùng đã đạt được ước muốn, bắt Bùi Duật Thành đến tay?

Nghĩ tới đây, Lâm Yên đột nhiên nhớ tới một chuyện, cô vốn đang lo lắng thời điểm mất đi ý thức, một ý thức khác không biết sẽ làm ra cái gì với những diễn viên nam khác, kết quả, từ đầu tới cuối cô giống như chỉ làm qua chuyện không thể miêu tả với Bùi Duật Thành.

Cho nên nói, nguyên lai một ý thức khác trong cơ thể cô, mục đích cuối cùng nhất chỉ có Bùi Duật Thành?

Má ơi!

Như vậy, hiện tại cô ở cùng một chỗ cùng Bùi Duật Thành, chẳng phải là tương đương tự tay đưa Bùi Duật Thành vào miệng cọp sao?

Trong tay Lâm Yên nắm chặt một chuỗi tỏi, sắc mặt tái nhợt!

Không được, cô nhất định phải nghĩ biện pháp, bảo vệ Bùi Duật Thành cho tốt, tuyệt đối không thể để xảy ra chuyện như vậy!

...

Ngày thứ hai, Lâm Yên đi một chuyến đến giải trí Khải Tinh, chuẩn bị tìm Triệu Hồng Lăng trò chuyện an bài gần đây, thuận tiện nói chuyện ký kết với giải trí Đình Phong.

Đến công ty, mới vừa đi tới cửa phòng làm việc của Triệu Hồng Lăng, liền thấy không ít người vây ngoài cửa, đang chỉ trỏ.

Còn có không ít nhân viên đang ân cần khuôn đồ ra ra vào vào.

Ánh mắt Lâm Yên nhìn lướt qua, chú ý tới những thứ bọn họ đang chuyển ra bên ngoài, đều là đồ vật của Triệu Hồng Lăng.

Triệu Hồng Lăng lạnh nhạt đứng ở một bên, Đa Đa đang vừa tức vừa gấp cổ găng ngăn cản những người kia.

"Dừng tay! Dừng dôi! Người đại diện Cao! Ông đây là ý gì? Ông dựa vào cái gì chiếm lấy văn phòng của Lăng tỷ?"

Một người đàn ông trung niên dương dương đắc ý ngồi ở trên vị trí nguyên bản thuộc về Triệu Hồng Lăng, mặt mũi tràn đầy trào phúng mở miệng nói, "Có ý tứ gì? Cô nói xem có ý tứ gì? Không làm được công trạng liền cắt khỏi vị trí tổng thanh tra đi! Cái văn phòng này, ban đầu nên thuộc về người có năng lực!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 363: Cô có thể làm gì được tôi

Lúc này, một cô gái trẻ tuổi dung mạo diễm lệ cùng cách ăn mặc thời thượng bên cạnh Cao Chí Uy, liếc qua phía Triệu Hồng Lăng, cười lạnh một tiếng mở miệng nói, "Không làm được công trạng liền tự mình từ chức tổng thanh tra, đây chính là Triệu tổng thanh tra lúc trước tự mình nói ra!"

"Nhưng bây giờ kỳ hạn ba tháng rõ ràng còn chưa tới!" Đa Đa cắn răng phản bác.

Mặc dù lúc trước ván cược kia căn bản cũng không có khả năng hoàn thành, cũng chỉ là kéo dài thêm ba tháng mà thôi, thế nhưng là, những người này, cứ như vậy không kịp chờ đợi sao?

Lúc này, diễn viên khác vây xem bên cạnh nói, "Chỉ còn lại thời gian không đến một tuần lễ, còn hi vọng trong thời gian ngắn như vậy vượt qua công trạng một mùa này của Uy ca? Nằm mơ đi!"

"Đúng vậy! Mấy tháng này tài nguyên của Thiên Thiên tốt đến bạo, hai bộ phim điện ảnh kinh phí cao sắp chiếu lên, còn có nữ chính một bộ phim truyền hình sắp quay, còn ký hợp đồng phát ngôn của CA khu vực Hoa quốc! Các người lấy cái gì sao cùng người ta? Chẳng lẽ là cầm cái thuốc cao da chó bị mắng đến cửa cũng không dám ra ngoài kia sao?"

"Ha ha ha, cái thuốc cao da chó Lâm Yên kia, coi như là Triệu Hồng Lăng để cho cô ta cọ khắp toàn bộ ngành giải trí, cũng không đuổi kịp một ngón tay nhỏ của Thiên Thiên được không? Cũng đừng vũ nhục Thiên Thiên!"

"Không phải sao, một bộ phim điện ảnh sắp chiếu lên duy nhất còn là một nữ bốn, phim còn chưa có chiếu ra, liền đã bị trên mạng mắng chết! Đến lúc đó khẳng định là bị kỹ thuật diễn xuất của Tướng Tư Phi dẫm thành cặn bã!"

"Nghe nói trước đó còn mất mặt ném đến giới đưa xe người ta nữa nha!"

...

Cao Chí Uy vốn là người đại diện cấp dưới của Triệu Hồng Lăng, khác với loại người đại diện chú trọng công trạng thực tế như Triệu Hồng Lăng, Cao Chí Uy thích nhất là xây dựng quan hệ.

An Thiên Thiên là một nữ diễn viên thủ hạ của Cao Chí Uy, điều kiện bề ngoài không tệ, chẳng qua là nữ nghệ sĩ đáng đẹp mắt của ngành giải trí quá nhiều, cô ta không có năng khiếu gì, vẫn không nóng không lạnh.

Thế nhưng, gần đây Cao Chí Uy tìm cho An Thiên Thiên một ông chủ thật lợi hại làm hậu thuẫn, thế là An Thiên Thiên lập tức liền bay lên, tài nguyên tốt đến nỗi tung, trong nháy mắt phá tan công trạng kỉ lục của giải trí Khải Tinh.

Công trạng đó để ở chỗ này, coi như là Triệu Hồng Lăng mang theo Tường Tư Phi khi đó cũng không đuổi kịp.

Trong công ty, luôn luôn là ai công trạng cao nhất, liền có thể đi ngang.

Cao Chí Uy hiện tại xuân phong đắc ý, đã sớm đem vị trí tổng thanh tra bộ diễn viên kinh tế coi là vật trong tay, làm sao sẽ để ý đến Triệu Hồng Lăng.

Còn nhân viên khác, mắt thấy Triệu Hồng Lăng thất thế, khẳng định là không thể vực dậy được nữa, tự nhiên tất cả đều phản bội đến bên Cao Chí Uy kia.

"Dù như thế nào, thời gian hiện tại còn chưa tới, Lăng tỷ vẫn là tổng thanh tra, các người chính là không có quyền lợi làm như vậy!" Đa Đa cố nén cơn giận dữ mở miệng.

Cao Chí Uy cười cười, "A... Thời gian chưa tới à! Thời gian xác thực chưa tới, chi là, tôi chính là muốn đuổi các người đi, cô có thể làm gì được tôi? Có loại đi cáo trạng với ông chủ đó! Cô thử một chút xem ông ấy để ý tới cô hay không?"

Hai tay An Thiên Thiên ôm ngực, xì khê một tiếng nói, "Cũng đã luân lạc tới ý đồ dựa vào loại diễn viên rác rưởi như Lâm Yên này để xoay người, còn coi mình là tổng thanh tra bộ diễn viên kinh tế lúc trước mang theo Ảnh Hậu dưới tay sao!"

An Thiên Thiên hiện tại dính vào boss, tự nhiên càng thêm không kiêng nể gì cả, ngón tay trắng nõn tiện tay quơ quơ, giọng điệu ra mệnh lệnh: "Không cần phải để ý đến bọn họ, tiếp tục chuyển dời cho tôi! Đúng, phòng nghỉ lầu ba cũng đưa ra cho tôi, về sau ngoại trừ tôi, ai cũng không thể dùng!"

Đa Đa nghe xong, sắc mặt càng thêm đen, phòng nghỉ lầu ba là Lăng tỷ tự mình xuất tiền bố trí cùng trang trí, vì để Tường Tư Phi khi về công ty có một chỗ an tâm nghỉ ngơi, bọn họ ngay cả cái này cũng muốn nhớ thương...r

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 364: Nghĩ đến cũng thấy đẹp vô cùng

Những nhân viên kia nghe An Thiên Thiên mở miệng, lập tức thô lỗ đẩy Đa Đa ra, tiếp tục bắt đầu chuyển đồ.

Nghe nói hậu thuẫn An Thiên Thiên dính vào lần này có lai lịch phi thường lớn, coi như là ông chủ giải trí Khải Tinh bọn họ hiện tại cũng không dám chọc tới An Thiên Thiên, hoàn toàn coi cô ta như một tôn phật, chỉ thiếu cúng bái.

An Thiên Thiên muốn một cái văn phòng cùng chỗ nghỉ ngơi mà thôi, tự nhiên là không đáng kể.

Nói xong, An Thiên Thiên chậm rãi dạo bước đi đến trước một hàng giá sách, ánh mắt rơi vào trên một cái cúp thủy tinh, lập tức vươn tay, cầm cái phần thưởng kia lên.

"Nha... Cúp nữ phụ xuất sắc nhất của Tường Tư Phi đây..."

Đây là lần đầu tiên Tường Tư Phi đoạt giải, mặc dù chỉ là một cái cúp nữ phụ xuất sắc nhất, nhưng cũng là một cái cúp Triệu Hồng Lăng quý trọng nhất.

Là cái cúp này, tại thời điểm hắc ám cô ấy gian nan nhất, tại thời điểm cô ấy nhiều lần không nhận được muốn từ bỏ, để cho cô ấy nhìn thấy ánh rạng đông hi vọng, để cho cô ấy tiếp tục giữ vững được con đường của mình, cuối cùng, từng bước một để cho cô ấy mang theo Tường Tư Phi, một đường đi tới vị trí Ảnh Hậu, mà cô ấy cũng từng bước một ngồi xuống chức tổng thanh tra bộ diễn viên kinh tế, có được một vùng thế giới nhỏ thuộc về mình trong giới này...

Triệu Hồng Lăng nhìn cái cúp kia, mặt mũi tràn đầy âm trầm

Thế nhưng là, ngay khi cô ấy thật vất vả nở mày nở mặt, chuẩn bị tiến tới nơi càng cao hơn, Tường Tư Phi không chút do dự bội ước rồi đi, tất cả tâm huyết của cô ấy, biến thành trống không.

Một giây sau, bên tai đột nhiên truyền đến một tiếng vỗ "Bang lang" vang lên.

Con người như giếng cổ tĩnh lặng của Triệu Hồng Lăng đột nhiên nổi lên sóng lớn, mắt thấy cái cúp bằng thủy tinh kia trượt khỏi tay của An Thiên Thiên,

lập tức rơi ở dưới chân, chia năm xẻ bảy.

"An Thiên Thiên!" Đa Đa thấy cúp bị rơi vỡ, hét lên ra tiếng.

"Ai nha, thật sự là thật xin lỗi, trượt tay..." An Thiên Thiên nói trong miệng, trên mặt lại không có chút áy náy nào.

"Cô... Các người thật quá phận!" Đa Đa trực tiếp đồ cả vành mắt.

Cô ấy là người rõ nhất Triệu Hồng Lăng coi trọng cái cúp này cỡ nào, mỗi sáng sớm đều phải cẩn thận lau một lần, tâm tình không tốt, thời điểm khó khăn, cũng thích cầm lấy cái cúp này.

Những người này, quả thực là chó cạy gần nhà, gà cạy gần chuồng!

Triệu Hồng Lăng sững sờ mà nhìn chăm chăm vào những mảnh vỡ kia, chậm rãi cúi người, ngón tay di chuyển về phía những mảnh vỡ kia...

Mảnh vỡ sắc nhọn cứa đứt đầu ngón tay trong nháy mắt, chảy ra máu đỏ tươi.

Thế nhưng là, Triệu Hồng Lăng lại tựa như không nhìn thấy máu, tiếp tục nhặt những mảnh vỡ kia...

"Ày, thật sự là xúi quẩy! Đây chính là văn phòng mới của tôi! Đừng nhỏ máu của cô ở trên sàn nhà!" Cao Chí Uy bắt đầu phàn nàn.

Nói xong, Cao Chí Uy liền muốn để người ta đuổi cô ấy đi, "Triệu Hồng Lăng, đừng ở ở chỗ này, mau cút đi! Cô cũng đừng trách tôi không đủ nhân nghĩa, từ hôm nay trở đi, cô liền làm phụ tá của tôi đi, tôi cho cô ở lại gian phòng chứa đồ ở lầu một kia! Nếu không, lấy công trạng như bây giờ của cô, ngay cả văn phòng cũng không xứng có, biết không?"

Sau lưng cách đó không xa, Lâm Yên nhìn đến đây, khóe miệng hơi cười lên.

Cao Chí Uy lên, đánh chủ ý thật hay a, chính mình không có năng lực, căn bản không biết bồi dưỡng người mới, chỉ biết xây dựng quan hệ khắp nơi, cho nên liền ép buộc Triệu Hồng Lăng làm phụ tá của hắn, may áo cưới cho hắn, đến lúc đó coi như là làm ra công trạng, vậy cũng chỉ có thể là của hắn.

Trong miệng còn một bộ giả nhân giả nghĩa.

Nghĩ đến cũng thấy đẹp vô cùng!

"Còn lo lắng cái gì? Không nghe thấy Cao ca nói sao? Còn không đem mấy thứ rác rưởi này của các người đến phòng làm việc của mình đi!" Một nhân viên mặt mũi tràn đầy không kiên nhẫn nhét một cái rương giấy rách vào trong ngực của Đa Đa.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quảng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 365: Ông còn chưa có tư cách ra lệnh cho tôi

An Thiên Thiên "Ày" một tiếng, dù bận vẫn ung dung mở miệng nói, "Triệu tổng thanh tra, phải biết là, lần này Tường Tư Phi đi ăn mánh khác, cô không thể trốn tránh trách nhiệm, cô tạo thành tổn thất lớn như thế cho công ty, công ty không có đuổi cô ra ngoài đã không tệ, may mắn mà có Cao ca ở trước mặt ông chủ nói tốt cho cô, cô mới có thể ở lại, làm trợ lý của Cao ca! Làm người cũng không thể không biết cảm ân!"

Cao Chí Uy sờ lên cằm, tiếp tục mở miệng nói, "A đúng, dưới tay cô ngoại trừ Tường Tư Phi, cũng thật sự là không có người nào có thể đem ra được, Lâm Yên kia mặc dù bị bôi đen cả ngày, nhưng gương mặt kia cũng còn có thể nhìn, tôi đã nói qua với cấp trên, từ hôm nay trở đi, Lâm Yên liền chuyển tới làm thủ hạ của tôi, về sau hết thảy hành trình cùng an bài công việc Lâm Yên đều do tôi phụ trách!"

Triệu Hồng Lăng ban đầu vẫn không có mở miệng nói chuyện, mãi đến khi nghe đến đó, mới mở miệng nói, "Không có khả năng!"

Cô ấy quá rõ ràng cách làm người của Cao Chí Uy!

Dạng nữ diễn viên như Lâm Yên đến trong tay hắn ta, liền là một con cờ trong tay hắn ta.

Mà hắn tuyệt đối sẽ không thật tâm nâng đỡ Lâm Yên.

Hắn ta sẽ để Lâm Yên đi bồi những người đầu tư kia, sau đó cho đổi lấy tài nguyên cho diễn viên thủ hạ dòng chính của mình.

Cao Chí Uy cười lạnh một tiếng, "Triệu tổng thanh tra... A không, cô bây giờ đã không phải, Triệu tiểu thư, tha thứ tôi nhắc nhở một câu, cô bây giờ cũng không có tư cách quyết định sắp xếp của diễn viên!"

Cao Chí Uy vừa dứt lời, sau lưng đột nhiên truyền đến thanh âm réo rắt của nữ hài ——

"Đa tạ ý tốt của Cao tổng giám trong tương lai..."

Lâm Yên từng bước một đi vào trong văn phòng, chậm rãi cúi người, đỡ Triệu Hồng Lăng lên, sau đó, hơi mở miệng cười nói, "Có điều, thật sự là thật xin lỗi, Cao tổng giám, ông còn chưa có tư cách ra lệnh cho tôi."

Cao Chí Uy thấy Lâm Yên lại dám cự tuyệt mình, sắc mặt lập tức âm trầm mấy phần, "Cô thì tính là cái gì? Tôi chịu dùng cô, đó là vinh hạnh của cô! Bằng không thì chỉ bằng tính tình này của cô, ngoại trừ một thân vết nhơ, muốn học thức không có trình độ, muốn kỹ thuật diễn xuất không có kỹ thuật diễn xuất, thế mà còn dám cự tuyệt tôi!"

Cao Chí Uy dừng một chút, tiếp tục mở miệng nói, "Còn có, Lâm Yên, tôi không có tư cách ra lệnh cho cô? Cô nên làm rõ ràng tình huống, hiện tại cái công ty này, là Cao Chí Uy tôi định đoạt, tôi kêu cô làm cái gì, cô liền phải làm cái đó, đừng được đà lấn tới, cho thể diện mà không cần!"

Lâm Yên lẳng lặng nhìn Cao Chí Uy như tỏ quan uy kia, cũng không nói chuyện.

Cao Chí Uy thấy Lâm Yên không nói lời nào, cho là cô chịu thua, ngữ khí như vừa cho một bàn tay lại cho một quả táo ngọt, bỗ thí mở miệng nói, "Qua mấy ngày tôi ăn bài một bữa tiệc, nhớ kỹ ăn mặc xinh đẹp một chút, đúng giờ tham gia, nếu là làm hư, tôi sẽ khiến cô chịu không nổi!"

Chờ Cao Chí Uy cuối cùng nói xong, Lâm Yên mới mở miệng nói, "A, đừng nói ông là tổng thanh tra, coi như là ông chủ cũng vô dụng, tôi đã chuẩn bị hủy bỏ hợp đồng cùng công ty, từ hôm nay trở đi, tôi đã không phải là người của giải trí Khải Tinh."

Nghe được lời này của Lâm Yên, Cao Chí Uy lập tức sững sốt một chút: "Cô nói cái gì? Cô muốn hủy bỏ hợp đồng cùng công ty?"

Dùng tình huống hiện tại của Lâm Yên, giải trí Khải Tinh còn nguyện ý muốn cô, cô cũng hẳn là tạ ân, cô lại dám hủy bỏ hợp đồng cùng công ty?

Loại diễn viên không đỡ nổi này, tác dụng duy nhất chính là lấy ra nịnh nọt những ông chủ kia, đòi chút tài nguyên cho Thiên Thiên, đến lúc đó chia cho Lâm Yên một chút canh thịt, đã coi như là ban đại ân lớn cho cô.

Cô thế mà còn dám hủy bỏ hợp đồng cùng công ty, ai cho cô dũng khí?

Cô lấy tiền từ túi để hủy bỏ hợp đồng, sau khi hủy bỏ hợp đồng, công ty nào sẽ muốn loại ngôi sao phiền toái như cô này?

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 366: Là vận khí to lớn của cô

Không chỉ có Cao Chí Uy, liền Triệu Hồng Lăng cùng Đa Đa một bên cũng hơi kinh ngạc.

Đa Đa vội vàng kéo Lâm Yên lại, "Yên tỷ, chị muốn hủy bỏ hiệp ước? Chị điên rồi!"

Coi như giải trí Khải Tinh là công ty nhỏ, nhưng tốt xấu gì cũng còn tính là có nơi ẩn núp, có Lăng tỷ chăm nom cô, một khi rời khỏi giải trí Khải Tinh, cô thật sự chính là không có bất kỳ địa phương nào có thể đi.

"Trước đó thông cáo gì cũng không có, liền cơm cũng không được ăn, chị cũng quên sao?" Đa Đa lo lắng nhắc nhở.

An Thiên Thiên thấy Lâm Yên lại dám cự tuyệt, sắc mặt cũng có chút không tốt lắm.

Gần đây cô ta nhìn trúng một bộ phim, thế nhưng người đầu tư rất khó đối phó, còn có chút đam mê biến thái, đùa chơi chết không ít nữ diễn viên, cô ta không muốn đối phó, cho nên liền nghĩ kế để Cao Chí Uy không bằng kêu Lâm Yên bởi cái người đầu tư kia.

Ai biết, Lâm Yên thế mà không biết tốt xấu.

An Thiên Thiên một bộ ngữ khí xuất phát từ ý tốt, mơ hồ mang theo vài phần uy hiếp, mở miệng nói, "Lâm Yên à, tiểu trợ lý này nói không sai, cô có thể nghĩ cho thông suốt, Uy ca chịu dùng cô, còn chịu dẫn cô tới bữa tiệc, cung cấp cơ hội cho cô, đây chính là vận khí to lớn của cô, qua thôn này liền không có tiệm khác! Đợi đến khi lưu lạc đầu đường mới hối hận cũng không kịp nữa!"

Lông mày Triệu Hồng Lăng cau lại, đi đến bên cạnh Lâm Yên, "Lâm Yên, em đừng có gấp, chuyện này không phải là không có chỗ trống cứu vãn, chị sẽ đi nói chuyện cùng ông chủ, dù như thế nào, chị cũng làm nhiều năm ở công ty như vậy, ông chủ sẽ cho chị một chút mặt mũi."

Thực ra ông chủ có thể dung túng Cao Chí Uy như thế, biểu thị thái độ của ông ta đã rất rõ ràng.

Coi như Triệu Hồng Lăng liều sống liều chết ở công ty làm nhiều năm, đã từng tạo qua nhiều lợi nhuận, trong mắt ông chủ, cô ấy bây giờ cũng chỉ là một đứa con rơi không có cách nào tạo ra giá trị cho ông ta.

Lâm Yên đang nghĩ như vậy, sau lưng truyền đến thanh âm chào hỏi cung kính của các công nhân viên ——

"Ông chủ!"

"Ông chủ đến rồi!"

"Chào ông chủ!"

Chỉ thấy một cái nam nhân bụng phệ đi tới cùng trợ lý mỹ nữ, mặt mũi tràn đầy không vui quát lớn: "Từng người không làm việc cho tốt, đều đang nháo cái gì?"

Vừa thấy ông chủ, Cao Chí Uy lập tức chân chó nghênh đón, cười rạn rở mở miệng, "Ai nha! Ông chủ đã tới! Chút chuyện nhỏ như vậy, làm sao còn kinh động tới ngài! Tôi bên này có thể giải quyết!"

An Thiên Thiên đi tới một bên khác của ông chủ, thân mật kéo cánh tay của hắn, mặt mũi tràn đầy biểu lộ ủy khuất, ồm ồm cáo trạng, "Ông chủ, ngài đến rất đúng lúc, ngài quản quản mấy người bọn họ đi nha! Triệu Hồng Lăng khiến cho công ty bị tổn thất lớn như thế, còn có Lâm Yên này, khiến cho công ty ném đi mặt mũi lớn, hiện tại Uy ca xem trên chuyện Lăng tỷ cũng làm việc nhiều năm ở công ty, điều chị ta đến bên cạnh mình làm trợ lý, còn nguyện ý tiếp nhận Lâm Yên vương quốc này, kết quả, hai người này ngược lại tốt rồi, hoàn toàn không cảm kích!"

An Thiên Thiên một bộ lòng đầy căm phẫn, "Lâm Yên mới vừa rồi còn uy hiếp nói muốn hủy bỏ hợp đồng đấy.

"Phải không?" Tổng giám đốc Đỗ Bằng Thịnh của giải trí Khai Tinh mặt âm trầm, nhìn lại phía Lâm Yên cùng Triệu Hồng Lăng một bên.

Triệu Hồng Lăng sợ Lâm Yên xúc động lại làm ra cái gì, kéo Lâm Yên đến sau lưng, tiến lên một bước mở miệng nói, "Đỗ tổng, Lâm Yên đi theo tôi thời gian dài như vậy, tôi hiểu cô ấy khá rõ, hi vọng có thể do tôi tiếp tục tiếp nhận cô ấy, còn tôi... Tôi có thể chấp nhận làm trợ lý của Cao tổng giám."

Đỗ Bằng Thịnh nghe vậy, vẻ mặt rất là bất mãn, với hắn mà nói, Triệu Hồng Lăng nghe theo an bài của công ty, hoàn toàn là tất nhiên, công trạng của cô ta cũng đã ngã thành dạng này, để cho cô ta làm trợ lý tổng thanh tra, đã cho đủ mặt mũi, chẳng lẽ còn là ủy khuất cô ta?

Cô ta thể mà còn dùng chuyện này tới cùng hắn bàn điều kiện?

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 367: Cảm giác có chỗ dựa là siêu Boss

Thái độ của Đỗ Bằng Thịnh càng lạnh hơn mấy phần, "Cô điều tới làm trợ lý cho Cao tổng giám, bao gồm cả Lâm Yên do Cao tổng giám tiếp nhận, Cao tổng giám đã nói với tôi, tôi cũng đã phê chuẩn, cho nên, không cần thảo luận thêm.

Từ hôm nay trở đi, cô làm trợ lý của Cao tổng giám, còn Lâm Yên, về sau liền theo Cao tổng giám, Cao tổng giám kêu cô ta làm cái gì, cô ta liền nhất định phải ngoan ngoãn nghe lời, hết thấy nghe theo Cao tổng giám an bài!"

Triệu Hồng Lăng không nghĩ tới Đỗ Bằng Thịnh một chút chỗ trống cũng không để, sắc mặt không khỏi tái đi, "Đỗ tổng, tôi..."

Đỗ Bằng Thịnh giờ phút này đã hơi không kiên nhẫn, nghiêm nghị ngắt lời cô ta: "Triệu Hồng Lăng, lần này cô thọc cái sọt lớn như thế, tôi có thể để cô tiếp tục ở lại công ty, đã là hết sức niệm tình cảm, cô đừng được một tác lại muốn tiến một thước!"

Một bên, Lâm Yên nhàn nhạt cười cười, chậm rãi mở miệng nói, "Đỗ tổng, lúc trước, giải trí Khai Tinh chỉ là xưởng nhỏ danh bất kinh truyền (không danh không tiếng), thậm chí nhiều lần suýt chút không làm tiếp được, người đại diện công ty chỉ còn lại có một mình Lăng tỷ..."

Ở thời điểm công ty khó khăn nhất, là Lăng tỷ không rời không bỏ, một đường bồi tiếp công ty đi tới, cũng là Lăng tỷ phát hiện ra Trương Tư Phi, làm danh tiếng công ty vang dội, để công ty dần dần đi vào quỹ đạo, hiện tại ngài đây là... Tã nà giết lừa (Trương tư qua cầu rút ván, ăn cháo đá bát)?"

Đỗ Bằng Thịnh nghe được lời này của Lâm Yên, lập tức đột nhiên giật dử, "Cô là ai, dám nói với tôi như vậy!"

Thấy Lâm Yên chọc giận ông chủ, Cao Chí Uy cùng An Thiên Thiên đều là một mặt cười trên nỗi đau của người khác.

Cao Chí Uy tranh thủ thời gian thừa cơ tiến lên trấn an Đỗ Bằng Thịnh, "Ông chủ, ngài chớ chấp nhặt cùng chút gia hỏa lòng lang dạ sói này, cái gì gọi là đều là nhờ Triệu Hồng Lăng làm danh tiếng công ty vang dội, rõ ràng là ông chủ ngài tuệ nhãn biết châu (?), thủ đoạn cao cường!"

An Thiên Thiên cũng khinh bỉ nhìn về phía Lâm Yên nói, "Triệu Hồng Lăng cũng chỉ là ánh sáng của công ty mà thôi! Cô còn tưởng rằng giải trí Khải Tinh không có Triệu Hồng Lăng thì không được sao? Lâm Yên, cô cũng đừng không biết tốt xấu, Uy ca hiện tại thể nhưng là tổng thanh tra bộ phận kinh tế, bao nhiêu người muốn ở cạnh Uy ca cũng hết cách rồi, người thế mà còn chọn ba lấy bốn! Thật sự coi mình là bạn gái của Hàn Dật Hiền rồi? Hay là cho rằng Bùi Nam Như sẽ coi trọng cô? Thật sự là cười chết người!"

Đỗ Bằng Thịnh nghe xong lời này, lập tức thái độ không ít, "Thiên Thiên, không cần nhiều lời cùng với bọn họ, tóm lại, hoặc là nghe theo công ty an bài, hoặc là liên tục khỏi công ty của tôi!"

Triệu Hồng Lăng vốn là còn có một chút lưu niệm trong lòng với công ty, giờ phút này nghe đến đó, trái tim đã triệt để băng giá.

Đỗ Bằng Thịnh: "Tôi chỉ cho các người thời gian một ngày để cân nhắc, nghĩ rõ ràng đi!"

Lâm Yên cười cười, giọng nhẹ nhàng bay mở miệng: "Không cần suy tính, tôi hủy bỏ hợp đồng."

Ai, cảm giác có chỗ dựa là siêu Boss, chính là rất tốt!

Ngược lại hợp đồng giải trí Đinh Phong cô cũng đã nắm tới tay, lúc này, cô có thể hoàn toàn không cần cố kỵ vung ra bốn chữ hủy bỏ hợp đồng.

Nghe được lời này của Lâm Yên, sắc mặt Đỗ Bằng Thịnh, Cao Chí Uy cùng An Thiên Thiên lập tức đều có chút khó coi.

"Lâm Yên, cô đừng cho thể diện mà không cần!" Cao Chí Uy lạnh mặt mở miệng nói.

Lâm Yên này cũng đã cháy thành như vậy, nếu như không phải xem ở gương mặt kia của cô còn có khả năng, hẳn ta làm sao có thể muốn cô, cô thể mà còn dám không nể mặt hẳn ta.

Triệu Hồng Lăng đứng ở một bên, muốn nói lại thôi, cuối cùng, lần này, cô ấy không tiếp tục ngăn cản Lâm Yên.

Cô ấy hiện tại đã tự thân khó đảm bảo, ở trước mặt ông chủ hoàn toàn không nói nên lời, Lâm Yên coi như ở lại Khải Tinh, cô ấy cũng không bảo hộ được cô...

Đa Đa đại khái cũng nghĩ đến điểm này, không có lên tiếng nữa.

Bất quá, hủy bỏ hợp đồng..

Thế nhưng là, hủy bỏ hợp đồng, phí bồi thường vi phạm hợp đồng cũng không phải số nhỏ a!

Triệu Hồng Lăng đang lo âu, Lâm Yên lười nói nhảm cùng bọn họ, phát phát tay, trực tiếp kéo Triệu Hồng Lăng cùng Đa Đa quay người rời đi, "Lăng tỷ, an tâm đi! Coi như trời sắp xuống, còn có em đây!"

Còn có... Siêu Boss đây...

Cao Chí Uy: "Triệu Hồng Lăng không có Tường Tư Phi, chính là lão hổ bị nhử răng!"

Lâm Yên nghe rằng: "Ồ? Muốn cảm thụ một chút sự sắc bén của cô nãi nãi sắc sao?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 368: Khóc trở về cầu xin anh

Triệu Hồng Lăng mang theo Đa Đa cùng Lâm Yên thu dọn đồ vật một chút, lập tức rời khỏi công ty.

An Thiên Thiên nhìn phương hướng ba người rời đi, tiến đến bên tai Cao Chí Uy, hạ giọng mở miệng nói, "Uy ca, Lâm Yên này thể mà còn nói dọa muốn hủy bỏ hợp đồng cùng công ty, không phải là Triệu Hồng Lăng tìm được nhà dưới gì giúp cô ta chứ? Bằng không thì cô ta dựa vào cái gì phách lối như vậy?"

"Nếu như là như vậy, tiệc rượu mấy ngày sau làm sao bây giờ?" An Thiên Thiên lo lắng nói.

Cao Chí Uy bên cạnh nghe vậy, cười một tiếng, mở miệng, "Thiên Thiên, em thật đúng là ngây thơ, Triệu Hồng Lăng không có Tường Tư Phi, chính là lão hổ không có răng, ích lợi gì cũng không có, cô ta có bản lĩnh gì giúp Lâm Yên tìm công ty khác?"

Còn Lâm Yên, đắc tội giải trí Khải Thắng, công ty nào dám muốn cô ta, người đại diện nào dám nâng cô ta? Lâm Thư Nhã khẳng định là hi vọng cô ta càng thâm càng tốt! Lâm Yên đời này đều khó có khả năng lộ mặt!"

An Thiên Thiên nghe đến đó, lập tức an tâm, vui vẻ không thôi gật đầu, "Vẫn là Uy ca thông minh! May nhờ em lúc đầu theo Uy ca, bằng không nếu là theo Triệu Hồng Lăng, còn không biết ngày nào mới có thể lộ đầu ra đâu!"

Cao Chí Uy dương dương đắc ý nói, "Ha ha, biết liền tốt! Chỉ cần em ngoan ngoãn nghe lời, em không chỉ là số một ở giải trí Khải Tinh, ngày sau, sẽ còn là số một toàn bộ ngành giải trí! Em đó, liền đợi đi, Lâm Yên đến lúc đó tự nhiên sẽ khóc trở về cầu xin anh!"

...

Một bên khác, Lâm Yên cùng Đa Đa và Triệu Hồng Lăng tới trụ sở.

Đa Đa trên đường đi đều không nói gì, khí áp trầm thấp ngồi ở trên ghế sa lon.

"Lăng tỷ, hiện tại làm sao bây giờ? Đồ tổng hoàn toàn không cho thể diện, chỉ nghe Cao Chí Uy cùng An Thiên Thiên kia! Cao Chí Uy rõ ràng dốt đặc cán mai với nghiệp vụ, chỉ biết xây dựng quan hệ, thế mà có ý tốt để cho chị làm phụ tá của hắn, hắn làm sao có mặt mũi lớn như vậy?" Đa Đa càng nghĩ càng tức giận thay Triệu Hồng Lăng.

Triệu Hồng Lăng thờ dài, "Hiện tại nếu như không đáp ứng điều kiện của hắn, cũng chỉ có thể rời khỏi công ty."

Lâm Yên nghe đến đó, nhìn về phía Triệu Hồng Lăng, thử mở miệng thăm dò nói, "Lăng tỷ, thực ra vừa rồi em liền muốn nói, dùng năng lực của chị, đi nơi nào không được chứ! Cần gì phải tiếp tục đợi ở giải trí Khải Tinh? Quá lãng phí tài năng!"

Lâm Yên vừa nói chuyện, một bên suy tư muốn làm sao nhắc đến chuyện tới giải trí Đỉnh Phong với Triệu Hồng Lăng.

Triệu Hồng Lăng nghe vậy, cười khỏ nói, "Lâm Yên, có một số việc, không đơn giản như vậy."

Nghe Triệu Hồng Lăng nói này, còn có ẩn tình gì?

Đa Đa liếc mắt nhìn Lâm Yên, nói rõ lí do nói, "Yên tỷ, chị tới công ty không lâu, có một số việc không biết, Đồ Bằng Thịnh làm việc rất buồn nôn, đối với một chút người rời khỏi Khải Tinh, mặc kệ là diễn viên hay người đại diện, đều sẽ bị hắn bôi đen vào chỗ chết! Khiến những công ty khác đều không dám muốn! Tương Tư Phi kia bị giải trí Khải Thăng đào đi chính là ngoại lệ! Cô ta có hậu trường, Đồ Bằng Thịnh mới không dám làm gì cô ta!"

Đa Đa nói xong lại bổ sung một câu, "Dĩ nhiên, chị đã đen thành dạng này cũng là không cần lo lắng, chị sợ Lăng tỷ bọn hắn cũng sẽ không bỏ qua."

Lâm Yên: "... " Làm sao mà lúc này cũng không quên ác miệng mắng cô?

"Ừm, nói rất có đạo lý, chị đây liền không cần sợ bọn chúng!" Lâm Yên mở miệng nói.

Triệu Hồng Lăng lắc lắc đầu nói, lo lắng mở miệng: "Lâm Yên, chuyện không có dễ dàng như em nghĩ, em bây giờ chẳng khác gì là trạng thái nửa phong sát, sau khi hủy bỏ hợp đồng, đường sẽ càng khó đi hơn, không có những công ty khác dám muốn em, mà tình huống hiện tại của chị, đã tự thân khó đảm bảo, sợ là cũng không giúp em được..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 369: Cùng em tới giải trí Đỉnh Phong

Nói đến đây, Triệu Hồng Lăng cùng Đa Đa đều rơi vào trầm mặc.

Hiện tại, tình huống của bọn họ quá tệ, cơ hồ chẳng khác gì là lâm vào tuyệt cảnh...

Triệu Hồng Lăng liếc mắt nhìn Đa Đa, Đa Đa lập tức biết cô ấy muốn nói cái gì, không đợi cô ấy mở miệng, trực tiếp ngắt lời cô ấy, "Lăng tỷ, chị đừng khuyên em! Em đã nói rồi, chị đi nơi nào, em liền tới nơi đó! Chị ở lại Khải Tinh, em ở Khải Tinh! Nếu chị đi, em cũng đi theo chị! Coi như là công ty nhỏ, em cũng nguyện ý đi theo chị!"

Triệu Hồng Lăng nghe vậy, bất đắc dĩ thờ dài, không biết nên nói cái gì.

Lâm Yên nâng cằm lên, nhìn Triệu Hồng Lăng một chút, lại nhìn Đa Đa một chút, "Cái kia cái gì... Lăng tỷ, Đa Đa à! Có chuyện em muốn hỏi ý kiến của hai người một chút!"

Đa Đa nhìn về phía Lâm Yên: "Chuyện gì?"

Triệu Hồng Lăng: "Em nói đi."

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng nói, "Sau khi hủy bỏ hợp đồng cùng giải trí Khải Tinh, em dự định tới giải trí Đình Phong, hai người nguyện ý đi cùng em không?"

Triệu Hồng Lăng: "..."

Đa Đa: "..."

...

Trong lúc nhất thời, không khí lâm vào yên lặng quỷ dị.

Sau một lúc lâu, Đa Đa mới ho khan một hồi mở miệng nói, "Khụ khụ khụ, Yên tỷ, chị là bị kích thích đến thần kinh thất thường sao???"

Lâm Yên cũng biết Đa Đa sẽ là cái phản ứng này, bắt đầu dĩ nói, "Không, chị nghiêm túc, thực ra hôm nay chị tới công ty tìm Lăng tỷ, chính là vì nói chuyện này."

Khoé miệng Đa Đa co gập, "Yên tỷ, không phải em nói chị, thật đó, coi như là nằm mơ, cũng phải có giới hạn!

Chị biết giải trí Đình Phong là dạng công ty gì không? Chị biết có thể đi vào giải trí Đình Phong đều là dạng diễn viên gì không? Tường Tư Phi trâu bò như vậy, cũng chỉ có thể tới công ty chi nhánh truyền thông Vạn Chúng dưới cờ giải trí Khải Thắng! Ngay cả ngón út của giải trí Đình Phong cũng không ôm được!"

Lâm Yên sờ lên cằm: "Lợi hại như vậy?"

"Dĩ n công ty quản lý diễn viên! Giải trí Đình Phong cũng không phải bình thường, bối cảnh của người ta là tập đoàn JM! Là Bùi gia!

Công ty đó là chỗ quản lý diễn viên đứng đầu nhất, như idol Bùi Nam Như của chị! Là đỉnh của toàn bộ ngành nghề!

Cao thủ bên trong nhiều như mây! Hơn phân nửa boss tuyến đầu và siêu tuyến đầu toàn bộ ngành giải trí đều là xuất ra từ giải trí Đình Phong! Trong vòng giải trí, một thế lực công ty quản lý duy nhất còn mạnh hơn giải trí Khải Thắng!

Bùi Duật Thành, con cá mập giới kinh doanh kia, thống nhất siêu Boss toàn bộ fan nữ ngành giải trí, siêu Boss bên trong siêu Boss, Bùi Duật Thành, chị cuối cùng có biết không? Ông chủ lớn phía sau màn của giải trí Đình Phong chính là hắn! Hậu trường trâu bò nhất ngành giải trí!" Đa Đa thao thao bất tuyệt phổ cập khoa học cho Lâm Yên.

Lâm Yên thụ giáo gật đầu, nghe Đa Đa khen Bùi Duật Thành như thế, không hiểu sao còn có loại cảm giác vinh dự, yên lòng.

"Bùi Duật Thành nha, chị biết!"

Bạn trai cô, cô có thể không biết sao?

Sau khi nghe xong, Lâm Yên tiếp tục mở miệng: "Cho nên, hai người đến cùng muốn đi với em hay không?"

"Yên tỷ, chị sợ là đã triệt để điên rồi..." Đa Đa một bộ mời mọc không thể tả, không muốn tiếp tục trao đổi với Lâm Yên, "Lăng tỷ, chị khuyên như chị ấy đi! Khuyến chị ấy nghĩ thoáng một chút, không cần mơ tưởng không thực tế như thế! Thế mà còn muốn tiến vào giải trí Đình Phong! Thật chính là điên rồi!"

Lâm Yên nâng cằm lên, nhú mày nói, "Nếu là chị thật sự có thể tiến vào giải trí Đình Phong thì sao?"

Đa Đa liếc cô một cái, "Trước đó em nói qua, nếu trong vòng ba tháng chị có thể đạt công trạng thứ nhất, em liền làm tiểu phục vụ, bưng trà đổ nước cho chị! Chị nếu có thể tiến vào giải trí Đình Phong, bảo em gọi chị là bà cũng được!"

Lâm Yên gật gù đầu, "Há, như vậy à... Không nghĩ tới chị còn trẻ như vậy, lại có thêm một cháu gái..."

Lâm Yên nói xong, móc ra một phần hợp đồng bên trong cái túi vải buồm rách rưới kia, đặt ở trên bàn trà trước mặt Đa Đa cùng Triệu Hồng Lăng.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 370: Đại khái là nhìn trúng tiềm lực của em

Trang bìa phần hợp đồng Lâm Yên lấy ra kia, bắt ngờ viết ——

Hợp đồng diễn viên giải trí Đình Phong.

Bên A: Công ty giải trí Đình Phong

Bên B: Lâm Yên

...

Đa Đa ngồi trệ vài giây đồng hồ, nhanh tay cầm lấy cái hợp đồng kia nhìn một chút.

Cô ấy mặc dù nhìn không hiểu nhiều, thế nhưng bên A, bên B trên hợp đồng cô ấy vẫn hiểu.

"Lăng tỷ, chị xem phần hợp đồng này một chút..." Đa Đa vội vàng đưa hợp đồng tới trong tay Triệu Hồng Lăng.

Triệu Hồng Lăng cẩn thận lật ra nhìn một chút, vậy mà thật sự chính là hợp đồng của giải trí Đình Phong.

"Yên tỷ, hợp đồng này sẽ không phải là chị làm giả chứ?" Đa Đa làm sao cũng không thể tin nổi, giải trí Đình Phong vậy mà lại ký kết với Lâm Yên.

Khoé miệng Lâm Yên hơi rút, "Xin hỏi chị giả tạo cái đồ chơi này có chỗ tốt gì?"

Đa Đa suy nghĩ một chút, cũng cảm thấy Lâm Yên tựa hồ không cần thiết làm chuyện hoàn toàn không có ý nghĩa như này...

Cho nên nói, hợp đồng này, chẳng lẽ chính là thật?

Đang nói chuyện, Lâm Yên lại lấy ra hai bản hợp đồng từ trong túi xách, mở miệng nói: "Lăng tỷ, cái này là hợp đồng quản lý của chị, còn có hợp đồng trợ lý của Đa Đa."

Đa Đa lại cầm hai bản hợp đồng kia xem, lập tức liếc Triệu Hồng Lăng một cái, biểu lộ đều có chút khó tin.

Có bánh từ trên trời rớt xuống, cảm giác như bị nện ngất, đây là chuyện gì?

"Lâm Yên, đây rốt cuộc là chuyện gì?" Triệu Hồng Lăng hỏi.

Cô ấy cũng thực sự nghĩ không ra, Lâm Yên đến cùng là làm sao cầm được hợp đồng của giải trí Đình Phong.

Thậm chí thế mà còn lấy được cả hợp đồng cho cô ấy và Đa Đa...

Giải trí Đình Phong là có tiếng là khắc nghiệt, diễn viên không phải siêu nhất của tuyến đầu sẽ không đào, tư chất của người mới cũng cực cao, yêu cầu đối với lý lịch của người đại diện cũng là như thế.

Mặc dù cô ấy tạo ra một Ảnh Hậu Tương Tư Phi, ở giải trí Khải Tinh như vậy, đã có thể ngồi vào chức tổng thanh tra bộ diễn viên kinh tế, thế nhưng đặt ở giải trí Đình Phong, dạng người đại diện như cô ấy đều là một túm một đám.

Lâm Yên tự nhiên không có cách nào nói thật, cũng không phải cô không tin Lăng tỷ cùng Đa Đa, chẳng qua là quan hệ của cô cùng Bùi Duật Thành, càng ít người biết càng tốt.

Thế là, Lâm Yên nghiêm túc cân nhắc một chút, lập tức mở miệng nói, "Thực ra em cũng rất ngoài ý muốn, giải trí Đình Phong đại khái là nhìn trúng tiềm lực của em đi? Cho là em khẳng định sẽ siêu hot!"

Lâm Yên càng soạn càng mượt, tiếp tục cảm thán nói, "Không nghĩ tới a, thời đại này còn công ty có tuệ nhãn biết nhìn châu ngọc như thế!"

Đa Đa nghe Lâm Yên khoe khoang, yên lặng đen mặt, nhin không được mở miệng nói: "Đầu của người nào ở giải trí Đình Phong bị hư à? Sẽ nhìn trúng tiềm lực của chị?"

Hợp đồng trong tay Lâm Yên run lên: "Khụ khụ, chị cho em thêm một cơ hội nữa để nói lại!"

Đa Đa: "... Đầu của người nào ở giải trí Đình Phong bị hư à, sẽ nhìn trúng tiềm lực của bà?"

Lúc này Lâm Yên mới hải lòng gật đầu, "Cháu gái ngoan!"

Đa Đa: "..."

Triệu Hồng Lăng đang muốn mở miệng nói chuyện, lúc này, trong hộp thư cô ấy đột nhiên nhận được mấy tin nhắn công việc.

"Lại xảy ra chuyện gì vậy Lăng tỷ?" Đa Đa vội vàng hỏi.

Triệu Hồng Lăng nhìn tin nhắn nằm trong email, có chút thất thần mở miệng nói, "Chị bị sa thải, Lâm Yên cũng bị huỷ bỏ hợp đồng."

Đa Đa giận đến sắp nổ tung, "Những người này thật sự là lòng lang dạ sói! Bọn họ dựa vào cái gì đuổi Lãng tử đi! Còn có Cao Chí Uy kia, hần tính là thứ gì, tiểu nhân đắc chí! Trước đó khi còn làm cấp dưới của Lãng tử, mở miệng một tiếng chị, hiện tại thế mà có ý tốt để Lãng tử làm trợ lý cho hắn, còn một bộ ngữ khí như ban ân lớn, không đáp ứng liền trực tiếp đuổi người ra khỏi công ty! Lãng tử vì cái công ty này hao tổn bao nhiêu tâm huyết?"

Triệu Hồng Lăng nhìn hòm thư, thở thật dài, một tia lưu niệm cuối cùng trong lòng kia cũng biến mất hầu như không còn.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 371: Ông chủ mới của chúng ta có hậu trường cứng như vậy

Lâm Yên khẽ cười một tiếng, "Đa Đa bảo bối, bình tĩnh, kết quả đã sớm có thể ngờ tới, không phải sao? Cao Chí Uy hiện tại chính là ra oai phù đầu cho chúng ta, chờ khi chúng ta té đến đầu rơi máu chảy lại quay trở lại đi tìm bọn họ, sau đó ngoan ngoãn bị bọn họ bóc lột! Chỉ tiếc..."

Lâm Yên vừa lắc đầu vừa mở miệng, "Chỉ tiếc, bọn họ không ngờ tới ông chủ mới của chúng ta có con mắt mù như thế... A phi, là ông chủ mới của chúng ta có hậu trường cứng như vậy!"

Đa Đa: "..."

Câu nói này cũng không sai...

Ông chủ mới này nào chỉ là cứng rắn chứ, coi như là cô ấy đốt tám đời cao hương cũng không dám nghĩ đến!

Lâm Yên nhìn về phía hai người, mở miệng nói, "Lãng tử, Đa Đa, hai người nếu đều cảm thấy không có vấn đề, liền ký tên đi, ký xong, hợp đồng liền có hiệu lực!"

Triệu Hồng Lăng và Đa Đa liếc nhau một cái, Triệu Hồng Lăng xuất phát từ cẩn thận, vẫn là hỏi nhiều thêm một câu, "Là ai của giải trí Đình Phong tìm em ký kết, quyền hạn của hắn tựa hồ rất cao, nếu không, không có khả năng có quyền lợi cho cả chị cùng ký kết, đồng thời cho em tự do chọn lựa trợ lý."

Cái này Lâm Yên đã sớm hỏi tốt rồi, Bùi Duật Thành, thế là trực tiếp báo tên một người phụ trách bộ phận kinh tế của giải trí Đình Phong, "Là Trì Thịnh tổ 3."

Bộ phận kinh tế của giải trí Đình Phong chia làm mấy tổ riêng biệt, cạnh tranh giữa các tổ mỗi tháng đều tương đối kịch liệt, Trì Thịnh là tổ trưởng tổ 3.

Triệu Hồng Lăng nghe được cái tên này, lập tức yên tâm hơn phân nửa, "Nguyên lai là hắn... Người này cũng có nghe thấy bên trong giới, phong cách làm việc không bám vào một khuôn mẫu, ưa thích ký với vài diễn viên đặc biệt, mặc dù công trạng ở giải trí Đình Phong không coi là bao, thế nhưng làm người cũng hết sức chính phái, sẽ không có vấn đề gì."

"Ừm ừm, Lãng tử chị nói không có vấn đề, khẳng định liền không thành vấn đề!"

Triệu Hồng Lăng bắt đầu nhìn Lâm Yên bộ dạng không tìm không phôi, "Em đưa hợp đồng cho chị, chị giúp em xem kỹ, xác định không có vấn đề lại ký."

Lâm Yên: "Được rồi, vất vả Lãng tử!"

"Đúng rồi, chuyện em muốn ký hợp đồng với giải trí Đình Phong, trước tiên nhất định phải giữ bí mật, không được lộ ra cho bất kỳ người nào không thể tin nhiệm, đây không phải một chuyện nhỏ, đến lúc đó sợ là sẽ dẫn tới phong ba không nhỏ."

Liên quan tới vấn đề truyền thông như thế nào, giải trí Đình Phong bên kia hẳn là có tính toán của mình, chờ chị xem xong hợp đồng, chúng ta hẹn thời gian với tổ trưởng Trì, thương lượng cụ thể một chút." Triệu Hồng Lăng căn dặn nói.

"Được rồi, em biết rồi, không có vấn đề, cảm ơn Lãng tử ~"

Triệu Hồng Lăng cầm lấy ba phần hợp đồng, có loại tâm tình không nói ra được, "Người cũng xem như bỉ cực thái lai, mặc dù tương lai sẽ đối mặt với khiên chiến càng lớn, nhưng cũng là kỳ ngộ lớn nhất của em..."

Đồng thời, cũng là của cô ấy.

Thực ra trước đó đã có rất nhiều công ty người mẫu mở giá cao đào cô ấy, những công ty kia mặc dù so ra kém giải trí Đình Phong, nhưng cũng tốt hơn giải trí Khải Tinh quá nhiều, thế nhưng cô ấy lại chưa bao giờ nghĩ muốn rời khỏi.

Không nghĩ tới, cuối cùng thế mà sẽ dùng loại phương thức này để rời đi.

Triệu Hồng Lăng dừng một chút, nhìn về phía cô mở miệng nói: "Ngoài ra, cảm ơn. Lâm Yên, cảm ơn em tín nhiệm chị."

Lâm Yên nhất thời còn có chút không quen Triệu Hồng Lăng nghiêm túc như vậy, mở miệng cười nói, "Lăng tỷ sao chị lại nói vậy, em chọc phiền toái nhiều như vậy, chị lại chưa từng từ bỏ em, trong lòng em, mặc kệ ở đâu, cũng chỉ nhận một người đại diện là chị."

Đa Đa nghe Lâm Yên nói những lời này, sắc mặt hơi có chút gọn sóng, lâu bầu mở miệng, "Hừ... Không nghĩ tới chị vẫn rất nói nghĩa khí... Được rồi, thời gian qua em tựa hồ xác thực có chút hiểu lầm với chị, em xin lỗi chị."

Cũng cảm ơn chị để em làm trợ lý của chị, để cho em có thể tiếp tục đi theo Lăng tỷ, về sau em nhất định sẽ làm việc cho tốt! Coi như chị không có đạt được công trạng thứ nhất, em cũng nhất định sẽ coi chị như tổ tông chiếu cố thật tốt!"

"Phốc, vậy thì thật là cảm ơn!"

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 372: Tôi phụ trách đón cô

Sau khi làm xong chuyện giải trí Khải Tinh bên này, Lâm Yên liền tranh thủ thời gian chạy về dọn nhà.

Vừa tới dưới lầu trọ, liền thấy một chiếc xe thương vụ giản dị dừng ở đó.

Bùi Vũ Đường vừa thấy Lâm Yên, lập tức mở cửa xe đi xuống, "Chị dâu, chị xem như trở lại rồi! Chuyện bên kia đã giải quyết xong chưa?"

Lâm Yên tinh thần sáng khoái búng tay, "Xong! Thành công bị sa thải!"

Bùi Vũ Đường có chút im lặng nói thầm, "Lần đầu tiên thấy người bị sa thải còn vui vẻ như vậy!"

Lâm Yên đắc ý mở miệng nói, "Cậu chẳng lẽ chưa nghe nói qua câu này sao? Nếu không quên được tình cũ, đó là do niềm vui mới chưa đủ tốt!"

Bùi Vũ Đường: "..."

"A..."

Sau lưng đột nhiên truyền đến tiếng cười khê quen thuộc, Lâm Yên vừa quay đầu liền thấy Bùi Duật Thành đi xuống từ chỗ ngồi phía sau xe, mặt mũi lập tức tràn đầy xấu hổ, "Khụ khụ, Bùi tiên sinh, làm sao ngài cũng tới vậy!"

Hôm nay Bùi Duật Thành mặc áo sơ mi trắng đặt may, đường áo lỏng dề hơi mỏng màu xám tro nhạt, bên ngoài khoác một kiện áo khoác màu đen, lộ ra đường cong cái cổ thon dài, cả người thoát nhìn phong độ nhẹ nhàng, khiến cho người thêm nhỏ dãi.

"Xem ra, niềm vui mới tôi đây, Lâm tiểu thư vẫn tính là hài lòng?" Nam nhân nhẹ mở miệng cười.

Lâm Yên không nghĩ tới chính mình tùy tiện phiêu một chút liền bị tóm gọn, kiên trì mở miệng: "Hài lòng hài lòng! Dĩ nhiên hài lòng! Không thể hài lòng hơn!"

Một bên yên lặng làm bóng đèn - Bùi Vũ Đường: "..."

"Đúng rồi, Tam thiếu, cậu làm sao lại kêu cả Bùi tiên sinh đến! Loại việc nặng việc cực như dọn nhà này, sao có thể phiền Bùi tiên sinh chứ! Thân thể Bùi tiên sinh hiện tại còn suy yếu như thế!" Lâm Yên mở miệng oán trách.

Bùi Vũ Đường nghe vậy mặt ủ mày chau nói: "..."

Cho nên, cậu ta là có thể làm hả?

Còn có, anh của cậu ta suy yếu? Giá trị vũ lực của anh cậu ta quả thực khủng bố đến làm người ta sợ hãi được không?

Được rồi được rồi, vốn là chính cậu ta nói ra, còn có thể làm sao, chỉ có thể nuốt nước mắt vào trong bụng, làm sao cũng phải giúp anh cậu ta Hold cái thiết lập người nhu nhược này...

Bùi Duật Thành nhìn nữ hài duy trì bộ dáng lo lắng, đuổi bàn tay hơi lạnh ra, nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu của nữ hài, "Không sao, Vũ Đường phụ trách dọn nhà, tôi phụ trách đón cô."

Lời nói ôn nhu của nam nhân âm u vang lên bên tai, Lâm Yên lại một lần nữa bị trêu chọc không khỏi bùng kín trái tim nhỏ, vô luận bị nam nhân này trêu chọc bao nhiêu lần, cũng có thể làm cho cô giống thiếu nữ mười tám tuổi lần đầu tiên bị trêu chọc...

Bùi Vũ Đường bên cạnh lần thứ ba lâm vào yên lặng: "..."

Bùi Vũ Đường ai oán nhìn hai người, cuối cùng nhịn không được mở miệng: "Mặc dù em vui lòng ăn thức ăn cho chó của hai người, nhưng không có nghĩa là hai người có thể giết chó được không?"

...

Ba người rất nhanh lên lầu, đi tới phòng thuê Lâm Yên ở.

Đồ đạc của cô phần lớn đều đã thu thập đóng gói kỹ tới hôm qua, chỉ có một ít vật nhỏ vụn vặt, Lâm Yên lại kiểm tra một lần, nhìn một chút có bỏ sót cái gì không.

Bùi Duật Thành đứng trong phòng khách, liếc mắt đánh giá căn phòng lạ lẫm lại quen thuộc này, ánh mắt nhìn lướt qua tờ giấy nhỏ trên đèn bàn Lâm Yên đã từng dán qua cho mình, khóe miệng không dễ phát giác mà giật... một cái.

Tờ giấy kia vẫn còn dán ở trên đèn bàn như cũ.

"Cái này đèn bàn này còn cần không chị dâu?" Bùi Vũ Đường vừa giúp đỡ thu thập vừa mở miệng, "A, trên đèn này làm sao còn dán một trang giấy lớn như vậy, chị dâu chị viết cái gì đấy? Không nên tới gần Bùi..."

Lâm Yên đang vui đùa sửa sang lại nghe vậy, sắc mặt lập tức đại biến, một bước dài xông lên phía trước, nhét đèn bàn cùng tờ giấy phía trên l vào thùng rác, "Vứt bỏ vứt bỏ! Đều vứt đi!"

"A..."

Bùi Vũ Đường tiếp tục thu thập, cầm lên một cái túi, trong lúc vô tình nhìn đồ vật lộ ra bên trong, một mặt hồ nghi, "Chị dâu, làm sao trong này lại còn có một chuỗi tỏi? Chị cần cái đồ chơi này làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 373: Là rất đặc biệt ~

Lâm Yên tức giận nhét đồ vật trở về: "Tôi giữ lại ăn không được sao?"

Bùi Vũ Đường nghe vậy, biểu lộ tựa hồ có chút khó mà hình dung.

Bất quá, căn cứ nguyên tắc chị dâu "Đúng cũng là đúng, sai cũng là đúng, tóm lại chị dâu tuyệt đối không có sai", Bùi Vũ Đường lập tức mở miệng nói: "Thì ra là thế! Tôi rất tốt. Tôi sát trùng giảm nhiệt, phòng ngừa khối u ung thư còn có thể giảm mỡ máu cùng cholesterol! Chị dâu thật là biết dưỡng sinh!"

Lâm Yên: "Khục, không sai không sai..."

Lâm Yên vừa thở phào nhẹ nhõm, bên này còn chưa dứt lời, hết lần này tới lần khác lúc này "Bang lang" một tiếng, cái bao lớn kia bởi vì chứa quá nhiều đồ vật, kính bát quái, lá bùa, kiếm gỗ đào, đồ ngón ngang gì trong túi cũng lần lượt rơi ra...

Lâm Yên: "..."

Bùi Vũ Đường: "..."

Bùi Duật Thành: "... Những vật này, hẳn nhớ lần trước bản thân đã ném đi...

Bùi Vũ Đường tò mò nhặt đồ vật lên, "Ày... Kính bát quái... Lá bùa... Còn có đây là kiếm gì... Chị dâu? Mấy thứ này là làm gì?"

Bùi Vũ Đường không nghĩ tới ở chỗ Lâm Yên cơ hồ không thấy bất kỳ đồ vật gì mà một cô gái nên có, đồ vật kỳ kỳ quái quái, không thể tưởng tượng lại

là một đồng lớn.

Lâm Yên mặt đen lại, một bên liếc trộm Bùi Duật Thành, một bên thu thập, một bên nghiêm trang mở miệng: "Khục, vật phẩm trang sức! Cậu không cảm thấy rất có phong cách sao? Tóm lại sau khi cậu chuyển về nhớ cẩn thận một chút, tuyệt đối đừng làm hư!"

Bùi Vũ Đường nháy nháy mắt, "Trang... Trang sức?"

Lâm Yên gượng cười gật gật đầu, thực ra chính cô cũng cảm thấy rất khó tin...

Đang nghĩ ngợi giải thích cái gì một chút, lấp liếm mấy lời cho qua, con mắt lại Bùi Vũ Đường lấp lánh sờ những vật kia, ngữ khí khoa trương mở miệng nói, "Chị dâu! Chị quả nhiên là có ánh mắt độc đáo! Ngay cả vật phẩm trang sức trong nhà cũng không giống bình thường như thế, quả thực là một dòng nước trong của ngành giải trí! Thật không hổ là chị dâu của em! Những vật này chị mua ở nơi nào, lát nữa gửi địa chỉ cho em, em cũng muốn bày một chút ở chỗ em ở! Bất kịp phẩm vị của chị dâu!"

Lâm Yên nghe Bùi Vũ Đường thao thao bất tuyệt một phen, khóe miệng co giật, cái cảm cũng suýt chút rơi xuống: "Ày..."

Thiếu niên, cậu nghiêm túc sao?

Nhưng mà, giờ phút này, trong con người Bùi Vũ Đường tràn đầy sùng bái cùng kích động, thổi phồng đến mức gọi là chân tâm thật ý, hoàn toàn không giống như nói đùa.

Bùi Vũ Đường: "Chị dâu! Nhớ gửi địa chỉ cho em nha!"

Lâm Yên: "..."

Lâm Yên lúng túng nhìn thoáng qua Bùi Duật Thành bên cạnh, Bùi Duật Thành thả kính bát quái trong tay xuống, khẽ cười một tiếng, "Là rất đặc biệt."

Lâm Yên biểu lộ rất là một lời khó nói hết: "..."

Người của Bùi gia, thẩm mỹ đều quý dị như vậy sao???

Chẳng lẽ là thẩm mỹ của cô xảy ra vấn đề?

"Chị dâu, còn đồ vật gì cần chuyển không?"

"Phòng ngủ còn có một ít."

"Được rồi!"

Sau khi Bùi Vũ Đường đi vào, Lâm Yên rót chén nước cho Bùi Duật Thành, mở miệng nói, "Bùi tiên sinh, ngài chờ ở bên này một lát, đồ vật của tôi không nhiều, lập tức chuyển xong!"

Bùi Duật Thành: "Được."

Lâm Yên nói xong, liền đi theo Bùi Vũ Đường vào phòng ngủ.

Vừa cất bước đi vào, liền thấy Bùi Vũ Đường dùng một bộ biểu lộ khá phức tạp nhìn cô chằm chằm.

Mặt mũi Lâm Yên tràn đầy không hiểu, lại làm sao vậy?

"Làm sao vậy?" Lâm Yên hỏi.

Bùi Vũ Đường quay đầu ngắm đồ vật trên tường phía đối diện cửa, dùng ngón tay chỉ trên tường, yếu ớt mở miệng nói, " cái này... Cũng là vật phẩm trang sức?"

Tiếp theo, Lâm Yên nhìn theo ánh mắt Bùi Vũ Đường, sau đó liền thấy áp phích to lớn trên tường.. Chân dung Bùi Nam Nhứ...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 374: Thiếu niên, ý nghĩ này của cậu rất nguy hiểm

Lần này, Bùi Vũ Đường nhìn chằm chằm tấm áp phích kia, một câu "Chị dâu thật có phẩm vị" thực sự không có can đảm nói ra.

Lần trước Bùi Vũ Đường cho cô áp phích kí tên, cô không dám lấy ra, đã cầm đi áp đáy hòm.

Tấm áp phích này là Lâm Yên mua khi mới vừa làm fan, vẫn dán ở bên giường không động tới, đến mức Lâm Yên hoàn toàn đem nó đem quên đi.

Bùi Vũ Đường biểu lộ hoảng sợ nhìn về phía Lâm Yên mở miệng: "Chị dâu, chị sở dĩ đột nhiên đưa ra đề nghị muốn dọn tới chỗ đại ca của em ở, sẽ không phải là bởi vì... Bởi vì nhị ca em chứ? Bởi vì nhị ca em gần đây cũng ở chỗ đại ca em bên kia?"

Lâm Yên càng thêm hoảng sợ: "...!!!"

Thiếu niên, ý nghĩ này của cậu rất nguy hiểm được không..

"Bên trong đầu óc cậu lại nghĩ linh tinh gì thế? Nói bao nhiêu lần rồi, tôi cùng nhị ca cậu chẳng qua là quan hệ Fan hâm mộ cùng idol thuần khiết! Lại nói, trước khi quen biết đại ca cậu, nhị ca cậu cũng không biết tôi là ai có được hay không!" Lâm Yên im lặng mở miệng.

Giờ phút này, Bùi Vũ Đường lại bắt đầu phối hợp lâm vào xoắn xuýt thật sâu, nếu đến lúc đó thật sự dính vào, cậu ta nên đứng bên "Đại ca", hay là "Nhị ca", "Ngược lại, chị dâu, chị ngàn vạn lần phải kiên định lập trường đây, bằng không thì em cùng nhị ca đều phải chết, coi như là chị không quan tâm mạng chó của em, cũng phải quan tâm mạng của nhị ca chứ..."

Khoé miệng Lâm Yên co giật, "Biết biết, đại ca cậu tùy tiện cười một chút với tôi cũng có thể mê tôi đến thất điên bát đảo (hết sức điên đảo, bối rối, hoảng loạn), tôi làm sao còn có tâm tư nghĩ lung tung! Đừng có bỏ não loạn nữa, còn không mau giúp tôi bóc áp phích đi!"

Bùi Vũ Đường nghe nói như thế, rốt cục mới thoảng an tâm mấy phần.

Người cậu ta cao, luống cuống tay chân bắt đầu bóc áp phích.

"Cẩn thận một chút, đừng xé hỏng!" Mặc dù ngay cả chữ ký trên tấm áp phích này cũng là đóng dấu, mà giá lại chỉ có mười đồng tiền, nhưng dù sao cũng là qua tờ thứ nhất áp phích cô mua.

Khi còn đi học, cô cũng đã bắt đầu ưa thích Bùi Nam Như...

Khi đó, cô như rất nhiều thiếu nữ không buồn không lo, thích váy xinh, thích cài tóc lấp lánh, cũng thích hâm mộ ngôi sao.

Chẳng qua là sau này...

Ý nghĩa của Bùi Nam Như với cô mà nói, khả năng càng giống là biểu tượng cho đoạn năm tháng thanh xuân mà cô bị ép phải kết thúc l kia l, mặc dù ngắn ngủi, lại là quãng thời gian tốt đẹp nhất đơn thuần nhất cô từng trải qua.

"Biết biết! Chắc chắn sẽ không làm hư!" Bùi Vũ Đường một bên quay trở lại một bên từng chút một xé xuống.

Lâm Yên đang đứng ở đó nhìn chăm chăm Bùi Vũ Đường, lúc này, sau lưng đột nhiên truyền đến một hồi tiếng bước chân ——

"Cần giúp một tay không?"

Lâm Yên: "...!!!"

Bùi Vũ Đường: "...!!!"

"Xoẹt xoẹt" một tiếng, Bùi Vũ Đường bị dọa đến tay run lên, trực tiếp xé áp phích hỏng một cái lỗ hổng lớn.

Lâm Yên tro mắt nhìn lỗ hổng lớn kia, che trái tim, suýt chút ói máu.

Chỉ là, lúc này, cô làm sao còn nhớ được áp phích a...

Làm sao bây giờ làm sao bây giờ...

Vì sao nhân sinh của cô không phải đang lật xe, cũng ngay khi sắp lật xe???

Lần trước, một trong số những dây dẫn nổ khiến Bùi Duật Thành nổi bão, chính là áp phích của Bùi Nam Như...

Ba ba, ba cũng nhanh chóng nghĩ một ít biện pháp đi!

Bùi Vũ Đường giang hai tay, ý đồ liều mạng dùng thân thể ngăn trở áp phích.

Cùng lúc đó, Bùi Duật Thành đã cất bước đi đến từ phía sau...

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Lâm Yên "Vù" xoay người, trực tiếp bỏ nhào qua phía Bùi Duật Thành, Bùi Duật Thành trực tiếp bị nhào tới. Bởi vì quán tính mà lui hai bước về sau...

Dưới ánh mắt kinh ngạc mà hồ nghi của Bùi Duật Thành, Lâm Yên vừa nhón chân lên, vừa nhắm mắt, quyết định chắc chắn, hướng thẳng đến trên môi Bùi Duật Thành, hôn tới...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 375: Ở cùng phòng với Bùi Duật Thành?

"...?!" Bùi Vũ Đường ở bên cạnh quả thực nhìn thấy mà than thở.

Còn có kỹ xảo như thế???

Sau khi ngốc trệ một lát, Bùi Vũ Đường tranh thủ thời gian thừa cơ nhanh chóng xé toàn bộ áp phích xuống, cuộn đi cuộn lại nhét vào trong rương, "Phanh" một tiếng đóng vào, khóa lại!

Lần này an toàn rồi!

Ánh mắt Bùi Duật Thành mới vừa liếc qua rơi vào trên poster Bùi Nam Như lập tức di chuyển đến trên người cô gái, hai con ngươi cơ hồ là u ám xuống trong nháy mắt.

Giữa hô hấp đều là khí tức sữa tắm nhẹ nhàng khoan khoái trên người cô gái, xen lẫn lãnh hương đặc thù trên người cô gái...

Đây là lần đầu tiên nữ hài chủ động thân cận hẳn...

Mặc dù lý do cô làm như thế khiến cho tâm tình của hắn không tốt lắm, bắt quá... Đã triệt tiêu...

Lâm Yên cũng không xác định Bùi Duật Thành đến cùng có thấy áp phích không, sau khi hôn xong, thái độ tự nhiên mở miệng nói, "Khục, thật xin lỗi, nghĩ đến về sau có thể có rất nhiều thời gian ở cùng với Bùi tiên sinh, nhất thời có chút thật quá vui..."

Hắn dĩ nhiên biết cái miệng này của cô rất biết dỗ người...

Đúng hơn là chỉ có khi cô làm việc trái với lương tâm mới có thể dỗ hắn...

Chỉ là...

Bùi Duật Thành cúi người, nhẹ nhàng hạ xuống một nụ hôn trên trán nữ hài, khàn giọng mở miệng: "Tôi cũng thế."

Chỉ là, cho dù là uống rượu độc giải khát, vẫn vui vẻ chịu đựng như cũ.

Bùi Vũ Đường bên cạnh, trong lòng kinh nghi bất định (nghĩ ngờ, không chắc chắn), vừa rồi anh của cậu ta tiến đến quá đột ngột, giống như đã thấy áp phích này đi...

Chỉ là nhìn dáng vẻ của anh ấy lại như hoàn toàn không biết, cũng không có tức giận?

Là thật sự không thấy, hay là chị dâu dễ quá dễ dàng?

...

Rất nhanh, Lâm Yên thu thập xong đồ đạc, ba người chuyển tất cả đồ vật xuống trong xe dưới lầu, lập tức lái xe về phía biệt thự của Bùi Duật Thành.

Trên xe, Lâm Yên nhận tin nhắn của Uông Cảnh Dương.

Cầu Từ: [Tôi tan làm sớm, tôi tới giúp bà dọn nhà!]

Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương: [Không cần không cần, tôi bên này đã xong.]

Cầu Từ: [Nhanh như vậy? Làm sao không đợi tôi?]

Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương: [Lại không có bao nhiêu thứ, không cần làm phiền ông a ~]

Đầu kia điện thoại, Uông Cảnh Dương nhìn tên Wechat Lâm Yên mới đổi, không hiểu sao luôn luôn có một loại dự cảm hết sức không tốt...

...

Vân Gian thủy trang.

Sau khi đến biệt thự, Bùi Nam Như đi ra giúp đỡ bọn họ dọn hành lý của Lâm Yên vào.

"Còn may có chị dâu qua giúp đỡ chiếu cố đại ca, em vừa rồi đã nói với người đại diện, giúp em nhận một ít công việc." Bùi Nam Như hơi mở miệng cười nói.

Nói bóng gió, hẳn ta sẽ không ở nhà quá lâu, các người hoàn toàn có thể trải qua thế giới hai người.

Nếu không phải là bởi vì đáp ứng cha, kêu hẳn tan trong khoảng thời gian này nhất định phải ở bên này nhìn đại ca, sau khi Lâm Yên tới, hẳn ta chắc chắn sẽ không tiếp tục ở bên này.

"Bùi Ảnh Đế quá khách khí, nên làm nên làm..." Lâm Yên vội mở miệng nói, một bên nói, một bên còn cố ý cầm tay Bùi Duật Thành.

Mãi đến vừa rồi khi Bùi Vũ Đường nhắc nhở cô mới nghĩ đến, trong khoảng thời gian này Bùi Nam Như cũng ở bên này, để tránh Bùi Duật Thành hiểu lầm, cô càng nên chú ý một chút mới được.

Bùi Duật Thành nhìn thoáng qua nữ hài cẩn thận ôm tay của mình, ánh mắt nhìn về phía nhị đệ của mình, khó có được ôn hòa.

Sau khi vào nhà, lưng Lâm Yên cứng đờ, đột nhiên nhớ một việc.

Sau khi chuyển tới, cô ở tại phòng nào chứ?

Không phải là ở cùng phòng với Bùi Duật Thành chứ...

"Ngô, Bùi tiên sinh, cái kia... Xin hỏi một chút, tôi ở chỗ nào?" Lâm Yên giơ tay lên, yếu ớt mở miệng hỏi.

Bùi Duật Thành dùng cặp con ngươi hờn xiêu phách lạc kia nhẹ nhàng nhìn lại nữ hài, đáy mắt nổi lên một tia ý cười chế nhạo, chậm rãi mở miệng nói, "Cô muốn ở tại phòng nào?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 376: Lúc này tại sao có thể thắng xe

Câu "Cô muốn ở tại phòng nào" này, Lâm Yên nghe thấy, hai gò má lập tức có chút nóng lên, cô không có cái gì ý đồ không nên có đâu à nha!

Bùi Duật Thành không tiếp tục trêu đùa cô, mở miệng nói, "Đã chuẩn bị xong phòng cho cô, là phòng cho khách bên cạnh phòng ngủ chính."

Lâm Yên nghe vậy lập tức thở phào nhẹ nhõm, "Được rồi, cảm ơn Bùi tiên sinh!"

Bùi Duật Thành liền dẫn Lâm Yên đi đến phía phòng cho khách, Bùi Vũ Đường theo ở phía sau thấy thế thì lo lắng không thôi.

Trông mong ngôi sao, trông mong mặt trăng, xe này đã lên đà, lúc này làm sao có thể thắng xe chứ!

Bùi Vũ Đường nhìn không được, vội vàng đuổi kịp Lâm Yên, hạ giọng khuyến khích nói bên tai Lâm Yên, "Chị dâu, em thấy chị thích những đồ trang trí kia, nghĩ chị có phải có chút sợ quý hay không? Em nói cho chị biết, nam nhân dương khí tràn đầy, có thể đuổi quý! Hữu hiệu hơn bất kỳ pháp khí đuổi quý lợi hại nào!"

Khoé miệng Lâm Yên co giật, trầm mặc: "..."

Bùi Duật Thành đuổi quý?

Lấy sắc đẹp này của Bùi Duật Thành, gọi quý còn tạm được!

Cô nào dám ở cùng phòng với Bùi Duật Thành, ngộ nhờ bị một ý thức sắc quý xuất quỷ nhập thần kia thừa dịp, làm cái gì với Bùi Duật Thành, cô chẳng phải là thành tội nhân thiên cổ sao!

Đến lúc đó cô sẽ ăn nhiều thiệt thòi!

Mỗi lần đều cống nói không nói, còn hoàn toàn không biết quá trình...

Mặt Lâm Yên không đổi sắc mở miệng, "Cậu suy nghĩ nhiều rồi, tôi không có sợ quý chút nào, những cái kia chính là để trang trí, để lộ ra phong cách gian phòng, có có phẩm vị!"

"VẬY cái kia... Vậy chị muốn phòng thoát nhìn có bức cách, có phẩm vị, sao còn cần bài trí cùng vật phẩm trang sức gì, trực tiếp bỏ anh của em vào, không có thứ gì càng có bức cách, càng có phẩm vị hơn đâu!" Thời khắc này, Bùi Vũ Đường quả thực như thành viên bán hàng đa cấp.

Lâm Yên: "..."

...

Bùi Duật Thành đưa Lâm Yên đến trong phòng, Lâm Yên đứng ở cửa ra vào, liếc mắt đánh giá phòng.

Cả phòng là phong màu Morandi yên tĩnh lại cao cấp, bố trí thoải mái dễ chịu lại ngay ngắn, đồ dùng hàng ngày cũng đầy đủ mọi thứ, Lâm Yên cơ hồ không có gì cần tự mình chuẩn bị.

Bùi Duật Thành: "Nếu như có gì cần, có thể nói với tôi."

"Không cần không cần, đã rất tốt, không có thiếu gì, cảm ơn Bùi tiên sinh, tôi sắp xếp đồ của mình một chút là được rồi!" Lâm Yên vội vàng mở miệng.

Lâm Yên nhìn căn phòng lớn thoải mái dễ chịu này, lại nhìn nam nhân ở trước mắt một chút, nhớ lại bản thân mấy tháng trước suýt chút lưu lạc đầu đường, có loại cảm giác phảng phất giống như cách một đời.

Ai, địa ngục đến thiên đường, cũng chỉ đến như thế...

Đột nhiên cảm thấy tên "Sắc quý" kia buộc cô vì bảo mệnh nhất định phải diễn trò nói yêu thương cùng Bùi Duật Thành cũng không phải tất cả đều hớ hênh a...

"Cô sắp xếp trước đi, có vấn đề gọi tôi, tôi đi nấu cơm." Bùi Duật Thành mở miệng.

Lâm Yên: "...!!!"

Nấu... Nấu cơm...???

Sau khi "Duang" một tiếng vang thật lớn ——

Lâm Yên lại từ thiên đường, rớt xuống địa ngục...

"Ai nha! Đại ca chị dâu, đội xe bên kia còn có chút việc gấp, lão Vương kia ở đội xe bọn em chị biết chứ, hấn bị đụng xe! Em phải mau chóng tới một chuyến xem một chút! Em liền đi trước! Không cần tiễn em! Bái bai!" Bùi Vũ Đường phản ứng lại, nhanh chóng mở miệng nói.

Lâm Yên giữ chặt Bùi Vũ Đường, cắn răng nghiêng lợi hạ giọng, "Cậu cứ vứt cha mình lại như vậy? Cái đứa con bất hiếu này!"

Bùi Vũ Đường vẻ mặt cầu xin, "Cha, cha để con bị anh của con đánh một trận cũng được, thế nhưng ăn cơm của anh con, thật sự làm không được!"

Nói xong, lòng bàn chân lập tức như được bôi dầu, chạy còn nhanh hơn thỏ.

"..."

Móa! Lâm Yên nghiêng lấy rằng, gia hỏa không có nghĩa khí, lần sau ta để cho người biết, cái gì gọi là "Ôn cha núi chất trời tây"*!

*Nói về công ơn cha mẹ. Cả câu: Ôn cha núi chất trời Tây - Láng lai nghĩa mẹ nước đầy biển Đông.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 377: Lại không thể ăn chết người

Lâm Yên chỉ có thể hướng ánh mắt về hi vọng cuối cùng, Bùi Nam Như.

Nhận được ánh mắt nhờ giúp đỡ của Lâm Yên, Bùi Nam Như ho nhẹ một tiếng mở miệng, "Khục, đêm nay tôi có một bữa tiệc..."

Dù sao cũng là ngày đầu tiên chị dâu chuyển tới, hấn vốn là cố ý né tránh, để chị dâu cùng đại ca có thể đơn độc ở chung.

Không nghĩ tới vậy mà tránh thoát một kiếp nạn, cũng là thu hoạch ngoài ý liệu.

Lâm Yên: "... Được nha."

Không nghĩ tới, ngay cả idol cũng từ bỏ cô.

Lâm Yên nhìn thoáng qua phía phòng bếp, không nhìn được mở miệng hỏi Bùi Nam Như, "Bùi Ảnh Đế, tôi có một vấn đề, chẳng lẽ... Chẳng lẽ Bùi tiên sinh không biết đồ ăn mình làm vô cùng... Rất khó ăn sao?"

Cô nhớ kỹ ngày đó chính hẳn rõ ràng cũng ăn mà?

Bùi Nam Như nghe vậy, sắc mặt liền giật mình, sau đó lắc lắc đầu nói, "Đại ca... Xác thực không biết."

"Làm sao lại không biết chứ? Chính ngài ấy cũng ăn mà!" Lâm Yên khó hiểu.

Bùi Nam Như trầm mặc một hồi, lập tức mở miệng nói, "Bởi vì, anh của tôi từ nhỏ đã không có vị giác."

"Cái gì...?" Lâm Yên nghe vậy, lập tức sững sờ tại chỗ.

Cô làm sao cũng không nghĩ tới, nguyên nhân vậy mà lại là như vậy.

"Anh nói là, Bùi tiên sinh không có vị giác?" Mặt mũi Lâm Yên tràn đầy kinh ngạc.

"Đúng vậy, cho nên, đối với dầu muối tương dấm ngọt bùi cay đắng người bình thường rất dễ dàng cảm nhận được, anh ấy hoàn toàn không biết là cái gì." Bùi Nam Như giải thích.

"Nguyên lai là như vậy à... Chẳng trách..." Lâm Yên lăm bầm mở miệng, "Thế nhưng là, tại sao lại không có vị giác chứ? Là nguyên nhân gì tạo thành? Không có cách nào trị liệu sao?"

"Cái này, tôi cũng không rõ lắm, ngược lại khi tôi lớn lên chỉ biết, đại ca không có vị giác, dường như là trời sinh, đại ca cũng không thích người khác nhắc tới những thứ này. Chỉ là, khực, đại ca của tôi cũng thật sự thích nấu com, trước kia liền thường xuyên thích nấu com cho bọn tôi ăn..." Bùi Nam Như bất đắc dĩ mở miệng nói.

Thực ra nguyên bản là hẳn ta ở chung với đại ca, thế nhưng sau này thực sự có chút không chịu được trù nghệ của đại ca...

Lâm Yên: "Ày..."

Làm sao mà cô lại có chút hoài nghi nguyên nhân chân thực mà Bùi Vũ Đường bỏ nhà ra đi chứ?

Nguyên nhân chân chính, sẽ không phải là bởi vì không ăn nổi com của anh cậu ta nấu chứ?

Lúc này, Bùi Nam Như nhận điện thoại, đại khái là người đại diện bên kia đang thúc giục.

Sau khi nhận điện thoại xong, Bùi Nam Như mở miệng, "Lâm tiểu thư, tôi đi trước, anh của tôi liền xin nhờ cô chăm nom một chút."

"Được rồi, không có vấn đề gì, anh yên tâm!"

Sau khi Bùi Nam Như rời đi, Lâm Yên đứng tại chỗ, xoắn xuýt thật lâu.

Nguyên bản còn nghĩ làm sao cũng không thể để Bùi Duật Thành nấu com, thế nhưng, vừa rồi nghe xong lời của Bùi Nam Như, Lâm Yên lại do dự.

Chính cô lúc này kích động chạy đi không cho hẳn nấu com như vậy, chẳng phải là giống như đang ghét bỏ hẳn sao...

Dạng này cũng quá hại người!

Thế nhưng, nếu là không ngăn cản, cô lại quá đau đớn a...

Ánh mắt Lâm Yên rơi vào trên thân ảnh cao to trong phòng bếp kia, giờ phút này nam nhân cởi áo khoác trên người ra, tùy ý xắn nửa tay áo, đang rửa rau...

Ai, ngay cả làm com mà cũng là cảnh đẹp ý vui như thế?

Được rồi được rồi, chẳng phải một bữa com thôi sao! Có gì ghê gớm đâu! Lại không thể ăn chết người!

Rất nhanh, Bùi Duật Thành đều làm xong tất cả đồ ăn.

Nói thật, Bùi Duật Thành làm việc khá nghiêm cẩn, động tác lại rất đẹp mắt, nhất là đôi tay thon dài kia khi làm những chuyện này, khiến cho người ta

không đòi mất nổi, chỉ là nhìn quá trình hần lăm đồ ăn, quả thực tựa như là đang hoàn thành một kiện tác phẩm nghệ thuật, để cho người ta rất chờ mong thành phẩm ra lò.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là, dưới tình huống lần trước Lâm Yên không có tự mình nếm qua món ăn Bùi Duật Thành làm...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 378: Cô phụ trách ăn là được rồi

Giờ khắc này, Lâm Yên ngồi ở trước bàn cơm, như ngồi bàn chông.

Ăn một bữa cơm mà thôi, không hiểu sao lại có loại cảm giác sắp lên pháp trường.

"Ném thử xem" Bùi Duật Thành tri kỷ gấp một miếng thịt kho tàu cho cô.

"Được rồi, cảm ơn! Tôi tự mình gấp là được rồi!"

Lâm Yên nhìn miếng thịt kho tàu kia, xem màu sắc cùng bề ngoài, cũng còn có khả năng.

Có lẽ, cũng không có đáng sợ như vậy?

Lần trước làm không tốt là vận khí kém, có lẽ là ăn trúng lần khó ăn nhất thì sao?

Thế là, Lâm Yên nghĩ như vậy, lập tức bỏ thịt kho tàu vào trong miệng.

Một giây sau, ngay trong nháy mắt khi cô nhắm nuốt xuống ——

Lâm Yên rõ ràng cảm giác được... Mùi vị tử vong!

Làm sao mà còn khó ăn hơn lần trước chứ!

Này mịa nó sợ là thật sự muốn ăn chết người a!

Nguyên lai, lần trước không phải vận khí kém ăn trúng lần khó ăn nhất, mà là vận khí lần trước quá tốt rồi, cô không biết trân quý...

Có thể làm đến mức khó ăn như vậy, cũng là hết sức không dễ dàng nha?

Siêu Boss, ngài đến cùng là làm sao mà làm được vậy?

Thế mà có thể làm ra đồ ăn quý súc như thế!

Dù đối diện là khuôn mặt như thiên thần của Bùi Duật Thành, cô cũng khó nuốt xuống, có thể hiểu lực sát thương của những thức ăn này mạnh bao nhiêu!

Thật sự nên để cho những fan hâm mộ nữ điên cuồng kia của Bùi Duật Thành tới nếm thử đồ ăn Bùi Duật Thành làm, đến lúc đó tuyệt đối là hiện trường thoát fan quy mô lớn.

Mà giờ khắc này, Lâm Yên thân là bạn gái, lại chỉ có thể yên lặng nuốt toàn bộ vào trong bụng...

Lâm Yên: "Ăn ngon... Ăn thật ngon..."

Nhân sinh như kịch, toàn bộ nhờ vào kỹ thuật diễn xuất.

"Thích là tốt rồi, đồ ăn bên ngoài không tốt cho sức khỏe, chờ sau khi cô bắt đầu công việc, tôi chuẩn bị com hộp cho cô, cô có thể mang đi." Bùi Duật Thành mở miệng.

Chiếc đĩa đâm xuyên qua trứng chim cú của, dùng chít chít rơi về trong mâm: "..."

Sấm sét giữa trời quang, cũng chỉ đến như thế...

Nhưng mà dù cho trong lòng giống như bị những thịt kho tàu, rau xanh, sườn xào chua ngọt kia ăn mòn thành sa mạc hoang vu, Lâm Yên còn phải hơi mở miệng cười: "Được, được rồi! Cảm ơn Bùi tiên sinh!"

Điều này chẳng lẽ chính là... Cảm giác của tình yêu sao?

Nếu như không phải thật sự yêu, này ai mà nó làm được chứ?

Chờ đến cuối cùng khi ăn xong một bữa cơm, Lâm Yên cảm giác mình vừa rồi tựa như là vượt qua một trận thiên kiếp.

"Còn làm phiền ngài tự mình nấu cơm cho tôi, để tôi đi rửa chén đi!" Lâm Yên chủ động mở miệng nói.

Bùi Duật Thành vuốt vuốt đầu nữ hài, "Không cần, đi nghỉ ngơi đi, cô phụ trách ăn là được rồi."

Lâm Yên: "...". Ngạch ha ha...

Cô phụ trách ăn là được rồi...

Câu nói này vốn nên là một câu tâm tình có bao nhiêu lãng mạn chứ.

Đến phiên cô, lại thành bùa đòi mạng...

Lâm Yên cảm giác mình cũng xác thực cần hoà hoãn một chút, thế là quay trở lại trong phòng, tranh thủ thời gian vụng trộm tìm được tất cả đồ ăn vặt mình mang tới.

Liên tục bóc nhiều cái kẹo sữa bò, một mạch nhét vào trong miệng...

Khi mùi vị bánh kẹo tan ra ở trong miệng, Lâm Yên cuối cùng mới có chút cảm giác về tới nhân gian.

May nhờ cô đem tất cả đồ ăn vặt cũng tới.

Rất nhiều diễn viên đều thích giảm béo, ăn uống điều độ, chỉ là lượng tiêu hao của thân thể Lâm Yên lớn hơn người thường nhiều, cho nên cũng không cần tận lực ăn uống điều độ, đồ vật cần vẫn ăn như thường lệ, trong nhà cũng chuẩn bị không ít đồ ăn vặt.

Chỉ cần không phải ăn quá nhiều, liền sẽ không béo lên.

Tay đua xe cũng là nghề nghiệp cần phải nghiêm khắc khống chế thể trọng, cho nên phương diện này cô vẫn rất chú ý.

Sau khi ăn chút đồ ăn vặt, Lâm Yên cuối cùng cũng ăn chậm lại, sau đó cô mới bắt đầu sửa sang lại đồ vật của mình.

Nhìn một cái túi to lớn trong đó, kiếm gỗ đào, lá bùa, các loại vật phẩm...

Lâm Yên quét mắt căn phòng trang trí ưu nhã này, làm sao cũng cảm thấy những vật này đặt ở trong phòng quá hư phong cách.

Chỉ là, hết cách rồi, giữ được tiết tháo quan trọng hơn!

Đoạn thời gian trước đó kia cô l đều rất bình thường, nói không chừng liền là có những công lao này đây!

Mất thấy bóng đêm ngoài cửa sổ ngấm dần sâu, về mặt Lâm Yên xiết chặt, vội vàng treo tất cả mọi thứ lên trước đi rồi lại nói...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 379: Nếu ngủ một mình thấy sợ hãi

Sau khi treo xong, Lâm Yên móc ra tấm áp phích hôm nay bị Bùi Vũ Đường xé.

Tên hài tử không may này!

Biết tấm áp phích này đã được bảo tồn bao nhiêu năm không?

Thế mà xé ra một lỗ hổng lớn như vậy...

Được rồi, sau đó lại tìm cậu ta lừa bịp một tấm áp phích bản số lượng có hạn đi!

Lâm Yên đang chuẩn bị tìm băng dán dính áp phích lại, lúc này, sau lưng đột nhiên truyền đến thanh âm của Bùi Duật Thành ——

"Thu thập xong chưa? Cần giúp một tay không?"

Lâm Yên suýt nữa phun một ngụm tó, bị dọa gần chết, vội vàng đá áp phích vào dưới giường.

Thật là không thể làm việc trái với lương tâm, Emma hù chết cô!

Suýt nữa quên mất đây là trong nhà của Bùi Duật Thành, cô phải càng chú ý hơn mới được...

Lâm Yên ổn định cảm xúc, cầm lấy một chuỗi tói, vừa treo tói lên tay nắm tủ, vừa lên tiếng nói, "Không cần không cần, tôi cũng sắp xếp khá ổn rồi!"

Lâm Yên đại khái không biết, tốc độ phản ứng của Bùi Duật Thành nhanh hơn người thường rất nhiều.

Cho nên, cô tự cho là động tác của mình rất nhanh, nhưng thực ra Bùi Duật Thành đã thấy động tác cô giấu đồ vật xuống dưới giường.

Chỉ là, trên mặt nam nhân hoàn toàn không biểu hiện ra, quét mắt qua đồ vật Lâm Yên treo ở trong phòng, ôn nhu mở miệng nói, "Được rồi, vậy nghỉ ngơi sớm một chút."

Lâm Yên liên tục gật đầu: "Được rồi, Bùi tiên sinh cũng đi ngủ sớm một chút đi!"

Bùi Duật Thành hơi gật đầu, lập tức quay người rời đi.

Thấy nam nhân cuối cùng đã đi, Lâm Yên thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ là, thoáng qua đã thấy Bùi Duật Thành vừa bước một bước, lại dừng chân lại, quay đầu nhìn về phía cô, mở miệng nói, "Đúng rồi, Lâm tiểu thư..."

"Sao... Làm sao vậy?"

Lâm Yên cho là Bùi Duật Thành còn có chuyện gì muốn bàn giao với mình, quăng ánh mắt hỏi thăm qua.

Dù thế nào cũng sẽ không phải phát hiện cái gì chứ?

Dưới tia sáng dịu dịu trên đỉnh đầu, thân ảnh cao to của nam nhân được dát lên một tầng ánh sáng màu vàng nhạt, thấu kính có chút phản quang nhẹ nhàng, che cản cảm xúc trong mắt nam nhân.

Nam nhân ngược ánh sáng nhìn cô, dùng thanh âm trầm thấp như đàn Cello mở miệng nói, "Nếu ban đêm ngủ một mình thấy sợ hãi, có thể tới tìm tôi."

Lâm Yên đầu tiên là sửng sốt, lập tức ho khan một hồi: "Khụ khụ khụ..."

Này này cái này... Đây chẳng lẽ là lời mời sao???

Nhìn bộ dáng nữ hài bị hoảng sợ, Bùi Duật Thành khẽ cười một tiếng, lập tức quay người trở về phòng ngủ chính bên cạnh.

Chỉ còn lại Lâm Yên ngốc ngốc đứng trong phòng, đầu óc cả người đều là hỗn loạn và hỗn loạn...

Tĩnh táo một chút!

Nghĩ gì thế, Bùi Duật Thành không phải chỉ là quan tâm cô một câu rất bình thường, sợ cô lần đầu ở chỗ xa lạ thấy không quen sao?

Làm sao lại là... Lại là mời cái gì...

Ngô...

Coi như là mời... Cảm giác cũng không thể đền bù được bữa cơm cô ăn buổi tối hôm nay...

Sau khi vệ sinh, rửa mặt một phen, Lâm Yên cuối cùng cũng nằm trên giường.

Chấn nệm mềm mại xoa tung dưới thân, trong không khí truyền đến mùi thơm ngát của cây cối hoa cỏ từ ngoài cửa sổ, xen lẫn tiếng hót của loài chim không biết tên...

Suy nghĩ rối loạn trong đầu dần dần bay xa, Lâm Yên dần dần tiến vào mộng đẹp...

Bên trong phòng ngủ chính sát vách.

Trong tay nam nhân cầm một quyển sách, ngồi dựa vào đầu giường, áo ngủ tùy ý xõa trên người, kính mắt trên mặt giờ phút này đã tháo xuống, lộ ra một đôi con ngươi còn sâu lắng hơn bóng đêm.

Khoảng cách của phòng ngủ chính và phòng Lâm Yên rất gần, cộng thêm cửa sổ mở ra, nếu như động tĩnh hơi lớn một chút, cũng có thể đủ nghe thấy.

Phát giác Lâm Yên sát vách cũng đã chìm vào giấc ngủ, nam nhân cũng để sách trong tay xuống, nằm xuống.

Đêm càng ngày càng sâu...

Lâm Yên cũng đã sớm ngủ say.

Thế nhưng là, ngay khi cô ngủ say, lại mơ hồ nghe thấy tiếng vang "Tích tích tích" đứt quãng truyền đến từ trong phòng ngủ chính bên cạnh...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 380: Thuốc Ổn Định lại mất hiệu lực?

Cửa chính Vân Gian thủy trang.

Bùi Nam Như vì tạo cơ hội đơn độc ở chung cho anh hấn ta cùng Lâm Yên, vốn chuẩn bị ngày thứ hai mới quay về.

Kết quả, lúc nửa đêm, lại đột nhiên nhận được tin tức của tổ chuyên gia bên kia, nói trị số thân thể của anh hấn ta lại đột nhiên bắt đầu đột phá giới hạn số không thời gian dài.

Thân thể đại ca làm sao có thể đột nhiên xảy ra vấn đề?

Rõ ràng Lâm Yên đang trong nhà mà!

Hấn ta cũng là bởi vì biết có Lâm Yên ở đó, đại ca sẽ không xảy ra vấn đề, cho nên mới yên tâm rồi đi, lại không nghĩ tới chuyên gia sẽ đột nhiên gọi điện thoại cho hấn ta.

Bùi Nam Như chỉ có thể tranh thủ thời gian đi suốt đêm trở về.

Trên đường hấn ta gọi điện thoại cho Lâm Yên, thế nhưng Lâm Yên đại khái là ngủ thiếp đi, điện thoại tắt máy không ai nhận.

Khi hấn chạy đến, ngoại trừ một đám giáo sư chuyên gia, Tần Hoan cùng Tinh Trầm cũng đã ở đó.

"Chuyện gì xảy ra vậy?" Bùi Nam Như thờ hồng học, mở miệng nói.

Tần Hoan cũng là một mặt mơ màng: "Không biết, rõ ràng đã ổn định ròng rã một ngày một đêm, chúng ta còn tưởng rằng bắt đầu chuyển biến tốt, ai biết đột nhiên lại bắt đầu!"

Mà đã duy trì thời gian cực kỳ dài, đến bây giờ còn chưa ngừng đâu! Tôi nói này Nhị thiếu gia, cậu làm sao cũng không có trông coi bên người vật! Lấy tình huống hiện tại của Duật ca, làm sao có thể rời khỏi người khác?"

Về mặt Bùi Nam Như lo lắng mở miệng nói, "Lâm tiểu thư ở chỗ của anh tôi, cho nên tôi cho là, không có vấn đề..."

Tần Hoan nghe vậy lập tức sững sờ, kinh ngạc mở miệng nói, "Lâm tiểu thư? Cậu nói Lâm Yên? Đêm nay cô ấy ngủ lại tại chỗ Duật ca sao?"

Bùi Nam Như: "Trước mắt là ở cùng một chỗ."

Tần Hoan lập tức lộ ra biểu lộ hoan thiên hỉ địa (trời đất vui mừng) không khác Bùi Vũ Đường cho lắm, "Không chỉ quay lại! Còn ở chung? Thật hay giả vậy! Đó không phải là quá tốt rồi sao? Cái kia... Đã có Lâm Yên thuốc Ổn Định cường lực này ở đó, Duật ca hấn là sẽ không có vấn đề gì mới đúng chứ! Đây là có chuyện gì? Thuốc Ổn Định Lâm Yên này lại mất hiệu quả rồi?"

Bùi Nam Như lắc đầu, "Tôi vừa trở về gấp, cũng không biết tình huống, điện thoại Lâm tiểu thư tắt máy gọi không được, hiện tại hoàn toàn không biết tình huống bên trong."

Khi Bùi Duật Thành phát bệnh, ngoại trừ Lâm Yên, những người khác bên ngoài không thể tới gần quá hấn, bởi vì lực lượng của hấn lúc nào cũng có thể mất không chế, mà những người khác ở bên cạnh còn có thể kích thích đến tâm tình của hấn.

Cho nên trong lúc nhất thời, bọn hấn không biết tình huống, cũng không dám tùy tiện đi vào.

Tinh Trầm nghe vậy, cắn cắn kẹo que trong miệng, về mặt cũng có chút hồ nghi.

Lúc này, một bác sĩ một tay cầm dụng cụ điện thoại di động lớn nhỏ màu đen, một tay mang theo một rương màu gỉ sét, trầm giọng mở miệng nói, "Tinh

huống này quá nguy hiểm, nhất định phải lập tức tiêm cho đại thiếu gia vào một liều thuốc Ôn Định!"

Bùi Nam Như nhìn chăm chăm cái rương trong tay bác sĩ kia, lông mày nhíu chặt, "Đàm giáo sư, các người không phải đã nói, tác dụng phụ của thuốc Ôn Định mới nghiên cứu ra này rất lớn sao?"

Tần Hoan cũng phụ họa nói, "Đúng vậy, thân thể Duật ca ban đầu đã hết sức suy yếu, loại thời điểm này dùng thứ đồ chơi kia, thân thể làm sao chịu được?"

Tĩnh Trâm mở miệng: "Theo lý thuyết không nên như vậy, chỉ cần Lâm tiểu thư ở đó, Duật ca liền sẽ không mất khống chế, chưa bao giờ có ngoại lệ, trừ phi..."

Bùi Nam Như biết Tĩnh Trâm là có ý gì, lập tức mở miệng giải thích, "Trong khoảng thời gian này quan hệ của bọn họ rất tốt, trước khi tôi đi, anh của tôi còn đang làm cơm tối cho Lâm tiểu thư."

Tần Hoan nghe xong, lập tức lộ ra biểu lộ kinh dị, "Duật ca nấu cơm cho Lâm Yên!!! Sao cậu có thể để Duật ca nấu cơm cho nữ nhân kia chứ! Xong xong xong! Nữ nhân kia ăn xong cơm Duật ca làm, khẳng định phải nói chia tay!"

"..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 381: Mặc dù là ở cùng nhau

Bùi Nam Như ho nhẹ một tiếng, mở miệng, "Lâm tiểu thư lần trước đã ném qua đồ ăn anh tôi nấu, lúc đó cô ấy cũng giống như chúng tôi, lựa chọn thiện ý giấu diếm, cũng không có bởi vì cái này mà có bất mãn gì với anh tôi."

Tần Hoan nghe vậy trầm ngâm thật lâu, cảm thán không thôi: "Không nghĩ tới nữ nhân kia đối với Duật ca... Lại có thể là chân ái?"

Tĩnh Trâm cau mày nói: "Đừng nói nhảm nhí nữa, hiện tại vẫn là ngắm xem nên làm cái gì! Thuốc Ôn Định này, đến cùng là dùng, hay là không dùng?"

Nghe Tĩnh Trâm nói, Tần Hoan cùng Bùi Nam Như đều rơi vào trầm mặc.

Coi như Bùi Nam Như là em ruột của Bùi Duật Thành, hẳn ta cũng không có cách nào làm ra quyết định lớn như vậy.

Tần Hoan nói thầm nói, "Tôi vẫn cảm thấy có thể không tiêm thì đừng tiêm nữa! Trước đó lần nào lão đại tiêm thuốc Ôn Định mà không phải là bị chơi đùa đến gần chết..."

Đàm giáo sư bất mãn nhìn thoáng qua phía Tần Hoan, lập tức nghiêm túc nhìn về phía Bùi Nam Như nói, "Nhị thiếu gia, xin mở cửa mang bọn tôi vào, đại thiếu gia hiện tại nhất định phải lập tức tiêm thuốc Ôn Định, coi như là thuốc Ôn Định có tác dụng phụ, thể nhưng, cũng tốt hơn mất mạng."

Tình huống thân thể của đại thiếu gia hiện tại, kéo dài một phút đồng hồ cũng là nguy hiểm, Bùi chủ tịch từng có mệnh lệnh, kêu chúng tôi trong tình huống này cần phải tiêm thuốc Ôn Định cho đại thiếu gia trước tiên.

Còn nữ nhân kia, cô ta nhiều nhất chỉ có thể ảnh hưởng đến cảm xúc của Bùi tiên sinh, trì hoãn tạm thời phát tác mà thôi, làm sao có thể thay thế được tác dụng của thuốc Ôn Định?"

Bùi Nam Như bị lời nói này của Đàm giáo sư nói đến cũng có chút dao động, "Như vậy... Thuốc Ôn Định mới nghiên cứu ra này, đến cùng có tác dụng phụ gì?"

Đàm giáo sư mở miệng, "Trước mắt biết được tác dụng phụ không khác trước đó lắm, khả năng sẽ ảnh hưởng đến cơ chế phòng ngự của thân thể, tạo thành tổn thương cho cơ chế miễn dịch, ngoài ra, thân thể cũng sẽ có trình độ thoái hóa nhất định, bởi vì đại thiếu gia phát bệnh quá gấp, thuốc mới nghiên cứu ra chúng tôi còn chưa làm xong kiểm tra đo lường cuối cùng, cho nên... Một chút tác dụng phụ khác, tạm thời chúng tôi cũng không thể nào đoán trước."

"Cái gì?" Bùi Nam Như nghe xong, sắc mặt càng thêm khó coi.

Chỉ là tổn thương cơ chế miễn dịch đã rất nghiêm trọng, huống chi còn có thể có nhiều tình huống không cách nào dự đoán như vậy?

Thể nhưng, cũng như Đàm giáo sư nói, loại tình huống này, bảo mệnh quan trọng hơn...

Lúc này, Tần Hoan bên cạnh mở miệng nói: "Lão Đàm, ông đừng trách tôi nói thẳng, vấn đề là, những thuốc Ôn Định trước đó các người nghiên cứu ra, cũng chưa chắc có tác dụng nhiều? Cái đồng hồ kia của Duật ca, còn không phải ba ngày liền kêu tích tích, tích tích sao! Cơ bản cũng chỉ là tạm thời,

không có chút bền bỉ nào! Mà còn là một đồng tác dụng phụ lớn, chơi đùa Duật ca đến gần chết..."

Đàm giáo sư nghe xong, giận đến râu ria đều sắp vểnh lên lên, "Cái tên tiểu tử thôi nhà cậu, biết cái gì? Cậu biết thuốc Ôn Định này hao phí bao nhiêu tâm huyết của chúng tôi không? Tôi dám nói, ngoại trừ phòng thí nghiệm tôi dẫn đầu, tuyệt đối không có người thứ hai có thể nghiên cứu chế tạo ra! Nếu như không phải tôi, thân thể đại thiếu gia căn bản không thể chống đỡ lâu như vậy!"

Tần Hoan sờ lên mũi nói thầm, "Tôi cũng chỉ nói thật mà, nhìn ngài, còn tức giận! Đồ chơi kia của ngài, ban đầu cũng không bằng thuốc Ôn Định thuần thiên nhiên vô hại Lâm Yên kia nha..."

Đàm giáo sư: "Cái tên tiểu tử thôi nhà cậu! Cậu đã nói nữ nhân kia còn có tác dụng lớn hơn thuốc Ôn Định của tôi, hiện tại cô ta ngay bên người đại thiếu gia, đại thiếu gia làm sao vẫn là phát tác?"

Tần Hoan sờ lên cằm, "Ngô, mặc dù là ở cùng một chỗ! Thế nhưng..."

Tần Hoan nói xong, nhìn về phía Bùi Nam Như một bên, "Nhị thiếu gia, cô ấy và Duật ca ngủ cùng một chỗ sao?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 382: Không uống thuốc, vậy uống cái gì?

Về mặt Bùi Nam Như hơi có chút xấu hổ, ho nhẹ một tiếng mở miệng, "Không có, là chia phòng ngủ."

Tần Hoan lập tức búng tay, "Vậy là được rồi mà! Tôi còn tưởng rằng bọn họ ngủ cùng một chỗ đây này! Cùng chỗ cũng không phải thời thời khắc khắc ở cùng một nơi, sẽ phát tác, vậy cũng là bởi vì cách thuốc Ôn Định còn chưa đủ gần mà!"

Bùi Nam Như: "..."

Mặc dù lời này của Tần Hoan có chút... Nhưng tựa hồ cũng không phải không có lý...

Cuối cùng, Bùi Nam Như chỉ có thể mang tất cả những chuyên gia kia vào trong nhà trước.

Một bên khác, Lâm Yên vẫn như cũ còn không hề cảm giác gì mà nằm ở trên giường ngủ.

Trước đó Lâm Yên ngủ rất ổn, điện thoại lại đột nhiên vang lên, cô ngại nhao nhao, liền vô thức mà tắt di động.

Chờ khi mơ mơ màng màng kịp phản ứng, cô lo lắng là Triệu Hồng Lăng bên kia tìm cô có chuyện gì gấp, thế là lại khởi động máy nhìn một chút.

Sau đó liền thấy nhiều thông báo đến từ cuộc gọi nhớ của Bùi Nam Như.

Hơn nửa đêm, Bùi Nam Như tìm cô làm cái gì?

Cô đang kỳ quái, liền xuyên qua cửa sổ thấy một đám người đứng ở cửa chính, Bùi Nam Như cũng ở trong đó.

Tình huống như thế nào đây?

Lâm Yên cũng không kịp nghĩ nhiều, vội vàng xuống giường, chuẩn bị tới cổng nhìn một chút đến cùng là tình huống như thế nào.

...

Lâm Yên vừa ra khỏi cửa phòng, vừa vận dụng phải đám người Bùi Nam Như đi tới.

Vừa nhìn thấy Lâm Yên, Bùi Nam Như lập tức nghênh đón, "Lâm tiểu thư! Cô không sao chứ?"

"A? Tôi không sao? Bùi Ảnh Đế, anh vội vã như vậy gọi điện thoại cho tôi là có chuyện gì? Thật xin lỗi trước đó tôi đang ngủ, mơ mơ màng màng liền tắt máy! Còn có các người đêm hôm khuya khoắt đến nơi này là..."

Ánh mắt nghi ngờ của Lâm Yên nhìn một chút trên người Tần Hoan, Tinh Trầm, còn có những chuyên gia đáng vẻ giáo sư kia.

Tần Hoan cùng Tinh Trầm cô đều biết, lần trước đã gặp qua, giống như chỉ thiếu cô gái mặc đồ đen kia.

Tần Hoan vội vàng gạt Bùi Nam Như qua, tiến tới góp mặt, "Chị dâu!"

Lâm Yên im lặng mà nhìn nam nhân đột nhiên tới lôi kéo làm quen: "... Anh là ai?

Tần Hoan: "Chị dâu, trạng thái thân thể của Duật ca hiện tại rất nguy hiểm, cô biết tình huống cụ thể hiện tại của anh ấy là như thế nào không?"

Lâm Yên nghe nói như thế, sắc mặt lập tức biến đổi, "Rất nguy hiểm? Sao lại thế! Chúng tôi ăn cơm tối xong, liền tự mình đi ngủ rồi mà! Không có bất kỳ cái gì dị thường!"

"Ai! Các người sao có thể ngủ riêng chứ!" Tần Hoan đau lòng nhức óc.

Lâm Yên: "A?"

Đây là ý gì?

Tần Hoan ho nhẹ một tiếng, "Ý của tôi là... Ngược lại tình huống thân thể của Duật ca hiện tại rất nguy hiểm, chính cô xem đi!"

Tần Hoan nói xong, đưa dụng cụ điện thoại lớn nhỏ trong tay giáo sư cho cô xem, chỉ thấy đường cong phía trên tăng cao theo trật tự, đèn đỏ trên dụng cụ vẫn còn lóe lên, nhìn thấy mà giật mình...

"Vậy các người còn sững sờ ở đây làm gì! Tranh thủ thời gian đi vào đi!" Lâm Yên mặt im lặng nói, còn thiếu trực tiếp đập người vào.

"Lời của cô gái này nói không sai, tên tiểu tử này, nếu như tiếp tục nói nhảm, đại thiếu gia sẽ thật sự khó giữ được tính mạng! Tất cả đều tránh ra cho tôi!" Lão giả tóc trắng nổi giận đùng đùng mở miệng.

Tần Hoan vội vàng ngăn người lại, mở miệng với Lâm Yên, "Chị dâu, không thể để cho bọn họ vào! Là thuốc đều có ba phần độc, tác dụng phụ của thuốc có thể ngăn chặn bệnh tình của Duật ca quá lớn, có thể không ăn tốt nhất đừng ăn!"

Về mặt Lâm Yên tràn đầy không đồng ý, "Cậu đây là cái logic gì? Ngã bệnh không uống thuốc, vậy uống cái gì? Coi như là tác dụng phụ lớn, cũng tốt mất mạng mà? Dĩ nhiên hẳn là nên nghe bác sĩ chứ!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 383: Chẳng lẽ còn có những biện pháp khác?

"Chị dâu, chị chớ tin những lão già kém may mắn này kể chuyện ma quỷ, những thuốc bọn họ nghiên cứu chế tạo cho Duật ca kia cũng không kém độc được bao nhiêu, bọn họ một mực vì hoàn thành nhiệm vụ, tạm thời ngăn chặn bệnh tình, đâu thêm để ý đến cơ thể Duật ca phải chịu tội!"

Người không ra người quỷ không ra quỷ như thế, tiếp xúc với không khí cũng có thể gặp nguy hiểm, vậy còn có thể gọi là sống sót sao?" Tần Hoan lo lắng mở miệng.

"Thằng nhãi ranh dốt nát, cậu biết cái gì, dám ở chỗ này hồ ngôn loạn ngữ..." Đàm giáo sư giận đến gần chết.

Tiểu tử này nhiều lần nghi vấn tâm huyết bọn họ nghiên cứu ra, quả thực là không coi ai ra gì, những chuyên gia khác phía sau ông ấy cũng dồn dập bắt đầu trách cứ.

"Chúng tôi mới là nhân viên chuyên nghiệp, các người coi như là vì tốt cho đại thiếu gia, mau mở cửa đi!"

"Đúng đây, nếu không thật sự xảy ra chuyện gì, các người gánh nỗi sao?"

"Tác dụng phụ của thuốc dù lớn, chẳng lẽ còn có thể trọng yếu hơn mạng sống?"

...

Lâm Yên bị làm cho đau não, nhưng những lời kia của Tần Hoan, quả thật lại làm cho cô có chút để ý, chần chờ mở miệng hỏi Tần Hoan nói, "Vậy ngoại trừ uống thuốc bên ngoài, còn có những phương pháp khác không?"

Tần Hoan nghe xong biết có hi vọng, lập tức mở miệng nói, "Có có có, chỉ cần chị đi bồi Duật ca ngủ... A phi... Ý của em là, chỉ cần chị ngồi trong phạm vi tầm mắt của Duật ca là được! Nếu có đụng chạm thân thể, vậy liền càng tốt!"

Lâm Yên: "...???"

Lâm Yên ở bên cạnh nghe được xạm mặt lại, đây đều cái gì cùng cái gì vậy?

Sau khi yên lặng nửa ngày, Lâm Yên nghiêm mặt mở miệng, "Tôi cảm thấy vẫn là lời của bác sĩ đáng tin cậy hơn..."

Dù sao Tần Hoan này thấy thế nào cũng là loại người vui buồn thất thường.

Coi như là bệnh này của Bùi Duật Thành rất bị cảm xúc ảnh hưởng, mà cô có đôi khi có thể cho ổn định cảm xúc cho Bùi Duật Thành một chút, nhưng cũng đã nguy hiểm như vậy, làm sao còn có thể đùa giỡn như thế?

Thật đúng là coi cô như em bé nhân sâm à?

"Ồi ta đi! Chị dâu chị làm sao lại không tin em chứ! Chị chính là thuốc của Duật ca! Chị còn hữu dụng hơn mấy thứ thuốc Trần Định thuốc Ôn Định lộn xộn gì đó!"

"Tiểu tử thú! Cậu vậy mà nói tôi nghiên cứu chế tạo đồ vật lộn xộn..."

...

Mất thấy một đám người lại muốn âm ỉ lên, sắc mặt Lâm Yên lập tức lạnh xuống, "Tất cả đều im miệng cho tôi! Tôi vào xem tình huống của Bùi tiên sinh!"

"Cái gì! Không được! Vậy quá nguy hiểm! Lúc này, ai cũng không thể tới gần đại thiếu gia..."

Không đợi giáo sư tóc trắng kia nói xong, Lâm Yên trực tiếp đi đến trước cửa phòng ngủ của Bùi Duật Thành, không đợi mọi người kịp phản ứng, vịn chia khoá mở cửa phòng đi vào.

Bùi Nam Như lấy làm kinh hãi, muốn ngăn cản, cũng đã không còn kịp rồi.

Đám giáo sư cũng đầy mặt ngạc nhiên, "Tiểu cô nương này! Không muốn sống nữa sao?"

Lúc này dám tới gần Bùi Duật Thành, không chết cũng bị thương!

Bọn họ tiêm thuốc Ôn Định cho Bùi Duật Thành, mỗi lần cũng đều là dùng dụng cụ viễn trình chuyên dụng để điều khiển...

Nhưng việc đã đến nước này, mọi người cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn nữ hài lỗ mãng xông vào, sau đó ánh mắt tất cả đều khấn trương không thôi mà nhìn chăm chăm vào dụng cụ vẫn loé hồng quang trong tay Đám giáo sư.

...

Khi Lâm Yên đi vào, hoàn toàn không có bữa bọn khắp nơi như lần trước, càng không có tình cảnh đáng sợ như những người bên ngoài kia nói.

Trong căn phòng yên tĩnh, chỉ có thanh âm cảnh báo của đồng hồ mơ hồ truyền đến từ đầu giường.

Mà Bùi Duật Thành giờ phút này đang an tĩnh nằm ở trên giường ngủ say...

Chẳng qua là, biểu lộ của nam nhân giờ phút này không quá bình thường, trên trán tràn đầy mồ hôi, vẻ mặt đau đớn, hô hấp cũng càng ngày càng gấp rút, tựa hồ đang trải qua chuyện gì cực kỳ đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 384: Nói chuyện yêu đương này cũng quá muốn chết!

Lâm Yên vội vàng tiến lên mấy bước...

Cơ hồ ngay trong nháy mắt khi cô đến gần, nam nhân trên giường đột nhiên mở mắt.

Trong bóng đêm, cặp mắt kia là sự đáng sợ Lâm Yên chưa từng thấy qua, băng lạnh đến cực hạn, giống như dã thú khát máu, tựa như lúc nào cũng có thể hủy diệt hết thảy...

Một cổ cảm giác áp bách to lớn tràn ngập cả phòng trong nháy mắt, khiến Lâm Yên tê cả da đầu, bước chân giống như mọc rễ ở ngay tại chỗ, cũng không dám tiến lên nửa bước.

Mà đồng thời như thế, đồng hồ đeo tay trên cổ tay Bùi Duật Thành kia thì giống như nhận được kích thích gì, bắt đầu vang lên càng gấp gấp hơn.

Thanh âm kia càng khiến cho người ta rùng mình...

Giống như là báo hiệu nguy hiểm đáng sợ sắp tới...

Sâu trong óc Lâm Yên hiện lên hoảng hốt to lớn trong nháy mắt, phản ứng đầu tiên là co căng chạy, thoát khỏi nam nhân trước mắt, nguy hiểm trước mắt...

Thế nhưng, cơ hồ là trong nháy mắt cô toát ra ý nghĩ như vậy, ánh mắt Bùi Duật Thành, càng thêm đáng sợ...

Lâm Yên cố tự trấn định, để mình bình tĩnh.

Tình huống hiện tại của Bùi Duật Thành, giống như là mơ thấy ác mộng, bởi vì đột nhiên bị cô làm bưng tỉnh, cho nên trong lúc nhất thời không có nhận ra cô mà thôi.

Cho nên, bình tĩnh! Bình tĩnh!

Đừng sợ...

Cô mơ hồ cảm thấy, thái độ sợ hãi của mình, tựa hồ sẽ kích thích đến đối phương.

Trong đầu trong nháy mắt nhớ lại ôn nhu mà nam nhân đối đãi với mình cho tới nay...

Nghĩ đến "Không nỡ bỏ" kia của Bùi Duật Thành, nhớ một câu "Muốn ban thưởng cái gì" kia của hắn, nhớ hắn tự nhủ "Dáng vẻ cô ở trên sân thi đấu rất đẹp"...

Lâm Yên nhắm hai mắt lại, cưỡng chế chính mình không tiếp tục lui lại, mà là đứng tại chỗ, cả gan, nhẹ giọng mở miệng nói: "Bùi tiên sinh..."

Chỉ còn lại tiếng cảnh báo trong phòng, câu "Bùi tiên sinh" nhẹ nhàng kia của nữ hài tựa như là một tia sáng mỏng manh chiếu vào bên trong đầm lầy âm u khắp chốn.

Ánh mắt lạnh lẽo của Bùi Duật Thành hơi chao đảo một cái, dường như lấy lại tinh thần.

Lập tức, cặp con ngươi đáng sợ kia dần dần khôi phục tiêu cự, ánh mắt chậm rãi rơi vào trên người cô bé trước mắt ——

"Bùi tiên sinh, ngài cảm thấy thế nào, không sao chứ?" Long mày Lâm Yên cau lại, nhìn nam nhân chậm rãi ngồi dậy từ trên giường, nhẹ giọng hỏi.

Nhưng mà, Lâm Yên lại chưa đợi được hồi âm của nam nhân.

Cả người Bùi Duật Thành tựa như đã thú hoàn toàn không có có tình cảm cùng lý trí, cơ hồ trong chốc lát, cả người đã đi tới bên cạnh Lâm Yên.

Giờ phút này, Lâm Yên cùng Bùi Duật Thành bốn mắt nhìn nhau.

Con ngươi Bùi Duật Thành, giống như sao trời cuộn cuộn, khiến cho người mê say.

Chẳng qua là, Lâm Yên bây giờ lại không rảnh thưởng thức hai con ngươi của Bùi Duật Thành, từ trong mắt hắn hiện ra, là băng lãnh làm người hoảng sợ hít thở không thông.

Đối đầu với đôi con ngươi băng hàn thấu xương này, Lâm Yên thậm chí nghĩ đến co căng bỏ chạy.

"Bùi tiên sinh... Ngài có khỏe không?" Lâm Yên nhìn về phía Bùi Duật Thành, tận lực bình phục suy nghĩ của mình.

Lâm Yên vừa dứt lời, Bùi Duật Thành lại bỗng nhiên vươn tay, khi Lâm Yên còn chưa kịp phản ứng, một tay giữ cánh tay phải của Lâm Yên.

Cảm nhận được lực lượng trong bàn tay nam nhân, cái trán Lâm Yên chảy ra một tia mồ hôi lạnh, nam nhân này, là muốn bẻ cánh tay của cô xuống?

Nói chuyện yêu đương này... Cũng quá muốn chết a?

"Bùi..."

Chưa chờ Lâm Yên mở miệng, hàn quang trong mắt Bùi Duật Thành càng sâu.

"Àm ăm!"

Một giây sau, mọi người ngoài phòng, chỉ nghe trong phòng truyền đến một tiếng vang thật lớn.

"Chuyện gì xảy ra vậy?!"

Bùi Nam Như hơi biến sắc mặt, làm bộ liền muốn phóng vào bên trong phòng nghỉ.

Nhưng mà, Bùi Nam Như còn chưa kịp làm ra hành động gì, cả người cũng bị Tần Hoan kéo lại, "Nhị thiếu gia! Chờ chút!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 385: Trao đổi tình cảm?

"Mây đen gió lớn..." Tần Hoan nhìn chăm chăm Bùi Nam Như, khẽ cười nói, "Hiện giờ mây đen gió lớn, cô, nam, quả, nữ, sống, chung một phòng... Khụ khụ, đây nhất định là đang trao đổi tình cảm a, động tĩnh hơi lớn, có thể hiểu được, hoàn toàn có thể lý giải, Nhị thiếu gia, cậu tuyệt đối đừng quấy rối!"

Bùi Nam Như nghe vậy có chút im lặng, động tĩnh lớn như vậy, trao đổi tình cảm?

...

Giờ phút này, trong phòng.

Bùi Duật Thành dạo bước đến bên giường, tựa hồ đang tìm kiếm cái gì.

Lâm Yên thì núp ở phía dưới bàn sách, bịt miệng lại, thở mạnh cũng không dám.

Còn tốt vừa rồi thoát khỏi nhanh, nếu không, một cước kia của Bùi Duật Thành, chẳng phải là muốn đá chết cô sao?

Mà Lâm Yên không thể nghĩ đến, bản lĩnh của Bùi Duật Thành, lại đáng sợ như vậy!

Lâm Yên còn chưa kịp suy nghĩ nhiều, lại là thấy, một đôi con ngươi u ám, đang chăm chú nhìn mình.

Lâm Yên vốn là trốn ở dưới bàn làm việc, chưa từng nghĩ, Bùi Duật Thành thoát nhìn không tỉnh táo lắm, nhưng phản ứng cực nhanh, liền lập tức phát hiện cô.

"Bùi tiên sinh..."

Vẫn chưa chờ Lâm Yên nói hết lời, bàn đọc sách bằng gỗ thật trực tiếp bị một chưởng của Bùi Duật Thành hất bay.

Một giây sau, Bùi Duật Thành vươn tay, chụp về phía Lâm Yên.

"Chết tiệt!"

Lâm Yên cắn răng, mặc dù không biết xảy ra chuyện gì, nhưng Bùi Duật Thành thời khắc này, rõ ràng không bình thường.

Không có thời gian cho cô lưỡng lự, một quyền của Lâm Yên đánh tới phía Bùi Duật Thành, hy vọng có thể bức lui Bùi Duật Thành, mình nhanh chóng thoát khỏi nơi đây.

Còn có, đám đồ đạc bên ngoài kia, chẳng lẽ không nghe thấy thanh âm bên trong phòng?!

Thế mà ngay cả bóng người cũng không có!

"Phanh!"

Một quyền của Lâm Yên vung ra, thế nhưng gần như trong nháy mắt, cũng là bị Bùi Duật Thành giữ lại.

Bàn tay của Bùi Duật Thành, giống như một tòa núi cao, mặc cho Lâm Yên làm như thế nào, cũng không cách nào mấy may thoát khỏi.

Xong đời! Chết chắc!

Nhưng mà...

Ngay khi Lâm Yên cảm thấy mình chết chắc, Lâm Yên vậy mà rõ ràng cảm thấy, trong nháy mắt khi tay Bùi Duật Thành tiếp xúc với bàn tay cô, lực đạo vốn đáng sợ kia vậy mà thu về từng chút một.

Ánh mắt lạnh như băng tựa hồ cũng khôi phục nhiệt độ từng chút một...

Lâm Yên vô thức giật giạt tay nhỏ của mình bị nam nhân nắm chặt, lần nữa thử thăm dò kêu một tiếng, "Bùi tiên sinh?"

Bùi Duật Thành nhẹ nhàng bóp nhẹ tay nhỏ của nữ hài một chút, lệ khí trên người giống như nước triều rút, bỗng nhiên biến mất...

Lâm Yên ngạc nhiên chú ý tới, Bùi Duật Thành cuối cùng đã tỉnh lại, thậm chí ngay cả đồng hồ màu bạc trên cổ tay hắn, không biết từ lúc nào cũng đã ngừng vang động, thật giống như cái gì cũng chưa có xảy ra.

Lúc này, trong đầu của cô đột nhiên vang lên một câu tự nhủ lúc ở bên ngoài vừa rồi của nam nhân cầm đoá Úc Kim Hương màu trắng trong túi.

Chẳng lẽ... Chẳng lẽ ảnh hưởng của cô với Bùi Duật Thành thật sự lớn như vậy?

Anh hưởng đến tâm tình của hắn coi như xong, còn có thể trị bệnh cứu người?

Cái này cũng quá khó mà tin nổi đi...

Nhưng dù như thế nào, cô hồi tưởng lại tình cảnh gần đây nhiều lần tiếp xúc cùng Bùi Duật Thành, dường như thật sự là vậy...

"Bùi tiên sinh! Là tôi à! Ngài... Ngài có phải mơ thấy ác mộng hay không?" Lâm Yên tận lực dùng thanh âm ôn nhu nhẹ giọng mở miệng nói.

Bùi Duật Thành nhìn cô bé trước mắt, chỉ thấy trên người cô gái mặc đồ ngủ, dép lê, đang lúng túng đứng đối diện ở nơi cách hắn mấy bước, tiến cũng không được, lui cũng không xong.

"Lâm tiểu thư?"

"Là... là... Tôi là tôi..." Lâm Yên nghe thấy thanh âm của Bùi Duật Thành, đột nhiên thở phào nhẹ nhõm.

Bùi Duật Thành buông tay nữ hài ra, néo néo ấn đường, "Làm sao vậy?"

"Ày... Khục... Cái kia..." Lâm Yên gãi gãi đầu, trong lúc nhất thời cũng không biết trả lời như thế nào.

Chẳng lẽ muốn để cô nói đêm hôm khuya khoắt này bên ngoài đã nhốn nháo hoảng loạn, cô bị ép tranh thủ thời gian chạy vào xem hắn chết chưa, kết quả là trực tiếp đánh một trận cùng hắn?

Mà với trạng thái hiện tại của Bùi Duật Thành, Lâm Yên cũng không dám xác định hắn đã triệt để bình tĩnh hay chưa...

Thế là, Lâm Yên mở miệng nói, "Bùi tiên sinh, trước đó không phải ngài nói, nếu như... Nếu như ban đêm tôi ngủ một mình mà sợ, có thể tới tìm ngài sao?"

Lâm Yên ngẩng đầu, nháy nháy mắt nhìn lại phía nam nhân, tiếp tục mở miệng nói, "Tôi sợ hãi..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 386: Quả nhiên thiên nhiên dùng tốt nhất

Sợ hãi đó là thật sự sợ hãi...

Cho nên, biểu lộ sợ hãi trên mặt Lâm Yên giờ phút này hoàn toàn cũng không cần giả bộ.

Bùi Duật Thành nghe vậy, vẻ mặt liền giật mình, một tia u ám cuối cùng trong đáy mắt cũng biến mất hoàn toàn, ánh mắt lạnh lạnh hòa tan từng chút một.

Lâm Yên thấy thế, lá gan hơi hơi lớn một chút, "Thật xin lỗi, tôi không nên tùy tiện xông vào... Có phải hay không quấy rầy đến ngài..."

Trên mặt Bùi Duật Thành là bệnh trạng tái nhợt, đáy mắt một mảnh bóng mờ màu xanh đen, vẻ mặt cũng hơi có chút hốt hoảng, thoạt nhìn dị thường suy yếu, cùng với bộ dáng thô bạo vừa rồi phảng phất như hai người khác nhau.

Lâm Yên thấy thế, có chút lưỡng lự nghĩ có nên thừa dịp Bùi Duật Thành lúc này buông lỏng cảnh giác mà trốn đi hay không.

Bằng không, chờ một lúc nữa vạn nhất hắn lại mất khống chế, cô thật đúng là bị yêu đương đòi mạng.

Đều do con hàng Bùi Vũ Đường hồ cha kia, luôn luôn quán triệt cho cô quan niệm Bùi Duật Thành hết sức nhu nhược, khiến cô suýt nữa quên mất lần kia khi hắn mất khống chế, là làm thế nào dùng một chương trực tiếp đánh bay nữ hài áo đen kia ra ngoài...

Còn có khắp nơi bừa bộn bên trong quán ăn đêm kia lúc ấy, đoán chừng cũng từ tay Bùi Duật Thành mà ra!

Tạo nghiệp chướng a!

Cô đây là đến ở cái địa phương nguy hiểm gì à?

Sau khi nghĩ tới đây, Lâm Yên quả quyết quyết định ——

Kéo lại tay của Bùi Duật Thành!

Nữ hải duỗi tay nhỏ ra, lặng lẽ sờ sờ kéo bàn tay rộng lớn của nam nhân, mềm nhũn mở miệng nói: "Nếu là đợi ở bên cạnh ngài, tôi liền không sợ nữa."

Sau khi Lâm Yên vừa nói xong lời này, liền hận không thể quát cho mình hai bàn tay!!!

Móa móa móa!

Tại sao khi nói ra lại hoàn toàn tương phản?

Nữ nhân trong tình yêu đều khẩu thị tâm phi như thế sao?

Rõ ràng nghĩ muốn chạy trốn, thế nhưng là, chờ khi cô kịp phản ứng, nàng cũng đã kéo tay của Bùi Duật Thành lại.

Cô là ăn gan hùm mật báo sao?

Chẳng lẽ không sợ một giây sau Bùi Duật Thành vặn đầu cô xuống?

Lâm Yên sợ run cả người, hồi hận phát điên, bên này đang hồi hận, một giây sau, lại bỗng nhiên đã rơi vào một lồng ngực ấm áp...

Trong chốc lát, hô hấp tràn đầy khí tức lành lạnh quen thuộc của nam nhân.

Ánh trăng xuyên qua cửa sổ, lẳng lặng chiếu vào hai người gần bó, trong phòng ngủ lớn như vậy, một mảnh tĩnh mịch.

Đồng hồ màu bạc trên cổ tay nam nhân kia yên lặng lại, không có bất luận tiếng vang gì nữa.

Phanh ——

Một giây sau, một tiếng xô cửa, phá vỡ yên tĩnh này.

"Đại ca, Lâm tiểu thư..." Bùi Nam Như vừa phá cửa vào, liền thấy hình ảnh hai người ôm nhau cùng một chỗ.

Bùi Nam Như và Tần Hoan bên cạnh cùng với các giáo sư chuyên gia đứng xa xa sau lưng, tất cả đều ngốc ở nơi đó.

Đám giáo sư không thể tưởng tượng nổi mà nhìn chăm chăm vào dụng cụ trong tay, "Ổn định... Ổn định lại..."

Tần Hoan nháy nháy mắt, sau đó kích động không thôi mở miệng, "Má nó! Nhị thiếu gia! Cậu xem! Tôi đã nói là đang trao đổi tình cảm, cậu lại không tin!"

Thế là, Bùi Nam Như liền lúng túng đứng tại chỗ như thế.

Hai người trong phòng cứ như vậy bị phá vỡ.

Sau khi chạm đến ánh mắt lạnh như băng của Bùi Duật Thành, đám người Bùi Nam Như cùng Tần Hoan tranh thủ thời gian mau lẹ lui ra ngoài.

"Đại ca, thật xin lỗi, bởi vì trị số trên dụng cụ xuất hiện dị thường, bọn em không yên lòng, cho nên tới kiểm tra một chút, thật xin lỗi, quấy rầy đến hai người!"

Vừa dứt lời, "Phanh" một tiếng, cửa phòng bị đóng lại cực kỳ chặt chẽ.

Ngoài cửa, đám người Bùi Nam Như một bộ sống sót sau tai nạn.

Tần Hoan nhìn chăm chăm trị số đang vô cùng ổn định của dụng cụ, dương dương đắc ý mở miệng, "Thế nào, lão đầu? Tôi đã nói thuốc Ổn Định thuần thiên nhiên dùng tốt nhất mà! Ôm một chút lập tức cái gì cũng giải quyết được hết! Tốt hơn nhiều so với chế phẩm hoá học kia của ông!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 387: Ngụy trang ôn nhu

Mặc dù Bùi Duật Thành tạm thời ổn định lại, thế nhưng ai cũng không dám xem thường, Bùi Nam Như cùng Tần Hoan, Tinh Trầm và mấy người chuyên gia vẫn ở ngoài phòng trông suốt cả đêm, cũng làm xong hết thầy chuẩn bị khẩn cấp.

Đến sáng ngày thứ hai, ngoại trừ Tần Hoan ở bên ngoài, tất cả mọi người đều mang đôi mắt gấu mèo.

Tần Hoan duỗi lưng một cái, mở miệng nói, "Tôi đã nói có nữ nhân kia ở đây, sẽ không có chuyện gì! Các người chính là thích quan tâm mù quáng nha ~"

Nhìn bộ dáng không tìm không phổi này của Tần Hoan, Tinh Trầm nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn ta, theo thói quen giật giật tay trái của mình, tay trái lập tức phát ra tiếng vang kệt kệt kệt của kim loại ma sát.

Đó là Tần Hoan vận khí tốt, không có gặp được bộ dáng đáng sợ của Duật ca khi chân chính mất khống chế...

Mà cậu, đã tự mình gặp được.

Đến nay cậu cũng không dám nhớ lại tình hình lúc đó một lần nữa.

Lúc đó, cậu có thể giữ được cái mạng, chỉ phé một cái tay, bây giờ nghĩ lại, thật sự là phúc lớn mạng lớn.

Sau khi xác định tình huống trước mắt của Bùi Duật Thành đã ổn định lại, mọi người lúc này mới rời đi.

...

Giờ phút này, trong phòng ngủ rộng rãi sáng ngời.

Trên giường lớn màu trắng tinh, Lâm Yên nằm ở bên cạnh nam nhân một đêm chưa ngủ.

Tay của cô cẩn thận từng li từng tí nắm tay nam nhân, nguyên một đêm cũng không dám thả lỏng.

Cô sợ buông lỏng tay, khối đồng hồ tử vong trên cổ tay hắn kia liền sẽ lại bắt đầu "Tích tích tích"...

Cô sai, cô thật sự sai...

Cô đột nhiên phát hiện mình phạm phải cái sai lầm lớn!

Trước đó cô vẫn nói với chính mình, phải tin tưởng một mặt ôn nhu hiền lành của Bùi Duật Thành, lại quên một mặt đáng sợ kia của hắn.

Cô quên, ôn nhu, cùng thiện lương kia... Đều là hấn nguy trang..

Chẳng qua là hấn nguy trang thật sự quá thành công..

Cô bị một mặt thiên sứ của Bùi Duật Thành, từng bước một dụ dỗ, tiến vào địa ngục...

Thế nhưng thật sự không thể trách cô, trên thế giới này, không có có bất cứ người nào, có thể thừa nhận được ôn nhu khi nam nhân này tận lực giả vờ.

Nói muốn qua ỏ, là lời chính cô nói ra, bây giờ muốn đổi ý là không thể nào...

Huống chi cô cũng không dám.

Lâm Yên mở to con mắt nằm trên giường, tinh thần nguyên một đêm đều là khẩn trương cao độ, bàn tay bị cô nắm chặt dưới lòng bàn tay đột nhiên giật giật, cô liền lập tức cảnh giác.

Lâm Yên lập tức chậm rãi nhìn lên theo cái tay kia, nhìn lại nam nhân phía bên cạnh.

Chỉ thấy, nam nhân không biết đã tỉnh từ lúc nào, cặp con ngươi ỏ dột kia đang lẳng lặng chăm chú nhìn cô...

Lâm Yên giật nảy mình, suýt chút co cẳng chạy, cô rụt cổ một cái, thở mạnh cũng không dám, ho nhẹ một tiếng, cẩn thận mở miệng, "Bùi tiên sinh... Ngài... Ngài đã tỉnh a..."

Bùi Duật Thành không nói gì, ánh nắng sáng sớm rơi vào trên mặt nam nhân, lại không có cách nào hòa tan băng lãnh cùng lạnh lẽo âm trầm trên gương mặt kia.

Dáng vẻ Bùi Duật Thành không nói lời nào, khiến cho Lâm Yên càng thêm bất an, nín thở dưới sự khẩn trương, không còn dám tùy tiện mở miệng.

Ngộ nhờ không cần thận nói câu nào liền kích thích đến hần thì sao?

Không biết qua bao lâu, ánh mắt nam nhân rơi vào trên tay nhỏ của nữ hài, ngón tay thon dài nhẹ nhàng ngoéo một cái vào... Lòng bàn tay nữ hài, hững hờ mở miệng, "... Hối hận rồi?"

Nam nhân vừa dứt lời, trong lòng Lâm Yên bỗng nhiên hơi hồi hộp một chút.

Giờ phút này, ánh mắt Bùi Duật Thành, giống như hoàn toàn nhìn thấu cô, khiến cho cô từ trong ra ngoài đều không có chỗ che thân.

Nam nhân này cũng thật là đáng sợ?

Liếc thấy được cô đang suy nghĩ gì?

Mà Bùi Duật Thành thời khắc này, cho cô một loại cảm giác cực kỳ xa lạ, khiến cho cô cảm thấy thật sự giống như cô chưa từng chân chính nhận biết cùng hiểu người trước mắt...

Tặng đậu

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 388: Còn có thể trốn sao?

Hối hận rồi?

Đương nhiên hối hận! Cô có thể không hối hận sao?

Thế nhưng giờ khắc này, đánh chết cô cũng không dám nói ra hai chữ này.

Thật sự là nghiệp chướng, Bùi Duật Thành trước đó rõ ràng còn rất tốt mà, đến cùng vì cái gì đột nhiên liền mất không chế?

Cũng bởi vì mơ thấy ác mộng?

Tục ngữ nói ngày nghĩ gì, đêm mơ ấy, hần là bị cái gì kích thích, mà đột nhiên mơ thấy ác mộng, còn khiến cho hần đột nhiên mất không chế...

Chẳng lẽ... Ban ngày khi cô giấu áp phích, bị phát hiện rồi? Hơn nữa còn bị phát hiện cả hai lần rồi?

Hần là... Không lẽ... Xui xẻo... Như thế?

Lâm Yên cũng không kịp nghĩ nhiều, giờ phút này vì bảo mạng, chỉ có thể nháy nháy mắt giả ngu, "A? Hối... Hối hận? Hối hận cái gì?"

Một ngón tay của Bùi Duật Thành từng chút véo nhẹ bàn tay của nữ hài, sau đó trở tay ngăn chặn, hạ giọng, mở miệng nói: "Hối hận đi tới bên cạnh tôi... Hối hận... Bị tôi kéo xuống địa ngục."

Thanh âm trầm thấp cùng ánh mắt xâm chiếm lạnh lẽo của nam nhân như có thực chất, giống xiềng xích, từng chút một kéo cô vào sâu trong bóng tối.

Lâm Yên: "..."

Ách...

Hối hận là rất hối hận, thế nhưng, anh dùng bàn lạnh kéo tôi xuống, tôi cũng đã tiếp nhận, còn có thể trốn sao?

Cuối cùng, Lâm Yên ho nhẹ một tiếng, nâng khuôn mặt nhỏ lên, cực kỳ thành khẩn mỉm cười mở miệng nói, "Làm sao lại thế! Chỗ có ngài, cho dù là một mình trên sa mạc hoang vu, đối với tôi mà nói cũng là ốc đảo! Ngài là nguồn nước cuối hoang mạc, ngài là nắng ấm trên đỉnh núi tuyết, ngài là ánh sao trong đêm tối vô tận!!!"

Lâm Yên đại khái tuyệt đối không nghĩ tới, chính mình chăm chỉ học kỹ thuật diễn xuất, một ngày kia lại có thể dùng để cứu mạng.

Điều này nói rõ cái gì?

Điều này nói rõ làm người nhất định phải học tập thật giỏi, ngày ngày hướng lên, nhiều thêm một tay nghề, liền nhiều một thủ đoạn mưu sinh!

Mà cô còn phải tiếp tục cố gắng, không ngừng thăng cấp tiến hóa mới có thể dùng tài năng ăn nói để vượt các cửa ải khó khăn cũng đang không ngừng thăng cấp của BOSS.

Lần này, dưới sự thúc đẩy của cảm giác áp bách mạnh mẽ, Lâm Yên càng nhanh tiến vào trạng thái, đối đầu với ánh mắt của nam nhân, biểu lộ càng thêm thành khẩn, tiếp tục mở miệng nói: "Lại nói, coi như là ngài dẫn tôi tới Vô Gian luyện ngục thì như thế nào? Nơi đó có ngài a!"

Bùi Duật Thành nghe lời của cô gái, ánh mắt đột nhiên lắc lư kịch liệt một cái, giống như lâm vào trong một suy nghĩ phức tạp nào đó.

Đây là điều mà đời này hẳn chưa bao giờ hy vọng xa vời có thể nghe được từ trong miệng của nữ hài..

Lại không nghĩ rằng, một ngày kia, vậy mà thật sự sẽ nghe được cô chính miệng nói ra.

Chỉ cần là nơi có ngài ở...

Địa ngục thì lại thế nào, nơi đó có ngài a.

Câu nói này lặp đi lặp lại vọng ở bên tai, tựa như là một chén rượu độc, khiến cho hắn biết rõ là độc, lại thương thức, lại nếm, uống rượu độc để giải khát...

Về mặt Bùi Duật Thành liền giật mình, sau một hồi lâu, hắn mới giật giật khoe miệng, dường như là tròng mắt cười cười, môi mỏng khẽ mở, lẩm bầm một câu gì.

Tiểu lửa gat...

Bởi vì âm thanh nam nhân quá nhẹ, cho nên Lâm Yên không nghe rõ, cẩn thận từng li từng tí mở miệng hỏi, "A? Bùi tiên sinh... Ngài nói cái gì? Tôi không nghe rõ..."

"Lâm tiểu thư không cần khẩn trương..." Bùi Duật Thành nhẹ giọng cười một tiếng, tiếp tục duy trì tư thế véo nhẹ tay nữ hài, chậm rãi mở miệng nói: "Vô luận cô nói đối cái gì, tôi cũng đều tin."

"Phốc, Khụ khụ khụ..." Lâm Yên nghe vậy, trực tiếp bị nước miếng của mình làm sặc, vội vàng nói, "Không có... Không có không có! Tôi không có nói lời bịa đặt! Từng chữ từng câu kia của tôi đều là phát ra từ chân tâm!"

Bùi Duật Thành: "Ừm, tôi tin."

Lâm Yên: "..."

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 389: Lần này làm tốt lắm

Sáng sớm, giải trí Khải Tinh.

Quan mới đến đột ba đồng lửa (Ý kiểu mới nhận chức phải thị uy, ra oai ấy. Bạn nào hiểu cái này thì để lại cmt nhé), sau khi Cao Chí Uy ngồi lên chức tổng thanh tra bộ diễn viên kinh tế, sáng sớm liền triệu tập tất cả mọi người họp, một bộ tư thế tiếp quản quyền hành.

Những người phía dưới kia nịnh nọt đồn dập khen ngợi.

"Thật sự là hả lòng hả dạ, xem như đuôi được cao da chó Lâm Yên kia ra ngoài! Nếu không phải bởi vì Cao tổng thanh tra, nữ nhân kia được Triệu Hồng Lăng che chở, đến bây giờ còn ở lại trong công ty, bồi đen công ty của chúng ta khắp nơi ấy chứ!"

"Đúng đấy, lấy năng lực làm việc của Triệu Hồng Lăng kia, cũng không cảm thấy ngại ngời trên vị trí tổng thanh tra, cái gì tuệ nhãn biết nhìn ngọc chứ, thế mà coi loại rác rưởi Lâm Yên kia như bảo bối, chẳng lẽ còn thật sự cho rằng cô ta có thể hot hay sao?"

"Phốc? Lâm Yên có thể hot? Nếu cô ta có thể hot, tôi liền nuốt cái bàn này!"

...

An Thiên Thiên ngồi bên tay trái của Cao Chí Uy, cười duyên một tiếng mở miệng nói, "Mọi người cũng đừng nói như vậy chứ, phim điện ảnh người ta mới đóng cũng sắp chiếu lên, phim đó thể nhưng là chân chính sử dụng kinh phí cao đấy! Liên minh ảnh để ảnh hậu cùng các boss hợp tác! Nói không

chùng cô ta liền ngồi gió đông nổi tiếng thì sao!"

Mọi người nghe vậy, đáy mắt tất cả đều tràn đầy xem thường cùng trào phúng. "Coi như phim điện ảnh siêu hot, thì có nửa xu quan hệ gì với cô ta? Thiến Thiến, cô không thấy hiện tại trên mạng đã mắng cô ta thành cái dạng gì sao?"

Cũng bởi vì cô ta, rất nhiều Fan hâm mộ phim điện ảnh cũng bắt đầu cùng nhau chống lại, đoán chừng nhà sản xuất bộ phim này bây giờ đang sút đầu mẻ trán, hối hận phát điên đi!

Loại người như Lâm Yên này, bản lãnh cái rắm gì cũng không có, chỉ biết lẳng xê, hôi thối không chịu nổi, bên trong toàn bộ giới cũng đã tối đen, tóm lại ai dính vào người đó không may!"

Người nói chuyện thay đổi lời nói, lập tức nhìn về phía Cao Chí Uy, lại bắt đầu khen tặng. "Còn may Cao tổng thanh tra thủ đoạn lỏi đĩnh, vừa đến đã giúp chúng tôi đuổi viên phân chuột này ra ngoài, nếu không, hiện tại sợ là công ty của chúng ta cũng sẽ bị liên lụy!"

"Chính là như vậy, Cao tổng thanh tra nhất định có thể dẫn đầu giải trí Khải Tinh chúng ta đi tới đỉnh cao!"

Cao Chí Uy nghe mọi người nịnh nọt, trên mặt tràn đầy vẻ đắc ý, mở miệng hạ lệnh với người phụ trách liên quan, "Mọi người cũng đã nhắc nhở tôi, hiện tại nếu Lâm Yên đã hủy bỏ hợp đồng với công ty của chúng ta, như vậy, từ nay về sau liền không có bất cứ quan hệ nào với công ty của chúng ta.

Bộ phận PR đợi lát nữa liền đi an bài một chút, phát một tuyên bố công khai, nói rõ ràng chuyện này, đừng đến lúc đó lại khiến công ty mang tiếng."

"Đã hiểu rõ, tổng thanh tra, tôi cũng đã sớm an bài xong xuôi." Người phụ trách bộ phận PR lập tức mở miệng nói.

Thế là, rất nhanh, microblogging của giải trí Khải Tinh liền ban một tuyên bố, tuyên bố đã chính thức hủy bỏ hợp đồng cùng diễn viên Lâm Yên dưới trướng.

Giải trí Khải Tinh chẳng qua là công ty giải trí nhỏ trong giới, hoàn toàn bởi vì Tường Tư Phi mới có hơi danh tiếng.

Chỉ là, sau khi page phát tuyên bố ra, cũng nhắc lên một hồi quan tâm không nhỏ.

Tất cả phía dưới đều đang hoan hô hả lòng hả dạ, không ít nhân lực khen giải trí Khải Tinh.

"Má nó! Khỏi u ác tính Lâm Yên của ngành giải trí này, cuối cùng cũng bị đuổi ra ngoài! Giải trí Khải Tinh pha này làm tốt lắm!"

"Chỉ là, giải trí Khải Tinh đáng lẽ nên làm từ sớm đi? Vấn đề loại diễn viên này ở công ty! Khó trách trước đó Tường Tư Phi cũng không tiếp tục chờ được nữa, cuối cùng tới truyền thông Vạn Chúng!"

"Nghe nói là bởi vì bên trong giải trí Khải Tinh gần đây đổi cao tầng, tổng thanh tra trước đó vẫn luôn che chở Lâm Yên, quả nhiên vẫn là cao tầng mới tới có ánh mắt hơn!"

...

Đổi toàn bộ đồ dùng xa hoa trong văn phòng, Cao Chí Uy ngồi ở trước máy tính, nhìn đám fan hâm mộ trên mạng tán dương mình, mặt mũi tràn đầy xuân phong đắc ý.

"Thiến Thiến, chờ một thời gian đi, qua mấy ngày nữa cô ta liền sẽ ngoan ngoãn tới cửa cầu xin! Chỉ là, đến lúc đó, anh cũng sẽ không dễ nói chuyện như vậy nữa, hừ..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 390: Cũng nên tới chịu trách nhiệm

Mấy ngày gần đây, giải trí Khải Tinh nhìn chăm chăm tin tức trên mạng rất chặt, nhất là các diễn đàn lớn nổi danh.

Trước mắt, bộ phim 《Kỳ Phùng Dịch Thủ》 này còn chưa chiếu, cơ hồ đã bị toàn internet chống lại.

Mà đối với loại tình huống này, cũng là trong dự liệu của giải trí Khải Tinh.

An Thiến Thiến cười lạnh không thôi, "Loại mặt hàng Lâm Yên này, bản thân chính là dựa vào đủ loại scandal cùng nhiệt độ mới có chút nổi tiếng, cô ta đi đóng phim, bị toàn internet chống lại là chuyện quá bình thường!"

Nghe thấy, khỏe miệng Cao Chí Uy hơi hơi giương lên: "Trước đây không lâu, trang chủ đoàn làm phim bộ phim này thả video ra, nội dung bên trong

video này, còn có Lâm Yên xuất hiện, chỉ có điều, bởi vì chuyện mấy ngày qua toàn internet đều chống lại, phần diễn của Lâm Yên trong Video đều đã bị xóa bỏ!"

Giờ phút này, một người đại diện bên cạnh cười nói: "Cao tổng thanh tra, lúc này mới có là gì đâu, qua một đoạn thời gian nữa, có lẽ, bộ phim《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》 này, hết thấy phần diễn của Lâm Yên đều sẽ bị loại bỏ, thậm chí casting quay chụp lại một lần nữa cũng chưa chắc!"

Tuy nói, nhân vật Lâm Yên đóng rất có trọng lượng trong bộ phim《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》 này, nhưng phần diễn lại không nhiều, nếu như bởi vì việc bị toàn internet chống lại, loại bỏ toàn bộ phần diễn của Lâm Yên, cũng không phải là không thể.

...

Đối với việc này, đám người Cao Chí Uy cũng không có đoán sai.

Giờ phút này, đoàn làm phim《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》 xác thực đã bị chuyện này khiến cho sứt đầu mẻ trán.

Trước đó, bọn họ đã tận lực giảm cảm giác tồn tại của Lâm Yên, nhưng không nghĩ tới trước khi chiếu lên vẫn là nhận phải sự chống lại quy mô lớn như vậy.

Ở trong đó tự nhiên là có bút tích của đối thủ bọn họ, muốn thừa cơ hội này chèn ép nhóm họ, cộng thêm một chút thế lực khác hạ độc thủ từ bên trong.

Thế nhưng, cuối cùng cũng vẫn là bởi vì thanh danh của Lâm Yên thật sự là quá kém, Fan hâm mộ hơi có chút động đây, liền lập tức khiến quần tình xúc động, toàn internet chống lại.

Bây giờ đại thế đã định, coi như bọn họ dùng tiền mua thủy quân cũng đã không ép xuống nổi, hơn nữa còn hoàn toàn ngược lại.

Càng hòng bết là, rất nhiều nhà phê bình điện ảnh nổi danh trong giới, cũng bắt đầu mang theo Fan hâm mộ chống lại bộ phim《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》 này, cũng tuyên bố, sau này chỉ cần là phim điện ảnh hoặc truyền hình có Lâm Yên đóng, bọn họ sẽ kiên quyết chống lại, tuyệt đối không xem.

Dưới tình huống như vậy, đoàn làm phim cũng gặp phải áp lực cực lớn.

Trong hội nghị đoàn làm phim.

Phùng An Hoa lúc này đã sứt đầu mẻ trán, tức giận vỗ bàn, "Xóa! Tất cả đều xóa bỏ! Kêu bên tuyên truyền trong thời gian này không được phát bất kỳ video cùng tuyên truyền ngoài lề nào có nội dung liên quan tới Lâm Yên!"

"Nhà sản xuất Phùng, chúng tôi đã xóa rồi, video đăng trước đó cũng xóa bỏ rồi, thế nhưng là... Hiệu quả không lớn... Hiện tại người nào không biết Lâm Yên diễn bộ phim này của chúng ta chứ?" Công nhân viên về mặt đau khổ mở miệng nói.

Lúc này, phó đạo diễn Ngô Văn Hải một bên nhìn thoáng qua Khương Nhất Minh bên cạnh, lạnh giọng mở miệng cười nói, "Nếu không phải lúc trước có người ủng hộ Lâm Yên, nhất định phải để cô ta diễn nữ bốn, hôm nay chúng ta cũng sẽ không gặp phải loại vấn đề khó giải quyết này."

Hiện tại cũng bởi vì viên phân chuột này, mấy ngàn vạn đầu tư của chúng ta, liền muốn trôi đi như nước! Có vài người, cũng nên tới chịu trách nhiệm đi?"

Khương Nhất Minh trầm mặt, không nói một lời.

Ông ấy tin tưởng vững chắc bản thân không sai, nhưng ông ấy cũng vô cùng rõ ràng, đoàn làm phim là muốn kiếm tiền.

Cái giới này cũng không phải là một nơi chỉ nói thị phi đúng sai...

Phùng An Hoa trầm giọng nói, "Vậy liền xóa bỏ tất cả phần diễn của Lâm Yên, sau đó phát một thông cáo nói xin lỗi với những người mê điện ảnh!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 391: Con tới truyền tin tức cho ba

Mãi đến khi nghe nói đến đây, Khương Nhất Minh mới đổi sắc mặt, "Không được!"

Phó đạo diễn Ngô Văn Hải nhú mày: "Đạo diễn Khương, không phải là lúc này ông còn muốn nói chuyện giúp Lâm Yên chứ?"

Khương Nhất Minh mở miệng: "Nếu như muốn xóa phần diễn của Lâm Yên, như vậy nhất định cũng phải loại bỏ toàn bộ phần diễn của Vệ Từ Phong, dù sao tất cả phần diễn của hai người cũng đều là cùng nhau. Không chỉ như thế, phần diễn của Lâm Yên mặc dù không nhiều, nhưng lại liên tiếp, nhất là một trận cực kỳ trọng yếu cùng Bùi Nam Như kia, sau khi xóa bỏ, bộ phim này liền bị hủy!"

Nhắc đến Vệ Từ Phong, mọi người cuối cùng mới có chút cổ ky, Vệ tiểu thiên vương cũng không phải dễ trêu.

"Thế này cũng không được, thế kia cũng không được, đạo diễn Khương ngài cũng nghĩ cách đi? Cũng đã chốt cả rồi, lập tức sẽ chiếu lên, muốn đòi người quay bù cũng không kịp! Huỷ không được, vậy mất cả chỉ lẫn chài thì được à?" Ngô Văn Hải mở miệng nói.

Không chỉ có hắn ta, những thành viên khác trong đoàn làm phim ở hội nghị giờ phút này cũng khó tránh khỏi có chút oán trách.

Phùng An Hoa cũng không mở miệng nói chuyện, ông ta hợp tác cùng Khương Nhất Minh nhiều năm, quan hệ của hai người vẫn luôn không tệ, nhưng chuyện lần này, trách nhiệm của Khương Nhất Minh xác thực rất lớn, không cách nào chối bỏ.

Trong phòng họp mờ mịt năm miệng mười phản nản nghị luận.

Lúc này, Khương Nhất Minh đột nhiên chậm rãi đứng lên, sắc mặt trang nghiêm mở miệng, "Làm tổng đạo diễn bộ phim này, tôi phản đối loại bỏ phần diễn của Lâm Yên, tôi quyết định, phim điện ảnh chiếu lên đúng hạn. Đến lúc đó, nếu như bộ phim này hao tổn, do tổng đạo diễn tôi một mình gánh chịu hậu quả, tôi sẽ đi nói rõ lý do cùng người đầu tư. Tan họp!"

Khương Nhất Minh nói xong, cúi người, chậm rãi cúi mình cúi chào với tất cả mọi người đang ngồi.

Toàn bộ trong phòng, lặng ngắt như tờ.

Hơn nửa ngày, mới có người nhỏ giọng thào thì, "Nếu như bộ phim này hao tổn? Hiện tại bộ phim này đã định là sẽ thiết thời rồi?"

"Đúng vậy, không thấy chúng ta đã thâm thành dạng gì sao? Các rạp lớn cũng không nguyện ý cho chúng ta chiếu phim*, tất cả đều là suất chiếu nửa đêm.."

* Nguyên văn: phiền từ (là người xấu, lừa gạt nhưng thấy không phù hợp hoàn cảnh lắm nên đổi thành chiếu phim).

"Ai, vốn là nghĩ nhất định có thể kiếm tiền từ phim, đều bị thuốc cao da chó kia hủy, thật sự là không may, đạo diễn Khương lần này thật sự là nhìn lầm, còn chết không thừa nhận..."

...

Vân Gian thủy trang.

Sau khi vượt qua một đêm kinh hồn ngày đầu tiên, mấy ngày kế tiếp cũng còn tính là gió êm sóng lặng.

Bùi Duật Thành bình thường bề bộn nhiều việc, thường xuyên trở về khivđã khuya, hai ngày này bọn họ cơ hồ cũng không chạm mặt, hai người trước mắt đều bình an vô sự.

Lâm Yên buồn bực ngán ngẫm lẫn lộn trên giường, thỉnh thoảng lấy điện thoại di động ra quét tin tức.

Khi nhìn thấy thông báo mới nhất của giải trí Khải Tinh, Lâm Yên nâng cằm lên ngoéo... Mỗi một cái, Cao Chí Uy này, còn thật sự không biết xấu hổ.

Thế mà lợi dụng cô tăng độ yêu thích cho công ty, còn một bộ sứ giả chính nghĩa, thay trời hành đạo...

Chỉ có điều, Lâm Yên cũng lười đi giải thích làm sáng tỏ cái gì, lấy giai đoạn hiện tại mà nói, chính mình không mở miệng cũng bị trên mạng mắng chết đi sống lại, ngộ nhờ mở miệng, còn đến mức nào.

Bởi vì « Kỳ Phùng Dịch Thủ » sắp chiếu lên, cô thắng tới một đợt cuồng phong bão táp bôi đen toàn internet mới.

Diễn phim là công việc của cô, công việc đã làm tốt, xứng đáng với phần cát xê kia của chính mình, còn sau này như thế nào, đã không phải là vấn đề cô có thể can thiệp.

Hết thấy chỉ nhìn phản ứng người xem sau khi chiếu lên.

"Ba ba!"

Lúc này, ngoài phòng truyền đến thanh âm của Bùi Vũ Đường.

"Cửa không có khóa, vào đi." Lâm Yên nói.

Nghe thấy, Bùi Vũ Đường lúc này mới nhanh chân tiến vào trong.

"Cậu sao lại tới đây?" Ánh mắt Lâm Yên rơi vào trên người Bùi Vũ Đường.

Bùi Vũ Đường một mặt nịnh hót mở miệng: "Ba ba, con đương nhiên là đến truyền tin tức cho ba a!"

Thuận tiện tới cạ một chút phòng chơi cùng hồ bơi lớn trong biệt thự sang trọng.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 392: Tôi cùng người anh nào của cậu?

Đây cũng chính là bởi vì Lâm Yên ở trong đây, cậu ta mới dám lên qua, nếu không đánh chết cậu ta cũng không dám trở về a!

Hai ngày này, Bùi Vũ Đường kiểm soát đủ loại để tới biệt thự, Lâm Yên đã thành thói quen, cũng không có vạch trần, "Tin tức gì?"

"Ai, được rồi, chính chị xem đi." Lúc này, Bùi Vũ Đường ném điện thoại di động cho Lâm Yên.

Sau khi xem xong nội dung trên điện thoại di động Bùi Vũ Đường, về mặt Lâm Yên lãnh đạm, chỉ là thông cáo giải trí Khải Tinh phát trước đó mà thôi.

"Ba ba, không thể không nói, ba là thật hot a!"

Bùi Vũ Đường nhìn Lâm Yên chăm chăm: "Thông cáo này mới phát ra bao lâu, nhấn lại liền đã hơn mười vạn, sáu vạn Share... Ba cũng sắp bắt kịp diễn viên tuyến đầu rồi."

Không thể không nói, bị toàn internet bôi đen, cũng là một loại năng lực.

Bởi vì sự tồn tại của Lâm Yên, hoàn cảnh internet cuối cùng cũng hòa bình, chỉ cần bạn bôi đen Lâm Yên, vậy bạn chính là huynh đệ tỷ muội của tôi, chúng ta là người một nhà.

"Tôi không mùi, đã sớm thấy, cảm ơn." Lâm Yên im lặng nói.

Bùi Vũ Đường cười hắc hắc, thần bí mở miệng nói, "Cái kia... Còn có một tin tức, chị nhất định không biết!"

"Tin tức gì tôi không biết?" Lâm Yên hỏi.

"Nghe nói trong đoàn làm phim 《Kỳ Phùng Dịch Thủ》 đều đã sắp đánh nhau, vì xóa hay không xóa phần diễn của chị, cuối cùng, là Khương Nhất Minh dùng sức một mình chống đỡ tất cả trách nhiệm, ngăn trở loại bỏ nội dung cốt truyện liên quan đến chị, quyết định chiếu lên đúng hạn!"

Bùi Vũ Đường kích động mở miệng nói, "Ai nha ba ba chị đừng nói, thật không nghĩ tới trong toàn bộ đoàn làm phim này cuối cùng còn có người thông minh! Nếu những người muốn xóa nội dung cốt truyện liên quan đến chị biết chị lại có thể là bà chủ giải trí Đình Phong đầu tư cho bọn họ, không biết lại là biểu tình gì đâu? Chắc chắn..."

Lâm Yên vốn chỉ một lòng nghĩ đến làm tốt công việc của mình, đối với chuyện sau khi phim điện ảnh chiếu lên cũng không quá quan tâm, giờ phút này, nghe Bùi Vũ Đường nói, đối với tín nhiệm cùng giữ gìn Khương Nhất Minh dành cho mình, khó tránh khỏi vẫn còn có chút động lòng.

Hi vọng đến lúc đó, xứng đáng với phần giữ gìn này của đạo diễn Khương.

"Đúng rồi, ba ba, hai ngày này... Chị cùng anh em ở chung thế nào rồi?" Bùi Vũ Đường nhin vài ngày, cuối cùng nhin không được, bát quái hệ hệ truy vấn.

Lâm Yên vừa nghĩ tới việc chính mình tự chui đầu vào lưới, bị Bùi Vũ Đường tẩy não cũng là một bộ phận nguyên nhân rất lớn, liền tức giận.

Đã nói thân thể mềm yếu nhu nhược dễ dàng đạp đổ đâu?

Đây gọi là thân thể mềm yếu nhu nhược?

Vũ lực giá trị MAX! Còn biết thuật đọc tâm! Cô quả thực là tự tay đưa mình vào ổ sói!

Lâm Yên hững hờ liếc mắt lườm Bùi Vũ Đường, cười như không cười mở miệng nói, "A, ở chung thế nào? Cậu là hỏi... Tôi cùng người anh nào của cậu?"

Bùi Vũ Đường vừa nghe thấy lời ấy, đầu tiên là ngẩn ngơ, tiếp đó quả thực bị dọa đến hồn phi phách tán, "Chị chị chị... Chị đâu! Chị cũng chớ làm loạn! Tuyệt đối đừng làm loạn! Bình tĩnh! Sẽ không thật sự đối với nhị ca em..."

Lâm Yên hừ một tiếng, tức giận chất vấn: "Làm loạn cái đầu của cậu! Tôi còn chưa hỏi cậu đâu! Cậu không phải nói với tôi, nói thân thể đại ca cậu hiện tại rất suy yếu sao? Không phải nói anh của cậu ngay cả đi đứng bước đi cũng khó khăn sao? Kết quả, cậu biết đêm đầu tiên tôi tới đây, phát sinh cái chuyện phát rồ gì không?"

Bùi Vũ Đường mở to hai mắt, hai con ngươi chiếu lấp lánh, "Chuyện gì xảy ra? Đại ca của em làm gì với chị???"

Lâm Yên: "..."

Một mặt biểu hiện mong đợi của đứa trẻ trâu này là có ý gì?

"Đại ca cậu đánh một trận với tôi! Tôi suýt chút mất cả cái mạng nhỏ!!!" Lâm Yên cá giận nói.

"Đánh... Đánh nhau..." Bùi Vũ Đường kinh ngạc đến ngây người, "Đêm hôm khuya khoắt, cô nam quả nữ, ở chung một phòng, hai người các người... Liền không thể làm chuyện có ý nghĩa sao? Kết quả chạy đi... Đánh nhau?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 393: Bà nội, bà đến rồi!

Hôm nay Lâm Yên hẹn Triệu Hồng Lăng nói chuyện ký kết, không có rảnh nói mò với Bùi Vũ Đường, thu thập một chút liên tới nhà trọ của Triệu Hồng Lăng.

Hai người Đa Đa cùng Triệu Hồng Lăng đang thăm tra đi thăm tra lại hợp đồng.

"Đa Đa, đi mở cửa." Nghe thấy tiếng chuông cửa, Triệu Hồng Lăng nói.

Lúc này, Đa Đa đứng dậy, mở cửa.

"Yên tỷ, chị đến rồi." Trông thấy Lâm Yên, Đa Đa chào hỏi.

"Gọi chị là cái gì?" Lâm Yên mỉm cười.

Đa Đa: "..."

"Bà nội, bà đến rồi!" Khoé miệng Đa Đa hơi hơi co rúm, một lần nữa mở miệng nói.

"Nghe lời." Lâm Yên nhẹ gạt đầu, nhét túi vào trên ghế sa lon.

"Lâm Yên, chị đã xem kỹ, hợp đồng của chúng ta đều không có vấn đề gì, chẳng qua là..." Ánh mắt Triệu Hồng Lăng rơi vào trên người Lâm Yên, vẻ mặt hơi có chút cổ quái.

"Lăng tỷ, làm sao vậy?" Lâm Yên hỏi.

"Chính là vấn đề tiền lương." Triệu Hồng Lăng đi thẳng vào vấn đề.

Lâm Yên: "Lăng tỷ, là tiền lương quá thấp, không hài lòng sao?"

"Không phải." Triệu Hồng Lăng lắc đầu: "Vừa vặn ngược lại, là tiền lương quá cao."

Triệu Hồng Lăng trước đó cũng cố ý đi hỏi một chút vấn đề tiền lương của giải trí Đinh Phong, tiền lương một số người đại diện uy tín lâu năm được giữ sau khi trích phần trăm, hoàn toàn hết sức lý tưởng, thế nhưng, phần hợp đồng này của Triệu Hồng Lăng, tiền lương còn cao hơn những người đại diện uy tín lâu năm kia của giải trí Đinh Phong.

Mà dựa theo như logic của người bình thường, bọn họ mấy người đi ăn máng khác này, tiền lương ban đầu cùng trích phần trăm chia hoa hồng, hẳn là không cách nào so sánh với cùng những công nhân uy tín lâu năm kia mới đúng.

"Sao lại không được! Lăng tỷ, chị cảm thấy còn có vấn đề gì không?" Lâm Yên khó hiểu.

Nghe thấy, Triệu Hồng Lăng gạt đầu, nói: "Đối với đãi ngộ của giải trí Đinh Phong, chị tự nhiên là hết sức hài lòng, chị chẳng qua là kỳ quái, giải trí Đinh Phong vì sao lại bỏ ra giá tiền lớn như vậy? Chị đã xem qua, hợp đồng diễn viên của em, đãi ngộ đưa ra cũng rất tốt!"

"Cái kia còn phải hỏi sao, giải trí Đinh Phong cho rằng người ký đáng cái giá này, bọn họ mới có thể đưa ra, bọn họ cũng không phải làm từ thiện." Lâm Yên cười nói.

Đối với lý do thoái thác này của Lâm Yên, Triệu Hồng Lăng lại không có hoài nghi cái gì.

Chính như Lâm Yên nói, giải trí Đình Phong không phải cơ quan từ thiện, bọn họ đích xác là nhìn trúng năng lực cùng tiềm lực của một người sau này, mới có thể tiến hành định giá.

Dựa theo suy nghĩ trước đó của Triệu Hồng Lăng, tiền lương cùng công việc của họ, nhất định phải thấp hơn trình độ trung bình của giải trí Đình Phong, nhưng tình huống hiện tại, lại làm Triệu Hồng Lăng không có nghĩ đến.

Thu nhập của người đại diện bình thường là theo chân diễn viên, bởi vì giải trí Đình Phong cho Lâm Yên đãi ngộ rất tốt, cho nên mới kèm thêm đãi ngộ của cô ấy và Đa Đa cũng rất cao.

Trong quá khứ, dạng người đại diện giống cô ấy, không dám suy nghĩ có thể tiến vào dạng công ty hàng đầu như giải trí Đình Phong này.

"Tiền lương của em cũng tăng gấp bội đấy!" Đa Đa nhìn Lâm Yên chăm chăm, mặt mũi tràn đầy hưng phấn.

Giải trí Đình Phong bên kia, tiền lương trợ lý đều là công ty trực tiếp thanh toán.

Gia cảnh của Đa Đa cũng không tốt, có thể nói là trụ cột trong nhà, thực ra, tiền lương tại giải trí Khải Tinh, cô đã hết sức thỏa mãn.

Chỉ có điều, tiền lương giải trí Đình Phong cho cô, là gấp sáu lần giải trí Khải Tinh!

Đồng thời, đây vẹn vẹn chẳng qua là tiền lương thực tạo, nếu như cô biểu hiện tốt hơn, tiền lương còn có cơ hội tăng lên cực lớn.

Vừa mới bắt đầu xem xong hợp đồng, Đa Đa tựa như đang nằm mơ, căn bản khó có thể tin.

Lâm Yên cùng Triệu Hồng Lăng chờ trong chốc lát, rất nhanh, công nhân viên giải trí Đình Phong bên kia đã tới.

Người tới là một công nhân viên phụ trách ký kết và một đồng nghiệp bên pháp lý của giải trí Đình Phong.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 394: Chuẩn bị tâm lý thật tốt

Không hổ là giải trí Đình Phong, công nhân viên rất chuyên nghiệp, sau khi tới, cũng không có nhiều lời vô ích gì, trực tiếp để cho bên pháp lý xác nhận nội dung hợp đồng với bọn họ một lần nữa, sau khi bảo đảm hai bên đều không có dị nghị, cùng ký hợp đồng.

Công nhân viên đứng dậy, bắt tay với Lâm Yên, "Lâm tiểu thư, hoan nghênh gia nhập giải trí Đình Phong. Mời sau khi ngài ký kết, tạm thời không tuyên truyền bất cứ điều gì với bên ngoài, giải trí Đình Phong bên này sẽ có người liên hệ với cùng người đại diện Triệu tiểu thư của ngài, an bài ngài tất cả chuyện hành trình tiếp theo cùng công nhân viên."

Lâm Yên: "Được rồi, cảm ơn, khổ cực rồi."

Công nhân viên lại bàn giao vài câu cùng Lâm Yên và Triệu Hồng Lăng, lập tức liền rời khỏi nhà trọ.

Triệu Hồng Lăng cùng Đa Đa nhìn chữ ký xong vào hợp đồng, lần đầu tiên có cảm giác chân thực.

Bọn họ là thật sự ký hợp đồng cùng giải trí Đình Phong...

Đa Đa cắn cắn mu bàn tay của mình, "Má ơi, thật sự không phải là đang nằm mơ, lão tổ tiên nhà Tiền bốc lên khói xanh..."

Sau khi trò chuyện xong chuyện hợp đồng, ánh mắt Triệu Hồng Lăng rơi vào trên người Lâm Yên, trầm ngâm nói: "Đúng rồi, Lâm Yên, 《Kỳ Phùng Dịch Thủ》 cũng sắp chiếu lên, bộ phim này, em hiểu chứ."

Lâm Yên gật gật đầu, "Đại khái nghe nói qua."

Triệu Hồng Lăng lật ra mấy bộ số liệu, mở miệng nói: "Em cũng biết, tình huống bây giờ cũng không lạc quan, em tham gia diễn bộ phim này, lúc phát ra cơ hồ đều là nửa đêm hoặc là buổi sáng, mà mỗi ngày chỉ có một lần."

"Trước đó, nhiều bộ phim điện ảnh đồng thời chiếu cùng 《Kỳ Phùng Dịch Thủ》, đều là dự định khiến bị bộ phim này chen ép, nhưng bây giờ cũng lại bắt đầu xuất hiện, nghĩ đến cũng có thể nhìn ra, bộ phim này không có khả năng tạo thành bất cứ uy hiếp gì với bọn họ, nói một cách khác, bộ phim này, có thể sẽ thất bại vô cùng thảm." Triệu Hồng Lăng phân tích nói.

"Là bởi vì tin tức mặt trái trên mạng." Lâm Yên mở miệng nói.

Nghe thấy, Triệu Hồng Lăng nhẹ gật đầu, nói thật: "Hoàn toàn chính xác, có quan hệ rất lớn với việc bị toàn internet chống lại, nhất là bây giờ một số nhà phê bình điện ảnh nổi danh, đều bởi vì em, hết sức kháng cự bộ phim này, từ đó tiến hành chống lại."

Bên làm phim cũng không phải cơ quan từ thiện, bởi vì toàn internet chống lại, cho nên xếp bộ phim này tới nửa đêm chiếu, từ đó giảm bớt tổn thất đến thu nhỏ lại."

Triệu Hồng Lăng nhìn Lâm Yên chăm chăm "Cho nên, em phải chuẩn bị tâm lý thật tốt."

Nghe Triệu Hồng Lăng phân tích xong, Lâm Yên lại thở dài, thản nhiên nói: "Em chẳng qua là một diễn viên, chức trách của em chính là diễn tốt phần diễn của mình, còn những cái khác, em bất lực, cũng không phải là chuyện em nên đi quan tâm."

"Tâm tính rất tốt." Triệu Hồng Lăng nói: "Bất quá, em cũng không cần quá lo lắng, nếu hiện tại có hợp đồng của giải trí Đinh Phong, mà bản thân em cũng có thực lực, liền còn có cơ hội lật bàn."

Triệu Hồng Lăng biết đại khái những người kiếm chuyện đằng sau đều là ai, ngoại trừ giải trí Khải Tinh bên ngoài, Lâm Thư Nhã ở giải trí Khải Thắng bên kia cũng bỏ khá nhiều công sức.

Mục đích của bọn họ chính là hi vọng thông qua lần này, làm cho cả ngành giải trí triệt để phong sát Lâm Yên.

Loại phương pháp này đối phó nghệ sĩ khác của công ty còn có thể, thế nhưng giải trí Đinh Phong, bọn họ còn không có bản lĩnh lớn như vậy, đi phong sát diễn viên của giải trí Đinh Phong.

Giải trí Đinh Phong hiện tại nếu ký với Lâm Yên, đương nhiên sẽ không để đó mặc kệ cô, mặc cho cô nện chiêu bài của mình, kiểu gì cũng sẽ cho cô cơ hội chứng minh chính mình.

Coi như 《Kỳ Phùng Dịch Thủ》 thất bại, chỉ cần Lâm Yên có thể tiếp tục ổn định tâm tính, bảo trì kỹ thuật diễn xuất, có tài nguyên của giải trí Đinh Phong làm hậu trường, cô ấy vẫn là có lòng tin chậm rãi mang theo cô từng chút một gây dựng lại hình tượng.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Ấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 395: Đánh chết cũng sẽ không đi xem

Toàn bộ hành trình quay bộ phim này, Đa Đa đều đi theo Lâm Yên, cho nên rất rõ ràng Lâm Yên là thật sự diễn rất khá, giờ phút này cũng vì cô mà bên vực kẻ yếu, "Đằng sau chuyện này khẳng định là có người đang cố ý dẫn dắt dư luận! Bất quá, những người trên mạng này cũng quá bảo sao hay vậy! Xem cũng chưa từng xem qua, liền bắt đầu mắng! Chẳng lẽ bọn họ đều không có tư tưởng của mình sao?"

"Chỉ luôn luôn tin tưởng một đạo lý." Lâm Yên mở miệng.

Đa Đa: "Đạo lý gì?"

"Dốc hết sức phá ngàn xảo (xảo ở đây là kỹ xảo, chính là thực lực chân chính phá huỷ hàng ngàn kỹ xảo, mưu đồ), vô luận là âm mưu quỷ kế gì, trước mặt thực lực chân chính, đều không chịu nổi một kích."

Đa Đa: "Ây..."

Lại bắt đầu tự luyện thường ngày...

...

Cao ốc công ty giải trí Đinh Phong, văn phòng tổng giám đốc ở tầng cao nhất.

Mặt mũi ông chủ Sở Gia Nghiêu của giải trí Đinh Phong tràn đầy tò mò nhìn lại nam nhân trên ghế sa lon, "Nam Như, nhanh chóng thành thật khai báo, thế mà để cho tôi ký với một nữ diễn viên quê mùa đầy tiếng xấu! Cậu cùng Lâm Yên này đến cùng là có quan hệ như thế nào?"

Bùi Nam Như đã bị Sở Gia Nghiêu liên tục hỏi vài ngày, bắt đắc dĩ trả lời lần nữa, "Không phải đã nói rồi sao? Lần hợp tác này, khiến tôi cảm thấy cô bé này xác thực rất có tiềm lực, anh ký với cô ấy sẽ không hối hận."

"Cậu xác định cậu không phải coi trọng cô ta?" Mặt mũi Sở Gia Nghiêu tràn đầy hoài nghi, "Cậu nhất định phải biết, chuyện này có ảnh hưởng phi thường lớn, cậu nếu yêu đương, lại còn yêu đương cùng loại diễn viên mới có tiếng xấu này, toàn bộ công ty chúng ta cũng đều sắp gặp địa chấn, đến lúc đó tôi cũng không cách nào bàn giao với BOSS đâu!"

Bùi Nam Như: "..."

Nhưng sự thực là, nói yêu đương chính là BOSS nhà anh...

"Yên tâm, không phải như anh nghĩ, tôi cũng không có dự định muốn yêu đương, nếu có, khẳng định cũng sẽ thông báo cho người đại diện như anh." Bùi Nam Như hết cách rồi, chỉ có thể liên tục cam đoan.

Bùi Nam Như không do bất kỳ một người đại diện nào của giải trí Đình Phong phụ trách, mà là do Sở Gia Nghiêu trực tiếp quản lý hết thầy sự vụ của hắn ta.

Cho nên nói, ông chủ Sở Gia Nghiêu này, chính là người đại diện của hắn ta.

"Cũng bởi vì sau khi hợp tác cảm thấy cô ta rất có tiềm lực, cho nên liền tự mình mở miệng với tôi, để tôi nghĩ biện pháp ký với cô ta, tôi làm sao tin tưởng đây? Nữ diễn viên có tiềm lực nhiều như vậy, cậu cũng không có mở miệng với tôi, vì cái gì hết lần này tới lần khác muốn giúp cô ta?" Trong lòng Sở Gia Nghiêu tự nhiên vẫn còn nghi hoặc.

Bùi Nam Như biết Sở Gia Nghiêu không dễ lừa như vậy, chỉ có thể mở miệng nói, "Bởi vì tôi tin tưởng tương lai cô ấy sẽ là diễn viên nổi tiếng nhất ở giải trí Đình Phong, lý do này có thể chứ?"

Ánh mắt Sở Gia Nghiêu xéo qua nhìn về phía máy vi tính xách tay trên bàn trong văn phòng, quét mắt chữi rủa che ngợp bầu trời trên màn hình của đám fan hâm mộ với Lâm Yên, "Cậu xác định...?"

Nhà phê bình điện ảnh nổi danh nào đó: "Trước đó tôi vẫn luôn cho rằng Khương Nhất Minh là đạo diễn có lương tâm nhất ngành giải trí, hiện tại tôi thu hồi câu nói này! Phim《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》 dự định rất tệ! Đòi này tôi sẽ không tiến vào rạp chiếu phim xem bất kỳ một tác phẩm nào do Khương Nhất Minh làm đạo diễn nữa, thật sự là quá thất vọng rồi!"

Đại V nào đó của giới fan hâm mộ: "Má ơi! Tôi còn tưởng rằng đoàn làm phim đã đổi Lâm Yên chứ, không nghĩ tới cuối cùng vẫn là dùng cô ta, thật là một người kéo thấp toàn bộ trình độ trung bình của đoàn làm phim, đoàn làm phim này sợ là điên rồi đi?"

Hay là cho rằng chút tiền này của Fan hâm mộ chúng tôi thật sự dễ kiếm như vậy, thứ shit gì cũng có thể nhét vào trong miệng chúng ta? Thật sự là ngượng ngùng, lần này chúng ta không ăn!"

Đoàn hậu cung của Vệ Từ Phong: "Thật sự là CP gì cũng nhét vào trong miệng chúng ta a, thế mà để cho loại người Lâm Yên này diễn tình lữ với thiếu gia nhà chúng ta, còn muốn để Fan hâm mộ chúng ta đi xem loại phim điện ảnh chó má này? Mãnh liệt chống lại 《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》!"

Fan truyện chữ trung thực nào đó: "Má nó! Tuyển loại người này tới diễn nữ vương Phiến Nhục của tôi! Đoàn làm phim Mẹ. Nó. Nổ. Đi! Cứ như vậy còn muốn fan truyện chữ chúng tôi mang tiền tới duy trì phòng bán vé của rạp chiếu phim? Nằm mơ đi! Chết cũng sẽ không cống hiến một tấm vé xem phim!"

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 396: Thật là thơm!

Đêm khuya, phòng khách VIP quán bar nào đó.

Hạ San San chỉ những tin tức trên điện thoại di động kia, cười đến ngửa tới ngửa lui, "Ai nha thật sự là cười chết em rồi! Tiện nhân Lâm Yên kia, trước đó còn vênh váo tự đắc trước mặt em! Hiện tại cũng bị người mắng thành chó! Em đã nói rồi, cô ta cho là cô ta đoạt được đồ vật, thì chính là của cô ta sao? Cái kia cũng phải xem cô ta có cái số ăn hết ấy không!"

"Nguyên bản là chuyện trong dự liệu, trước đó chị đã khuyên đạo diễn Khương, chi tiết ông ta không nghe, vẫn kiên trì chiếu lên đúng hạn như cũ, liền lụy hết thầy mọi người cùng tố diễn viên." Tường Tư Phi thở dài, mở miệng nói.

Lâm Thư Nhã ngồi ở giữa ghế sofa, trong tay ưu nhã bưng một ly rượu đỏ, "Chờ thất bại đầu rơi máu chảy, bọn họ tự nhiên thấy hối hận."

"Chẳng qua là đáng tiếc, Lâm tiểu thư thật vất vả mới giúp tôi tranh thủ được nữ chính của bộ phim này..." Tường Tư Phi có chút ủy khuất mở miệng.

Lâm Thư Nhã tự nhiên biết Tường Tư Phi đang lo lắng cái gì, khẽ cười một tiếng mở miệng nói, "Yên tâm đi, chút hiện tại này, bất quá chỉ là vì để cho bọn họ hiểu rõ một việc mà thôi, cái ngành giải trí này chỉ cần ai dám dùng Lâm Yên, sẽ gặp phải đại giới gì.

Đến lúc đó Phùng An Hoa tự nhiên sẽ cắt đi nội dung cốt truyện liên quan đến Lâm Yên, chiếu lên một lần nữa, đến lúc đó, cô lại liên hợp với boss khác

tuyên truyền một chút không được sao."

Lâm Thư Nhã mới không quan tâm Tường Tư Phi, hiện tại cô ta muốn nhất... Chỉ có để cho Lâm Yên vạn kiếp bất phục!

Tường Tư Phi nghe vậy, mặt mũi lập tức tràn đầy mừng rỡ, "Vẫn là Lâm tiểu thư suy nghĩ chu đáo!"

...

Sau hai ngày, 《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》 lần đầu công chiếu.

Dòng người trong rạp chiếu phim rất ít, nhất là nửa đêm, cơ hồ không có quá nhiều người xem.

Thành phố Điện Ảnh lớn nhất để đó.

Một vị nhà phê bình điện ảnh trứ danh nào đó ngồi ở trong một góc không đáng chú ý, vẻ mặt càng rung động, nhất là khi hắn thấy vai Lâm Phiên Nhược này ra sân...

Nữ hài một thân dạ phục màu đen, băng lãnh thanh tuyệt, khí tràng mạnh mẽ, cơ hồ chỉ liếc mắt liền kéo người ta vào trong nhân vật cô diễn.

"Cái này... Làm sao có thể..."

Vị này nhà phê bình điện ảnh vốn là đặc biệt tới vì Bùi Ảnh Đế cùng vị Ảnh Hậu Tường Tư Phi này, nhưng sau khi xem xong bộ phim này, thật lâu cũng không có cách nào bình tĩnh.

Kỹ thuật diễn xuất của Bùi Ảnh Đế, tự nhiên là không có lời gì để nói, mà để cho vị nhà phê bình điện ảnh này khó có thể tin chính là, một vai phụ nhìn như không đáng chú ý trong đó, lại hoàn toàn cướp đoạt đầu ngọn gió của vai nữ chính.

Nữ diễn viên này không phải chính là Lâm Yên gần đây bị phun rất thảm trên mạng sao?

Thế nhưng hoàn toàn khác biệt với lời đồn chính là, cô khắc họa vai Lâm Phiên Nhược này đến ăn vào gỗ sâu ba phân, hoàn mỹ trả lại nguyên hình như trong truyện...

Giờ phút này, ngoại trừ nhà phê bình điện ảnh này bên ngoài, chỉ có mấy người xem linh tinh, cũng đều là anti fan của Lâm Yên.

Mục đích bọn họ tới quan sát, là vì sau khi trở về phun Lâm Yên tốt hơn, vì nói cho tất cả mọi người thứ rác rưởi phê phẩm xấu xí Lâm Yên này diễn chính là một đồng Shit...

Nhưng mà...

Khi Lâm Yên xuất hiện lần đầu, cảm giác đầu tiên của tất cả mọi người đều là, bị sắc đẹp làm cho rung động.

Trước đó khi Tường Tư Phi xuất hiện, bọn họ còn đang kinh hi, nói Ảnh Hậu không đóng vai xấu nguyên lai cũng thật đẹp mắt, thế nhưng là, trong nháy mắt khi Lâm Yên xuất hiện, tất cả nữ diễn viên bên trong phim đều bị cả thành bụi trần.

Càng làm cho không ai có thể tin, là phim cô và Tiểu Thiên Vương Vệ Từ Phong diễn chung, không chỉ hoàn toàn không có đầy mỡ không thể tả như trên mạng lan truyền, ngược lại khiến cho tâm thiếu nữ của người ta nổ tung!

Cảnh phim cuối cùng của cô cùng Bùi Nam Như kia, khí tràng càng là nổ tung!

Khiến cho sau khi xem xong cả bộ phim, trong đầu tất cả mọi người, chỉ còn lại có một ý niệm——

Thật là thom!

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 397: Anti biến thành fan

Sáng sớm hôm sau.

Một bài microblogging của nhà phê bình điện ảnh nào đó lên hot search ——

"Tán dương « Kỳ Phùng Định Thủ », tán dương Lâm Phiền Nhược!!!"

Cũng không phải vì lực ảnh hưởng của nhà phê bình điện ảnh này có bao lớn, vắn vẹo bởi vì một mảnh tiếng máng trong phần bình luận của bài viết này thật sự là quá chói mắt.

Trên cơ bản tất cả bình luận phía dưới đều đang mắng nhà phê bình điện ảnh này là lòe người, muốn nổi tiếng đến điên rồi.

Thế là, vị nhà phê bình điện ảnh này lại đăng một bài microblogging nói rõ lí do:

"Tôi mặc kệ Lâm Yên này thế nào, tôi chỉ nói biểu hiện của Lâm Yên trong bộ phim, « Kỳ Phùng Định Thủ » là bộ phim tốt nhất mà tôi được xem trong hai năm gần đây, mà trong những diễn viên tôi thấy qua trong hai năm này, Lâm Yên một người có kỹ thuật diễn xuất khiến cho tôi kinh diễm nhất!

Biểu hiện của cô ấy bên trong phim, không chỉ không liên lụy chút nào đến giá trị của bộ phim này, ngược lại, cô ấy là một bộ phận không thể thiếu của bộ phim này, nếu như bộ phim này thật sự bỏ hết tình tiết liên quan đến cô ấy, vậy tuyệt đối sẽ là tổn thất lớn nhất của bộ phim này!

Trong đây, tôi muốn nói xin lỗi với những nghi vấn và công kích dành cho đạo diễn Khương Nhất Minh trước đó, quyết định của đạo diễn Khương là chính xác!

Hi vọng mọi người không nên bị dư luận dẫn dắt, để cho phim điện ảnh tốt chân chính bị mai một!"

Bài microblogging này vừa đăng bên, bình luận phía dưới cơ hồ tất cả đều là anti fan chửi mắng.

[Ngay từ đầu tôi cho là người này vì tranh thủ độ quan tâm, vì nổi tiếng, hiện tại xem ra, ông mịa nó sợ là thủy quân Lâm Yên mời tới đi!]

[Loại nói dối trái lương tâm này cũng nói ra được, không thể nghi ngờ là thủy quân! Ông đến cùng nhận bao nhiêu tiền đen của Lâm Yên?]

[Sống lâu mới thấy! Thời đại này thế mà còn có người tẩy trắng cho Lâm Yên? Lương tâm bị chó ăn đi?]

Nhà phê bình điện ảnh này đại khái là bị bức ép đến mức nóng nảy, trực tiếp đáp lại dưới bình luận: "Mọi người có thể tự mình đi xem, nếu như sau khi mọi người xem xong, lương tâm nói không đẹp! Tôi có thể trực tiếp livestream cạo đất toàn internet!]

Lực ảnh hưởng của Fan hâm mộ nhà phê bình điện ảnh này mặc dù cũng không tính là lớn, thế nhưng người này bình thường nói thẳng nói thực, từ trước tới giờ không tẩy trắng cho bất kỳ bộ phim nào.

Thế là, phía dưới bắt đầu có một nhóm Fan hâm mộ nhỏ bình luận:

[Tôi đã xem qua rất nhiều bài phê bình phim của chủ page này, đều nói rất đúng trọng tâm, tôi cảm thấy chủ page không đến mức sẽ lấy tiền làm loại chuyện này đâu?]

[ha ha ha... Trực tiếp ăn. Lời này cũng dám nói? Nói thật, tôi thật có chút tò mò, muốn đi xem bộ phim này!]

Cùng lúc đó, một anti fan nào đó đêm khuya đăng một bài microblogging, cũng đưa tới một hồi gọn sóng không nhỏ.

"Mịa nó móa móa móa! Các người đi xem « Kỳ Phùng Định Thủ » đi! Nhất định phải đi xem « Kỳ Phùng Định Thủ »! Sau khi xem xong các người sẽ yêu Lâm Yên! Từ hôm nay trở đi, tôi tuyên bố, tôi từ anti Lâm Yên chuyển qua làm fan! Lâm Yên cùng Vệ Từ Phong diễn CP trong phim quả thực là quá tốt! KSWL(tuyệt đến muốn chết)!"

Bởi vì người này là anti fan thâm niên của Lâm Yên, tất cả động thái đều liên quan tới tư liệu bôi đen Lâm Yên, phần lớn Fan hâm mộ quan tâm cô ấy cũng đều là anti fan của Lâm Yên.

Sau khi mọi người thấy bài đăng này, tất cả đều cho là cô ấy điên rồi.

[Má nó! Tình huống như thế nào vậy tỷ muội? Tối hôm qua không phải cô đi xem bộ phim này của Lâm Yên sao? Đã nói sau khi trở về chia sẻ một chút với chúng tôi về kỹ thuật diễn xuất chó má của Lâm Yên mà? Làm sao lại đi thổi phồng lên rồi?]

[Lâm Yên cho cô uống thuốc mê gì rồi?]

[Các tỷ muội! Cô ấy không có điên! Tối hôm qua tôi cùng đi xem « Kỳ Phùng Định Thủ » với cô ấy, ban đầu chúng tôi là chuẩn bị chụp lên một chút tư liệu bôi đen, trở về phun chết Lâm Yên, kết quả trời ạ, kết quả đập chết chúng tôi!]

Một tiểu antifan của Lâm Yên, Lâm Yên coi như là mời thủy quân, cũng không có khả năng mời loại người này, cho nên lời nói của Fan hâm mộ khiến không ít người tò mò, cuối cùng sau khi bị một anti fan lớn của Lâm Yên đăng, nhiệt độ càng ngày càng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 398: Tán dương kỹ thuật diễn xuất của Lâm Yên

Mặc dù mọi người vẫn hoài nghi tính chân thực của những lời này, nhưng ai cũng hiểu kỳ, sau khi thấy mấy bình luận này, xác thực có không ít người bị khơi gợi tò mò.

Nhất là sau này anti fan kia còn thả ra không ít hình ảnh trong phim.

Bức ảnh đầu tiên là hình ảnh Lâm Yên mặc một thân lễ phục nhỏ màu đen lần đầu ra sân.

Mặc dù hình ảnh chụp lên ở rạp chiếu phim có chút mờ, thế nhưng may mắn không ảnh hưởng đến giá trị nhan sắc của Lâm Yên.

Tầm thứ hai là ảnh chụp Lâm Yên cùng với Vệ Từ Phong, nữ hài cầm điện thoại trong tay, cung chiêu nhìn lại Vệ Từ Phong, đáy mắt lại không mang theo mấy may bất cứ tình cảm nào.

Một tấm cuối cùng là hình ảnh Lâm Yên ngồi trong phòng bệnh, hững hờ nói chuyện cùng Bùi Nam Như, chỉ trong tấm ảnh cũng có thể nhìn ra khí tràng mạnh mẽ trên người cô gái.

Trước đó khi đoàn làm phim《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》tuyên truyền hoàn toàn không dám thả hình ảnh của Lâm Yên ra, một đoạn video ngắn duy nhất có mặt Lâm Yên, cuối cùng còn bị loại bỏ, cho nên hình ảnh quay chụp có liên quan đến Lâm Yên hoàn toàn không có cơ hội tuôn ra ngoài.

Sau khi thấy vài hình ảnh trong phim này, không ít Fan hâm mộ đều kinh ngạc đến ngây người.

[Má nó! Là ánh mắt của tôi xảy ra vấn đề sao? Tạo hình của Lâm Yên trong phim thật đẹp a! Quả thực hoàn toàn đề lên nữ vương Phiên Nhược trong lòng tôi!]

[Chỉ là nhìn giá trị nhan sắc này, xác thực có thể, thế nhưng là mặt có thể chinh, kỹ thuật diễn xuất còn có thể chinh hay sao? Nào có khoa trương như vậy?]

[Không hiểu sao từ bức ảnh của Lâm Yên cùng Vệ Từ Phong liền nhìn ra cảm giác CP, có phải tôi điên rồi hay không? Có chút muốn đi xem a!]

[Muốn nhìn +!]

...

Dưới sự điều khiển của lòng hiếu kỳ, không ít Fan hâm mộ vào rạp chiếu phim.

Một nhóm lớn trước tiên, phần lớn đều là anti fan Lâm Yên.

Trong nháy mắt khi nhóm này anti fan xem phim xong, đi ra từ rạp chiếu phim, cơ hồ mỗi người đều phát biểu bình luận của mình về bộ phim trong từng diễn đàn giao lưu, không có chỗ nào mà không phải là tán dương.

Sau đó dần dần đưa tới sự quan tâm của không ít nhà phê bình điện ảnh chuyên nghiệp, sau khi mấy nhà phê bình điện ảnh này xem, dồn dập trả lời microblogging bị chửi của nhà phê bình điện ảnh lúc trước kia, mọi người tràn đầy đều là khen ngợi, dồn dập biểu thị đây là một bộ phim điện ảnh hoàn toàn đáng đánh giá cao.

Vào lúc ban đêm, dòng chữ "Tán dương kỹ thuật diễn xuất của Lâm Yên" đoạt ánh mắt của người ta nhanh chóng trào lên top 1 hot search.

Mà các suất 《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》 nửa đêm của các rạp chiếu phim lớn trong lúc nhất thời thế mà bị fan mê điện ảnh tò mò chen bẻ, suất nửa đêm ở các rạp chiếu phim lớn đều kín người hết chỗ, cuối cùng đứng là một vé khó cầu.

Thanh âm nhóm mê điện ảnh tự mình đi rạp chiếu phim xem qua phim kia, giống như dòng suối nhỏ dần dần hội tụ, sau đó ngưng tụ thành một dòng lũ to lớn, bao phủ toàn bộ internet.

[Tôi nói xin lỗi với công kích trước đó dành cho đạo diễn Khương Nhất Minh, đạo diễn Khương thật sự là một trong số ít những đạo diễn có lương tâm của ngành giải trí, vai Lâm Phiên Nhược này trừ Lâm Yên ra không còn có thể là ai khác! Muốn mắng tôi cứ mắng chửi đi! Lần này, tôi dùng lương tâm tán dương Lâm Yên, tán dương kỹ thuật diễn xuất của cô ấy!]

[Sau khi thấy Lâm Yên xuất hiện, tôi cơ hồ không dám tin vào hai mắt của mình, đây quả thật là Lâm Yên sao? Kỹ thuật diễn xuất tiến bộ cũng quá lớn đi! Trong khoảng thời gian này đến cùng xảy ra chuyện gì trên người Lâm Yên vậy?]

[Tôi là Fan hâm mộ của Vệ Từ Phong, tôi cho rằng sau khi thấy Lâm Yên cùng cùng đóng phim với bảo bối nhà tôi, khẳng định sẽ nảy sinh tâm lý chán ghét, thế nhưng không nghĩ tới kỹ thuật diễn xuất của Lâm Yên thật sự quá tốt rồi, khiến tôi hoàn toàn quên cô ấy là Lâm Yên! Thậm chí đập đến tôi có chút choáng váng! Chỉ tiếc, phần diễn của Lâm Yên thật sự là quá ít!]

[Tôi là fan truyện chữ của bộ phim này, làm fan truyện chữ, khó tránh khỏi càng thêm khắt nghiệt với cá tính hơn một chút, cho nên lúc đó khi vừa biết nữ diễn viên đóng vai Lâm Phiên Nhược là Lâm Yên, xác thực rất tức giận, cảm giác nữ thần trong suy nghĩ của mình bị khinh nhờn, thế nhưng sau khi xem phim xong, tôi thật sự vô cùng cảm tạ Lâm Yên, cảm tạ cô ấy tạo nên một nữ vương Phiên Nhược hoàn mỹ như thế!]

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Ấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 399: Bà nổi tiếng rồi!

Bình luận trên mạng càng ngày càng nhiều, mặc dù vẫn có rất nhiều người mắng anti fan cùng với thủy quân của Lâm Yên có ý đồ khống chế cục diện, thế nhưng là, đến cuối cùng, người xem phim càng ngày càng nhiều, căn bản đã ép không nổi.

Cuối cùng, trên toàn bộ internet, bao gồm cả fanpage 《Kỳ Phùng Dịch Thủ》 đều bị cùng một bình luận điên cuồng xoạt màn hình.

Bình luận này chỉ có ba chữ —— Thật là thom!!!

Ba ngày trước đó không người hỏi thăm, đến ngày thứ tư thứ năm suốt nửa đêm đã đông nghẹt, đến ngày thứ sáu, các rạp đều đã bắt đầu nhanh chóng tăng thêm suất chiếu 《Kỳ Phùng Dịch Thủ》.

Tất cả tư liệu bôi đen Lâm Yên trong dĩ vãng, tất cả anti fan, tất cả đều hóa thành vé mua bộ phim này, chủ đề to lớn, khiến cho phòng bán vé bộ phim này nung theo nhân khí của Lâm Yên, giống tàu lượn siêu tốc bắt đầu dâng lên nhanh như gió, bao phủ toàn hot search của internet...

Ngành giải trí chính là một chỗ thần kỳ như vậy, khả năng một giây trước bạn vẫn là hạng người vô danh, một giây sau liền một đêm gặp may.

Một giây trước vẫn bị toàn internet bôi đen, một giây sau lại bắt đầu được toàn internet tán dương!

Khi Lâm Yên nghe được tin tức này, còn trên giường đi ngủ.

Mấy ngày nay quá nhiều người mắng cô quá độc ác, Triệu Hồng Lăng sợ cô chịu ảnh hưởng, cường chế bắt cô ngắt mạng, không cho phép quan tâm tới dư luận của ngoại giới.

Bình thường khi Bùi Duật Thành đi làm không ở nhà, một mình Lâm Yên ở chỗ biệt thự lớn này vẫn rất an nhàn.

Vừa vặn Triệu Hồng Lăng lại không cho phép cô lên mạng, cô liền toàn tâm nghỉ ngơi.

"Uy, Lăng tỷ? Làm sao vậy? Lại có tin tức tìm chết gì sao?" Lâm Yên mơ mơ màng màng hỏi.

Đầu kia điện thoại, không đợi Triệu Hồng Lăng mở miệng, liền truyền đến thanh âm kích động của Đa Đa: "Bà nội! Bà nổi tiếng rồi!!!"

"A? Không phải chị vẫn luôn rất hot sao?" Lâm Yên nhũn mày.

"Không phải! Không phải loại hot vì bị bôi đen kia! Là thật sự hot! Hiện tại toàn internet đều tán dương kỹ thuật diễn xuất của chị! Bởi vì chị, phòng bán vé《Kỳ Phùng Dịch Thủ》một đường tăng vọt! Vừa rồi, nhà sản xuất Phùng của đoàn làm phim bên kia gọi điện thoại cho Lăng tỷ, muốn liên lạc với chị, muốn mời chị tham gia tuyên truyền cho phim điện ảnh đấy!" Đa Đa kích động không thôi mở miệng giải thích.

Lâm Yên hơi thanh tỉnh một chút: "Mời chị tham gia tuyên truyền cho phim điện ảnh?"

Phùng An Hoa cũng hận không thể coi cô là người tàng hình, thế mà sẽ chủ động mời cô tham gia tuyên truyền cho phim điện ảnh?

Xem ra, lời Đa Đa là sự thật...

Lâm Yên thực ra nghĩ tới, danh tiếng phim điện ảnh hẳn là sẽ có chuyển biến tốt đẹp, nhưng cũng không ngờ trong mấy ngày ngắn ngủi này, thế mà sẽ nghịch chuyển lớn như vậy.

"Là giải trí Đinh Phong bên kia ra tay rồi?" Lâm Yên hỏi.

Đầu kia điện thoại, Triệu Hồng Lăng mở miệng nói: "Giải trí Đinh Phong bên kia nói bọn họ không có làm cái gì, lần này đúng là bởi vì biểu hiện của em khiến cho bộ phim này khởi từ hồi sinh."

"Cũng thiệt thòi đạo diễn Khương Nhất Minh kiên trì, mới có thể để cho bộ phim này thuận lợi chiếu lên." Lâm Yên mở miệng nói.

"Không cần khiêm tốn, biểu hiện của em xác thực rất tốt, thực ra, trước đó mọi người bôi đen em, một bộ phận nguyên nhân rất lớn vẫn là bởi vì em không có thực lực, đây là vết thương trí mạng của một diễn viên. Mà bây giờ, em để cho mọi người thấy thực lực của em, cũng để bọn họ thấy được thành ý của em."

Triệu Hồng Lăng tiếp tục mở miệng nói, "Phùng An Hoa bên kia còn không biết chị hiện tại vẫn là người đại diện của em như cũ, hẳn bởi vì không liên lạc được với em, cho nên mới liên hệ với chị, tạm thời chị cũng còn chưa lộ ra quá nhiều với hắn."

Bất quá, chị hỏi thăm giúp em một chút, hẳn đúng là thành tâm mời em tham gia tuyên truyền cho phim điện ảnh, hoạt động này, cũng có thể tham gia, đối với em cũng có chỗ tốt."

Lâm Yên gật gật đầu, "Được rồi, Lăng tỷ chị giúp em an bài là được rồi."

Đã có quyển 3, mọi người vào wall tìm nhé.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 400: Cái gối trâu ai ghẹo ai?

Sau khi cúp điện thoại, Lâm Yên nhìn thời gian trên điện thoại di động, xem chừng lúc này hẳn là Bùi Duật Thành sắp trở về rồi.

Quả nhiên, vừa để điện thoại di động xuống, liền nghe thấy tiếng mở cửa, lập tức truyền đến một hồi tiếng bước chân quen thuộc ở cổng.

Chỉ thấy Bùi Duật Thành mặc một thân âu phục Dior màu xanh xám, một chiếc áo khoác màu nâu nhạt vắt ngang trên cổ tay, một bên tháo cà vạt ở cổ áo, một bên dạo bước đi đến.

Tần Hoan đi theo phía sau đang thỉnh thoảng hỏi báo cái gì đó với Bùi Duật Thành, Tinh Trầm luôn luôn cả lơ phất phơ ngậm kẹo que trong quá khứ hôm nay lại giống như nhìn qua có mấy phần tâm sự, không nói một lời theo ở phía sau.

Lâm Yên đang ngồi xếp bằng trên ghế sa lon, trong ngực ôm gối ôm mềm mại thoải mái dễ chịu, thấy thế vội vàng đứng lên: "Bùi tiên sinh! Ngài về rồi!"

Theo lý thuyết, bọn họ không chỉ là bạn trai bạn gái, mà còn đã ở chung, thế nhưng xưng hô với nhau vẫn không có đổi, tựa hồ có chút kỳ quái.

Chỉ là, thời gian dài cô đã sớm thành thói quen, Bùi Duật Thành cũng không có tận lực uốn nắn cô, cô liền trực tiếp xưng hô như vậy.

Nếu không, nếu để cho cô thật sự dùng nick name gọi Bùi Duật Thành, không hiểu sao luôn luôn có mấy phần cảm giác khinh nhờn thần linh.

Bùi Duật Thành tựa hồ uống chút rượu, vẻ mặt nhìn qua càng lười biếng tản mạn hơn mấy phần so với ngày bình thường, đôi tròng mắt kia cũng càng thêm u ám thâm thúy, xen lẫn mấy điểm mê ly không tinh tảo.

Nghe thấy thanh âm của nữ hài, ánh mắt Bùi Duật Thành nhìn lại phía nữ hài, lạnh lạnh nơi đáy mắt lười biếng hóa thành thủy quang liếm liếm, sau đó, ánh mắt kia rơi vào trên gối ôm bị nữ hài ôm ở trong ngực, lại từng chút một trở nên lạnh lẽo...

Lâm Yên bị Bùi Duật Thành nhìn chằm chằm đến có chút không hiểu, nháy nháy mắt, không biết hắn đang nhìn cái gì.

Nửa ngày sau mới phát hiện, hắn giống như là đang nhìn gối ở trong ngực của mình...

Ách? Cái gối này thì sao?

Ánh mắt Bùi Duật Thành sao lại, không thân thiện như vậy?

Thế nhưng là, vì sao đang êm đẹp lại không thân thiện với một cái gối?

Vào ở mấy ngày này, cô đã rất cẩn thận a, đều đã giấu tất cả vật phẩm nguy hiểm cực kỳ chặt chẽ, cái gối này là đồ trong nhà Bùi Duật Thành, không phải cô mang tới, lại trêu chọc đến hắn chỗ nào rồi?

Lâm Yên vô thức quăng một ánh mắt hồ nghi về phía Tần Hoan sau lưng Bùi Duật Thành: Tính huống của BOSS nhà cậu là như thế nào?

Tần Hoan ho nhẹ một tiếng, lập tức yên lặng nâng trán, làm một cái thủ thế "Ném đi".

"A...?"

Tần Hoan phát tay là có ý gì?

Lâm Yên càng thêm không hiểu.

Tần Hoan thấy Lâm Yên không rõ ý tứ của mình, lại dùng khẩu hình nói với cô hai chữ "Ném đi".

Mà cùng lúc đó, Bùi Duật Thành đã chậm rãi dạo bước, đi tới trước mặt Lâm Yên.

Nam nhân tới gần, theo đó, cảm giác áp bách to lớn trút xuống..

Lâm Yên không khỏi rụt nửa bước về sau, vô thức ôm chặt gối trong ngực một chút...

Sau đó, liền thấy Bùi Duật Thành đi đến trước mặt nữ hài, cùng lúc đó, đồng hồ màu bạc trên cổ tay hắn, thế mà bắt đầu vang lên "Tích tích tích"...

Má nó!

Tình huống như thế nào a!

Vừa nghe thấy âm thanh đòi mạng này, lông toàn thân Lâm Yên quả thực đều muốn nổ tung.

Mấy ngày nay rõ ràng đều tốt nha, tốt như vậy mà lại bắt đầu vang lên tích tích tích à!

Chẳng lẽ lại muốn đánh một trận hay sao?

Đánh chết cô cũng không muốn đánh nhau lần thứ hai với Bùi Duật đâu!

Lần trước đập hư bàn đọc sách kia quả thực khiến cô đau lòng mấy đêm, đồ vật bên trong phòng này khẳng định đều không rẻ, tùy tiện đập hỏng một cái quý đến nhường nào chứ!

Tần Hoan cùng Tinh Trầm sau lưng vừa nghe thấy tiếng cảnh báo cũng đổi sắc mặt, hai người cùng nhau bắt đầu ba chân bốn cẳng khoa tay múa chân với Lâm Yên.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 401: Duy nhất có thể tùy tiện đụng loạn

Bất đắc dĩ, Lâm Yên hoàn toàn nhìn không hiểu hai người bọn họ vung tới vung lui là đang làm cái gì.

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, vẫn là tâm linh tốt đẹp của chính Lâm Yên, ý thức được cái gì đó.

Ánh mắt Bùi Duật Thành nhìn cái gối trong ngực cô, là y hệt như ánh mắt khi hắn thấy áp phích của Bùi Nam Như...

Một giây sau, Lâm Yên quả quyết "Vù" một tiếng ném gối ôm trong ngực xa nhất có thể, sau đó, trực tiếp tiến lên, ôm lấy Bùi Duật Thành, về mặt thành thật mở miệng, "Cái gối ôm quý quá gì vậy! Vừa cứng lại vừa cộm! Ôm không dễ chịu chút nào! Bông vải bên trong khẳng định là làm từ lông dạ hiêm độc! Vẫn là gối ôm thuần thiên nhiên tốt nhất ~ "

Tích tích tích...

Tích tích...

Tích...

Đồng hồ không vang nữa.

Tần Hoan cùng Tinh Trầm chợt thở phào nhẹ nhõm, phảng phất sống sót sau tai nạn.

Giờ phút này, Bùi Duật Thành tựa hồ thoáng tỉnh táo thêm một chút, ánh mắt nhu hòa nhìn về phía Lâm Yên mở miệng nói: "Đói không? Muốn ăn cái gì không?"

Về mặt Bùi Duật Thành thật sự giống như cái gì cũng không có xảy ra, nếu như không phải tiếng cảnh báo thật sự vang lên, Lâm Yên cũng tưởng là ảo giác của mình.

Hiện tại chuyện thứ hai khiến Lâm Yên sợ là tiếng cảnh báo trên đồng hồ của Bùi Duật Thành, chuyện thứ nhất chính là câu "Đói không muốn ăn cái gì"

này của Bùi Duật Thành.

Nghe vậy, Lâm Yên lập tức còn muốn hoảng sợ hơn vừa nãy, tranh thủ thời gian mở miệng nói, "Không có đói bụng, không, không đói bụng, tôi đã tự ăn xong! Không cần làm phiền ngài nấu cho tôi!"

Biểu lộ của Lâm Yên muốn bao nhiêu thành khẩn liền có bấy nhiêu thành khẩn, dốc hết toàn lực chạy trốn ăn com.

"Đúng rồi, Bùi tiên sinh, ngài uống rượu sao! Thân thể nhất định không thoải mái! Tôi tới phòng bếp nấu chút canh giải rượu cho ngài! Ngài chờ chút!" Lâm Yên vừa nói, vừa đỡ Bùi Duật Thành ngồi xuống trên ghế sa lon.

Còn may, đại khái là hành động quả quyết ném cái gối và chủ động ôm này của cô lấy lòng đối phương, thời khắc này, cảm xúc của Bùi Duật Thành đã hoàn toàn bình tĩnh lại, khôi phục ôn nhuận lễ độ trước sau như một: "Cảm ơn."

Lâm Yên: "Không cần khách khí không cần khách khí!"

Chỉ cần ngài không tiến vào phòng bếp, thế nào cũng có thể!

Thừa dịp Tinh Trầm đang trò chuyện công việc cùng Bùi Duật Thành, Lâm Yên gọi Tần Hoan qua một bên, "Cái kia, vị tiên sinh Úc Kim Hương này? Xin hỏi một chút, đến cùng vừa rồi là tình huống như thế nào vậy? Cái cái gối kia làm sao vậy?"

"Lâm tiểu thư, tôi tên Tần Hoan!" Tần Hoan đầu tiên là tự giới thiệu mình một chút, lập tức, nhìn thoáng qua cái gối bị ném tới góc tường kia, mở miệng nói, "Đó là vật dụng tư nhân của Nhị thiếu gia, cô không biết sao?"

"A! Đây là của Bùi Ảnh Đế? Tôi không biết a! Tôi thấy để ở trên ghế sa lon, tưởng rằng đồ trong nhà chứ!" Lâm Yên mở miệng.

"Hình như là Fan hâm mộ đưa cho Nhị thiếu gia, Nhị thiếu gia hết sức trân quý, quen mang theo trong người, may nhờ cô ném nhanh..." Tần Hoan cũng bị dọa đến quá sức.

Trong lòng Lâm Yên vẫn còn sợ hãi vỗ trái tim nhỏ, vừa rồi thế mà cô ở ngay trước mặt Bùi Duật Thành, chăm chú ôm vật dụng tư nhân của Bùi Ảnh Đế vào trong ngực, quả thực là không muốn sống nữa...

Bất quá, idol nhà cô thật sự là quá tốt, còn mang theo gối ôm Fan hâm mộ tặng! Thế nhưng cô lại còn nói bông vải bên trong cái gối của Bùi Ảnh Đế là lòng dạ hiểm độc! Thật xin lỗi! Bùi Ảnh Đế! Cô thật sự là bất đắc dĩ!

"Cái này cũng quá nguy hiểm, nếu như vậy, đây chẳng phải là khắp nơi là hồ sao... Sau này tôi vẫn nên xác nhận đồ trong nhà với Bùi Ảnh Đế cùng Bùi Vũ Đường thì hơn, để tránh đụng loạn vào vật không nên đụng..." Lâm Yên mở miệng nói thầm.

Bằng không thì, trong nhà lớn như vậy, cô làm sao biết đồ vật nào là của ai, đồ vật nào không thể đụng loạn?

Cho nên, bên trong cái nhà này, thứ duy nhất cô có thể tùy tiện đụng loạn giống như chỉ có... Bùi Duật Thành rồi?

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 402: Đừng tìm đường chết

Trong toàn bộ biệt thự của Bùi Duật Thành, nơi xa hoa nhất, không phải phòng ngủ, không phải thư phòng, cũng không phải bể bơi, phòng tập thể thao, mà là phòng bếp.

Căn phòng bếp này vô cùng rộng rãi, có tủ lạnh to lớn, bên trong có đủ loại nguyên liệu nấu ăn mới lạ, đầy đủ mọi thứ, công cụ cũng đều cực kỳ cấp cao.

Có thể nhìn ra được Bùi Duật Thành là thật sự vô cùng thích nấu com..

Lâm Yên rất nhanh chóng tìm ra nguyên liệu cần thiết để làm canh giải rượu, lập tức dựa theo giáo trình trên mạng bắt đầu làm.

Thực ra tài nấu nướng của cô cũng hết sức căn bản, nhưng cũng còn là trình độ của nhân loại bình thường, hoàn toàn không có cách nào đánh đồng với hình thức địa ngục kia của Bùi Duật Thành.

Lâm Yên vừa làm canh trong phòng bếp, vừa thỉnh thoảng dò xét hướng cái đầu nhìn lại về phía phòng khách.

Cô luôn cảm thấy cảm xúc của "Kẹo que" kia hôm nay tựa hồ có chút không đúng.

"Kẹo que" tên là cái gì nhỉ... Hình như tên là Tinh Trầm..

Quả nhiên, Lâm Yên đưa đầu ra dò xét, liền thấy Tinh Trầm sau khi báo cáo xong công việc với Bùi Duật Thành, lại không hề rời đi, vẫn như cũ đứng ở trước mặt Bùi Duật Thành, mặt mũi tràn đầy muốn nói lại thôi.

Bùi Duật Thành thấy thiếu niên không nhúc nhích, thế là nâng con ngươi lên, nhìn thoáng qua phía thiếu niên: "Thế nào, còn có việc?"

Về mặt Tinh Trầm gầy dựa, mặt mũi tràn đầy muốn nói lại thôi.

Tần Hoan bên cạnh thấy thế, dường như là đã nhận ra cậu ta muốn làm gì, tranh thủ thời gian dùng sức lắc đầu bên cạnh, dùng khẩu hình miệng nhắc nhở, "Uy! Đừng tìm đường chết..."

Tinh Trầm đại khái là thấy tâm tình Bùi Duật Thành đêm nay không tệ, cuối cùng, vẫn hít sâu một hơi, tiến lên một bước, "Đúng vậy, Duật ca, tôi có chuyện muốn cầu xin ngài!"

Nghe thấy Tinh Trầm lên tiếng, Tần Hoan lập tức tuyệt vọng vuốt cái trán, lo lắng ở bên cạnh hạ giọng nhắc nhở, "Tinh Trầm, cậu điên rồi, cậu làm sao lại phạm loại sai lầm cấp thấp này..."

Nói xong, mau tới trước, ý đồ lôi Tinh Trầm đi, "Duật ca, Tinh Trầm không có việc gì, cậu ta chính là đêm nay uống nhiều rồi, có chút nói nhiều! Anh không cần để ý cậu ta!"

Ánh mắt Tinh Trầm ngưng lại, liếc mắt phía Tần Hoan, kiên định kéo cánh tay Tần Hoan xuống.

Tần Hoan không phải đối thủ của Tinh Trầm, trực tiếp bị cậu ta tránh thoát.

Tinh Trầm vọt thẳng đến trước mặt Bùi Duật Thành, mở miệng: "Duật ca, Tiểu Nguyệt đã bị phạt lâu như vậy, có thể để cô ấy trở về hay không? Loại địa phương kia cô ấy không thể ở tiếp nữa! Nếu không cô ấy..."

"Tinh Trầm!" Tần Hoan hung hăng liếc mắt trừng Tinh Trầm, cậu ta đây là muốn chết!

Nhưng mà, Bùi Duật Thành ngồi ở một bên, trong tay tùy ý lật văn bản tài liệu, nhìn như hết sức tùy ý nói, "Nếu không, thì sao."

"Đừng nói nữa!" Tần Hoan nhìn chằm chằm nam nhân mặt không biểu tình, nhìn như một người vô hại, trên trán chảy ra một tia mồ hôi lạnh.

"Nếu không... Tiểu Nguyệt sẽ..."

"Bá!"

Cơ hồ đồng thời khi Tinh Trầm mở miệng, Bùi Duật Thành vốn ngồi ở một bên đọc văn bản tài liệu, tay phải chuyển động.

Trán của Tinh Trầm, không biết bị cái gì đập trúng, cả người bị hất tung trên mặt đất, khuôn mặt hơi có chút thống khổ.

"Duật ca..." Thân thể Tinh Trầm hơi run rẩy, ánh mắt rơi vào trên người Bùi Duật Thành tựa như chưa bao giờ có động tác.

"Ừm, nếu không thì sao." Bùi Duật Thành cũng không ngẩng đầu lên, mạn bất kinh tâm (không để tâm, không để ý) nói.

"Duật ca... Tiểu Nguyệt..."

"Phanh!"

Lần này, thân thể Tinh Trầm giống như điều đứt dây, hung hăng đâm vào giá sách cách đó không xa, sách rơi xuống đầy đất.

"Nếu không thì sao." Bùi Duật Thành nhẹ nhàng tháo mắt kính hoa văn tơ vàng, vân đạm phong khinh (mây gió điềm nhiên - thờ ơ, lạnh nhạt, bình thản) mở miệng.

Nhưng mà, Tinh Trầm thời khắc này lại trầm mặc, cổ nắn đau đớn trên người, vịn giá sách bên cạnh, miễn cưỡng đứng dậy.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 403: Căn bản không có tình cảm

Nhìn Tinh Trầm không tiếp tục mở miệng, Tần Hoan lúc này mới yên tâm.

Người bên ngoài không hiểu rõ Bùi Duật Thành, nhưng hắn ta hiểu rõ nhất.

Nam nhân này, căn bản không có mấy may chút tình cảm nào, phăng phát chính là máy máy vận hành theo chương trình được thiết lập, băng lãnh mà tàn khốc.

Nếu như, Tinh Trâm tiếp tục không biết điều như vậy... Cậu ta có khả năng, sẽ chết...

Sẽ bị Bùi Duật Thành, tự tay đánh chết!

Dù cho, dù cho Tinh Trâm từ nhỏ đi theo hắn, Bùi Duật Thành cũng không có khả năng sẽ có chút mềm lòng nào, giống như là Tiểu Nguyệt trong miệng Tinh Trâm.

Nam nhân này, thật quá kinh khủng, khủng bố đến mức chẳng qua là ngồi ở phía xa, nhìn như vô hại, lại chỉ một cái liếc mắt, liền có thể khiến người ta lạnh từ đầu tới chân.

Không cần mưu toan đánh bài tình cảm với Bùi Duật Thành, hắn căn bản không có tình cảm...

Lâm Yên cau mày, dò xét phía phòng khách.

Tinh Trâm kia, đến cùng xảy ra chuyện gì?

Trong phòng khách, Bùi Duật Thành xem xong một trang văn bản tài liệu cuối cùng, ánh mắt chậm rãi rơi vào trên người Tinh Trâm.

Khuôn mặt ôn hoà kia của Bùi Duật Thành rõ ràng nhìn qua vẫn không có biến hóa chút nào như cũ, nhưng bầu không khí quanh thân trong nháy mắt lại làm người không rét mà run, cảm giác áp bách to lớn khiến cho mồ hôi lạnh từng tầng chảy xuôi xuống trên trán Tinh Trâm.

"Vừa rồi cậu, nói cái gì." Bùi Duật Thành lãnh đạm lên tiếng.

Nghe lời ấy của Bùi Duật Thành, thân thể Tinh Trâm cùng Tần Hoan đều run lên.

Tần Hoan thoi khắc này, nào dám mở miệng, nếu như hắn thậm chí nói một chữ, không chỉ Tinh Trâm gặp tai ương, chính hắn ta cũng sẽ phải gánh chịu tai bay vạ gió!

"Duật ca, không có... Em không có nói gì." Tinh Trâm cắn răng, nói.

Bùi Duật Thành thân nhiên nói: "Nếu như tôi nhớ không lầm, bây giờ đến ngày Lăng Nguyệt kết thúc trừng phạt, còn hai năm."

Thấy Bùi Duật Thành chủ động nhắc đến, ánh mắt Tinh Trâm lập tức sáng lên, như có hi vọng, lúc này gật đầu: "Duật ca, đúng vậy, Tiểu Nguyệt, cô ấy cũng sắp chống đỡ không được, còn có hai năm, quá dài!"

Bùi Duật Thành như có điều suy nghĩ, "Có đúng không."

Lúc này, ngón tay dài nhọn của Bùi Duật Thành, chậm rãi như có tiết tấu gõ nhẹ lên bàn đọc sách, "Vậy liền tăng lên mười năm đi."

"Cái gì?!"

Giờ này khắc này, Tinh Trâm hoàn toàn ngốc trệ tại chỗ, thân thể run nhè nhẹ, trong mắt hiện ra vẻ mặt không thể tin.

Hai năm, Tiểu Nguyệt đã không chịu nổi.

Mười năm!

Vì sao lại là như vậy! Cậu ta đến cùng đã làm cái gì!

Là cậu ta, là cậu ta hại Tiểu Nguyệt...

Cậu ta cho là, Bùi Duật Thành bởi vì nữ nhân kia xuất hiện, sẽ có thay đổi, sẽ có thêm một tia nhân tính chưa từng có, nhưng bây giờ, Tinh Trâm mới phát hiện, cậu ta sai, sai không hợp thói thường...

"Cậu, có muốn đi theo cậu ta hay không."

Bỗng nhiên, Bùi Duật Thành thay đổi lời nói.

"Duật ca... Em..." Trong mắt Tinh Trâm, hiện ra một tia kinh hoàng.

Cho dù là chết, cậu ta cũng tuyệt đối không thể tới cái chỗ kia, chỗ kia chỉ có phòng thí nghiệm tuyệt vọng!

"Cậu vẫn chưa trả lời tôi." Bùi Duật Thành mặt không thay đổi nhìn Tinh Trầm.

"Em... Không đi..." Hô hấp Tinh Trầm hơi có chút gấp rút.

"Lui." Bùi Duật Thành nói.

Lúc này, Tần Hoan vội vàng dìu Tinh Trầm, lộn nhào lui ra ngoài.

...

Phòng bếp, Lâm Yên nhìn chăm chăm Tinh Trầm khắp khênh vịn vào Tần Hoan đi ngang qua nơi này, vội vàng thò đầu ra kêu một tiếng ——

"Uy!"

"Má nó!"

Một cái đầu bỗng nhiên vuron ra, dọa Tần Hoan đến giật cả mình.

"Lâm tiểu thư?" Sau khi thấy rõ là Lâm Yên, Tinh Trầm hơi sững sờ.

"Tới tới..." Lâm Yên vội vàng bắt chuyện với hai người.

"Làm gì?" Tần Hoan hơi nghi hoặc một chút.

Lúc này, Lâm Yên cũng không giải thích, kéo hai người vào phòng bếp.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 404: Muốn tiền không muốn mạng

"Vừa rồi xảy ra chuyện gì?"

Lâm Yên đóng cửa phòng bếp lại, nhìn chăm chăm hai người Tinh Trầm cùng Tần Hoan hỏi thăm.

Vừa rồi cô cách quá xa, nghe được như lọt vào sương mù, Bùi Duật Thành đột nhiên nổi giận, hai người này lại trực tiếp phui mông một cái rồi đi, lưu lại một mình cô trong này đối mặt với Bùi Duật Thành dưới trạng thái nổi giận, thật sự là khiến cho cô hết sức kinh hoàng, dĩ nhiên muốn hỏi rõ ràng!

"Ách, không có việc gì, chuyện gì cũng không phát sinh, Lâm tiểu thư, tâm hiếu kỳ của cô cũng quá nặng đi, chuyện này cũng không hề tốt đẹp gì cho cam" Tần Hoan nói.

Nhưng mà, Tinh Trầm một bên, nhìn Lâm Yên, ánh mắt lại hơi hơi lóe lên.

"Lâm Yên tiểu thư, đúng... Lâm tiểu thư nhất định có thể giúp tôi!" Tinh Trầm hơi có chút kích động nhìn chăm chăm Lâm Yên.

"Tôi?" Lâm Yên vô thức chỉ mình, mặt mũi tràn đầy không hiểu.

"Tinh Trầm!" Lúc này, lông mày Tần Hoan nhăn sâu lại, "Cậu điên rồi, cậu muốn hại chết cô ấy?!"

"Sẽ không, nói không chừng... Duật ca, sẽ nghe cô ấy..."

Lâm Yên thời khắc này, đối với Tinh Trầm mà nói chính là cây cỏ cứu mạng.

"Tinh Trầm, cái gì nên làm, cái gì không nên làm, trong lòng cậu hiểu rõ, Duật ca là ai, Lâm tiểu thư không biết, nhưng hai người chúng ta biết rõ trong lòng, nếu như vừa rồi cậu nói tiếp, có lẽ tôi liền phải nhặt xác cho cậu, cậu rõ ràng không?" Tần Hoan nghiêm mặt nói.

Nghe thấy, Tinh Trầm vô thức nhìn về phía cánh tay kim loại kia của mình, cậu ta biết... Cậu ta biết Bùi Duật Thành đến cùng là hạng người gì, thế nhưng... Đây là cơ hội cuối cùng của cậu ta, cậu ta không thể để cho Tiểu Nguyệt... Tiếp tục ở lại chỗ đó!

"Đến cùng là có chuyện gì?" Nhìn Tinh Trầm cùng Tần Hoan như thế, Lâm Yên càng căng thẳng hơn.

Đến cùng là chuyện muốn mạng gì?

"Lâm tiểu thư... Là một vị đồng bạn của chúng tôi, tên Lăng Nguyệt, cô ấy từ nhỏ đã đi theo Duật ca, nhưng, mấy năm trước, bởi vì phạm một chút sai lầm nhỏ, bị Duật ca trừng phạt." Tinh Trầm nhìn Lâm Yên chăm chăm, thật nói.

"Như vậy à, nếu là sai lầm nhỏ, tôi cảm thấy Bùi tiên sinh cũng không phải người bụng dạ hẹp hòi, một chút sai lầm nhỏ, không sai biệt lắm là được rồi, cũng không đến mức quá nghiêm trọng chứ?" Lâm Yên nói.

"Không đến mức?" Khóe miệng Tần Hoan hơi hơi co rúm, "Vừa rồi đồ đần này cầu tình với Duật ca, Tiểu Nguyệt vốn là hai năm sau liền có thể trở về, kết quả, một câu cầu tình này, chính mình nhận một thân thương tích, thời gian Tiểu Nguyệt trở về, tăng đến mười năm!"

"A?"

Nghe lời ấy, vẻ mặt Lâm Yên hơi kinh ngạc.

Không đến mức vậy chứ?

Bùi Duật Thành không có tình người như thế sao?

"Lâm Yên tiểu thư, van xin cô, cô có thể van nài Duật ca giúp tôi không? Chỉ cần... Chỉ cần khôi phục lại thời gian hai năm là được!" Tinh Trầm kích động nói.

Nhìn Tinh Trầm vết thương chồng chất trước mặt, Lâm Yên một mặt khó xử.

Tinh Trầm thế nhưng là tâm phúc của Bùi Duật Thành, vừa rồi cậu ta đi cầu tình cũng thành bộ dáng này, còn tăng thêm trừng phạt cho Tiểu Nguyệt kia.

Cô mặc dù cũng rất muốn hỗ trợ, thế nhưng cô thật sự là lực bất tòng tâm a...

"Cái này... Mặc dù tôi cũng rất muốn giúp cậu, thế nhưng là, ngay cả tâm phúc như cậu đi cầu tình cũng vô dụng, tôi chỉ mới quen biết Bùi mấy ngày thôi!" Lâm Yên mở miệng nói.

Tinh Trầm vội vàng mở miệng: "Lâm Yên tiểu thư, chỉ cần cô đáp ứng giúp tôi, cô kêu tôi làm cái gì cũng có thể!"

Lâm Yên giận dữ nói: "Không phải tôi không giúp cậu, tôi là thật sự lực bất tòng tâm, tôi..."

Tinh Trầm: "Hoặc là cô cũng có thể trực tiếp ra giá!"

Về mặt Lâm Yên bắt đắc dĩ: "Đây không phải vấn đề tiền bạc! Cậu ra giá bao nhiêu tiền?"

Tinh Trầm: "..."

Tần Hoan: "..."

Sau khi ý thức được mình nói cái gì, Lâm Yên hận không thể quất mình một bàn tay, cô đây là điên rồi sao, muốn tiền không muốn mạng!

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 405: Đừng nghĩ tới giả thiết đáng sợ như vậy

Sau khi Lâm Yên phát hiện mình nhanh miệng, vội vàng đổi lời nói, "Cái kia, nói sai, là nói sai! Không phải vấn đề tiền bạc, là tôi xác thực không có bản lĩnh đó..."

Tinh Trầm nghe vậy, vẻ mặt có chút tuyệt vọng, nhưng vẫn không muốn từ bỏ, run rẩy mở miệng nói, "Lâm Yên tiểu thư, có lẽ, cô còn chưa có ý thức được tầm quan trọng của cô với Duật ca, anh ấy là thật sự vô cùng coi trọng cô, lời của cô, hữu dụng hơn bất cứ ai trong chúng tôi.

Đương nhiên, tôi biết, yêu cầu cô giúp tôi mạo hiểm như vậy là quá phận, tôi cũng biết rất có thể là cô đi nói cũng không có cách nào thay đổi quyết định của Duật ca, thế nhưng, tôi không cầu nhiều, chỉ cầu xin cô... Xin cô thử một lần, có thể không? Vì thế, tôi nguyện ý trả bất cứ giá nào!"

Tinh Trầm nói xong, cong đầu gối lên, trực tiếp liền muốn quỳ xuống với Lâm Yên.

Lâm Yên vội vàng ngăn động tác của Tinh Trầm lại, "Đừng, tôi nhận chịu nổi."

Lâm Yên trầm mặc một hồi, sau một hồi suy tư, mở miệng nói, "Như vậy đi, sau đó tôi sẽ tìm cơ hội thích hợp, chọn thời điểm Bùi tiên sinh tâm tình tốt nói một chút, tôi sẽ tận lực thử một lần, thế nhưng kết quả thử qua đến cùng sẽ như thế nào, tôi không dám có bất kỳ cam đoan gì..."

Tĩnh Trầm nghe Lâm Yên đồng ý, mặt mũi lập tức tràn đầy kích động. "Cảm ơn! Cảm ơn cô Lâm tiểu thư! Cô cần tôi làm cái gì, xông pha khói lửa, quyết không chối từ!"

Về mặt Lâm Yên bắt đầu nói, "Tôi ngược lại thật ra cũng không có yêu cầu gì, chỉ hy vọng... Ngày sau nếu là... Ngộ nhớ... Tôi nói là ngộ nhớ... Ngộ nhớ tôi náo chia tay cùng Bùi tiên sinh của mấy người... Đến lúc đó nếu đánh nhau, mấy người giúp tôi trốn thoát, bảo toàn tính mệnh gì đó..."

Tĩnh Trầm: "..."

Tần Hoan: "..."

Hai người nghe xong lời Lâm Yên nói, mồ hôi lạnh đều rơi tới.

Tần Hoan hoảng hốt lo sợ nói, "Bà cô nhỏ của tôi, cô có thể đừng nghĩ tới giả thiết đáng sợ như vậy không! Ngược lại nếu như sau này cô gặp khó khăn gì, tôi cùng Tĩnh Trầm đều sẽ dốc toàn lực hỗ trợ, tuyệt không từ chối!"

Tĩnh Trầm nghe vậy, cũng dùng sức nhẹ gật đầu.

Lâm Yên thờ dãi nói, "Được rồi, vậy quyết định như vậy đi, chỉ là hai người cũng đừng có gấp, phải qua một thời gian ngắn, tôi tìm cơ hội thích hợp lại mở miệng, bằng không thì hai người vừa mới chọc giận Bùi tổng, tôi liền đi nói, hiệu quả khẳng định sẽ càng hỏng bét."

Tĩnh Trầm liên tục gật đầu: "Hết thấy đều nghe Lâm Yên tiểu thư an bài, nếu như có gì cần, cô có thể tùy thời liên hệ với tôi."

"Được."

Lo lắng bị Bùi Duật Thành phát hiện bọn họ ở đây "Mưu đồ bí mật", sau khi trò chuyện xong, Lâm Yên lập tức kêu hai người rời đi.

Vừa vặn, lúc này canh giải rượu cũng đã nấu xong.

Lâm Yên đựng canh đem ra, tự mình nếm thử một miếng trước, ê ẩm, vẫn rất sướng miệng, đầy thành công.

Sau khi nếm xong, Lâm Yên nháy nháy mắt, ngược lại Bùi Duật Thành không cảm nhận được mùi vị, có uống được hay không giống như cũng không trọng yếu mà?

Lâm Yên dò xét nhìn thoáng qua phía phòng khách, lập tức bưng canh giải rượu đi tới.

Trên ghế sa lon phòng khách trên, Bùi Duật Thành vẫn như cũ ngồi ở chỗ đó.

Giờ phút này, hắn đã cởi áo khoác trên người, chỉ mặc một bộ áo somi màu sáng, văn kiện trong tay cũng tùy ý tán loạn, chung quanh lộ ra một cỗ khí tức người sống chớ gần.

Lâm Yên khẽ hề hề âm thầm thờ dãi, sau đó cả gan bưng canh giải rượu đi tới.

"Bùi tiên sinh, canh giải rượu đã nấu xong, ngài muốn uống hiện tại luôn không?" Lâm Yên mở miệng hỏi.

"Được."

Bùi Duật Thành đang muốn đưa tay cầm lấy, Lâm Yên vội vàng mở miệng, "Hết sức nóng, để tôi tới đi, tôi đút cho ngài uống."

Bùi Duật Thành nghe vậy, đáy mắt xẹt qua một tia ngoài ý muốn, ánh mắt hơi sâu nhìn lại phía nữ hài, "Đa tạ Lâm tiểu thư."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 406: Ngọt

"Không cần khách khí, không cần khách khí, nên làm..."

Lâm Yên đi sang ngồi, sau đó cẩn thận thổi một ngụm cho nguội, đút tới bên môi Bùi Duật Thành.

Bùi Duật Thành cúi đầu, nhấp một miếng.

Mặc dù biết Bùi Duật Thành không uống được mùi vị gì, chỉ là Lâm Yên vẫn còn có chút để ý đánh giá của đối phương. "Thế nào?"

Nam nhân đối đầu với ánh mắt mong chờ của nữ hài, môi mỏng khẽ mở: "Ngọt."

"..." Lâm Yên nghe vậy liền ngẩn người, ngọt?

Rõ ràng là chua mới đúng chứ, mà hần không phải không nếm được mùi vị sao?

"A? Ngài không phải là không có..."

Bùi Duật Thành tựa hồ nhìn ra nghi hoặc của nữ hài, khẽ cười một tiếng nói, "Tôi xác thực không có vị giác. Chỉ là, có người nói, "Ngọt" là một loại mùi vị làm người ta vui vẻ."

Cho nên, hần liền cho rằng canh cô nấu, nhất định là ngọt sao?

Trái tim nhỏ của Lâm Yên lại lập tức bắt đầu nhảy lên trong lòng...

Nam nhân này khi mặt không chế, khỏi xướng bảo tố muốn mạng, khi không tức giận, cũng có bản lĩnh muốn mạng người!

"Ách, ngài thích thì tốt..." Hai gò má Lâm Yên hơi nóng, nói sang chuyện khác, "Đúng rồi, Bùi tiên sinh, đồ vật trong nhà này, rất nhiều thứ tôi cũng không biết thứ nào có thể đụng, thứ nào không thể chạm!

Bằng không thì, ngài nói với tôi một chút những thứ đó có cái gì cấm kỵ, không thể tùy tiện đụng loạn hay không, nếu không, ngộ nhờ tôi lại đụng phải đồ vật gì không nên đụng thì sẽ không tốt..."

Bùi Duật Thành nghe vậy, đẩy một cái trên mặt mắt kiếng gọng vàng, chậm rãi mở miệng, "Bên trong nhà này, chỉ cần là đồ của tôi, không có gì là cô không thể tùy tiện đụng loạn."

Không đợi Lâm Yên mở miệng nói chuyện, Bùi Duật Thành dừng một chút, cười như không cười tiếp tục mở miệng nói, "Dĩ nhiên, bao gồm cả tôi."

"Hự khự khự..." Lâm Yên bị dọa đến suýt chút sắc nước miếng, lập tức ho khan một hồi.

Tùy tiện đụng vào Bùi Duật Thành cái gì chứ...

Dừng lại dừng lại! Cô không được có loại ý nghĩ đại nghịch bất đạo kia được không!

Từ mấy ngày trước bị ép đến "Sợ hãi", ở chung phòng với hần một đêm, cô lại không có cử động!

Cho Bùi Duật Thành uống xong canh giải rượu, Lâm Yên nói một tiếng ngủ ngon, cực nhanh về tới trong phòng.

Sau đó, chuyện thứ nhất cô làm là gửi riêng cho Bùi Vũ Đường cùng Bùi Nam Như một tin nhắn Wechat, hỏi một chút trong nhà có những gì là đồ của hai người bọn họ, để tránh cho mình sau này lại giẫm mình.

Wechat vừa gửi tới, Bùi Vũ Đường liền gửi danh sách một chuỗi vật phẩm vô cùng kỳ cang tới, quả thực làm Lâm Yên hoa cả mắt.

Đưa trẻ trâu này, ngay cả tất thối không cần thận nhét vào phía dưới ghế sa lon cũng viết lên là cái quý gì?

Cô rảnh rồi nhúc cả trứng sao mà đi lấy đồ chơi kia?

Càng cmm chính là, cô phát hiện ảnh chân dung Wechat của Bùi Vũ Đường thế mà đổi thành một hình ảnh viết "Chúc đại ca đại tẩu bách niên hảo hợp, răng long đầu bạc".

Quả thực cay con mắt!

Sau đó, không chỉ có Bùi Vũ Đường, ngay cả danh sách vật phẩm Bùi Nam Như gửi tới cũng là tương đối kỳ cang, thậm chí còn ghi chú rõ thời gian mỗi ngày hần trở về, nơi tốt để cô tránh đi, tránh đụng mặt nhau.

Dục vọng cầu sinh tồn của hai anh em này, cũng là tương đối mạnh...

Còn chuyện đã đáp ứng Tinh Trầm, Lâm Yên quyết định, còn phải chờ cô lại xoát độ thiện cảm của Bùi Duật Thành cao một chút rồi lại nhắc đến sau, như vậy tương đối an toàn.

Trước đó Tinh Trầm lưu lại cho cô một tài khoản QQ làm phương thức liên lạc, Lâm Yên gửi một tin nhắn cho cậu ta: "Chờ đợi thời cơ, an tâm chờ đợi."

Tinh Trầm rất nhanh liền trả lời lại: "Được rồi! Cảm ơn cô, Lâm tiểu thư!"

Gửi xong nhắn, Lâm Yên trong lúc vô tình liếc đến kí tên cá tính của Tinh Trầm, sau đó liền chú ý đến, kí tên của QQ Tinh Trầm lại có thể là: Duật ca Duật tẩu sông cạn đá mòn, vĩnh kết đồng tâm!

Lâm Yên: "..."

Các người đủ rồi nha...

Bên trong kịch bản phim truyền hình bình thường, nội dung loại cốt truyện cô bé lọ lem yêu đương với tổng tài bá đạo, không phải đều là tất cả mọi người bên người tổng giám đốc bá đạo đều phản đối sao?

Cô đây là gặp phải loại cốt truyện phát triển theo hướng quý dị gì?

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 407: Đường đua Truyền Kỳ

Mấy ngày gần đây, trên mạng ngoại trừ 《Kỳ Phùng Dịch Thủ》che lấp bầu trời màn hình, một bộ phim đề tài xe đua cũng bị xào đến một nhiệt độ cực cao.

Đồng thời, bên làm phim đã định ra tên phim cho bộ phim phóng sự này: 《Truyền Kỳ》.

Bộ phim《Truyền Kỳ》này lấy rất nhiều cảnh ở trong nước, ngoại trừ đã định thuê sân thi của mấy đường đua cực nổi trong nước, đồng thời đã công bố ra ngoài, lần này, xác định sẽ có cảnh của Tử Thần Đường Đua Yeva.

Đồng thời, có phụ chú là, casting vai Tử Thần Đường Đua Yeva là nữ nhân Hoa quốc, rất có thể chọn lựa ra từ trong số nữ diễn viên Hoa quốc.

Vô luận là ở Hoa quốc cũng được, cũng hoặc là nước ngoài cũng được, nhưng phạm là chủ đề nhắc đến Tử Thần Đường Đua Yeva, độ hot tất nhiên sẽ bị xào đến cực cao.

Nhất là đoạn thời gian gần đây, đã có người nổi danh trong nghề vạch trần, Tử Thần Đường Đua Yeva bởi vì bị thương tạm thời nghỉ thi đấu, không tiếp nhận bất luận cuộc đua gì, cho nên, quyền casting để cho bản thân Lăng Mãng phụ trách.

Chỉ có điều, lại có tin tức truyền ra, Lăng Mãng đoạn thời gian gần đây bởi vì cần huấn luyện chuẩn bị thi đấu, cho nên chuyển thành phái một vị đồ đệ của mình theo đoàn làm phim《Truyền Kỳ》tới Hoa quốc, thay hẳn phụ trách ứng cử viên nhân vật Tử Thần Đường Đua Yeva.

"Chu Kiều?"

Lâm Yên nhìn chăm chăm ảnh chụp đồ đệ Lăng Mãng trên điện thoại di động, như có điều suy nghĩ.

Chu Kiều là bị Lăng Mãng đào từ chỗ vòng tròn thi đấu thứ ba, đồng thời hỏi qua ý kiến của Lâm Yên, sau khi được Lâm Yên đồng ý, lúc này mới chính thức nhận Chu Kiều làm đệ tử.

Trình độ đua xe của Chu Kiều vốn là không tệ, sau khi có Lăng Mãng chỉ đạo, đã nhiều lần leo lên vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu, cũng lấy được thành tích không tệ.

Chỉ có điều, bản thân Lâm Yên cũng chưa từng gặp qua Chu Kiều, cho nên hai người còn không quen biết.

Từ khi bị cấm thi đấu, Lâm Yên về nước liền cắt đứt liên lạc với mấy đồ đệ của đội ngũ xe đua bên nước ngoài.

Vốn định hoàn toàn phôi sạch với cuộc sống trước kia, chỉ có điều, Lâm Yên lại phát hiện, nghĩ muốn phôi sạch, nói nghe thì dễ.

Xe đua, đã là bộ phận ắt không thể thiếu tạo thành sinh mệnh của cô.

Đối với ứng cử viên vai Tử Thần Đường Đua của bộ phim《Truyền Kỳ》này, Lâm Yên cũng có chút hứng thú, chính mình diễn chính mình, cũng dễ dàng hơn rất nhiều.

Trước mắt ứng cử viên vai Tử Thần Đường Đua Yeva của《Truyền Kỳ》này, trong nước có hai nữ diễn viên có tiếng hô cực lớn.

Một người trong đó chính là Lâm Thư Nhã, mà một người khác là nữ diễn viên của tổ một trong bộ kinh tế diễn viên của giải trí Đinh Phong - Kiều Khả Huyền.

Giải trí Đinh Phong hết thầy có năm tổ, thực lực mỗi một tổ đều không giống nhau, mà trong đó, tổ thực lực tổ một, trước mắt là mạnh mẽ nhất, ngoại trừ có Kiều Khả Huyền phái thực lực, còn có rất nhiều diễn viên nổi tiếng, thậm chí, ngay cả Bùi Nam Như cũng từng ở tổ một.

Đồng thời, có nghe đồn, bối cảnh của Kiều Khả Huyền cực sâu, hậu trường là người của Bùi gia, ở giải trí Đinh Phong, cơ hồ không ai dám trêu chọc.

Đối với Lâm Thư Nhã, Lâm Yên tự nhiên không xa lạ gì, nhưng Kiều Khả Huyền, Lâm Yên cũng không tính là quen thuộc.

Mà sở dĩ trước mắt độ hot của Lâm Thư Nhã cùng Kiều Khả Huyền cực cao, cũng là bởi vì bên làm phim《 Truyền Kỳ 》 đã xác nhận, hai vị nữ diễn viên nổi tiếng này của Hoa quốc, tất nhiên sẽ biểu diễn trong 《 Truyền Kỳ 》， còn Từ Thần Đường Đưa Yeva rơi vào nhà nào, trước mắt còn không có biết.

Trước mắt, 《 Truyền Kỳ 》 đã bắt đầu tạo thế ở trong nước, cũng quay chụp mấy cái Video, tuyên truyền điện ảnh cũng vô cùng nhiều.

Thực ra, mặc kệ là về công hay tư, Lâm Yên cũng không hy vọng nhân vật Từ Thần Đường Đưa Yeva rơi vào trong tay người khác.

Lâm Thư Nhã tự nhiên là không cần nhiều lời, còn vị Kiều Khả Huyền của giải trí Đình Phong kia, Lâm Yên cũng không hiểu rõ.

Cô cũng không hy vọng hình tượng của mình bị người bên ngoài diễn hỏng.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 408: Vậy mà Không hiểu sao nổi tiếng

Vừa rồi, Lâm Yên tra qua một chút tư liệu liên quan tới Kiều Khả Huyền, vị nữ diễn viên đang hot của tổ một ở giải trí Đình Phong này, trước khi chưa xuất đạo, đúng là một tay đua xe nữ của đội xe trong nước.

Mà sau khi tiến vào tổ một của giải trí Đình Phong, cũng chính bởi vì nhãn hiệu tay đua xe này, giải trí Đình Phong tạo thiết lập không tệ cho cô ta, bằng vào thiết lập tay đua xe nữ tính cường ngạnh, vẫn hot đến hiện nay.

Cho nên, trước mắt mà nói, trên mạng đối với việc Kiều Khả Huyền biểu diễn Từ Thần Đường Đưa Yeva, thẳng bức hơn Lâm Thư Nhã.

Nhưng bất kể như thế nào, Lâm Yên cungz là hi vọng, cô có thể tiến vào đoàn làm phim《 Truyền Kỳ 》 tới suy diễn nhân sinh của mình.

Rất nhanh, điện thoại Lâm Yên vang lên, là Triệu Hồng Lăng gọi tới.

"Lăng tỷ." Lâm Yên nhận điện thoại.

"Lâm Yên, là như vậy, liên quan tới phương diện tuyên truyền điện ảnh, chị đã xác nhận cùng đạo diễn Khương, là buổi sáng ngày mai, thời gian địa điểm cụ thể, chị sẽ nhắn tin cho em sau."

"Ừm, được, Lăng tỷ phí tâm rồi." Lâm Yên cười nói.

"Đúng rồi." Thanh âm Triệu Hồng Lăng dừng một chút: "Ngày mai, trừ bọn em tuyên truyền bên ngoài của bộ phim này ra, còn có một đoàn làm phim khác cũng sẽ tới."

"Một đoàn làm phim khác?"

Nghe Triệu Hồng Lăng nói, Lâm Yên hơi nghi hoặc một chút.

"Đúng, mà lại là một bộ phim nước ngoài kinh phí cao." Triệu Hồng Lăng nói.

"Phim nước ngoài kinh phí cao... Lăng tỷ, chị nói, sẽ không phải là Truyền Kỳ chứ." Lâm Yên nói.

"Xem ra em cũng có hiểu một chút, gần đây trên internet, ngoại trừ 《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》 che kín màn hình, còn có điểm nóng lớn nhất chính là Truyền Kỳ, ngược lại em biết thì tốt, còn có, ngày mai Lâm Thư Nhã cùng Kiều Khả Huyền giải trí Đình Phong đều sẽ có mặt theo đoàn làm phim, bắt quá thời gian bọn họ phỏng vấn sau chúng ta, không xung đột về thời gian với chúng ta."

Triệu Hồng Lăng biết chuyện Lâm Yên ở giữa với Lâm Thư Nhã, cho nên cố ý đề cập trước với cô, vạn nhất đến lúc đụng mặt, để cho cô cũng chuẩn bị tốt tâm lý.

"Được, em hiểu rồi." Lâm Yên gật đầu.

Sau khi cúp điện thoại, Lâm Yên lại lật xem một chút tư liệu liên quan tới bộ phim Truyền Kỳ này.

Không nghĩ tới tuyên truyền của hai bộ phim 《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》 và 《 Truyền Kỳ 》 này sẽ đụng phải cùng một ngày, cùng một địa điểm.

Đương nhiên, đây đối với cô mà nói cũng không trọng yếu.

Sáng sớm hôm sau, Lâm Yên đã rời giường từ rất sớm, rửa mặt một phen liền đi đến địa điểm đã hẹn với Triệu Hồng Lăng.

Sau khi đến địa điểm đã hẹn, Lâm Yên theo Triệu Hồng Lăng đi tới hậu trường trang điểm.

Ước chừng một khắc đồng hồ sau, mấy người Khương Nhất Minh cùng Phùng An Hoa cũng lần lượt có mặt.

"Ha ha, Lâm Yên, tôi đã nói, thực lực của cô, nhất định là ổn, thế nào, tôi dự liệu quả nhiên không sai đi!"

Hậu trường, Phùng An Hoa nhìn Lâm Yên, cười đến khỏi bàn có bao nhiêu thoải mái.

Nghe thấy, sắc mặt Lâm Yên hơi đen lèc mắt lờm Phùng An Hoa, ông ta có nói qua câu nói này à... Làm sao cô lại không có ấn tượng.

Giờ phút này, Tường Tư Phi cũng trang điểm ở một bên khác, đang mặt không thay đổi nhìn chăm chăm Lâm Yên bị chúng tinh phùng nguyệt (trăng sao vây quanh, ý nói nổi bật).

Vốn là á tính toán đợi sau khi Lâm Yên triệt để lạnh thấu, từ mình trở ra làm người tốt, kêu đoàn làm phim xóa phần diễn của Lâm Yên, sau đó á lại ra mặt tuyên truyền phim một lần nữa.

Thế nhưng lại không nghĩ rằng, kế hoạch của á vậy mà nửa đường chết yểu, Lâm Yên vậy mà không hiểu sao lại hot!

Càng làm cho á tức giận là, còn có không ít người mê điện ảnh nói Lâm Yên trong phim hạ thấp cả vị Ảnh Hậu như á xuống, vô luận là giá trị nhan sắc hay là kỹ thuật diễn xuất đều treo á lên mà đánh m

Cái này khiến á làm sao có thể nhẫn?

Những người đó, chẳng lẽ đều là mù lòa sao?

Vai diễn Lâm Phiên Nhược của Lâm Yên, đến cùng có chỗ nào chói sáng?

Dựa vào kỹ thuật diễn xuất, kéo toàn bộ nhân vật trong phim lên, rõ ràng là á!

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 409: Cô quả nhiên ngấp nghé bản thiếu gia

Cách đó không xa, Vệ Từ Phong tựa trên ghế dựa, vẫn luôn không mở miệng, chẳng qua là ánh mắt thỉnh thoảng rơi vào trên người Lâm Yên.

Vệ Từ Phong bây giờ, đối với điện ảnh, Video gì, hoàn toàn không có hào hứng, cậu ta chính là tò mò, ngày đó, Lâm Yên đến tốt cùng là làm sao thắng được đội WW?

Này mịa nó cũng quá giật gân rồi!

Sẽ không phải là thi đấu giả gì chứ?!

Loại chiến đội như WW kia, dù sao cũng là một trong những đội ngũ đua xe hàng đầu trong nước, mặc dù không phải tốt nhất, nhưng cũng không thể bại bởi đội xe Hạ gia.

Vệ Từ Phong muốn đi ra phía trước tự hỏi Lâm Yên, nhưng lại không biết hỏi từ đâu, cũng không thể trực tiếp hỏi, các người có phải thi đấu giả hay không chứ?

Mặc dù cậu ta cũng nghĩ không thông tại sao WW muốn phối hợp thi đấu giả, thế nhưng, đây cũng là khả năng duy nhất cậu ta có thể nghĩ tới...

Nếu không, trong thời gian thật ngắn này, Lâm Yên bằng cái gì có thể nâng trình độ đua xe đến mức có thể hạ gục loại đội đua xe như WW này, cô thật sự cho rằng cô là Tử Thần Đường Đua Yeva sao?

Lúc này, Vệ Từ Phong phát hiện ánh mắt Lâm Yên thỉnh quét về phía mình, lập tức càng thêm không vui.

"Cô nhìn tôi làm gì?" Vệ Từ Phong lạnh mặt nói.

Lâm Yên liếc mắt lườm Vệ Từ Phong, không nhanh không chậm mở miệng, "Cậu không nhìn tôi, làm sao biết tôi đang nhìn cậu?"

Rõ ràng là cái tên này không chút kiêng kỵ nhìn chằm chằm cô trước, cô mới không thể không nhìn sang đó?

"Cô...!"

Vệ Từ Phong nhìn chằm chằm Lâm Yên, cắn răng, cuối cùng vẫn là không nhin được hỏi ra miệng, "Trận đấu của Hạ gia cùng WW kia là xảy ra chuyện gì? Cô đến cùng chơi trò gian trá gì? Coi như cô là người của thế gia đua xe, có chút kỹ thuật đua xe, thế nhưng thực lực đội xe Hạ gia như thế nào, trong giới đều rõ ràng, cô có thể đơn thương độc mã nghiền ép WW, tuyệt đối không có khả năng này."

Lâm Yên bất đắc dĩ nhún vai, "Đại khái là bởi vì WW quá yếu đi..."

Đó là bởi vì... Lão nương là tổ tông của bọn họ...

Sắc mặt Vệ Từ Phong tối đen lại, "WW yếu?"

Cô là một người của đội xe Hạ gia, thế mà có dám nói WW yếu? Nữ nhân này là đang nói đùa sao?

Lúc này, Lâm Yên tựa hồ đột nhiên nghĩ đến cái gì, cất giọng nói, "A, chờ một chút, nói đến xe đua... Vệ thiếu gia, ngài có phải quên chuyện gì hay không?"

Lông mày Vệ Từ Phong cau lại, không kiên nhẫn mở miệng, "Cái gì?"

"Tôi nhớ hình như cậu từng đăng một bài microblogging nói... Nếu tôi thắng, cậu liền chạy trần truồng mà?" Lâm Yên cười híp mắt mở miệng.

Lâm Yên vừa dứt lời, sắc mặt Vệ Từ Phong lập tức đen như đáy nồi, "Cô cái nữ nhân vô sỉ này, cuối cùng cũng lộ ra chân tướng! Cô quả nhiên chính là là ngáp ghé thân xác của bản thiếu gia!!!"

Lâm Yên: "..."

Chứng vọng tưởng bị hại của tiểu fan hâm mộ nhà cô này giống như lại nghiêm trọng hơn...

...

Rất nhanh, tuyên truyền《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》 bắt đầu, nhân viên đoàn làm phim lần lượt lên đài.

Bùi Nam Như cùng nữ chính Tưởng Tư Phi không cần nghi ngờ là nhân vật trung tâm, cũng là người lên đài đầu tiên, người chủ trì nhiệt tình tiến hành đặt một chút câu hỏi liên quan đến phim điện ảnh, cùng với một chút việc hay trong quá trình quay chụp.

Trước đây, hết thảy phương thức tuyên truyền của đoàn làm phim đều không hề đề cập tới Lâm Yên, thế nhưng, người chủ trì hôm nay hỏi không ít vấn đề nhưng đều là vô tình hay cố ý dẫn tới chủ đề trên người Lâm Yên.

Bởi vì lần tuyên truyền này là trực tiếp từ hiện trường toàn bộ quá trình, cho nên người chủ trì cũng mời rất nhiều Fan hâm mộ ở trên màn hình đặt câu hỏi.

Giờ phút này, bình luận bên trên phần lớn đều là Fan hâm mộ đang tỏ tình với Bùi Nam Như, trừ cái đó ra, thế mà tất cả đều đang hỏi Lâm Yên cùng Vệ Từ Phong lúc nào lên sân.

Còn nữ chính Tưởng Tư Phi này, thế mà cơ hồ không ai hỏi thăm, mấy cái bình luận số ít cũng đều nói biểu hiện của Tưởng Tư Phi trong bộ phim này khiến người ta thất vọng.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 410: Đây là cái CP thần tiên gì!

[Chẳng lẽ chỉ có một mình tôi cảm thấy biểu hiện của Tưởng Tư Phi trong bộ phim này quá không phù hợp với danh hiệu Ảnh Hậu của cô ấy sao? Quả thực diễn nữ chính thành một cái bình hoa!]

[Lầu trên, không phải một mình cô! Mà lại dùng giá trị nhan sắc của Tưởng Tư Phi, cô ta ngay cả làm bình hoa cũng không đủ tư cách? Hoàn toàn bị Lâm Yên miếu sát*!]

* Miếu sát (sec kill): giết chết địch thủ trong nháy mắt chỉ với một chiêu.

[Ấn tượng trước đó với Tường Tư Phi rất tốt, vẫn cảm thấy cô ấy rất chân thật, từ sau khi đi ăn máng khác đến công ty mới, luôn cảm thấy phong cách của cô ấy trở nên rất là một lời khó nói hết, ngay cả mặt cũng thay đổi, giống như vùng trộm chính không ít lần! Nguyên lai mặt có bao nhiêu cao cấp chứ, hiện tại lại chính như trên mạng, không biết cô ấy nghĩ như thế nào!]

...

Ánh mắt Tường Tư Phi liếc qua những bình luận của dân mạng trên điện thoại di động, mặt vừa hơi chính qua còn có chút cứng đờ lập tức càng cứng.

Lúc trước, khi ả đi theo Triệu Hồng Lăng, con đường đi là phải thực lực, mặc dù không tính là siêu nổi tiếng, nhưng cơ hồ tất cả bình luận trên mạng với ả đều là chính diện, đây là lần đầu tiên ả đối mặt với nhiều như nghi vấn vậy.

"Người tiếp theo xuất hiện, là một đôi CP mọi người thích nhất trong phim, Lâm Phiên Nhược cùng Phương Xán Dương, mọi người hoan nghênh nào!"

Nương theo thanh âm của người chủ trì, Vệ Từ Phong cùng Lâm Yên đi ra từ phía sau cánh gà.

Fan hâm mộ ở hiện trường, nhất là những nhóm fan truyện chữ thấy hai người lập tức kích động không thôi hét rầm lên, Fan hâm mộ xem trực tiếp cũng bắt đầu điên cuồng xoạt bình luận.

Hôm nay Lâm Yên mặc một thân váy lễ hội nhỏ màu đen đơn giản già dặn, Vệ Từ Phong thì là cùng phong cách trang phục với Phương Xán Dương trong phim, áo thun màu trắng phối hợp với quần thường, thanh xuân lại ấm áp.

Hình ảnh hai người sóng vai đi cùng một chỗ vô cùng đẹp mắt.

Tất cả đám fan hâm mộ trước đó đều kháng cự Lâm Yên cùng Vệ Từ Phong diễn người yêu, có không ít người sau khi xem phim liền trở thành fan CP.

Tường Tư Phi dù thế nào cũng không ngờ rằng, Lâm Yên vậy mà có thể dựa vào một nữ bốn mà hot.

"A a a! Phiên Nhược! Nữ vương Phiên Nhược! Hôm nay cũng là CP tình yêu tuyệt mỹ làm tôi rơi lệ!"

"Đây là cái CP thần tiên gì a! Tội tán dương!"

"KSWL(tuyệt đến muốn chết) cảm ơn! Cảm ơn! Fan truyện chữ quý tạ!"

...

Bị bôi đen lâu ngày, nghe nhóm mê phim điện ảnh ở hiện trường kích động reo hò, Lâm Yên thật là có chút không quá quen.

Giờ phút này Fan hâm mộ trước màn hình cũng đang không ngừng xoạt bình luận...

[Tạo hình mới của Lâm Yên là ai làm a! Quả thực quá tuyệt! Trước đó làm sao không biết giá trị nhan sắc của Lâm Yên thế mà có thể cao như vậy? Cô ấy có phải đi phẫu thuật thẩm mỹ rồi hay không?]

[Cô ấy cũng đã thâm như vậy, hẳn là không có tiền phẫu thuật thẩm mỹ đâu? Mà Lâm Yên khi mới xuất đạo, vốn chính là bởi vì giá trị nhan sắc mà hot đó! Các người không nhớ rõ tấm ảnh chụp hot khắp toàn internet của cô ấy lúc đó sao? Chính là tấm dựa vào trên xe kia! Nhìn ngũ quan hẳn là không có chỉnh.

[Tôi thấy, không phải tạo hình lần này của cô ấy thành công, mà là đoàn đội trước đó của cô ấy quá rác rưởi đi? Thiết lập nhân vật cho cô ấy quá đáng ghét! Ngược lại là gần đây sau khi cô ấy bắt đầu buông thả bản thân, thuận mắt không ít, tùy tiện mặc cái đồ thể thao lỏng lẻo leo leo cũng thật đẹp mắt!]

Bình luận của dân mạng này được không ít Fan hâm mộ phụ họa, sau đó phía dưới bắt đầu đều đều đang chờ mong đôi CP Lâm Yên cùng Vệ Từ Phong này ra sân.

Tường Tư Phi thấy sân nhà của mình hoàn toàn bị Lâm Yên chiếm cứ, sắc mặt càng thêm âm trầm..

Sau khi tất cả nhân viên đoàn làm phim nhân viên đều đến đông đủ, người chủ trì trước tiên nhìn về phía đạo diễn Khương Nhất Minh, cười hỏi nói, "Đạo diễn Khương, bộ phim này của chúng ta ở giai đoạn trước có chút quanh co, danh tiếng trên mạng cũng rạp chiếu phim đều không được tốt lắm, nhưng sau này lại hoàn thành nghịch tập kinh người, ở thời điểm sơ kỳ, đạo diễn Khương có từng lo lắng không?"

Nghe thấy, Khương Nhất Minh nhẹ gật đầu, "Nói không lo lắng là giả, chẳng qua là, tôi tin tưởng tác phẩm này rất tốt, người xem có mắt, sẽ tự mình đi xem!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 411: Tương đối dễ dàng chạy trốn bảo mệnh

"Nghe nói lúc ấy dưới áp lực dư luận to lớn, là đạo diễn Khương kiên trì không có loại bỏ phần diễn của Lâm Yên, cho nên mới cho chúng ta thấy được một bộ phim đặc sắc như thế, chắc hẳn rất nhiều fan truyện chữ cùng nhóm mê phim điện ảnh đều vô cùng cảm tạ đạo diễn Khương. Thực ra, bao gồm cả tôi, giai đoạn trước cũng không coi trọng bộ phim này, cho đến khi tự mình tôi rạp chiếu phim xem qua... Hôm qua tôi đã xem 3 lần..." Người chủ trì nói.

Sau đó, ánh mắt người chủ trì rơi vào trên người Lâm Yên, "Lâm Yên tiểu thư, trước và sau khi bộ phim này chiếu lên, rất nhiều bài viết trên mạng liên quan tới mặt trái của cô, có khiến cho cô đánh mất lòng tin với bộ phim này hay không?"

Nghe người chủ trì nói, Lâm Yên cười nói: "Dĩ nhiên sẽ không, ở trong nước, tin tưởng diễn viên có thể bị bôi đen hơn tôi không có nhiều, mà dưới tình huống tôi đã đen đến tình cảnh như thế, bộ phim này có thể hot, đủ để chứng minh nó rất chất lượng."

"Ha ha, xem ra Lâm Yên tiểu thư còn hết sức thích từ đen, hôm nay thấy bản thân Lâm Yên tiểu thư, tôi phát hiện hết sức không tương xứng với những lời đồn trên mạng kia." Người chủ trì cười nói.

Người chủ trì rất rõ ràng chủ đề trên người Lâm Yên không chỉ giới hạn ở phim điện ảnh, cho nên sau đó, hỏi rất nhiều vấn đề cũng bắt đầu nhắm vào bản thân Lâm Yên.

Người chủ trì: "Lâm Yên tiểu thư, trước đó chúng tôi thấy rất nhiều dân mạng muốn hỏi thăm chuyện của cô, một câu hỏi trong đó là, gần đây cô tựa hồ đặc biệt buông thả bản thân, phong cách mặc quần áo cũng càng ngày càng tùy ý, xin hỏi là nguyên nhân gì dẫn đến?"

Trông mặt Lâm Yên suy tư trong chốc lát, sau đó mở miệng nói: "Nghèo đi..."

Người chủ trì: "..."

Đám fan hâm mộ ở đây: "..."

Người chủ trì lập tức cười ra tiếng, tiếp tục mở miệng: "Lâm Yên tiểu thư thật hài hước, bất quá, bản thân Lâm tiểu thư đáng người tốt, mặc trang phục bình thường cũng nhìn rất đẹp!"

Lâm Yên cười tủm tỉm nói, "Trang phục bình thường rất tốt, ngộ nhờ bị anti fan truy sát, tương đối dễ dàng chạy trốn bảo mệnh."

Người chủ trì: "..."

Chúng Fan hâm mộ: "..."

Người chủ trì: "Mọi người đều biết, thứ ba trước, bởi vì một chút scandal của Lâm Yên tiểu thư, đưa tới rất nhiều bình luận ác ý, nhất là sau khi cô tiến vào 《Kỳ Phùng Dịch Thủ》, rất nhiều Fan hâm mộ đều hết sức lo lắng idol của mình bị cô nhúng chàm, đối với việc này, cô thấy thế nào?"

Vấn đề này có thể coi là bén nhọn, người chủ trì chính là vì kéo độ nóng của chủ đề, cho nên dùng từ đều vô cùng trực tiếp, Lâm Yên lại vô tình cười cười, liếc mắt quét qua hết thấy Fan hâm mộ đang ngồi, lập tức mở miệng nói: "Thực ra, tôi không rõ những Fan hâm mộ kia đang lo lắng cái gì, đến cùng là có bao nhiêu không tin tưởng với idol của mình? Chẳng lẽ bọn họ còn có thể mất ngủ coi trọng tôi sao?"

Người chủ trì: "..."

Đám fan hâm mộ: "..."

Bùi Nam Nhứ: "..."

Vệ Từ Phong: "..."

Vị người chủ trì này cũng xem như thân kinh bách chiến (tự mình trải qua trăm trận đánh), nhưng còn là lần đầu tiên gặp được đạo diễn viên giống Lâm Yên, mỗi lần đều chắc chắn khiến cô không còn lời nào để nói tiếp, chỉ là Lâm Yên trả lời cũng vô cùng xảo diệu hóa giải khủng hoảng.

Mà không khí hiện trường đều bị mấy câu trả lời của Lâm Yên kéo lên, tất cả đám fan hâm mộ trên mạng cũng đều "Ha ha ha" một mảnh.

Sau đó, người chủ trì lại chọn lựa một vấn đề từ trong bình luận, đọc ra:

[Đòi CP Lâm Phiến Nhược cùng Phương Xán Dương này thật sự là quá tốt, đập đầu! Chỉ tiếc cảnh phim quá ít, mà hai người thậm chí ngay cả tay nhỏ cũng không có nắm qua! Ôm hôn môi càng không có! Trong phim ảnh chẳng lẽ không có cảnh hơi hạn chế à. Cấp một chút phần diễn không được sao? Ngoài lề bị xóa bỏ cũng được a! Một người bạn của tôi nói cô ấy muốn khang khang (?)!]

Lâm Yên: "..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 412: Bạn trai tôi cũng đang nhìn mà

Lâm Yên: "..."

Ha ha, một người bạn của cô muốn nhìn một chút?

Bạn trai tôi cũng đang nhìn đấy!

Cô còn không muốn chết được chứ...

"Xem ra mọi người là thật sự vô cùng ưa thích đôi CP này! Không biết hai vị đối với vấn đề này thấy thế nào?" Người chủ trì nhìn về phía Lâm Yên cùng Vệ Từ Phong bên cạnh hỏi.

Lúc này, vẫn là Khương Nhất Minh đứng dậy giải vây, "Bọn họ không có bất kỳ phản diện cắt giảm nào cả, những cảnh chiếu lên kia, đã là toàn bộ, chúng tôi cũng là tôn trọng nguyên tác, quay chụp dựa theo nguyên tác."

Rất nhanh, tuyên truyền điện ảnh thuận lợi kết thúc, đoàn làm phim《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》 mới vừa kết thúc không lâu, lối vào đột nhiên truyền đến từng đợt tiếng kính hô kích động.

"Là đoàn làm phim xe đua kia..." Vệ Từ Phong bên cạnh nhìn mọi người chậm rãi ra trận, nhỏ giọng lầm bầm nói.

Đối với việc quay chụp bộ phim《 Truyền Kỳ 》 này, Vệ Từ Phong vẫn luôn để ý.

Vệ Từ Phong vốn là fan đua xe cuồng nhiệt, cộng thêm bộ phim《 Truyền Kỳ 》 này sẽ có diễn viên Từ Thần Đường Đua Yeva, cho nên Vệ Từ Phong phá lệ quan tâm.

Đoàn làm phim《 Truyền Kỳ 》，giai đoạn hiện tại mà nói, nhân vật Từ Thần Đường Đua Yeva còn chưa chọn ra, chỉ có điều, Lâm Thư Nhã cùng Kiều Khả Huyền, khả năng rất lớn sẽ trở thành ứng cử viên vai diễn Yeva.

Mặc dù, Kiều Khả Huyền cùng Lâm Thư Nhã đều là diễn viên rất không tệ trong vòng, thậm chí Lâm Thư Nhã còn có chút giao tình với cậu ta, nhưng Vệ Từ Phong luôn cảm thấy, nhân vật Yeva, cũng không thích hợp để cho bọn họ tới diễn.

Trên thực tế, cậu ta cảm thấy bất cứ người nào diễn Yeva đều là khinh nhờn với nữ thần của cậu ta.

"Cậu cũng biết bộ phim《 Truyền Kỳ 》 này?" Giờ phút này, ánh mắt Lâm Yên rơi vào trên người Vệ Từ Phong, nhẹ giọng mở miệng nói.

Nghe Lâm Yên nói, Vệ Từ Phong tức giận nói: "Nói nhảm, bộ phim này, nhân vật nữ thần của tôi cũng có cảnh, tôi đương nhiên biết."

Lâm Yên: "...". Được, cô suýt nữa quên mất vụ này.

"Bộ phim này ở ngoại quốc đều đã quay hoàn thành nội dung cốt truyện, nội dung cốt truyện trong nước cũng đã quay, trước mắt chỉ còn lại ứng cử viên vai Yeva chưa tìm được!" Vệ Từ Phong nhìn chằm chằm Lâm Yên, mở miệng nói.

Đoạn thời gian gần đây, Lâm Yên cũng đang theo dõi tình huống quay phim của bộ phim điện ảnh đua xe《 Truyền Kỳ 》 này, cô đại khái hiểu được, tiến trình bộ phim này đã đến hậu kỳ, chỉ còn lại nội dung cốt truyện có liên quan đến Yeva còn chưa hoàn thành quay xong.

Không đợi Lâm Yên tiếp tục mở miệng, một vị nam tử trẻ tuổi đầu đinh, thân mang áo somi màu lam, chậm rãi vào sân bãi.

Sau khi nhìn thấy nam tử, hiện trường lập tức nhấc lên một hồi rối loạn không nhỏ.

Đồ đệ của Lăng Mãng, nghề nghiệp tay đua xe, Chu Kiều.

Bởi vì đoàn làm phim《 Truyền Kỳ 》 không liên lạc được với bản thân Yeva, cho nên liên hệ với Lăng Mãng, hi vọng Lăng Mãng có thể cho ý kiến phản casting Yeva, chỉ có điều, Lăng Mãng bởi vì phải huấn luyện chuẩn bị thi đấu, cho nên để đồ đệ Chu Kiều tới thay, theo đoàn làm phim cùng tới Hoa quốc, chủ yếu là nhằm vào việc casting Yeva.

Ngoại trừ Chu Kiều bên ngoài, còn có hai người đàn ông trung niên mặc đồ vest, là đạo diễn cùng nhà sản xuất của《 Truyền Kỳ 》.

Lâm Thư Nhã mặc một bộ váy lễ hội nhỏ màu xanh vỏ cau, ý cười trên mặt, thoải mái hào phóng, khí chất rất tốt.

Một cô gái khác bên cạnh Chu Kiều mặc một bộ âu phục vàng nhạt, cổ áo hình chữ V trên người, bẻ cổ áo trang nhã, hết sức tài trí.

Khác biệt với Lâm Thu Nhã, Kiều Khả Huyền thoát nhìn thuộc về phái phong cách nữ vương tài trí thêm một tia cứng rắn, cho dù là cùng sân với Lâm Thu Nhã, khí tràng cũng mây may không thua.

Ánh mắt Lâm Thu Nhã liếc qua rơi vào trên người Lâm Yên ở đối diện được mọi người trong đoàn làm phim vây quanh, hàn mang nơi đáy mắt lấp lánh.

Trước đây không lâu, Lâm Yên vẫn chỉ là một con kiến tùy thời có thể nghiền chết trước mặt cô ta, chỉ trong một đêm, lại thật sự để cô trở mình...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 413: Là người chị sùng bái nhất

"Chị, thật là đúng lúc!" Lâm Thu Nhã che giấu âm vụ ở đáy mắt, mỉm cười lên tiếng chào Lâm Yên.

Không để Lâm Yên mở miệng, một bên bên cạnh đã tiến lên một bước nói, "Nghe nói em muốn tham gia diễn 《Truyền Kỳ》?"

Lâm Thu Nhã thấy Vệ Từ Phong chủ động bắt chuyện với mình, tư thái thân mật mở miệng nói, "Đúng vậy a, cơ bản đã xác định."

Vệ Từ Phong lập tức cau lông mày lại, "Xác định? Là nhân vật gì?"

Lâm Thu Nhã giống như khó xử mở miệng, "Trước mắt còn không thể tiết lộ ra ngoài..."

Nói xong, lại thay đổi lời nói, "Chỉ là, nói cho anh cũng là không sao. Trước mắt nhân vật bạn gái Lăng Mãng đại khái xác định được là Kiều Khả Tuyên, em hẳn là sẽ biểu diễn một nhân vật khác. Đạo diễn có ý là, một vai khác tương đối thích hợp với em"

Lâm Thu Nhã vừa nói, vừa cố ý nhìn thoáng qua phía Lâm Yên.

Lời này của cô ta mặc dù không nói rõ, thế nhưng đã ám chỉ hết sức rõ ràng.

Bên trong bộ phim《Truyền Kỳ》 này hết thấy chỉ có hai nhân vật nữ người Hoa còn chưa định ra, nếu vai bạn gái Lăng Mãng này đã định ra là Kiều Khả Tuyên, như vậy, vai Yeva này há không phải nhất định là Lâm Thu Nhã sao.

Lâm Thu Nhã mặc dù không hề dùng giọng tuyệt đối khẳng định, thế nhưng nghe giọng nói này cũng hẳn là tám chín phần mười.

Lâm Yên nghe vậy hơi nhú mày, cũng không nói gì.

Nhưng Vệ Từ Phong, tựa hồ còn phản ứng lớn hơn cô, lông mày nhíu chặt nói, "Nhân vật trọng yếu như vậy, làm sao liền chọn ra qua loa như thế? Bọn họ đến cùng có nghiêm túc nghiên cứu cuộc đời của Yeva hay không?"

Lâm Thu Nhã nghe được lời này của Vệ Từ Phong, sắc mặt biến hóa, chỉ là rất nhanh liền khôi phục hào phóng ưu nhã trước sau như một, ôn nhu mở miệng nói, "Từ Phong, em biết anh hết sức thích Yeva, chỉ là, anh yên tâm, tổ đạo diễn xác thực rất xem trọng vai này, vì thế em cũng chuẩn bị rất nhiều, nếu như có thể nắm bắt vai này, em có lòng tin, sẽ không để cho mọi người thất vọng."

Lâm Thu Nhã nói xong, mỉm cười nhìn lại phía Lâm Yên, "Chị thích đua xe như vậy, hẳn là cũng sùng bái Yeva chứ? Em thấy trong danh sách người ứng cử, tựa hồ hình như còn có tên chị... Chị cũng muốn diễn vai này sao?"

Lâm Thu Nhã biết rõ Lâm Yên cũng đã không thể đặt chân lên xe đua, còn cố ý đề cập đến xe đua ở trước mặt cô, nhắc tới Yeva là thần thoại cùng tín ngưỡng của tất cả mọi người trong giới đua xe, rõ ràng chính là cố ý đâm vào tim cô.

"Sùng bái..." Lâm Yên đảo mắt, cười cười, gật đầu nói, "Không sai! Xác thực hết sức sùng bái! Cô ấy là người chị thích nhất sùng bái nhất kính ngưỡng nhất!"

Cô cũng rất sùng bái chính cô, không phải tặc xấu...

Vệ Từ Phong bên cạnh nghe đến đó, sắc mặt càng khó coi hơn.

Có làm hay không vậy! Nữ nhân này, thế mà cũng muốn diễn Yeva?

Coi như là Lâm Thu Nhã tới diễn, cũng tốt hơn nữ nhân này diễn chứ?

Không đúng! Ai tới diễn cũng không được!

Vệ Từ Phong chính là muốn nói chuyện, trợ lý bên cạnh của cậu ta kịp thời kéo cậu ta lại, "Phong ca! Phong ca đi nhanh đi! Chúng ta tiếp đó còn có lịch trình đấy! Không còn kịp rồi!"

Mặt mũi tiểu trợ lý tràn đầy lo lắng, vị thiếu gia này vừa gặp phải chuyện liên quan đến Yeva liền dễ dàng xúc động, trước mặt đoàn làm phim người ta nói người ta không đúng, còn nghi vấn quá trình casting của người ta, đây không phải kiểm chuyện sao?

Dưới sự ngăn cản của tiểu trợ lý, Vệ Từ Phong mới không cam lòng hừ một tiếng rồi đi.

Lâm Yên đang muốn đi theo, Lâm Thu Nhã đột nhiên hạ giọng, mở miệng nói một câu bên cạnh cô, "Đúng rồi, chị, nghe nói phim điện ảnh của chị nổi tiếng, còn chưa kịp chúc mừng chị đâu!"

Lâm Yên gió nhẹ mây bay liếc mắt qua Lâm Thu Nhã, "Không vội, về sau em còn nhiều, rất nhiều cơ hội chúc mừng chị."

Sắc mặt Lâm Thu Nhã hơi trầm xuống, "Ha ha, chị thật đúng là ngay thơ... Hi vọng chị, vĩnh viễn có vận khí tốt như vậy..."

**Vì suy xét đến việc Lâm Yên đã không còn dễ xúc động, dễ bị Lâm Thu Nhã ảnh hưởng, kích thích đến nên sẽ để Lâm Yên xưng hô chị - em với Lâm Thu Nhã thay vì cô - tôi. Kiểu cô thích diễn thì tôi cùng diễn với cô ấy. Các bạn cảm thấy không thích hợp cũng có thể cmt ý kiến của mình.*

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 414: Có bạn trai không vậy?

Đến hậu trường.

Lâm Yên thu thập đồ đạc một chút, chuẩn bị rồi đi, nhà sản xuất Phùng An Hoa cười híp mắt đi về phía cô.

"Lâm Yên à, chờ một chút hẵng đi!"

"Nhà sản xuất Phùng?" Lâm Yên dừng chân lại, "Ngài có chuyện gì không?"

Phùng An Hoa mở miệng nói, "Lâm Yên à, phim điện ảnh của chúng ta có thể nổi tiếng, không thể bỏ qua công lao của cô, cho nên tôi kêu bên tài vụ phát đại hồng bao cho cô, lát nữa cô kiểm tra lại tài khoản một chút!"

Hai con mắt Lâm Yên lập tức sáng lên, "Đại hồng bao?"

Phùng An Hoa gật gật đầu: "Đúng vậy, không thấp hơn sáu chữ số!"

Không thấp hơn sáu chữ số, đây chẳng phải là mấy chục vạn?

Lâm Yên cảm thấy, Phùng An Hoa trước mắt, quả thực cao lớn lên trong nháy mắt, mở miệng từ đáy lòng nói: "Cảm ơn! Cảm ơn nhà sản xuất Phùng! Nhà sản xuất Phùng chính là ân nhân, là thầy của tôi! Nếu không phải nhờ ngài, làm sao tôi có thể có thành tựu như vậy!"

Ngài thật sự là quá khách khí rồi, tôi bất quá chỉ là làm tốt công việc của mình mà thôi, mà bộ phim này của chúng ta, hoàn toàn bởi vì Gia Cát Không Minh* như ngài một tay bày mưu nghĩ kế mới có thể khiến phòng bán vé bán chạy, phát triển không ngừng!"

*Gia Cát Không Minh: Không Minh Gia Cát Lượng, một vị quân sư giỏi bày mưu, chiến lược.

"..." Phùng An Hoa ngốc trẻ đứng ở đó, trực tiếp bị một phen vuốt mông ngựa (nịnh bợ) này của Lâm Yên đập cho suýt hôn mê.

Lâm Yên ở đoàn làm phim luôn luôn rất khiêm tốn, cũng rất ít nói, lại không nghĩ rằng cô thế mà biết nói chuyện như thế!

Lời nói này cho dù ông ta biết Lâm Yên là đang cố ý vuốt mông ngựa, nhưng vẫn là bị dễ đến mờ cò trong bụng.

Đối với Phùng An Hoa, mặc dù lúc trước là ông ta chủ trương gắng sức thực hiện loại bỏ phần diễn của cô, chỉ là Lâm Yên cũng không có cảm giác đặc biệt gì với ông ta, dạng người như Phùng An Hoa này, ở vào vị trí của ông ta, cho tới bây giờ cũng không có lập trường của mình, đều là lợi ích ở nơi nào, lập trường của ông ta liền ở nơi nào.

Lâm Yên đã đi làm công kiếm tiền từ rất sớm, đã trải qua quá nhiều, cho tới bây giờ cô cũng không phải là không hiểu các loại người, đã như vậy, cô cũng dùng thái độ giống nhau để đối đãi là được.

"Ha ha ha ha..." Phùng An Hoa quả nhiên bị chọc cho tâm tình thật tốt, "Nha đầu này, cũng thật biết nói chuyện!"

Phùng An Hoa nói xong, trầm ngâm một lát, nhìn về phía Lâm Yên mở miệng nói, "Đúng rồi, Lâm Yên, tiếp đó, cô có tính toán gì hay không? Nghe nói cô đã hủy bỏ hợp đồng với giải trí Khải Tinh rồi? Vậy hiện tại ai giúp cô an bài công việc?"

Lâm Yên trả lời, "Đúng vậy, đã hủy bỏ hợp đồng, chỉ là người đại diện của tôi vẫn là Lăng tỷ, đều là cô ấy đang phụ trách."

Phùng An Hoa gật đầu nói, "Triệu Hồng Lăng đúng là người đại diện có lương tâm hiếm có trong giới, cô cũng là có ánh mắt xa hơn Trương Tư Phi."

Phùng An Hoa dừng một chút, tiếp tục mở miệng nói, "Có điều, hiện tại cô và Triệu Hồng Lăng đều đã không có công ty, phát triển ngày sau, sợ là sẽ không dễ dàng... Theo tôi được biết, phim điện ảnh của chúng ta lần này trước khi chiếu lên có danh tiếng kém như vậy, người giờ trò quý đẳng sau rất nhiều, người nhắm vào cô cũng không ít..."

"Cảm ơn nhà sản xuất Phùng nhắc nhở, tôi hiểu rõ." Lâm Yên biết Phùng An Hoa là hữu ý nhắc nhở mình, cũng thành khẩn nói tiếng cảm ơn.

Phùng An Hoa nhìn cô bé trước mắt, đột nhiên có chút lý giải tâm tình quý tài của Khương Nhất Minh.

Mà ông ta luôn cảm thấy cô bé này không đơn giản, bước chân của cô sẽ không dừng lại ở đây, lúc này giúp cô một tay, tích lũy một chút nhân mạch, đối với ông ta mà nói cũng chỉ là tiện tay mà thôi.

Thế là, Phùng An Hoa mở miệng hỏi, "Đúng rồi, Lâm Yên, cô có bạn trai không vậy?"

Vấn đề bất thành linh của Phùng An Hoa suýt chút khiến Lâm Yên nhả, Lâm Yên vội vàng ổn định, mở miệng trả lời, "Ày... Không có a... Nhà sản xuất Phùng làm sao lại đột nhiên hỏi chuyện này?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 415: Tôi không thích nam nhân quá vật chất

Phùng An Hoa cười nói Lâm Yên, "Lâm Yên, nếu cô còn chưa có bạn trai, tôi có thể giới thiệu một người cho cô!"

"Ày..." Lâm Yên có chút im lặng, Phùng An Hoa này, làm sao lại làm bà mối rồi?

Giờ phút này, những người khác của đoàn làm phim đã rời đi, trong phòng nghỉ ngơi chỉ còn hai người Lâm Yên cùng Phùng An Hoa.

Cho nên Phùng An Hoa mới có thể trực tiếp trò chuyện những thứ này với Lâm Yên...

Thế nhưng ông ta cùng Lâm Yên đều không biết là...

Trong phòng kế bên, trong phòng hóa trang tư nhân của Bùi Nam Như, một người đang ngồi đó.

Bùi Nam Như đang đợi Lâm Yên, cho nên còn chưa rời đi, mà ngồi trên ghế sa lon trong phòng hóa trang của hắn ta... Là người tự mình tới đón chị dâu, anh ruột của hắn ta, Bùi Duật Thành...

Làm người đánh yểm trợ chuyên nghiệp, Bùi Nam Như cố ý dẫn Bùi Duật Thành tới trong phòng hóa trang của mình chờ Lâm Yên, nhưng lại tuyệt đối không nghĩ tới, sẽ nghe thấy dạng đối thoại này.

Thời khắc này, mặt mũi Bùi Nam Như đã tràn đầy sinh vô khả luyện (sống không còn gì luyện tiếc), ánh mắt vô cùng khẩn trương nhìn lại nam nhân trên ghế sa lon.

Bùi Duật Thành mặc một bộ trang phục bình thường, mang theo mắt kính gọng vàng, tùy ý mà lười biếng dựa vào trên ghế sa lon, trên mặt nhìn không ra biểu tình gì.

Bùi Nam Như vô thức nhìn lại phía đồng hồ trên cổ tay Bùi Duật Thành, sợ nó một giây sau liền vang lên...

Ngộ nhờ Lâm Yên nói ra cái gì không nên nói...

Bất đắc dĩ, ngay dưới mí mắt của đại ca, hắn ta căn bản không có cách nào mật báo cho Lâm Yên...

Bởi vì hiệu quả cách âm của gian phòng không tính là quá tốt, cho nên thanh âm của Lâm Yên cùng Phùng An Hoa có thể truyền tới rõ ràng.

Giờ phút này, Phùng An Hoa nói với Lâm Yên, "Tiểu nha đầu, cô cũng đừng cho là tôi đang làm mai, nam nhân tôi giới thiệu cho cô, đương nhiên sẽ không quá kém, mà cũng là kết giao đứng đắn, dù sao, cô phải biết, trong giới này, không có quan hệ cùng hậu trường, cũng không dễ lẫn lộn, nhất là tình huống giống cô hiện tại vậy.

Đừng tưởng rằng dựa vào một nữ bốn mã hot lên liền có thể kê cao gối không lo, cô có thể một đêm nổi tiếng, cũng có thể một đêm lạnh thấu!

Theo tôi được biết, ông chủ cũ kia của cô, ông chủ giải trí Khải Tinh, cũng không phải đèn cạn dầu, lúc trước ông ta mặc dù thả cô đi, bây giờ nhìn cô hot như thế, sẽ không dễ dàng buông tha cô?"

Lâm Yên biết, lời này của Phùng An Hoa, thực ra cũng là sự thật...

"Khục, cảm ơn nhà sản xuất Phùng, tôi sẽ cẩn thận... Cái kia... Bạn trai... Cũng không cần... Hiện tại tôi chỉ muốn làm việc cho tốt... Còn chưa có ý nghĩ quen bạn trai..." Lâm Yên từ chối nói.

Gạt Búi Duật Thành đi xem mắt, trừ phi cô là không muốn sống...

Phùng An Hoa nhún mày nói, "Tiểu nữ hài ở tuổi này như cô, tại sao có thể không muốn quen bạn trai chứ? Huống chi cô điều kiện tốt, đáng đáp đẹp mắt, chỗ trống lựa chọn đề cũng rất lớn.

Cô có thể nói cho tôi nghe một chút, cô thích dạng gì, Phùng mỗ tôi mặc dù các mặt khác không được tốt lắm, thế nhưng nhân mạch rất nhiều, chỉ cần cô nói ra loại hình cô thích, nói không chừng tôi liền có thể giới thiệu cho cô một đối tượng ngưỡng mộ trong lòng đấy!"

Thịnh tình của Phùng An Hoa không thể chối từ, Lâm Yên thực sự có chút khó khăn, đầu đầu mở miệng nói, "Cái kia... Thực ra... Loại hình gì thì tôi ngược lại cũng không có yêu cầu đặc biệt gì... Xem cảm giác đi! Cảm giác đúng thế là được! Chỉ cần là người tôi thích, tôi sẽ tin tưởng vô điều kiện cùng nỗ lực với hắn! Thế nhưng có một chút vấn đề nguyên tắc rất trọng yếu..."

Phùng An Hoa: "Vấn đề gì? Nói một chút!"

Lâm Yên: "Nếu như muốn tôi tiêu tiền, tuyệt đối không thể vượt qua 100 khối tiền! Tôi không thích nam nhân quá vật chất!"

Phùng An Hoa: "..."

Búi Nam Như trong phòng kể bên: "..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 416: Gả cho tôi

Phùng An Hoa nghe vậy, biểu lộ rất là khó mà hình dung, hơn nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, mở miệng nói, "Khục, bình thường cũng không cần cô tiêu tiền! Đều là nam nhân tiêu tiền..."

Lâm Yên lắc đầu, nghiêm trang phân tích nói: "Không phải không phải, nếu như là kết giao, dưới quan hệ bạn trai bạn gái, trên nguyên tắc của tôi là nhất định phải tuân thủ..."

Mà ngài xem đó, nếu như muốn ra cửa hẹn hò, tôi khẳng định phải trang điểm? Phấn nền, lông mi giả, son môi, má hồng bôi mặt, dầu thơm đủ thứ... Ra cửa một lần, xài hết bao nhiêu tiền chứ?"

Lâm Yên nói xong, trên mặt hoàn toàn là một bộ cảm giác đau đớn xót xa chân tình, may may không giống như là cố ý qua loa, cô là thật sự keo kiệt.

Phùng An Hoa: "..."

Búi Nam Như: "..."

Lâm Yên: "Nhà sản xuất Phùng, ngài thấy có phải tôi hết sức có đạo lý không? Cho nên nói, yêu đương thật quá đốt tiền, tôi thật sự chính là một chút cũng không muốn yêu đương..."

"..." Phùng An Hoa yên lặng nhìn thoáng qua túi vải đầy Lâm Yên cầm trong tay: Làm sao giải sầu, chỉ có phát nhanh.

Thực ra ông ta có nghĩ qua Lâm Yên có thể sẽ cự tuyệt, nhưng lại hoàn toàn không ngờ tới cô sẽ là bởi vì cái này mà cự tuyệt.

Lý do không nói yêu đương này, thật sự là một dòng nước trong của ngành giải trí...

Cuối cùng, bên trong tiếng tĩnh sờ sách lớp bóp thao thao bất tuyệt của Lâm Yên, Phùng An Hoa cuối cùng cũng tạm thời bỏ đi suy nghĩ này.

Sau khi Phùng An Hoa rời đi, Lâm Yên cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Vừa chuẩn bị rời đi, sau lưng đột nhiên truyền đến một tiếng "Kẹt kẹt", là cửa phòng ngăn bị mở ra.

Lâm Yên vô thức quay người, lập tức liền thấy Bùi Nam Như đứng ở cửa ra vào, cùng với, phía sau hắn ta... Là Bùi Duật Thành...

Lâm Yên: "...!!!"

Bùi Duật Thành tại sao lại ở chỗ này?

Vậy đôi thoại vừa rồi Phùng An Hoa muốn giới thiệu bạn trai cho cô chẳng phải là tất cả đều bị hắn nghe được sao?

Một chút lời nói không muốn nói yêu đương của cô chẳng phải là cũng bị nghe được sao...

"Áy... Bùi tiên sinh... Ngài sao cũng tới?" Lâm Yên gượng cười mở miệng, khắp khuôn mặt là biểu lộ trước khi tận thế tới.

Bùi Duật Thành: "Tới đón cô."

Lâm Yên: "Cái kia, vậy cũng quá làm phiền ngài rồi! Tôi có thể tự mình trở về..."

Bùi Duật Thành cười như không cười nhìn lại phía nữ hài: "Không thích nam nhân quá vật chất?"

Lâm Yên: "..."

Bùi Duật Thành: "Không muốn yêu đương?"

Lâm Yên: "..."

Quả nhiên vẫn là nghe được...

Má nó! Bùi Ảnh Đế làm sao cũng không truyền bức thư cho cô chứ!

Bùi Nam Như chạm vào ánh mắt ai oán của Lâm Yên, bắt đầu dĩ sờ lên mũi, anh của hắn ta là cái quan sát năng lực gì, hắn ta làm sao dám chơi động tác nhỏ dưới mí mắt của anh ấy.

Mặt mũi Lâm Yên tràn đầy khổ bức, đang vắt hết óc nghĩ làm sao mở miệng nói rõ lí do, lúc này, Bùi Duật Thành nhìn cô, không nhanh không chậm mở miệng nói, "Thực ra, cũng không phải là không có biện pháp giải quyết..."

"A?" Lâm Yên ngẩn người.

Biện pháp giải quyết gì?

Bùi Duật Thành đối đầu với ánh mắt mơ màng của nữ hài, chậm rãi nói, "Gả cho tôi."

Lâm Yên: "..."

Lâm Yên suýt chút bị ba chữ này dọa cho chết, "Khụ khụ khụ... Ngài... Ngài nói cái gì?"

Ngay cả Bùi Nam Như bên cạnh cũng kinh ngạc đến liên tục ho khan...

Bùi Duật Thành lại bình tĩnh tự nhiên mở miệng: "Sau khi kết hôn, liền không cần khống chế, còn phương diện tiền tài, tự nhiên chẳng phân biệt được của cô với của tôi, tài sản của tôi, tất cả đều do cô bảo quản."

Lâm Yên: "..."

Siêu Boss! Quá mức! Giết người à!

Siêu Boss giàu có nhất Hoa quốc đứng ở trước mặt cô, nói với cô, gả cho hắn, tất cả tiền của hắn đều do cô bảo quản!

Vậy ai có thể chịu nổi?

=====

Tiểu kịch trường:

Bùi Duật Thành: "Gả cho tôi, tiền của tôi đều là của cô."

Lâm Yên: "Tôi gả."

Toàn vẫn xong.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 417: Hối hận xanh cả ruột

Dưới thế tấn công cực kỳ cường đại này, Lâm Yên suýt chút bị tiền tài ăn mòn, thốt ra một câu "Tôi gả!"

Còn tốt một khắc cuối cùng thanh tỉnh lại...

Lâm Yên tự nhủ nghĩ linh tinh để mình bình tĩnh, "Không nên không nên không được, quân tử ái tài, không bị ràng buộc bởi tiền tài mới là chính xác! Không thể! Không làm mà hưởng là không thể!"

Bùi Duật Thành nghe thấy nữ hải tặc lẩm bẩm, ngón tay thon dài nhẹ nhàng dắt tay nhỏ của nữ hải, ôn nhu mở miệng nói, "Lời ấy của Lâm tiểu thư có sai lầm không công bằng, phương pháp này, là cô đứng đắn đạt được."

Thanh âm của nam nhân tràn đầy mê hoặc, quả thực khiến cho không người nào có thể kháng cự, tường thành Lâm Yên vừa đúc xây xong lập tức lại sụp đổ, thậm chí bị hấn tấy não, cảm thấy hấn nói đến cũng không sai...

Gả cho hấn, vậy đúng là đứng đắn đạt được a...

Còn tốt, cuối cùng Triệu Hồng Lăng đột nhiên gọi điện thoại tới cắt ngang cái đề tài này, giải cứu cô.

"Ách, điện thoại... Tôi nhận điện thoại một chút..."

Lâm Yên như trút được gánh nặng, vội vàng chạy trốn tới một bên nhận điện thoại, "Uy, Lăng tỷ! Ừ rất thuận lợi, không cần tới đón em, tự em trở về là được..."

"Gần đây có không ít nhà hợp tác tìm tới cửa, đã ghi vào sổ, chị sửa sang một chút, sau đó gửi cho em, em xem một chút đi."

"Được rồi, không có vấn đề, khổ cực Lăng tỷ rồi!"

...

Cùng lúc đó, công ty giải trí Khải Tinh, trong văn phòng Đỗ Bằng Thịnh ở tầng cao nhất.

Đỗ Bằng Thịnh nhìn hot search trên microblogging, chỉ thấy Lâm Yên đã chiếm mấy cái, phòng bán vé《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》cũng là giá cao không hạ, trong khoảng thời gian ngắn danh tiếng nương theo đó nhanh chóng nghịch tập, trước mắt đã vọt tới vị trí thứ nhất.

Mà giá trị bản thân Lâm Yên, tự nhiên cũng theo nước lên thì thuyền lên.

Không cần nghĩ cũng biết, hiện tại khẳng định có không ít nhà hợp tác tìm tới cửa.

Chỉ bằng độ hot hiện tại này của Lâm Yên, tuyệt đối có thể kiếm một món hời!

Đỗ Bằng Thịnh nhìn Lâm Yên đột nhiên bạo hot, sắc mặt dị thường khó coi, sắc mặt của Cao Chí Uy cùng An Thiên Thiên đứng trong phòng làm việc đồng dạng cũng rất là âm trầm.

"Cao Chí Uy, ban đầu là cậu vỗ ngực cam đoan Lâm Yên tuyệt đối hot không nổi, trực tiếp đề huỷ bỏ hợp đồng để cô ta rời đi, hiện tại ngược lại tốt rồi, trực tiếp đuổi một cây rụng tiền đi! Cậu cũng nên cho tôi một lời giải thích!" Đỗ Bằng Thịnh tức sùi bọt đậ một chồng báo chí trên bàn vào trên đầu Cao Chí Uy.

Giờ phút này, Cao Chí Uy làm sao không hối hận phát điên.

Trước đó nếu gã không huỷ bỏ hợp đồng với Lâm Yên, như vậy lúc này Lâm Yên chính là diễn viên dưới tay gã, gã tuyệt đối có thể dựa vào nhân khí hiện tại của Lâm Yên để kiếm một món hời.

Gã giúp An Thiên Thiên làm mới tìm tài trợ, kiếm nhiều tài nguyên như vậy, kết quả thế độ hot mà còn kém Lâm Yên diễn một nữ bốn.

An Thiện Thiện lúc này tự nhiên cũng ghen ăn tức ở.

Vốn còn muốn để Lâm Yên giúp ả ta đi giải quyết nhà đầu tư kia, ai biết trong vòng một đêm, đồ quê mùa này thế mà đột nhiên bạo hot...

Thậm chí có một công ty quảng cáo vốn tìm ả là người phát ngôn, nửa đường chạy đi tìm Lâm Yên!

Đỗ Bằng Thịnh càng nghĩ càng giận, "Bây ngày! Còn thiếu bảy ngày! Sớm biết đã chờ kỳ hạn ba tháng đến lại nói, cũng không đến mức biến thành dạng này! Cao Chí Uy, tôi đá Triệu Hồng Lăng nâng cậu lên, đây là công trạng cậu cho tôi xem? Tôi thấy cậu ngay cả ngón út của Triệu Hồng Lăng cũng không sánh nổi! Phế vật!"

Đỗ Bằng Thịnh làm sao biết, người thủ hạ đầy tiếng xấu kia của Triệu Hồng Lăng, thế mà thật có ngày nổi tiếng.

Nếu như lúc trước bọn họ dựa theo ước định, chờ đủ ba tháng, dùng độ hot hiện tại của Lâm Yên, tuyệt đối có thể giúp Triệu Hồng Lăng hoàn thành mục tiêu công trạng đệ nhất trong vòng ba tháng này.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 418: Hôm nay phát nhanh sao?

Chi tiếc, Cao Chí Uy không kịp đợi, muốn đuổi Triệu Hồng Lăng đi, mà Đỗ Bằng Thịnh cũng may may không để Triệu Hồng Lăng cùng Lâm Yên đã không còn giá trị lợi dụng vào mắt, cứ như vậy đuổi cái cây hái ra tiền Lâm Yên này đi...

Mấy ngày... Chỉ còn thời gian vài ngày như vậy...

Hiện tại, toàn bộ bên trong giới đều đang nhìn màn kịch hay của gã, nói gã có mắt không trông, thế mà vừa vặn trong lúc mấu chốt này hủy bỏ hợp đồng với Lâm Yên, tự dung ném đi nhiều tiền như vậy, khiến cho gã sao có thể không tức.

Hết lần này tới lần khác, trước đó bọn họ còn giống trông khua chiêng dùng tài khoản chính thức đăng microblogging, tự mình nói rõ đã hủy bỏ hợp đồng với Lâm Yên, lời này muốn thu lại cũng khó có khả năng.

Cao Chí Uy bị mắng máu chó phun đầy đầu, vừa cúi đầu khom lưng bồi tội, vừa mở miệng, "Đỗ tổng, ngài bớt giận! Bớt giận! Lâm Yên này, coi như hiện tại hot lên thì thế nào? Cô ta không có hậu trường, lại không bối cảnh, coi như muốn đi ăn mắng khác, cũng không có lớn công ty nào sẽ muốn cô ta! Tôi muốn chinh cô ta, là việc quá dễ dàng, hết thảy đều trong lòng bàn tay của tôi! Đỗ tổng yên tâm, tôi tự nhiên có biện pháp để cho cô ta ngoan ngoãn trở về!"

Đỗ Bằng Thịnh hừ lạnh một tiếng: "Tốt nhất là như vậy!"

Đáy mắt Cao Chí Uy xẹt qua một tia âm vụ, dạng diễn viên như Lâm Yên này gac thấy cũng nhiều, đừng tưởng rằng nổi tiếng liền muốn chạy trốn khỏi lòng bàn tay của gã, không có cửa đâu!

Gã cũng không phải Triệu Hồng Lăng, nhân từ nương tay như vậy, diễn viên như Trương Tư Phi cũng có thể tùy tiện thả đi...

...

Vân Gian thủy trang.

Lâm Yên hỏi qua Triệu Hồng Lăng, xác định hiện tại cô cuối cùng cũng có thể lên mạng.

Thế là, Lâm Yên nhẫn nhịn vài ngày, sau khi đạt được cho phép, lập tức lên microblogging, đăng một bài "Hôm nay phát nhanh sao? Không có."

Mỗi đầu microblogging của Lâm Yên trong quá khứ, bình luận đại khái đều có mấy trăm cái, mỗi cái đều là chữ mắng chầm chọc.

Sau khi bài microblogging đăng ra, phong cách dưới bình luận là như này:

[Má nó! Tỷ tỷ à, chúng em đợi nhiều ngày như vậy, chờ chị phát microblogging, kết quả lại là cái này? Còn có thể đổi một nội dung khác hay không?]

[Tôi mong đợi ảnh sân khấu, ảnh sân khấu, ảnh sân khấu đấy! Lúc này không phải hẳn là nên thừa dịp độ quan tâm up một đợt ảnh sân khấu sao?]

[Khục, Lâm Yên đến cùng là có bao nhiêu suy nghĩ muốn phát nhanh? Trên nick này cái gì cũng không có, mỗi bài microblogging đều là cùng một nội dung! Chúng ta mắng cô ấy, cô ấy cũng chỉ như không thấy, chưa từng trả lời qua!]

Thậm chí trước đó thấy có anti fan rửa cô ấy cả một đời không có nam nhân nào muốn, cô ấy cũng không phản ứng chút nào.

Kết quả, sau này có người rửa cô ấy đòi này cũng phát nhanh không được, cô ấy lập tức nhảy ra trả lời, cô ấy đáp lại hai chữ "Tăng lên"...]

[ha ha ha ha... Các người có phát hiện hay không, từ mấy tháng trước, phong cách của Lâm Yên bắt đầu đột biến, quả thực buông thả bản thân!]

[Trước đó khi nói hết thấy hành trình đều là trợ lý của cô ấy an bài, sau này trợ lý của cô ấy từ chức, từ khi đó mới bắt đầu thay đổi phong cách, cũng rất lâu không có làm yêu quái.

Hơn nữa xem trực tiếp tuyên truyền phim điện ảnh hôm nay, người chủ phòng vấn cô ấy, thực ra bản thân tính cách của cô ấy vẫn rất vui tươi, lúc ấy đều là trực tiếp chọn vấn đề ở hiện trường, cũng không tồn tại sớm chuẩn bị, đều là chính cô ấy trả lời...]

...

Bởi vì phim điện ảnh hot, bình luận phía dưới microblogging của Lâm Yên hài hoà hơn không ít, trước kia tất cả đều là chửi rửa, hiện tại nhiều hơn không ít lời chọc cười, thậm chí không ít ngôn luận trái ngược.

Đương nhiên, cũng vẫn là có một bộ phận anti fan lớn ăn sâu bén rễ.

[Cái quý gì vậy, không phải chỉ là diễn một cái nữ bốn mà thôi sao? Lúc này mới là phần diễn vài phút! Liền bị thổi thành dạng này!]

[Đầu tiên là lời kéo Bùi Ảnh Đế xào một đợt, tiếp đó lại lời kéo Vệ Từ Phong xào một đợt, sau đó lại lời kéo Hàn Dật Hiền xào một đợt, đây còn gọi là không làm yêu quái? Chó không đòi được tính ăn phân à?]

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 419: Không có cách nào đáp ứng

Bên trong phòng ngủ chính sát vách.

Đầu giường lóe lên ánh sáng chiếc đèn ngủ nhỏ, Bùi Duật Thành bình tĩnh đứng phía trước cửa sổ.

Hôm nay, cuối cùng vẫn là quá nóng lòng...

Có được càng nhiều, càng tham lam, lại càng hy vọng xa vời một tiếng "Tôi nguyện ý"cam tâm tình nguyện của cô...

...

Đêm ngày thứ hai, giải trí Khải Tinh dùng lý do việc huỷ bỏ hợp đồng trước đó còn có chút chi tiết cần bổ sung, hẹn cùng Triệu Hồng Lăng đến công ty.

Trong văn phòng Cao Chí Uy.

Thư ký vô cùng nhiệt tình bắt chuyện, mời Lâm Yên cùng Triệu Hồng Lăng ngồi xuống, pha trà đổ nước cho họ.

So với ngày đó vênh váo hung hăng đuổi họ ra khỏi công ty, thái độ của Cao Chí Uy cũng chuyển biến một trăm tám mươi độ.

"Lâm Yên, ngồi đi! Lăng tỷ, chị cũng ngồi đi! Ném thử trà Minh Tiền Long Tinh thượng hạng này của tôi xem!" Cao Chí Uy ý cười đầy mặt mở miệng.

An Thiển Thiển bên cạnh cũng đề ép bất mãn, ân cần đứng một bên mở miệng, "Mấy ngày nay mọi người náo loạn đến không thoải mái, thực ra trong lòng Uy ca cũng vẫn không dễ chịu! Chỉ là, đều là người một nhà, bình thường nói nhao nhao vài câu cũng là chuyện bình thường, mọi người làm việc với nhau đã nhiều năm như vậy, nói thế nào cũng vẫn là người trong nhà tốt nhất không phải sao!"

Cao Chí Uy vội vàng phụ họa, "Thiển Thiển nói không sai! Hai người là con gái, tự mình ở bên ngoài đơn độc có bao nhiêu vất vả! Không bằng vẫn là về công ty! Điều kiện thì dễ nói, chúng ta có thể bàn!"

Lâm Yên cùng Triệu Hồng Lăng liếc nhau một cái, không sai biệt lắm với dự liệu của hai người trước khi đến, Cao Chí Uy quả nhiên là muốn kéo bọn họ về công ty.

Lâm Yên ngồi dựa vào trên ghế sa lon, chậm rãi mở miệng, "Ồ? Vậy Cao tổng thanh tra cho hai người bọn tôi đãi ngộ gì?"

Cao Chí Uy nghe Lâm Yên nói xong, cho là dễ dàng lừa, lập tức mở miệng cười nói: "Chỉ cần hai người về công ty, ký kết với công ty một lần nữa, như

vậy, Lâm Yên có thể trực tiếp ở chỗ tổng thanh tra bộ diễn viên kinh tế này của tôi, còn Lăng tỷ, dựa theo chúng ta nói chuyện trước đó, có thể làm trợ lý cho tôi, tiền lương gấp đôi trước đó!"

Lâm Yên một bộ ngữ khí "Hai người" chiếm tiện nghi lớn này của Cao Chí Uy, suýt chút trực tiếp bật cười.

Cái hấn gọi là điều kiện, thực ra cái gì cũng không thay đổi, vẫn là muốn kéo cô về làm thủ hạ của mình để kiểm tiền, sau đó để Lăng tỷ làm trợ thủ cho hấn, khác biệt duy nhất chỉ là cho thêm mấy ngàn đồng tiền lương.

Nói là muốn nói chuyện cùng với bọn họ, lại ngay cả một chút xiu thành ý cũng không có.

Triệu Hồng Lăng bên cạnh nghe thấy Cao Chí Uy nói, sắc mặt cũng hơi hơi chìm xuống, "Đây là ý tứ của Đỗ tổng?"

Cao Chí Uy nghe vậy, vẻ mặt có chút không vui, "Bộ diễn viên kinh tế do tôi phụ trách, ý của tôi, chính là ý của Đỗ tổng!"

Lâm Yên "Ày" một tiếng, Đỗ Chí Bằng kia, cũng là mất mủ.

Giải trí Khải Tinh vừa giao vào tay Cao Chí Uy không tới mấy ngày, đã bị Cao Chí Uy khiến cho chương khí mù mịt, tiếng oán than dậy đất, ông ta thể mà còn giao tất cả mọi việc cho Cao Chí Uy phụ trách.

Cô vốn còn tưởng rằng lần này có thể Đỗ Bằng Thịnh sẽ thấy rõ một chút, tự mình mời Triệu Hồng Lăng trở về, không nghĩ tới người ta vì cái gọi là mặt mũi, ngay cả mặt cũng không lộ, vẫn là đáng vẻ cao cao tại thượng như cũ.

Chỉ là cũng khó trách ông ta sẽ không kiêng nể gì như vậy.

Dùng tình huống của cô bây giờ, mặc dù tạm thời hot lên, thế nhưng thanh danh trước đó đã ăn sâu bén rễ, công ty lớn cơ bản đều sẽ không cần cô, công ty nhỏ cũng đều trong trạng thái quan sát, bọn họ muốn ký hợp đồng với công ty một lần nữa, chỗ trống có thể lựa chọn rất nhỏ.

Bọn họ đây là liệu định cô cùng Triệu Hồng Lăng không có nơi để đi, cho nên mới một bộ thái độ hào phóng bỏ thí.

Triệu Hồng Lăng nhìn thái độ này của Cao Chí Uy, đã biết không cần tiếp tục nói tiếp: "Thật xin lỗi, Cao tổng thanh tra, việc ngài nói, chúng tôi không có cách nào đáp ứng."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 420: Đã ký kết với công ty khác

Cao Chí Uy nghe vậy, đáy mắt xẹt qua một tia âm vụ, "Thế nào? Chê tôi cho điều kiện không đủ cao? Lăng tỷ à, chị tốt xấu gì cũng lăn lộn trong giới đã nhiều năm như vậy, hấn là rất rõ ràng, diễn viên tai tiếng giống Lâm Yên này, tôi nguyện ý muốn cô ta, đã là phúc phận to lớn của cô ta!

Còn thật sự cho là dựa vào một vai nữ bốn nổi tiếng, liền có thể một đêm hot, đưa thân vào tuyến đầu rồi? Lăng tỷ, chị sẽ không ngây thơ như thế chứ? Độ quan tâm của dân mạng thay đổi nhanh như vậy, không có công ty vận hành cùng duy trì, không đến mấy ngày, cô ta liền phải từ chỗ nào đến, ngã về chỗ đó!"

Triệu Hồng Lăng cũng không muốn tranh cãi thêm cùng Cao Chí Uy, nói thẳng: "Lâm Yên đã ký hợp đồng với công ty khác, hết sức đáng tiếc, Cao tổng thanh tra đã chậm một bước."

Cao Chí Uy vốn là còn muốn tiếp tục chơi bộ uy hiếp cùng ân cần kia, sau khi nghe được lời này của Triệu Hồng Lăng, trực tiếp sững sờ ngay tại chỗ, "Người nói cái gì? Đã ký với công ty khác rồi?"

Triệu Hồng Lăng: "Đúng thế."

An Thiên Thiên bên cạnh cũng ngây ngẩn cả người, "Nhanh như vậy... Làm sao có thể?"

Thời gian Lâm Yên hủy bỏ hợp đồng với công ty cũng chỉ mới hơn một tuần lễ mà thôi, Lâm Yên bạo hot cũng chỉ mới vài ngày, cô làm sao có thể nhanh như vậy liền ký với công ty khác rồi?

Loại chuyện như ký kết này, coi như là đi theo quy trình, cũng ít nhất phải cần thời gian nửa tháng.

Cao Chí Uy tự nhiên là không tin: "Triệu Hồng Lăng, cô cho rằng tôi là người ngoài nghề? Thời gian ngắn như vậy, các người ký kết với ai?"

"Cao tổng thanh tra, chúng tôi ký kết với ai, hấn là không có quan hệ gì với anh?" Lâm Yên mở miệng cười, lập tức trực tiếp đứng lên, khoác lên tay Triệu Hồng Lăng, "Cao tổng thanh tra, cáo từ."

Lúc này, Cao Chí Uy cuối cùng triệt để xé rách mặt nạ, "Lâm Yên! Cô đừng cho thể diện mà không cần! Cô tốt nhất nghĩ thông suốt một chút, đừng trách tôi không nhắc nhở cô, giải trí Khải Tinh cũng không phải nơi cô muốn tới thì tới, muốn đi thì đi!"

Bước chân Lâm Yên cũng không ngừng lại, trực tiếp kéo Triệu Hồng Lăng rời đi.

Sau khi rời khỏi giải trí Khải Tinh.

Triệu Hồng Lăng mệt mỏi nhéo nhéo ấn đường.

Lâm Yên thấy thế, quan tâm hỏi một câu, "Lăng tỷ, chị không sao chứ?"

Triệu Hồng Lăng lắc đầu, "Chị chỉ là có chút lo lắng, Cao Chí Uy làm người không từ thủ đoạn, chị sợ hấn dưới sự thẹn quá hoá giận sẽ làm ra cái gì với em, rất nhiều diễn viên trước đó muốn rời khỏi công ty, đều bị hấn dùng thủ đoạn đen tối..."

Lâm Yên vô tình cười cười, "Lăng tỷ, chị quên ông chủ mới của chúng ta là ai rồi sao?"

Triệu Hồng Lăng nghe vậy, vẻ mặt sững sờ, lập tức bật cười, "Giải trí Đình Phong... Chị suýt nữa quên mất..."

Thủ đoạn của Cao Chí Uy bất quá chỉ có những cái kia, đối phó với diễn viên mới xác thực có thể, thể nhưng hiện tại đã không giống ngày xưa, bọn họ ký hợp đồng với giải trí Đình Phong, những thủ đoạn kia của Cao Chí Uy trước mặt giải trí Đình Phong, chẳng là cái thá gì.

"Quay lại chị sẽ gọi điện thoại cho tổ trưởng, báo cáo chuẩn bị một chút tình huống bên này, phòng ngừa vạn nhất." Triệu Hồng Lăng mở miệng.

"Được rồi, vất vả Lăng tỷ!"

...

Thủ đoạn đen tối của Cao Chí Uy tới nhanh hơn so với dự kiến của Lâm Yên.

Đêm ngày thứ hai, một đầu hot search bất quá liên quan tới Lâm Yên nhanh chóng lên, mà bởi vì nhiệt độ của Lâm Yên trong khoảng thời gian này rất cao, trong một ngày ngắn ngủi, trực tiếp bị đẩy lên hot search đầu tiên.

Đầu hot search này tương đối đáng chú ý: # Lâm Yên tới cửa cầu ngủ bị cự tuyệt #

Nguyên nhân gây ra là bộ tổng thanh tra bộ diễn viên kinh tế Cao Chí Uy của giải trí Khải Tinh trực tiếp đăng một bài microblogging:

Cao Chí Uy: Lâm Yên tiểu thư, xin tự trọng, bản công ty cùng với bản thân tôi cự tuyệt hết thảy hành vi quy tắc ngầm. Mặc dù bây giờ cô rất hot, thể nhưng, diễn viên giải trí Khải Tinh chúng tôi ký kết, không chỉ căn cứ nhân khí, cũng còn phải căn cứ tố chất tổng hợp. Nói đến thể thôi, tự giải quyết cho tốt.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 421: Lại lên hot search!

Bài microblogging này của Cao Chí Uy mới ra không bao lâu, liền có paparazi thả ảnh chụp Lâm Yên đêm khuya ẩn hiện trong văn phòng của Cao Chí Uy.

Sau đó, dưới bài microblogging này của Cao Chí Uy liền trực tiếp vỡ tổ.

[Mịa nó! Tôi thấy cái gì? Đây không phải chỗ ở của người đại diện công ty trước đó của Lâm Yên sao? Hấn đây ý là... Lâm Yên tới cửa cầu quy tắc ngầm?]

[ha ha ha lời này của người ta cũng đã nói rất rõ ràng? Không chỉ có là tới cửa cầu quy tắc ngầm, còn bị người ta cự tuyệt!]

[Trời ạ! Đây kỳ xảo gì, cũng quá dễ tiện đi! Vốn đang bởi vì vai Lâm Phiên Nhược này mà chuyển từ anti sang fan Lâm Yên, không nghĩ tới lập tức liền bị cho ăn một ngụm Shit!]

[Cho nên tôi liền nói a, Lâm Yên quả nhiên là chó không đờm được tính ăn phân! Loại chuyện này, thật đúng là cô ta có thể làm ra được!]

...

Bởi vì thanh danh của Lâm Yên trước đó quá kém, mà Cao Chí Uy lại trực tiếp dùng tài khoản chính thức đăng bài, cho nên cơ hồ tất cả dân mạng đều thiên về một bên trực tiếp tin tưởng lí do thoái thác của Cao Chí Uy.

Danh tiếng của Lâm Yên trên mạng mới tốt lên không bao lâu, lại bắt đầu khôi phục một mảnh tiếng tăm, thậm chí còn mạnh mẽ hơn trước đó.

Cùng lúc đó, giải trí Khải Tinh bởi vì làm việc theo lẽ công bằng, cũng kiếm lời một đợt danh tiếng tốt.

Trong nhà trọ của Triệu Hồng Lăng.

Lâm Yên nhìn những tiếng nhắn che ngợp bầu trời trên mạng kia, lắc đầu bất đắc dĩ, "Ai, bà nội lại lên hot search!"

Đa Đa giận đến suýt chút ném điện thoại di động, "Má nó! Cao Chí Uy này cũng quá vô sỉ đi! Yên tỷ không muốn trở về, hần liền trực tiếp hạ độc thủ, muốn trực tiếp hủy Yên tỷ!"

Chuyện Triệu Hồng Lăng lo lắng, cuối cùng vẫn phát sinh, cô ấy đã liệu trước Cao Chí Uy sẽ có hành động, chỉ là còn đánh giá thấp trình độ vô sỉ của Cao Chí Uy.

Sự thật rõ ràng là hần muốn lôi kéo Lâm Yên về công ty, mà bị Lâm Yên cự tuyệt, không nghĩ tới hần cư nhiên đổi trắng thay đen, vu oan Lâm Yên vì trở lại công ty, không tiếc tới cửa xin hần dùng quy tắc ngầm.

"An Thiên Thiên này nói cái gì trên phỏng vấn thế! Thế mà cũng giúp ác làm điều xấu! Những người này sao có thể không biết xấu hổ như vậy?" Đa Đa mở ra một đoạn video phỏng vấn An Thiên Thiên gần đây.

Trong video, có phóng viên hỏi An Thiên Thiên đối với việc Lâm Yên tới cửa cầu quy tắc ngầm có ý kiến gì không.

Phóng viên: "An tiểu thư, chuyện phát sinh gần đây của Lâm Yên cùng người đại diện của cô, Cao Chí Uy tiên sinh, cô có nghe thấy không? Xin hỏi những lời đồn trên mạng kia là thật sao?"

Về mặt An Thiên Thiên tựa hồ có chút khó

xử, bất đắc dĩ mở miệng nói: "Ai, loại chuyện này tôi cũng không tiện nói thêm cái gì! Lâm Yên thực ra vẫn luôn muốn về công ty, dù sao lấy tình huống của cô ấy, xác thực rất khó có công ty nguyện ý ký với cô ấy, cô ấy đại khái cũng là có chút quá gấp đi! Tôi cũng không nghĩ tới cô ấy sẽ dùng loại phương pháp này..."

Lời này của An Thiên Thiên nhìn như không có trả lời vấn đề của phóng viên, nhưng ý tứ lời trong lời ngoài, thực ra đã định tội danh này cho Lâm Yên.

Cộng thêm lý do thoái thác của An Thiên Thiên, không thể nghi ngờ bên ngoài càng thêm tin tưởng chuyện này, tiếng tăm trên mạng tăng vọt, Lâm Yên thật vất vả tích lũy được mấy người qua đường, lập tức biến mất sạch bóng.

Cao Chí Uy đăng microblogging, paparazi thả ảnh chụp, lại đến An Thiên Thiên phỏng vấn, một loạt kỹ xảo này, hết sức rõ ràng chính là Cao Chí Uy có kế hoạch, có dự mưu.

Lâm Yên đang nhìn mình bát quái của mình, lúc này, điện thoại di động của cô đột nhiên vang lên.

Lâm Yên nhìn thoáng qua phía Triệu Hồng Lăng: "Cao Chí Uy gọi..."

Triệu Hồng Lăng: "Nhận đi, xem hần nói cái gì."

Thế là, Lâm Yên nhận điện thoại, lên tiếng: "Uy?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 422: Tin nhảm không công mà phá

Đầu kia điện thoại lập tức truyền đến thanh âm dương dương đắc ý của Cao Chí Uy, "Thế nào a, Lâm Yên, bây giờ nghĩ thông rồi sao? Còn muốn nói chuyện thật tốt với tôi hay không?"

Lâm Yên cười cười, ra vẻ không biết: "Nói chuyện gì? Cao tổng thanh tra, tôi không hiểu ý của ngài!"

Cao Chí Uy trào phúng xì khê một tiếng: "Tiểu nha đầu, muốn lừa tôi, muốn ghi âm đúng không? Không cần suy nghĩ, chơi với tôi, cô còn non lắm!"

Cao Chí Uy dừng một chút, dù bạn vẫn ung dung tiếp tục mở miệng: "Lâm Yên, tôi chỉ cho cô ba ngày cân nhắc, đừng trách tôi không cho cô cơ hội."

Nói xong một câu nói kia, Cao Chí Uy trực tiếp cúp điện thoại.

Ý của Cao Chí Uy rất rõ ràng, nếu như Lâm Yên đồng ý về công ty, như vậy Cao Chí Uy liền tự mình vì cô làm sáng tỏ tin nhảm, giả mù sa mưa nói tất cả đều là hiểu lầm.

Nếu như Lâm Yên không đồng ý, như vậy chỗ nước bần này liền theo Lâm Yên cả một đời.

Chỉ là kéo độ hot tạo scandal còn có chỗ để thay đổi, thế nhưng, đối với một nữ diễn viên mà nói, chỗ bần này là cả một đời cũng rửa không sạch.

Nếu như Cao Chí Uy không ra mặt làm sáng tỏ, như vậy đời này của Lâm Yên xem như hủy.

Đa Đa nhìn điện thoại bị cúp máy, lo lắng không thôi nhìn lại Lâm Yên cùng Triệu Hồng Lăng: "Yên tỷ, Lăng tỷ, chuyện cũng đã náo thành dạng này, tiếp đó chúng ta phải làm sao? Hai người không có chút cuống cuống nào vậy!"

Mặc dù cô ấy chẳng qua là một tiểu trợ lý, nhưng rất nhiều chuyện cũng thấy nhiều, biết loại tin nhảm này với một nữ diễn viên có ảnh hưởng lớn đến bao nhiêu.

Chiều này của Cao Chí Uy thật sự là quá âm hiểm!

Lâm Yên khẽ cười một tiếng, nhìn lại phía tiểu nha đầu, "Bởi vì, chiều này của Cao Chí Uy chơi quá ngu ngốc!"

Đa Đa: "A...?"

Triệu Hồng Lăng giải thích thêm nói: "Cao Chí Uy nói với tất cả mọi người, Lâm Yên là vì quay lại công ty mới đi tìm hắn, nhưng tình huống thực tế là... Một tuần lễ trước đó, Lâm Yên đã ký hợp đồng với giải trí Đình Phong.

Thử hỏi, một diễn viên ký hợp đồng của giải trí Đình Phong, tại sao muốn đi cầu lấy Cao Chí Uy tiến vào công ty nhỏ như giải trí Khải Tinh?"

Đa Đa nghe Triệu Hồng Lăng nói xong, cuối cùng kịp phản ứng: "Đúng a! Yên tỷ hiện tại đã là diễn viên của giải trí Đình Phong, em làm sao lại quên chuyện này!"

Đa Đa lập tức kích động lên, "Khó trách Yên tỷ nói chiều này của Cao Chí Uy quá ngu ngốc! Xác thực quá náo loạn! Hắn tuyệt đối sẽ không nghĩ đến Yên tỷ đã ký với công ty khác, lại còn là giải trí Đình Phong! Chờ mong sau khi Cao Chí Uy biết rõ chân tướng sẽ là phản ứng gì!"

Triệu Hồng Lăng làm người cẩn thận, cũng không có vui vẻ quá sớm: "Cho nên, hiện tại chị muốn tới giải trí Đình Phong một chuyến, thương lượng cùng tổ trưởng một chút chuyện tuyên bố chính chủ. Cơ bản chỉ cần tuyên bố chính chủ tin tức Lâm Yên đã ký với giải trí Đình Phong, những lời đồn Cao Chí Uy thả ra kia liền không công mà phá!"

Đa Đa liên tục gật đầu: "Đúng đúng đúng, không sai!"

Triệu Hồng Lăng căn dặn Lâm Yên cùng Đa Đa: "Trước khi chị xác định rõ phương án cùng giải trí Đình Phong bên kia, hai người đều không nên hành động thiếu suy nghĩ."

Dù sao cô ấy vừa mới tiến vào giải trí Đình Phong, đối với bên kia hết thấy đều chưa quen thuộc, cũng chỉ gặp mặt tổ trưởng Trì Thịnh một lần.

Cô ấy cũng không xác định thái độ của giải trí Đình Phong bên kia với Lâm Yên như thế nào.

Mặc dù Lâm Yên hiện tại ký hợp đồng với giải trí Đình Phong, thế nhưng cao thủ bên trong giải trí Đình Phong nhiều như mây, diễn viên nổi tiếng thật sự là quá nhiều, cô ấy không thể khẳng định giải trí Đình Phong sẽ vì Lâm Yên ra mặt hay không.

Dù sao, dùng kinh nghiệm của cô ấy, công ty đều không quá ưa thích diễn viên trên người có phiền phức, diễn viên dưới trướng Trì Thịnh cũng rất nhiều, tình lực có hạn...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 423: Thưởng thức một chút trù nghệ của đại ca hai người

"Được rồi, Lăng tỷ, không có vấn đề. Không có việc gì khác, em liền đi về trước." Lâm Yên mở miệng.

Triệu Hồng Lăng đứng lên tiễn cô, "Được rồi, trên đường ngàn vạn cẩn thận, mấy ngày gần đây khi ra cửa cũng chú ý lời nói một chút. Được rồi, bây giờ em ở nơi nào, xác định an toàn sao?"

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng, "Ách, vẫn là nhà trọ nhỏ ban đầu, trị an rất tốt, tuyệt đối an toàn!"

Trên cái thế giới này, đại khái không có nơi ở nào an toàn hơn chỗ của cô...

Triệu Hồng Lăng gật gù đầu, "Vậy thì tốt, gần đây nhận công việc, cộng thêm bao tiền lì xì đoàn làm phim đưa cho em vẫn coi như khả quan, em có thể cân nhắc mua một chiếc xe thay đi bộ, em tự mình lái xe ra cửa cũng an toàn hơn chút."

Lâm Yên: "Ừm, em đang có quyết định này đây, thời gian tới em liền đi xem xe!"

Đa Đa bên cạnh nghe vậy, sắc mặt đột nhiên có chút khó mà hình dung.

Đề Yên tự mình lái xe?

Đây chẳng phải là nguy hiểm hơn sao...

Cô ấy cũng chưa quen lần đó khi bị paparazi bao vây chặn đánh, Lâm Yên lái xe thế nào...

...

Sau khi trò chuyện cùng Triệu Hồng Lăng xong, Lâm Yên về Văn Gian thủy trang.

Vừa trở lại biệt thự, liền thấy Bùi Duật Thành đang chờ ở trong phòng bếp...

Lâm Yên nuốt nước bọt, đi tới, "Khục, Bùi tiên sinh... Ngài... Ngài muốn nấu cơm sao?"

Bùi Duật Thành: "Ừm, trở về rồi, muốn ăn cái gì?"

Lâm Yên: "..."

Tại sao lại luôn thích nấu cơm a!

Trời xanh a!

Vì sao Bùi Duật Thành thích nấu cơm như thế?

Siêu Boss như hần, chẳng lẽ không thể phát triển một chút sở thích khác sao?

Đánh một gôn, đánh bóng một chút, lái phi cơ du thuyền gì đó cũng được!

Kết quả, mấy ngày nay ở đây, cô phát hiện sinh hoạt bình thường của Bùi Duật Thành quả thực là đơn điệu đến cực hạn, chỉ cần tan tằm tuyệt đối làm ổ trong nhà.

Hần ở nhà, ngoại trừ bơi lội, sở thích duy nhất chỉ có nấu cơm, nghiên cứu đủ loại cách chế biến hắc ám..

Quả nhiên, trên cái thế giới này chẳng có ai hoàn mỹ, bạn trai thần tiên cũng có một mặt địa ngục!

Thảm hại hơn chính là, Bùi Nam Như xưa nay không về nhà ăn cơm tối, thường xuyên nhảy nhót lấy cớ chạy tới nhà của Bùi Vũ Đường ăn cơm, nên Lâm Yên chỉ có thể một mình yên lặng tiếp nhận.

Cô vốn cũng muốn chạy, thế nhưng cô còn có nhiệm vụ trên người, trước đó đã đáp ứng Tinh Trầm tìm cơ hội cầu tình giúp nữ hài tên Lăng Nguyệt kia.

Hết cách rồi, Lâm Yên chỉ có thể kiên trì trở về, còn muốn "Trợ trụ làm nghiệt" (giúp kẻ xấu làm điều ác), tự mình làm trợ thủ đi giúp Bùi Duật Thành.

Rất nhanh, cả bàn bữa tối "Phong phú" liền chuẩn bị xong.

Sau khi tất cả món ăn đều bung lên, Lâm Yên lấy điện thoại di động ra, tìm một góc độ tương đối tốt, chụp một tấm hình cho cả bàn món ăn tràn đầy đây.

Bùi Duật Thành thấy thế, nhìn thoáng qua phía Lâm Yên.

Lâm Yên vội vàng cầm điện thoại di động, nói rõ lí do: "Khụ khụ khụ, cái kia, Bùi tiên sinh, về ngoài của món ăn ngài làm quá đẹp, quả thực chính là tác phẩm nghệ thuật! Tôi muốn chụp để lưu niệm! Lưu niệm ha ha..."

Sau khi nói xong, Lâm Yên thừa dịp Bùi Duật Thành vào trong bếp bung canh, quả quyết kéo cả Bùi Nam Như cùng Bùi Vũ Đường vào trong một nhóm Wechat.

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [A! Chị dâu, chị kéo bọn em vào nhóm làm cái gì?]

Bùi Nam Như: [Chị dâu, xảy ra chuyện gì?]

Lâm Yên trực tiếp gửi ảnh chụp bàn món ăn vừa rồi vào trong nhóm, sau đó nở một nụ cười.

Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương: [Không có chuyện gì, chính là để cho hai người thưởng thức một chút trù nghệ của đại ca hai người. (mỉm cười JGP)]

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [...]

Bùi Nam Như: [...]

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 424: Lương tâm không đau sao?

Bùi Nam Như cùng Bùi Vũ Đường đại khái là xuất phát từ chột dạ, hai người đồng thời gửi một chuỗi im lặng tuyệt đối.

Lâm Yên thì tiếp tục gửi icon "Mỉm cười"

Ý tứ rất rõ ràng: Lương tâm của các người chẳng lẽ không thấy đau sao?

Đại khái chờ trong chốc lát, "Keng" một tiếng, Wechat vang lên lần nữa.

Bùi Vũ Đường gửi cho cô một bao tiền lì xì, sau đó gửi một câu.

Xe này không phải lái về nhà trẻ: [Chị dâu, chị khổ cực rồi!]

Ngay sau đó, Bùi Nam Như cũng gửi một bao tiền lì xì tới.

Bùi Nam Như: [Chị dâu khổ cực rồi.]

Lâm Yên nhanh chóng nhận hai bao tiền lì xì, trong lòng lúc này mới đạt được một chút an ủi.

Coi như bọn họ vẫn có chút nhân tính...

Rất nhanh, Bùi Duật Thành bung một món canh cuối cùng lên.

Lâm Yên "Bạch bạch bạch" chạy đi mở TV, "Chúng ta vừa xem tivi vừa ăn đi!"

Tốt xấu gì cũng có thể phân tán một chút lực chú ý của cô, để cô không có ăn gian nan như vậy.

Bùi Duật Thành: "Được."

Thế là, hai người liền hài hòa ngồi cùng nhau, vừa xem tivi vừa ăn cơm.

Giờ này khắc này, bên trong biệt thự lớn đất đỏ xa hoa nhất của đế đô, siêu Boss điên đảo chúng sinh như thế ngồi bên người, vừa ăn cơm vừa nhàn nhã xem tivi, quả thực nhân gian đáng giá!

Chỉ tiếc, sau khi Lâm Yên miếng thịt kho tàu thứ nhất, hết thấy đều biến thành tro bụi trong nháy mắt, cô có cảm giác giống như thấy Từ Thần khiêng lười hái đi tới phía cô...

"Hôm qua, tổng thanh tra bộ diễn viên kinh tế Cao Chí Uy của giải trí Khải Tinh đăng một bài microblogging, lên án nữ diễn viên Lâm Yên vì tiến vào công ty, ngang nhiên cầu quy tắc ngầm, lại bị đối phương cự tuyệt, tin tức này vừa được công bố, lập tức dẫn tới náo động cực lớn trên mạng..."

Lâm Yên đang ăn cơm, không nghĩ tới trong TV đang phát một tin tức giải trí, nhân vật chính của tin tức này, lại còn là cô.

"Ây... Khụ khụ..." Lâm Yên lập tức ho khan một hồi.

Làm sao tùy tiện xem TV một chút, đều thấy bát quái của mình?

Bùi Duật Thành tựa hồ cũng chú ý tới nội dung trong TV, ánh mắt nhìn lại phía màn hình.

"Diễn viên Lâm Yên trước đó đã không ngừng truyền ra scandal cùng diễn viên nam, gần đây nương theo một bộ phim《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》 thu được không ít người mê điện ảnh yêu thích, nhưng không nghĩ tới chưa qua mấy ngày, lại này mằm trạng thái cố định, lộ ra bê bối như thế..."

Hiện tại cũng là TV internet, có thể trực tiếp biểu hiện bình luận, giờ phút này, trên màn hình lớn tung bay không ít bình luận của dân mạng.

Chút bình luận này chỉ có cực ít người đang chất vấn Cao Chí Uy nói mà không có bằng chứng, mà ảnh chụp paparazi vạch trần cũng chỉ là Lâm Yên ra vào giải trí Khải Tinh ảnh chụp, căn bản không tính là chứng cứ thực tế, thế nhưng, phần lớn người đều trực tiếp bỏ quên chút này, trên bình luận một mảnh chửi rủa khó coi.

[Cái gì nói mà không có bằng chứng chứ! Người ta đường đường là tổng thanh tra một công ty giải trí, cũng đã dùng tài khoản thật, còn có thể oan uổng cô ta hay sao?]

[Ảnh chụp của paparazi đều đã lộ ra được hay không! Cô ta nếu không có quý, vậy đêm hôm khuya khoắt chạy đi tìm Cao Chí Uy làm gì? Huống chi ngay cả diễn viên cùng công ty cô ta là An Thiên Thiên cũng đã ra xác nhận! Nhân chứng vật chứng đầy đủ, Lâm Yên thế mà còn muốn tẩy trắng? Cô ta đến bây giờ cũng không ra mặt nói chuyện, không phải là bởi vì chột dạ, chấp nhận sao?]

[Nữ nhân này thật sự là thật là buồn nôn! Trước đó tôi thế mà còn thích cô ta diễn Lâm Phiên Nhược như vậy, hiện tại thật sự là cảm giác như ăn Shit! Cô ta căn bản cũng không xứng diễn nữ thần của tôi!]

[Loại độc này đã sớm nên cút ra khỏi ngành giải trí!]

...

Lâm Yên đối với mấy lời chửi rủa này cũng đã sớm tập mãi thành thói quen, thế nhưng, giờ phút này, cô lại đột nhiên run một cái, sau lưng không hiểu sao bốc lên một cỗ ý lạnh...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 425: Ngoài miệng bôi mật rồi?

Lâm Yên vô thức quay đầu nhìn thoáng qua phía Bùi Duật Thành.

Chỉ thấy trên mặt nam nhân vẫn là lạnh lùng hờ hững trước sau như một, cũng không cảm xúc đặc biệt gì, thật giống như ý lạnh vừa rồi lóe lên một cái rồi biến mất chẳng qua là ảo giác của cô.

Bùi Duật Thành giống như hững hờ mở miệng: "Bình thường... Bọn họ đều mắng cô như thế?"

Lâm Yên gãi gãi đầu nói, "Thực ra rất nhiều người đều ôm tâm thái ăn dưa, bảo sao hay vậy, đi theo mắng, quen rồi liền tốt..."

"Cao Chí Uy... Cao tầng của công ty trước đó của cô?" Bùi Duật Thành nhìn chằm chằm một cái tên trên màn hình, mở miệng hỏi.

Vị siêu Boss cấp Thế Giới trước mắt này, thế mà hỏi cô việc lông gà vò tới nhỏ bé của công ty chi nhánh của một công ty nhỏ, thật sự là khiến cho Lâm Yên có chút thụ sủng nhược kinh.

Lâm Yên vội mở miệng nói, "Đúng vậy, chính là hẳn thay thế vị trí của Lăng tỷ, sau này tôi cùng Lăng tỷ rời khỏi công ty, hẳn đại khái là thấy gần đây hot, cho nên lại muốn kéo tôi trở về.

Hiện tại tôi đã là người của Bùi tiên sinh ngài, tôi đương nhiên là không thể đồng ý, cho nên liền trực tiếp cự tuyệt! Hẳn là vì bức tôi đi vào khuôn khổ mới làm như thế!"

Nghe được câu "Hiện tại tôi đã là người của ngài" này, Bùi Duật Thành tựa hồ ngoéo... một cái, "Vậy cô chuẩn bị giải quyết như thế nào?"

Lâm Yên mở miệng nói: "Thực ra chuyện này đặc biệt dễ làm sáng tỏ, ngược lại tôi đã sớm ký hợp đồng với giải trí Đình Phong, ngài nghĩ xem, tôi cũng đã ký với công ty giải trí Đình Phong trâu bò nhất trong giới, làm sao có thể còn muốn trở lại một cái công ty nhỏ nhỏ như giải trí Khải Tinh, thậm chí không tiếc bị một tổng thanh tra như hẳn dùng quy tắc ngầm? Hoàn toàn không hợp logic a!

Cho nên, đến lúc đó chỉ cần tài khoản chính chủ của giải trí Đình Phong tuyên bố một chút chuyện tôi đã ký kết cùng công ty, hết thấy tin nhảm liền tự sụp đổ!"

Bùi Duật Thành kiên nhẫn nghe biện pháp giải quyết của Lâm Yên, sau một lúc lâu, nhẹ gật đầu, mở miệng nói: "Cần tôi giúp cô không?"

Lâm Yên: "A...? Giúp tôi cái gì?"

Bùi Duật Thành: "Chính chủ tuyên bố."

"Phốc..." Lâm Yên suýt chút nghẹn một miếng cơm, "Khụ khụ khụ..."

Nói đùa cái gì chứ!!!

Đề Bùi Duật Thành giúp cô chính chủ tuyên bố!

Làm sao chính chủ tuyên bố?

Mở chứng nhận là "Nick microblogging chính của CEO Bùi Duật Thành tập đoàn JM" đi chính chủ tuyên bố sao?

Vậy chính là địa chấn của toàn bộ ngành giải trí đây!

Lâm Yên tranh thủ thời gian khoát tay mở miệng: "Không cần không cần! Tuyệt đối đừng!"

"Làm sao?" Bùi Duật Thành hơi hơi nhú mày.

Làm sao...

Hắn trong lòng mình chẳng lẽ không có điểm số sao?

Mặt mũi Lâm Yên tràn đầy bất đắc dĩ nói, " cái này... Tôi làm sao nói rõ với ngài đây..."

Đây là dùng dao mổ trâu giết heo a!

Thế nhưng, cô cảm thấy dùng "dao mổ trâu" để hình dung siêu Boss thật không có dễ dàng...

Thế là, Lâm Yên vắt hết óc mở miệng nói, "Đây rất giống cảm Thanh Long Yên Nguyệt Dao thái thịt, vung Ý Thiên Kiếm gọt táo, dùng ngọc tí truyền quốc đập hạch đào... Dù như thế nào cũng không thích hợp... Dạng dạng nhân vật kia, chỗ nào xứng a! Coi như là ngài muốn giúp tôi, tôi còn không nỡ sử dụng đây!"

Bùi Duật Thành nghe chút hình dung này của nữ hài, còn có câu "Không nỡ bỏ" kia, cúi đầu cười khẽ một tiếng, "Ngoài miệng bôi mặt rồi?"

Lâm Yên một mặt thành khẩn mở miệng nói, "Không có, tuyệt đối không có! Tôi rõ ràng phát ra từ tâm can!"

Bùi Duật Thành hơi nghiêng đầu, đáy mắt hiện ra ý cười, lẳng lặng chăm chú nhìn nữ hài, sau đó, đột nhiên hơi hơi cúi người, từng chút một xích lại gần phía nữ hài...

Cuối cùng, dưới ánh mắt dần dần trừng lớn của Lâm Yên, nhẹ nhàng hạ xuống một nụ hôn tại khóe miệng nữ hài ——

Một giây sau, thanh âm khàn khàn của nam nhân vang lên bên tai, "Rõ ràng là ngọt..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 426: Tri kỷ giải vây

Lâm Yên: "..."

Cô cảm thấy, tiếp tục ở chung như thế, cô sợ rằng sẽ không chịu nổi viên đạn bọc đường này!

Không được!

Cô phải tỉnh táo! Bình tĩnh một chút!

Lâm Yên tranh thủ thời gian ăn nhiều thêm vài miếng đồ ăn, kết quả, hiệu quả nổi bật, quả nhiên trong nháy mắt bình tĩnh không ít...

...

Ba ngày sau.

Hôm nay là Liên hoan phim của đế đô, đoàn làm phim《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》 được đề cử nam chính xuất sắc nhất, đạo diễn xuất sắc nhất, kịch bản xuất sắc nhất cùng nhiều giải thưởng, Lâm Yên bởi vì vai Lâm Phiến Nhược nhiệt độ cực cao, cũng được mời vào hàng ngũ.

Bình thường khách quý có mặt đều là kết bạn cùng đi, chỉ là dùng tình huống hiện tại của Lâm Yên, tự nhiên không ai nguyện ý cùng vào sân với cô.

Lúc này, Bùi Nam Như một bên hơi mở miệng cười, "Bộ phim này là kết quả nỗ lực của tất cả chúng ta, không bằng đoàn làm phim chúng ta cùng vào sân đi!"

Bùi Nam Như vốn là khẳng định cùng vào sân với nữ chính Trương Tư Phi này, thế nhưng, nếu Bùi Nam Như đã tự mình đề nghị như vậy, mà đề nghị của hắn cũng hết sức hợp lý, không có bất cứ vấn đề gì, mọi người tự nhiên cũng không có dị nghị.

Bùi Nam Như đề nghị, Phùng An Hoa tự nhiên muốn nể tình, lập tức phụ họa, "Bùi Ảnh Đế nói không sai, mọi người cùng vào sân đi!"

Khurong Nhất Minh gật gật đầu, cũng biểu thị không có ý kiến, "Có thể."

Lâm Yên biết Bùi Nam Như là sợ cô xấu hổ, nhưng lại không tiện tự mình đi cùng cô, cho nên mới dùng loại phương thức này, thế là cảm kích hơi gật đầu phía Bùi Nam Như.

Sắc mặt Trương Tư Phi bình tĩnh, còn muốn nói điều gì, thấy Phùng An Hoa cùng Khurong Nhất Minh đều đã mở miệng, lúc này mới ngậm miệng.

Lúc này, một nữ diễn viên mặc váy màu vàng bên cạnh, nữ hai trong phim, bất mãn nói thầm một câu, "Tại sao phải để chúng ta cùng loại người này vào sân chứ! Cũng không biết cô ta đã ngủ qua bao nhiêu người! Làm không tốt ngay cả vai này cũng là ngủ mà được! Đứng chung một chỗ với cô ta tôi cũng ngại bản..."

Trương Tư Phi một bộ tư thái thoải mái hào phóng, mở miệng nói, "Nếu Bùi Ảnh Đế cũng đã nói rồi, mọi người liền cùng đi đi!"

Trương Tư Phi đã nghĩ thông, cùng nữ nhân này tức cái gì, ngược lại cô ta lập tức liền sẽ cắt ra khỏi ngành giải trí!

"Hừ, thật sự là không hiểu rõ, Bùi Ảnh Đế vì sao lại luôn luôn chiều cố Lâm Yên như vậy, hồ ly tinh này, quá không biết xấu hổ, thấy nam nhân đều muốn đào lên dụ dỗ..." Nữ diễn viên lúc này mới không cam lòng theo sát đi lên.

"Phía dưới ra sân, là đoàn làm phim《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》..."

Nurong theo người chủ trì giới thiệu chương trình, đám người Bùi Nam Như cùng Lâm Yên bước lên thảm đỏ đi tới phía trước.

Mấy người cùng đi lên đài, vô cùng đáng chú ý, đưa tới không ít nghị luận xung quanh, trong đó không ít đều là nhắm vào Lâm Yên.

Dù sao mọi người mãi mãi cũng là hứng thú với bát quái cùng ăn dưa, còn là loại bát quái quan hệ bất chính này...

"Trên mạng cũng bị chửi thành dạng này, không nghĩ tới Lâm Yên thế mà còn dám ra cửa a!"

"Cô ta không phải da mặt trước sau đều dày như vậy sao? Có cái gì không dám chứ! Chắc chắn chắc, vì cầu thu nhận, không tiếc ngủ cả với người đại diện, cô ta thật sự là làm ra được!"

"Phốc, khôi hài nhất chính là còn bị người ta cự tuyệt được không... Thật sự là mắc cỡ chết người! Nếu là tôi, trực tiếp đi vòng được rồi, nào còn có mặt mũi lưu lại chứ! Đúng, nghe nói tổng thanh tra của giải trí Khải Tinh kia hôm nay cũng có mặt, các người nói, chờ một lát nữa có thể náo lên hay không?"

...

Rất nhanh, mọi người lần lượt ra sân.

《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》 ngược gió lật bàn, nắm giữ tất cả giải thưởng được đề cử.

"Người đạt được giải thưởng nam chính xuất sắc nhất chính là..." Người chủ trì một bên nhìn về phía màn hình lớn, vừa lên tiếng nói: "Trần Kính của《 Kỳ Phùng Dịch Thủ 》! Chúc mừng Bùi Nam Như!"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 427: Quả thực là quá trâu!

Cùng lúc đó, trên màn hình lớn xuất hiện một chút đoạn ngắn kinh điển trong phim.

Một cảnh phim chiếm phần lớn thời gian trong đó, chính là trận đối thủ kinh điển giữa Bùi Nam Như cùng Lâm Yên kia.

Mặc dù tất cả mọi người đều ôm thái độ khinh thường với Lâm Yên, thế nhưng, không thể phủ nhận là, biểu hiện của Lâm Yên trong bộ phim này đúng là rất sáng chói, cũng khó trách sẽ hot.

Vô luận là diễn cùng Vệ Từ Phong, hay là cùng Bùi Nam Như, tất cả cô đều biểu hiện được không thể đùa giỡn.

Nếu như phần diễn của Lâm Yên nhiều hơn một ít, mà không phải nữ bốn, tuyệt đối có thể cảm được không ít giải thưởng.

Lâm Yên là người trong cuộc, nhìn màn phim này, tâm tình lại tương đối phức tạp.

Bởi vì cảnh này nhưng thật ra là khi cô "Phát bệnh", dưới tình huống không có ý thức mà hoàn thành...

Sau khi phim điện ảnh chiếu lên, rất nhiều chủ page cắt cánh hoa, ghép không ít CP cho Lâm Phiến Nhược, nhiều nhất là cô và Vệ Từ Phong, CP cô và Bùi Nam Như cũng không ít.

Còn có một chút tà giáo, cắt phần diễn của cô cùng Vệ Từ Phong, còn có của cô cùng Bùi Nam Như ra, ghép thành một nội dung cốt truyện cô tự công tự thụ...

Đừng nói, Lâm Yên nhìn vẫn rất mang cảm giác...

Chính mình khi cùng Bùi Nam Như diễn chung, quả thực là quá trâu!

Chính cô cũng muốn yêu mình!

Rất nhanh, lễ trao giải kết thúc, kế tiếp còn có khâu phỏng vấn.

Lâm Yên vừa đi ra khỏi đại sảnh trao giải, khi đi đến nơi hẻo lánh, đột nhiên có người đi lên phía trước.

Nhìn Cao Chí Uy đi về phía mình, Lâm Yên hơi nhíu mày, ung dung thản nhiên nhìn lại phía người tới.

Mặt mũi Cao Chí Uy tràn đầy biểu lộ hết thảy đều nằm trong lòng bàn tay, từ trên cao quét mắt nhìn xuống Lâm Yên, "Lâm Yên, thế nào? Thời gian ba ngày đã đến, suy nghĩ kỹ chưa?"

Nhìn bộ dạng này của Cao Chí Uy, sợ là liệu định cô nhất định sẽ thỏa hiệp đi.

Dù sao loại tình huống này, trừ phi là Cao Chí Uy tự mình làm sáng tỏ, nếu không cô hoàn toàn liền là có miệng cũng nói không rõ.

Lâm Yên cười cười, "Cao tổng thanh tra, tôi nghĩ, nên nói, ngày đó khi ở công ty, tôi đã nói rất rõ ràng, tôi đã ký với công ty khác."

Cao Chí Uy không nghĩ tới Lâm Yên đến bây giờ còn vệt chết mạnh miệng, sắc mặt lập tức liền trầm xuống, "Lâm Yên, tôi đã sớm nghe ngóng, căn bản cũng không có công ty nào ký với cô! Tôi thấy cô là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ!"

Gã đã nghe ngóng?

Lâm Yên suy nghĩ một chút, phỏng đoán Cao Chí Uy hỏi thăm khẳng định đều là một chút công ty quản lý trình độ ba tuyến bốn, nếu như vậy, gã tự nhiên không nghe được tin tức gì, cho là cô còn chưa có ký với công ty nào.

Lâm Yên cũng không nói rõ lý do, hơi mở miệng cười: "Tôi ngược lại thật ra rất muốn thấy một lần, cũng không biết... Đến lúc đó đến cùng là ai rơi lệ đây."

"Cô..." Sắc mặt Cao Chí Uy chìm xuống đáy âm trầm, "Tốt! Lâm Yên! Cô rất tốt! Thế nhưng là chính cô bức tôi! Cô đừng hối hận!"

Cao Chí Uy hừ một tiếng, trực tiếp quay người rời đi.

Lâm Yên vô tình phui phui tro bụi không tồn tại bên trên quần áo, chậm rãi tiếp tục đi ra ngoài cửa.

Lăng tỷ bên kia đã thỏa đàm cùng giải trí Đình Phong, Trì Thịnh bên kia mặc dù rất có phê bình kín đáo với chuyện cô gây ra, nhưng vẫn đáp ứng đề bộ phận PR phát tuyên bố, chứng minh Lâm Yên hiện tại là diễn viên của giải trí Đình Phong.

Mặc dù Trì Thịnh không có tự mình ra mặt, thế nhưng, do bộ phận PR phát tuyên bố này, cũng đã đủ rồi.

Sau khi lễ trao giải kết thúc, nhóm diễn viên cũng đều buông lỏng xuống, ở phía sau đài bên kia, thừa dịp đứng không chờ đợi phỏng vấn nói chuyện phiếm chào hỏi với nhau.

【 Hậu trường nhỏ: 】

Lâm Yên nhìn chăm chăm cảnh diễn cùng Bùi Nam Nhữ trong cánh hoa: Trời ạ! Cô thật sự là quá trâu! Cô cũng muốn yêu chính mình!

Bùi Duật Thành: Thực ra, cô yêu là tôi.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 428: Không có lý do làm như thế

"Trước đó nghe rất nhiều người thổi kỹ thuật diễn xuất của Lâm Yên trong 《 Kỳ Phùng Địch Thủ 》, vốn là tôi còn chẳng thèm ngó tới, không nghĩ tới xem cánh hoa trên lễ trao giải hôm nay, đúng là hết sức kinh diễm a! Khó trách cô gần đây hot như thế!" Có diễn viên nam cảm thán nói.

Lúc này, nữ diễn viên váy màu vàng về mặt khinh thường mở miệng nói, "Chỉ tiếc a, coi như là tiến bộ lớn hơn, diễn cho dù tốt thì sao, nhân phẩm cũng quá kém! Công nhiên dụ dỗ người có vợ! Loại người này quả thực là bôi đen ngành giải trí chúng ta! Tôi cũng không dám nói, tôi quay trong cùng một đoàn làm phim với loại người này!"

Nữ diễn viên váy màu vàng là nữ hai của 《 Kỳ Phùng Địch Thủ 》, tình huống của cô ta không khác Trương Tư Phi lắm, tất cả đầu ngọn gió đều bị Lâm Yên đoạt, tự nhiên cũng còn có bất mãn trong lòng với Lâm Yên.

Sau khi biết Lâm Yên náo động lên loại chuyện xấu này, cô ta là người đầu tiên đi ra cười trên nỗi đau của người khác, thậm chí còn chia sẻ bài microblogging kia của Cao Chí Uy, cảm thán thói đời bạc bẽo, lòng người đổi thay, còn vạch trần rất nhiều cái gọi là chuyện xưa của Lâm Yên chỉ tốt ở bề ngoài, treu hoa ghẹo nguyệt.

Lúc này, Lâm Yên đứng cách đó không xa, nhưng mà thanh âm nữ diễn viên này lại không thu lại chút nào, giống như cố ý để cho Lâm Yên nghe thấy.

Lâm Yên cũng không có để ý, chẳng qua là yên tĩnh đứng ở nơi đó.

"Xác thực nghe nói cô ta thích kéo danh tiếng tạo scandal tới, bất quá, dụ dỗ người có vợ, là chuyện gì xảy ra..." Có người không biết chuyện tò mò hỏi thăm.

"Chẳng lẽ cô không nghe nói bát quái gần đây sao?"

"Bát quái gì? Gần đây tôi quay phim trong đoàn làm phim khép kín, không quan tâm tin tức bên ngoài!"

"Này nha, tôi nói cho cô nha, cô ta..."

Nữ diễn viên lập tức bắt đầu thao thao bất tuyệt cùng vài người tò mò bên cạnh, còn lôi kéo Trương Tư Phi nói, "Khi Lâm Yên ở đoàn làm phim vẫn hết sức không kiểm chế, treu hoa ghẹo nguyệt, ngay cả thái độ của Bùi Ảnh Đế với cô ta cũng rất không bình thường! Quả thực không biết xấu hổ! Không tin các người hỏi Trương Ảnh Hậu!"

Trương Tư Phi về mặt khó xử mở miệng nói, "Cái này... Ta cũng không tiện nói, bất quá, thái độ của Bùi Ảnh Đế với Lâm Yên cũng là xác thực khác với khi đối mặt với người khác..."

Ngay cả Trương Tư Phi và nữ hai váy màu vàng cùng đoàn làm phim với Lâm Yên cũng nói như vậy, những người khác tự nhiên là càng thêm vững tin, lập tức dồn dập quăng ánh mắt chán ghét về phía Lâm Yên.

Kỹ thuật diễn xuất cho dù tốt mà không có đạo đức nghệ sĩ, cũng khiến người ta khinh thường, huống chi cô ta còn là dụ dỗ nam nhân có vợ...

Đúng lúc này, các phóng viên lần lượt có mặt.

Bởi vì gần đây bát quái của Lâm Yên và Cao Chí Uy cực hot, cho nên các phóng viên ủa thẳng đến phía Lâm Yên.

Lâm Yên lập tức bị phóng viên vây kín không một kẽ hở, đám người Trương Tư Phi thì đối xử lạnh nhạt đứng ở một bên xem trò hay.

"Lâm Yên tiểu thư, đối chất vấn gần đây của tiền sinh Cao Chí Uy, tổng thanh tra bộ diễn viên kinh tế của công ty ban đầu của cô, cô thấy thế nào?"

"Vài ngày trước, cô đêm khuya tới công ty tìm tiền sinh Cao Chí Uy, có phải là như hần nói hay không, vì đạt được hợp đồng, cố ý dùng nhan sắc dụ dỗ?"

"Xin hỏi cô biết tiền sinh Cao Chí Uy là người có vợ không? Cô làm như vậy chẳng lẽ không cảm thấy chính mình hết sức không có đạo đức sao?"

...

Đối mặt với các phóng viên mồm năm miệng mười chất vấn, sắc mặt Lâm Yên không thay đổi chút nào, "Thật xin lỗi, tôi tựa hồ không có lý do để làm như thế."

Vừa nghe Lâm Yên đáp lại, các phóng viên lập tức càng thêm kích động.

"Nhân chứng vật chứng đều đầy đủ, chẳng lẽ cô còn muốn chống chế hay sao?"

"Vậy mời cô giải thích một chút ảnh chụp paparazi vạch trần là có chuyện gì? Còn có tiểu thư An Thiên Thiên cùng công ty cô cũng đã tự mình làm chứng! Chẳng lẽ tất cả mọi người là đang vu oan cô sao?"

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 429: Không có lý do làm như thế (2)

Lâm Yên nghe những người này nói, cười trào phúng.

Nhân chứng vật chứng?

Một tấm ảnh chụp cô đi ra từ toà nhà công ty, thậm chí bên cạnh còn có người đại diện của cô Triệu Hồng Lăng, mà An Thiên Thiên nguyên bản là diễn viên dưới trướng Cao Chí Uy thủ hạ diễn viên, tự nhiên sẽ giúp Cao Chí Uy nói chuyện, "Chứng cứ" buồn cười như vậy, thế mà cũng có thể xem như bằng chứng.

Bởi vì đại chúng bên ngoài vốn có ấn tượng không tốt với cô, liền tạo thành, Lâm Yên cô, khẳng định là làm chuyện như vậy.

Cao Chí Uy cũng là quyết định điểm này, mới dám dưới tình huống không có chút chứng cứ nào, tự mình giội nước bẩn cho cô.

Đúng lúc này, có phóng viên thấy Cao Chí Uy cùng An Thiên Thiên từ phía sau đi ra.

Các phóng viên lập tức lại chen tới phía Cao Chí Uy cùng An Thiên Thiên.

Phóng viên: "Cao tổng thanh tra, mới vừa rồi Lâm Yên phủ nhận lên án của ngài trên microblogging, xin hỏi ngài thấy thế nào?"

Cao Chí Uy phóng ánh mắt âm ngoan nhìn thoáng qua phía Lâm Yên, mở miệng yếu ớt nói, "Loại chuyện này, tôi chẳng lẽ còn có thể oan uổng cô ta sao? Trước đó thấy cô ta đã từng là diễn viên của công ty chúng tôi mức, rất nhiều chuyện, tôi đều không nói rõ chi tiết, đã cho cô ta đủ mặt mũi! Nếu cô ta đến bây giờ còn không biết hối cải, vậy cũng đừng trách tôi!"

Nếu tiện nhân kia rượu mời không uống thích uống rượu phạt, như vậy, cũng đừng trách gã không khách khí.

Nếu gã không lấy được, vậy liền trực tiếp hủy đi...

"Tình huống cận kề? Tình huống cận kề đêm hôm đó là thế nào?" Nghe Cao Chí Uy nói, phóng viên bên cạnh cùng diễn viên vây xem lập tức càng thêm hưng phấn.

Cao Chí Uy giống như oán giận mở miệng nói, "Đêm hôm đó, cô ta ăn mặc hở hang chạy tới phòng làm việc của tôi, trực tiếp cỡi hết ở ngay trước mặt tôi, cầu khẩn tôi, cầu xin tôi thu nhận cô ta, còn nói coi như tôi đã có vợ, cô ta cũng không để ý, chỉ cần tôi nguyện ý thu nhận cô ta, cô ta cái gì cũng nguyện ý làm..."

Cao Chí Uy nói xong, mặt mũi tràn đầy thương hại nhìn về phía Lâm Yên, "Lâm Yên tiểu thư, những chuyện này, chẳng lẽ cô cũng quên sao?"

Cao Chí Uy vừa dứt lời trong nháy mắt, tất cả phóng viên cùng diễn viên toàn trường đều một mảnh xôn xao.

Trời ạ!

Bái quái đại kinh thiên!

Lâm Yên này, cũng quá không biết xấu hổ đi! Ngay cả loại chuyện này cũng làm ra được?

Lâm Yên có chút im lặng mà nhìn Cao Chí Uy, nam nhân này làm người đại diện thật sự là lãng phí tài năng, không bằng đi làm biên kịch, làm diễn viên khá thôi.

Tinh lực soạn chuyện xưa cùng phim này, rất tốt!

Lâm Yên không nhanh không chậm nhìn lại phía Cao Chí Uy, "Cao tổng thanh tra, anh xác định, tôi từng nói qua những lời này, làm qua những chuyện này?"

Cao Chí Uy không có hải mở miệng, "Dĩ nhiên, tôi chịu trách nhiệm với từng chữ bản thân đã nói, mà lúc ấy An Thiên Thiên cũng ở ngay bên cạnh tôi, cô ấy cũng tận mắt thấy hành vi phóng đảng của cô! Chính là chuyện bốn ngày trước!"

Cao Chí Uy để chứng minh mình không dối, không tiếc trực tiếp kéo cả An Thiên Thiên xuống nước.

Lâm Yên thế là nhìn về phía An Thiên Thiên, "An tiểu thư, phải không? Cô cũng ở tại đó?"

An Thiên Thiên lúc này, tự nhiên là phải ủng hộ Cao Chí Uy, mà ả ta cũng đã liệu định Lâm Yên hết cách rồi, thế là ngôn từ nghĩa chính mở miệng, "Không sai, lúc ấy tôi ở ngay hiện trường, trước đó là bởi vì nể mặt là đồng nghiệp, mới không có trực tiếp nói cho đại chúng, ai biết cô thế mà còn ở nơi này chống chế! Lâm Yên, cô thật sự là quá phẫn!"

Nghe An Thiên Thiên nói, Lâm Yên hài lòng gật đầu, rất tốt.

Cô vốn cũng không nghĩ kéo An Thiên Thiên, ai biết ả ta trực tiếp bị chính người đại diện của mình kéo xuống nước.

Thế là, Lâm Yên cuối cùng xác nhận một lần nữa với hai người, "Được, vậy tôi đây hỏi một vấn đề cuối cùng, tôi vì sao phải làm như vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 430: Nghe nói có người muốn đào góc tường của tôi?

Cao Chí Uy nghe vậy, trực tiếp cười lạnh một tiếng, "Lâm Yên, cô quả thực biết rõ còn cố hỏi, trước đó bởi vì phẩm hạnh của cô không đoan chính bị tôi đuổi ra khỏi công ty, hiện tại, cô đương nhiên là vì muốn quay trở lại giải trí Khai Tinh! Có vấn đề gì không?"

Nói đến đây, phóng viên cùng nhóm diễn viên ở đây đã hoàn toàn tin tưởng Cao Chí Uy.

Cao Chí Uy còn muốn thừa cơ hội này nổi danh một lần, thế là nhìn về phía mọi người, tiếp tục mở miệng nói, "Chuyện liên quan đến danh dự này, làm sao tôi có thể nói lung tung? Tôi đã sớm biết nhân phẩm của cô ta có vấn đề, cho nên, dù cô ta hiện tại rất hot, tôi cũng không có tùy tiện đáp ứng ký hợp đồng với cô ta.

Ai biết... Cô ta thế mà sử dụng loại thủ đoạn hạ lưu kia! Tôi dù sao cũng là người có gia đình! Làm sao có thể làm ra loại chuyện này!"

"Đúng vậy, Lâm Yên này thật sự là quá không biết xấu hổ, cô ta cho là tất cả mọi người đều giống như cô ta, mất hết đạo đức à..." Người xung quanh nghe Cao Chí Uy nói, lập tức một mảnh phụ họa, càng thêm lòng đầy căm phẫn, đồng thời tương đối khâm phục nhân phẩm của Cao Chí Uy.

Hôm nay, một bộ phim An Thiên Thiên tham gia diễn cũng được đề cử, bất quá, ả ta chính là đến bồi chạy.

Thế nhưng, Cao Chí Uy bằng vào lãng xê gần đây, cũng là kiếm được không ít danh tiếng, không ít người ở hiện trường bắt chuyện với gã, đồng thời biểu thị ủng hộ gã, Cao Chí Uy thừa cơ kéo không ít quan hệ.

"Tiện nhân! Cút ra khỏi ngành giải trí!" Trong đám người, không biết ai nghiêm nghị quát lớn một câu.

Nương theo tiếng chửi mắng này, lập tức có nhiều người hơn bắt đầu phụ họa ——

"Đúng! Cút ra khỏi ngành giải trí! Loại người này, không nên lại để cô ta làm bại hoại tập tục của ngành giải trí chúng ta!"

"Tại sao có thể có người không biết xấu hổ như vậy chứ! Trước đó còn người vạch trần nói cô ta ngay cả Bùi Ảnh Đế cùng đoàn làm phim cũng dụ dỗ!"

"Đúng vậy, vừa rồi còn nghe nói thái độ của Bùi Ảnh Đế với cô ta rất đặc biệt! Cũng không biết nữ nhân này lại sử dụng thủ đoạn vô sỉ gì!"

...

Thấy Lâm Yên không nói lời nào, Cao Chí Uy chỉ cho là cô cùng đường mặt lộ (roi vào đường cùng), đứng dậy, làm bộ thờ dài nói, "Thực ra, tôi là

người vô cùng niệm tình cũ, Lâm Yên đại khái cũng là nhất thời đi nhầm đường, mọi người đừng quá trách cứ cô ấy, xem ở phần tình cảm ngày xưa, chỉ cần về sau cô ấy giữ khuôn phép, làm việc cho tốt, thực ra, tôi cũng không phải là không thể ký với cô ấy..."

Cao Chí Uy đến bây giờ còn muốn bóc lột một chút giá trị cuối cùng của Lâm Yên, tất cả việc tốt đều do một mình gã nhận.

Ngay khi hết thấy đầu chữi mắng không ngớt với Lâm Yên, Cao Chí Uy thừa cơ giả bộ làm người tốt, một bên ló vào, đột nhiên truyền tới một thanh âm ung dung ——

"Ồ! Hôm nay thật náo nhiệt nha!"

Mọi người vô thức nhìn lại phía phương hướng âm thanh truyền tới.

Kết quả liền thấy, người tới đúng là tổng giám đốc Sở Gia Nghiêu của giải trí Đinh Phong!

Giờ phút này, Sở Gia Nghiêu dưới sự hộ tống của mấy vệ sĩ đang đi tới, cùng đồng hành bên cạnh hắn, còn có vua màn ảnh Bùi Nam Như.

Mọi người không nghĩ tới ông chủ giải trí Đinh Phong vậy mà lại tới Liên hoan phim hôm nay, lập tức trở nên kích động.

Sở Gia Nghiêu thế nhưng là con cá sấu lớn của ngành giải trí, tổng giám đốc giải trí Đinh Phong, không chỉ ánh mắt sắc bén, thủ đoạn siêu quần, hơn nữa còn có bề ngoài hoàn toàn không thua gì diễn viên xuất sắc, cho dù là đứng chung một chỗ cùng Bùi Nam Như, khí chất cũng không kém chút nào.

Một vài phóng viên chính là muốn nắm lấy cơ hội chặn người, tiến lên phỏng vấn vài câu, không nghĩ tới, Sở Gia Nghiêu cũng thẳng đi tới phương hướng của bọn họ.

Sau đó, Sở Gia Nghiêu khẩu phật tâm xà, trên mặt thủy chung mang theo ý cười nhân nhật, ánh mắt dừng lại trên mặt Cao Chí Uy, kéo dài thanh âm, mở miệng cười nói, "Nghe nói... Có người muốn đào của góc tường giải trí Đinh Phong chúng tôi?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 431: Làm đến không thể chết lại!

Nghe Sở Gia Nghiêu nói, mọi người ở hiện trường, cùng cả Cao Chí Uy cũng không khỏi ngây ngẩn cả người.

Trong lúc nhất thời, mọi người đều có chút không hiểu được ý của Sở Gia Nghiêu...

Có người đào góc tường của giải trí Đinh Phong?

Ai gan lớn như vậy, dám đào góc tường của Sở Gia Nghiêu?

Mà "Góc tường" trong miệng Sở Gia Nghiêu là ai?

Hiện trường sau một lát yên lặng, cuối cùng có phóng viên nhịn không được, cẩn thận từng li từng tí đặt câu hỏi, "Sở tổng, lời vừa rồi của ngài là có ý gì... Ai đào góc tường của ngài?"

Sở Gia Nghiêu mở miệng cười: "Vị Cao Chí Uy tiên sinh này, vừa rồi, không phải chính miệng hắn đã nói sao."

Cái gì!

Cao Chí Uy?

Cao Chí Uy mới vừa nói cái gì rồi?

Gã nói...

Cao Chí Uy cũng là một mặt mơ màng.

Các phóng viên nhanh chóng nhớ lại một chút, sau đó nhớ tới, Cao Chí Uy vừa nói là, nếu như Lâm Yên an phận, gã không phải là không thể ký với cô!

Má nó! Sở Gia Nghiêu này rốt cuộc là có ý gì chứ?

Góc tường trong miệng hắn sẽ không phải là...

Không có khả năng, không có khả năng! Diên rồi đi! Cái này sao có thể?

Nhưng mà, một giây sau, mọi người trong lòng hoàn toàn không thể tin được, liền nghe thấy Sở Gia Nghiêu trực tiếp mở miệng nói, "Thật sự xin lỗi, vị Lâm Yên tiểu thư này, ở hơn một tuần lễ trước, đã ký hợp đồng với giải trí Đỉnh Phong, là diễn viên của giải trí Đỉnh Phong chúng tôi."

Sở Gia Nghiêu dừng một chút, tiếp tục mở miệng, "Vị Cao tổng thanh tra này, trước mặt mọi người đào góc tường của tôi, sợ là không quá thỏa đáng?"

Lời nói này của Sở Gia Nghiêu, lần nữa nhắc lên sóng to gió lớn, cơ hồ tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người.

Cao Chí Uy càng là trực tiếp ngu tại chỗ.

Vừa... vừa rồi Sở Gia Nghiêu nói cái gì? Có phải thính giác của gã xuất hiện vấn đề hay không?

"Má nó! Tôi nghe được cái gì! Sở Gia Nghiêu... Sở Gia Nghiêu vừa mới nói Lâm Yên là diễn viên của giải trí Đỉnh Phong!"

"Cậu không nghe lầm, Sở tổng còn nói Lâm Yên đã sớm ký kết với giải trí Đỉnh Phong từ hơn một tuần lễ trước!"

"Là giả đi! Cái này sao có thể! Đây chính là giải trí Đỉnh Phong đấy! Công ty quản lý trâu bò nhất ngành giải trí, hậu trường là tập đoàn tài phiệt ngoại quốc JM! Yêu cầu đối với diễn viên khỏi bàn có bao nhiêu khắc nghiệt, giải trí Đỉnh Phong làm sao lại ký với Lâm Yên?"

"Thế nhưng là... Đây là Sở Gia Nghiêu, CEO giải trí Đỉnh Phong chính miệng nói, vậy còn có thể là giả?"

Nghe được câu này, mọi người nhất thời lâm vào một mảnh trầm mặc quỷ dị.

Đúng vậy, ông chủ giải trí Đỉnh Phong cũng tự mình nói, vậy còn có thể là giả sao?

Lúc này, Bùi Nam Như bên cạnh quét mắt phóng viên cùng mọi người, cũng mở miệng nói: "Lâm Yên xác thực đã từ hơn một tuần lễ trước đó, ký hợp đồng với giải trí Đỉnh Phong, đồng thời ký kết, còn có người đại diện của cô ấy là Triệu Hồng Lăng, công ty gần đây đang chuẩn bị chính chủ tuyên bố."

Ngay cả Bùi Ảnh Đế cũng tự mình đi ra xác nhận...

Đây là vấn đề đóng thuyền, dính đến không thể chết lại a!

Thực ra, đừng nói những người vây xem này khiếp sợ, chính Lâm Yên cũng có chút ngoài ý muốn, nghi ngờ nhìn lại phía Bùi Nam Như cùng tổng giám đốc Sở Gia Nghiêu của giải trí Đỉnh Phong bên cạnh hắn ta.

Tình huống như thế nào vậy!

Không phải đã nói, đến lúc đó sẽ do bộ phận PR đăng microblogging chính chủ tuyên bố sao...

Thế nào biến thành tổng giám đốc Sở Gia Nghiêu cùng vua màn ảnh Bùi Nam Như này tự mình đi ra chính chủ tuyên bố...

Quy cách tuyên bố này có phải quá cao một chút hay không?

Giờ phút này, Lâm Yên cũng chỉ có thể vui mừng, còn may người tới không phải Bùi Duật Thành...

Bằng không thì thật sự không có cách dọn dẹp.

"Bùi Ảnh Đế... Ngài vừa mới nói là sự thật? Lâm Yên thật sự ký kết với giải trí Đỉnh Phong rồi?" Các phóng viên lập tức mồm năm miệng mười bắt đầu hỏi tới.

Bùi Nam Như: "Tất nhiên là thật, sau đó bộ phận PR hẳn là sẽ chính thức chính chủ tuyên bố."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 432: Chân tướng phơi bày

Phóng viên: "Như vậy, trước đó có lời đồn nói ngài đặc biệt chiều cố Lâm Yên, hôm nay trên thảm đỏ còn đặc biệt giải vây vì cô ấy, cũng là bởi vì cô ấy ký hợp đồng với giải trí Đỉnh Phong?"

"Diễn viên cùng công ty, tự nhiên quan tâm một chút." Bùi Nam Như trực tiếp thừa nhận.

Mọi người: "..."

Trong lúc nhất thời, tất cả ánh mắt của mọi người đều nhìn lại phía Cao Chí Uy cùng An Thiên Thiên bên cạnh đang trợn mắt hốc mồm.

"Lâm Yên hơn một tuần lễ trước đã ký kết với giải trí Đỉnh Phong, vậy cái Cao Chí Uy gọi là bốn ngày trước Lâm Yên vì ký kết với giải trí Khải Tinh, không tiếc dùng sắc dụ dỗ hấn là chuyện gì xảy ra?" Trong đám người, có người mở miệng.

"Nói nhảm! Cái này còn phải hỏi sao? Khẳng định là Cao Chí Uy này vu oan! Nếu không, Lâm Yên cũng đã ký với giải trí Đỉnh Phong, còn chạy đi dùng sắc dụ dỗ hấn, xin phải vào giải trí Khải Tinh sao? Đầu óc hỏng sao?"

"Má nó! Chân tướng nguyên lai là, Cao Chí Uy này từ đầu tới cuối đều đang tự biên tự diễn?"

Giờ phút này, đối mặt với tiếng chất vấn càng ngày càng nhiều, đại não Cao Chí Uy đã trống rỗng, mồ hôi lạnh sầm sầm chảy xuống.

Trước đó Lâm Yên cùng Triệu Hồng Lăng vẫn nói với gã, đã ký với công ty khác, thế nhưng gã không tin, còn tự mình đi điều tra qua, xác nhận bọn họ không có ký kết với những công ty khác.

Thế nhưng là, gã sao có thể nghĩ đến, công ty Lâm Yên ký kết, vậy mà lại là giải trí Đỉnh Phong!

Hơn nữa còn là từ hơn một tuần lễ trước đó đã ký hợp đồng!

Lần này, gã coi như là giải thích thế nào đi nữa cũng nói không rõ...

"Trời ạ! Thật không nghĩ tới, Cao Chí Uy này trước đó một bộ lòng đầy cảm phẫn, còn nói đến ra đáng, nói cái gì Lâm Yên coi hết cầu hấn thu lưu, hóa ra đều là đang biên soạn chuyện xưa!"

"Phốc, vậy hấn thật sự đúng là có thể soạn đó! Khó trách trước đó Lâm Yên nói cô ấy không có lý do gì làm như vậy! Cô ấy cũng đã ký kết với giải trí Đỉnh Phong, làm sao lại đi tìm Cao Chí Uy!"

"Người thù hạ kia An Thiên Thiên kia của Cao Chí Uy cũng không phải mặt hàng tốt đẹp gì, luôn mồm giúp đỡ Cao Chí Uy che lấp!"

"Tôi xem như thấy rõ, đây rõ ràng là sau khi Cao Chí Uy tự mình đuổi Lâm Yên ra ngoài, thấy Lâm Yên nổi tiếng, hiện tại lại muốn ký Lâm Yên trở về để kiếm tiền, kết quả Lâm Yên không đồng ý, cho nên hấn liền sử dụng biện pháp thấp hèn như thế, đổi trắng thay đen, bức Lâm Yên đi vào khuôn khổ! Cái này cũng quá vô sỉ đi!"

"Tám phần mười là như vậy! Thế nhưng ai có thể nghĩ tới, Lâm Yên thế mà ký với giải trí Đỉnh Phong chứ! Chắc chắn chắc, cú và mặt mặt... Thật là đủ vang!"

...

Chuyện cho tới bây giờ, người hết đường chối cãi thành Cao Chí Uy cùng An Thiên Thiên.

Vốn là chứng cứ của bọn họ đã không vững, bên này tổng giám đốc giải trí Đỉnh Phong cùng diễn viên đỉnh cấp tự mình đi ra chính chủ tuyên bố, chân tướng trong nháy mắt phơi bày!

Cao Chí Uy lau mồ hôi, lo lắng không thôi giải thích, "Không... Không phải... Không phải như thế... Thật ra là hiểu lầm... Đêm hôm đó Lâm Yên tìm tôi chỉ là vì nói việc công... Hấn là chỉ tôi hiểu lầm cô ấy..."

Vừa rồi gã cũng đã lời thề son sắt nói hết quá trình Lâm Yên làm sao câu dẫn hấn ra, hiện tại mới nói là hiểu lầm, ai còn có thể tin gã?

An Thiên Thiên lúc này càng là hối hận đến xanh ruột, sớm biết ả ta đã không giúp Cao Chí Uy làm chứng, kết quả là bị Cao Chí Uy kéo xuống nước như thế.

Đồng phạm vu oan như thế, về sau ả ta còn làm sao lẫn lộn trong giới nữa?

Giờ phút này, càng bùng nổ còn có Trương Tư Phi ở một bên vốn chuẩn bị xem kịch vui.

Trương Tư Phi giờ phút này thậm chí đã trực tiếp mất khống chế "Cái này... Chuyện này không có khả năng lắm đi! Dùng điều kiện của Lâm Yên, làm sao có thể ký kết với giải trí Đỉnh Phong?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 433: Dur luận phản bội

À đường đường là một Ảnh Hậu, cũng bị giải trí Đình Phong cự tuyệt ngoài cửa, chỉ có thể ký hợp đồng với một công ty chi nhánh dưới cờ giải trí Khải Thăng, Vạn Chúng truyền thông.

Lâm Yên dựa vào cái gì có thể tiến vào dạng công ty cự đầu như giải trí Đình Phong?

Nghe được nghi vấn của Tường Tư Phi, Sở Gia Nghiêu phóng ánh mắt sắc bén nhìn lướt qua phía ả, trên mặt mặc dù vẫn mang theo nụ cười như cũ, lại không có chút nhiệt độ nào: "Quyết sách của giải trí Đình Phong chúng tôi, còn không cần nói rõ lí do với người ngoài."

Nếu là người khác nói như vậy, khó tránh khỏi dẫn tới nghi vấn, thế nhưng là giải trí Đình Phong, hẳn chính là có vốn liếng để phách lối.

Dù sao ông chủ hậu trường của hẳn thế nhưng là CEO Bùi Duật Thành của tập đoàn JM! Hẳn sợ ai chứ!

Câu nói này của Sở Gia Nghiêu, đồng thời cũng ngăn chặn nghi vấn của những người khác.

Sắc mặt Tường Tư Phi trắng bệch đứng ở nơi đó, giận đến tay chân lạnh buốt...

Triệu Hồng Lăng cùng Lâm Yên, tất cả đều tiến vào giải trí Đình Phong..

Sự thật này quả thực khiến ả bị ghen ghét ăn mòn đến nổi điên!

...

Cuối cùng, một trận nháo loạn cứ như vậy kết thúc.

Sau khi phóng viên phỏng vấn kết thúc không lâu, fanpage giải trí Đình Phong ngay sau đó cũng chính chủ tuyên bố, đồng thời phát ra tuyên bố, truy cứu trách nhiệm kẻ tạo lời đồn trước luật pháp.

Trong lúc nhất thời, mọi người trên mạng lúc này mới rút cuộc biết chân tướng.

Tất cả những thứ này cư nhiên là Cao Chí Uy đôi trắng thay đen, tự biên tự diễn một tuồng kịch!

Dur luận trong nháy mắt tới tấp phản bội..

Người trước đó chửi mắng Lâm Yên, lại bắt đầu chửi mắng Cao Chí Uy, còn có một bộ phận người thì là đang khiếp sợ Lâm Yên vậy mà có thể vào giải trí Đình Phong.

"Không nghĩ tới chân tướng vậy mà là như thế! Cao Chí Uy này sao có thể vô sỉ như vậy!"

"Thực ra nói đến, trước đó xác thực cũng không có chứng cứ xác thực gì, hoàn toàn là Cao Chí Uy cùng diễn viên dưới tay hắn nói mà không có bằng chứng, kết quả tất cả mọi người không cần suy nghĩ liền tin..."

"Nói đến Lâm Yên lần này cũng là thật xui xẻo! Nếu không phải cô ấy đã sớm ký hợp đồng với giải trí Đình Phong, thật đúng là nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch!"

"Lần này vẫn là đứng về phía Lâm Yên đi! Mặc kệ cô ấy trước đó như thế nào, lần này đúng là bị oan uổng! Đối với một nữ diễn viên mà nói, loại lên án này quả thực chính là muốn hủy cô ấy! Lấy không được liền hủy đi sao? Đây cũng quá đáng sợ!"

...

Cùng lúc đó, bên trong biệt thự cao cấp nào đó ở đế đô.

Lâm Thu Nhã cũng cùng lúc nhận được tin tức này.

"Bang lang" một tiếng, cái chén trong tay bị cô ta dùng sức ném xuống đất.

"Lâm Yên ký hợp đồng với giải trí Đình Phong? Cái này sao có thể!" Lâm Thu Nhã vốn là khinh thường ra tay, cô ta liệu định Cao Chí Uy khẳng định đối phó lại Lâm Yên, chờ xem bọn họ chó cắn chó, đến lúc đó cô ta chỉ cần đổ thêm dầu vào lửa một phen thì tốt.

Tuyệt đối không nghĩ tới, Lâm Yên vậy mà lại lặng yên không một tiếng động ký hợp đồng với giải trí Đình Phong!

Nếu như là bất luận công ty nào khác cũng dễ nói, nhưng hết lần này tới lần khác là giải trí Đình Phong.

Giải trí Khải Thăng lợi hại hơn nữa, cũng không có khả năng đánh đồng với giải trí Đình Phong, Lâm Yên nếu thật sự ký với giải trí Đình Phong, ngày sau cô ta còn muốn ra tay, chính là khó càng thêm khó.

Lúc này, Hạ San San bên cạnh ân cần mở miệng vuốt mông ngựa (nịnh nọt), "Chị họ, chị cũng đừng quá tức giận, Lâm Yên này coi như là vận khí cắt chó ký được với giải trí Đình Phong thì sao, giải trí Đình Phong nhiều diễn viên lợi hại như vậy, cô ta tính là cái gì chứ!

Lại nói, chị cũng sắp diễn phim quốc tế kinh phí cao, Lâm Yên còn đang sờ soạn lần mò ở tầng dưới chót ấy chứ! Cô ta ngay cả mép váy chị cũng không sờ được!"

Lâm Thư Nhã nghe đến đó, sắc mặt mới hơi dịu đi một chút, "A, Lâm Yên, tôi ngược lại thật ra xem thường cô. Bất quá, như vậy cũng tốt, như vậy mới có ý tứ! Nếu cô lại muốn trải nghiệm cảm giác rơi từ thiên đường xuống địa ngục một lần nữa, tôi cũng không ngại thành toàn cho cô..."

Lần này, cô ta muốn đích thân ra tay!

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 434: Hai người đến cùng có phải đang yêu đương hay không?

Sau khi phóng viên phỏng vấn kết thúc, Lâm Yên nói cảm ơn với Bùi Nam Như cùng Sở Gia Nghiêu.

"Không khách khí, nghệ sĩ của công ty mình nha, tự nhiên muốn che chở!" Sở Gia Nghiêu chính là một chút kiêu ngạo cũng không có, hẳn cực kỳ cảm thấy hứng thú trên dưới đánh giá Lâm Yên một phen, "Đúng rồi Lâm tiểu thư, cô đối với Nam Như nhà chúng tôi... Có phải rất quen biết hay không?"

Sở Gia Nghiêu thực sự là quá hiếu kỳ quan hệ của Lâm Yên cùng Bùi Nam Như, cho nên chờ được cơ hội, lập tức lại nhin không được bắt đầu tò mò.

"Ây..." Lâm Yên không có nghĩ đến ông chủ này... Tò mò như thế, nhất thời cũng không biết phải trả lời thế nào.

Bùi Nam Như bên cạnh một mặt bất đắc dĩ, "Sở tổng, không phải tôi đã nói với anh rồi sao? Chính là quan hệ bạn bè bình thường, tôi đề cử Lâm Yên với anh, chẳng qua là cảm thấy cô ấy xác thực có thực lực."

Sở Gia Nghiêu "Ây" một tiếng, mặt mũi tràn đầy biểu lộ "Tôi tin cậu mới có quý", "Cậu cho rằng tôi là ngày đầu tiên quen biết cậu sao? Chuyện của công ty xưa nay cậu không hỏi nhiều, đây chính là lần đầu cậu phá lệ đề cử một nghệ sĩ với tôi, tuyệt đối có ân tình bên trong."

Biểu lộ của Sở Gia Nghiêu tương đối khẳng định.

Bùi Nam Như bất đắc dĩ liếc Lâm Yên một cái, tiếp tục như thế, Sở Gia Nghiêu khẳng định phải càng nghĩ càng lệch lạc.

Quả nhiên, một giây sau liền nghe Sở Gia Nghiêu hít mũi hỏi, "Trước mặt ông chủ như tôi, hai người thành thật khai báo đi! Hai người đến cùng có phải đang yêu đương hay không?"

"Phốc..." Lâm Yên suýt chút bị lời này dọa cho chết.

Cô cùng Bùi Nam Như... Yêu đương? Làm sao có thể!

Bùi Nam Như cũng rất im lặng, "Sở tổng, không có, chúng tôi thật sự không phải giống anh nghĩ..."

Lâm Yên cũng lập tức phụ họa, "Làm sao có thể chứ! Tuyệt đối tuyệt đối không hề có!"

Ánh mắt Sở Gia Nghiêu tìm tòi nghiên cứu trên thân hai người, vừa đi vừa nhìn: "Không phải yêu đương, Nam Như sẽ che chở cô như vậy? Cậu ta mặc dù nhìn như đối với ai cũng hết sức ôn hòa, thế nhưng luôn luôn sẽ không vượt qua giới hạn, nhất là khi đối với nữ diễn viên!"

Lâm Yên: "..."

Lâm Yên xem như nhìn ra, Sở Gia Nghiêu không chỉ bát quái, mà còn cáo già, căn bản không có dễ gạt như vậy, để tránh hẳn tiếp tục càng suy đoán nguy hiểm, Lâm Yên chỉ có thể mở miệng nói, "Tôi tôi tôi... Tôi cùng Bùi Ảnh Đế thực ra xem như có quan hệ thân thích!"

"Quan hệ thân thích?" Sở Gia Nghiêu sừng sốt một chút, "Tôi làm sao không biết Bùi gia có một thân thích như cô..."

Không phải Sở Gia Nghiêu xem thường Lâm Yên, Bùi gia là dạng bối cảnh gì, tự nhiên không có khả năng có dạng thân thích như Lâm Yên này.

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng, lấy ra kịch bản trước đó đối phó với Đa Đa, mở miệng nói rõ lý do, "Chính là loại quan hệ cách xa xôi kia, cũng không có

quan hệ máu mủ... Cũng coi như Bùi Ảnh Đế là người tốt, mới nguyện ý thuận tay giúp tôi một tay..."

Hai con người Sở Gia Nghiêu hí húp lại, "Tôi coi như cô nói là sự thật đi, vậy trước đó sao Nam Như không giúp cô? Phải chờ tới bây giờ?"

Lâm Yên một mặt im lặng, trong miệng nhỏ giọng thầm thì, đó là bởi vì cô gần đây mới yêu đương với đại ca Bùi Nam Như, cho nên gần đây mới trở thành thân thích với Bùi Nam Như đó...

Sau khi Bùi Nam Như nghe thấy Lâm Yên nhỏ giọng thầm thì, một hồi dờ khóc dờ cười.

Lời này của Lâm Yên... Cũng là không có bất cứ vấn đề gì...

"Cô nói cái gì?" Sở Gia Nghiêu không nghe rõ Lâm Yên nói gì.

Lâm Yên vội nói: "Không có gì, không có gì, tôi nói là, từng chữ của tôi đều là thật, tuyệt đối không dám lừa gạt Sở tổng ngài! Nếu có lời nói dối, thiên lôi đánh xuống!"

Sở Gia Nghiêu sờ lên cằm: "Thật..."

Bùi Nam Như bắt đắc dĩ cắt ngang ý nghĩ muốn tiếp tục truy vấn của Sở Gia Nghiêu, mở miệng nói với Lâm Yên: "Lâm Yên, cô đi về trước đi."

"A a được, tôi đây liền đi trước..." Để tránh Sở Gia Nghiêu lại truy hỏi không ngớt, Lâm Yên vội vàng rời đi.

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 435: Giống như là vợ chồng tân hôn

Buổi tối hôm nay, cũng không biết Bùi Nam

Như cùng Bùi Vũ Đường có phải là bởi vì sau khi lần trước thấy cô phát ảnh "Bữa tối" trong nhóm chat, lương tâm trời dậy, hôm nay thế mà phá lệ cùng xuất hiện vào thời gian ăn cơm, khiến cho Lâm Yên rất là ngoài ý muốn.

"Cha, con trở về! Có phải hết sức cảm động hay không?" Bùi Vũ Đường một mặt tranh công tiến tới trước mặt Lâm Yên mở miệng.

Bùi Nam Như đã quen Bùi Vũ Đường thừa dịp đại ca không có ở đây, loạn xưng hô Lâm Yên làm ba ba, giờ phút này bắt đắc dĩ lắc đầu cười cười.

Lâm Yên liếc mắt lườm Bùi Vũ Đường, "Cảm động cái cọng lông, có bản lĩnh cậu ngày ngày trở về ăn cơm cùng anh cậu đi!"

Bùi Vũ Đường cười khan một tiếng, "Vậy làm sao có thể chứ! Em dù sao cũng là người đã rời nhà ra đi! Vậy không thích hợp! Em thấy nhị ca cũng rất thích hợp!"

Bùi Nam Như không nghĩ tới cứ như vậy bị em ruột bán đi, sắc mặt hơi có chút im lặng.

Đang muốn mở miệng nói chuyện, lúc này, truyền đến một hồi tiếng bước chân ở cổng, là Bùi Duật Thành trở về.

Lâm Yên vội vàng ân cần qua đi nghênh đón, vừa giúp Bùi Duật Thành nhận áo khoác, vừa lên tiếng nói, "Bùi tiên sinh, hôm nay ngài tan tầm sớm như vậy sao?"

"Ừm, chuyện bên kia của cô giải quyết xong rồi?" Bùi Duật Thành vừa mở miệng, vừa cực kỳ tự nhiên cúi đầu, hôn một chút trên trán của Lâm Yên.

Lâm Yên ngốc trẻ: "..."

Cái này... Đây quả thực tựa như là... Một đôi vợ chồng nhỏ trong thời gian tân hôn...

Chồng trở về, sẽ hôn môi vợ của mình...

Lâm Yên bị chính ý nghĩ này của mình dọa sợ, mau chóng giả bộ dáng vẻ như không quan trọng, cố gắng tự trấn định tiếp tục mở miệng nói, "Là... là... A, không nghĩ tới ông chủ giải trí Đinh Phong vậy mà lại tự mình ra mặt giúp tôi nói chuyện, còn có Bùi Ảnh Đế cũng nói rõ tình huống với phóng viên..."

Bùi Duật Thành gật đầu: "Vậy thì tốt."

Nhìn biểu lộ trong dự liệu này của Bùi Duật Thành, Lâm Yên vô thức nhìn thoáng qua phía Bùi Duật Thành nhiều hơn, "Khục, Bùi tiên sinh, đây sẽ không phải là... Ngài an bài chứ?"

Nghe thấy Lâm Yên cùng đại ca nói chuyện, Bùi Nam Như ở một bên mở miệng nói rõ lí do: "Đúng là đại ca giao cho em, cộng thêm vừa vặn lúc ấy em cũng ở tại chỗ, liền trực tiếp để Sở tổng theo em ra mặt."

Lâm Yên: "Thật đúng là a..."

"Thế nào? Không hài lòng?" Bùi Duật Thành cười cười nói, "Không phải cảm thấy tôi chính chủ tuyên bố, quy cách quá cao hay sao?"

Lâm Yên: "..."

Cho nên, hẳn liền tri kỷ đến giúp cô hạ thấp quy cách xuống một chút à...

Thế nhưng, vẫn là quá cao được không?

Nào có dạng diễn viên mới như cô có ông chủ công ty tự mình đi ra chính chủ tuyên bố chứ! Huống chi còn có dạng đỉnh cấp ngành giải trí như Bùi Nam Như này!

Được rồi...

Đối với siêu Boss mà nói, đại khái trong mắt hắn, loại quy cách này đã coi như là rất thấp đi.

"Không có... Hài lòng... Rất hài lòng..." Lâm Yên chỉ có thể yếu ớt mở miệng, "Cảm ơn ngài, Bùi tiên sinh! Thật rất cảm tạ ngài!"

Bùi Duật Thành nghe Lâm Yên mở miệng một tiếng ngài, hai con ngươi hơi hơi nheo lại, "Lâm tiểu thư xưng hô với tôi, tựa hồ vẫn luôn hết sức lạnh nhạt..."

Lâm Yên nghe vậy sững sốt một chút, giống như vẫn luôn là thế này...

Cô đối với Bùi Duật Thành luôn luôn đều là mở miệng một tiếng "Ngài".

Bùi Vũ Đường một bên cầm lấy quả táo trên bàn vừa gặm vừa lên tiếng nói, "Đúng vậy, em trước đó đã muốn nói, cách xưng hô này của chị dâu thật quá kì quái!"

Lâm Yên liếc mắt trừng Bùi Vũ Đường, lập tức gãi gãi đầu, nhìn về phía Bùi Duật Thành nói, "Cái kia, là thói quen của tôi, nhất thời không đổi được... Kêu tên... Luôn cảm thấy là bất kính với ngài..."

Ngài ở trong lòng tôi!

Lâm Yên nói xong, vô thức lại nói "Ngài" một lần nữa.

Cô tưởng tượng một chút hình ảnh chính mình dùng nick name với Bùi Duật Thành, Duật Thành? A Thành?

Má nó! Ngay dù như thế nào cũng kêu không được! Quá buồn nôn!

Làm trạch nữ sắt thép, Lâm Yên biểu thị, thật sự là không gọi được.

"Đại ca của em còn ước gì chị bất kính với anh ấy đấy..." Bùi Vũ Đường nói thầm

Lâm Yên: "... "Đưa trẻ trâu này có thể im miệng hay không?"

Cuối cùng, trông mắt Lâm Yên chuyển động, mỉm cười nhìn về phía Bùi Duật Thành mở miệng nói, "Bùi tiên sinh, thực ra tôi cảm thấy, dùng chữ "Ngài" này với ngài... Cũng rất tốt nha..."

Đuôi lông mày Bùi Duật Thành khẽ nhếch, dù bận vẫn ung dung nhìn lại phía nữ hài: "Ồ? Lâm tiểu thư vì sao lại cho là thế?"

Lâm Yên ho nhẹ một tiếng, chậm rãi mở miệng giải thích, "Cái chữ "Ngài" này ý... Chính là... Chính là... Ngài ở trong lòng tôi..."

Bùi Duật Thành: "..."

Bùi Nam Như: "..."

Bùi Vũ Đường: "..."

Ngài ——

Thanh âm réo rắt của nữ hài, giống như ngọc thạch thuần túy nhất, nhẹ nhàng gõ ở trong lòng Bùi Duật Thành...

Trong nháy mắt, Bùi Duật Thành chỉ cảm thấy toàn bộ thế giới đều hòa tan ở trước mắt, kính xưng "Ngài" vốn là kéo xa khoảng cách giữa bọn họ, trong nháy mắt trở nên kiều diễm...

Bùi Duật Thành tựa hồ sợ sệt trong phút chốc, sau một lúc lâu, bất đắc dĩ mà lộ ra nụ cười nhẹ cung chiều, nhìn về phía cô bé trước mắt: "Lâm tiểu thư thật vô cùng biết đồ người..."

Hai gò má Lâm Yên lập tức ửng đỏ, cô nào có rất biết!

Rõ ràng là hấn đồ lên khiến người ta không muốn sống được không!

Bùi Vũ Đường bên cạnh nghe đại ca nói, gật đầu như già tôi, chị dâu xác thực rất biết!

Cái trình độ kia, quả thực là lười rục rờ hoa sen!

Cậu ta quả thực là nhìn mà than thở, quý bá!

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 436

Sáng ngày thứ hai.

Lâm Yên ngủ một giấc đến khi tự tỉnh, trước mắt mọi chuyện cần thiết bên này của cô đều đã giải quyết, tổng xem là khá buông lỏng một đoạn thời gian.

Sau đó, cô đợi Lăng tỷ an bài công việc là được.

Lâm Yên bên này vừa mới rửa mặt xong, thanh âm Bùi Vũ Đường liền truyền đến từ ngoài cửa.

"Ba ba, ba ở đâu ba ba!"

"Cửa không có khóa." Lâm Yên nói.

Rất nhanh, Bùi Vũ Đường đẩy cửa phòng ra, sải bước đi đến.

Thời khắc này, Bùi Vũ Đường có chút khác biệt với thường ngày, cả người giống như điên cuồng, đáy mắt còn hiện lên một tia hưng phấn.

"Làm sao hưng phấn như vậy, đội xe chạy thắng?" Lâm Yên ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn Bùi Vũ Đường nói.

"Đội xe?"

Nghe Lâm Yên nói, cả người Bùi Vũ Đường hơi sửng sốt, chợt hồi phục tinh thần lại, liền vội vàng lắc đầu nói, "Không có thắng a, gần đây đội xe hoàn toàn chính xác có mấy trận đấu nhỏ, chỉ là thua nhiều thắng ít... Đúng, đội xe của em còn chạy một trận cùng đội xe Hạ gia, duy chỉ có thắng đội xe Hạ gia!"

Lâm Yên: "..."

Có thể hay không đừng tận lực cường điệu thắng đội xe Hạ gia với cô, thắng đội xe Hạ gia, đây không phải tất nhiên à...

Bất quá, đối với đội xe Hạ gia, Lâm Yên trước mắt lại không thể nào lo lắng, đoạn thời gian trước, đội xe Hạ gia đã kéo tới không ít tài trợ cùng nhà đầu tư, trang bị đội ngũ cũng thay đổi một chút.

"Em tới không phải nói cho chị chuyện thắng đội xe Hạ gia này!" Bùi Vũ Đường nhìn bốn phía, chợt mặt mũi tràn đầy thần bí đến gần Lâm Yên.

Nhìn thần thái này của Bùi Vũ Đường, Lâm Yên một mặt mừng bức, đứa trẻ trâu này gặp quý?

"Chị dâu, em nói với chị, chị ngàn vạn chớ nói ra ngoài, bất kỳ người nào cũng chớ nói ra ngoài!" Bùi Vũ Đường thận trọng nói.

"Đến cùng chuyện gì, thần bí như vậy?" Lâm Yên cũng bị Bùi Vũ Đường khơi gợi lên một tia tò mò.

"Không được, chị đáp ứng em trước, tuyệt đối không thể nói ra ngoài, bằng không mà nói, hậu quả khó mà lường được!" Bùi Vũ Đường nói.

"Vậy cậu vẫn là đừng nói nữa." Lâm Yên nhún vai.

Nghe Lâm Yên nói, Bùi Vũ Đường hơi sững sờ, rõ ràng không có nghĩ đến Lâm Yên sẽ ra bài không theo sáo lộ như vậy.

"Ai, chị dâu, chị tại sao như vậy a... Được rồi, em nói!" Bùi Vũ Đường lại xích lại gần Lâm Yên một chút.

"Có lời mau nói." Lâm Yên hơi không kiên nhẫn.

"Chị dâu, chị tối thiểu cũng xem như đại thần giới đua xe, Tử Thần Đường Đua Yeva, chị hẳn phải biết đi..." Bùi Vũ Đường nhỏ giọng nói.

Lâm Yên không nghĩ tới, Bùi Vũ Đường sẽ bỗng nhiên nhắc đến Yeva, đồng thời, Bùi Vũ Đường thần bí trước đó, có quan hệ gì với Yeva lại?

"Nghe qua, làm sao vậy?" Lâm Yên nhẹ gật đầu.

"Chị dâu, em phổ cập khoa học một chút cho chị, Tử Thần Đường Đua Yeva, Vệ Miện vương vòng tròn thi đấu đệ nhất toàn cầu, đã từng trải qua đường đua đỉnh phong, Lăng Mãng gì, Đồ Tề gì, đó cũng đều là Yeva tự tay bồi dưỡng ra..." Bùi Vũ Đường một bộ em muốn khai thiên tích địa (?) nói cho chị.

Lúc này, khoe miệng Lâm Yên hơi hơi co rúm, vội vàng dừng lại, "Mấy thứ này tôi đều biết, cậu đến cùng muốn nói cái gì?"

"Chị dâu, Tử Thần Đường Đua Yeva có một đoạn thời gian nghỉ thi đấu, trong khoảng thời gian này, không có tin tức gì truyền ra, chẳng lẽ, chị dâu không hiểu kỳ, Tử Thần Đường Đua Yeva danh xưng nhanh nhất trên mặt đất sau khi nghỉ thi đấu tới nơi nào sao?" Bùi Vũ Đường nhìn chòng chọc vào Lâm Yên.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 437

Bị Bùi Vũ Đường dò xét như vậy, Lâm Yên không hiểu sao có chút chột dạ, chẳng lẽ... Đứa trẻ trâu này biết thân phận của cô?

Theo lý thuyết, không nên chứ?

Cô lúc nào nói lộ ra?

Chẳng lẽ là Kỳ Thiệu Nguyên nói?

"Ách... Ở đâu?" Lâm Yên nhẹ giọng hỏi.

"Ha ha ha, chị dâu, em cho chị biết một cái tin tức quan trọng, Tử Thần Đường Đua Yeva xuất hiện, xa tận chân trời gần ngay trước mắt!" Mặt mũi Bùi Vũ Đường tràn đầy kích động.

Bùi Vũ Đường vừa dứt lời, Lâm Yên rốt cục thở dài.

Quả nhiên, chính mình đã bại lộ, bất quá, con hàng Bùi Vũ Đường này, đến tận cùng là làm sao phát hiện thân phận của mình?

"Cậu, làm sao biết, ai nói cho cậu?" Giờ phút này, Lâm Yên nhìn chằm chằm Bùi Vũ Đường, lông mày hơi hơi nhíu lên.

"Là một người bạn của em trong giới." Bùi Vũ Đường trầm tư một lát, mở miệng nói ra.

"Bạn bè bên trong giới, là Kỳ Thiệu Nguyên sao?" Lâm Yên hỏi.

"Kỳ Thiệu Nguyên?" Mặt mũi Bùi Vũ Đường tràn đầy không hiểu, "Ai... A?"

"Không phải Kỳ Thiệu Nguyên?" Lâm Yên càng khó hiểu hơn, biết thân phận Yeva của cô, chỉ có một mình Kỳ Thiệu Nguyên, nhưng nếu như không phải Kỳ Thiệu Nguyên bán cô, còn có thể là ai, chẳng lẽ, có người bên cạnh biết được thân phận của cô, đồng thời báo cho Bùi Vũ Đường.

"Chị dâu, em nói thật với chị, em cùng bạn của em, đều nhận được giấy mời, ba ngày sau đi tham gia yến tiệc tư nhân, trước mắt, Tử Thần Đường Đua Yeva ngay ở đó đó, chỉ là, cô ấy xưa nay không xuất hiện trước mặt công chúng, cho nên, lần này chỉ có bọn em trong tầng lớp tương đối cao biết

chuyện này!" Bùi Vũ Đường nói.

"A?" Lâm Yên không hiểu ra sao.

Ý là, vừa rồi chính cô hiểu lầm, cái Bùi Vũ Đường gọi là Từ Thần Đường Đưa Yeva, cũng không phải cô, mà là một người hoàn toàn khác...

"Tôi đại khái hiểu ý của cậu." Lâm Yên nhìn liếc mắt Bùi Vũ Đường, chậm rãi mở miệng nói, "Cậu nói là, có cao tăng mời được Từ Thần Đường Đưa Yeva, đồng thời tổ chức một tiệc rượu tư nhân, sau đó mời các cậu tham gia."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 438: Tên giả mạo

Nghe thấy, Bùi Vũ Đường liên tục gật đầu, nói: "Đúng đúng đúng, chị dâu, chị quá thông minh, em chính có ý này!"

Giờ khắc này, tuy Bùi Vũ Đường vô cùng kích động, thế nhưng Lâm Yên lại rơi vào trầm mặc.

Một Từ Thần Đường Đưa Yeva khác...

Nếu như, Từ Thần Đường Đưa Yeva là người khác, vậy cô là ai?!

Mịa nó, lại có tên giả mạo, chạy đến Hoa quốc giả mạo chính cô!

Đây cũng quá không thể bản tôn như cô vào trong mắt, coi như nghỉ thi đấu, cũng là người mà bên ngoài có thể tùy ý giả mạo sao?

"Chị dâu, em nói cho chị biết, em quá kích động, chính biết không, Từ Thần Đường Đưa Yeva chính là Super Idol của em, chị dâu, chị xem qua vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu chiếu lại với trực tiếp chưa, Yeva thật siêu cấp soái, ngọc thụ lâm phong, phong lưu phóng khoáng, năm cũng có thể tùy tiện làm chúa tể vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu, gặp cô ấy một mặt, em tình nguyện đội xe của em lại thua mười trận nữa!" Bùi Vũ Đường càng nói càng kích động.

Thấy Lâm Yên yên lặng không nói, Bùi Vũ Đường tiếp tục nói, "Thế nào, chị dâu, có hứng thú hay không, muốn đi theo em gặp Từ Thần Đường Đưa Yeva một lần hay không, cơ hội này, bao nhiêu người chen vỡ đầu cũng không lấy được, xài bao nhiêu tiền cũng không thể nào vào được!"

"Tổ chức yến tiệc tư nhân ở đâu?" Lâm Yên mở miệng hỏi.

"Trước mắt còn chưa định ra, có tin tức sẽ thông báo cho em, người mời được Từ Thần Đường Đưa Yeva, hình như là một nữ diễn viên... Tên cái gì, Lâm Thư Nhã, chính là cô ta cử hành yến tiệc tư nhân này, đồng thời mời rất nhiều đại thần có mặt mũi của giới đua xe." Bùi Vũ Đường suy nghĩ một chút nói.

"Lâm Thư Nhã..."

Nghe Bùi Vũ Đường nói, sắc mặt Lâm Yên lập tức âm trầm xuống.

Lâm Thư Nhã năm đó hại cô bị cấm thi đấu, nhưng Lâm Thư Nhã lại cũng không biết, cô chính là Yeva, mà đối với giới đua xe, Lâm Thư Nhã cũng chưa quen thuộc, vèn vèn chỉ biết, chính cô là một tay đua xe.

Mà lần này, cái gọi là mời được Yeva của Lâm Thư Nhã, cũng có chút ý tứ.

Người bên ngoài có lẽ không rõ ràng, nhưng trong lòng Lâm Yên biết rõ, Yeva Lâm Thư Nhã mời, tất nhiên là cái tên giả mạo.

Trong nháy mắt vừa rồi, Lâm Yên phỏng đoán, là Lâm Thư Nhã cố ý tìm Yeva giả tới, mục đích là vì có thể cầm được vai Yeva trong phim 《Truyền Kỳ》 này.

Nhưng nghĩ lại, Lâm Yên lại cảm thấy không quá thực tế.

Bất kể nói thế nào, Lâm Thư Nhã trong giới nghệ sĩ ở Hoa quốc, cũng xem như là nhân vật có mặt mũi, nếu như tự mình tìm Yeva giả tới, nguy hiểm quá lớn, ngộ nhỡ bị lộ ra ngoài, hậu quả khó mà lường được.

Nhưng nếu như là Lâm Thư Nhã Yeva giả mạo lừa gạt, thế thì còn có một ít khả năng.

Đương nhiên, Lâm Thư Nhã có bị lừa hay không, không có bất cứ quan hệ nào với cô, Lâm Yên cũng không quan tâm, nhưng mà, có người giả mạo cô, lấy tên tuổi Yeva cô để giả danh lừa bịp, cô tuyệt đối không thể chịu đựng được.

Còn không đợi Bùi Vũ Đường tiếp tục nói cái gì, điện thoại Lâm Yên lại vang lên.

Thấy thế, Bùi Vũ Đường nói: "Chị dâu, chị cân nhắc đi, nếu chị muốn đi, liền nói với em một tiếng, em xem có thể lấy thêm một suất hay không!"

Bùi Vũ Đường nói xong, trực tiếp chuẩn bị.

Lâm Yên cũng không quản Bùi Vũ Đường, nhìn thoáng qua tên trên điện thoại.

"ZH1- Z Thần "

Lâm Yên cũng không suy nghĩ nhiều, lúc này nhận điện thoại Z Thần gọi tới.

"Lâm tiểu thư à." Đầu kia điện thoại, truyền đến thanh âm Z Thần.

"Là tôi là tôi." Lâm Yên nói.

"Lâm tiểu thư, buổi chiều có thời gian không, đi uống ly cà phê."

Z Thần bỗng nhiên gọi điện thoại đến, kêu cô ra ngoài uống ly cà phê...

"Z Thần, là có chuyện trọng yếu gì sao?" Lâm Yên đi thẳng vào vấn đề.

Đầu kia điện thoại, truyền đến tiếng cười của Z Thần, "Hoàn toàn chính xác, thực ra, là liên quan tới một vị đại thần Truyền Kỳ nào đó của giới đua xe."

"Quán cà phê nào?"

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 439: Tiện tay mà thôi

Chưa bao lâu, Lâm Yên liền nhận được địa chỉ Z Thần gửi tới.

Thấy thời gian còn sớm, Lâm Yên xem một chút tin tức trên điện thoại di động.

Trước mắt, còn không có bất kỳ tin tức truyền thông gì nói Yeva xuất hiện ở đế đô của Hoa quốc.

Xem ra, đúng như trước đó Bùi Vũ Đường nói, chuyện Yeva xuất hiện này, trước mắt cũng chỉ có một ít người trong nghề biết được.

Nếu là đi giả danh lừa bịp thay thế thân phận của người bên ngoài, tự nhiên là phải vô cùng khiêm tốn, Lâm Yên lúc trước không lộ diện thân phận ở trước mặt người ngoài, cũng rất ít khi nhận phỏng vấn của truyền thông, cũng là bị chui kẻ hở.

Buổi chiều, Lâm Yên tới quán cà phê Z Thần hẹn.

Trong một quán nào đó, Lâm Yên đẩy cửa vào.

Trong quán có chừng hơn mười vị đội viên ZH1, xem chiến trận này, toàn viên ZH1 là tới đông đủ.

"Lâm tiểu thư."

Nhìn thấy Lâm Yên, đám người Z Thần cùng Mộc Mộc đứng dậy chào hỏi.

Sau khi ngồi vào, Lâm Yên nhìn về phía đám người Z Thần, nói: "Là liên quan tới Yeva?"

Nghe Lâm Yên nói, mọi người ZH1 hơi sững sờ.

Z Thần kinh ngạc nói: "Lâm tiểu thư làm sao lại biết?"

Trình độ điều khiển của Lâm Yên hoàn toàn chính xác không có gì dễ nói, thuộc về cấp Thần trong nước, nhưng bất kể như thế nào, cũng còn tính là một thành viên đội xe Hạ gia, loại tầng thứ giống đội xe Hạ gia này, không có khả năng tiếp xúc với vòng tròn cao tầng của giới đua xe, càng sẽ không

được mời.

Cho nên, Lâm Yên biết được chuyện Yeva, ngược lại khiến mọi người ZH1 có chút ngoài ý muốn.

"Bùi Vũ Đường nói cho tôi biết." Lâm Yên giải thích.

"Thì ra là thế..." Z Thần nhẹ gật đầu.

Quan hệ của Lâm Yên cùng Bùi Vũ Đường không tệ, điểm này, mọi người cũng ZH1 rõ ràng, nếu như là Bùi Vũ Đường nói cho Lâm Yên, thế thì không kỳ quái.

"Nguyên lai Lâm tiểu thư đã biết." Z Thần nhìn Lâm Yên, nhẹ giọng cười nói, "Nói thật, vừa nhận được tin tức này, chúng tôi cũng hết sức rung động, Lâm tiểu thư hẳn phải biết Tử Thần Đường Đưa Yeva, loại nhân vật như thế này, đối với tuyến thủ chuyên nghiệp giới đưa xe chúng ta mà nói, đã được xưng tụng là Truyền Kỳ."

"Trước đó Yeva bởi vì chuyện thân thể tạm thời nghỉ thi đấu, nhưng không nghĩ tới, sẽ xuất hiện tại đây... Chúng tôi còn may mắn được mời." Trong mắt Mộc Mộc bên cạnh hiện ra một tia thần sắc kích động.

Nhìn mọi người ZH1, Lâm Yên thở dài trong lòng.

Xem ra, tên giả mạo kia thật đúng là có chút thủ đoạn, bằng không mà nói, giống loại chiến đội xe đua hào phú hàng đầu trong nước như ZH1 này, cũng sẽ không dễ dàng tin tưởng.

"Yeva tôi đương nhiên là biết." Lâm Yên cười cười.

"Không biết Lâm tiểu thư có hứng thú, tham gia yến tiệc tư nhân vài ngày sau hay không?" Z Thần hỏi Lâm Yên.

"Có thể, đúng lúc trong khoảng thời gian này không có chuyện gì, nếu như có thể đi mở rộng tầm mắt, là đương nhiên là tốt nhất." Lâm Yên mỉm cười gật đầu.

Buổi yến tiệc tư nhân này có quan hệ với Lâm Thư Nhã, Lâm Thư Nhã tự nhiên không thể mời cô, nhưng có quan hệ của Bùi Vũ Đường cùng chiến đội ZH1, cô muốn tới yến tiệc tư nhân, cũng không phải vấn đề lớn.

"Đúng rồi, còn chưa kịp nói lời cảm tạ với Lâm tiểu thư." Z Thần đứng dậy, nhìn Lâm Yên chăm chăm, "Lâm tiểu thư, cô là ân nhân của ZH1 chúng tôi, nếu như không phải có Lâm tiểu thư, chiến đội chúng tôi sau này có thể sẽ có chút phiền phức." Z Thần nói.

Lâm Yên hiểu rõ, Z Thần nói là sự kiện tranh tài cùng chiến đội WW kia.

"Khách khí, tiện tay mà thôi." Lâm Yên nói.

Z Thần: "..."

Mộc Mộc: "..."

Mấy vị đội viên ZH1: "..."

WW đối với bọn họ mà nói, xem như kinh địch, thế nhưng Lâm Yên lại nói tiện tay mà thôi.

Chỉ có điều, lúc trước Lâm Yên biểu diễn trên đường đua, đích thật là hoàn toàn nghiền ép WW, điều này cũng là sự thật.

Dùng trình độ điều khiển xe đua của Lâm Yên mà nói, nếu như tiến hành bồi dưỡng, phối hợp với một chút đồng đội trạng thái hơi tốt, tuyệt đối có thể trở thành một trong những chiến đội hàng đầu trong nước, thậm chí có cơ hội tiến quân vào vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 440: Sủng fan như thế sao?

Chờ sau khi mọi người ZH1 rời đi, Kỳ Thiệu Nguyên bỗng nhiên gọi điện thoại tới.

Lâm Yên cũng không suy nghĩ nhiều, nhận điện thoại của Kỳ Thiệu Nguyên.

Trong phút chốc Lâm Yên nhận điện thoại, thanh âm kích động của Kỳ Thiệu Nguyên liên truyền tới trong nháy mắt, "Nữ thần, thần tượng, cô thế mà

nhận điện thoại của tôi, trời ạ... Tôi có phải đang nằm mơ hay không!"

Kỳ Thiệu Nguyên mặc dù có phương thức liên lạc của Lâm Yên, nhưng cho tới nay, cũng không dám liên hệ với Lâm Yên.

Đối với Kỳ Thiệu Nguyên mà nói, Lâm Yên thuộc về loại Super Idol hư vô mờ mịt, chỉ nên xuất hiện trên vòng tròn thi đấu hàng đầu thế giới, còn hẳn thì thuộc về loại em trai mê muội ngồi ở thính phòng góp phần trợ uy cho Yeva, loại chuyện trò chuyện cùng thần tượng này, bình thường mà nói, nghĩ cũng không dám nghĩ nhiều.

"Lão đại, thật chính là cô à, có phải tôi đang nằm mơ hay không!"

Lâm Yên: "..."

"Lão đại, lão đại cô nói chuyện đi!"

"Nếu không cậu... Bình phục lại tâm tình trước?" Lâm Yên nói.

"Được rồi, lão đại, cô tuyệt đối đừng cúp máy, cô chờ tôi mấy giây!"

Quả nhiên, nói xong, đầu kia điện thoại không có thanh âm.

Ước chừng sau mấy hơi thở, thanh âm Kỳ Thiệu Nguyên mới truyền tới một lần nữa, "Lão đại, lão đại, tôi có thể gặp cô không lão đại, tôi có tình huống cấp tốc muốn báo cáo cho cô!!"

Nghe thấy, Lâm Yên nhìn thoáng qua đồ uống cùng đồ ngọt trong quán, trước đó cô cùng ZH1 chỉ nói về yến tiệc, những thứ này cũng còn chưa động tới.

"Tôi đang ở quán cà phê Lộc Đình ở Bắc thành, mời cậu uống cà phê..." Lâm Yên liếc qua đồ ngọt trên bàn: "Còn có đồ ngọt..."

"Oa, thật sao! Trời ạ, nếu như đây là mộng, xin cho tôi vĩnh viễn không tỉnh lại, lão đại, cô chờ tôi, tôi lập tức tới ngay!"

Trước đó Kỳ Thiệu Nguyên giúp cô che dấu không ít, một cái bàn này, coi như mượn hoa hiến phật...

Sau khi Kỳ Thiệu Nguyên cúp điện thoại không bao lâu, liền hung hăng đẩy cửa đi vào phòng riêng.

"Lão đại!"

Nhìn thấy Lâm Yên, thần sắc hưng phấn trên mặt Kỳ Thiệu Nguyên giống như là đứa trẻ.

"Ngồi đi." Lâm Yên chỉ chỉ chỗ trống một bên.

"Lão đại, cô quá tốn kém rồi, gọi nhiều đồ như vậy... Còn tìm một phòng riêng, lão đại, cô thế mà sủng fan như thế sao!" Sau khi Kỳ Thiệu Nguyên ngồi xuống, nhìn chằm chằm Lâm Yên nói.

"Đứng rồi... Lần trước, cảm ơn cậu giúp tôi giảng hòa." Lâm Yên nhìn Kỳ Thiệu Nguyên, nhẹ giọng cười nói.

Trước đó nếu như không phải Kỳ Thiệu Nguyên, vỏ bọc của cô cũng đã sớm vỡ tan đi.

"Lão đại, nhìn lời này của cô xem, tôi thế nhưng là fan trung thành VIP số một của cô, phong cách của lão đại tôi đều biết, xưa nay không bại lộ thân phận trước mặt người ngoài, cũng không tiếp nhận phỏng vấn của phóng viên truyền thông, mà lần trước cũng đích thật là tiện tay mà thôi, không có gì đáng nói!" Kỳ Thiệu Nguyên mở miệng nói.

Kỳ Thiệu Nguyên khi đối mặt với Lâm Yên, cùng với khi gặp Vệ Từ Phong, trạng thái hoàn toàn không giống, trước mặt Lâm Yên, hoàn toàn từ một tên thành thực có nội hàm ác miệng, biến thành trạng thái trẻ nhỏ tay chân luống cuống.

"Đứng rồi, lão đại, tôi phải nói cho cô một việc lớn động trời!"

Giờ phút này, thần sắc hưng phấn kích động của Kỳ Thiệu Nguyên đã biến mất không thấy gì nữa, trên mặt mang phần nộ, "Lão đại, cô biết không, có mấy con chó (Nguyên văn: cầu nha ô quy) khốn kiếp, ăn gan hùm mật báo, giả mạo lão đại!"

Nghe Kỳ Thiệu Nguyên nói, Lâm Yên hơi sững sờ.

Vừa rồi trong điện thoại, Kỳ Thiệu Nguyên cũng đã nói, có tình huống cấp tốc muốn báo với cô, nhưng không nghĩ tới, thế mà cũng là chuyện liên quan tới Yeva nổi lên kia.

Lâm Yên nhin không được đánh giá Kỳ Thiệu Nguyên thêm vài lần.

Lần đầu gặp gỡ, Lâm Yên vẫn cho là, Kỳ Thiệu Nguyên chẳng qua là công nhân viên nào đó ở nơi thi đấu, nhưng trước đó không lâu, Lâm Yên lại phát hiện, Kỳ Thiệu Nguyên cùng Vệ Từ Phong xuất hiện tại phòng khách quý. VIP

Chỉ sợ, thân phận vị công nhân viên này, cũng không đơn giản như mặt ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 441: Bí mật nhỏ của tôi và lão đại

"Không biết là con chó nào, lại dám giả mạo lão đại, một tổ nhà cô ta bị người ta đào, làm ra chuyện táng tận lương tâm này, cô ta cho là cô ta là tác kẻ hoa sao, muốn biến màu gì liền biến màu đó!"

Nhìn Kỳ Thiệu Nguyên lòng đầy căm phẫn, tức miệng mắng to, Lâm Yên không khỏi cảm thán, đây mà nó mới là fan chân ái!

"Không được, tôi nhất định phải nói chuyện này ra ngoài, tôi muốn cho truyền thông tới thẩm phán sắc mặt ghê tởm của cô ta, giả mạo Yeva, ông nội của cô ta chơi cờ tướng nhất định bị chỉ trích, mẹ của cô ta mua thức ăn nhất định bị tăng giá, ba cô ta nhảy múa ở quảng trường nhất định bị cụ bà ghét bỏ, còn phải bị mẹ của cô ta biết!"

Lâm Yên: "..."

Là kẻ hung hãn.

"Ách, bình tĩnh một chút..."

Lâm Yên nhìn Kỳ Thiệu Nguyên, biết là có người giả mạo Yeva, không biết còn tưởng rằng chính là giả mạo hần.

"Lão đại, tôi rất tỉnh táo." Kỳ Thiệu Nguyên nói.

Lâm Yên: "... Khi bình tĩnh là như thế này, vậy nếu là không tỉnh táo..."

"Cái kia, thân phận của tôi, là bí mật nhỏ ở giữa hai chúng ta, ngàn vạn không thể nói ra..." Lâm Yên nói khẽ.

Lâm Yên vừa dứt lời, cả người Kỳ Thiệu Nguyên nhất thời mềm trên ghế.

"Cái này... Là bí mật nhỏ với lão đại, trời ạ, tôi thế mà có bí mật nhỏ với lão đại!"

Khóe miệng Lâm Yên hơi hơi co rúm, lời này từ trong miệng hần nói ra, làm sao cứ có cảm giác chỗ nào quái quái?

"Lão đại, cô yên tâm đi, tôi sẽ không nói ra... Chỉ có điều, tên giả mạo kia, phải xử lý thế nào?" Kỳ Thiệu Nguyên nhấp một hớp cà phê, nhìn về phía Lâm Yên, lên tiếng hỏi.

Lúc này, Lâm Yên hỏi Kỳ Thiệu Nguyên một chút chi tiết liên quan tới tên giả mạo, chỉ có điều, Kỳ Thiệu Nguyên cũng là hỏi gì cũng không biết, không rõ ràng đến cùng xảy ra chuyện gì.

Chỉ có điều, Kỳ Thiệu Nguyên trước đó là nghe Vệ Từ Phong nhắc đến, về sau tự mình cũng nhận được thiệp mời yến tiệc, tên giả mạo từ đâu tới, hần cũng không rõ ràng.

Sau khi rời khỏi quán cà phê, đã là chạng vạng tối.

Đối với chuyện tên giả mạo, Lâm Yên cũng không suy nghĩ nhiều, ngược lại mấy ngày sau chính mình cũng có thể cùng đi tới yến tiệc với đám người ZH1 cùng Bùi Vũ Đường xem rõ ngọn ngành.

Lúc này, Lâm Yên đón xe đi tới khu nhà cũ Hạ gia.

Từ sau khi Lâm Yên thắng chiến đội WW, địa vị đội xe Hạ gia cũng là như điều gặp gió, đoạn thời gian gần đây kéo được không ít tài trợ còn có đầu tư, chỉ có điều, mấy ngày nay, đội xe Hạ gia tranh tài cùng đội đua xe một nhà khác, toàn bộ thua trận, không có thể thắng trận tiếp theo.

Đến khu nhà cũ, Lâm Yên gõ cửa một cái.

Chưa bao lâu, Hạ Nhạc Phong mở cửa phòng, sau khi thấy Lâm Yên, mặt mũi tràn đầy kinh hãi, "Yên tỷ, chị rút cuộc đã đến!"

Mấy ngày nay, Hạ Nhạc Phong gọi mấy cú điện thoại cho Lâm Yên, chỉ là Lâm Yên đều đang bận rộn, cho nên không có nhận được.

Thấy thần sắc Hạ Nhạc Phong như vậy, Lâm Yên hơi sững sờ, mặt mũi tràn đầy không hiểu đi vào trong khu nhà cũ.

Giờ phút này, trong khu nhà cũ Hạ gia có chừng mười mấy người, đều là hoa tiêu của đội xe Hạ gia, còn có tay đua xe.

Chỉ có điều, hiện nay, mọi người đội xe Hạ gia lại là từng người mặt mày ủ rũ, thờ dài ai oán.

"Tiểu Yên tới."

Lão gia tử Hạ Định Khôn sau khi nhìn thấy Lâm Yên, vội vàng đi tới từ giữa phòng.

Nhìn thấy Hạ Định Khôn, Lâm Yên khẽ vuốt cằm.

"Tôi cũng không nói trước một tiếng, ăn cơm tôi chưa?" Hạ Định Khôn nhìn Lâm Yên hỏi.

"Ông ngoại, con ăn rồi... Đội xe bên kia, là xảy ra chuyện gì sao?"

Lâm Yên thấy bầu không khí không đúng, tò mò mở miệng hỏi.

Theo lý mà nói, đội xe Hạ gia bởi vì lần trước thắng được WW, danh tiếng tăng lên rất nhiều, không chỉ như thế, còn kéo tới tài trợ cùng đầu tư, theo lý mà nói, tương lai một mảnh tốt đẹp, không nên xuất hiện bất kỳ vấn đề gì mới đúng.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 442: Giả thi đấu?

Lâm Yên vừa dứt lời, không đợi lão gia tử Hạ Định Khôn mở miệng, Hạ Nhạc Phong bên cạnh lại nhanh bước tới, mặt mũi tràn đầy ưu sầu nói, "Yên tỷ, đội xe bên này... Không có xảy ra chuyện gì... Yên tâm đi."

Nghe lời ấy của Hạ Nhạc Phong, khóe miệng Lâm Yên hơi hơi co rúm, không có xảy ra chuyện gì, trên mặt có thể đổi biểu tình khác hay không...

"Hạ Nhạc Phong, đội xe cũng sắp giải tán, cậu còn nói chuyện trái lương tâm?" Lúc này, một vị hoa tiêu nào đó của Hạ gia, liếc mắt lườm Hạ Nhạc Phong.

Chẳng biết tại sao, Lâm Yên phát hiện, từ khi mình tiến vào Hạ gia, mỗi một vị thành viên đội xe Hạ gia, ánh mắt đối với mình đều hết sức bất thiện, thậm chí là có buồn nôn cùng chán ghét ở trong đó.

"Đúng đây, xảy ra chuyện gì, cậu nói thật với cô ta là được, không cần thiết che che giấu giấu, ngược lại, có thể làm loại chuyện này, chẳng lẽ còn sợ người biết hay sao?"

Nghe giọng điệu không tốt của mọi người đội xe Hạ gia, Lâm Yên càng không hiểu, chẳng lẽ đội xe Hạ gia lại xảy ra chuyện gì... Hơn nữa còn là có quan hệ với cô?

"Im miệng!"

Lông mày Hạ Nhạc Phong nhăn lại thật sâu, "Những chuyện này, không có quan hệ gì với Yên tỷ, nếu không phải nhờ Yên tỷ, đội xe Hạ gia cũng đã sớm giải tán."

"Ha ha, coi như là giải tán, cũng là quang minh chính đại, hiện tại ngược lại tốt rồi, chính cô ta không sạch sẽ, làm ra loại chuyện này, lại để cho hết thảy thành viên đội xe Hạ gia chúng ta đến công nổi, thật sự là buồn nôn."

"Các người...!" Hạ Nhạc Phong nghiêng răng nghiêng lợi, thế nhưng đối mặt với mọi người lao nhao, trong lúc nhất thời lại không biết phải làm thế nào ứng đối.

"Tiểu Phong, đến cùng là phát sinh chuyện gì." Ánh mắt Lâm Yên rơi vào trên người Hạ Nhạc Phong, mở miệng hỏi.

Hạ Nhạc Phong yên lặng rất lâu, cuối cùng thờ dài, hơi có chút bất đắc dĩ nhìn Lâm Yên, cuối cùng mở miệng nói, "Yên tỷ, cũng là bởi vì, trận thi đấu trước đó của đội xe Hạ gia chúng ta cùng chiến đội WW..."

Nói, Lâm Yên có chút không thể nào hiểu được, cuộc tỷ thí kia của đội xe Hạ gia cùng chiến đội WW, không phải đã thắng à, còn có cái gì dễ nói.

"Ha ha, Lâm Yên, cô quả nhiên là có mặt hỏi, còn không phải là bởi vì các người thông đồng giả thi đấu, ZH1 cùng WW không có bất kỳ tổn thất nào, kết quả là, hết thảy áp lực đều đổ cho chúng tôi gánh vác!" Thanh Lễ vẫn chưa từng mở miệng nói chuyện, nhìn Lâm Yên, trong mắt hiện ra một tia thần sắc khinh thường, cười lạnh mở miệng nói.

Thanh Lễ vừa dứt lời, lão gia tử Hạ Định Khôn nhíu mày nói, "Được rồi, đừng nói nữa, tôi sẽ nghĩ biện pháp xử lý."

"Xử lý?" Ánh mắt Thanh Lễ dòm từ trên người Lâm Yên, nhìn về phía Hạ Định Khôn, "Lão gia tử, xử lý như thế nào, Lâm Yên là cháu gái của ngài, ngài dĩ nhiên hướng về phía cô ta, còn có, cô ta căn bản cũng không phải là người giới đua xe, cũng không dựa vào cái này kiếm com, cô ta đương nhiên là không quan trọng, thế nhưng tất cả chúng ta đều gánh lấy một cái bêu danh giả thi đấu, coi như là sau khi đội xe Hạ gia giải tán, còn có đội đua xe nhà ai dám muốn chúng ta?!"

Nghe Thanh Lễ nói, không ít thành viên đội xe Hạ gia dồn dập lên tiếng phụ họa.

"Lão gia tử, lần này, Thanh Lễ nói không sai, nếu không phải cháu gái kia của ngài thông đồng cùng người khác thi đấu bán độ, đội xe Hạ gia làm sao sẽ rơi xuống tình cảnh như vậy!"

"Đúng vậy, nếu sớm biết như này, đội xe Hạ gia không bằng sớm giải tán coi như xong, như thế rất tốt, phá hủy nghề nghiệp kiếm sống của chúng ta!"

"Lâm Yên, cô dù sao cũng là người Hạ gia, cháu gái ruột của lão gia tử, cô đối xử với đội xe Hạ gia như thế, đối xử với lão gia tử như thế, lương tâm của cô, hẳn là bị chó ăn!"

Editor đang ốm □□□ Tốc độ ra chương bị chậm một chút, sẽ bù dần mỗi ngày một ít cho các bạn nhé.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 443: Mất hết mặt mũi

"Các người đủ chưa? Muốn rời khỏi đội xe Hạ gia, cứ đi đi, Yên tỷ cũng không thiếu mấy người các người cái gì, coi như là thi đấu bán độ, cũng không có một mao tiền quan hệ nào với các người!" Hạ Nhạc Phong tức đến đỏ bừng cả khuôn mặt, tức giận quát mọi người đội xe Hạ gia.

Thi đấu bán độ thì làm sao, có quan hệ gì với bọn họ?!

Thực lực mình kém cỏi, sau khi rời khỏi đội xe Hạ gia không có đội đua xe khác nguyện ý thu nhận, đó là vấn đề của chính bọn họ, hiện tại ngược lại đổ lên trên đầu người khác?

"Tiểu Phong, đến cùng là có chuyện gì xảy ra." Lâm Yên mặt không thay đổi nhìn Hạ Nhạc Phong.

Trận tỷ thí cùng chiến đội WW kia, có phải thi đấu bán độ hay không, trong lòng Lâm Yên rõ ràng nhất, nếu như ngay cả loại chiến đội như WW cô cũng cần thi đấu bán độ, đời này dứt khoát đừng chạm vào xe đua còn chưa nói, không chỉ có là một loại vũ nhục với cô, mà còn là một loại vũ nhục với xe đua và đường đua.

Đương nhiên, Lâm Yên cũng lười đi giải thích với những đội viên chiến đội Hạ gia kia.

"Yên tỷ... Thực ra, ban đầu chẳng qua là một chút nghi vấn trong vòng, nói cái gì, chiến đội Hạ gia không có khả năng thắng WW, kết quả này, nhất định có chuyện ẩn bên trong, lại thêm quân thể Fan hâm mộ khổng lồ của WW, đã khiến cho cơ quan thi đấu trong nước điều tra." Hạ Nhạc Phong nhẹ giọng giải thích với Lâm Yên.

Nghe lời ấy, Lâm Yên như có điều suy nghĩ.

Thực ra, đối với kết quả này, Lâm Yên cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, đổi thành người khác, nếu như một đội xe bình thường cấp thấp, bỗng nhiên lên đường đua cùng đội xe vòng tròn thi đấu thứ nhất toàn cầu, đồng thời còn thắng, Lâm Yên cũng sẽ không tin tưởng.

Dù sao, không có bất kỳ người nào biết thân phận của cô.

Cho nên, cũng là bởi vì cái này, vốn là Lăng tỷ muốn dùng chuyện này cứu vãn một chút danh tiếng của cô, thế nhưng sau khi Lâm Yên nghĩ sâu tính kỹ, vẫn là không có mang chuyện xe đua vào ngành giải trí.

"Còn có, Yên tỷ, trước đó video chúng ta cùng chiến đội WW tranh tài đã có người truyền tới, còn có rất nhiều chuyên gia trong giới nhiều lần tiến hành phân tích... Kết quả phân tích là... Biểu hiện của chị trên đường đua, căn bản không phải đang tranh tài, mà... Hoàn toàn là một trận biểu diễn..." Hạ Nhạc Phong nói.

Nghe thấy, Lâm Yên như có điều suy nghĩ.

Hoàn toàn chính xác, cô cho tới bây giờ cũng không có đề WW ở trong mắt, tỷ thí cùng WW trên đường đua, xác thực có thể trở thành một trận biểu diễn.

"Cho nên, rất nhiều người, thậm chí là cơ quan thi đấu đều cho rằng, chị thực ra cũng không có trình độ điều khiển rất cao, trên đường đua vèn vèn dùng phương thức biểu diễn xe đua, thắng WW... Nói trắng ra là, là chiến đội WW, thậm chí chiến đội ZH1 thông đồng... Cố ý thi đấu bán độ." Hạ Nhạc Phong thờ dài.

Nếu như không phải lúc trước tự mình lĩnh giáo trình độ điều khiển của Lâm Yên, chỉ sợ ngay cả cậu ta cũng sẽ hết sức nghi vấn.

Bởi vì, WW là một trong những chiến đội quyền thế trong nước, mặc dù không phải mạnh mẽ đứng đầu, nhưng cũng thuộc về đội xe tuyển đầu, mà giống loại người ngay cả tay đua xe cũng không phải như Lâm Yên, làm sao có thể một mình thắng toàn viên WW.

"Hiện tại rất nhiều người trong nghề phỏng đoán, Yên tỷ chị là diễn viên giới nghệ sĩ, có lẽ là thông đồng cùng WW thậm chí là ZH1, cố ý thi đấu bán độ, đề cao độ nổi tiếng của mình..."

Nghe Hạ Nhạc Phong nào, trong mắt Lâm Yên không chút dao động.

"Đáng giận nhất là là, đối mặt với nghi vấn thi đấu bán độ, chiến đội WW bên kia căn bản không trả lời, giống như là chấp nhận... Hiện tại, tất cả tiếng mắng đều là nhằm vào đội xe Hạ gia chúng ta, đồng thời, cũng là bởi vì việc này, chúng ta vốn là kéo được ba nhà tài trợ, chạy hai nhà, người đầu tư bên kia cũng bắt đầu lưỡng lự, chuẩn bị rút tài chính..." Hạ Nhạc Phong tiếp tục nói.

"Chị hiểu."

Lâm Yên khẽ vuốt cằm.

WW không xuất hiện, cũng là trong dự liệu của Lâm Yên.

Thử nghĩ, loại chiến đội quyền thế tuyển đầu trong nước giống WW, bại bởi đội xe cấp thấp không có tiếng tăm gì, vốn đã mất hết mặt mũi.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 444: Nơi có chị, chính là đỉnh cao thế giới

Bây giờ, xuất hiện chất vấn giả thi đấu, đối với WW mà nói, căn bản là ước gì được vậy.

Mà lại thêm, đội xe Hạ gia sau đó lại liên tục thua mấy trận trận thi đấu nhỏ, chuyện thi đấu giả này, đã bị định lại.

WW muốn làm, chỉ là không làm cho rõ, đã không thừa nhận mình giả thi đấu, cũng sẽ không đi phản bác mình đánh giả thi đấu, đây là tấm màn che cô chiến đội WW.

"Ha ha, tôi đã nói, cô ta làm sao có thể có thực lực như vậy, một người, thắng toàn bộ đội WW, dùng đầu óc nghĩ cũng không có khả năng, làm nửa ngày, nguyên lai là thông đồng thi đấu bán độ, vì tăng độ nổi tiếng của mình ở giới nghệ sĩ, lại ném toàn bộ đội xe Hạ gia chúng ta vào hố lửa." Một vị hoa tiêu Hạ gia nào đó mặt mũi tràn đầy âm trầm, nhìn chằm chằm Lâm Yên.

"Lâm Yên tiểu thư nếu quả thật có bản lĩnh này, còn cần sờ soạng lần mò ở giới nghệ sĩ à." Thanh Lễ một bên cười lạnh nói.

Nhưng mà, Lâm Yên cũng không để ý tới người bên ngoài châm chọc khiêu khích, loại tay đua xe cùng hoa tiêu tầng thứ giống bọn họ này, cũng không đáng đến Lâm Yên đi tới tranh luận cái gì.

Việc cấp bách là làm sao giải quyết vấn đề, mà không phải dựa vào miệng đi giải thích cái gì, cũng sẽ có người tin tưởng.

Nếu như, có người nói cô không được.

Không cần tới tranh luận.

Muốn làm, vèn vèn là dùng hành động của mình, chứng minh hết thảy.

Chỉ thế thôi.

"Yên tỷ, trước mắt lời giải thích thi đấu bán độ còn chưa lộ ra ngoài, chờ ngày nào đó cơ quan chính thức ra tuyên bố, vậy đội xe Hạ gia chúng ta liền thật sự vạn kiếp bất phục..." Hạ Nhạc Phong nói.

"Ông ngoại, thời gian tôi còn có thi đấu không." Ánh mắt Lâm Yên rơi vào trên người Hạ Định Khôn.

Nghe Lâm Yên nói, Hạ Định Khôn nhẹ gật đầu, nói, "Còn mấy trận thi đấu nhỏ."

Đội xe Hạ gia, trước mắt còn thuộc về đội đua xe sơ cấp, cho nên, thi đấu tranh tài trên đường đua, bình thường cũng đều là tranh tài cùng cấp bậc.

"Đội xe Hạ gia, không thể vẫn thua nữa." Lâm Yên trầm tư một lát, mới chậm rãi mở miệng nói.

Dùng trình độ trước mắt của đội xe Hạ gia mà nói, dù cho không có nghi vấn giả thi đấu này, nếu tiếp tục thua, tài trợ cùng đầu tư cũng sẽ đi xa.

"Yên tỷ, bọn em cũng muốn thắng, chỉ có điều... Thực lực của bọn em, không bằng những đội xe mạnh kia, cho dù là dưới tình huống trang bị cũng không khác mấy, muốn thắng... Cũng rất khó." Hạ Nhạc Phong thở dài.

Đối với trình độ thi đấu xe đua của đội xe Hạ gia, trong lòng Lâm Yên hết sức rõ ràng, để đội xe Hạ gia bằng bản lĩnh thắng tranh tài, tựa hồ thật đúng là có chút khó cho bọn họ.

Thế nhưng, dù như thế nào, đội xe Hạ gia, đều phải thay đổi.

Nếu không...

Không sớm thì muộn cũng sẽ giải tán.

Nếu như là thực lực bản thân không đủ, vậy cũng chỉ có thay đổi phần cứng!

Mấy tuyển thủ thực lực bản thân không đủ ở đội xe Hạ gia, toàn bộ đổi đi!

Đội xe Hạ gia cần một nhóm máu mới.

Trong lòng Lâm Yên, thực ra đã sớm có kế hoạch.

Lúc đêm khuya, trong phòng Hạ Định Khôn, chỉ còn lại ba người Lâm Yên, Hạ Định Khôn, còn có Hạ Nhạc Phong.

"Yên tỷ, chị nói cái gì... Thay đổi hết những đội viên kia của đội xe Hạ gia?" Về mặt Hạ Nhạc Phong kinh ngạc.

"Một đội xe, nếu như đội viên không có năng lực làm chủ đường đua, đội xe Hạ gia coi như có danh tiếng lớn hơn, vẫn chôn vùi trong tranh tài, bị chiến đội khác đưa ra khỏi đường đua, còn có ý nghĩa gì." Lâm Yên nói.

Thực ra, đối với việc Lâm Yên nói, Hạ Nhạc Phong và lão gia tử Hạ Định Khôn làm sao không rõ ràng.

Thế nhưng, bọn họ đi đâu đổi một nhóm đội viên có năng lực tới?

Không nói bọn họ không có tài chính khổng lồ như vậy, cho dù là có, nhưng nếu như tự thân tuyển thủ vô cùng có thực lực, làm sao lại tới đội xe nhỏ sơ cấp không có danh tiếng gì như đội xe Hạ gia này.

Lâm Yên chậm rãi mở miệng nói, "Không có ai sẽ cự tuyệt đứng ở đỉnh cao thế giới."

"Đỉnh cao thế giới?"

Hai người lão gia tử Hạ Định Khôn cùng Hạ Nhạc Phong đều sững sờ, hoàn toàn không hiểu được hàm nghĩa bên trong lời nói của Lâm Yên.

"Yên tỷ, ở đâu là đỉnh cao thế giới? Cho dù nói thế nào cũng sẽ không phải Hạ gia đi..." Về mặt Hạ Nhạc Phong hơi có chút xấu hổ.

Nếu đội xe Hạ gia là đỉnh cao thế giới, vậy thế giới này không khỏi cũng quá thâm không nổi nhìn.

"Nơi có chị, chính là đỉnh cao thế giới."

Lâm Yên hững hờ mở miệng nói.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 445: Khởi đầu hoàn toàn mới!

Chờ sau khi Lâm Yên rời đi, lão gia tử Hạ Định Khôn thở dài, nói với Hạ Nhạc Phong, "Tiểu Phong, về sau chuyện của đội xe Hạ gia, không nên nói với chị Yên của cháu, nói nhiều, cũng chỉ tăng thêm phiền não, chuyện của chị Yên cháu cũng còn một đồng lớn."

Liên quan tới chuyện thay thế đội viên Hạ gia Lâm Yên mới vừa nói, Hạ Định Khôn đều xem như đùa giỡn.

Đổi suy nghĩ khác, bây giờ ông ấy là một tay đua xe tuổi còn trẻ, thực lực lại không tầm thường, cho dù trả nhiều tiền, ông ấy cũng sẽ không gia nhập vào một đội ngũ đua xe sơ cấp không danh không tiếng lại không có tiền đồ, làm như vậy khác gì chôn vùi thanh xuân, nghề nghiệp của mình.

"Ông ngoại, vậy chúng ta..." Hạ Nhạc Phong cau mày nói.

Nhưng mà, lão gia từ giờ khắc này, lại rơi vào trầm mặc lạ thường, đồng thời châm một điếu thuốc là đã bỏ từ lâu.

"Tiểu Phong... Xe đua, thật ra là mộng tưởng của ông ngoại, đến hiện nay, đã là chấp niệm.. Thế nhưng, kiên trì nhiều năm như thế, mỗi một lần thất bại cùng bất lực, đều khiến ông ngoại khắc trong tâm khảm, tuổi tác của ông ngoại cũng không còn nhỏ, mộng cả đời, có lẽ... Là mộng sai lầm."

Nhìn bóng lưng lão gia từ cô đơn rời đi, trong lòng Hạ Nhạc Phong cũng có chút cảm giác khó chịu.

Hạ Nhạc Phong biết, xe đua đối với ông ngoại đại biểu cho cái gì.

Là mộng tưởng ông kiên thủ cả đời, vì giấc mộng này, cũng bỏ ra giá cả to lớn, là một bộ phận tuyệt đối không thể thiếu trong sinh mệnh của ông ngoại.

Nhưng mà, hiện nay, triệt để phá vỡ mộng tưởng của ông ngoại, cũng không cái gọi là nghi vấn giả thi đấu, mà là tuyệt vọng, không nhìn thấy hi vọng với đội xe Hạ gia.

Thậm chí, Hạ Nhạc Phong còn rõ ràng nhớ kỹ, mấy năm nay, ông ngoại có bao nhiêu lần mang tư thái vô cùng thấp đi cầu xin cơ quan thi đấu, đi cầu xin tài trợ, đi cầu xin đầu tư... Chỉ là vì đề đội xe Hạ gia có thể kéo dài.

Chỉ có điều, nếu như kéo dài chẳng qua là tuyệt vọng trên đường đua, còn không bằng mai táng hết thảy trong đất vàng.

Mộng tưởng, có lẽ hoàn toàn chính xác không phải là đồ vật có thể tồn tại ở độ tuổi này của ông.

...

Vân Gian thủy trang.

Trong phòng Lâm Yên, không có mở đèn, chẳng qua chỉ có một tia ánh sáng nhỏ yếu trên màn ảnh máy vi tính.

Từng tiếng giải thích kinh hô cùng kích động, truyền ra từ trong máy vi tính.

Trên màn ảnh máy vi tính, chính là kiếp sống nghề nghiệp của Từ Thần Đường Đua Yeva.

"Thắng! Người mới không có tiếng tăm gì này, thế mà đánh bại Vương League I, GD, tân vương quật khởi! Tên của cô ấy, Yeva!"

Cơ hồ trong nháy mắt, trên màn ảnh máy vi tính lóe lên quá nhiều hình ảnh nghề nghiệp đường đua của Yeva.

Chưa bao lâu, lại nghênh đón lần đầu tiên Yeva thất bại.

Thi đấu đỉnh cao...

"Người này, từng có vô số kỳ tích, dẫn đầu chiến đội WZ phóng tới đỉnh cao, hạ gục GD, nghênh đón thi đấu đỉnh cao, tân vương quật khởi!"

Nhưng mà, Yeva lại là cùng chiến đội WZ của cô ấy, trên trận thi đấu đỉnh cao, nghênh đón quân quân chung kết mới.

Trên máy vi tính, có thể thấy rõ ràng.

Cúp quán quân bị nâng đi, Yeva đứng ở dưới đài nhìn cúp, thân thể khẽ run.

Sau đó chính là, ngã vào vực sâu, tân vương ngã xuống.

Cô từng thề, đời này nhất định vào thi đấu đỉnh cao, lấy được cúp thuộc về cô.

Từ sau khi bị cấm thi đấu, tâm của Lâm Yên, sự yêu quý đối với thi đấu đua xe, một lần nữa phủ bụi.

Chỉ có điều, tiếc nuối trong lòng đối với thi đấu đỉnh cao, chưa bao giờ biến mất.

Hồi lâu sau, Lâm Yên yên lặng đóng máy tính lại.

Đội xe Hạ gia, quá mức trọng yếu đối với ông ngoại, Lâm Yên sẽ không từ bỏ.

Chỉ có điều, đối với cô mà nói, cũng không có khả năng mỗi một trận đấu đều thay đội xe Hạ gia tự thân lên sân.

Đã vậy, cô có lẽ, có thể vì chính mình chọn lựa ra một nhóm đồng đội... Hoàn toàn mới.

Như là năm đó, chiến đội thân cận của cô ở League I, WZ.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 446: Thiếu cô trăm ngàn vạn

Sáng sớm hôm sau, Lâm Yên còn chưa tỉnh ngủ, liền bị cuộc gọi của Bùi Vũ Đường đánh thức.

"Chị dâu, chị dậy chưa, lát nữa em đưa chị tới chỗ này, em cúp máy trước!"

Không cho Lâm Yên cơ hội mở miệng, Bùi Vũ Đường vội vàng cúp điện thoại.

Lâm Yên vuốt vuốt con ngươi còn chưa mở ra hoàn toàn, vẻ mặt cổ quái nhìn điện thoại bị cúp máy.

Chưa qua bao lâu, Bùi Vũ Đường hào hứng đi tới phòng Lâm Yên.

"Chị dâu, chị ăn điểm tâm không?" Bùi Vũ Đường hết sức tùy ý ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn Lâm Yên vừa mới rửa mặt xong, lên tiếng hỏi.

Nghe Bùi Vũ Đường nói, Lâm Yên lắc đầu, "Cậu cảm thấy sao."

"Cái này không trọng yếu..." Bùi Vũ Đường mỉm cười.

Bùi Vũ Đường vừa dứt lời, Lâm Yên mặt một mớng bức, cho nên, đứa trẻ trâu này hỏi cô có ăn điểm tâm không, đến cùng có ý nghĩa gì.

"Chị dâu, chị biết không, hôm qua em đã xác nhận qua, Từ Thần Đường Đưa Yeva, thật sự đã đến Hoa quốc, trước đó có nhiều vị cao tầng đều nhìn thấy qua Yeva, nghe nói người thật lớn lên rất đẹp, mà lại đặc biệt có phong cách, còn hết sức lãnh ngạo!" Mặt mũi Bùi Vũ Đường tràn đầy kích động, nhìn chằm chằm Lâm Yên nói.

"Thời gian yến tiệc đã được xác định chưa." Lâm Yên hỏi.

Bùi Vũ Đường lắc đầu, "Tạm thời còn chưa định ra đến, hẳn là chỉ trong mấy ngày tới thôi, còn có, đội xe hàng đầu trong nước cũng sẽ xuất hiện, nghe nói còn muốn thỉnh giáo Yeva, chạy một vòng trên đường đua, cũng không biết đội thi đấu nào sẽ có may mắn lớn như vậy."

Thực ra, Lâm Yên vẫn là nghĩ mãi mà không rõ, vì sao sẽ có người giả mạo mình, mà mục đích giả mạo lại là cái gì.

"Đều là không giới hạn?" Lâm Yên tùy ý hỏi.

"Chị dâu, làm sao có thể là không có giới hạn chứ, lần này, những người mời được Yeva tới Hoa quốc làm khách, đã ra giá trên trời, còn có, muốn chạy trên đường đua cùng Yeva, em xem chừng, chỉ sợ cũng phải là giá trên trời đi." Bùi Vũ Đường suy nghĩ một chút, nói rõ lí do với Lâm Yên.

Bên này vừa nói xong, Bùi Vũ Đường trong lúc vô tình nhìn lại phía Lâm Yên, lúc này gật nảy mình, trên trán Lâm Yên nổi gân xanh, con ngươi phảng phất muốn phun ra lửa.

"Chị dâu?" Bùi Vũ Đường mặt một mớng bức, nhìn biểu lộ thần thái của Lâm Yên, tựa như ai thiếu cô trăm ngàn vạn.

Trước đó, đối với việc có người giả mạo mình, Lâm Yên mặc dù buồn nôn, nhưng cũng chưa tức giận như thế.

Chỉ có điều, giả mạo mình để moi tiền, lại còn là giá trên trời!

Này nọ nó, tuyệt đối không thể nhẫn!

Chính mình bản tôn này nghèo rách cách, người giả mạo moi đầy bồn, đầy bát...

"Há, không có việc gì." Rất nhanh, Lâm Yên lấy lại tinh thần, thu nổi lòng lại, cười nói với Bùi Vũ Đường.

Chẳng biết tại sao, Bùi Vũ Đường luôn cảm thấy tươi cười trên mặt Lâm Yên hết sức quý dị.

"Đúng rồi."

Bỗng nhiên, Lâm Yên nói với Bùi Vũ Đường, "Cậu đối với giới xe đua trong nước hiểu bao nhiêu, có loại tay đua xe trình độ điều khiển đặc biệt tốt, đặc biệt có thực lực, thế nhưng bị rơi vào lại đội hình rất kém cỏi, rất rẻ hay không?"

"A?"

Bùi Vũ Đường tựa hồ có chút không quá lý giải được hàm nghĩa bên trong lời nói của Lâm Yên.

Cái gì gọi là kỹ thuật xe đua đặc biệt tốt, thế nhưng ở giới đua xe lại lẫn vào đặc biệt kém?

Bùi Vũ Đường cúi đầu trầm tư một lát, ánh mắt sáng lên, "Chị dâu, khoan hãy nói, thật sự có!"

"Ai ai ai?" Lâm Yên tò mò hỏi.

"Chị a." Bùi Vũ Đường chừng chạc đang hoảng nhìn Lâm Yên, "Chị dâu, chị xem, trình độ điều khiển của chị đặc biệt tốt, rất có thực lực, nhưng ở giới đua xe lại lẫn vào đặc biệt kém, còn là loại đội đua xe sơ cấp, đội xe Hạ gia kia."

Bùi Vũ Đường phát hiện, điều Lâm Yên vừa trình bày, hoàn toàn chính là đang nói bản thân cô.

"Cút!"

Lâm Yên hung hăng liếc mắt trừng Bùi Vũ Đường.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 447: Một kích trúng tâm

"Áy... Chị dâu, chị hỏi chuyện này để làm gì." Bùi Vũ Đường cười nói.

"Tôi dự định chiều mộ một ít tay đua xe thực lực coi như không tệ tiến vào đội xe Hạ gia." Đối với Bùi Vũ Đường, Lâm Yên thật ra cũng không giấu diếm cái gì, nói thẳng.

Bùi Vũ Đường yên lặng một lát, nhú mày nhìn Lâm Yên, "Chị dâu, chị là nghiêm túc?"

Chiều mộ tay đua xe cho đội xe Hạ gia, lại còn phải có thực lực tay đua xe...

Đương nhiên, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là, giống như Lâm Yên vừa nói, còn muốn được tiện nghi!

Những lời này nếu như không phải từ trong miệng Lâm Yên nói ra, Bùi Vũ Đường hiện tại chỉ sợ muốn phình bụng cười to, trò đùa giỡn này không khỏi cũng quá lớn rồi.

Không nói việc dùng loại cấp thấp nhất như đội xe Hạ gia này, không thắng nổi mấy đội xe sơ cấp, có thể chiều mộ tay đua xe hay không, coi như là thực sự có người nguyện ý, cũng không có khả năng có thực lực gì, lui một vạn bước, mặc dù có người có thực lực, có thể để Lâm Yên đi ăn chùa? Còn chiếm tiện nghi?

Thời đại này, tay đua xe bình thường, tiền lương đều là cực cao được không.

"Nghiêm túc một chút." Lâm Yên nói.

"Được rồi chị dâu." Bùi Vũ Đường cố nín cười ý, khuôn mặt lộ ra vẻ mặt tương đối nghiêm túc, "Không có."

Lâm Yên: "..."

"Chị dâu, nếu thật sự có dạng người này, chị nhớ kỹ nói cho em biết, em đi đào người." Bùi Vũ Đường nói.

Mở cái trò đùa quốc tế gì, chính chiến đội của cậu ta còn là bộ dạng muốn chết mà không được chết, muốn sống còn không sống nổi, cường già nghề nghiệp xe đua? Ở đâu? Cậu ta cũng muốn a!

Còn không đợi Lâm Yên nói ra, ánh mắt Bùi Vũ Đường, bỗng nhiên trừng trừng nhìn chăm chăm Lâm Yên, trong mắt sáng bóng lấp lánh, "Yên tỷ, chị dâu... Không, ba ba! Tới đội xe của con đi!"

Lâm Yên liếc mắt lườm Bùi Vũ Đường, "Tôi cự tuyệt."

"Chị dâu, đội xe Hạ gia có tiền đồ gì chứ, em ra gấp ba, không... Em ra gấp năm lần giá tiền, có muốn tới đội xe của em hay không!" Bùi Vũ Đường vội vàng nói.

Nếu như không phải Lâm Yên nhắc đến cái đề tài này, Bùi Vũ Đường suýt nữa quên mất, bên cạnh mình có một vị đại thần như thế, này không muốn đào tới, thiên lý bất dung (trời đất không tha)!

Lâm Yên không khỏi nâng trán, thở dài trong lòng, cô không nên hỏi Bùi Vũ Đường những vấn đề này.

Đoàn xe của chính Bùi Vũ Đường, chưa hẳn mạnh hơn đội xe Hạ gia, nếu như ném đội xe Bùi Vũ Đường cùng đội xe Hạ gia lên trên đường đua chạy một trận, vậy có thể gọi là gà mờ mổ lẫn nhau.

Chỉ có điều, đội xe Bùi Vũ Đường, vẫn là không có cách nào đánh đồng với đội xe Hạ gia, chỉ một chút, Bùi Vũ Đường không cần phát sải chuyện tài trợ cùng đầu tư, càng không sợ đội đua xe của mình bị giải tán.

Ngoại trừ phương diện tiền bạc, luận thực lực, đội xe Hạ gia cùng đội xe Bùi Vũ Đường, coi như là lên đường đua, vậy đoán chừng là ai cũng không sợ ai.

Đội xe khác, đều là so ai mạnh hơn.

Còn đội xe Hạ gia và đội xe Bùi Vũ Đường thì hoàn toàn khác biệt, hẳn là so ai càng nát hơn.

Muốn mình gia nhập đội ngũ đua xe của Bùi Vũ Đường, Lâm Yên tình nguyện đập đầu chết.

"Chị dâu, loại chiến đội gà yếu như đội xe Hạ gia kia, còn không bằng giải tán được rồi, trước đó có thể thắng WW, thực ra nói trắng ra là, một phân tiền quan hệ với đội xe Hạ gia cũng không có, tất cả đều là chị dâu tay phân tay nước tiểu lôi kéo đội xe Hạ gia lên, đội xe Hạ gia quá cùi bắp, chị dâu ở đội xe Hạ gia, không cảm thấy uất ức sao?"

Nhưng mà, một câu của Lâm Yên, lại một kích trúng tâm Bùi Vũ Đường.

Lâm Yên nhìn chăm chăm Bùi Vũ Đường, "Chiến tích hai tháng của đội đua xe của cậu, lên đường đua mười hai lần, toàn bại, chiến tích hai tháng của đội xe Hạ gia, trừ lần WW kia không tính, lên đường đua mười hai lần, thua mười lần, thắng hai trận, nếu như tôi nhớ không lầm, đội ngũ thua đội xe Hạ gia kia, chính là đội xe của cậu thì phải, trận đấu kia tôi có xem, hết sức đặc sắc."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 448: Tới cửa đào người

Hoàn toàn chính xác, đội xe Hạ gia là gà mờ đến cực hạn, lời này để người bên ngoài nói hoàn toàn không có vấn đề, thế nhưng Bùi Vũ Đường, cậu ta đến cùng là dũng khí từ đâu tới nói lời này a...

Tình huống thi đấu hai tháng gần đây bị Lâm Yên nói ra miệng, đồng thời sau khi đội xe Bùi Vũ Đường còn bại bởi đội xe Hạ gia về sau, nụ cười trên mặt Bùi Vũ Đường dần dần ngưng kết.

Đến tận đây, Bùi Vũ Đường lúc này mới hiểu rõ, đội đua xe của hắn, hoàn toàn chính xác cũng cực kỳ cùi bắp, thậm chí còn thua đội xe Hạ gia.

Thế nhưng là, Lâm Yên vì sao lại nhắc đến chuyện này, đối với Bùi Vũ Đường mà nói, cái này căn bản là sĩ nhục to lớn, làm kiếp sống đua xe của hắn đóng ở trên cột sĩ nhục!

"Chị dâu, chị nghe em nói rõ lý do, thực ra, bại bởi đội xe Hạ gia... Hoàn toàn là bởi vì, em không có tự mình lên sân!" Bùi Vũ Đường tựa hồ có chút không phục.

Lâm Yên: "..."

Lâm Yên không có thời gian nghe Bùi Vũ Đường nói mò, trực tiếp đuổi Bùi Vũ Đường ra khỏi cửa, tiện tay gọi điện thoại cho Z Thần ZH1.

Nội dung cuộc điện thoại, đơn giản là vấn đề giống nhau, ZH1 thuộc về đội đua xe quyền thế tuyến đầu, đối với giới đua xe Hoa quốc, Lâm Yên cũng chưa quen thuộc, cho nên muốn hỏi đám người Z Thần một chút tình huống.

Ban đầu, Z Thần hoàn toàn đáp ứng rất sung sướng, thế nhưng, sau khi biết Lâm Yên là muốn chiêu binh mãi mã cho đội xe Hạ gia, lại rơi vào trầm mặc trong nháy mắt.

Bất luận một vị tay đua xe có thực lực nào, chưa nói tới tiềm lực như thế nào, đẳng cấp như thế nào, coi như là một ít tay đua xe trung đẳng, cũng tuyệt

đội không có khả năng sẽ đáp ứng gia nhập loại đội xe cấp thấp như đội xe Hạ gia này, dù cho tiền lương cao hơn, hiện thực cũng rất nhỏ, đây hoàn toàn là cảm nghề nghiệp kiếp sống của mình nói đùa.

Sau khi cúp điện thoại, Lâm Yên hơi lộ ra bất đắc dĩ.

Z Thần nói không sai, bất luận một vị tay đua xe có thực lực nào, cơ hồ đều sẽ không nguyện ý gia nhập đội xe Hạ gia, nhiều nhất là hấp dẫn một chút đầu đường xó chợ không có năng lực gì, như là những đội viên trước mắt của đội xe Hạ gia.

Mất thấy không trông cậy được vào người ngoài, Lâm Yên chỉ có thể tự mình tìm tòi trên mạng một chút tin tức liên quan tới giới đua xe Hoa quốc, những đội xe cấp cao khác khác ở chỗ nào, tay đua xe vì một số nguyên nhân nghỉ thi đấu.

Thế nhưng tìm tòi nửa ngày, Lâm Yên ngoại trừ tìm ra địa chỉ tổng bộ bên ngoài của những đội đua xe quyền thế kia, cũng không có tin tức gì hữu dụng.

Thừa dịp cách thời gian yến tiệc của tên giả mạo còn mấy ngày, Lâm Yên quyết định tự mình đi tới những đội xe quyền thế kia thử thời vận, nhìn một chút xem có thể đào tới một ít tay đua xe có đầy đủ tiềm lực hay không.

Đương nhiên, Lâm Yên dám tới cửa đào người, cũng không phải là không có chỗ dựa.

Những đội đua xe quyền thế trong nước kia, có thể mang đến cho những tay đua xe hàng đầu, ngoại trừ tiền lương kêch xù bên ngoài, còn có danh tiếng cực lớn, chỉ có điều, đây chỉ hạn chế trong nước, nhiều nhất, xông vào một vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu, cũng chỉ là cảm được vé vào cửa thi đấu thể giới đi cảm thụ một chút mị lực của thi đấu thể giới thôi.

Nhưng mà, Lâm Yên có thể mang cho bọn họ, là thứ mà hết thấy đội đua xe quyền thế trong nước đều không thể cho.

Cô có năng lực, mang theo những tay đua xe có thực lực nghề nghiệp, chân chính tiến quân vào thế giới nghề nghiệp thi đấu.

Mà không chỉ có cảm lấy vé vào cửa thi đấu thể giới, cảm thụ một chút không khí thi đấu thể giới, sau đó bị đánh bại, xám xịt về nước cảm thán vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu đến tột cùng cường đại cỡ nào.

Lâm Yên có thể cho bọn họ, là mang theo bọn họ xông vào vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu, vòng tròn thi đấu thứ hai toàn cầu, thậm chí là... League II!

Đương nhiên, cái này cũng phải xem mình rốt cuộc có thể đào tới tuyển thủ như thế nào, nếu như là những đội viên đội xe Hạ gia kia, vẫn là thôi đi, Lâm Yên cũng không có bản lãnh nghịch thiên này.

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 449: Nhặt nhanh chỗ tốt

Giữa trưa, Lâm Yên một thân một mình đi tới tổng bộ đội đua xe quyền thế uy tín lâu năm của Hoa quốc, D1

D1 cũng thuộc về đội đua xe quyền thế uy tín lâu năm của Hoa quốc, càng có danh tiếng hơn ZH1.

Mà Lâm Yên đã hiểu rõ, tay đua xe có tiềm lực của D1 cũng vô cùng nhiều, thậm chí, rất nhiều tuyển thủ đua xe trẻ tuổi sau khi nghỉ thi đấu, đảm nhiệm chức huấn luyện viên ở D1.

Lâm Yên dùng thân phận người tham quan sững sờ nửa ngày ở D1, cũng tìm được cơ hội tiếp xúc với một ít tay đua xe trẻ tuổi của D1, đồng thời lấy phương thức gần như mê hoặc đào góc tường.

Chỉ có điều, góc tường này của Lâm Yên rõ ràng đào không quá thành công, cơ hồ hết thấy chỗ góc tường bị Lâm Yên đào, đều dùng một loại ánh mắt quan tâm kẻ đầu óc đen tối nhìn Lâm Yên.

Cuối cùng, Lâm Yên chỉ có thể xám xịt rời đi, về nhà ăn cơm chiều.

Tuy nói là xuất sư bất lợi, nhưng cũng trong dự liệu của Lâm Yên, nếu là tùy tiện liền có thể đào được những tay đua xe có thực lực không tầm thường từ trong tay đội xe quyền thế hàng đầu như thế, vậy cũng quá giật rồi.

Không nói địa vị của đội xe Hạ gia ở trong giới đua xe trong nước như thế nào, quan trọng nhất, Lâm Yên cùng đội xe Hạ gia cũng đều rất nghèo, cái gọi là đào người, thực ra nói trắng ra là Lâm Yên muốn tay không bắt sói, trước tiên vẽ cái bánh nướng bày ở kia, cho nên, Lâm Yên mới sẽ bị người coi như đầu óc đen tối.

Nhưng nếu như, Lâm Yên dùng thân phận Tử Thần Đường Đưa Yeva, đừng nói không có tiền lương, chỉ sợ những tay đua xe hàng đầu Hoa quốc kia, nguyện ý đem toàn bộ giá trị bản thân đưa cho Lâm Yên, xin Lâm Yên tiến vào đội xe Hạ gia.

Chiến lần đầu thất bại, Lâm Yên cũng không nhụt chí, ngày thứ hai đi tới một đội xe quyền thế khác, thế nhưng kết quả cũng không có gì khác biệt hôm qua, ngoại trừ nhân số yêu thích đầu óc đen tối lại tăng lên vài vị.

Liên tục hai ngày không thu hoạch được gì, Lâm Yên chỉ có thể bình tĩnh lại, suy nghĩ đối sách thật tốt.

Hoàn toàn chính xác, hiện nay cô không có bất kỳ sức thuyết phục gì có thể nói, chỉ có thể đổi một loại góc độ khác để suy nghĩ.

Có lẽ, cô không nên tới những chiến đội quyền thế hàng đầu kia để đào người, thí dụ như nói, tìm một chút đội xe ngôi sao mới tiềm lực mười phần...

Ngày thứ ba.

Lâm Yên đi vào tổng bộ đội xe Fire.

Lâm Yên vốn định dựa theo kế hoạch hai ngày trước, lấy thân phận khách du lịch tiến vào tổng bộ tham quan, kết quả... Đội xe Fire cũng không mở cửa tham quan, mỉa nó, lần này cô ngay cả cửa còn không thể nào vào được!

Khi Lâm Yên đắn đo dự định rời đi, một nam hài trẻ tuổi ăn mặc sạch sẽ, hơi có chút xấu hổ, cũng ngồi ở bên ngoài tổng bộ Fire, thỉnh thoảng vụng trộm dò xét phía Lâm Yên.

Khi nam hài dò xét Lâm Yên, Lâm Yên cũng chú ý tới nam hài tồn tại.

Chưa bao lâu, một đôi mắt của Lâm Yên, rơi vào trên người nam hài, trong nháy mắt, hai người bốn mắt nhìn nhau.

Lúc này, nam hài nhanh chóng dời ánh mắt đi, đồng thời cúi đầu.

Nam hài này, thoạt nhìn không lớn, nhiều nhất trên dưới hai mươi tuổi, hẳn là mới ra trường.

"Cô... Cô là... Công nhân viên Fire à..." Lúc Lâm Yên chuẩn bị rời đi, nam hài bỗng nhiên mở miệng, hỏi Lâm Yên.

Nghe thấy, ánh mắt Lâm Yên một lần nữa nhìn về phía nam hài, chột lắc đầu, "Tôi không phải."

"A... Cái kia, cô cũng là tới nộp đơn sao?" Nam hài tựa hồ có chút hiếu kỳ với Lâm Yên.

"Cũng là tới nộp đơn?"

Lâm Yên đi đến bên cạnh nam hài, cười nói: "Cậu tới Fire nộp đơn?"

"Ừm." Nam hài nhẹ gật đầu, "Bất quá, vừa mới bị cự tuyệt..."

"Cậu tới Fire nộp đơn chức vị gì?" Lâm Yên hỏi.

"Là... là... Tôi nộp đơn làm tay đua xe..." Thanh âm nam hài không lớn.

"Tay đua xe?!" Lâm Yên sững sờ.

Nam hài này chạy tới Fire nộp đơn làm tay đua xe?

Bất quá, xem cái tính cách này của nam hài, tựa hồ cũng không thích hợp tăng tốc độ.

Nam hài này nếu như không nói, Lâm Yên còn tưởng rằng hẳn chẳng qua là tới nộp đơn chức vị bình thường.

Mà loại đội đua xe ngôi sao mới giống như là Fire này, mặc dù không phải hào phú hàng đầu trong nước, nhưng yêu cầu đối với tay đua xe cũng hết sức khắc nghiệt, không có danh tiếng hoặc thực lực nhất định, Fire không thể tuyển nhận.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 450: Mở ra hình thức lừa dối

Loại tay đua xe chưa từng tiếp xúc với đường đua, hoặc là chưa nổi tiếng trên đường đua, khiến người bên ngoài thấy tiềm lực mười phần đáng giá, bình

thường mà nói, đội xe bình thường cũng sẽ không tiếp nhận, đừng nói loại đội ngũ đua xe cấp ngôi sao mới giống Fire này.

"Cậu từng thi đấu rồi sao?"

Lâm Yên nhìn về phía nam hài, nhẹ giọng hỏi.

"Ừm..."

Rất nhanh, nam hài nhẹ gạt đầu với Lâm Yên, "Một chút thi đấu giao hữu... Đều là luận bàn giữa mấy kẻ yêu thích đua xe..."

Lâm Yên: "..."

Thi đấu giao hữu nhưng không tính là tranh tài chính quy.

"Cô cũng là tới nộp đơn sao?"

Rất nhanh, nam hài hơi có chút tò mò nhìn chằm chằm Lâm Yên, trước đó cậu đã hỏi một lần, nhưng không có đạt được câu trả lời.

"Tôi không phải." Lâm Yên nhìn nam hài cười nói, "Tôi là tới thông báo tuyển dụng tay đua xe."

"A?"

Nghe Lâm Yên nói, vẻ mặt hài tử hơi sững sờ, giống như là có chút ngoài ý muốn.

"Vậy cô là công nhân viên phụ trách thông báo tuyển dụng tay đua xe của đội Fire sao?" Nam hài tiếp tục hỏi.

"Tôi không có quan hệ với đội Fire, tôi là một đội xe nhà khác." Lâm Yên cũng không giấu diếm.

"Một đội xe nhà khác à... Là đội xe gì?" Giờ phút này, nam hài có chút hứng thú.

"Ấy..."

Lâm Yên suy nghĩ một chút, cũng không biết làm sao nói bốn chữ đội xe Hạ gia này ra miệng.

"Cái kia, tôi có thể xem sơ yếu lý lịch của cậu không?" Lâm Yên dứt khoát né tránh vấn đề liên quan tới đội đua xe.

"Ừm, có thể." Nam hài mở cặp công văn mang theo bên người ra, thận trọng lấy ra một chồng văn bản tài liệu trong túi công văn, nhẹ nhàng đưa cho Lâm Yên.

Tiếp nhận sơ yếu lý lịch của nam hài, Lâm Yên đại khái có hiểu nam hài một chút.

Nam hài tên Vân Hiên, vừa tốt nghiệp không bao lâu, hết sức ưa thích xe đua, khi ở trường có gia nhập một đội đua xe nghiệp dư.

Chỉ là, bởi vì đều là học sinh, cũng không có trang bị rất tốt, phần lớn đều là thuê, cũng thi qua rất nhiều trận thi đấu giao hữu với mấy đội đua xe cấp thấp của xã hội.

Mà thành tích của Vân Hiên, trong 16 trận đấu, mỗi lần đều là về nhất.

Đồng thời, trong sơ yếu lý lịch của Vân Hiên, có giải độc đảo của cậu với xe đua lý, thậm chí bao gồm một ít tri thức, kỹ xảo của hoa tiêu cực kỳ chuyên nghiệp.

Thế nhưng, chỉ dựa vào những thứ này, liền muốn gia nhập loại chiến đội ngôi sao mới như Fire này, vẫn còn có chút không thực tế.

Bất luận một chiến đội quy mô lớn hàng đầu gì, chỗ thông báo tuyển dụng phần lớn đều là tuyển thủ có thành tích rõ ràng.

Sau khi xem xong sơ yếu lý lịch của Vân Hiên, Lâm Yên mở miệng nói, "Cậu muốn gia nhập đội ngũ đua xe cao cấp, cần chứng minh chính mình trước được."

Vô luận là chiến đội xe đua trong nước, hay chiến đội xe đua nước ngoài, cơ bản đều là như thế.

"Cái kia... Vậy tôi phải làm như thế nào đây." Vân Hiên nhìn về phía Lâm Yên.

Nghe thấy, Lâm Yên nói thẳng, "Trước tiên gia nhập một chiến đội nhỏ, tạo ra danh tiếng và thành tích của mình, nếu như cậu thật sự có thực lực, đến lúc đó sẽ có đội xe rất tốt tới đào cậu."

"Đội xe nhỏ à..."

Vân Hiên biểu lộ có chút lưỡng lự, "Thế nhưng... Tôi không quá muốn vào những đội xe nhỏ kia, không phải là bởi vì chuyện tiền lương, chủ yếu là thực

lực đội xe nhỏ đều quá yếu, tôi căn bản không có cách nào học tập được cái gì..."

Nhìn Vân Hiên, về mặt Lâm Yên cổ quái.

Cho nên nói, nam hài này, muốn gia nhập đội xe nổi danh, chính là vì đi học tập?

Tiền lương của đội ngũ đua xe nổi danh cũng rất cao, nhận tay đua xe là để cậu vì bọn họ thắng các trận đấu, không phải dùng nhiều tiền cho tay đua xe đi học tập, trừ phi cậu ngay từ đầu biểu hiện ra thiên phú tiềm lực kinh người, bình thường mà nói, loại tình huống này hết sức hiếm thấy.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 451: Tôi không quan tâm đến tiền

"Cậu không quan tâm đến tiền lương, chỉ muốn học tập?" Lúc này, Lâm Yên nhìn Vân Hiên, ánh mắt lóe lên.

"Ừm... Tôi, tôi không quan tâm đến tiền..." Nam hài gật đầu, "Nhưng... Tôi muốn học nhiều thứ hơn... Có thể siêu việt hơn..."

"Phi thường tốt!" Lâm Yên vỗ vỗ bả vai Vân Hiên, trịnh trọng nói: "Loại tay đua xe chỉ cầu đột phá cực hạn của bản thân, không có bất kỳ thái độ ham muốn công danh lợi lộc gì, cho tới nay chiến đội của chúng tôi đều hết sức thờ ơ, cậu còn trẻ như vậy, tiền kiếm lúc nào chẳng được, chủ yếu vẫn là thừa dịp còn trẻ học tập thật nhiều!"

Vân Hiên nhìn chằm chằm Lâm Yên, "Ừm..."

"Cho nên, có muốn tới đội ngũ đua xe của tôi hay không?" Lâm Yên đi thẳng vào vấn đề.

"Chị gái, chị là đội đua xe nhà nào, có thể nói cho tôi biết không?" Mặt mũi Vân Hiên tràn đầy tò mò.

"Ách, đội đua xe của tôi trước mắt thuộc về giai đoạn gây dựng lại, đội xe Hạ gia, nghe qua chưa?" Lâm Yên nói.

"Đội xe Hạ gia?" Lúc này, lông mày Vân Hiên chột nhú lại, "Nhưng tôi chưa nghe nói qua..."

Lâm Yên: "..."

Hoàn toàn chính xác, loại đội xe nhỏ sơ cấp không có danh tiếng gì như đội xe Hạ gia, mà cơ hồ lại không có trải qua giải thi đấu lớn nào, càng không thắng được bao nhiêu trận, có rất ít người sẽ biết được.

Tuy nói, trước đây không lâu, Lâm Yên đại biểu đội xe Hạ gia thắng một trong những đội xe đua hào phú trong nước - WW, nhưng cũng bởi vì là thi đấu khiêu chiến, cho nên không có khả năng mọi người đều biết, Vân Hiên không biết, cũng hết sức bình thường.

Giờ phút này, Lâm Yên nhìn Vân Hiên, giải thích nói: "Trước mắt so với loại đội đua xe ngôi sao mới cậu muốn gia nhập, tự nhiên là không có cách nào so sánh, nhưng tiến vào chiến đội của chúng tôi, cậu có thể học được rất nhiều tri thức kỹ xảo."

Nếu như, Vân Hiên gia nhập chiến đội vì vinh dự, danh tiếng, thậm chí là tiền tài, cái kia Lâm Yên khẳng định không cách nào thỏa mãn, thế nhưng chỉ vẹn vẹn muốn học tập, để cho mình trở nên càng mạnh mẽ hơn, đối với Lâm Yên mà nói, cũng không khó khăn.

"Tôi vừa mới xem sơ yếu lý lịch của cậu, chẳng qua là cho cậu một cái ý kiến như thế, dùng tình huống hiện tại của cậu, gia nhập đội xe nhỏ là lựa chọn tốt nhất, dĩ nhiên, cho dù cậu nguyện ý gia nhập, vẫn cần tiến hành một chút khảo thí, nếu như điều kiện bản thân cậu không đạt tiêu chuẩn, đội xe nhỏ cũng sẽ không muốn cậu." Lâm Yên nhìn Vân Hiên, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

Không cho Vân Hiên cơ hội mở miệng, Lâm Yên tiếp tục nói, "Dĩ nhiên, nếu như cậu có thể thông qua sát hạch, chứng minh mình đích thật có thực lực, tôi đây cũng có thể hứa hẹn, chỉ cần cậu có thể tiến vào chiến đội của chúng tôi, cậu sẽ có được thứ cậu mong muốn, trái lại, cậu có thể trực tiếp rời đi."

Giờ khắc này, về mặt Vân Hiên hơi có chút lưỡng lự.

Nhưng trong lòng cũng hiểu rõ, lời Lâm Yên nói, hoàn toàn chính xác là sự thật.

Vân Hiên trong khoảng thời gian này, đã nộp đơn tới rất nhiều đội đua xe nổi danh, chỉ có ZH1 đưa ra ý kiến giống Lâm Yên, thậm chí một chút đội đua xe nổi danh, càng là trực tiếp cự tuyệt cậu.

Tuy nói, Vân Hiên cũng không hy vọng tiến vào đội xe nhỏ, nhưng tình huống trước mắt, tựa hồ cũng chỉ có con đường này có thể đi.

Vân Hiên không nguyện ý tiến vào đội xe nhỏ, cũng không phải bởi vì nguyên nhân khác, chẳng qua là Vân Hiên cảm thấy, trong đội xe nhỏ, sẽ chỉ lãng

phí thanh xuân cùng làm hao mòn nhiệt tình của cậu, dùng kinh nghiệm của cậu, cũng không cho rằng trong đội xe nhỏ mình có thể học được cái gì.

"Chị gái, thực ra, tôi cũng không phải một người mới tay mơ... Cho nên, tôi cảm thấy, trong đội ngũ đua xe sơ cấp, thậm chí là đội ngũ đua xe trung cấp, tôi không học được cái gì hữu dụng." Một lát sau, Vân Hiên nhìn về phía Lâm Yên, mở miệng nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 452: Coi cô như kẻ đầu óc đen tối

Nghe Vân Hiên nói, khóe miệng Lâm Yên hơi hơi giương lên, nhẹ giọng cười nói, "Nếu như tôi cho rằng cậu chẳng qua là một người mới tay mơ, cũng sẽ không mời cậu gia nhập đội ngũ của tôi, còn có..."

Nói đến đây, Lâm Yên có chút dừng lại, ánh mắt rơi vào trên người Vân Hiên, "Vô luận cậu là tay đua xe cấp bậc như thế nào, dù cho cậu từng tham gia vòng tròn thi đấu toàn cầu, đến đội xe của chúng ta, cậu cũng có thể học được rất nhiều thứ... Cậu có lẽ cho rằng chỉ là nói miệng không bằng chứng, nhưng tôi vẫn là câu nói kia, sau khi gia nhập đội xe, chỉ cần cậu cho rằng, chính mình không học được cái gì, cậu có thể rời đi, điều này, sẽ thêm vào hợp đồng."

Lâm Yên đã nói đến nước này, nếu như Vân Hiên vẫn không nhìn trúng đội xe sơ cấp, vậy cô cũng không có cách nào, chỉ có thể từ bỏ.

Nhưng mà, Vân Hiên trải qua một phen suy nghĩ, cuối cùng nhẹ gật đầu với Lâm Yên, nói, "Được... Nếu như, chị nói là sự thật, tôi đây nguyện ý gia nhập đội đua xe của chị... Ngoại trừ tôi muốn vào đội xe học tập, cũng sẽ tận lực mang đến vinh dự cho đội xe... Đây là lời hứa của tôi... Trước khi gia nhập đội xe, tôi có thể đi xem đội xe một chút không?"

"Dĩ nhiên có thể." Lâm Yên nhìn Vân Hiên, "Chúng ta trước trao đổi phương thức liên lạc với nhau, đến lúc đó tôi sẽ nói cho cậu biết địa chỉ cùng thời gian."

Sau khi lưu số điện thoại cùng Vân Hiên, Lâm Yên liền tạm biệt Vân Hiên.

Đối với Vân Hiên này, Lâm Yên cũng có chút chờ mong, lý giải đối với xe đua của nam hài này, Lâm Yên lại rất thương thức, hi vọng Vân Hiên không chỉ có nổi tri thức lý luận tương đối mạnh.

...

Lần này đến chiến đội ngôi sao mới, ngược lại để Lâm Yên có chút ngoài ý muốn.

Tuy nói, ngay cả cửa chính của chiến đội ngôi sao mới cũng không thể tiến vào, nhưng lại ngoài ý muốn bắt gặp Vân Hiên nộp đơn thất bại, cũng để Vân Hiên gia nhập đội xe Hạ gia, đây có tính là là nhặt nhanh chỗ tốt hay không?

Thừa dịp thời gian còn sớm, Lâm Yên cũng không dự định lười biếng, đi tới chiến đội nổi danh tiếp theo.

Chưa bao lâu, Lâm Yên đi vào một trong những chiến đội quyền thế top đầu của đế đô - "KNT".

KNT đã từng là một trong những chiến đội đua xe sớm nhất ở Hoa quốc, quy mô, thực lực cũng thuộc về hàng đầu, thế nhưng lần này ông chủ đội xe KNT bởi vì vấn đề kinh doanh, dẫn đến tình huống chiến đội KNT mấy năm gần đây không lạc quan, thậm chí đã có bốn năm không có bước vào cánh cửa vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu.

Đi qua mấy ngày nay, Lâm Yên phát hiện, muốn dùng loại phương pháp này tìm tay đua xe có thực lực, hết sức khó khăn, bởi vì căn bản không có bất kỳ người nào sẽ tin tưởng theo như lời cô nói, sẽ chỉ coi cô là kẻ đầu óc đen tối.

Nếu như tiếp tục không đào được người, có lẽ, cô chỉ có thể đổi những phương pháp khác thử xem.

Đương nhiên, nếu thực sự cần thiết, cho dù trước mặt số ít người hấp thụ chút ánh sáng của thân phận Yeva, Lâm Yên cũng sẽ cân nhắc.

"Cút cho tôi!"

Lâm Yên bên này vừa tới đến ngoài cửa tổng bộ KNT, bên tai liền nghe thấy một tiếng gầm thét.

Cơ hồ vô thức, ánh mắt Lâm Yên nhìn lại phía trước.

Một nam nhân tướng mạo đẹp đẽ, bị người trong tổng bộ KNT đẩy đi ra.

Trên người nam nhân này mặc đồng phục đội viên "KNT", có tóc màu nâu.

Nam nhân lão đảo mà đi, bị người đẩy ra, tựa hồ cũng chẳng hề để ý, trên mặt mang một tia ý cười tự giễu.

"Mạc Thu Quân, hợp đồng của cậu đã đến kỳ, từ hôm nay trở đi, cậu sẽ bị xoá tên khỏi KNT!" Đứng ở trước cửa tổng bộ KNT, nam tử trung niên đi giày Tây, lạnh lùng nói.

"Có đúng không... Vậy thật sự là quá tốt." Mạc Thu Quân nhìn chăm chăm nam nhân, cười lạnh một tiếng, "Từ khi năm ngoái KNT đem hết thầy vinh dự thuộc về tôi, thậm chí tư cách cùng vị trí, đều tặng cho người khác, tôi liền cũng không còn lý tưởng, tất cả những thứ này cũng không sao cả."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 453: Cô là thần tượng của tôi!

Nghe lời ấy, trong mắt người đàn ông trung niên hiện ra một tia khinh thường cùng chán ghét, "Đó là chính vấn đề của cậu, rút đi."

Nói xong, "Phanh!" một tiếng, tầng tầng cửa lớn của KNT bị đóng lại.

Nhìn cửa lớn KNT đóng chặt, Lâm Yên một mặt mộng bức, tình huống như thế nào...

Lúc này, ánh mắt Lâm Yên, rơi vào trên người nam nhân.

Nam nhân này dường như là thành viên đội đua xe KNT, bởi vì trên người còn mặc trang phục thi đấu của đội KNT, chỉ có điều, thoát nhìn có chút cô đơn, trên mặt mang theo một tia ý cười giễu nhẹ, tựa hồ cũng không quan tâm việc vừa bị đuổi ra khỏi KNT chút nào.

Khi Lâm Yên dò xét nam nhân, ánh mắt nam nhân, cũng lơ đãng rơi vào trên người Lâm Yên.

Lần đầu tiên thấy Lâm Yên, vẻ mặt nam nhân hơi có chút nghi hoặc, sau khi quan sát tỉ mỉ, trong mắt nam nhân hiện ra vẻ kinh ngạc, "Đội chút, cô... Đúng, chính là cô!"

Nam nhân nhìn chăm chăm Lâm Yên, một giây sau, bước nhanh tới bên cạnh Lâm Yên.

Thấy thế, mặt mũi Lâm Yên tràn đầy vẻ không hiểu.

"Chờ chút... Cô, cô không phải cái kia... Cái kia ai tới... Cái kia ai..." Nam nhân đứng bên cạnh Lâm Yên, lông mày nhăn lại, dường như đang nỗ lực suy nghĩ.

"Lâm Phiền Nhục!!!"

Bỗng nhiên, nam nhân chỉ Lâm Yên, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc: "Đúng, chính là cô, cô chính là Lâm Phiền Nhục, tôi không phải hoa mắt chứ... Cô thật sự là Lâm Phiền Nhục!!!"

Nam nhân vừa dứt lời, khóe miệng Lâm Yên hơi hơi co rúm.

Chính mình... Mịa nó tên Lâm Yên!

Lâm Phiền Nhục chẳng qua là một vai cô diễn!

"Lâm Phiền Nhục, tôi là thần tượng của cô!" Mặt mũi nam nhân tràn đầy kích động.

Lâm Yên: "..."

"A không đúng... Cô là thần tượng của tôi!" Nam nhân có chút hưng phấn nhìn Lâm Yên, "Tôi đã xem năm lần! Chính là Kỳ Phùng Địch Thủ, tôi tới rạp chiếu phim xem ròng rã năm lần, cô diễn thật sự là quá tốt, thật, tôi thề!"

Lâm Yên nhìn nam nhân, yên lặng một lát sau, mở miệng nói, "Chào anh... Tôi không tên Lâm Phiền Nhục, tôi tên Lâm Yên."

"A... Thật xin lỗi thật xin lỗi, bởi vì cô diễn Lâm Phiền Nhục, thật sự là quá chấn động lòng người, để cho tôi khắc sâu trong trí nhớ... Cho nên..." Vẻ mặt nam nhân có chút xấu hổ.

Nghe thấy, Lâm Yên nhẹ giọng cười một tiếng, nói: "Có thể hiểu được."

Thật không nghĩ tới! Chính mình thế mà cũng có Fan hâm mộ! Còn bị người nhận ra...

Xem ra, cô là thật sự bắt đầu hot?

"Đúng rồi, tại sao cô lại ở chỗ này, là muốn tới KNT à, chẳng lẽ cô cũng cảm thấy hứng thú với xe đua... A đúng, gần đây bộ phim Truyền Kỳ về xe đua này đang casting Yeva, cô là muốn tranh lấy vai này, mới tới sao, mấy ngày gần đây, hoàn toàn chính xác có không ít mình tình diễn viên đến đây tham quan." Nam nhân mở miệng nói.

Lâm Yên cũng không có nói tiếp cái đề tài này, nhìn nam nhân, mở miệng nói, "Anh là đội viên đội thi đấu KNT sao?"

Nghe lời ấy, nam nhân nhẹ giọng cười một tiếng, chỉ có điều, bên trong nụ cười mang theo một tia tự giễu rõ ràng, "Một giờ trước đó tôi vẫn là, hiện tại, tôi đã không quan hệ với KNT rồi."

Chuyện vừa rồi, Lâm Yên cũng nhìn rõ rõ ràng ràng, nhưng không có hiểu toàn bộ, chẳng qua là biết đại khái, tay đua xe này trước đó KNT, bị KNT đuổi ra.

"Không đề cập tới cái này... Lâm tiểu thư, có thể trao đổi một chút phương thức liên lạc không, tôi là fan mê điện ảnh trung thành cùng Fan hâm mộ của cô, mặc dù tôi chỉ xem qua một bộ phim này của cô, nhưng tất cả phim điện ảnh sau này của cô, ta tuyệt đối đều sẽ đi cống hiến cho phòng bán vé!" Nam nhân nói.

"Chờ chút..." Lâm Yên nhìn chằm chằm nam nhân, ánh mắt thăm thẳm.

Nhìn vẻ mặt Lâm Yên, trong nháy mắt nam nhân cảm thấy dường như, giống như có thất vọng, chỉ là cũng có thể hiểu, nào có diễn viên sẽ tùy tiện trao đổi phương thức liên lạc cùng Fan hâm mộ như vậy.

"Anh bây giờ... Hẳn không có đội ngũ đua xe đi... Nếu không, chúng ta nói chuyện đội đua xe?" Lâm Yên nhìn chằm chằm nam nhân, khóe miệng hơi hơi giương lên.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 454: Có hứng thú hay không?

Lâm Yên vừa dứt lời, Mạc Thu Quân hơi sững sờ, vẻ mặt hơi có chút không hiểu.

Đàm luận về đội đua xe?

Chỉ là, Mạc Thu Quân rất nhanh liền hiểu.

Gần đây trong khoảng thời gian này, bộ xe đua 《Truyền Kỳ》ở ngoại quốc kia, đang tuyển diễn viên Từ Thần Đường Đua Yeva, cho nên, nửa tháng này đến nay, có không ít diễn viên nữ đều chủ động đi xem một chút đội ngũ đua xe nổi danh trong vòng, muốn cạnh tranh vai Từ Thần Đường Đua Yeva này, nếu như dốt đặc cán mai với xe đua, vậy hiển nhiên không quá phù hợp.

Cho nên, Mạc Thu Quân cho là, Lâm Yên vừa nói tới tâm sự chuyện đội đua xe, hẳn là chỉ ở phương diện này.

"Có thể, nếu như Lâm tiểu thư muốn học tập hệ thống tri thức xe đua, tôi hoàn toàn có thể giúp một tay!" Mạc Thu Quân nhìn về phía Lâm Yên lên tiếng nói.

"A?"

Nghe Mạc Thu Quân nói, Lâm Yên có chút không hiểu.

Học tập hệ thống tri thức xe đua?

Cô nói muốn học tập hệ thống kiến thức xe đua với Mạc Thu Quân khi nào, vừa rồi cô chỉ nói là tâm sự chuyện đội đua xe, hai cái này căn bản bắn đại bác cũng không tới.

Biết Mạc Thu Quân hiểu lầm, Lâm Yên cười nói rõ lý do nói, "Anh khả năng có hiểu lầm, tôi cũng không có dự định học tập hệ thống tri thức xe đua."

"Vậy, Lâm tiểu thư là có ý gì?" Mạc Thu Quân khó hiểu.

"Là như thế này." Lâm Yên sắp xếp ngôn từ, nhìn về phía Mạc Thu Quân, "Anh trước đó là tay đua xe, đúng lúc, bên này tôi cũng có một đội xe, trước mắt đang gây dựng lại, thiếu tay đua xe có kinh nghiệm cùng năng lực... Cho nên, anh có hứng thú gia nhập đội đua xe của chúng tôi hay không?"

Sau khi Lâm Yên giải thích, Mạc Thư Quân giờ mới hiểu được ý tứ của Lâm Yên.

Chỉ có điều, Mạc Thư Quân thời khắc này, tựa hồ cũng không có hứng thú nồng đậm gì với chuyện gia nhập đội thi đấu mới, nói thẳng, "Nguyên lai là như vậy... Nhưng, tôi bên này mới từ chức..."

"Vậy thật là đáng tiếc." Lâm Yên nhìn Mạc Thư Quân, lắc đầu nói.

"Lâm tiểu thư, tôi muốn hỏi, cô là chiến đội xe đua nào?" Mặt mũi Mạc Thư Quân tràn đầy tò mò.

"Chiến đội Hạ gia, một đội ngũ đua xe sơ cấp." Lâm Yên nói rõ với Mạc Thư Quân.

"Chiến đội Hạ gia..."

Trong mắt Mạc Thư Quân hiện ra một tia kinh ngạc, "Chiến đội Hạ gia..., có phải Hạ gia thắng chiến đội WW kia hay không?"

"Ừm." Lâm Yên gật đầu.

Sau khi Lâm Yên khẳng định, Mạc Thư Quân thậm chí là có chút khó có thể tin, "Lâm tiểu thư, cô là ông chủ chiến đội Hạ gia kia?"

Mạc Thư Quân thân là tay đua xe đội KNT, tự nhiên sẽ biết trước đó không lâu WW náo ra một chuyện cười lớn.

Vốn là khiêu chiến chiến đội ZH1, kết quả lại bị ZH1 ám toán một tay, để đội xe nhỏ như đội xe Hạ gia giao thủ cùng WW.

Nhưng mà, khiến cho người ta tuyệt đối không nghĩ tới chính là, WW bại, thua ở trên đường đua, thua ở dưới bánh xe đội xe Hạ gia.

Thực ra, nửa đoạn trước đường đua, đều trong dự liệu của mọi người, khi đội xe Hạ gia vừa cất bước, đã bị WW bỏ xa một khoảng cách, toàn viên WW dẫn trước.

Nhưng mà, đến nửa đoạn sau đường đua, có tình huống phát sinh ngoài dự liệu.

Một vị tay đua xe nào đó của đội xe Hạ gia, vền vẹn dùng lực lượng của một người, đuổi kịp hết thầy đội viên WW, thậm chí cuối cùng vượt qua đội trưởng WW, giúp đội xe Hạ gia thắng trận đấu này, mà WW thì triệt để thành trò cười.

Gần đây, Mạc Thư Quân cũng đang chăm chú việc này, sau này cơ quan thi đấu tham gia điều tra, giống như là bởi vì có người báo cáo giả thi đấu, cùng với video phân tích đủ loại không hợp lý trên mạng.

Còn chân tướng là cái gì, Mạc Thư Quân cũng không rõ ràng.

Chỉ là, nhắc đến chuyện này, Mạc Thư Quân tựa như nghĩ tới điều gì.

"Chờ chút..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 455: Lại lừa tới một người

Rất nhanh, Mạc Thư Quân kinh ngạc nhìn Lâm Yên, "Vậy... Tay đua xe chạy thắng chiến đội WW, là cô?"

"Trước đó, hoàn toàn chính xác chạy qua W trên đường đua, cũng thắng." Lâm Yên không có phủ nhận.

Khi chiến đội Hạ gia cùng WW tiến vào thi đấu, bộ phim《Kỳ Phùng Định Thủ》này còn chưa lên sóng, cho nên, Mạc Thư Quân thời điểm đó, cho tới bây giờ cũng chưa nghe nói qua Lâm Yên.

Về sau say mê bộ phim《Kỳ Phùng Định Thủ》này, sau lại đi xem tiểu thuyết nguyên tác, lúc này mới có hiểu rõ với Lâm Yên đóng vai Lâm Phiên Nhược, nhưng chưa từng liên tưởng đến vị tay đua xe tên Lâm Yên của Hạ gia trong trận đấu cùng WW kia.

Cho nên nói... Nữ diễn viên hần ưa thích, thế mà chính là đội xe Hạ gia, đồng thời là Lâm Yên chạy thắng chiến đội WW kia?!

Đây cũng quá giật dãi!

Hết thấy những gì phát sinh hôm nay, khiến cho Mạc Thư Quân cảm thấy có chút hài hước.

Đầu tiên là bị đội đua xe KNT xoá tên, sau đó, diễn viên Lâm Yên trong vai Lâm Phiên Nhược, nữ diễn viên mình yêu thích, tìm được hân, đồng thời mời hân gia nhập chiến đội của mình...

Mà hân còn biết Lâm Yên là một thành viên đội xe Hạ gia thắng chiến đội WW lúc trước kia.

"Thần tượng, tình huống đội ngũ đua xe của cô bây giờ là như thế nào, có thể nói rõ chi tiết với tôi hay không, nếu như cô mời tôi gia nhập đội ngũ đua xe của cô, tôi cần sau khi hiểu rõ ràng toàn bộ, mới có thể ra quyết định." Một lát, Mạc Thụ Quân nhìn Lâm Yên, mở miệng nói.

Đối với việc này, Lâm Yên không có cự tuyệt.

Hai người tìm một nhà quán trà gần đó, ngồi xuống trò chuyện.

Đối với tình huống đội xe Hạ gia, Lâm Yên cũng chưa giấu diếm cái gì với Mạc Thụ Quân, cơ bản đều là ăn ngay nói thật, bao gồm việc đội xe Hạ gia thay máu cùng một lần nữa tổ chức lại.

"Vây... Nếu như tôi gia nhập, hết thầy cũng chỉ có hai tay đua xe?" Mạc Thụ Quân nhìn Lâm Yên, lâm vào trầm tư.

Thực ra, liên quan tới ý nghĩ, cùng với phương thức xử lý của Lâm Yên, Mạc Thụ Quân tương đối tán đồng.

Trước đó, trận tranh tài kia của WW cùng đội xe Hạ gia, Mạc Thụ Quân tự nhiên có xem qua.

Ném tiền đề chiến đội Hạ gia cùng WW chênh lệch cách xa không nói, đội xe Hạ gia cơ hồ không có bất kỳ một vị đội viên nào, có thể gọi là tay đua xe, thậm chí, ngay cả tổ đường của một đội ngũ sơ cấp nhỏ hân cũng không có.

Nếu như đội xe Hạ gia không một lần nữa tổ chức lại, thay người, coi như ném vào nhiều tài chính, thay đổi trang bị dù tốt, cũng như không.

"Tôi còn có một em họ, cũng trong đội xe Hạ gia, chỉ là, trình độ xe đua của nó..."

Nhắc đến Hạ Nhạc Phong, Lâm Yên lại có chút bất đắc dĩ.

Kỹ thuật của Hạ Nhạc Phong, chỉ sợ những tên đầu đường xó chợ cũng không bằng, nhiều nhất xem như thực lực ngang nhau.

Mong muốn đi xa hơn trên sân thi đấu, vèn vèn như vậy, tuyệt đối không được.

Trừ phi, Lâm Yên tiến hành huấn luyện nhắm vào Hạ Nhạc Phong, nhưng tiền đề vẫn phải xem thiên phú của bản thân Hạ Nhạc Phong.

"Hiện tại là đội đua xe sơ cấp, chỉ cần chịu đựng tâm, tôi tới dạy bảo cũng được... Nhưng nếu như thay máu, nhân số không đủ, khẳng định không có cách nào tiếp tục lên đường đua tranh tài, mà coi như tìm được tay đua xe, cũng phải tiến hành một quãng thời gian huấn luyện rèn luyện, tối thiểu phải bồi dưỡng được ăn ý sau khi lên đường đua của các đội viên." Mạc Thụ Quân nói.

Còn không đợi Lâm Yên tiếp tục mở miệng nói, Mạc Thụ Quân tiếp tục mở miệng, "Lâm tiểu thư, nếu không như này... Nếu như cô thật sự muốn một lần nữa tổ chức lại, tay đua xe, tôi sẽ đi tuyển."

Đối với việc này, Lâm Yên cũng không có dị nghị.

Mạc Thụ Quân tốt xấu gì trước đó cũng là thành viên đội đua xe KNT, cũng hết sức quen thuộc với giới đua xe Hoa quốc, nếu như Mạc Thụ Quân đồng ý giúp đỡ tìm kiếm tay đua xe, hiệu suất so với cô tự nhiên sẽ nhanh hơn rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 456: Tôi tin tưởng cô

"Cho nên, bây giờ anh đáp ứng gia nhập đội xe Hạ gia?"

Lâm Yên nhìn chăm chăm Mạc Thụ Quân, mở miệng hỏi.

Nghe Lâm Yên nói, Mạc Thụ Quân liên tục gật đầu, cười nói: "Đương nhiên là nguyện ý, nếu như đội xe Hạ gia không một lần nữa tổ chức lại, bảo trì đội viên vốn có, tôi chắc chắn sẽ không gia nhập, nhưng một lần nữa tiến vào xây dựng lại, thì là một chuyện khác... Huống hồ, còn có nữ vương Phiên Nhược làm bà chủ của tôi..."

Lúc này, Lâm Yên ngắt lời Mạc Thụ Quân, "Tôi cũng chỉ là một thành viên đội xe Hạ gia, mà tôi cũng có công việc của mình, không có khả năng mỗi một trận đấu đều sẽ đích thân lên sân..."

"Lâm tiểu thư, trước khi tôi gia nhập đội xe Hạ gia, cần hỏi cô một vấn đề, hi vọng Lâm tiểu thư có thể thẳng thắn." Mạc Thụ Quân nhìn chằm chằm Lâm Yên.

"Vấn đề gì?" Lâm Yên nói.

Mạc Thụ Quân yên lặng một lát, ánh mắt rơi vào trên người Lâm Yên, "Là trận đấu trước đó của đội xe Hạ gia cùng WW kia, tôi biết, nói là tranh tài giữa hai đội xe, nhưng tình huống thực tế căn bản chính là Lâm tiểu thư một mình thắng toàn đội WW, mà video trận đấu kia của Lâm tiểu thư tôi cũng đã xem, cả trận thật sự là rất giống một buổi biểu diễn..."

"Không sao, mời tiếp tục." Lâm Yên cười nói.

Mạc Thụ Quân nhẹ gật đầu, "Nếu như là dùng sự chuyên nghiệp của tôi mà xem trận đấu này, vắn vắn chỉ có hai kết quả."

Nói đến đây, Mạc Thụ Quân dừng một chút, tiếp tục nói, "Kết quả thứ nhất, là WW thông đồng cùng Lâm Yên tiểu thư, hoặc là thông đồng cùng ZH1, không biết vì cái mục đích gì mà giả thi đấu..."

"Kết quả thứ hai..." Mạc Thụ Quân nhìn khuôn mặt vẫn đậm phong khinh của Lâm Yên tươi cười, "Là thực lực của Lâm tiểu thư, hoàn toàn nghiền ép WW, thực lực toàn viên WW, chênh lệch to lớn với Lâm tiểu thư, cho nên, Lâm tiểu thư mới có thể cơ hồ dùng phương thức biểu diễn xe đua, bề bầy nghiền nát vòng chung kết trận đấu này."

"Cho nên, anh cho rằng là loại nào." Lâm Yên nhẹ giọng cười nói.

"Cái này... Khó mà nói."

Mạc Thụ Quân lắc đầu, vẻ mặt cũng hơi nghi hoặc một chút.

Lâm Yên là một nghệ sĩ, là một diễn viên, mà WW là một trong những đội ngũ đua xe hào phú uy tín lâu năm trong nước, thậm chí đội trưởng tân nhiệm từng biểu hiện vô cùng tốt ở liên minh thứ ba toàn cầu.

Dựa theo logic suy luận bình thường, cộng thêm video lúc tranh tài, vậy hẳn là thi đấu bán độ.

Nhưng Mạc Thụ Quân nghĩ tới nghĩ lui, cũng không biết trận giả thi đấu này là vì mục đích gì.

WW cùng ZH1, chính là đối thủ một mất một còn, nếu để WW có ý thua đội xe Hạ gia thi đấu thay ZH1, tựa hồ cũng không có khả năng, trừ phi có người bên ngoài không biết tình hình hoặc giao dịch bên trong.

"Cho nên, Lâm tiểu thư, mời cô nói cho tôi biết, tỷ thí giữa đội xe Hạ gia cùng WW, đến tột cùng có thi đấu bán độ hay không." Mạc Thụ Quân hỏi.

Lúc này, Lâm Yên mỉm cười, "Chiến đội WW, thật sự mạnh như vậy à, mạnh đến chỉ cần có người thắng nó, lập tức sẽ bị cho rằng là thi đấu bán độ."

Đối với câu trả lời này của Lâm Yên, ánh mắt Mạc Thụ Quân lại hơi hơi lóe lên.

Lâm Yên mặc dù không nói rõ, nhưng một phen vừa rồi, đã ám chỉ hết sức rõ ràng.

WW, đối với Lâm Yên mà nói, quá yếu...

Giờ phút này, Mạc Thụ Quân đối với cô bé trước mắt, càng thêm tò mò, cô thật sự chỉ là một diễn viên đơn giản như vậy?

"Lâm tiểu thư, tôi tin tưởng cô."

Sau khi Mạc Thụ Quân uống ngụm nước trà, gật đầu với Lâm Yên, nói: "Liên quan tới tình huống cùng quan hệ của ZH1 và WW, tôi đều hết sức rõ ràng, đầu tiên, WW không thiếu tiền, mà mâu thuẫn của chiến đội hai nhà rất sâu, oán hận chất chứa đã lâu, để bắt luận một đội thi đấu nào trong bọn họ thi đấu bán độ, bại bởi một nhà khác, cá nhân tôi đều cho rằng không quá hiện thực."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 457: Còn có loại chuyện tốt này?

"Cảm ơn lý giải cùng với tín nhiệm." Lâm Yên nói lời cảm ơn với Mạc Thụ Quân.

"Cho nên, tôi gia nhập đội xe Hạ gia có hai điều kiện." Rất nhanh, Mạc Thụ Quân nghiêm mặt nói, "Thứ nhất, tiến vào đội xe Hạ gia, tôi không thể nào

tiếp thu được việc tôi vèn vèn chẳng qua là một đội viên, dùng năng lực của tôi, không nói đội đua xe sơ cấp, cho dù là đội ngũ đua xe uy tín lâu năm của tuyển một, làm một đội trưởng cũng là dư xài, cho nên, tôi muốn trở thành đội trưởng đội xe Hạ gia."

Nghe xong yêu cầu thứ nhất của Mạc Thư Quân, Lâm Yên trực tiếp gật đầu đáp ứng.

Chính như Mạc Thư Quân nói, dùng lý lịch cùng năng lực của hắn, thực ra làm đội trưởng đội xe Hạ gia, cũng đã coi như là lãng phí nhân tài, nhất là đội xe Hạ gia trong khoảng thời gian này, là giai đoạn cất bước, Mạc Thư Quân nếu như nguyện ý quan tâm nhiều hơn, Lâm Yên tự nhiên vui lòng.

"Điều kiện thứ hai." Lâm Yên hỏi.

Mạc Thư Quân mở miệng, "Lâm tiểu thư, điều kiện thứ hai, tôi muốn một ít cổ phần của đội xe Hạ gia, không cần quá nhiều, mười phần trăm là được, mà tôi không cần tiền lương, đồng thời sẽ mang tài chính tương ứng tiền vào đội xe Hạ gia."

Mạc Thư Quân vừa nói ra điều kiện thứ hai, cả người Lâm Yên nhất thời sững sờ.

Cô không nghe lầm chứ?

Còn có loại chuyện tốt này?

Người này... Là có thù với tiền?

Không chỉ không cần tiền lương, còn tự chuẩn bị tài chính tiền vào đội xe Hạ gia...

Bây giờ, loại tình huống như đội xe Hạ gia, bản thân là một đội xe sơ cấp, không có thắng nổi mấy trận đấu, căn bản không nhìn thấy tương lai.

Mạc Thư Quân lại muốn cổ phần đội xe Hạ gia...

"Anh có thể nói cho tôi biết tại sao không?" Lâm Yên nhìn chăm chăm Mạc Thư Quân, mở miệng hỏi.

"Ha ha, Lâm tiểu thư, còn không đơn giản à... Nếu như, giống như trước đó Lâm tiểu thư nói, không có thi đấu bán độ cùng đội thi đấu WW, vậy cũng chỉ có thể chứng minh một tình huống, trình độ của Lâm tiểu thư, hoàn toàn có thể vượt qua vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu.

Nếu như lại thêm huấn luyện của tôi, tìm thêm một chút đội viên hơi tốt tới đội xe Hạ gia, tôi tin tưởng... Không cần năm năm, đội xe Hạ gia liền có hi vọng trở thành một trong những đội ngũ đua xe hàng đầu trong nước, nhiều nhất bảy năm, chúng ta có thể ở trên vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu, tôi muốn cổ phần của Hạ gia, đương nhiên là vì kiếm tiền." Mạc Thư Quân cười nói.

"Năm năm trở thành hàng đầu trong nước, bảy năm vào vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu à..." Lâm Yên như có điều suy nghĩ.

Nếu thật là như vậy, đội xe Hạ gia dứt khoát đập đất giải tán còn chưa tính, cô còn phí tâm gây dựng lại đội thi đấu làm cái gì.

"Lâm tiểu thư, cô không cần nghi ngờ bản thân, tôi tin tưởng ánh mắt nhìn người, tôi có niềm tin, cùng Lâm tiểu thư, trong vòng năm năm khiến cho đội xe Hạ gia trở thành đội xe hàng đầu trong nước, tám năm lên vòng tròn thi đấu thứ ba toàn cầu!" Trong mắt Mạc Thư Quân hiện ra một tia sáng chói.

Lâm Yên nhìn chăm chăm Mạc Thư Quân, "Không phải mới vừa nói... Bảy năm sao?"

"Vậy liền bảy năm!"

Lâm Yên: "..."

Cứ như vậy, Mạc Thư Quân thành công gia nhập đội xe Hạ gia.

Hai người ước định cẩn thận, đêm mai tới khu nhà cũ Hạ gia ăn cơm, thuận tiện giới thiệu một chút tình huống của Mạc Thư Quân cùng với ông chủ chân chính của đội xe Hạ gia.

Đồng thời, Lâm Yên cũng gửi địa chỉ cho Vân Hiên, mời Vân Hiên cùng tới.

Sau khi trở về Vân Gian thủy trang, Vân Hiên mới nhắn lại.

"Chị gái... Người... Có nhiều người không?"

Lâm Yên nhìn thoáng qua tin nhắn, tiện tay trả lời, "Cộng thêm cậu, đại khái năm sáu người đi, không có nhiều."

Sau một hồi, Vân Hiên dùng tin nhắn thoại trả lời lại: "Vậy... Được rồi, tôi sẽ đến đúng giờ... Cảm ơn chị..."

Mạc Thư Quân cho Lâm Yên cảm giác, giống như là một người trà trộn giới đua xe nhiều năm, đồng thời có thực lực cùng hiểu biết của kẻ già đời nhất định, mà Vân Hiên thì khác biệt, thuần túy là người mới, thuần túy yêu thích xe đua, nhưng tính cách của Vân Hiên, lại khiến cho Lâm Yên cảm thấy có chút không quá tự tin.

Chương 458: Lễ gặp mặt

Trong thời gian tiếp xúc ngắn ngủi với Vân Hiên, Lâm Yên phát hiện, Vân Hiên tựa hồ có chút sợ người lạ, đồng thời hết sức ngại ngùng.

Nói chung, nghề nghiệp tay đua xe, loại tính cách này rất ít, phong cách của tay đua xe, phần lớn có quan hệ trực tiếp với tính cách, nếu như tính cách sôi động, phong cách trên đường đua cũng sẽ khá bạo lực, nhưng nếu như tính cách ôn trọng, phong cách trên đường đua sẽ có xu hướng bình ổn cầu sinh, không giống nhau.

Mà loại tính cách này của Vân Hiên, trong kiếp sống trên đường đua của Lâm Yên, cơ hồ chưa từng gặp qua, cho nên, đối với Vân Hiên, Lâm Yên cũng có chút chờ mong cùng tò mò.

Lúc này, Lâm Yên bấm điện thoại gọi cho ông ngoại.

Một lát sau, trong điện thoại di động truyền đến thanh âm của ông ngoại, "Tiểu Yên, đã trễ như vậy, tìm ông ngoại có chuyện gì không?"

"Ông ngoại, đêm mai con trở lại nhà cũ ăn cơm." Lâm Yên mở miệng nói.

"Được, trở lại nhà cũ nhiều một chút."

"Ông ngoại, đêm mai con sẽ dẫn hai vị tay đua xe qua, một người sẽ đảm nhiệm đội trưởng đội xe Hạ gia chúng ta." Lâm Yên đi thẳng vào vấn đề.

Lâm Yên vừa dứt lời, đầu kia điện thoại lại rơi vào trầm mặc.

Hạ Định Khôn vốn cho là, Lâm Yên chỉ muốn quay trở lại nhà cũ ăn cơm rau dưa, chưa từng nghĩ, thật sự tìm được tay đua xe, còn mang theo tay đua xe quay trở lại nhà cũ Hạ gia.

"Đội trưởng, nói đùa cái gì, tùy tiện tìm con chó con mèo gì, liền muốn trở về làm đội trưởng đội xe chúng ta?!" Chưa đợi ông ngoại mở miệng nói chuyện, trong điện thoại di động lại truyền tới thanh âm của Hạ Hùng.

Lâm Yên nhìn đồng hồ, hiện tại, hẳn là đến cơm tối của Hạ gia, xem chừng, ngồi bên cạnh Hạ Hùng lão gia tử Hạ Định Khôn, cho nên, nội dung Lâm Yên nói chuyện bị Hạ Hùng nghe thấy.

Đương nhiên, Lâm Yên cũng không để ý.

Nếu Mạc Thư Quân nghe thấy một nhân viên quản lý đội đua xe sơ cấp đánh giá hẳn là "Con chó con mèo", không biết sẽ có cảm tưởng gì.

Tuy nói, Lâm Yên cũng không tính là quen thuộc với giới đua xe Hoa quốc, nhưng cũng biết, loại tay đua xe như Mạc Thư Quân này, có lẽ trong đội thi đấu hàng đầu Hoa quốc không có danh tiếng gì, nhưng nếu như đặt ở trong đội đua xe sơ cấp, hẳn là thuộc về cấp bậc đại thần bọn hắn không thể chạm tới.

"Tiểu Yên, được rồi, ông biết rồi, tối mai con mang người về xem một chút đi..." Hạ Định Khôn mở miệng nói.

"Được rồi ông ngoại, vậy đêm mai gặp." Lâm Yên dứt lời liền cúp điện thoại.

Bên này Lâm Yên chưa cúp điện thoại bao lâu, Bùi Vũ Đường liền hấp tấp đẩy cửa đi đến.

"Chị dâu, chị chạy đi đâu vậy, em tìm chị một ngày, tin nhắn cũng không trả lời!" Nhìn thấy Lâm Yên, Bùi Vũ Đường vội vàng mở miệng nói.

"Tìm tôi một ngày?" Nghe thấy, Lâm Yên hơi sững sờ, hôm nay bởi vì chuyện của Vân Hiên cùng Mạc Thư Quân, cô cũng không có thời gian xem điện thoại, cho nên cũng không biết Bùi Vũ Đường tìm cô.

"Điện thoại gọi hai ba cuộc, tin nhắn gửi mười mấy cái, chị cũng không có đáp lại em..." Mặt mũi Bùi Vũ Đường tràn đầy ủy khuất.

Lâm Yên: "..."

Một lát sau, Lâm Yên nhìn chằm chằm Bùi Vũ Đường, bất đắc dĩ nói, "Vậy cậu đến cùng tìm tôi có cái chuyện gấp gì."

Nói đến đây, trong mắt Bùi Vũ Đường hiện ra một tia thần sắc kích động, nhìn chằm chằm Lâm Yên, gấp gấp nói, "Có việc chứ, là việc lớn... Chính là, lễ gặp mặt!"

"Lẽ gặp mặt?" Lâm Yên sững sờ, "Lẽ gặp mặt gì."

"Là lẽ gặp mặt cho Yeva đó!" Bùi Vũ Đường tiến lên, ngồi bên cạnh Lâm Yên, "Chị dâu, hai ngày sau sẽ tới yến tiệc thấy Yeva loại cấp bậc đại thần truyền thuyết này, cũng không thể đi tay không, quá không lễ phép, chị nói một chút... Chúng ta đưa cái gì thì tốt, nhất định phải có tiếng, nhưng lại không thể quá LOW, ban đầu em nghĩ trực tiếp đưa tiền, ngẫm lại không thích hợp, đưa một chiếc xe đưa... Tựa hồ cũng không tốt lắm..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 459: Tuyệt đối không thể dùng tiền!

"Đưa xe đưa... Đưa tiền?!"

Mặt mũi Lâm Yên tràn đầy rung động nhìn chằm chằm Bùi Vũ Đường, đứa trẻ trâu này, không phải là bị đại ca cậu ta hạn chế kinh tế à, tiền còn sót lại trong tay cũng đều quảng vấp đội xe, cậu ta lấy đâu ra nhiều tiền như vậy?

Đương nhiên, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là, cậu ta muốn đưa lẽ gặp mặt cực kỳ quý giá cho tên giả mạo!!

Cái này sao có thể!

Bùi Vũ Đường đi hiến thân cũng được, hiến tiền dâng lẽ vật, tuyệt đối không thể!

Thấy sắc mặt Lâm Yên không đúng, Bùi Vũ Đường tò mò nói, "Chị dâu, chị sao thế?"

Nghe thấy, Lâm Yên lấy lại tinh thần, một lần nữa nhìn về phía Bùi Vũ Đường, hít sâu một hơi, nói: "Cậu có phải đốt tiền hơi nhiều hay không... Đại ca cậu không phải hạn chế kinh tế của cậu rồi sao?"

Lúc này, Bùi Vũ Đường cười thần bí, "Coi như là hạn chế kinh tế... Mà đội đưa xe cũng một mực thiết thời tiền, nhưng em còn có một chút tiền riêng a, đưa lẽ vật quý trọng, vậy tuyệt đối đủ rồi, còn có, chị dâu, cái gì gọi là đốt tiền nhiều... Đây chính là Từ Thần Đường Đưa Yeva đấy, lại nói, hết thấy người tham gia yến tiệc, mấy ngày nay đều đang chọn quà gặp mặt, em không đưa, vậy cũng không thể nào nói nói đi."

Lâm Yên liếc mắt lườm Bùi Vũ Đường, bản tôn đứng ở trước mặt hắn, hắn không đến đưa, nhất định phải chạy đi đưa tên giả mạo, đây là chuyện người nên làm sao?

"Chị dâu, suy nghĩ một ngày cũng không nghĩ được cái gì, chị nghĩ giúp em đi." Bùi Vũ Đường nói.

"Tôi cảm thấy không cần thiết." Lâm Yên trầm tư một lát, nhìn Bùi Vũ Đường, mở miệng cười nói, "Cậu nghĩ, Từ Thần Đường Đưa Yeva người ta có cái gì chưa thấy qua, cậu phải cho thấy bản thân đặc thù, mới có thể để Yeva nhớ kỹ cậu."

"A?" Bùi Vũ Đường một mặt mộng bức.

Biểu hiện bản thân đặc thù?

Cậu ta cũng nghĩ thế, nhưng làm sao mới có thể đủ cho thấy bản thân không giống bình thường, đồng thời được Từ Thần Đường Đưa Yeva nhớ kỹ...

"Cậu suy nghĩ một chút, người khác đều đưa lẽ gặp mặt có tiếng, mà cậu không đưa, vậy đủ đặc thù, nếu như là tôi, tôi có thể nhớ cậu cả một đời, tôi thế." Mặt mũi Lâm Yên tràn đầy nghiêm nghị nói với Bùi Vũ Đường.

Bùi Vũ Đường: "..."

"Chị dâu, chị đừng làm bừa, em đang nghiêm túc, loại biện pháp để được ghi nhớ này của chị, em tình nguyện không muốn." Bùi Vũ Đường thờ dãi.

"Cậu là quyết tâm, nhất định phải đưa trong lúc gặp mặt đúng không?" Lâm Yên nhìn Bùi Vũ Đường, lông mày hơi hơi nhăn lại.

Nghe thấy, Bùi Vũ Đường liền vội vàng gạt đầu, "Khẳng định là vậy, ý của em là, đưa cái gì cho thấy suy nghĩ khác người... Nhất định phải có nội hàm, có cấp bậc, để cho người ta khác sâu ấn tượng!"

Lâm Yên hơi có chút bất đắc dĩ, đứa trẻ trâu này, làm sao lại không nghe khuyên bảo.

Một lát sau, trông mặt Lâm Yên hơi xoay chuyển, "Cậu... Có tin tôi hay không?"

"Chị dâu, xem chị nói này, em đương nhiên tin tưởng chị." Bùi Vũ Đường nói.

"Vậy như này." Lâm Yên trầm tư một lát, tiếp tục nói, "Chuyện lễ gặp mặt, cậu không cần hao tâm tổn trí, tôi giúp cậu xử lý, tuyệt đối có nội hàm, có cấp bậc, mà liếc mắt nhìn qua liền thấy quý giá, như thế nào."

"Thật?" Ánh mắt Bùi Vũ Đường hơi sáng.

Nói đến tặng quà, Bùi Vũ Đường thực sự không am hiểu, trước kia quen bạn gái, cậu ta cơ bản cũng không đưa qua cái gì.

"Yên tâm, giao cho tôi, đến lúc đó cậu đưa tôi tiền mua lễ gặp mặt là được." Lâm Yên gật đầu nói.

"Vậy em liền an tâm." Bùi Vũ Đường thở một hơi dài nhẹ nhõm.

"Đúng rồi." Bùi Vũ Đường định rời đi, bỗng nhiên quay người, nói với Lâm Yên, "Chị dâu, ba ngày sau tham gia yến tiệc, đồng thời có tay đưa hàng đầu trong nước tiến hành luận bàn tỷ thí với Yeva, em lấy cho chị một vị trí, đến lúc đó chúng ta cùng đi xem."

"Được rồi." Lâm Yên một lời đáp ứng.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 460: Cửa cũng không có!

Chờ sau khi Bùi Vũ Đường rời đi, Lâm Yên lúc này mới như có điều suy nghĩ.

Từ tin tức trong miệng Bùi Vũ Đường tiết lộ ra, hết sức rõ ràng, tên giả mạo kia hẳn là có chút tài năng, bằng không mà nói, tên giả mạo làm sao dám tiến hành luận bàn trên đường đua cùng đội ngũ đua xe hàng đầu Hoa quốc, luận bàn như vậy, chẳng phải triệt để bại lộ chính mình sao.

Nói một cách khác, người giả mạo này, có đầy đủ tự tin, có thể thắng được đội ngũ hàng đầu Hoa quốc, nếu không, quả quyết không dám đáp ứng tỷ thí trên đường đua.

Thế nhưng tình huống đến cùng như thế nào, Lâm Yên hiện tại còn không rõ ràng lắm, sau khi đi tới yến tiệc mới có thể tương đối hiểu một chút.

Chưa qua bao lâu, Lâm Yên nằm ở trên giường, có chút nhàm chán, tiện tay lật một microblogging, không ngờ tới, Vệ Từ Phong thế mà lên hot search.

Vệ Từ Phong vền vền phát một bài microblogging, mà nội dung đăng là, "Ba ngày sau chính là ngày tôi vui vẻ nhất trong mấy năm này, chờ tôi!"

Cmt cùng chia sẻ, đã vượt qua mười vạn.

Mà nội dung cmt, phần lớn đều là hỏi đến rốt cùng có chuyện gì xảy ra, ba ngày sau vì sao là một ngày hẳn vui vẻ nhất.

Chỉ có điều, Vệ Từ Phong cũng không trả lời.

Người bên ngoài không biết, Lâm Yên lại rõ ràng ràng.

Ba ngày sau chính là thời gian yến tiệc của tên giả mạo, Vệ Từ Phong làm fan hâm mộ trụ cột của Yeva, tự nhiên là được mời.

Đồng thời, trước đó thông qua Bùi Vũ Đường, Lâm Yên cũng rõ ràng, chuyện yến tiệc trong khoảng thời gian này, tất cả mọi người phải ký một phần hiệp nghị bảo mật, bởi vì Từ Thần Đường Đua tạm thời vì bị thương nghỉ thi đấu, đồng thời ngày thường hết sức khiêm tốn, không lộ diện trước mặt công chúng, cũng không nhận phỏng vấn của phóng viên, cho nên, bất luận người nào tham gia yến tiệc, không được nói với truyền thông, phàm là bị truyền thông biết, yến tiệc liền bị hủy bỏ.

Nhưng phàm là người được mời, cơ hồ đều là hội fan hâm mộ trụ cột của Yeva, làm fan hâm mộ trụ cột của Yeva, mọi người tự nhiên biết tác phong cùng tính cách thường ngày của Yeva, cho nên, mặc dù không ký hiệp ước giữ bí mật, cũng không có ai sẽ đem chuyện này nói ra.

Lâm Yên suy nghĩ, sau khi Lâm Thư Nhã kết thúc yến tiệc, lại lộ ra tin tức với ngoại giới, cô ta từng có tiếp xúc với Từ Thần Đường Đua Yeva, đến lúc đó, việc cảm được nhân vật Yeva trong 《Truyền Kỳ》, liền trở thành chuyện đương nhiên.

Lâm Yên nhìn thoáng qua microblogging của Vệ Từ Phong, liền ra khỏi microblogging.

Ba ngày sau, cô sẽ cho tất cả mọi người một kinh hi.

Lâm Thư Nhã muốn cộ nhiệt độ của Yeva, cửa cũng không có.

Tên giả mạo muốn giả mạo cô lừa tiền, cửa cũng không có!

Chính bản tôn cô đây nghèo đến túi tiền cũng đã bắt đầu ghét bỏ cô, tên giả mạo lại dùng thân phận của cô kiếm tiền, cái này còn đáng giận hơn Lâm Thư Nhã mười vạn lần!

...

Ngày thứ hai, Lâm Yên vốn là muốn hẹn địa điểm gặp mặt cùng Vân Hiên và Mạc Thư Quân, kết quả, thân thể Vân Hiên hôm nay không thoải mái tới bệnh viện, mà Mạc Thư Quân thì phải xử lý một ít chuyện riêng, cho nên chỉ có thể chờ buổi tối tới nhà cũ Hạ gia gặp lại.

Lâm Yên dùng di động tra tin tức liên quan tới Yeva.

Kết quả, tra ra vẫn là ba loại.

Từ Thần Đường Đua bị thương nghiêm trọng.

Tân vương Từ Thần Đường Đua bại trận, chiến đội WZ bại ở thi đấu đỉnh cao, tiếc nuối rút lui.

Từ Thần Đường Đua Yeva bởi vì bị thương tạm thời nghỉ thi đấu.

Không thể không nói, nhóm fan trung thành được mời tham gia yến tiệc, miệng đích thật là hết sức nghiêm, không có lộ ra một chút xiu tin tức nào với ngoại giới.

Mà Bùi Vũ Đường và ZH1 khi nói cho cô chuyện này, cô cũng phải cam đoan, tuyệt đối không lộ ra mây may với ngoại giới.

Thực ra, Lâm Yên hận không thể đem chuyện này truyền đi, để cho hết thầy truyền thông biết chuyện Yeva tới Hoa quốc, đến lúc đó, giới đua xe trong nước nhất định bởi vì Yeva mà xáo đến một độ cao cực lớn, tới lúc đó, tên giả mạo thân phận Yeva chắc chắn sẽ bị lộ ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 461: Là yêu ma quỷ quái gì!

Bất quá, suy nghĩ kỹ một chút, thôi được rồi, Lâm Yên cũng không hy vọng cái tên Yeva tiếp tục xuất hiện bên trong đại chúng, vạn nhất đến lúc bị moi ra mình là bởi vì doping mà bị cấm thi đấu... Mắt mặt vẫn là cô.

Huống hồ, đối phó với một tên giả mạo, cũng không cần kinh động khắp nơi như vậy.

Thực ra, Lâm Yên sợ nhất là tên giả mạo có chuẩn bị mà đến, vạn nhất kinh động truyền thông, tên giả mạo vẫn có thể lừa tiền trong khoảng thời gian ngắn, sau đó rời đi, đến lúc đó, ngay cả nội tình của tên giả mạo cũng chưa hẳn có thể bị vạch trần.

...

Đêm đó, sau khi Lâm Yên gửi một tin nhắn ngắn cho Mạc Thư Quân và Vân Hiên, liền một mình đón xe tới khu nhà cũ Hạ gia.

Vân Hiên trước mắt đã lên đường, bởi vì kẹt xe, khả năng đến trễ vài phút, còn Mạc Thư Quân, cũng vừa mới xuất phát từ nhà.

Vân Hiên là bởi vì thân thể hôm nay không thoải mái, tới bệnh viện làm trễ nải thời gian, mà Mạc Thư Quân, thì là hoàn toàn không có quan niệm thời gian...

Ước định cẩn thận sáu giờ đến khu nhà cũ Hạ gia, kết quả Mạc Thư Quân sáu giờ đúng... Xuất phát từ nhà.

Sau khi vào khu nhà cũ Hạ gia, Hạ Nhạc Phong giúp Lâm Yên mở cửa.

Vừa mới vào nhà, Lâm Yên lại phát hiện, đội viên của đội xe Hạ gia, thế mà toàn bộ đều ở đây, bao gồm cả Hạ Hùng và Hạ Minh Khai.

"Tiểu Yên, tới rồi à."

Lão gia tử Hạ Định Khôn đi ra từ bên trong, ánh mắt rơi vào trên người Lâm Yên, mở miệng nói.

"Ông ngoại." Lâm Yên nhẹ gật đầu, cũng không nói thêm cái gì, ngồi ở một bên.

"Thế nào, nghe nói mày tìm đội trưởng cho đội xe Hạ gia?"

Lâm Yên vừa ngồi chưa được bao lâu, Hạ Hùng liền nhìn lại phía Lâm Yên, âm dương quái khí mở miệng.

"Người đâu, ở đâu, để chúng ta xem xem rốt cục là yêu ma quỷ quái gì." Thấy Lâm Yên chưa lên tiếng, Hạ Hùng tiếp tục nói.

"Ha ha." Thanh Lễ bên cạnh lạnh giọng cười nói, "Lâm Yên tiểu thư, chỉ cần cô không hại đội xe Hạ gia, đội xe Hạ gia còn có thể tiếp tục sinh tồn, đội trưởng, không cần, thực lực của Minh Khai, đã đủ rồi."

Lâm Yên vừa chưa ngồi được bao lâu, Vân Hiên liền gửi tin nhắn: "Chị gái, em đến rồi... Ở ngoài cửa, phiền chị giúp em mở cửa."

Trông thấy tin nhắn, Lâm Yên đứng dậy, mở cửa khu nhà cũ Hạ gia ra.

Ánh mắt của mọi người chột nhìn lại phía ngoài cửa, chỉ thấy một vị nam hài đẹp đẽ, mặc trang phục bình thường, lẳng lặng đứng ở cửa ra vào, nếu như không mở miệng, cộng thêm sắc trời tối đen, thậm chí tưởng rằng là một cô gái an tĩnh.

"Chị gái..."

Trông thấy Lâm Yên, Vân Hiên nhẹ giọng mở miệng nói.

"Vân Hiên, vào đi." Lâm Yên cười nói.

Vân Hiên nhẹ gạt đầu, cời giày của mình, thận trọng đi vào trong khu nhà cũ Hạ gia.

"A... Lâm Yên tiểu thư, cô không phải là muốn nói với chúng tôi, nam hài này chính là người cô tìm tới đội xe Hạ gia... Là đội trưởng chứ?" Nhìn thấy Vân Hiên vào nhà, Thanh Lễ bỗng nhiên lạnh giọng cười nói.

Mà Thanh Lễ vừa dứt lời, một đám đội viên Hạ gia, dồn dập mở miệng cười trào phúng, nhìn Vân Hiên an tĩnh không lên tiếng, khinh thường cùng hài hước trong mắt không che giấu chút nào.

Nam hài một cái miệng còn hôi sữa, thoát nhìn thậm chí còn có chút tự bé, đừng nói làm m đội trưởng chó má gì, coi như là làm trợ thủ cho đội xe Hạ gia bọn họ, làm đội viên dự bị, bọn họ cũng sẽ không đồng ý.

Vân Hiên vốn cho rằng giống Lâm Yên trước đó, ước chừng chỉ có mấy người tham gia tiệc tối, nhưng sau khi vào nhà, không nghĩ tới, trong khu nhà cũ Hạ gia này thế mà ngồi đầy đội viên mặc trang phục đội xe Hạ gia, có chừng hơn mười người.

Vân Hiên gần như là có chút theo bản năng, đứng ở một bên, vẫn không có mở miệng nói chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 462: Thần tượng, tôi đến rồi!

"Cậu, sẽ lái xe đưa à... Không, hẳn là nói, cậu biết lái xe không?" Rất nhanh, ánh mắt Thanh Lễ rơi vào trên người Vân Hiên, nhếch miệng, cười lạnh thành tiếng.

"Có."

Một lát sau, Vân Hiên lên tiếng.

"Lâm Yên, mày đang làm cái trò đùa quốc tế gì đấy, tùy tiện tìm con chó con mèo, liền để hấn tới làm đội trưởng đội xe Hạ gia?" Hạ Hùng nhìn chăm chăm Lâm Yên, lạnh nhạt nói: "Lâm Yên, tao cho mày biết, đừng nói làm đội trưởng, coi như là làm đội viên dự bị cũng khó có khả năng, loại tính cách này, căn bản không thích hợp với thi đấu, còn có, tao cho mày biết, về sau, mày rời xa đội xe Hạ gia cho tao, đừng ý vào lão gia tử sùng ái mày liền vô pháp vô thiên, mày muốn hủy đội xe Hạ gia? Cửa cũng không có."

"Cha, cha nói nhiều như vậy với loại người này làm cái gì, nếu là con, trực tiếp ném hai người bọn họ ra bên ngoài." Cách đó không xa, Hạ Minh Khai ngoài cười nhưng trong không cười mở miệng nói.

Hạ Nhạc Phong nhìn chăm chăm Lâm Yên, giống như là muốn nói cái gì, nhưng lại không biết mở miệng như thế nào.

"Ha ha, Lâm Yên tiểu thư, ngay cả loại người này, còn muốn tiến vào đội xe Hạ gia, còn muốn làm đội trưởng?" Một vị hoa tiêu của đội xe Hạ gia nào đó liếc mắt lườm Lâm Yên: "Tôi sợ cô uống nhiều rượu rồi đi."

"Im miệng!"

Lão gia tử Hạ Định Khôn nhăn mày, trên mặt hiện ra một tia không vui.

"Lão gia tử, cũng không phải chúng tôi nguyện ý nhiều lời, chẳng qua là, vị cháu gái này của ngài, rầm chó không kêu, mang theo người không biết mùi vị gì, liền muốn để hấn gia nhập đội xe Hạ gia, đây không phải nói đùa chúng tôi à." Thanh Lễ nói.

Còn không đợi lão gia tử mở miệng nói cái gì, bỗng nhiên tiếng đập cửa lại vang lên.

Lâm Yên liếc mắt ra hiệu cho Hạ Nhạc Phong, lúc này, Hạ Nhạc Phong đi lên trước, mở cửa.

Chỉ thấy, Mạc Thu Quân đứng ở cửa ra vào, trên mặt mang ý cười, cũng không để ý tới Hạ Nhạc Phong, trực tiếp bước vào khu nhà cũ.

"Thần tượng, tôi đến rồi!" Mạc Thu Quân cười nói với Lâm Yên.

Nghe thấy, Lâm Yên cũng mỉm cười, "Tùy tiện ngồi đi."

"Có ngay." Mạc Thu Quân để quà tặng mình mua ở một bên, chợt, nhìn lướt qua mọi người, sắc mặt nghiêm túc nói, "Xem ra, chư vị ở đây, đều là đội viên của đội xe Hạ gia, trước tự giới thiệu mình một chút... Tôi trước đó..."

Được rồi, trước đó cũng không trọng yếu, từ nay về sau, tôi chính là đội trưởng đội xe Hạ gia, các người có thể gọi tôi là đội trưởng Mạc... Hoặc là đội trưởng Thu... Cũng có thể là đội trưởng Quân?"

Còn không đợi người bên ngoài mở miệng, Mạc Thu Quân lắc đầu, thận trọng mở miệng nói, "Được rồi, đội trưởng Thu không tốt, không may mắn, gọi tôi là đội trưởng Mạc!"

Mạc Thu Quân vừa dứt lời, một đám thành viên đội xe Hạ gia dồn dập cười to.

"Hấn là ai vậy, đầu óc bị cửa kẹp sao, còn đội trưởng Mạc?"

"Lâm Yên, cô thật sự là quá khôi hài!"

"Đầu tiên là tìm một đứa bé trai, kết quả lại tìm tới một người đầu óc không trưởng thành, cô cùng đội xe Hạ gia đến tốt cùng có thâm cừu đại hận gì vậy..."

Mọi người đội xe Hạ gia vừa dứt lời, lông mày Mạc Thu Quân cau lại, hấn không chỉ là đội trưởng đội xe Hạ gia, còn là cô đồng đội xe Hạ gia!

Mịa nó có người nói chuyện với cô đồng như thế sao?!

Hấn cách cô đồng, chỉ còn một hợp đồng chưa ký xong!

Mịa nó tôn trọng chút đi!

"Cậu, cậu, còn có cậu... Còn có cậu... Đúng, tất cả các người, đều bị khai trừ." Mạc Thu Quân chỉ đám người Thanh Lễ, lạnh giọng cười nói.

Lời của Mạc Thu Quân lập tức đưa tới một hồi cười vang.

"Ha ha ha, đồ đàn này nói cái gì, tôi bị khai trừ rồi?"

"Còn có tôi, tôi cũng bị khai trừ, cười đến tôi sắp rơi nước mắt rồi..."

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 463: Dựa vào thực lực nói chuyện

Lâm Yên nhìn về phía Mạc Thu Quân, nói, "Đội trưởng Mạc, đây là ông ngoại của tôi, cũng là ông chủ đội xe Hạ gia."

Nghe thấy, Mạc Thu Quân nhẹ gật đầu, nhìn về phía Hạ Định Khôn, "Lão gia tử, chào ngài, tôi tên Mạc Thu Quân, đã từng là đội trưởng của KNT, hạnh ngộ."

"Chào cậu..." Hạ Định Khôn nhìn Mạc Thu Quân, nói khẽ.

Nhưng mà, Văn Hiến chưa bao giờ mở miệng, về mặt lại hơi đổi, cuối cùng ngẩng đầu, ánh mắt rơi vào trên người Mạc Thư Quân trên thân, "Là... Thật sự chính là anh... Đã từng là vương bài đội xe KNT... Tôi từng xem qua... Xem qua... Anh tranh tài, rất lợi hại!"

"Đội xe KNT?"

"Ha ha ha, khoác lác cái gì? Tôi còn là đội trưởng ZH1 đấy!"

"Đội trưởng KNT chúng tôi đều biết, cũng không tên Mạc Thư Quân, mà cũng không giống như này."

"Lâm Yên tiểu thư không hồ là diễn viên, tìm người như vậy tới diễn kịch cùng chúng tôi?"

Đội xe KNT lịch sử lâu đời, là đội đua xe sớm nhất ở Hoa quốc, cho nên, mọi người đội xe Hạ gia, tự nhiên là biết đội xe KNT.

"Các người nói đội trưởng đương nhiệm à... Đó là đồ đệ của tôi, trước đó, tôi đích xác là đội trưởng KNT." Nhắc đến đội trưởng đương nhiệm của KNT, trong mắt Mạc Thư Quân hiện ra một tia cảm xúc khó nói lên lời, cùng với một tia phần nộ oán hận rõ ràng.

"Cái gì? Đội trưởng đội xe KNT là anh dạy ra?"

"Được rồi, tôi bội phục, thực ra tôi cũng có một bí mật... Lăng Mãng là đồ đệ tôi dạy ra, người khác cũng không biết."

"Các người lợi hại, tôi không được... Tôi chỉ dạy ra một mình Tử Thần Đường Đua Yeva." Thanh Lễ mỉm cười, mặt mũi tràn đầy trào phúng.

Mạc Thư Quân nhún vai, cũng lười tranh chấp với mọi người đội xe Hạ gia, trực tiếp lấy ra sơ yếu lý lịch của mình, đưa cho lão gia tử.

"Lão gia tử, như vậy đi, tới sân bãi nhìn một chút, thuận tiện thử kỹ thuật lái xe, tôi mấy năm này, bởi vì một ít nguyên nhân, cơ hội có thể vào sân tham gia tranh tài cao đẳng không nhiều, cho nên, vẫn là dựa vào thực lực nói chuyện, một mình tôi, chạy với toàn đội xe Hạ gia, hai vòng, nếu như khi tôi chạy xong đến đích, có bất cứ người nào có thể chạy xong vòng thứ nhất, tôi lập tức rời đi, nhưng trái lại, sáu một đội xe Hạ gia, lập tức cầm túi xéo đi cho tôi." Mạc Thư Quân cười nhạt nói.

Hai vị đội viên của đội xe Hạ gia trong đó, mới vừa có ý lực soát tư liệu trên mạng, nhìn một chút hình ảnh trên điện thoại di động, lại nhìn một chút nam nhân ở trước mắt.

Tư liệu bọn họ tìm ra, đích thật đã từng là đội trưởng KNT, bất quá, thoát nhìn hết sức soái khí cùng tinh thần, nhưng nam nhân trước mắt này, cùng nam nhân trên tấm ảnh, chỉ có một chút tương tự thôi, mà vị đã từng đội trưởng KNT trên tấm ảnh này, tên là "Ryan", cũng không tên Mạc Thư Quân!

"Hắn không phải là cùng một người?" Lúc này, một vị tay đua xe, nhẹ giọng nói với Thanh Lễ.

Nghe thấy, Thanh Lễ nhận điện thoại di động, quan sát tỉ mỉ, chợt lạnh giọng nói, "Hoàn toàn chính xác có một chút tương tự, nhưng rõ ràng không phải cùng một người, còn có, phía trên không phải đã nói rồi sao, Ryan, không phải Mạc Thư Quân, mà cậu cho rằng, Lâm Yên thật có thể tìm người đã từng là đội trưởng đội xe KNT, đi ăn máng khác đến đội xe Hạ gia làm đội trưởng? Dùng cái mộng nghĩ à, hiện thực đi."

Nghe Thanh Lễ nói như vậy, vài vị tay đua xe Hạ gia triệt để yên tâm, Thanh Lễ nói rất đúng, đích thật là bọn hắn quá lo lắng.

Chỉ cần là người có đầu óc bình thường, đều khó có khả năng rời khỏi đội xe lớn nổi tiếng, gia nhập một đội xe nhỏ sơ cấp, lại còn là một đội xe nhỏ tùy thời đều có thể giải tán, huống chi là đội trưởng đội xe lớn!

"Lão gia tử, tôi nói, ngài cảm thấy được không." Mạc Thư Quân nhìn về phía Hạ Định Khôn, cười nói nhẹ nhàng.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 464: Bọn họ quá yếu

"Được, có thể." Suy tư một lát, cuối cùng, Hạ Định Khôn nhẹ gật đầu.

Thực ra đối với thân phận Mạc Thư Quân, lão gia tử cũng có chút hoài nghi, Lâm Yên không có lý do gì lừa gạt mình, nhưng là sợ Lâm Yên gặp lừa đảo.

Mà đối với đội xe KNT, Hạ Định Khôn tự nhiên là biết, nhưng cũng không hiểu rõ.

Mà vô luận người này là thân phận gì, tóm lại vẫn là muốn tới sân bãi thử xe, ông ấy cũng không có lý do cự tuyệt.

"A, muốn tới sân bãi thử xe, dĩ nhiên có thể, thua, anh liền leo ra cho tôi." Hạ Minh Khải dứt lời, nhìn về phía Lâm Yên, "Còn có mày, cùng bỏ ra với hắn

ta, về sau, đừng để tao trông thấy mày ở khu nhà cũ, nếu không, tự gánh lấy hậu quả."

Đối với việc này, khoe miệng Lâm Yên hơi hơi giương lên, "Được."

Mọi người đội xe Hạ gia muốn tự rước lấy nhục nhã, cô đương nhiên là không có vấn đề gì.

Mạc Thư Quân, đích thật đã từng là đội trưởng đội xe KNT, danh xưng tiểu quốc vương "Ryan", có lực thống trị hết sức kinh người trên sân thi đấu.

Chẳng qua là, khi đó, độ nổi tiếng ở giới đua xe trong nước cũng không tính là cao, cộng thêm, sau này Mạc Thư Quân có một ít chuyện riêng, rời khỏi đội xe KNT hai năm, chờ trở về chưa bao lâu, liền bị ghê lạnh, có rất ít cơ hội tham gia thi đấu, về phần tại sao, Lâm Yên cũng không rõ ràng.

Nhưng bất kể như thế nào, có một ít chuyện, Lâm Yên có thể khẳng định, Mạc Thư Quân nhắm hai mắt, cũng có thể chạy thắng toàn viên đội xe Hạ gia.

"Tôi... Tôi cảm thấy..."

Bỗng nhiên, Vân Hiên bên cạnh Lâm Yên, ánh mắt sâu kín mở miệng nói, "Tôi cũng có thể... Đi, thử... Đi thử xem..."

"Chúng ta cùng đi." Lâm Yên cười nói.

"Ừm!" Vân Hiên lập tức vui vẻ nhẹ gật đầu.

Nhắc đến xe đua, té bảo trong cơ thể Vân Hiên, phảng phất trong nháy mắt bị kích hoạt, một đôi mắt, hiện ra từng con nóng bỏng.

Ước chừng một khắc đồng hồ sau, mọi người đi tới một chỗ trường đua đội xe Hạ gia thuê ở ngoại ô, bên trong là xe đua đội xe Hạ gia bình thường dùng để huấn luyện.

Giờ phút này, sắc trời đã hơi có chút tối đi, nhưng đối với tay đua xe chuyên nghiệp mà nói, vô luận thời tiết gì, bọn họ đều có thể nhẹ nhõm không chể.

"Đội... Đội trưởng... Tôi, tôi có thể... Thay thế anh... Chạy thắng bọn họ..."

Bỗng nhiên, ánh mắt Vân Hiên, rơi vào trên người Mạc Thư Quân, nhẹ nhàng mở miệng nói, "Tôi... Đêm qua... Xem... Xem rất nhiều... Video đội xe Hạ gia tranh tài... Bọn họ... Quá yếu..."

"Cậu nói cái chó má gì đấy!"

Vân Hiên vừa dứt lời, một vị tay đua xe trong đó đột nhiên giận dữ, làm bộ liền muốn đánh Vân Hiên.

Nhưng mà, một quyền này còn chưa rơi xuống, cũng là bị đứng Lâm Yên bên cạnh Mạc Thư Quân, một tay chặn lại.

Khí lực của Lâm Yên lớn đến lạ kỳ, mặc cho vị tay đua xe kia làm như thế nào, nắm đấm bị Lâm Yên nắm chặt, lại căn bản không có cách rút ra.

"Miệng, sạch sẽ một chút." Trong mắt Lâm Yên hiện ra một tia sắc lạnh, lạnh giọng nói với tay đua xe kia, mới chột buông tay.

Chết tiệt, nữ nhân này nhìn nhu nhu nhược nhược, khí lực sao lại lớn như vậy?

"Hừ, tìm hai cái rác rưởi, giả mạo cao thủ, tôi xem các người chết như thế nào!" Tay đua xe kia hừ lạnh một tiếng, sờ lên nắm đấm có chút đau của mình, sau đó cũng không quay đầu lại, mở cửa xe tiến vào bên trong.

"Đừng nóng vội." Ánh mắt Mạc Thư Quân rơi vào trên người Vân Hiên, mở miệng cười nói, "Chờ sau khi bọn hần xéo đi, tôi sẽ đích thân thử cậu, nếu như cậu không có đủ thực lực, cũng xéo đi giống như bọn hần, cho nên, có chuẩn bị tâm lý."

"Được." Vân Hiên vẻ mặt nghiêm túc gật gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 465: Đích thật là cao thủ

Tại sân huấn luyện của đội xe Hạ gia, Mạc Thư Quân tự nhiên không có cỗ xe huấn luyện thuộc về mình, cho nên tùy ý chọn một chiếc.

"Các người chuẩn bị kỹ càng nghênh đón một trận đấu cuối cùng ở đội xe Hạ gia của mình chưa."

Mạc Thư Quân mở cửa ghế lái, một chân bước vào trong đó, vẫn không quên quay đầu nhìn về phía đội viên của đội xe Hạ gia nói.

Mạc Thụ Quân vừa dứt lời, mọi người đội xe Hạ gia cười lạnh không thôi.

Sân huấn luyện Hạ gia, không có người nào quen thuộc hơn bọn họ, coi như người này, thật sự là tay đua xe đội xe KNT, trong sân xe đua của đội xe Hạ gia, cũng không có khả năng chạy thắng bọn họ.

Thấy không có ai phản ứng lại mình, Mạc Thụ Quân giống như cảm thấy có chút không thú vị, cuối cùng tiến vào trong xe.

Rất nhanh, mười mấy chiếc xe đua phát ra tiếng nổ vang rền.

Sau khi nhận được chỉ lệnh, Hạ Minh Khải lái xe đua, là người đầu tiên lao khỏi điểm xuất phát, để phòng Mạc Thụ Quân cũng theo đuôi phía sau.

Trong mấy giây ngắn ngủi, toàn bộ xe đua của đội xe Hạ gia liền rời khỏi điểm xuất phát.

Cỗ xe Hạ Minh Khải lái, tốc độ tuy là cực nhanh, chỉ có điều, chưa qua thời gian bao lâu, trước mắt bao người, đúng là bị Mạc Thụ Quân tùy tiện vượt qua.

Cỗ xe Mạc Thụ Quân lái vừa đến ngay phía trước cỗ xe Hạ Minh Khải, chột hãm tốc độ, tựa như là cố ý chờ Hạ Minh Khải.

Nhưng mà, khi Hạ Minh Khải đuổi về phía trước, sắp vượt qua Mạc Thụ Quân, đã thấy cỗ xe Mạc Thụ Quân lái, lập tức tăng tốc, dùng một kỹ xảo cực cao, trêu đùa Hạ Minh Khải, tùy tiện nghênh ngang rồi đi.

Thấy thế, sắc mặt Hạ Hùng khó coi.

Mọi người đội xe Hạ gia cho dù có ngốc, giờ phút này cũng hiểu được trong nháy mắt, nam nhân Lâm Yên mang đến này, có sao nói vậy, đích thật là cao thủ.

Chẳng qua là, Hạ Hùng cùng một đám người, lại không nghĩ ra, nam nhân này, trình độ điều khiển cao siêu như vậy, làm sao lại nguyện ý gia nhập loại đội xe cấp thấp như đội xe Hạ gia này.

Đôi suy nghĩ, nếu như bất kỳ người nào trong bọn họ, có trình độ điều khiển này, vô luận đội xe Hạ gia xài bao nhiêu tiền tới đào, bọn họ cũng tuyệt đối sẽ không động tâm.

Gia nhập loại đội xe sơ cấp lại không có chút hi vọng nào như đội xe Hạ gia, chẳng khác nào đang thiếu đốt kiếp sống nghề nghiệp của mình, cảm thanh xuân cùng tương lai đùa giỡn.

Vô luận là phân tích từ tiền đồ đến, hay là thù lao cùng vinh dự, đội xe sơ cấp, cũng không cách nào đánh đồng với một người mới tiến vào trong đội xe trung cấp, không nói tới những đội xe cao cấp đã thành danh kia.

"Tiểu Yên..."

Giờ phút này, Hạ Định Khôn đi đến bên cạnh Lâm Yên, một trong hai tròng mắt còn hiện lên sắc thái kinh ngạc, "Mạc Thụ Quân kia... Trước kia thật sự là tay đua xe ở đội xe KNT, còn làm qua đội trưởng?"

Nghe lão gia tử nói, Lâm Yên khẽ vuốt cằm, nói: "Ông ngoại, là như vậy."

Sau khi Lâm Yên xác định, Hạ Định Khôn vẫn còn có chút khó có thể tin.

Bởi vì theo logic nhìn lại, tay đua xe đội xe KNT, lại còn đã từng là đội trưởng, bỗng nhiên muốn gia nhập đội xe Hạ gia, đảm nhiệm đội trưởng đội xe Hạ gia, đó căn bản không có khả năng.

Lấy một thí dụ, như là nhà giàu nhất thế giới để đó không sống, nhất định phải đi làm ăn mày, tình nguyện nhận hết ánh mắt đi ăn xin mà sống, cho nên, chuyện này, bản thân đã là một chuyện không hợp lý.

Nhưng mà, bây giờ sự thật bày ở trước mắt, vô luận Mạc Thụ Quân có phải tay đua xe đội xe KNT hay không, nhưng lấy lực không chế trên đường đua mà nói, thật sự là quá mức khủng bố.

Nhất là ở sân bãi đội xe Hạ gia, tình huống đường đua càng là hết sức phức tạp, đội viên của đội xe Hạ gia thời gian dài huấn luyện ở chỗ này, đã thành thói quen, đối với mỗi một nơi trên đường đua, mỗi một đoạn chuyển hướng đều như lòng bàn tay, nhưng dù cho như thế, cỗ xe Mạc Thụ Quân lái, đã bỏ toàn bộ đội xe Hạ gia lại phía sau.

-

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 466: Gà trống thua trận

Cho nên, hiện nay, Mạc Thư Quân đến cùng có phải tay đua xe của đội xe cao cấp hay không, lại có phải đã từng đảm nhiệm chức vị đội trưởng hay không, đã không còn trọng yếu.

Trọng yếu là, Mạc Thư Quân đích thật là một cao thủ trình độ điều khiển xe đua cực cao, tuyệt đối không phải trình độ loại đội ngũ sơ cấp như đội xe Hạ gia có thể so sánh.

"Được... Rất tốt..."

Giờ phút này, trong mắt lão gia tử Hạ Định Khôn hiện ra một tia kích động khó có thể dùng lời diễn tả được, nếu như, có cao thủ như vậy gia nhập liên minh đội xe Hạ gia...

Vậy đội xe Hạ gia, sẽ nghênh đón hi vọng vô hạn, thậm chí, có thể bỏ đi danh hiệu đội đua xe sơ cấp!

"Đúng rồi." Bỗng nhiên, ánh mắt của lão gia tử, rơi vào trên người Vân Hiên đứng bên cạnh Lâm Yên.

Đối với nam hài này, Hạ Định Khôn cuối cùng cũng hứng thú.

Xem tuổi tác của Vân Hiên, không phải rất lớn, hẳn là mới tốt nghiệp không bao lâu.

"Chào ông chủ..."

Vân Hiên nhìn về phía Hạ Định Khôn, hơi có chút ngại ngùng nhẹ giọng mở miệng nói.

Trước đó nghe Lâm Yên giới thiệu qua, vị lão giả trước mắt này chính là ông chủ đội xe Hạ gia.

"Chào cậu, cậu tên Vân Hiên đúng không," Hạ Định Khôn mỉm cười.

"Đúng thế." Vân Hiên gật gật đầu.

Lúc này, Lâm Yên bên cạnh nói chuyện của Vân Hiên với Hạ Định Khôn một lần.

Đối với cái này, Hạ Định Khôn cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, thực ra, rất nhiều kẻ yêu thích xe đua sau khi tốt nghiệp, xác định dùng xe đua làm nghề nghiệp, điều đầu tiên nghĩ đến, cơ hồ tất cả đều là những đội ngũ đua xe có danh tiếng kia, sẽ ít người muốn gia nhập đội xe nhỏ.

Thế nhưng, đối với trình độ điều khiển của Vân Hiên đến cùng như thế nào, Hạ Định Khôn cũng không rõ ràng.

Tuy nói Vân Hiên khi còn là học sinh, từng lấy được một chút thành tích đua xe ưu tú, nhưng cũng không có nghĩa là có thể trở thành tay đua xe.

Còn không đợi Hạ Định Khôn tiếp tục mở miệng, lại nghe thấy một thanh âm nổ vang truyền ra.

Đám người Hạ Định Khôn nhìn lại, chỉ thấy xe đua Mạc Thư Quân lái, đã lần nữa tới điểm xuất phát, chạy xong vòng thứ hai, mà mọi người đội xe Hạ gia, bao gồm cả Hạ Minh Khải, cũng đã sớm bị bỏ lại xa xa đằng sau.

Giờ phút này, Mạc Thư Quân mở cửa xe, chậm rãi đi ra, động thủ lấy mũ bảo hiểm xuống, nhìn về phía Hạ Định Khôn nói, "Lão gia tử, những đội viên này của đội xe Hạ gia chúng ta, hẳn nên đổi sớm đi, tất cả đều là đầu đường xó chợ, không có một người có thể sử dụng."

Nếu là vừa rồi Mạc Thư Quân nói lời này khẳng định sẽ bị đủ loại trào phúng, thế nhưng, giờ phút này, ở đây lại không ai mở miệng phản bác.

Với tay đua xe mà nói, tốc độ chính là hết thảy, trong giới đua xe, quyền nói chuyện vĩnh viễn trong tay cường giả.

Dùng trình độ của Mạc Thư Quân, gia nhập đội xe bọn họ, quả thực là nghĩ cũng không dám nghĩ đến.

Bọn hắn dù như thế nào cũng không nghĩ tới người này thật sự chính là đội trưởng đội xe KNT!

Nói đúng ra, là bọn họ không nghĩ tới Lâm Yên có thể có bản lĩnh kéo đội trưởng đội xe KNT tới...

Sau hơn nửa ngày mới chạy về đích, Hạ đám người Minh Khải đều đầy bụi đất, giống như gà trống thua trận, giờ phút này cũng không nói nên lời châm chọc.

Lâm Yên cười híp mắt liếc mắt qua mấy người, "Như thế nào, hiện tại chúng ta có thể nói một chút chuyện gây dựng lại đội xe chưa?"

Hạ Minh Khải cùng Hạ Hùng đứng ở đó, mặt đen lên, không nói một lời, những người khác cũng đều yên lặng.

Lão gia tử mở miệng nói: "Tiểu Yên, bây giờ sắc trời không còn sớm, ngày mai chúng ta ước hẹn thời gian với vị đội trưởng Mạc này, còn có bạn nhỏ Vân Hiền, nói chuyện kỹ càng đi!"

Hiện tại đã chứng minh thực lực của Mạc Thư Quân, nói rõ Lâm Yên là thật sự tìm được đội viên đáng tin cậy, như vậy chuyện khảo thí Vân Hiền liền không cần vội.

Lâm Yên nhìn thoáng qua hai người Mạc Thư Quân và Vân Hiền.

Mạc Thư Quân nhún nhún vai: "Có thể, tôi cũng không có vấn đề gì, thần tượng của tôi định đoạt!"

Vân Hiền mặc dù có chút thất vọng hôm nay không có cách nào chạy, thế nhưng cũng nhu thuận gật đầu, "Tôi cũng đều có thể..."

Cậu không nghĩ tới Lâm Yên sẽ kéo đến tiền đội trưởng của đội xe KNT, khó trách cô tự tin cùng cậu cam đoan như vậy, nói trong chỗ này nhất định có thể học được thêm...

Lâm Yên: "Được, quyết định như vậy đi! Ông ngoại, chúng ta hôm nào nói chuyện!"

...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 467: Lâm tiểu thư, tôi đang chờ cô

Chờ Lâm Yên xử lý xong chuyện của đội xe, khi trở lại biệt thự đã là đêm khuya.

Lo lắng sẽ đánh thức Bùi Duật Thành, Lâm Yên rón rén đẩy cửa vào.

Đổi dép lê, vừa đi tới trước cửa, chỉ thấy trong phòng khách lóe lên một chút ánh sáng mờ nhạt của đèn bàn, dưới ánh đèn dịu dịu, Bùi Duật Thành đang dựa nghiêng trên chỗ tựa lưng.

Nam nhân tháo kính mắt hái, tùy ý đặt trên văn kiện, hơi khép mắt, dường như ngủ thiếp đi...

Lâm Yên không ngờ Bùi Duật Thành đã trẻ như vậy còn ở trong phòng khách, lập tức hô hấp vô thức thả nhẹ hô hấp một chút.

Bùi Duật Thành làm sao muộn như này còn chưa ngủ?

Thư phòng... Vì sao không vào thư phòng?

Bùi Duật Thành dường như ngủ không sâu, cơ hồ là Lâm Yên vừa mới tới gần, nam nhân liền chậm rãi mở mắt.

Ánh mắt nam nhân hơi có chút lay động, khi ánh mắt rơi vào trên người Lâm Yên trên thân lúc, mới dần dần khôi phục tiêu cự, duỗi tay cầm kính mắt ở một bên đeo lên.

"Đã về."

Lâm Yên nghe vậy gật gật đầu, "Hôm nay có chuyện thương lượng với ông ngoại, cho nên trở về hơi trễ, có phải quấy rầy đến ngài hay không?"

Từ sau lần trước Lâm Yên nói câu "Người ở trong lòng của tôi", Bùi Duật Thành liền không ngăn cản cô gọi hắn là "Ngài" nữa.

Bùi Duật Thành nhéo nhéo ấn đường đứng lên, "Đói không? Có để lại cơm cho cô."

Trong lòng Lâm Yên hơi hồi hộp một chút, nuốt nước bọt nói, "Cảm ơn Bùi tiên sinh, chỉ là, không cần, tôi đã ăn xong bữa tối, mà ngài cũng biết, nghề này của chúng tôi phải gìn giữ dáng người, không thể ăn quá nhiều..."

Bùi Duật Thành nghe vậy, cuối cùng cũng không có cưỡng cầu, "Ừm, nghỉ ngơi sớm một chút."

Lâm Yên liên tục gật đầu, "Ừm, được, Bùi tiên sinh cũng nghỉ sớm đi!"

Lâm Yên nói xong, lại thuận miệng hỏi một câu, "Bùi tiên sinh, trước đó ngài đang làm việc sao?"

"Không sai, sao vậy?" Bùi Duật Thành hỏi.

Lâm Yên gãi gãi đầu nói, "Không có gì, không có gì, chỉ là cảm thấy kỳ quái, chẳng lẽ ngài quen làm việc ở phòng khách hơn sao? Mà hôm nay cũng đã trễ như vậy, vì sao không vào thư phòng?"

Dù sao làm việc trong thư phòng cũng dễ chịu hơn ngồi ở trên cái ghế sa lon này một chút chứ?

Cô nhớ bản thân tựa hồ đã không phải lần đầu tiên thấy Bùi Duật Thành làm việc trên ghế sa lon ở phòng khách, mà hôm nay cũng đã trễ như vậy, hẳn còn ở phòng khách, Lâm Yên khó tránh khỏi hơi nghi hoặc một chút, cho nên thuận miệng hỏi một câu.

Bùi Duật Thành nghe được lời của cô gái, đuôi lông mày khẽ nhếch lên, "Lâm tiểu thư... Là thật sự không biết?"

"A?" Lâm Yên nháy nháy mắt, một mặt mơ màng, "Tôi... Tôi hẳn phải biết sao?"

Vì sao cô sẽ biết chứ? Cô không hiểu cái logic này của Bùi Duật Thành!

Bùi Duật Thành thấy nữ hài thật sự là một bộ dáng mơ màng hoàn toàn không hiểu, đáy mắt xẹt qua một tia bất đắc dĩ, nhướn cặp con ngươi mê người kia lên, chuyên chú nhìn lại phía nữ hài, chậm rãi mở miệng nói, "Lâm tiểu thư, tôi đang chờ cô."

Tôi đang chờ cô...

Lâm Yên nháy nháy mắt, lại nháy nháy mắt, hơn nửa ngày mới phản ứng được ý tứ trong những lời này của Bùi Duật Thành.

Bùi Duật Thành có ý là... Hẳn ở phòng khách... Là đang chờ cô về nhà!?

Không đợi Lâm Yên lấy lại tinh thần từ trong khiếp sợ, đã nghe thấy nam nhân tiếp tục mở miệng nói, "Ở phòng khách, cũng không phải bởi vì thói quen, mà là bởi vì, có thể nhìn thấy Lâm tiểu thư nhiều hơn."

Lâm Yên: "..."

Lời này của Bùi Duật Thành... Nói đến quả thực quá trực tiếp!

Lâm Yên nếu như còn nghe không hiểu, vậy thì không phải là trắng nữ, mà là đầu óc có bệnh!

Bùi Duật Thành phát hiện nữ hài cuối cùng cũng nghe hiểu ý của mình, đáy mắt lúc này rốt cục mới hiện lên một tia ý cười hài lòng.

Bùi Duật Thành: Quả nhiên, dùng EQ của vợ tôi, nói lời tâm tình với cô tuyệt đối không thể quanh co (mim cười.jpg)

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 468: Ai nói tôi không biết yêu đương?

"Tôi nói như vậy, Lâm tiểu thư có hiểu không?" Bùi Duật Thành phi thường tốt tính hỏi thăm một câu.

Lâm Yên lúc này cũng đã xấu hổ đến mức hận không tìm được một cái lỗ để chui xuống, tự nhiên tranh thủ thời gian gật đầu như gãi tôi.

Đã hiểu đã hiểu! Đừng tiếp tục trào phúng EQ của cô nữa!

Vì sao nam nhân này luôn luôn có thể mặt không đỏ tìm không đập nói ra những lời này như thế...

Siêu Boss không hổ là siêu Boss!

Bùi Duật Thành thấy thế, có chừng mực không tiếp tục nữa, mở miệng nói, "Nghỉ ngơi sớm một chút đi."

Lâm Yên thở phào nhẹ nhõm vội mở miệng, "Được rồi!"

Bùi Duật Thành đi đến trước người nữ hài, nhẹ nhàng hạ xuống một nụ hôn trên trán nữ hài, "Ngủ ngon."

Lâm Yên: "Ngủ ngon..."

Mãi đến khi Bùi Duật Thành đã tiến vào phòng ngủ, Lâm Yên vẫn còn đứng sững sờ tại chỗ.

Trong khoảng thời gian cô ở cùng Bùi Duật Thành bên này, ngoại trừ hôm vừa tới Bùi Duật Thành đột nhiên nổi khùng, trong khoảng thời gian sau này vẫn luôn bình an vô sự, ở chung vô cùng hài hòa.

Cô cũng dần dần phát hiện, chỉ cần không chạm đến ranh giới cuối cùng của Bùi Duật Thành, Bùi Duật Thành có thể vô cùng kiên nhẫn và dễ nói chuyện.

Bình thường mỗi người bọn họ vội vàng làm chuyện của riêng mình, ở chung được cho là vô cùng hòa hợp.

Chỉ là, sau mấy lần giáo huấn, Lâm Yên đã khắc sâu hiểu được một mặt nguy hiểm của Bùi Duật Thành, cho nên cũng không có bởi vì chút mặt ngoài hài hòa này liền dám có chút phốt lờ.

Cái này cũng khiến cô đến bây giờ cũng còn chưa có tìm được một thời cơ cực kỳ tốt nhắc tới chuyện đã đáp ứng Tinh Trầm kia...

Sau khi về đến phòng, Lâm Yên đau đầu nghĩ chủ ý.

Lúc này, Wechat của cô đột nhiên vang lên, bị kéo vào trong một nhóm.

Người kéo cô là Tinh Trầm, bởi vì cô không thường dùng QQ, cho nên sau này cũng cho Tinh Trầm Wechat.

Đương nhiên, còn có nguyên nhân là, cô thật sự là không muốn lại nhìn thấy cái kí tên đầy cá tính làm cho không người nào có thể nhỏ kia của Tinh Trầm.

Ngoại trừ Tinh Trầm, trong nhóm còn có một người khác.

ID đối phương là: Vui Vẻ Qua Tết.

Yên Thành Sơ Vũ Cách Tà Dương: [?]

Lâm Yên gửi một dấu chấm hỏi qua.

Vui Vẻ Qua Tết: Chị dâu! Em là Tần Hoan! Chị dâu, tên Wechat này của chị nghe thật sự là quá tốt! Thật có phẩm vị!

Lâm Yên: [...]

ID này cũng là một trận huyết lệ (nước mắt máu), cô cũng không muốn đề được chứ?

Tinh Trầm: [Lâm tiểu thư, không biết chuyện kia tiến triển thế nào rồi?]

Lâm Yên thờ dài, sau đó trả lời một câu qua: [Tạm thời vẫn chưa tìm được cơ hội thích hợp, tôi thật sự là không biết làm sao mới có thể đề cho tâm tình Bùi tiên sinh thật tốt...]

Tinh Trầm: [Tôi hiểu, không sao, tôi có thể đợi, ngược lại lâu như vậy cũng đã đợi qua.]

Vui Vẻ Qua Tết: [Chị dâu! Làm sao biết không có cơ hội thích hợp? Cơ hội rất nhiều nha! Ví dụ như sau khi chị cùng Duật ca nắm nắm tay nhỏ! Ví dụ như sau khi chị cùng Duật ca ôm ôm hôn hôn, nâng lên cao cao! Ví dụ như khi chị cùng Duật ca buổi tối nằm cùng nhau ngắm sao xem mặt trăng, trò chuyện nhân sinh triết học...]

Lâm Yên: "... " Đủ rồi!

Lâm Yên im lặng gửi một câu qua: [Cũng không có cơ hội như vậy, cảm ơn!]

Cô và Bùi Duật Thành ở chung cơ hồ là phi thường tương kính như tân được không, mỗi ngày tối đa cũng chỉ có khi nói sáng sớm tốt lành, ngủ ngon hôn trán một chút.

Tần Hoan đầu kia đau lòng nhức óc phát một đoạn tin nhắn thoại tới: "Không thể nào chị dâu! Tiến triển này của hai người... Cũng quá chậm... Hai người là người thời đại nào rồi! Yêu đương đã lâu như vậy, còn loại tiến độ như ốc sên này? Nếu chị thực sự không được, bọn em cũng có thể dạy chị!"

Xuất phát từ tôn nghiêm, Lâm Yên quả quyết trả lời một câu qua: [Ai nói tôi không được! Cũng không phải chưa từng nói qua! Tôi có kinh nghiệm được không?]

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 469: Ánh mắt triệt để rối loạn

Tức giận trò chuyện cùng hai người trong chốc lát, sau khi lặp đi lặp lại cường điệu giữ gìn tôn nghiêm của mình, Lâm Yên đề điện thoại di động xuống,

lâm vào trầm tư.

Chẳng lẽ cô thật sự không biết yêu đương như thế sao?

Không đến mức đó chứ...

Lâm Yên vừa suy tư, vừa bật máy tính lên, bắt đầu gõ bàn phím:

Xin hỏi yêu đương nên làm những chuyện gì?

Làm sao mới có thể dỗ bạn trai vui vẻ?

Làm sao mới có thể khiến bạn trai đáp ứng yêu cầu của mình?

...

Trên mạng trả lời đủ loại, Lâm Yên quả thực thấy choáng đầu hoa mắt.

Cái gì cũng ăn một ly kem, dùng hai cái ống hút uống chung một cốc đồ uống, mùa đông nắm tay đặt trong túi của hần, dùng ánh chân dung tình nhân, mặc đồ tình nhân, ăn com xong cùng đi tản bộ, đi công viên trò chơi chơi ngựa gỗ xoay tròn, cạo râu cho hần, dẫn hần đi ăn bún thập cẩm cay, cùng đi nghe biểu diễn...

Má nó...

Nói chuyện yêu đương mà thôi, ở đâu ra nhiều chuyện muốn làm như vậy chứ!

Cùng làm những chuyện nhảm chán này có cái ý nghĩa gì sao?

Còn không bằng cùng đi đưa xe...

Hướng dẫn này không có chút khoa học nào!

Lâm Yên vừa xem vừa thờ dài, nghĩ đến nhân sinh cũng thật sự là vô thường, mấy tháng trước, cô còn đang tìm tòi "Làm sao nói chia tay có kỹ xảo với bạn trai", bây giờ vấn đề tìm tòi lại trở thành "Làm sao cùng bạn trai yêu đương"...

Xem đến quá nửa đêm, Lâm Yên đói bụng sôi ục ục.

Đã qua thời gian com tối thật lâu, cộng thêm thân thể của cô tiêu hao nhiều hơn người thường, thực ra đã sớm đói bụng, chẳng qua là Bùi Duật Thành để lại com, đánh chết cô cũng không dám ăn!

Còn may bên này cô dự trữ không ít đồ ăn vặt...

Lâm Yên lấy ra chút chocolate, bánh kẹo, mì tôm sống, còn có que nướng cay gì đó từ trong ngăn kéo, vừa ăn liền tìm tòi tiếp, vừa tìm tòi còn cố ý lấy ra một tờ giấy ghi chép lại.

Sức mạnh nghiêm túc này, cũng có thể sánh được với lúc trước khi cô bù lại kỹ thuật diễn xuất...

Bất tri bất giác cũng đã gần rạng sáng, Lâm Yên lúc này mới để bút xuống, chuẩn bị rửa mặt đi ngủ.

Lâm Yên tắm rửa sạch sẽ, thay một bộ áo ngủ sạch sẽ, sau đó ngồi xuống trước bàn sách, chuẩn bị sửa sang bài tập yêu đương hôm nay một chút liền đi ngủ.

Đang sửa sang ghi chép, không biết vì sao, thân thể đột nhiên có chút chóng mặt, giống như có một cỗ lực hút không hiểu thấu xuyên qua vách tường kéo tới phía cô...

Chuyện gì xảy ra vậy, chẳng lẽ quá mệt mỏi sao? Cô vậy mà cũng sắp ngất rồi?

Không đúng, cảm giác này có chút gấp gáp, mà lại cực kỳ quen thuộc...

Xong đời! Là... là... Tên sắc quỷ kia...

Lâm Yên vịn đầu, khẩn thiết mong muốn cảm thanh kiếm gỗ đào một bên lên, thế nhưng là, còn chưa kịp hành động, một giây sau, mắt tối sầm lại...
Trực tiếp mất đi ý thức...

Khi "Lâm Yên" một lần nữa mở mắt ra, trong con ngươi đã là một mảnh thư thái, làm gì còn có nửa phần buồn ngủ

Cặp ánh mắt lạnh như băng kia, giống như hoàn toàn không có bất kỳ tình cảm nhân loại nào.

Vài phút trước đó, Bùi Duật Thành đang ngồi dựa vào đầu giường, chuẩn bị chìm vào giấc ngủ.

Đương nhiên, chìm vào giấc ngủ cũng không phải thuận lợi như vậy.

Vô luận hần ở trước mặt Lâm Yên biểu hiện bình tĩnh tự nhiên cỡ nào, cũng không cách nào lừa gạt chính mình.

Như lúc này, ý thức của hần... Cuối cùng xông phá trôi buộc của hần, sau nhiều ngày, lần nữa tiến vào thân thể Lâm Yên...

Bùi Duật Thành đã thành thói quen trạng thái này, cho nên lần này vẫn tính là rất trấn định.

Bất quá, một giây sau... Ánh mắt của hần liền triệt để rối loạn...

Nữ hài dường như vừa tắm rửa xong, trên người tràn đầy mùi thơm ngát sau khi tắm, mà trong chiếc gương đối diện, chỉ thấy trên người cô gái chỉ mặc một bộ váy ngủ hai dây đơn bạc, giọt nước trên sợi tóc buông thõng còn chút ẩm ướt lẫn xuống theo xương quai xanh...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 470: Không hiểu không sao, lần sau tôi dạy cho em

Dù là Bùi Duật Thành trầm ổn như vậy, cũng không ngờ ý thức của mình sau khi xuyên qua, sẽ gặp phải hình ảnh như này...

Trong miệng khê nguyên rửa câu gì, Bùi Duật Thành nhanh như gió quơ lấy áo khoác trên tủ bên cạnh mặc vào, cực kỳ chặt chẽ che đi thân thể Lâm Yên.

Sau khi làm xong những việc này, hô hấp mới thoáng khỏi phục bình ổn.

Chỉ là, trong gương, nữ hài bởi vì vừa tắm rửa xong, khuôn mặt nhỏ trong trắng lộ hồng, tóc hơi ướt, vẫn lúc ẩn lúc hiện trước mắt như cũ...

"Đùng" một tiếng, Bùi Duật Thành trực tiếp đóng tấm gương lại.

A, lại tiếp tục, hần sợ rằng sẽ làm ra chút chuyện làm mình thấy trơ trên...

Giờ phút này, xuất phát từ thói quen, Bùi Duật Thành vô thức muốn hút thuốc, nhớ tới chính mình hiện tại là thân thể Lâm Yên, chỉ có thể coi như thôi, thấy một đồng túi đồ ăn vặt xanh xanh đỏ đỏ trên bàn, theo bản năng duỗi tay cầm một thỏi chocolate trong đó lên.

Bùi Duật Thành nhớ tới nữ hài câu ăn xong, không đói bụng trước đó của nữ hài...

Không phải không đói bụng sao?

Chỉ là, cô gái tựa hồ cũng hết sức thích đồ ăn vặt...

Thật sự ăn ngon như vậy?

Từ khi sinh ra liền không có vị giác, hần từ trước tới giờ không thể hiểu được nhiệt tình của nhân loại với thức ăn.

Bùi Duật Thành tiện tay bóc miếng chocolate kia ra, hững hờ bẻ một miếng nhỏ, bỏ vào trong miệng.

Trong nháy mắt chocolate ngọt ngào hòa tan giữa răng môi, Bùi Duật Thành vội vàng không kịp chuẩn bị mà sợ sệt ở đó.

Vốn chỉ là một cử động nhỏ tiện tay, lại không nghĩ rằng, lại đầu tiên khiến cho hần cảm nhận được cảm giác có vị giác...

Bởi vì không có vị giác, mặc kệ ăn cái gì đối với hần mà nói cũng đều là vị như nhai sáp nến, nhưng là bây giờ, lại thông qua thân thể Lâm Yên, cảm nhận được cảm giác trước nay chưa từng có.

Hần suýt nữa quên mất, hiện tại chính là dùng thân thể Lâm Yên.

Cũng là... Thu hoạch ngoài ý liệu...

Nguyên lai, đây là vị ngọt?

Quả nhiên là một dạng mùi vị giống cô.

Bùi Duật Thành ôm tâm thái nghiên cứu, từng chút thử tất cả đồ ăn vặt Lâm Yên để lên bàn.

Sau đó, ánh mắt Bùi Duật Thành tùy ý nhìn lướt qua, liền thấy được bản ghi chép Lâm Yên mở ra để lên bàn, cùng với màn ảnh máy vi tính...

Bùi Duật Thành đầu tiên là quét đến lịch sử Lâm Yên tìm kiếm trên máy vi tính.

Xin hỏi yêu đương nên làm những chuyện gì?

Làm sao mới có thể dỗ bạn trai vui vẻ?

Làm sao mới có thể khiến bạn trai đáp ứng yêu cầu của mình?

...

Bùi Duật Thành hơi nhũn mày, tựa hồ có chút ngoài ý muốn.

Hắn còn tưởng rằng, cô sẽ tìm tới "Làm sao chia tay với bạn trai", không nghĩ tới cô sẽ nghiên cứu những vấn đề này...

Bùi Duật Thành tự nhiên rất rõ ràng, Lâm Yên đột nhiên khác thường như thế, khẳng định là có nguyên do gì đó.

Chỉ là, đối với hắn mà nói, cũng không trọng yếu.

Hắn thích kết quả này.

Sau đó, Bùi Duật Thành lại thấy, Lâm Yên mở ra bản ghi chép, kỹ càng viết ra "Yêu đương hắn là cùng bạn trai làm 100 việc".

Cùng ăn một ly kem, dùng hai cái ống hút uống một cốc đồ uống, mùa đông nắm tay đặt trong túi của hắn, dùng ánh chân dung tình nhân...

"A..."

Nếu như Lâm Yên giờ phút này tinh táo, nhất định sẽ bị chính mình kinh diễm đến.

Cô cười rộ lên sao có thể có khí chất như vậy, dễ thương như vậy!

Trên bản ghi chép của Lâm Yên có không ít hình vẽ xấu, chỗ trống không bên cạnh Lâm Yên còn viết ghi chú.

"Đây cũng quá nhàm chán đi!

Ai không có việc gì rảnh đến nhúc cả trứng sẽ chạy đi làm những chuyện nhàm chán này?

Dùng hai cái ống hút uống cùng một cốc đồ uống là cái quý gì?

Chẳng lẽ là nghi thức thần kỳ gì sao?

Trong đầu óc người yêu đương đều kỳ quái như thế sao?

Cái này có ý nghĩa gì?

Quả thực im lặng!

Không nghĩ ra, hoàn toàn không hiểu!"

Bùi Duật Thành bật cười, ngón tay nhẹ nhàng lướt qua một ít việc nhỏ khi yêu đương trên bản ghi chép, thì thào mở miệng nói, "Không hiểu không sao, lần sau dạy em..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 471: Cô lại phát bệnh!

"Không hiểu không sao, lần sau dạy em..."

Bùi Duật Thành thì thào nói.

Sau đó, hắn cầm lấy điện thoại của nữ hài, mở khóa vân tay, rồi lập tức dùng điện thoại của Lâm Yên, gửi một cái tin nhắn ngắn cho chính hắn: [Bùi tiên sinh, cuối tuần này có rảnh không? Rất muốn hẹn hò cùng ngài ~]

...

Sáng sớm hôm sau.

Khi Lâm Yên tỉnh lại, phát hiện mình đã nằm ở trên giường.

Bởi vì vừa tỉnh ngủ, Lâm Yên còn có chút mơ hồ, khi nhớ tới chuyện tối hôm qua, đột nhiên vươn mình bật dậy một cái.

Xong!

Tối hôm qua cô lại "Phát bệnh"!

Cô sẽ không lại làm cái chuyện gì kỳ quái chứ?

Lâm Yên hoang mang hoảng loạn bò lên, đầu tiên là vội vàng đánh giá xung quanh gian phòng một lần, nhìn một chút xem có thể phát hiện đầu mối gì hay không.

Hết thấy bài trí trong phòng đều giống như trước đó...

Ngoại trừ... Đồ ăn vặt trên bàn sao lại đều không thấy nữa? Chỉ còn lại một đồng túi nhựa...

Lâm Yên nhìn toàn bộ đồ ăn vặt bị ăn sạch trên bàn, mặt mũi tràn đầy khiếp sợ.

Đêm qua cô rõ ràng không có ăn bao nhiêu, hiện tại sao tất cả đều ăn sạch rồi?

Chết tiệt, những thứ này... Sẽ không phải tất cả đều ăn vào trong bụng của cô chứ?

Móa! Đây là muốn béo chết cô sao!

Chuyện gì xảy ra vậy? Lần này không nháo yêu đương, biến thành rượu chè, ăn uống quá độ rồi?

Lâm Yên liên tục kiểm tra một chút, phát hiện tất cả đồ ăn vặt thật sự đều bị ăn sạch.

Phòng của cô, Bùi Duật Thành cùng Bùi Nam Như đều sẽ không tùy tiện đi vào, càng không có khả năng vụng trộm chạy vào ăn đồ ăn vặt của cô.

Cho nên chỉ có một khả năng, số đồ ăn vặt này khẳng định là cô ăn.

Vừa nghĩ tới sau đó phải mệt gần chết loại bỏ đám năng lượng dư thừa này, Lâm Yên quả thực sụp đổ.

Đúng, Bùi Duật Thành...

Trọng điểm là Bùi Duật Thành có bị cô làm gì hay không?

Lâm Yên lặng lẽ ra khỏi phòng, nhanh chóng đi điều tra tình huống một chút.

Bên này vừa ra khỏi phòng, không nghĩ tới bên tai "Kẹt kẹt" một tiếng, cửa phòng ngủ sát vách vừa vặn bị đẩy ra, Bùi Duật Thành từ trong phòng đi ra.

"Khụ khụ, Bùi tiên sinh, chào buổi sáng..." Lâm Yên đang ngó dáo dác tranh thủ thời gian đứng thẳng lên, cố gắng trấn định lên tiếng chào hỏi.

"Lâm tiểu thư sáng sớm tốt lành." Bùi Duật Thành hơi mở miệng cười.

Lâm Yên quan sát tỉ mỉ biểu lộ của Bùi Duật Thành một chút, cảm giác giống như không có chỗ nào dị dạng.

Hắn là không phát sinh cái gì chứ?

Sau khi chần chờ một lát, Lâm Yên cân nhắc sắp xếp từ ngữ, cẩn thận hỏi từng li từng tí, "Vậy, Bùi tiên sinh... Đêm qua... Có phát sinh chuyện đặc biệt gì hay không?"

Bùi Duật Thành khi định thần nhàn nhàn thoáng qua phía nữ hài, "Lâm tiểu thư nói đến, là chuyện gì?"

Lâm Yên gãi gãi đầu, "A? Không có việc gì! Không có việc gì... Tôi chỉ là hỏi một chút, tùy tiện hỏi một chút... Hỏi thăm nửa đêm hôm qua tôi không có làm chuyện kỳ quái gì chứ?"

"Cũng không có." Bùi Duật Thành mở miệng.

Lâm Yên nghe vậy, vừa thở phào nhẹ nhõm, ngay sau đó liền nghe thấy Bùi Duật Thành mở miệng nói, "Ngoại trừ..."

"Ngoại trừ...? Ngoại trừ cái gì?" Lâm Yên lập tức căng mặt.

Bùi Duật Thành: "Lâm tiểu thư không nhớ rõ?"

Lâm Yên càng kinh hãi hơn: "Nhớ kỹ cái gì?"

Bùi Duật Thành: "Lâm tiểu thư lúc nửa đêm, gửi một tin nhắn ngắn cho tôi."

"Cái gì?" Lâm Yên nhúc nhích đầu không thôi, tranh thủ thời gian lấy điện thoại ra.

Móa! Cô đã biết mà! "Cô" chỉ biết nháo yêu đương!

Hơn nửa đêm "cô" gửi cho người ta cái gì chứ!

Lâm Yên hoang mang hoảng loạn mở giao diện tin nhắn, lập tức liền thấy, quả nhiên, đêm qua cô gửi cho Bùi Duật Thành cái tin nhắn ngắn.

Nội dung tin nhắn là: [Bùi tiên sinh, cuối tuần này có rảnh không? Rất muốn hẹn hò cùng ngài ~]

Lâm Yên: "..."

Bùi trêu chọc: Vợ không hẹn tôi, tôi đây liền tự mình hẹn tôi ~

Quần Quần: Luận thao tác hẹn hò, quả nhiên vẫn là không có ai có thể qua được người...

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 472: Có quan hệ như thế nào với cô?

Lâm Yên không đành lòng nhìn thẳng mà xem cái tin nhắn ngắn này.

Nhìn cái gọn sóng cuối tin nhắn vừa mạnh vừa đáng yêu, im lặng ngưng nghen.

Cái loại tin nhắn này, thật sự chính là cô gửi?

Cô! Không! Tin tưởng!

Bùi Duật Thành ôn nhu mở miệng: "Thời gian cuối tuần, tôi sẽ để trống cho cô."

Trong lòng Lâm Yên lệ rơi đầy mặt, trên mặt còn phải vui mừng hơn hơ, "Ha ha... Tốt... Tốt lắm! Quá tốt rồi..."

Mịa nó! Quả thực!

Chẳng lẽ đây cũng là ý tưởng chân thật sâu trong nội tâm của cô? Không thể nào!

...

Mang theo tâm tình nặng nề, Lâm Yên theo thời gian đã hẹn đi tới khu nhà cũ Hạ gia, Mạc Thu Quân cùng Vân Hiên vừa vặn cũng đến.

Lão gia tử Hạ Định Khôn đứng ở ngoài cửa nghênh đón.

"Hôm nay tới thật sớm."

Lâm Yên bên này vừa xuống xe, liền trông thấy Mạc Thu Quân cùng Hạ Định Khôn đứng ở trước cửa trò chuyện cái gì.

"Thần tượng, gia nhập đội xe Hạ gia thật sự quá hạnh phúc, mỗi ngày đều có thể nhìn thấy cô."

Ánh mắt Mạc Thu Quân rơi vào trên người Lâm Yên, mở miệng cười nói.

"Chị gái..."

Một bên, Vân Hiên cũng nhìn về phía Lâm Yên nói.

"Tiểu Yên, cũng đã tới đông đủ, đi vào rồi nói." Lão gia từ lên tiếng.

Nghe thấy, mấy người Lâm Yên cũng không nhiều lời, sóng vai tiến vào khu nhà cũ Hạ gia.

Hôm nay, ở khu nhà cũ Hạ gia, những đội viên kia một người cũng không thấy, chỉ có hai cha con Hạ Hùng, cộng thêm một Hạ Nhạc Phong.

Trông thấy Mạc Thu Quân, về mặt hai cha con Hạ Hùng hơi có chút âm trầm.

Hai người cũng không nghĩ tới, trong thời gian ngắn như vậy, Lâm Yên thế mà thật sự tìm được một vị cao thủ, đồng thời đồng ý gia nhập đội xe Hạ gia.

Đêm đó thử xe, đã đủ để chứng minh tình huống, mặc dù trong lòng hai cha con Hạ Hùng cùng Hạ Minh Khải không thoải mái cỡ nào, giờ phút cũng không tiện tiếp tục nói thêm cái gì.

"Chào đội trưởng Mạc!"

Nhìn thấy Mạc Thu Quân, Hạ Nhạc Phong lập tức đứng dậy, chào hỏi với Mạc Thu Quân.

"Đây là em họ Hạ Nhạc Phong của tôi." Lâm Yên giới thiệu với Mạc Thu Quân.

Nghe thấy, Mạc Thu Quân nhẹ gật đầu, ánh mắt rơi vào trên người Hạ Nhạc Phong, mở miệng cười nói, "Người anh em Nhạc Phong, chị họ Lâm Yên tiểu thư của cậu thường xuyên nhắc đến cậu với tôi, nói trình độ đua xe của cậu rất kém cỏi."

Mạc Thu Quân vừa dứt lời, mọi người ở đây đều là sững sờ, bao gồm cả Lâm Yên cũng là một mặt mông bốc.

Mạc Thu Quân này nói chuyện... Không khỏi cũng quá trực tiếp đi.

Tuy nói, trình độ đua xe của Hạ Nhạc Phong hoàn toàn chính xác là rất kém cỏi, nhưng thái độ cũng không tệ lắm, đồng thời đối với mình cũng hiểu biết rất rõ ràng.

Khuyết điểm mặc dù nhiều, nhưng ưu điểm cũng không thể bị che giấu.

Giờ phút này, về mặt Hạ Nhạc Phong hơi có chút xấu hổ, sau khi liếc mắt nhìn Lâm Yên, ánh mắt một lần nữa chuyển về phía Mạc Thu Quân, nói, "Ừm, Yên tỷ thực ra không có nói sai, trình độ điều khiển của tôi hoàn toàn chính xác rất kém cỏi, nếu như không phải là đội xe nhà mình, đoán chừng cũng không thể trở thành một tay đua xe, tôi muốn học tập cùng đội trưởng."

Lúc này, Mạc Thu Quân cười khế một tiếng, "Người anh em Nhạc Phong, vậy cậu phải cố gắng lên, tôi nếu là đội trưởng đội xe Hạ gia, vậy coi như đến gánh trách nhiệm, trước đó tôi và chị họ cậu cũng đã nói, tôi sẽ đích thân huấn luyện cậu, nhưng nếu như cậu không cách nào làm cho tôi hài lòng, đến lúc đó, tôi cũng sẽ không cho cậu đi thi đấu."

Nghe Mạc Thu Quân nói lời, ánh mắt Hạ Nhạc Phong hơi sáng, "Đội trưởng tự mình huấn luyện tôi... Vậy thật sự là quá tốt, đội trưởng yên tâm, tôi tuyệt đối nỗ lực học tập."

"Đội trưởng?" Một bên, Hạ Minh Khải lạnh giọng cười nói, "Đội trưởng đội xe Hạ gia là tôi, cho dù anh tiến vào đội xe Hạ gia, cũng nhiều nhất là đội phó."

"Ồ? Phó đội trưởng?"

Nghe Hạ Minh Khải nói, Mạc Thu Quân nhìn về phía Lâm Yên, nói: "Thần tượng, vị đầu đường xó chợ này của đội xe Hạ gia, có quan hệ như thế nào với cô?"

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 473: Cản trở

"Quan hệ?" Lâm Yên suy nghĩ một chút, chợt nói, "Hình như cũng không có quan hệ gì."

"Anh nói ai là đầu đường xó chợ?"

Hạ Hùng biến sắc, mà Hạ Minh Khải thì đứng dậy trong nháy mắt, lạnh lẽo nhìn Mạc Thu Quân.

"Thật xin lỗi, tôi nói sai." Mạc Thu Quân nhìn chằm chằm Hạ Minh Khải, cười cười, "Cậu không phải đầu đường xó chợ, cậu ở đội xe Hạ gia ngay cả đầu đường xó chợ cũng không bằng, đầu đường xó chợ, mặc dù tác dụng không lớn, tối thiểu cũng sẽ không cản trở, cậu, bao gồm cả thành viên đi kèm qua cùng tôi lên đường đua, đều là cản trở cho đội xe Hạ gia."

"Cha, người này cũng quá ngạo mạn vô lễ rồi, dạng người này, sao có thể để cho hắn tiến vào đội xe Hạ gia làm đội trưởng?" Hạ Hùng nhìn về phía Hạ Định Khôn bên cạnh, lạnh giọng mở miệng nói.

"Ông nội, cha nói không sai, coi như có chút thực lực thì thế nào, nếu hắn tiến vào đội xe Hạ gia, đội xe Hạ gia chúng ta liền phải giải tán!" Hạ Minh Khải liền thanh phụ họa.

Không đợi Hạ Định Khôn mở miệng nói chuyện, Lâm Yên lên tiếng, "Hạ gia chính là có sự hiện hữu của các người, mới có thể triệt để sụp đổ."

Lâm Yên vừa dứt lời, hai cha con Hạ Minh Khải cùng Hạ Hùng lập tức giận dữ, Hạ Hùng nói, "Nơi này làm gì có chỗ cho mày nói chuyện!"

"Nơi này không có chỗ cô ấy nói chuyện, chẳng lẽ có chỗ của ông nói chuyện?" Mạc Thu Quân nhìn chằm chằm Hạ Hùng, lạnh giọng cười nói.

Không đợi Hạ Hùng mở miệng, Mạc Thu Quân tiếp tục nói, "Ông thì tính là cái gì, đừng nói bây giờ ông còn chưa tiến vào đội xe Hạ gia, mặc dù ông thật sự tiến vào đội xe Hạ gia, cũng phải chịu sự quản lý của tôi!"

Hạ Hùng vừa nói, Mạc Thu Quân nhìn chằm chằm Hạ Hùng như nhìn thẳng ngực, "Ông đây là đang nói chuyện cùng cổ đông của Hạ gia?"

"Cổ đông của Hạ gia?"

Nghe Mạc Thu Quân nói, chớ nói Hạ Hùng, ngay cả lão gia tử Hạ Định Khôn cũng hơi sững sờ.

"Cậu muốn cổ phần sao?" Hạ Định Khôn nhìn về phía Mạc Thu Quân.

Mạc Thu Quân nhẹ nhàng cười một tiếng, mở miệng với Hạ Định Khôn, "Lão gia tử, tôi cũng đã nói từ sớm với cháu gái ngài, tôi ngoại trừ đảm nhiệm đội trưởng Hạ gia, sẽ còn mua cổ phần Hạ gia, cổ phần của tôi không nên quá nhiều, hai mươi phần trăm là được."

Lúc này, Lâm Yên liếc mắt lườm Mạc Thu Quân.

Ban đầu không phải nói mười phần trăm à, hiện tại sao lại biến thành hai mươi phần trăm rồi?

"Tôi tiến vào đội xe Hạ gia đảm nhiệm chức vụ đội trưởng, không cần một phần tiền lương, đồng thời phụ trách xử lý hết thảy chuyện liên quan tới đường đua cùng đội viên của đội xe Hạ gia, đồng thời sẽ tiến hành đầu tư." Mạc Thu Quân nói.

Giờ phút này, ánh mắt lão gia tử Hạ Định Khôn rơi vào trên người Lâm Yên, tựa hồ có chút kinh ngạc cùng khó có thể tin.

Đội xe Hạ gia là tình huống như thế nào, coi như Mạc Thu Quân ban đầu không rõ ràng, nhưng chỉ cần để ý một chút, cũng có thể tùy tiện điều tra rõ ràng.

Trước mắt, đội xe Hạ gia ở rìa đang giải tán, áp lực bên ngoài mang tới cũng là vô cùng lớn lao, còn có không lâu nữa, tin tưởng sóng gió giả thì đầu cũng sắp tới.

Đến lúc kia, đội xe Hạ gia có thể chịu nổi hay không cũng là một chuyện không thể biết được, mà Mạc Thu Quân, là tay đua xe có năng lực như thế, đảm nhiệm đội trưởng đội ngũ đua xe, không chỉ vào đội xe Hạ gia, đồng thời còn dự định đầu tư?

Đối với lão gia tử Hạ Định Khôn mà nói, cái này căn bản là khó có thể tưởng tượng.

"Ông ngoại, cháu cùng Thu Quân trước đó đã ước định cẩn thận, hoàn toàn chính xác là như vậy." Lâm Yên nói rõ lý do với Hạ Định Khôn.

"Tình huống của đội xe Hạ gia, trước mắt mà nói, cũng không phải rất lạc quan, cậu thật dự định mua cổ phần, còn muốn hai mươi phần trăm?" Hạ Định Khôn nhìn về phía Mạc Thu Quân, hơi kinh ngạc nói.

"Lão gia tử, điểm này cũng không cần ngài hao tâm tổn trí giúp tôi suy tính, đầu tư là chuyện cá nhân của tôi, kiếm lợi tất cả đều vui vẻ, bởi thường tôi cũng không oán không hối, tôi là nhìn trúng tiềm lực của đội xe Hạ gia mới có thể bỏ tiền mua hai mươi phần trăm cổ phần."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 474: Cường cường liên hợp

Nói đến đây, Mạc Thụ Quân dừng một chút, tiếp tục nói: "Dĩ nhiên, lão gia tử là ông chủ đội xe Hạ gia, tôi có thể có cổ phần hay không, vẫn phải xem ngài nói thế nào, cho nên, lão gia tử cho tôi một đáp án rõ ràng đi, tôi có thể thành cổ đông hay không."

"Dĩ nhiên có thể!" Hạ Định Khôn vội vàng nói, "Dùng trình độ năng lực, cùng với nhân mạch của Thụ Quân, lại thêm kinh nghiệm quản lý nhiều năm cùng mạng lưới giao thiệp của tôi, tôi tin tưởng, chúng ta tuyệt đối là cường cường liên hợp."

Mạc Thụ Quân mỉm cười, lão già này, khen hắn đồng thời vẫn không quên khen chính mình.

"Được, lão gia tử, vậy chúng ta cứ quyết định như thế, ta nắm cổ phần đội xe Hạ gia, đầu tiên là hai mươi phần trăm, sau này, tôi có thể cân nhắc tăng thêm đầu tư, có lẽ mang theo bạn bè cùng mua cổ phần, nhưng tôi có một điều kiện, những người này, là không thể dùng, tình huống đội xe Hạ gia, ngài hẳn là hiểu rõ." Mạc Thụ Quân nói.

"Cậu nói cái gì?!" Hạ Hùng nhìn chằm chằm Mạc Thụ Quân, nghiêng răng nghiêng lợi.

"Ha ha." Mạc Thụ Quân nhìn Hạ Hùng, nhẹ giọng cười nói, "Chuyện của các người, tôi đại khái đã nghe Lâm Yên tiểu thư nói qua, nhiều năm như vậy, con của ông đảm nhiệm đội trưởng đội xe Hạ gia, ông đảm nhiệm quản lý đội xe."

Nhưng sự thật chứng minh, ông cùng con của ông, khả năng cũng không thích hợp với chức vị này, con người của tôi nói chuyện hết sức trực tiếp, cho nên, tôi nói các người là sâu một của đội xe Hạ gia, cũng hi vọng các người có thể lý giải, tôi không có ác ý."

Về mặt Hạ Định Khôn cũng hơi có chút khó coi, bất kể nói thế nào, Hạ Hùng là con của ông ấy, Hạ Minh Khải là cháu trai ông ấy...

Nhưng lui một vạn bước mà nói, vấn đề Mạc Thụ Quân chỉ ra cũng là tồn tại thiết thực, trình độ điều khiển của Hạ Minh Khải, cho dù là đặt ở đội ngũ đua xe sơ cấp, nhiều nhất cũng chỉ có thể đảm nhiệm một đội viên bình thường.

Còn Hạ Hùng, vèn vèn bởi vì là con của mình, mới để gã đảm nhiệm vị trí quản lý đội xe Hạ gia.

"Ông ngoại, nếu Mạc Thụ Quân đã giữ cổ phần, về sau quản lý cùng đội trưởng đội xe, vẫn là để Mạc Thụ Quân đảm nhiệm đi, dù sao, hắn ở đội xe lớn từng đảm nhiệm chức vụ đội trưởng, cũng hết sức có kinh nghiệm quản lý." Lâm Yên ở một bên mở miệng nói.

"Lâm Yên!" Bỗng nhiên, Hạ Minh Khải hung tợn nhìn chằm chằm Lâm Yên, "Mày quả thực là kẻ vô ơn bạc nghĩa, dẫn người tới hại chúng ta, muốn hủy đội xe Hạ gia có phải hay không!"

"Đồ hỗn trướng, tao sớm biết mày không có ý tốt!" Hạ Hùng cũng tức giận nói.

Nhưng mà, Mạc Thụ Quân lại nhún vai, nói, "Các người nếu nói như vậy, tôi có thể không đảm nhiệm chức vụ đội trưởng này, cũng có thể không vào đội xe, miễn cho hại đội xe Hạ gia các người."

"Câm miệng cho ông!"

Mất thấy hai người Hạ Hùng và Hạ Minh Khải còn muốn nói gì, lông mày Hạ Định Khôn nhăn lại thật sâu.

Lâm Yên làm sao có thể muốn hại đội xe Hạ gia.

Đào một đội trưởng đội xe lớn, mà đội trưởng này gia nhập đội xe Hạ gia, không chỉ không cần tiền lương, còn muốn mua cổ phần, chuyện này với đội xe Hạ gia mà nói, quả thực là chuyện tốt to lớn!

Sự thật như thế nào, trong lòng Hạ Định Khôn rõ ràng hơn bất cứ ai khác.

Hạ Hùng cùng Hạ Minh Khải biểu hiện như vậy, đơn giản là bởi vì không có ai tài giỏi hơn gia nhập đội xe, mang đến dao động cùng uy hiếp cho địa vị của bọn họ, bọn họ tự nhiên không hy vọng người giỏi hơn tiến vào đội xe Hạ gia.

Người ích kỷ chân chính là ai, Hạ Định Khôn hiểu rõ hơn bất kỳ người nào.

"Minh Khải, sau này cháu liền nghe Mạc Thụ Quân, Hạ Hùng, sau này con liền phụ trách hậu cần đội xe!" Mặt Hạ Định Khôn không chút thay đổi nói.

"Cha..."

"Ông nội!"

"Ông nói còn chưa đủ rõ ràng?!" Lúc này, Hạ Định Khôn chống quai trượng, hung hăng gõ xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đồi Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 475: Khoảng cách sao có thể lớn như vậy

Thấy lão gia tử thật sự muốn nổi giận, trong lòng Hạ Minh Khải cùng Hạ Hùng mặc dù khó chịu như thế nào, cũng không dám lập tức biểu hiện ra ngoài.

"Ha ha, Hạ Minh Khải đứng không, làm cháu trai lão gia tử, tôi có thể giữ cậu lại đội xe Hạ gia, chỉ là, huấn luyện của tôi phi thường nghiêm ngặt cùng vất vả."

Nếu như cậu không thể đạt tiêu chuẩn, hoặc là kéo chân sau của đội xe Hạ gia, ngăn cản đội xe Hạ gia tiến lên, như vậy, thật xin lỗi, tôi chẳng cần biết cậu là ai, cũng không cần biết cậu có thân phận gì, cậu cũng thu dọn đồ đạc xéo đi cho tôi, tôi nói chuyện hết sức trực tiếp, không có ý xấu, cậu sẽ không trách tôi chứ?" Mạc Thu Quân cười cười nói.

Nghe Mạc Thu Quân nói, Hạ Minh Khải lạnh nói, "Chỉ bằng anh, huấn luyện tôi?"

"Ha ha, nếu như không phải xem ở trên mặt mũi của lão gia tử cùng Lâm Yên tiểu thư, dưới tình huống bình thường tôi đều sẽ không huấn luyện loại phế vật giống như cậu." Mạc Thu Quân cười nói.

"Anh nói ai là phế vật!" Trên trán Hạ Hùng hiện ra một đường gân xanh.

"Há, thật xin lỗi... Không phải phế vật, là đã không có kỹ thuật, còn cuồng vọng tự đại, không nhìn rõ năng lực của chính mình." Mạc Thu Quân sửa lời nói.

"Anh Khải, đội trưởng Mạc huấn luyện chúng ta, đó là lãng phí nhân tài... Nếu không phải Yên tỷ cùng ông nội, dùng trình độ của đội trưởng Mạc, đoán chừng chúng ta dùng nhiều tiền anh ấy cũng sẽ không nguyện ý dạy chúng ta..." Hạ Nhạc Phong nhìn về phía Hạ Minh Khải, nhíu mày mở miệng.

"Cậu nhìn một chút, các người nhìn một chút, xem cậu ấy có bao nhiêu hiểu chuyện, thật là biết nói chuyện, đều là họ Hạ... Khoảng cách sao có thể lớn như vậy đây." Mạc Thu Quân nhìn chằm chằm, nói với Hạ Nhạc Phong, "Cách cha cậu dạy cậu, nhất định phi thường tốt."

Nghe thấy, Hạ Hùng hung hăng liếc mắt trừng Mạc Thu Quân, hần nói cha Hạ Nhạc Phong giáo dục Hạ Nhạc Phong tốt, ý tứ không phải chính là nói, Hạ Minh Khải không có gia giáo sao?!

"Lão gia tử, con người của tôi, nói chuyện hết sức trực tiếp, nhưng không có ý xấu, tôi cũng là vì để đội xe Hạ gia tốt hơn, cho nên, ở chỗ tôi, không tồn tại cái gọi là quan hệ thân thuộc, lão gia tử, tin tưởng ngài có thể hiểu tôi." Lúc này, Mạc Thu Quân nhìn về phía Hạ Định Khôn.

Hạ Định Khôn gật đầu, mở miệng nói, "Tôi hiểu, không sao, thực ra cậu giáo huấn đúng, đội xe Hạ gia, đích thật là hẳn là phải có quy củ, không có quy củ sao thành được vương quốc?"

"Lời lão gia tử nói, tin tưởng các người cũng nghe thấy, Hạ Minh Khải, còn có Hạ Hùng, hai người đi làm việc trước đi, đội xe có việc tôi sẽ tìm các người, tiếp theo là cao tăng nói chuyện, các người ở lại không thích hợp." Mạc Thu Quân mở miệng nói.

"Cao tăng nói chuyện, cao tăng nói chuyện gì?" Hạ Hùng lạnh lùng nói.

"Hai đứa đi xuống trước đi." Còn không đợi Mạc Thu Quân mở miệng, lão gia tử Hạ Định Khôn nói.

Hạ Định Khôn đã lên tiếng, hai cha con Hạ Minh Khải cùng Hạ Hùng, tự nhiên cũng không tiện nói thêm cái gì, chỉ có thể có chút uất ức rồi đi.

Chờ sau khi hai cha con Hạ Hùng rời đi, Hạ Định Khôn chuẩn bị một phần hợp đồng chuyển nhượng cổ phần, Mạc Thu Quân cũng không nói gì, ký tên của mình trên hợp đồng chuyển nhượng cổ phần, mà liên quan tới một chút chuyện vụn vặt sau khi chuyển cổ phần, giờ phút này đang thông thả xử lý.

"Thần tượng, lão gia tử, để Vân Hiên cùng Nhạc Phong đi thử xe đi." Một lát sau, Mạc Thu Quân nói.

Hạ Nhạc Phong là trình độ gì, lão gia tử tự nhiên rất rõ ràng, nhưng Vân Hiên, trong lòng Hạ Định Khôn cũng không chắc, nam hài Lâm Yên mạng về này, thoát nhìn trầm mặc ít nói, hào hoa phong nhã, loại tính cách này, tựa hồ cũng không quá thích hợp với tốc độ cao.

Đương nhiên, trình độ điều khiển của Vân Hiên đến cùng thế nào, vẫn phải lên đường đưa nhìn kỹ hăng nói.

"Thử xe, hiện tại sao?" Hạ Nhạc Phong hỏi.

"Bằng không thì khi nào chứ, sang năm à." Mạc Thu Quân nói.

Hạ Nhạc Phong: "..."

Bạn đang đọc truyện *Có Em, Quãng Đời Còn Lại Vừa Ngọt Ngào Vừa Ám Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

